உ

திருத்தக்கதேவரியற்றிய

சீவகசிந்தாமணி மூலமும்

மதுரையாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாகத் தாம் எழுதிய

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மூன்றாம் பதிப்பு.

தென்னிந்திய சைவசபையார்

1922

ப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

		பக்கம்.
க.	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	V
உ.	மூன்றும் பதிப்பின் முகவுரை	VII
ங.	இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	1
ச.	முதற்பதிப்பின் முகவுரை	5
ஞ.	நூலாசிரியர் வரலாறு	11
ட.	நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்	15
ண.	உரையாசிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு...	19
த.	சீவகன் சரித்திரச் சுருக்கம்	27
ந.	ஸ்ரீ புராணத்துள்ள சீவகசரித்திரம் (மணிப்பிர வாளநடை)	45
ப.	ஒப்புமைப் பகுதிகள்	63
ம.	சீவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம் ...	176
ய.	விசேடக்குறிப்பு	188
ர.	சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை ...	க-ககஅ
	கடவுள் வாழ்த்து	க
	அவையடக்கம்	
	பதிகம்	ச

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

(க) நாமகளிலம்பகம் ... கரு

(உ) கோவிந்தையாரிலம்பகம் ... கஉக

(ங) காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் கருங

(ச) குணமாலையாரிலம்பகம் ... உசுக

(ஞ) பதுமையாரிலம்பகம் ... ஙரு0

(ட) கேமசரியாரிலம்பகம் ... டகள

(ண) கனகமாலையாரிலம்பகம் ... டருள

(த) விமலையாரிலம்பகம் ... ருருக

(ந) சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் ... ருடய0

(ப) மண்மகளிலம்பகம் ... சரு0

(ம) பூமகளிலம்பகம் ... சசரட

(ய) இலக்கணையாரிலம்பகம் ... சடயுய

(ர) முத்திலம்பகம் ... .. சரிக

(ல) வாழ்த்து ... .. சகரி

(வ) சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்ட செய்யுட்கள் .. சகடக

(ழ) உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்கள் .. சஙடச

(ள) சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளாகாரதி .. சஙடஙக

(ற) அருகம்படிக முதலியவற்றின் அகாரதி .. சஙரரி

(ன) விளாங்காமேற்கோளாகாரதி .. சபஙஙக

(உ0) பிழையும் திருத்தமும் .. ஙக0ச

* நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகள்

அகரா - அகராவோறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லார் ; அடியார்க்கு நல்லாருரை.
அம்பிகா - அம்பிகாபதிக்கோவை.
அரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்பகம்.
அரங்கத்தந் - திருவரங்கத்தந்தாதி.
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம். [பு.
அருங்கல, அருங்கலச் - அருங்கலச்செப்
அருந், அருந்பத - அருந்பதவுரை ; அருந்பதவுரையாசிரியர்.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
அறவெறி - அறவெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை. [சிரியன்.
ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன் பேரா
ஆரோக், ரகாபு - ரவாரோகாபு புராணம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இராமா - இராமாயணம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம். [வரி.
இ. வி. ப - இலக்கணவிளக்கச் சூறா
இளம்-இ ம்பூர ம் ; இளம்பூரணர்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
உரை பெயரு - உரைபெயருறு.
உரு. வரு - உருத்து வரலெழுபது.
கச்சி. வண்ணி - கச்சியாசைவர்கு தி சேசர் வண்ணிவிருத்தி.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல், கல்லா - கல்லாடம், கல்லாட ரை.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கழகக்கு, கழகக்குப் - கழக கழகக்குப்புராணம்.
காசிகா - காசிகாண்டம்.
காஞ்சி, காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
கானி - கானிரத்ன கவிராயர்.
காழிக்கோ - சீகாழிக்கோவை.
குண்டல - குண்டலகேசி.
குண - குணசாகரர். [கோவை.
குலோத்துங்க-குலோத்துங்க சோழன்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.
சங்கர - சங்கரசமச்சிவாயர்.
சடகோப - சடகோபரந்தாதி.
சபா - காஞ்சிபுரஞ்சபாபதிமுதலியார்.
சரவண - சரவணப்பெருமாளையர்.
சாமி - சாமிநாததேசிகர்.
சிதம்பரப் - சிதம்பரப்பாட்டியல்.
சிந். மாலை - சிந்தாமணி மாலை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவ. சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.
சிவ. பா - சிவஞான பாஷ்யம்.
சிவஞா, சிவஞான - சிவஞானமுனிவர்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சினேந்திர - சினேந்திரமாலை. [ணம்.
சீகாழித், சீகாழிப் - சீகாழித்தலபுரா
சீகாளத்தி - சீகாளத்திப் புராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுப்பிர - சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர்.
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
சே - சேஞ்ஞவரையம், சேஞ்ஞவரையர்.
சேதுபு - சேதுபுராணம்.
சொக்க - சொக்கட்பாவலர்.
தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
தண்டி. - தண்டியலங்காரம்.
தணிகை - தணிகைப்புராணம்.
தணிகையா - தணிகையாற்றுப்படை.
திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

* இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூலுரைப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் இங்கே காட்டப்படவில்லை. ஆங்காங்குப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்க.

திகாகரார - திகாகராசரிதம்.
திரி - திரிகடுகம்.
திரு, திருமை - திருமுறை.
திருக்காத்து - திருக்காத்துவிருத்தம். [யார்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
திருத்தாண் - திருத்தாண்டகம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாய் - திருவாய்மொழி. [மணிமாலை
திருவாதவூரர்மும்மணி - திருவாதவூரர்
திருவாலா - திருவாலவாயுடையார் திரு
விளையாடற்புராணம். [ணம்.
திருவானை - திருவானைக்காப் புரா
திருவிருத் - திருவிருத்தம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவேங்கடத் - திருவேங்கடத்தந்தாதி.
திவ்ய - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொகை - தொகைக்காப்பியம். [மிருத்தி.
தொல். எ - தொல்காப்பியச் சூத்திர
ந - நச்சினார்க்கினியம், நச்சினார்க்கி
நி - நாலடியிருத்தம். [யர்.
நை - நைடதவெண்பா.
ப - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல்.
பரிபா - பரிபாடல் காப்பியத்தொகை.
பழ. அர், பழமொ - பழமொழியகராதி.
பன்னிரு - பன்னிருபாட்டியல்.
பிர - பிரபோத சந்திரோதயம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை. [டம்.
பிரமோ, பிரமோத் - பிரமோத்தரகாண்
பு.வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
புறநா - புறநானூறு.
பெரிய - பெரியபுராணம். [மொழி.
பெரி. தி, பெரியதி - பெரிய திரு
பெருங் - பெருங்கதை. [பாரதம்.
பெருந்தொகை - திருப்பெருந்தொகை.
பெருந். - பெருங்கோவைத்தாரகம்.
பெரும்பா, பெரும்பாண் - பெரும்பா
ணாற்றுப்படை.
பேர் - பேரகராதியம், பேரகராதியர்.
பொருட் - பொருட்டொகை.
பொன் - பொன்னகராதி.
பொன்வண்ணத் - பொன்வண்ணத்
தந்தாதி. [தந்தாதி.
மகாபா - மகாபாரதம்.
மச்சபு - மச்சபுராணம்.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மலை - மலைபடுகடாம்.
முத்தொள், முத்தொ - முத்தொள்ளாயிரம்.
மூதுரை - மூதுரை.
மெய் - மெய்கண்டசாத்திரம்.
மேரு - மேருமந்தரபுராணம்.
மேரு - மேருவருணனை.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
வச் - வச்சணந்திமாலை.
வரத - வரதகவி.
வாயுசங் - வாயுசங்கிதை.
வி - விநாயகபுராணம், விநாயகர்.
விநாயக - விநாயகர் அகவல்.
விர - வீரசோழியம்.
வெண். சேர - வெண்பாவினுள்சேரை.
வெருட் - வெருட்டியல்காரிகை.
வேதா - வேதாரணியபுராணம்.

மூன்றும்பதிப்பின் முகவுரை.

"ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் நூலகத் திருளகற்றும்-ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னோ ரிலாத தமிழ்."

இந்நூலின் இயல்பும் உரையின் இயல்பும் இதன்பின்புள்ள முகவுரைகள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இராமாயணத்தைத் **கம்பர்** அரங்கேற்றுகையில், " அள்ளிமீது லகைவீசும் " (விபீடணன். கஉக) என்னும் பாடலிலுள்ள 'வெள்ளி வெண்கடலின்' என்ற பகுதியைக் கேட்டபுலவரொருவர், 'இது சிந்தாமணிப் பிரயோகமாக இருக்கிறது' என்று சொல்லியபோது **கம்பர்**, 'சிந்தாமணியிலிருந்து ஓரகப்பை முகந்துகொண்டேன்' என்று விடை பகர்ந்தனரென்று பழைய பிரதியொன்றில் எழுதிய குறிப்பால் தெரியவருகிறது. நாற்பொருளையுந்தெரிவித்தலின், இந் நூல் முடிபொருட் டொடர்நிலை என்று **அடியார்க்கு நல்லார்** குறிப் பித்திருக்கின்றனர் (**சிலப்.** உ: கூ - கக.) **பிரயோக விவேக நூலுடை யார்** வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணமே சொற்களைத்தாம் தற்சமமாகக் கூறுவதற்குச் சிந்தாமணியை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் (பிர. சூ. உ0, கூ - உரையைப்பார்க்க.) இவற்றாற் கம்பர் முதலியவர் களுக்கு இந்நூலிலுள்ள நன்குமதிப்பு வெளியாகின்றது.

ஏட்டுப்புத்தகங்களைச் சோதித்தபொழுது இரண்டு பழம்பிரதி களில், "தெருளிற்பொருள் வாலுலகு" (2872) என்ற செய்யுளின் உரைக்குறிப்பின் மூன்று செய்யுட்களின் உரைகள் மட்டும் மிகப் பிழைபட்டவருவத்துடன் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஒரு பிரதியில் தனித்தனியே செய்யுட்களுக்கு இடம்விட்டும் மற்றொன்றில் இடம் விடாமலும்அவ்வுரைகள் இருந்தன. அவ்வுரைகளுக்குரிய கூ-பாடல் கள் வேறு எந்தப் பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. திருத்தமாக அவை களும் பாடல்களும் கிடைத்தபின் வெளியிடப்படும்.

1907-ஆம் வருடத்தில் இதன் இரண்டாம் பதிப்புவெளிவந்த பின்பு கிடைத்த சில கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் செய்துவந்த நூல்களின் ஆராய்ச்சிகளாலும் இந்நூலும் இவ்வுரைமுதலியனவும் சில சில திருத்தங்களையும் பொருட்பெருக்கத்தையும் விளக்கத்தை யும் இப்போது அடைந்துள்ளன.

இரண்டாம்பதிப்பில், சிவகசிந்தாமணியாராய்ச்சி விளக்கமென்ற பெயருடன் 11-பக்கங்களில் வெளியான பகுதி 'ஒப்புமைப்பகுதி கள்' என்ற பெயருடன் 113-பக்கங்கொண்டு இதில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. இப்படியே விசேடக்குறிப்பும் அரும்பதமுதலியவற் றின் அகராதியும் இதிற் பெருக்கமடைந்திருக்கின்றன.

உரையாசிரியர்கள் அவ்வவ்விடங்களில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் பகுதியைப் புலப்படுத்தும் 'பிரயோகவிளக்கம்'என்பது இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ்நூற்சுவையையு நுகர்வோர்க்கு இவ்வரு கல்லிருக்காகுமென்பது வெளிப்படை.

நூலாராய்ச்சி விஷயத்திற் பொருட்செலவினிற் காதிபதிகளாகவும் பிரபுத்துவராகவுமிருந்தும் தாமே வலிந்து முன்வந்து உதவிபுரிந்தவர்களுமான தென்னாட்டரசர்களுமான தென்பாலம் பொருந்திய **மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மஹாராஜா** அவர்களுடைய மன்னைம தமிழுலகத்தால் ஒருகாலத்தும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூல் முழுமுழும் உரையும் நிம்முறை பரிசோதிக்கப்பெறுங் காலத்தில் ஓட்டபுமோக்குதல் முதலிய அரிய உதவிசெய்தருளுக்கு சென்னை, இராஜதானிக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரதிபண்டிதர் **இ. வை. அனந்தராமையரவர்**களுக்கும், மயிலாப்பூர் பி. எல். கொளுவில் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் விளங்கினர், **ம. வே. துரைசாமி ஐயருக்கும்**, சென்னை இராமகிருஷ்ணவிலாசசபை மாதாவில்கூடல் தமிழ்ப்பண்டிதர் விளங்கினர், **கோ. சேஷாத்திரி ஐயருக்கும்** கண்டிசெலுத்துதல் என்னகடமையாம்.

இந்நூல் சட்டிக்குமாறுக்கும் பலகாலமாகத் தேடித் தொகுத்து வைத்திருந்த குறிப்புகள் பலவற்றையு மெடுத்துதவிய வள்ளல்களுடன் உதவியுரைகள்; இவ்வரிய உதவியையும் கொண்டபடியாலே இக்கருமம் முடிந்தது.

தமிழ் நூலாராய்ச்சியிலேயே பெரும்பாலும் பொழுதுபோக்கிவரும் கண்டர் மாண்புறு **வே. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்**வர்களும் (Retired Superintendent, Veterinary Department) இந்நூலோடு முந்தியபாகு நாம் எழுதிவைத்திருந்த சில குறிப்புகளை எமக்கு விருப்பத்தின்படி அனுப்பியுதவினர்கள்.

இப்படியெல்லாத்தொகுதி தொந்தரவுகளையும் வினைவாகவும் அச்சிட்டுத்தந்த **கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தாரு**டைய உதவியையும் மறக்கற்பாலதன்று.

இப்பதிப்பிற் காணப்படுகின்ற பிழைகளைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்கின்றேன்.

"தெள்ளும் உடைத் தமிழ்நூலாய்ந்து கண்டுரைத்தோர்
கொள்ளும் மடமுகப் பூவிரும் மாமலர் மேற்கொண்டுதம்
நீளும் சுவைத்தமிழ்ச் செல்வமுந் தேனும் நிலவுவிண்ணோர்
காக்கும் வடிவேலக் கூடலை யாளுங் கடவுளரே."

திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை,
22—8—'22.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

"ஆதியிற் றமிழ்நா லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே."

1887-ஆம்வருடத்தில் இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்-கள; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழையநூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களிற் பெரும்பாலன பின்புவிளங்கின; இவையும், ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய **சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்க**மென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமானபாகங்களின் பொருள் களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் **விசேடக்குறிப்பும்**, அவ்விரண் டிலுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழ மொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய **அரும்பத அகராதிமுதலியன** என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப் பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் கல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு கல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டுபண் ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல் பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப் படுத்தும்; தமிழ்ச்சுவையையநுகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவை கல்விருந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படை.

நூலும் உரையும் ஒருவருடத்திற்குமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சேர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று வித்தியா விநோதர்களான பாலேக்காடு, ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் டா. ஐ. சின்னசாமிபிள்ளையவர்களும், சென்னை, Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர் களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள். அதன்மேற்கொண்ட தேக அலைவுக்கியத்தாலும் பலவகையான வேலை

களாலும் அவற்றை ஒருவாறு செய்துமுடிக்கற்கு இதுகாறும் காமதுமாயிற்று.

சில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் அதிகமாகக்காணப்பட்ட பாடல்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. சில பயன்கருதி, மூகநற்செய்யுள்முதல் எல்லாச்செய்யுட்களுக்கும் ஒன்றுமுதல் தொடர்ச்சியான எண்கள் போடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் முகநற்பதிப்புப்புத்தகத்தையும் மேலெழுதிப்பிட்ட எட்டுப்பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஓப்படிநோக்கி, பாடபேதங்களை உள்ளபடியே எழுதியும் எழுதுவித்தும் பேருதவிசெய்தவர், சூட்டமேகாணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்படண்டிதராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய **ஸ்ரீ மு. வீ. இராமானுஜாசாரியரவர்கள்.**

இதனைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கிய காலமுதல் உடனிருந்து மிக்க உதவிசெய்தவர், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய **ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள்.**

இதன் முகநற்பதிப்புமுதல் சகாயஞ்செய்துவரும், சென்னை, திருவிருக்கடன் ஸ்கூல் மதுரோதகாசிரியராகிய மஹாமஹோபாத்தியாய **ஸ்ரீ சி. கு. ஸ்ரீநிவாஸையரவர்களுடைய** உதவி இதற்கும் உள்ளடன்பாடுகாண் சொல்லவேண்டியதில்லை.

ஜைனமதஸம்பிரதாயமான அநேகவிஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச்செய்தவர், ஜைனசாஸ்திரபண்டிதராகிய **ஸ்ரீமான் மஹாமஹோபாத்தியாய அப்பாசாமி நயினாரவர்கள்.**

இங்ஙனம் உதவிசெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை யாத்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்குப் பதிலுபகாரஞ்செய்தற்குரிய கைம்மாறுயாதுளது?

பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பாடபேதங்களையனைவும் இந்நூலுடன் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகவிளக்கமும் ஒருங்கு பதித்து எழுதப்பெருமையால், இப்பிடாது பதிப்பிக்கப்படவில்லை; காலம்வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்புத்தகமாகவும் பின்பு வெளிப்படுத்தலாமென்பதும் எனதுகருத்து.

இதிற்காணப்படுகிற குறைகள் என்னுடையவுமற்றுமுதலியவற்றுள் சேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு நம்புகிறேன். பரிசோதனை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தோன்றுத்துணையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியருளுகின்ற ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேசருடைய பொருங்கருணையைச்சிந்திக்கின்றனன்.

ப்பதிப்பிற்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்.

எண்.	செய்யுளளவு. முதல்.	இறுதி.	பிரதிக்கு உரியவர்கள்.	பிரதி கிடைக்கும்படி செய்தவர்கள்.
		3145	திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீ சி. தியாகராச செட்டியாரவர்கள் உரியவர்களே.
ங.	2907		கொழும்புத்துறை, தி. குமாரஸாமிசெட்டியாரவர்கள்.	
ஙா.		1220	தருமபுர ஆதீனத்துத்தலைவர்கள்.	ம-ா-ா-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியாரவர்கள்.
ச.	1428	2928		,, ,,
ஞ.	13	723	ாகிய சற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள், மிதிலைப்பட்டி.	,, அட்டாப்பிள்ளையவர்கள், சூரன்றக்குடி.
ட.	1412	2598	,, ,,	,, ,,
ண.	1963	3125	செங்கோட்டைக்கவிராஜபண்டாரமவாகள.	,, திரிகூடராஜப்பக்கவிராயரவர்கள், மேலகரம்.
த.	1342	1986	கடையம்ஸ்ரார், மூத்தகிருஷ்ணவாத்தியாரவர்கள்.	
ந.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவாகள.	,, மூத்துக்குமாரஸாமி மூதலியாரவர்கள், சென்னை உரியவரே.
ன.	1	1554	வாணமாமலைத்தாதர், கனைக்கு, காஞ்சீபுரம்.	
ப.	1412	2227	சேலம், அட்டாசாமிபிள்ளையவாகள.	,, குருஸாமிபிள்ளையவர்கள், சேலம்.
ம.		1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத்திள்ளை மூதம்பிள்ளையவர்கள்.	,, வி. விசுவநாதசாஸ்திரிகள், திருவல்லிக்கேணி.
ய.		1335	திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை, திருட்டாத்தடிநாதன் கவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ செல்லையப்பபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.
ர.	2102	3145	ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அட்டாஸாமி கவிராயரவர்கள், மீரீர்.	உரியவர்களே.
ல.	1		சேலம், இராமசாமிமூதலியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
வ.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள்.	ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மூத்துக்குமாரஸாமியாரவாகள்.
ள.	1	2380	திருநெல்வேலி, அம்பலவாணகவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ செல்லையப்பபிள்ளையவர்கள்.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இவ்நூல், முதலாவதுபிரதியும் பதின்மூன்றாவதுபிரதியும் உரியவர்க ளாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டுபிரதிகளும் மூலமும் வெ ளியீட்டுரையும் கொண்டவை. ஈ - ஆவதுமுதலிய பத்தினிரண்டுபிரதிகளும், மூல மும் வெளியீட்டுரையும் விசேடவுரையுமுடையவை; கஞ-ஆவதும், கக-ஆவதும் மூலமட்டும் கொண்டவை; கள - ஆவதுபிரதியில், முக்கியமான பாடங்கள்மட்டும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; அதன்முதற்பக்கத்தில், 'சிந்தாமணிக்குறிப்பு' என்ற தலை யர் வரையப்பட்டிருந்தது.

முதலாவது இரண்டாவது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வரையாசிரியர் கருந்தமிழாடு இக்காலத்தார் வேண்டாதனவற்றிற்கு வேர்வேலைகளாகக் கருதி எழுதிய இடைவசனங்கள் முழுக்குந்தொல்லோரின் முடியானமையான் மிகையென்று விரும்பப்படாதனவும் பாட்டுவகைகளிலும் சுவைகளிலும் கதைகளிலும் கூழப் பாடியிட்ட பாட்டுக்களையும் சொல்லெடுபாட்டானும் பொருள்வேறுபாட்டானும் இலக்கணவழுவானும் வாய்பாட்டின் பேதங் களாதலுங்கண்டு ஆவற்றைத்தள்ளி எழுதினன் சிந்தாமணியுரை கற்றுணர்க்கினியப் முடிந்தது' என்றும் வாக்கியமும், ஙு - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'மைவரை குருவேதுணை' என்பதும், கஙு-ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'ஈஉ0 - ஆம் ஆண்டு குரோதனவரு) சித்திரைமாதம் கருங்குழற்றி, சிந்தாமணி, திருவெம்பாவை, தம்பாபின்னையன் அவர்கள் ஏடுபார்த்து எழுதியவை, ஸ்ரீவைகுண்டம், கோவை கரம்பின்னையவர்கள் ஏடுபார்த்து இராமாயணம் - திருவேங்கடம்பிள்ளை எழுதினன் ஏட்டின்படிக்கு முதற்புத்தகம் பிழையார்த்துமுடிந்தது' என்பதும், கஉ-ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'அஉ0 - ஆம் ஆண்டு சித்திரைமீ காளிமாதன் எழுதிமுடித்தது' என்பதும், கஙு - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'பிரமோதூத காமவஸ்வத்ஸரம் காத்திகைமீ உபாத்தியாயராம் தஞ்சிதை மிருக சிரிவடக்குத்ரங்குடியை சடாதிரைத்தில், சென்னகரத்தானில், ஆதிநாத்தேசுவர ஸ்வாமிஸன்னிதியில், சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் உரையெழுதி ஸம்பூர்ணம்' என்பதும், கஙு - ஆவதுபிரதியினிறுதியில், 'அர்த்தநாரிபண்டிதர்பாதபத்மம் துணை; ஆங்கிரஸவரு) சித்திரைமீ பூர்வ பக்ஷமாதம், திருதியை, உரோ ணியில் எழுத ஆரம்பம்; மெடி வருஷமும் வைகாசிமீ உத்தர பூதவாதியும் தசமி யும் இரவேதி கருந்திரையும் பெற்ற சுபதினத்திலே திருச்சிராப்பள்ளியிலிருக் கும் குமாரஸ்வாமியாத்தியார் குமாரர் வேலாயுதவாத்தியார் சேஷத்திலிருந்து தட்டாவதானச் சொக்கநாதமுதலியாரவர்கள் (தஞ்சைவாணன்கோவை, மையாசிரியர்) மேலேடுபார்த்துஎழுதியது' என்பதும், பிரதிகளினிறுதியில்,

'கைப்பிழைகண்டும் கற்றுவல்லீரோர்'

என்பதும்,

"ஓரா தெழுதினோ ரெய்யுமு மொன்றொரு'வ
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார் - சோராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாழ்த்தும்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்"

என்பதும் வெண்பாவும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

சென்னை.
25—12—07.

ஆங்கனம்,
சே. சாமிநாதையன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பிய மைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் **சீவகசிந்தாமணி** என்பது **திருத்தக்கதேவர்** என்றுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடைகடை என்னும் மூச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல எல்லாவருணனைகளும் தன்பால் அமையப்பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓரரசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலால், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்விளைக்குமென்பதும், தன்னுரிமையன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினேன் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுந் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல்வேண்டுமென்பதும், வருத்தம் படி நேரினும் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லைத் தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணையமைந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

---

* காப்பியமைந்தாவன : சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி.

கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதுன்பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வினைப் பயனென்றே எண்ணல்வேண்டுமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அப்பொழுதும் அருளுடையமுதல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத் திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும், நிலைதிரிந்தவரைக் காணின் இரங்கி உடனே யவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டுமென்பதும், தன்றிறமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், இனையபிறவும் தெளிவுபடுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர், இச்சரித்திரத்தை இன்னநூலிலிருந்தெடுத்துப் பாடுகின்றேமென்று கூறுமையின், இந்நூல் முற்றிலும் இன்னதென்று இந்நூலென்கொலென்று நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை; ஆயினும் வடமொழியில் க்ஷத்திரசூடாமணி, க்ஷத்திரபிந்தாமணி, ஜீவந்தரகாவ்யம், ஜீவந்தரசம்பு என்ற நான்கு நூல்கள் உள்ளன; அவை யனைவற்றிலும் இச் சிவகெளிந்தாமணி கூறப்படுகின்றன. *மகாபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாகத்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதையில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்நூல்களுள் க்ஷத்திரசூடாமணியென்பதை இதற்கு மூதூலென்று சைவர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்தாமணியாகிய என்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடையுள்ளதன்று.

இந்நூல் மூதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் காமகளிலம்பகமுதலிய பதின்மூன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை, ஈரைஞ்ஞூறு; திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தெழுநூறேயென்று "முந்நீர்வலம்புரி" என்றதனுற் செய்யுளெண்ணிக்கனியர் எழுதியிருத்தலால், மற்றனைவகைள் பிறராற் செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுகின்றன.

இச் சிவகெளிந்தாமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியருரையுடன் பலபிரதிகளைக்கொண்டு கூர்மைப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழுக்களைமாற்றி, பலர்க்கும் பயன்

* இம்மகாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் வைசமயத்தாரியற்றிய வடமொழி நூல்கள்.

படும் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்மாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியையுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அநருகனுயினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள்சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்விமான்களுக்குக் கருஞ்லம்போலும் இந்நூல் உரையுடனே நின்றுநிலவுதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள்பலர் இம்முயற்சி இனிதுபயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது மன்னேவண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ - **சுப்பிரமணிய தேசிகஞர்த்திகள்,** தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டுவனவற்றையும், திருநெல்வேலி முதலிய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம்முயற்சியில் யான் மனந்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் பிரித்தும் குறைத்தும் பிறழ்த்தும் திரித்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிலமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையுங் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையிலுள்ள விசேடவுரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முதலிறுதிகளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை மூலத்தோடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகமும் ஈன்ருக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவை என் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

மூதற்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னும் ஒன்றொருமுறை பரிசோதித்தற்கு விருப்புடையனேனும், இவற்றை விரைவிற் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை தூண்டுனைமையால் விரைந்து அச்சிடுவித்தற்கிணங்கினேன்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்நூல்களெலாம் உரைகளெலாம் பண்டை வடிவைக் குன்றாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதே எனதுநோக்கமாதலின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அச்சாகப் பதிப்பித்தேனல்லேன்; ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருக்கவாறே பதிப்பித்தேன்; யாதை ஒன்றுங் செய்திலேன்; பிரதிகளிற் சிலவிடத்து வடமொழிப்பதங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆராய்ச்சியமைந்த கோட்பாடுகளை ஸ்ரீமான் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சுந்தரராஜ செட்டியாரவர்கள் எனக்கு விளங்கச் செய்தார்கள்; அடிக்கடி பொன்னம்பார்த்துக்கொள்ளுதலும் சில சமயங்களில் செய்தார்கள்.

புலவர்நிலைகளாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் சென்சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டிலே முழுவாறு பரிசோதித்து, எழுதுபிழைகளாற் சேர்ந்தவழுக்களைக் களைந்து, இயன்றவரை திருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனுளனேன், இப்பதிப்பிற் காணப்படுகின்ற எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் திருத்தங்களையுங் கணக்கெய்து விதேயகர்கள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்கள் பிரதிகளிலெய்துகாதெவன்னை எழுதப்படுமாதலை நோக்கி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன் படும்படிசெய்வேனன். விளக்கரை மேற்கோள்களுஞ் சுருங்கவும் இன்னபாகத்துள்ளதென்பது காணப்படுதலின், அதனையுந் தெரிவிக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேனல்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது பாண்டிநாடெல்லையடைத்து வருந்தாவண்ணம் தும்படிசோமனாட்டு, நந்தனை, பிரபாட்டி, திருச்சிராபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னபட்டணம், திருவிசைமலை, ஊற்றுமலை, சோழமண்மாளிகை, முதலிய இடங்களிலுள்ள, சைவப்பொருளோடு கல்விப்பொருளுஞ் சுருங்குடைய கனவான்கள் பலர்

கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள்செய்த அவ்வுதவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னுற் செய்தற்குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சுப்பிரதி வேறுபடாவண்ணம், சென்னைத் திராவிடாத்தாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பெருதவி செய்துவந்த தேரழுந்தூர், ப்ரம்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி - இராஜகோபாலாசாரியரையும், திருமானூர், ப்ரம்மஸ்ரீ கிருஷ்ணையரையும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றுத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினார்க்கினிய ருரையோடு கூடிய சீவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்		...	பிரதி	க.
வே. ஆதினத்து மஹாவித்துவான்				
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்		...	,,	க.
திருச்சிராப்பள்ளி				
,,	சி. நியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	...	,,	க.
யாழ்ப்பாணம்				
,,	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்	...	,,	உ.
சென்னை				
,,	மழவை - மகாலிங்கையரவர்கள்	...	,,	க.
,,	அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்		,,	க.
,,	தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்	...	,,	க.
,,	திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள்	...	,,	க.
சேலம்				
,,	இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்	...	,,	க.
உடையூர்				
சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்				

திருநெல்வேலி

மை-ரா-ரா-ஸ்ரீ, சாலிவாடீசுவராதுவர்கள் ... பிரதி க.

,, ஈசுவராழூர்த்திக்கவிராயவர்கள் ... ,, க.

தூத்துக்குடி

,, குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள் ... ... ,, க.

சிதம்பரம்

,, கருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க.

தஞ்சை

,, மருகமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள் ... ,, க.

,, விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

கூடலூர்

,, விசயபாலகயிணரவர்கள் ... ... ,, க.

வீரசி

,, சக்ரராகாநிசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க.

இவற்றுள், முழுதுமாயில்லாதனவும் விசேடமுள

மூலப்பிரதிகள்:—

இராமநாதபுரம்

மை-ரா-ரா-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள் ... பிரதி க.

சேலம்

,, இராமசாமி முதலியாரவர்கள் ... ,, க.

வீரசி

,, சக்ரராகாநிசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க.

கும்பகோணம்,
அக்டோபர், 1887. }

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும், இந்நூலுரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினார்க்கினியர், 'இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைத் தேவர்செய்கின்ற காலத் திற்குமுன் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடைய *காலம், பழமையானதென்றுமட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கலைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இறையனாரகப்பொருளுரை முதலியவற்றாலுணர்க.]

"மும்மீன்வலம்புரி" (3143) என்னும் ஓம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரை, 'சோழகுலமாகிய கடலிலே பிறந்த வலம்புரி' என்று நச்சி னார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினார்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள்ள, "வண்பெரு வஞ்சிப், பொய் யா மொழிபுகழ் மையறு சீர்த்தித், திருத்தகு முனிவன்" என்னும்வாக்கியத் தால், இவர் வஞ்சியென்னும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவராற் புக ழப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன.

மேற்காட்டிய 3143-ஆம் கவியாலும், "மூவாமுதலா" என்னும் கவியுரை யினிறுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, 'செம்பொன்' என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இயற்பெயர் மதித்திருந்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனி கள், தேவரென்னும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பாய் இகழ்ந்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய் யுளாகிய,

"திருத்தக்க மாமுனிசீர் நாமமறி கம்பர்
பெருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
வெகாங்குவேலெம் மாக்கணையைக் கூறேறும் குறளனுகே
மெங்கெழிலெஞ் ஞாயி றெமக்கு"

என்பதனாலும், இவருடைய வாக்கின்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900 அல்லது கி. பி. 900 - த்துக்குப்பிற் பட்டதாக இருக்கலாமென்று மதுரைச் சேந்தமிழ்ச் ம-ா-ா-ஸ்ரீ து. அ. கோபி நாதராவ் M. A. அவர்களும், தஞ்சைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் பிரஸ்மஸ்ரீ T. S. குப்பு சாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து எழுதிவெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை விரி வஞ்சி இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை: (செந்தமிழ், தொகுதி - ரு, பக்கம் - கரு; தமிழகம், தொகுதி - I, பக்கம், 130.)

இத்தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவர்களுள், சற்சைவசமயமாக விளங்கும் இவருடைய சரித்திரம் வருமாறு :—

இந்நூலாசிரியராகிய **திருத்தக்கதேவர்** சோழர்குலத்திலே பிறந்து உரியபிராயத்திலே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச் சிறிது காலத்திலே, கல்லாடனார், நுகத்திபயம் நாராயணனார் முதலிய இலக்கணாசிரியர்களாலும், பலதுறை சங்கச்செய்யுட்களினாலும், ஆக்கமளித்துள்ள முக்கிய மற்றை நூல்களாலும் ஐயந்திரிபற ஓதிவுணர்ந்து, இடையிடையே வடமொழியிலும் வல்ல ராய்ப் பிரபு நாம் பிறந்தார்கள்: ஆறுசமயத்திற்குரிய தெய்வவொப்புமைகளை யறிந்து, அவற்றிலே அறிவாலாய்ந்திய முடையராய், அப்பு ஆறு வாய்மை ஆக்கமுதலிய உற்பவங்களோடுஞ் சார்ந்தும் முருகக் கடவுளிற்பற்று ஆண்மையிலும் இனியராயிருந்தும் அறிவினில் முதியராய் இளமையில் ஒழுக்கிலே அரசரும் மதிக்கும், தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்களுக்கிடங்கொடாது குருகுலவாசஞ் செய்து, அவ்வாறு அவரோடு ஆறுவயதாகவிருந்தார். இவருக்கு அப்பாவும் தாயும், ஆசிரியருடன் போய்ப் பிள்ளையை அழைத்து வரும்படி அனுப்பினார்கள். அவர்களோடு மதுரையில் வந்து அவர்களுக்கு இவர் சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமருங்காலத்து, திருத்தக்கதேவர், தம் மாதாபிதாக்கள் திருத்தக்க தேவரைநோக்கி, "நுகத்தமயத்தாரிற் பாற்பட்டிலரேனும் அறவோர் யுறத்திப்பாடத் தெரிந்துகொள்ளாடாம்பரமற்றுக் காமக்கடும்பாலையைப் பாடித் தெரிந்துகொள்ளாடாயினர். இக்காலத்து வழங்குஞ் சாஸ்திரங்களையுடைய முல்லைகள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் இயற்றியதாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றாம்" என்று சொல்ல, அதற்குத் திருத்தக்கதேவர், "இல்பக்கலைவையைப் பாராட்டுதலில் அவர் வைத்துப்பாடிய

---

* இச்சங்கம் கடைச்சங்கமென்றனர்போலும்; இதனை, "தூவி, பலவுரைத்துப் பொருட்டொடராய் அறம்பொருளின்பத்தில் விளங்கல்பொருட்டாய்ப் பொருள்வகை படவந்த தாதுகொச்சகம், பிறர்நூல்போலாதென்பதற்கு இந்நூலையுவமம்" (தொல். செய். சூ. செய்யு - உ.) என்பதனுரையில் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டினார்.

காரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்'' என்றுகூற, அவர்கள், ''அப்படியானுற் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு நூலியற்றுதிர்'' என்றார்கள்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம்பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற்கு நீயே தம்மாணுக்கர் எல்லாராயிருத்தலி னன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணுக்கர்கருத்தை ஆளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணுக்கரை நோக்கி, ''இச் சரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஒருநூல் இயற்றுதிர்'' என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கைநிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவை கனாவ்வாய்க் கொள்ளிடைமெழுகுபோல் தெள்ளிதிற் புலப்படும்வண்ணம் விரைவில், **நரிவிருத்தம்** * என்னும் ஒருநூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் மெய்ந்நூற் பயிற்சியுற்றுத் தம்மாணுக்கர்கருத்துத் துறவின்கண்ணே உறுதி கொண்டிருத்தலைநோக்கிக் களிதேருவகையுற்று மாணுக்கரைப்பார்த்து, ''சங்கடப்புலவர்கள் முதலியவரெல்லாம் காமச்சுவை பொதிந்தும் விளங்கும்விதம் சீவகன் கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்'' என்றுகூறி, ''அஃது இடைநின்றும் இனிதமைதலுடைத்து'' என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து, ''செம்பொன்வரைமேல்'' (2) என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனுல் அக்கடவுளைத்துதித்து, ''இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் நூலியற்றுதிர்'' என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் ''மூவாமுதலா'' (1) என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாகிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர் கேட்டு, ''யாம்கூறியகவியினும் நீர்கூறியகவி செவ்விதாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக'' என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தாம் கூறிய சித்தசரணமாகிய ''மூவாமுதலா'' என்னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரியர்கூறிய அருகசரணமாகிய ''செம்பொன்வரைமேல்'' என்னுங்கவியினையும் பின்னுமாக † வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இங்ஙனம் பாடிக்கொண்டு நிலைதவேற்றி ஆசிரியருக்குக்காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெரிதும் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து, ''இந்நூல் நீன்றாக்கமுக'' என்று ஆசிகூறி ''மூன்நீர் வலம்புரி'' (3143) என்னுங் கவியால் ஓம்படையுரைத்தருத் தேவரைநோக்கி, ''இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருதிர்'' என்றனர்.

---

* இந்நூல், சென்னை லெக்ஸிகன் கமிட்டியில், பண்டிதராகவுள்ள மகாமகஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்களால், செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் 20-ஆவதாக அரும்பதவுரையுடன் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

† இவ்வரலாறு, முதற்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது.

[illegible] திருத்தக்கதேவர் சென்று [illegible] சுவாமிகளைவைக்களத்திற் சந்தித்துப்புலவர்களுடைய மூன்பு இத்தூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள்கேட்டு இத்தூலில் சொல்லவரும் சந்தவின்பத்தை செய்புலனை முதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியவரரும் அலங்காரங்களுநுகைடத்தாய், எல்லைக்காதியார்க்கும் காலம் இடம் நோதலியவற்றிற்கும் எற்ற மருவலர்களுதலியவை விடத்திருத்தல்நோக்கி விரிப்புறுத்தச் சிறந்ததாகக்கி, "இந்நூலைம் பாடுதல் யாவர்க்கும் அரிதரிது" என்று நடுகுத்து சுவை முதிர்ந்து மிகப்பாராட்டியுப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்; அது முதல் அவ்வாறே நடுத்து வேறுதும்பாராட்டி வரல் ; மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

அப்பால் சிலநாள்சென்றபின், ஒரு நாளாஸ்தான வித்வான் ஜயருத்தம், "இத்திருத்தக்கதேவர் இயற்றிய [illegible] மெய்ம்மையாயினும், மற்றுச்சிலகோளுள்ளாயும் காமச்சுவையைய இவ்வாறு பாராட்டும் பாதிதும் இவர்க்கு இயலுமைதன்று ; இத்தூலிலுள்ளவெல்லாம் அச்சுவை அதிகரித்துள்ளது ; ஆகலின், இவர் இத்தூலிலுள்ள அதுபவமுடையராதல் வேண்டும்" என்று தம்முட் கூறிக்கொண்டார்.

அதன்பின் அத்தேவர்தெரிந்து அவ்வித்வான்களும் காணும்படி, திரைக்கு இரும்பிலுள்ளவர்களைத் தழுவிப் படுக்கைக்காய்ச்சி வருவித்து, "யான் * பாலசந்தியாயினும் மெய்ம்மையாயினும், இவ்வடுப்பை எப்பொழுதுகை" என்று நாலைத்து, அக்கட்டளையைத் தம்கையிலுள்ள எவரோ ஒருவரிடத்தும் எவரோ ஒருவர் தரவாங்கி இருப்புப்பிடித்தார்.

பின்பு தேவர் அவ்வித்வான்களை நோக்கி, "யாம் எம்மாசிரியரிடத்தே கேட்டுணர்ந்தேம் ! யாம் எம்மாசிரியரிடத்தே !" என்று மறுமொழிகூறி, அவர்களைநோக்கி "யாங்கள் கருதிப்பாடிய பொருட்குறைவுதோன்றாதபடி நடுத்துமின்" என்று பலமுறை இரந்து வேண்டிக்கொண்டார். தேவர் அவர்களை நோக்கி, "நீயிர் எவரும் நாலிலுள்ளபடுக்கத்தைப் பார்த்தும் ஆராய்ந்து செய்தீராதலின், எமக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லிர் ; இதனைப் பிறர் கூறுதலின் மிகவும் நாணமுடையீராகி, அவர்களை அடிக்கவும் எழுந்தீர்" என்று பல இனியவிடையாழுகள் கூறி, அவர்களை அடக்கினார்.

இவ்வாறெல்லாம் பாராட்டிக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டிய ராசனும் திருத்தக்கதேவரது நாலைமுடுக்கத்தையும், மற்ற வேட்டாகங்களையும் மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தம்மாசிரியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

* இவர் பாலம்பியசாரியரென்றும் வழங்கப்படுவர்.

நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்.

சிந்தாமணியென்பது, இந்நூற்குத் தன்மையால்வந்ததெயரென்பர்; நன்னூலில், "முதனூல்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், 'தன்மையாற்பெயர் பெற்றன சிந்தாமணி, குளாமணி, நன்னூல்முதலாயின' என்று மயிலைநாதரெழுதியிருத்தல்காண்க. பிறந்தவுடன் சீவகனை விசயை சிந்தாமணி (*311) யென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன் சரித்திரமாகிய இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவதுமுண்டு; "முன்நீர் வலம்புரி" (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென்னும்பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ள நூல்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் தெரிவித்தற்பொருட்டே, 'சீவக' என்னும் அடைமொழியுடன் இந்நூற்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிகின்றது. ஆனாலும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணியென்றே வழங்கப்படும். புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாம் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று சிலர் சொல்வதுமுண்டு.

இதற்கு **மணநூல்** என்றும் ஒருபெயர் வழங்குகின்றது; அதற்குக்காரணம், இதன் உறுப்பாகிய இலம்பகம் பதின்மூன்றனுள் ங, ச, ஞ, ஞ, ண, ந, ம, ய, ர - இவற்றிற் சீவகன், காந்தருவதத்தைமுதலிய மகளிரென்ன மணத்தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், உ-ஆம் இலம்பகத்தில் அவன் கோவிந்தையைத் தன்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு மணஞ்செய்வித்ததும், க, கo, கக, கங - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் முறையே நாமகள், மண்மகள், பூமகள், முத்திமகளென்னுமிவரை மருவியதுமாக நால்முழுவதும் மணங்களே கூறப்படுதல். இதனை,

368. "ஞமைழுகை நூலை மென்னோய் குமரியைப் புணர்க்க லுற்றார்"
369. "திருந்துபொற் கன்னி யாற்றுச் செல்வியைச் சேர்ந்தி னாரே"
370. "நாமக ணலத்தை யெல்லா மயந்துடன் பருகி"
2326. "பூமிதேவி.....ஏக மாக நுகரிய வெய்தி னானே"
2368. "டொருவில் பூமகட் புணர்ந்தனன்"
3117. "கேமமிடம்நதியென்னும்.....பொன்னெருடாகமாக"

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற்போற்றப்பட்டுப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின்றது. புறத்திரட்டு முதலிய சில தொகை நூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் இடைச்செருகப்பட்டு தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

---

* இவ்விலேஷ் எண்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கலிகனைத் தெரிவிப்பனவை.

இதனையும், இதற்காக மற்றச் சான்றோர்களின் நிலைமைகளையும் ஆராய்ந்து பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிராகிருதமொழிகளும் தமிழில் விரவியமைந்ததற்குக்காரணம் இதுவும், அந்நூல்களுமென்றே தோன்றியது.

ஒரேவிதமாகவன்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இதில் சில சில உள்ளன: 172, 191, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309-ஆம் கவிகளைப்பார்க்க.

நச்சினார்க்கினியத்திற்குமுன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய வுரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்; இதனை, (260) 'விளக்கமொளிக ஞாயிறுங் கெண்டாருருமுளர்' எனவும், (366) 'இனி, நீர்த்தங்காரிற் றிலதபஞ்சமாதிமகள் பாதமாக சக்காவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கம்பலத்திலு வியாதென்பதற்குக் கட்டழுதுவிய வுறுப்பாற்புனைந்து நிறுத்தலையுடை யாதென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, யுழுதூரலென்னும் கவியிற், உரிதாருபெருஞ்சி யென்றதனோடு தொடராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியிற் சுக்கடமர் தோடுசொல வீந்தாரென்றதன் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி யுழுதுரலென்னும், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, பட்டாலென்னு மோதி.....தான் முன்னைவினோடும் பொருதுவென்பாருமுளர்' எனவும், (2705) 'சாகாதுத்தன் பெயரென்பாருமுளர்' எனவும் வருமிடங்களைக்காண்க.

இந்நூற்கதைகளின் பழைய உரைகளிலும் நூல்களிலும் மேற்காணப்பட்டுள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

உரை.

'காய் தேனெறியிற்று' (தொல். சொல். புள்ளி. சூ. 60. நச்.)

'தொழிலின்சிறப்புக்கு ஆசைப்பட்டுக் கட்டியங்காரனோடொன்று பலமொன்றற்பலர்' (நீலகேசி, 78வது. பழையவுரை.)

"கட்டியங்காரன்போல அரசனின்புத்திறை வெளவி யிகாரப்பிரிவுகளை அதனைக்குற்றமென்றெழுதிப் தன்னியல்பிற்பிரித்தார் அரியாகுவேர், வேறுமொன்றற்பலர் என்றார்."

"கட்டியங்கிரேவாய்.....அரசம்பரிவை (801) மாவர் பழுதுகள் கூறுதல் போல, நெருநீரன் தன்மதம் அரசன்கோன்மையைத்துங் கியமாட்டு."

(நீலகேசி, 78வது. பழைய. மேற்கோள்.)

நூல்.

"கைகள் மருளினையத் தாழ்த்துரைபாய் நீர்வாய்
அலவாய்க் குண்மாவிய சோகோசா—நூலையே
தன்னை யுணர்த்திறவல் காயும் பிறர்க்குரீர்
இன்ன ராருரி சொன்ற."

(சூளாமணி, மொழிவென்ற, 1)

"சச்சந் தனையழித்துக் கொண்டான் றனியுமைச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்
வேறுகு மாந்தர் பலர்."

"தோழமைகொண்ட சுதஞ்சணனுற் சீவகனும்
வாழுமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழா
துடிக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடிக்கண் கனைவதா நட்பு."

(வடமலைவெண்பா, ரு, எக)

"சுரமஞ் சரிவிடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சீவகனும்."

(வருணதுல்லாதித்தனுலாமடல், கண்ணி, கஉச)

"சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றீனும்
பாவனைபோ லேயெழுதிப் பக்கத்தில்—ஓவியமாக்
காராவின யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்ந்ததனை பொய்யலவே."

(கூளப்பநாயகன்விறலிவிடுதூது, கண்ணி, உ0ங - ச)

"பாராளுநற் சீவகற்கோன் பல்லவதே யத்தனுகச்
சீராள் விருந்தமைத்த சேவகனும்."

(சிவந்தெழுந்தபல்லவராயனுலா)

* "சீவகன் றந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றே
நூலை யத்தைப் புரட்டது விண்டனன் பொற்கொடியே
தேவன் மயில்வெற்பிற் சம்வீடு காக்கும் திறமிலரூர்
காவல னென்பதெ னென்றேத னல்ல கருத்தல்லவே."

(மயூரகிரிக்கோவை, சகஉ)

இந்நூற்பெயரைச் சிலேடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்டியநூல்கள் சில; அந்நூற்பகுதிகள் வருமாறு:—

† "மந்தா கினியனனி வேனிற் பிரான்வெங்கை மன்னவனீ
கொந்தார் குழன்மனை மேகலை தூதுவிட்டபின் கொள்வதென்னன்
சீந்தா மணியும் நிருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினை
உந்தா வுனையை யெழுதலென் வாறு மவின்றருளே."

(வெங்கைக்கோவை, கo௭)

"வங்கதன் முந்து சீந்தா மணியெம்பி நிருந்தலுரைசேர்
சீந்தென்று சொன்னியாசிற் சிந்துமே." (தமிழ்விடுதூது)

"சீந்தா மணியாரு நிலைப்படிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மனிமே கலைபடுசோ ணாட்—நங்கா

---

* இது, பாண்டி பிரியுடம்பு நிருத்தலை.

† இது, பாண்டி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

யினையா பதிதருவான் வாசவற்குக் கிட்டாள்
இனையாத குண்டலமே சிக்கும்—வினையாழி.''

(கிருத்தணிகையுலா, குஉசு - எ)

இந்நூற் செய்யுளைடையைப் **பரிமேலழகர் திருக்குறளுரையில்** அங்காங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

* (உரு) 'அதன்விளைவின்கண் அச்சோ வினையேயென்றழுவாகுவின்' 2625.

(குஉ0) 'உயிர்நிலைத்து வினைவிக்கிட்டோர்க்கு வினையும் அதுவேயாகுவின்' 2762.

(சுஎ) 'உழுவலன்பிக்கதோருடம்படுதலுமரிதாகலான்' 2752.

(சுஞ0) 'மோதிரமுள்ளொடு முட்பகைகண்டாங்கு, பேதுசெய்து பினைத்திடலெள்ளலை' 1920.

(சுஉசு) 'பகடு, மருந்தொற்றியும் பூக்கூன்றியும் சாடவற்றும் அதனை யுய்க்கு மாறுபோல' 2784.

(சுஅஅ) 'ஒளி - உறங்காதிற்கவும் தாம் உயங்காக்கின்ற ஆவர் கடைப்படுன்னை' 248.

இக்கருவியொன்று புகழப்படும் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலிற் பலவகைச் சுவைகளோ டமைத்திருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ ஆசாரியர்களாகாசார இந்நூலிற் கற்றும் கேட்டும் தம்முடைய சமயக்கொள்கையை முதலில் மதந் திருந்தாரென்பதையும் நோக்கும்பொழுது, சிறந்தகவிகள் தம்மையன்றி ஏனை யோரும் அறிந்து கடைத்தலைப்பெருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இனை யினையே விரவுவித்துப் பலவகையங்களுடன் முயன்றதுபோலாதலன்றும் அவற் றைப் பழம்பெரியோர்களிற் சிலர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மறைத்தொழுங்கு வழியே செல்லத் தாமிவரொன்றும் பெரியோர்களுடைமுறைக் கலியுறுவன்றது; **ஸ்ரீ உமாபதிசிவாசாரியர்** அருளிச்செய்த **திருத்தொண்டர்புராணவ** சனத்தில், கo-ஆவது செய்யுள் முதலியவற்றையும், சூளாமணி சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாமாலை உo-ஆவது செய்யுளையும் பார்க்க.

நச்சினார்க்கினியனையன்றி அடியிற்குறிப்பிட்ட உரையாசிரியர் கள் இந்நூலை எடுத்தாண்டிருக்கிறார்கள்:—

அடியார்க்குநல்லார், உரையாசிரியர், பரிதியார், பரிமேலழகர், மல்லிநாதர், சிவப்பிரகாச ஆறுமுகதேசிகர், சிவஞானமுனிவர், சுப்பிரமணிய தேசிகர், திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளை, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, திருவேங்கடத்தாதையங்காராசிரியர், திருவேங்கடவன் சக்கரவர்த்தையர், திருவேங்கடவன் மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, திருவாசகநேசிகர், திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியாசிரியர், தென்றிருப்பேரைக் காளிதாசகவிராயர், சாத்தூர்ராயர்பிரபந்தம் சுப்பிரமணியர், நீலகேசியுரைகாரர், சேந்தனாரையாசிரியர், பழமொழியுரைகாரர், புறநானூற்றுரையாசிரியர், மயிலைநாதர், யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியர், யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியர்.

* தமிழ்மறைகள் திருக்குறளோத்தெனினுமாம்.

உ

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய
நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு.

எவனுலை வாயினடவர் தழுதவா யுடையனென வியப்பப் பெற்றேன்
எவன் பன்னடைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன் பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன் பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்னே.

*"தொல்காப் பியத்திற் றெரிந்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொட்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைநச்சி னார்க்கினியன் மாமறையோன் கல்விக்
கதிரின் சுடரெறிப்பக் கண்டு."

பாண்டிமண்டலசதகம்.

†"கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மானதொல் காப்பியமுந்
தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
னிரைபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிசவ்ரையு
வரைநச்சி னார்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய மண்டலமே."

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் **நச்சினார்க்கினியர்** பாண்டி வளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமண வருணத்திற் பாரத்துவாச்சகோத்திரத்திற் பிறந்தவர்: தமிழ்ப்பாலையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும் ஆதிபாண்டித்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னாராதல், "வண்டமிழ் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான், பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாச, னல்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்" என்னும் உரைச்சிறப் புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினைது திரு நாமங்களாகிய, 'திருச்சிற்றம்பலம்,' 'பெரும்பற்றப்புலியூர்' என்பவற்றை யுணர்தலையே ஓரெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில், "ஓரெழுத்தொருமொழி" (கூ) என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும் சைவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் ‡ திருவுலாப்புறமுதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

* இவரைப் பாராட்டிய உரைச்சிறப்புப்பாயிரங்களாகவுள்ள செய்யுட்களை, இப்புத்தகத்தின் கூகை-ஆம் டக்கமுதலியவற்றிற் பார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவித்தவர், கும்பகோணம் டிவன்னைவாஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்து காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ-அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

‡

விடங்கனிடம் இலக்கிய இலக்கணம் பெருங்கருங்கம் நித் தத்துவம்பொரு ளாகுமோ? கோத்தேர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலாலும், அங்ஙனம் மேற் கோள்செய்யாமை சுவாமி விடங்கனிடம் எழுதிடுள்ள விசேடவைரகளாலும், இச் செய்யுள் 352-வது பொய்யடிமை, 'மோகவிடீம்ப யுவராஜியம்' எனப்பெயர் எழுதிய விசேடவியாயுரை, நிருபருகாத்தும் வேறு வேறாகவே யிருக்கின்ற சில காரணங்களாலும், மற்றும் இவ்விலக்கணத்தினும் இவர் வேறுபடியாதலாலும் வேறுவரென்பதாகும்.

"கச்சியே டிழம்பொரு தேறுபல் பெருந்திட்டிட்டு நிற்கு செய்வோர்க்
கெச்சமி னிருவரை" பேறு மவர்க்குரை யிலைதனை பேறத்தி
முச்சக முதல்வி பேறத்தி முன்னிச்சை யெய்ப் பேறுமாய்
நச்சிலர்க் கினியாய் பேறத்தி லெயலைத்துறை வல்லுன கரசே"

(காஞ்சி. சத்தநான. கக.)

எனவனைத்திலும், முன்னதிலே 'நச்சுவார்க்கினியர்' எனவும், 'நச்சிலர்க் கினியாய்' எனவும் விசேஷித்துக்கூறி, இவ்வடையடைமொழிகளையே குறித்திருக்கிறது.

இவ்வடையடைமொழியும், இவர் வடமொழியிலும் பெரும்புலமை யுடையவரென்பதும் விளங்கும். இவர் உரையிலுள்ள மேற்கோள்களாலும் இவர் வடமொழியிலும் பெரும்புலமை யுடையவரென்பது நன்கு விளங்கும். இவர் வடமொழியிலுள்ள பல நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். இவர் வடமொழியிலுள்ள பல நூல்களையும் நன்கு பயின்றிருந்தனர். இக்காலத்தும் வழங்கும் தென்மொழிகளையாதலை யெல்லாம் பெரும்பான்மையாகத் தெரிந்திருந்தனர். இவர் வடமொழியிலுள்ள பல நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டியிருப்பதாக இவருரையிலுள்ள மேற்கோள்களைக்கொண்டு நன்கு விளங்கும

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாம்லிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊகித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதைநிகழ்ந்த காலத்தை விளக்கிக்கொண்டேபோவார் : 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2029, 2033, 2106, 2706-ஆம் கவிகளின் உரைகளைப்பார்க்க.

விரிவித்தஞ்சி ஒருவாக்கியத்தின் இறுதிச்சொல்லையேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக்குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளெழுது தலும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளெழுதுதலும்,

> "அறுவர்தம் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
> மறுவரவு மாருள நீக்கி—மறுவரவின்
> மாசா ரியனு மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே
> ஆசா ரியனை தமைவு"
>
> (ஏலாதி. எசு)

என்றபடி நூலின்சமயத்தையும் நூலாசிரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உணர்ந்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரை யெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரைவிகற்பங்கள் இன்னும் பலவகை.

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த வைணவித்துவான்கள் சிலருக்குக் காட்ட, மற்றைப்பகுதிகள் பேராளர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்பட வில்லையென்றுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லை யென்றும், அப்போல் இவர் ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து மெய்முறை ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் வைணவர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம் பரையில் ஒருவழக்கு வழங்குகின்றது; "அகன்று பொருள்கிடப்பி னும்" (தொல். செய். சூ. உகo) என்பதனுரையில், 'இனிப் பல்செய்யுட்கள் வருமாறு சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பலவற்று ளுமுணர்க' என வும், "மாட்டுமெச்சமும்" (தொல். செய். சூ. உகக) என்பதனுரையில், 'மாட் டும் எச்சமுமின்றி உடனிலையாய் அமைந்தனவேயலவும் சிந்தாமணியுள் யாங் கூறிய உரையான்' உணர்க' எனவும் "இருமென் மொழியான்" (தொல். செய். சூ. உகஅ) என்பதனுரையில், 'இவை பொருட்டொடர்; அவை சிந்தாமணி யுள்ளவை; அவை பாவிற்கு இலேமாகிய துணையும் விருத்தமும்பற்றிச் செய் தனவென்பார்க்கு அப்பொருள்தான் செய்யுள் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல் காப்பியமாலைவாறும் அவர் இலக்கொள்ளாதவாறும் அவ்வினங்கடாம் இலக்கணக் குறைபாடுடையவாறும் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன் னர் வினக்கூறியவற்றைத்தொண்டு பிறழ்பு செய்த நூல்கள் முன்பழுதுசெய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறும் கொண்டு மறுக்க' எனவும் வருவன; இவர்

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யுமுன்னரே இந்நூலுக்கு உரைசெய்தனை யும், இந்நூல் 72 - ஆம் கவியுரையில், 'சுங்குத் தலைமையையுயர்த்தலும், செலவினும் வரவிலும் என்னும் சூத்திரத்திற்கு' எனவும், 893-ஆம் கவியுரையில், 'ஆசிரியர், கண்டித்தும்பியும் எய்று தம்பினையும் பிள்ளைவந்தது மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில், மாக மாக்கருங் ணமையும் வெள்ளை எய்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்க ; இதனை மோதலும் முடிந்தமிலன்றுங் சுத்திரத்தியாற் கொள்க வெள்ளை ஆன்ம உரைத்தினோர்த்தாம்' எனவும், 1913-ஆம் கவியுரையில், "சிவகாமி யென்னும் இருடையரோப்பில் பண்டிபுத்திரனை, 'பண்டிபுகோள் பியமுமதுவே றத்தே' என்னும் சூத்திரத்தில் தாய்வாரபுத்திரத்தையும்பற்றும் சிவகாமியை மென ஆரிரைப் சிவகாமியிதோயை வாரோதி எனாள் பெற்றவிடத்தும் ஆம் ஆம்" எனவும், 2690-ஆம் கவியுரையில், 'பயாமரமெல்லாம் உப் மாத்தரும் நிறப்பின் மாடன்றி வழக்கின்மையால் ஆடிபடப்பின் செய்யுளின்படியுணர்க மரபென்ற மரபியலிற் போதுகாத்தாம்' எனவும் வரலாறு சுத்திரம் உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்தனரெனும் தெளிவுத்தும், இந்த இரண்டும் பதுதியுள் ஒருதலைகுறி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றமுற்பட் நின்றாமைக்கு முதன்மைறை உரையியற்றியதனையும் இரண்டாவதுபடுதி இவர் அந்நூலுக்கு உரையியற்றியபின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற் றியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாற்றை வலியுறுத்தி நிற்றல் காண்க.

பாலடாகிமானத்தையும் தமிழ்ப்பாலையுமியற்றிய தொல்காப்பியனார் தொல்காப்பியவிடத்தேயுள்ள ஆன்புலனைமையையும் முல்லையாள்றையும் பற்றி தொகை ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளக்க வரலாற்றினையும் பற்றக் குலைவேண்டிய கவியுருவுடைய இவர், பாண்மாழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராயிர் விளங்கிய **ஸ்ரீ மல்லிநாதஸ்ரீ**யையும் போன்றவர்களாகவும் இருபெரும்புலவர் பாண்டித்தியருடையவர்கள் கொள்வார்கள்.

இவர், தலைசிறியருடைய ஆழ்ந்தகருத்தைதனினைக்கி அவர்கள் விடத்து எதிர்க்குக்காட்டும்பாயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் அவற்றின் விளக்கவுரைகளைப் பார்க்க.)

2. வெம்புருடர்.
3. பகைகண்டொழில்லாள்.
6. மீனேறுயர்த்த.
,, சிவகாமியென்பாள்.
8. வேந்தற்கழுதாய்.
11. தூங்கே.
,, [illegible].
,, விருந்தைக்கொதுகைப் பகுப்
விளக்கிற்றொழுத்தலாம்.
,, காகரித்தயற்றலாம்.

14. வென்றிக்களிற்றை.
21. கண்ணிணைமாரிகற்ப.
128. வம்புண்கோதையர்.
141. மாகநீண்மணிமுழ.
163. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
164. கருங்குழல்கள்.
165. வட்டமதிமுகம். [மழலை.
181. மெய்பெறுவெழுத்துயிர்க்கு
183. திருமகளிவளென...வைகும்.
188. பொனங்கொடி...சுன்றனன்.
192. பளிக்கறை.....சாயல்.
200. களிறனன்.
,, வெளிறிலா.....கொண்டு.
204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமத
வலிவிடுப்ப.
221. அத்தம்பெருமான்.
222. தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிர்
தூற்றனை.
249. யாவராயினு.....வையகம்.
251. வாண்முகமற்கு...ஆற்றலான்.
252. பிழைப்பிலாட்புறத்தாணும்.
268. அமிர்தமன்னவையெய்தி.
271. வண்டுமொய்த்தாற்றும்பிண்
,, ஆனையகீயும். [டி.
279. வேள்மிடைந்த.....யாங்து.
,, தேள்மிடைந்த...செங்களம்.
280. உப்புடைய.....தானையுள்.
289. ஆண்டகையவிந்தான்.
305. குருதிறந்துபுதல்வயிர.
313. பிணைசெய்.
326. தன்னுடைமதி.
332. உற்றது.
336. நமாதுமற்றது நன்னையாமாகி.
340. திருவித்தைபோய் மெய்காப்ப
344. அணங்குதண்டுகிற்ப.
345. ஐயவோவென்றெழுந்தனள்.
348. வாளுறைநெடுங்கணீர.
,, தோளுற.....றெக்கு.
351. தொழுதேத்தும்.....துறந்து.
352. நோக்கிதம்மைநோக்கான்.
353. உரவோன்சிறுவன்.
354. வனத்துறைதெய்வமாளர்.
357. குறுகலம்மெனை.
361. மாற்றமஞ்சும்...மன்னியகற்பு.
362. போகம்மீன்ற...மதியன்னான்.
364. எல்லார். [தான்.
365. மாரியின்றல்கிக் கற்பகமொத்
368. குழைமுக.....குமரி.
392. இன்னணம்விலக்கினனே.
393. ஆண்டகைக்குரவிர்.
396. மாடவீட்டகம்.
400. அந்தணர் தொழிலேனனேன்.
402. நலம்.....நான்முகன்.
406. நறவறமலர்ந்தகண்ணி.
407. கைவரையன்றிநில்லா. [ன்.
419. ஆய்த்தியர்நலக்காசெறாணை
427. உய்த்திட்டனர் பூசல்.
431. மிலேச்சனி...தெழித்தான்.
439. திருநகர்ச்செல்வ.
440. பொன்னிழைசுடருமேனி.
453. மடவார்மனம்போல மாய்ந்.
455. நாளுற்றுலந்தான். [தார்.
466. நாளைக்கனைவினி லருளிவந்து.
478. நம்படைதம்முள்.
493. சாலவுடைநாய்கன்.
506. கரைகடலழுவம். [பதி.
563. குலம்புரிந்தினைய குன்றிற்கதி
591. பொன்விளைகழனி.
615. மதுகரவீட்டமொத்தார்.
703. மனைப்பொலி.....மத்திகை.
712. நயின்றியிருந்ததீந்தேன்.
737. வீழ்த்தனள். [சொல்.
747. தண்ணியசிறியவெய்யதழற்
775. எழுபார்போதகம்.
793. வான்புலங்காவல்கொண்டார்.
796. அகில்கொண்ட.....வட்டம்.
840. மகளிருட்டிருவனைய.
842. மாயினைநோக்குகின்றனள்.
856. தொழுவிற்.....கிழவன்.
881. மல்லிகைமாலைசேர்த்து.
882. இருந்தான்,.....ஒத்தே.
973. கடலென.....ஊதுத்தியென.
1013. வ்வலாற்சோர்கலென்.
1096. புரவலனிதனைச்சொன்னன்.
1154. என்னையிக்கிருமிகொன்று.
1167. விழுச்சிறை.

1619. பனித்திரருமரன்.
1200. மன்றுறை வேலினாய்.
1219. இந்திரன் றன்னோ நோக்கி.
1226. ருழுறைவயன்றுத்து.
1229. கடற்சான்காலிற்குறளாளே.
1258. வாக்கலைபுரிவினின்மிக்கான்.
1264. இயறலைநுமெதிர்கொண்டி.
1266. ரறுபதிற்றோன்றி.
1271. நுணையரவி.
1509. நீங்கிநிலம் புல.
1570. கன்ற வலர்கமல்வனிதேக்க.
1573. பாகைவேளன்று.
1625. குன்றுறழ்வன்றிண் திகிலன்றுரல.
1659. கன்னிப்பிணிவேளியிலிகலங்கி.
1661. நிறுப்புவேளாக்கருங்குயிலே.
1693. வலைபுனை மாரிப்பன்.
1841. குன்றாரம்..... இலைத்தன.
1889. பறுகுணைபங்குபன்.
1981. கட்டிலேறினிய.
1997. கன்றுறுகில்லை.
2382. தேவெலப்பாசார்பகம். [டென்னை.
2423. மலர்சிறைவெற்றாவ லின் ன ரு று
2426. ஆயிபாடுகை.
2453. கறுப்பேதேனோ.....மாலோ.
2540. இலைகுழைத்துநின்றார்.
2541. கனி.....ஒத்தார்.
2542. நுகிலிகைபடாமைவியாத்தார்.
2552. பொய்க்கங்கைமார்கள்.
2554. பூவிலறு.....ங்கி.
2558. றூரல்.....சேர்ப்ப.
2602. இல்லே.....ரத்தார்.
2606. திருவன்னோன்.
2608. மாற்கோடனியென்று.
2630. வினைக்கிட்டன்னவன்.
2631. கயலெறித்துடங்கன்னவி.
2639. வொற்றுட்...றுவன்மனினர்.
2651. பாலையன்னோன்.
2655. கட்டுயங்காரலுக.
2707. வீரைதைகாழியதுறும்.
2719. கடமான்.....றத்தார்.
2720. இனத்திரியேறுபோல.
2730. சானிற்கவினிய.....றத்தார்.
2746. கோத்த...ன்மையன்னவன்.
2781. ஆர்கலிவேலாவாக்குபி.
2842. ஆடுங்கயற்கிரி.
2917. நுவலரிகாழியனார்.
3072. தேன்கொள்கயற்றகை.

ஒளவைதுரைசாமியவரை முருகியலயற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களைமைத்த நூல்களின் முருகியலயற்றுள் இருக்குமாறும் விளங்கியனை வருமாறு :—

க. குறுந்தொகை.
ந. நற்றிணைநானூறு = நெடுந்தொகை.
ங. ஐங்குறுநூறு.
ப. பதிற்றுப்பத்து.
ம. பரிபாடல்.
அ. அகநானூறு.
இ. இறையனாரகப்பொருள் நச்.
உ. இடைச்சங்கப்புலவர் நக்கீரர்.
ஊ. கபிலர்.
எ. பரணர்.
ஏ. மாமூலனார்.
ஐ. ஔவையார்.
ஒ. நல்லந்துவனார்.
ஓ. நல்லுருத்திரனார்.
க. கல்லாடனார்.
கா. கயமனார்.
கி. கருவூர்கிழார்.
கீ. காக்கைபாடினியார்.
கு. காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்.
கூ. கோவூர்கிழார்.
கெ. கோடிமங்கலம் வேள்.
கே. சாத்தந்தையார்.
கை. சிறைக்குடியாந்தையார்.
கொ. தாயங்கண்ணனார்.
கோ. நக்கீரர்.
கௌ. நப்பாலத்தனார்.
க். நப்பூதனார்.
க்ஷ. நெய்தற்றத்தனார்.
ஙா. பரணர்.
ஙி. பாண்டரங்கண்ணனார்.
ஙீ. பிசிராந்தையார்.
ஙு. பெருங்கௌசிகனார்.
ஙூ. பேரிசாத்தனார்.
ஙெ. பொருந்தில்இளங்கீரனார்.
ஙே. மதுரைக்கணக்காயனார்.
ஙை. மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்.
ஙொ. மதுரைக்கண்ணங்கூத்தனார்.
ஙோ. மதுரைக்காஞ்சிமாக்கண்ணனார்.
ஙௌ. மதுரைக்காஞ்சிமாக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.
ஞ. மதுரைக்காஞ்சிமாக்கூலவாணிகன் இளந்தேவனார்.

உசு. சிறுகுரீஇயுரை.
ஈ0. சிறுபஞ்சமூலம்
ஈக. சிறுபாணாற்றுப்படை.
ஈஉ. சினேந்திரமாலை.
ஈங. சீவகசிந்தாமணி.
ஈச. சூளாமணி.
ஈஞ. தகடூர்யாத்திரை.
ஈட. தந்திரவாக்கியம்.
ஈண. திணைமாலைநூற்றைம்பது.
ஈத. திணைமொழியைம்பது.
ஈந. திரிகடுகம்.
சி0. திருக்குறள்.
சக. திருக்கோவையார்.
சஉ. திருப்பாட்டு.
சங. திருமுருகாற்றுப்படை.
சச. திருவாசகம்.
சஞ. திருவாய்மொழி.
சட. திருவலாட்புறம்.
சண. தொல்காப்பியம்.
சத. நற்றிணைநானூறு.
சந. நாடகநூல்.
ஞ0. நாலடியார்.
ஞக. நெடுமல்வாடை.
ஞஉ. பட்டினப்பாலை.
ஞங. பதிற்றுப்பத்து.
ஞச. பரிபாடல்.
ஞஞ. பல்காப்பியம்
ஞட. பல்காயம்.
ஞண. பழமொழி.
ஞத. பன்னிருபடலம்.
ஞந. பாரதவெண்பா.
சூ0. புறநானூறு.
சூக. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
சூஉ பூதத்தாரலவயடக்கு.
சூங. பூதபுராணம்.
சூச. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
சூஞ. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
சூட. பொய்யுகையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி.
சூண. பொருநராற்றுப்படை.
சூத. மணிமேகலை.
சூந. மதுரைக்காஞ்சி.
எ0. மலைபடுகடாம்.
எக. மாபுராணம்.
எஉ. முத்தொள்ளாயிரம்.
எங. முதுமொழிக்காஞ்சி.
எச. மூல்லைப்பாட்டு.
எஞ. மூதுரை.
எட. மோதிரப்பாட்டு.
எண. யாப்பருங்கலம்.
எத. யாழநூல.
எந. வசைக்கடம்.
அ0. வசைக்கூத்து.
அக. வளையாபதி.
அஉ. விளக்கத்தார்கூத்து.

தொல்காப்பியமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லுதற்கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்திற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது.*

---

* இவர் கி. பி. 14-ஆவது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லரென்று பிரம்மஶ்ரீ T. S. குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள் ; (தமிழகம், தொகுதி-1, பக்கம் கக-ஆவதைப் பார்க்க.)

இவர், பழைய செய்யுட்களேயேனும், அவற்றின் கருத்தையேனும் உரைநடையாக எழுதுவதுண்டு ; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

3. அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல அடைக்கார்க்களித்தும் அவற்கியல்பு.
(புறநா. ககக ; சாலைடை. உ0உ)

192. அடித்தது காட்டும் பனிங்கை. (திருக்குறள். எ0ச.)
205. மன்மையும் தீமையுங்கருதி. (,, ருகக.)
214. இடத்துக் கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (,, சுடஅ.)
252. அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார. கன.)
272. இருதலைக் கொள்ளியிடத்து எறும்புபோல். (திருவா. நீத்தல். க.)
547. சங்குசுட்டாலும் நிறங்கெடாதது. (மூதுரை, ச.)
799. குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு. (1998.) (திருக்குறள். எசுச.)
1592. சென்ற விடத்தாற் செல்ல விடாதே. (,, சுஉஉ.)
1631. இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரேம். (கலி. புஅ.)
1731. அடவர் சுறுகாவருங் கடவரைப்பு. (பெருங்கல். ககஎ.)
1813. இடிக்குஞ் சுற்றமார்சொற் கொள்ளாதே. (திருக்குறள். ஈசுச.)
2353. தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (கலிங்க. களம்பாடினது, க.)
2384. பெய்புகுவள்ளை முயக்கம். (அகநானூறு. ஈ0ச.)
3802. மார்பிற்கோதை. (புறநானூறு. சஅ.)

அமிழ்தினையனைய தமிழ்மடல்வாஸ்செய் அருஞ்சுரத்தின் பெருமடையதை அலைதரித்தனைய இம்மகோபகாரியிம் அருமைபெருமைகள் விரிவுரைந்து இவ் வொலோகே நிறுத்துபெற்றனம்.

)க்காப்பியத்தலைவனாகிய

சீவகன் சரித்திரச் சுருக்கம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத் திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாம னும் விதையமேதயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவ ளது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிகுதியால் அவளுடன் இடைவிடாமல் இருப்பக் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார் கூறிய உறுதிமொழி யைக் கொள்ளாதொழிந்து, கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனை யழைத்து அவனைநோக்கி "நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருதி" எனவிதித்து அந்தப்புரம் புகுந்து தானென்னுமியவண்ணம் இன்புற்றிருந்தான்.

அவன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று ஒருநாளிரவில் மூன்றுகனவுக்கண்டு அவற்றிற்பயன்களை அரசனுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன் றால் வருத்தமுற்று அவன் நேற்றத் தேறியிருந்தனள்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுவதை யும் தானேயாளக்கருதி, அறிவுடையோர்சொற்கேளாதெனி, தன் மைத்துன னெனிய மதனனேடுபோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேன கனோடும் வளைந்துகொண்டான். அதனை வாயில்காப்பாளனுணர்ந்த அரசன், மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவளை முன்னமே தான் செய்வித்த மயிற்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான் புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரரோடும் போர்செய்து பின்பு அவனுல் மாய்ந்தனன். அப்பாற் கட்டி யங்காரன் வெற்றிமுரசறைவித்து எல்லாவற்றையும் கவர்ந்துகொண்டனன்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ஊர்ந்துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறைக்கிடத்தமாட்டாமல் மூர்ச்சித்தமை யால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லாமல் அங்ஙகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு மயா னத்திடையே மெல்லவிழ்ந்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சடகாலத்தில் ஓராண்மகவைப்பெற்று ஒருவாறுதெளிவுபொருந்தி, அக்குழந்தைக்குப் பா லூட்டி, அரசனிறந்ததற்கிரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, "வேற்றே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்கும் நீ பாலியவேளைக்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகு தியோ? உலகுடையாய்! நீ இடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிருக்கின்றது; நினதுபாலும் சுடுகாடாயுள்ளது; யாதும் உசாவுதற்கு ஒருதுணையுமில் லாத் தமியையு யிருக்கிறேன்; நின்னைக் கொல்லவோகக்கருதினேன்; இக்கா

லமோ போகவொண்ணாத இருளாயுள்ளது ; மேல் நீ எவராலும் அறியேன். தெய்வமகளிரே ! நீ ஒன்றுமுறையாமற் கிடவாகின்றாய் ; என் வருத்தத்தை நீக்கப்பிறந்த நீ எவ்விடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யாவர் நீக்குந் தெப்பமா காதலோடுதேடி எவ்வினைக் காப்படைவாயாவர் ? உரைக்கின்றிலை" என்று கூறித் தளர்வையிருந்து வருத்தித் துயரம்பெரிதாழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வ மொன்றை மனதிற்கொண்டு தெய்வதோழியாகிய சண்டகாளியை வழிபடுகின்றாள். அவள் தோன்றி அதற்கு இரங்கி, அவளை அத்திருமுன்னர் (மயானத்தின் மேலிடத்தில்) மோதிரத்தை விழுங்கியதற்குரிய கோசரை அக்குழவியை ஒருபக்கமாகிய இடத்தி அவளை நோக்கி, "இவர் இப்பிணியையை பாதுகாப்பதற்கு ஒருவனும் வருவாயர் ; ஆதலால், யாம் எளிதிற்பிரிதற்கும் உரித்தன்று" என்றுரைத்து, உடனே அவள் விடையிறுத்தலை மனதிற்கொண்டு, அவள் தெய்வம் சுவிலையர் என வாழ்த்தியவளிடத்தில், அதிலுள்ள நோய் அப்பிணியாக்குச் சுகமெனவர் என்பதை வாய்ப்பாகும். பின்பு அந்த வாத கந்தருவனையும் ஒருபக்கத்திலே வைத்தாள். இதற்கு.

மயானத்திலுள்ள விடமை தெய்வமாகவைத்த தெய்வத்தன்மை தவம் எனியம்பப்பட்டது, அவளோடும் பூவும் மகளுக்கு ஆக்கம் உண்டாகுவதை நோக்கமாகும். தெய்வம், "இராசமாபுரத்திற்சென்று பிள்ளைகளையும் வாய அறிந்துவருவேன்" என்றலையில் விடை பெற்றுச் சென்றது. பின்பு தெய்வம் "தேவர் கோன், தம்பியாகிய தடவரைவர்கோனும், அந்தணர் வானத்து உயிபடைத்தும் விதியாயம்படும் செய்வினைகளை, அவர்

---

* சச்சந்தன் தம்பியின்பு, அவன் மந்திரிமாரும் கொடியசாசன் அடிமை தெரிந்து, சச்சந்தன்மேலுள் தம்புதல்வர்களைக்கொண்டு அவர்களை பிரித்து வாசனுமென்னவேண்டி வேலையுத்தினான். அவர்கள் அவனை வென்றார்கள் அவன்மேல் வாசனுமென்னவேண்டி வேலையுத்தினான்.

† தடவரைவர் = சச்சந்தனுடைய காயத்தைப்பார்த்தவர்.

கட்டமைப்படி அச்சணந்தியாசிரியரிடத்து வில்வித்தை முதலியவற்றை எளி திலே டயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதனையினுன்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்திறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அள வில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முதலில்அவனுக்குத் தருமோப தேசஞ்செய்து பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று தாம் இராசலாத்திருந்து அவனேநோக்கி, " இந்நகரத்தரசனையிருந்த சச்சந்தனென் பவன் தூர்வை கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயிற்பொறிமேற் போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனொடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய சுநந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவள் அவ்போது வளர்த்து வருவாளாயினள்" என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கன்னனன் கம்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதுகேட்ட சீவ கன், " அப்பிள்ளை யாவன்?" என்றுவினவ, ஆசிரியர் " நீதான்" என்றவுடன் சீவகன் பதைபதைத்து ரோச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சித்தத்தையெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, " மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடம் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டு வது " என்றுசொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி அங்ஙனமே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்மரபுமாறு கூறுவாராய், அவனேநோக்கி "யான் மூன் னாம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமா பாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தற்கென்னை, மகனுக்கு அர சளித்துத் தவவேடம்புனைந்து சோன்புபுரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தியென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றலும் தீரப்பெற்றிலேனாய் இங்குவந்து நின்னைநோக்கினவுடன் அந் நோய் தீரப்பெற்றேனதலின் நின்பாற் பெருவிருப்புற்று நினக்குக் கல்வி யறிவுறுத்தற்கே யமைந்துவந்தேனன். என் எண்ணம் முற்றியது. இனித் தவஞ் செய்தற்குச்செல்ல எனக்கு நீ விடைகொடு" என்ன, சீவகன் அவ னைப் பிரிதற்குச் சிறிதும் மனமிலனேயினும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சி உடன்பட்டனன், அவர் * இருடத்துமானென்னும் தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானரருகில் சமவசரணமடைந்து சோன்பியற்றி முத்தியடைந் தார். சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

---

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர்; அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(க) விரு ஷபர், (உ) அஜிதர், (ங) சம்பவர், (ச) அபிநந்தனர், (ஞ) சுமதி, (ட) பத்ம ப்பிரபை, (ண) சுபார்சுவர், (அ) சந்திரப்பிரபை, (ய) புஷ்பதந்தர், (கo) சீதளர், (கக) சிரேயாம்சர், (கஉ) வாசுபூஜ்யர், (கங) விமலர், (கச) அநந்தர், (கஞ) தருமர், (கட) சாந்தி, (கண) குந்து, (கஅ) அரர், (கய) மல்லி, (உo) முனிஸுவ்ரதர், (உக) நமி, (உஉ) நேமி, (உங) பார்சுவர், (உச)

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

கீலகாட்டுசென்ற நபியின் ஒருநாள் அரசனுடையபடைக்கள் சுமீடத்திலுள்ளஒரு மலையடிவாரத்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் ஆவத்தைக் கவர்ந்து விகாயம்பிசெய்ய, அடிபடாதகோட் டபரக்குமிடையர் அவ்வேடர்களை ஓன் றுஞ்செய்யாமற்போமல் மறுகிச் சுழன்று வியாழத்தோடிச் சென்று கூப்பிடயாக் காரணஞ்சொல்ல ரதனைசெய்யிட்டார். பின்பு அவர் அவ்வே. வரைக்கொன்று ச்சென்ற [illegible] கொடுபோகுங் கருமத்தை முடித்து, அவர் [illegible] விடுத்தபின், அவர் [illegible] வேடர்களுக்கு [illegible] வேடர்கள் [illegible] வேடர்கள் [illegible] வேடர்கள்

போந்து பரிசனங்களுடன் முழுகிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உவப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவர் அனைவரும்தன்னைச்சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை அடைந்து தன்மனைவியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிக் காந்தருவதத்தையைக் கன்னிமாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடன்பாடுபெற்று ஒருமண்டபஞ்செய்வித்து, "இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவளை மணஞ்செய்தற்குரியர்" என்றுபிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினர்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் காந்தருவதத்தையை அழைத்துவந்து, அம்மண்டபத்தேயிருத்தி, அவளை யாழ்வாசிக்கச் செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத்தாருள்ளே இசையில்வல்ல ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியேவந்து பாடியும் யாழ்வாசித்தும் அவளைவெல்லும்வல்லமை இல்லாராய்த் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினங்கள் சென்றன.

பின்பு இச்செய்தியையுணர்ந்த சீவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச்செல்லக்கருதித் தன்தோழனாகிய புத்திசேனனுற் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சீவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப்பொழுது அறிந்துகொண்டமையால், "படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க" என்று சொல்லி விடுப்ப, சீவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண்டபமடைந்து, தான் இசையில்வல்லனுதலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவள் அவனுக்கு மாலையிட்டனள்.

அதுகண்டு அழுக்காறுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும் அரசர்களைநோக்கிப் பொறாமைவினைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள்கூறி, "அரசர்களே! இச் சீவகனைவென்றேனே இக் காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியன்" என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சீவகனோடு போர்செய்து சோல்லியுற்றனர். பின்பு சீவகன் காந்தருவத்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுடரோசுர்ந்ததிலே அவளை விதிப்படி மணம்புரிந்து அவளோடும் வாழ்ந்திருந்தனன்.

[ச.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலகாளாயின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது ககிப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினரசர் சாமந்தரியும் குணமாலையும் *சுண்ணாங்காரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டுத் தம்சுண்ணாங்களுள் வல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தம் தோழியரிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர் பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். கண்ட அவர், "இவற்றைச் சீவகனுக்குக் காட்டும்" என்றனர். அம்மகளிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக்காட்ட, அவன் குணமாலைசுண்

* சுண்ணம் = வாசனைப்பொடி.

னைத்தை யல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலை வியர்க்குரைத்தனர். அதனைச் சாமந்தசிகேட்டு அவளுற்று, "எனது சண் மோத்தை யிகழ்ந்தசிவகன் பிள்ளார் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் சோதிப்பேன்" என்றுரைத்து சுலோசனாத்திக் கண்ணிமாடந்தொன்று மற்றை யூட வினாருவையையும் தூரானாய்த் சிவகனையே தரும் கோட்டியத்தியிருந்தனள்.

அவள் அப்படியிருக்க, அப் புதகத்தோலையிலே சாமனரையுடைய சோதரியாகிய சாயனாள்றுதியை யூட சாமனரைத் தடையாய் மொத் தினர். அது டயம் தூரத்தினின்றும் நீத்தி வரும் தம்தரனத்தின், அது கேள் சிவகன்சரிதம் மிகவுறினாகிட் படுசடமன்காரனென்னும் சுத்திரத்தை அதன் சொனியின் டி தேறிக்தனன். டடனே அரசன் அச்சபதேசத்தனம் தன்னை டம்மை தூரித்தனுத் தேவரை சிவன்னனிற் சென்றனது. யாவருங்கண்டி வியப்படைந்தனர்.

பின்பு அத்தேவனும் சுதந்தரனென்னும் பெயருடையவனாய் நீண்டி மந்து சிவகனை வணங்கினான், சிவகன், "நீயாரி?" என்றனன். அதற்சுவான், "சுவர்ணசிரம் நீண்டரத்தினாற்று இயக்கர்குலையைத்தி சங்கவெண்மையி யித் சந்தோசுயமென்னும் சுகரின் இருந்தி அளுகிறேன்; என்ன பெயர் அதற் சுவனென்பாரு; நீயுக்குப் பணிபுரியும் கருத்தி வந்தேன்" என்று சொல்ல, சிவகன், "எனக்குப் சுகபோகமாய் அங்கத்தினுறுக்கே சென்று மற்று பேதை செய்க; இவ்வாறே நீண்ட நாளென்று சுகமுக" என்றனனின், அதற் சுவன் விண்ணுறுகின்றனன் தன்னாகமடைந்தான்.

அவன் சென்றபின், சோபனியிற்றோன் யாவரும் அச்சுதம் சுவர்கள் சேறி, சுகிக்குப் பொன்னுலகையின், அவரிலே குறைவென்னும் அங்கத்தோன் சென்னுக்குறை சுவர்ணசிரம் சுவர்ணசிரம் சுவர்ணசிரம்

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நிற்றலைக் கட்டியங்காரனறிந்து, "இதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று வினவினன். பாகன் சீவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, மதனனையும் சிலவீரரையும் நோக்கி, "நீவிர்சென்று சீவகனுகிய செட்டிமகனை விரைவிற் கொணர்க" என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிருக்குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்தசீவகன் அறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசந்நத்தனாய்ப் புறம்போந்தும், "இன்னும் ஒருவருடம்வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங் கொள்ளாதிருப்பேன்" என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான்கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவளவிலே, கந்துக்கடனும்சுநந்தையும்வந்து, "மைந்த ! அரசனுக்கு அடங்கியொழுகுதல் ஆண்மை" என்றனர். அதனாலும் சீவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தாஞகி மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, அக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவர்யாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பியழுதனர். அச்செய்தியைத் தோழரும் தம்பிமாருங்கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தை கேட்டு, தன்கணவனைச்சிறைமீட்கக் கருதித் தன்தெய்வங்களை நினைப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. அவற்றைத் தெரிந்த சீவகன், "இனிச் செய்வதென்னை?" என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன்சிறைத்துயரநீக்க முயன்றதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனுகிய சுதஞ்சணனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச் சுதஞ்சணனுக்கு இடக்கண்ணாடியது; ஆடினஅளவிலே அவன், "இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோ?" என்று நோக்காது முதலிலே சீவகனை நினைந்தான். நினைந்து அவனற்ற துன்பத்தைதத் தனது ஞானத்தாலறிந்து விரைந்துவந்து யுகமுடியுலைத்தாலோலத் தோற்றம்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்து ஒருவருக்கும் தோற்றுமற் சீவகனை எடுத்து மார்போடனைத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன் பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவியையும் தன்தேவியர்க்கு விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து அவனேடும் அவ்விடத்தேஉறைந்தனன்.

இங்கே மதனன் சீவகனைக் காணாது திகைத்து, "கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம் !" என்றெண்ணி ஆங்குள்ளாரெருவனைவாளாற்பிளந்து ஒருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடம் சென்று, "நின்கட்டளைப்படியே சீவகனைப் பிடித்துவருகையில் மழையுங் காற்றும் அதிகரித்தமையால் ஈண்டுக் கொணர்தற்குத் தடையுற்று அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்" என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, "சீவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது ; அவனைக் கொன்றதீ இவற்றைப் பெறுவாயாக" என்று மதனனுக்குப் பல சிறப்புக்களும் செய்து அவனை மகிழ்

[ரு.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சதஞ்சயனன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறு கள் முதலியவற்றையும் காதலுறுதற்குச் சீவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்து அவர்பின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பிள்ளைக் காமமும் விரும்பும்சாரீ ரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவுருவைத் தருவதுமாகிய மூன்று மந்திரங்களை அவனுக்கு மொழிந்து, அவனையேற்றிக் கொண்டு கன்மலையின்முழைநிறங்கிப் புகுமியில்லிருப்ப, சீவகன் அவன் முன்னர்க் கூறிய வழியேயேறாய் மிருகங்களையும் பறவைகளையும் கொன்றுதின்று இரியும் கொடியகோடையொன்றுமாகக் கண்டு அவற்றை மன்னுயிர்க்கு நிலைத்து அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தனன்.

உலோகபாலனென்று காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்பட்டுநின்ற தபாலன் திரனின்முழுத்தசரீரத்தைநீக்கினான்; நீக்கி அரசாளுமென்றும் அரசமனை க்கு அருகுள்ள அருகக்கடவுளையும் சாரணரையும் வழிபட்டேத்தி அப்பாற் படம்பவதேயத்துள்ள சந்திராடமென்னும் மகரகன்னவி அங்கநாட்டரசனாகிய தாபதியின்மகன் உலோகபாலனென்று கட்புத்து அவன்சகோதரியாகிய பதுமை யென்பவள் சோபியிற்சென்று தூக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித்த மையால் அவளருகிலுள்ளோடாவா விடவேகத்தைப் போக்கி அவளை மணம்புரிந்து அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுமாதமுங்கூடி இன்பநுகர்ந்து பின்பு வேறிடஞ்சென்ற விருப்புற்று ஒருவனோடியலிலில் ஒருவர்போகிற் சொன்னாடு வேற்றரசர்கொள்ளி அங்கமாளினின்றும் நீங்கி யிடைநாடர்ந் சென்னாளுமென்.

பின்பு பதுமை சீவகன் தன்னிலையறிந்து தெரிந்து அம்பலத்தை விரைந்து அடைந்தெறி மயிருக்கையில் இன்பம்விளையாடி ஒன்றொருவரொருவர் பங்கையும் பலவாறு புலம்பித் தன் சோதிமாலன் அறியவை யாவொன்றுந் தெற்ற ஒருவாறு தெரியிருந்தனள். அம்மலைச்சாரற் தாபதி நிகமத்தவரைத் தன் சீவகனோடழைத்தென்னவென்னவோ மிலையையுடைய, அவர் சீவகனைப் பலவிடத்துந்தேடியபின்பு பின்பு கண்டு, "நின்னோடு கொண்டுவந்தானை ஈங்கே கண்டுதுய்ப்பாயிதுகை" என்னா, சீவகன் அவனைநோக்கி, "நமது நன்பதாந்தின்னனே காண்பீர்; அதற்குருவுண்டாக்காண்பீர்; யாம்சொன்னது பொய்யுரையன்று; இச்செய்தியை நம்மரசனுக்குரைமின்" என்று பின்பு அவர்போக்கு அச்செய்தியைத் தபாதிக்குரைத்து தெரிவித்தான். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சீவகன் அம்மாத் தோன்றும்.

[ரூ.—சேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சீவகன் பலவிடங்களையுங்கண்டு சித்திரகூடமென்னும் தபோவனிலையைச்சார்ந்து அதிலிருந்த தாபதர்களோடின் அவரால் அருச்சிக்கப் பெற்று பின்னர்த் தக்கோட்டமுள்ள சேமமாபுரத்தை யடைந்தான்.

மூனைபு, அநங்காரதத்துளள வேதவணிகளுகிய
க் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்கணித்
தற்குப் போந்த கணிதரைநோக்கி, "இவளுக்குக் கணவன்யாவன்?" என்ன,
வா, "ந்னமகளுகக்குக கணவனல்லாதார் ஆடவராகத் தோன்றாத
அவன் எவனைக்கண்டு காணுகின்றாளோ அவனே அவளுக்குக்
வான்" என்றனர். அதுகேட்டவணிகன் அது தொடங்கி காடோறும் வரு
வோர் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்தூட்டி
ஒருவரையுங்கண்டு அவள் காணுமைதெரிந்து, "இவளுக்குக் கணவனுவான்
வருங்காலம் உளதோ!" என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சிவகனைச்சந்தித்து அவன்வடிவழகுகண்டு
மகிழ்ச்சியுற்று அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொ
ழுது கேமசரி சிவகனைக்கண்டு காணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்
தினள். அதனையறிந்த சுபத்திரன் சிவகனுக்கு அவளை மண்ம்புரிவிக்க, அவன்
அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ்
செல்லக்கருதி அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று எதிர்ப்பட்டா
னெருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அனேகலன்களை அவனுக்களி
த்து அப்பாற்செல்வானயினன்.

கேமசரி சிவகனைக்காணாது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறு புலம்பித்
தன் தந்தையாகிய நிப்புதியென்பவள் தேற்ற, ஒருவாறு துயரந்தீர்ந்திருந்தனள்.

[எ.—கனகமாலையாளிலம்பகம்.]

பின்பு சிவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள
ஏமமாபுரமென்னும் நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்
குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதன்வளங்களைநோக்கிக் காந்
தருவதத்தையையும், குணமாலையையும்நினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்
தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தேயிருந்தான். அப்பொழுது அந்
நகரத்தரசனாகிய நடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையை
யடைந்து சிவகனைக்கண்டு, "இவன் இவ்விடத்தானல்லன்" என்றெண்ணி,
தேயமுதலியவற்றை வினவ, சிவகனும் தானின்னனென்று புலப்படாவண்
ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து
வித்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன்
அம்மாங்கனி தன்கையில் வரப்பெற்றுத் தான் விற்வித்தையில் வல்லனுதலை
வெளிப்படுத்த அதனை அவ்விசயனிடமிருந்து மகிழ்ந்து சிவகனை உடன்கொண்டு
சென்று தன்தந்தையாகிய நடமித்தனுக்களித்தான். அவன் சிவகனைக்
கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன் புத்திரர்ஐவர்க்கும் வில்வித்தைமுத
லியன கற்பிக்கும்படி அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக்
கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும்வல்லுநராயினர்.
அதனை அவனிடமிருந்து தனிவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புதல்வி கலாகமாலினையை அவனுக்கு மணம்பு
ரிக்க, அவன் அவளோடுகூட அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சீவகன் அங்ஙனமிருக்க, மற்றுடனை அவன் இளமைமுதற்றோழர்களா
லொப்பனை அறியாதகி தோடங்குந்தோழியும் அவனைக்காணாது வருத்தக் கா
ருவதற்றகுமைய வினாவி, அவன் விசயத விருத்தை யையாற் சீவகன் எமது
டமாந்திக் கலாகமாலையோடிருந்தில கோற்கன்றே மகிழ்ச்சியடைந்து காத்திரு
தற்பொருட்டாயவைகளைக்கி, "தோழியீர் சீவகனை யழைத்தும் தருவன் நீயிர்"
மேலவ்... காத்திருவெனுஞ்சொற் றன்னிற்சென்றதனிமேற் றாம் சீவகனிடத்
தினிப் பிரிவின்றி யிருக்கை யமைந்தது. அப்பொழுது மற்றுள்ள
தோழியர் சீவகனிடத்
தோழியரும் தாமும் சீவகனிடத்
அவனைத்தொழுது நின்றனர். அப்பொழுது சீவகன் " நுமக்கு யாம்
யாவேம்? எம்மைத் தெரிந்தீர்?" என்றதற்கு அவர்கள், "தேவரீர் எம்
மைக் கலாவதிகையாய் முற்றுணர்ந்தமையும் பிரிவுற்றதற்கு"
மைக்கு, "சீவகனிடத்தினீர்" என்றலோடும் அவன் [illegible]
கிழத்தி [illegible] வருந்திய சீவகன் [illegible]
அவனைத்தழுவிக் கொண்டு " யாமறிந்தேயும், நம்முட்டமர்
தோட்டத்தலைத்தும் அவனைக் கொண்டுவந்தேதருவம்" என்று தெளித்துக்
கொண்டு அவர்களுக்குறுதிமொழி கூறி விடைகொடுத்தனுப்பி [illegible]
யாமறிந்து கொள்ளாதபடி கலாகமாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தான். அப்பொழுது விசயை
யினையடைந்தாள். அப்பொழுது அவர்களை நோக்கி, " நீங்கள் எம்
முன்னரே" என்றதற்கு அவர்கள், "தேவரீர்" என்றலும், "நீயிர்
யெம்முன்னர் வந்தீர்?" என்றதற்கு அவர்கள், "தேவரீர் [illegible]
கோலையடைந்து அங்கிருந்தெல்லாம் அவ்வரசனும் [illegible]
நோக்கிய ஒற்றராலறிந்து அவர்க்கு காஞ்சனமாலை [illegible]
யுத்தஞ் செய்யவந்தவர்களோடு [illegible] அவ்வரசனுக்கு
அரசன் பக்கலிலே வென்றனர்.

அதன்பின்பு [illegible] அரசர்களெல்லாரும் [illegible]
நிறைவு [illegible] மற்றுள்ளோர்களும் [illegible]
" அடிகேளும் நின்றிருவடிநிழலின்கீழ் உலகமெல்லாந் [illegible]

நின்னைக் காணவந்தேம்" என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன்தேர் மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே சீவகன், 'இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தவன் பதுமுகனே' என்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கி நிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் போராகந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ் சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், "இவர்கள் யார்?" என்று வினவ, சீவகன், "என் உயிர்த்தோழர்" என்றான். பின்பு சீவகன் தனியேயிருந்து தோழரைநோக்கி, "என்னிலைமையை எங்ஙனர்ந்தீர்?" என்ன, அவர், "சச்சந் தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்து கொண் டோம்" என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, "மகாபாவியாகிய என்னைப்பெற்ற அடிகளும் உளரோ! உளரோ!" என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்றதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்கேசெல்லுங் கருத்துடையவராகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் தடமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவரும் தோழரால் சீவகன் வரலாறனைத்தும் தெரிந்து மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கலாகமாலையை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லா ரோடும் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[அ.—விமலையாரிலம்பகம்.]

சென்ற சீவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் போராகந்த முற்றுவர். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பொரிதும் பாராட்டி அன் புறுவளாயினள். இங்ஙனம் ஆறுதினங்கள் சென்றன. பின்பு விசயை, தோழ ருட் நிலையை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களோக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, "நின்மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு, அவனோவலாற் பகைனை வெல்லுக்கடனை" என்ன, சீவகன், "உமதுகட்டளைப்படியே செய்வேன்" என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையைமுன்னதாகத் தன் மாமன்னகரித்தழுவிவிட்டுத் தான்குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கதநாட் டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒரு சோலையிற்றங்கி உண்டுறங் கியபின், மற்றைநாட்காலையில் தோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளைச் சிறப்புதற்குரிய ஒருவழிவகுத்தொண்டு, அந்நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

பொழுது, தான் யோகியாகிய பந்திதேவனென்று எழுப்பிச்சென்று கண்டு வீழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவளை, அவளைக் கண்டு மோகமதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி காமமகன்று வருந்துவா னாயினன். சென்றும், அவள் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப் போதேயணையாடாமல் அவள் தந்தையாகிய சாகரதத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரதத்தன் தன்னிடத்துப் பலகாலாக விலையாகாமலிருந்த சரக்கை யெல்லாம் அப்பொழுதிலிற்று மிகவும்ம

அவளோக்கி, "நம்பதேவி! எனக்மகிழ்வியாகிய காமிலிடத்த விமலைக்குச் சாதகருத்செய்யவந்த சோதிடரைநோக்கி, 'எனக்கிடம் விரைவாகாலைக்குக் காரணமென்ன?' என்று வினவினேன்; அச்சோதிடருள் ஒருவன், 'நீக்மகள் விமலைக்குரிய கலைமகள் நீங்களைபிரிவைக்கு நுங்குவாள்; அதனாலே எனக்கு வாக்கு விரைவாகும்' என்றான். அப்படியே நீவந்து நுங்கியதனால் எனக்காட்டிலும் டருக்கு விரைவாகின்; அதனால், நீயே விரைவாகவேண்டும்" என்று கூறிச் சபருகூர்த்தத்திலே அவளுக்கு விமலையை மணஞ்செய்வித்தான். சிவகன் அவ சோமனும் அவ்விடத்தே இருந்தவர்களுக்கு தன்னுடற்றாரிடம் காரியமில் எழுந்து சோன்னபிரகாரமே நடந்துகொண்டான்.

[கூ.—சுரமஞ்சரியாளிலம்பகம்.]

அப்பொழுது நாரதமுனி, சிவகனைத் மலைக்கோலங்களும் மகிழ்ந்து, "நீ மலைபுரிசெய்துகொண்டிரு" என்ன, சிவகன் "விரைவு" என்றனன். கோபதாரபுரி விகசியபட்டிற்று, "இவனோ காமன்" என்று கூறினர். அவர் அங்கையும் நாறைக்கே புறப்பிலேயர் சிவகனைநோக்கி, "இவர்களைப்போல யாதுமே சிலபிரியப்பிலைம்; இங்கரத்திலுள்ளவரை ஒருமைக்கை சமைத்தானியென்றுவர்களாள்; அவர், தனக்கு நாங்களெல்லாம் நாங்கேள்செய்தும் யினை விருந்தேவைகளைக் கோபியாந்தோம்; அவரை மயங்கச்செய்து இவ்படுதல நின்ற நிலைக்கு காமதிலகனென்பவன்" என்று முனிசாபமும், சிவகன் புறப்பிலேயர் "நீ நாரதரை நோக்கி, "நீ கூறிய அவனுக்கினைவாரத்து காஞ்சிய காமன்கோட்டத்தில் மறைந்திருந்தேன்; நீ காமன்பழிவதனைத் சார்த்து மனைத்திரு" என்றுசொன்னி உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிருந்த காதலனையவனை ஒரு வியோதுகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு தலைகீழ் மிகவும் மெலிவைப் புலப்படுத்திக்கொண்டும் கலைபோனிரங்க மடைந்துவிசுவ்ய அவளது கன்னிமா டத்தினை வாயில்முகம் போயினான்.

அப்பொழுது சிவகன் தன்முகலைமையங்களும் அந்தமுத்தரத்திருய அக்காயிக்காக்கு மகளைறைநோக்கி, "பெரியாய் மிக வருத்தினிர்த்தல்" என்றனன். அம்மகளிர் விரைந்து சுரமஞ்சரியை அடைந்து, "மதுபடைத்தும் மையலைகளும் மிருந்த பெரியாளைகளும் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மனிய வாயிலில் நிற்கின்றனர்; அவனிடத்து யாம் மையல்தரிந்தோம்; விரைந்து கூறுதி" என்ன, சுரமஞ்சரி, "அம்முனிவனுடையபோர்டனிற்பின்ன விரைந்து ஒன்றுவைத்தல்" என்றே தலைவரை மாடத்தினின்றும் இறங்கி வந்து, அம்முனிவரை நோக்கி, "நீர்வந்தது எம்மைகாரியத்வைத்தற்கன்று?" என்றனன். அவர் "குமரியாட" என்றனர். அவள், "அதற்குறும் பயனைவன்ன?" என்ற வினவ, முனிவோன், "இம்மூட்டிபுட்டோம்" என்றனர். சுரமஞ்சரிகேட்டு கைகாது "இவர் பித்தர்போலும்; இவர்க; இவர்டையதிற்பட்டது பிரமம்" என்று தனினி, அம்முனிவோரைத் தலைமாடத்தே அழைத்துச்சென்று விசுவைத்து வொத்தலைத்தைத் பரப்பி அதனையடியில் இட்டு முகமலர்ந்து

கட்டிலின்மீதுள்ள பஞ்சணையிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிது நேரம் உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினன். கேட்ட மகளிர் விம்மிதமுற்றனர். சுரமஞ்சரி நாலைநகைத்துக் கே

அங்ஙனம்நின்ற சுரமஞ்சரி, "இப்பாட்டுச் சீவகன்பாட்டை ஒத்துளது" என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, "நாளைச்சென்று காமனைவழி பட்டு, 'இப்பாட்டையுடைய சீவகனை விரைவிற்றருக' என்று வேண்டிக் கொள்வேன்" என்றுகூறி, மற்றைநாளில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணைமற் - காமன் கோட்டத்தை அடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்த ணனை ஆங்குள்ள ஓரறையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, "பூமலிமார்பனே! எனக்குச் சீவகனை விரைவிற்றரின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊரும் தருவேன்" என்றுவேண்ட, ஒளித் திருந்த புத்திசேனன், "சீவகனை நீ பெற்றாய்; இனி விரைவிற்செல்" என்றுசொல்ல, அதனை அவள் காமதத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து, அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டு நின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாகிச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, "நின்னை நாளைமணஞ்செய் வேன்" என்றுவிடுப்ப, அவள் தன்மனையையடைந்தனள்.

தோழர் அச்செய்தியைப் புத்திசேனனுற் றெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் 'காமதிலகன்' என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த அச்செய்தியைச் சுரமஞ் சரியின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரதத்தனுங்கேட்டு மகிழ்ந்து சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித் தனர். சீவகன் அவனோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநா ளெழுந்து தோழர்சூழத் தன்மனையை அடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற் றைநோக்கி தன்னையேநினைந்து அழுது புலம்பி உருகிக்கொண்டிருந்த சுநந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்கி மற்றையோரை மகிழ்வித்துக் தனதையைகணவ குண மாலையைத் தேற்றி மேல்முடியுங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக்கூறி விடைபெற்றுக் குதிரைகொள்ளுமம்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு தோழர் சூழ எமாங்கதராட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[கம்.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்ற சீவகன் விதையதாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டுவிருந்தப் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தாசனை வணங்கினான். கோவிந்தாசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சீவகனுக்கு மேல் நடந்த [illegible]

வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரனனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகனென்பவன் பழிப்பதறிந்து, "கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல வேறொன்றுமில்லை" என்று சீவகன்கூடக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனையோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் துர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கடைமாக வருவிக்க எண்ணித் திருமகள்தியற்கிரமொன்று செய்வித்து, "இவ்யந்திரப்பாவையை எய்துவித்தியவனே என்மகள் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்" என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுகேள்ளு கட்டியங்காரனும், மலர்கையத்தாகனும் அவ்விடத்தே வந்துசூழ. அந்தயந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றார். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசிளங்குமரர் தனித்தனியேயெய்து அம்புதொடுத்து அப்பாவன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராகி மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட்டு, அவனை இதன்தாவென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு அருகுக்குற்றம் புலியைக் கண்டமான்போலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்றும் இறங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று விற்பிடிவகையைத் அம்புதொடுத்து அப்பாவன்றியை வீழ்த்தினான்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சீவகனை இன்னானென்று விளங்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே நின்றபக்கன்சேனாபதி, "சீவகனையெங்கள் கட்டியங்காரனைய கண்டிலமாயினும் விரைந்தும்" என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் நிகழ்ந்தவைகளை சீவகனோக்கி, "எனக்கு ஒருதொழுதும் அருகலோனல்லேன்; எமது ஆற்றலை நின்தந்தையறிவான்; நீ அறியாய்; நின்னையும் என்னையும் கடைமாக வருவித்துக் கொல்லுதற்கணிந்த நின்மாமனையும் வென்றுன் விரும்பியவாறே; போர்செய்தற்கு எழுக" என்றுசொல்லிக் குன்மக்கள் தாற்றுகளோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூட யுத்தசன்னத்தராகி, சீவகனும் தோழரோடும் மற்றையரசரோடும் புறப்பட்டு, அவ்விருதிறத்தார் சேனைகளும் எதிர்த்துவென்று போர்செய்தன; சீவகன்பக்கத்தார் கட்டியங்காரன்பக்கத்தில் சிலர் மாய்வித்தனர்; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சீவகன் கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும், பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளே அகப்படுத்தி அவர்களையும் கொன்றுமுடித்தான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயமலைமேல் மகிழ்ந்தனன்.

[கக.—தூமகனிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாலையணிந்து, தம்மோடுகூடி நின்றிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து வேண்டியவரங்களையும் விருத்தியுறுதலி அவர்விருப்பின்படி, பரியவர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து பின்பு எல்லாவிடத்தினையும் கண்ணுற்று முற்றினைவைத்துக் காவல்

லிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்காரனல் துன்பமுற்ற யாவரையும் இன்பமுறுவித்து நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற்றுவானுயினன்.

[கூ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கி, "பதுமைமுதலிய தேவியரை அழைத்துவருவீர்" என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை அழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சீவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனல் அங்கீகரிக்கப்பட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பால் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சீவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதிக் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறைவித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சீவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சீவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்செய்து ஏத்திப் தொழுது அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காதனத்திருந்து செங்கோல் செலுத்தி அரசுபுரிவானுயினன்.

அங்ஙனம் அரசுபுரிகின்ற சீவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு அதற்குமுன்னில்லாத அரசுரிமையையும் சுரமஞ்சரிக்குத் தேவிபட்டத்தையும் கொடுத்தான்; நாற்பட்டினை இளவரசாக்கினன்; கடலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்வித்து நாடுகளையும் வழங்கினன்; தன் தோழர்க்கு அரசையும், ஏனைநிமோதரம் முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன் நிமித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சுரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டுதற்குரிய ஐந்நூறாமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனுகிய கோவிந்தவுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினன்; தனக்குப் பெருந்துணிபுரிந்த சுதஞ்சணனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து அவனிவடிவைப் பொன்னுலியற்றி ஒருசையும் நிலைபெறுத்தி அவன் சரிதத்தை ஒருகாடகமாகச்செய்து நடத்தினன். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆமாத்திக்கு மாமையனின்று பிடந்தோன்றி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி, பசுக்கள்மேய்ந்து அதன்நிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்நூறை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுவனவெல்லாம் செய்து முடித்துத் தேவிமாரொண்மதோடும் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்தி வருநாளில் உலகம் செழிப்புற்றது.

ஆம் மகிழ்வடைந்து

[கஉ.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிநிகழும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை தவப்பள்ளியினின்றும் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாறில்லையேயென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனள்; முன்பு சண்பகமாலைபோல்வந்து தன்னிடைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தாள்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதும் காணும்படி தாழ்வரையுமாடத்தே எழுதுவித்தாள்; சீவகன் பிறந்தவிடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி அவ்விடத்து ஐந்நூற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தாள்; சுகந்தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தாள்; தன்னைவணங்கிய காந்தருவதத்தையுமுதலிய எண்மரையும் எடுத்துத்தழுவி, "உலகாளுஞ்சிறுவரைப் பெறக்கடவீர்" என்று பணித்தாள்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடன்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுகந்தையோடும், துறக்கவிரும்பிய மற்றைமகளிரோடும் சமீபத்துள்ள ஒருதவப்பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவனைத்தொழுது, "அடிகளே! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவீர்" என்று பிரார்த்தித்து, அவள்கூறிய அறமொழிகேட்டுத் தீக்கைபெற்று விதிப்படிதுறந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்.

அவள் அவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சீவகன், அத் தவப்பள்ளியைச்சார்ந்து விசயை சுகந்தை இருவரையுந் தரிசித்துவந்து தேனிமாரென்மாரோடும் நீர்விளையாட்டை நிகழ்த்தி இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன்பம் நுகர்ந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியரெண்மருந் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப் பெற்றார். காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை யென்னும் தேவியர்புதல்வரெண்மருக்கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சணன், தாரணி, கந்துக்கடன், விசயன், கந்தருவன், பரதன், கோவிந்தனென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தாவது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலைகள்கற்றுப் படைக்கலம் பயின்றபின் யௌவனராகிமேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

அவை பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனை வணங்கி, "முள்களைவே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகுசெய்தது; அதனைக் கண்டருள்க" என்று செய்து சீவகன் தேவியர்சூழ அச்சோலையையடைந்து எல்லாவளங்களையும்

தான் கண்டு தேவியர்க்குக்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக் கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓராண்குரங்கு தன்னேடுபிணங் கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெ டுத்துக் கீறிச் சுளைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கையில், அச் சோலைகாப்பாளு கிய ஒருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கடுவனையும் மந்தியையும் ஓட் டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன்கண்டு செல்வத் தில் மிகவும் அருவருப்புற்று, "கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங் காரனையொத்தது ; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துரந்து அரசை யெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவர்ந்து நுகர்தற்குரிய இச்செல் வத்தால் அடையும்பயனென்னை?" என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையுகித் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசங் கொண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாகவந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின் கீழே பள்க்குக்கல்மேலே சாரணரிருவர் நிற்பக்கண்டு அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி அவரை நோக்கி, "அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்க ளிலும் செய்துகொண்ட தீவினைகெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடை யுமாறு அருளுமின்" என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென் பவர், "அரசனே! கேட்பாய்" என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்கள்டாக் கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநில்லாது கருப்பமுத லாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதி யென்கின்ற நாற்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப் பொருளைத் துணியுந்துணிவையும், சீலத்தையும், தானத்தையும், அச்சீலத்தா லும் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயன்களையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விள ங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சீவகன் விரும்பிக்கேட்டு, "சுவாமீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்செய்த பாவத்தையும் அரு ளிச்செய்க" என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்:—

"தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னும் நகரில் அரசன் பவ ணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமதியென்பாள்; அவர் புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளி ரை மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றுழுகு நாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடு நீர்விளையாடுதற்கு ஒரு தடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன்மனைவியர் ஆங்குள்ள தாமரைமல ரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னைக்குஞ்சுகளைக்கண்டு, 'இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக' என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேநின்ற ஏவலாளரை ருவனைக்கொண்டு அவற்றுளொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடு த்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலூட்டித் தமதுமார்போடணைத்துப் பாதுகா த்துவந்தார். இதனை ஒருநாள் பவணமாதேவன் கண்டு கடுகிநின்று அசோத

ரனுல் வினைந்தமை தெரிந்து சினைந்து அவனை வருவித்து நேரேயிருத்திப் பலவுரம்போதித்து, 'மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தம்கிளையினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமும் தம்கிளையினின்றும் நீங்கிப் பிறராற் காவல்செய்யப்படுவர்' என்றுகூற, அசோதரன்கேட்டு மிகவும் அஞ்சி, அவ்வண்ணப்பார்ப்பைத் தன்மனைவியரிடத்தினின்றும் விடுவித்து, அன்று பிடித்ததடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணிந்து, 'அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்' என்ன, அரசன், 'மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பின்புதுறவினையடைதி' என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுகித் தந்தையை உடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே" என்று கூறி மேற் செய்தி கூறுந் சாரணர், "அங்ஙனம் துறவிற்சென்றநீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகஸ்ராரமென்னுங் கற்பத்து இந்திரனுகி அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன்பட்டார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயும்கிளையினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்" என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சிந்தையனுகிச் சீவகன் அவரைவணங்கித்துதித்தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசும்பாருகத் தாம் குறித்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சீவகன் தேவிமாரோடும் தம்மாளிகையடைந்து தன் கருத்தையாவருமறியக்கூறி நந்தட்டனையழைத்து, "நீ இவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்" என்ன, அவன், "இவ்வரிய வாழ்வைவேண்டேன்; நின்திருவடியை வழிபட்டுவாழும் வாழ்வன்றே அடியேன் வேண்டுவது" என்றனன். பின்பு தன் புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பலவற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றாது, "யாமும் நின்னேடு துறப்பேம்" என்றுகூறிய தேவிமாரெண்மரையும் விசையைபோற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெண்ணித் தேயத்தாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்தழுவும் தாய்மாரையும் நோக்காதுகித் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுந் சிவிகையூர்ந்து சமவசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானரைத் தரிசித்துச் சுதன்மமுனிவனுலுரைக்கப்பட்ட விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமபந்தமற்றவன்னி யாவருக்கும் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியிலுள்ளதென்றுகூறப்படும் ஸித்தகேஷத்திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனுற் கழுட்டூரவிசாகம்போலே மதைத்தபின்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடிப் பருந்தகல்யாணத்துள் ஒப்பரியபரிவாணமென்னும் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராகி இன்புற்றனர். நந்தட்டனும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் தேவராகிச் சுகம்பெற்றனர்.

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஸ்ரீபுராணத்தில், உச-ஆம் தீர்த்தங்காராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசரித்திரம்.

மற்றொருநாள், சிரேணிகமகாராசன், சமவசரணமடைந்து, அசோக வனத்துள் அசோகவிருக்ஷமூலத்து ரூடயௌவந சுடலக்ஷணலாஸகிதராகித் தியா நாருடராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனுகி ஸுதர்மகணதரரை அடைந்து, "பகவானே ! (உ) ஈதிருசலக்ஷணலாசகிதராகிய இந்தத்தபோதனர் யார் ?" என்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்:

"ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்திர ஹேமாங்கத (ங) விஷய ராஜமஹாபுரத்து ராஜா, ஸத்தியந்தரன்; தேவி, விஜயையென்பாள். இவன் மந்திரி, காஷ்டாங் காரிகன்; புரோகிதன், ருத்திரதத்தனென்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அனவரதம் போகாபிலாஷியாகையினல், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரிய நிர்வாஹத் தினை நியோகித்து இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்ற நாளகத்து ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருக்ஷத்தினைப் (ச) பரசுவினற் சேதிக்க வீழ்ந்தபின், அதன்மூலத்தே ஒரு டாலாசோகம் அஷ்டமாலாலங்கிருதமாகித் தோற்றவும் ஸ்வப்நங்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸவப்நத்தை நிவேதிப்ப, இராஜாவும் சொல்லுவான்:—'எட்டுக்கல்யாணத்தை உடையனுகி எனக்குப் பின் ஸகலபுவன ராஜ்ய யோக்யனுயினனெரு புத்திரனைப் பெறுதி" என்றனன். அதன்பின், சுவர்க்கவாஸியாயினனெருதேவன் ஸ்வஜீவிதாந்தத்து அவதரித்து விஜயாதேவி கருப்பத்தை யடைந்தனன். அந்நகரத்துக் கந்தோத்கடனென்பான் ஒரு வைசியன், மனைகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியிருந்த சீலகுப்ததென்னும் தபோதனரை நமஸ்கரித்து, 'பகவானே ! எனக்கு இதற்குமுன் ஆயுஷ்யஹீனராகிய புத்திரரேஜனித்தனர் ; இனிஆயுஷ்மானகிய புத்திரன் உளனாகுவனே ?' என்றுவினவ, முனிவரனும் (ஞ) அவதிஞானத்தாற்பார்த்து, 'இதன்மேல், ஆயுஷ்யமான்களாயினர் பலபுத்திரரையும்பெறுவை ; அதற்கு உபாயமும் ; பிறந்து மிருதனுகிய புத்திரனை ஸ்மசானபூமியுள் ஸம்ஸ்காரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளையைப்பெறுவை. அவனும் ஸகலபுவராஜாவாகித் தபப்பிரபாவத்தால் மூக்திபதமடைகுவன்' என்று அவர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப்போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) ஈதிருசலக்ஷணலாஸகிதர் - இத்தன்மையதாகிய இலக்கணத்தோடுகூடியவர்.

(ங) விஷயம் - நாடு.

(ச) பரசு - கோடாலி.

(ஞ) அவதி ஞானம் - மூற்பிறப்பையறியுமறிவு.

(க) யக்ஷிதேவதை (உ) சாமதேகதரனெருவன் விசயாதேவிக்குப் புத்திர னுகுமென நினைத்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்வேனென்று ராஜகிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்திலே ஸந்நிதமாய்நின்றனள். மற்றொருநாள், (ங) பிர பாதசமயத்து, ருத்திரதத்தன், ராஜகிருகமடைந்து அலங்காரஹீனையாகிய தேவியைக் கண்டு, 'தேவி! ஸ்வாமிளங்கே யெழுந்தருள்யிருக்கின்றனர்?' என்றுகேட்ட, அவளும், 'இப்போது பள்ளிகொண்டருளுகின்றனராதலிற் காணமுடியாது' என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவ்வசனம் தூர்மிமித்தமென்று நிச்சயித்து மீண்டுபோகிக் காவ்டாங்காரிகளையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான்: 'உனக்குச் சகலபுவனராஜ்யமுண்டாகுமாதலின், அரசனை லோகாந்தரமடைவிப்பாயாக' என்றுசொல்லக் கேட்ட காவ்டாங்காரிகள், தமதுகரங்களால் (சு) சிரவணங்களைப் புதைத்து, 'முள்பு ((ரு)) காவ்டபார வாகியாகிய எனக்கு ராஜ்யபாரம்பிரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (ங) ஈதிருச துவ்ச கருமத்தைச் செய்க வென்று சொல்லிப்பிழைசெய்தனையே' என, புரோகித னும், 'நந்புத்திரனுலே உனக்குமரணம் அவசியம் (எ) பாவியாகுமாதலின் உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக' என்றுசொல்லிப்போயினன். பின் ருத்திரதத் தனும் மூன்றுநாள், அஸாத்திய வியாதிபீடிதனைகி மரணமடைந்து நரகம்புக் கனன். அதற்பின், காவ்டாங்காரிகன் தனதுமரணபயத்தால் ராஜாவுக்கு மரணத்தைப்பண்ணவேவெனன நிச்சயித்துப் பகுவித சம்மானங்களால் இர ண்டாயிரம் ராஜாக்களை ஸ்வவசராக்கி அவர்களோடுங்கூட ராஜபவனத்தை வளைய, ராஜாவும் அதனைக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போக விட்டு யுத்தஸன்னத்தராகிப்புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணப் (அ)பராஜயமெய்திய காவ்டாங்காரிகள், காளாங்காரகனென்னுஞ் தன் புத்திரனோடுங் கூடவந்து யுத்தம்பண்ணலி ராஜாவை லோகாந்தரமடைவித்து இராஜ்யத்தை அடைந்தன ன். விஜயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற் போகி யக்ஷியின்பிரபாவத்தாற் சீரபாதையின்றியே ஸமசாந்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாங்கோபாங்கஸௌந்த ரனைச் சந்திராதித்தரை அதிசயிக்குங் காந்திதீப்தியினையுடையனைய புத்திர னைப் பயந்தபின், யக்ஷிதேவதை அதித்தியத்துவாதி ஸம்பொரஸ்வபாவவவ்வகமாக, 'சாமதேகியாகிய நின்புத்திரன் ஸகலபுவனராஜ்யந் தாங்கித் தபப் பிரபாவத்தால் முத்திபதமடைகுவன்' என்று தேவிக்குச்சொல்லித், தத் காலயோக்கியமாகிய தேவியதுதுக்கங்களை நீக்கியிருந்தபின், கந்தோத்கடன் மிருதமுகியபுத்திரனைக் கொடுவந்து தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்பபிடத் தே பிள்ளையது ஸ்வரத்தினைக்கேட்டு, 'ஜீவ' என்னும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்லிப்

(க) யக்ஷிதேவதை - அருகனுக்குப் பணிசெய்வதொரு தெய்வம்.

(உ) சாமதேகதரன் - மூடி யாலை தேகத்தைத் தரித்தவன்.

(ங) பிரபாதசமயம் - காலை.

(சு) சிரவணம் - காது.

((ரு)) காவ்டபாரவாகி - விறகுகட் டைச்சுமடபவனை.

(ங) ஈதிருச துவ்ச கருமம் - இத்தகை யையதாய நீத்தகாரியம்.

(எ) பாவி - வரப்போலது.

(அ) பராஜயம் - தோல்வி.

பிள்ளையையெடுப்ப, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பின்னை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸுகந்தை யென்னுந் தன்பாரியையைக் குறுகி, 'ஸஜீவனுகிய பிள்ளையைப் பரீகூஷியாது தந்தனை' என்று (க) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவளும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்ப, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சீவகனென்னும் நாமகரணம்பண்ணியதற் பின், ஸுகந்தை நந்தாட்டியனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றனள். விசயமா தேவியும் யகூஷிதேவியுடன் கூடக் கருட்யந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ர மத்தே வஸித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமரதியும், அநங்கபதாகையுமென்பார் இருவருளர். அவர்கட்குப் புத்திரர் மதுரனும் வகுளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்னும் சேனபதிக்கும் ஜயவதி யென்னும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன் ; சாகரஸேனனென்னும் புரோகிதனுக்கும் ஸ்ரீ மதிக்கும் புத்திரன் புத்திஷேணன். தனபாலசிரேஷ் டிக்கும் ஸ்ரீ தேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதிஸாகரமந்திரிக்கும் அனுப மைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (உ) ஸ்ராவகதருமஸகிதராகிய மதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து மித்திராகிச் செல்கின்றகாளகத்து ஒரு நாள், நகரபாஹ்யோத்தியானத்து மித்திரருடன் (ங)வனக்கிரீடைபண்ணுநின்ற குமாரனைக்குறுகிப் (ச) பஸ்மகவியாதி பீடிதனுகித் தாபஸவேஷதாரியாயினன் ஒருவன், 'குமாரனே ! ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ ?' என்றனன். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனுகி, 'பாலராகிய எங்களைக் கண்டால் நகரம் (ஞ) ஆஸந்நமேயென்பது (ட) அநுபதேசமாகவே பிரஸித்தமாக இரு ப்ப, இவ்வண்ணங்கேட்கின்றீர் ; மோகவியாகுலசித்தத்தினீர்போலும்' என்று குமாரன்சொன்ன (எ) பரிணத வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யார்ஹமாகிய சரீரகதசுபலக்ஷணதிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனென நிச்சயித்து (அ) கஷ்டத்பீடாபரவசனுகிய தாபஸன் போஜனேச்சையாயினன். குமாரனும் அதனை (க) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவநமடைந்து போஜனஸமயத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்தத்தால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங்கொடுப்பத் ததா ஹாரபுக்திக்ஷணத்திலே ரோகபீடையெல்லாம் போயின. அதற்பின், கந் தோத்கடஸமீபமடைந்து, 'மஹாவியாதிவிநாசகாரணனுகி மஹோபகாரியா கிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாஸம் பண்ணப் பெறுவேனுகவேண் டும்' என்றுசொல்ல, கந்தோத்கடனும், 'சாஸ்திரகுருவாயினற்கு நமஸ்கா ராதி விநயங்கள் செய்யவேண்டுமே ; நீர் அங்ஙலிங்கிகளாகின்றீராதலின், அது ஸம்பவிப்பதன்றுபோலும்' என்றுசொல்ல, தாபஸனும்சொல்லுவான்: 'ஸிஷ்மம

(க) கிருத்திரிமம்-இயற்கையல்லாதது.
(உ) ஸ்ராவகதருமம்-இல்லறநடை.
(ங) வனக்கிரீடை-பொழில்விளையாட்டு.
(ச) பஸ்மகவியாதி-பெரும்பசியையுண் டுபண்ணும் யாதனத்தியென்னும் நோய்.
(ஞ) ஆஸந்நம்- ஸமீபத்திலுள்ளது.
(ட) அநுபதேசம் - சொல்லாமை.
(எ) பரிணதவசனம் - பக்குவமான மொழி.
(அ) கஷ்டத்பீடை - பசித்துன்பம்.
(க) ஸம்வதித்து-ஒத்துச்சொல்லி.

புரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யசந்தியென்பேன். வீரசந்திமுனிவரன் சமீபத்தே தரும சிரவணசந்தரம் த்ருதிஷேணபுத்திரனுக்கு இராஜ்யபதம் கொடுத்துத் தீக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மகமென்பதொரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், தீக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகின்றேன்; யான் ஸம்மியக்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தர்மவானுகின்றேன்' என்றுசொல்லக்கேட்டு, கந்தோத்கடன் மிகவும்பிரீதனாகித் தருமவாத்ஸல்யத்தினுற் குமாரவிருத்தாந்தத்தினை ரகஸ்யமாகவறிவித்துத் தாபஸஸமீபத்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ணவிட்டனன். குமாரனும் போதாதிசயத்தால் அல்பகாலத்தே ஸகலவியவகாரசாஸ்திரபாரங்கதனுயினன். அதற்பின், ஆர்யசந்திகள், ஸம்யமத்தினால் பிராபித்தநத் தபப்ரபாவத்தால் முக்திபதமடைந்தருளினர்.

" குமாரனும், யௌவனாவஸ்தையினை அடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடனென்பான் ஒரு (க) வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிரைதுரந்துகொண்டுபோக, அந்நிரைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரனென்பான்; இவன் பார்யை கோபஸ்ரீயென்பாள்; 'இவள் புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இந்நிரைமீட்கவல்ல வீரபுருஷனுனவனுக்குக் கொடுத்தும்' என்று காவற்டாங்காரிகன் நகரத்திலே (உ) கோஷணைபண்ணுவிட்ட, அதனைக்கேட்டு ஜீவந்தரன் மித்திரரோடுகூடப்போகி வியாத (ங) பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச் சயித்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து நகரமடைந்து யுத்தபூமகத்துப் பராக்கிரமம்பண்ணிய கந்தாட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

" இப்டால், ஜம்பூத்வீப பரதகேஷத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத தக்ஷிணஸ்ரேணியில், ககனவல்லபநகராதிபதி கருடவேகனென்னும் வித்யாதரன், தாயாதியாயினுனெருவனுற் (ச) பராஜிதனுகிப்போத்து ரத்நத்வீபத்து மயூரஜோதயமென்னும்பர்வதத்து ரமணீயமென்பதொருநகரம்பன்னுவித்திருந்தனன். இவன்பார்யை, தாரணியென்பாள்; இவர்கட்குப்புத்ரி, கந்தர்வதத்தையென்பாள். இவள், ஒருநாள் உபவாஸவ்ரியால்நோற்றமுடிவின்கண் (ஞ) ஜினபதிபூஜைபண்ணித் திவ்ய (சு) சேஷைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனை வாங்கிச் (எ) சிரஸாவகித்து உபவாஸ (அ) பரிஸமாப்தியாகிய புத்ரியை, (க) 'பாரணபண்ணுவாயாக' என்று விடுத்தனன், 'பெண்பிள்ளைனையை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்?' என்று மந்த்ரிமாகரனை வினவ, அவனும்சொல்லுவான்: 'ஒருநாள் மஹாமேருபர்வத தக்ஷிணவனத்துப் பூர்வதிக் (கo) ஜினப

(க) வியாதபதி - வேடர்தலைவன்.
(உ) கோஷணை - பறைமுழக்கம்.
(ங) பலம் - சேனை.
(ச) பராஜிதன்-ஜயிக்கப்பட்டவன்.
(ஞ) ஜினபதி - அருகன்.
(சு) சேஷை - தெய்வப்ரஸாதம்.
(எ) சிரஸா - தலையாலே.
(அ) பரிஸமாப்தி - ஸமத்தை அடைந்தவள்.
(க) பாரணை - உபவாஸவ்ரதத்தின் முடிவில் செய்யும் உணவு. [யிற்
(கo) ஜினபவனம் - அருகன்

பவனமடைந்து, (க) ப்ரதக்ஷிணீகரண ப்ரணும ஸ்தவநார்ச்சனம் பண்ணியபின், அங்கே (உ) ஸந்நிஹிதராகிய விபுலமதிசாரண தேவாதனரை நமஸ்கரித்துத் (ங) தர்மஶ்ரவணஸந்தரம், 'என் ஸ்வாமிபுத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தையாவர்க்குயோக்யை?' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிஞானத்தாற்பார்த்து அருளிச்செய்வார்: 'ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹாநகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணஸ்வயம்வரத்தால் தேவியாகும்' என்று அருளிச்செய்தனர்' என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், 'பூதலத்துள்ளாருடன் (ச) அபூர்வமாகியஸம்பந்தத்தினை யாங்ஙனஞ்செய்தும்?' என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: 'ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபதத்த (ஞ) ஶ்ரேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும் புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவனுல் நமது (�சு) அபிப்ரேதகார்யம் ஸித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின், ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (எ) ப்ரீதிவர்த்தனமென்னும் (அ) உத்யானத்து ஸாகரஸேன (கூ) கேவலிகளுக்குக் கேவலபூஜார்த்தமாக நின்பிதாவினோடுங் கூடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (கo) தர்மவாத்ஸல்யத்தால் வ்ருஷபதத்தஜினதத்தர்களோடு (கக) பாந்தவமுண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷபதத்தன், புத்ரனுக்கு ஶ்ரேஷ்டிபதங்கொடுத்துக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸுவ்ரதையென்னும் (கஉ) ஆர்யாங்கனைபக்கல் தீக்ஷித்தனள். ஶ்ரேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜினதத்தனும் வாணிஜ்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையால் இங்கேவருவன்' எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்தாற்கொண்டுவருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாதரனையேவ, அவனும் ஸ்வவித்தையால் மரக்கலமுடைந்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு பலகை (கங) அவலம்பனமாகப்போந்து ஸமுத்ரத்துள் ஒருகரையினையடைந்து பின் பலாதிகனுடன்சென்று விநயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமடைந்தபின், மாயையால்உடைவித்த மரக்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் (கச) ஸம்ப்ரீதனுகிய ஜினதத்தனுக்குப் பூர்வவ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்து, கந்தர்வதத்தையைக்கொடுபோகி ராஜமஹாபுரத்து வீணஸ்வயம்வர கல்யாண விதியாற்கொடுப்பாயாகவென்று பெண்பிள்ளையைக்கொடுப்ப, அவனும் கொண்டுபோகித் தன்னகரம

(க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் - ப்ரதக்ஷிணம்செய்தல்; ப்ரணமம் - வணக்கம்; ஸ்தவனம்-துதித்தல்; அர்ச்சனம் - பூஜை.

(உ) ஸந்நிஹிதர் - ஸமீபத்திலிருப்பவர்.

(ங) தர்மஶ்ரவணஸந்தரம்-தர்மத்தைக்கேட்டபின்பு.

(ச) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(ஞ) ஶ்ரேஷ்டி - செட்டி.

(சு) அபிப்ரேதகார்யம் - இச்சிக்கப்பெற்றகார்யம்.

(எ) ப்ரீதிவர்த்தனம் - ப்ரீதியை விருத்திபண்ணுவது.

(அ) உத்யானம் - தோட்டம்.

(கூ) கேவலிகள் - முத்திபெற்றவர்.

(கo) தர்மவாத்ஸல்யம் - தர்மத்திலுள்ளபிரீதி.

(கக) பாந்தவம் - பந்துத்தன்மை.

(கஉ) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(கங) அவலம்பனம் - பிடிப்பு.

(கச) ஸம்ப்ரீதன் - செவ்வியபிரீதியையுடையவன்.

டைந்தபின், காஷ்டாங்காரிகளுக்கு ஸ்வயம்வரவ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்துச் ரபதிவஸத்து ஜினபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷணைபண்ணிய பின், மனோஹரோத்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுதிதராகிய (உ) த்ரைவர்ணீகரும் கந்தர்வதத்தைக்கு வீணையிற்றோற்றபின் ஜீவந்தர குமாரன் மித்ரரோடுங்கூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவனுக்கு வீணைகள்பலவுங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுத லானதோஷங்களைக்காட்டி, வித்யாதரகுலத்துட் பரம்பரையால் வருகின்ற ஸுகோஷணையென்னும் வீணையைத்தருகவென்று வாங்கிக்கொண்டு மதுர மாகவாசித்தபின், வீணையிற்றோற்ற கந்தர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரன் மிகை மாலையிட்டனள். அதனைக்கண்டு, காளாங்காரிகன்முதலான ராஜகுமாரர் கள் (ங) அஸஹமானர்களாகி யுத்தஸந்நத்தராகிய பின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஜயகிரியென்னும் (ச) மதநிஸ்தியினையேறி மித்ரரோடும் பலாதிகவித்யாதர ரைநேடிச்சென்று யுத்தம்பண்ணி ஜயித்தபின், கந்தர்வதத்தையைக் கல்யாண விதியால் விவாகம்பண்ணி, இவ்விடவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள் வஸந்தகாலத்து, நகரஜனங்கள் வஸந்தவிழை சார்த்தமாக ஸுரமலயமென்னும் உத்யானமடைந்து வஸந்தோத்ஸவமனுபவித் திருப்ப, அந்நகரத்து வைஶ்ரவணதத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் சூதமஞ்சரி யென்னும்பார்யைக்கும் புத்ரி, ஸுரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரதத்தனென் றும் வைச்யனுக்கும் விமலைக்கும் புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவர் ன்யகைகளும் வஸந்தக்ரீடைபண்ணித் தமது (ஞ) சூர்ணங்காட்டி, 'அதனில் இதுநன்று' என்று (ட) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸுரமஞ்சரி சூத் ரோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை ச்யாமலதையென்னும் (ண) சேடிகை யிலும், குணமாலை ஸுகர்யோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை வித்யுர்லதை யென்னுஞ்சேடிகையிலுங்கொடுத்துக்(அ)கந்தயுக்திவுணராயினர்க்குக் காட்டிக் கொடிவருகவென்றுவிடுப்ப, அவர்களும்போகிப்பலரையுங்கேட்ப, பலரும்தர்சன ஸ்டர்சனதக்ஷர்களாற்பார்த்துச் சூத்ரோதயத்தை ஸ்துதிப்பாரும் ஸுகர்யோ தயத்தை (ந) ப்ரஸம்ஸிப்பாரும் ஸமானமென்பாரும் ஜீவகருமாரனே தூதி வானென்பாருமாயினபின் ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்ட, அவனும் சூத் ரோதயத்தை அழகிது என்று சொல்லி அவர்களுக்கேற்ற யுக்தியினைக்காட்டு வான்வேண்டி. அவ்விரண்டினையும்வாங்கி ஆகாசத்துவீச, அவற்றுள் சூத் ரோதயத்தை வண்டுகள்சூழ்ந்துகொண்டன. இவ்வண்ணம் யுக்தியிலுள்

(க) ஸமுதிதர் - கூடியவர்.

(உ) த்ரைவர்ணீகர் - மூதல் மூன் றுவர்ணத்தவர்.

(ங) அஸஹமானர்கள் - ஸஹியாத வர்களை.

(ச) மதநிஸ்தி - மதயானை.

(ஞ) சூர்ணம் - சுண்ணம். [வர்.

(ட) பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொரு

(ண) சேடி - ஏவல்செய்பவள்.

(அ) கந்தயுக்தி - கந்தத்தின்சேர்க் கை.

(ந) ப்ரஸம்ஸித்தல் - துதித்தல்.

(க) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸௌரமஞ்சரி குணமாலைகள் பரஸ்பரம் மாத்ஸர்யத்தின்நீங்கினர். அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (உ) பாதி தமாகி ஓடி நீருள்வீழ்ந்து கணடகதப்ராணனுயிற்றெரு (ங) ச்வாவினைக் கண்டு, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியுள், பஞ்சமஸ்கார மந்த்ரகலடதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் ஸாவதானமாகிக் கேட்டுச் சரீரம்விட்டு அதன்மாஹாத்மியத்தால், சந்த்ரோதயமென்னும் பர்வதத்துச் சுதர்சனனென் னும் யக்ஷனுயிற்று; ஸுதர்சனன், தற்காலத்து அவதிஞானத்தாற் பூர்வபவ ஸம்பந்தத்தினையறிந்து இங்கு வந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, 'குமாரனே! நின் (ச) ப்ரபாவத்தால் (ஞ) ஈத்ருசவிபவத்தைப்பெற்றேன்' என்று பூஜித்து '(ஃ) வ்யஸனோத்ஸவகாலங்களில் என்னைநினைக்கப்பெறவேண்டும்' என்று சொல்லிப்போயினன். அதற்பின், வன (எ) விஹாரணம் பண்ணிப்போது கின்ற நகராஜனைகோலாஹலத்தினைப் ப்ரமித்து ஓடிவருகின்ற அசனிவேக மென்னும் மதஹஸ்தி, ஸௌரமஞ்சரியேறிய ரதத்தினைக்குறுகுதலும், அத னைக்கண்டு, குமாரன் கருணைபாவசனுகித் தனது பலப்ரபாவத்தினால் அத னைப் (அ) ப்ரஹரித்து (ஆ) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூப யௌவன விஞ்ஞானாதி குணாலங்க்ருதனுகிய குமாரனை ஸௌரமஞ்சரி (க0) அனு ராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறிந்து வைபூரவணதத்தாதி பந்து ஜனங்கள் கந்தோத்கடனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் அதிப்ரீதனுகிச் சுப திவஸத்து ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விவாஹவிதியால் ஸௌரமஞ்சரியைக்கொ டுத்தபின், அவருடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத்து, குமாரபீடிதமாகி (கக) க்ஷீணசக்திகமாகிய அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமையறிந்து காஷ்டாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, 'வைச்யோசிதமாகிய வாணிஜ்ய (கஉ) வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (கங) னுருடமாக (கச) ஆசரிக்கின்ற கர்விதனுகிய ஹர்ஷ்டிபுத்ரனை (கரு)லோ காந்தரமடைவிக்க' என்று சண்டதண்டனென்னும் (கஞ) தளவரனை (கஎ)நியோ கிப்ப, அவனும் (கஅ) தத்ர பலஸஹிதனுகிச்சென்றுகுறுக, அதனையறிந்தகுமா ரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச் சண்டதண்டபலத்தையெல்லாம் (கக) பங் கம்பண்ணினி, 'காஷ்டாங்காரிகன்ஸந்திஹிதனுகின்றிலன்; இந்த (உ0) சுஷுரூத்ர

(க) கந்த அதிசயம் - கந்தத்தின் மேன்மை.

(உ) பாதிதமாகி - துன்புறுத்தப் [பெற்று.

(ங) ச்வா - நாய்.

(ச) ப்ரபாவம் - மஹிமை.

(ஞ) ஈத்ருசவிபவம் - இத்தன்மை யதாகிய செல்வம். [மகிழ்ச்சி.

(ஃ) வ்யஸனம் உத்ஸவம் - துக்கம்,

(எ) விஹரணம் - ஸஞ்சாரம்.

(அ) ப்ரஹரித்து - அடித்து.

(ஆ) நிவாரித்து - விலக்கி. [றமை.

(க0) அனுராகித்தமை - ஆசையுற்

(கக) க்ஷீணசக்திகம் - குறைந்தவன் மையையுடையது.

(கஉ) வியாபாரம் - செய்கை.

(கங) அனுரூபம் - உரியது.

(கச) ஆசரிக்கின்ற - அனுஷ்டிக்கி ன்ற.

(கரு) லோகாந்தரம் - வேறுலகம்.

(கஞ) தளவரன் - சேனைத்தலைவன்.

(கஎ) நியோகிப்ப - ஏவ.

(கஅ) தத்ர - அங்கே.

(கக) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.

(உ0) சுஷ்ரூத்ரம் - அன்பம்.

ஜனங்களெவதிப்பது கர்மமன்று' என்றுகருதி, ஸுதர்சனயகூஹனிலிருந்தவன். அவனும் தத்தூஷணத்திலெவந்து விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியிலேற்றிக்கொண்டுபோகித் தனதிடமடைந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், யக்ஞதீர்மிதமாகிய பூஜாதிசயங்களை அனுபவித்திருந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாயமின்றியிருந்ததைக் கந்தர்வதத்தை வித்யாப்ரபாவத்தாலறிந்து, குமாரவ்ருத்தாந்தத்தினையறியாது, பயசலிதராகிய நந்தாட்யன்முதலாகிய பந்துஜனங்களை உள்ளபடியறிவித்தலின், அவர் பயத்தினீங்கினர். குமாரனும் (க) யக்ஞாவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசங்களைக்காண்டான்வேண்டிக் கமனனென்முகனுகியபின், அவனுக்குக் காமருபினியென்னும் (உ) மூத்திரிகை மூந்லாயினைகொடுத்துவிடுட்ப, அநேகதேசங்களைக்கடந்துபோகிச் சக்ராபமென்னும் நகரம்குறுகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்னும் ராஜாவுக்கும் நிலோத்தமையென்னுந்தேவிக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமை ; ராஜா, ஆதித்யமுனிகளென்பாதொரு நபோதனரை மஸ்கரித்து, 'இவள் யாவர்க்குப் பார்யையாகும்?' என்றுவினவ, அவரும், 'ஒருகாலத்தில் இவளுக்கு விஷஸ்பர்சனமுண்டாம் ; அதனைநீக்குமவனுக்குயோக்யை' என்றனர். இவளும் யௌவனாவஸ்தையினையடைந்து, வனவிஹரணம் பண்ணுகின்றபொழுது, இவளை ஒரு ஸர்ப்பந்கடிட்ப மோகித்தனள். இதனையறிந்து, '(ங) விஷஹரணம்பண்ணினவனுக்குக் கன்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்' என்று அரசன் கோஷணைபண்ணவ, அதனைகேட்ட வித்யாதிபனாகிய ஜனங்கள், விஷஹரணம்பண்ணமாட்டாது நீங்கியபின், விஷவித்யாதிபனாயிருந்த ராயிரைத் தேடிநீங்கின்றபொழுது, ஜீவந்தரகுமாரனைக்குறுகி, 'பூஜ்யனே ! உனக்கு விஷவித்யா (சு) கௌசல்யமுண்டோ?' என்றுவினவ, குமாரனும், 'சிறிது உண்டுபோதும்' என, ஸர்ப்பாதிபதிகளாகிய நாகங்கள், குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸபாமண்டபத்திட்ப, குமாரனும் (ஞ) யக்ஞாவாஸத்திற்ட (ட) மந்த்ராக்ஷரஸ்மரணத்தால் விஷயோகாசத்பண்ணவனியபின், ராஜ்யார்த்தமாகிய லாபாலாபநிசயங்களைக்கண்டு, இவன் ராஜகுமாரனென்ன நிச்சயித்துப் பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு விவாஹமங்கியாதற்கொடுத்து ஆர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயபோகங்களைக் கூடி அநுபவித்து, லோகபாலன் முதலாகிய முப்பத்திருவர்களையுந்தரிசனம்பண்ணி, இனிதுசென்றகாலத்து, தேசாந்தர கமனேச்சையுண்டாகையால் முன்னுபயாதபடி. பல்லவதேசத்தைக் கடந்தபின், சேதமவிஷயத்து சேஷபுரமென்பதொரு ஜனபதவனத்தைக்குறுகினமாத்ர தத்பதி பத்மாபதியென்னுஞ்சம்பகவ்ருக்ஷமும் படிந்திருந்தது; உத்யானபாலகர்களும்

(க) யக்ஞாவாஸம் - யக்ஞர்களின் இருப்பிடம்.
(உ) மூத்திரிகை - மோதிரம்.
(ஞ) விஷஹரணம் - விஷத்தைத் தீர்க்கல்.
(சு) கௌசல்யம் - திறமை.
(ஞ) உபதிஷ்டம் - உபதேசிக்கப் பெற்றது.
(ட) அக்ஷரஸ்மரணம் - பிரதிக்ஞை.

கூவினை; நகரமீடமாகிய மனோஹரமென்னும் உத்யானத்து ஸ்வயம்ப்ரகூட மென்னும் தடாகமும் ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று; (க) தத்தத ஸகலருவலயாதி புஷ்பங்களும் மலர்ந்தன; ப்ராகாரங்களும் (உ) பரிப்ரமித்தன; ஜினபவன கோபுர கவாடங்கள் தாமேதிங்கின. அவ்வவ்வதிசயங்களைக்கண்டு விஸ்மித ராகித் தடாகத்தையடைந்து ஸ்நானபூர்வமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக் கொண்டு ஜினபதிஸமீபமடைந்து அர்ச்சனைபூர்வமாக ஸ்துதித்திருந் தனன். தந்தகரதேவ்டி ஸுபத்ரனுக்கும் நிஸ்பருதியென்னும்பார்யைக்குப் புத்ரி.. க்ஷேமஸுந்தரியென்பாள்; ஸுபத்ர தேவ்டி, வினயந்தரரென்னும் தபோதனரையடைந்து, 'க்ஷேமஸுந்தரி யாவர்க்குப்பார்யையாகும்?' என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: 'கம்யகாயோக்கியனுகியபர்த்தா ஸஹஸ் ரகூட ஜினபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங.) கோகிலகோலாஹல மும் தடாகபூர்ணமும் தத்தத குமுதவிகாஸமும் மதுகரஸஞ்சாரமும் கோ புர (ச) கவாடவிகடனமுமாகிய அதிசயங்களுளவாகும்' என்று (ஞ) ஆதே சித்தனர். . ஆதலின், தத்பரீக்ஷார்த்தமாக நாள்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸுபத் ரன்பரிஜனங்கள் ஜீவந்தரகுமாரனையும் அவ்வவ்வாச்சர்யங்களையும் கண்டு, (ஞ) ஸம்ப்ரமத்துடன்சென்று தேவ்டிக்கு அறிவிப்ப, அவளும்வந்து குடா ரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ) பவனமடைந்து சுபதிவஸத்துக் கல் யாணவிதியாற் குமாரனுக்கு க்ஷேமஸுந்தரியைக்கொடுப்ப, அவருடன் இனிது உறைபவித்துச் சிலகாலங்கழிந்தபின், மூன்று ஸத்யந்தரமஹாராஜனால் தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாடபாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக் யமென்றுகொடுப்ப, அவற்றைக்கொண்டு அங்குநின்றும் அப்ராகாசமாகப் போந்து பலநாடுங்கடந்து ஸுஜனவிஷய ஹேமாபகாரத்து ஸமீபமாகிய மனோஹரோத்யானமடைந்தனனாக, தந்தகராதிபதி திருடமித்ரனென்னும் ராஜாவுக்குத்தேவி, ஸுரிஜையென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, ஹேமமாலையென் பாள்; ராஜா தன்புத்ரியை யாவர்க்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (கூ) நைமித்தி கனைக்கேட்ப, அவனும், 'மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (கo) லக்ஷணத்தினை நோக்கி எய்தபின், யாவனதுசரம் லக்ஷணத்திற்சென்று மீண்டு வந்துவிழுவதா கும், அவன் கம்யாபதியாகும்' என்றனன். அன்று தொடங்கி, ராஜபுத்ரர் கள், அந்த உத்யானத்தே யந்த்ரத்திலே (கக) தனுர்வியாயாமம்பண்ணுகின்றவி டத்தே ஜீவந்தரகுமாரனும் குறுக, அவர்களும், 'குமாரனே! தனுர்வேத நிஷ்கூயில் அப்யாஸமுண்டாயின் எய்வாயாக' என்ன, குமாரனும் அவர்க ளுடைய சாடபாணங்களைக்கண்டு, லக்ஷணஹீனங்கள் என்றுதூஷித்து

(க) தத்தத - அதைதயடைந்த.
(உ) பரிப்ரமித்தன - நாற்புறமும் ந்தன.
(ங) கோகிலகோலாஹலம் - குயில் முழக்கம்.
(ச) கவாடவிகடனம் - கதவுதிற த்தல்.
(ஞ) ஆதேசித்தனர் - கட்டளையிட்
(ஞ) ஸம்பரமம்-பரபரப்பு. [டனர்.
(எ) பவனம்-வீடு. [டுக்கப்பட்ட
(அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட-கொ
(கூ) நைமித்திகன் - சோதிடன்.
(கo) லக்ஷணம் - குறி.
(கக) தனுர்வியாயாமம்-வித்தயிற்சி.

மந்யபாலகுணைத்ததாகியதொரு பாணத்தினைவாங்கிக்கொண்டு எய்ய, அது லக்ஷ்யத்திற்செல்லாது மீண்டுவந்தது கண்டு, விஸ்மிதராகி, 'குமாரனுக்குத் தனுர்வேதாப்யாஸம் இப்பெற்றியதோ?' என்று (க) மித்தியாபயமாஸம்பண்ணியபின், குமாரனும் (உ) லஜ்ஜிதனாகி, ஸ்வஹஸ்தகதபாணத்தினால் எய்து விடத்து லக்ஷ்யத்திலேவீழ்ந்தது. அதனைப்பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி ராஜ (ங)நியுக்தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்ப்ரமத்துடன் கொண்டுசென்று ராஜாவுக்குக் காட்ட, அவனும் இவனுடைய ராஜயோக்யமாஹாத்ம்யத்தினைக்கண்டு ராஜபுத்ரனனைச்சயித்துக் கல்யாணவிதியால் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு ஹோமாயை யைக்கொடுத்தனன். குணமித்ர பகுமித்ர தபோமித்ர மஹாமித்ரர்முதலாகிய கல்யகாப்ராதாக்களோத் தனுர்வித்யாதி குருகுலாகடப்பண்ணி, குமாரன் இனிதிருந்தனன். கந்தர்வதத்தை தனுர்வித்யையால் அப்ரகாசமாகவத்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குசலம்விருத்தியினையறிந்து தனதுவரவினையறிவித்துச் செல்கின்றகாலத்து. ஒருநாள், நந்நாட்டயன் கந்தர்வதத்தாஸமீபமடைந்து, ஸ்வாமினீ ! அப்ரகாசமாகப் பலராலும்போகின்ற தேசம்யாது?' என்று வினவ, அவளும் (ஙு) மந்தஸ்மிதம்செய்து, 'குமாரனே ! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுதியாயின், ஸ்தானபலவித்ரனாகி ஸ்மரதாங்கினீ யென்னுஞ் சயனதலத்து நின்ப்ராதாவினை ஸ்மரித்துச் சயனம்பண்ணைத் தத்ஸமீபமடையலாகும்' என்றபின், நந்தாட்டயனும் அவ்வண்ணமேசெய்ய, கந்தர்வதத்தா நியோகத்தால் ஆபோகினீயென்பதொருயித்தை, சயனதலத்தோடுங்கொண்டுபோகி ஜீவந்தர குமாரஸமீபமடைவிட்ட அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரனைமஸ்கரிட்ட, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு நந்தாட்டயனை ஆலிங்கனம்பண்ணினபின், கந்தோத் கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தாந்தத்தினையுங்கேட்டுப் பரஸ்பரம் ப்ரீதராயிருந்தனர். மற்றொன்று சொல்லுதும்:

"ஸுஜோகவிஷய சோபாகரத்னாஜா த்ருடமித்ரனுக்கு ப்ராதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்குருத்தேவி, வசுந்தரை; இவர்கட்குப்புத்ரி, ஸுசந்த்ரையென்பாள். இவள் யௌவனாவஸ்தையினையடைந்துபின், ஒருநாள், தன்மாளிகையில்சில்லினையாடுகின்ற (சு) கபோதமிதுனங்களைக்கண்டு (ஞ) ஜாதிஸ்மரையாகி மூர்ச்சித்துள்ளாக, இவளைட் பரிஜனங்கள் சந்தனாதிகளால் தேற்றியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் திலகசந்திரிகை முதல் அலங்கரஸுகந்தரிவென்னுஞ்சேடியை, 'பெண்பிள்ளாயின் மூர்ச்சாரகாரணத்தையறிந்து வருவாயாக' என்றுபோகவிட, அவளும் ஜாதிஸ்மரனைத்தால் மூர்ச்சைவந்தமை கந்யகைபக்கல்கேட்டிவந்துசொல்லுவாள்: 'இதற்குமுன் ரும்பவத்து ஹேமாங்கதவிஷயாதிபமஹாபுரத்து னைவச்யன், ரத்னதேஜஸனென்

(க) மித்தியாபயமாஸம் - பொய்யாகியபரிஹாசச்சிரிப்பு.

(உ) லஜ்ஜிதனாகி - வெட்கமடைந்து.

(ங) நியுக்தர் - ஏவப்பட்டவர்.

(ச) குசலவ்ருத்தி - க்ஷேமவர்த்தமானம்.

(ஞ) மந்தஸ்மிதம் - புன்சிரிப்பு.

(சு) கபோதமிதுனம் - புறாவிரட்டை.

(ஞ) ஜாதிஸ்மரனம் - முன்பிறப்பு

பான் ; பார்யை, ரத்நமாலையென்பாள் ; இவர்கட்குப்புத்திரி அநுபமையென் பாள் ; அக்நிகாரத்துக் கனகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்த்ரமாலைக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன் ; மைத்துனனுகிய இவனுக்கு அநுபமையைக்கொ டுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவளை அவமதித்து, மணிகார னென்னும் வைச்யபுத்ரனுகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகா லத்து, அவன் அம்போநிதியென்னும் ஓராற்றின்சுழியுள் அகப்பட்டு மரித்த பின், அநுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கிதையாகித் ததப்ரதேசத் தேவீழ்ந்துமரி த்தனள் ; பின்பு அவர்களிருவரும் அக்நிகாரத்து ஒருவைச்யன்க்ருஹத்தே பவ னவேகனும் ரதிவேகையுமென்னும் கபோதமிதுனங்களாகப்பிறந்து (க) போ தாதிசயத்தாற் பிறருபதேசிப்ப அக்ஷராப்யாலமுதலாகிய ஸாமர்த்யத்தினை யடைந்து ஸ்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினுற் பரஸ்பரம் அனுராகித்து வளர்கின்றகாலத்து, அநுபமைக்கு மைத்துனனுகிய ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிறந்தனன் ; மார்ஜாரம் பூர்வ வைரத்தால், அநுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்பப் பவனவேகனென் னும்புரு, நக (ஈ) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின் றகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே கபோதமிதுனங்கள் விளையாடப் போகியவிடத்து வலையிலே பவனவேகனகப்படக் கண்ட ரதிவேகை சோகத் கூடவந்து ஸ்ரீஷ்டிக்குத் (ச) ததப்ர்த்ருமரணத்தினை மூக்கிலலை நிக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரீசந்த்ரையாகிப்பிறந்தது' என்று சேடி சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீசந்த்ரையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேடுவான்வேண்டி ஒருப்பட்டகன்று இவள் பூர்வவைபவங்களையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென் னும்சார்த்தகனையும் மதனலதை யென்னும் நர்த்தகியினையும் அழைத்து ஸம் மானபூர்வகமாக, (ஞ) ஏதத்வ்ருத்தாந்தத்தினை நாடகமாகப்பண்ணி அபிந யித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (சு) பட்டகத்தைவிரித்துக் கூத் தாடுக" என்று சொல்லிவிடுத்தனர். அவர்களும்போகி அவ்வண்ணஞ்செய் கின்றகாலத்து, ஒருநாள் ராஜா, புஷ்டபவனமென்பதோருத்யானத்து ஸமா திகுப்தரென்னும் தபோதனரைநமஸ்கரித்துத் தர்மஶ்ரவணனந்தரம், 'என் புத்ரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுளங்கே?' என்றுவினவ அவரும், 'இப்பொழுது ஹேமாபகாரத்தில்' என்றருளிச்செய்யக்கேட்டு, சார்த்தகரோடு கூடப்போகி ஹேமாபகாரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேகூத்தாடுவிப்ப, தத்தர்சனர் த்தமாக நகரஜனங்களோடுவந்து சம்தாட்யன்கண்டு, ஜாதிஸ்மரணத்தினுல்மூர்ச் சிப்ப, ஜீவந்தாகுமாரன் சீதக்கிரியைகளால் மூர்ச்சைநீக்கி, மூர்ச்சாகாரணம் என்னென்றுவினவ, அவனும்பட்டகத்துளெழுதிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல் லாஞ்சொல்லி, 'பூர்வபவத்து நின்மாளிகையிலே பவனவேகனென்னும் கபோத

(க) போதாதிசயம் - ஞானமிகுதி.
(உ) மார்ஜாரம் - பூனை.
(ஈ) துண்டம் - மூக்கு.
(ச) ததப்ர்த்ரு - தன்கணவன்.
(ஞ) ஏதத்வ்ருத்தாந்தம் - இத்தவா [றாறு.
(சு) பட்டகம் - படம்.

மாகி, (க) ஜீவிதாவஸானத்து நத்தாட்டயனுயினேன்' என்றுசொல்லக்கேட்டு, அந்
யந்தம் விஸ்மிதனுகி ஜீவந்தராகுமாரன் ஸ்ரீசந்த்ராநந்தாட்யர்களுக்குக் கல்யாண
விதியினைத் தொடங்குவானெருப்பட்டனன். மற்றென்றுசொல்லுதும்:

"ஹரிவிக்ரனென்பானெரு வ்யாதபதி தன்தாயாதியாயினெருவனுற்
பீடிதனுகிப்போந்து கபித்தவனஸமீபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்வத்தே ஒரு
நகரம்பண்ணியிருந்தனன். இவனுக்கும் வனகிரியென்னும் பார்யைக்கும் புத்
திரன் வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்ரமனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அதிபலனும்
வடவ்ருக்ஷனும் சித்ரஸேனனும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயனும் சரூமர்த்தனனும்
என்பார். வனராஜனுக்குஸகாயர், லோகஜங்கனும் ஸ்ரீஷேணனும் என்பா
ரிருவர். ஒருநாள், நகரசோடையென்னும்நகரமடைந்து ஒருத்யானத்துவிஜ
யாடாநின்ற ஸ்ரீசந்த்ரையது ருட யௌவனலக்ஷணத்தர்யாதிசயத்தினைக்கண்டு
விஸ்மிதராகிப்போகின்றவர் ஸ்நானுர்த்தமாகக் கொடுபோகின்ற ராஜவாகன
மாகிய ப்ரதானதுரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோகி ஹரிவிக்ர
மனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம் பண்ணியபின், வராஜ
னுக்கு ஸ்ரீசந்த்ரையது ருடலக்ஷணத்தர்யாதிசயத்தையறிவிப்ப, அவனும் பூர்வ
பவ ஸ்நேஹானுபந்தத்தினுல் மிகவும் (ஊ) அனுரக்தனுகி, அவளை யாதானும்
ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்துதரவேண்டுமென்று பகுவிதஸம்மானங்களா
விரப்ப, அவர்களும் நகரமடைந்து (ச) நிவாஸஸ்தானமறிந்து அதற்கு அரு
நடமாக நிலவறைபண்ணி அவளையுங்கொண்டு அங்கேகி, 'இன்னுர் இவ்வண்
ணஞ்செய்தனர்' என்று ஓலையெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மற்றைநாள்
பெண்பிள்ளையைக்காணுது பந்து ஜனங்கள் அதிதுக்கிதராகியபின், 'இன்னு
மித்ரனும் யக்ஷமித்ரனுமென்னும் கன்யகாப்ராதாக்கள் அல்லோவலையைவாசித்து
அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று யுத்தம்பண்ண, அவர்களும் இவர்களைஜயித்
தங்கொண்டுபோகி வராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவனும், 'என்னுடைய
நகரத்து ஜனபதனம் சமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தைதேசென்' என்று பெரியதே
விரதங்கைக்கொண்டனன். வனராஜனும் இவனதுவிரதத்தைத்தனிரக்ஷித்தமறிந்து, 'யா
தானுமொருபாயத்தால் என்கன்னி அவராகிப்டாளாகப்பண்ணவேண்டும்' என்று
தன்பரிசாரகஸ்திரீகளையேவ, அவர்களும் தாதாப்பாகாத்தாற் சேர்ப்பதும்,
அவள் மூர்ச்சோலைச் சுவியாதிருந்தனள்; இத்தவ்ருத்தாந்தத்தினை ஹரிவிக்ர
மன்கேட்டு, இவ்வண்ணஞ்செய்துபிழைசெய்தனை என்று வராஜனை மிக
வுங்கோபித்து ஸ்ரீசந்த்ரையினைத் தன்புத்ரிகளோடுகூட வர்த்திப்டாளாகப்
பண்ணியபின், த்ருடமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலபந்துஜனங்களோ
டுங்கூட ஜீவந்தராகுமாரன் யுத்தஸன்னத்தனுகிச்சென்று ஹரிவிக்ரமனுடைய
நகரத்தைநலனாக்கி யுத்தஸ்செய்யத்தொடங்கியபின், 'பகுஜனவினாசகாரணம்

(க) ஜீவிதாவஸானம் - வாழ்நாள் முடிவு.
(உ) ஸாமந்தர் - சிற்றரசர்.
(ஊ) அனுரக்தன் - மிகுகொண்டவன்.
(ச) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய யுத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று' என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயக்ஷனிடத்தனன் ; அவனும் தத்க்ஷணத்திலே ஸ்ரீசந்த்ரையைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் யுத்தோன்முகனுகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வனராஜனையும்கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதானத்திலிட்டனன். தத்காலத்தே (க) சர்யாமார்க்கமெழுந்தருளினுரொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுண்யக்ரமத்தாலெதிர்கொண்டு அமுதுசெய்வித்துப் (உ) பஞ்சாச்சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதிஸ்ம்ருதியடைந்து, 'யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜனென்னும் வைச்யனுகிப்பிறந்து அதற்பின் மார்ஜாரபவத்துக்கபோதத்தினையடர்த்துப்பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒருதபோதனர் ஆகமாத்தியயனம்பண்ணக்கேட்டிருந்து உபசமபாவத்தால் வைராநுபந்தத்தினீங்கி வனராஜனுயினேனுதலிற் பூர்வபவஸ்நேகத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய்' என்பலபராக்ரமத்தாலன்று' என்றுசொல்லியபின், அவர்களைப் பங்போகவிட்டபின் சோபாநகரமடைந்து கல்யாணவிதியால் நந்தாட்யனுக்குக்கொடுத்தபின், ஹேமாபநகரத்தேதவருகின்றவன் ஒருபொய்கைக்கரையில் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்நானம்பானுதிகளைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில (ங)மக்ஷிகங்கள்வந்து பாதிப்ப 'இது(ச)க்ருதமாகவிருந்தது' என்று அறிந்து, 'இதற்குக்காரணமென்ன?' என்றுயக்ஷனைஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவித்யாதரன்செய்த அம்மாயத்தினைநீக்கி அவனைக் குமாரஸந்நிதானத்துவைப்ப, அவனும், 'நீயார்?' என்றுவினவச்சொல்லுவான்: 'பூர்வபவத்து மாலாகாரனென்னும்வைச்யனுக்கும் குஸுமஸ்ரீயினுக்கும் புத்ரன் ஜாதபடனென்பேன் ; தனதத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் நந்தியென்னும்டாரகைக்கும்புத்ரன் சந்த்ராடனென்னும் மித்ரனேடுங்கூட நின்கண்ணே ஸத்தர்மங்கேட்டு மதுமாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனுயினேன். ஒருநாள், ஸித்தகூடத்துஸன்னிஹிதராகியசாரணரை நமஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டுப் (ஞ) பவத் தர்சனோத்தமாகவந்தேன். நின்பூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாதகீஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதேக புஷ்கராவதிவிஷய புண்டரீகிணீநகராதிபதி, ஜயந்தரன்; தேவி, ஜயதேவி; இவர்களுப் புத்ரன், ஜயத்ருடன். இவன் ஒருநாள் மனோகரோத்யானமடைந்து ஜனவிஹாரம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்விளையாடாநின்றதொரு அன்னக்ஞைசக்கண்டு ஆதரித்து, ஒரு (ஞ) சேடகனைவிடுத்துப் பிடிப்பித்துக்கொன்டுபோந்து வளராநிற்ப இதன் மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன் பின்தொடர்ந்துசென்று மாளிகையிலே அஹராதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(க) சர்யை-பிக்ஷுகோடல்.
(உ) பஞ்சாச்சரியங்களாவன - தேவர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொன்மழைபொழிதல், தேவதுந்துபிமுழக்கல், தேவஸ்துதி, மகிழ்ச்சி
(ங) மக்ஷிகம் - ஈ.
(ச) க்ருதகம் - செயற்கை.
(ஞ) பவ - உன்னுடைய.
(ஞ) சேடகன்- ஏவல்செய்பவன்.

கின்றவிவற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவீழுத்தினன்; ஜய தேவிகண்டு, 'இஃது என்?' என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளபெற்றிசொல்லி யபின் குமாரனைநோக்கி, 'இத்தப்பாபக்கிரியைசெய்துபிழைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக' என்றுசொல்ல, அவனும், 'அஞ்ஞான முகிய என்னல் இப்பாபக்கிரியைசெய்யப்பட்டது' என்று ஆத்மநிந்தையோடுங் கூடிப் பிரிந்தபதினைநாளிற்கூட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்த தபப்ரபாவத்தால் ஸஹஸ்ராகல்பத்துத்தேவனுகி அவ்டாதசாஸகரோபமகாலம் திவ்யஸுக மனுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனுயினன். முன்பு சேடிகனுலெய்யப் பட்ட அன்னம் நின்சத்துருவாகிய காவ்டாங்காரிகனுயிற்று. முன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிற்பிரித்தனையாதலிற் பதினைநலம்வத்ஸரம் நீயும் நின்கிளையிற் பிரிந்தனை' என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதரன்சொல்லக் கேட்டு, அவனுக்குப் ப்ரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு ஹேமாபகரமடைந்து இவ்டவிஷயங்களையனு பவித்துச்செல்கின்றகாலத்து மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

"ராஜபுரத்துநின்றும் நந்தாட்யன்போகி ஜீவந்தரகுமாரனையடைந்த பின், வகுளமதுராதிகள் கந்தர்வதத்தையைக்குறுகி, விநயோபசாரஸஹித மாக, 'ஸ்வாமியும்நந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தே வர்த்திக்கின்றனர்?' என்று வினவ, அவளும் 'ஸஜ்ஜனவிஷயஹேமாபகரத்துள்ளார்' என்றுசொல்லக் கேட்டு மிகவும்ப்ரீதராகி ஸ்வபந்துஜனங்களுக்கு அறிவித்து ஹேமாபக ரத்து ஏறப்போகின்றவர்கள் தண்டகாரண்யத்துத்தாபஸாச்ரமத்துவிட்டனர்; அவ்விடத்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமஹாதேவி அவர்களைக்கண்டு, 'நீங் க்ள் எங்குள்ளீர்? எங்குப்போகின்றீர்?' என்றுவினவ, (உ) யதாவ்ருத்தாந்த மறிவித்தபின், புத்ரவிரஹ துக்கபீடிதையாகியதேவி சோகபாஷ்பம்விழ்த்த, 'அப்பிள்ளையை இங்கேயும்கொண்டுவருவீராக' என்று சொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், 'தேவியதுசோகாவஸ்தையிதனுலும் நந ஸாத்ருச்யத்தாலும் ஸ்வா மிக்குமாதாவேபோலும்' என்று ஸந்தேஹமெய்திப்போகி ஹேமாபகரமடை ந்து சௌர்யப்ரகாசநபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்டாஸ்லென்று, (ங) வ்யாதபதியோடுங்கூடி (ஈ) ஸார்த்தத்தினைச் சூறைகொண்டனர். ஸார்த்த துள்ளவர்கள் சிரோகதஹஸ்தராகி ஆக்ரோசபூர்வகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வ்யாதபலத்தோடும் யுத்தம்பண்ணுகின்றவிடத்து வகுள திகளும் தமதுவீர்யப்ரகாசபூர்வகமாக ஸ்வநாமாங்கரஸஹிதமாகியசரங்களை விட, அவற்றைக்கண்டு பந்துஜனங்களாவதறிந்து, அவர்களுடன்போர்செய்து தோத்கடாதி பந்துஜனைவ்ருத்தாந்த (சு) நிவேதநாநந்தரம் தண்டகாரண்ய வ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரகமனேன்முகனுகி த்ரு டமித்ராதிபந்துஜனங்களுக்கறிவித்து, சாதுரங்கபல (ஙு) விபூதியோடுங்கூ

(க) யத்ருச்சை - தற்செயல்.
(உ) யதாவ்ருத்தாந்தம் - உள்ளவர லாறு.
(ஈ) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடி [யகூட்டம்.
(சு) நிவேதநாநந்தரம் - தெரிவித பின்.
(ஙு) விபூதி - செல்வம்.

டப்போகித் தண்டகாரண்யத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவி யை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணம்தே ஸுதர்சனயக்ஷன்சங்கிதனுகித் திவ் யாபரணம் வஸ்த்ரகந்த மால்யபோஜனாதிகளாற்பூஜித்து மதுரவசனங்களாற் குமாரமாதாக்களுடைய சோகதுக்கங்களைக் கெடுத்துப்போயினபின், குமா ரனதுபுண்யமஹிமையினைக்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னையாகி ரஹஸ்யமா கப் புத்திரனைநோக்கி, 'ஸ்வாமியை லோகாந்தரம்டைவித்து நம்குலராஜதா னியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபரதமெய்தி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்துருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்படுவா னல்லன்' என்றுசொல்ல, 'அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்' என்றுசொல்லி, காலானுரூபமாக (உ) அபிப்ரேதகார்யமுடிந்தபின் நந்தாட்யனேடே எழுந் தருளுமளவுமிவ்வனப்பிரதேசத்தே இருந்தருளுவீராக' என்றுசொல்லி, மஹா தேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிஜனங்களையுமிருத்திப்போகி முன்பேபரி ஜனங்களையடைவித்து அப்ரகாசமாக ராஜமாபுரமடைந்து யக்ஷனற்கொடுக் கப்பட்ட காமமுத்ரிகாப்ரபாவத்திறல் ஒரு வைச்யவேஷங்கொண்டுபோகி (ங) ஆபணப்ரதேசத்திருப்ப, அந்தகாரஸ்ரேஷ்டி ஸாகரதத்தன் பார்யை, அமலையென்பாள்; புத்திரி விமலையென்பாள்; 'இவளை யாவர்க்குக்கொடுத் தும் ?' என்று நைமித்திகனைவினவ, 'கன்யகாயோக்யபர்த்தா ஸன்னிஹித னுகியபொழுது ஸ்வர்ணராஜதாதி ஸகலதனங்களும் அதிகலாபத்தவாகும்' என்று ஆதேசமுண்டாதலின், ஜீவந்தரகுமாரன்ஸன்னிஹிதனுகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்துடன்கூடி ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விமலை யை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழித்தபின்பு (ச)பரி வ்ராஜகவேஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸமீபமடைந்து, 'அதி தியாகியவெனக்குப் போஜனதானம்பண்ணவேண்டும்' என்ன, அவனும் உப சாரஸஹிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகவிரா சகிமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவ்ருத்தப்ராஹ்மணவேஷங்கொண்டு போகி ராஜபுத்ராதிவிசிஷ்டஜனங்களிருந்தஸபையையடைந்து, 'த்ருஷ்ட பலமாகிய வசீகரண சூர்ணஞ்சனாதி ஔஷதவித்தைகளுள ; வேண்டுவீர்களா யின், உபதேசங்கொள்வீராமின்' என்ன, அவர்களும், 'என்னே! இந்தவார்த் தியாலுரூமமாகின்றதில்லை இவன்வசனம்' என்றுசொல்லி, அபஹஸித்து, 'இங்ஙகரத்தே குணமாலை யென்பாள் ஒருவைச்யபுத்ரி, சூர்ணத்தினை ஜீவந் தரகுமாரன் ஸ்துதியாமையாற் புருஷத்வேஷியாகி வர்த்திக்கின்றனள் ; அவளை வசீகரணம்பண்ணவல்லீராயிற் பின்பு யாங்களும் அப்யஸித்தும் ' என்றுசொல்லியபின், மாயாவ்ருத்தனும், 'அவ்வண்ணம் செய்குவன் ' என்று ப்ர குணமாலைபவனமடைந்து,

(க) பிரஸன்னையாகி-திருப்தியடை (ங) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(உ) அபிப்ரேதகார்யம் -இச்சிக்கப் பெற்றகார்யம். (ச) ப்ரிவ்ராஜகவேஷம் - ஸந்யாஸ வேஷம்.

வன்வந்துநின்றனன்' என்று சேடிமுகத்தாலறிவித்து, குணமாலையின் அலுமதியாலடைவிக்கஅடைந்து, (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, 'எங்குநின்றும்வருகின்றீர்? எங்குப்போகின்றீர்?' என்று குணமாலவினவ, (உ) ஸ்கலிதவசனத்தனாகி, 'பின்னின்றும்வருகின்றேன்; முன்னேக்கிப் போகின்றேன்' என்ற பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிஜனங்கள் அபஹாஸித்தபின், 'வாத்திக்யம்சித்தவிகாரம்பன்னுமென்பது தகுவதன்றே' என்று அவர்களைநிவாரித்து, 'முன்னேக்கிப்போகின்றதேசம்யாது?' என்றுவினவ, 'ஜராவிநாசகாரணமாகியகன்யாதீர்த்தத்தேறப்போகின்றேன்' என்ன, அவளும், 'என்னே! இவனதுசரீரம் வார்த்திக்யாநுரூபமாயிலும் வசனம் யௌவனலங்கிருதமாகின்றவாறு' எனநினைந்து உபசாரஸஹிதமாக அவனுக்குப் போஜனம்பண்ணுவித்தனள். அதற்பின், '(ங) அபிலஷிததேசத்தேறப்போவீராமின்' என்ன, அவனும், 'அவ்வண்ணஞ்செய்வேன்' என்று ஸ்கலிதவசனத்தனாகி அவளதுசயனத்தலத்தையடைய, குணமாலை, பரிசாரகஜனங்கள் அதனையறிந்து காரங்களைப்பற்றியிர்க்கின்றவர்களைநிவாரித்து, 'சயனதலத்தேவஹிப்பிக்க' என்று நியோகித்தபின், இரவுவஹித்து (ச) ப்ரபாதகாலத்து அதிமதுரமாகப்பாடிய இவனதுஸ்வரத்தைக்கேட்டு, 'காந்தர்வதத்தாவிவாஹகாலத்து ஜீவந்தரகுமாரகீதமேபோன்றிருந்தது' என்று விஸ்மிதையாகி, குணமாலை அவனையடைந்து, 'என்னஎன்னவித்தைகள் அப்யஸித்தீர்?' என்றுகேட்ப, 'தர்மார்த்தகாமசாஸ்திர பாரங்கதனுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்த்ரம்; அதன்பேதத்தனவாகிய ஸகலகலாவித்தைகளும் அறிவேன்' என்ன, அவளும் ஆதரித்து, 'கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை யெனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்' என்றுபிரார்த்தித்து அப்யஸியாநின்றவிடத்து, மற்றொருநாள் வித்யாதிதேவதாபூஜா வ்யாஜத்தினால் ஓருத்யானமடைந்து ஏகாந்தமாகத்தனது ஸ்வபாவரூபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (ஞ) விச்வாஸார்த்தமாகச் சூர்ணவிவாதவ்ருத்தாந்தத்தினையுஞ்சொல்லிக் கரதலஸ்பர்சனஸுகமநுபவித்தபின், அவளும் லஜ்ஜாஸ்நேகபரவசையாகிநின்ற, பின்னும் தனதுவ்ருத்தமே தொடங்கொண்டு வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இந்தவ்ருத்தாந்தத்தினோடுபந்துஜனங்களறிந்துமிகவும்ப்ரீதராகி, ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக் குணமாலையைவிவாகவிதியாற்கொடுத்தபின், அவருடன் இவ்விடவிருந்த காமபோகங்களையநுபவித்துச் சிலநாள்கழிந்தபின் ஒருநாள், ஸமஸ்தபந்துஜனங்களோடும் சாமுயுங்க (ட) பலஸஹிதனுகி விஜயகிரியென்னும் மதவரஸ்திபிலையேறி ராஜ (எ) பரிச்சதம் புடைசூழ்தரக் கந்தேத்தடபவனத்தினையடைந்தனன். அதற்கோக் காவற்டாங்காரிகன்கேட்டு மிகவுங்கோபித்தவிடத்து ஆப்தராகிய மந்த்ரிஜனங்கள்,

---

(க) பத்ராஸனம் - மங்களமானஆஸனம்.

(உ) ஸ்கலிதம் - தடுமாறல்.

(ங) அபிலஷிததேசம் - இச்சிக்கப்பெற்றதேசம்.

(ச) ப்ரபாதகாலம்-விடியற்காலம்.

(ஞ) விச்வாஸார்த்தம் - நம்பிக்கையின்பொருட்டு.

(ட) பலம் - சேனை.

(எ) பரிச்சதம் - பரிவாரம்.

தரகுமாரன், மகாஜடாவலும் ஸுதர்சனயக்ஷமித்ரனும் விந்யாதரபல ஸகிதனும் மதுரவகுளாதிஸஹாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்ரமன்; அவனுடன் விரோதிக்குமது விநாசஹேதுவாகும்' என்று சொல்ல அடங் சால்லுதும்:

"விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்திரன்; தேவி, ப்ருதிவிஸுந்தரி; புத்ரி, ரத்னவதி; 'இவள், சந்த்ரகவ்யதனமென்னும் யந்த்ரம் விழ்தரச் சரந்துரந் திட்டவனுக்கு யோக்யை' என்று நியதியுண்டாதலின், சதர்த்தமாகக் கோ பேந்த்ரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்வரகோஷணாபூர்வகமாக ராஜாக்களையழைப்பித்தபின், அவர்களும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்தி லெய்து, அஸமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் விதந்தமஸ்காராநந்தரம் ஆசார்யராகிய ஆர்யநந்திகளைநமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலிதமாகவெய் தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜவித்யாதரஜனங்கள் பாதுகார்முகராகி ஸ்துதி ப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள். காஷ்டாங்காரி கன்முதலியராஜாக்கள், கன்யாபஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொ டங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகி யவர்களுக்குத் தூதமுகத்தால் தனது வ்ருத்தாந்தத்தினையும் க்ருதக்னனகிய காஷ்டாங்காரிகனது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸாமபேததான தண்டலக்ஷணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்திறல் அவர்களைவசீகரித்து யுத் தோன்முகனகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியேறி யுத்தரங்கங்குறுகுத லும் காஷ்டாங்காரிகன் அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டு குறுகி யுத்தம்பண்ண, அவனை ஜீவந்தரகுமாரன் லோகாந்தரமடை வித்தனன். ததனந்தரம், ஸகலராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமியைச் சரண மாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷணாபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து ஸஹிதனுகி ஜினபதிபூஜாதிமங்கலக்ரியாபூர்வமாக ஸுதர்சனயக்ஷ விந்யா தரப்ரப்ருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கல்யாணனந்தரம் காந்தர்வதத்தைக்கு மஹாதேவீபட்டங்கொடுத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி பாலனப்ரகாரத்திறல், ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகங் களையநுபவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்தரமஹாராஜன் ஸுரமலயோத்யானத்து வரதர்மதபோதனர் பார்ச்வத்தே தர்மச்ரவணனந் தரம் நந்தாட்யாதி பந்துஜனங்களோடுகூட சம்யக்தர்சன தான சீலோப வாஸ ஜினபூஜாதி வ்ருதங்களோடுகூடச் செல்லாநிற்ப, ஒருநாள், அசோக வனமென்னும் உத்யானத்துப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுநின்ற வானரஸமூகத் தைக்கண்டு போக (உ) நிர்விண்ணனகித் தத்ரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோ தனர்பார்ச்வத்தே தனதுபூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு, ப்ரதிதிவஸம் ஜின பதிபூஜாபராயணனகின்றவன், ஸுரமலயோத்யானத்தே ஸ்ரீவர்த்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகிழ்ச்சியையு டையவர்களாகி.

(உ) நிர்விண்ணன் - ஒன்றும்தோ ன்றுதவன்.

பட்டாரகர் ஸமவஸரணம் ஸந்நிஹிதமானமைகேட்டு, விபூதிஸஹிதம்போகி, ஸமவஸரணமடைந்து ஜினபதிபூஜாநந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுத்ரனுகிய வஸுந்தரபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவியோடுங்கூடக் காந்தர்வதத்தாதிதேவிகளும் அவர்கள் மாதாக்களும் சந்தனர்யைஸமீபத்தே தீக்ஷிதந்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் கந்தாட்ய மதுராதிஸஹாய மாதுலாதி மஹீபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபத்ததாகிய ஜினதீக்ஷையிலைப் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமுனிகளும் தபப்ரபாவத்தால் சுருதகேவலீபத ப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரகர் பரிநிர்வாணைகந்தரம் விபுலகிரிமிலை அகாதிகர்மக்ஷயம்செய்து முக்திபதமடைகுவர்'' என்று ஸுதர்மகணதரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனுகி 'நமஸ்கரித்துப்போகித் தனதுகாமமடைந்தனன்.

சீவகசரித்திரம் முற்றிற்று.

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1	தேவாதி தேவன்	திருவாசகம்	கீர்த்தி சென்னி 3: 2.	கஉஉ	தேவதேவன் திருப்பெயராகவும்
,,	,,	,,		க	தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்
,,	,,	பெரியதிரு		அ	தேவாதிதேவன் நிகழ்கின்ற தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம்
,,	,,	ஏலாதி		ஙஉ	தேவாதிதேவனைத்தேறு
2	வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்தி	சீவக		374	பருதியங்கடவுளன்னகோன்
,,	,,	சிலப்	கக	உ	ஞாயிற்றுத் திகழொளி.....அறிவன்
,,	,,	மணி	பதி	க	இளங்கதிர் ஞாயிறெள்ளும் தோற்றத்து, விளங்கொளிமேனி
,,	,,	நன்	சிறப்பு	ஙஃ-ரு	பருதியினெருதாகி....உயர்ந்த அற்புத மூர்த்தி
3	பன்மாண்குணங்கட் கிடையீ	சீவக		1244	அலகையில்லாக் குணக்கடலே
,,	,,	,,		2813	நலங்கொடும்பாற் குணக்கடலுமுடையார்
,,	,,	,,		3023	அலகையில்லாக் குணக்கடலே
,,	,,	,,		3024	ஏத்தரியகுணக்கடலே
4	கற்பாலுமிழ்ந்தமணி	,,		9	கல்லார்மணிப்பூணவன்

சீவக. சேய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	நூல்கவின் பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
					மாலை வரைவயிறுபோழ்ந் ல்லை
					மதி யிற்றந்த பால்வளரம யும்
				கூச	கல்லி ணண் மணியுநீ
		ரான்மை		ரு	கல்லிறபிறக்குங்கதிர்மை
		பெருங்	க: (	கூ	கல்லுட் பிறந்த க(ாக்கதிர்ம
		பிரமோ	வஞ்	அள	கல்லார் மணிப்பூ மையாள்
	உளன் சீ சா யென்பா	சீவக		1913	சீவக ாமிநீரே
				2310	ந்த சீவகசாமி
				26ம9	வேற் சீவகசா
				401	றவுயர்த்த
	னேறுயர் கொடி வேந்தனெ				
	றபொற் சாமி				
	ானேற நீ ட புழான்			61	வானந்தோய்பு ழான்மலிவெய்தி
	,,	புறநா		க	விண்பொருபுகழ்...மேந் னும்மே
	தேனூறநின் செப்ப	சீவக		15	தேனூறு தீஞ்சொல்
	,,	கல்		த துறை	தேனுறைதமிழ்
	தேனூறநி	டெருங்	உச		வான்ரேய் பெரும்புகழ் ந்தவரிறை
					வற்குத், தேன்ரேய்த் னை திரு
					மொழி ய வை
	ஓடாததா	பெரும்பா		கஉ	ஓடாத்தாஅ யொண்டொழிற்கழ
		நள	சுயம்	கஅ	
		பாரத	ார்	அசு	ரு யா

,,	,,		காரணனரு	கசு	ஓடாததானை யுருமுச்சினச்சூரை
,,	கோடாதசெங்கோற்...ஓடாததானை		ரு: கஅ	ங்க-உ	கோடாச் செங்கோற் குருகுலத் தரச ரோடாக் கழற்காலு தயண குமரன்
8	அமிர்தன்னசாயல்	சீவக		033	மருந்தின்சாயன் மணங்கமழ் மேனி யாள
9	கனைந்துகன்றி			2769	கடியவேகனைந்து கன்றி
0	தோளுற்றெர்தெய்வந் துணையாய்த் துயர் தீர்த்தவாறும்	கு		எஅஅ	உடுக்கையிழந்தவன டோ கே யிடுக்கண்களைவத நட்ட
	கலைமாக் கடனீந்தியாங்கே...நிரைவள் ளல்விடுத்தவாறும்	சீ		2554	சிலையிடம் பிடித்த ஞ ே தெ ரைச் செகுத்தம்பி
	நஞ்சுற்றகாமம்...துய்த்த(நைந்துற்ற)	சிலப்		உசு-எ யடியார்	நஞ்சுற்றகாமம் நுகர்ந் நுத்த (உரை)
14	பொன்றுஞ்சுமார்பன்	சீ		908	பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற் பொருந்
	,,			1332	பொன்றுஞ்சாகத்து [துக
	,,			1504	திருத்துயில் பெற்றமார்பன்
	,,			1922	பொன்றுஞ்சாகத்திறுய்
	,,			சுக	பொன்றுஞ்சுமார்பம் பொருந்த
	,,	பெ		உக	திருத்துஞ்சகலத்து
	,,	கதம்	கo	எ	திருத்துயில் பெற்ற.....மார்பினன்
	வென்றிக்களிற்றை விரிதாரவன் வென்றவாறும்	ருமால			வென்றிப்புரம் வென்றோன்
16	திரடோளினை சிக்கயாத்தபூங்கச்சு	பாரதம்			ார்கொள் வல்லியாற் றிண்பதத்தொ டு புயஞ் சிக்கயாத்தபின்
	நினைக்கென்று பின்னும் பைங்காகப்பள்ளி...சாரல்	சீவக பெரும்பா		959	இடர்வினைக்கவென்று காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங் குப் பாம்பணைப்பள்ளியமர்ந்தோன்
18	அத்தம்மனையகளிறு	சீ		22	அத்தமாமணிவரை யனையதோன்றல்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
19	கற்பாடழித்த கனமாமணித் தூண் செய்தோளான்	பாரதம்	கர்ண-போர்	நுசு	உலமாடுகொ ளிருதோள்வலி யுடை வள்ளல் [செய்தோளான்
,,	,,	மைடதம்	அன்.தூ	சுஎ	உலநூறு செய்த வுயர் மாமணித்தூண்
,,	,,	கூர்ம	இராவண	கக	கற்பாடழித்த புயத்தரக்கன்
23	மதியங்கெடுத்த வயமீனெனத் தம்பி மாழாந்து	சீவக		1215	வெண்மதி யிழந்தமீன்போற் புல்லென வெய்திநின்ற வண்ணனின்றேழர் .
,,	,,	,,		1695	வெண்மதி யிழந்தமீன்போல் விடலைக் குத் தம்பி மாழாந்து
,,	,,	பெருங்	க: சள	உசo-சுங	வான்மதியிழந்த மீனினம் போலப் பொலிவின்றுகி...விலாவித்தன்று
26	கண்மணிப் பாவையன்னபெண்	பாரதம்	இராசசூய	கங	கண்மிசைமாமணிநிகரென் கான்முளை
24	திறைமன்னரூய்ப்ப...துறந்தவாறும்	காலடி		கக	ரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறிவா ளர் குழவியிடத்தே துறந்தார்
,,	,,	,,		ஙஉசு	மூப்புமேல் வாராமை.....படும்
,,	அறிவனடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்	சீவக		409	வீரன் முனிழல் விளங்க நோற்றபின்
28	இவுளிக்கடல்	கம்ப	அவதார	உஉ	துரகமாக்கடல்கொள்காவலன்
,,	வீணைக்கிழவன் (சீவகன்)	சீவக		1002	வீணவித்தகற்காணிய
,,	,,	,,		1021	யாழறிவித்தகன்
,,	,,	,,		2598	வீணைவேந்து
,,	விருத்தார்கதி	,,		376	நுகர்ச்சியிலுலகம்
,,	,,	,,		381	வரம்பிலின்பத்தாட்சியிலுலகம்

29	ஈரேர்க் குரைப்பாம்	சிலப்	பதி	ஙக	ஈரேர் வடிவிற் காண்டலில்
,,	,,	,,	உங	களசு	,,
,,	,,	மணி	உஅ	கஙஉ	ஈரேர்க் கெல்லாமிடர்கெட
,,	,,	சூளா	மந்திர	எஅ	ஈரேருட்கு மரதனகண்டன்
30	பாரதச் சென்ற கேள்வி	கந்த	பாயிரம்	சுஉ	பாரறு நோன்பு
31	காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழ	சீவக		68	தெங்கிளைன் பழம்பரீஇ
,,	கமுகினைற்றிப் பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி	,,		1198	கமுகினைற்றிப் படுபழ முதிரவிண்டு
	தெங்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ ங்கள்சிந்தும்	திருச்சிற்		00	ழங் கமுகின்குலை சாடிக் தல் செற்று
	,,	பாகவதம்	கo: உசு	உo	திரு தாழைநெற்றி யொண்பழன் வரு கை போழ்ந்
	,,	லைடதம்		ருங	தாழை க்காய வீழ்ந்து. ரம் சாய்க்கும் [வனபோல்
32	ஆழியினன் களிற்றீட்டம்போல்	சீவக		3040	கோமானடி சாரக் குஞ்சரங்கள் செல்
33	மொய்வரைச்சென்னியின்மேல்	,,		34	மொய்வரைச் செ ணியினிழியும்
,,	வெள்ளிவெண் கோணிரைத்தனபோற் கொழுந் தாரைகள்	கம்ப	ற்று	ச	வான், வெ ளிவீழி டை வீழ்த்தெனத் தா ரை
,,	,,	லைடதம்		ரு	வெள் விழுனை க
34	முழவினின்றதிர்.....அருவித்திரள்	பதித்		எo	பறைக்குரலருவி
,,	அருவித்திரள்...துகிற்கொடி. போன்ற	,,			யிழிதரு மரு யின் மா டுந்து கொடிநுடங் குதெரு
35	முத்தாரமும் போன்றவை	நிறுபாண்		உ-ங	ரம்மே ல் சேய்வார
36	வள்ளத்கைத்தல.....விரைத்தது	பரி	ககூ	க-சு	ன்ற லீகைபோன்மென மீது மீதழியும்
	வள்ளத்கைத்தலமாந்தரின்...உய்த்து	கம்ப	ற்று	சு	வள்ளியோரின் வழங்கின மேகமே [து
	,,	லைடதம்	ாரி	உ	அன்ன கொடைபோன்மெனப்பொழிற்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்/தத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
38	காடுகையரிக்கொண்டு	கூர்ம	இராமன் வனம்	சுஉ	வயிற்றினூடு கையரிக் கொண்டுபெய் யுங்கவந்தன்
,, 39	,, சரவெனும் பெயருடைத் தடங்கொள் வெம்முலைக் குரை புனற்கன்னி	மைடதம் பெரிய	காடு திருக்குறிப்	ச உஉ	சந்தொடு கையரிக்கொண்டு பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரி முலைத்தாய்போல்...ஏறி
,, 40	,, டழங்கொள்தெங்கிலையெனப் பரந்து பாய்புனல் வழங்க	கம்ப மேரு	ஆற்று வைசயந்த	கஉ கக	சரயுவென்பது தாய்முலையன்னது ஆறு டணிவிலாப் பழங்கொடெங்கி னிலையெனப் பரந்தது [மை
42	கவ்வையும்.....இயம்புவதொத்த	மலைபடு		சஅசு	கடலெனக்காரெனவொலிக்குஞ் சும்
43	காமனுஞ் சாமனும் போலுங்காட்சிய	சீவக		1715	காமன்தம்பியிற் காளைகிடந்தபின்
,,	,,	கலி		கூச	சாமனுர் தம்முன் செலவுகாண்க
,,	,,	நாய்ச்சியார்	க	தையொரு	அங்கதேவா...வன்னையுமும்பியையும்
,,	,,	இராமா	அச்வமேத	கசள	காமனுஞ் சாமன்முனும் [தொழுதேன்
,,	,,	பாரதம்	அருச்சு னன்றீர்த்த	உள	சாமனிலுங் காமனிலுந் தயங்கு மெய் யோன் [தார்
,,	,,	பிரமோத்	சீமந்தனி	ச	காமனுஞ்சாமனு மெனக்கவினமைந்
45	செறிவினுட் செங்கெல் வான்முளை .....நாட்செய்வார்	கூர்ம	சூரியன் மரபு	சக	கழனியிற் செங்கெல் வியப்பொடும் வாழ்கெனவித்தும்...கடைசியர்
,,	,,	பேரூர்	காடு	சகு	சேறு செய்குரோர்புறஞ் சேற்றிடை, வீறுவெண்முளைவித்துரோர்புறம், நாறு வாங்கி நடுகுரோர் புறம்

46	கவரிகன் றூட்டப் போந்த பால்	தணி	ளி	எச	கன்றினைக் கவரியூட்டிக் கழிந்த பால்
49	அளமருகுயிலினம்	திருவ	ாடு	கஅ	அளமரு பொறி போல்
50	தேறறேங்குழி .....கன்னிசாரையைத் திளைத்தலின்	சீவ		2103	சலஞ்சலம்.....அன்னம் பெடையெ னத்தழுவி
	தெருட்டுஞ் செம்மற்றே	முத்		வெருவரு	கின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே
	கண்ணெனக்குவளையுங் கட்டலோம்பி னர், வண்ணவான்முகமென மரை யினுள் புகார் [வே	கற்ப	நாடு		கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் களையலாற் களையி லாமை...களைக லா துலாவி நிற்பார்
53	கல்வி சேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக் காய்த்த	பெருங்		ருப	காரேய் கணைக்கதிர்ச் சாரேய் சாலி
,,	சொல்லருஞ்...காய்த்தவே	திருவிளை	ந	உச	புரையறவுணர்ந்தோர்...ஒசிந்ததன்றே
,,	,,	காஞ்சிப்	ந	கூள	உருத்திட்டம்...தேற்றும்
4	மீன்கணினளவும்	சீவக		1393	கயற்கணினளவும்
,,	கரும்பியல் காடு	,,		2902	கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனி
,,	,,	புறநா		ககூ	கரும்பல்லது.....பெருந்தண்பணை
,,	செந்நெலின், வான்புகழ் களிறுமாய்	சீவக		16: 7	களிறுமாய்கதிர்ச்செந்நெற் கழனி
,,	,, [கழனி	மதுரை		247	களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
,,	,,	மைடதம்	சுயம	138	களிறு மாய்க்குஞ் செந்நெலங்குலை
,,	,,	பிரபு	மாயையுற்		யானைமறையக் கதிர்த்தலைச் சாலிகீடி
	,,	தணிலக	நாடு	ககூ	களிறு மாய்ப்பக் கதழ்ந்தெழுபூம்பயிர்
,,	ஊன்கணுர்க்குரைப்பரிது	மணி	உக	உஅ	ஊன்கணினுர்கட்குற்றதை யுரைக்கும்
55	தேய்பிறையிரும்புதம் வலக்கை சேர்த் தினுர்	திருவிளை	நாடு	உஎ	கொடும்பிறை வடிவிற்செய்த கூனி ரும் பங்கை வாங்கி
	செந்நெலகன்றகாடு	தே. திரு	ாழி	பூவார். ரு	செந்நெற்காடேறிச் சங்கினும் [முதிர
57	பாளைவாய்கமுகினம் பழங்கள் சிந்து	ஞான சீவக		1198	பாளைவாய் கமுகினெற்றிப் படுபழ
,,		மைடதம்			பாளைவாய் கமுகிற்ருவிப் படுபழஞ்
6	இணைநிலைப்பொருநர்	சிலப்			தெண்ணிணைப்பொருநர் [சிதறி

சீவக. செய்யு ளெண்	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேயர்கள்முதலியன	நூல்கலின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	
64	இளி வளாபூமரு.	பெரிய	திருசகுதிப	கo	இளிமருதமர் சேக்கையமருதம்
65	குயின் முழவமா	சீவக		2691	கனிவாய்க் குயில்கள் முழவாக
,,	தூவி மஞ்ஞை ச மலரம் புகுத்தும்	டெருங்		ககச	தூவி மஞ்ஞை தோகைவிரித்தகவ
66	வாடு வள்ளை	சீவக		168	வள்ளைவாடு
,,	கூடஞர்..... சுத்தியாடல் போன்ற	ளை	யம்	ககஎ	மாநீர் மெடுங்கயத்து வள்ளைக்கொடி தீது...கழைக்கோதையரேய்க்கும்
67	யந்தலைக் குடைதலி தூயன்ன பூந்துகில்	திருவிசை சீவக ,, புறநா முருகு பெருங்	ெ க: ஙசு ,, ,, க: சo	22 873 1094 ஙகஅ கஙஅ சுட ககருு உஉஅ	கயந்தலைக் குடைந்தபோது ஆலியந்துகிலாரமர்ந்தார்களே டாலாராவிட் டைந்துகில் புகைவிரிந்தன்ன பொங்குதுகில் புகைமுகந்தன்ன மாசிறாவுடை ஆவிநன்டுகில் யாப்புறுத்தாயினும் ஆவிநன்டுகில் யாப்புறுத்து ஆவிநன்டுகில்
68	பாசவ லிடிப்புவரு ழப்படல் பழமாசினி வரு கைமாதடிந்து	வக மேரு ரூறும் பதித் அகநா		1562 உஙஅ உக ககக	யாஅவெண்மருப்புலக்கையதையுரல்ல வனமிடித்த....வாசவற்குவவித்தீங் கனிவாழையின் பழனும் பாசவலிடித்தகருங்காழுலக்கை அவலெறிந்தவுலக்கைவாழைச் சேர்த்தி மகளிர் பெருஞ்செல்லின் வாங்கு கதிர்முறித்துப் பாசவலிடித்தபெ ருங்காழுலக்கை

		கூர்ம	பிலம் முத	ஆய்தினையவையலிடப்பவருலக்கையா சினிப்பலாவினிற்றுக்க
			சம்பு, தீவு	பாசவலிடக்குங்குறத்தியர் கையகத்து லக்கை, வானுயர் பலவின்முட்புறக் கனிகள்வழன்றிடத்தாக்கலும்
		டுடை முகு	ம்க	47 கமுகு.....மணிக்கயிறாசலாட விட்டதே
			திருவாரூர் நான்மணி மணி	நெட்டிலைக்கமுகினெடுங்கயிறார்த்துக்க ட்டுபொன்னாசல்கன்னியராட [ம்
69	கன்ற(த்தி...கலந்நிறைபொழிதரநி		பாரதம்	கறவைகன்றார்த்திக் கலநிறைபொழியு
70	அகிற்பு(க திரண்டதொக்குமாமணி			கபோதமொத்தன விடையிடை யெ ழுஞ்சுடர்த்தூபம்
	புரு			
71	காடியுள	பூம்பு(		நருநா மென்னூற்கலிங்கமழ்புகைமடுப்ப
,,				எஉக சோறமைவுற்றநீருடைக்கலிங்கம்
,,			நடுநல்	கஙச காடிகொண்ட கழுவுறுகலிங்கத்து
,,			அகநா	ஙஅள பசைவிரற் புலத்தி நெடிது பிசைந் தூட்டிய, பூந்துகில்
	காடி		பெரு	காடிகலந்த கோடிக்கலிங்கம், கழுமி லூட்டுங் காழகினறும்புகை, முழு நிலாமாடத்து முடிமுதறழுவ
	மகளிர்	லாபம்	சீ	919 கோலநெடுங்கண்மகளிர் கூந்தல்பரப் பியிருப்பப், பீலிமஞ்ஞை கோக்கிப் பேடை மயிலென்றெண்ணி
			சி	கதுப்பென, மணிவயிற்கலாபம் பரப் பிப்பலவுடன்,மயின்மயிற்குளிக்கும்
				உசுங அகிலுணவிரித்தவம்மென் கூந்தலிர், மணிமயிற் கலாபமஞ்சிடைப்பரப் பி

சீவக. சேய்யு ளெண்.	மூலம் அல்ல	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்கள்.	ன்பதுதல்லது அ	மூலம் அல்ல	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்கள்.	ன்பதுதல்லது அ
	ளிர் தற்கு லாடம்		டடு		கணங்கொடோகையிற் கதுப்பிகுத்த சை இ [யர்கள்			
73	,, கொய்ம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டு டைய சேவலும்...போர்க்கொளீஇ		நள சீவக	உரு 120	மயிற்குழாம்.....பைங்கூந்தல் வல்லி பூத்தலைவாரணப் போர்த்தொழில்			
	,,		கல்லா	பாய்தி	எ-	ர்பூத்த சென்னிவாரணம்		
	,,		கம்ப	நாடு	ஈசு	னிற் சிவப்புறு சூட்டுங்காட்டி ரணம் பாருத்.		
,,	ர்க போர்க்கொளீ					கொய மலர்க குடுமி சே ல் கோழி ளந்தகர் போர்மூட்டி		
74	அரம்பை முலையினிருந்த மே		ருவ		எஅ-டு	வாழைக்கூம்பு முகிழன்ன ங்கிள		
75	வெபபின்முப்பழச்சுனைத்தலைத்தணீர் மலரணிந்து சந்தனஞ் செய்பந்தரும்			ஈகர	கச	தேம்பழுத்தினியநீர் மூ வம்		
			பெருங்		கஉசு	மூந்நீர்ப்பந்தர் முன்கடைநாட்டி		
			,,		உக	தலைநீர்ப்பெருந்தளி		
			கழுக் குன்ற		கஎ	முப்பழம் பொதிந்தவாவி மூவகைத் தலைத் தெண்ணீரைத், தப்பறநறை கொண்டீட்டிச் சந்தனப்பந்தரீட்டி, வெப்பொழிதரப் பெய்வாரும்		
76	அடிசில்வைகலாயிரமட்டு ரம்					அறவோர்பள்ளியுமட்டிற்சாலையும்		

77	கற்றவஞ் செய்வார்க்கிடங் செய்வார்க்கு மஃதிடம்	ஞ்	று		தள்ளாவினையுளுந் தக்காருந் தாழ் விலாச், செல்வருஞ் சேர்வது நாடு
				உஉ	உஉ	கற்றவப் பெண்டிர்
				கசு	ஏ-சஉ	அறஞ்செய்மாக்கள் புறங்காத் தோம்பு நர், கற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோ, ரியாவருமில்லாத் தே வர்நன்னாடு
				உசு		கற்றவமுனிவருங் கற்றடங்கினரும், நன்னெறிகாணிய தொன்னூற்புல வரு, மெங்கணும் விளங்கிய வெ யிற்புறவிருக்கை
			ர்ம	சூரிய		ஆங்கவனற்றவநோக்கி.....ஓங்குதவந்
				மரபு		தனை நோக்கிவியந்து
	ற்றநாடு வட்டமாக வைகுமற்ற நாட ரோ		ந்சிப்	நகர	உக	பற்பல நகரமெல்லாம் வட்டமாப் படைத்தகாஞ்சி
78	பெண்வலைப்படாதவர் பீடிலேங்கிய வண்ணலங் கடிநகர்		சீவக		851	காசறுதுறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல மாசறுவிசும்பு
79	விண்புகுவியன்சினை மெலியப்பூத்தன					விண்புகுவியன்சினைத்தருக்கள்
81	கரும்பொடு காய்நெற்கற்றையின்பிடி		பு,		சச	நெல்லுடைக்கவளம்
					கஅச.	காய்நெல்லறுத்துக் கவளங்கொளினே
84	புரிவிவட்டமும்		பெரு		உக	யானைவடிக்கும் வட் மும்
86	தன நீரொடுக தயலார், பங் தொடி கி றியி, தை		சீவக		966, 968	சிவிறியின் மாஅதூயும், கைகீர் நிறைந்தபந்திற் கொம்பனோச்ச
87	பா, ரும் ம்பொனி		சூளா சீ		கஉங	சாந்தெழுசிவிறித்தாரை
					398	பாத்தரும் பசும்பொற்ற

சீவக. சேய்யு ளெண்.	பூலம் அல்ல	நந்;	நூற்பெய ரீகள்புத லியன.	நூல் களி பதுதி	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	பூலம் அ	நந்
89	பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற் போதகம், நற்சிறு நூர்தலினங்கை மார்விரீஇ, யுற்றவர்கோழிமே லெறிந்த வொண்குழை, ற்றத்தேரு ருள்கொடா வளஉம ன்றவே				உஉ	நேரிழைமகளி ருணங்குணைகவருங, கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கனங் குழை, பொற்காற்புதல்வர் புரவி யின்றுருட்டு, முக்காற் சிறுதேர் முன்வழிவிலக்கும், விலங்குபகை பெல்ல முத்த மனைய... தே நருட்டுவார் புதல்வரைப், பொலந்தோ மீமிசைப் புகர்முக வேழத், தில தாடி கல் லார் சிலர்நின் றேற்ற	
		ருக	நக		ஙஎ	குழைகொண்டு கோழியெறியும் ழ் கையவர்	
		மக	நூ		சூ. சஙஅ	,,	
		மயி			நஉ	கோழிவிட்டெறி குழையினை	
			ந எ-வ		969	வண்ணமெ ண் சுண்ணப்பட்டு	
			ரக்காப்		நந	கலந்தரு தி ற் பு	
91		டுடை	சீவக		நஙo		
93		மூ	மாக்	சிலப்	நசு	கி டிய பாடைமாக்கள மரபிற் பாடைமாக்க	
				,, மணி			
			க	பெருங்	498	சிறை றை தொன்மரங்	
		புட்ப		ழுமரப்பொலிவிற்று சீவக	828	பழும ப் பற யொத்ததே [க	
				,, குறுந்	நஎஉ	வாவ	

	யானைப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந்தன்ன			
	பழுமரமுள்ளிய பறவை [...அரவம்			
	பழுமரமுள்ளிய பறவையின்			
	ம் தேரும் பறவைபோல			
	பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவைபோல			
	பழுமரத்தீண்டிய பறவையினெழுஉம்			
	பாயதோன்மரப்பறவைபோல்			
	முள்ளரைப் பசுந்தாள்.....தகையும்			
1203	கன்னிய மகளிரிற் காண்டற் கரியன			
	பாரிபறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்,			
	காண்டற் கரியளாகி			
953	ஓசனைநறும்புகை கமழ			
	ஓசனை கமழும் வாசமேனியர்			
	மாமலையணைந்த கொண்மூப்போலவும்,			
	தாய்முலைதழுவிய குழவிபோலவும்			
	மிளையும் இடங்கும் .....ஞாயிலும்			
	சிறந்து [டைய கடிமதில்			
	வந்தெறி பொறிகள் வகை மாண்பு			
	கற்பொறியும் பாம்பும் கனலும் கடி-			
	குரங்கும், விற்பொறியும் வேலும்			
	விலக்கமும்...சாத்தினர், ஏணிபலவு			
	அம்புடையாரெயில் [மெயில்			
	அம்புமிழயிலருப்பம்			
	நிரந்த ஞாயிலினெந்திரங்கள் சில்ல,			
	வெழுவடி வாளையிலாழி யெய்கணை			
	யின்னனவுமிழவிலங்கு மொச்சிவழு			
	வில்படைக்குலம்			

	புறநா			
	,,			
,,	,,	பொருந		
,,	,,	பெரும்பா		
,,	,,	மதுரை		
,,	,,	மணி	கக	
,,	,,	திருவிளை	நகர	
96	அனப் பெடையினேடு.....ஒத்ததே	ஆனைக்காப்	,,	
98	காவலிற்காமர் கன்னியே	சீவக		
,,	,,	புறநா		
99	ஓசனையுலாவிநாறும்	சீவக		
,,	,,	பரி	கஉ	
00	தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவு,	பாட்டின		
-4	மாமலை தழுவிய மஞ்சுபோலவும்			
	மதிலும் பொறிவகையும்	சிலப்	ரு	உ0
,	,,	மணி	உஅ	உங-ச
,	,,	பு-வெ		கஅ
				உ
,	,,	பதிற்		சுக
,	,,	மதுரை		
,	,,	தணிகை	கர	

நூற்பெயர்களுமுதலியன	நூல்கனின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்ல நூ:	சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து
பெருங		எ-ஈஅ	பத்தி	05	மதிலும் பொறிவனை
சிவக		444	ஞாயிறு பூ முலை	,,	ஞாயிற்முலை
பெருங	ஈ: ஈ	உச	லத்தகு இலிலக்க விள(	,,	..
வக		503	ன்பொ ளதீ(	06	பைம்பொன் திகழ்
குண்ட			துட்போடு தொண் யில்	07	ப்புறம் தொன்னை செவ்வாய்த் தோழியர்
		பழி.த்தே	கொண் ட வர்வாய்		
மேரு	பத்திர	–	துப்புரழ் தொண்		
,,	ச்சிராயு	நுசு	துப்புறழ் தொண் டச் செ ாய்		
சிலப்	ஈ	சுச-சு	நூறுபத்துக்கி யெட்டுச் டநிறு		ஒன்றுதியாகவாயிரத்தோரெட்டூறுச் செப்பி...விற்குறதுபபி
		, யர் பசும் டொன் சாலு			
		ங் ெ			
	கச	நுஅ	எ டுக்க நி. த வாயிரத் தெ		
			ன(கூனையார்		
பெருங்	ஈரு	அஉ-நு	ஒ றுமுதலா ோரெட்டிறுத்த,		
			ாயிரங்கா மாத்த ரிசத்து..		
			ரிளமகளி(		
பிரமோ	-ருத்தி ராக்க	உசு	மா னிழைக்கொரு கங்குலின்மருவுவா		
			ரளிக்கு, மாணிதீர்ந்தபொலுயிரங்		
			முஞ்சென வறைவ(		
சிலப்	கச	கசள	அரசொடுங்குங் டிமல் ாழ்		ஆசைப்பட்டரசனை
திருவி	ஈகர	அள	அட்டில் வாய்ட யு கங்		புகை இரவு செய்த(
			பட்டது		

		நிச-ரு	நித்திலக் கோ கொட்		
			யொடுதுயல்வரும்		
		2975	ழக்காற்றிகழும்டைம்பொற்பெரு		
			டுகு		
		ககூள	காழூன்றியகவிகிடுஇ		
		அச	காழுங் கிடுகும்போல்		
		உஉ	பவழத்திண் காழ்ப்பளி குபோழ் ப		
		ககூஉ	மணிக்காழ் விதானத் மாலை		
			கரியகம்பலக் கிடுஇ மேற் ர்விடு		
			பவழத் தெரியல் மாலை		
		557	இராயிரம் யவனட் ப		
		உகங	வனப் பேழையுள்		
		கங	ம்பொன் வாழை செம் ாலை		
			பழுத்து வீழ்ந்த சோதியா		
			ெளித் திரணமேற் பசும்பொ		
			மடற்பொதிந், தள் று தேங்		
			னிபதாம் பொல் வாழை		
			கானம		
மணிபுனை செம்பொற் கொட்டை வம்					
பணி முத்தமாலை			ளனவிலன்னமே முதல ஞெவி		
கணிபுனை பவழத்திண்காழ் கம்பலக்			யென்றறிவருந் இ ர்ச்சித் தா த		
கிடுகினான்றி			லான், வளநகர்க் கூலமே போ		
	பட்டினை				
	அறவெறி				
	சூளா				
	பெரு	க: ஙஙு			
	திருவினை	ஙகா			
			பாய தோன்மர டந்த றே		
			பொரு மை சுடிய பேசு ார்		
			எழுது கோல முழுமெயு முறீ		
		73	ொய்ம்மலர் தோ் றிபோற் ட்டு		
114	யவன ழ	சீவக			
,,	,,	பெருந்	உஉ		
115	பழுக்குலைக் கமுகுத்தெங்கும் வாழை	சூளா	ரத		
	யும் பசும்பொனுலும்...இயற்றினர்				
			சுயம்		
6	சொற் பொருளில்லா ஓசையாதல்	கம்	ம்பா		
		திருவி			
		தனை			
,,	பூசுசாந்தொ	ற்றெழுவர்தமக	ப்	நி	
120	பூத்	ாரணம் [லம்பூசி	சி		

தீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து
2	காத்தலை மடிவிளி	சிவக		447	எடுத்தனர் விளி
		கரா		உஎச	இடையன், மடிவிடு வீளை
		பெரும்பா		கசுசு	மடிவாய்க் கோவலர்
		குறிஞ்சி		கசுக	மடிவிடு வீளையர்
		கூர்ம	முத	ச0	செந்நாமடிவிளி
22	வீளையூத்தினைய லரி	கந்த	த	கஉ	வீளையின் சின்ன மொத்த தண்டு
,,	வீளையறுத்தனைய ஒரு பா	நைடத	நாடு	கச	மாதர் மென்முல்லை.....நுகர்வு
35	இரவும் பகலுந் தெரியாமையால ந ரம் சுவர்க்கம் போலும்		நகர	கரு	மைத்தரு மகளிரு மாலைகாலையெ நந்தரப்படுத்தவரறிவதின்மையால், சுந்தரப் பொற்றுகள் துதைந்தபொன்னக, ரிந்திரலுகம்வந் திழிந்த தொக்குமே
			சிய த	களo	இருது வேற்றுமையின்மையாற், சுரு மேற்றுறக்கத்திலே, டரிது வேற்மை யாகவே, கருது [க்கும
		நைடதம்	நாடு	உள	கொல்லுலை.....இமையவருலக மேய்
37	தே இமையா	அநநெறி		சகூ	முன்னின் றெருவன் முகத்தினும் வா யினுங், கன்னின்றுருகக் கலந ரத்துப்-பின்னின், றிழித்துரை குஞ சான்றோரை யஞ்சியே தேவர், விழித்திமையார் நின்றநிலை

138	விழவும் வேள்வும்	. திருநா	மழபாடி	நீதே.	விழவொலியும் வேள்வொலியுமானுன்
,,	,,	பரியதிரு			வேள்வும் விழவும்...அருதலூர்
139	திங்கண் முக்குடை	சிலப்	கக	க	திங்கண் மூன்றடுக்கிய திருமுக்குடை
141	வேக யானை...தானை	கம்ப	திருவவ	உஉ	கசரத்துரகமாக் கடல் கொள்காவலன்
	,,	பாரதம்	கக-போர்		பகடுதேர் புரவி காலாள் பலவகைப் பட்ட சேனை
	நா ர ந னைகர்	சி		உக.	நாக நீணக ரொடு நாக நாடதனேடு, போகநீள் புகழ் மன்னும்புகார் நகர்
,, 42		பெரு பரி	உo	oo	நலத்தகு நாகத் துறைவோர் போல நெடுமால்சுருங்கை நடு வழிப்போந்து
				சுங.	அகழியிற், பெருங்கை யானையினிரை பெயருஞ் சுருங்கை வீதி
			கஉ	எகூ	பெருங்குளமருங்கிற் சுருங்கை
			உஅ	நு-சு	சுருங்கைத்தூம்பின்...நீரும்
		,, ம்ப	ர்தேடு	கசநு	நகர்ப்புறத்தகன்கரந்துறை காண்டான் நடுவணதகழியைத் தொடர்ந்தான்
143		டு நி, சி ;தி			அகழு மிஞ்சியு மண்டத்தி னடிமுடி காறும், புகுது மென்றுதம்மாற்ற லான் முரணுபு புகுதா [தாழ
45	கொ ம்மு சே	தாழ் கூ	டதம்	...	கொங்கு விம்முகோதையோடு கோதை
46		ணமே	சி	2853	பவணத் தொருபாங்கினதா
,,			பெரு	கoங	பைதலூ நாகர் பவணங் க
48			சிவக	596	காமர்களிறும்...அகம்புகமிதெ வே
			,,	1496-8	பொழிந்துகு...ஓச்சினே
	நீலயா ம		,,	645	நீலக்களிற்றின்மேல்
			,,	2195	நீலயாணையிவர்ந்தான்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்முத லியன	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்ல அடி எ	முலம் அல்ல நத்து
48 51	நீலயா னகன் பந்தாடல்	பெரு சீவக சூளா பெரு	கூ உ சுயம் ச: கூ உ	நுநு 1952-5 உ0க-ச அ எ-சு	நீலயர்னை நெஞ்சுபுக்கனன்போல் குழன் மலிந்த...பந்துகமந்துற்றும் கந்தாடு.....பந்தாடல் நோக்குநர் மகிழப் பூக்குழன் முடித் தும், பட்ட நெற்றியிற் பொட்டிடை யேற்று, மற்றது புறங்கையிற்றட் டின ளெற்றியும்
			வதம்	அ: நு	முகிழ்ந்த வெம்முலை முத்தணிதிருத்தி யும் வீழ்ந்து, மகிழ்ந்து வண்டொடு மாலை தாழ் கருங்குழல் வனைந்து, நெகிழ்ந்தபூந்துகிறிருத்தியு நிலவு பொற் கொடியிற், நிகழ்ந்து பந்தெ றிந்தாடுமச் செவ்வியார் தெரிப்பார்
52	ற்றிருந்த மும்மதத்தோ யானை வான்	ணி	ாப்பு		ஊற்றிருக்குமதக்கலுழியுன்னு மடியா ருளத்துக் கறையை மண்ணை
57 ,,	அசன் விடுமம அழுதமும் போல் ச்சுலாமுலையார்க்கணங்காகிய, சச் சந்தனெனுந் தாமரைச்செங்கணான்	சீவக பெருங்		250 0ஈ-	வேண்டிலின்னமிர்துந் நஞ்சுமாதலால் காமநுகர்வோர்க்காரணங்காகிய, வேம வெண்குடை யேயர்மகனெடு
6 ,, ,,	தேனமாரியன்னான் ,, னன்தோய் ழான்மலி ய்திறுன்	காஞ்சி தணிகை புறநா	கரேற் சிபரி கக	அசு சஅ	துளிவிராவிய தேனமாரியின் தேனமாரியிற்றீர்ந்ததுதூளியே விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி

			ஈ	வான்றோய்பெரும்புகழ் வத்தவரிறை
			989	பல்குழலிளைஞர் [வன்
		உ உ	கஈ0	ரறைறங் கூந்தலு நறைவிரா வுற்றன
			அழுதழுட	குழலும்...இருள்காட்டின
			அஈ	வார்கொடிமூக்கில்
			க0சு	ஒழுகுகொடிமூக்கும்
			கசு	ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு
			கள	ஒழுகுகொடிமூக்கினிற்
			சுசு	உண்ணுதுறங்காது...காவிகளே
			க0கூக	இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொரு நோக்கு, நோய்நோக்கொன் றந் நோய் மருந்து [வைவேல்
				நச்சகவமிர்தமன்ன நங்கையர் காட்ட
			கூ-ஈ0	மயிர்குறைகருவி மாண்கடையன்ன... காது [காதின்
			புஅ	வள்ளைத்தாள் வாட்டன்ன தகைமைக் கன்னிப்பூகமும் [றும்
			எஉ	ஒளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிருளகற்
			351	தோட் பகுவாய்மகரங் கான்றிட்ட துமுத்தம்
			644	பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்த முத்தநூ ரேள் யாப்பித் பொலிந்தவாறும்
				மறியிலக்கம்மமொடுமகரங்கௌவி
				அணைமென்றோள் [றோள்
			க	அணைமருளின் றுயிலம்பணைத்தடமென்
			கூ	அணைமென்றோளியாம்வாட [தோள்
			எஉ	அணைபுரை மென்மை யமைபடு பணைத்

				பெருங்
				சீவக
				மணி
				கல்
				பெருங்
				,,
				னைடத
				கூர்ம
				ருவிருத்
				குறள்
				மார்க்க
				பெருங்
				சீவக
				மணி
				பெருங்
				பரி
				கலி
				பெ

			164
			,,
			,,
			65
			,,
			,,
			,,
			67
			,,
			168
			,,
			169
			,,
			170
			,,

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
170	முன்கைத்தொகுவிரல்	பெருங்	உ: கரு	எரு	கொழுமுகைகுவித்த...விரல்
171	தாமச்செப்பினைமுகட்டு	கூர்ம	இரா-வன	அசு	தாமச் செப்பெனப்பணைத்து
,,	பிறைவடஞ்சூடி.....சுணங்குபரந்தன	நைடத	அன். தா	க	பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபூத்து
172	உண்டில்லையென.....உணர்வரிதே	திருச்சித்		ச	அகல்கின்ற.....உண்டேயிடை
,,	,,	கம்ப	கோலங்	கஉ	இல்லையுண்டென்ன நின்றவிடை
,,	,,	,,	நாட	ஙஅ	இட்டிடை...தொட்டவெற்குணரலாம்
173	மன்னுகவினைப்படமும்	கூர்ம	கண்ணனவ	கஙு	பாம்பினைப்படத்தை
174	வேழவெண்டிரள்.....வீற்றிருந்தன	கந்த	மாயை	ஙசு	கோழிலை யரம்பை.....சொல்லலாமே
176	புடைதிரண்டு தேனெய்பெய் வாடாத காம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே	பெருங்	உ: கரு	சுக-ஙு	திரட்டியன்னசெல்வக்கணைக்கால், செறிந்து வனப்பெதிர்ந்த தேன்பெய் காம்பி, னிறங்கவின்பெற்ற
,,	,,	நைடத	அன். தா	உச	தூங்குதேன்பெய்தபச்சிளங்கழையைத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால்
177	மணியாமையிளம்பார்ப்பின்கூன்புறம் போல்.....அடியினை	பெருங்	உ: கரு	ஙள-அ	ஆமைக்கூன்புறம் பழித்த கோலப்புற வடி
,,	,,	கம்ப	நாட	ஙச	ஆமையாமென்ற போதும்
180	இவ்வுருவ.....கிழியின்மேலிருந்திலக் கித்து	பெருங்	ங: உஉ	கசச-அ	சித்திரக்கிழிமிசை வித்தகமாக..... எழுதி [குடை
183	திலகவெண்குடைப்பெருமகன்	சூளா	அரசியற்	உசுசு	திரையென வுருண்டன திலகவெண்
184	தாயர் தவ்வையர்	பெருங்	க: ஙங	கஅள	தவ்வையுந்தாயுந்தழீஇயினர் [ம்
		,,	க: ஙச	ககக	தவ்வைமகளிருந்தாய்கெழு பெண்டிரு

	கo	ளை	தாயுந்தோழியுந்தவையும
		03	வலம்புரியின தத்துட் சலஞ்சலமேய்வன
			நோக்கி [சலப்பனிலமாமால்
	நகர	கஉக	காஞ்சி, பற்பலவலம்புரிக்குட்சலஞ்
		217	ருமாமணிநாகரிஞயினரே
		இரண்டு	)ரண்டுடலொன்றுய்க்கரைந்து[யொடு
	சு	00-கoக	நாகத்துறைவோர்போலஇன்பமகிழ்ச்சி
	உ		அன்னத்தன்னவன்புகொள்காதலொடு
			கரும்பேயிவளவன்கைக்களிறே
		66	பளிங்கிற்றேன்றும் படிவம்
		கஉ	பளிங்குபுரத்தெதிர்ந்தபவழப்பா
		நுஉ	ரத்தமடித்தமணிப்பளிங்கன்ன
		கசசு	டிக்கலப்பன்னவீரயிர்
		நுஅ	)டிக்க ன்ன விழைந். நநீரும்
	கo	கூ:நுஉ	)ழையி: ந கொடியிலு டியிலும்
		ககo	பண்ணருங்கலமிது பிணங்கி
	ளை	உகஉ-நு	திருவுரொளுரோணி யுட ம்விரும்
			பிய, விரிதர்ச் செல்
	கூ	நகூள-அ	உருவகெ ரோணியோடெ புரி
			, ம றவு ழ
			பனிமதிக்கிழவன்... .ண்மகிழ்ரோ
			ணியோ டொளித்தது போலவும்
			செல்லெனு மூர்தி யண்ண றேவியுந்
			தானு நீங்கச், சொல்லரும் ககனம்
			பூத்த சோமனை முடிவும் ான,
			வெல்லியம் பொழுதுபோ று

			ம்புரிச யதொத்
			சீவக
			ாசுணமழ்ச்
		89	
		,,	
		,,	
		,,	ாபினுல மொ
		9	களிறுபோன்றுன் கா,
			டெ யொத்தாள்
		92	ிக்கறைப்பவழப்
			சீ
			மணி
			பெருங்
			சிலப்
		,,	
		,,	
		96	டியி ாடியினுமய
		,,	
		,,	
		,,	
		98	ருலத்தெ
		,,	க .வெண்மதி, யொண்ணி
			ரோ யோடொளித்ததொத்ததே
			கந், ரன்
			ங்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அகரநி	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	நூல்கள் இன்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அகரநி
200	கெ திலாச்கேள்வியா	சீவக சூளா கம்ப டார, கூர்	மந் நா வேள்வி உலக	1617 சுரு ருரு உக	வெளிறிலாக் கள்வியா விரு பொடு வெளிறிலாக் கள்வியா வெண்மையி ஐப விலே லால் வெள் யாதல் ளம்பிஇ விளையுமாற்ற நின்றிருவடிவி கெள்ளையா யது வெ றறிகே ர்வி ருட்டி
202	நிகளிற்றெருத்தி ணப் பூந்தவிசுதன்னை ஞம திட்ட தொக்கும்	திருவாச			ருட புகுந்தான்
		,, பழ	ஏசற	ரு ரு	பொற்றவிசுநாய்க்கிடுமாறன்றே பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பி பேனிச், சிறியார்க்குச் செய்த தல் - பொறிவண்டு, பூமே ச மூரஉ மூர வதுவன்றே, ம் றவிசிடு மாறு
203	பருதிமார்ப	கா	திநாயக	க	பருதிமார்பினில்
,,	வையங்காக்கும் படு ம் பூ பல்		மந்திர	எ	கம் விழுதுகம்
,,	,,		வள்ளி	ஏ	ம் பூ ள்ளோன்
204	வலம்புரி பொறித்	மூல்		உ	புரிபொறி மாதாங்குதடக்

206	காவல...கேளிதென்றான்	௬			பெண்ணிறுகிய பேரஞர்ப்பூமியு, ளெண்ணமிக்கவரெண்ணினு மெண்ணிலார், பின்னிநின்ற பெருவினை மேல்வரும், என்னதாயினுமேதில் பெண் ணீக்குமின்
207	பிரமனுக்குத் திலோத்தமையால் நான்குமுகமுண்டானமை	கந்த	மாயைப்	ங	ஆனனநான்கு செய்தாட்காயிர மடங்
,,	திருந்திணற்...சிறுசொலாய் நின்றது	சூளா	அரசியற்	ஙகள	கேர் கொண்டமானினி [நிற்கும்
208	கைம்மலர்க்காந்தள்	பரி		எசூ	சிறினனென்றபோழ்திற்சிறுசொலாய்
,,	,,	பெருங		எ.அ-	கைபோற்பூத்த கமழ்குலக்காந்தள்
,,	காந்தள் வேலிக்கணமலி	குறுந்		எசூ	காந்தட்பூந்துடுப்பன்ன புனவனைமுன்
,,	கொன்றைமாலை...கண்ணியான்	புறநா		க	காந்தள்வேலியோங்குமலை [கை
209	தொழுனையாற்றுட் கோனிதவனைசித்தது	அகந		ரு	கண்ணாக றுங்கொன்றை
					தொழுனை வார்மணலகள்றுறை,அண்
					ர் மகளிர் தணடழையுமு
					மரஞ்செமித்தமா. ல்போ
				ங	குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும்
,,	,,	தே.திருஞா	புறம்பயம்		கொல்லைவாய்க் குருந்தொசித்து
,,	,,	,, திருநா	அதிகை	வெறி. கஎ	குருந்தி ைக் கூறைடனியாய்
,,	,,	ராய்க னியார்	ங	கோழி. உ	தொழுனைத் றைவை(டியபின்
,,	,,	சிப்	யச்சி		கொல்லையஞ் ரற் குருந்தொசித்த
,,	,,	,	,,		மாயவன்
,,	,,	பழ			தொழுனையுண்...மயக்குறுத்தா
210	காமமேகன்றிநின்ற	மணி	உஉ		கன்ய காமக்கள்ளாட்டு
213	அளந்தன போகமெல்லா மவரவர்க்கு	காலடி-	னை		அளந்தன போகமவரவராற்றுன்
214	உறுதிசூழல் மந்திரிமார்கடன்	குறள்		சூங-அ	அறிகொன்றறியானெனினு முறுதி
					உழை யிருந்தான் கூறல் கடன்
219	விடியற்காலக்கனு உடனேபலித்தல்	சீவக		1909	எல்லிருட்கனவிற்...சொல்லினாள்

சீவக. செய்யு ளெண்	மூலம் அல்லது	நூற்பெயர்கள்/தலியன.	நூல்கள்/பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம்	நூற்பெயர்கள்/தலியன.	நூல்கள்/பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.
219	விடியற்காலக்கனை உடனேபலித்தல்	சிலப்		0ரு-க	ால கழிதீங்குறமெ			
220	ண்கெழுமெல்விரல்	சீவக		239	பண்ட			
,,	கண்கழுஉச்செய்து... ந்தனை செய்	,,		1943	திரு(ழு			
,,	[தாள்	தே.திருஞா	பழனம்	க0	கண்டான்கழுவாமு னேவே			
,,		ஆசார			கண்கழீஇத்...தொ தெழு			
		பெருங்			பண்கெழுவிரலிற் க செய்			
					தெய்வம்பேணி			
				கஉசு	தாமரைச் செங்கண்			
222	தேஉர் த்தா நுகர்தல்	சீ		352	அரம்டையரை நோ			
		ந்த	ளி	உங	கடவுளாபுணாச்சி ட ாட்சியி			
					னின்டபதுய்த்து			
		னிசை	வு	நி	கண்ணன்மேவருங்கலவிது தான்			
227	ருவிவருத்துதியோ	சீவக		1017	பாவியேற், காவியொன்றிர டம்பு			
231	ய்ந்தவ ச்சமாகே பெரும்பாரமாய்	,,		2701	அனிச்சமலரும் பொறையா			
,,		பெருங்	ருங		பூமலர்க்கோதையும் பொ றையெ			
	ருன்				வசைவேர்ள்			
232	வேந்தற்கறிவெனமச்ச சான்		ாலி தி		ஆவனீயாவதென் றறிவி ருவ			
233	மன்னர்தங்கள் க ணெ	குறள்			ஒற்று முரைசான்ற நூ மி யிர			
	பட்ட நீதி				ண்டுங்,தெற்றென்க ம ண்			
			சு: க0	கங	மன்னர்க்குக் கண்ணென த நீதி			

அ எந்திரஞர்தியொடேனவையியற்றி
சு எந்திரவெகினமூர்ந்து
அ ஆன்மஞ்ஞைநோக்கி
மன்னர்கருமங்காழ்த்த
3126 தவளைக்கிண்கிணித்தாமம்
கசஅ தவளைவாய பொலஞ்செய்கிண்கிணி
கஅ அரிப்பொற் கிண்கிணியார்ப்ப
உசசு தவளைக்கிண்கிணிததும்பு சீறடியர்
சுஎ-அ தவளையங்கிண்கிணிச்சேவடி
உஅ தவளையங்கிண்கிணித்தாளும்
உசு தவளைவாய்ச் செம்பொற்கிண்கிணி
உக ஒருமையாற்றன்பமெய்துமொருவனை
யும்மையாலே, திருமையான்முயங்
குஞ்செல்வச் செருக்கொடுதிளைப்ப
நோக்கி, யிருமையுமொருமையாலே
யியற்றலினிறைவன்போலப், பெ
ருமையையுடையதெய்வம் பிறிதி
னியில்லையன்றே
திலகமாமுடியினும் [தி
ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு

நூ0க பாசறையுளனெனவருஉமோரொளி
நூகூ0 உடையானும் வேந்தர்க்கொளி
சுகூஅ ஒளியோடொழுகப்படும்
கூ கஉஅ ஒளியொடுவாழி [நான்
ரத உச துன்னுதொன்முடியாலெளிசென்ற
நூ சுசு ஒளிமேம்பட்டனனென்னன்

234 எந் ர்தியியற்றுமி ெ ரு
" "
236 மிம்மஞ்ஞை
242 கருமம ாழ்த் கல்
243 தவஅ கிண் ச்சீ
"
"
"
"
"
"
246 ீண்முடித் தேவரும் வேந்தரு,
லகமாந்தற்கெளிப்பவென்றே
வு மிக்கனர் தேவரிற்

பார்

" உ: அ
பாரதம் முகூர்த்த
பரி கஅ
பெருங் உ: அ
சீவக
குறும்
பெருங்

" நூ
கூர்ம நான்மு
சீகாளத்தி மந்திரசா
சூளா

234 எந் ர்தியியற்றுமி ெ ரு
" "
236 மிம்மஞ்ஞை
242 கருமம ாழ்த் கல்
243 தவஅ கிண் ச்சீ
"
"
"
"
"
"
246 ீண்முடித் தேவரும் வேந்தரு,
லகமாந்தற்கெளிப்பவென்றே
வு மிக்கனர் தேவரிற்

பார்

" புறநா

248 உறை திலகநீண்முடித்தேவர்
மாயினுமன்னவன்றன்ெ
வையகங்காக்குமால்

பு.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன	நூல்களின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
	மன்னவன் தன்னொளி.....மால்	குறள்	சுகூஅ	பரிமேல்	ஒளி, உறங்காதிற்கவும் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை
	,,	திருவிசை	உரு	கஅ	உறங்கும்போதுந்தன்னருளாணை யுலகெங்கும், அறங்குன்றுவாக் காப்பதை யென்ப
	காவன் மன்னவர் காய்வன சிந்தியார், காவினும் மூரையார்	பெருங்	க: கூரு	கஅ - கூ	நினைத்தது மிகையென நெஞ்சுவலியுறீஇ, மனத்ததையாக மாந்தாடங்கலின்
250	ன்னாத், ணைடு தங்கிசோயோடுெ	றல்		சுகூக	கலாதணுகாது தீக்காய் போ
251	ண்ணுமற்கோலைவைத் ெ ண்டிறலாற்றலான்		கோவியரை மணந்த	அ	விகல் வேந்தர் சேர்ந்ெ ார் நீ போதிஞ்ச் கோலபோக் [தெ ல்
252	பிழைப்பிலாட் புந தந்	திரி புறநா		அசு	அற்புப் பெ ப்பி ென ம்
,,	,,	சீ		எக	பேரமருண்க ம் பிரிக
254	பிறையதுவளரத்தாலும்.....வழியொழுகின் [டினென் ன்			1334	தி களரு மறுவுமெ சேர்ந்து ளன்பு
255	கோணிலதிரிந்து.....அரசுகோல்	மணி		நச	ாணிலை ரியாக் கே லோருகுக
,,	,,	சீவக		அ-கo	ாணிலை ரிந்திடற இல்லை
256	ன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்		சூ	262	தோன்றி ன் குன்ற துச்சிச்சுடர்ப்ப ழிவிளக் ட்டு [சுடர் விளக்கிட்டாங்கு
				கஎ	கொங்குவ _ வயிர குன்றிற் கொழுஞ்

					[சுடர்விளக்கிட்டாங்கு
		சேதுபு	புர		கார்த்திகை...விளக்கின் விளங்கிஞன்
,,	,,	குறள்		அள	பொள்ளெனவாங்கே புறம்வேரார்
,,	பொள்ளென வியர்த்து	கம்ப	கும்	கூடு	ல்லிஞற்சொலினல்லது வெந்திறல்
257	வாளிஞற் பேசலல்லால் வாயிஞற்				வேள்கச், சொல்லிஞற் சொலக்கற்
	பேச றேற்றேன் [என்ருன்				வழுவில் வன்கை மழவர் [றிலம்யாம்
,,	கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்.....	புறநா		கo	வெய்யவுளமரிடை வெருவியிட்டதங்
		சூளா	யற்	உருச	கையிறை கருஞனயின் கவள்ங்
					கொள்ளிய, வையன்மார்
259		ங்குறு			நெற்பலபொலிக பொன்பெரிதுசிறக்க
260		பெருங்			வீகபொலிக வேற்தனுறுகுறை
,,		சி	உo	அ	காவ,லென்முதற் பிழைத்தது கெடுக
					வென்னுயுளென.....மயங்கிவீழ்ந்
261	குலத்தொடுங் ே ண்ணி	சீவக		477	குலத்தொடு முடிந்தகோன் [தனன்
262	குன்றத்துச்சிச்சு ர்ப் ழிவிளக	பழ	டு	உoச	குன்றின்மேலிட்டவிளக்கு
263	பருமித்தக ாவும்	வீவக		512	பருமித்தகளிறனனும்
	,,	பாரதம்	உ-போர்	சுச	பருமித்தகளிறு விடுபகதத்தன்
264	டுமுடிக் குருசில்	மண	உரு	சுசு	நீண்முடியரசன்
266	ப்பொறிப் போர்வைநீக்கி	பதிற்		க	எஃகம் புலியுறைகழிப்ப
	,,	,,		ச	புலியுறைகழித்த புலவுவாயெஃகம்
	,,	புறநா		கஙு	புலிநிறக்கவசம் பூம்பொறிசிதைய
,,	வா ாகோக் றல்	சூளா	அரசியற்	நடு	வாள்கடைக் கணித்தொருவன் சொன்
,,		கம்ப		எஙு	எரிகதிர்வாளை நோக்கி [ஞன்
269	ாதலும். .எனருன	புறநா		உ	நோதலும்...இலமே
270	தொல் ம் பிறவியெண்ணிற் றெடு	மது			முந்நீர்த், திரையிடு மணலினும் பலரே
	கட மணலுமாற்று, வெல்லைய				யுரைசெல மலர்தலையுலகமாண்டு
					கழிந்தோரே

நூ.	நூற்பெயர்கள்தொகையின	நூல்கள் பாடினோர்	செய்யுள் அல்லது அடி எண்ணிக்கை	முதலம் அல்லது கருத்து.
270	தொல்லை...வேண்டா	...ரதம்	கஉ-போர்	களஉ	உம்மையினும்...மூதறிவினீரே
271	வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டி	மன் சீவக		957	பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவன்
272	உரிமைமுன் போக்கியல்லா யுடைமன்னர் போகார்	ாளி அரிச்சந்திர	நகர்நீங்கு	க	குலமகனு மடமையினு முன்னடக்கப் பின்னடந்தான் கொற்றவேந்தன்
274	பாருடைப்பணிக்கடல்	முருகு		சரு	பார்முதிர் பணிக்கடல்
		ாகவதம்	கருத்தமன்	நo	பார்முதிர்பணிக்கடல்பருதருண்டுளி
,, 275	குழைமுகட்புரி அ	தப்புரம்	தெய்வ மணி	கoள	ஆடவர்குறுகா அருங்கடிவரைப்பு
,,	,,			ருரு	அரசருரிமையி லாடவரணுகார் [யுள்
,,	வாரியுள் வளைந்தவே	பெருங்	க: நள	சு	அரசிறை கொண்ட வகன்கண் வாரி
279	வேண்மிடைந்தவேலி	பதிற்		நந	வான்மதிலாக வேண்மிளையுயர்த்து
280	முந்நீருடன் றரைகொல்வ...	தாமே பெருங்	க: நந	ககள	புனல் கொல்கரையின்
,,	ஒருதனியஞ்	மணி	ந	நக	ஒருதனியஞ்சேன்
281	நீடகமிருந்தநி	பெருங்	க : நஅ	உoசு	நீடகத்திருந்த வாசவதத்தையை
282	மைமுகமணிந்த யா	சீவக		2434	மையணிமதுவி னானை னெனவுடன்
		பெருங்	உ : கஉ	நள	மையணி வேழமும்
		,,	ந : கள	கள	மையணியானை [யானை
,,		,,	ந:உஉ	கசசு-உoo	யணி யுயர்நுத, லிருங் களிற்றி
283	சோ எதிர் ாள்	புறநா		கo	மகளிர் மலைத்தலல்லதுமள்ளர், மலைத்
		பதிற்		சுநு	தல் போகிய சிலைத்தார்மார்ப நின்மணங்கமழகலம், மகளிர்க் கல் லது மலைப்பறியலையே

,,		சிறுட		உகஉ	இளையோர்க்கு மலர்ந்தமார்பினை
284	புண்ணிடங்கொண்ட....திருத்திணனே	சீ		2293	குஞ்சரங்குனியநூறி....திருத்துவான்
,,	புண்ணிடங்கொண்டஎஃகம்பறித்தல்	குட		எஎச	மெய்வேல் பறியாநகும்
,,	வேலின்வீளையை யாணைக்கொம்பால் நிமிர்த்தல்	புற		உஅச	ஒருகையிரும்பிணத் தெயிறுமிறை யாகத், திரிந்த வாய்வாடிருத்தா
	மிறைக்கொளி திருத்திணனே	கூர்ம		ககூஎ	புண்ணிற் சேர்த்தி மிறைக்கொளி திருத்தும் வென்றி வீரர்
287	நாகணையினன்		கo		நாகணை மிசை நம்பிரான்
		ருச்சந்த			நாகணைக்கிடந்த நாதன்
		பாகவதம்	மன்வீடு		நாகணையானிசை நவிற்றுநாரதன்
288	வெம்படைகள் வீழவிமையான்			ரு	விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழி த்திமைபடிமேடை டன்றே
	பேரமருளன்று பெருந்தாதையொடும் பேராப், போரமருணின்தவினையோ னிற் பொலிவுற்றான்	பெருங்		ரு -அ	பேரமர்ஞாட்பினுட் பெருமுத் தன், வார்சிலைப் புரிநாண் வாளியி னறுப்பத், தேர் மிசைத்திரிந்தநிற லோன்போல
289	வீழ்ந் ந்தா			609	ஏக மடநடையாக மாபுறமு யங்கிநின்ற வண்ணலை [டான்
290	சச்சந்தனேமந் திரி.....அன்றே			385	——ன்...கல்லாமந்திரி விழுங்கப்பட்
291	திங்கடோய்.....குடை			2588	மதிதோய் குடைய்யாய் [மகள்
293	மழலைக்கிண்கிணியினர்	பெரு	க: ஈச	களரு	மழலைக்கிண்கிணிக் கழலோன் பெரு
297	தன்பெயரினுட்பண்றயன்றந்தான்	சூளா	அரசியற்	ஈருo	வருமாமுரசம்...பெயர்கொண்டறைய
299	வெஃகியபுகழினன் றன்...மாழ்கியிறு கிமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாள்	பெரு	ஈ: உச	ஊஉ-ரு	ஆருணியரசன் வார்பிணிமுரசம், நில னுடனதிர வெருப்பிற் காய்ந்து... போந்தனர்
302	துணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்	குற		ருள	பூவிடைப் படினும்யாண்டுகழிந்தன்ன மகன்றிற் புணர்ச்சி

நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது நற்றிணை
பெருங்	நூங	கூ-ஏ	துணை பிரிந்தினைய [னைபிரிமகன்றிலி
			ற்போதலாற்றுமே [தெளிகென
	நூங	ககo	உண்டெனக் கேடோர்கண்டினித்
	கக	எக	திருமணிவி[க்கந் திசைநின்றழை
புறநா		சுஅ	குழவிக்கிவி[று முலிடே
சோளத்தி	ண்ணப்ப	உங	குவிமுலைபி[ற்றும்பால் பெய்து
பெருங்	நு: சு	சுஅ-நுச	கெ[ச்சி[றவிடுக...கொள்க
நூளா	சுயம்	கசுநூ	சிறை நகர் இ
கம்ப	அவதார	ககநூ	இறைதவிர்ந்திடு[பார்.....அறைபறை
திருவிளை	தடா...திரு	உஅ-ஙக	சிறை விடுமி[களிப்பெய்தி
காஞ்சி	நகரேற்று	கஉங-ச	சிறைபடு[பி
நூளா	சுயம்	ஃச	சுண்ணநெய் யெழுபகலாடி
சீவக		69	நீதியறைந்தோகைபோக்கி
நூளா	சுயம்	ரo	விஞ்சையருலகிற்கும் விடுத்[மோ
சீவக		86	ல்லறங்காக்க
யா-வி	மேற்		அகங்கைபுறங்கையா...மனைவாழ்க்கை
சீவக		91	இனையை நீயாயதெல்லா மெம்மனோர்
			செய் பாவம [விர்
		25	எம்மகீ மாரினி யெ[ம்ம் வாழ்கு
சிலப்		ஈக	திருவி[செய்யோள்
மணி	நு	சு	

சீவக. செய்யுள் எண்.	மூலம் அல்லது நற்றிணை
302	ன்றிலொத்தாள்
303	உண்டெனவுரையிற்...தெளிகவென்று
304	இருள் கெடமணிவிளக்கெரிய
305	முலைகள் விம்மித் திறந்துபால்பிலிற்ற
306-8	மை முதலிய
307	ழு[ள்...கொளட்டொழுவார்
308	ஓவை யரசர்க்குடன் போக்கி
311	பேரறமும் புறந்தந்து
312	அகங்கை புறங்கையானைத் போல்
315	எம்மனை தமியையாகி யிவ்விடருற்ற தெல்லாம்...யான் செய்த வம்

தி[ ]ரோய்

318	கீர்தும மாதவர் செய்தகதிர்மணியாழி	சீவக		1040	நாமமோ திரத்தொட்டு
324	நுன்பதுகரச்செந்	பெருங்	க:ஈஉ	கஈ	நுன்பதிப் பெயர்ககும
325	அருந்தவத்துட்டம்பு நீங்கினர் பொன்	கலி		கஈஅ	அருந்தவமுயன்றோர்த முடம்பொழித்
	னூடம் படைந்ததொப்ப				துயருல கினிது பெற்றுங்கே
,,	தவத்தாற் சுவர்க்கம் பெறல்	சிறுபஞ்ச		ஈசு	தவத்தாற் சுவர்க்கமாம்
328	வெள்ளிலை வேலினன்	சீவக		741	வெள்ளிலை வேற்கணினை
,,	விரகினீட்டினன் [ன்	பாரதம்	கஅ-போர்	க	நிலம்விரகாலளந்த குறளாய்
330	எழுகினைமகிழ்ந்தெமதரசுவேண்டினை	பெருங்	க: ஈரு	கஈரு	ஓரிலைழுகினையுடன் றொக்கீண்டி
331	பெருநலந்திதலை திறந்துபீடுடையிருநி	திருவிளை	ச	உக	பல்லாரும் கொள்கவெனப் பண்டாரத்
	லத்திரவலர்க்கார்த்தி				தலை திறந்து ... எனைப் பலவும்
					வெறுப்ப வீசி [ன்
332	கலங்கவிழ்த் தல்லலுற்றுள்	சீவக		572	கலங்கவிழ்த் தல்லலுற்றுழுங்கிய செல்
,,	,,	பெருங்	உ: சு	சசு-எ	நாவாய்கவிழ்த்த நாயகன் போலை வோ
					வாஉவலமொடு
,,	,,	யா - வி	மேற்	மணிகிளர்	கலங்கவிழ்த்த நாய்கன் போல்
,,	,,	மேரு	பத்திர	சுசு	அலைகடற் கவிழ்ந்த நாவாய வருத்தமு
,,	,,	கந்த	மேரு	ககூ	புனைவிழச்சலதியாழ்ந்து புலம்புகொ
,,	,,				ண்மாக்களேபோல்
333	பொறியறு பாவையின்...விம்மி	சீவக		2886	நற் பொறிகுயிற்றி....சோர்ந்தும்பன்
,,	,,	பெருங்	க: ஈஈ	கசசு	பொறியறுபாவையி னறிவுதக்கலங்கி
,,	,,	,,	க: ஈசு	சுO-சுக	பர்வை பொறியற்றுங்கு விதுப்புறுநடு
					க்க மொடுவிம் முவனளாகி [னர்
,,	,,	இரா. உத்த	அணும	உச	பொறியறு பாவை போன்று வீழ்ந்த
335	மணியறைந்தன்ன வரியறுஞ்ம்பால்	பெருங்	உ: சு	கசO	மணியறைந்தன்னமாணிருங்குஞ்சி
,,	,,	,,	உ: எ	கள	மணியறைந்தன்னமாவீ ழோதி
337	வாவியும் பொய்கையும்	,,	ஈ: ஈ	நு	வண்டிமிர் பொய்கையும் வாவியுங்கய
					மும்

முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ரீகள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
தண்டாரணியத்துத் தாபதப் பள்ளி	பெருங்	உ: கஉ	ரு.	தக்கோருறையுந்தாபதப்பள்ளி.
,, [யொன்று	,,	ரு: ச	கசச	தண்டாரணியமும் தாபதப்பள்ளியும்
,, போற்றினள்கூற	சீவக		361	போற்றித்தந்த
முழுமெய்யுஞ் சிலம்பிவலத்ததுபோற் போர்வைபோர்த்து	பதிற்		ஙக	சிலம்பி கோலியவலங்கற் போர்வை யின் [திய வலயம்
,,	தணிகை	ஙந்தியுபதே	உச	சிலம்பி, பொருவினால் வலந்து தங்
பஞ்சியடரஞ்ச நெருஞ்சிபின்ற பழ மாலென்றஞ் சுமலரடிகள்	சூரள்		ககஉ0	அனிச்சமு மன்னத்தின்றூவியு மாத ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்
,, ,,	பெருங்	க: ருங	கசஉ-ங	அனைத்த மிதிப்பினும் பனித்தலாரு, வொளிச் செஞ் சீறடி
குடங்கை போதுண்கண்	சீவக		2535	ஒரு தடங்குடங்கைக்கண்ணூர்
,, ,,	குளா	சுயம்	எஉ	குடங்கையினகன்று...வாட்கண்
,, ,,	கூர்ம	கண்.மணம்	உரு0	குடங்கையினெடியவாட்டடங்கண்
,, ,,	னைடத	நளன்	ச	குடங்கையினகன்றவிழி
எல்லே...தொல்லை நல்வினை முற் படத்தோன்றிய,வல்லல்வெவ்வினைபோ லவுகன்றதே	நாலடி		ருக	ளைக்குட்புக விருண்மாய்ந்தாங்கொ ருவன், றவத்தின்மூனில்லாதாம் பாவம்
,, ,,	பெருங்	க: ருங	கருசு-எ	எல்லையாரிருணல்வினை முன்னர்ப், போவம் போலப் பனைத்துகையகல
அணங்கு [ண்டிகே	பொருந		ஆஉ-ஊ	சோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக் கனிந்தரவரியன்ன வறுவை

347	செ	‘த	ர் செய்தவப்பள்		
349	திருந்து	தகர	செங் நெருப்பிற்		
			ரேய்த்தற்		
				நெ	
353					
,,					
,,	உரவோன்	)	றுவ		
355	குளநெல்லும்.		முன்றில்		
359	தேனியம்புமொர்		தேம்பொழிற்ப		
360	கட்டழலெவ்வங்	)	கமிக		
,,			த	கர்குத்தே	
362			வளர	ரூன்	

			நீல		
			பெரு		
			பெருங்	அ	
			மேரு	ங்	
			பாரதம்	ருச்.	
			பிரமோ	உமா	
363	ஐவர்நலனேம்ப		மேரு	வசயந்த	
,,	கிதிசெந்திநம்பன்செல்லும்		பெருங்		
364	சிங்கக்குட்டியும்போன்று		சீவக		
367	மதலைமையாடுக		,,		
369	எலாப் பிரப்பும்வைத்து		முருகு		
,,	,,		அகநா		
372	கலையிகந்தினியசொல்லார்		சீவக		
,,	,,		சூளா	ரசியற்	
375	பொறியெனும் பெயர	வைவாய்ப்	காலடி		
	பொங்கழலரவு				

359	தேனியம்புமொர் தேம்பொழிற்பள்ளி	
2692	அமிர்துயிர்க்குந்தேனூரகிலின் புகை	
	சேர்த்தி	
	தண்ணறுந் தகரமுளரிநெருப்பமைத்,	
	திருங்கா ழகிலொடு வெள்ளயிர்	
2695	பிடிக்கை.....பொன்மகரம் [புகைப்ப	
ருங	நிழன்மணிமகரவாய் செறித்து	
305	பூங்கழற்குருசிறந்த புதல்வன்	
2491	குளநென்முன்றில்	
	இன்குயில் பாடு பூம்பொழிற்பள்ளி	
	கட்டழலெவ்வமொடு	
ருஅ	இணரெரிதோய்வன்னவின்னு	
	யூகிக் ப பாலுற்றது கூறுவென்	
	மதிலாலவளர்ந்தபின்	
சரு	பைதறிங்களன்னுனை	
சகூ	மறையில்பாளன் கலையினுல் வளரு	
	யெனைக் கலைகளால் வளர்நாள்	
ருo	அஞ்சுதாயர் தங்கைவழி. ளர்ந்த	
சரு	கொடைக்கடம்பூண்டகெ யனெடி	
392	சிங்கமடங்கலின்முழங்கி [கள்	
2706	ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தாகலை	
உருச	பல்பிரப்பிரீஇ	
உசஉ	அறிதல்வே ாடுமெனட் பிர	
2107	துவர்வாய் லைவலார்	
கஉச	கலையினைக் கடந்தசொற்கன்னி	
	மெய்வாய் கண்மூக்குச் செ யெனட	
	பேர்பெற்ற ஐவாய வேட்கை யவா	

சீவக சிந்தாமணி	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்கள்பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து
376	தகர்ச்சிறி	லகம்	381	ஆட்சியிலுலகம்
378	குணவதம்	பிரதம்		பெருவதமருவிற்று
380	ஆழ்கடற்	புனிதன்		பிறவிப் பெருங்கடனீ வர் தீர்த்தா,
	சர			றிறைவனடி சேராதார்
386	வலம்புரி	தீர்த்தமாமணிதின்ற		வலம்புரி முத்திற் குலம்புரிபிறப்பும்
	தென்ன			[மீன்றதை யொத்தே;
		ஆத்திரையன்		சலஞ்சலம் ளெனி முத்
		பிரபு		கற்பதரு ருமு வீழச்
		மாயை		தருபோலச் சாய்ந்து
		பூர்		
390	கற்பகக் கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்			
	காணவீழ்	[செய்தபாவம்		
391	இனையை	நல்லாமெம்மனோர்		இனையையாவது மெம்மனோர்வினை
		பெருங்	அ	மங்கலமழித்தெம்மனோர்கடம்பாவம்
		மேரு	ள	தாதுறக்காய்ந்த போழ்திற் றணிறு
394	இரும்			நீரை யொத்தே
			95	இம்மியனநுண்பொருள்க ளீடி நிதி
02	க்க	ம்		யாக்கி [கை
			உகரு	நெனெடுக்கல்லாவொண்பல்வெறுக்
		ரை	நாளரு	சிந்தினைக் கிடந்த நீதியம் வ
		,,		விழுநிதியடுத்த கொழுமென் செல
		,,	ரo	லம்பொறுக்கலாச் செம்பொ
		பெருங் க உ	நo	றிறை டி
		பிரமோ உத்திரா		நிலந்திகழ் கிடந்த கெடுநிதிச் செல்வம்
		யா	உரு	

		சிறு	உள	தாங்கரு மரபி,ற்றன்னுட்
		பெ	கூ.கூ	செங்கோடடி ம்பிறை
		கு,		அவாவென்ப. .பிறப்பீ
		)லிங்க	நாரதன் ஏ	றுத்
		பாகவதம்	நாரதர்	ர்முத் றடிம்.
1087		?வக		டிநிழற்
ககூக		புறநா		தா ழல் வாழ
உஎடு		ங்குறு		மா மொக்குள் [தோர் யாக்கை
உஎ		ாலடி		மை மொக்குளி தோன்றிக்கெடுமி
எடு		மருு		மா மொக்குளின் மாய்ந்துபிறந்து
எகூ		கம்ப	ாலோகண் டு	ளிபும் யாக்கை
		,,	இம்.வஎ)த	ெ குரனன யாக்கையை
உசூ		பெருங்	க: கூ.அ	குடையுங் கொடியுங் கூந்தற்பிச்சமும்
உசூ		கம்ப	கூ. மந் ரை	பிச்சமுங் கவிகையு ம் [மென
எகூ		ாளத்தி	நான்(	சுடுதலாற் ே னி விரியுஞ் செய்தியா
;சூ		பருங்	க: நு	வெள்ளை வே டு [...மகளிரை
		,,		பொற்கோங் கேய்ப்ப நற்கலனணிந்த
		மெடுலல்		வெள்ளிவ ரி வீங்கிறைப்பணைத்தோ
		பெருங்	உ: கச	வள்ளியப் ணத்தோள் [ள்
		தே.திருஎ	ஒற்றியூர்	முள்குவ போகம்வேண்டின்
உஙூ		கம்ப	சடாயு	தயிருடை , மத்தென்ன வுலகை மலி
கூகூ		)லிங்க	பலியேற்ப	மத்தெறி தயிரின்மாழ்கி [சம்பரனை
				மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்ன
				லஞ், சுற்றிச் சுழலுமென்னெஞ்சு
		திருவாச	நீத்தல்	வலைத்தலைமானன்னநோக்கியர்
		கூர்ம	இரா.வைகு	வலைப்படு மடமான்பிணையென [மருவி
		பெரும்		கன்றுகாண் மெய்குளிர்மின் கண்டு

	பொறுக்கலாத நான்முக	
404	கோட்டிளந்திங்கள்	
409	ஆர்வவேரிந்து	
,,		
,,		
	ருணிழல்	
	,,	
	மாரி மாய்ந்து	
,,		
416	யும்பிச்சமும்	
,,		
,,	சுடுவிற்றேனுடைந்த வண்ணமே	
417	ஏழைவேட்டுவீர்	
419	பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளார்	
420	வெள்ளி வள்ளியின் வீங்குதோணலார்	
,,		
,,	மூள்குமாயர்	
421	ஆயர்மத்தெறிதயிரிணையி	
,,	,,	
423	மத்தம்புல்லிய கயிற்றி மு	
	அத்தலை விடினித்தலை ார்	
424	வலைப்படுமானெ	
,,	,,	
425	மாரி புலம்பு	

நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.
426	கூர்ம	-- பாறைபடு வெண்டயிர் மருவி
428	புறநா	ருசு அறுவைத் தூவிரிகடுப்ப...இழிதரு
429	பெருங்	ஈஅ ஈ0அ-க குவளை...தனிப்பூப் பிடித்த கையன்
430	,,	சஎ உஈ கோலொடும் வாளொடுங்கூப்பிய கை
431	முல்லை	சுசு படம்புகு மிலேச்சர் [யன்
,,	பெருங்	க0 ஈஅ காய்ந்த நோக்கிற் காவலாளரும்
433	புறநா	உஈ ஞாலநெளிய வீண்டிய வியன்படை
435	மலைபடு	உஉசு வில்லுமிழ் கடுங்கணை
,,	ராகவதத்	சராசசு கஈ விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய வாளி
,,	கூர்ம	ரா.வனம் நுசு விற்பழுத் துமிழும் வெய்யகணை
,,	காசிகா	ஞர்க்கன் கசு விற்பழுத் துமிழ் வெங்கடுங்கணை
437	சீவக	2170 கோல தஞ்சி நிழற் குளிர் பிச்சமும்
438	கூர்ம	பி சஈ பல்லி ற்சுகிர்ந்த நாரிற்...போதுகட்
	மு	ழங்கன் ம
439	பு-வெ	கானு உ பலவ ாள்...கன் போற் பகழி
	அகநா	ஈ0 செம்புறழ் புரி பாழி
	புறநா	ஈ செம்புறழ் புரி செம்மன மூதா
	,,	உ செம்புபு ந ற்றிய சேணெடும்
	மது	ஞஅ செம்பிய செஞ்சுவர் [புரிலை
	நெடுநல்	கக செ பிய செய்வுறுநெடுஞ்சுவ
	தே.தி.ஞா	தெளிச் செ செ பபுரி [ர்

443	தன்பான் மனையா ளையலான்றவ		அரசியற்	ரும்பு.உ	செம்பு கொப்புளி,
	கண்டு பின்னு, மின்பாலடிசித்தி				செம்பிட்டுச் செய்
	கின்றகைப் பேடி போலா				றி ரிது நி
					ளாய, க யையொர் கா பிற
					னெய்துவ கண்டு, மன்
					ள்வ முரவயில் ய முய்க்
					மும வோபுதிய வ றுமி
					ஈககான்
		பாரதம்	ார் அ		னவியயலாவ ண்டுமவள்
					கையாற், ய யளவு மோர்பொ
					முது தின்ற மாவே
444	கார்க்கொண்முமின்னின்	திருவா	ங		காண்மு மாடங்கள்
446	மோட்டு முதுநீர்முதலைக்கு வலியது	குறள்	ஙரு		நடும்புன வெல்லு முதல
,,	ஏட்டைப் பசியினிரைகௌவிய நாகம்	கூர்ம	அ		ட்டைவெ பசியிற் பாய்ந்த
447	எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீளையும்	தே. திரு	ம்		ம் விளிசங் கொ யும்
448	மொய்யமர்...முதல் விளையாடினனே	கம்ப	ட	ள	காகுத் னிப்போரில்
450	புரத்தலேவேடன்	புறநா			த் லப் புத
,,	,,	சிந்.மா			புரத்தலைய
454	பாம்பின்வாயினின்றும் மதியைத்திரு	புறநா		உசo	பாம்பின், ய யிற் ய்ந்தமதியின்
	மால் மீட்டதுபோல் வேடர்கையி				மறவர் யகத் று
	னின்றும் நிரையைமீட்டனன்				பல்லா ரையெ ரைய
		ருவாய்	கக:அ	மாற்ற-எ	டு,
					ாய்ப், பாம்பி ளி கொ
					ன்டாய்
			செய்	மேற	பான்ம
	,,			எ(ந)-சு	மதியம் போல டு
	ளாள்வாய் நிரைந்த				
	செல்வ தொத்தா				

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்ல; கருத்;	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அ நத்
454	வேடர்களுக்கு அச்சத்தை ரும் உண்டாக்கினமை	கந்த	திருவ	ரு o	ாரண மில்லவ னிற் கான்றதீ மெவற்றையு மச்சஞ் செய்தவே
55	ற்றமின்றி கோ ற்ற கோவன்	பெரு		ச	ஆறுறு படாமை ே ுறு புரிந்த செம்ம லாளர்
46	க்க னெல்லாம்.....நெருஞ்சிப் பூப்போற், கானேதன்றேர்செல்வீதி கலந்துடன் றெக்கவன்றே	கு.		5ரு	்குமலி காடன், ராயிறனையனென் ரேழி, நெருஞ்சி யினையவென் பெ ரும்பணைத் தோளே
		அகரா		ருசு	சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சிபோல
		புறநா		ருரு	பாழூர் நெருஞ்சிப் பசஉ வான்பூ, தரு சுடரி னெதிர்கெ டாஅ
		ற	மேற்	உஅரு	வெஞ்சுடா நோக்கு நெருஞ் யில்
		பரிங்	உ: ச	கச-ரு	செங்கதிர் விரும்பும் ங்கொடி நெருஞ்சிப்,பொன்பு ன மலரின் புக
	வாளரம் த வே	ம்ப	மிதிலை	கச	வாளரம் பொருத வே லும் [ற்சிபோல
	,,	,,	பாசப்	உ	அரஞ்சுடர் வேல்
,,	,,	அரங்கத்த		கள	து வார்கணை
462	வடகமுஞ் துகிலுந் தோடும்	காஞ்சி	புதை	ஙஎ	வடகமுந்துகிலுமற்றும் [தென
465	எம்மையுந் தவஞ்செய் தான்கொல்	பெருங்	ரு	ஙச	விழுத்தவ முடையள் விளங்கிழைபெரி
468	வட்டுடைப் பொலிந்த தாழ்	சீவக		767	வட்டுடை மருங்குல் சேர்த்தி
		டத	ந்திர	கo	குற்றுடைவாள் வட்டுடையின் வயங்க

469	ம்தொடி சொரிந்த	நற்	உஙூ	தொடிபழி றத்	?ளுய்ங்
		தொ	உo	தனை தொடிநடந் திழியச் சு கொடுபை கூறி	ோளவர்
470	ர கோட்டி கிற்ப	பெருங்	கo	பெங்கண் கோட்	பு
471	கம் புரவி பூட்டு ட்டு	சீவக	2214	புர ள் ெ ளீஇய	
,,		பெருங்	;: சஅ	புர பூண் பொன்	
,,		பாரதம்	-போர்	தோறுக வெவ்வாசிகள்	
,,		பெருங்	:: ஙஙூ	மதுப்பலி தூவவும்	அசு
476	கோலிழை ற்	சீவக		கோலிளகிற் றன்றே	2146
479	பொற்பா ே	,,		இலக்கணப் பாவையேழும்	90
482	நீணிரை	பெரி. திரு	உ: ஙூ	ஆயர்பாவை நப்பின்னை தனக்கிறை	ரு
483	முறிமின	பெருங்	ஙூ: உரு	வண்டளிர்ப் படலை வருடகாரன்	
484		முதல	திருப்பா	மாமான் மகளே	
,,		பெருந்.பார	த்தியோ	தேர்வேந்தர் மாமான்	
485		கூர்ம	சம்பு	தேன்கறி கற்கு நறுமலர்க் கூந்தல்	
487	புத் த்து.....வாழ்த்தி	சீவ		அறுகைநெய்தோய்த்து...ஏற்றுகின்றார்	2416
,,	,,			அறுகினெய்யணிந்தனரே	2430
488	ெ ப் பசும்பொற் றேடு			நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன்	ககூச
,,	டெ ர் பிணையன் மாலை			பித்திகைப் பிணையன் மாலை	2177
491	யெயிற்றா றமுதம்		அ	முத்துக்கூர்த்தன்னமுள்ளெயிற் றமு	எக
493	குக் களிறு உவமை			களிறு...வங்கந்திரிந்தாஅங்கு [தம்	
,,	ாடு போகிநிதி வந்துதா		உ	கலத்தினுங் காலினுந் தருவ ீட்ட	-அ
495	— தம் தாழ்ந்துசுரை வீழ்ந்த			சுரையாழ வம்மிமிதப்ப	உரு
496	தெ ாயுணர்வின்னவர்கள்		பூ தசாய்	தொல்லைசேருணர்வெய்தி	கo
497	செ பாருள் [			செய்யும் பொருளினும் [கெடும்	ரு
498	தெ ாங்க ளென்ன.....தா			சிதலை தினப்பட்ட வாலை மரத்தை...	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
498	தொன்மரங்.....கடன்	குறள்		கo௩o	இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும்...
,,	,,	கம்ப	சேதுபந்	ருக	இடும்பை...பிறந்தாரினே [குடி
,,	தூங்குசிறை வாவல் [போல ஓடியது	பெருங்	க: ருஉ	எக	தூங்குசிறை வாவல் [காவாய்
501	பாய்கட்டியகப்பல் பருமித்த களிறு	சீவக		2793	பண்ணுர் களிறேடோற் பாயோங்குயர்
,,	,,	மதுரை		அo-அக	இன்னிசைய முரச முழங்க...ஆடியற்
507	வெடிபட முழங்கி	பாகவதம்	இரணிய	அச	வெடிபட நகைத்து [பெருகாவாய்
508	எண்டிசை வளியு மீண்டியெதிரெதிர்	பெருங்	க: சங	கo௨-ங	எண்டிசைப் பக்கமுமெதிரெதிர்கலாஅ
	கலாவி.....ஒப்ப				ய்...கடிவளி தோன்றலின்
509	இடுக்கண்வந்துற்றகாலை...நகுக	குறள்		சுஉக	இடுக்கண் வருங்கா னகுக
510	பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினை	கல்		உயிர்புகு	பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
,,	,,	பாகவதம்	கஉ: கு	கo	பாடகத்தொடர்ச்சி போன்றபழவினை
,,	,,	காசி. கா	அகத். மு	எ	பாடகத் தொடர்ச்சிப் பழவினைச் சிறி
512	குருமித்து மதலை பொங்கி	பாரதம்	கசு-போர்	எக	குருமித்து நடக்கின்றனன் [ழ்ப்பு
513	சூம்பிற்ற.....திரையுய்த்தது	மணி	கசு	கச	ஒடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
517	ஆளிய மொய்ம்பன்	பட்டின		ஙகஅ-கு	அரிமா வன்ன...திருமா வளவன்
521	மேழக மேற்றி...கொண்டு பறந்தான்	பு-வெ	பொது	ரு	ஏழக மேற்கொளினும்
522	அசும்பிவர் சாரலருவரை	சீவக		533	அசும்பு பொன்வரை [வரை
525	கோதை யருவிக் குளிர்வரை	,,		2378	இலங்கு மாலை வெள்ளருவிய வெழில்
,,	,,	நாலடி		எக	கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
534	அகில் தேனெடு.....புகை	சீவக		1855	தீந்தே னகிற் புகை
	,,	பெருங்	கூ: கு	சுo	கூட்டமை நறும் புகை

535	கடலத் திந்திரன் காமுறு	கக	கப்பத்திந்திர
536	னகர் நோக்கி...புகுந்த தெ	கம்ப	ன்னகர் நோ
537	மாடியம் தானைமன்னர்	பெருங்	மாடியம் வருட
,,	,,	சேதுபு	
538	டமின்றிம ண்டி	சீவக	635 எணணிட கெருங்கிஞ
		சியற்	உகூக எண்ணிஞ டமின்றி
		டதம்	உ எண்ணிட ான் றின்
,,			
539	மந்திரத் தாசன்	சீவக	545 மந்திர ம னஞ ஞர்
,,	பான்மை மண்மே லிராசமா புரத்தது	,,	553 தேவர் ப ன்ன யிற் றெவ் சொன்
547	சங்குடைந் தனைய வெண்டா மரை		2413 பாற்கடன் மூ த்ததோர் ளப்பு
	மலர்த் தடங்கள் போலும் நங்குடி		கொடி ந்தாய்
		மந்திர	கஎ ட ய தாழை
		உ: ரு	ரு-சு சங்கினும் பா ஞ்சலப்
			விழுத்த
			594 பாவையஞ் ருக் டம் பளிக்கு
			சுவரியற்றி
			பளிக்கறை மண்டபம் பா
		மணி	புகுகென்று பத்
		கூர்ம	கo குபோழ்ந் தறுத்த பத்
,,		,,	உசுஉ னயி ராமின்
556	ராமி		
558	ழுப்பாய்		
	ப்பு		ப், பு ாலமளி [கட்டி
,,		,,	விழிை பத்திக்கட்டத்து..
559	விளக்கழ லுத தி போர்	பொருந	க்க ருவின் யுழு பச்சை
,,	தேன் துளக்கற வொழுகி ய	கம் ாரக	ே கா தெ கிய ன்னையி
	கோல்		
	துய்யற	கசு	அ ரு

சீவக. செய்யு ளெண்.	ழலம் அல்ல	நத்	ாற்பெய ர்கள்முத லியன	நூல்க ளின்பகு கள்.	செய்யுள் வகை	ம் அல்லது கரு
563	ம்புரி மீன், யவர்கட் கல் தை யெய்தா	த்த மண்மிசை வலம்புரி பயத் ாயரே மகளிர்				சீர்செழு வெ த்த ம கதை, நீருளே பிறப்பி ர்க ாமென்செய்யும்... ய
567	ற்படை விலக்கு	புரவியும்	தே	70		விை ஞ
579	ன்பமுற்ற வர்க்	ன்ப மில்ல	நா			நல்குரவுமுனது சேர்ா மருவினர் கே சிறந்தோங்( )று(செல்வமுடை
581	க க்குழை	குறள்		க0அக		கனக
583	ழுற கதிய பு ணிற் கருவரை ருவி யாரம், பட்டது போன்று ாய்கண் பரிவுதீர்ந்.	பெருங்		க0அ-		செந் வெந்தழற் சாந்திட் யொடு
587	ன்டிரு ம ன்ன வெ பே ாறு நகிலி( )ள்			2447		ருப் புற்று நின்ரு ரவ் த் ே ளி ரே பெண்மகிழ் ற்ற. களிர் அருளி ாழ திதி தஞ்சொற் கள் நழறி. .ங்ரூர் கண்பி பொருளிற் செ லா கருத்தெ னி ே கண்ட,பெ பிறந்தேனுக் கெ ாறு ன்படும் பிறரு கென்ரூள் ழ எ குகூட வியட்பாயி ற். ரு குச் சொ
		கம்ப	கோ			
			ர்ப்ப			
		பரி	உக	உஉ		

654	நுண்டுகில்...உண்டிவணுசுப்பு	திருச்சிற்		ங	அகல்கின்ற...உண்டே யிடை
657	பாடினுள்...மெய்ம் மறந்து வீழ்ந்த	ஆனைக்	ஙகர	கo சு	யாழெழுப்ப மாடு வீழ்ந்த கின்னரம்
,,	இலைப்பொழில் குரங்கின வீன்றதாண் டனிர்	பாகவதம்	சௌன	உ	வற்றனீண் மரமு மந்தண் குழைதர ...இசைவடித்தான்
658	கருங்கொடிப் புருவம்	மணி	ங	ககக	கருங்கொடிப் புருவத்து
,,	,,	இலிங்க	சிவன்பலி	உச	கருங்கொடிப் புருவங் கோலி
,,	கருங்கொடிப்...தோன்ரு	திருவிளை	விறகு	உகூ	செயிரறு புருவமேறல்...வீங்கல்
,,	செவ்வாய்...நவின்றதோ	மலிடபு		ருஙச-சு	யாழ்...இன்குரல் விறலியர்
,,	நரம்பொடு வீணை நாவி னவின்றதோ	மதுரை		உகள	நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி
,,	கருங்கொடி...நைந்தார்	பெருங்	க: ஙள	ககஅ-உஉ	இயம்வெளிப் படுத்தபின்...எழுவ
659	இசைத்திறத்தனங்களேயனையரீரினுர்	,,	ங: கச	உஅள-அ	காமனிற் பின்னைத் தும்புரு வாகுமித் துறைமுறைடயின்றேன்[பிணிக்கும்
660	இன்னரம் போதரப் பாடினுள்	சூளா	கல்யாண	கo	மெல்லிய லார்தம் பாடல் இன்னரம்
,,	,,	கம்ப	வரைக்	ஙக	மங்கையர்.....இன்னர மயங்கும்
662	கமலத் தங்கட் டேனின முரல்வதொ ப்ப, விரிமலர்க் கோதை பாட	பெருங்	க: ஙஎ	கஉo-உ	திருமலர்த் தாமரைத் தேன்முரன் றதுபோல்... இன்குர லெழுவ
665	அறுபகல் கழிந்தபின்றை	சீவக		1917	அறுபகல் கழிந்த பின்னுள்
,,	,,	,,		2393	மூவிரு நா கள்போய்
670	வெம்பிரான் காரி யுண்டிக் கடவுளின்	மலிடபு		அங	ாரி யுணடிக் கடவுள தியற்கையும்
675	தோற்பொலி முழவும் யாழும் துளை பயில் குழலு மேங்க	சீவக		2596	நல்லிசை முழவும் யாழு மிரங்கு தீங் குழலு மேங்க
678	மருங்குலு மொன்று	பெருங்	க: சo	உகடு	நினக்கிடை மற்றெல்
,,	தாய்க்கு மொருமகள்	பரி	அ	நுஅ	ஈன்றாட் கொரு
696	செம்பொனேரோலை சேர்த்தி...குழை யோர் காதிற் கிருளறச் சுடரவைத் தான்	சீவக		1009	குண்டலமொரு வில் லிட,விண்டலர்ந்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச
,,	,,	,,		2060	இலங்குபொன் ஞலை...குழையோர்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன	நூல்கவின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
	போத்து	பெரும்பாண் பெருங்கௌசிகம் சூளா		எஅ	சுரினவு
701	விசையின்...இவுளி		க:ஈன	எ	கதிர்ாட்கச்சையா
,,	ற்ற காலியற்புரவி		ஈகர அரசியற்	கo	விடுபின்செலவிசையிற்செல்வன
,,		,,	,,	உஈசு	கவரிபந்த கலினமா
,,		கூர்ம	மண்டல	உசுசு	மரைமயிரணிந்தன மானமா
705	போகுயர் மதியம்	பெருங்	ஈ:கo	கஉ	போகுயர் சனியின் மண்டலம்
711	நலத்தைமத் தாக நாடடி நல்வலி யிளமை வாரா...கடைந்திடு கின்ற	,,	க:சஅ	உக-உ	அற்புவார் கொளீஇக் காரிகை மத்தி னென் கடுவலி கடையும்
712	தீங்கரும் பெருத்திற் றூங்கியீயின்றி யிருந்த தீந்தேன்	மணி	அ	கசசு-எ	கரும்பி னணிமடற் றொடுத்த, நிறை யுறு தீந்தேன்
713	என்னிதற் படுத்த வேந்தல்	பெருங்	க:ஈச	சo	எம்மிதற் படுத்தும் வெவ்வினை
,,	,,	,,	க:ஈஈ	கூஈ	என்னித, படுத்தநன்னுதன் மாதரை
714	நிறைக்கதவ நீக்கிக், காவலென்னெஞ் சம். .உள்ளம் யாத்தாய்			கஞo-ஞக	நிறைத்த ழ் பறித்தென் னெஞ்சகம் புகுந்த, கள்வன் கொண்டவுள்ளம்
	,, நின்னையு மாலை யாலே தேவரிற் செ றிய யாப்பன்	,, சூளா	ஈ:சு சுயம்	எரு சுக	காவ னெஞ்சங் கட்டழித் தனன் கோதைகளி லியாத்திவினை நீர்கொ ளர்மின்
717	பரந்த கேள்வித் துறைபோய	கம்ப	பாயிர	கூ	முத்தமிழ்த்துறை யின்முறைபோகிய
721	புரிநெஞ்சத் துரோமங் காட்ட	பெருங்	ஈ: கரு	சசு-எ	புரிமுறை நெகிழ்த்துத்...தோன்றக்
722	அமிழ்துமிழ் நரம்பி னல்யாழ்	,,	க: ஈஎ	கஞo	அமிழ்துமிழ் நல்யாழ் [காட்ட

	திந்தே ணணிபெற வொழுகி யன்ன ...ரம்பு	புறநா		எ0	தேளந் திந்தொடைச் சீறியாழ் [மடங்குபுரி நரம்பின்	
,, 723	,, சோர்ந்தன புள்ளு மாவும்	சிறுபாண் சீவக		உஉசு-எ 1402	தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலிற்று இன்ன ளிக்குரல் கேட்ட வசுணமா, வன்னளாய்	
,, 725	,, கருவி வானங் காண்ற	கம்ப பொருந	பாயிர	அ உஙசு	யாழ்ஈறையடுத்த வசுணநன்மா கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்ப	
728	சுகிர்புரி நரம்பு	மலைபடு		உங	தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்	
,,	,,	கூர்ம		ங	சுகிர்புரி நரம்பின்	
,,	நரம்பும்... செய்தவாறு	பெருங்		உஎநு	மிடறு நரம்பு மிடைதெரிவின்றி	
729	விண்ணவர் வியப்ப...பாடினன்	,,		உஎஅ-அக	புறவும்...மாடஞ்சேர	
,,	அனங்கனணைப் பாடினன்	சீவக		2037	வேனிலானின்வேறலாலுமாயினன்	
,,	,,	சிறுபஞ்ச		ஙூ	பண்வனப்புக் கேட்டார் நன் றென்றல்	
,, 730	பருந்துமதனிழலும் பாட்டுமெழாலும்	சிலப் கந்த	டியார்	உரைப்பா க	பருந்து நிழலுமெனப் பாவு முரையும்	
739	செம்மல ரடியும்...தேவி யென்றன்	சீவக		1327	பாற்றியக்கமுநீழலுமா மெனப்பாட	
741	மாந்த ருவாக்கடன் மெலிய வார்ப்ப	நைடதம்	போர்	க	மாலைவாடின...பதுமையிற் நின்றவள்	
741-4	வெள்ளிலை... கட்டியங்கார னன்றே	,,		க-(ரு)	ஆரமார்பருவாக்கடன் மெலியவார்ப்ப	
745	அம்மனை யோவென் றஞ்சி	சீவக		760	அழகினை...உரியனென்றன்	
750	அதிமதுரத் தழையால் யானைக்குக் களிப்பு மிகுதல்	தணிகை	வீராட்	கூஙூ	அம்மனை யோவெலு அதிங்கத்தின், மரங்கொலு மதவேழ மதர்த்தெழுமயக்கத்தால்	
751	இளவள நாகு புல்லி...நின்றல்	சீவக			கனை விடையிற் புல்லி நல்லேறு தழீஇ நாகுபெயர் கால	
,,	,,	ஐங் நள	சுயம்		மடநா குடனுகச், செல்லு மழ விடை போற் செம்மாந்து	
754	தூமத்தாற் கெழீஇய கோதை	சீவக			மதுச்செய் கோதை தேம்புகை கமழ ஓட்ட	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்கள்பதிதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
762	இப்பாரெலாம், நூழி லாட்டி நுடக்கிக் குடித்திடும்	மலைபடு		அசு-எ	தெவ்வர் தேஎம், நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டி [லாட்டி
,,	,,	கூர்ம	கண்.பூமி	அ0	கடலங் தானை யனைத்தையு நூழி
764	கூன்களுங் குறளு மஞ்சி	பெருங்	க:நஅ	கஎஅ	கூனுங் குறளு மாணிழை மகளிரும்
770	ஊதிய வொழுக்கி னெஞ்சத்து... முதல்கெடாமை கொள்வார்	குறள்		சசுநட	ஆக்கங் கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்வினை, யூக்கார்
775	ஏழுயர் டோதகம்	கந்த	மார்க்கண்	அந	ஏழுயர் குறும்பொறை யிடம்
,,	,,	பாகவதம்	சராசந்த	நஉ	ஏழுயர் களிற்று மன்னர்
,,	,,	பாரதம்	இந்திர	சு	ஏழுய ரிராசகுஞ் சரமேல்
777	அமர்மலைந் தரணம் வீசினர்	பெருங்	க: சசு	கக	அரணக் காப்பினர்
778	சீவகன் வாழ்க வென்னவே	,,	க: சநட	சஉ	வாழ்க வுதயனன்
,,	,,	,,	,,	ககந	உதயனகுமரனும் யூகியும் வாழ்கென
,,	,,	,,	நட:கள	உஉக	விரிசிகன் வாழ்கென [தவே
779	சிலம்பின வியமரம்	சூளா	சுயம்	உஉக	இயமரத் தொழுதிக ளெழுந்தி சைத்
,,	,,	,,	,,	உஅO	இயமரந் துவைப்ப வேறி
,,	,,	நள	,,	அஅ	இயமரநின் ரூர்ப்ப
780	எயிற்றம்பு ழுழ்கலிட்ட	பாரதம்	1-போர்	உஅ	எயிற்றுக்கணை தொடுத்தார்
,,	,,	,,	கசு-போர்	நக	எயிறுடை யயில்கொள் பகழிகள்
,,	,,	,,	,,	நநு	எயிலுடை வாளி துணிப்ப விழுந்தன
782	யானைக்கோ டுழுதகன்ற மார்பங் கீற்றுப்பட் டழகிதாகக் கிடக்கெனக் கொடுத்த நித்தார்	புறநா	உஅள	நு-எ	அண்ணல் யானை, யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தான்றினு, மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்

783		யாடி	ாட்டுவார்	பதிற்	சு-அ	வாளுயர்த்து.....போர்க்களத் தாடுங்
,,				பு-வெ	சூ, க	ஒள்வா ளமலை [கோவே
,,				,,	வெ-உக	மறவ ராடினர், வேந்தொடு வெள்வாள்
					எஎச	கைவேல்களிற்றெடுபோக்கி[விதிர்த்து
				தகடூர்		பு முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃகம்
785				கூர்ம		எறுழ்வலித் தோளுடை யுரவோன்
788				சீவக	1081	சந்தனம் பளிதந் தீ றி
790				புறநா	அ உஅங	கதிர்சூழ் குறட்டின் வேனிறத் திங்க
					கo உகூள	நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின், மடல்
						ன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே
				பு-வெ	உஉ	யபோற் கிடந்தானென் னேறு
800	மீவெ		போ		யற்	டி திதி கௌவியவாளையொ
		நா				விடுமீனெறி ண்டில் விசை
						போ, னடுநா டை யேறிய பம்ப
						றெடி நெடுந றவிற்க ணம்பிர்
804	வெள்ள நிலையிது.....கூப்பி		பெரு டா		உஎங	தோடாழ் குளத்த கோடு
807	கண்ணுட் டீயாற் சுட்டுநீ முக்கி		சில		அச	சுடுநோ கு
809	டைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானை		சீவக		1867	றற் பு ளிற்றுன்
,,	,,		பெரு	ரு	கச	பொற்ப ப் பு கமி
,,	ஒருவன் தன் வீரத்தைத் தலைவன தாகக்கூறல் (3-ஆம் அடி)		குறள்		எஎக	மு லன்ட றெ
813	உப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த தேபோற், களிறல மன்னர் தங்கள் கடற்படை புடைந்த தன்றே		பெரு		உo	o-உஉ ம்பு ர னெருங்க வுடைந்துநிலை யா, ரு, வுப்புச் றபோ லுண் ணெ கிழ்ந் ருநி, வப்ப மன்னர் ஞ் சாய
814	உறுபடை...உடற்றிற் றன்றே				அ	சி. யான் வெல்லிடஞ் சேரி னுழு யா, னுக் மழிந்து விடும்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்க்கள்முதலியன.	நூல் கவின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
8	புணக	கூர்ம	சந்	கூஉ	மொய்சமத் தெதிர்ந்தோர் தே மு. மர பொந்திற் றேன்ற
820	பைம்பொ ற் பண்ணவ பாகவ னுருவ மாக்கி. க த்துப் பாவம் புலம்பொடு போக்		க0 உஉ	ஈஉ	ட்ட மாடுந் திறந்த ளைந்த பாவந் தவமியற்றி வாட்டி...எம் மடிசேர் கெனப் பணித்தான்
824	வளைநிற வார்சென்னெ லரிசி	பெரு	சo	கஈ	ளைவா லரிசி
825	முழவன பலவின் றீ	புறநா		உஈ	முழவுமரு பெரும்பழம்
831	உடுப்பன முரைக்கு நான மூர், தொடுத்த மாலையுங் குழை யுஞ் சாந்தமும்	ரு	ஈஅ	சுo சுஉ	முரு ரமுர சாந் ரு சுரும்பிமிர் தயுமரியுங் ளை
833	மூழிவாய் முல்லை மாலை	சீவக		2974	ழிவாய முல்லைமா
	,,	கூர்ம	தி	கo	மூழிவாய்த் மம் பெருங் குவளை
	தாழிவாய்	சீவக		2974	தாழிவாய்ம றக்குந்தண்ணென்றடம்
			ச		தாழி வெ யொடு தண்செங்கழுநீர்
				ககூஉ	தாழி செங்கழுநீர்
			நகர	கூ	தாழி ளையும்
	,,	,,	மந்திர	எசு	தாழிக லப் போத கை ளள்
	,,	பெருங்	ஈ: ரு	அள	தாழியு மலர்ந்த செ குவ
	,,	பாரதம்	வசந்த	கஅ	ாழிந ங் குவளை
836	அந்தர விசும்பிற் வர்க்கு	சூளா	அ சியற்	எஉ	ர விசும்பிற் றெய்
838	ஐந்துமூன் றடுத்த மூன்று	சிலப்	ச	சுள	யணை மேம்பட

பதினேந்தமைத்த படையமை சேக்கை		
மூவைவந் தடுக்கிய வமளி		
ஆகுவ தாகுங் காலத்தழிவது மழிந்து		
சிந்திப், போகுவ தயலே நின்று		
போற்றினும் போதல் செய்யும்		
வெறுத்து வாரியி லொருபொருள் வீழ்		
த்தினும் விரும்ப, மறுத்து வந்து		
தம் மருங்குறு மவர்க்குரித் தாயி,		
னிறுத்தொர் செப்பினுள் வைத்துற		
நின்றுதாந் தாமே, பொறுத்துக் கா		
ப்பினு மரய்ந்துபோம் போம்பொ		
எழுதுகொடி யாகத்து [ருண் மாதோ		
ஆகந்துக் கொடிபட வெழுதிய		
முழவுத் துயிலறியா வியலுள்		
வள்ளத்தி னீர்கொண் டுமிழ்ந்த முலைச்		
சாந்து மறுகிற்பாந், தள்ளல் யானை		
யெல்லா மடிவழுக்கினவே		
திமிர்ந்த, சீதக் களபச் செழுஞ் சேற்		
றுல் - லீதிவாய், மானக் கரிவழுக்		
கூந்தலம் பிடிக ளீற்றுளைந்து [கும்		
குமரியம் பிடிக ளாடுங்குண்டுகட் சூனை		
மத [தண்டோ டுடையாடை		
மத உட்டமும்		
சுர காய கலப்பையிர்		
சுருகங் ரங் கலப்பை		
கயம்பு கன்ன பயம்படுதண்ணிழல்		
கயங்க டன்ன வகன்டை யங்கல்		

பெரு	சு: நி	உசு
கைடத	மணம்	
ம்ப	கும்ப-வதை	
	பா தம்	கஉ
மூ	பெ க: சo	கசஙூ
		உ2o
		ஙூ1o
		சூ-கo
	சயம்	மேற்
		கஙூ
		ஙூச
		அஅ
		1874
		கச
		கஙூ
		உoசு
		சள
		உருசு

848

850				
856	முழவங் க	த முதுங		
857	வள்ளநீர்.. க்கின	யடி யா	யிழு	ெ,
858	கூந்த	மா	ரிப் பிடிக்குமா	கூாம
” 863	தழங்கு	ெம்மதத் தண்	”	சிவக
” 864	போகக்	கலப்பையும்	”	சூளா
” 872	கா	கம்	கயம்புக்கது ெ	மலடு
				புறநா
				மலடு

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
872	ாகம்.	து போன்ற.	பெருங்	க: சo	;உ உ	மணிக்கயத் தியன்ற மறு தல்
,,			,,	உ: கஙூ	கஅ	நீர்புக் நீர்மைத் தா [மூல்
,,			கம்ப	காடவிட்ட	உ உ	ஆறு மென குளிர்ந்து... பூஞ்
873		யெந் துகிலார்	சீவக		875	தூமஞ் சூடிய சாத்துகி சோலை
882	மந்தர். மாம,	ருந்தான் விசும்பிற். தோற்ற மொத்தே	பதிற்		கo	பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போல, பூத்த சுற்ற மொடு பொலிந்து தோன்றலை
			றந		கஙூ	பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலவும்
			,,		ந0உ	திங்க ணுளிறை மதியத் தீனயை
			றுபா		ந-உo	பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல, வின் னகை யாயமோ டிருந்தோன்
					ந-எo	பன்மீனடுவட் டிங்கள் போலவும் பூத் தசுற்றமொடுபொலிந்தி திதுவெங்கி காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி மோ
888	ாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாங் நீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவாம்		றும் நறி		உஙூ	காய்வதன்க, ணுற்ற குணந்தோன்று தாகு முவப்பதன் கட், குற்றமுந் தோன்று கெடும்
,,			திரு		ரு	நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொ ல்லக் கண்ட வறிவுளோர்
89			புற		கசஉ	அறுகுளத்து.....கொடைமடம் படுத லல்லது

906-7	இன்னதோர் காலத்து.....கைபுனை பாவை யெல்லாங் கதிர்முலை யாக இனனே	பெருங்	க: ஈசு	உஎஅ-அ0	புள்ளு மாவு முள்ளுறுத் தியன்ற வாண்பெயர்க் கிளவி...வழுக்கிக் கூறினும் வடுவென நாணி
911	ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள் கென...மன்னவ னுடலின்	,,	க: ஈக	கரு-சு	ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள் கென, மாசை வாரி மன்னவ னுழி.
912	மகர வெல்கொடி மைந்தன்	,,	ஈ: ரு	ஈ0	மகர வெல்கொடி மிழிக்ணைக்காமன்
917-32	ஒன்றேயுயிரை...காண்மின்	,,	க:சo	ரு-ஈஅஈ	பனையும் வெதிரும்...கான்மின்
927	அலவனுடும் வகைபோ லரும்பொற் கவசங் குருள	கலி		கஈக	எக்கரலவனுடலாவரித், தவிரண்கழு கத்து...கவறுற்ற வடுவேய்க்கும்
928	தீம்பா லடிசில்	சீவக		398	தீம்பால்...அட்ட வின்னமிர்தம்
,,	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்	திருவினை	நாடு	ஈ.உ	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னிமிர்ந்த சோறு
,,	ஆம்பாலக்காரடலை	திவ்ய	நாய்ச்சியா	க: சு	நூறு தடாநிறைத்த வக்கார வடிசில்
929	காமக் கலனுங் (பாத்தை) காண்மின்	சூளா	இரத	உரு	கண்ணுறொடு காமக் கலங்களே
933	இலையின் னனவும்...காட்சிக் கினிய விழவில்	பெருங்	க:சo	ஈஅச-அ	இன்னவைபிறவும்...எழுமைப் பிறப் புமெய்துகம் யாம்
946	பத்தெ டார்வம் விட்டிடு	சீவக		3039	பற்றார்வம்...முற்றத்துறந்து
947	நீனிற வினையினீங்கி	,,		951	கருவினை கழுவப் பட்டு
,,	,,	,,		3101	தொகலருங் கருவினை
949	பரியாளமடைந்ததே	பெருங்	க:நுசு	உ0க	அகன்பரி யாளமும்
,,	,,	,,	ஈ: உஈ	ஈக	,,
,,	,,	,,	நு: அ	நுசு	அகன்பரி யாளத்து
951	தேவனகி வானிடு சிலையிற்றேன்றி	நாலடி		கடவுள்	வானிடு வில்லின் வரவறியா...கடவுள்
,,	,,	சிலப்	கநு:	கருசு	திரு விலிட்டுத் திசழ்தரு மேனியன்
,,	,,	மணி	சு	கo	திருவி லிட்டுத் திசழ்தரு மேனியள்
,,	,,	சூளா	துறவு	உ0சு	அமரரைமற் றையுங்கா, லிந்திர வி லென வெளிப்பட்டு

சீவக. சேய்யு ளெண்		நூற்பெய ர்க்கு றித லியன.	கண் பதிகள்.	சேய்யுள் அல்லது அடி எண்	மூலம்	லது கருத்
						[சமைந்து
951	தேவரு கி வானிடு சிலையிற்றோனறி		நா ரு	உக	வானத்து ல்லைப்பே டிவெலாஞ்	
952	இரும்பி னீர்மை...பொன்னுக்கிய	சீ		960	கூரிரும்பு செம்பொ யெரிநிறம்	
956	வென்றவ ருலகம்.....இன்பம்			962	வென்றூர் தம் வீட்டின்	[பெற்றது
957	ஆடியுட் பாவை போல்			அ	ஆடிப் பாவை போல	[தொன்று
960	இரும்பு இரதத்தாற் பொன்றுதல்	சீ		1204	இரும்பெரி பொன்செ யுமிரத நீர	
			ரப்	உ	நிறக்கவல் லிரும்பைச் செ	
					வண்ணநிகழ்த்திய ரிரதே நிகாபப	
965	நீரி ாத்	ப்பிறப்பித்த	மதுரை		கயங்குடைந் தன்ன வியற்செ ாட்டு	
,,			மலைபடு		குண்டெதாறும், தெரியிமிழ் கொண்ட	
					நும் மியம்போ லின்னிசை	
969	மின்னு மீன்களும்			882	கோண்மின்னுமீன்	
971	கத்திகைக்கண்ணிநெற்றி.....கடவுள்		அரசியற்	உருள	கத்திகைக் கண்ணியன்	
973	கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்	முத்தெ		உக	தோற்றமலைகட லோசை புயல்கடாங்,	
	றென, வுடல்சின வுருமென வூழித்				காற்றினிமிர்ந்தசெலவிற்றுய்.....	
	தீயெனத்...தோன்றியது...அசனி				கொள்ளுந் தகைமைத்தே.....	
	வேகமே				மாறன் களிறு	
		பாக	கள		பாகன்,காற்றெ னத்தெறுகனலெனக்	
					கனைகட லென்னைக், கூற்ற மென்ன	
					மேற் றான்டினன் குவலயா பீடம்	
983		ெ	5றை	’0	அரங்கின்றி வட்டாடி யற்று	
			கற்	கூ	சிறுஅர் செல்லிவட் டாடும்	

			-	கையகத் தொழித்ததன்... கடக்களி தடக்கிய கருணை மறவ
			ஈக	துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார்கோதை
			களக	திணிநிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளை இ ய, துணையமை மாலையிற் கைபிணி வி
			1290	குடங்கையினெடியகண்ணுல் [டேளம்
			2006	குடங்கையி னெடியன குவளையுண்
			3139	ஒருகுடங் கைக்கண்ணுல் [கணை
			(ந)	கம்மப் பல்கலம் விம்மப் பெய்த
			களக	கம்மப் பல்கலங் கைபுனைந் தணிந்து
			கூள	கற்றில கண்டன்ன மென்னடை... பூங்கொடியே
			சக	பயந்தோ ரென்ப பதுமத்துப் பாயல்
			கூசு	சரவணத்தின், வெறிகமழ் கமலப் போதின் வீற்றிருந் தருளி னனே
			கக	கடலன்ன காம முழந்து மடலேறப்,
				பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்
			கo(ந)	ாலன் வடிவாய வேலான்
			1011	மாலைகா ரொடர்ந்து வ ய்ந்தது
			(ந)o.	முகிழ்ந்துவீங் கிளமுலை முத்தினை காற்றி [ழீஇ
				முகிழ்ந்தேந்து திளமுலை முத்தொடு மு
			கஅக	முகிழ்ந்த முலைமுதன்முற்றத் நியைந்த
			கoo	முகிழ்ந்த கமலச் செழுமுலைக் குவடு
			எ	குயின்முகம்போற் றுளித்தல முகில் கவற்றுஞ் சுரிகுழல்

		கரு	-	கையகப் படுத்தலோடும் ... சேணகற் றினனே
		றுபா	ஈக	கடம்பு சூடிய கன்னி மாலைபோற்,
				றொடர்ந்து கைவிடாத் தோழிமார்
		நறி	களக	
		குட	ணுள்	
			1290	
			2006	
			3139	
		பெரு	(ந)	
			களக	
			கூள	
			சக	
			கூசு	
			கக	
			கo(ந)	
			1011	
			(ந)o.	
			கஅக	
			கoo	
			எ	

993	பிறப்பு	ாள் ளா	ருச்	யினை
994	தாமரை		பரி ந்த	
998	எண்ணில் காம மெரிப்பி	மே	கு	
	லாப்.....பெண்ணை			
999	கால வேற்றடங் கண்ணி		நள	
004	மணிக்குழல் மாலை காலை		சீவக	
	முகிழ்ந்துவீங் கிளமுலை முத்தந் தை வரும்		பெருங்	
011			பிரபு	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
016	இளைக்கழுநீர்	முருகு		உக	[வரும்பு இளைக்கவின் றெழுதரு கிழ்நீர்ச்செவ்
017	பாவியேற், காவியொன் றிரண்டுடம்பு	திருச்சிற்		எக	காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணி கலந்தாங்கிருவ, ராகத்துளோருயிர் கண்டனம்யாம்
,,	ஊற்றுநீர்க்.....கங்கையுள் விழை ந்த வன்னமே	அம்பிகா		ளஎ	கங்கை முன்றுறைநீத், தன்னம் படி. யுங்கொலோவ வாழியிலாரணங்கே
,,	,,	பாகவதம்	க: உ	எ	மான தப்பெருந் தத்தினின் மரு வியவன்னங், கான கச்சிறு காக் கைசேர் தடங்கரு தாதால்
024	வெஞ்சின வேழ முண்டவெள்ளிலின் வெறியமாக	சீவக		232	தூம்புடை மெடுங்கை வேழந் துற்றிய வெள்ளிலே போல்...தமியகை
,,	,,	கக - திருமு	கபில	சிவ. கக	களிறுண்ட வெள்ளில்போன் ளள்ளம் வெறிது
1028	கன்னிய ருற்றநோய் ...அஃ தின்ன தென் றுரையலர் நாணின்	கலி		சஅ	நீசெய்த வருளின்மை யென்னையு மறைத்தாளென் றேழி... நாணி
,,	,,	கம்ப	சூர்ப்ப	சரு	தாழுறு காமத்தன்மை தாங்களேயுரை ப்ப தென்ப,தாமென லாவதன்றால்
,,	,,	பாரதம்	வேத்தி	ரு	தெரிவை யர்க்குளங் கூசு மாசை நோய் கூறுகிற்பதென், றெம்ம னோர்களுஞ் சொல்வர் [ழியேனே
1031	பொற்குன் றுயிலும்...புணர்கேன்	சீவக		1042	ஈட்டஞ்சா னீணிதியும்...புல்லா தொ

035		ரங்கக்		மறக்குமோ காவின் மதுவருந் தியப் பாற், பறக்குமோ சந்திமுன் பா மோ...தேன்
		சுயம்		இவ்வளவிற் செல்லுங்கொ லிவ்வள விற் காணுங்கொ லிவ்வளவிற் காத லியம்புங்கொ லிவ்வளவின், மீளுங் கொல்
1036	செந்தார்ப் பசுங்கிளியார்		கச	செந்தார்ப் பைங்கிளி
,,	,,	ர்ள	கஅ	செந்தார்க்கிளிக்கு
,,	கிளியார் சென்றுர்க்கோ ரின்னுரை தான், றந்தாரென் னின்னுயிர்	ளை யம்	நிo	என்னுடைய வாவி யுவந்தளித்தா யாதியாள்.....சென்றுரைத்தி
1037	புல்லப் பொருந்துமேற், குன்றுது கூடு கெனை.....ஆழி யிழைத்தாளே	ருகா நக	அ	மருகற் பெருமான்வரிற், கூடு நீயென் றுகூட வழைக்குமே
		முத்தி,	எங	கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமா னைக்,கூடப் பெறுவேனேற் கூடெ ன்று கூட, வழைப்பாள்
			கஅச	மணற்குன் றினீத்தகன் முர்வருகென், முழி திருத்திச் சுழிக்கணைக் கோதி
		ம்பிகா	கூஉஉ	வனைத்துக் கிடந்த வரிமணற கூலும்
		கம்ப	கூகூ	ஒருத்தி கூடு முழுத்தனள்
		டதம்	சு	சுழித்த கூடல்
040			அச்	சுருவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்
		பருங் கூ:	எo	நாம மோதிரந் தான்முதற் செறித்து
		சூ: ,,	அ-கூ	தன் னும மோதிர நன்னுட் கொண்டு
		கம்ப	சுகூ	மெய்ப்பேர், தீட்டிய தும்...ஓராழி
1042	டார்க்கு வேட்டனே போ யே வேய்மென்றோள்		ககஅ	வேட்ட பொழுதி னவையவை போலு மே, தோட்டார் கதுப்பினு டோள்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1044	நூல்புடைத்தாற் போற்கிடந்த வித் தகஞ்சேர் நுண்வரிகள் [போல்	பெருங்	க: ஈஉ	சுஈ-எ0	வெள்ளேட் டங்கூண் வித்தக மெழு திய,கடையெழுத் தோலைக்கணக்கு
,,	பான்மடித்துத் தீந்தேன்பருகுவாள்	குறள்		ககஉக	பாலொடு தேன்கலந் தற்றே [வரி
1049	அணிமதக் களிற னனுக், கடிச்செருப் பாவ தல்லால்	பெருங்	க: ஈசு	ஈக0	அண்ணற் குமரற் கடிச்செருப் பா கென
1050	கந்துகப் புடையிற்பொங்குங்கவினமா	,,	க: ஈஅ	ஈஉஎ	பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிர்ப்
1051	சிறுமுதுக் குறைமை கேட்டே	சிலப்	ககூ	சுஅ	சிறுமுதுக் குறை விக்கு [புரவி
1054	விட்டாற் கவர்சென்றூர்	சீவக		1061	உரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மறிழ்ந்தான்
,,	சுற்றூர் வல்விற் சூடறு செம்பொற் கழலுய்கன்	,,		1057	சுற்றூர் வல்விற் சூடறு செம்பொற் கழலாற்கு
1055	சீந்தா நின்ற தீமுக வேலான்	தணிகை	களவு	ருள	சீந்தா வெமைப்பொருவான்
,,	,,	பேரூர்ப்	அங்கிரன்	கூ	சீந்திமாய்ப்பர்
1057	சூற்றேல் செய்தும்	சீவக		1140	குற்றேல் செய்தலின்றி
,,	,,	பெருங்	க: ஈஉ	கரு	குற்றே லருளி
1063	கரைகொன்றிரங்குங் கடலின்	சீவக		280	மூன்றீ, ருடன்றுகரைகொல்வது
,,	,,	மதுரை		உஈரு	கரைபொரு திரங்குங் கனையிருமுந்நீர்
,,	,,	கூர்ம	இரா.வதை	ரு	கரைகொன் றிரங்குங் கடல்புகைய
1064	கழைமுற்றுந் தீந்தேன் கரும்பு	கலி		சo	தீங்கட் கரும்பின்கழை [பாடும்
1066	தேதாவென.....தேன்வரி செய்ய	சூளா	சுயம்	ககூச	தேதாவென்றே தேனெடு வண்டுதிசை
1068	கம்பா களியானை [ஞ்சொல்	கூர்ம	இரா.வதை	கச	கம்பார் களிற்றுப்பிரசங்கன்
1069	காவாதவள் கண்ணறச்சொல்லிய வெ	குறள்		கஉள	யாகாவா ராயினு நாகாக்க

					கழசு	கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும்
				நா	சுஙூ	காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து
	072		ழலுட் சொ		சுருு	அற்பழ லழுந்தி [சொல்லுஞ்சொல்
					நுருு	அற்பழ லூர்தர
	076	நெய்ம்	ளங் கொ	பெரும்பா	ஙகூசு-நு	நெய்ம் மிதிகவளம்...கவரும்
				புறநா	சஜ	நெல்லுடைக் க ளமொடு நெய்ம்மிதி
				கூர்ம	ய	நெய்ம்மிதிகவளந்தெவிட்டி [பெறுஅது
				,,	,,	உஉ கைம்முகந் தெடுத்தநெய்ம்மிதிகவளம்
	079			புறநா		உஉக ஆடிய லழற்குட்டத்து
				சிலப்	உங	கஙூச அழல்சேர் குட்டத்து
	1081	சு	மா	சீவக		2442 மாமணிமுகடு வேய்ந்த...எழுதிலதோ
				பெரு	5: கூஅ	கஙo-கூருு சுட்டுருக்கதிலின்..சுட்டியிற்றேன்றிய
	1089		மனத் திலை		ங: சு	கஉஉ மாதர்தன்மனத்திழைப்ப [சுருளிற்றூரி
	1090		தான்புறங்		சஜ	கஙக உவாத்தியாதலி னுறுதியு மதுவென
	1092		லுடைச் சிக		ங(	உoசு-எ திருக்குழ னைப் பங்கி
					யம்	உசo குழலங் கூத்தல் [தாள்
		அழ	க் கடவுளை யர	சேர்	சீவ	1138 பாம்பு சேர்ந்த ஒளிமிகு பருதி யொத்
	1093		ாளார் முத்த			231 கரும்பார்தோண் முத்தங் கழன்
						351 தோட் பகுவாய் மகரங்கான்றிட்ட துணைமுத்தம்
	1094	பா	ரா ப்	பெரு	உ: எ	கருஎ-சு பானீர் நெடுங்கடற் ப ரிநாளெழுந்த மேனீ ராவியிற் மெல் லிதாகிய கழு மடிக்கலிங்கம்
	1097	கட்டியி	தர்போ	ட்டியிர்	றை	ஙஙக உறங்குவ து போ ஞ் சாக்கா றை றிப்பது போலும் பிறப்
		போ(	ம்			
	1098	கன்மண	த காகர் ம	படி	வை	1508 னி யிழந்தார் ாக லம
		யர் (	..சாம்பி			ன் தொத்தா

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கந்தது.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்ல நத்
1098	நன்மணி...சாம்பி	சிலப்	கஙூ	நுஅ	அரும யிழந்த நாகம் போன்ற.
,,	,,	மணி	எ	கஙூக	நன்ம: யிழந்தநாகம் போன்று
,,	,,	,,	உரு	கஙூநு	
,,	இளம்படியர்	பெரியதிரு	உ: எ	உ	ெ
1099	வெள்ளோ நோக்கின்	சீவக		2529	வெள் ந்த நோ
,,	,,	பெருங்	உ: சநு	கoo	வெள் மொடு
107	வட்டிகை மணிப்பலகை	,,	க: ஙஅ	ககூக	வட்டிகை ப்பலகையும
109	கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டிக் குலத்தொடுமுடியு மென்பார்	பழ		கஉசு	கூற்றம் புறங்கொம்ப கொட்டிஅ நில்
,,	,,	பாகவதம்	கo: கள	கள	கொம்ப கொட்டுங்கே ங்களிறு
,,	,,	தணிகை	வீராட்ட	உசூ	தீவினை கொ கொட்டி ன்
1111	பூவரம் பாயகோதை	சடகோப		ஙசூ	பூவரையேறிய கோதை
1114	அருநவை நமனு மாற்றான்	கலி		சஙூ	கூற்றம்வரிக்கு ங் கெ
1116	சிலம்பி நூலாற் சிமிழ்ப்புண்ட சிங்க மொத்தான்	கூர்ம	கண்.மணம்	ககூசூ	மானிட கல் தாளத ணாக றமிழ்ப்புண்ட தசை த் தன் ரு
121	ஆய்களிற் றசனி வேக மதன்மருப் பூசி யாகச், சிவக னகன்ற மார்ப மோலியாத் திசைகள் கேட்பக், காய்பவன் கல்வ ரென்ன வெழுது வித் திடுவல்	முத்தொள்			மருப்பூசி யா மறவே ன் னர், உரு; தகு போலி யாக, திருத்த க, வை க மெல்லா மெ தெ கெ ழுத்தே, மொய்யி ே

125		மை		உங	யங் கிழவோ
,,		தீ தா		1632	துற்றபு தங்
,,			அ நா		தாதுண பு வை
127	தெலாங் கட	கும்	கப் கய	கரு	பெய்யு மாரியார் பெரு வெள்ளம் போய், மொய்கொள் வேலைவாய்
132	பு			கஉஅ	நோ தழுவி யாடியும்[முடுகும்
134	கோட்பு புறத்த,			சஉ	புலிபுரங் காக்குங் குருளைபோல
,,	,,		ம்ப சூ	கoஉ	புலிதானே புறத்தாகக் குட்டி கோட்
1138	வீழ்தரு கண்ண டம்மோய்		,, ,	ரும	அருந்ததிக் கற்பி னெம்மோய்[படாது
1140	புத்திசே னினைந்து சொல்லும்		ரு திர	சுங	சீயசேனனும் (சீயசேனாளும்)
1142	அறைத்தொழி லார்க்குந் செல்லா		சி சா	கo	அரைபோது குடிகள்
,,	,,		,, ரு	கஉo	அரைபோ [கூறற வரசன்
1144	காலனைச் சூழ்ந்த நோய்போல்		சூளா றவ	கஅ	பிணிட பரடா வந்து...பயின்ற
1146	துன்பஞ் சொல்லிய		புறவா	கக	புரவி சொ லிய
1154	என்னையிக் கிருமி கொன்று	சூளா	அரசிய,	கூஅ	கிருமி யெ ம் மாறு நிற்
1157	கால்வரை கீழ்ந்தென	°	களவு	ருஉக	குஞ்சரங் தை குமர
1167	விலங்கிவில்.....விட்டான்			2640	புகழ்ந்து யிரு
				ஒஒஒக	வாய்ச்சி றுத்தி ரை
		குண்டல			வேரிக் ற்நா ரபரை வடு கெ
					தாரித்தலாகாவ ாற்
					ெ ருழ்ந்த பின்னுமை, பூரிதனை
					வி லிவற்றுற் டொலிவின்றி நின்
					று , பாரித்த வெல்லாம் வினையின்
					ப னென்று வல்ல
			கைகேயி	கoச	இப்பொழு ய...ெ
			காட்சி	உo	மெய்த்திரு ப்பதம் ன்னை
			சுயம்		மெய்த்திரு உரவோ

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்/தத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1169	பவித்திரகுமாரனென்முன்	சீவக		2311	பவித்திரத் தும்பி பறந்ததே
1176	ஊற்றுநீர்க் கூவலு ளுறையு மீனனார்	பழ		கூக	உணற்கினிய விந்நீர் பிறிதுழியில்லெ ன்னுங் கினைற்றகத்துத் தேரைபோ
1184	வெண்டலைப் புனரிவீசி	பாகவதம்	க0: சஉ	நடு	வெண்டலைப்புனரிசேப்ப [லாகார்
,,	பவளமேகஉ:	தே. திருநா	கழிப்பாலை	வன. க	அனபவளமே கலையோடு
,,	,,	சிலப்	ச	உக	செந்துகிர்க் கோவை
,,	,,	பெருங்	க: சஙட	கசசு	பவழஞ்சேர்ந்த பல்காழ் [யவேம்
1186	வெவ்வழல் வாய் சொலின்வேம்	கம்ப	தாடகை	சு	வெம்மையைப் பகரினும் பகருரா முடி
1187	பெடையைக் கிளர்சேவ றழீஇத்,தொ முதிச் சிதகிற் றுயராற் றுவன	கலி		கக	மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தை, மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு
1193	முழவின் னிசைமூரிமுழங்கருவி	பதிற்		எ0	பறைக்குரலருவி [முரைத்தனரே
,,	,,	அகநா		அஉ	அருவி.....முழவின்றுதை குரலாக
,,	,,	சிலப்	உநி	சு	துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கும்
,,	,,	பெருங்	உ: ககு	அக	அருவி யரற்றிசை யணிமுழ வாக
1196	அரவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்	சீவக		1207	பாடல் வண்டியாழ் செயும்
,,	,,	பெருங்	நி: உ	கஅ	அரவவண்டினம் யாழெனவார்ப்ப
1201	மானமாக் கவரிவெண் மயிரின்வேய்ந் தன...குரம்பை	கூர்ம	சம்பு	நிஎ	கற்றையங் கவரி மயிரினின் வேய்ந்த சிறுகுடில்
1203	அரசன் கன்னி மகளிரைப்போற் கா ண்டற்கரிய வாவிகளுள	புறநா		நகஎ	பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக், காண்டற் கரியள்
1210	இலைப்பொலிபூண்	பெருங்	நஃ நி	உஉ	இலைப்பூண் டிலைக்கும்

212	மாற்றரு மணநெறி மகளிர் நெஞ்சமே போற்பல கவர்களும் பட்டது	வஞ்சியா		சசு	பெண்மனம் பேதித்தொருப்படுப் பன் னெனு, மெண்ணி லொருவன்
	,,	கூர்ம	நவகண்ட	நo	கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்திய ருளம் போற் கவர்ந்து செல் [ஞன்
1213	மணிச்சிலா வட்டமுண்டி	சூளா	சுயம்	சக	சென்றொரு மணிச்சிலா வட்ட மேறி
1216	மூட்டுடை முடுக்கரும்	மலைபடு		உகஉ	குண்டுகய முடுக்கர்
1217	செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பிய	பெருங்	க: நுஉ	சஉ	செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பி
1219	சிந்தையிற் செல்வ லென்றான்	சீவக		1224	நினைப்பிற் போகி நிலத்திழிந்தான்
1221	இறைவற்பேணிச் சார்பறுத் துய்தி	குறள்		நுநுக	சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுகின்
1230	வாழ்மயிர்க் காடியொப்பான் ... ஓர் வேட்டுவன்	மணி	கசு	சுஅ-கூ	எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போ லப்,பெண்டுடனிருந்தபெற்றிகோக்கி
1231	தழைத்துகிற்பெண்	சூளா	சுயம்	எகூ	அந்தழை புனைந்த வல்சி
1237	கூரொரி வளைக்கப் பட்ட,பஞ்சவர்போ ல நின்றபகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்	கலி		உநு	ஐவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளகத்த ராக், கைபுனை யரக்கில்லெக் கத மெழி சூழ்ந்தாங்கு...முழங்கழல்
240	காதிகண் ணிரிந்த.....கடவுள்	சீவக	நஃஉள	2713	காதிக்கண் ணிரிந்து.....கடவுள்
,,	,,	பெருங்	மன்னனும்	கசகூ	காதி வெவ்வினை கடையறு காலை
,,	கோயிறன்வலங் கொண்டு செல்வான் ...வெய்யோன் குன்றுசூழ் வத னையொத்தான்	மேரு	தேவியும்	கூஅ	மாமேரு சூழ்வரு மலர்கதிர்ப் பருதி யிற் கிரணவே கன்றுன் பலமுறை வலம் வர
1247	தீர்த்தந் தெரிந்துய்த்து	தே.திருஞா	கருகாவூர்	மூத்திலங் கு. கo	உழல்வார்கள்சொற் றீர்த்தமென்ற .....தெளியேன் மின்
,,	வாராக் கதியுரைத்த...நீயன்றே	,, திருஞா	ஐயாறு	ஓசை. க	வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே
,,	,,	மேரு	வைசயந்த	கஙூக	மீட்சியி லுலக மேற்று மொழுக்கம்
1250	அன்னமு மகன்றிலு மிணைந்து	தணிகை	குமாரேச	கூ	அன்ன மேமியு மகன்றிலு மமர்ந்து
1254	அழகி கூத்தாடுகின்றுள்	சிலப்	கூ	அ	ஆடலும் பாடலு மழகும்
	,,	மணி	கஅ	கoசு	,,

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்! ரத லியன.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் நு
1255	தொட்டிமை யுருவ நோக்கி	சீவக		2047	தொட்டிமையுடைய வீ
,,	,,	தே. திருநா	ஆரூர்	குழல். ஈ.	தொட்டிமையுடைய ெ ன்
,,	வெண்ணெய் தீயுற்றவண்ணமாடவர் மெலிகின்றார்	சீவக		1309	வெண்ணெய் வெங்க மீமி வைத்ததொத் துண்
,,	,,	,,		1597	வெண்ணெய்க்குன்று.. ற்
,,	,,	,,		2627	எரிதவழ்ந்தெ ணெ ழந்து
,,	,,	சூளா	கல்யாண	ககூச	வெண்ணெயின் குன்றந்தீய வெது ம்புகின் றதனை டொத்த ர்ந்து
,,	,,	மேரு	நால்வரும்	சுஅ	வெங்கனல்வெ ணெய்பே
1258	நெடுங்கணெண்ணுங் குடங்கையா ணெண்டு கொண்டு	சீவக		1630	ன்னெ ணை ா ெ டு கொண்டு
,,	,,	,,		83	கைந்நொ டனைகவற்சி[கொண்டு
,,	,,	,,		2553	தட ெ ங்குடங்கையிணெண்டு
1260	கன்னிமை கனிந்துழுற்றி	பரி	ககூ	கூo	க மை கனி தகாலத்தார்
,,	பொன்னிணு லுடையுங்கற்பு	சீவக		597	எண்ணிப்பத்தந் கையிட்டால்...மெலி
1262	அமர்ந்து நோக்கி.	,,		.263	அமர்ந்த நோக்கினர்[ந்துபினனிற்கும்
1264	மைத்துனத்தோழனென்றான்	சூர்ம	கண்.மணம்	சஅட	மைத்த னத்தோழரெய்தி
,,	,,	,,	கண். மை	கள	சேறுை த்துனத் தோழ [முல்லையே
1268	முல்லை...அணியெயிறின்றதன்றே	சீவக		133	வ கூரெயிறீணுந் தகைய வோ...
1269	முல்லைக்கொடி பூத்ததற்கு விழாச் செய்தல்	மைடதம்	நாடு		லையங் கோதைமாதர்...இகலும் வே,யொப்பத்தோன்றியவுவனம்

		மணி		சித்திரச்செய்	ம்போர்
270		ஐங்குறு		குரவம் பயந்த செய்யாப் பாவை	
		திணைமா		ஈன்முய் நீ பாவை யிருங் குரவே	
		சூளா	சுயம்	குரவம்பூம் பாவை கொ டு	
		கூர்ம	சம்புத்தி	ஏந்திளம் பாவை நூக்கிய குரவம்	
1271	நங்கை யடிக ா வெண்ழ	சீவக		அஃதேயடிகளும் ளரோவென்முற்கு	
1282	பருப்புடைப் பவளத் தூ	கூர்ம		பருப்புடைத் தன் ஞ்சுற்றி	
1283	யவரைநோக்கி	பழமொ		றைக்கு ரியும ..அழகென்பவர்	
1291	மூ னெஃக மோரிர	சிலப்		அஞ்சுடர் நெடுவே லான்முகின் முகத்	
	ள்			துகண் டா பீத்தது [க்கு	
		டதம்		முருகவ் வேலும்..தனிக்கவாத வுண	
1309	வெண்வே வெ	பருங்		தியுறு வெண்ணெயி னுருகுநெஞ்ச	
	வைத் நி க			மொடு [ணையி, னெஞ்ச முருக	
				வெங்கனன் மீமிசை வைத்த வெண்	
1311	கி ெஞ்ச நி ாண்ட தா			நிணந்திடு நீருள்ளி நிற்குமெ னெஞ்ச	
				நிறை நெகிழ்த்தார்	
1323	தா மல்கிய தண்கழுநீர்ம	சீவக		கயிற் புள்ளாவிர் செங்கழுநீ	
		பெருங்		குவளை நான்மலர் பிடித்து	
1325	மாமை...சிந்தையி னேக்கினென்	,,		மனைக்கே மாமை மனத்தின் றலை	
1327	மாலை வாடின...தோய்ந்தன	கம்ப		கண்ணீ த்தலால்...வாடுதலால்	
	இங்கின் றவள்	பரி		ங்கின்று னென்னை யீன்முள்	
1328	தேவர் பண்ணிய தீந்தொடை யின்			தள்ளாப் பொருளியல்பிற் றண்டா	
	சுவை, மேவர் தென்றமிழ் மெய்ப்			ழாய் வந்திலார்,கொள்ளாரிக் ழை	
	பொருள்			று யன்	
	பூவர் சோலை	பிரபு	வஞ்சுள	சா மாதர்	
1333	செண்ண வஞ்சிலம்பு	ரு	க: கூள	உசுகு செண்ண சிவிகை	
			வள்ளி	சுo செண்ண ஞ்சிலம் பி	

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1333	செண்ணவஞ் சிலம்பு	பேரூர்ப்	ஈகர	எஎ	செண்ண வஞ்சிலம் போசையும்
1336	மென்மெல மலர்மேன் மிதித்து	மதுரை		சுoஅ	நன்மாமயிலின் மென்மெலவியலி
,,	,,	தொல்	கள. ந	கo:மேற்	சொல்லு மாடு மென்மெல வியலும்
,,	,,	கூர்ம	இரா.அவ	கூஎ	மென்மெலவொதுங்கி [காணுமரபிற்று
1337	திங்கள் சூழ்ந்தபன் மீனென	பெருங்	க: நுசு	உஎஅ-கூ	திங்களைச் சூழ்ந்த வெண்மீன்போல
1338	தழையுங்கண்ணியும் தண்ணறு மாலை யும்	,,	உ: கஅ	சு	தழையுந் தாருங் கண்ணியும் பிணைய லும்
1353	எழின்மாலை யென்னுயிரை யான்கண் டே னித்துணையே...தளிரே மேனி	தொல்	கள. ந.	கo-மேற்	காணு மரபிற் றுயிரென மொழிவோர் நாணிலர் மன்ற பொய்ம் மொழிந்த னரே, யாஅங் காண் டும்மே யரும் பெற லுயிரே...தோட்டே (இ-வி. மேற்)
,,	,,	காழிக்கோ		நச	காணு மரபின தாலுயி ரென்று கரை தருவார், நாணு மரபின ரென்னுயிர் காணு நலத்தினதாய்க்,கோணு வரு ளொடு செல்லுதல் பார்களி கூர் மன்மே, மாணு வெனக்கு மருள் காழி நாதர்பொன் மால்வரைக்கே
,,	கூரெயிறு காட்போழ்த லஞ்சி யஞ்சி, யுழன்மாலைத் தீங்கிளவி யொன் றிரண்டு தான்மிழற்றும்	குறுந்		கச	அமிழ்துபொதி செந்நா வஞ்சவந்த, வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின் மொழி யரிவையை [தோளே

	,,	அகநா		நசுக	முள்ளெயிற்ற சின்மொழி யரிவை
	,,	பெருங்	ச: ரு	கசு-எ	முள்ளெயிறி கச்செவ்வாய் ந்து,
					சில்லென்ற ற்றி
362	சேக்கை நாடித்தன் சேவலைக் காணி	,,	உ: கஅ	சுஙு-எ	எச்சார்மருங் ரை தாமரைக்
	ய, பூக்க ணுடுமொர் புள்ளுமொத்				கண்ணுற ர் தெண்ணீர்ப்
	தாளரோ				பொய்கையு, பருஞ்சேவல்
					நிலவயிற் காண , பூக்கண் போ
					மும்புள்ளிற் பு பி
1366	மையில் வாணெடுங் கண்வளராதன...	கம்ப	பம்பா	உஎ	ஓடா நின்ற களிமயிலே...ஆயிரங்கணு
	கூறுகென்று				டையாய்க்கொளிக்கு மாறுண்டோ
1372	அருங்கலக்கொடி...அதுக்கினுள்	சிலப்	ச	சஎ-நிஎ	அஞ்செஞ் சீறடி ..கண்ணகி
1384	ஏழடி யூக்கி நடந்துசெலா	பொருந		கசுசு	கால் னேழடிப் பின்சென்று
,,	,,	பெருங்	க: நுங	கஙஉ	ஏழடி யிடுத லாற்ற தாயினும்
1386	மெழுகுறற் புனைந்த பாவை வெய்து	,,	உ: கசு	ககரு	மெழுகுசெய் பாவையின் மெல்லிய
	றுத் தாங்கு				லைசைந்து
	,,	,,	ங: எ	அஅ-கூ	ஆசிலணியிழைதீயவல்வைத்தமெழுகு
					செய் பாவையி லுருகுநெஞ்சினள்
	காரண நீர சொன்னுள்	,,	க: ஙரு	ககஉ	காரணக் கிளவி நீர கூறி
	,,	,,	க: ஙஉ	கூசு	காரணக் கிளவி நீர காட்டி
	,,	,,	உ: கஙு	சு	காரண முரைப்பவும்
		சீவக		1435.	காய்முதிர் கனியி னுழ்த்து வீழுமிக்
1389	மாதுய நிடும்பை காய்த்து மரணமே				வியாக்கை
	கனிந்து நிற்கும்				
1390	மீன்சென்ற நெறியும்போல...தோன்று	பாரதம்	குருகுல	சுசு	மீனெறி கரந்தென மீள வேகினேம்
	,,	மேரு	பத்திர	ககங	மீன்சென்ற நெறியைப் போலும
1402	இன்ன னிக்குரல் கேட்ட வசுணமா	சூளா	காட்டு	உஅ	கொன்றைத் தீங்குழ, லை புநீ எசுணை
	வன்னளாய்				மாவுறங்குட் மாவங்கி க்கண்ணே
	,,	பெருங்	க: சள	உசக-உ	சிறியாழின்னி சை டி வசுண நல்

சீவக. செய்யு ளெண்.	ம் அ	கந்த்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல் களின் பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	மூலம்	நத்து.
							போ
1402	யாழொலிகேட்ட அசுணம்		மேரு	வசயந்த	சச	ை கேட்ட	த் ாழ்ச்
,,	,,		கூர்ம	ரா. வனம்	சு	முரசொலி கட்ட ெ	பு
1412	காலினேகினன்		சீவக		1540	கா ளயுங் காலிற் செ ன்ரு ெ	ளி
1414	கருமை மெழுகிய...முகத்தமுசுவும்		குறுந்		கஉக	மைப்பட் டென்ன மாமுக முக	ங்க
,,	,,		கூர்ம	சம்பு	ஙங	ை மெ க் ெறிந்த த்திள ந்தி	
1415	பருகு வாரிற் புல்லி.....ஆர்ப்ப		மணி	கஅ	கo	வ ழிற் றுற ெ ழி ட களிர்	
1416	சிறியார் கொண்ட தொடர்பிற் செல் லச் செல்ல வம்குறெறி		நாலடி		கஉ	ர் மதிய ல் பகலுந்தெயு மே தானே றியா தொடாபு பட்டி யெ க்கித் கிரம்பா நறி யிெ	
1417	போலும் வரையி ரு		பிரபு	கோர	உரு	ழு	ரு பாயும்
,,	,,		வெங்		கக	மலய மழுத ணீ ொருளை	
1421	தனிதி வே		தண	ராட்ட	ஙச	தனிதினெ ற	[யென்பார்
1422	புல்லு மல்லியும்...நு		சீ ெ		1430	அல்லியும் லு முன்	
,,	ாகுயர் நீள்கழை		கூர்ம			போகுயர் னய. புன்	
1427	வேண்டி விழுச்ச நீட்டல்		றள்		உஅo	மழி தலு ட்டலும் வே ன்டா வுல	
	பிற நு வித்து					ம, பழி ந்த தொழி ரு விடின்	
1436	ய்வ தெரிதன் ானம...ஒ				2845	வென	வுணர்தன்
	கம்					ஞானமாம்	ன்பவே
,,	,,		சூளா	ரத	அங	மெய்ப்பொரு ெ	ராய்[னிர்
1439	ம் தெழுதிய					த் பெ	நக்கூட்டி

1440	மலர்தெகிழ்ந்த நாற்றமும்	தணிகை	புராண		தெழுநதபூந தண்டகா ரணியம்
,,	,,	பேரூர்ப்	கரிகாற்	ஈ	தெகிழ்ந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த
1442	கரும்பணி வளவயல்...ஒத்ததே			எ	புள்ளியி மிழகல்வயல்...தோன்றும்
,,	,,	ணமா		கஉஅ	செந்தா மரைப்பூ...தோன்றும்
1446	எறிசுற வினையவர்	சீவக		1845	சுருவினந் தொக்கபோன் மறவரும்
		,,		2325	கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள ரீண்
		புறநா			சுறவினத் தன்ன வாளோர் [டி.னர்
,,		,,		உ(	என்றிறத் தவலங் கொள்ளல்
1453	திருமகன் றிறத்து				
1455	மாவடு மருட்டு நோக்கின்	கூாம	கண்.மணம்	கஃ	மாவடு மருட்டு நோக்கின்...வாய்
1456	போதுவாய் திறந்தபோதே...மகளிர்க்	குறள்		உஅ	மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலாதன்,
	கொத்த போகமு மன்னதொன்றே				செவ்வி தலைப்படுவார் [ணியன்
462	மார்பிடை வரியு மூன்றுள	சீவக		706	பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்
		முருகு		கஅசு-(	மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்
		சீகாளத்தி	க்கீர	ஙஙு	செவ்வரையாகத்தான் [ம்பு
,,		ஈற்		எஅ	சினைக்கெடிற்றுர்கையை
464		முருகு		அ-	விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த...கண்ணி
466		அகநா			குவளை, யரும்பலைத் தியற்றிய சுரும்
					பார் கண்ணி
,,		சிலப்		டு(	செழுங்கோட் டின்மலர் பூனைந்து
,,	,,	கம்ப	லி(	சு	அன்ன மாலையை யாழிடைப்பிணித்து
1471	நிலைத்தி ந்த திதியம்	கூர்ம	.மணம	உசஅ	நிலத்தினைக் கிடந்த நீணிதிக் குவையும்
1477	மங்கல வெ ழி, முத் தீர்த்,	தணிகை	ட்ட	ஙு	மங்கல வெள்ளை வழித்து மலர்த்
	பின்				துகண் மேலட்டி
1480	தேசிகம்பட த்து த்து	பெருங்		சஙு	சிறப்பிடை யமுத தேசிக மூடையது
1500	வீணையுங் குழலும் பாலு மமுதமுங	கம்ப	ர்தேடி	சு	குழலும் வீணையும் யாழுமென் றிவை
	கரும்புந் தேனும்...வென்ற பைங்				யன குழைய, மழலை மென்மொழி
	இளி மழலைத் தீஞ்சொல்				இளிக்கிருந் தளிக்கின்ற மகளிர்

சீ செய்யு ளெண்	முலம்	நத்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க லின்பகுதி கள்.	செய்யு அல்லத அடி எ	முலம்	கரு
1503	வெய்யோன் குமரனுய் முதுகி	புறநா கூர்ம				உரவுச்சினந் திருகியவுருகெழு ஞாயிறு	
1504	திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்					திருத்துயின் மார்ப	
1505	அல்லியுட் பாவை யன்னுள்	,,			கoங	அல்லியங் கமழ்ல யன்ன	
1507	அரந்தினப் பிறந்த பைம்பொன்	,,		ய	ஙூ	அரம்பொரு துகுத்த பொற்பிதிர்	
	,,	,,		ன்	சச	அரந்தின் றுகுத்த பசும்பொன் [ரும்	
1510	பனிகொண் மாமதி போற்பசப் பூர				எ	செய்வுறு மண்டிலம்...முகம் பசப்பூ	
1526	மடமாமயிலே...மழலை.....அனமே				உஅ	மணிக்கண்மஞ்ஞையுமழலையன்னமும்	
1527	பிரிவெனு மெரியுள் வீழ்ந்து			உ: கரு	உஉசு	பிரிவினுஞ் சுடுமோ பெருங்காடு [மே	
				கம்ப	கர்நீங்	பிரிவெனு மழல்சுடப் பெடையிறக்கு	
,, 1528	ாமனும் பெ ம்பும் ப்பினன்			நடதம்	ர்.க	ஆடவர் பெண்மையை யவாவுந் தோ	
				கம்ப	தாடை	ளிஞுய் [வேந்தன்	
				டதம்	அ	ஆடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்	
,, 1532	வெண்ணெய்ப் ,, பாவை வெ			சீ		வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற் ருற்போ	
	வெயிலுற்ருங்கு மெலிந்துக					ன் மெலிந்துபின் னிற்கும்	
1537	மன்னுநீர் மொக்குள்...இளை			நீதிநெ		நீரிற் குமிழி யிளமை	
1540	பையர விழுங்கப்பட்ட...ஒத்			குறுந்	ஙகஙி	அரவுறுமதியிற்கு	
				அகநா	ககச	அரவுநுங்கு மதியின்...மறையும்	
				,,	ஙகஙூ	அரவுநுங்கு மதியின்	
,, 543	செப்ப ,,குப் போந்			சீ	1637	எந்நாட் டெவ்வு ரெப்பெய ராய் நீ	
				ாந	ருச் ர்த்	உஉ எந்நிலத்தீ ரெப்பதியீ ரெத்திசைக்குப் போகின்றீர்	

1546	படாகங்தோலுரித்தாற்போற்துறந்து	சீவக		3039	பாம்புரிபோன் முற்றத துறந்து	
,,	,,	புறநா		உசுo	உரிகளே யரவ மர்னத் தானே...சென் றனன்	[நீத்த
,,	,,	சூடாமணி	க	கூஅ	வாளரவு தோலும் விடமூநீத்தென்ன	
,,	,,	சிலப்	கக	ககக	துறவறமாவது, நாகம் தோலுரித்தாற்	
				உரை	போல அகப்பற்றும் புறப்பற்றுமறு த்து இந்திரியவசமறுத்து முற்றத் துறத்;	
1547	ஓவா திரண்டுவரு மட்டமியும் பட்டி னிவிட்டு	அருங்கல		;கரு	உ ாவட் டமியின்க ணுல்வகை யூணு, மவாவறுத்தல் போத்த மெனல் டினிநோன்பிகள்	
,,	பட்டினிவிட்டொழுக்கம் ..தவம்	சிலப்				
1549	இன்பப் புதர்த்திறக்கும்...மூர்த்தி	அறநெறி		ககக	ர்க்கந் திறப்பதோர்தாள்	
,,	எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க் இவ்வுலகி லின்பமேபோ லொட்டா	நாலடி		உஅ	பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பா டெய்தும்	
,,	,,	குறள்		உசு	பொருளில ர்க் இவ்வுலக மில்லாகி யா ங்கு	
1550	கூற்றங் கொண்டோட	நாலடி		உo	கூற்றங் (ரன் டோடும் பெ ழுத	
,,	கூற்றங்...கொடுநெறிக்கட் செல்லும் போழ்தில்	,,			கூற்றந் (ாடு ந்தாறு செல்லுஞ் சுரம்	[ய்ம்மின்
,,	ஆற்றுணக் கொள்ளீர்	,,		உo	தோட்டே ப்புக் காலத்தாற கொண்டு	
1552	ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்	குறள்		கஅ	ட்பிள கேளாத் தகையவே கேள் வியா ட்கப் படாத செவி	
1553	கையாற் பொதித்துணேயே காட்ட... விளாம்பழமே யென்கின்றீர்	நாலடி		நஉஅ	றுகாஅ யேதமக்குச் செல்வுழி வல்சி ...டென்னும் புளிவிளங் யாம்	
,,	,,	பழமொழி		உசுக	ாய்வத முன்னே ாய்காணிற்	
1557	அரங்கக் கூத்திகள்	கூர்ம	சந்		அரங்கக் -த்தியர் ஐ யாறு	
1558	கலவ மாமயில்...காயா	சிறுபாண்			நகனைக் காயா ் க தலும்	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	நூல்கள் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1558	கலவமாமயில்...காயா	குறுந்		கஅஙூ	புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ் சினை மென்மயிலெருத்திற்றோன்றும்
,,	கலவ மாமயி லெருத்தின்	பாகவதம்	கo: அ	ஙடு	கலவ மாமயி லெருத்துறழ் கண்ணன்
,,	துகின்முடி யணிந்த...காஞ்சுகியவர்	முல்லை		ஙடு-ச	துகின் முடித்து.....பெருமுதாளர்
,,	,,	மதுரை		சகூச	அவிர்துகின் முடித்து
1560	அருவி, தாழ்ந்து.....ததும்பின	சீவக		2172	படுகண் முழவி னிமிழருவி [முழவு
,,	,,	பெருங்	ஙட: கச	கஅசு-எ	அருவியி னிம்மென விசைக்குங் குட
1561	யானையின்...காய்க்குலையவரை	திருவிளை	காட்டு	உக	மதமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை
1562	யானை வெண்மருப் புலக்கை...வாசவல்	கலி		சo	முத்தார் மருப்பின் வகைசா லுலக்கை வயின்வயி னேச்சி
,,	,,	,,		சக	வயக்களிற்றுக் கோடுலக்கையாக
,,	,,	பெருங்	உ: கச	சகூ-ஙo	வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையி, னறையுர னிறைய வைவனப் பாசவல்
1568	நெடுந்தகில் விளிம்பொன் றேந்தி	தஞ்சை		உள	ஒருகை துகிலேந்தி
,,	,,	வெங். கோ		ஙo	உடையோர் சிறிதொரு கைதூக்கி வீசி
1573	வடுப்பிள வனைய கண்ணுள்	கம்ப	சடாயுவுயிர்	உoo	வடுக்கண்வார் கூந்த லாஅ
,,	,,	னைடதம்	புனல்	ச	வடுவகிர் நெடுங்கணார்
1576	இழுதார்மென் பள்ளி	பெருங்	ஙட: கச	ஙுகூ	இழுதுறழ் மென்மைய
1577	என்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிரந் தோய்த் திறைச்சி மெத்தி...ஒன்ப துவாயிலாக்கி யூன்பயில் குரம்பை செய்தான்	மேரு	வைசயந்த	ககசு	என்பினை நரம்பிற்பின்னியுதிரந்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புறந் தோலின் மூடி...ஒன்பது வாயிற் முயலூன்பயில் குரம்பை

		பா			டையுறு மெல்பினை நரம்பி னுர்த்தி டாப்,புடையுறு மிறைச்சியாற் பொ திந்த போக்கற, மிடைதரு தோலி வேயப்பட்டதோ, முடலினை
580		ஞ்சைய னெ கொண்டே		நந-	யாலென வுரைக்க லொண்ணுமோ விஞ்சை யன்..எழ்கொண்டெழுந்தனன்
581		ாயிலாக் குழ போலச் ாதுய			தாயி றாவாக் குழவி போல, வோவா
		ரெய்து கின்றே,			து கூ கின் னுடற்றியோர் காடே ஈன்றே ீத்த குழவி போலத், தன்
					னமர் சுற்றந் தலைத்தலை ய்
				நஎ	தாயிறாவாக் குழவி போல
					தாயிறாவாக் குழவித் துயர்கேட்டோர்
,,				நந	
,,				உரு	ககக-உ தாயொழி குழவிபோலக் கூஉந், துயர்
1584	வி காடு ெ		புறநா	நஉசு	வி ; ணிணம்பெய்த நிலையுலகம்
,,				நஎக	வி வி வ ச்
1588	ஆ				ஆ னை றுதிரு சு
1596	அன்பு ாலா	பிறர்	ஈரேறு		ஏ தழி ர மிக்க ன்.
1597	மெலிந்த பின்	ற்றும்	மணி	உ0	எஉ பி ன்பின செல்லும்
1599	அன்ன ரின்	ழி	பெருங்	நி: ந	நக ெ சமர் தோழி
1602	இழுகு ா	சரம்	பேரூர்ப்	ாரத	--- ு மு மத வெள்ள து. ழும்
,,	தூசங்ெ ா	டேறினன்	சீவக		1833 தூச ்கா ன டொய்யெ
,,		,,	தே. திருநா	நெய்த்தான	மெய். எ தூச யு த்தான்
1605	துறந்த மன் வர் தாமுடிதோள்வளை நிறங்கொ ளாரம்பைம் பூணிழற் குண்ட ம், பிறங்கு வெங்கதிர்மி ன்ெ பின்னி வீழ்ந், துறங்குகின் றெ ார்		கூர்ம	சம்புத்தீவு	கoo துற லாசர் சுடர்மணிக் ரியாவு, நி, ளர் கதிர்க ட்டி நீரிரு விசும்பி னுப்ப ங்கெனத் திரியும்வெய்யோன்

சீவக. செய்யு ளெண்	நூத்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	ல்க ளி பதி ள்.	செய்யுள் அல்லது அடி	மூலம்	நூத்
605		முடிமுத ஒளி			நீ னில வேந்தர் நீத்திடு முடிமுதற் கலன்களழன்றெழு க ரோன்மின் மினி யென்ன வாய்க ர் விடுத்திடு	
609	மு	ா மு	ரு	க	முனிமையிற் றனியனகி மொருபால்	
613	ம	ர்க்	ர்ம	உரு	கூற்றை...வருகென் றோ ல விட்டு... மதர்க்கும் வேற்றடங்	
6	வழைச்சறு சாடிமட்டு கரும்பெறிந்து கண்ணுடைக்குமெந்தி ரமழைக்குரலென		பெரும்பா	உஅ0-அக உருகூ-சு0	சாடியின் வழைச்சற வி ந்த...பிழி வே ங் கதழ்வுற்றரு அங் கெந்திரஞ்	
				கக	பி ன ரங்	
,, 620	வின்மரீஇ வாங்கிய ,, வீங்குதோளினன்		சீவக	1556	நீ தோளான்	
			கூர்ம	கசு	கு திணிதோ	
,, 62	யானையின் புயல்கொண் மும்மதம், மணமகள் கதுப்பென நாறும்		புறநா	உஉ	கமு தண்ணல் யானை	
				கூஙூ	வரிஞிமி ற்க்கும் ாய்புகு கடாஅத்	
			மதுரை	ஈசு-எ	கமழ்கடாஅத்து...ய	
			மணி	உஉ	பூநாறு கடாஅஞ் செ	
			கம்ப	சை	சு யானையிற் பதங்களிற படுமத ா	
			காஞ்சிப்	வுள்	பொழிமதநீர் வி ாயேற்றி	
,, 1624	பணிந்	செய்த தன்றே	திருவாச	தகம்	பாணேபேசி	
1625	கலையு	ளிர்நெஞ்சிற் காமத்	சீவக	2 07	கலைவலார் நெஞ்சிற் காம போன்று	

,,		,,			கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர்
626	ன்னேயா முகத்தை நோ		ர்ம	நவக	யாஞைக்குங் காலை நிலஞைக்கு நோக்
	மூலை (்தை நோக்கும்				காக்காற், ருஞைக்கி மெல்ல நகும்
					பல்லூழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமற்
					றியாஞைக்கின், மெல்ல விறைஞ்சும்
627	பரிவுற் ரு, ய னின்றியும் பா		கு,		தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும்பிறர்க்கு
	மார் மூர்ச்சனை செய்பவா				நீ, ரிங்நீர ராகுதி ரென்று
		,,			நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயும்
,,	அன்பெனப் ப		சீவக		1072 அற்பழலுள் [கண்ணுர்
632	ற்றுபு தங்கிய வ ர்க்				2699 ம வ ன்டொன்றே நலம் பருக...
,,					சo தாதுண் வண்டிற்றுறப்பான் மலை
,,			அழகர்		மண ுடுநிகர் வன்கணர்
1639	ஈங்கிது நின்னுடு...இது நின்னில்		பெரு	க: நகை	இை ா வி தையுனதில்
1645	சிலைத்தழும்பு...கண்டே		கூர்ம	கண் மலரும்	1076 விற்றழ ம் பதனை நோக்க
1651	வெருகு வேட்பச் சிரிப்பனபோன்		குறும்		உஉo முல்லை வெருகு சிரித்த
	முகைத்த முல்லை				மெ பிணிக் நறுமுகை
			புறநா		பிள்ளை வெருகின் முள் யிறு புரை
					யப் பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
,,	அரவுபைத் தா ன்ன வங்காந்த		கூர்ம		உ பாம்பு பத் தா த்தெ மென்காந்
	ளவிழ்ந்தலர்ந்தன				தட் பருமுகை யவிழ்
1659	சிலையைக் கொலையமைத்து		பெருங்	க: சரு	ங்கொலைக் வொளி இ
1661	வருந்தி யீன்றுண் மறந்தொழிந்தாள்		பிரபு	பிரபு	யிர்த்தபொ த்த..ஓடி ற் ன்றதாய்..
	ளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்				வளர்த்த குரல் கட்டலுமே
	ாள்				ால் ரு
1676	கருவியுட்கரக்குமாறும்...காணுமாறும்		ரு	ஙள	ஓட்டும் பாய வருங் ம்தொருங்
1679	தானையு ளன்றிநின்ற தனியிடமொற்றி				தனியி ஞயிலு தா ாயிறும்
	.....வென்றியிற் றள ின்றி				கும் பொச்சாப்பின்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1680	மழையொடு...வியத்தராஞர்	பெருங்	க: ஈஎ	ஈ0	அரிதியல் சாரியை யந்தரத் தியக்கமும்
,,	,,	,,	,,	சஅ-நி0	நுண்படை நூல்வழிச் சிதறி.....விற்
					றெழில்
1682	காவல்செய் திடுவல் வல்லே	,,	க: ஈச	நி0	மடக்கிடன் மனமொடு [பின்
1697	ஆனெய்வார்ந் தனைய நுண்கோல்	நற்		ஈ00	நெய்வார்ந் தன்ன துய்யடங்கு நரம்
1701	தோன்றுபூ விலவத் தங்கட் டொகை யணி லனைய டைங்காய்	பெரும்பா		அஈ-நி	இலவத் தலங்குசினை பயந்த...பசுங் காய் புடைவிரிந் தன்ன, வரிப்புற வணில் [ரிழை
1704	ஐவிலி னகல நின்றுங் கடிதொழுது	மணி	ச	அகூ-கூ0	ஐவிலின் கிடக்ைக, நீங்காது நின்றமே
1706	பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பின்	பெருங்	நி: உ	அ	பொறியுடை மார்ப
1727	ஆக்கமுங் கேடு முற்றீ ராடிகளேயல் லிர்...உண்டே	கலி		சு	துன்பம் துணையாக நாடி னதுவல்ல
					தின்பமு முண்டோ வெமக்கு
,,	,,	சிலப்	கச	சசு-கூ	தாதை யேவலின்...நீயறிந் திலையோ
1730	இளங்கிளைச் சுற்றம்	தே. சுந்தர	குருகாவூர்	இத்த. க0	இளங்கிளை யாருரன்
,,	,,	கம்ப	சூளாமணி	அஉ	ரம்ப னிளங்கிளை நன்குணராத
1739	சிங்கஞ் சூழ்ந்த வேங்கையினினத்தின்	சீவக		1748	போதரா நின்ற போழ்திற் போர்ப்
					புலிக் குழாத்திற் சீறி [கைக் கிளை
1741	இலைப்புரை கிளைத்திட் டேமே	காஞ்சிப்	வாணீச	ஈச	இலைப்புரை கிளைத்து வாடுந்துவார்
,,	,,	தணிகை	ாரதன்	க0	இலைப்புரை கிளைத்து நெடுமாலு மறி
					யாத [வக்குபதன்
1755	கோழி ாமத் தாவு(குக்குட சர்ப்பம்)	மேரு	ால்வரும்	உசு	குக்குட வடிவிற் பாம்பாய்ப் பிறந்த

760	எம்பியை யீங்குப் பெற்றே னெ னெ னக் கரிய தென்ரூன்		ாமுல	அஅ	எம்பிநீ யுளையா தவலி
			ள்ளி	உருச	இன்றுனைத் துணையாப் பெற்றேனெம் பிரா னருளும் பெற்றே, னென்றெ னக் கரிய துண்டோ வுளந்தனிற் சிறந்த தென்ருள்
76				1915	பானிலத் துறையுந் தீந்தே னனைய
				2077	திருவினை தேன்பெய் மாரி பாற்கடற் பெய்ததென்ருள்
		குறள்		ககஉக	பாலொடு தேன்கலந் தற்றே
		பழ		நகக	நெய்த்தலைப் பாலுக்கு விடல்
		பெரு		கக-உ	ஆன்முலைப் பிறந்த வான்ற வமிர்த, மலைப்பெய் நெய்யொடு தலைப்பெய் தாங்கு
1765	பரு காதலிற் பாடி	பொருந		எ எ	பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோடு
,,		பெருங்	ங : கஅ	சக	பருகு வன்ன பண்பினை ஞெ
1771	ற் சே படி மும் போற் செ		ங : உ0		மேலோ ருள்ளம் போல...போர்வல் புரவி [யற் கலிமா
,,		தொல்	ற்பு	ந. ருங	உள்ளம் போல வுற்றுழியுதவும் புள்ளி
1774	நால்குப் பண்ணினர்	பொருந		ககரு	புரவி நால்குடன் பூட்டி
,,	,,	பெரும்பா		சஅக	நால்குடன் பூட்டி [ங்கி
1776	சிறையழிந்த...செம்புனல்...எழுந்த	பெருங்		கூ	சிறையழி புனலிற் சென்றுமே னெரு
1778	இளகு காடிள கப்பரி கொண்ட	தணிகை	டு	கூ	இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்
1788	பூட்டுசிலை யிதவினெடு	பெரும்பா		எ0	பகழியுஞ் சிலையு மான..கயலொடு பச் சிறுப் பிறழும்
790	இரும்புமேய்ந் தொழிந்த மிச்சில் வரைமார்பன்	சீவக		228	இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம்	நூற்பெய ரீகள்முத லி	கூ பதிகள்.	செய்யுள் டி. எ	மூலம்	நூற்
1790	ரும்பு. மார்ப			2353	ப்சிற் படு, மார்பர் [	
,,		புறநா		கஅ0	இரும்புசுை க் ாணட ழுப்பு	
,,	இஃப்பலிவன் தேசுரைப்பின்		சடாயுகா	அ	சொற்பங்க முறநிமி ிசையி	
,,	இவ்விருந்தான்		குகப்	சுசு	இந்நின்ற குருசில்	
1792	வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றுன்			கo சு	தென்னவ பெயரொடு சி புப்	
,,	பிரீதிமதி காதற் றன்மகனென் யான்	பெருங்	கூ: க	சுகூரு	அந்தணன் கெ ற்	
1793	எங்கெழிலென் ஞாயி றெனவின்ன ணம் வளர்ந்தேம்	திருவாச	எம்பா	கசு	எங்கெழிெ ன் ாயி தெ ரெம்பா ாய்	
				ருத்தக்க	எங்கெழிெ ன் ஞாயி றெ கு	
			பிரம	க	ஞாயிறெங் கெழிஉ ெ னன விரு னிெ	
		ரை				
1794	ண்ட வளர்ந்தேம்	பெ		உசு	ஈெ ின்	
1795	கற்பனக ளெல்லாம்	சீ		2489	இருந்தனகண் மாதோ	
				திவே.உ	செய்வனகா செய்யக்கண்டு	
		ரிய		ருக	திருவாள ெ ன்மகளைச் செய்தனகள்	
1801	விம்மாந் யா ழே	பெருங்	உச	சுசு	வெருவுறு பி யின் விம்மாந்து [யே	
1804	ஆ மா ா ன்ற யே	திவ்ய	ள்ளி	க	அரங்கத்தம்மா பள்ளி யெழுந்தருளா	
1808	முகமு ே ரே	திரு	நிெ	உங	முகமுகம் பார்த்தனர்	
,,		பாரதம்	சூது	உசுஅ	முகமுக நோக்கி யெண்ணி	
1822	ெ ண்மெ	பெருங்	க: சo	கஉச	வெண்மணற் றிண்ணை	
1826	ாஞ் செப்	திருவா		உக	விடு த	

1829	மூவரொற் றுட்கள்வந் தின்றிதாற் பட்டதென் றியம்புகின் றார்களே	குறள்		ருஅசு	ஒற்றொற் றுணராமை யாளக வுடன மூவர், சொற்றொக்க தேறப்படும்
1831	அடுகளி றந்தப்போ திகைபரிந்து	பெருங்	க:சுச	எஎ	அந்தப் போதிகை யிடை பரிந்தழிய
1834	களிறவன் றங்கிய பயிர்த்தொழி றடக் கையாற் செய்தது	,,	க: ஙஅ	கஉச	பயிர்கொள் வேழத்துப் பணையெருத் திரீஇ
,,	,,	,,	க: சஉ	உசo-சஉ	பயிரிற் சொல்லிய பிழையா...பிடி
836	கச்சையும் வீக்கினன்	சூளா	அரசியற்	உஎ	கச்சையங் களிநல் யானை
	,,	,,	,,	ருக	கச்சையங் களிற்றோடு
	,,	,,	,,	கஙo	கச்சையங் கருங்களி யானை
,,	,,	கம்ப	க.மந்திர	உசு	கச்சையங் கடகரி
837	டிப் புரிசையுள்	கூர்ம	பூமி	கரு	கோற்றொடிப் புரிசை சூழும்
838	ர செல்வன்	சூளா	அரசியற்	ஙசரு	குழவி காயிற் றெழில்
,,		,,	சுயம்	உஙஉ	குழவியம் பருதி போல்வான்
839	வீதியும் ப, யும்	பெரு	ங: உo	சக	வீதி வட்டமோ டாதியகதி
843	கு ே	திருவாச	தோணேக் ெ. எ	உ-சு	தோணேக்க மாடாமோ
,,	,,	பெரு		கஙச	திண்டோண் மணிழ்ந்தன ணே
1845	படிவ ொற்	குறள்		ருஅசு	துறந்தார் படிவத்த தாகி
,,	,,	பெருங்	. : உரு	அ	படிவ வொற்றிப் பட்டாங் கு
,,	சுருவி ந் தொக் மற	,,	க:சரு	ஆசு-சு	சுறவினத்தின்...வித்தக வீரர் ம்
,,		மேரு	லதேவர்	கக	சுருவெறி வீர ராஞர் ளும்
1850	அரவ ெ சி	சீவக		2158	அரவின் றேற்றமே போலுஞ்சிலை
,,	,,	குறி		கருஅ	அரவுற ழுஞ்சிலை
1857	பொற்	சூளா	அரசியற்	க	கற்றா ணடித்தனை [டடைத்து
,,	,,	பெருங்	க: சஎ		பொழிமணித் தண்டே பொறிபட்ப
1858	ர பெயர் க வன்றன்	பு. வெ	வெட்சி	க	விடையாயங் கொல் ெ றன் வேந்து
1861	க யமகளிர் ெ சித் காமப் ாற்	ருங்	சு: உ	உசு-ரு	காமம் போ ல வள்ள, மின்மை ரயா விடுக்க ளிரும்

சீவக. நாற்பொ ல்க செய்யுள்
செய்யு ழலம் அல் நத் ர் கள்முத பது அல்ல
ளண் யென. ள். அடி எ

எழி ர்...தொழுவார் தம் ச்
ழுவியும் தடக்கை தொட்டுத் தன்
னை முகிழ்த்து நோக்கி, மொழி
யினி துரைத்துஞ்செவ்விமுகமலர்ந்
துவ ாங்கச், செழுநகர் மாந்
தர்க்கெல்ல ஞ் செய்தனன் சிறப்பு
தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின்றூர்
களிற் சிலர்க்குத்தன் திருவாயின்,
வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருள்
முகிழ்நகை வழங்கியுஞ் சிலர்க்கு
கண், பார்த்து நீண்முடி ளக்கி
யுஞ் சிலர்க் கருட் பரிசிறக் தழுவி
தண்டங், காத்த கண்ட
கடிமணக் வின்கொள்வா

கொற்றுறைக் குற்றில
தழுமுற்றும் வாரா ளுன
ஐயன்மார் போந்தென் றசதி யாடி
அங்க மாலை யடிவீழ்ச்சி
செங்கண்மால் சேவடிக்கீழடிவீழ்ச்சி
வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வாலணி
கலன்களாடை....கொள்ளவேண்டா

864 எந்தலைத் தோழ ரெலலா மிணையடி பாக
தொழுது வீழ்ச், சேர்ந்தன கண்ணி
ஞலும் திண்ணெழிற்றேளிஞலும்,
வாய்ந்தவின் சொல்லி ஞலு மாலை
தாழ் முடியி , மாய்ந்தவன்
சிறப்புச் செய்தா

ரு

1865	அழலவாயக டந்தவை வேல்	புறநா	
1870	தழுமுற்றும் வாரா த் திரடாமங்கள்	கூர்ம	க
1871	ஒறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி	சூளா	
1873	சி ச்சி	சீவக	
,,	,,	நாய்ச்சியார்	
,,	அடிசின்மஞ் சனத்தை று	சீவக	
	காப்பும்...போற்றி		

		பெருங்		அஎ	காப்புடை நறுநீர்
874	ரலியி ார்	சீவக		2471	எலிமயிர்ப் போர்வை
		,,		2680	எலிமயிர்த்தொழிற்...போர்வை
		,,		2686	செவ்வெலிம் மயிர்...கம்பலம்
,,		பெருங்	க: சள	களக	எலிப்பூம் போரவையொடு
879	அணிமைத்தோ டெரிதுஞ் சேய்த்தோ	புறநா			அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்
880	நோக்கவே தளிர்த்து நோக்கா திமைப் பினு நுணுகு நல்லார் பூக்கமழுமளி நீப்பிலார் நெஞ்சி னுள்ளா ராதலா னினைத்தல் செய்யேன்		கோ	அஉ	புல்லிக்கிடந்தேன்புடைபெயர்ந்தே னவ் வளவி, ளள்ளிக்கொள்வற்றேபசப்பு மறந்தா னினைத்தலு முண்டுபொன் னயுங்கள் வஞ்சியையே [வீடினன்
884	அஃதே யடிகளும் முளரோ	சூளா	ரசியற்	உoக	அஃதே யஃதே யாங்கார வேகன்...
889	முறிமிடை படலைமாலை	பெரும்பா			ஏட்டிலை மிடைந்த படலைக்கண்ணி
,,		நெடுநல்			படலைக்கண்ணி
,,		சூளா		ஈங	முறிமிடை படலை மாலை
890	ாழ்க	புறநா		கூஅ	வாழ்கநின் கண்ணி
		மணி		அ	வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
			கஅ	சூஈ	வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்து
89	தொழுததங் கையி னுள்ளும்...அழுத கண் ணீரினுள்ளும் ...படையுட னெடுங்கும்			அஉஅ	தொழுதகை யுள்ளும் படையொடு ங்கு மொன்னு, ரழுதகண் ணீரு மனைத்து
		பாரதம்	ாரத	ஈக	தொழுத கையுளும் படையுள
,, 1892	திமிரி யாட்டி	கூர்ம		எ	திமிரி யாடி
				ஈஉ	திமிரி யாட
,, 1893	வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வாலணிக லன்க ளாடை..கொள்ள வேண்டா	பா ம்		கஉ	உ ரடியுஞ் சாந்து தூணும் டல மென்றூர் சரம் கோளினை கும் பா
1894	நாகம்...குஞ்சரம் புலம்பி வீழக்... கொல்லும்	ருச்சிற்			

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1895	பொருந்தலாற் பல்லி போன்றும்	புறநா		உருசு	பொருந்திய சிறுவெண் பல்லிபோல
1896	பூந்துகின் மாலை சாந்தம் புனைகலம் ...பதுமுகன் காக்க	பெருங்	ஈ:ஊ	கஉ-ஊ	உடையு மடிசிலு முருமண்ணுவாவிற் குக் கடனை வைத்தலின்
1898	பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பே ரெலி, யகழுமிங் குலிகம்	கூர்ம	வானவர்	கூ	இந்திர கோப நிறத்த பன்மயிர்ப் பே ரெலி யகழ்ந்து...சுந்தரச்சுண்ணம்
1900	மானிடம் பழுத்தன இலுத்தம்	,,	சம்பு	ஈஉ	மானிடம் பழுக்குங் இலுத்தநீள்வனம்
,,	,,	இலிங்க	நவவருட	சச	இலுத்த மானிடம் பழுக்கும் [நேர்வது
,,	,,	காஞ்சிப்	நகரேற்று	கரு	இலுத்த நெடுந்தருத் தம்பழ மானிட
,,	,,	பேரூர்ப்	மருத	ககூ	மானிடம் பழுத்து நிற்பனபார்த்துக்
,,	,,	தணிகை	நந்தியுப	ஈக	மானிடம்பழுஇலுத்தம் [இலுத்தத்த
,,	,,	காஞ்சிப்	நகரேற்று	அசு	மகண்மாக்க, ளம்பொ னுலயத் தா
1902	மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக் குழாம்				ணுண் பர்வையை யாடவ ரென
,,	,,	பேரூர்ப்	மருத	உ0	நோக்கும் [ஓர் பாலெல தங்குலத்துறுந் தையல ராமென
1907	நித்தில...மலர்ந்த	ஆனைக்காப்	ஆரஞ்	உசு	அடியானும் விழியானும்... வழிநின் ற
,,	பித்தல ராயிற் பேய்கள்	நள	கலிதொடர்	எஉ	பேடிக ளலரேற் பித்தரே யன்றே
1909	கண்ணிட ஞடு மின்னே பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி	கலி		ககூ	பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன, நல் லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடமே
,,	,,	அகநா		கூ	பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும்
1911	வருகவென்களிறென் றேத்தி	கலி		அசு	போர்யானை வந்தீகவீங்கு
,,	,,	பெருங்	க: ஈசு	ஈசஎ	செல்கவென் களிறு

1914	இடைமகன் கொன்ற வின்னு மரத்தி னேன்	பெரிய திரு	ககஃ அ	சு	இடைய னெறிந்த மரமேயொத்திரா மே...அருளாய்
,,	,,	பழ		நகச	இடைய னெறிந்த மரம்
1916	எனக்குயிர்ச் சிறுவ னுவா னந்தனே யைய னல்லை	கம்ப	மற். சூழ்	சள	இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண் டோவென்றுள்
,,	,,	,,	,,	சகூ	அன்னவள்...வாழ்வென்றுள்
1917	அறுபகல் கழிந்த பின்னுள்	சீவக		2193	ஆறுநாள் கழிந்த
,,	,,	,,		2393	மூவிரு நாள்கள்போய்
1920	முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்	பழ		நுச	முள்ளினுன்முட்களையுமாறு [கொளல்
1921	ஒற்றர் தங்களை யொற்றரி னுய்த்தலும்	குறள்		நுஅஅ	ஒற்றொற்றித் தந்தபொருளையும்.....
,,	,,	,,		நுஅகூ	ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க
,,	,,	பெருங்	ஈ: உஈ	நுஈ	ஒற்றொற் றியவரை யொற்றி னுய்ந்து
,,	,,	,,	ஈ: உநு	சஅ	ஒற்று மாக்களை யொற்றரி னுயா
,,	,,	சீவக		1924	கலக்கணுளரும்
,,	கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனைக்கோடல்	குறள்		சசநு	சூழ்வார்கண் ணுக வொழுகல்
,,	,,	,,		சஅச	ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங், கருதி யிடத்தாற் செயின்
1927	இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வி னைக் கண்ணு மஞ்சார்	நீதிநெறி		நுஉ	கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து
,,	,,	குறள்		சஅக	பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை
,,	கடத்திடை...செகுத்தது [மை	புறநா		ஈoக	பலமென்றிகழ்த லோம்புமின்
,,	ஒருகாக்கை பலசூகைகளைச் செகுத்த	குறள்		எசூஈ	ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப் பகை, நாக முயிர்ப்பக் கெடும்
,,	,,			ககூநு	ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்
,,	,,	பழ			
1936	கரும்பின்மேற் றெடுத்ததேன் கலி கொ டாமரைச், சுரும்பின்வாய்த் துளித்தலின்	பெருங்	க: சஅ	கசசூ-நுo	கரும்பி னணிமடற் றெடுத்த, நிறை யுறு தீந்தே னெய்த்தொடை முதிர் வை...உண்ணெகிழ்ந் துறைக்கும்
1941	விளித்த வின்னமிர் துறழ்கீதம்	திரி		கக	விளியாதான்கூத்தாட்டு....துடைத்து

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது நூற்பெயர்.	நூல்கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது நூற்பெயர்.
1941	விளி த கீதம்	மணி	கங்	கொம்பரிருங் விளிப்பது கா
1956	சுந்தரப்பொடி. சு தற் றந்துசுட்டி	பெரு	எங	சுந்தரப் பொடியு சுட்டிச் சுவ மும்
1979	ஏற்ற கைத்தொடி ந்தென	,,	ககக	ஏற்ற கத் தொடி
1981	ஓட்டி யீருடம் போ ராயி	ருச்சித்	எக	இரு ரா த்து ளோ ம்
1982	நிலவு வெண்கதிர்நீர் யபூம்	பரு நி:அ	அ0	நிலா றழ் த்துகில் ார்
,, 1994	எழுதுகணமலா	டது நகர கூர்ம	உஅ சு	திங்க ரின் லயை எழுது ாட்டடங்க ய
1996	பாடுவண் டிருந்த வன்னபல்கலை [வர்	பொரு	நக	வண்டிருப் பன்ன ட காழ் [
1997	அம்பொரைந்துடைய்ய...நேர்ந்துதாழ்	பிரபு பிரபுதேவர்	எஅ	குரவர்த மி யந்து. பண்பொ
1999	மதுக்கு ம் விரிந்தன மாலையார்	கூர்ம கண்.மணம்	கஎ0	மதுக்குடம் ரிந்தத மலர் போதோ
,, 2003	நீ ாற்	கைடதம் தே.திருஞா பழ சிராப்		மதுக்குடம் ரிந்தாற் போ மென் நீல முண்ட ம ர நிறப
,, ,,			ககூஅ அஅ-க உ: கூ	ஆகாதே, யு ட நீ பிறி நீல முனை ழ கொன் ட
2009-10	வரித்ததோல், மாயி	ரிய டு ாட்	நூஉ	ரந்த...ஐயமுற வெய்,
,, 2010	,, ாயுடம்பி	பேரூர்ப் பெருங்	கௌரிதவ க: சாநூ	திங்கள் ழ்...சென்ரு பறைந் ே

20	:தவுகு த	கம்ப	மீட்		ஊதுறப பறபபதா யுலாஅத
	நின்ரு்ன்				[பெழுந்து பே ற
		கூர்ம	அ	கூச	ஊதினும் பறக்கு மென்ன ரம
2015	அழுதுபுளித தாங்கு...சொல்லி	,,	ம	உள	கன்னல் புளித்திட மொழியு மரம்
2019	சீறடிய ஙிண்ஙிணி சிலம்பொடு சிலம்ப	ருந்		உoள-அ	ஙிண்ஙிணி, சிலம்பொடு...அரற்ற [பை
2020	திருநீர்க் குமரி யாட...மூந்திநலி ஙின்	வா		5கூ	மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன்
	றமுது மூப்பொழியு மென்ரு்ன்				குமரி யாட [மென்றனன்
	,,	பார	ர்த்	உஉ	கன்னியைக் கண்ணுற் முடவந்தன
					மூப்பகல...குமரியெய்தி யினிதாட
					வேண்டிவரு கென்றனன்
				ஙஙூ	குமரியாடக் குறுகிய விசயனென்ற
		த	வு	5உகூ	திரைக்குமுடன் மூப்பிது சிதைந்;
					மை சேர்நும், வரைக்குமரி யாட
2026	தமிழ்தழிய சாயலவர்	கூர்ம	வா வ	ங	தமிழினு மினிய மென்மைய வாகி
2030	பட்டுநிணர் கட்டிதல்	புறநா		உ	கட்டி னினைர்க்கும்
,,	,,	பெருங்			பட்டுநிணர் கட்டிற் பல்படை
2034	தார்குழையச் சேர்ந்தார்	புறநா			குழைக வென்ரு்ரே
2038	இடங்கழி காம னன்னகாளை		கo	உஉ	இடங்கழி காமமொ டடங்காஅய்
,,	சாம கீத மற்று மென்ரு்று...பாடினன்		ளியி	உ	சாமம்போற் கண்டத்தாஅன
,,				மடக். உ	பாடினர் சாம வேதம்
			,,	சந்தி. க	சாம வேத கந்தருவம் விரும்பு
		பெ	க: ஙள	கஙo	வேத வின்னிசை விளங்ஙிழை பாட
,,			சடாயு வுயிர்	உக	வீணையி னிசைபட வேதம் பாடுவான்
2040	கொறுகொறுப்ப போலும்	கூர்ம	கண். மணம்	ககூங	கொறுகொறுத்தெழுந் தோங்கிய
2050	கண்ணீர் கவுளலைப்ப	நைடதம்	பிரிவுறு	கங	உயிரொழுகக் கண்ணீர் கவுளலைப்ப
2054	மடந்தை கோல்கொள்ள வையம்	கம்ப	மந்திர	ககூ	தளிரடிப் பாவைகோல்கொள
		பாரதம்	அருச். தீர்த்	எகூ	டனித்தேர்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்கள்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2057	மன்மதனைத்துதித்தல்	நாய்ச்சியார்	திருமொழி	தையொரு	அருங்க தேவா வுன்னையு மும்பி யையுந் தொழுதேன்
,,	தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தமனியக் குழையினுய்	பெருங்	ஈ: ச	க-கூ நிஅ	தாமரைச் செங்கட் டமனிய விணைக் [குழை
2061	எரிமணி...கவர்ந்ததன்றே	நைடதம்	அன். தூது	கூக	மால்புரி...ஒழுங்கே
2064	சிலம்பிற் போர்த்த பூந்துக ளெவித்து	பெருங்	நு: சு	சுகூ	நேர்துக ளெவித்து
2070	திருவிற்றுன்...றுவலைநாட் செய்வதே போல்...துளிக்குந்தேற லோங்குதார் மார்பன்	சீவக		2424	மற்பகம் மலர்ந்தகன்ற மார்பின்மேல், விற்பகக் குலாயாரம் வில்லிட
,,	,,	,,		2425	திருவி லன்னதார் திளைப்ப
,,	,,	பாகவதம்	க0: ககூ	உஙூ	பூந்தெரியல், கொண்டலிற் சிலை குலாயதோர் கோலம்வீற் றிருப்ப
2077	தேம்பெய் மாரி பாற்கடற் பெய்த தென்றுன்	பெருங்	க: ஙச	க0க-உ	ஆன்பாற்றெண்கடலமுதுற வளைஇய, தேன்பெய் மாரியிற் றிரவ தாக
,,	,,	,,	உ: அ	ககூ-உ	ஆன்முலைப் பிறந்த வானிற வமிர்தம், ...நெய்யொடு தலைப்பெய்தாங்கு
2081	தென்வரைச் சாந்துமூழ்கி	சூளா	சுயம்	அஙூ	தென்மலைச் சாந்துமூழ்கி
,,	,,	,,	,,	கஙூஎ	தென்மலைச் சந்தனஞ் செறிந்து
2086	கண்களை யிடுகக் கோட்டி	பெருங்	க: ஙரு	கஅசு-எ	கண்கொழுங்கடை யிடுக நோக்கி
2087	ஒரு ரிரண்டஃக மாயிற்று	கக. திரு	பொன்வண்	எஙூ	ஒரு ரிரண்டஃங் காட்டினையால்
2088	சிறியவர் செய்த தீமை புலம்பலர் பொறுப்பரன்றே பெரியவர்	திருவாச	நீத்தல்	சு	பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய் கடம் பொய்யினையே

	,,			யற்	அ0
2090	கைச்சிலை கணையோடு...காப்பான்				
	,,				அஉ
2091	கடிப்பிணை காது சேர்த்தி	பெருங்	க:		கஙு
2095	புரவியுங் களிறும்...தாய்	,,	க		ககூ
2102	குடம்புரை செருத்தல்...எருமை	ஐங்குறு			நஎ
	,,	கூர்ம	சூரியன்மா		சஙு
2104	இளம்படியார் நகைமுகம்	நைடதம்	நாடு		உ0
2106	ஊன்றலைப் பொடித்தாங்கணைய செஞ்	சூளா	துறவு		உ0அ
	சூட்டிளெளிமையிர் வாரணம்	கூர்ம	பிலக்க		0
	பருந்தொடுகவர்குரல் பயிற்றும்				நஙு
,, 2107	நிலையிலா வுலகி னின்றவண் புகழை	(	ளா	யற்	உஉ
	வேட்டவன்				
2108	புதுக்கலம்போலும் பூங்கனியாலும்	ஐங்குறு			நஅஙு
	,,	திருவிளை			கஉ
,,	பூணி.....வண்டானம்	பெருங்			சுஅ-எ
,,	பீலிக் கணைகுரா வுரை	ஆனைக்காட்			அச
,, 2109	பழத்தை யாணண்டு பெண்ணண்டுக்	திருச்சிற்			அச
	குக் கொடுத்தல்				
	அள்ளிலைப் பலவினளிந்து வீழ்சுளையும்	கூர்ம		ராமன	எஙு
,,	,,	சிகாழிப்	நாடு		சக
2 10	வில்லக விரல்போற் பொருந்திநின்று	குறுந்			நஎ0
2 12	பாடி னருவிப் பயங்கெழு மாமலை	மலைபடு			உஎஅ
2 21	திருவே புகுதக	நீல			உஉ
	,,	தணிகை			க0உ

சீவக. சிந்தாமணி செய்யுள் எண்.	மூலம்	கருத்து	நூற்பெயரீர்க்கள்ழுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது	நூற்பெயர்க்கள்
2 25	பிடியொடுபுலத்தல்	மு; தொ				மடப்பிடியே....உடைத்து	
2 26	ாய்ச் சிறுகண்...பிடி	டதப்				மயிர்வாய்ச் சிறுகட்பிடி	
2 30	ப்பொற்பூ விழைதகு கமலவட் திடை...கண்ணுங் தோன்ற				33	தாமரைப் போதிற் பூத்த தண்ணறுங் குவளைப் பூப்போல்...தடங்கண் தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண், மாயிதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன, திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்	
2 32	ரை மின்ன	கம்ப பெருங் பாகவதம்	மாரீச த			குவளை மலர்ந்த தாமரை	[சுடர
2 36	ானங் குட்டித் பொ த் திரண்ட ன்டோண் ம		க: ஈ ச0:		உ0	தணிப்பொற் றேரைத் தகையொளி பொன்னங் குவட்டிற் பொலிதோட் சகதேவன் மன்னே	
2 40	ப்பை செ பாற் படியச	ெ	ஈ: க		அஅ	அடப்பையொடு படியகம் திருத்தி	
2 42	ரிமுரசம்	சீ			2152	ஏற்றுரிபோர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு	
	,,				2899	புனமருப் பழுந்த...முரசம்	
	,,				ஈஉ-ா	கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்	
			கஈா			ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடு கொண் முரசம்	
			புஈா		உஅஅ	அண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடித்து, வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, திண்பிணி முரசம்	

		யா	செய்	சo த்	ஏற்றரியி னிமிழ்முரசம்(தாழிருமென் னும் பாடல்)
		மணி		-ஙக	ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்
		பெருங்	ஙஅ	oo	ஏற்றுரி முரசம் [...முரசு
		,,	சஙக		ஏற்றுரி முரசி னிறைவன்
		கூர்ம	-பூமி	எக	ஏற்றுரி முரச மார்ப்ப
45		சீவக		2181	சாந்தி னிடுகொடி யெழுதி
				2264	கொடி மார்பினர்
				2477	ரடி யகலம் [மார்பன்
				2483	டுக ரடி யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை
2 48	காலனை யளியன் முனே கையினுல் விளிக்கும்	கு		அ	கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றுல் ...ய யல்
2150	நெல்லும் பொன்னும் வழங்குமின் விளைவ கூறி...கொட்டினன்	பெரு	ஙள	-அ	பொன்னு நெல்லும் புரிவின் வழங்கு கென்று...முரசம் வீதி தாறைருக்கி
2 54	ஏழுறுப்பும் திண்ணிலம் தோய்வ	பா.		எக	ஏழுறுப்புறத் தாழ்ந்த
2 55	தங்கிழ லொடு மலைவ...களிறு	,,	போர்	கo	தன்னிழல் கண்டு சீறுங் கருத்தது
2 58	வேய்நிறக் கரும்பின்வெண்ணிறப் பூப் போன் மிடைந்தொளிர் குந்தமும் அரவின் றுற்றமே போலுஞ் சிலை களும்	ாயக	கர		வேற்கை மள் குழ்ந்த தென்ன வேழம் பூ து நிற்குமே வரிவின் முத ிய பல படைகளும் பவனச குலமென
2 60	பாரித் தேர்செலிற் பழிபெரி துடைத் தென ஞாணிச் சோரும் வார்புய றுளங்கவிண் புகுவன துரகம்	க		2525	அடங்கில முறுத ஞணி யருவருத் தமரி லைித், திடுமயிர் சிறக ராகவெழுந் துமேற் பறப்பபோல...பரந்தன
		பெரு	க: ஙூ	ஙஉஉ-எ	தாய்மை யின்றென மாநிலத் தியங் கா...புரவி
2 65		பட்டி		உஎ	மலையகழ்க் குவனே கடலுர்க்குவனே
2 79		பெ		கள	உவனித் தெறிந்த குந்தக் கடைமணி

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்ல	நூத்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	ல் பதி	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	அல்	நூத்
2 97	யாப் போக்	புறுத்திக் கொண்டே ட்ட பிழைப்பும்	பார	சூ	உசு		இனிவிடுமோ வயப்புலியை வாலுரு விடுகின்றீரே
			ர்ம		நுஉ		புலியையாப் புறுத்த ெ ப் போர் கெழு சாம்பன் ந பற்றி
2 98	றபோற் குலாய செய் ாணெறிந்தான்	சி	ரு	ஈ	ள		இடைகாட் பிறையி ற்ிய திரு வில்
							படித்தலஞ் சுமந்த காகம பாகவான பிறையைப் பற்றிக், கடித்ததுபோ லக் கோல விரல்களா லிறுகக் கட் டிப், பிடித்தவெஞ் சிலையினேடும் பேரெழில் வீரன் பொற்ரே, டிடித் த ஐ மரமுங் கல்லும் துகள்படக்
						ரங்	ஞ்ச ழற் பன்றி வாளி
2202	உரற்றலை யுருவப்பன்றி		புறநா			கநுஉ	
2209	நச்சிலை வேற்படை		சூளா	அரசியற்		கoச	
2211	தமா மணிவரை யனைய தோ யாஅ		களவழி			எ	நேய்க்கும் யானை யம ங்குலிகக் குன்றே போற்
						ரு	ம் [காப்பின்
2213	டுகு ாப்		பெரு	க : சஅ		கள	டி ட க் கமைந்த கிடுகுடைக்
2215	பறம் நக்		தொ	கற்பியல்		சூ. ஈ	புள்ளியற் கலிமா
			பெரு	க: சஅ		எஉ	பறத்தரல் விசையினும்

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அ துக்குறித்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அ குறித்
2236	ாலை மேசா ட. லகடலு, போனெய்த்தே	பறிந்த கனைகழற்கா னீலநீர்ச் சுரிவினம் ாருட் பிறழ்ந்தனவே	ழி		ாசோ டற்ற கழற்காலிருங்கடல் னீலச் சுரிப்பிறழ்வ போன்ற பு தடன், நேராரை யட்ட களத் றத் திறுத்த குரீஇயினம் போ ம்புசென் றிறுத்த வரும்பு
2237	மொய்ப்பக சேர்வரைபோ	தஞ்சிறந்து, குருவி ன்ற குஞ்சரம்	புறநா		யா
			ழி மேரு	அ தவர்	யானே ...குரீஇயினம்போன்றன கோல்கெ க் குளித்த யானை குருவி சேர் றற மொத்த
,,	உருணேமி சுமந்தெழுந்து, பருதிசேர் வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தன வே		ழி	ச	அத்தேர்ப் பருதி சுமந்தெழுந்த யா யிருவிசும்பிற் செல்சுடர் சே நத மலைபோன்ற
2238	மதயானைக் கைதுணிந்து...கிடந்தன.. வெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி, நீலமா சுணத்தோடு திலத்திழிந்த தொத் தனவே			உஉ	யானைத் தடக்கை யொளிறுவா, ளோ டா மறவர் துணிப்பத்துணிந்தவை, கோடுகொ ளொண்மதியை நக்கும் பாம் பொக்குமே
	அந்சன நிறநீக்கி...இங்குலிக விறு வரைபோன் றினக்களி றிடை மிடைந்த		குளா ளவழி	ரசிய,	டக மொளிர்மணி...வீழ்ந்தவே ஞ்சை ங்குன் றேய்க்கும் யானை யம ருழ கி, யிங்குலிகக் குன்றேபோற் றுமே
	செஞ்சோற்றுக் கடனீங்கி		முல்லை	எஉ	சோ ாய்த் தொழிந்தோர்

	,,	கம்ப	கும்ப	கருசு ஒருத்தரின் முன்னரு சாத லுணட வர்க் குரியதம்மா
	,,	பாரதம்	கள-போர்	உ0 செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியே ஞகிற் றிண்டோள்கள் வளர்த்த தறைச் செயல்வே றுண்டோ
		சீவக		2263 உடைநாணெடு கடிவட்டிணெடு
,, 2242	பதைத்திலங்க டர்வாங்கு குறுநரிகள் ... தொடர் வாங்கு கதஞாய்போற் றேன்றின ாடித் திண்டோள், படர்தீரக் கொ ண்டெழுந்த பறவைகள் படநாக, மூடனேகொன் டெழுகின்ற வுவண ப்பு ளொத்தனவே	களவழி		ஈசு குடர்கொண்டு வாங்குங் குறுநரி கந் திற்,றெடரொடு கோணைய் புரையும்
		,,		உசு வயவர் துணித்திட்ட, கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன் சேவல், ஐவாய் வயநாகங் கௌவி விசும்பிவருஞ், செவ்வா யுவணத் திற் றேன்றும் [ந்த களத்து
				ஈருரு செவ்வரைச் சென்னி...அரசுவா வீழ்
2243	வரையோடும்...ஆழ்ந்தனவே	,,		
2249	மன்னரைக் குடுமிகொண்டான்	கூர்ம	சுவேத	தொல்லிலங்கைக் குடுமிகொண்டு
2251	சின்னப்பூ வணிந்த குஞ்சி	சூளா	இரத	ருஈ வேலவற்கு மலர்ச்சின்னஞ் சொரிவன
		கம்ப	கோலங்கா	கள சின்னப்பூச் செருகு மென்பூ [போல்
,,	,,	சீவக		2231 தீப்படத் தாக்கின வரசுவாத் தம்மு ளென்பவே
2254	கொந்தழல் பிரப்பத் தாக்கிக் கோடு கண் மிடைந்த தியால்			
226	வீறின்மையின் விலங்காமென மத வே ழமெறியான்	தகடூர்	வான்வ ணக்கி	யானைக்கீதென்கையி லெஃகமால்-தா னும், விலங்கா லொருகைத்தால்
2262	யாஅ யுடஃ போர்செய்வோர் வேலே நிற்றல்	குறள்		எஎசு கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருப வன்
		புறநா		உஎசு மேல்வருங் களிற்றெடு வேறுரந்து
	,,			ஈ0க யானைக்கல்ல, தேந்துவன் போலான்ற னிலங்கிலை வேலே
	,,	,,		ஈ0உ வேலினட்டகளிறுபெயர்த்தெண்ணின்
	..			

சீவக. சிந்தாமணி எண்.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	மூலம் அல்ல	கருத்
2262		புறநா	ஈஉஈ	, கழிப் பதியா மே ரே	
2265	ருந் ாயி வெ றிநீயென விரைமா கொடுத்ச் ற், கரும்பூணற வெ றி கவ ாதழினியெனவே			என்முறை வருகவென்னுன் கம்மெ னை,வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி, யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே இணையாருமிலவனேர்வரவெய்தா வலி செய்தா,யணையாயினியென தூழென	
2269	பிண்டிபா லத்தை யேந்தி, யருவரை நெற்றிப்பாய்ந்த வாய்மயிற் றோகை போலச், சொரிமதக் களிற்றின் கும்பத் தழுத்தலின்		யற்	உஎ0	அருவரை புகுமயிலனைய வாயின,கரு ரை யனையன களிறல் யானையின், பெருவரை முகம்புகும் பிண்டி பா லமே
2276	பத்திரக்கடிப்புமில...			உரு	பத்திரக் கடிப்பினன்
2281	ஊனமர் குறடுபோல விரும்பு குத்தமார்பின்	மி	பதிற்		எஃகா னேந் கடுப்பமெய் சிதைத்து
2286	ஆர்த்தவாய் நிறைய வெய்தா பெய் தூணியொத்தான்	ம்பு	தொல். ஈ புறத்	ந. உச மேற்	வாயே, பொங்குநுனைப் பகழி மூழ்க லின்...ஆவ நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே
		கூர்ம	பூ	நுo	மார்புந்தோளுங் கொழுங்கணைத்தூணி யென்னவெய்து
2287	அட்ட க் இடந்தனமர் மொத்தான்	கழற்	தொல். ஈ புறத்தி	ந. உ மேற்	அப்பணைக் கிடந்தோன், கமழ்தூங்கழற் றீங் காய்போன் றனனே (தகரோ)

		நாகபாச	00	ன்காத வந்தன் க ளம்	
				ங்காயெ வெதிரெ கழி	
				தைத்த யாக்கைய	
2292	கவிமதங் கடந்து கா மர்...இருந்த	பாகவத	இர	கூட	கவிமதங் கடந்த ெ றிக் க
2293	தன்னெஞ்சகநுழைந்தவேலைப்டறித்	குறள்		எஎச	மெய்வேல் பறியா ந
,,	குஞ்சரங் குனிய நூறி...மிறைக்ெ	கூர்ம	மணம்	ககூஎ	செருவினில் வீளைந்த வொள்வாள்
	ளி திருத்துவாற் கண்டு				றைக்கொளிதிரு துங் வென்றி
	,,	ங்க	சிவன்ச		கச்சை யானையிரு கண் ணழலுகுபப
					வெகுளா...மி க்கொளி திருத்தி
	[மார்பம்				ன்னர்களால
2294	சாந்த ாட்டுமெ	கொண்ட மு தா		எக	அகலங் கோட்டுமண் கொள்ளா முலை
,,		ந	சுயம்	கஎஉ	கோட்டுமண் கொண்ட குளிர் திங்கள்
		கூர்ம	ூதவர்	அ	வானவ ருடலங் கோட்டுமண் கொண்
					டற வளர்ந்து
			ராட்ட	சுஉ	கோட்டுமண் கொளும்வேழம்
2295	அழலம்பிற் கொள்ளைசாற்றி	சி		2309	நெஞ்சம்போழ்ந்தழலம்புண
2302	புலவர்கள் புகழக் கன்மேனிற்பர்	புறநா		உஉக	நல்லிசை சூடி நடுகலாயினன்புரவலன்
	,,	பு. வெ		உஉ	கன்னின்றனெந்தை
23 2	சிலைமுத்தங் கொள்ளுங் திண்டோட் செம்மல்		அ	க	சிலைமுத்தங் கொண்டதிண்டோட்டே வகன்
23 4	நல்வினையுடைய நீரார்நஞ்சுணினமுத மாகு, மில்லையே லமுது நஞ்சாமின் னதால் வினையிலுக்கம் [லுண்டே	பாரதம்	சம்பவ	00	அஞ்சுதரு தீவினையி னரமுது நஞ்ச நஞ்சுமமு தாமுரிய நலவினையி மாதோ [ளுட் டீத்தோன்றியற்
2315	மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சுட் டிடுத				வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற், றிங
2316	விளக்கினுட் பெய்தநெய்யும்...பெருக லுண்டோ	நா			விளக்குப்புக ...நிற்குமாந்தீது
					[மான் .. யமாவதோ
		கம்ப	கண்டு		நெயிற் பொ வில் கால

வக. ய்யு	ம் அல்லது ந்த்து	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	நூல்கள் பதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	ழலம் அல்லது கருத்
319	ல்லாஸை யஞ்சி வி ந்தின்முகங் கொ ன்ற நெஞ்சிற் பு லாஸ ஞக ,	குறள் கம்ப	வுயிர்	கூ0நு	இல்ல ஊ ய(-வா னஞ்சுமற்றெஞ் ஞான்று, ந ார்க்கு நல்ல செயல் இன்னேக்கிய ல்வழியெய்திய நல் விருந்தும் .ஆமென மீண்டதவ் வே)ருந்த ம மரன்
324	மழகதிர் ன்ற தொத்தான் டினர்	ெ		உகூ	குழலி நாயிறு குன்றிவர்
325	கோட்டி ர் குழாத்தின் மன்	புரஸ			சூர த் தன்னை வாளோர் மொய்ப்ப
328	ார் பு ய மூஸைக் கோள ய.	டட்டின		உஉக	கெ வரிக் குரூஸ கூட்டுள் வளர்ந் தாங்கு
333	மைத்துனமன்னர்...புடைசூழ	பருங்		உ-ை	மத்த னரும்...சுற்றுபுகுழ
339	மரத்டல்டழும் போன்று கொப்புள்	டொருந		சநு	மர்ட்டுத் மறுகுநீர்மொக்குள்
345	ஐஊ யரவி ணவிராரழல்ே ற்று நீதி	பொருங்		உ	ஐந்தீ கா ல வெகுட்டி
348	நீத்து மும் வேலா ர்	காம	இரா. வதை	உo	எ துமி வைவேல்
,,	,,	தனின	அகத்தியன்	எகூ	நீத்துமமும் பொருவேல்
19	த. மூத்துரு	மன்	ரூ		கன் புலம்புநீ ருருட்டி
,,	ஸச் சாம்டலொத்தா	குத்		சட	ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன்ன
3	போர்க்கோல நீக்கி	கட்	கும்	கநு	ே ர்க்கோலஞ் செய்த
3	கெ மூடபுணரை பெ		காஞ்		ம மார்பின், வென்வேன் முகந்த புன் ெ ய்துயிர்ப்ப [முடியன்
357	வற் மூத்		க		பு ர் ன் செல்ல ..., துளக்கிய
,,	ழி. க்கி		ட ர	சோதங்	அ

2358	முரீ பூப்பிடித்து ருந்தானே			429	கழுநீர் பிடித்தாங் கரியாசனத்திருந் தான்
	சேக்கை ம இய சிங்கம்போ ருந் தானே			2371	சிங்கா சனத்தினமேற் சிங்கம்போல்... இருந்தான [நின்முன்
	அண்ணல் செம்மாந் தி தாே	சூளா	அரசியற்	ஈஅஅ	திருமா மணிவண்ணன் செம்மாந்து
		பெருங்	க: ஈச	கசசு	சேக்கைமெலியச்செம்மாந்திருந்த[கை
2359	ாழியு டகத்தடக்	அகநா		உகஈ	கலம்பெயக் கவிழ்ந்தகழறெடித் தடக்
		பெருங்	க: ஈரு	கoஉ	கழறெடி கவைஇய கலம்பொழி தடக்
2363	ருஉ மால்வரைக் குலவிய	சீவக		2425	திருவிலன்னதார்திளைப்ப [கை
	தேந்தார்...துயல				[நேளத்துக குலஇ
		அகநா		கஎரு	அகலம் பொருந்தியதார்போற், றிருவி
		பெருங்	ஈ:கச	ககூஅ	திருவிற் கமைந்த தேந்தார் மார்ப
2365	ட்டரச	சீவக		2436	யானெயு ளரசன்
	,	கம்ப	வரைக்காட்	எ	அவ்வுதத் தலைவனே யொத்து
	யானைமதம் மை தல்	பாரத	அருச்.தீர்த்	கo	நாகாதிபன் விடுமும்மத நாறுந்திசை
2366	மாந்தர்கள் வியம் ணை விதிர்ப்ப	பெருங்	க: ஈஉ	ருஅ	அங்கை விதிர்த்தாங் கரசவை புகழ
2369	உழைக்கலங்கள் ெ ிந்து தோ	ஆதியுலா		கண்ணி,ருக	மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளேந்த
	,,	சூளா	மந்திரசா	கசo	மங்கல வுழைக்கலம் பரட்ப
	,,	,,	கல்யாண	களஉ	உழைக்கல மகளி ரென்று
	,,	பெருங்	க: ஈக	ருஅ	உழைக்கலம் பரப்பி யுருவிய மகளிர
	,,	மேரு	சமவசரண	உஈஉ	உழைக்கல மாதர்க ளேந்திவர
	டியீ டேத்	சிலப்	உசூ	கூo	அருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்த
,,		சூளா	சுயம்	உசள	அணங்கனெயா ரடியீ டேத்த
,,		கூர்ம	வயிரவன்	உஅ	மங்கைய ரடியீ டேத்த
,,	,,				
,,	சின்ன மலர்க்கோதைத்தீஞ்சொல்லார்	தே.திருஈ	நாகைக்கா	பாரார். ச	சின்னமாம் பன்மலர்க ளல்றே சூடி
2370	செந்தர் மரைமகளே யல்லது பெண் சாராத...மண்டபத்து	பெருங்	உ: ச	உக-உ	கோவீற் திருப்புழிப் பூவிற்றி ருந்த திருமகள் போல

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்ல நத்	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்ல நு
37	செஞ்சுடர்போற் றேர்மன்ன னிருந்தா னன்றே	காஞ்	ரேற்.	எ0	ரிய ருவடி றம வீற்றிருந்தாள்
372	ஊர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துறுதவ ணுண்டநாட்டைப்,பார்பிணிகதையி னீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்		உங	கஉ	றப்படு கோட்டஞ் சீமி துவ, கறைட் றவீடு செய்ம்மின்
			உஅ	சி	யார் கோட்டஞ் சீமி ரியா ங், கறை நாடு செய்ம்மென
,,		மணி		கருள-சுஉ	றையோ கோட்டம்...மே
373	ட ளர் முழங்குஞ் செந் தீ	பெரு	உள	உஉ0	ப டன்று முத த்.
379	னடறியாப் பாடு ாடெ யு ருடுக்குறு காப்பி மாட	தெ		சுசு	தட றை செங்கெருப பாவ
			மந்	உ	ணின் லிபு படாத தொண்சிறைப், புளரும்மலலாதவும் புக த நீரத் மந்திரசாலை
		பெரு	ஈ: உ	உகசு-எ	மில்லா ள்ளொளி யிருக் றபுறப் படாஅச் செறி
			ஈகர்நீங்கு		ட் கோச த் மாத
					ரச் ரவியு கமல ண்முகம்
			உ. மந்திர	அ	டாடு காலையும் மாற்றி

2382 ர்மு ர்மழைக் கெதிர்ந் சூ லியா தோளவன்...மாரிப் புயலொத்தான்,
போல, மான மங்கையர் வாட்ட குலம்பா ராட்டுங் கொம்புமொர்
பரி ம்...தீர்ந் தாளி சிறந்தார் முல்லைக் கொடியொத்தாள்
238 ங்கு ாற்றவற் ந...அறைந்தார் பெரு ஏற்றுரி போர்த்த...அறைந்தறி வுறீஇ
92 ய பின்றை
239 ம்பரப்பி 2455 தூமக் குடமாயிரமாய்
" " பார தம் ந்திரப் ங தசும்புறு மகிலின் றூபம்
2 9 ால பினன், மா ற வாளற்றுக் கண்ணுங் காட்சிதவ்வின
மா கொண்ட

சு சச ே நோ
புறநா களள வெளி கப் ப டர
2403 லேந்திய க தே. திரு மாந் ற செம். ங பூகமு ன் ாரி
ஞான
2405 மண்மகள்... ழுதிட்டாள் வெங். கோ கக யம், ழுதக பொரு
2408 குழை களுந் தோடும் அச ழையு ாடும் வ க விப்பா
2411 மங்கல வச்சு ந் தெளித்து ருர்ப் தெய் கஉங சால வச் ந்தெளித்தபின் ற ருரும்
2414 ஆயிரத் தெட்டுவேழ நிரைத்தன மண் ருங் உ: உ உ0ங-ச கோ யா நாலிரண்டு மி யா, வா
ணுநீர்க்கு ந்தவை கோயிலுட்ட
2416 இழைத்தபொன்னகரின்...இடுமணை உ -எ ணுண்ணி வரித்த...மணைசேர்த்
அறுகை நெய்தோய்த்து...மகளிர் எ0 அறுகை புல்லினும்...நறுநெய் ே
நெய்யேற்று கின்றார் ய்த்த முறைமுத
24 வயிரக் காட்டு விளங்கொளியிமயம் அ ங அ இமயத் ப்பிறந்த வயிரச் சாதி
இமய மென்னும் பொன்னெடுங் குன் புறநா உ நிலியர்... பொற்கோட் டிமயமும்பொ
லப் பூமிமே னிலவி தியரு ம் போன்றே
உ-ங ணி நெடுமல்
மன்னர வர் தரும்
2424 க ம ற மார்பு 0: கள ங உ மற்பக ம ந்த டோ மைந்

செய்யுள் எண்.	மும் அ	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	ல்க	செய்யுள் பகுதி எண்.	ல்லது எண்.	ழலம்	கருத்
2434	மதயா	பெ			கஉச	யணி யி	பிடி
				உ: கஉ	ஙஎ	யணி மே	
					ஙஙங	மையணி யார்	தாங த் தழும்பி
2437	மைந்நூற் றனைய மாவீழோதி வகுத் தும் தொகுத்தும் விரித்தும்...வாரி ...ஏற்றிமிலி னேற்ப முடித்தாள்				ஙO-கஙங	சீப்பிற் றிருவுற வாரிச் வகுத்துச் கருங்குழல்...எடுத்த	சுருண்முறை புரியுறீஇ யாத்து
2438	கரும்புந் தேனு மமிழ்தும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொல்	சி			அ-கூ	குழலும் யாழு மமிழ் நின், மழலைக் கிளவி	ழு,
		கூர்ம	மணம்	உஙச	கரும்பு மமுதுங் கோத் கனிவா யத்தீஞ்சொ		லந்த
	ரும்பு மிலைய மய யாய்ந் ட் டு	புறநா		உங	புலராப் பச்சிலை யி டுத்த, மலரா மாலை		ெ,
,,	மூல்லைச் சூட்டு மிலைச்	பெரு	: உஉ	உகக	மங்கல நறுஞ்சூட்டு மரபி னணிந்து		
2441	கரம் பொருதசங்கின்		ள்ளி	எஎ	விலங்கரம் பொருத கோட்டு...குழை		
2444	கண்கொளாப் பட்டு			அஉ	நோக்குநுழை கல்லா நுண்மைய		
	,,	ாயுச	ரியா	கஙஉ	நோக்குநுழை கல்லாச் செய்ய வணங் கரவி னுரியன்ன பட்டாடை		
2445	பரடுபு	கி கி ாடு	பெரு		உOஅ	பர்ட்டசை கிண்கிணிப் பக்கம்புல்லி	
2451	கோமக துது	ஞருவமாய்க் கூற்றம் போன்	கலி			வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங் கொல்	
2455	வேமா	யர்தம் மகளின்	பெரு		அ கூO	வேமா னியர்மகண் மண்ணகத்திழிதர	

		நீல	ரும
2457	கயிறுரீஇக் காட்டி யிட்டார்	ணமா	
,,	தெண்டிரைவேலியெங்குந் தீதினதாக மாதோ	சீவக	
2458	கண்ணிஞ லின்று கண்டாங் கூற்றினை ...பெருந்தடங் கண்ணித் தம்மா		
2460	கோவிந்த னென்னுஞ்செம்பொற் குன் றின்மேற் பிறந்து கூர்வேற், சீவக னென்னுஞ் செந்நீர்ப் பவளமா கடலுட் பாய்வான், பூவுந்தியமுத யாறுபூங்கொடி நுடங்கப் போந்து, ...மடுவினுட்டாழ்ந்ததன்றே		யற்
2466	காணட நடுங்கிக் கையா னகைமுகம் புதைத்ததோற்றஞ், சேணிடையாவு சேர்ந்த திங்களை யொத்ததன்றே		வக
2466	துடுப்புநெய் சொரிந்த லோடும்		ந
2468	எரிவலங் கொண்டாய்பொற் கட்டிரு னேறினனே		உ
469	துளங்கெயிற் றுழுவைதொல்சீர்த்தோ கையோ டிருந்த தொத்தான்		உ : எ
473	இன்னீ ரிளம்பசுங் காயும்	மதுரை	
477	தோக்கையந் துகிலிலுள்	பரி	
480	வீணைமழலைக் குழல்பாண்டில்	பெருங்	: சo
481	தவளைக் குரற்கிண்கிணி	,,	கஉ
483	வீடுமலியுலகினவர்போல விளையாடும்	மேரு	னனு
494	வச்சிரவண்ணன் காப்பவாழியருழி	ஏலாதி	
		பெருங்	: உ

	வேமானியரென வைவரித்தேவர் காவார் கயிறுரீஇ விட்டார்	
2466	தெண்டிரைவேலி யெங்குந் திருவினை யாட மாதோ	
oஅசு	பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினி யறிந்தேன்...பேரமர்க் கட்டு	
	ஆள்வரை யனைய தானையச்சுவக்கிரீவ னென்னு, நீள்வரை மருங்கினின்ற திருவெனு மருவி நீத்தந், தாள்வ ரை யிழிந்துவந்து தகைமணிநீல வண்ணன், வாள்வரை யகலமென் னுங் கருங்கடன் மடுக்குமன்றே	
2468	குளிர்மதி கொண்டாகங் கோள்விடுக் கின்றதேபோற், றளிர்புரைகோதை மாதர்...கையைச்செல்வன்விடுத்து	
	துடுப்பிற் றுழைத்த சேதா நறுநெய் கட்டிலே றினனுற் கருதியது முடித் தென்	
உசு-எ	மணிநிற மஞ்ஞையுஞ் சிங்கமுமயங்கி யணிமலை யிருந்த தோற்றம்போல	
சoo	தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்	
உஉ	நீடாழ்பு தோக்கை	
அசு	குழலும் யாழு மழலை முழுவமும் தவளையங்கிண்கிணி [தியே	
	முத்திபெற்றுரை யொத்தானம் மூர்த்	
o	வச்சிரவண்ணனுய் வாழ்வான்	
எ	வச்சிரவண்ணனே வழிபட்டு	

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அ நூத்.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி. எண்.	ம் அல்ல கருத்
2496	அவிர்மதிப்பாகக் கன்மேற் காய்ந்தவா ள்கலப்பத்தேய்த்து...கைப்புரட்டி				காளினை...மதிப்ப த்தன்ன, வ கேழ்க்கன்மிசை புரட்டி
2520	ஆனிரையினத் தலங்கலேறனுன்	சீவக		9	ஆய்த்தியர்நலக் காசெ றாணனுன்
2523	பவளக்காம்பின்...டருதியொத்தான்	சூளா			பவளக்காற் குடையினீழலான்
2524	பனைக்குழாத்திற் பிச்சநிரைத்தன	தே.திரு	நல்லூ	கொட்க.கo	பிச்சக்குடைநீழற்சமணர்
2525	அடிநில முறுதலுணி...பாய்மாப் பரந் த	பெரு	க: ந.	நஉச- எ	குளம்பு நிலனுறுத்தலுங் குறையென நாணி...பொங்குமயிர்ப்புரவி
2527	சூலந்தெ ஸ் ரு ாமுகில் கிழி	ாியதிரு			மணிமாடத் துச்சிமிசைச் சூலஞ்செ
,,	மாடம்				ழுங் கொண்ட லகடரிய [கோயில்
		சூள		கஉந	சூலமெற்றி...அந்தரந் திவளு ஞாயிற்
2530	பெதும்பையர் விதும்பிநின்றூர்	பெரு	உ: எ	ஈக	பெது பைமகளிர்விதும்பி நோக்கினர்
2531	அரங்குபுல்லென்னப்போகி	ாா	குமார	கo	செல்ம்புல்லென...எய்தினர்
2535	செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யும்...போல	குரள்		எருஉ	செல்வரையெல்லாருஞ்செய்வர் றப்பு
,,	,,	ழி.		ககந	காலாடுபோழ்தில். சிலர்
2539	வித்தியவேங்கை வீயும் விழுப்பொனும் விளங்க			கஅக	திருக்கி ர் வேங்கையும் பொ பிதிர்ந்த
2541	முனித்தலைக்கண்ணி நெற்றிச்சிறூர்	புறநா		உருo	முனித்தலைப்பு
,,	,,	ரு	உ: உ	கoஎ	முனித்தலைச்சி
,,	கண்ணரக்கிநோக்காது	,,	க: நசு	கூக	உண்கண்ணெருப கையரக்
2545	மேலெழுந்தநீறு தேந்தரு கோதையார் தந் தெண்மட்டு ட் — — ற்ற	நள	சுயம்	உஉ	தேரிற்றுகளைத் திருந் ழையார் பூ குழலின், ரிப்பு னைப்பு

2549	காமஞ்செப்பி			உ	காமஞ்செப்பாது [டும்
2553	குடங்கையி லெண்டுகொண்டு			அரு	குடங்கையி லெண்டுகொள்ளவுங் கூ
,,	உடம்பெலாங்கண்களாயின்		ருவா	சதகம்	உக	உடம்பெலாங்கண்ணுய்
2554	முலைமுத லுறைந்த வன்றே மூரித்தா ளாளியானேத், தலை நிலம்டாளவெ ண்கோடுண்டதே போன்று...செகு த்தநம்பி		பாருந		கூ-சஅ	ஆளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளிமொய்ம்பின் மிகுவலி செருக் கி, முலைக்கோள்விடாஅ மாத்திரை ஞெரேரென...சரிகால் வளவன்
			நா		உஅ	ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத் தன், மீளிவேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப, வேந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்தும்
556						ஆக்கமதர்வினுய்ச் செல்லும்...உழை [நின்றனவே
560			ரு	மன்	கூஎ	மலர்கையினேந்தி...கதவங்க ளீங்கி
,,			ரா	ரித	கூக	வரலுமாமணிக் கலமுறை கதிர்நகைக் கபாடம்டோழ்ந்ததே
567	எத்துணைத்தவஞ்செய்தான் கொல்				எO	இவன்றந்தை...என்னுஞ்சொல்
,,	சித்திரத்தேவிப்பட்டம் திருமக னல்கி னனே			மந்திர	எங	தேவிப்பட்டஞ் சேர்பவளன்றே [தென்று
		,,		ரசியற்	கஎ	மங்கலத்தேவிப்பட்டங்காலையாமணிவ
571	கைத்தலமந்தி கொண்ட கைம்மகப் போன்று தன்கட், பத்திமைவிடா து...மைத்துன மன்னர்க்கு		பெ	; : கூசு	ஙூ	மரனிவர் குரங்கின்மகக்கோட் போல, நிலைமையொடு திரிதரு நீதியஞகி
,,	கொட்டமேகமழும்...குழல்		தே.திருஞா	கோயில்		கொட்டமேகமழுங்குழலாள்
575		,,		கொள்ளம்		கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூ
,,	வீடிலந்தரைக்கோடி விருத்தி		வளையா		டஎ	அரசொடுவட்டவராள்டவிருத்தி
577		,,	திருவிளை	தடா.அவ	ஙூ	கற்றறி யந்தணுளர் விருத்திகள்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம்	நத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	ளி	ல்க பதுதி ள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	மூலம்	லது நத்
2578	மே	மல்	மே			ப. ங	மே	யுரித்து
					அ	றுதிவெ	இ	வந்ததால்
					,,		வேனற்ப	னிக்கலந்தாள்
					யம்	உ	இளவேல	வந்ததெதிர்
2583	வாழ்	ாசோபாய	பழ. அ நற் பு-வெ. கம்ப	ம்		அ	ஒல்குரமே	ர லிடைக்கொ
						ஙஙo	வாழைவாளிற் பிறழ்	
				ம்		உக	வாளைபிறழுங் கயங்குடும்ப.	
				ம்		உஉ	வாளென வாழைகள்பாய	
			பட்டிம				வலைஞர் முன்றின்மீன் பிறழவும்..... கொலைகடிந்துங் களவு நீக்கியும்	
		,,					உத்தரகுருவிலைப்பத்தோன்றிய	
		லையவர் மு றிற் பொங்கி வாழைபாய...கொலைகடிந் றிக் கோத்தொழி னடாததுமன்றே உத்தர குருவு மாகிக்...கோத்தொழி னடாத்தும்					உத்தரகுருவி லைப்பத்தோன்றிய விக்கல வீரன் விறற்படைவீடு	
			ரு					
2600		எ பாலிகந் யர்ந்தாற்கு	சி					
2607		கோ தத்தொ கு குற் கனவகத்தே கண் ட் டோன்றி வந்தீர்	தீ		அ அ	223	எண்குணன்பாத்தில் பழம்பொருள் எண்முத்தணிமாலை முடிக்கிடைக... முலையோங்குபு	
2608		க டப்பதுபோற் சேர்ந் பாத முடிநீட்டி	மேரு	பூர			ளஞ்சி டப்பதேபோற் செ ந்தெழுந்து	

2612	கற்சிறையழி ள்ள ாய் தொ	அ	வருவிசை புனலைக் கற்சிறை போல
,,	மதுர	எஉ	வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப
,,	பெருங்	ககஉ	புனல்கொல் கரையின்
,,	கூர்ம ரிய	உச	கற்சிறையழித்து...ஒழுகுஞ்சரயு
,, ,,			கற்சிறையாம் பந்தமதறுத்து
2623	யபாலடிசி ளிரேந்,	க	அறுசுவையுண்டியமர்ந்தில்லாளூட்ட
,,	அரங்க,	ககூ	மாதரட்டேட்டுஞ்செல்வம்
2635	ர் ெ ால் மார் ச் சீவ	2993	எழின்முலை நெற்றிசூழ்ந்தார், கழுமிய
	ற்றல்		துகிலின்
,, ,,	ரு		கொங்கை பாணிறப்படத்தின் வீக்கி
2636	மகளிரி ஓ ரப் த், ,		அனிச்சப்பூம்போது கொய்வார் போ
			லணி மயிரை வாங்கி
2640	ழ்ச்சியும் மகழு சீ	2825	வாய்ச்சி வாயுறுத்தி..மமர்பிறரென்று
			முள்ளார்
,,	யா	உ	உவத்தல் காய்தலோடிலாது
2652	சனிக் ற வ	கச	கஉ ஓசனிக்கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள்
,, ,,		ஈகர	கூஈ பறவையாகி...ஓசனிக்குமுறை
2654	நீர மாட மேர்ம் நிறை, பரி		க0 நீரணிகாண்போர் நிறைமாட மூர்கு
,,		க0	உக நீரணிமாடத்து நெடுந்துறை [வோர்
,,	பெ	க: ச0	கஎ நீரணிமாடத்து நிலாநெடு முற்றத்து
,,		க: சஉ	ஈகூ மேர்ந்து வனப்பெய்திய நீரணி மாடம்
2655	கணமலை யரசன் மங்கை கட்டியங் காரனுகப், பணைமுலை மகளி ரெல் லாம் பவித்திரன் படைய தாக... நீர்ப் போர்த்தொழி லுடங்கினரே	க: சக	உ0 உஈ மாற்றுமன்ன ராகுமி னெனத்த, முரி மை மகளிரொடு செருமீக் கூறிக், ...அரச குமர ராரப்பொலி யரவ மும்
2656	தாமரைச் சதங்கை மாலை சக்கர மெ ன்ன வீழ்த்தும்		அரும்புவா யணிந்த பெருந்தண் சக் கரம்

செய்யுள் எண்.	முலம்	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	பக்கம்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம்	நூற்பெயர்
2658	தா மாடமே,	சூளா	ரத	சுஉ	தானக மணிநிலைச் சுடர்	
,,		பெருங்	நஅ	அக	தானக மாடமொடு	
2660	யொருகை யேந், மத் தாரை பாயப், யேந்தி	தஞ்சை		உள	அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந் தொருகை, துகிலேந்தி... செல்லுமா னெஞ்ச நம்முயிரே	
2663	பிடிக்கைக் ச	சி.			பிடிக்கை யன்ன பின்னுவீழ் சிறுபுறம்	
,,		அகநா			பிடிக்கை யன்ன பின்னகம்	
,,		பெருங்	க: சo	ககூந	மாரிப் பிடிக்கை...கூந்தல்	
2666	உடு, பட் டொ	,,	க : சo	கசஅ	நார்நூல் வெண்டுகில்...காண்மின்	
,,		ம்	புனல்வினை	கள	அந்துகில்...தழுவி ளைரோ	
2674	தே தீஞ்சு யி	ரை		சுஉச	இருஅல் புரையு மெல்லடை	
,,		நா		கoந	மெழுகு மெல்லடை	
2675	மென்முஃ சே செய்	தே. ரு	பிரமபுரம்	மின். உ	வேதணி சரத்திறுன்	
,,	,,	க	கடதிற	நரு	தடமுலை வேது கொண் டொற்றியும்	
2677	குழைமுக மிடவயிற் கோட்டி		யம்	அஅ	குழைமுகஞ் சுடரக் கோட்டி	
,,	தேறலுக மதிகண்டு...ஊடி	கம்ப	டாட்டு	கள	வள்ளத் துள்ளே...என்றுள்	
2680	பங் யப்பகைப் பருவம்	சீவக		3072	பங்கயப் பகைவந் தென்ன [காலம் தாமரை முகங்கள் வாட்டுந்தண்பனிக்	
,,						
2685	வெள்ளிலோத்திர். வெண்மலர்	ஐங்குறு		நo	வெள்ளோத் திரத்துமையில்வாலிணர்	
2686	செஃவெலிமயிர்...கம்பலம்	பேரூர்ப்	ழுக	சக	எலிமயிர்ச் செம்போர்வை	
2691	தும்பி குழலாக	மணி	ச		குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட	

		கார்		இருந்தும்பி யின்குழ லூதும்
		பெருங்	உ : கஙு	உச குழல்வாய்த் தும்பியும்
		கம்ப	கங்கை	ஙு வரிவண்டுகள் குழலின்படி சுழலும்
		இலிங்க	நவவருட	சசு கடிகமழ் மாங்குயின் முழவா
		பொருந		சஉ வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி
		சிறுபாண்		கள-அ உயங்குநாய் நாவின்...அடி
		மலைபடு		சஉ-ஙு மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன...சீறடி
		நற்		உருஉ கதநாய் நன்னுப் புரையுஞ் சீறடி
		பெருங்	உ : ககூ	க இளைப்புறு ஞமலி நலத்தகு நாவின் ...அழலுறாஉஞ்சேவடி
		கூர்ம	இரா.வனம்	கரு வருந்துநாய் நாவி னணிகொள் சீறடி
		,,	இரா. வை	உஅ வருந்துநாய் நாவி னன்ன மலரடி
		இலிங்க	அம்பரீடனை	ஙஎ வருந்து நாயின தடி...மலர்த்தாள்
		பெருங்	க: சஉ	சுஅ மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும்
		சூளா	அரசியற்	ஙகூஎ செந்நெற் கதிர்சூட்டி
		பெருங்	உ : க	ஙஎ-அ சேயோன் மார்பிற் செல்வமெய்தற்கு
		சீகாளத்தி	கண்ணப்ப	கஅ-கூ உண்டுகொல்...சுமையாயிற்றுல்
		மேரு	மன்னனும்	கஅ0 காதிகண் ணரிந்து வீடுங் காலத்தால்
		சீவக		2730 வார்தளிர் கவரி வீச [சுருளை வாங்கி
		சூளா	சுயம்	அஎ கனமடற் குமரி வாழை யுள்ளெழு
		பெருங்	உ : கஉ	கூய மோதிரங் கழித்தனர்
		,,	உ : கச	ஈ செந்[illegible]வாங்கிப் பத்திரச் சேதம்
				ப[illegible]இள்ளியும் [...தயிர்கலக்கி
				க புலி[illegible]ன் மத்த மொலிப்ப வாங்கி
				உஎ [illegible]ங் குரல வாள்வரி யுழுவை
		பெரும்பா	அகநா	சூ.சக([illegible]ம்) [illegible]க்கு...கேட்டொறும் பெரு
		தொல். ந	அகத்	கரு [illegible]ர்க[illegible]யு மோதை...குளிரு[illegible]டம்
		ைடதம்	நாட்டு	

			,,
2694		நாய்நாச் சீறடி	
,,			
,,			
,,			
,,			
,,			
,,			
,,			
2699		ர்சூடி	
,,			
2701	இளையான் மார்பி னலம் ருகி		
,,	இவ்வா றெங்கும்...அசைந்தார்		
2713	காதிக்கண் ணரிந்து வென்ற		
2715	பைந்தளிர்க் கவரி யேந்தி		
2716	கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிர்	ரு	
,,	கழுமணிச் செம்பொ னுழி		
,,	வாழைக்குருத்தைச் சிற்பவேலை	தோ	
	ன்றக் கிள்ளல்		
2717	கடைதயிர்க் குரல வேங்கை		
	,,		
	,,		
	,,		

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள். அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2728					பொன்போற் புதல்வ னோடு
,, 2733	றை குநாழி கெ றுகூற	புறநா மூல்ஃ மதுரை சூளா		நிஅ எக	பொன்போற் புதல்வர் குறுநீர்க்கன்ன லினத்தென் றிசைப்ப வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப பொழுது சென்னுழிகை...உணர்த்த
,, 2735	குய்	பெரு	சுயம் உ: ங க ஙச	உங ஃசு-அ	குய்வளங் கொளீஇ
2736	ழைக்க ...ார் மனிச் செப்பின் வாச நீட்ட பஞ்சவாசந் திசை யெலாங் பாய்க்கொளடு				பணியோள்பற்றிய ழைச் செப்பின், வாச நறுந்திரை .....தான்பின் கொண்டு
2744	உ தை னெடும் கொண்டு	மணி			அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகு
2747	ம ண்ண வலித்த	சீவக		289	மணிவரை யனைய மாதவன் [ந்து
2749	பா ண்டிரை டகடற் படுநு த் யுட், டி. ய் தென் ட லிட்டதோர் நோன்கழி சிவணி ரசவத்துளையகவயிற்செறிந்தென	திருச்சிற்		சு	வளைபயில் கீழ்கட னின்றிடமேல்கடல் வானுகத்தின், றுளைவழி நேர்கழி கோத்தென
				உ-உரை	டகடலிட்ட ஒருநுகத்தின் ஒருதுளை யில் தென்கடலிட்ட ஒருகழிசென் று கோத்தாற்போல
		பெருங் மெய்ம் மொழி	ஙஉ	கள-அ	தென்கடல்...வந்து பட்டா அங்கு திண்பெற்ற தென்பால் வீரை செறிநு கத் துளையினூடே, வண்பெற்றவட பால்வீரைக்கழிசெலமருவுமாபோல்

,,	அரிதால்...மானிடம் பெறலே	அறநெறி		உகஉ	மக்க ளுடம்பு பெறற்கரிது
2752	கருவி மாமழை கானபெயல் பொழிந் தென	பெரும்பா		உச	கருவிவானந் துளிசொரிந்தாங்கு [தாங்கு
2756	பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்து	மது க		ஈக-ஈ அச	மாக்களை...தாமரைப் போது பிடித் அடைமரை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட,குடைநிழற்றேன்று நின் செம்மலை [பழி
2769	ஏதிலான் முரம்...இதந்த பாவத்து	குறள			எளிதென வில்லிறப்பா னெய்தும்...
2771	விழுப்பற வதுக்கி யிட்டு	மேரு	நிரயத்	உ	விழுப்பற வதுக்க வினையேகொடிய
2777	அச்சணங்கு வேலோய்	கூர்ம	சந்திர	அ	அச்சனங்குவேற்றுருகுவும்[தென்பார்
2780	மண்ணுரை...ஈன்மடங்கே	நாலடி		ஙசு	றியயர்... இல்
2781	மனுவனைய மென்சூன் மடவுடும்பு	பெரும்பா		ஈஉ	மவுச்சு லுடும்பு
2784	நிரம்பாத... பொன்றும்	பெருங்	ருஈ	ஈ-ச	துறை... பகட்டினை போல
2787	வேள்விவாய்க் கண்படுத் லப் பித்திட்டார்	குறள்		ஈஉசு	கொலாமை மேற்கொண் டொழுகு வன்...கூற்று
2789	மல்லன் மலையனைய மாத			அஙஅ ச-ரு	குன்றன்னர் [திருத்தகு நிலைமைய ஆன்றோர்போலத், துளக்க மில்லாத்
,,					
,,		மேரு	சமவ	ரு0	மலையனைய நிலையுடைய மாதவர்கள்
2790	னையார்தோள் கொம்மைக் குழகா டுங் கோல வரைமார்பர்	ாரதம்	துபோர்	சுசு	குழக ராயின மடந்தையர்க் குருகு வோர்
2793	ணர் களிறேபோற் பாயோங்குயர் ாவாய்	ெ		ஈள மற்	ளிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்,கும் புங் கலனுந் தோன்றும்
2799	ஏட்டெழுத் றி; றி யெ ாற்பா ள்ளிட்			ஙஈ	டைஈடுவே,நீட்டோலை,வாசியாநின்று ன் குறிப்பறிய...மரம்
2808	கடி ார மி	பெரு	ஈஅ	கஉஈ	கயாரங் கழுத்தின் மின்ன
2823	னிலத் திண்றே	நரி			ரநன்ற தாயிற் கேடின்றியிட்ட த்து.....அதனையன்றே

சீவக சிந்தாமணி	மூலம்	நூற்பெயர்கள் முதலியன.	நூல்கள் இன்பதுதி	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	
24	ஆமையினடங்கி				ஒருமையு ளாமைபோல்...ஆற்றின்
2825	வாய்ச்சிவாயுறுத்தி...ஈமர்பிறரெனறு முள்ளார்				தத்தமக்குக் கொண்ட குறியோ தவ மல்ல...பகலாணி போன்று
2826	பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்பிற்...விழுத்தவர்மனையில் வந்தால்	மேரு	வச்[illegible]ரா யுத[illegible]	ஈ அ	மண்ணிற்கண் ணுகத்தளவுநோக்கி... புக்கான்
2839	ஈமைத்த பூந்தாமந் தோய	[illegible]	ருர்	பொய்	நும்மானமைப்புண்ணேன்
2842	அடங்கலர்			உள	நெஞ்சிற்றுறவார்...பலர்
2845	உள்பொருள்...உணர்தன் ஞானமாம்			சூ	மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு
2860	தாமரைசூழ்படகற்கோயிலே	சூளா		க	பகற்கோயி லெய்திஞன் [னும்
2863	வடமலைப் பொன்னெஞர்	பெருங்	அ	ஈ	வடதிசை மாமலைச் சுடர்விடு பொன்
2870	நாக முலையெயிறு...மன்னர்	புறநா		உ	அண்ணல் யானை...ஊன்றினும்
2871	பிறர்மனைகள் சேரின்...இடைப்படுவர்	சீவக		253	பிறர்மனை நலத்தை...கண்டாய்
,,	,,	பாரதம்	போர்	சூ	தன்மனையாள்....பேறென்றார்
2873	பொய்யொடு மிடைந்த பொருளாசை	நாலடி		அ	பொய்யோ டிடைமிடைந்தசொல்
,,		இறை		[illegible]	பொய்யொடு மிடைந்தவை தோல்கின்
2884	முந்நீர் [illegible]ழ்த்தவ[illegible]தா	சிலப்	ஈ	ஈ	ஓங்கிய நன்மணி யுறுகடல்வீழ்த்தோர்
,,		மணி	உ	எ	மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங் கடல் வீழ்த்தோர் போன்றும்
2885	கழிந்தநம் பிற[illegible]ம்மூளேதி[illegible] யாங்க[illegible]ல்லாம்			27	தொல்லைநம் பிறவி யெண்ணிற்...ஏதி லம் பிறந்து நீங்கி...சேரலம்
2887	தணக்கிறப் பறித்தலே [illegible]ந்தானலோவி டுத்தல் செல்லா,நி[illegible]புடையுடும்பு	பெரிய			வங்கினைப்பற்றிப் போதாவல்லுடும்பெ ன்னநீங்கான்

2889	சாசார தேவர்கே ாய்	மேரு நா	சா	இந்தச் சாசாரனுனல்
,,	,,	சூளா	ககக	சாசார மென்னு மிந்திர வுலகமெய்தி
2890	சிலம்பிற்சி புங்குரல	,, நகர	கக	காவிவாய்...இளவனமயங்கும்
		கம்ப ,,	சுட	சிலம்பேங்கவேங்குவ...கமலவன்னமே
		ரங்கத்தர்	கூக	சிலம்பின்குரலன்னம்
,,	,,	கூர்ம சந்திர	ககச	சிலம்பொலி யென்னப் பெடையன
2891	வாய் ாழி. .நடுங்கவீழ்ந்ததே	சீவக	3016	இன்னுரை.....வீழ்ந்தது [மரற்றி
2896	பாலக மெ ர்மயிர்ப்பஞ்சிமெல்லணை	பெருங்	ககட	பால்பரந் தனன பஞ்சிமெல்லணை
2897	ப்பு ற்பிறந்த புட்போல்	கலி	ககசு	வறங்கூர் வானத்து வள்ளுறைக் கல
2900	டியுமிழ் முரசம்	முருகு	கஉக	உருமிடிமுரசு [மரும்புள்
		பரி	ச	இடிமுரசியம்ப
		,,	உஉ	முரசதிர்பவ வபோன்முழங்கிடபயிற்றி
,,		அகநா		இடியுமிழ் முரசம் [பணை
2902	கரும்பலாற் காடொன்றில்லாக்கழனி	புறநா		கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தண
2907	வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்...சுரக்கும்	,,	கஅச	காய்நெல்லறுத்து...உலகமுங்கெடுமே
,,	,,	காழித்	எ	ம ரப்புரு ....பொலிவற்றே
2908	நெல்லுயிர்....நம்பியென்றான்	புறநா	கஅசு	நெ ரன்றே...கடலே
2909	ஆர்வலஞ்சூழ்ந்த...அன்னதாமே	,,	கஅடு	ார்கோத்து.. தலைத்த த்தரு
2910	காய்ந்தெறி...லெகுளி மாற்றி	,,	கூ	டுத்த...துப்பிலை
	,,	சீய	கூ	ற்ற ...மனத்தனை
	,,	ரு	க:	50- உ நாகத்து...இறைகடன
	வேந்தர்தாம் ழுப ெ			கா லறியாமையுய்க் ற்பி, சே
	ளிப்படார் றத்தல்			சே நூல்
	,,			ாவி ழுபவிழையா
				, ம னியவா ந்த
29 6	தோழர்ம ம்பித		நி	ார்க
				ழ்வாரைச் ெ

சீவ சே ளே	முலம்	நுத்	நூற்பெயர்கள்தலியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம்	கநுத்
2928	மாலைப்பந்தும்		புறநா		ஈஈ	மலராமாலைப் பந்து கண்டன்ன	
,,	,,		பெருங்	ஈ: அ	சுச	தாரகம்புதைத்த தண்மலர் நறும்பந்து	
2929	மாசித்திங்கண்...அறியாதார்		நாலடி		கச	இம்மியரிசி.....அடுப்பினவர்	
2930	காட்டகத்தொருமகன்.....உய்யும்		புறநா		ககஈ	வெண்களரின்...கூடும்	
2932	மாய்தலும்...செப்புமால்		,,		உள	தேய்தலுண்மையும்.....திரிதரும்	
,,	,,		கூவப்	மிசா	கச	உலகினர் செல்வநந்தல்...வாழ்வார்	
,,	,,		தியாகாரை	நமிச	ககு	அகன்மதிவளர்ந்துதேய்ந்து...கர்ட்ட	
2938	மெய்ப்படு சாந்தும்...நம்முணமால்		நாலடி		சஈ	தக்கோலந்தின்று...மயல்	
2945	குழலேங்குமாதேங்கியழுதார்		நற்		ககஈ	ஆம்பலங்குழலினேங்கி	
,,	,,		புறநா		கசஈ	குழலினவதுபோ லழுதனள்	
,,	,,		கம்ப	அரசியற்		வேய்ங்குழல்...ஏங்கினள்	
2950	முட்டுவட்டு		பெருங்	க: ஈஅ	களo	முட்டிணவட்டும்	
2955	வீங்குபார்கடலும்...தேவிர்காளோ		நைடதம்	சந்திரோ	ஈo	தண்ணங்கதிர்...ஏதாம்பேருலகே	
2968	கமழ்கடாத்தண்ணலரசுவா		சீவக		3087	மணிதிக ழரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்று	
,,	,,		சூளா	மந்	ஈஉ	கமழ்கடாக்களிற்றுவேந்தே [தோ	
2972	கொக்குகிர் நிமிரல் வெண்சோறு		நற்		உருஅ	கொக்குகிர் நிமிரன்மாந்தி	
2983	நற்றவம்பரவை...ஆற்றது		சீவக		3027	ஏமமீருலகமோரிம்மிப்பாலென...நீக்கி	
			புறநா		ஈருஅ	வையமும் தவமும்...ஆற்றது	
2984	கண்ணினீரான்...மெழுகி		,,		உசஈ	மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே	
2998	தேய்பிறையுருவக்கேணி		பட்டின		ஈரு-அ	மதிசேர்ந்த...வான்பொய்கை	
,,	குவளையஞ்சிக் குறுகிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்			சம்புத் தீவின்	நுள	செங்கழுநீ ரனந்தில் விழித்த கண் ணெனக் குறு விழிக் கொள்ளும்	

3000	திருமணிச் செப்புப்போன்றவே	பரு		கசு	திருமணியடக்கிய செப்புப் போன்ற
3012	மலர்த்தாமம் தாழ்ந்து...பிண்டி	சீவக		30 8	வாடாமாலை வார்தளிர்ப்பிண்டி. கோதை தாழ் பிண்டி
3026	மத்தக மயிரென வளர்த்த....	குறள்			தலையினிழிந்த மயிரனையர் ... கடை
3035	நாற்கட கடந்தவ னமோ திட் டிடப்,பாற்கடல் தே	பெரு			நாற்கடலும்பர் நாகவேதிகைப், பாற்க டற் பரப்பில்
3039	பற்றுர்வஞ் செற்ற முதலாகபபாம்புரி போன், முற்றத் நறந்துமுனிகளாய்	ரு த்		கசு	பைந்தோலுநஞ்சு முரித்துமிழ் சர்ப்ப மெனத்துறவார்
3046	தீம்பானுரைபோற் றிகழ்வெண்பட்டு	சி	உ உ	உக	நுரையென விரிந்தநுண் பூங்கலிங்கம்
		பெருங்	உ:ரு	அசு	நுரைபுரை கலிங்கம்
3048	வெண்செப், பந்தரத் ர்ந் பன்மீ னெ த்	புறநா		நoஉ	எண்ணின், விண்ணிவர் விசும்பின் மீ னும்...உறையாற்று
3049	நிலம்பி க் கொய்சுவற் புர மான்			நoந	நிலம் பிறக் கிடுவதுபோற் குளம்பு கடையூ, வள்ளமொழிக்குங் கொட்
3052	வல்		றஉ	நரு	கமலப் பூப்பலி [பின் மான்
		,	,,	நக	ர்செயபூபபலி
3081	த்தியா மென்.	ரு	சஞசயநத	உக	சுக் லத்தியானவாளெடுத்து
3082	யந்த கன்ற	சூளா	இரத	அஉ	ஆ யந்நகன்று நின்ற வடிகளே
3090	ாலே ரேந் ய மலர்மாரி. கமழுந்திரு படிப்போது தாரே	பெரு	உ: க	நரு-சு	வெந் ரருவினை வீட்டியவண்ணலே, யி ர வுலகமெதிர் கொண்டாங்கு
07	ன்னுயிர் தா போன், மல	குறள்		நகசு	இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை து ன்னுமை, வேண்டும் பிறன்கட் செயல்
	யுயிர் பொ யிர். பே				கரும்ம் பிறப்பும்...வெண்பிறப்பும்
		சி		அ	வெண்மை நன் பொன்மை...உணரு மென்றான்

கணபதி துணை.

சீவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் என்	அடி யெண்	பிறநூற்பெரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் என்
க	க	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	கஞ
,,	,,	நேடெத. சரவண	கடவுள்	க
,,	,,	நேமி. உரை	இடை	உ
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்க	ஞ
,,	சு	இ. வி: வைத்	இடை	உஎ
,,	,,	கல். மயில்	திங்கண்முழு	ஙஉ
,,	,,	சிலப். அடியார்	கூ	கசு-ஞ
,,	,,	தஞ்சை. சொக்க		ஙஉசூ
,,	,,	தொல். ஈ.	இடை	சஅ
,,	,,	,, வேறுரை	,,	சசூ
,,	,,	நன். சங்கர	,,	உஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	மூ	தஞ்சை. சொக்க		க
,,	,,	தொல். ஈ.	செய்	கசூகூ
,,	,,	நேமி. உரை	வினை	அ
சு	,,	இ. வி: வைத்	பாட்	கஉஅ
,,	,,	தொல். ஈ.	செய்	ககஙூ
சூ	சு	கல். மயில்	தன்னுழை	கஉ
,,	,,	நன். சங்கர	உரி	கஎ
,,	மூ	,, மயிலை	,,	,,
எ	க	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	ஙO
அ	,,	இ. வி: வைத்	பொது	எஞ
,,	,,	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	ஙO
,,	,,	தொல். ஈ.	எச்ச	ஞஙூ
,,	ஙூ	,, ,,	உரி	உஎ
கூ	மூ	கல். மயில்	ஈன்றவென்	கO
கசு	ஙூ	மாறன். காரி	சொல்லணி	உO
கஅ	க	,, ,,	,,	கO
ககூ	மூ	இ. வி: வைத்	பொது	சுக
,,	ஙூ	சிவ. பா. சிவஞா		அ-அவதாரி
,,	மூ	தஞ்சை. சொக்க		சுசு

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
௪௯	மு	தொல். ந	கிளவி	௯௭
,,	உ-ச	தொல். சூ: சிவஞா		
உ0	க	நன். சங்கர	உரி	௪அ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	நேமி. உரை	,,	உ
உ௯	மு	யா. வி.	ஒழிபு	உ
உச	௯-ச	கல். மயில்	திங்கண்முடி	௪ரு
உசு	உ	சிலப். அடியார்	௪சு	௪ரு-எ
உஅ	க	கல். மயில்	குங்கும	உஉ
௯0	க-உ	இ. வி: வைத்	பெயர்	சஉ
,,	,,	தொல். ந	வேற்றுமையியல்	ஙஉ
,,	,,	நன். சங்கர	பெயர்	ச0
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
௯௪	க	இ. வி: வைத்	உயிரீற்றுப்	௯௪
,,	,,	தொல். ந	குற்றியல்	எஅ
,,	க-௯	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	ஙச-ரு
,,	ச	நேமி. உரை	இடை	உ
,,	மு	இ. வி: வைத்	செய்	௯௪
,,	,,	தொல். இளம்	,,	ஙஎ
,,	,,	நைடத. சரவண	சுயம்	ஙரூ
,,	,,	யா. கா: குண	ஒழிபு	சு
,,	,,	யா. வி	தொடை	ரு
௯உ	க-உ	தக்கயாக. உரை		சஙசு
௯௯	௯	கல். மயில்	உழைநின்றீரும்	ஙரு
௯எ	க	நன். மயிலை	உரி	ஙங
,,	உ	கல். மயில்	திங்கண்முடி.	ச0
௯ஙு	ச	இ. வி: வைத்	இடை	உஎ
,,	,,	கல். மயில்	கல்லுயர்	ஙூ
,,	,,	தொல். ந	இடை	சஅ
,,	,,	நன். சங்கர	உரி	ஙஅ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
சங	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	எ
சஉ	மு	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
சஙு	௯	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	ருச
சசு	,,	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	ஙஎ
,,	௯-ச	நன். மயிலை	பொது	ரு
,,	,,	பிர. சுப்பிர	சமாச	உ
ரு0	உ	சிலப். அடியார்	ரு	ஙஙஅ - ஙூ

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் என்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் என்
நுக	ஈ-சு	கல். மயில்	புயற்கார்	உசு
நுஈ	க	இ. கொ: சாமி	வினை	உஉ
,,	ஈ-சு	நன். மயிலை	பொது	நுக
,,	சு	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ
,,	,,	நன். சங்கர	பொது	நுக்க
,,	மு	,, ,,	,,	சு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
நுசு	,,	கைட. சரவண	சுயம்	கஈஅ
நுஅ	க	கல். மயில்	புயற்கார்	க
சுஈ	ஈ	,, ,,	திங்கண்முடி	கஈ
சுசு	உ-ஈ	மாறன். காரி	பொருளணி	உச
சுநு	உ	கல். மயில்	வற்றிய	களஉ
,,	சு	,, ,,	சலியா	சசு-அ
,,	,,	,, ,,	பொடித்தரும்	கநு-எ
,,	,,	,, ,,	கண்டகாட்சி	நுஈ
எஉ	க	,, ,,	பொது	கஅ
எசு	ஈ	இ. வி: வைத்	,,	நுo
,,	ஈ-சு	நன். சங்கர	,,	,,
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
எநு	க	சிலப். அடியார்	உரைபெறு	க
,,	க-உ	கழுக்குன்ற. சடா	ஈகர	களை
,,	சு	கல். மயில்	அழுதழுந்	அ
,,	க	குறள். பரி	ஈடு	க
,,	உ	,, ,,	,,	ங
,,	சு	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	உச
அo	ஈ-சு	தஞ்சை. சொக்க		ங
அஉ	க	நன். சங்கர	பொது	சுநு
,,	க-உ	,, மயிலை	,,	,,
அநு	உ	சிலப். அடியார்	கூ	கஉ
,,	சு	கல். மயில்	வள்ளியோர்	க-உ
கூக	ங	,, ,,	உழைநின்றீரும்	கஉ-ங
கூஈ	உ	பிர. சுப்பிர	சமாச	க
கூஅ	மு	நன். மயிலை	பொது	நுஎ
கoஈ	சு	இ. வி. சூ: சிவஞா	எழுத்தியல்	உள
கoள	க	சிலப். அடியார்	சு	சள-நுள
,,	,,	,, ,,	,,	எஉ-எ
,,	,,	மாறன். காரி	பொருளணி	ககூ
,,	உ-ஈ	சிலப். அடியார்	ககு	கநுள-கூ
கoகூ	சு	,, அரும்	ககு	ககுள

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககசு	ஈ-சு	சிலப். அடியார்	ஞ	உஉசு-ஈசு
ககள	க-உ	பிர. சுப்பிர	காரக	ஞ
கஉ0	க	கல். மயில்	பாய்திரை	உஅ-க
கஉசு	சு	ஈன். சங்கர	இடை	உ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கஈஉ	,,	கல். மயில்	நிணமுயிர்	உஈ-சு
ககக	க	,, ,,	திங்கண்முடி	சு0
கசஞ	க-உ	,, ,,	கண்டகாட்சி	சஅ
கஞஞ	சு	சிலப். அடியார்	உ	ஞஈ-சுக
,,	,,	தொல். ஈ	குற்றியல்	எஅ
கஞசு	,,	தொல். சூ: சிவஞா	எழுத்தியல்	க
கஞள	க	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	கஅ-உ0
கசு0	மு	ஈன். சங்கர	பொது	ஞ்சு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	மாறன். காரி	பொருளணி	ஈள
ககசு	ஈ	இ. வி: வைத்	இடை	உள
கசுச	ஈ-சு	கல். மயில்	அழுதழுங்	உ0
கசுள	க-சு	மாறன். காரி	பொருளணி	க0
களக	க	கல். மயில்	வள்ளியோர்	,,
,,	க-உ	,, ,,	குங்குமம்	கசு-உக
களஈ	சு	சிலப். அடியார்	கசு	களஉ-ஈ
கஅஉ	ஈ-சு	கல். மயில்	பழமை	ஈஞ
கஅஈ	க	சிலப். அடியார்.	சு	எஉ-சு
கஅசு	,,	கல். மயில்	இரண்டிடம்	க
கஈஈ	ஈ-சு	பரிபா. பரி	கஉ	சு
உ00	ஈ	ஈன். சங்கர	உரி	கஅ
உ0க	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	க-கஞ
உ0உ	ஈ	,, ,,	திங்கண்முடி	சு
,,	,,	,, ,,	பற்றலர்	கஈ
உக0	சு	நேமி. உரை	உரி	உ
உகசு	ஈ-சு	சிலப். அடியார்	கஞ	கூஞ-க0சு
உஈக	மு	தொல். சூ: சிவஞா	பாயிரம்	
உஈஉ	சு	மாறன். காரி	சொல்லணி	கஅ
உஈஈ	,,	,, ,,	,,	,,
உஈசு	,,	நேமி. உரை	எச்சமரபு	க0
,,	,,	பிர. சுப்பிர	காரக	உ
உஈஅ	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க0-கக
உசஉ	ஈ-சு	தொல். ஈ	எச்ச	சுக
உசஈ	உ-ஈ	,, ,,	,,	,,

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உருசு	க-உ	கல். மயில்	நீர்நிலை	ஙா
உருசு	உ	மாறன். காரி	பொருளணி	க0
உருரு	க	கல். மயில்	பாய்திரை	எ-ஙா
,,	,,	,,	வானவர்க்	ச
,,	மூ	சிலப். அடியார்	கரு	ஙா-க0
உருசூ	ஙா	நன். மயிலை	இடை	உ
உருள	ச	தக்கயாகப். உரை		அஙா
உசூச	க	சிலப். அரும்	உ0	ஙா0-ஙஙா
உள0	,,	கல். மயில்	திங்கண்முழு	உஙா-ரு
உளஉ	ஙா	,, ,,	பாய்திரை	உக-ரு
உளஙா	ச	சிலப். அரும்	உஅ	க0ச
உஅச	,,	கல். மயில்	நீர்நிலை	உஙா-ஙா0
உஅரு	ஙா-ச	மதுரை. ஙா		ருஙள-அ
உஙா0	ஙா	கல். மயில்	சூரவ	கஉ-ரு
உஙரு	க	சிலப். அடியார்	ச	ஙா-கஉ
ஙா0சூ	,,	,, ,,	,,	,,
ஙாகஉ	,,	நன். சங்கர	இடை	உ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
ஙாகசூ	உ-ங	இ. வி: வைத்	உருபு	ச
,,	,,	தொல். ந	,,	அ
ஙாஉ0	ச	நன். சங்கர	விளை	உரு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
ஙாஉக	ஙா	சிலப். அடியார்	ரு	கஉஉ-ள
ஙாஉள	,,	,, ,,	ககக	சூ0-சூள
ஙாசரு	க- உ	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
ஙாசஅ	ச	கல். மயில்	நீர்நிலை	ரு-அ-சூச
ஙாசூஙா	க	சிலப். அடியார்	ககக	அச-மங.
ங0ளக	க-உ	மாறன். காரி	பொருளணி	ங0ரு
,,	மூ	இ. வி: வைத்	அணி	உரு
ஙாசூச	,,	பிர. சுபபிர	காரக	ரு
சாகக	,,	சிலப். அடியார்	க	ஙா-சூ
சாகள	உ	இ. வி: வைத்	உயிர்ற்றுப்	ருச
சாஉக	ஙா-ச	நன். சங்கர	விளை	ஙாஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	நைடதம். சரவண	நாட்டு	கசூ
சாஙாஉ	ச	நன். சங்கர	உரி	கள
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
சாசாஙா	உ	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	எ
,,	மூ	இ. வி: வைத்	பொது	ச

வகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெருயம், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
சசசக	மு	நன். சங்கர	பொது	உ.எ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
சருஉ	,,	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	கஅ
,,	,,	நன். சங்கர	வினை	கஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்க	ரு
சஎரு	க	இ. வி: வைத்	வினை	கக
சஅஉ	கஉ	சிலப். அடியார்	கள	பக். சருரு
சகஅ	க-கஉ	குறள். பரி	குடிசெயல்	க0
ருகள	க	கல். மயில்	குங்கும	உச
ருஉ0	மு	சிலப். அடியார்	கரு	உஅ-கஎ
ருஉரு	க	,, ,,	ரு	ககக-ரு
ருஎகூ	மு	நன். மயிலை	உரி	கக
ருஅ0	க-உ	கல். மயில்	பாய்திரை	சஉ
ருஅசூ	க	நன். மயிலை	பத	கூ
,,	,,	நேமி. உரை	எழுத்தியல்	ககூ
ருகூஅ	உ	தொல். சூ: சிவஞா	,,	க
சூகஉ	ச	மாறன். காரி	பொருளணி	ககூ
சூஉங	மு	ஸைடத. சரவணை	சுயம்	க0க
சூஉசூ	,,	யா. வி.	ஒழிபு	உ
சூசஉ	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க
சூருஉ	க-ரு	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	எ
,,	ச	இ. வி: வைத்	உயிரீற்றுப்	ககூ
,,	,,	,, ,,	இடை	உஅ
,,	,,	தொல். ந	புணரியல்	ஙஅ
,,	,,	,, ,,	இடை	ஙச
,,	,,	,, வேறுரை	,,	உங.
,,	,,	நன். சங்கர	உயிரீற்றுப்	கஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	,, சங்கர	இடை	ங
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
சூருங.	மு	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	எ:
சூருசூ	ங	கல். மயில்	பொருப்பு	க0ங
சூருள	உ-ங	நன். மயிலை	வினை	ஙஉ
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்க	ரு
சூருஅ	ச	மதுரை. ந		உகள-அ
சூளக	ங	இ. வி: வைத்	பெயர்	கஉ
எஉ0	,,	சிலப். அரும்	எ	க

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
எஉ0	க	சிலப். அரும்	அ	சக-ச
,,	மு	மைடத. சரவண	சயம்	சுச
எஉசு	ச	தொல். ந	கிளவி	ரு(ள
எசக	மு	மைடத. சரவண	போர்	க
எசஉ-ச	,,	,, ,,	,,	ச
எள0	க	சிவ. பா: சிவஞா	சூ. கூ	அதி. உ
எளச	ச	கல். மயில்	பூமணி	உரு
எளரு	மு	நன். சங்கர	பொது	ருக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
அ0ச	க-ங	பெரும்பாண். ந		உஎஉ-ங
அ0எ	ங	சிலப். அடியார்	ரு	எசு-அ அ
அ0கூ	ங-ச	குறள். பரி	படைச்செருக்கு	க
அகக	க	சிலப். அடியார்	ரு	உஉச-ஙச
அஙஅ	,,	,, ,,	ச	ருஅ-எக
,,	,,	மதுரை. ந		எகங
அசஅ	,,	நன். சங்கர	வினை	உஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
அசுள	ச	மாறன். காரி	உயிர்புகும்	சு
அஅஉ	,,	கல். மயில்	பொருளணி	ககூ
அகஉ	உ-ங	தொல். ந	செய்	க0ச
,,	மு	கல். மயில்	அருடருங்	க0-கஅ
,,	,,	மைடத. சரவண	நாட்டு	ககூ
அகச	உ	நன். சங்கர	வினை	ஙஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கூகக	க	,, ,,	உரி	கக
,,	உ	கல். மயில்	திங்கண்முழு	,,
கூஉள	மு	கலி. ந	மெய்தல்	ககள
கூஙஉ	ச	சிலப். அடியார்	க0	ரு(ள
,,	,,	,, ,,	கரு	ஙஉ-ரு(ள
கூசு0	மு	கல். மயில்	வானவர்	ஙஉசு
,,	க-உ	தொல். சே	வேற். மயங்	ககூ
கூளஈ	,,	இ. வி: வைத்	இடை	ரு(ள
,,	,,	நன். மயிலை	,,	,,
கூளஅ	ச	சிலப். அடியார்	கரு(ள	சுஅ-ரு(ஙஉ
கூகூள	க-உ	இ. கொ: சாமி	ஓழிபு	ரு(ள
,,	,,	பிர. சுப்பிர	காரக	,,
க000	ச	தொல். ந	எச்ச	ரு(ளசு
க00ரு(ள	மு	கல். மயில்	வானவர்	ஙஉசு

பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
க00எ	க	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
,,	,,	நன். சங்கர	,,	ரு0
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
க00கூ	க-உ	தொல். ஈ	செய்	அ0
க0களை	மு	ஈாற்கவி. உரை	கற்பு	எ
க0உக	உ	தொல். ஈ	இடை	ஈக
,,	,,	,, வேறுரை	,,	ஈ0
,,	க-உ	நன். சங்கர	,,	உஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
க0ஈசூ	,,	,, சங்கர	பொது	உஅ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
ககஉ0	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	சூஈ
ககஅசூ	,,	,, ,,	உழைநின்றீரும்	கரு
கஉருஈ	ரு	நன். சங்கர	பொது	ருக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கஉளரு	உ	தொல். ஈ	உரி	உ0
கஉகக	ச	சிலப். அடியார்	உ	சக-ருஉ
கஈசசூ	க	நன். மயிலை	பொது	ருசூ
,,	மு	ஈாற்கவி. உரை	வரைவு	உக
கஈசக	ச	சிலப். அடியார்	பதி	கஉ-உ0
கஈளஉ-ஈ	மு	,, ,,	ச	சள-ருள
கஈஅசூ	க	கல். மயில்	பழமை	கஉ
கசகஉ	உ	,, ,,	உழைநின்றீரும்	உஈ
கசஈசூ	க-உ	,, ,,	பாய்திரை	சூரு
கசகச	மு	நன். சங்கர	பொது	ருக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கசசூஉ	க	புறநா. உரை		சூஅ
கசளஈ	,,	தஞ்சை. சொக்க		எஅ
கசஅஈ	ஈ	நேமி. உரை	உரி	ச
கருஉஈ	ச	இ. வி: வைத்	பொது	ஈரு
,,	,,	நன். மயிலை	,,	ரு
கருஈஅ	மு	சிலப். அடியார்	அ	சரு-எக
கருசசூ	உ	கல். மயில்	பற்றலர்	ச-க0
கருரு0	மு	திருநூற். உரை		கச
கருருஅ	க	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
,,	,,	நன். சங்கர	,,	ரு0
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	மு	இ. வி: வைத்	அணி	உசூ

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
கருகுக	சு	கல். மயில்	பாய்திரை	சுரு
கருளசு	க	நன். சங்கர	உரி	கசு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கருஅரு	ரு-சு	சிலப். அடியார்	உரைப்பாயிரம்	பக். அ
,,	க	தொல். ந	உரி	சு
கருகூஅ	ரு	சிலப். அடியார்	கூ	ருசு-சுசு
கசுகரு	ரு-சு	நன். மயிலை	பொது	ருக
கசுகசு	உ-சு	கல். மயில்	பாய்திரை	ருக-சுஉ
கசுஉரு	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ருரு
,,	,,	நன். சங்கர	,,	ருஅ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கசுருஉ	க-உ	குறள். பரி	ஊழ்	ரு
கசுசுக	மு	நன். சங்கர	பொது	ருக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
களருக	க	இ. வி: வைத்	பத	ககூ
,,	,,	தொல். ந	விளை	ச்சு
களசுo	சு	இ. வி: வைத்	பொது	,,
,,	மு	நன். சங்கர	,,	உரு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
களகூரு	க	தொல். ந	பெயர்	கரு
களகூரு	சு	,, ,,	,,	,,
,,	,,	நன். மயிலை	விகா	கo
கழoக	சு	இ. வி: வைத்	பெயர்	ருஅ
,,	,,	தொல். ந	விளிமரபு	ஈள
,,	,,	நன். மயிலை	பெயர்	சுஅ
கழoஉ	,,	தொல். ந	இடை	ஈசு
,,	,,	நன். மயிலை	பொது	சுசு
கழoச	,,	தொல். ந	இடை	ஈசு
கழளஉ	ரு-சு	கல். மயில்	அண்டமீன்ற	ரு-கo
கழளரு	க	தொல். வேறுரை	இடை	கசு
,,	,,	நன். சங்கர	,,	,,
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
கழஅகூ	உ	குறள். பரி	பசப்புறு.	உ
ககoள	க-உ	தஞ்சை. சொக்க		உளசு
ககூஉo	உ-ரு	கல். மயில்	பகையுடன்	க-ஞ
,,	ரு-சு	குறள். பரி	பெரியாரைத்	கo
ககூஉஉ	சு	கல். மயில்	நிணமுயிர்	ஞ-கக
,,	,,	,, ,,	குரவமலர்ந்த	கஉ-கரு

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககஉங	ங-ச	சிலப். அடியார்	பதிகம்	கஉ-உ0
,,	மூ	குறள். பரி	குற்றங்கடிதல்	எ
ககஎஉ	க	நேமி. உரை	உரி	உ
ககஎ(ந)	,,	இ. வி: வைத்	பெயர்	சக
,,	,,	தொல். ந	விளிமரபு	கஉ
ககஅகங	மூ	தஞ்சை. சொக்க		(ந)சூ
கககசூ	ச	தக்கயாக. உரை		உ(ந)
கககஎ	மூ	இ. வி: வைத்	எழுத்தியல்	உ0
,,	,,	சிதம்பரப். உரை	ஒழிபியல்	க
,,	,,	தொல். ந	செய்	கஅ
உ0கங	,,	நன். மயிலை	உரி	கஉ
உ0உ0	உ	பிர. சுப்பிர	திங்ஙூ	சூ
,,	மூ	மாறன். காரி	பாயிரம்	உ(ந)
உ0ஙக	,,	தக்கயாக. உரை		சூ0ச
உ0சசூ	க	தொல். ந	எச்ச	சூச
உ0(ந)உ	,,	இ. வி: வைத்	பொது	ஙந
,,	,,	நன். மயிலை	,,	(ந)
,,	,,	பிர. சுப்பிர	சமாச	உ
,,	,,	சிலப். அடியார்	உ	சஉ-(ந)
உ0சூ(ந)	மூ	இ. வி: வைத்	வினை	உக
உ0எ0	க	தொல். ந	,,	ஙஉ
,,	,,	நன். மயிலை	,,	உ(ந)
,,	,,	சிலப். அடியார்	ச	எ-அச
உ0க0	ச	இ. வி: வைத்	பொது	(ந)
உகஉக	க	தொல். ந	இளவி	(ந)எ
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்ஙூ	எ
,,	,,	கல். மயில்	வழுவிழி	உ-கங
,,	க-உ	நன். மயிலை	பொது	உஅ
,,	மூ	நேமி. உரை	மொழியாக்க	கஉ
,,	,,	இ. வி: வைத்	பொது	உக
உகஉஉ	,,	நன். சங்கர	,,	சக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	தொல். ந	குற்றியல்	எஅ
உகஙசு	க	சிலப். அடியார்	உரைப்பாயிரம்	பக். க
உகசக	ங	பிர. சுப்பிர	திங்ஙூ	ச
உகஎஎ	உ-ங	கல். மயில்	சலியாப்பராரை	ஙஅ-க
உகஅஉ	க	நன். மயிலை	பொது	ங0
உகஅ(ந)	,,	,, ,,	உயிரீற்றுப்	உஉ
உஉஙசு	ச			

சிவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உஉசுக	மு	குறள். பரி	இறைமாட்சி	ச
உஉசுஞ	க-உ	சிறுபாண். ஈ		உஈஉ
,,	,,	மதுரை ,,		ஞஈ-ச
உஈகக	,,	குறள். பரி	பெண்வழிச்	ஞ
உஈஉஉ	உ	நன். சங்கர	வினை	ஈஉ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்க-	ஞ
உஈஉஎ	க	நன்.சங்கர	உரி	கசு
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
,,	,,	நேமி. உரை	,,	ஈ
உஈசஅ	,,	,, ,,	,,	உ
,,	,,	பிர. சுப்பிர	திங்க-	கஈ
உஈசுO	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ச
,,	,,	நன். சங்கர	,,	உஎ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
உசஈசு	க	பிர. சுப்பிர	திங்க-	கஞ
உசஈஅ	,,	சிலப். அடியார்	உ	ஈஈ-சக
உசசசு	மு	தொல். ஈ	செய்	அO
உசுஅஎ	க	சிலப். அரும்	ஞ	கஞக
உஞகO	,,	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	உக
,,	மு	இ. வி: வைத்	,,	,,
,,	,,	நன். மயிலை	,,	உஅ
உஞசுக	ச	கல். மயில்	திங்கண்மூடி	ஈஉ
உசுஉஉ	க	தொல். ஈ	பெயர்	கஞ
உசுஉஞ	ஈ	குறள். பரி	கூடாவொ	ஞ
உசுஞஉ	க-ஈ	சிலப். அரும்	எ	உக
,,	க	,, அடியார்	கச	கஉO-உஞ
,,	,,	,, அரும்	,,	கஉஞ
உஎஉஈ	மு	இ. வி: வைத்	பெயர்	உக
,,	,,	நன். மயிலை	,,	உஅ
உஎங்க	க	நேமி. உரை	உரி	ஈ
உஎசக	ச	மாறன். கரி	பொருளணி	ககக
உஎஞஉ	,,	குறள். பரி	கல்லாமை	எ
உஎஞசு	க	இ. வி: வைத்	வினை	கஎ
,,	,,	தொல். ஈ	,,	ஈஎ
உஎசுஅ	ச	,, ,,	,,	ஈச
உஎஅக	ஈ	குறள். பரி	இடுக்கண்	ச
உஎஅக	க	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ

பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உஎஅக	க	குறள். பரி	பெரியாரைப்	அ
,,	,,	கன். சங்கர	பொது	நுக
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
உஎகூ0	ங.	,, ,,	உயிரீற்றுப்	க
உஅகசு	க	,, ,,	உரி	ககக
உஅசஉ	,,	இ. கொ: சாமி	வினை	கள
,,	மூ	குறள். பரி	கூடாவொ	சு
உஅகஙக	,,	சிலப். அடியார்	ரு	எசு-அ
உகஙகரு	க	பிர. சுப்பிர	திங்ஙா	கங
உகஉக	,,	,, ,,	சமாச	ரு
உகஙஉ	க-உ	இ. வி: வைத்	பொது	நுங
,,	,,	கன். சங்கர	,,	நுஅ
,,	,,	,, மயிலை	,,	,,
உகளஎ	ங-சு	பிர. சுப்பிர	திங்ஙா	ககக
ஙஏகஙக	க	தொல். ந	செய்	கூ

*விசேடக் குறிப்பு.

1. மூலம் : உலகமென்னு மங்கல மொழி; அடைகொடுத்து இதிற் கூறப் பட்டது; "உலகமுவப்ப" (முருகு. க) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. ஓரடி பதினன்கெழுத்தால் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள் (யா - வி. ஒழிபு. உ.) உரை : அம்மை முத லிய எட்டாவன : அம்மை, அழகு தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன; "வனப்பிய முனே" (தொல். செய். உகசு) என் னும் சூத்திரமுதலியவற்றைப் பார்க்க. முன்னோர்கூறிய குறிப்பாவது பழைய தொரு கதையைப்பொருளாகக்கொண் டு பிறர்க்கு உறுதிபயப்பக் கூறுவது. தேவபாணி - தேவரை வாழ்த்துவது. "தேவப் பிரணவ மெனும்வட மொழி யைத், தேவ பாணியெனத் திரித்து வழங்கினரே" (பன்னிரு. உ0எ.) மரு வின் பாத்தியது - மருவிநடந்த வழக் கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடை யது (தொல். குற்றியலுகர. எஎ-சூ.) உலகம் நித்திய மென்பது சைனர்களு டைய கொள்கையாதலின், 'மூவா முதலா வுலகம்' என்றார்; "புரைதீரா மன்ற விளமை" (நாலடி.கக), "இடி ப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்" (குறள். சசஅ) என வேறிடங்களிலும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு வருதல் காண்க. தேவு, தெய்வத் தின் பெயராதல், "தேவு மாதவற் றெழுது" (கம்ப. கையடை. உச) என்பதனாலும் விளங்கும். சித்தன் - காதி அகாதி யென்னும் இருவகைக் கருமங்களையும்வென்று அக்கினியிந்திர னால் உடம்பைத்துறந்து பரிநிர்வாணம் பெற்று மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; "மூவுல கத்துச்சிக் குளா மணிவிளக் குத், தேர்வகையிற் சித்தி யவர்" (அருங்கல.கருக.) சித்தசரணம், அரு கசரணத்தின் பின்பு கூறப்படுதல் முறை.

2. மூ. (உ) "பொன்பிதிர்ந்த வாகத்து" (2709); "முடியழ கழிந்து பொற்பிதிர்பட" (பாரத. கஉ போர். கஉஉ.) பத்மம், சங்கம், மத்ஸ் யம், ஸ்ரீவத்ஸம் முதலிய இரேகை கள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும், ஸ்வ ஸ்திகம், நந்தியாவர்த்தமுதலிய இரே கைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகை முத லிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும் நூல்கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன்னிறமுடையவராதலின், 'வெம் புஞ்சுடரிற் சுடருந் திருமூர்த்தி' என் றார்; "பருதியங்கடவுளன்னகோன்" என்பர்பின்; 374; இதனைத் திருக் கலம்பகக் காப்புச்செய்யுளின் உரை யாலுமுணர்க.

3. மூ. (க) பன்மாண்குணம், என் பத்து நான்கிலக்கம்குணவிரதம் நூறு சீலாசாரமென்பர். (ங) சொல்-புகழ்; "தகைசான்ற சொல்" (குறள், ருசு), "திலோத்தமையெனுஞ்சொன்மானே" (கம்ப. எழுச்சி. க0ரு.) உரை;

* அரும்பதமுதலியவற்றின் அகாராத்யாலும் சீவகசிந்தாமணி ஒப்புமைப்பகு களாலும் பிரயோக விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி, உரைப்பகுதிக ளுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டும் இக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

அருஞ்சுரத்தின்மரம்-நிழலினீளிடைத் தனிமரம் (புறநா. ககக · நாலடி. உ0உ.)"அனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னெகன்றவர்க் கருள்செய் யான்"(கைவல்ய.சந்தேகந்தெளிதற். சுக) என்பர்.

5. (க) மூந்நீரென்பதன் பொருள், பெரும்பாண். சசக-லும் மதுரை. எநு-சு-லும் புறநா. கூ-லும் சிலப். எ: 'மூந்நீரினுள்' என்பதிலும் எழுதப் பட்டுள்ளது; "மும்முறைநீர்" (கம்ப. அதிகாய. உக) என்றுங் கூறப்படும்.

6. (க) "மீனேற்றுக் கொடியோன் போன் மிஞிறுர்க்குங் காஞ்சியும்" (கலி. உசு); "மீன வேறு பெய்த காது" (தக்கயாக. நூசுசு.) உரை :

யென்பாண் மன்னே', 'இவ்வா முற கூறிற்று, கதைக்கு நாயகியாதலின்' (சிலப். க: உகூ-அரும்பத.)

7. (உ) "யானை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றே காரின் குரல்" (பரி: அ.) (ஈ) வாடுதல் - குறைதல்; "உலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு, மலகில் வண்புக ழுடையது மதுரை" (திருவால. நகர. க.) (ச) "வீடில் பட்டினம்", "வீடலின்றி" என்பர் பின்னும்; நூஅ, நூ0எ.

8. (க) "வாளுற்ற கண்ணுள்" என்பர் பின்; க0.

9. (ஈ) புகல - விரும்ப; "நன் றெனைப்புகன்று வந்தார்" க்ந்த. திரு வவ. ககநு.

10. தோள் - கை; பெருங். உ: கஈ, சஈ. உற்று - ஒத்து. ஒருதெய் வம் - யகூஷிதேவதை.

11. "வள்ளன்மே லப்பு மாரி", "வள்ளல் கோலொற்ற" (450, 797) என்பர் சீவகனை. நாகர் - பவண தேவர். நாகரித்றுய்த்தலையை, "மா சுண மகிழ்ச்சி மன்றல்", "நாகரி னுயி னரே" என்பவற்றுலுமுணர்க; 189,

14. பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திர ங்கள் - அருகர், ஸித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், ஸாதுக்களென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரி யனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; "மந் திரங்களைந்து மனத்தில்வரச் சொற் றூர்க, ளிந்திரர்க்கு மிதரரே யென்" (அருங்கல. கநo.) இவை மரணத் துன்பத்தை நீக்குதலின், அமிர்தெ னப்படுமென்பர்; "ஐம்பத வமிர்த முண்டால்" (946) என்பதனுலறிக.

15. அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெ ய்தசெய்தியை, இந்நூல், 2851-ஆம் கவிமுதலியவற்றுலுணர்க.

16. சிக்கவென்பது குடநாட்டில் வழங்குகின்றது; "பொதிந்து சிக்க" என்பர்பின்; 1890.

21. (க) "வேன் மலைந்தகண் மாரி கற்ப" (பாகவத. கo: கள, நூஈ). தடமித்தன் - திருட மித்திரன். (ச) சிலைத்தழும்பின் இயல்பை 1645-ஆம் கவியாலுணர்க.

22. ஏற்றூர் - இரந்தவர்.

26. மாமன்மக ளென்றதற்கு மா மன்மனைவியென்று பொருள்கொண் டார், அடியார்க்குநல்லார் (சிலப். கொலை. கள.) "விஞ்சையன்மகள் வடி வாகி", "மனக்கினியாற்குநீ மகளா யதூஉம்" (மணி. பதி.எo; உக:நo) என்பவை இதனைவலியுறுத்தும்.

27. சீவகன் அரசாட்சிக்கு மிக அஞ்சியதை, 2891-ஆம் பாட்டாலுமு ணர்க. அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர். அடி-அவர்கோயிலாகிய சமவசரணம்; துறந்து தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, "வீரன் முனிழல் விளங்கநோற்றபின்" என்பர்பின்னும்; 409. சமவசரணை இயல்பை, இப் புத் தகம், அகக-ஆம் பக்கத்துக்குறிப் பாலறியலாகும். மூப்புவருமுன்பே துறத்தல் மரபாதலின், உய்ப்ப நடப்ப உயரப் பணிய உறைகின்ற காலத்தே

விசேடக் குறிப்பு.

மஞ்சான்ற'' (தொல். கற்பு.சூ. நுக), ''கரைவரு மென்றெண்ணி'', ''மூப்பு மேல் வாராமை முன்னே'' (நாலடி. கக, நஉசு); ''மள்ள'' (புறநா.உகக) என்பதன் விசேடவுரையாலும் இது விளங்கும்.

28. (வி) இசைப்பாட்டுக் காமத்தை விளைக்கு மென்பதை, 'இசைநாடகம் காமத்தை விளைத்தலின், அவற்றுற் பிறக்குங்காமத்தை வீணைச்செல்வமென்றூர்' (411 உரை) என்பதனாலும், ''இட்டார்க்கு யாழார்த்தும்'' (பரி. உo: நுஎ) என்பதனாலும் அதனாலையாலும், ''ஊடுகின்றனர் கொழுநரை யுருகினர் நோக்கப், பாடுகின்றன கின்னர மிதுனங்கள்'' (கம்ப. சித்திர. கஉ) என்பதனாலுமுணர்க.

29. ஏனேன்: ஏனையோனின் விகாரம்; ''ஏனேன்போல்'' (கலி. உசு) என்பதனுரையிற் காண்க.

31. (ச) ''செங்கோற்றென்னவர் காக்கு நாடென, வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே'' (சிலப். காந: க - கo); ''எண்டிசை மருங்கினும் தன்பெயர் பொறித்த...ஈகர்'' பெருங். ஈந: ஈ, ககநு - சு.

32. சக்காவர்த்தியென்றது, சூரிய குலத்திற்பிறந்த நாபிமஹாராஜாவின் பௌத்திரரும்விருஷபதீர்த்தங்காரின் புத்திரருமாகிய பரதேசுவரசக்காவர்த்தியை; இவர் பரதராசசக்காவர்த்தியென்றுங்கூறப்படுவர்; கஉ-மஹாசக்காவர்த்திகளுள் முதல்வர்; இவருக்கு அசு - லக்ஷம் யானைகளுள்ளனவென்பர்; ''கோமா னெடுசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனேபோல்'' (3040) என்பதனுரை முணர்க. மேலே, ''ஆதிக்காலத் தந்தணன் காதன்மகன்'' (366) என்றதும் இவரையே.

34 (வி) துகில், வெண்மை செம்மை யிரண்டற்கும் பொதுவென்பது, ''துகிலுரல்'', ''கண்கொளாத் துகிலள்ளி யேந்திய'' (235, 2685) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

37. (வி) 'உண்டு' என்ற வாக்கியத்தில் உண்டல் முதலிய மனிதர் செய்கைகள் முறையே தோன்றுதல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே இங்ஙனம் வரும் குறிப்புப்பொருள் வாக்கியங்கள் பலவுள்ளன. இதனைத்தானி என்பர்.

40. (ஈ) ''தழங்குரன் மூரசின்'' (பெருங். ஈ: ஈக, ஈகள.) பம்பை - ஒருவகை வாத்தியம்; ''சிலைக்கும் பம்பை'' 42.

43. (உ) காமன், சாமன் என்பவர்களின் வரலாறு **பிரத்தியும்நசரிதம்** என்னும் சைனநூலால் தெரிகின்றது. (ஈ) அரிசிப்புல், இம்மியெனவும் வழங்கும்; ''இம்மியனநுண்பொருள்கள்'' (495) என்பர்பின்; ''இம்மியரிசித் துணையாலும்'' நாலடி. ஈச.

50. (ச) ''திளைப்பிணமான் செல்வமேபெரிதுமொத்தார்'' 189.

51. (ஈ) பண்-நிறைத்தரம்புகளையுடையஇராகம்; ''நிறைரம் பிற்றேபண்ணெனலாகும்'' என்பது **திவாகரம்**; ஏழுசுரங்களையுமுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ணராகமென்றும் ஜனகராகமென்றும் கூறப்படும்; எழுபத்திரண்டுமேளகர்த்தாக்களிலுள்ளவையெல்லாம் ஸம்பூர்ணராகங்களே; குறைத்தரம்பையுடைய இராகம் திறமெனப்படும்; ''குறைதரம் பிற்றே திறமெனப் படுமே'' என்பது **திவாகரம்**. இவற்றின்விகற்பமெல்லாம் இசைநூல்வல்லோர்வாய்க் கேட்டுணர்க. களைபறிப்போர் இங்கே ஆடவரென்றுதெரிகிறது.

52. (க) நத்தைமுட்டை முத்துப்பந்துபோன்ற உருவமுடையது.

54. 'ஒல்லென்சும்மைத்து' என்றதனால், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

56. கம்பலம் = கம்பலி; ''ஏங்குகம்பலத்தின்னிசை'' (1197) என்பர்பின்.

58. போர்பு-நெற்போர்; (புறநா. நுஎக, நுஎந); இது போர்வெனவும் வழங்கும்; ஐங்குறு. கூ, நிஅ; திணைமா. கசஅ.

60. ஒருக்கின-ஓரிடத்திற்கூட்டின.

61. பொருநர் ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரென மூப்பகுதியினர்.

64. கிளி, மருதமரத்திலிருத்தற் குரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65. தாமரைமலரும், குயிலோசையும் இளவேனிற்குரியன. குயிலின் ஓசை பஞ்சமஸ்வரமென்று கூறப்படுமாதலின், 'மெல்லிய ஓசையன்மையின்' என்றார். "தும்பிவாய் துளைக்கப்பட்ட கீசகம் வாயுத் தன்னல், வம்பவான் குழலினேங்க மணியறை யரங்கமாக, வம்பர்வான் மேக சால மொலி முழாக்கருவி யாக, நம்படதேன் பாட மஞ்ஞைநாடகநவில்வகாணுய்" (நூளா. சீயவதை.ககூச) என்பது இக்கவியின் பொருளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

66. கூடிஞருடையகண்களை அர்த்த உன்மீலனமுடையனவென்பர்.

67. ஆவியன்னபூந்துகில் - புகைபோன்ற, பூத்தொழிலமைந்த ஆடை.

68. ஊசல்-அசைதல்; "பூங்குழை யூசற் பொறைசால்காதின்" பொருந. கூ0.

70. 'சிலர்பாட' என்னும் வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

72. இமைத்துநோக்கின், க பிரதிபிம்பம் தோன்றுது. ஈங்கு, தன்மையையுணர்த்துதல், "யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோன்" (மணி. கச: சஅ) என்பதனுலும் விளங்கும்.

75. "மூப்பழிநீர்ப் பளிங்களை இ... கண்கழீஇயினன்" (2356), வெட்பு, தொழுநோயென்று கூறி இதனைமேற் கோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்; சிலப். ப. நுக.

79. உரை: 'மயில்கூவிற்றென்றலு மாடு' என்பது, "அலந்த மஞ்ஞை யாமங்கூவ" (பெருங். க: நுச, கசச) என்பதனுல் வலியுறுகின்றது.

80 "நெய்யார் கருங்குழல்" தஞ்ஞை. நு) என்பதனுலும் நெய் புழுகென்பது விளங்கும்.

81. இன்பிழி-இனியபிழி. யானைக் கவளம் நெற்கற்றையாலாக்கப்படும். வாரிகள்-யானைக்கூடங்கள். அவற்றை மதிலைச்சார அமைத்தல் வழக்கம்; நூளாமணி, நகரச்சருக்கம், ச - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப் பூண்; 645;2275-ம் பாடல்களினுரையாலுமுணர்க; "மௌலி யிரண்டு மிருகோட்டுக், கோளகையா கக்கொண்ட கோக்களிறு" என்பது, இராசராசசோழனுலா, உஙூ.

84. வட்டம்-வட்டமாக ஓடுமிடம்.

85. புறம்பே அணைந்தஇடம் புறம்பணையென்பர் அடியார்க்குநல்லார்; சிலப். கூ. கஉ.

86. மட்டத்துருத்தி, நெடுந்துருத்தியென்பன நீர்வீசுங்கருவிகள்; இந்நூல், 968, 2657-ஆம் கவிகளைப் பார்க்க.

87. பாத்தல் - பகுத்தல். ஏ-மேல் நோக்குதல்; "காதிரண்டு மில்லாதாளேக்கழுத்தஞ் செய்தலும்" சிறுபஞ்ச. நு.

88. 'சிலர் கோபத்திற்கு அஞ்சி' என்னும்வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

93. மிலேச்சர் - இலக்கணத்திருத்தமில்லாதசொற்களைச்சொல்லுவோர்; ஐயறிவுடையோர்; "மாவுமாக்களுமையறி வினவே" (தொல். மரபு. நூஉ), "பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்" (புல்லி. நிநி), "செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்" ராகிய மாக்கள்" சூஉ0, நூஉக) என்பவற்றுலறிக. (நூ) "கடவு ளாலத்துத் தடபல்படை, நெருநலுண்டனை

மென்னுது பின்னுஞ், செலவா னுவே கலிகொள் புள்ளினம்'' புறநா. ககக.

95. இங்ஙகரத்தருகே கழியணைந்த மை, 92, 427-ஆம் செய்யுட்களாலும் பெறப்பட்டது. சுறுக்களின் தன்மை யை, 142-ஆம் பாடலாலுமுணர்க ; "ஏம முந்நீரெறிசுறவு'' (பெருங். க: சக; கஅஉ), "கடல்வாழ் சுறவு'' (தொல். மரபு. சக) என்பவற்றாலும் சுறுமீன் கடலிலுள்ள தென்பது பெறப்படும்.

96. மும்மலம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; சங்கைமுதல் பாஷண்டிமூடமிறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைதந் தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-முனிவன் ; ''தொன்முது கடவுட் பின்னர்மேய'' (மதுரை. சக.) 'எழுந்தவண்டு' என்னும் வாக்கியமும், "புண்டரிகந்தியெரிவபோல்விரியப் பூம்புகைபோல், வண்டரியுந் தெண்ணீர் மகதையர்கோன்'' (நள. சுயம். கசச) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல்-கொல்லல்; "பார்ப்பார்த்தப்பிய'' (புறநா. ஙச.) "காவலிற் கலிலூர் கன்னியை யொக்கும்'' என்றார் கம்பரும்; கம்ப. நகர. கூ.

99. யோசனையினளவு, பலவகைப்பட்டு வழங்குகின்றது ; இந்நூல், 1901-ஆம் கவியுரையைப்பார்க்க.

101. நுவக்குதல் - இங்கே நானே சென்றுகட்டுதல்.

102. ஐயவித் தெலாம் - கதவை அறுகாதபடி கற்கவி தொடங்கிநாற்றுக்துலாம் ; கற்கவி - நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும் பா.

103. யவனர் - யவனதேசத்துத் தச்சர்; இவர்கள் தச்சுவேலையிற்சிறந்தவர்கள்.

104. செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாதென்பதை "மாத்திரையெழுத்து'' என்றும் சூத்திரத்தாலறிக (தொல். செய். க.)

101-4. திருவிளையாடற்புராணம் திருநகரப்படலம், உ-ம்-ம் திருவிருத்த முதலியவற்றிலும் மதிற்பொறிகள் இப்படியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. ஏப்புழை - பகைவர்மேலே அம்புகளை எய்யுந்துவாரம்; ஞாயில், குருவித்தலை யென்கிற உறுப்பென்றுங் கூறப்படும் (சிலப். கரு: உகள-அடியார்); "மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயில்'' (புறநா. உக), "ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை'' (மணி. ரு; ககஉ), "ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலையர்ணம்'' (பு - வெ. நொச்சி. க. கொளு); தொல். புறத்திணை. கo; ந.

107. (சு) அமைதல் - இன்மை ; "நிகரமைந்த முழந்தாளும்'' (175), "அணியமை தோற்றம்'' மணி. ங: கசக.

108. (க) "சார்வணையேறி'' பெநந். க: ஙஎ, கரு.

112. பட்டம்- அரசராற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை "எட்டி, காவிதியென்பன; "எட்டிகாவிதிப் பட்டந்தாங்கி'' (பெருங்.உ:ஙு, கசச); பூண் - இங்கே பொற்பூமுதலியன ; "எட்டிப்பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றி யாண்டொட்டிய செல்வத்துயர்ந் தோ னுயினன்''—மணி. 22: ககங-

113. நூல்போனவன் - நூலிற்றேர்ச்சியடைந்தவன். படுத்தநிலம்- கற்படுத்தியபூமி. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு; இது தெய்வங்களுக்கு இனிது; "நெய்யோ டையவி யப்பி'' (பரிபா. உஉஅ), "ஐயவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை'' (நெடுநல். அசு) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. இச் செய்யுளின் பொருள், 2433, 2575-ஆம் செய்யுட்களாலும் அவற்றினுரையாலும் நன்குவிளங்கும்.

114. நாள்-நாழைத்திறக்குங்கோல்; "இன்பப்புதாத்திறக்கும் நாளுடையளுர்த்தி'' என்டர்பின்; 1549.

116.(ஈ)எழுவர்,"உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவு மயங்க, வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்றும்" (திருவிளை. நகரங்கண்ட. சரு)என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார்.

120. (உ) நாத்தலைமடிவினீ:- நாவினது நுனியைமடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சீழ்க்கையெனவும்,வீளையெனவும் வழங்கும்; "மடிவிடு வீளையர்" (குறி சீசி. கசுக); "வில்லுடை வீளையர்" (குறுந். உஎஉ); "வீளையோட்டின் வெருவவெய்து" (பெருங். க : நருந, சுச.) (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

124. (ஈ) புரி (நரம்பு)வளர்குழல்: "குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வ ழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழ வே முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை" (சிலப். ஈ: கஈக - சஉ.) (ச) திறவிது - செவ்விது ; இது திறவதெனவும் வழங்கும் ; "அமைச்சனெடு திறவதிற் சூழ்ந்த" பெருங். உ: கூ, உசுசு.

128. மு. பெருங். உ: உ, கூ0 - க0உ.

131. (உரை) நறைக்கொடி: "குற வர்கொன்றகுறைக்கொடிநறைப்பவர்" ;றீ. நு); "நறைக்கொடி கொண்டு" உஎசு.) மடைநூல் - பாக சாஸ்திரம் ; "கந்துகக் கருத்து மடை நூற்செய்தியும்" மணி. உ : உஉ.

135. (ஈ) யாமம்-இரவு; "இடை யிருள்யாமம்" மணி. கசு: ககூ.

136. (வி) உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தலைத் ததீசி, சிபி,வலன், புத் தன்,முதலியோரிடத்துக்காண்க. இந் நகரத்தில் இரப்போரில்லையென்றபடி.

139. (க) திங்கள்முக்குடை - திங் கள்போன்ற மூன்றுகுடை;அகநு-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படு மென்றும் அவை மாலைமுதலியவற் றை யளிக்குமென்றும் சைன நூல்கள் கூறுமாதலின், 'கற்பகச்சோலை' என் றார்; 365, 1716, 2841, 2997-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றின் உரைக ளையும் அ0-ஆம் பக்கத்துக்கீழ்க் குறிப் பையும் பார்க்க.

142. (உரை) புறம்பில் அகழ்-நக ரமதிற்புறத்தேயுள்ள அகழி. கிடங்கு - அகழ்; இந்து அரசன் மனையைச் சூழ் ந்தமதிலின்புறத்தது. கரந்தகற்படை- மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கரந்துபடையெனவும் கரந்துறை யெனவும்வழங்கும் ; இது புறத்தே யுள்ள அகழியினின்றும் கோயில் அக ழிக்கு நீர் வருவதற்காகச் செய்யப்பட் டுள்ள கால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யா னைகள் தன்னுள் வீழாதிருத்தற்பொரு ட்டு மேலே மூடப்பட்டிருக்கும்.

144. (உரை) சூலம் - இடிதாங்கி.

146. பவணம்-நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்ட போகங்களிற் புற்றதென்பர் ; இது, ரொடு நாகநா டதனெடு, போக நீள் புகழ்மன்னும் புகார்நகர்" (சிலப். க: உக-உ) என்பதனாலும் அதனுரை யாலும் அறியப்படும்.

147. கழுகமரம் மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாரூர் நான் மணிமாலை, உ0-ஆம்செய்யுள் முதலி யவற்றாலுமறியலாகும்.

148.(ஈ) கருமையை நீலமென்றுங் கூறுவர்; " நீலக்குஞ்சி" மணி. உஉ: கருசு.

149. (உரை) ஊழ்-முறை.காளம்- ஒரு வகைவாத்தியம்.

150. (ச) இளையர்-மங்கையர்.

150-51. பந்தாட்டத்தைத் தெரி விப்பதில் இவற்றைப் போன்ற சந்த வின்பமுடையவை "பொன்னிலங்கு" (சிலப். உக) என்பது முதலிய மூன்றும்.

153. சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து. வலந்த- சொல்லப்பட்ட.

விசேடக் குறிப்பு.

154. (உ) காய்த்து - வெவ்விதாகி;"கை காய்த்திய" (பதிற்.அஉ:கூ.) (உரை) காவன்மகளிர் - பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராதலின், இவர்களைக் கொண்டுகோயிற்காரியங்களைச் செய்வித்தல் மரபு; இதனைப் **பட்டினப் பாலை**, உசசு-ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின்உரையாலும் உணர்க.

155. (ஈ) உரிமை-மனைவி; 272.

156. (க)"நெஞ்சுணைக்கூறு" (நற்.உ0சு); "நெஞ்சுண மயங்கியிட்டார்" (சூளா. கலியாண. உஅள); "நெஞ்சுணைத்தேற்றி" **பெருங்.** உ: கூ, நகூ.

157. (க)அழல்-விடம்."அழல்வாய் நாகம்" (**சிலப்.** ரு: கஉச); "அழற் **மணி.** உங: சூகூ.

157-9. சீற்றத்தனென்றதனால் திற அமிர்தன்னவனென்றதனால் அளியும், கடிமார்பனென்றதனால் அழகும், கலிமாற்றியென்றதனாற்கொடையும், தேர்த்தொகைமாற்றினனென்றதனால் வீரமும், கலைக்கிடனையென்றதனாற் கல்வியும், ஒப்பநிழற்றலாலென்றதனால் மூறைசெய்தலுங்கூறினர்.

157 - 160. **பாகவதம்**, சு-ஆம் கந்தம், சு : சுஙூ - சுர.

158. (க) கலி-வறுமை. நுண்கலை. (சு) கடி - வரைவு; 'கண்ணுடியன்ன கடிமார்பன்' என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

160. (உரை) உவமையும் உருபும் விரித்தல்: தருமனைப்போல்வான், வருணனைப்போல்வானெனவிரித்தல். (உ) வாமன்-அருகக்கடவுள்; "வாமன்கோயில்" என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்புனைவணிக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர், **திருத்தணிகைக் சரவணப் பெருமாளையர்**; அவருடைய அணியதிகாரம்பார்க்க.

164. (உரை) ஐவனத்தை-2437-ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையாவுணர்க. இவையிற்றிலை-இவற்றிலை; இற்று, சாரியை. குழன்ற - குழற்சி பெற்ற. இக்கவி முதல், 179-ஆம் கவியளவும் விசயையின் கேசாதிபாதவருணனை; தெய்வமகளிரைப் பாதாதிகேசாந்தமாகவும் மானிடமகளிரைக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வருணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமுண்டு.—

167. (க) அரிய-இரேகைகளையுடையன. கருமணி - திருமால். (கூ) கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்கத்தையுண்டுபண்ணுர்; தம்மை நினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுடுவாரென்பர்; இதனை, "நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சுசுடுஉம் பெற்றியுமில்லை" (**மணி.** உஉ: சுசு-சுஎ) என்பதனாலும், "தீதிலாவடமீன்" (**சிலப்.** மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றியே, 'கன்னியாதலின்மாலுறுப்ப வென்றார்' என்று பொருள்கூறினர்; இதிலுள்ள,'கருமணியம், பாலகத்துப்பதித்தன்ன' என்பதற்குச் செய்திருக்கும் பொருளை, இந்நூல், 1325-ஆம் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

169. (க) "மாக்கண்ணே மண்ணுள்வார்கண்" (புத்.கூ0.) (உரை) கோட்புகாதகண்ணிக்கழுகு- குலைவைக்கத்தொடங்காத இளங்கழுகு. சிந்தாராகரம்: "செங்கேழாகாரங் கடுக்குமற் றோரணிமுடி" **கூவப்.** தாருகன். உ00.

170. (க) மகரம் - ஒருவகைத்தோளணி; முத்துவடங்களைத் தன்வாயிற் பெற்றிருப்பது; 231,351-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க.

171. (கூ)பிறைவடம்-சந்திரஹாரம்; (**கூர்ம.** வயிரவன். உசு.) (உரை)வீற்றுத்தெய்வம் - வேறொன்றற்கில்லாத அழகைச்செய்வதொருதெய்வம்; 411, 606-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றினுரைகளையும்பார்க்க.

விசேடக் குறிப்பு.

172. (க)வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்ட மலர். (உ) "புனற்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்" பெருங்: உ: கரு, சுஅ.

173. (ச) இந்திரனெனப்பாடங் கொண்டு தேவரென்று பொருள் கொள்வர் வேறுரையாசிரியர்; "இந்திர ரமிழ்த மியைவ தாயினும்" (புற நா. கஅஉ); "இந்திரகுமாரரின் யாங் காண் குவமோ" சிலப். ககூ: களங.

174. (க) வெருட்டி - வெருட்டுந் துடைகள். (உரை) குறங்குசெறி-ஓராபரணம்; "குறங்கு செறிதிரள்குறங்கிற்செறித்து" (சிலப். சூ : அசூ); நிழன்மணிமகரவாய் செறித்து" ஆனைக்காப். அகிலாண்ட. ருங.

176. (ங) தேனெய் : "தேனெய் பாலொடுகலந்தன" நூளா. கல்யாண. ருச.

178. (க) அகவிதழ் - உள்ளிதழ்.

179. (உரை)தம்பால்வந்து மீளும் பெரியோர்களுடன் ஏழடியளவு செல்வோர், ஸப்த பயத்தினின்று நீங்கி, ஸப்த பரமஸ்தானத்தைப் பெறுவ ரென்பதுசைன நூற்கொள்கை; "எழு மேழடியூக்கிநடம்துசெலா" என்பர் பின்னும் ; 1384.

180. (ங) கண்விடுத்தல், சிற்பிக ளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை.

181. (க) "யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா, பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க், கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம்மழலை" புறநா. கூஉ.

183. (உ-ங) "தெய்வத்தாமரைத் திருமகள்" (பெருங். க : ஙசு, கசஉ.) ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகை யென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும், அப்பொய்கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹ்ரீ, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, லக்ஷ்மியென ஆறு தெய்வமங்கையர் தோற்றினரென்ப தும் சைனநூல்வழக்கு ; இதனை, 1001,2863-ஆம் கவிகளாலுமுணர்க.

184.(க)இங்கே, 'தாயர்தவ்வையர்' என்றதுபோல, "தாயர் தவ்வையர்" (மிதிலைக்காட்சி. ருங) என்றுர் கம்பரும். (உ) அடிபரவ - அடிபோற்ற ; "தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே, யன்னேதேனே யாரமுதேயென்றடிபோற்ற" (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ஙஅ.) (ங) சலஞ்சலம்-ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப் படுவதொருசங்கு (சூடாமணி. ங: எங.) (உரை)ஐவகைத் தாயர் இன்ன ரென்பதை, 363- ஆம் கவியின் உரையாலுணர்க.

187. (உரை)கிளவியாக்கம் : தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்கிளையமைத்துக் கோடலென்பது. கோவிந்தன் - விசயையின் சகோதரன். தந்தையும் தாயும் - விசயையின் தந்தையும் தாயும். விசயையின் தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். மைத்துன முறைமை- விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதற்குரிய முறைமை ; 1048 - ஆம் பாடலைப்பார்க்க. "நெய்த்தலைப் பாலுக் காங்கு நெடுவரை யுலகின் வந்த, மைத்துன குமரன் றன்னை மடமொழி மாலைசூட்ட" (நூளா. சுயம். உஎநு.) பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்னும் நூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

189. (ங) "துணைபுனை ரன்னத் தூநிறத் தூவி" (நெடுநல். கஙஉ) என்பதும் அதனுரையும், 'அன்பிலை யன்ன மொத்தும்' என்பதை வலியுறுத்தும். (ச) ஆமான்-காட்டுப்பசு ; அது நக்குதல் முதலில் இன்பத்தைத்தந்து பின்னர் உயிரைநீக்கும்; "ஆமாபோ லன்னக்கி யவர்கைப் பொருள்

விசேடக் குறிப்பு.

கொண்டு" (நாலடி. ஈஎசு), "நாவின் புறநக்கிக் கொல்லுங் கவயமாபோல்" (நீதிநெறி.எடு) என்பவற்றுளுணர்க.

190. (க) "தன்னமர் காதல்" (பெருங். ஈ: சு, ஈகூ.) (ஈ-சு) "மட மங்கையர்....மட்டு நீக்கி மதுமகிழ்ந்து" பட்டினப். கoசு-அ.

191. "மாதர் தாமரைப் பூவதாக" என்றதற்கேற்ப, "நாகிளந்தாமரைவாய்" என்பர் பின்னும்; 218.

193. (உரை) அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, காலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

195. (உ) பூஞ்சிகை-பூவையணிந்த மயிர்முடி.

198. (உரை) கழிகண்ணேட்டம் - அளவிறந்த உவகை; சஈஉ-ஆம் குறளின் விசேடவுரையில், 'அளவிறந்தவுவகையாவது, கழிகண்ணேட்டம்' என்பர், பரிமேலழகர்; பதிற்றுப்பத்து, உஉ-ஆம் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

199. (உரை) அங்கமாகியவருணனை-நாட்டுவளம், நகரவளம், கோயிற்சிறப்பு, முதலியன. குரவர் - தாய்தந்தையர்.

200. (ச) வெளிறு - அறிவின்மை (குறள், நிoஈ.) (ஈ) பெருஞ்சிறப்பு "அருமுடியொழிய வெல்லாவணிகளு மவனுக் கீந்தான்" (நூளா. சுயம். கசஈ) என்பதனாலும் விளங்கும்.

203. (ச) நுகம்-பாரம்: "எழுவர் தூண்டவீகைச்சென்நுகம்" சிறுபாண். ககஈ.

204. (க) வலம்புரி - சங்கரேகை; "சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன" (நூளா. குமார. சநு) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன். (ஈ) உலம் - உருண்டகல்.

206. (உரை) உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்; 245-ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க.

207. (க) "பெரும்பெயர் முருக," "பெரும்பெயரியவுள்" (முருகு. உசுக, உளச.) (ச) "சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழுவேந்தரை" (புறநா.எ உ), "சீறினனென்ற போழ்திற் சிறுசொலாய் நிற்கும்" (நூளா. அரசியற். ஈகள.) (உரை) திலோத்தமை - ஒரு தேவகணிகை; நான்குமுகமென்றது, இயற்கையாயுள்ள ஒரு முகத்தையன்றி வேறு நான்குமுகங்களை. அந்நான்குமுகமுண்டானகதை வருமாறு:— பிரமதேவர், முன்னொரு காலத்தில் காமமிகுதியால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டுள்ள தேவமகளிரை அடைதற்குமுயன்று, தம்மை அவர்கள் மதியாமையால், அவர்களைளிதிற்பெற்று அனுபவித்தற்குரிய இந்திரபதவியை யடைய நிச்சயித்துமீண்டுவந்து ஓரிடத்திலிருந்து மூன்றரைக்கோடிவருடம் குரூரமான தவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, தன் பதவிக்குக் கேடுவருமோவென்று கவலையுற்ற இந்திரன், தேவகுருவின்பால் முறைமிட்டு அவரதுகட்டளையால் இவருடையதவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்டுபண்ணியனுப்ப, அவள்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விளைவித்தற்குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனள்; உடனே இவர்விழித்துப்பார்க்கத்தொடங்குகையில், அவள் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் திரும்பிப்பார்த்தாற் கூடவிருக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்களேயென்று நினைத்துத் தாம்புரிந்துவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, அவள் பின்புறத்தேசென்று அவற்றைச்செய்ய, இவர் மற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, உடனே அவள் இடப்பக்கத்தேசென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் வேறொரு

விசேடக் குறிப்பு.

கோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக் கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக் கொண்டு பார்க்க, அவள் உடனே ஆகாயத்தேசென்று அவ்வாடல்பாட ல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அரைக் கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒரு முகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவள்மறைந்துபோ யினள். அப்பால் இவர் காமபரவச ராகி ஆகாயவழியேசெல்லும் தெய்வ மங்கையர் பலரையும் வலிந்திழுத்துத் தன்புறத்துவாராயினர்; அதனையறி ந்த தேவர்களுடையவேண்டுகோளால் வந்த சதாசிவமூர்த்தி, இவர் அத் தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற் பொருட்டு இவருடைய மேற்றலை யைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்துப்பழிக்கப் பட்டுத் தமதுபதவியையும் இழந்தா ரென்பது. இது, **தர்மபரீக்ஷை**யென் னும் சைனநூலில் மூன்றும்படலத் திற்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

208. (உரை) காந்தட்பூவை முருக வேளுக்கு அடையாளப்பூவென்பர் நச் சினர்க்கினியர் (முரு.சங-சு.) கங்கா தேவியை மணந்தது தெரிந்து ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்வித்தற்பொருட் டுச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க் குத் தமதுதிருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளினரென்றுதர்மபரீக்ஷை தெரிவிக்கின்றது.

209. (உ) பானிறவண்ணன் - பல ராமர். தொழுனை-யமுனை ; "தொழு னையன்றேன் கருதுழியொழுகிற்றன் றே" (**சூடா.** கண்ணன்பூமி. ஈச.) (ச) குருந்து-குருந்தமரம். கண்ணன் குருந்தொசித்தகதை :— ஒருநாள் யமுனை யாற்றிலே நீர் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கோவியருடைய துகில் களையெல்லாம் விளையாட்டு நிமித்தம் கவர்ந்துகொண்டு கரையிலுள்ளகுருந்த மரத்திலேறினின்ற கண்ணபிரான், தம் முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங் குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவர்காணின் தமக்குமிக்க பழியுண் டாகுமென்றுநினைந்து அக்குருந்தமர த்தைமுறித்து யமுனையாற்றில் வீழச் செய்து தாம்கவர்ந்ததுகில்களை நீரினி ன்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணஞ்செய்ததன்றித் தாமும்நீந்தி வேறிடம்சென்றுரென்று சைனர் கூ றுவர் ; 'ஒசித்தது' என்பதற்கு ஒளித் துக் கொண்டதென்றும் அவர்களில் ஒருசாரார் பொருள்கூறுவதுண்டு.

210. புத்தன் இச்செய்கையால் இழிவுபடுத்தப்பட்டதை,**நீலகேசியிற்** புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "திரிவே தனைகளும் தீரா துமக்குள வாதலன் றே, கரிவேதனையவர் காமுறுகாமங் கடிந்ததுதான்" (கரி-பெட்டைக் கழு தை)என்னும் சங-ஆம்செய்யுளாலும், 'மூன்று வேதனைகளும் நமக்குஉண் மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையை ப்பெறுது வேதனைப்படுகின்ற கழு தைகளோடு சங்கமிப்பீராயினது' என் னும் அதனுரையாலும், ஷைநூல் மொ க்கலவாதச்சருக்கத்துள்ள, "கல்லாது நீயுங் கழுதைக்கருள் செய்தியென் றருள்" (கசo) என்பதனாலும் தெளிக.

213. (உரை) உருத்திரதத்தன் கூறிய யாக்கைநிலையாமை, 212-ஆம் செய்யுளிலுள்ள, 'அவலம்' என்பது.

214. (உ) "நின்சொலெல்லாங்கவர் பொருளைப் பாரித்திருந்த" **பிரபு.** பிரபு தேவர். சங.

215. (உரை) தேவாது - பிரமன் முதலியவர்களது.

216. திருவின் உலையா அமிர்து.

217. (க - உ) முடிமணி - சூடா மணி ; "சூளாமணியொடு பொன்னரி மாலை" (**சிலப்.** சு: கoசு - அ ; அடி யார். மேற்); "சூடையின்மணி யொப் பது" (**கம்ப.** சூளாமணி. அசு.) (உரை) தெய்வவுத்தி: "தெய்வ வுத் தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்து" முரு. உங.

விசேடக் குறிப்பு.

218. (உரை) அவதரிக்க - தங்க.

219. கலைமூன்றும் கடையாமத் திற் காணப்பட்டனவாதலாற் கடிதிற் பயக்குமாறுயினவென்றார் ; இதனை, " படைத்தமூற் சாமத்தொ ராண்டிற் பலிக்கும் பகரிரண்டாய்க், கிடைத்த பிற் சாமத்திற் றிங்களெட் டாவதிற் கிட்டுமென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் றிங்களுண் மூன்றென்ப ராற், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட் பத்தி லேபலன் கைப்பெற்றதே" (உ) என்னுங் **கலுநூற்**செய்யுளாலுணர்க.

220. (உ)வின்-தேவர். வெல்கதிர்-அறவாழி; தருமசக்கரம். (ங) "கண் கழூஉச் செய்து" என்பதை இடக்கர டக்கலென்பர். (உரை) கற்புடைய மங் கையர் தெய்வத்தைத் தொழுதற்கு உரியரல்ல ராயினும் குலதெய்வத்தைக் கணவனுணர்த்த உணர்ந்துவணங்கலா மென்பது

221. (ச) " நங்காய் காணுன் பெ ருமா னன்னைகர்" பெருங்.உ: க0, எஉ.

222. (உரை) தேனிலியல்பை 2382 - ஆம் பாடலும் அதனுரையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

223. (உரை) குலத்தாய்மை, 547, 2413 - ஆம் கவிகளிலுள்ள உவமைக ளாலும் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

224. துன்பச்செய்தியைப் பொ றுக்குமளவிற் பிறர்க்குக் கூறவேண்டு மென்பது இச்செய்யுளால் தெரிகின் றது ; 2343-ஆம் பாடலும் இதனை விளக்கும்.

229. (ங) அகில் - அகிற்புகை.

231. (க) தோண்முத்தம் -தோளி லணியு மகரவாய்ப் பணியினின்றும் தூங்கு முத்தவடம் ; 170, 351-ஆம் கவிகளோப்பார்க்க. (உரை) வயா-கருப் பந்தங்கியபின் வருத்தமுற்று நுகரப் படும் பொருள்கண்மேற் செல்லும் வேட்கை.

232. (ங) "ஓம்படை சாற்றற்பாலை துள்ளவர்க் காகுமன்றே" 1738. 'அறி வெனுமமைச்சன்சொன்னுன்' என்ப னைப்பாதுகாத்தற்குரியவர சச்சந்தனுக்கு உண்டாயிற்றென் பதுபொருள் ; அஃது உண்டானதற் குக்காரணம், விசயையின் கனக்காட்சி யைக்கேட்டதே.

233. (ச) பொறி, கல்வினைக்கும் யந்திரத்திற்கும் பெயர். ஒருபொறி செய்விக்கவேண்டுமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. (உ) தமநூல் - தம்முடைய குலத்துக்குரியசிற்பநூல்; அவை, **மய மத** முதலியன.

238. (ங) பாடலின் -ஒருஸ்தானத் திலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்குச் சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்து அதிலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இசைப்பாட்டைப் போலே ; 730 - ஆம்பாடலின் உரை யைப்பார்க்க.

239. (க) பண் - பண்ணினையுடைய யாழ் நரம்பு.

240. பயனில்லாதகூறுகளைக் கோ தென்றல்மரபு; சக்கை; "கோதென்று கொள்ளாதாங்கூற்று" **நாலடி.** க0ஈ.

242. அழுங்க-அழிய; **புறநா.**கூஅ.

244. பெண் நின் இன்பம்.

247. (ங) மருளி-மயக்கம்; "மரு ளியாயம்" பெருங். க: ஙச, கள0.

249. (உரை)உவமைகூறுமிடத்துக் கூறல்: "பகல் வெல்ஞாங்கூகையை" (குறள், சுஅக) என்றாற்போல்வது.

250. 2344 - ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க.

251. (ச) "தெரிகோன்மர புடையன்" போல" **புறநா.** ஙூ.

252. (உரை) "அரச [illegible] யான் மாய்ந்தமைத் தம்பி, மகனிடை [illegible] வர்" **ஆசாரா.** கள.

253. (உரை)வரையாதவன்-மனம் புரியாதவன். தப்புதலாவது மயங்கு செய்யாமை.

விசேடக் குறிப்பு.

255. மூ. மதுரை. சு - உரு பார்க்க.

256. (உ) குவளை - செங்குவளை.

257. (உ) தேற்றேன்-அறியேன்; தன்வினை; "தேற்றாய் பெருமபொய்யே" புறநா. நகூ.

261. கருவுற்றிருக்கும் விசயையையும் கொல்லநினைந்தமையின், 'குலத் தொடுங் கோற லெண்ணி' என்றார்.

262. (சு) "வயிரக்குன்றிற் கொழுஞ்சுடர் விளக்கிட்டாங்கு" தேவா. மந்திர. கள.

264. போற்றி -பாதுகாத்தருளுக; வணங்குந்தோறுங் கூறினமையின், போற்றி பலவாயிற்றென்பர்; (சிலப். உ0: நo-நந; அரும்பத.) "கொண்டனர்நிரைபோற்றெனக்கூறினன்" 430.

266. (உரை) வாகனமேறுதவர், கவசம்பூணுதல்மரபன்றென்பர். வீரர் வானோநோக்கி நெடுமொழி கூறலை, "கொற்றுனைந்தியற்றிய கொலையமை கூர்வாள்" (பெருங். க: சசு, அசு) என்பது முதலியவற்றாலுணர்க.

267. (சு)விசையைவயிற்றிலடித்துக் கொண்டமையின், 'திருமகற்கவலந்செய்தாள்' என்றார்.

268. (க) மல்லர்களை அலைத்து.

270. (உரை) உறை:தானியங்களை அளக்குங்கால், ஐந்துகலத்தானியம் அளக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்றென்று எண்ணி, எடுத்துவைக்கும் ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படுகின்றது; "உறையிடத்தேய்ந்திடு மிவ்வந்தி வானைத் துடுக்குலமே" திருவேங்கடத். நசு.

271. கடவுட்குரிய பூவில் வண்டு மொய்யாதென்பது, "சுரும்புமூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி" (முருகு. சாந) என்பதனாலும்

272. (க) "உயிரெனப் படுவ துரிமை" (பெருங். க: நஅ, உசுள.) (உரை) "இருதலைக் கொள்ளியி னுள் ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த, விரிதலையேனை விடுதிகண்டாய்" (திருவா. நீத்தல். சு); "பெரிய நட்டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று, திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சொல்லியவருள், ஒருவரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே, யிருதலைக்கொள்ளியென்பார்" பழ.கூ.

273. (உரை) ஓம்ணமோ அரஹந் தாணமென்பது, பஞ்சநமஸ்காரமந்திரங்களுளொன்று. இம்மந்திரம்வழித்துணையாகுகவெனக் கூறப்படுவதுமுண்டு; "மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாக" சிலப். கo: கoo.

274. (உரை) நெருப்பிலிருந்துண்டாயிற்றென்பர். மடங்கற்றீ -

275. (உரை) செண்டுவெளி : யானைச்செண்டு,குதிரைச் செண்டென்று சில விளையாட்டுண்டு; கம்ப. நகர. சுஅ-ஆம் பாடலாலுணர்க; இவற்றிற்குரிய இடம் செண்டுவெளி.

279. (க) வேண்மிடைந்த வேலி-வேற்படைவீரரின் சூழ்ச்சி. (உ) வாள் வலை-வாள்வீரரின்சூழ்ச்சி. (சு) வென்றோர்க்குரியது போர்க்களமென்பர்; "களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய", "களங்கொளற் குரியோரின்றி" (புறநா. நகூ, சுஉ), "கருங்கழலான் கொண்டான்களம்","வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வெ.அ: உசு; கூ: நஎ) என்பவை விளக்கும்.

281. (உரை) கதிர்வட்டம்-சூரியமண்டலம். மிகை-மீதூர்ந்தநடை.

284. (சு) மிறை-வளைவு; "மிறைக்களைச்சந்தி" மணி. சு: சுக.

289. (சு) அவிதல் - குறைதல்; "திரைபாட விந்தமுந்நீர்" (பரி. சு: சு.) (உரை) முகநோக்கிவீழ்தல் வீரக்குறிப்பு; 2322-ஆம் கவியின் விசேடவுரை இங்கே அறியற்பாலது.

290. (ஈ) இக்ஷ்வாகுகுலம், ஹரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம்,

குலமென்னுங்குலங்கள்ஐந்தனுள், குரு குலத்திற்பிறந்தவன்சச்சந்தன்;2324-ஆம் செய்யுளும் அதனுரையும் இதன் இறுதியடிப் பொருளை விளங்க அறி தற்கு இன்றியமையாதன.

291. (உரை) சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்தமானதியானம்; அது பிரமத் வவிதர்க்கவிசாரம், ஏகத்வவிதர்க்கவி சாரம், சூக்ஷமக்கிரியாப்பிரதிபாதி,வ்யு பரதக்கிரியாநிவிர்த்தியென நால்வகைப்படும்; ஈருஅ-ஆம் திருக்குறளுரையிற் பரிமேலழகர் இப்பெயரை எழுதியிருக்கிறார். போர்செய்தற்குச்சென்ற சச்சந்தன் சிறிதுநேரம் போர்செய்து ஜீவஹிம்ஸையாகிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சும்மாவிருந்து வைராக்கியம்வந்து உதவ அப்பாற்செய்த பாவனைவிசேடத்தால், மேலுலகம்பெற்றனென்று வடநூல்கள்கூறும்.

293. (உ) அரங்கி - அழுந்தி.

294. (ஈ) "ஈமவெள்ளழல்" புற நா. உஈக.

298. (உ) வளிமுகச் சுடரின்-காற்றின்முன்னுள்ள தீபம்போல.

302. (ச) "மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி" (பரி. அ: சச.) (உரை) இறுகியென்பது, 299-ஆம் கவியிலுள்ளது; அன்புமிகுதியால், மூர்ச்சைமுந்துமென்பதை, 389-ஆம் கவியுரையாலுமுணர்க.

305. இங்கே, 'குருசிறந்தபுதல்வன்' என்றதுபோல, "உரவோன் சிறுவன்" என்பர்மேலும்; 353.

308. (க) கணிகள் - சோதிடர்கள்.

310. (க) "பற்றுமன்னன்" பெநுங். ஈ: உருு, கoக.

311. 'நீயும் அழகளருளிய பேறமும்' என்றுசைனர் பொருள்கூறுவர்.

312. (க)அகங்கை புறங்கையாலுற்போலென்றது விரைவுகுறித்துநின்றது. (ச) கண்ணீர், சிலேடையுமாம்.

313. (க) "சிறுவன்றன்னைப் பயந்து" 386.

314. (ச) தெய்வம் - யக்ஷிதேவதை; யக்ஷர், வியந்தரலோகவாஹிகள் எண்மருள் ஒருவகையாரென்பர்.

315. (ஈ) எம்மனை - தாய்; "எம்மனை யிழந்தோன்" மணி. ருு: ஈஉ.

316. பூ - இங்கே தாமரை மலர்; முருகக்கடவுள் தாமரைமலரிற்பிறந்தமை, பரிபாடலில்ரு-ஆம்பாடலாலும் கந்தபுராணத்தாலும் அறியலாகும்.

317. "நன்மணி யீன்று மூங்நீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவதொத்தாள்" என்று இங்கேகூறியதுபோலவே, "வலம்புரி யுலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன, விலங்கிழை சிறுவன் றன்னைப் பயந்து" என்பர் பின்னும்; 326. காஞ்சிப். அந்தருவேதி. சுஈ - ஆம் பாடலின் பொருள் இங்கே அறியற்பா

318. (ஈ) "காதலன் பொறியாப் புறுத்த தமனிய வள்ளத்து" (பெநுங். க: சo, கசக - உ.) (உரை) அறிந்து - சச்சந்தனுடைய மகனென்றறிந்து.

320. கந்துக்கடன், சக்கரவர்த்திவணிகனென்று வடநூல்களிற் கூறப்படுவன்.

323. தும்மியவுடன், 'ஜீவ,நூறும் புகுக'என்றல் மரபு. ஜீவ,நந்த, வர்த்தஸ்வ என்று ஆசிகூறல் சைனமுனிவர்களுடைய வழக்க மென்பர். இப்பின்னோக்குச் சீவகனென்றபெயர்வந்ததற்குக்காரணம் இதுவே. தும்பியுடன் சிவாயவென்றல் சைவர்வழக்கம்; "தும்மினர் சிவாய போற்றென்றுடர்ந்து" திருவால. சசக: கo.

324. (ங) நுன், கன்னடபாஷையில் வழங்குகின்றது.

325. (உ) தேவருடம்பு பொன்னுடம்பெனப்படும்; மணி.

326. (உரை) சிறைகோடல்-கட்டியங்காரன் சிறைகொள்ளல்.

327. (ங) "தீதறு நல்லுரை கேட் பனே" சிலப். ககஃ கஉ.

329. இக்கவியாற் கந்துக்கடனு டையவீட்டிற் பிறந்தநாட் கொண்டா ட்டம் நடைபெற்றமை கூறப்பட்டது.

333.(ச)நினைவு -வருத்தம்; "நெஞ் சினுள்ளா ராதலா னினைத்தல் செய் யேன்" 1880.

336. (க) ஓசனை -யோசனை; "ஓச னை பலகடந்து; கம்ப. திருவவ. சo.

337. (க) "விளங்கிய பொய்கை... எய்துவிர் நீரே" (சிலப். ககஃ கசு-கo); "தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ணேக்கி" (மணி. ககஃ சு); "தெய்விகத்தினில்வந்த, மன்றலம் பெரும் பொய்கைநீர் பருகி" பார. கசு - ஆம்போர். சுஅ.

341. (உரை) செருக்கு-செழுமை; "செருக் கற்ற பஞ்சிமலர்" என்பர் பின்; 2339.

349. (உரை) ஊதல் - உண்ணல்; கலி. சுசு - ஆம்பாடல்பார்க்க.

352. (உரை) இரண்டன்மருங்கின் - இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

355. (க - உ) "குளச்செங்கெல் கன்னற் கட்டி" (கூர்ம. சிராத்த. ங); "அல்லிப் படீஉம் புல்லா யினவே", "சிறுவெள்ளாம்ப லல்லி யுண்ணும்" (புறநா. உசஅ, உஅo.) ஆம் பலல்லி - இருடையரொட்டு. அணில்-அணிற்பிள்ளை.

356. (க) "மாதுகுமயிலினல்லார்" என்பர்பின்; 463.

357. (ச)வம்மென-வாருமென்று; "வம் மெனக்கூஉய்" பொருந. கo க.

360. (உ) கட்டழலெவ்வம் -இணரொரி தோய்வன்ன இன்னை. (ச) பட் டது - உண்டான செயல்; "பன்னரு மாலை யாற்குப் பட்டதை யெவன் கொல்" 1085.

362. (ங) புண்ணியனென்பதற்கு இங்கே எழுதியபொருணயத்தைப் பார்க்கையில், "போராரர் புரங்கள் புரள நூறும் புண்ணியனை" (திருநா. திருவாரூர், திருமணியை. கo), "நீல மணிமிடற் றொருவன்போல, மன்னுக பெருமை நீயே" (புறநா. கக) என் பவை ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. (ச) மதி-பிறை; "இருகோட் டொரு மதி" (கக-ஆம் திருமுறை, எழுகூற்று.) மாமதியன்னை: (364, 387, 454, 882); "இளம்பிறைபோல் வளர்மைந் தன்" (காஞ்சிப். பராசரேச. கங.) (உரை) கண்ணன்சரிதம், உஉ - ஆம் தீர்த்தங்கராராகிய நேமீசுவரர் புரா

363. (உரை) கைத்தாய் - கையி லேந்தி வளர்க்குந்தாய்.

364. (ங) "சேட்டிளஞ் சிங்கமன் னை" 404. (உரை) ஒழிந்தோ ரென்றது, ஐஞ்ஞூற்றுநால்வரை.வால சிகிற்சை-குழந்தைகளுக்குவரும் அரி வ்டத்தினீக்கத்தைக் கூறுவதொரு நாலென்பர். தெய்வப்பகை-வாலக்கிர கங்களாகியபகை.

365. (உரை) கற்பகம் வேண்டக் கொடுத்தல், "உள்ளிய வுள்ளியாங் கீயு முயர்விற்றாங், கள்ளவிழ் பூந் சோலைக் கற்பகமும்" (வீர. உரை, மேற்) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

366. (உரை) போதி: அனுப்பிரே கைஷ பன்னிரண்டனுள் ஒன்றற்குப் போதி துர்லபமென்று பெயருண்மை யாலுமுணர்க. ரிஷபர், ஆதிதீர்த்தங் கரரென்றுங் கூறப்படுவர். பரதராச சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை,32-ஆம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. (ச) நாமகளைச் செல்வியென் றார், "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி", "செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல் வம்" (குறள். சoo, சகக) எனப் படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்ப வளாதலின்; நாலடி. உருக - ஆம் பாடலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

374. (உரை) நன்ஞானம், நற் காட்சி என்பனவற்றை முறையே

விசேடக் குறிப்பு.

"பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் றுணர்தல், மருளறு நன்ஞான மாண்பு", "எட்டு வகையுறுப்பிற் றூகியியன்றது, கட்டிய நற்காட்சி காண்" (**அருங்கலச்.** நுஎ, கஙூ) என்பவற்றா லுணர்க. நல்லொழுக்கம்: அணுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் ஏனையது துறவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும்மிகப் பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம் பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; "பரத்திர யங்கள் பணித்தபி ரான்" (**திருநூற்.** உசு.) இவை திரியோகமருந்தெனவும் வழங்கும் (**நீல.** தருும.கூ0.) பவ்வியசீவன்- முத்தியில் விருப்பமுள்ள ஆன்மா.

376. (ஙூ) நுகர்ச்சியிலுலகம், "பண்டுகண் டேயறி யாப்பொருள்" (**திருநூற்.** உ) என வழங்கப்படும்.

377. (உ) ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின் மக்கள்யாக்கை, 'அமிர்து' எனப்பட்டது.

378. (உரை) தரிசனமோகனீயப் பிரகிருதி, அநந்தானுபந்திக் குரோதமுதலியவை; அகூஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

379. (உ) குழவிப் பருவமாகிய நாற்று; காளைப்பருவமாகிய கதிர்; **பாகவதம்,** ஙூ: அ, ஙூநு-ஆம் பாடல் இக்கவியுடன் ஒப்புநோக்கற் பாலது.

380. (உரை) கலி: சிலேடை. பொன்னெயில் வட்டத்தினிலக்கணத்தை, **திருநூற்றந்தாதி,** கஅ-ஆம் பாடலாலுணர்க. **பிரபுலிங்கலீலை,** வசவண்ணர்கதி, கநு-ம் செய்யுளின் கற்றுங்கே அறிதற்பாலது. சாது - சிரியன். இதன் ஙூ-ஆம்அடி, "தவமுந்தவமுடையார்க் காகும்" (குறள், உசுஉ) என்பதைத் தழுவியது.

381. இரத்தினத்திரயங்கள் மூறையே இதில் நிலைமுதலியனவாக உருவகிக்கப்பெற்றன.

382. (க) "நல்லறங்காக்க வென்றாள்" (386.) சரணம் - பாதுகாப்பு.

383. (உரை) தம்பிமார்-நபுலவிபுலரும் நந்தட்டனும். தோழன்மார் - ஐந்நூற்று நால்வர். இவர்கள், சீவகனுடன் கல்விபயின்றவர்கள்.

384. (உ - ஙூ) அசோகமரத்தின் கீழுள்ள பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேஷ்டிகளுக்குரிய விதியென்பர்; **சிலப்.** கo: உக - நு; ஷை ஷை கசுo - சுஙூ.

385. (ஙூ) தேர்ந்து: "ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன் சொன்னென்" என்றார் முன்னும்; 232.

389. (க) கண்ணன் கர்ணனுக்குப்பிறப்புணர்த்தியது, **பாரதம்,** கண்ணன்றூதுச்சருக்கம், உகஅ - ஆம்பாடல் முதலியவற்றாலும், **ஸ்ரீபுராணத்தில்** உஉ-ஆம் புராணத்தாலும் அறியலாகும்.

392. (க) இளம்பிராயத்திற்பகையை வெல்லத் தொடங்கினமையின், சீவகனுக்குச் சிங்கக்குட்டி உவமமாயிற்று; (364, 404); **பொருநராற்றுப்படையில்,** கஙூ-ஆம் அடிமுதலியவை இங்கே அறியற்பாலன.

393. (உரை) தன்பகையைக்கொல்ல ஒருவன்சேறலிலக்குதற்குஅரசகுலத்திற்பிறந்தவர் அஞ்சுவர்; 'ஒருவருடம் பொறுத்திருத்தலிலக்குருதகுதினீயாக எனக்குக்கொடு' என்று ஆசிரியன் சீவகனை இரந்தானென்றும், முற்பிறப்பில், அன்னைக்குஞ்சைத் தாய் தந்தையினின்றும் பிரித்தனளாள், கசு-ஆதலின், சீவகன், தாய் முதலியவர்களை, கசு - வருடம்பிரியும்படி நேர்ந்ததென்றும் வடநூல்கூறுகிறதென்பர்.

394. (க - உ): 2830 - 31; (**நீல.** தருும. கூள-உரை.) நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புண்ட நீர் அவ்விரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சீவகனிடம் அடங்கியிருத்தலையறிந்து.

395.(உரை) வெள்ளிமலை-வித்தியாதார்க்கு இருப்பிடமென்றுகூறப்படும் வெள்ளிமலை; அதில் தக்ஷிணஶ்ரேணி, உத்தரஶ்ரேணியென இரண்டுள்ளன ; முதலாவதில் நிo - பட்டணங்களும், இரண்டாவதில் சுo - பட்டணங்களுமுள்ளனவாம்: **மேருமந்தர புராணத்தாலறிக.**

396. (உரை) யானைத்தீநோய் : 'வேழவெந்தீ' (401) ; 'தணியாப்பசி', 'விளிவில்வெம்பசி' என்று **மணிமேகலையிற்** கூறப்படும். மாடம் ஈடு (=திரள்) அகமெனப் பிரிக்க.

398. (ங) 871.

399. இடைகழி-'ரேழி';"புழைவாயிற் போகிடைகழி" **பட்டினப்.** கசச.

400. (ச) "ஆசைமாக்களொடந் தனர்கொள்கென" (911); "உடற்குள் வந்தெழு மொள்ளழல் போன்று பின், கிடைத்தி லாப்பொருண் மேற் கிளர்ந் தோடியே, நடக்கு மாசையை நண்ணு முவப்பிலை, லடக்கு மந்தண ரே யறிவாளரால்" **பாகவதம்,** அ:எ, சசு.

402. (உ)"நான்முகன்":நன்னூல் விருத்தியுரையில் "பூமலி யசோகின்", "முச்சக நிழற்றும்" என்னுங் கடவுள் வாழ்த்துக்களின் விசேடவுரைகள் இங்கே அறியற்பாலன. கருமங்கெட்டபின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அதிசயங்கள் பத்தனுள் சதுரானனத்துவம் ஒன்றென்பர்.

403. (க) அதகம்-அகதம்; எழுத்து நிலைமாறல் ; "எரிதழல் விடத்தை, மலைமறை யதகமாற்றியாங்கு" (கல். "நிணமுயிருண்ட".)(உரை)பொன்றக் கெட்டது-முற்றக்கெட்டது.

405. (உ)'தந்தைதீயாகி' எனற்பாலன், ஞானபிதாவாதலின்.

406.(ச)மணிவண்ணன்-திருமால்.

409. (உ)வீரன்-ஸ்ரீவர்த்தமானர்; "வீரன்பிண்டியே" என்பர்பின் ; 3012.சமவசரணம் அவருடையதாள் நிழலாகக்கூறப்படும்; "அறிவனடிக்கீழ்" 27.

410. (க) நம்பன்-சிவகன். நாகம்-பவணலோகம். (ச) வெம்புதல்-விரும்புதல்; "வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்தி" 2.

411. (ங) அகலிய - அகன்ற. (உரை) சிவகன் வீணையில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவனென்பதை, "வீணைக்கிழவன்"(28),"வீணைவித்தகன்"(1002), "வீணைவேந்து" (2598) என்பனவற்றாலுணர்க.வீற்றுத்தெய்வம்: (சிலப். உ: சுகு-எo; அடியார்.) வீரமகள் - வீரலக்ஷ்மி. மாதங்கி - ஸங்கீதத்தின் அதிதேவதை; 550.

413. (ங) கன்று உள்ளி- கன்றை

415. (ங) புள் - ஈண்டு ஆந்தை ; 450-ஆம் கவியுரையைப்பார்க்க.

416. (ச) சுடுவில் - சுடுதலால்.

415-7. மிதிலையிலிருந்து புறப்பட்டபொழுது தசரதருக்கு ஒருகணி நிமித்தஞ்சொன்னதாகத் தெரிகிறது; **கம்ப.** பரசிராம. சு.

418. (க) மூசுதல் அறுத.(உரை) முருகக்கடவுள், குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வம்.

419. (க) கோங்கமலர்கள், பொன்னிற மூடையவை.

420. (ச) முள்குதல் - முயங்கல்; "செவ்வாய் பயந்தேன் பருகிமுள் குஞ்சிலவலாய்" 687, "கண்ணின் னெழுதிமுள்குமொய்ம்பன்" (1413), "முள்கப் பூம்பட்டழித்து" (1986) என்பவற்றாலுணர்க. புது மணவாளப்பிள்ளைகள் போருக்குச்செல்லுதல் மரபன்றென்பர்.

422. (ங) பள்ளி -இங்கே இடைச்சேரி; "பள்ளி யாகுல மாக" 426.

425. (க) 'எம்மனைமார்' என்றது கன்றுகளை ; அண்மை விளி. (மு) **முல்லை.** கஉ - சு.

426. (சு) சேறு-தேன்; இதனடியாக வந்த பெயர் சேறையென்பது.

427. (சு)'இறையணிகேட்க'என்றதனால், வாயிலோனுக்குச் சொன்னமை பெறப்பட்டது. (உரை) இங்கே 'புன்புலத்தைப் போய்' என்றதுபோல, 'காதத்தையோடி' என்பர் பின்; 510.(உரை) போகட்டார்-போட்டார், "வண்டுபோகட்டமலர் போன் மருண்மாலை,யுண்டு போகட்டவுயிர்க்கு" **நள.** சுயம். ககக.

429. (ங) அரசர் கையிற் செங்கழுநீர்ப் பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு; 1887, 2358.

431. மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்பதுண்டென்று பழைய நூல்களால் தெரிகின்றது. நிகழ்ந்த செய்திகூறிய வாயிலோனைக்கோபித்தல் இராசதர்ம மன்றென்பர்.

432. (ங) மீட்க என.

433. (சு) தெளி - தெளிய.

434. (உரை) 'முன்' என்றது, 5-ஆம் கவியின் உரையை. துத்தரிக் கொம்பு - ஒருவகை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறைமையன்" **கம்ப.** கங்கை. ங.ஈ.

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டினர்' என்பது, அடுத்தசெய்யுளிலுள்ளது. கைவந்தவர் - மிகத்தேர்ந்தவர்.

437. இக்கவியின் பொருளோடு, 450 - ஆம் கவிப்பொருள் ஒற்றுமையுடையது.

438. (க) இடையர்க்கு முல்லைமாலை உரித்து.

444. (க) பண்ணி - ஆயத்தஞ் செய்து. (ங) கவி- முழக்கம்.

447. (உரை) 'ஓடிப் போங்கோள்' என்பது, 'ஓடிப்போங்கள்' என்பதன் மரூஉ; **தொல்.** விளை. உசு-ஆம் சூத்திரத்திற்குக் **கல்லாட** ரெழுதிய விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படும். **நூற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி,** நுஅ:—"புறப்பற்றுத், தள்ளுங்கோ ளுரரவிற் றுமோ தரன்பள்ளி, கொள்ளுங்கோ ளுர்மருவுங் கோள்" என்பதனாலும் அறிக; இங்ஙனம் பின்வரும் சொற்களையும் இப்படியே அமைத்துக் கொள்க. சீழ்க்கையை,120-ஆம் கவிக் குறிப்பாலுணர்க.

449. (க - உ) சூளா. அரசியற். கஉச; **கம்ப.** நாகபாச. உசஉ.

450. (க)இப்படியேசிறியதலையை, முனித்தலை, புழுத்தலையென்று வழங்குவர்.

451. "பெயலுறழக் கணைசிதறி" **(மதுரை.** கஅங); "காலமாரியினம்புதைப்பினும்" **புறநா.** கஅள.

453. (க) "மூன்று தலையிட்டமுப்பதிற் றெழுத்தின்" **(தொல்.** புணரியல். க.) (உ) 'மெய்நூறு என்பதில், நூறு, பலவென்னும் பொருளில்வந்தது.

454. (உரை) 'மேல்' என்றது,காந்தருவதத்தையாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரன்கட்டளையால் அழுக்காறுற்றுப்போர் செய்தற்கு வந்தவர்கள். பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாக்கியது முதலியவற்றை, 820-ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலுணர்க.

455. (க) அற்றம்-அறுதல். (சு) நாளுற்றுலந்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராடபுரத்திலிருந்த பொழுது அருச்சுனன் நிரைமீட்டசெய்தி இங்கே அறியற்பாலது.

457.(ங)விடலை:கசு-பிராயத்திற்கு மேல், ஈ0 - வரையும்சுட்டப்படும் ஆண்பாற்பருவப்பெயர்; **பன்னிருபாட்டியல்,** உஈஉ - ஆம் சூத்திரம் பார்க்க.

458.(க)சில்லரி-சிலவாகியபருக்கை.

464. (உ) பயம் - பிரயோசனம்.

466. (சு) சினவுநர்-கோபிப்பவர்; பகைவர்.

470. (ஙு) மகளிர்க்குரிய குணம் நான்கனுள்ளே நாண் முதலாவது.

471. தெரிவைவழிபடுதல் மரபு; **கம்ப.** தேரேறு. உசு.

475. (சு)"சிறுகாலைப்பட்டபொறி யும்" நாலடி. ககo.

476.(க)'கோலிழுக்குற்ற ஞான்று' என்றது, சச்சந்தனுடைய மரணகா லத்தை. (ங) மால்வழி - சச்சந்த னுடைய சந்ததி.

481. (உ) பாதாலம் - பாதாளம்.

482. (உரை) நப்பின்னை: இவரை நீளாதேவியின் கூறென்பர்;இப்பெயர் பின்னை யெனவும் வழங்கும். நச்சே ள்ளை:பதிற்றுப்பத்தில், சு - ஆம்பத் துப்பாடியவர்; இப்பெயர்,செள்ளையா ரெனவும் செள்ளையெனவும் வழங்கும்.

484. (உரை) பதுமுகன் வணிகர் குலத்திற் பிறந்தவன்; 1791-ஆம்பாட லாலுணர்க; சூட்டு, மகளிர்க்குரித்து ; 624.

493. (உ) சங்கு - ஒருபேரெண் ; புறநானூறு கஅ - ஆம் பாட்டினுரை யையும் சூளாமணிநிகண்டு கஉ - ஆம் தொகுதி, ககரு - ஆம் பாடலையும் பார்க்க.

494. (உரை) அசும்பு: "அசும்பு டொன்"(533) என்பர். குளிர்தல்-தங் குதல்;"குளிருமரப்பலகை""குளிர்சா கரதத்தனென் பான்" 1782, 1973.

495. (க) இம்மியரிசி மிகவும் சிறி யது 43 - ஆம் பாடற் குறிப்பையும், "மாகமேல்" (கந்த. காசிபன்புலம் புறு. உக)என்னும் பாடலையும் பார்க்க.

500.(சு) எனும்-என்னும்;சிறிதும்; 1688, 2014;"வழுவெனும்பாரேன்" சிலப். கசு: சுக.

501. (உரை) கம்மகாரர் - பிறர் தொழில் செய்வோர்; 495.

505. (உரை) ஒருப்படுத்தி - ஒரு வழிப்படுத்தி ; 2922 - உரை.

513. (ங) "ஓடிமரம்பற்றி" மணி. கசு: கச.

515. (ங)"செவ்வனமுரையென" மணி. கசு : சுரு.

516. (க) "ஊர்திரை யுதைப்ப" மணி. கசு: கச.

519 (க) மதவலி - மிக்கவலியை யுடையான்.

523. (உ) தாழும் - விரும்பும்.

526. (உரை) இருட்சி-இருளுதல்.

527. (ங) பூரித்து -. நிறைத்து.

531. (சு.) நள. சுயம், கoச ; காஞ்சிப். கழுவாய். ஙசு - பார்க்க.

532. (உரை) சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்குக்கீழே யுள்ள தென்பது சோதிடநூலாருடைய கொள்கை.

535. (க) தானவர் - வித்யாதரர் ; "சாமமார்ந் திலங்கு மேனித் தானவ னொருவன்," "விச்சா தரவேந்தன்" மேரு. சஞ்சயந்தன். சு, எ.

537. (க) மாடிய மென்பதற்குத் தலைச்சீராவென்று பொருள்கூறுவர், சைனர்.

538. (ங) 'எள்ளுப்போட இட மில்லை' என்பது ஒரு பழமொழி.

544. (உ) ஊழ் - விதி. (உரை) ஏற்றிழிவு - உயர்வு தாழ்வு.

547. (உ) " நமரங்காளுய்யேன்" (கூர்ம. கண்ணன்பூமி. கசு.)(உரை) அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்பின் ; காவண்முல்லை - அரசன் உல கின் மிகுதி: (பு- வெ. வாகை. கள, உச) இவ்விரண்டுக்கும் அறிகுறியாகமுல்லைமாலைசூடுதல்மரபு.

558. (உரை) கைச்சுரிகை - கைக் கத்தி ; கட்டிலினுடைய மேற்கால்க ளில் உட்டுளையமைத்து அவற்றிற் கத் தியைச்செருகி வைத்திருத்தல் மரபு. இதுபெரும்பாலும் அரசர்க்குரியவழக் கம்.

565. (சு) உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்றுதலின், படைஞையச் சுற்றமென் றார்.

571. (உ) "புயலன் றலைச்சடை யேற்றவன்" (தி ரு ச் சி ற். உசo.) (உரை) தகைவு - தடை.

573. (ங) "நீலிறகிருதர்" கம்ப. வாலிவதை. கருக.

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வற்றை, 593 - ஆம்செய்யுள்ஒத்துள் ளது.

587. (க) "செம்மற்கென்றவனை ருப்பட" பெருங். ஈ: உஉ, ஈஎ.

588 (உ) நீலமணியின்தன்மை பா லால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படுமென் பது, 1325 - ஆம் செய்யுளாலும்விள ங்குகின்றது.

589. (க) "எய்யாமையறீர்ந்து" (மணி. உஈ: கoஈ.) (ச) நைடத. அன்னத்தைத்துது. க.

590. (உ) வான் நக்கிடும்.

591. (ஈ) சைனர் இரவிலுண்ணு ராதலின், 'வல்சி' என்பதற்குப் பகற் சோறென்றுபொருள்கூறினர்; 1939.

592. (உரை) குந்தாலி, கூந்தாலி யெனவும் வழங்கும்.

598. (ச) நேமி-திருமால்; "நேமி யோ குலிசியோகிகழ் கணிச்சியோ" (கம்ப. பிணிவீட்டு எo.) (உரை) நாசி - வீட்டின் ஓருறுப்பு; "கட்டளை நாசியொடு கபோதங்காட்டி", "நாசி யுமுகடும்", "வித்தக நாசிவேண்டிடத் திரீஇ" (பெருங். க : சo, கச ; க : சஉ, ஈஎ ; உ : சு, நஎ.) "மாளிகைமேகந், தொடுகுடுமிநாசி தொறுந் தொடுத்தகொடி" (பெரிய. திருஞான. கஉ); "தத்தொளிய நா சிக டயங்குவன" காஞ்சிப். திருக் கண். உoஅ.

600. (உரை) சோதிடர் - சோதிட் கர்; "அந்தர வாழ்க்கையர் சோதிடர் தாங்களு மைவகையர், சந்திரர் சூரி யர் கோளவர் நாளவ ரல்லவராய், மந் தர மாமலை தன்னை வலமுறை சூழ வருந், திங்குடு நின்றசொல் லாதே விளங்கும் திறலவ்ரும்" நீல. தரும வுரை. சுஈ.

601. (ச) வியம் - ஏவல்.

608. (க) எடுப்பி - எழுப்பி.

611. (க) செய்கழல்.செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்; வெளிப்படை ; 778: 4.

(உ) வட்டு - விளையாட்டிற்குரிய ஒரு வகையுருண்டை ; "வல்லாணுடிய மணிவட்டேய்ப்ப" 983.

613. (ச)"இடையு நடையு மொரு பிடியென்னவெழுதுவனே" சீகாழிக் கோவை, கசச.

614. (க) பிறந்தநாளில் மங்கலமா கிய வெள்ளணியணிதல் மரபாதலின், 'வெள்ளணியணிந்தநூன்று' என்பது, பிறந்தநாளைப் புலப்படுத்திநின்றது ; இதனை அகப்பொருளிலணக்கணத்தா லுமுணர்க; வெள்ளணியணிந்தோரை, "மங்கலவணியினர்" என்றுர் முன் னும்; 603.

616. (க) ஒருவில் - எட்டுச்சாண்; இந்த அளவுப்பெயர் விகற்பத்தைச்சை னநூல்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

620. (க) "வரைசெறிந்தனையசெம் பொன் மஞ்சங்கண் மலிரத்தோன்றி" தூளா. சுயம். உசo.

621. (க) யோகம் - நூல்; சைவ நூன்மரபு.

622. (உ) "தேறுவெள்ளி லோத் திரப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்தும்" (வநாயக.திருமண.கஉக); சோற்றுப் பொருக்கென்பதனாலும், பொருக்கின் பொருள் புலப்படும்.

623. (உரை) ஓமாலிகை - ஓமாலி காதிரவியமெனவழங்கும்; "பத்துத் துவரிலு மைந்து விரையிலு, மூப்பத் திருவகையோமா லிகையிலு, மூற்றி நன்னீ ருணைத்த நெய்வாச, நாறிருங் கூந்த னலம் பெற வாட்டி" (சிலப்.சு: எசு - கூ); "ஒப்பு முறையமைந்த வோமாலிகையும்," "ஒண்விளைப்போ லிந்த வோமாலிகையும்" (பெருங். க: சக, கஉஎ; உ: நு,ஈஉ); "துவரிலு மை விரையிலுமு, மொளிமலி கழிஇய தொப்பவுவப்பொடுந்திமிர்த்து" (ஞா டதை. சுயம். கoக); "புழுகுசட்டங்... குக்குல்", "கூறியவோமா லி கை யெண்ணுவ் கொடு...ஏற்றுடை புரிந் தார்" (வ்நாயக. திருமண. கஉo,

கஉக); " ஓமாலிகையுமுரிஞி" திருத் தணிகை. வள்ளி. கஉஅ.

626. (உரை) சிச்சிலி-தித்திரிப்பற வை ; மீன்கொத்துங்குருவி.

632. (ங) திருவிளை. ருு: அ.

633. (ச) முன்னினூர் - முற்படச் சென்றார்.

642. (உரை) அறைபோய-ஓட்டை யான, அறிவற்ற. "அறிவறைபோகிய பொறியறு நெஞ்சத்து" சிலப். உ0: உருு.

647. (உரை) அவைப்பரிசாரம்: "அவைப் பரிசாரங்கடத்துளி போக்கி" பெருங். க: ஙஎ, ககக.

648 - 50. காஞ்சிமலர்த்தாது நீல நிறத்ததென்பதை, "மீனேற்றுக்கொடி யோன்போன், மிஞிறுர்க்குங் காஞ்சி' (கலி. உசு), "குயிற்கு ழாங்குடை காஞ்சியின்கோமளத் தாது, வெயிற்கு ழாமறைத் திருவிசும் பிருள்செய" (காஞ்சிப். திருக்கண். உக) என் பவற்றாலு முணர்க ; இக்கவிகளின் பொருள், "குறுஞ்சினைப்புன்னை நறுந் தாதாடி" (பெருங். ஙட: சு, கூ) என் பது முதலிய அடிகளில் ஒருவகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

648. (க) அலம்வந்து - சுழன்று.

652. (ங) குறள், சஅஉ.

657. (உரை)கின்னரமிதுனங்கள்-ஒன்றை யொன்று பிரியாதனவும் இசையறிவிற்சிறந்தனவுமான ஆணும் பெண்ணுமாகிய ஒருவகை இரட்டைப் பறவைகள் ; மன்னரஞ்சு மதுசூத னன் வாயிற்குழலிலேனை செவியைப் பற்றிவாங்க,நன்னரம்புடைய தும்புரு வோடு நாரதனும் தம்தம் வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களுந்தந்தங் கின்னரந் தொடுகின்றிலோ மென்றனரே"(பெரி யாழ்வார். ங: சு, ரு); "கிஞ்ஞரமிது னங்கள்கிளர்ந்துதோன்றுமே" (சூளா. துறவு. சுo); "மங்கையர் பாடல்கேட் டுக் கின்னர மயங்குமாதோ" (கம்ப. வரைக்காட்சி. ஙகூ); "பாடுகின்றன கின்னரமிதுனங்கள் பாராய்" (ஞான சித்திர.கஉ); "பண்டருகிளவிக் கின்ன ர மிதுனம் பாற்சுவை மருட்டுபாட் டயரும்" (கூர்ம.சம்பு. ருச); "கின்ன ர மிதுனம் பாடலுக்குடைந்து" நைடத. சுயம். சுச.

658. சரீரத்தைவீணையாகக் கூறு வர், இசை நூலார்; சிலப்.ங: உசு - ஆம் அடியில், "மிடறும்" என்பத னுரையைப்பார்க்க.

660. (ங) போதர-வர.

665. (ச) ஏற்றை - ஏறு.

666. (ங) தும்பு-சிம்பு.

667. (உரை) கல்லேந்திநீக்கியதை 690-ஆம் பாடலாலுணர்க.

670. (ச) பட்டது - நிகழ்ந்தது.

671. (ங) திங்கள்விரவிய பெயரி னன் - புத்திசேனன் ; இது லகூஷித லகூஷணை யெனப்படும் ; அஃதாவது ஒரு சொல், தனது பரியாய நாமமா கிய ஒன்றைக்குறிப்பிட அது தன் பொருளினுல் ஒன்றைக் குறிப்பிடு தல் ; 'எட்டிலே டிரண்டு-பத்து ; பத்தி' என்றாற் போல்வது.

672-5. இவற்றின் விசேடவுரையி லுள்ளவை, சிலப்பதிகாரம், அரங் கேற்றுகாதையின்உரையால்விளங்கும்.

673. (ங) குருதி - சிவப்பு.

674. (ச) 'அரங்கன்' என்றார், அங்கமில்லாதவனுகிய சித்தனென் னுங் குறிப்புந்தோன்ற ; "அருவாய்ப் போதலழகிதோ" (3021) என்பர் பின். இப்பொருள், சைனரில் கன்ன பரம்பரையில் வழங்குகின்றது.

675. (உரை) கமலவர்த்தனை : கமலவட்டணை யெனவும் வழங்கும் ; பரி. கசு: ககூ - ஆம் அடியின் உரை யையும், மணி. 7: 43 - ஆம் அடியை யையும் பார்க்க.

676. (க) துவலை - துளி.

678. 'ஒருதாய்க்கு ஒருபிள்ளை' என்பது ஒருபழமொழி.

687. (க) கன்னி - அழிவின்மை.

விசேடக் குறிப்பு.

696. (ங-ச) "தோடு பெய்தொரு காதினிற் குழைதூங்க" (தே. சுந்தர. பனையூர், க); "துளைபடு குழையி லொருகுழை யணிந்து" பாரத. நாடு கரந்து, உசு.

705. (க) பூந்தவிசி னுச்சிமேனடந்து: நைடத. சுயம். கo அ.

710. (க) குட்டம்-ஆழம். (உரை) தரங்கித்து - அலைவீசி; "அகந்தரங்கித்து" அரங்கத்தந். உக.

714. (ங - ச) தூளா. சுயம்.சுசு.

717. (உ) "பல் கேள்வித்துறை போகிய" மதுரை. எசுo.

723. (ச) ஓர்த்து: சீலப். உள: உருக.

725. (க) கருவிவானம்: தூறுந். சஉ; புறந்தா. கருக, உoச.

730. (ங) யாழ்பண்ணி: நைடத. சுயம். சுசு.

731. (உரை) "உட்கு நாணு மொருங்கு வந்தடைதர" பெருங் ங: சு, அள; ச: கங, கoo.

737. (உரை) 'குன்று' என்றது, முன்கவியிலுள்ளதனை.

741. (உ) "ஒள்ளிய னெருமகன்" 2931. (ங) 'கள்ளாவா புலியைக் குத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

743. (உ) "குழங்கன்மாலைவீழ" (கூர்ம. கண்ணனவ. எக); "வண்டு ழல் குழங்கன்மாலை" வெ. கண்ணன் மணம். கஉசு.

744. (க-உ) கம்ப. மாரீசன். எஞ.

745. இடைநிதல்: நைடதம், சுயம். ககசுஞ.

747. (உரை) சசுள - ஆம் குறளின் விசேடவுரையிற் பரிமேலழக ரெழுதியிருப்பவை இங்கேயறியற்பாலன.

748. (உரை) யானை இசைக்குவணங்கல்: பெருங். க: ஙஞ, கoo-கoக-ஆம் குறிப்புரையாலறியலாகும்.

749. (ச) தா - வருத்தம்.

758. (உரை) ஒன்பதுசுவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற்றொன்று கெடுமாதலின், இங்கே 'வீரத்தாற்காமங்கெட்டது' என்றார்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக் கெடுத்ததாகக்கம்பருங்கூறுவர்; கம்ப. பாசப். உங.

776. எஞ்ச - ஆம் குறள், இச் செய்யுளுடன் ஒப்பு நோக்கற் பாலது.

778. (உரை) பொற்றகடுகளைத் தம் வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தலைவனை வாழ்த்துதல்முதலியவற்றை, 'லோகாபிஸாரம்' என்பர் வடநூலார். பாடு குறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

779. (ச) இயமரம் - ஒருவகை வாத்தியம்; பதிற். ஞo.

787. (ச) முடித்திலகம்-முடிமணி.

790. (ச) "காழமை குழிசிக்கதிர்த்தவாரத்து" பெருங். க: சஅ, கஅ.

800. (க) தூறுந். ஞச.

809. (க) "முற்றிய புளகச் சூழி முகம்புதைத் திலங்க வீழ்த்து" தூளா. கல்யாண. கoஞ.

812. (உ) கருமை - பெருமை; சீலப். ப. களக, ஙஅஅ.

815. (உரை) ஒருப்பட்டு-துணிந்து.

819. (க) முழுமெய்: மார்பென்றுங் கூறப்படும்; சீலப். ப. கஉங, கருக, களஉ.

820. (மு) இங்ஙனம் பரிகாரம்செய்தல், ஸ்ராவகாசாரநூல்விதியென்பர்.

821. (ங) வலம்புரி - வலம்புரி வடிவமாக உலோகத்தாற் செய்யப்பெற்ற ஒரு பாத்திரம்; சங்கமன்றென்பர்; "ஆடிவ துன்னைடி வாரப்புனல்" திருக்கலம்பகம், சஞ.

833. (உரை) விரற்சரடு - விரற்புட்டில்; விரற்கவசம்; கலி. எ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க.

834. (ச) சுக்கிரன் களத்திரகாரகனதலின், சுக்கிராஸ்தமனத்தில் விவாகம்செய்யலாகாதென்பது விதி.

838. (க) "படையமை சேக்கை", "இணைபடநிவந்த நீலமென்சேக்கை" **கலி.** கo, எஉ என்பவற்றின் உரை களைப் பார்க்க.

852. (ச) சேடர் வரலாறு, பிரதா பருத்திரீயத்திலுள்ளதென்பர். **காஞ் சிப்.** திருக்கண். கஅசு-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

862. (ஙு)சீலமென்பது யானையின் நல்ல இயல்பு; "சீலமில்லன சினக் களிறகற்றுமின்" (2392), "சீலவிகற் பந்தெரிந்தனனுரைத்த லும்" (**பெருங்.** க : ஙஉ, ருசு) என்பவை விளங்கச் செய்யும்.

863. (ஙு) **சூளா.** நகர. கச.

876. (உரை) ஏறட்டுக்கொண்டு-மேற்போட்டுக்கொண்டு.

878. (உ) வென்றுன் - பிரகிருதி யின் ஒருவகையாகிய காதிகன்மங் களைவென்றவன்; இங்கே அருகன்.

879. (ச)சூதாட்டத்தை ஜயமென் பது வடமொழிவழக்காதலின், 'சூது' என்பதற்கு வெற்றியென்றனர்.

880. (க) இட்டிடை - சிற்றிடை; "இட்டி தாயினும்" **குறள்,** சளஅ.

891. (ஙு) ஏவல் - சொல்லல்; 1547, 3036.

892. (ஙு) வண்டும் தேனும் ஒரு குணத்தனவென்பதை, "என்றன தே னின மிரங்கு வண்டொடு, சென்றன" (3034) என்பதனுலுமுணர்க; மணி. கஅ: சஙு; **நைடத.** நாடு. கஅ பார்க்க.

892 - 3. இக்கவிகளின் உரையி லும், "பல்காற்பறவை" (பெரும் பாண். கஅஙு) என்பதனுரையிலும் காணப்படுங் குறிப்புக்களால், இந்த இரண்டுநூல்களுக்கும் உரை செய் வதன் முன்னரே **நச்சினர்க்கினியர்** தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்தன ரென்று தெரிகிறது.

894. (ஙு - ச): 3033; "அந்தர மருங்கின் வண்டு கைவிடாச், சுந்தரப் பொழியுஞ் சுட்மதச் சென்னலும்" **பெருங்.** க: சஉ, எஉ - ஙு.

897.(உரை)வெதிரேகம்-எதிர்மறை.

908. (உ) பொன்றுஞ்சாகம்: 14, 1922.

911. (உரை) பொன்னிலேபிறத் தல் - ஹிரணியகர்ப்பம்; அஃதாவது பொன்னுற்செய்யப்பெற்ற ப சு வி ன் வாயினுள்ளே ஒருவன் புகுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, அப்பொன்னையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிடுதல். இஃது அர சர்க்குரியவிதி.

912. (ஙு) இதனுல், இராசமாபுரத் தில் மேமிதீர்த்தங்கரருக்குக் கோயி லிருந்ததென்று தெரிகிறது.

916. (உ) **நைடத.** அன்னத்தைத் தூது. க.

924. (உரை) பரிகரிக்கின்ற - காக் கின்ற; இச்சொல், 'பரிக்ரகிக்கின்ற' என்பதோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. (உரை) புளிங்கறி: **நன் - மயிலை; நன்.** வி. உயிர்மீற்றுப். உரு, மேற்.

930. (உரை) காரன்னமுண்மை யை, "யவனர், ஓதிம விளக்கு" (**பெரும்பாண்.** ஙகசு - எ) என்பத னுரையாலும், "காரனங்குலாய்ப் படிந்த காட்சியொப்ப" (**காஞ்சிப்.** கழு வாய், கசு) என்பதனுலுமுணர்க.

933. (உரை) பஞ்சமஸ்காரமந்தி ரங்கள் இன்னவென்பதை 14-ஆம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்க.

940. (ஙு) "மீளிமை மைம்தர் பதின்மரை" **கூர்ம.** கண்ணன் சிவ தீக்கை. உ.

942. (உரை) தருமத்தை விடை வடிவமுடையதென்பர்; 3100-ஆம் கவியினுரையைப் பார்க்க.

948. (உரை) பரமாகமம் - இங்கே சிஞகமம். உயிர்போ குங் க தி ப ல வகை; ஹித்தருடைய உயிர்போம் கதி, அவிக்கிரககதி; அதற்குஸமயம், க; ஸம்ஸாரஜீவனுடைய உயிர்போம்

கதி விக்கிரககதி ; அது மூன்றுவகைப் படும்; அவற்றுள், முதலாவது பாணி மூக்தாகதி ; அது (ட) என்பது போல் ஒருவளவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், உ; அது,தேவருக்கும் மனித ருக்குமுரியது ; இரண்டாவது இலாங்கலகதி; அது, (ப) என்பதுபோல் இரண்டுவளவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ஈ ; அது விலங்குகளுக்குரியது; மூன்றுவது கோமூத்திரகதி ; அது, மூன்றுவளவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ச ; அது நரகருக்குரியது; இவ் விஷயம் தத்துவார்த்தசூத்திரமென் னும் நூலிற்கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்.

951. (ச) ஓதி- ஞானம்; பெருங். உ: கக,கசுக-ச; கந்த.சூரம்புகு. உச.

952. நரகருயிரை இரும்புயிரென் றும் தேவருயிரைப் பொன்னுயிரென் றுங்கூறுவர் ; 3107 - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

954. (உரை)தேவர்க்கும் நரகர்க்கு முள்ள சரீரம் வைக்ரீக சரீரம் ; அதற் குத் தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை ; இமையாமை, நிழலின்மை, மாலைவா டாமை, கால்நிலந்தோயாமை உண் டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளு க்குமுள்ளசரீரம் ஔதாரிகசரீரமென் றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலி யன உண்டென்றும் சொல்லுவர்.

956. (ஈ) வென்றவர் - பிரகிருதி களாகிய காதி, அகாதியென்னும் இரு வகைக்கன்மங்களையும் வென்ற ஹித் தர் ; "எண்வினையுமகற்றியின்பக் கட லாக்கித், தருமால்" (961) என்பத னாலுமுணர்க.

958. (ச) கோளுடைக்கிழமை - நாயிறுமுதலியவை ; ஏழுகோளுக் கும் அவற்றிற்கும் மிக்கஉரிமையுண் டென்பர் ; கிழமையென்பதன்பொரு ளே அதனைப் புலப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவனுணமை: "தேவ னு நாயாகும் தீக்காட்சி யானையும், தே வனு நற்காட்சி யால்" அருங்கல.ஈஅ.

961. (உரை) எண்வினை: ஞானா, ரணீய முதலியன. திருமால் இரணி யனைக் கொன்றமை, அகளங்காஷ்ட கமென்னுநூலில் வந்துள்ளதென்பர்.

963. (க - உரை) 'மந்தரத்தின் றெழிலை இமயத்திற் கேற்றினர், அது மலையரையனுதலின்': "மேருக் குன் றத் தூரு நீர்ச் சரவணத்து" (மணி. கஅ:கூஉ.)"மன்னவன் படைச்செயன் மன்னன் செய்கையாப், பன்னுதல் போல்" பாகவத. கo : க, ருள.

966. (உ) உவறுநீர் - ஊறுநீர் : "உவறுநீருயரெக்கர்" (கலி. கஈக) ; " ஒண்செங்குருதி யுவறியுண் டருந் துபு " அகநா. ஈ.

971. (ச)"வித்தகர்கொடுத்த பித்தி கைப்பிணையலும்"பெருங்.க:சஉ,எச.

973. யானைச்செயல் : சடகோப ரந்தாதி, சஅ.

974. (ச) பெருங். க : ஈஈ, சரு - ரo.

982. (க) இவர்ந்த - விரும்பிய.

984. (க-உ) கஞ்சனுக்கு நட்புள்ள தெய்வம் ஏழு;அவை பூதனை, கழுதை, குதிரை, மருதமரம், பனை, யானை, சகடமென்று கூறப்படும் ; கண்ணபி ரானைக் கொல்லவந்தது யானையாகிய தெய்வம்; அந்தயானையைக்கொல்லா மல் விட்டு விட்டமையின், கண்ண பிரான், கரிவரதனுயினனென்பர்; இச் சரிதம், ஸ்ரீ புராணத்தில், 22-ஆம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

990. (க - உ) நியாயங்களுள், கதம்பகோரக நியாயமென ஒன்றுண் டு ; அது, கடம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலுண்டாயது போல்வதென் பர் ; அது, கதம்பமுகுள நியாய மெனவும் வழங்கும்.

995. (உரை)படைக்கலவித்தை கற் பார், இலக்கத்தில் அம்பை எய்து கற்றல் : "இளம்பல் கோசர் விளங்கு படை கன்மா,ரிகலின் றெறிந்தவகலில முருக்கு" புறநா. கசுக.

விசேடக் குறிப்பு.

996. (உ) "கருதின்வே முள்ள மும்" கம்ப. தாடகை. நு.

998. (ஈ - ச) 'எண்ணில்காம மெரிப்பினுமேற் செலாப் பெண்ணை யும் காணும்' சீலப். சு : க0சு-க0 ; அடியார். உரைநடை.

1002. (க - உ) பாரதம், வேத் திரகீய. நு. (ச) "ஆணு விசும்பி னுகாய கங்கை" மணி. பதி. கஎ.

1009. பிற்காலத்திற்காகாதாகிய ஒப்பனைக்கு இக்கவியை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். செய். சூ. அ0.

1015. ஆடையுடன் பிறத்தலும் மயிர் பிறந்தகாலத்திலிருந்தபடி யே யிருத்தலும் இயக்கர்க்கு இயல்பென் பர்.

1021.(உ) சுவாகதம்: "சுவாகதங் கிலவென்று" திருவிளை. இரத வாதம். கநு.

1024. (உ) 1068 - உரை.

1025. (ஈ) ஆவியா - ஆவித்து ; கொட்டாவி விட்டு ; 1651 ; கூர்ம. பிலக்க. நுஉ.

1027. (உரை) உயிரைக்காத்த வருத்தமென்றது, சீவகன் யானையை அடக்கியதை.

1031. (ஈ) சீவகன் கற்குன்றேறி னமை, "தொட்டெடுக்கலாவுலம் மொர் தோளி லேந்தி யாடினன்" (690) என்பதனால் அறியலாகும்.

1035. (உரை) என்பிள்ளையென் றது, கிளியை.

1038. (ஈ) அவ்விருந்தாள்: "இந் நின்ற குருசில்" கம்ப. குகப். கூகூ.

1040. (ஈ) "ஐயைய விம்மி" மணி. உஈ : ஈஈ.

1041. (உரை) 'இன்னுரோய்ப் பூவ் டூர் காவ்கெனென்றல் மாட்டு' என்ற தனால், "மதிமலிபுரிசை" (ககஅ-நிரு) என்னும் திருமுகப்பாசுரத்தாலுமுணர்க.

1045. (உரை) இங்கே எழுத்துக் கணைப் பாராட்டினமை, "மொழிப் பொருட்டெய்வம் வழித்துணை யா கென" (சீலப். க0: க00) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

1048. (க) மைத்துன னென்றது மனஞ்செய்து கோடற்கு ஏற்றமுறை யை யுடையவனென்றபடி ; 187 - ஆம் பாடலினுரையைப்பார்க்க.

1049. (உரை) 'கொண்டுய்யப் போமின்' என்றது, 981 - ஆம் கவியி லுள்ளது.

1063. (உ) முழ - முழவு.

1066. (உரை) ஆளத்தியின் இல க்கணத்தை, சிலப்பதிகாரம், க0நு-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

1078. (ச) மதஞ் செறித்தது - மதத்தை அடக்கியது.

1083. (உ) இங்குதல் - தங்கல் ; 763, 2025; "ஆர்சூழ் குறட்டின் வேனிறத் திங்க" (புறநா. உஅங) ; "இங்குகதிர் முத்திணெடு" தே. திரு ஞான. மாகறல், ச.

1085. (உரை) 'மக்கட்டிரள்' என் பது அவாய் நிலையால் வந்தது.

1086. (ஈ) "தெரிகணை நோக்கி" கலி. ஈகூ.

1087. (ச) சிவபெருமான் திரி புரதகனஞ்செய்தது கதாகோசமென்னும் புத்தகத்திற் கூறப்பெற் றுள்ளதென்பர்.

1089. (ச) "இழைத்துணர்ந், தீண்டிய கேள்வியவர்" (குறள், சகள.) (உரை) வெள்ளிவிலங்கு, கா லிற்கிடந்தகதை :— தன்னுடையமுற் பிறப்பில், ஒருமுனிவர் அன்னப்பற வை வடிவங் கொண்டிருந்தபொழுது அவர்காலைத் தாமரைநூலாற் கட்டிய பாவத்தால், மகததேசத்தரசன்குமா ரனிய இராசவாகயனென்பவன், மானவதேயத் தரசனுடையகுமாரியா கிய அவந்திசுந்தரி யென்பவனோடு சேர்ந்திருக்கையில் வெள்ளிவிலங்கைப் பூண்டானென்பது. கந்தியாரென்ப வர் இங்கே தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த ஒரு

பெண்பாலார். இப்பெயர் ஆரியாங் கனைகளுக்குப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்கும்.

1090. (க) "ஆரணவுவாத்தி" மணி. கஉ: எக.

1092. (ங) "திங்க ளரவுறின்" (கலி.கசo.) (ச) "விலாவித் தன்ருல் விழவலி நகர்" பெருங். க: சள, உசுஉ.

1098. (க) "இளம்படியார் பாரா ட்ட" தூளா. துறவு. 213.

1099. மூற்றில்: கம்ப. காட்டு. உக; திருவேங்கடத்தந்தாதி, கூள.

1102. (க) சிகை - பெண்மயிர். செய்கம் - செய்வேம்.

1107. (க) வட்டிகைப்பலகை - சித்திரமெழுதும்பலகை ; வர்த்திகை - எழுதுகோல்.

1110. (ச) நாகரிகன்-பலகலைவல் லோன் ; நாகரிகம்-கண்ணேட்டமென் பர் (குறள், நுஅo. பரிமேல்); "நஞ் சுமுண்பர் நலிநாகரிகர்" நற். கஙஙு.

1112. (ங) "பெருநீர்க்கருங்கட றுருப்பிட்டது போல்" பெருங். க: கஅ, உக.

1115. (க) கோலி - வளைத்து ; "நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி" முல்லை. சச.

1117. (க - உ) "காணம் பலவுங் கைங்நிறை கொடுப்ப" மணி. உங: சஅ.

1122. (உ) "காயுண் விளவி னிறையழித்தாள்" பிரபு. பிரபுதே வர்வந்த. சஙு.

1124. (உ) "செதுமதித்தக்கன்" தே. திருஞான. அம்பர்மாகாளம், "பந்தடியாள்" ஙு.

1125. (ங) "அறவியமனத்தராகி" 2877. (உரை) நவபுண்ணியக்கிரமம் இன்னவென்பதை, 2828-ஆம் கவி யுரையாலுணர்க. பறவைதாதுண்ட வண்ணமும் பட்டிமைப்பரிவுதீர்த்தலை, மாதுகாயிர்த்தியென்பர் ; இச்செய் யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியையும், 1632 - ஆம் கவியினுரையையும் பார்க்க.

1135. (க) வணக்கலாற்றூர் - தாழ் வித்தற்குரிய வன்மையிலார்.

1142. (ச) மிளை - காவற்காடு ; "அருமிளையுடுத்த வகழி" சிலப். கங: கஅங.

1146. (ச) "ஆழ்ச்சிசொல்லிய" புறநா. கo.

1151. (ச) "கற்ருவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" (திருவா. சிவாகந்த. ங); "கறவைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடுமன்று நிறைபுகுதர" (கலி ககக) ; "ஆன் கணங், கன்று பயிர் குரல் மன்று நிறை புகுதர" (குறிஞ்சி. உகள-அ); "தனிக்கன்றுள்ளிய புனிற்ருப்போல" பெருங். உ: கஅ, கo.

1157. (உ) "வேரொடுங் கீழ்ந்து வெளவி" (2727); "கீழ்ந்தறை போகிய கிளைஞ ராமென" கந்த. மார்க் கண்டேய. அசு

1159. (ச) "சிந்தை நோய்கூர" மணி. கரு: எo.

1163. (ச) "வந்ததே, யாழ்கலத் தன்னகலுழ்" நாலடி, கஉ.

1165. கருணைமுதலிய குணவிசே டங்களால் நிகரில்லாதவனென்று கட் டியங்காரனலும் பாராட்டப்பட்டிருத் தலின், இக்காப்பியத் தலைவனகிய சீவகன் உத்தமராயகனென்பதற்கு இக்கவி ஆதாரமாகவுள்ளது.

1172. (உ) "தகைக்குநரில் லென்று" மணி. உங: ஙசு.

1173. (க) உயரிய - உயர்த்திய.

1177. (உ) தாள்வரை, பாத சைலமென்று வடமொழியில் வழங்கும்; "தாள்வரை யிழிந்துவந்து" (தூளா. அரசியற். பூசு.) தாள்வரை, தாழ்வரை இவ்விரண்டும் வேறு வேறு சொற்கள்.

1185. (க) "வானம்பொய்யாது" மணி. உரு: கoஅ.

விசேடக் குறிப்பு.

1195. (கருத்து) "கார்பெற்றபுல மேபோற் கவின்பெறும்" **கலி.** ங.அ.

1221. சாறு - இங்கே அருகலுக் குச்செய்யும் விழா.

1223. (உ-சை) சூரியனுக்குத் திலகம் உவமமாதல், "மூன்னங் குடை போன் முழுஙா யகமணிபோன், மன் னுஞ் திலகம்போல் வாளிரவி - பொன் னகலம், தங்குங் கவுத்துவம்போ லுந் தித் தடமலர்போ, லங்கணுலகளந்தாற் காம்" (**தண்டி.** உரை, மேற்) என்பத னுலும் விளங்கும்.

1229. கூந்தலுரிமைகூறுவதுஒரு வகைமரபு ; **புறநா.** ஙகங, கசசு, **குறுந்.** உஉரு - ஆம் பாடல்களையும் பார்க்க.(சை)"காலினேகினனே" 1412.

1230. (ங) 'வெறுவாய்க்கிலெ கெட்டவன்' என்பது ஒருபழமொழி.

1232. (க) இதா: "அறிந்திலேனீ தா" (**பரி.** அ) ; "பலிதாவென்றுன் பக லோற்கி டென்றேன்" ; (**பொன்வண் ணத்.** ஙங) ; இந்தா: "இந்தாவிஃ தோரிளங்குழவி" **கந்த.** வள்ளி, ஙருஉ.

1233. (க) ஊழ் - முறை.

1240. (உ) காதி-காதிகர்மங்கள் ; 2713-ஆம் பாடலைப்பார்க்க. இந்தக்கர் மங்களைவென்றவன் அருகனென்பர்.

1241. (க) குற்ற - பறித்த. (சை) " ஓர்பாலனிக்கீதம்,பாடல் வேண் டு மென்று" **பெருங்.** ஙஃ: கச, உசருஉ-சூ.

1243. (உ) உலகம் நித்தியமென் பது தம்கொள்கையாதலின், மன்னு லகம் என்பதற்கு நிலையாதலையுடைய சுவர்க்கமென்று பொருள் கூறுவர், சைனர். (சை) வினை - அவ்டகர்மம்.

1246. (உரை) அங்கம் முதலியவை, சைநாகமங்கள். இவற்றின்வி ரி வ இப்புத்தகம், அகரு - ஆம் பக்கத் துள்ள கீழ்க்குறிப்பால் அறிக.

1247. (உரை) இங்கே சாரண ரென்றது, ஆலயத்திற்குவந்திருந்த ஜைனீவராகிய முனிவரையென்பர்.

1248. (க) விஷ்ணுவின்க்ருஹம் விண்ணகரமெனவும் இராஜக்ருகம் இராஜகரமெனவும் ஆனது போல, ஜினக்ருகமென்பது சினகரமென்று யிற்றுப்போலும்.

1250. (க) மகன்றில்: (302) ; "நீருறை மகன்றில்" (**குறுந்.** நுஎ.) (உ) "பத்திரப் பாம்புரி யத்தகக் கலாஅய்" **பெருங்.** ஙஃ: ஙஉ, கஎ.

1252. (ஙஉ. உரை) கரியபிள்ளை, கொடி - காக்கை. காக்கைவலமாதல் நல்லசகுனம்.

1256. (உரை) மெல்கி-குழைந்து.

1258. (க) "குடங்கையிலெண்டு கொள்ளவுங் கூடும்" (**சிலப்.** கo: அரு) ; "மொண்டு நுண்டுளி தூவி" **தணிகை.** பிரமன். கஙஉ.

1260. (ங) 'பதிவிரதையைக் கெடு க்கப் பதினேந்துபொன்' என்பது ஒரு பழமொழி.

1267. (உ) கருப்புரக்கன்று:(**மலை** படு. நுகசு-உரையைப்பார்க்க.) "எம் பிரான் குடங்கையான் வளர்த்த மாங் கன்றும்" **காஞ்சிப்.** திருக்கண். கசுஎ.

1287.(உரை)**'சித்தராகுடச்சிந்து'** என்றவிஷயத்தையுடைய நூலொன்று தமி ழில் அருகி வழங்குகின்றது.

1302. இச்செய்யுளின் பொருள், **கந்த.**வில்வலன் வதை.உஎ-ஆம் செய் யுள் முதலியவற்றில் ஒருவாறு அமைந்துள்ளது.

1305. (சை) **கம்ப.**கார்முக. சுஉ.

1311. (ங) "கட்டினிணைக்கு மிழி சினன்" (**புறநா.** அஉ) ; 'நினைந்து' என்றும், 'நினைக்கும்' என்றும் பிரதி பேதமுண்டு.

1320. (உரை) கொய்சகம்: "டட் டுடன் கொய்சகம்" **சூளா.** சுயம். அசு.

1325. (ங) மாமை நிறம்: **நற்.** சு; **ஐங்குறு.** நுருஉ.

1337. (க) 882-ஆம் கவியின் ஒப் புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

விசேடக் குறிப்பு.

1338. (க) மாலைவகை : 2054, 2656, 2919; குறிஞ்சி. கo௯; பரி. ககக: அo - அஉ; உo: உக - ௯o ; பெரிய. முருக. க.

1342-3. (உரை) 'உற்றுர்க்குரியர் பொற்றொடிமகளிர்' திருச்சீற்.உஉ-ஆம் பாடலுரை முதலிய வற்றிற் காணப்படுகிறது.

1349. (க) "பறைந்த வம்பொற் கணைகழற் கால்" கூர்ம. மதுமரபு. உசு.

1357. (உரை) சமுதாயசோடை-எல்லாஞ்சேர்ந்த சேர்க்கையாலுண்டான அழகு.

1364. (உ)பாலை,பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது: பெரும். ௯: எ, அசு.

1367. (உரை) பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதல், பிரபு. மாயையுற். ரo-ஆம் செய்யுளாலும் அறியலாகும்.

1374. (உ) "விருத்திகொடுத்துத் திருத்தகு செய்தொழில்" பெரும்.சு: ௯, உசு); "அரசொடு நட்டவ ராள்ப விருத்தி" வளையாபதி, உஎ.

1415. (க-உ) நாலடி. ௯எக.

1419. (க) உண்டு- ஒருவகையாக வண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. (உ) இல்லை - ஒருவகையாக இல்லை;ஸ்யாந்நாஸ்தி.

1426. (௯) "மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன் கொல்" குறள், ௯சுரு.

1427. (உரை) ஏகாந்தியாதல் : "ஏகாந்தநெறிபுக்கங்கின்மை கண்டவ னெஞ்ச தன்றே" மேரு. காஸ்வரும். கஉ.

1432. (௯) முரியும் - கெடும்.

1435. (உ) "கலியுதிர்ந்து மீழ்ந் தற்றுளைமை" நாலடி. கள.

1436. (ரு) அருங்கலச்சேப்பு, ட-ஆம் பாடல் முதலியவையும், மேரு மந்தரபுராணம், முதலாவது முருக் கத்துள்ள "உரைததவிப்பொருளின்" என்னும் பாடலும்இரத்தினசாத்திரயத் தை கன்கு விளக்குகின்றனர்; "அவ் வினைய மாறுமும்மூடமெண்மையழுங், செவ்விதினீக்கிச் சினங்கடிந்து - கவ் விய, எட்டுறுப்பினைய வியல்பினைற் காட்சியார், சுட்டறுப்பர் நாற்கதி யிற்றுன்பு" (அறநெறி. கக) என்ப தும் இங்கே அறியற்பாலது.

1449.(உ) வேதவாணி கன்: 'வேத வாணிகர்' பட்டின. உoரு - ள; நி.

1459. (உரை) 'நமோ அரஹந்தா ணம்' என்றதை மந்திரத்தியானமென் பர்.

1461. (உ) நோக்கு - அழகு; "நோயிகந்து நோக்கு விளங்க" மதுரை. கரு.

1462. (க):1706;"செம்பொற்யா கத்து", "பல் பொறிக்கொண்ட வேங் தெழிலகலம்" புறநா.சுஅ:ரு; கசுக: உஎ.

1463. (க) இறுவரை:"இறுவரை புரையுமாறிருகரை", " இறுவரை, யிழிதரும் பொன்மணி யருவி" (பரி. எ, கரு); "இறுவரை வேங்கையி னெள்வீ"(கலி.சக); "இறுவரைவீழ் கரி னடுங்கி" (அகநா. ருஉஉ); இறு வரை - பெரியமலை.

1464. (உ) "கழுறு பலதிரி காவா தரிடை" (பெரியாழ்வார். ரு:உ, சு) என்பதிற் களிறு கழுறெனவே எதுகை யில் வந்தாற் போலக் கெளிறு கெழு றென இங்கே வந்தது.

1471. (க) "நிலந்தினக்கிடந்தநிதி யமோடு" (மலைபடு. நிஎநி); "நிலந் தினக்கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வம்" தணிகையாறு. உநி.

1472. (ச) உருக்குத்துரள் - உருகு தன்மையடைந்தாள்.

1481. (க) வெதிரன - மலைந்தவ துரை யன, வெறுவியன.

1486. (ரு) கடாம் - கன்னம்.

1487. (க) "மாண்குற்குற்ற மழைமெலவல்" 485.

1491. (ச) கடலளவாகிய ஆயுளை யுடையவராதலின் தேவர்கள், 'சாத

லும் பிறப்புமில்லாத் தன்மைபெற்ற வர்கள்' என்று கூறப்பட்டார்; உப சாரம்.

1501. (சு) நீங்கலுற்று - பிரியக் கருதி.

1503. (க) "முறுகித்தாழ்ந்து" காஞ்சிப். நகர. க.

1504. (க) "திருச்சே ரகலத்துப் பிரச்சோ தனன்" (பெருங். க: சஉ, கo); "திருத்துயி லகலப் புத்தேள்" காஞ்சிப். திருமண. நo.

1510. (சு) தக்கதுவோ-தக்கதோ.

1517. நுன்: 324; "நுனதாளை" கந்த. மோன. கூ.

1525. (நு) நீடினள் - தாமதித்த ளள்.

1526. இக்கவியும் இதன் பொரு ளும் மிக இன்புறற்பாலன.

1529. (க) துற்ற - உண்ண.

1543. (உ) எனைவர்-எத்துணைவர். (நு-சு) 'மனைவியுமற் றொருத்திமக்க, ளொக்வாதார் தாமில்லை யொப்பாரே நால்வரென வுரைத்தான் சான்றோன்' என்றும்பாடம்.

1547. (க) 'உவவு' என்பதற்குச் சதுர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதுர்த்தசியிலும் அட்டமியிலும்பட்டி னியிருத்தலின் பயன்கள், முறையே, கசு - ஆவதாகிய அயோகி சுணைஸ்தா னத்தை அடைதலும் எண்விணைகளைக் கெடுத்தலுமென்று சொல்லுவர்.

1550. (க) "வேற்றுவரென்று நில் லா" (2986.)(சு)"ஆற்றுணைவேண்டுவ தில்" பழ. நிநி.

1552. (உ) "பழுதெண்ணு மந்தி ரியின்" குறள், சுநுகூ.

1553. (உரை) விக்குள் - விக்கல்.

1558. (க) எருத்து - கழுத்து.

1560. (உ-நு) பரி. கள: கநு-சு.

1561. (க) பழு - விலாவெண்பு. (உரை) கைத்தளம், 1606 - ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க. "அதள்புனை யாணம்" (சிலப். சுசு. கள0) என்பதற்குத் தோற்கைத்தளமென்று பொருளெழுதியிருக்கின்றனர். அது தேன்கூட்டிற்கு உவமையாதல், "கைத் தளம் போலத் தூங்குங் கமழ்பசுந் தேனிறால்", "கைத்தளமென்னப்பூத்த கருஞ்சினை வழையிற் றூங்கு,மொய்த் ததேனிறால்" (கூர்ம. சம்புத். சுசு; ஷெ பிலக்க. நிo) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

1562. (க) அறை-பாறை. (க-உ): கூர்ம. சம்புத். உஅ.

1565. (உ) "சுள்ளிவேலியர்" தணிகை. காடு. கூநு.

1567. (உரை) உழுவலன்பொடு தோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சீவக னுக்கு வேட்கைநிகழாதென்று ஈண் டுக்கூறியது, "ஏகு நல்வழி யல்வழி யென்மன, மாகுமோவதற் காகிய கா ரணம், பாகு போன்மொழிப் பைந் தொடி கன்னியே, யாகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே" (கம்ப. மிதிலை. கசள)என்பதனாலும் வலியுறுகின்றது.

1578. உறுகோள்: "குளங்கோடு மென்றிதுவு முறுகோளே" (கம்ப. சூர்ப்பநகை. கசo.)

1583. (நு) ஈருள் - ஈரல்.

1587.(சு)எங்கணுய்-எவ்விடத்தாய்.

1590. (சு) கெடுத்து - இழந்து.

1596. (மு) "மாரியுந் திருவு மக ளிர் மனமுந், தக்குழி நில்லாது பட் டுழிப்படும்" பெருங்.க:நுநி, கநுசு-எ.

1597. (சு) 2627; "வெண்ணெ யின் குன்றந் தீயால் வெதும்புகின் றதனே டொத்தான்" நூளா. கல் யாண. ககூசு.

1599. (உரை) 'பிறரிளமைபற்றி' என்பதைப் பிறரறிவின்மை பற்றியெ னத் திருத்திக்கொள்க; சிலப். கஉ: நிக - நு; அடியார். உரை யைப்பார்க்க.

1600. (உரை) 'மெலிந்து பின்னிற் கும்" என்பது 1597-ஆம் கவியிலுள் ளது.

விசேடக் குறிப்பு.

1601. (க) பரியாது - வருந்தாது.

1609. (க) "முகடியருலக முன்னிய முனிவரும்" **பெருங்.** க: ஈஅ, உகஙு.

1613. 'மகளிரைப்போலே ஐம்புல னுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையு டைய' என்பது, "கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொ ண்டொடி கண்ணே யுள" (**குறள்,** ககoக) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1615. (ஈ) கண்கொள்ளும்-துயில் கொள்ளும்.

1622. (உ) " மதியேக் கடாஉ மா சறு திருமுகம் " **சிறுபாண்.** கருஎ.

1625. (க) " கலையினுங் களியி னும்...மடவோர்மருட்ட " **பெருங்.** க: ஈசு, ஈ - சு.

1628. (உரை) அலகம்பு : " அஞ் சம்டையு மையன்றன தலகம்டையு மளவா " **கம்ப.** கங்கை. ஈ.

1631. (உரை) இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரோம் : " ஓருயிர்ப் புள்ளி னிரு தலை யுள்ளொன்று, போ தொழிர்ந் தற்று" (**கலி.** அசு) ; "இரு தலைப் புள்ளி னேருயிரம்மே" (**அகநா.** கஉ) ; 'யானென்பதூஉ இருதலைப் புள் ளின் ஓருயிரேனுகிய வான்' **தீருச் சிற்.** கஉ, **போராசிரியருரை.**

1632. (க - உ) "நுண்ணிய நூல் டல கற்பினுமற்றந்த,வெண்மையறிவே மிகும்" (**குறள்,** ஈஎஈ.) (சு) என்- யாது ?

1639. (சு) அமைக: "ஆக வமைக வதுவேயம்வரச நீதி" **நூளா.** அரசியற். உகக.

1640. (க) உற்று - கருதி; 1501.

1642. (உ) செய், உவமச்சொல் ; 2490.

1644. (க) ஓம்பி - நீர்த்து.

1646. (மு) துரோணசாரியர்பெரு மை, பாரதம், கரு-ஆம் போர். ஈஉ-ஆம்செய்யுள் முதலியவற்று லறியலா கும்.

1648. "அழலி னீங்கா னஞ்சுகாண்" (**நன்னூல்,** பாயிரம்) என்பதை இக் கவி ஒத்துள்ளது.

1651. (சு) "தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை" (**ஐங்குறு.**சசo.) (உரை) குருதிக்காந்தள் - செங்காந்தள் ; "குருதிக் காந்தண் மென்மலர்க் கரம் வைக்கும்" (**கூர்ம.** பிலக்க. ககூ.)

1653. (உரை) நீவிது - இனியது.

1656. (உ) **கூர்ம.** சம்பு. அரு.

1661. (ஈ) என்னுய் - என்று கரு தாய்.

1662. (உ) "ஆம்பலந் தீங்குழல்" **சிலப்.** கள : "பாம்புகயிறு " என்ற செய்யுளிலுள்ளது.

1670. (உ) "மல்லிகை யொலியல் சூடினர்" (**நூளா.** துறவு. ஈசு) ; "ஒலியற் குழலார்" **விநாயக.** தேவர் கள். கசு.

1676. (உரை) 'பஞ்சகிருத்தியம்: நிவாரணம் (=தடை), சேதம் (= வெட்டுதல்,பிரத்யுத்தான்னம் (=எதிர்ப் பாணம்தொடுத்தல்), நித்திராணம்(= ரசுஷணம்), பிரகரணம்(=காலதேசத் தொழிலின் பார்வை)' என இந்த ஐந்துபெயர்களமைந்த சுலோகமொன் று மிகவும் பிழைபட்டுச் சிலபிரதி களிற் காணப்படுகின்றது ; அதன் உருவம் சிறிதும் புலப்படவில்லை ; இவற்றின்பெயர் ஆகர்ஷணம், விகர்ஷணம், ஸங்கர்ஷணம், பிரகர் ஷணம், உத்கர்ஷணமென்றிருக்கவே ண்டு மென்கின்றனர், வடமொழிப்பு லவர்.

1677. (ஈ) "செருக்கொள்யானை மருப்பிடைத்திரிவும்" பெருங். க: ஈஎ, ஈஎ.

1680. (சு) வியத்தர் - வியக்கத் தக்கவர்.

1682. (உரை)'ஒன்று' என்பதன் விசேடப்பிரயோகம்: 1745; "முழு வது முணக்கிமெய்ம் முடிப்பதொன் றெரி,யொழுகுரஞ் சயின்றுயி ருலப்ப

தொன்றுடல், பழுதுற வரைகுளம் பாய்தலொன்றுசெய், திழுதைசெயிழி வினை யிரித்துமென்றெணி" விநாயக். கீர்த்திமகப். கo.

1686. (ங) மூவியல்: சிரோதயம், பூபதனம், தெரியுங்காலம்.

1700. (க) "வண்டேது சாந்தம்" (கலி. கூங); "மல்லிகையே வெண் சங்கா வண்டே" (நள. சுயம். கூகூ); "மருக்காவி வண்டே" காஞ்சிப். சித் தீச. க.

1708. (ச) வித்தைகளுள், மகா வித்தை - நிoo, சூஷ்மல்லகவித்தை - எoo, ஆக வித்தை - கஉoom் விஞ் சையர்க்குரியனவென்றும் மதிமுக மென்பது அவற்றுள் சூஷ்மல்லகவித் தையைச்சார்ந்ததென்றும் சொல்லு வர். இந்தவித்தை ஆபோகினியென்று ஸ்ரீ புராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1713. (ச) காமினி - கமனஞ் செய்தற்குக்கருவியாகவுள்ள மந்திரம்.

1722. (க) சுரிகுஞ்சி - கடை குழன்றகுஞ்சி; குறிஞ்சி. கoஎ-கஉ;ந.

1724. (ங-ச) துவைதவனமென்ற வனத்தில் தங்கியிருந் த பொழு து இந்திராசனென்னும் வித்தியாதர னுடைய பகை கடிதற்குத் தனியேசெ ன்ற அருச்சுனன் மீண்டுவருதற்கு ஐந்துவருடம் சென்றனை வென்பர்.

1725. (உரை) இருமுதுகுரவர் - தாய்தந்தையர்; சிலப். கசு: சுஎ; நைடத. அன்னைத்தைதக்கண். சுஎ.

1731. (க) குடவரை - அத்தகிரி.

1736. (உரை) கட்டியங்காரன் மக்கள் நூற்றுவர் - காளாங்காரகன் முதலியோர்.

1738. (க) ஓம்படை-பாதுகாப்பு.

1741. (ச) "இலைப்புரை கிளைத் துப் டருவந்தவரிபோன்றார்" (காஞ் சிப். திருக்கண். கoங); இலைப்புரை கிளைத்த லென்பது புரைகிளைத்த லெனவும் வழங்கும்; இ - வி. சூ. சுரிங-ஆவதன் உரையைப்பார்க்க.

1745. (ச) மலைமகள் - காந்தருவ தத்தை; "மலைமகடன்மைகண்டே" என்பர் பின்னும்; 1751.

1746. (உ) வெப்பர் - வெம்மை; "புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப் பர்" (புறநா. உசுக); இது வெவ்வ ெனவும் வழங்கும் (பதிற். சக.) (ச) இளிவருகிளவி - பொருந்தாதசொல்.

1747. (ங) "எல்லிருள் விடுப்ப வெழுந்தனன் போகி" பெருங். ங: உரு, ககசுரு.

1752. (க) பெரிதுநன்று - மிக நன்று.

1753. (ச) அன்றே - அப்போதே. (உரை) மூவகைப்பாவம் - செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன; இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம், அனுமோதமென்பர் வடநூலார். 2781-ஆம் கவியுரையைப்பார்க்க.

1754 - 5. (உரை) குக்குடசர்ப்ப முண்டென்று, "நித்தியமாய" (நீல. சாங்கிய. சுஎ) என்பதனுரையாலும் தெரிகின்றது.

1756. வணிகர் மூவகையரென்ப தும் அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள வெண்பாவால்விளங்கும்:'இப்பார்கவிப் பர் பெருங்குடி வாணிகரென், றெறப்பு டையமூவ ருரைக்குங்காற் - றப்பின், மிதியடியே முனைமிசை நோக்கினர் கண்காணு, நிதியுடையராவர் நிலத்து' (ஜீவசம்போதனை, சூ - உலோகாதி காரம், சுஉ.) இஃது எதிர் நிரனிறை.

1760. (ச) இங்கே'எம்பி' முன்னி லைப் படர்க்கையாக வந்தாற்போல "எந்தைவல்ல தியாவர் வல்லாரெனை" (கம்ப. சடாயுகாண். சoo) என்பதில் 'எந்தை' என்பதுவந்திருத்தல்காண்க.

1761. (க) "நெய்த்தலைப் பால்கல ந்தனைய நேயத்தான்" (நெய் - தேன்) கம்ப. கலன்காண். ங.

1769. (ச) வேய்ந்தரிக்கும் - சூழ் ந்துமேயும்.

1770. (க) ஐப்பசி - அச்சுவதிநாள்.

விசேடக் குறிப்பு.

1775. (க): புறநா. கஉச: க. (ச) சாத்து-வணிகர் திரள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடாநாடதனிற், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திருவா. கீர்த்தி.); "சாத்தொடு போந்து" சிலப். கக: ககo.

1777. (ச) "சங்குமுருடு மொலிப்ப" பெருங். உ: கக, ககருு.

1780. (க) ஆலி - ஆடி.

1782. (ச) சேயவள் - தூரியவள்.

1787. (உ) 'அடிகள்' என்பது பெண்பாலுக்கும் வருதலை, இந் நூல் 1792, 1884, 1909-ஆம் கவிகளாலு மூணர்க; சிலப். கச: உச; பெருங். உ: அ, எo.

1794. (க) யாண்டு-ஆண்டு; வருடம்.

1798. (உ - ச): பெருங். உ: கூ, கருo - ருஉ.

1808. (உரை) நீவாது - நீங்காது.

1813. (உரை) இன்னனாளிற்பிறந்த இன்னனென்றல் மலைநாட்டில் இக் காலத்தும் வழங்குகின்றது.

1834. (க) யானைப் பேச்சான மொழி: மலை. ருருு; மலைபடு. ருஉருு - எ.

1836. (உரை) புலிமுகப்பு: (பரி. கo: சக-ருருு; பெருங். உ: கூ, சூஅ.) "உஞ்சேனைதன், புலி முகவாயில்", "கொடிப்புலி முகத்துவாயிற் கோட்டை" (உதயணகுமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், எஉ, கoo.) இப்பெயர் இக்காலத்துச் சில இடங்களில் ஒலிமுகமென்று வழங்குகின்றது.

1837. (உ - ச) 973 - ஆம் பாட்டின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

1838. (உ) சிலப். கருு: ருக.

1843. (உ)தோணேக்கல்: பல்வரிக் கூத்திலுள் ஒன்றாகிய தோள்வீச்சென் பதுதோணேக்கமெனவழங்கும்;சிலப். அஅ-அசு-ஆம்பக்கம் பார்க்க; "ஈரனி ருந்து தோள்பார்க்க ஈான்கிட்டு புலம்புவதோ" கம்ப. சூர்ப்பநகை. கoசு.

1844. (உ) வண்டர்-ஓவர்; "ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்ற" (சிலப். உசு: கஉச); "வண்டர், குழுக்க ருநங் குலை குலைந்திட", "நாணுள்ளத், தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட" திருவிளை. சக: சஅ, ருo.

1849. (ச) "விரவார் மணிநிரைக், கட்சியுட் காரியெழும்" பு - வெ. க: உ.

1853. (உ) சேக்கும் - தங்கும்; "நிரையாமா சேக்கு நெடுங்குன்ற நாட" நாலடி. உகசு.

1864. அவரவர் தகுதிக்குத் தக்கபடி நடக்கவேண்டு மென்பது இதனல் அறியப்படுகின்றது.

1872. (உ) விருந்தா - புதிதாக; "விருந்தா யடைகுறுவார் விண்" பு - வெ. உ: கஉ.

1873. (உ) காப்பென்பது மஞ்சட் காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகுகாப்பென்று இக்காலத்தும் இருவகைவழக்கிலும் வழங்கும்; 'குரவர்க்குக் காப்புக்களைக் குறித்துப் போற்றி யென்றல் மரபு' (சிலப்.கஉ: கருு - எ; அடியார்) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலது.

1874. (உ-ச): மதுரை.ஊருு-அ.

1882. (ச) ஆத்து-பினிக்கப்பட்டு; "ஆப்புறுபாடமோ டருத்தங் கூறி", "ஆத்தவன்பின்", "ஆப்புற விரீஇய பிற்றை" பெருங். க: உள, ஊஉ; உ: கசு, கக; ச: ச, சூஉ.

1884. (க) "மக்களுக்கஃதோ" 2344.

1894. (க) ஆற்று - வலியில்லாத.

1897. (க) சேவகங்கொள-துயில் கொள.

1898. (ஊ, ச) பவழம், கவழம்: "பவழவரையன்ன திரடோள்", "கவழ மனை மெ வுகளியானை" (தூளா. துறவு. ககக); "கவழக் களிப்பியன் மால் யானை சிற்றுளி, தவழத்தானில் லாததுபோல்" திணைமா. சஉ.

1902. (க) விலங்கின் சாதியுள், 'மகண்மா' என்று ஒன்றுண்டென்று நீல. சாங்கிய. சள-ஆம் செய்யுளுரை யால் தெரிகின்றது.

1906. (உ) கோய்-பரணி; "கோய் வாயிற்கீழ்" சிறுபஞ்ச. கள. (ச) கன் னல் - கரகம்.

1907.(ங) மரங்களுக்குயிருண்மை நீல. மொக்கல. கன - ஆம் பாடல் முதலியவற்றுல் விளங்கும்.

1912. (உ) 'வாளயா நெடியகண் ணுள்' என்பதும் அதனுரையும் "தாது லராத கோதை" (திருவிளை. ஙக: உங) என்பதற்குரிய பொருளை விளக் கின.

1913. (ங) " பருதிமார்பினில்" காஞ்சிப். காப்பு.

1921. (ங) "சுற்றமொடு,நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே" பதிற். கஉ : உச - ரு.

1929. (ங) எய்தும், 'சூளுறும்' (2126) என்பதுபோல இங்கே பன் மைத் தன்மை.

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்ப வாதலின், பகலுணு இக்கவியிற் கூற ப்பட்டமை கூர்ந்து அறிதற்பாலது. இதனுலே தான் இந்நூல் 591 - ஆம் க வி யி லு ள் ள வல்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருளெழுதினர்.

1952 - 6. இவற்றிற்கூறிய பந்து விளையாட்டுவிகற்பங்கள், பெருங்கதை யில், பந்தடி கண்டதென்னும் பகுதி யால் விளங்க அறியலாகும்.

1963. (உரை) சாற்றுமாய் - சாற் றுவதாய்.

1966. (உ) ஈமம்-மிறகு; புறநா. உஙக.

1967. இக்கவி, "காவிலைவள்ளைபோல்" (தக்கயாக. ங எண் - உரை) என்பா தற்கு மேற்கோள்.

1969. (ச) நிருவி - செல்வி.

1975. (க) இடை - சமயம்; 'இடையின்றுகுறுகி" (புறநா.நிச); "தளரிடை யறியுந்தன்மையள் கொல் லோ" மணி. ச: கூஅ.

1981. (ச) "கூடியிருவருமொருவ ரெனவிதயங் கலந்ததற்பின்". பாரத. அருச்சுனன். தீர்த்த. ஈ0.

1982. (க) "நிலவிலங்கிய துகி லினை" (கம்ப. இலங்கையெரி. உசு.) (உ) கன் புதையாது - மறையாமல்.

1985. (ச) "அனங்கனுக் கிலக்க மாகி யம்புகொண்டழுத்த வில்லார்" (188) என்றுர்மூன்.

1986. (க) தொழித்து - சிதறி; 2673; "சிதர்தொழித் றும்பியொடு மதர்வண்டு மருட்ட" பெருங். க: ஙங, உஅ.

1991. (க) மருதயாழ் : புறநா. கசகூ.

1998. (ச) அயாவுயிர்த்தொழிதல்- இளைப்புத்தீர்ந்துவிடுதல்; 2947; "பார் மக ளயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னர்" (சிலப். கங: உகூ); "அழுதனளோங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலும்" மணி. உக: உகூ.

2002. (ச) புறநா. ககங: கூ.

2010. (உ) நவிரறு - பீறுதலற்ற.

2024. (க) நானம் - வாசவெண் ணெய்; "நானவெண்ணெய் கதுப் புரைத்து" (2692); "வாசவெண்ணெ யும் வண்டிமிர்சாந்தமும்" 864.

2026. (க) தழிய-தழுவிய;2696; "வெங்கதிர்தழிவந், தூர்பூண்டன" கம்ப. கான்வதை. கூக.

2029. (ச) என்செய்கு-என்செய் வேன்.

2030. (உ) 'நிணை' என்னுமுத மரிலேயே பெரும்பான்மை வழக்கம்.

2037. காண - கேட்க; "பேச்சை க்கண்டு" திருவால. கஎ: உஅ.

2040. (ச) பிணைபூண்ட - பிறை வடிவமுள்ள ஆபரணம்.

2043. நாறும்புகுகவென்றல்மரபு.

2044. (ச) உற்ற - பொருந்திய; உண்ட.

2045. அடித்தியார்-தலைவியார்; "அடித்தி யெம்பெருமான்" பெருங். க: சஎ, உக.

2047. (ச) "தொட்டிமையுருவ நோக்கி" (1255) என்பதன் ஒப்புமைப் பகுதியைப் பார்க்க.

2050. (உ) அணலான்றி: (நை டத. கைக்கிளை. க.) (ஈ) கையற்று. செயலற்று.

2052. (உ) செருக்கிய -மயங்கிய; "சொல்வகை செருக்கி" பெருங். க: ஈடு, ககூஉ.

2055. (க - உ) "திருக்கிளர் மாடஞ் சேர்ந்து வலங்கொண்டு" பெருங். ஈ: சுர, சுகூ.

2061. (ச) "என்றிவ்வினைநிறை": கம்ப. மிதிலை: கசஎ.

2064. (உ) 2063: 4.

2065. (ங) தடறு - ஆயுதவுறை.

2070. (க) "அகலிரு விசும்பிற் றுவலை கற்ப" (நெடுநல். உ0.) (க-உ) பூமாலைக்கு இந்திரவில்உவமை: "சிலைத்தார்மார்ப", "சிலைத்தாரகலம்" புறநா. க0, ஃக.

2073. (உ) "பவளத்துண்களுரும்" சூளா. சுயம். உஉஉ.

2074. (க) "மணிவரைச்சாரன் மருங்கு" பெருங். ஈ: கங, ந0.

2077. (க) "சிறுமுதுக்குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ்செய்தேன்" (சிலப். கசு: ந.அ.) (ச) : சூளா. சுயம்வர. உஎந; கம்ப. கலன்காண். ந.

2087. (ஈ) அஃகம் - முறைமை; "அஃகஞ்சுருக்கேல்" ஆத்திசூடி.

2089. (ச) "மதியமும் நாயிறுங் கதிரிழக்கதோடிக், கடனிறவிசும்பிழுடனின்றாங்கு" (பெருங். க. ஈஉ, உஉ-ஈ) என்னும் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்புரையையும் பார்க்க.

2093. (ஈ) வேண்டுவது, தொகுத்தல்.

2097. (உரை) நாயனரென்றது, கந்துக்கடனுடைய தந்தையை.

2103. (க) பூசலிட்டு - நொந்து.

2105. (ச) இறந்தார் - கடந்தார். கங்கைக்குத் தலைப்பில், 'கங்காகூடம்' என்று ஒரு சிறுமலையுண்டென்பர்.

2106. முல்லையுங் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்த இடம் பாலையாதல், "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, கல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" (சிலப். கக: சுச - சு) என்பதனாலுமறியப்படும்.

2107. (க) "சிறியவன்செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி" (கலி. க0) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. (உ) 'இன்கனித் தொண்டையம் துவர்வா, யரங்கக்கூத்திகள்' என்றுர் முன்னும்; 1557. (ஈ) கலிவலார் - பரத்தையர்; "எண்ணெண்கலியோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப். கச: ககூஎ); "எண்ணன் கிரட்டி யிருங்கலி பயின்ற, பண்ணியன் மடந்தையர்" (சிலப் உஉ: கஈ-சு); "கலிகளின் றுணிவும்" (மணி. உ: உசு); "யாழ்முதலாக... கலியுறவகுத்த காமக்கேள்வி" பெருங். க: ஈடு, அச - சு.

2108. (ஈ) "துறைநனி கெழீஇக் கம்புளீனும், தண்ணடை" புறநா. உசுஎ: எ - அ.

2110. (உரை) காரியப்பெயர்-காரியஸ்தர்; "காரியப்பே ராள்தட்டி னும் தட்டுவாராமல்" (தனிப்பாடல்.) அமிர்து - நுகர்பொருள்.

2124. (க) தொழுவர் - தொழுவார்.

2126. (ஈ) குளுறும் - குளுறுவேம்; இச்சொல் 'கூளறும்' எனவும் வழங்கும்; "சித்தநீகிலை யென்னெஞ்சு கூளறும்' (தே. சுந்தர. திருப்புனவாயில், க, ஙி).

2136. (உ) மருமான் - உடன் பிறந்தாளுடைய மகன்.

2138. (க) பகைதரம்பு - யாழின் நின்ற நரம்பிற்கு ஆறுவது நரம்பும்

மூன்றுவதும் ; "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்" (சிலப். அ : நஉ - சு ; அடியார். மேற்). (சு) விலாவணை - அழுகை ; பிராகிருதம் ; பின்பு, அந் தப்புரவிலாவணை, கோயில்விலாவணை, நகரவிலாவணையென வருவனவற்றாலு மறிக.

2139. (உரை) ஏத்தாளிகள் - துதிப் போர் ; இவர் ஓவரெனப்படுவர் ; 1844.

2149. (ந) உமிழ - தோற்றுவிக்க.

2153. (உ) உதயம் - உதயகிரி ; 'உதயமென்னுமணிவரையுச்சி' இறை. சூ. ந - உரை.

2158. (உ) "வீணையோ டவைதுறைபோகி" (பெரும். க: நஎ,களஅ.) பண்ணுறுத்து - பண்ணி.

2163. (சு) நிச்சம் - நித்தம்.

2165. (உ) ஆலுங்கடல் - முழங்கும் கடல் ; "மாறெழுந்தாலும்" புறநா. கஉஅ: சு.

2167. (சு) வெம்ப - கடுக.

2168. (ந) நிமித்தம் - புள்ளொழிந்தவை.

2177. (உரை) திரிபன்றியெய்தல் : 'அசுரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரிபன்றியெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியனசெய்துகோடல்" தொல். களா. சூ. க - ம.

2178. (உ) செற்றி - செருங்கி.

2190. (ந) தென்னன் - பாண்டியன்.

2193. (சு) "மூவிரு மாள்கள் போய்" 2393.

2204. (க) இரு தலில் அரு தமாண்: "வில்முறிந்துபோயிற்று", "நாண்ணற்றது" 2191, 2192.

2208. (க) ஆரியமகாமந்தயம்: இருபெயரொட்டு.

2211. (க) 'மீரூர் தோன்றலொடு' பெரும். நட : உசு, கூக.

2215. (க) பறந்தியல் தருக்கினை : 'பறவையிரும்பிடி' பெரும். க : சஅ, கநந.

2219. (உரை) சில எண்ணுப்பெயர்கள் - ஒருவகையான பேரெண்கள்.

2225. (ந) மறலும் - போர்செய்யும்; 908.

2230. (உ) "கூற்றெடுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்" நைடத. போர். 27.

2231. (உ) ஆக்கிய கயிறரிந்து : "வீங்குநோன் கயிறரீஇ" (மதுரை. நஎசு.) (உரை) கோடுங் கோடுஞ் சந்தித்து: 2254 (க).

2236. (ந) ஆசு - சுவசம்.

2242. (ந) படர் - நினைவு. (உரை) வலிக்கும் நாய் - இழுக்கும் நாய்.

2243. (சு) அரைசு - அரசு ; எதுகை. "அரைசெய்தி யிருந்தபயனெய்தினன்"; கம்ப. கையடை. கூ.

2247. (சு) செற்று - கோபித்து.

2250. (க) வெய்தா - விரைவாக.

2258. (க) கண்ணிமைத்தவர்களோடு வீரர் போர்செய்யார்; "குருதியொள்வாள் சுடரெழ விதிர்ப்ப நோக்கி, யிமைத்தலும் வளவர் கோனெவருவனீ யேகு கென்றான்" (நைடத. போர். சஈ) என்பதனாலுணர்க.

2259. (க - உ) நிராயுத பாணிகளோடு போர்செய்தல் குற்றம்; "உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்கார், படையிட்டார் பற்றேது மின்றி-நடையிட்டா, ரிவ்வகை யெவரையு மென்று மதுகாரே, செவ்வகைச்சேவகர் சென்று" (சிறுபஞ்ச. சக) என்பதனால் விளங்கும். (உரை) மற்போர் எருமைமறமென்பது, புறநா, அ0, உசு - ஆம் பாடல்களின் பொருள் சுருக்கம் விளங்கும்.

2261. (க) வீறு - வெற்றி ; வில்லங்கென்று எண்ணி ஒருவீரன் யானையுடன் போர்செய்யவில்லை யென்பது, "தானுல் விலங்கா நனித்தாற் பிறன்

விசேடக் குறிப்பு.

வரைத்தால், யானை யெறித்த விளிவர வால் - யானை, ஒருகையுடைய தெறி வலோ யானு, மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்'' (தொல். புறத்திணை. சூ. நி-ந. மேற்) என்பதனாலும் விளங்குகின் றது.

2262. (உரை) பற்றுவன - போதி யன.

2263. (க) எரிய - விளங்க.

2265. (உ) ஊழ் - முறை.

2275. (உரை) கோளகை - யானை யின் தந்தப்பூண்; 83 - ஆம் கவியின் குறிப்பாலும் விளங்கும்.

2276. (உரை) கோடு புய்க்கலாது நின்ற - கொம்பை வாங்கமாட்டாமல் நின்ற ; '' குத்திய மதயானை...கோடு புய்க்கல்லாதுழக்கு நாட கேள் '', '' மறமிகு வேழந்தன் மாறுகொண் மைந்திறற், புகர்நுதல் புண்செய்த புய்கோடுபோல'' (கலி. நஅ, நிந); '' கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்து '' (மணி. கந: சள) ; ''புய் ந்துகால் போகி'' (களவழி, நக.) புய்த்தல், புயத்தலெனவும் வழங்கும்; ''புயக்க வொருமைந்தனைப் போவித் தார்'' கச்சி. வண்டு. உகந.

2280. (உ) பட்டின் அங்கண்.

2283. (க) வீழா - வீழ்த்து ; பிற வினை. (உரை) கண்மாயம்-கண்கட்டு வித்தை: ''கண்டுங்கண்டிலே னென்ன கண்மாயமே '' தேரு. திருச்சதகம், சஉ.

2284. (உ) ''முயற்கூடு தாக்க விழுற்கூ டுடையு முடிச்சிலம்பா'' என் பர்.

2287. (உ - ச) ''விழுமுனி மாய்ந்த மரத்தின், வாண்மிசைக் கிடந்த வாண் மைமேயோன் நிறத்தே'', ''கெடுப்லோ மாய்ந்த மாய்பின், மடம்பல்வன் போந் தைதயி னிற்ரு மோர்க்கே'' (புறநா. உஎ0, உகஎ); ''எய்போற் கிடந்தா னென்ன னேறு'' (பு - வெ. அ: உஉ.)

2289. (நி)வெள்வேல்: 2291: 1.

2294 (க) ஓலியல் - ஓலித்தல்.

2296. (க)கருவளி-பெருங்காற்று.

2302. கல்-வீரக்கல்; அஃதாவது, போரில் இறந்த வீரன்பொருட்டு அவ னுடைய உற்ரூர்முதலியோரால் அவ ன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட் டுத் தெய்வமாகப்பாவித்து வழிபடப் பெற்ற கல்.

2303. (உ) தளிவம் - சின்னம்.

2305. (ங) தெற்றி - திண்ணை.

2308. (உ) தெழித்தல்-முழக்கல்.

2311. தாமரைமலரின் இதழ்வ கை இதிற் கூறப்பட்டிருத்தல்போலப் பின்குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களிலும் ஒருவகையாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் அறிதற் பாலது, பெரும்பாண். சஅஉ-ரு; பரி. ப. களச: உ; பெருங். நக: ங, ருசு - கஅக.

2314. (ச) நினைத்தல் செல்லார் - நினையார்; இமைத்தல் செல்லானென் பது இமையானென்னும் பொருளில் வந்திருத்தல் காண்க ; 2506.

2316. (க) கோல் - விளக்குத் தண்டு.

2324. (மூ.) சச்சந்தனுக்குஉவமை கூறிய சூரியனைச் சீவகனுக்குங் கூறி யிருத்தல், தகப்பனே பிள்ளையாக வரு கின்ரூனென்னும் நூல்வழக்கைப்புலப் படுத்துகின்றது ; ''செங்கெலாலாய... தந்தையறிவு'' (நாலடி. நகசஎ.) (ச) சீவகனுக்குச் சூரியனுவமை: 2336, 2371, 2523; பாரத. காண்டவ தகன. அ.

2326. (உரை) வீராபிஷேகம் - பகைவரைவென்ற வீரர்க்குச்செய்யப் படும் அபிஷேகம். இது விசயாபி ஷேகமெனவும் வழங்கும்; ''திரும கன்மருவிய செங்கோல் வேந்தன்'' என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், 'தென சையது நிகழ வீராபிஷேகம்பண்ணி' எனவும், ''திருமாதர் புவியெனும் பெரு மாதர்'' என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், 'விசயாபிஷேகஞ் செய்து' எனவும்

வருதல்காண்க. இவை சிலாசாதனத் திற் கண்டவை.

2327. (க) 'கண்ணுழியன்னகடி மார்பன்' என்பதும், "ஆடியுட் பாவை யன்னுள்" (தஞ்சை. நஅசு) என்பதும் பொருள் நயத்தால் தம்மூள் ஒத்துவிளங்குதல் காண்க. (ச) ஆடு - வெற்றி.

2332. (ச) அம்பு - வளை.

2343. (ச) பைம்பொன் முடிசூழ்: "தேர்மன்னர் முடிகள்சூழ" 2371.

2343-4. (உரை) உஉச-ஆம் செய்யுளின் விசேடக் குறிப்பைப் பார்க்க.

2351. (க) பெண்ணைத்திரடாமங்கள்: "தழுவவராத்தாமமல்கி" 2370.

2353. (க-உரை) 'எண்கொண்ட ஞாட்பு' என்னும் மூலமும், இதற்கு, 'தேவாசுரம், இராமாயணம்மாபாரதம் என்கின்ற மூவர்' என்றெழுதிய உரையும் "உயிர்த்தொகையுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென், றியாண்டு மதியுநாளுங் கடிகையு, மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள்" (சிலப். உஎ: அ-கo) என்பதனாலும், 'தேவாசுரயுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும் துரியோதனபாண்டவர்யுத்தம்பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனும் கனகவிசயருஞ் செய்தயுத்தம் பதினெட்டுநாழிகையிலும் முடிந்தவென்று எண்ணை' என்னும் அதன்அரும்பதவுரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத மூளவென், றோவாவுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே" (களம்பாடியது, க) என்னுங் கலிங்கத்துப்பரணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட்டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

2355. (க.) 'விழுப்புண்- முகத்திலும் மார்பிலும் பட்டபுண்' என்பர் பரிமேலழகர்; (குறள், எஎசு.) விழுப்புண் காற்றைப்புறப்பட விடுதலாலுண்டாகுமொலி: "மலர்மார்பின், வென்வேல் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்ப" (பு - வெ. சு:உ.) மகளிர்க்குக் குழைமாங்கலியம் போன்றதாதலின், கணவனிறந்தது கேட்டுக் குழையைச் சிதறுவாராயினர்; "மாற்றரசர் மணிமுடியுந் திறலுந் தேசு மற்றவர்தங் காதலிமார் குழையுந் தந்தை, காற்றலையு முடன்கழல வந்து தோன்றி" (பெரியதிரு. சு: ச, க), "இட்டபொன்னேலை வாசியே" (ஆநந்தலகரி, உஅ). "நஞ்சுண்டு பித்துண்டுநொந்தேவ ரென்பார், தம்பாவை யர்க்கன்று காதோலை பாலித்த தயவாளர்கூடல்" (மதுரைக்கல. உஅ) என்பவற்றாலு முணர்க.

2356. (ஈ) முப்பழமூறிய நீர்: "முப்பழச்சுனை" 75.

2361. (உ) ஒழிதல் - தங்கல்; "மின்னுக்கொடியொத் தொழிந்திட்டாள்" 2504.

2363. (உரை) துயலாநிற்ப - அசையாநிற்ப.

2369. (உ) உழைக்கலங்கள்: "மகளிர் மங்கல வுழைக்கலஞ் சுமந்தவர்" (தூளா. தூதுவிடு. நக.) (ச) சின்னமலர்: "சின்னப்பூச் செருகு மென்பூ" கம்ப. கோலங்காண். கள.

2371 (க) "பைங்கண் மதர்வைப் பகுவாயரியேறு" தூளா. பாயிரம், க.

2380. (உ) பொன்நிறை - பொன் னைப்போற் பெறுதற் கரியநிறை.

2384. (க) "விடங்கொண்டமீனைப் போலும்" என்பர். (உரை) 'மெய்புகு வன்ன முயக்கம்': "மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத்து" அகநா. கo நு.

2389. (ச) ஆணம் - அன்பு.

2392. (உ) சீலமில்லன சினக்களிறு - நிறையழிகொல்யானை; அவற்றை அகற்றுவிட்டாலும், அவற்றின் செலவை முன்னர்ப் பறையறைவித்துத் தெரிவியாவிட்டாலும் மனிதர்கள்துன்புறுவரென்பது வெளிப்படை; "நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட்டாங்குப் பறையறைந்தல்லது செல்லற்கவென்

விசேடக் குறிப்பு.

ணு, விளைநயேதவறுடையான்'' (கலி. நிசு) என்பதனால் அறியலாகும்.

2398. (ங) ஆக-பொருந்த; ''ஆக வுமைகவதுவேயவ்வரசநீதி '' சூளா. அரசியற். உகக.

2401. (க) நிரந்து, நிரல்படக் கோத்தென்பர்; (குறள், சுசஅ - பரி மேல்); ''நிரந்திலங்கு வெண்பன் மடந்தை'' குறுந். நுஉ.

2404. (க) துப்புரவுகள் - நுகர் பொருள்கள்.

2407. (உ) உடைமணி: ''உடை மணிகட்டி.'' திருச்சிற். ஙஅநு.

2409. (க) விதானித்து - மேற் கட்டிகட்டி.

2413. (உரை) மயிர்வினைக்கல் யாணமென்றது இங்கே புருவமொ துக்குதலே யென்பர்.

2414 - 5: பெருங். க: சஉ, கஙநு; உ: நு, சூ - கசு.

2415. (க) ஆர்த்தி-நிறைத்து.

2417. சக்கரவாள சக்காவர்த்திக ளென்னும் பெயர், புறநா. களநு-ஆம் பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள் ளது.

2418. (உ) அத்து-துவர்; துவரு ரிஞ்சி யாட்டுதல்: 623.

2425 (ங) திருவிலன்னதார் - இந் திரவில்லைப்போன்ற மாலை; 2070.

2432. (சு) நடந்தஃது-நடந்தது.

2434. (க) மையணி மதயானை; ''மையணி யிரும்பிடி'' (பெருங். க: சஉ, கஅசு); ''இழையணிஞ்சன மால் களிறு'' கம்ப. அதிகாயன். உக.

2435. (உரை) ஒப்பியாநின்றார் - அலங்கரிக்கின்றார்.

2436. (க) யானையுளரசன் : ''ஈ காதிபன் விடுமும்மத நாறுந்திசை'' பாரத. அருச்சுனன் தீர்த்த. கo.

2442. இதிற் கூறப்பெற்றுள்ள சிற்பவிசேடம்மிகப்பாராட்டற்பாலது; 1081 - ஆம் பாடலின் ஒப்புமைப்

2445. (உ) காற்சிறு பரடுபுல்லிக் கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஆர்த்தல்: ''பைம்பொற் கிண்கிணி பரட்டு மிசை யார்க்குஞ், செந்தளிர்ச்சீறடி.'', ''சேவ டிக்கேற்ற செம்பொற் கிண்கிணி, டா டகக்குரலொடு பரடுபிறழ்ந்தாற்ற'' பெ நுங். உ: ங, அரு - சூ; ஷை ககூ, கஅரு - சூ.

2446. இக்கவியிற் கூறப்பெற்ற கோலம் பிற்காலத்தில் வழங்காதாயிற் றென்பர்; தொல், செய். சூ. அo - ஙo.

2447. மகளிர் ஆண்மையைவிரும் பல்: கம்ப. கோலங்காண். ககூ.

2450. (க - உ) எழுத்துவடிவு பட மல்லிகைமாலை கட்டப்பட்டதை ன்று இங்கே கூறியிருத்தல் பண் டைக்காலத்திற் சித்தவேலையின் நுட் பம் நன்கமைந்திருந்தது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது; தன் கருத்தை மானனீகையென்பவள்மட் டும் அறிந்துகொள்ளும்படி வாசவதத் தையின் நெற்றியில் உதயணன் கோ லஞ்செய்து அவள்பால்அனுப்பினனெ ன்று பெருங்கதையில் முகவெழுத் துக் காதையிற் கூறப்பட்டிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும்.

2452. (உ) உருளும் - கெடும்.

2462. (க) மொய் - வலி.

2463. (உரை) பருதி - நீளமான சமிதை. சமிதை கஉ - அங்குலமுள்ள தாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2473 - 5. பெருங். உ: உ, எo - எச; ஷை. ங: கச, அக - சூ.

2477. (உ) மார்பிற் கொடிவடி வமெழுதுத லுண்டென்றும் தெரி கின்றது: ''ஆடுகொடி. யணிந்தவய ரலங்கல்வரை மார்பன்'', 2483.

2478. (மு) பெருங்; க: ஙச, உகச - அ.

2484. (உ) சுவிய அழகுடை யன.

2491. (ங) 'உளமையாடி' என் றும் பிரதி பேதமுண்டு.

விசேடக் குறிப்பு.

2495: பெருங்.உ:சு, ககூஉ-உ0ரு.

2503. இச்செப்யுளில் மகளிர் மேனியின் நறுமணத்திற்குக் கூறிய உவமை ஸ்ரீ காளி நாச்சாலும் கூறப் பெற்றுள்ளதென்டர்.

2508. (ங) பாம்பிற் ரோன்றிய முத்து நீல நிறத்தது: திருவி°ள, கள: ருரு.

2515. (உரை) ோண்மைச் சொல் லாலே - வணக்கச் சொல்லாலே.

2517. (க - உ): 1129; சூளா. ஙகர. ரு.

2519. (சு) வளாயினர்-வளைத்தார்.

2521. (உ) இலிற்றும்-பிலிற்றும்.

2525. (உரை) ஆலித்து - முழங்கி.

2527. (க) சூலம் - இடிதாங்கி; 3003; "சூலத்தாற் காளியை யொக்கும்" கம்ப. ஙகர. கூ.

2529. (உரை) வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாரும் வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தாரும் வேட்கை பிறந்த பருவத்தாருமென இங்கே கூறியது போல் மகளிரை மூன்று கூறுக்கி வழங்குவர் வடநூலாரும்.

2535. (உரை) நுசுப்புமிடித்தார்-இடைவறுமையுற்றார்; "இடைமிடித்தார்தமை" வேங்கைக்கோவை, ஙக.

2537. (ங) டிறை - பறத்தல்; "குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்" ஐங்குறு, அசு.

2541. (க) முழால்: "முழாலிற் பொலிவண் முழவும்" நாணிகை. வள்ளி. ருகூ.

2544. (ங) 'காதநான்ககன்ற' என்றதனால், இராசமாபுரம் நாற்காத அகலமுடையதென்பது பெறப்பட்டது; "காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பி" (சிலப். ரு: கஙஙூ) என்பதனால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் எல்லையும் நாற்காதமுடையதென்று தெரிகின்றது. இவ்விரண்டையு முற்றுநோக்குமிடத்து, பெரியகாரத்தின் எல்லை காலுகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற சொற்குப் பொருள் யாதோ என்ற ஐயமுமுண்டாகிறது.

2548. (சு) சேண் நெடிய - மிக நெடிய.

2552. (க) ஞெமுங்க: (சூளா. சுயம். சுஙூ.) (உ) திரு-நல்வினை; 2556: உ.

2560. (உரை) மூன்னம் அடைத்துவைத்து அரசன்வருங்கால் கோயிற் கதவைத்திறத்தல், இக்கவியின் ஒப்புமைப் பகுதியால் அறியலாகும்.

2569. (உரை) ஏஞதிமோதிரம்: 2167.

2574. இளமையில் தான்விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓராலமரத்திற்குச் செய்யுமுடிகாரமாகச் சீவகன் அதற்கேற்ப மாலையை அணிவித்தானென்பது முதலிய செய்தி, துன்பக்காலத்தில் தன்னை ஏற்றிக்கொண்டுவந்து இளைப்பால் இடைவழியில் இறந்துபோன பெண்யானை ஒன்றற்கு உதயணன் மாடஞ்சமைப்பித்தானென்பது முதலிய செய்தியை ஒத்துள்ளன; பெருங். சு: ங, கo-ஆம்அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

2580. (ங - சு) உத்தரகுருவும் பவணலோகமும் இன்பத்திற் சிறந்தவையென்பர்.

2582. (சு) கொற்றமென்பதற்கு அரசவுரிமையென்றும் பொருளுண்டு; "ஒருவன்மேற் கொற்றம்வைப்பின்" (204) என்பதனாலும், பெருங்கதையிலுள்ள பகுதிகளுள் ஒன்றன்பெயராகிய 'கொற்றங் கொண்டது' என்பதனாலும் விளங்கும்.

2595. (உரை) 'ஐராவதத்தின் மேல்' என்றவாக்கியத்திற்கு, திக்கஜபர்வதங்களுள் ஒன்றாகிய ஐராவதத்தின் மேலுள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாமரைமலர்மேலுள்ள திருமகள் என்றும் ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவதகேஷத்திரமென்றும் பொருள்கூறுவர்; ஸ்ரீ புராணத்தில், (உங) பார்சுவதீர்த்தங்

விசேடக் குறிப்பு.

கர்புராணத்திலுள்ளதாகிய, 'ஸ்வாமி பிறந்தவுடன் ஜன்மாபிஷேகத்திற்குக் கொண்டுபோகுங்காலத்தில், ஜம்பூத் வீபப்பிரமாணமாகி, முப்பத்திரண்டு முகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்று க்கு எட்டுக்கொம்பை உடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒருபொய்கையா கி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்தி ரண்டு கமலபுஷ்பமுள்ளதாகி, புஷ்ப மொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழா கி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளாகி நிர்மிக்கப்பட்ட தோரைராவதம்' என்னும்வாக்கியமு ம், ''பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற் றுப் பரப்பு, மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு, மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி, யொருநூற்று நாற்ப தியோசனை விரிந்த, பெருமால் களிற்று'' (சிலப். உரு. கஉ-சு) என் னும்பகுதியும் அதன் அரும்பதவுரை யும் இங்கே அறியத்தக்கன.

2598. (உரை) இசை காமத்தை விளைக்குமென்பது, ''நஞ்சுகொப்புளிக் கும் பேழ்வாய் நாகணை துறந்த நம்பி, கஞ்சநாண் மலர்வாய் வைத்த கமழ யிசை யமிழ்த மாரி,யஞ்செவி தவழ்த லோடு மாய்ச்சியர் நிறத்து மாரன், செஞ்சிலை பழுத்துக் கான்ற செஞ்ச ரந் தவழ்ந்த மாதோ'' (பாகவத. கo : கஉ, சு) என்பதனாலும் விளங்கு கின்றது.

2604. (க) பிறந்த ஆங்கு.

2605. (ச) சீவகன் குருகுலத்திற் பிறந்தவன் : 290.

2608. (உ) தம்பெருமா னென் றது, விசயையை.

2609. (உ) 'உற்றது நாங்கள்கூற' என்றொரு பாடபேதங் காணப்படுகின் றது ; நன். வி. சூ. சருஅ-பார்க்க.

2613. (ச) இதன்பொ ருளும், ''துன்பத் தாற்றன்பங் துய்த்த லல் லது, துன்பத் தாலின்பம் துய்க்க வெண்ணுத, லன்பிற் காஞ்சிர மாக்கி மாங்கனி, தின்குற் றஞ்தவர் சிந்தை வண்ணமே'' (மேரு. வச்சிராயுதன். சு) என்பதன்பொருளும் ஒத்திருத் தல் காண்க.

2622. (உ) துற்றுஅவிழும் - உண் ணப்படுஞ் சோற்றையும். (ங) தருமம் கறுப்புச் சிவப்பென்று தெரியாதவ ரென்பது ஒருபழமொழி.

2625. (ங) 'பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் அந்தோ வினையே யென்றழுங்குவார்' (குறள், உருe-பரி மேல்.) (சு) ''நமரங்காளறிமின்'' 547.

2628. (உரை) 'தாம்நின்ற நோ ன்பு' என்றது, மகன் வாழவேண்டு மென்று முன்பு நோற்றிருந்ததனை.

2629. (உரை) கையறவு - செய லறுதல்.

2631. (க) கன்னிப்பரு வத் தும் விவாகமானபின்பும் கணவனிறந்தபின் பும் பெண்டாலார் துறத்தற்குரியரென் பர் ; ''கன்னி யிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின்,மன்னு மாரியாங் கணைகணூல் வாங்குமக் குசைகள்'' (திருவிளை. சமணரைக்கழு. களை)

2640. (க) புகழ்ந்துரை - புகழ். (உ) இகழ்ந்துரை - இகழ்.

2641. (ச) இல - இலவு.

2656. இதிற் கூறப்பட்ட மாலை களின் இயல்பைக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் கoங - ச ஆம் அடிகளின் குறிப்பா லுணர்க. (உரை) பாராவளையம் - சுழல்பை ; இது பாரா வளையெனவும் வழங்கும் ; ''சுழல்வட்டம் பாரா வளையே'' பிங்கலந்தை, கருe கo.

2674. (உரை) அவிழ்பதம்-சோறு.

2683. (ச) கைத்து - செலுத்தி ; ''நகமின்றி விளாக்கைத்து'' திருவா. அதிசய. அ.

2686. (க) ''செம்மயிர்க்குறுத்தாட் பேரெலி'' (கூர்ம. சம்பு. ஙஎ.) மயி ரால் ஆடை நெய்யப்படுதல், ''நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்... நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியும்''

(சிலப்.கச:உ0ரு-ம) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் அறியலாகும்.

2689. (ங) செத்தும்-செதுக்கும். (ச) பூச்செயாமேனி-கழுவாதமேனி.

2700. (உ) மதுநுகர்கையில் மோந்து இன்புறுதற் பொருட்டுக் குவளை மலர் வட்டிலில் விரவப் பெற்றது; "இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டி" (பதிற். சஉ) என்பது முதலியவற்றையும் அவற்றின் உரையையும் பார்க்க.

2706. (மு) சூளா. துறவு. கஅள.

2713. (க-உ) இடப தீத்தங்கரர் அவதரிக்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போகபூமியாகவி ருந்தனவென்றும் அப்பாற் கருமபூமியாயினவென்றுங் கூறுவர்.

2718. (உரை) மூவகைச் செவிகளுள், "தோளா மரச்செவித் துரா வயிற்றுச்சுமடர்" (திருநூற். க0) என்பதனுல் மரச்செவியும், 'எஃகுச் செவியாலே சுருதியையளந்து' (முருகு. கசo-சக-ங) என்பதனுல் எஃகுச் செவியும் நூல்களில் வழங்கப்பட்ட வாறு அறிக.

2720. (க) 'இனம்பிரியேறு' என்று பாடம் இருப்பின் நன்று.

2723. (ங) தொழுத்தை யேன்: "துரசனஞ் சொல்லுந் தொழுத்தைமாரும்" (திவ்ய. பெரியாழ்வார். உ: கூ, அ); "இத்தொழுத்தையோந் தனிமை தானே", "தொழுத்தையோந் தனிமையும்" ஷே. திருவாய். க0: ங, ங-ச.

2725. (க) ஆட்டி - அலைத்து.

2726-7. (மு) "வாணர் நுதலார் வகுப்பட்டடியேன் பலவின்கனி யீந்தது போல்லதன்றுன், ஆணெடு பெண்ணு முருவாகி நின்ரு யடியே யையப்போலைதோர் சூழல்சொல்லே" (தே. சுந்தர. திருநெல்வாயில்திருவரத்துறை, கூ) என்னுந் திருவாக்கு இதன் பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2727. (உ) அரம்பு - குறும்பு: "அரம்பு மல்லலுங் கரம்பு மில்லது' (பெருங், ங: உ, சஅ); "அரம்பு செய்பிணி" தணிகை. பிரமன், ககூ.

2730. (உரை) காமன் மனவேட்கையடங்கியவன்: "சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினன்" கலி. கசஙூ.

2733. (ங) அரசனுக்குக் கழிந்த நாழிகையைக் கணிகள் கூறுதல், "பூமென்கணையும் பொருசிலையுங்கைக் கொண்டு, காமன் றிரியுங் கருஞரா-யாமங்க, ளொன்றுபோயொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்று போயொன்று போயொன்று"(சிலப். ரு:சகூ.-அடியார். மேற்.)என்பதனுல் விளங்குகின்றது. நாழிகைகூறுங்கணிகள், நாழிகைக்கணக்கரென்றும், கடிகையாரென்றுங் கூறப்படுவர்.

2735. (ங) வீமசேனன் மடைத் தொழிலிற்சிறந்தவனென்பது வெளிப்படை. அவனுல் மடைநூலொன்று செய்யப்பட்டுள்ளதென்பது, "காவெரி பூட்டிய கவர்கணைத் துணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன், பனிவ ரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட் பலுவல்" (சிறுபாண், உஙஅ-சக) என்பதனுல் விளங்கும்; "பீமபாக மென்று தமிழில் ஒருநூல் வழங்குகின்றது.

2736. (ச) உறுவர்: "உறற் பால நீக்கலுறுவர்க்கு மாகா" நாலடி.கoச.

2738. (க) ஈற்றவனுஞ் செய்த வீரர்-புண்ணெரியமிகுத்தவர். (க - உ) "திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கேட்டிரேன், மருவியமனிதரை யிகழ்ந்து மற்றவள், பொருவறு புகழ்ந்தார் புதிய காருறு, மொருவர்கண் ணுறாதில ரென்னர்த்து கொண்மிரே", "புன்னெரியபூலைத்துபின் டொருளிலார்களைக், கன்பெரிலர் துடைத்திடுந் கணிகைமார்கள் டோ, லெண்பெரிலளிகந்திடு மியாவர் தம்மையு, நண்ணிய நண்பிலணங்கை வண்ணமே" (சூளா. முத்தி. கச,

கரு) என்பவற்றில் திருமகளியல்பு இச்செய்யுளிற் போலவே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2743.(உ)சாரணர்-சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஜலசாரணர், டலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசாரணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர். 'மேல்' என்றது, 2893-ஆம் கவியை.

2746. (ஈ) மேற்கூறிய சாரணமுனிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், 'நூற்கடன்மாதவன்' என ஒருமையாற்கூறினர்; இது, சிலப். கo: ஈசுஈ-ஆம் அடி முதலியவற்றிலும் பெறப்படும்.

2749 - 53. இச்செய்யுட்களின் பொருளும், "விளைப்பய வலியிருலே வேறுவே றியாக்கை யாகித், தனிப்பல பிறவிதம்முட் டொன்புறு உம் பல்லுயிர்க்கு, மனித்தரி னரியதாகுந் தோன்றுத றேன்றி னலு, மினித்தவை நுகர வெய்துஞ் செல்வமு மன்னதேயால்", "உயர்குடியதனிற் றோன்ற லானமில் யாக்கையாதன், மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்லராதல், பொறிதுலர் வரிய வெய்தல் பேரறங் கோட லென்றும், கரிதிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்களென்பார்" (வளையாபதி) என்பவற்றின் பொருளும் ஒருவாறு ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

2751. (உரை) கரும்புறத்தோர் - ஏவடர்; இச்சொல் இலக்கணாநுரைகளில் மேற்கோளாகவழங்குகின்றது.

2760. (க) பைப்பய: "சென்னொறி பைப்பய நீங்கினர்" கம்ப. ஆரண்ய. உள. (ச) ஒருதலை - தனியே.

2762. (க - உ) இவ்வடிகளை உரைநடையாக அமைத்தார் பரிமேலழகர்; குறள். கூஉo.

2772. (ச) குரலாய்நிற்பர் - குரலையுடையராகி நிற்பார்.

2773. (உரை) 'பறையலகு இக்காலத்துப் பலகறை யென மருவிற்று': "நின், மிருநிறுநெடுமிருக விளங்க-விமிழ்கின்ற, வைசாகி வைகாசி வாய்ந்த பறையலகே, யைதாம் பலகறையென்றுனவே" கச்சி. வண்டு. சகச - ரு.

2774. (க) "மானினைப் புழுக்கலொடு தேனெய் விதவையின்" (பெரும். உ: கஉ, ககஈ.) (ஈ) சுந்து-நீர்.

2777. (ச) "அச்சணங்கயில்வேல்" கூர்ம. கண்ணன்சிவபூசை. கச.

2778. (க) பொதிர்ப்ப - துளைக்க.

2783. (உ) "உழப் பெருதுடைய தாமே" 751.

2784. (உ - ச) "ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு, முரணுடை நோன் பகட் டன்ன வெங்கோன்", "கண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய, வரிமணன் றெருமரக் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையுமுண்டோ" (புறநா. சூo, சஈo); "மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்" குறள், சூஉசூ.

2786. (உ) "நீராலிக்கட்டி நனிகிரந்தெழுந்து" நளா. சுயம். உoச.

2787. (உ) கண்படுத்து-கொன்று.

2790 (க) நிழனேக்கி-கண்ணுழி நிழலேநோக்கி.

2793 (உ-ஈ) மாவாய்கவிழ்தற்றன்மம்: "வந்தனே, யாழ்கலத் தன்னக ழழி" (நாலடி. கஉ.) (ச)மடி-மடங்கு.

2794 (ச) நுசம்-பாரம்; 203; "எழுவர்பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்...ஒருதான் முங்கிய" சீறுபாண். ககஈ-ரு.

2800. (உ) கருவத்துச்சென்று - கருவிற்சென்று; அத்து, சாரியை.

2801. (உ) பகுவொளி-பேரொளி.

2802. (உரை) மார்பிற் கோதை - மார்பின்மாலை; "கோதையமார்பிற் கோதை" புறநா. சஅ.

2806. (உ) 'புரிவரு முருவஞ் செய்ய' என்றும் பாடமேதமுண்டு;

விசேடக் குறிப்பு.

'உரு' அச்சமாதலின், உருவமென்பதை அதன் திரிபாகக் கொள்க.

2808. தேவர்கள் ஜினபூஜைசெய்வதுண்டென்றும் தேவலோகத்தில், 8497023 ஜினாலயங்களுள்ளனவென்றும் கூறுவர்; இதனை, "பாரிடையீரிருநூற்றைம்பத் தெட்டுப்பத் தாம்பவணத், தோரெழுகோடி யெண்ணென்பானிலக்க முயர்ந்தகற்பத், தோரியல் யோனிதொள்ளாயிரச்சின்ன மென்ணவொண்ணுைச், சீரிய வந்தரர் சோதிடத் தீசர்நற் சேதியமே" (தீநூற். கூஉ) என்பதனாலுணர்க. சேதியம் - சினாலயம்.

2809. (உரை) 'பற்று...மலங்கள்': 3039 (க.)

2815. புண்ணிய மிகுதிக்கு இந்திரனையும் பாவமிகுதிக்குக் குரங்கினையும் எடுத்துக் காட்டினர்.

2816. (உ) சிறப்பு - பூசை.

2817. இக்கவியின் விசேடவுரையிலுள்ளவரலாறு **இரத்தின காண்டக**மென்னும் வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பர்.

2818. இதிற்கூறப்பட்டவை துறவிகளுக்குரிய நித்தியாசாரங்களாம்.

2819. (சு) நுணுக்குவ-குறைப்பன.

2820. தம்குஞ்சியைத்தம்கையாற் பறித்தல், 'உலோச்சு' என்னும் பெயரினதென்பர்; இந்தக்கிரியை, 3031-ஆம் கவியிலும்வந்துள்ளது; "தடுக்குந்துத்துலையைப்பறிப்பாரொடு" (**தே. திருஞான.** திருப்பிரமபுரம், 'விடையதேறி' கo); "பறித்த புன்றலைக் குண்டுடலுகச் சமணர்" பெரிய 'அன்னமென்னடை' கo.

2823. (ஈ) "புல்லெனற காபடுலவர் போன்று" (**பு-வெ.** கo: கச); 'புற்கென்ற செம்மாப் புலவரை யொதது' பெரிய உரை.

2825 (மு) 1167, 2640; 'நடுவுநிலை...சமநிலை; அஃதாவது, செஞ்சாந்தெறி யினும் செத்திணும் போழி னும் நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலைமை; அது காம வெகுளி நீங்கினர் கண்ணை நிகழ்வது' தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. கஉ-பேர்.

2826. துறவிகள் பிணைதைக்குச்செல்லுதல், "வில்லின தெல்லை கண்ணுணேக்கிமெல் லடிகள் பாவி, நல்லருள் புரிந்துயிர்க்கணைகழுத லாய நாணி, யில்லவ ரெதிர்கொண் டுயி னெதிர் கொளுண் டியருமாகி, நல்லற வழுத முண்டார் நடந்தனர் வீதி யூடே" (முதலாவது, உச) என இப்படியே **யசோதரகாவியத்திற்** கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

2831. (உரை) உயிரின் வகை இன்னவென்பது 3107 - ஆம்பாடல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

2833. இச்செய்யுளின் பாடபேதம் மிகஅதிகம்; உரைக்குஏற்றபாடம் இங்கேபதிபிக்கப் பெற்றது; ஏனையிடங்களிலும் இப்படியே.

2836. (க) பொற்குவ டென்பதற்குக் குடவரையென்று பொருளெழுதியது, "அத்தமென்னும் பொன்னஞ் சிலம்பு" (**இறை.** சூ. கஅ - உரை, மேற்) என்பதை நோக்கிப்போலும்.

2843. (உ) கப்பம் - பதினெறு வகைக்கல்பலோகம்; "கப்பத்திந்திரன் காட்டிய நூலின்" **சிலப்.** ககஃ கருசு.

2845. (க) "பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு, மருளானு மாணைப் பிறப்பு" (**குறள்.** கூருக); இக்கவியாற் கூறப்பட்டவை இரத்தினத்திரயங்கள்; 1463 - ஆம் கவியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2846. (சு) "எல்லையி லின்ப மூணர்வு வலிகாடசி, புல்லும் விணை வென்றவர்க்கு" (**அருங்கல.** கருள); "அருந்தசதுட்டயமவையெய்த" **பஞ்ச கல்யாணவகவல்.**

2847. (உரை) ஏனைநான்காவன: ராமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பென்பன.

2858. (சு) கழிக்கும் - காலம் போக்கும்.

2863. (ஈ) கடாய் - கடத்தி. (க-உரை) இக்கவியில், 'வடமலைப்பொன்' என்பதற்குத் திருவெண்று பொருளெழுதியிருப்பது 183 - ஆம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2868. இக்கவிமுதலியவற்றுற்கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை **ஸப்தவ்யஸனத்தின்**பாற்படுமென்பர்.

2872. (உ) படுகால் : இது 'படுக்கால்' எனவும் வழங்கும் ; "குறும் தொடை நெடும்படுக்கால்" (**பட்டின.** கசஉ.) (ஈ - சு) "வைத்த, பொருளு மவனை நகுமே யுலகத், தருளு மவனை நகும்" **நாலடி.** உஎஈ.

2877. (க)"அறவியங்கிழவோனடியினை" (**மணி.** ககீ: உஈ); அறவியமனத்தினையாகி" "அறவியான் ருளு மறவமிர்தீந்தான்" **நீல.** தரும. சுஅ, கoக.

2884. (ஈ) தொலைப்பரு - நீக்குதற்கரிய வென்றுமாம். (சு) 3109 : க - உ.

2889. (உரை) ஸஹஸ்ராரமென்பது,கற்பலோகம் பதிறைநூள் பன்னிரண்டாவதென்பர்.

2890. (க) "அரங்கிறைவார்சிலம்பினன்னநின், றிரங்குவார்புனற்சரயு" (**கம்ப.**கையடை. உஉ); "தாணுயிருற .....செவியினேற்பது" (ஜெயம்பை. கறு) ; "பொருந்துறுதனம்...செல்வார்" **நைடத.** ஈகர. உடீ.

2899. (க - ஈ) ஏற்றுறிமுரசம்: "விசித்து விசேமாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்" (**புறநா.** சுஈ: எ); "வேற்றுரி போர்த்த மிடியுறழ் தழங்குரற், கோற்றெழுந்த வென்றிகெழ் கொற்றமுரசம்" (**பெரிய.** உ: உ, உஅ-ஈ); 2142-ஆம் சுவையின் ஒப்புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

2900. (சு) இடியுமிழ் முரசம்: 2392: ஈ; "இடிமுரசலறாதென்பவே" **நளா.** சுயம். உகஈ.

2902. (க) 'கரும்பல்லது காடின்மையான்" **சிலப்.** கo. அக-ரு; அடியார். உரைகடை.

2904. (க) பொள்ளல் - உள்ளீடில்லாமை.

2905. (சு) வீற்றிரீஇ - தனியே இருக்கச்செய்து; 2914: ஈ.

2906. (ஈ) நுண்சொற் புலவர் - அமைச்சர்; சுஈஉ, சுஈச, சுஈசு - ஆம் திருக்குறள்கள் முதலியவற்றுலறிக. "அஞ்சொலுண்டோர்ச்சிப் புலவர்" **புறநா.** உஈரு: கரு.

2909. (க - உ) தெரிந்தவனூர்ந்தால் தேர் பலனாலூரலாமென்பது ஒரு பழமொழி.

2913. (சு) பெருமம்பியென்பது, ஓரரசனுக்குப் பின்னே அரசவுரிமை பெற உரியோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயரென்றுதெரிகிறது; 'முன்னேன்றன்னையப் பின்னரியற்றிப் பின்னேன்றன்னையும் பெருமம்பியாகென்' **சிலப்.** பதிகம், க - உ ; கட்டுரை ; அடியார்.

2916: (உ - ஈ). "தாளே பெருங்கினை தோளே துணைவி, பல்லே மக்கள் கண்ணே தோழர்" **பெரும்.** உ: கo, கoo - கoக.

2923. (சு) அழற்கொடி - ஒருப் பொழுங்கு.

2926. (சு) பொருட்குன்று-மேரு.

2928. (உரை) கையுறை - கையின் கண் சேர்த்துவது; காணிக்கை.

2929. (க) சின்னத்துலைவி - சிறிய துண்டு. (உ)துன்னம் மூசிய-தையல் மூடிய; "ஒரோணக, யொன்றன்கூறை யுடுப்பவரே யாயினும்" (**கலி.** கஅ.) (ஈ) அகலேம்பத்தி - ஒட்டையேற்தி.

2931. (ஈ) ஒள்ளியாய்வ - அறிவுடையாய்; 741.

2934. (சு) ஆற்றுணை-கட்டுச்சோறு.

2935. (சு) காலவேல் - இறுதியைச் செய்யும்வேல்; "காலவேலான்" **கம்ப.** கையடை. கக.

2943. இக்கவியின் சில வாக்கியங் களும், கருத்தும் 269 - ஆம் கவியிற் காணப்படுகின்றன.

2944. (உ -ங) "கருங்கால்வெண் குருகுமேயும் பெருங்குளமாயிற்றென் னிடைமுலைநிறைந்தே" **குறுந்.** ஙஉரு.

2946. (ச) போகுஉயிராகி-போவ தற்குத்துணிந்தஉயிரை உடையாராகி.

2949 (2) கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட.

2961.(ச) இன்னே - இப்படியே.

2966. (உ) உலறி - காய்ந்து.

2969. (உ): 3069. தொழித்த-ஆரவாரித்த;"தொழித்தளிசேர் மலர்ச் சுனை வெறுத்த கேதாரம்" **தணிகை. புராண. சக.**

2970. (க) சுரையெயிறு - உட் டுளையையுடைய எயிறு; 2958 (க)

2971. (உ) வறை - வறையல்; வறுவலென வழங்கும்.

2972. (க) "புலிக்கண் வெப்பர்" (**புறநா.** உசுக: ச.) (உ) "மாதர் மென்முல்லையீன்ற வான்முகை யனைய மூரல்" (**நைடத.** நாடு, கச.) நிமிரல்-நீட்சி.

2974. (க) 833-ஆம் செய்யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

2975. (க - உ): 113.

2977. "அட்டிலுமிழ்ந்தன புகையகிற்புகை, நெட்டிலுமிழ்ந்தன" **கம்ப.** ஙகார்நீங்கு. உ0ச.

2979. (ங) நற்பு - நன்மை.

2980. (க)"நிறைந்தபால் கிளிவட்டிலு மிழ்ந்தன" **கம்ப.** ஙகார்நீங்கு. உ0ச.

2984. (உ) வெள்ளில் - பாடை.

2987. இச்செய்யுளின் உரையில் காதலென்பதற்கு எழுதிய பொருள் கூர்ந்தறியற்பாலது.

2989. (உரை.) தாமமுதலியமுடி யின்வகை ஐந்தன்பெயர்கள், சூடா ஆம் செய்யுளிலும் பிறநிகண்டுகளிலு முள்ளன.

2991. (ச) "கடலெனையம் யாங் கல்வியால்" **நன்னெறி,** எ.

2993. (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

2999. (உ) பையமெல்ல : ஒரு பொருட் பன்மொழி. (ங) விருந்து பட்டு - புதுமையுற்று.

3007. (உரை) கோயில் கந்தகுடி யெனப்படும்.

3012. (க) "வாடாமாமலர் மாலை கள் தூக்கலின்" **மணி.** ங: ருo.

3013. (உரை) திவ்யத்தொனி யாவது அருகனுக்குத் தேவர்கள்செய் யும் எண்வகைச் சிறப்பினுளொன்று; எண்வகைச் சிறப்புக்களை, "சுடர் மண்டலஞ் சுரதுந்துபி தெய்வத் துவ னிசிங்கப்,பிடாரமண் டலவணை பிண்டி வெண்சாமரை பெய்மலரி, னடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ, மிடர்மண் டலங்கெடுப் பார்க்கிமையோர்செயுமெண்சிறப்பே" (**திருநூற். அo**) என்பதனு லுணர்க.

3017.(உ)அல்லாப்புற்று-சுழல்று.

3018. (உ) "வாடாமாலையோடை யொடுதுயல்வர"(**முருகு.** எக.); "வா டாமாமலர் மாலைதூக்கலின்" **மணி.** ங: ருo.

3019. (உ) அமராதார் - விரும்பி நினைந்து பொருந்தாதார். (ச) நூல் நாழிகை -நெய்தற்றொழிற்குரிய கருவி களுள் ஒன்று.

3024.(உரை) கணதரரிருக்குமிடம் கணதர கோட்டமெனவழங்கும்.

3038. (ச) நீல. ஆசீவக. உ.

3039. (க - உ) "பாம்புரி... துறந்து" என்பது, 1546 - ஆம்கவி யாலும் அதனுரையாலும் விளங்கும்.

3046. (ச) பட்டத்துயாணையை ஐராவணமென வழங்கல், **முவருலா** வில் காணப்படும்.

3048. (உ) ஆற்றுமணல், கடல்

கூறுதல்மரபு; புறநா. ருடு, கஉசு ; மதுரை. உஉடு - எ.

3068. (ங) "கின்னாரத்தத் துக் கேள்வி மாம்தர்" பெருங் க:ஙஎ,கடஅ.

3070. (ச) குரைய : "நேர்வருங் குரையகலம்" குறிஞ்சி. கச.

3105. (க) தீற்றி- ஊட்டப்பட்டு.

3111. (க) "மணி நிலை விசும் பொடுவரங்களீவன" சூளா. இரத.சுஉ.

3116. (உரை) கர்ப்பாவ தரணம், ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்கிரமணம், கேவலஞானம், பரிநிர்வாணமென்னும் பஞ்சகலியாணங்களுள், பரிநிர்வாணம் ஐந்தாவதாதலின் கலியாணமெனப் பட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3121. (க) ஐயமின்றி - நற்காட்சி யிற் சங்கையின்றி.

3143. (உரை) முத்தும் பவளமும் கலந்து கோத்த வடம்போன்றதென் றும் அரிதிற் பொருடந்தும் எளிதிற் பொருடந்தும் செய்யுட்கள் நின்றன வென்றும் கூறப்பட்டிருத்தலின், இந் நூல் மணிமிடைபவளம்போன்றதென் பதைத் தெரிவித்தபடியாயிற்று.

இந்நூல் 3145-ஆம் கவியுரையின் இறுதியில் நச்சினார்க்கினியராற் குறிப் பிக்கப்பெற்றுள்ள 'பகைமாற்று' என்னுங்கவி வருமாறு:—

"பகைமாற் றெருநற் பரன்வாழ்த் தவைச்சொற் பதிக விலம்பகமோ
வகைமாற் றெருநா மகனோ கோவிந்தை மணமுறு தத்தைகுணம்
மிகைமாற் பதுமை கேமசரி கனகம் விமலையர் வீழ்சுரமஞ்
சகைமாற் றெடுமண் மகள்பூ விவக்கணை முத்தியீ ராறென்றே."

இது, செந்தமிழ்த் தொகுதி உ0, பகுதி நு, உங-ஆம் பக்கத்தில் 'பெயர் விழையான்' என்பவரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

மேலே கண்டவற்றை இந்நூற் பிரயோகவிளக்கத்தில், உரிய இடங்களிற் சேர்த்துக்கொள்க.

1. மு. யா. வி. உரை ஒழிபு உ
23. ,, ,, ,, ,, ,,
31. ,, தொல். இளம். செய் கo஫

உ

பரமபதிதுணை.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கடவுள்வாழ்த்து

1. மூவாமுதலாவுலகம்மொருமூன்றுமேத்தத்
தாவாதவின்பத்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே

என்பது. இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமாதலானும், "மூந்நூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி" (தொல். சிறப்பு.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழி நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர்கூறியநூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பாநான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மை முதலிய எட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கு இலக்கணமென்று கூறுகின்றுழி, "இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்" (தொல். செய். சூ. உஙஅ) என்பதனால், "மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பப் பழையதொருகதைமேற் கொச்சகத்தாற்கூறின், அது தோல்" என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறியதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண் பகுதியாம் (தொல். புறத்திணை. சூ. உஎ.) இதனானே, "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது" (தொல். செய். சூ. கசகூ) என்பதற்குத் தேவபாணியும் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

மூந்நூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப் பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்மையுமுணர்க.

இனி, இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இனமென்றுகாட்டிய உதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு ஏற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவும் தாழிசையை விருத்தமாகவும் ஓதுதற்கு அவை ஏற்றமையானும், "மூவாமுதலா" என்னுங்கவிமுதலியன தாழம்பட்டவோசையான் விருத்தமாயும் சீர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையானும் துறையாயுங் கிடத்தலின், இதனை விருத்தக்கலித்துறையெனல்வேண்டும் ; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலானும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசை வேற்றுமையும் மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவும் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கின.

"யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்பதனால் இக்கவியும் மேலிற்கவியும் முன்னிலையன்றியும் தேவர்ப்பராயினவாம்.

இனி, அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றூண்டகம், அளவழித்தாண்டகம், சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளும் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமையுணர்க.

மூவாமுதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடிக்கு ; "எதிர்மறுத்து. மொழியினும் பொருணிலைதிரியா" (தொல். வினை. சூ. ஈக) என்பதனால், உலகமென்னும் வினைமுதற் பொருளொடு முடிந்தது ; "முதலா வென தம்பெயர் முதலும்" (தொல். மொழி. சூ. ஈஈ) என்பதனான், முதலுமென்பதாருவினை உடன்பாட்டிற்கு உளதாம். ஆசிரியர், "காலமுலகம்" (தொல். கிளவி. சூ. நிஅ) என்றும் பிறண்டும் சூத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை ; "உலக முவப்ப" (முநூ. க) என்றது போல. ஒருமூன்றுமென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, "முதலீரெண்ணினொற்று ரகர மாகு, முகரம் வருத லாவயி னை" (தொல். குற்றியலுகரப். சூ. ஈஉ) என்னும் விதியும்பெற்று, "அளந்தறி கிளவியும்" (தொல். குற்றியலுகரப் சூ. சக) என்னுஞ்சூத்திரத்து, "தோன்றுங் காலை" என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒருமூன்று மேத்த எய்தியென்க; உம்மை, "இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவி, வினைப்படு தொகுதியின்" (தொல். கிளவி. சூ. ஈஉ) வந்தது. உலகமென்றும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் எத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்னும் உரிச்சொல், வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமாறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. ஏத்தத் தாவாதவென்பது, "வினையெஞ்சு கிளவியும்.....வல்லெழுத்து மிகுமே" (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. உ) என்பதனான், ஒற்றுமிக்கது. தாவாத வின்ப மென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று ; இன்பமென்னும் பெயர் தலையாயதென்னுங் குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது; "அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்"

(தொல். புள்ளி. சூ. ஙஙு) என்பதனுன், மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னி னெய்தியென்ற இன், காரகவேதுப்பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன் னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும் போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், கார ணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்து, அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர் மறையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவன, தாவாத வின்பமென்பதனுற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த ஏழுகுணங்களும்; அவை:— அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திர மின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பென்பன. அத்து, இரண்டாமுருபின் கண்வந்த சாரியை; "அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுத றெற்றென் றற்றே" (தொல். புணரியல், சூ. நஉ) என்பதனுன், மகரங் கெட்டு "அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை" (வீ வீ சூ. உஉ) என் பதனுன், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. "குற்றிய லுகரமு மற்று" (வீ வீ சூ. ந) என்பதனுன் வருமொழியில் ஒகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி, பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றுர், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச் சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதனொடுமுடியும்; தோன்று வெழுவாயுமாம். தேவும்: தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகியவென்க. சேவடி பண்புமாத்திரையாய்க்குறைந்த சொல்லாத லின், மருவின்பாத்தியதாய் நின்றது. சேவடிசேர்தலென ஒற்று இரட் டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரிபில்அன்னபிறவால் (தொல். தொகை. சூ. கரு.) சேர்தும், பன்மைத்தன்மை; ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அன்று, அசை. ஏகாரம், ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனுவான், கெடாத இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியுமில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னுற்பெறுகையினுலே தன்னை விட்டுநீங்காதுநின்ற குணங்களையுடையனு கிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாமும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன்திருவடிகளை வணங்குவேமென்றுரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரண மென்னு நான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும் விளையெச்சமாக்குவாருமுளர்; அதற்கு எய்தியென்பத லெடு முடிக்க.

மேல்வருந் செய்யுட்கும் இவ்வாறுரைப்பின் உரைபெருகுமாதலின், இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றும்.

"செம்பொன்" (சீவக. உ) என்னுங் கவியாற் குருக்கள் அருகனை வணங்குதலின், தாம் சித்தனை வணங்கினர். குருக்கள்கூறுதலானும் அருகனைவணங்குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர், 'இது நன்று ; இதனை முன்னேவைக்க' என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வரைமேற்பணம்பொன்னெழுத்திட்டதேபோ
லம்பொன்பிதிர்வின்மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து
வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணே
ரம்பொன்முடிமேலடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன், ஐந்தாமுருபு ; உவமப்பொரு. எழுத்திட்டதென்று, ஒற்றுமைப்படக்கிடந்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை. மேல் வெம்புமென எதிர்காலநோக்கிற்று ; எல்லாரும் விரும்பும் சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம். இன், உறழ்பொரு. வைத்தவெனவருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்வு போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமூர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடி மேல்வைத்தஅடியை யாமும் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண் ; ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று.

இஃது அருகசரணம். (உ)

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொடில்லான்
றன்மாண்பமைந்தபுனைகல்லறந்துன்னினின்ற
சென்மாண்பமைந்தகுழுவின்சரண்சென்றுதாக்க
நன்மாண்புபெற்றேனிதுகாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு-ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

(இ - ள்.) உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இருப்பிடனாய்ப் பழையதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்தின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின் இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்துகூறினனென்க.

இறைவன் நண்பிலனாயினும் அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க் களித்தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்னாது பாடமாயின், இல்லாவறமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநண்பில்லானெனினின், பிறர்க்குள்ளது, இவற்கின்றென்றாகும் ; "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி" (குறள். உகூ) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று. (ங)

அவையடக்கம்.

4. கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
னற்பாலழியுநகைகவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவும்மதியாற்கழுஉவிப்
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

(இ-ள்.) கல்லின்பகுதியீன்றமணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிறைந்த சொல்லின்பகுதியீன்றமறுவும் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆதலிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலரா யிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லனென்பது சொல்லெச்சம்; "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு மூடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்" (தொல். செய். சூ. உ0சு) என்றாராதலின். மறுவில்லாதமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ் சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்கமுணர்த்தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம். (க)

5. மும்நீர்ப்பிறந்தபவழத்தொடுசங்குமுத்து
மந்நீருவர்க்குமெனின்யாரைவநீக்குகிற்பா
ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப்படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலு முடைமையின், மும்நீர் ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பவழமும் சங்கும்முத்தும் கடலிலே பிறந்தன; அவைபிறந்த அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அதுபோல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவேமென்பார், எனது இவ்வாறு உவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற் பொதிந்த பொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரென்னத் துணிந்து கூறினரென்க. (உ)

பதிகம்.

6. மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனெவென்றபொற்பிற்
ருனேறனையாணுளன்சீவகசாமியென்பான்
வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதன்னைத்
தேனூறநின்றுதெருண்டாரன்வசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின ; "கடல்வாழ் சுறவு மேறனைப் படுமே" (தொல். மரபு. சூ. கூ) என்றார். சாமி, பாகதம்.

(இ - ள்.) காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான்றன் ஒருவனுளன் ; அவன் யாரெனிற் சீவகசாமியென்பான் ; அவனது ஒழுக்கம் கேட்டோர் நெஞ்சிடத்தேநின்று இனிமைமிகும்படி, தெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளாக்கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று ; "நானி நின்னேரள்" (அகநா. கசு) என்றும், "அணங்கருங் கடவு ளன்னேளள்" (ஷை) என்றும் அகத்திற்கூறினாற் போல. இது, "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்" (தொல். கிளவி. சூ. கூ) என்னுஞ்சூத்திரவிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற் கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார், கதைக்கு நாயகனதலின். (க)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வே
லோடாததாணையுருமுக்குரலோடையானை
வாடாதவென்றிமிகுசச்சந்தனென்பமன்னன்
வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசயையென்பாள்.

செங்கோல், பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாயினும் கோடாதவென்று அடையடுத்தலிற் கோலெப்பொழுதுந் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை, இயைபின்மைமாத்திரைநீங்கிய விசேடணம். உருமுக்குரலடோறுங்குரலியுடையயானை. வீடாத, விகாரம்.

(இ - ள்.) செங்கோல்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவென்றியிகுசச்சந்தனென்பான் ; அவன்தேவி விசயையென்றபெயர் கூறப்படுவாளென்க. (உ)

8. சேந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்
பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி
னேந்தொத்தலர்ந்தமுலையின்னமிர்தன்னசாயல்
வேந்தற்கமுதாய்வினையாடுதற்கேதுவாமே.

(இ - ள்.) சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணினையும் பொற்பினையும் தம்மிலொத்து அடிபரந்த ஏந்து மூலையினையுமுடைய சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்கினிதாகிய மென்மையும் தன்னை நுகர்ந்தார் பிறிது நுகரா, மற்றடுக்குமென்மையுமுடைமையின், 'அமிர்தன்னசாயல்' என்றார்; "சாயன் மென்மை" (தொல். உரி. உஎ) என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியாலும் நுகருமென்மையெல்லா மடங்குதற்கு; "மயிலன்ன சாயல்" (ஏலாதி, உஅ), "சாயன்மார்பு" (கலி. சுஞ) என ஒளிக்கும்வாற்றிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க; சாயல், ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுதமும் இவளொனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும் 'அமுதாய்' என்றார். (ஈ)

9. கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனிந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகேளானணிசூழ்ச்சியிற்றேற்றவாறும்
புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுடுகாடவள்சேர்ந்தவாறும்.

கனி, விசேடித்த உரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்குதல் - வெற்றிமுரசுகேட்டுக்கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவாறு மென முடிவுழி, அவளென வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதாயவள் இங்ஙனமாயினளெனத் தேவரிரங்குதலின், முன்னிற்கவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனி, 'சாத்தியவள் வந்தாள்' என்றாற்போலத் தேவியவளென விணக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

(இ - ள்.) பூணவன் வேட்டகைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக கேளாஞய்ப் டகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும், தேவி போகி இழுக்கி அவள் சுடுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. ()

10. காலுற்றுகம்பிபிறந்தான்றிசைபத்துங்தத்
தோலுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறுங்
கோலுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும்
வாலுற்றகண்ணணைமகன்வாழ்கெனகோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்; "செப்புற்ற கொங்கை" (திருக்கிற். கூருசு) என்றார் பிறரும். "ஒழியாது" (தொல். தொகை. சூ. கரு) என்னுமிலேசாற் கோனையென்னுமுருபு தொக்கது. அவனென்று கந்துக்கடனைச்சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின், ஈண்டும் வாலுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க, வியங்கோள்; விகாரம். கோன்பு, வேட்கையுள்ளது.

(இ-ள்.) நம்பி, ஒன்பது திங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும் வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தாளுக, ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் தன் கை தனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நாளுற்றென்றும்மாம். (ரு)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலமாக்கடனீந்தியாங்கே
வஞ்சம்மறவர்நிரைவள்ளல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைசக்கிறைவன்மகள்வீணையிற்றோற்றவாறு
நஞ்சுற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

(இ - ள்.) வள்ளல், தனதுநெஞ்சு தெப்பமாகக் கலிகளாகிய கடலிக் கடந்து கரையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டநிரையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாக ரைப்போல நுகர்ந்தபடியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோடலருமையின், ஆங்கேயென்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு; பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றுனென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவள்செய்தியாகக் கூறினர். நாகரோடுவ மை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி. (சு)

12. மூங்கீர்ப்படிசங்கலறம்மூரசார்ப்பமூதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழுவாட்டிணட்டேங்கொள்சுண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கணிருமங்கையர்தம்முண்மாரு
யிங்கீர்ப்படியேயிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப வினையாடும்வினையாட்டென்க. கடி - மிகுதி. தேங்கொள் சுண்ணம் - ஒளியும் நாற்றமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற் றனம், "மோயின ருயிர்த்த காலே" (அகநா. ரு) என்றுற்போல, வினை யெச்சம் முற்றுரய்த்திரிந்தது.

(இ - ள்.) மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழவிடத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாறுய் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இங்கீர்ப்படியேயெமென்றபடியுமென்க. (எ)

13. சுண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்ந்துதோழி
வண்ணந்தெடுங்கட்குணமாலையவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடை யிற்புகைந்தாளுருவியாதுகோக்காள்
கண்மேணெக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

(இ - ள்.) சூரமஞ்சரி, சுண்ணத்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ்சழன்று அழகுகெட்டு ஆண்மக்கள் வழிவை ஓவியத்தும்நோக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறி வைதென மாறிற்று, ''திங்களங்கதிர்'' (சீவக. அகஅ), "மாற்றமொன்று" (வெ. அகக) என்னுங்கவிகளைநோக்கி. (அ)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி
நின்றெஞ்சுகின்றஞுமலிக்கமிர்தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையையச்சுறுத்த
வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிறு - முன்புவெற்றியையுடைய களிறு. விரி தார் - மார்பின் விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார்.

(இ - ள்.) திருத்தங்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞமலிக்குத் தானும்வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க. (கூ)

15. தேனூறுதீஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்
கோனூறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானுறிழிந்துமழைமின்னெனவந்தோர்தேவ
னூனுருளிவேலுரமேவாற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது; "உரற்கால் யானை யொடித்துண்டு" (குறுந். உகஉ) என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறை செய்தது. ஒருதேவன், விகாரம். மழை, அவனூர்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனுயிற்று.

(இ - ள்.) உரவோன், தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனியசொல்லையுடைய குணமாலையைச்சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருதமுற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறை வந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனெனைச்சுட்டிவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (கo)

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளிணைசிக்கயாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்பொறிமாண்கலகல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர், தோளிணையையுடைய வீரர்; இவை இகழ்ச்சி. கச்சு - சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க - அகப்படக்கோல; திசைச்சொல். நீக்கி - அச்சிறையைநீக்கி. பின்னும் நினைக்கவென்றது, இடர் வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றவாறு.

(இ - ள்.) மள்ளர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னும் நினைக்க' என்று தனக்குரியவிஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது, மூற்கூறியகவியிற் சிறைப்பாவத்தைதத்தொடர்புபடுத்தெடுத்து விரியக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னேயுணர்க. (கக)

17. **பைங்காகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு**
கைங்காகந்துஞ்சுங்கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி
மைங்காகவேலிமலிபல்லவதேயமண்ணிக்
கொய்ங்காகச்சோலைக்கொடியங்ககர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ங்காகம் - புன்னை. கொடிமாகரும்பாடம். காந்தள், வடிவிற்கும் நிறத்திற்குமுவமம்.

(இ - ள்.) நாகப்படுக்கையிலே மாயோன் துயிலுமாறுபோலக் காந்தளைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. **அத்தம்மனையகளிற்றங்ககர்மன்னன்மங்கை**
மூத்தம்மூரிஞ்சுமுகிழ்மென்முலைமின்னனைனைப்
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதீண்டச்
சித்தங்குழையற்கெனத்தீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

அத்தகரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு" (இறை. சூ. கஅ. கூ-றை. கசஅ 'அன்னம்புரையும்') என்றார் பிறரும். அங்கெனக் கதையையுட்கொண்டு சுட்டினர். குழையற்க, விகாரம்.

(இ - ள்.) களிற்றையுடைய மூற்கூறிய நகரின்மன்னன்மகள்முகத்தைப் பொழிலிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர்மதியன்மையின், அவளைக் கையிலே நீண்டதலாலே சித்தம் வருந்தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவனைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. (கங)

19. **பொற்பூண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோழ**
நற்பூங்கழலானிருதிங்கணையந்தவாறும்

கற்பாடழித்தகனமாமணித்தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவிரைவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

(இ - ள்.) கழலான், பூணுகிய கிம்புரியைச் சுமந்த முலையாகிய கோடு உழாநிற்க, அதனை இரண்டுதிங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின் விரைவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின் பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித்தூணையொத்த தோளான். (கச)

20. தள்ளாதசும்மைமிகு[1]தக்கநகுதண்ணி
வில்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணேக்க
மூள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றுத்துறைத்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மணம். இன், நீக்கம்.

(இ - ள்.) இன்னலியெனநீக்கலாகா ஒலி மிகுகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரின் வணிகன்மகள்நோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயிரையொத்து உறைத்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியுமென்க. (கரு)

21. இன்னீரமிர்தன்னவள்கண்ணிணைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீரவெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

'கண்ணிணையும்' என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓடினபொன் கிடக்க நெகிழுமாதலின், 'ஊரும்' என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழியப்போனனென்றதனால், காலம் காராயிற்று. 'மன்னீரவெள்வேல்' எனவும் பாடம். சிலை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணிணைகளும் மாறாது நீர் சொரியப் பழகும்படி காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின்றன்மையையுடைய வேலவனாகிய தடமித்தன் அச்சம்பரந்தசிலைத்தழும்பைக்கண்டெதிர் கொண்டபடியுமென்க. (கசு)

22. திண்டோரசர்திறற்சிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணிணைப்
புண்டாங்கெரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

(பி - ம்.)—1 'தக்கணாடு'

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக்காரணமான வேல், வினைத்தொகை ; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும் ; "மற்றிந் நோய் தீரு மருந்து" (கலி. சுஉ) என்றாற்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்.

(இ - ள்.) அவன், அரசர்சிங்கங்களினுடைய விற்றொழிலையும் வாட் டொழிலையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட் டுக் காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணினுளே இவையோற்குப் புனைர்த்த படியுமென்க. (கள)

23. மதியங்கெடுத்தவயமீனைத்தம்பிமாழாந்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனுயவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றேழுழார்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தாளைப்பணிந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தட்டன், திங்களைக்கெடுத்த உரோகிணியென்னும்படி மய ங்கி உலகுவிளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண் டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றேழுர் அவ னைத்தேடியபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமீன்களைனைத் தோழர்நிரந்தபடியுமென்றுமாம். பதியினின்றும் நீங்கிப் பின்னையப்பெற்றுளனைவே விசயையாம்; பதி - இராசமாபுரமு மாம் ; ஏமமாபுரமுமாம். (கஅ)

24. கண்வாளறுக்குங்கமழ்தாரவன்றேயொடெண்ணி
விண்வாளறுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கன்னிப்
பெண்ணைமிர்தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளறுக் குமென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கன்னிப்பெண் ணைமிர்தின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையாயினும், "கற்சினைக் குவளையிதழ்" போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

(இ - ள்.) தாரவன், விசயையுடனேயென்னை இராசமாபுரத்திற் றெ ருவிலே புகுந்தபடியும், வரத்தாலே பிறந்தாளொருகன்னிப்பெண்ணையி அமிர்தினது போகக்கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (கக)

25. துஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சூறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய அல்குலையுடைய கொடி; இன்பமாகியகொடி. பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீங்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். காம் - அச்சம்; காமமாயின் விகாரமாம்.

(இ - ள்.) வேலான் ஒளிமாறுதமணிப்பூணினையும் காமத்தினையும் சாயலினையும் பூத்தகொடியை வஞ்சத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியுமென்க. (உ0)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட
கண்போன்றமாமன்மகள்கண்மணிப்பாவையன்ன
பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ
றண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள், அவன்கண்போன்றமகள், அவன் தேவி புதவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; "உண்கண் மணிவாழ் பாவை" (நற். கஅச) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) அவளிடத்து அமிர்தையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடியும், செங்கோல் பொலிவுபெறுநிற்பக் குடை நிழலெப்பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென்றார். தோய், உவமவாசகம். குடை, எழுவாய். குடைத்தண்ணிழலும் பாடம். (உக)

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்
குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய
வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி
னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப-கெடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமதீ—.

(இ - ள்.) உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படி தேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு,உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியையஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவனது துறவுகூறவே எல்லார்துறவுமுணர்த்தியதாயிற்று. (உஉ)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்சூழ்
வாண்மொய்த்தகானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாரும்
பூண்மொய்த்தபொம்மன்மூலையாரும்புலந்துறப்ப
வீணைக்கிழவன்விருந்தார்கதிச்சென்றவாறும்.

கோணை: ஐ, அசை.

(இ-ள்.) மாறுபாட்டினையுடைய களிறுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலர் னையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்காள்வரும் தேவியரெண்மரும் இந் நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெற, தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபேற நல்வினையின்று. "தென்புல மருங் கின் விண்டு நிறைய" (மதுரை. உ0உ) என்றுற்போலப் புலம் - நிலமாம். "ஏசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த், தூயருனமாய்த்துறக்கமெய்தினர்" (சீவக. நகஉக) என்று தேவியரைமுற்கூறி, "ஐவருந், திருவின்றோற்றம் போற்றேவராயினர்" (சீவக. நகநூச) என்று பிற்கூறுவாராதலான், முலை யாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப் புடைமையின் முற்கூறினர். பாட்டுக் காமத்தைவிளைத்தலின் அதிற்பற் றற்று விரையவீடுபெற்றமைதோன்ற, 'வீணைக்கிழவன் விருந்தார்கதிச்சென்ற வாறும்' என்றார். (உந)

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்
வான்வாய்வணக்குநலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனேருமேத்தவவனெய்தியவின்டவெள்ள
மீனேர்க்குரைப்பாம்பதிகத்துளியன்றவாறே.

உமிழ்ந்தவமிர்து, "நிலம்பூத்தமரம்" (கலி. உள) போலநின்றது.

(இ-ள்.) அழியாதசெல்வத்தையுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் கார ணமாகிய அமிர்தத்தையுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால் வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிலே கேவலமடங்காதலையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பாமென்றாரென்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்ற உம்மையும் உருபும் விரித்து, "கல்லார் மணி" (சீவக. கூ) என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுருக்கும் இரண் டாவதுவிரித்து உரைப்பாமென்பதனொடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுகூறி அதிற்பயனும் கொண்டுகூறினர். (உச)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உகூ.

க.—நாமகளிலம்பகம்.

நாட்டுவளம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுகன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள்புல்லாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

(இ - ள்.) பாவிலே வீற்றிருந்தகலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ, தன்னே நாமகளோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லும்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக் காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றேனென்றுரைத்க.

'கேள்விக்கோ' எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை நாடோறும் புதியனவாக நிகழ்கின்றமை தோன்றப் பின்னும் 'புல்ல' என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். (க)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கழுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றுளைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்து
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

'வீழ்' என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று. ஒழிந்தவெச்சம் ஈண்டுச் செய்வதன்றெழின்மேலன. பூமாண்ட தீந்தேன்றுளை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய நீரையுடைய தாறு; "தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்" (மதுரை. சுoo) என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கதமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம்போயதாருகாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பதன்தொழிலுமாம்; "விண்டு" (திருச்சிற். உசு) என்பதுபோல. (உ)

வேறு.

32. இலங்கலாழியிணைகளிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டிரைமேய்ந்துகணமழை

பொலங்கொள்கொன்றையினைன்சடைபோன்மின்னி
விலங்கல்சேர்ந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

கலங்குதெண்டிரை - மறுகுகின்றதெண்டிரை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கணமழை, சக்கரவர்த்தி களிற்றீட்டம்போலே திரையைப் பருகிச் சூன்முதிருமளவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோலமின்னி வாய்விட்டு ஆர்த்தனவென்க. (சு)

33. தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்
கோணிரைத்தனபோற்கொழுந்தாரைகள்
வானிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

(இ - ள்.) வான், ஒன்றின்மேலொன்றுகமேல்நிரைத்துத் தம்மிற்கூடித் தேனிறுல் நிரைத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய கோல்களை விசும்புற நிரைத்தாற்போலத் தாரைகளை நிரைத்துச் சொரிந்தனவென்க. (சு)

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுழக்கீண்டுதேன்
முழவினின்றதிர்மொய்வரைச்சென்னியி
னீழியும்வெள்ளருவித்திரள்யாவையுங்
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

(இ - ள்.) வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளருவித்திரள் யாவையும், பிறைக்கோடு உழுதலின் இறுல்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றிரள் யாவையும் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியை யொத்தனவென்க.

முழவுபோலஅதிர்தல், இரண்டிற்குமேற்றுக. "வெண்டுகில்" (பரி. கo: அo) என்றும், "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (முருது. கரு) என்றுங் கூறலின், துகில் வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (ரு)

35. இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னெடுநன்மணிசிந்தலாற்
கலன்பெய்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலைபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த, தொழிற்பெயர். சிந்துதல் - உள்ளிறைதலிற் றெறித்தல்.

(இ - ள்.) அவ்வருவிகள், தாமே விழுகின்றபொழுது இந்திரன் மார்பின் மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையும் மணியை

யுஞ் சிந்துதலின் அவனுபாணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபாணங் களேயுமொத்தனவென்க.

இது நீரிற்குவமைகூறிற்று. (சு)

36. வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமூய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடித்துவிரைந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்த்து.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது, வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரளை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொ றும் கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து விரைந்ததென்க. (எ)

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்ந்துதே
னையபொன்னைசும்பாடியளைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
கையவாரிகடந்ததுகன்றரோ.

(இ - ள்.) அவ்வெள்ளம், மூன்றுமதமும்உள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னைசும்பையளைந்து பெயர்த்து, சந்தனம் பழமென் கின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காடுவருந்தும்படி வா ரிப் பெரிதாக கடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அளைந்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி கடந்ததென்றார்; குறிப்பு. ஐய, உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. "கன்று பெரிதாகும்" தொல். உரி. சூ. சரு. (அ)

38. வீடில்பட்டினம்வெளவியவேல்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டுகவர்ந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட
னாடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு, விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலானது, குடிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்டவேல்தெனத் திரைகளாகிய கைகளாலே காட்டையரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோ வென்று மக்கள் வருந்தும்படி. அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (சு)

வேறு.

39. திரைபொருகனைகடற்செல்வன்சென்னிமே
லுரையெனுமாலையதுசூட்டுவான்

1 சரையெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குரைபுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரையென்னும்பெயரினையும் தடமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய புனலாகியகன்னி ; தடம் முலைபோற்சுரத்தலின்முலையாம். கொள்கன்னி, வினைத்தொகை. கன்னியென்னும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து அஃறிணையாக்குதலின், இழிந்ததென்றார். என்ப, அசை ; இது புறநடையாற்கொள்க (தொல். இடை. சூ. சஅ;) இவ்விதிமேலுங்கொள்க.

(இ - ள்.) கடலாகிய தன்கணவன்றுகர்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தன்தலைமேல் நுரையாகியமாலையைக்கொண்டு இழிந்ததென்க. (கo)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிகாடெலா
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை, நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப்பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னேபடுத்த வாய்த்தலை. தழங்குகுரல், விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலாலே வாய்க்கால் உட்கரை முரிதலின், காட்டிலுள்ளாரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிடுதற்கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைத்தனபிறவுமென்பவே.

(இ - ள்.) முன்பே வெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்புவேட்டம்பட்டாஅ அதனைப் பரிக்கோற்காரர் குத்தி விலக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிடந்தோறும் இடந்தோறும் காட்டிலுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலாலே மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்தனவென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிருடைத்தானை நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனூருயிர்ஞிலைக்கும்பம்பையு

(பி - ம்.)—1 'சரவெனும்பெயருடை'

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பவ்வநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

(இ - ள்.) படலிட்டதினின்றும் குதித்து வழீஇய புனலொலியும், கரைகாப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லா எல்லாத்திசை களினுமீண்டிக் காருங்கடலும் மாறுமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கஉ)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனுங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

(இ - ள்.) தம் உழவுத்தொழிலிலே மிக்கனவாகிய எருமை முதலியன தாம் அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற வயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படின், வருந்து மென்று அன்புகூறினர். சாமன் - காமன்றம்பி. "ஆவயிற் குறிப்பே யாக்க மொடு வருமே" (தொல். எச்ச. சூ. நசு) என்றதனன் ஆக்கம் வருவிக்க.()

44. நெறிமருப்பெருமையினெருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுறீஇப்
பொறிவரிவராலினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனியுளுழுஞர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனநின்ற அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய எருமைச் சாதியிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி வராலினிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னு மெண்ணையினைனென்க.

"ஏற்புடைத் தென்ப வெருமைக் கண்ணும்" (தொல். மரபு. சூ. நஎ) என்பதனால் 'ஒருத்தல்' என்றார். (கந)

45. சேறமைசெறுவினுட்செங்கல்வான்முளை
வீறெருவினைனெனத்தொழுதுவித்துவார்
காறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்த செய்யிலே முளையை வினைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வி

யென்றுபறித்து அதிலே காட்கொண்டுவைப்பார், முன்னைகாளே எமக்கென்று கூறிவைத்த கடைசியர்திரளைக்கொண்டு ஏகுவாராயினரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்கு இத்துணைக்கடைசியரென்று கூறியவென்றுமாம். (கசு)

46. மூலத்தடஞ்சேதுகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலத்துடன்பதித்தலிற்குதித்தவாட்கயல்
புலத்திடைக்கவரிகன்றூட்டப்போந்தபா
னிலத்திடைப்பாய்ந்தனவபிறழுநீரவே.

மற்று, வினைமாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கன்றைபூட்டுதலான் அதற்கு மிக்குச் சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்திடையென்க. "கவரியுங் காரமு நிகாவற் றுள்ளே" (தொல். மரபு. சூ. கள) என்றதனுல், 'கன்று' என்றார்.

(இ - ள்.) அக்கடைசியர், மூலப்பரப்பிலே சேறுதெறிப்ப மூடியைக் குலத்து எல்லாரும் கடுதலின், வெருவி கடாதஇடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பானிலத்திடத்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிறழுநீர அன்றிலமென்க. (கள)

47. பாற்சுவையறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிநுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமாலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையையறிந்து நீரன்மையின் தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வண்டினம் நுளைச்சியர் முத்தைக்கோட்பவர் சூடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

'பாற்சுவைதெரிந்தன' எனலும் பாடம். (கஅ)

48. இரிந்ததேன்குவளையினெற்றினைதவ
ழரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையி
னரும்புசேர்ந்தணிருதிரூர்ப்படவாய்படம்
விருந்தெதிர்கொண்மெனத்தழுவிவீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) முல்லையின் அரும்பு போதாயவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப் படுங் குவளையின்தெற்றியிலே, முண்பு இரிந்த தேனினம்சேர்தலாலே, அதிலிருந்த நிமிறுகள் முரிந்து ஊர்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வழகிய உணவை நமக்கு விருந்திடுகின்றோம், இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற் போல அவற்றைத்தைவர, அந்நிமிறுகள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதிலே விழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றுல் மிலமையக்கங்கூறினர். (கக)

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை
யிளமழைமுழக்கென மஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழி
லுளமெலிமகளிரிரைதேடுமென்பவே.

(இ - ள்.) நடுபவர்கம்பலையைக் கார்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்கென்று உட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று அலமருகின்ற குயிலினம் உண்மையென்று வருந்திப் பிரிந்தம்களைப்போலே பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ0)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கலிற்
றிளைத்தவர்பருகியதேறறேங்குழிக்
களிப்பவுண்டுளவனங்கன்னிநாரையைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே இடைவிடாதுபயின்றவர் உண்டதேறல் மிக்குச்செறிந்த இடத்தே, காமவின்பம்அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவின்பநுகர்ந்தறியாத நாரையைப் புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலைமைத்தென்க.

"திளையா வருமருவி" (திருச்சிற். உகூ) என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளுண்டு இதுபோல் மயங்கன்மினென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீருமென்றலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக)

51. கண்ணெனைக்குவளையுங்கட்டலோம்பினர்
வண்ணவாண்முகமெனமனையினுள்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்
தண்வயலுழவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும்: உம்மை, சிறப்பும்மை. ஓம்பினர், வினையெச்சமுற்று. உள்புகார், தொழிற்பெயர்.

(இ -ள்.) காதன்மகளிர் முகமென்றுஉட்கொண்டு தாமரையாகிய களையின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு சூடுதற்குப் பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின் வடிவுதோன்றப் பாடினர்; உழவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, "கடவுளொண்பூ வடைதலோம்பி" (பெரும்பாண்.உகo) எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. 'மனையினுள்' என்னும் உம்மை

(பி - ம்.)—1 'திளைப்பவர் பருகிய தேறறேந்துழி'

யில்சொல், எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க (தொல். இடை. சூ. நகசு.) முகமும்கண்ணும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின், அதற்கேற்கப் பர்டிஞரென்க. (உஉ)

52. நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியாவிஞகிஞற்
றத்துநீர்நாரைமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுதிரையெனப்பறவையாலுமே.

நித்திலப்பந்து, உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; "கந்தருவ வழக்கம்" (இறை. சூ. க) என்றுற்போல. ஈன்று உடையவென்க.

(இ - ள்.) தத்துநீர், முத்துப்பந்துபோலுஞ் சினையைச் சேரவீன்று தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக்கெடுத்த நாவினையுடைய நத்தை யாலே நாரைமேலே எறிய, அப்பறவை திரையென மெல்ல வெழுந்து ஆலு மென்க.

இது, வேண்டினவளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (உங)

53. சொல்லருஞ்சூற்பசும்பாம்பின்றோற்றம்போன்
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்
செல்வமேமபோற்றலெனிறுவித்தேர்ந்தநூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சொல் - நெல். அரு - கூலுண்டென்று சொல்லற்கரிய. மெல்ல-ஒழுக. தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. "தாறுபடுநெல்" என்றுற்போல, 'காய்த்த' என்றார்.

(இ - ள்.) நெல்லானவை கருத்தங்கி ஈன்று குடிப்பிறவாதார் செல்வமே போல் தலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் வளைந்து விளைந்தனவென்க. (உச)

54. மீன்கணினளவும்வெற்றிடங்களின்னமையாற்
றேன்கணக்கரும்பியல்காதிஞ்செந்நெலின்
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கரு
மூன்கணுர்க்குரைப்பரிதொல்லென்சும்மைமத்தே.

(இ - ள்.) மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நிலமின்னமையான் மக்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிலுலிபோ லது நிரட் சியையுடைய கரும்புவளர்ந்த காடும் யானைகின்றும் மறையுஞ்செந்நெல்லி னது முதிர்ச்சியும் ஒல்லெலென்கின்ற ஓசையையுடைத்தாயிற்றென்க.

மூன் விளைவுகூறி, இதனால் முற்றினபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடையையின், இடங்குறித்தல் அரிது. (உரு)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்பொழிகுவளைகள்சூடிமள்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்திரு
ராய்செலெகன்றகாடரிகுற்றூர்களே.

(இ-ள்.) உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமுமுண்டு குவளையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவாளைத் தம் கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றரென்க.

குவளையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூடினர். காடு, பெருமை கூறிற்று. எறிகுற்றரும் பாடம். விருத்துவண்டு, "வன்றொடர்மொழியும்" (தொல். குற்றியலுகரப்.கூ) என்னும் சூத்திரத்தில்,வல்லெழுத் திடைமிகும் என்றது, 'ஒற்று' என்ற மிகுதியான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் மெல் லொற்றுத் திரிந்தது. (௨சு)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவளைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினர்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. 'பொய்கை பார்ப்பெழ' என இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட, உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலை பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமூட்பட ஆரவாரித்தெழ அரிந் திட்டு வளைந்த அரிவாளை மாற்றினரென்க.

மூன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால் அரிந்தார். (௨எ)

57. வாளையினினந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுமை
கோளுடையிளையவர்குழாங்கொண்டேகவிற்
பாளைவாய்கழுகினம்பழங்கள்சிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டு அலர் - வண்டுதுளைத்து அலர்ந்த. பாளைவாய் கழுகு - மடற்கழுகு.

(இ - ள்.) தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இளையவர்குழாம், இரியக் கிழியச் சூட்டைச் சுமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கழுகினம் பழத்தைச்சிந்து மென்க. (௨அ)

58. சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுகிலவண்சுளை

யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீள்களம்
போர்விரும்மலிந்துடன்பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கி, விகாரம் ; விலங்கவென்க. பழம் - களத்திற்கு அடை. நிலத்திற்குக் களம் சினையாம்.

(இ - ள்.) முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் தமக்கு இடமாகக்கொண்டு நிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்படி களங்களெல்லாம் போரான்மிக்குப்பொலிந்த நீரவென்க.

இனி, நிலத்திலே முகிலைவிலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே அந்நனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போரைப்பொறேனென்று வாய்விடும்படியென்றுமாம் ; ஆர்புகொண்டெனவே கூடுகள்பெற்றும். (உக)

59. ஈடுசால்போர்பழித்தெருமைப்போத்தினன்
மாடுறத்தெழித்துவைகலாந்துகாலுறீஇச்
சேடுறக்கூப்பியசெங்கெற்குப்பைகள்
கோடியர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

(இ - ள்.) பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினுற் பக்கத்தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களாந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தனவென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். "பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய், மற்றினையெல்லாம் போத்தெனப் படுமே" தொல். மரபு. சூ. சக. (உo)

60. கரும்புகண்ணுடைடப்பவராலதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
திருந்துசாறடிவுழிப்பிறந்ததீம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிற்பருதிசேந்ததே.

இனிக் கரும்பின்செய்தி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலதோறும் அடைந்துவந்தவரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாகுசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகைவிண்ணிலேபரந்துசேறலிற் பருதி சிவந்ததென்க.

எல்லாமென்பது இருதிணைக்கும் பொது. பருகுதலிற் றிருந்திற்று.

இனி, இந்நனம் ஒருக்கின பண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமை கூறுகின்றார். (உக)

61. நிணநிலைப்பொருநர்தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படாப்
பணைநிலையாய்செருநற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணைநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவியுமொருதொடர்.

உழவர், நிணப்பொருநரது மிடிதீரக் கொடித்து மிக்கநெல்லை விற்றற்குக் காரணமான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாகுமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும், மலர்பெய்துபோம் பண்டியுமென்க. பண்-ணை, விகாரம். நிலை-நிலைபெறுதல். (கூஉ)

62. மல்லலந்தெங்கிளநீர்பெய்பண்டியு
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுகும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலைபெய்தபண்டியும், பழுக்காய்பெய்த பண்டியும், குழைந்த இனியபழம் பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியுமென்க. மெல்லிலை, வினைத்தொகை. (கூங)

63. கருங்கடல்வளந்தரக்கரையும்பண்டியு
மெருங்குபுழுதிரையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன : "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு மூப்பிலே டைந்து." நெருங்குபு, நிகழ்காலமுணர்த்தும். பிறவும், உம்மை மாறுக. 'செற்றுபு' என்னுமெச்சம், 'ஒலியையுடைய' என்னும் விரியொடுகூடும்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்டியும், நெருங்கிமுதிரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள் செற்றி ஒலியையுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தன வென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயின், கரைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டு போமென்னும் பொருள்பயக்கும். (கூச)

64. நிரைவளர்பூமருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுறின்னதென்பதேன்
றுளியொடுமதத்துளியருத்தசோலகூ
டொளியமைமிருக்கையூருரைக்கநின்றவே.

கேடு: "விட்டில் கிளிகால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட்டம் பெரும் பெயல்கா லெட்டு." என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன். மது-பூவின்மது.

(இ - ள்.) மருதணியப்பட்டுக் கேடில்லாத வயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து ; இனி, யான்கூறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய காட்டிலார்களென்க. (கூடு)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றேடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்
காவிற்கூடெடுக்கியகவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தண்குயின்முழவமாத்
தூவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தூவி - சூட்டு. மணம் - பூவின் மணமும் கலியாணமும்.

(இ - ள்.) தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக் கவ்வியிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழவமாக மயிலை மணத்தே புகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானும் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்றுதருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்மறைதலிற் கொம்பு புகுத்தும் என்றார்; பேடும் தோகை மயிலும் சேரவிருந்தனவென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயில்முழவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம் ; கொம்பிலுலாவுமயில், விளக்காலும் முழவாலும் அக்கொம்பினின்றும்போந்து ஆடுதலின், அக்கொம்பிற் பூவின் மணத்தே தும்பியைப் புகுதவிட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையின், குயிலோசையை முழவமாகக்கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், "ஆடமைக்குயின்ற" (அஉ) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க. (கூசு)

66. கூடிநீர்கணம்மலர்க்குவளையங்குழியிடை
வாடுவள்ளைமேலெலாம்வாளையேறப்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலஞ்ஞெலிப்பட்போந்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநாரைகாண்பவொத்தவே.

(இ - ள்.) கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவளையோடையில் நீர்தாழ்தலிற் சிறிதுவாடின வள்ளைமேலேசெல்ல வாளைமீன்களெல்லாம் பாய்கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குதித்துக் கலஞ்ஞெலிப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன ; கரையிலிருந்தநாரைகள் காண்பனபோன்றனவென்க.

குவளைக்குழியில் நாட்டின கழையும் அதிற்படர்ந்தகொடியும் அதிற்பாய்கின்றமீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்து ஆடுங்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன ; வழுவும் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப்பலவறிசொல் ; தொழிற் பெயராய்நின்றது. (கூஎ)

67. காவியன்னகண்ணினுர்கயந்தலைக்குடைதலி
ஞவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றுதிர்ந்தனகொள்ளுநீரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்ததொத்தவே.

(இ - ள்.) மகளிர் கயத்திடத்தே விளையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்று உதிர்ந்தன; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாவிகளெல்லாம் மேகலையையணிந்து, வானம் மீனப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க.

கயந்தலை, விகாரம். பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை அற்றவீழ்ந்தன. (நஅ)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
மாசினிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கனியுதிர்த்
தூசலாடுபைங்கமுகுதெங்கிணெண்பழம்பரீஇ
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

(இ - ள்.) உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலியவற்றை மூறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற கமுகின் பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்பகத்தின் மலரையும் ஈக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் பயன்றருமென நிலைமன்னை கூறினர்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமானவாவிகளும் கூறினர். (நக)

69. மன்றலுறிலஞ்சிமேய்ந்துமாழலைசுரந்தபா
னின்றதாரையானிலனனைப்பவேகிநீண்மனைக்
கன்றருத்திமங்கையர்கலந்நிறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீர்மாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு ; ஆகுபெயர். நிறை - சால் ; "பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்" (பதிற். கடு) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறுதுன்ற தாரையாலே கன்றை நினைத்துப்போய் அதனை அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ் சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க. (ஈ0)

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலகுன்றிச்செங்கண
வொள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புரூக்
கிள்ளையோடுபோலுணுங்கேடில்பூவைபாடவே.

மா - கருமைநிறம். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலர்க வைத்தன்னவாயினையும் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனையொக்கும் நிறத்தினையுமுடைய புரு, காலவாய்க் கண்ணைவாய்ப் பூவை பாடாநிற்கக் கிள்ளையோடே பாலுண்ணுமென்க.

கொள்ளுதல் - அறுத்துக்கொள்ளுதல். நடுவு பலவறையுண்மையின், 'கோத்தனைய' என்றார். ஒள்ளகில்: ஒண்மை, அகிற்கு அடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (சக)

71. காடியுண்டபூந்துகில்கழுமவுட்டும்பூம்புகை
மாடமாலைமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடியர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

(இ - ள்.) காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே அக்குழல் மறைதலின், அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ணம் என்னது அன்னதென்க. (சஉ)

72. கண்ணுளார்நுங்காதலொழிககாமமீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலுடிஞரையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுகெருப்புக்கழுற்றமொத்தவே.

(இ - ள்.) நும்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர், நுங்கண்ணுள்ளார், எங்குக் காமத்தையொழிகவென்றுகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே யுடிப் போகின்றவரைக் கலைவர் மேகலைகளைப்பிடிக்க; அவை அற்றுச்சிந்தினவால் கிடந்தஇடம் மாற்றற்ற பொன்னைச்சுடும் நெருப்புச்சிந்தினை முற்றங்களையொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்ஙனம்யூடினர். 'எங்கு' தன்மையையுணர்த்துதல், "செலவினும் வரவினும்" (தொல். கிளவி. உஅ) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறினும். பொன்னுக்குமணிக்கும் தழலும் கரியுமுவமை.(சக)

73. கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்ம்மலரதோன்றிபோற்
சூட்டினையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றினூறுளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கௌவையுங் கடியுங்கௌவைகௌவையே.

(இ - ள்.) செல்வச்செருக்கினையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணீணக் கருதாராய்ப் பின்னும் போரைவிரும்பித் தகர்களையும் சூட்டினைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவுள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொளுத்தி ஆர்க்குங் கௌவையும் விலக்குங் கௌவையுமே அவ்விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. (சச)

74. இறுநுசுப்பினங்கலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்புளித்தலிணாகுபுன்னைபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

'நாகுபுன்னை' வேற்றுமைத்தொகையாய், "ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்" (தொல். குற்றியலுகரப். எ) என்னுஞ்சூத்திரத்தான், ஒற்று அடர்த்து நின்றது; "சொல்லியமரபின்" (வீ மரபு. உசு) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், 'சொல்லுங்காலே' என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையுமுணர்த்திற்று; "நாகுமுதிர் நுணவம்" (சிறுபாண். நுக) என்றுர் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன்னைகள் மாடத்தூடெலாம்வண்டுபாடும்படி மீனென்னப்பூத்தன, அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமூகை முலைபோலே இருந்தனவென்க.(சுநு)

75. விலக்கில்சாலியாவர்க்கும்வெப்பின்முப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தருங்
கொலைத்தலையவேற்கணூர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமூர்களே.

நோயறுத்தற்குக் கடுநெல்லி தான்றி சூழவளர்ப்பார்கள். தலைய, நும் இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

(இ - ள்.) நாட்டிலூர்கள், யாவர்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிசிற் சாலை முதலியனவும் வெம்மையில்லாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறி நிலத்திடத்தனவாகிய நுகரும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து ததும்புமென்க. (சுசு)

இவை அரசனாறம்.

76. அடிசில்வைகலாயிரமறப்புறமுமாயிரங்
கொடியனூர்செய்கோலமும்வைகலூறுமாயிர
மடிவில்கம்மியர்களோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறுயிரமோம்புவாரிலேம்பவே.

இல்லையும் வேறுயிரமும், விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஓதுவிக்குஞ்சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; "ஒடியாவிழவு" (அகநா. கசகூ) என்றுர் பிறரும்.

(இ - ள்.) அவ்வூர்களில் நாடோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிசிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிநிலங்களும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறுகியஆயிரம் பாதுகாப்பாராற் காத்தலில் தவிர்தலில்லையென்க. (சஎ)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிட
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின்பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றநாடிவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

(இ - ள்.) அவ்வேமாங்கதமென்னுநாடு, வெற்றியையுடைய தனதின் பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்துவீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வைகும். அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்குமிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்ததென, விகாரம்.

"ஊருரைக்க நின்ற" (சீவக. சுசு) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, விண்வீழ்ந்தென வைகும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (சஅ)

நகர்வளம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகனென்னுமாபதித்
தொண்ணிதித்தலைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர்பீடிலேங்கிய
வண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

(இ - ள்.) கண்ணுகிய வலையாலே காமுகனென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து நிதியாகிய தலையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை. (சக)

79. விண்டுகுவியன்சினைமெலியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுசூழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடே மாறுகக்கூவி, நோக்கினார்கண்கள் மீளாத நிழலையுடைய கா அந்தகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வலைய. கார்காலத்தமயிலின்களிப்பைத் தான்உட்கோடலின் 'மாறு' என்றார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு, "அம்மூக் கிளவியும்" (தொல். வினை. நச) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனாற் பிறவினையாகிய உடையவென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவீறுதிரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தோகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி, மகளிர்குயிலொடு மாறுகூவினரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலிற் கார்என்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயி லும் கூவிற்றென்றுமாம் ; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலுமரபு. (நo)

80. கைதுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலையு
மெய்புனைசுண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தகாணிறற்
பொய்கைகள்பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேவியநெய் - பூசினபுழுகு. குங்குமம்- குங்குமமும். இவைகுளிப்பா ரணிந்தன.

(இ - ள்.) சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் காணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாணுலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவு மாம். (நக)

81.(க)கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின் -
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சர
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிட் -
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தசூழ்ந்தவே.

82.(உ)சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தழுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகள்குளிப்பப்பாய்ந்திரு -
மலைதிளைப்பனவெனநாகமான்றபோர் -
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிற்றலையுடைய கணையமமைந்த வாரி.

உ. தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமலையென்னும்படி யானைகள் ஓசை பட மும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுகொம்பும் தைத்துமறையப் போர்செய் தற்குவளைத்த நிலைபெற்றகளம்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின் நலத்தை விரும்பிவரும் குஞ்சரநிற்றலையுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச்சமைந்த களங்களும் கோலமார்ந்தனவென்க. (நகூ)

83. மூத்துடைவெண்மருப்பீர்ந்துமொய்கொளப்
பத்திபிற்குயிற்றியமருங்கிற்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்தி மருங்கிலே பலவினைகளைக் குயிற்றிய நல்லகிம்புரி; இன், அசை.

(இ - ள்.) மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படியிடும் கிம்புரியிலே வைரமிடுவார் தம்மிற்பொருந்திநடக்குந் தெருவுகளும் ஒழுங்குநீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவைரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர். (நச)

84. ஓடுதேர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூமியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கூடின்றே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

(இ - ள்.) தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில் செய்யுமிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடிற்றென்க. (நஙு)

85. புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
னிடைநகர்ப்புறம்படியணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களீட்டமே.

(இ-ள்.) புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தையின் ஒருவாற்றாற்கூறி இடைநகரினது தன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரிசையை கடலுடைந்ததென்றும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந் தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னுற் கூறுதலரிதென்றுரென்க.

'கடந்து' என்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல் - சொல்லப்புகுதல். அடைத்தனையது, காலமயக்கம். (நசு)

86. சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்சுண்ணமுஞ்
சந்தனநீரொடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுசிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

(இ-ள்.) தையலார், சிந்துரப்பொடிகளையும் சுண்ணத்தையும் சந்தனத்தையும் பனிநீரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ் சிதற, அவை பார்மிலேகிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (நுள)

87. பாத்தரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றூத்திரண்மணிக்குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்
தேத்தருமயிற்குழாமிருந்தபோன்றவே.

(இ - ள்.) மாற்றற்ற பொன்மாடங்களின்உச்சியிலே நீலமணிக்குடங்கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தை நினைத்தலால் மேலேக்குதலெத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை ஒத்தனவென்க.

"ஏக்கழுத்தம்" (சீவக. ௫௯௯) என்றுர்பின்னும். (நுஅ)

88. நெடுங்கொடிநிழன்மதிநெற்றிதைவர
வுடம்புவேர்த்தினமுழையுரறிநோக்கலி
னடுங்குபுறல்வரைமாடத்துச்சியி
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினழுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) கொடி, மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நெடு திரியுமேகம் உடம்புபுழுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலின் உளதர்யஅருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்து வீழ்ந்து அழுவனபோலேயிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியழுதனரென்பது போதரும்.

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நற்சிறுரூர்தலினங்கைமார்விரீஇ -
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீஇ, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல் எறிந்தகுழை, சிறுர் தேர்மிசைப்போதகத்தையூர்தலின், அத்தேரைப்போதல் கொடாத செல்வம் நிறைந்தனவென்க. (சுo)

90. மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்கணைக்
கோலையுங்குனிசிலைநுதலிரொடு

வேலியலாடவர்விரவிவிண்ணவ
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

(இ - ள்.) அவ்விடம், மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலபோலும் நுதலினாரோடே ஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிடமிதுவென்று ஐயந்தருமென்க. (சுக)

91. கற்சுணைஞ்செய்தபொன்மைந்தர்காதலா
னற்சுணைப்பட்டுடைபற்றநாணினூற்
பொற்சுணைத்தால்விளக்கவிப்பட்பொங்கிய
பொற்சுணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிற்றே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமாளந்தபட்டு. சுண்ணத்தால் உருபினும்பொருளினும் மெய்தடுமாறி ஒன்றனிலக்களத்து ஒன்றுசென்றது. மகளிர், தோன்ற எழுவாய்.

(இ - ள்.) மைந்தர், மகளிர்புலந்துபோவுழித் தம் காதலால் அவருடையைப்பிடிக்க, அதுநெகிழ்ந்தநாணுலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கை அவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபரக்கும் பொற்பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம். (சுஉ)

92. நலத்தகுநானநின்றிடக்குநல்லவ
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கிளைண்பழ
நிலத்தலைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞைபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கௌவைத்தே.

நலத்தகு, 'வியத்தகு' என்றாற்போல நின்றது.

(இ-ள்.) விரும்பத்தகுகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடக்கும் மகளிர் உலக்கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தே சொரிதலின் வெரீஇய மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடும் கௌவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம், ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடத்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகரளவும் கலம்வந்தது; அரசன்விளையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம்.()

93. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
மூட்டிலாமுவறுப்பாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமரப்பொலிவிற்றாகிய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின், ஐயறிவிற்குரிய 'மாக்கள்' என்னும்பெயராற் கூறினர்.

(இ - ள்.) போகட்டளள்ளு நிலத்தில்வீழாததொருகூற்றுலே திரண்ட குறைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழுமரட்பொலிவிற்றுகிய நகரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க.

இதனுனே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலும்கூறினர்.

"கடிநகரமைதிசெப்புவாம்" (சீவக.எஅ) என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வினைகளை, "புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து" (வெ அநு) என்பதனேடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரிற் கூறிய வினைகளை, 'இன்னது' என்பதனேடுமுடிக்க. (கூச)

94. தங்கொளிநித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்களியிளமுலைவேற்கண்மாதரார்
பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுங்
கொங்கலர்தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

'சூடிய' என்றார், 'முலைமுடிசூடிற்று' என்றற்போல. வெம்மை - விருப்பம். மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

(இ - ள்.) மாதரார், கிளியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக் காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றுரென்க. (கூநு)

95. கோட்சுறாவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக
ளாட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டிறுப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்
தீட்டருப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

(இ - ள்.) சுறாவினத்தோடே முதலைத்திரள் கரையிலேவந்த ஆளை எதிர்ப்படப் பெறுவாய் உள்ளே திரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இறு உழக்குதலின் ஈட்டமறுத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியணைந்தமைபெறுதலின், சுறவுகூறினர். கரையில் அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றுல் ஆளைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (கூசு)

96. சிறையனப்பெடையினேடிச்சேவல்போ
யுறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை
யுறைவதுகுழுவினீங்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையினேடே சேவலூடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றுநீங்கிக் கறையறத் தியிடைநின்று யோகத்தோடுதவஞ்செய்வதொருகடவுளையொத்ததென்க.

யோகம், திரிந்தது. கறை - மும்மலம். எழுந்தவண்டு புகைக்கும், பூ நெருப்பிற்குழுவமம். (கூஎ)

97. அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்விலாக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விரும்துசெய்திடவெறிமேனிசேர்ந்ததே.

(இ-ள்.) குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்த தென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அவற்றுனியன்ற காரியத்தின்மே னின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம். (சுஅ)

98. பட்டவர்த்தப்பலிற்பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதிறற்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

அட்டு ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டு - காம பானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

(இ - ள்.) அகப்பட்டவரைக் கரையேறுமற்கோதலிற் ப்ரத்தையை யொக்கும் ; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினுல் மணஞ்செய்த குலமகளையொக் கும் ; காவலாற் கன்னியையொக்குமென்க. (சுக)

99. நிரைகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்
விரைகமழ்கழுகின்மேல்விரிந்தபாளையுங்
குரைமதுக்குவளைகள்கிடங்கிற்பூத்தவு
முரையினேரோசனையுலாவிநாறுமே.

குரைமது, விரைத்தாதலைக. உரை - புகழ் ; புகழால் எங்குமுலாவி.

(இ - ள்.) நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் கரையிற் கழுகின்மேல் விரிந்த விரைகமழ்பாளையும், அகழிற்பூத்தகுவளையும், உலாவி ரோசனை நாறுமென்க. (எ0)

100. தாய்முலைதழுவியகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவியமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிறழீஇயசும்பறுதெற்றிய
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

(இ - ள்.) நீர்சுமந்திளைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலா லே குழவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத் தே அணைத்த பெரியமலைபோலவும் அசும்டறுத தலையையுடைய மதிலின்கூறு பாடு இனிக் கூறுகின்றதென்றுரென்க. (எக)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி
ஞாற்றுவரைக்கொல்லியொடுநாக்கியெறிபொறியுந்
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புங்
கூற்றமனகழுகுதொடர்குந்தமொடுகோண்மா.

இதுமுதலாக, "கரும்பொன்" (கoச) அளவுபொருதொடர். ஞாற்றுவரைக்கொல்லி - சதக்கினி; நாறுபேனை ஒருகாற்கொல்வதொரு பொறி. நாக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; "சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய" (நற். களக) என்றுற்போல. தோற்றமுறுபேய் - கட்புலனாகியபேய். துற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - தவக்குசங்கிலி. குந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணும்மைவிரிக்க.()

102. விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதிரைதொடரயில்வாள்
கற்பொறிகள்பாவையனமாடமடிசெந்தீக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
நற்றலைகடிருக்கும்வலிமரமிலையே.

விடுகுதிரை - பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுத்தியும்; மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், 'கொள்ளி'என்றார். எழில்செய், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருகிக்கொள்ளும்வலியுடனே மரமாவது ஐயவித்தலாம். இவற்றிற்கும் எண்ணும்மை விரிக்க. (எஉ)

103. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்
வெம்புருகுவட்டுமிழ்வவெங்நெய்முகந்துமிழ்வ
வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்துந்திரிந்து செம்புருகினநீரை உமிழ்வனவும், பகைவர்வேதற்குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக யவனர் இயந்திரித்த பொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி - ஆக. புலம் - அறிவு. ()

104. கரும்பொனியல்புன்றிகதாகம்விடுசகடங்
குரங்குபொருதகரிறெடுகூர்ந்தரிவநுண்ணூல்
பரந்தபசும்பொற்கொடிபதாகையொடுகொழிக்குந்
திருந்துமதிறெவ்வர்தலைபனிப்பத்திருந்தின்றே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. தாகம் - விடவரவு. நூல் - பதாகை - பெருங்கொடி.

(இ - ள்.) பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில், மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின், அத்தெவ்வர் தலை

பனிக்கும்படி நூற்றுவரைக்கொல்லிமுதல் மாநிலையீருகவுள்ளனவையும், செம்புருகு களிமுதலியவற்றை உமிழ்வனவாக யவனர் தாட்படுத்த பொறிகளும் பன்றிமுதல் நுண்ணூலீருகவுள்ளனவையும் திருந்திற்றென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதும்திருந்திற்றெனச் சினவினைமுதலொடு முடிந்தது. பற்றிப் பனிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்தினுமெடுத்துக்கூட்டியது, செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறினும் மாட்டென்பது ஓருறுப்பாதலின்; "அகன்றுபொருள்கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண்முடியத் தந்தனருரைத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" (தொல். செய். சூ. உகo) என்றும், "மாட்டு மெச்சமு நாட்ட லின்றி, யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே" (ஷெ ஷெ சூ. உகக) என்றும் தொல்காப்பியனார் கூறினர். இதனால், நாடு முதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. (எரு)

105. வயிரவரைகண்விழிப்பபோன்றுமழையுகளும்
வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முகமாக
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிக்கூந்தல்
வயிரக்கிடங்காடைமதிற்கன்னியதுகவினே.

வரைகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுகளும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - ஏப்புழைக்குருடுவாய் எய்து மறையுஞ்சூட்டு. கவினது என மாறுக. 'அது' இடப்பொருளுணர்த்திற்று.

(இ - ள்.) முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற்கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற்றென்க.

இனி, ஆகவென்பதை எங்குங்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்ததென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையினலே அம்மதிற்கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்றுமாம். (எசு)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொறுயிரங்கள்சிந்திப்
பைம்பொன்விளைதீவினிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
யும்பொனிலத்தேதருகுடியகாகமதுதா
னும்பருலகொப்பதன்றன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இனிக் கூறுகின்றது, பொன்விளைகின்ற நீவில் நிதியைவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடி சிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக் கொடுத்து நிறைவித்ததினலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணாகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்றன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றுரைசெய்க. (எள)

வேறு.

107. துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தூதி
னெப்பவொன்றுதியாகவாயிரத்தோரெட்டூருச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வரைவின்றிவிற்கு
மூப்பமைகாமத்துப்பினைவரிடமுரைத்துமன்றே.

(இ - ள்.) வேட்கையினைவிளைவிக்கும் தோழியராகியதூதாலே செம்பொன் ஒன்றுதியாக ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுஈறுக, வந்தவனுக்கு ஒப்ப விலை சொல்லித் தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்குஅடை. நலம்வரைவின்றி-ஒருவரிடத்தும் அன்பு நிலைபேறின்றி. "உப்புடையமுந்நீர்" (சீவக. உஅ0) என்றார் உவர்ப்பிற்கு; உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொகையாக்கி, இதற்கு இஃது அள வென்று உப்பிடுமாறுபோலக் ஙகாடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று மூரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டுவ மையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவாலுவமையன்று. (எஅ)

108. குங்குமமெழுகிச்சார்வந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளாற்
றங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழுநாற்றி
யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
பொங்குமென்மலர்ப்பெய்சேக்கைபொலிந்து விண்புகற்கியுண்டே.

(இ - ள்.) அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்ந்திருக்குமிடத்தையும்திண்ணை யையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுகி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசந்தனத் திலே மாலையையும்தாழுநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடக மெழுதிச் சேக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க.()

109. தூசுசூழ்பரவையல்குல்சுமக்கலாதென்னவீழ்த்த
காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசாந்தம்
வாசநற்பொடிகண்மாலைவண்ணனைவீழ்ந்தமுற்ற
மாசைப்பட்டாசுவைகவருங்கடிகமுழுமன்றே.

(இ-ள்.) தூசுசூழல்குலைச்சூழ்ந்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்க மாட்டாதென்று கருதிநற்போல வீழ்த்தகாசு முத்தம் சாந்தம் சுண்ணம் மாலையென்கின்றவைவீழ்ந்தமுற்றம் அரசுவிரும்பித்தங்கும்படிகமுழுமென்க.()

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணெழுவிபவழச்செவ்வா
யஞ்சிநோக்துயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினிணைச
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கழுங்கிக்கலாதே.

முன்பு. சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணிந்த விரல். செவ்வாயைமூன்னும் பின்னுங்கூட்டுக. வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்ந்துஊதுங்குழல்.

(இ - ள்.) சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாழொலி பாட்டொலி குழலொலி முழவுஞெலியாகிய ஒழியா ஒலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழ்ஞூட்ட
வானுலாஞ்சுடர்கண்மூடிமாகரிரவுசெய்யப்
பானிலாச்சொரிந்துகல்லாரணிகலம்பகலேச்செய்ய
வேனிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனையதொன்றே.

சுடரென்றது, ஞாயிற்றினது சுடரையும் திங்களினது சுடரையுமாக் கிப் பானிலாவைத் திங்களின் சுடரிற்கேற்றுக.

(இ - ள்.) கோதையைப்புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களை மறைத்து ஞகரைப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத் தின் மாணிக்கங்கெடுத்துப்பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பானஇரவிலும் பா னிலாச்சொரிந்து வானுலாவுந்திங்களின் சுடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகையொப்பதொன்றேயாயிற் றென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். இரவும்பகலுமின்மையிற்றுறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியெய்றுமுரைப்ப; "நிலாத்தலைத்திகழும்பைம் பூண்" (சீவக. ககூடுo) "பணிநிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி" (கௌ. உடுங) என்றுற்போல. (அஉ)

112. இட்டநல்வழாணமையோடியோசனையெல்லைநீண்டு
மட்டுவார்மாலைவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப்
பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பரந்தொளிநிழற்றுந்தீந்தே
னட்டுக்காரணிந்தமார்பாவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

(இ - ள்.) வலித்தறாற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டுவேயப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கஒலியினையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுதலுற்றேனென் றுரைத்க.

தம் தரத்திற்கேற்பப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினர். (அங)

113. மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலைக்
கணிபுனைபவழத்திண்காழ்கம்பலக்கிடுகினூன்றி
யணிநிலைமெழுகிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற்
றிணிநிலைமணிந்துதேந்தகொளையவிரிதறிரே.

கணி - நூல்போலவன்; அவன்புனைந்தகாழ். நிணிநிலம் - படுத்தநிலம். தேன்கொளைபவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐபவி.

(இ-ள்.) மணியழுத்தின பொன்னைச்செய்த கடைமணியையுடைய கச்சுத்தாக்கின பவழக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தி ஊன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த இடுகு. (அச)

114. பொன்சொரிகதவுதாளிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூட்டினரே.

(இ - ள்.) பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமான கதவைத்தி பேழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக் குவித்துப் பின்னரும் பவளத்தினையும் குறைப்பணிகளையம் நீலமணிப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல். (அஞ)

115. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலக்கழுகுந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொன்னு
மெழிற்பொருமணியினுங்கடைதொறுமியற்றினரே.

(இ - ள்.) கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர் ; அதுவேயன்றி, அவர்க்கு நாடோறும்நடுதற்குக் கழுகுமுதலியன தேடவேண்டா ; அஃது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னுலும் மணியாலும் இயற்றினராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னுலுரைத்தலரிது ; இனி நீரும் கேட்கவேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவென்றுமாம். (அசு)

116. மூசுதேனிருளின்மூசுமொய்திரையியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெறுதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இருளின்மூசு தேன்போலமூச. உம்மை, சிறப்பு. ஓரோசையும் பாடம். பூசுசாந்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூச.

(இ - ள்-) மாசனம் போக்கிடம்பெறுமல் ஒருவர்பூசிற்று எழுவர்தம் மகலம் பூசும்படி மூச ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்திரைபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வழிவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அநுலோமப் பிரதிலோமரும் சங்கரசாதியும்பற்றி, எழுவர் என்றார். (அள)

117. மெய்யணிபசும்பொற்சுண்ணமீமதகுகானநீரி
னேதுபட்டொழுகியாணையழிமதங்கலந்துசேரும்

செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுற்றேன்.

அணிசுண்ணம், 'உண்டசோறு' போல்கின்றது ; மிச்சில் கவிழ்த்தல் மரபு. செய்யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினும் கலத்தினுந் தீண்டுதற்கு அடிகாணிற்று, தமது கலத்தான்.

(இ - ள்.) அணிந்துமிக்கசுண்ணம் ஈனத்தாலும் பனிநீராலும் இளகுதல்பட்டு வீதியில் ஒழுகலின், அதனேடு மதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேறுப்ச் சிந்தி விரைய அடியிடுதற்காகா வீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன. (அசு)

வேறு.

118. முழவணிமுதுகாகர்மூரசொடுவளைவிம
விழவணிமகளிர்தம்விரைகமழினமுலை
யிழையணியொளியினவெயில்செயவிடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், முழவுநிரைத்த கோயில்களிலே மூரசும்வளையும் விம்முதலால், அவ்விழவிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையிலொளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இடுகின்றபுகை மழையென ஞாயிற்றை மறைத்த பொலிவினையுடைத்தாயிற்றென்க. (அகூ)

119. குடையொடுகுடைபலகளிரும்பெரிதர
வுடைகடலொலியினெழுறுவார்பலிசெல
முடியொடுமுடியுறநிடைதலின்விடுசுடர்க்
கொடியுடைமழைமின்ற்குலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

(இ - ள்.) ஒருபால், அரசனைக் குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல நெருங்கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிநடத்தலாலே, அதனைச் சேவிக்கும் அரசர் முடியுமுடியுநெருங்குதலின், விடுசுடர் மழையின் மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிநடக்குமென்றார். இனிப் பலிநடத்தலிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம். (கo)

120. தூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலினையவர்
காத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுகுயிறரக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

தூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதலுற்ற.

(இ - ள்.) ஒருபால், கோழிப்போரின்வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளையவர் சீழ்க்கைக் கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுசிந்தும் பொற்றுகளும் பூத்துகளுமயங்கின பொலிவினதென்க. (கக)

121. மைந்தரொடேடியமகளிரையிளையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காசரிந்தணிகிளர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின்மின்னணிந்
திந்திரதிருவிலினெழிலினதாருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், கணவரோடேடியமகளிரை அவர் துகில்பற்றலிற் காசு கோவையற்று நிலத்தே விசையோடே சிந்துதலின், ஒளியையணிந்து வானவில்லின் எழிலினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை. (கூ)

122. வளையறுத்தினையனவாலரியமைபத
மளவறுநறுநெயொடுகறியமைதுவை
விளைவமைதயிரொடுமிசைசுவிர்விரையுமி
ளுளவணிகலமெனுழுரையினதாருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலியஅரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற்றின தயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைசுவீராக விரையுங்கோள் ; உண்டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உரையினதென்க.

ஓடு, எண்ணெஞெடுவுமாம். வாலவிழும் பாடம். (கூ)

123. வரைநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைநிரைகளிறுருடுபுனைமணியியறேர்
விரைநிரையிவுளியொடிளையவர்விரவுபு
குரைநிரைகுளிர்புனல்யாற்றினதாருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், மலையொழுங்கின் அருவியைத் தம்மேலே சொரிந்து கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடையகளிற்றுரோடும் தேர்ப்பூண்டாற் செலவுவிரைந்த இவுளிபோடும் இளையவர் விரவி நிரைத்தியாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிகையும் பாடம். (கூ)

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமு
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய
திருவிழைகடிமனை திறவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்தற்குக் காரணமாகியகுழல்; "குழல்வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமந்திரிகை" (கூத்தநூல்.) புரி-விருப்பமுமாம்.

(இ - ள்.) குழலொடு வீணையாரவமும் முழவாரவமும் கலவாரவமும் கவினியமனைகளைச் செவ்விதாகக் கூறுவாமென்றுரைக்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு. (கூடு)

வேறு.

125. பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலிற்
றூவியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைவித்திலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னெடிருக்குமே.

(இ - ள்.) மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை இனமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேவியிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தானும் இயங்கிற்று. (கசு)

126. திருவநீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
வுருவவொண்கொடியூழினுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபன்மயிர்ப்
புரவிபொங்கழலாற்றுவபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ - ள்.) அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையால் அசைவன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுவபோன்றனவென்க. (கூஎ)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தை உலர்த்துவார், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவாருட்டிய புகைசூழ்முகம் மழையுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க. (கூஅ)

128. செம்பொற்கண்ணிசிரூர்களோந்திட்டவு
மம்பொன்மாலையவிழ்ந்துடன்வீழ்ந்தவுந்
தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

(இ - ள்.) மகளிர் தம்மேனி திமிர்ந்த சாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோர வீழ்ந்தமாலையும் சிறுர்களோந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் துராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைச்சூடுதலிற் சேடியராயிற்று. 'கண்டுகை விட்ட மயல்" (நாலடி. சாக) என்றுர் பிறரும். (கூக)

129. வேரியின்மெழுக்கார்ந்தமென்பூநிலத்
தாரியாக்கவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பபொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை ; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாக வென்றுமாம். மேலும், "தளித்தசுண்ணம்" (சீவக. கஙஉo) என்ப. வேரி- இருவேரியுமாம்.

(இ - ள்.) நாற்றமும் தோற்றமும் இனியவற்றுன் மெழுகிய மெழுக்கு ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப்பூசின பின்பு பொற்பூவோடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள் ; சேரிதோறும் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (கoo)

130. கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருளைமசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேந்துகண்ணீர்வாத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென விணைத்தொகை ; கூந்தலார், பெயருமாம். (இ-ள்.) புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய இடமாகக் கொண்டனவென்க. (கoக)

131. நறையுகானமுநாறுகறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமு
துறையுமாந்தர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. கானம் -தூவியெரிக்கும்புழுகு. நிறைய - மடை நூல்விதியிற்குறையாமல். விருந்துபெறற்கருமையின், உம்மை சிறப்பும்மை.

(இ - ள்.) வெள்ளியடுப்பிலே நறையுகானமுநாறும் கறும்புகை விற காலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பனென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன. (கoஉ)

132. பாலைமென்கமுகின்பழுமெல்விலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றுகொண்டங்கலா
ராளிமொய்ம்பர்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலைநகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாலை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெளுத்த தாம். நகைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

(இ -ள்.) கல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையைவாங்கி நாட்காலமன்றியினும் வேட்கைமிகுதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம். (கoங)

133. எழுதுவாணெடுங்கண்ணினீணையங்கலார்
மெழுகுகுங்குமமார்பிடைவெம்முலை
யுழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவிளைப்பர்திளைப்பவே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். திளைப்பன, கணைக்கள்.

(இ -ள்.) அம்மகளிர் கணவர்மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையும் சாந்தையும் வித்தித் திளைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் விளைப்பரென்க. (கoச)

134. குஞ்சிமேலணிச்சம்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீரடி
மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

(இ - ள்.) ஓதியருடைய அணிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சீறடி ஆடவர்குஞ்சி மேலும் பனிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் காரணத்தாலும் நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலுமுணர்த்திற்று ; "கொல்புனற் றளிரி னெடுங்குவ ணின்று" (பதிற். நுஉ) என்றுர் பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறுராயினர். "எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்" (தொல். இடை. சூ. நசு) என்பதனற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினர். (கoஞ)

135. தூமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமமேநுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம், தேற்றம். காமமே : ஏகாரம், பிரிநிலை. "யாமத்துமெல்லியும்" (கலி. கங.சு) என்றுர்பிறரும். பூமியின். பூமென்மாகரும் பாடம் ; பூ, வடமொழி.

(இ - ள்.) சேக்கைமேல் நுகர்வார் தம்முடையகாதலால் இரவும்பகலும் அறியாமையின், அங்ஙகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (கoசு)

136. அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமணி
யுரவுநீர்முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன
விரவன்மாந்தர்க்குமின்னையீவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

(இ - ள்.) மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மாந்தர்க் கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந் தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது, உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (கஎ)

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு
மல்லன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ
லெல்லியும்மிமையாரிமையாததே.

(இ - ள்.) இமையார் இமையாதிருந்தஇருப்பு, நீயிர் இம்மூன்றுசெல் வத்தையும் விடாமற்கான்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தம் கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாரைப்போலே இருந்தவென்க.

மூன்றுவன: போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பதுபாட மாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்த தென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றசை. (கஅ)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதோர்சும்மைத்தே.

வேள்வி-விசேடமான நாட்களில் நிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) விழவினும் வேள்வியினும் ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான், முழவும் சங்குமுழங்குவன, கடலன்னதொரு சும்மைத்தாதலான், இப்பொன் னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (கஆ)

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாக
ரெங்குமிங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமருததேர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரெண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நிதியோடே.

(இ - ள்.) ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மனையிடமெங்குமுண்டாகையினுலே, மாநகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அறுதலோராக்கம் தழையாநின்றதென்க.

இனி, மாநகருண்மையால், நகர்க்கு ஆக்கமறுது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்கநிதியாலே தளிர்க்கின்றதென்றுமாம்; சங்கநிதி - அரசன். (ககo)

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமாலைதைந்துகில்செம்பொன்பூத்து
ஞான்றனவயிரமாலைநகுகதிர்முத்தமாலை
கான்றமிர்தேந்திநின்றகற்பகச்சோலையார்க்கு
மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலைமுதலியவற்றைப்பூத்து நான்றனவாகிய வயிரமாலைமுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து, அமிர்தையேந்தி நின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊரிற்கு ஒரு பெயர் கூறிற்று; இதற்கும் அவையுண்மையின்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியவூர், யார்க்கும் அருளையீன்று செல்வத்தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாமென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையையீன்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுரமென்றுமாம்; என்றது: இதில் வாழ்வாருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு.

இத்துணையும் நகரின்சிறப்புக்கூறினர். (ககக)

கோயிற்சிறப்பு.

வேறு

141. வேகயாணைமீளிவேல்வெய்யதாணையையகோன்
மாகநீண்மணிம்முடிமாரிவண்கைமாசில்சீ
ரோகவாணைவெண்குடையிற்நகர்க்குமன்னவ
னுகநீரன்னகார்கண்மைதன்னைஞ்செப்புவாம்.

தாணையென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர்புகழுமுடியென்று குலநன்மை கூறினர். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாண-பொதுவறவாளுதல்.

(இ-ள்.) யானைமுதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன்மையைச் சிறிது கூறுவாமென்றுரென்க. (ககஉ)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்
சேணிலத்தியற்றியசித்திரச்சுருங்கைசேர்
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு
பூணிலத்துவைத்ததோர்பொற்பினிற்பொலிந்ததே.

(இ - ள்.) நீர் நிரந்துவந்திழியும்படி, நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப்பொலிந்ததென்க.

சுற, புறணடையாற்கொள்க (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. கூஉ.) சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (ககஙூ)

143. இஞ்சிமாகமெஞ்சுபோழ்ந்தல்லகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டகாகமு
மஞ்சுநின்னெனென்றலிஞண்டுநின்றுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொடிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

(இ - ள்.) மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லையைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு மூற்படப்போகாமற்றடுத்துப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு, ஆகாயத்தேயுயர்ந்த நாகமும் நின்னை அஞ்சுமென்றலின், தான் மேகபதத்தளவிலேநின்று தன்றலையினீண்ட கொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்றுகூவிவிட்டதன்மையையொத்தது, அவை அசைந்தத்தன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுங்குழி ; கழையுமாம். (ககச)

144. மூத்தமாலைமூப்புரிமூரிமாமணிக்கத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றெரிளிர்வன
சத்திநெற்றிசூட்டியதாமநீண்மணிவ்ணன்
றத்தொளிமணிம்முடித்தாமநால்வபோலுமே.

(இ - ள்.) மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுரம் நான்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்சூட்டிய மூப்புரியாகிய மூத்தமாலை, தாமத்தையுடைய உலகளந்த மாயோன்முடியில் தாமம்நால்வனபோலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். மூப்புரியாகிய மூத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல் - வீசுதல். (ககஞ)

145. சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்களிப்பிலெய்தியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்கு விம்மு நித்திலம் - சங்கு சூன்முற்றியீன்ற முத்து. செல்வம், ஆகுபெயர்,

(இ - ள்.) நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையுமுடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற் சென்றுஆடும்பொழில் இந்திரனகரிற்கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க.()

146. வெள்ளியாணெமன்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனற்
றுள்ளுமாணெருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்சுடவேந்தனுங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்பசுங்கதிர்ப்பவண்ணமே.

(இ - ள்.) வெள்ளியாற்செய்த களிறும் பைம்பொனற்செய்த பிடியும் செம்பொனற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனற்செய்த பிணையும் ஒன்றை யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கைமிகுப்ப அச்சோலை யில் அவன் உறைவதாருமண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் ஈாகருலகையொக்கு மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யாணையும் பிடியும் செய்தவென்றுமாம். (ககள)

147. கோழரைமணிம்மடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாழையந்திரள்கணிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்குலைப்பசுங்கமுகுசூலுடாளைவெண்பொனு
ழாழ்திரண்மணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

(இ - ள்.) பொன்னற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த குலை யினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாளையினையும், ஏந்திய கொழுவிய அரையினை யும், நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகின்நெற்றியில் ஊச லாடவிட்டகயிறு மூத்துவடமென்க. (ககஅ)

148. மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்ந்துவீழருவியுங்
குன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளைகண்விழிப்பவு
நின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெஃகியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி-காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்றபூமி; "காமனை வென்ற கண்ணேனை" (திருச்சிற். ககூ) போல.

(இ - ள்.) நீலயானைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தாலேவிரும்பிய பூமி யிடத்துச் செய்குன்றில்தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவி யையும், மானும்பிணையும் அதன் அயலிற் சுனைக்குவளை காப்பார்கண்போல விழியாகிற்கவும், உண்டனவாகின்று நோக்குமென்க.

பிறங்கல் - நிரள். இவற்றைநச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கு அங்கமாகிய செய்குன்று கூறிற்றிலராவர். (ககக)

149. தீங்குயின்மணந்துதேன்றுஞ்சவண்டுபாண்செய
வேங்கைகின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடுத்தசந்தன
மோங்குபிண்டிசண்பகமுழிநாறுநாகமு
நீங்கநீங்குமின்னுயிர்நினைப்பினின்றிளஃகுமே.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது ; முறைமைப்பட அலர்ந்துநாறும்,

(இ - ள்.) குயிலாகியகள்ளங்கூடித் தேனுகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொன்னைச்சொரியும் முற்கூறிய செய்குன்றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன; இக்குன்றையும் காவையும்நீங்க உயிர்நீங்கும்; நினைப்பின் உயிர்தளிர்க்குமென்க. (கஉ0)

150. மூத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனுற்
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்குயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபன்தெறிந்திலையராடபூமியே.

(இ - ள்.) இலையர் பந்தாடபூமிகள், முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப்பட்டன; பொன்னுலே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற் குயிற்றப்பட்டுவானை இவ்வுலகிலேஇருத்தினற்போல்வனவாகியஇத்திறத்தனவென்க.(கஉக)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கரத்தலுங்
கைத்தலத்திலேட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதீட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பையரவ்விடை லு
மித்திறத்தபந்திலேடின்பமெல்லையில்லையே.

(இ-ள்.) பந்தைக் கையாற்பிடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும்கரத்தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்ல ஓட்டுதலும் கண்ணியையுடைய நெற்றியிலே தீட்டுதலும் ஒருகாலுக்கு ஒருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப்பரந்து உலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்திலேடுண்டானவின்பம் முடிவில்லையென்க.()

152. கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
வூற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானைபீடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகெளவைமல்கின்றே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. ஊற்று இருந்த - இடைவிடாத.

(இ - ள்.) மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிமிக்கது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உள்நிற்றல் இயல்பு. (கஉங)

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமும்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மவ்வலங்குழலினர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மிவ்வலந்தவல்லவும்மிடங்களெல்லையில்லையே.

(இ - ள்.) மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீரர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தாலேக்கி யாமம்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும்,

நிறைகிடக்குமாடமும், கலம்இட்டுவைக்குமாடமும்மாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூருதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முடிவில்லை யென்க.

கருவி - தொகுதி ; ஈண்டு, ஆகுபெயர். இனி, பகைவர்க்குக் கவ்வை யைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள் சூழ்ந்து நோக்கிஞர்கண்ணை அகப்படுக் கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. (கஉச)

154. பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்றையுங்
காய்த்துநின்றுகண்டொறூஉங்காமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தருறதப்பள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணைனது இனையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலே நின்று சுடுமாதராரெனச் சினவினைமுதலொடுமுடிந்ததென்க.

(இ - ள்.) மாதராரைாடகசாலையும், காவன்மகளிர் அரசற்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றைநடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார்; மேலே "வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள்" (சீவக. உஉ0) என்ப. (கஉந)

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனீள்சுவர்ச்
சந்துபோழ்ந்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொனு
லிந்திரன்றிருநகரினுமையோடுமிவ்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

(இ - ள்.) மாமணித்திரளைத் தூணைகக் கடையப்படுதலானும், பொற் சுவரிலே சந்தனத்தைஅறுத்துப்பண்ணிவைத்தவெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இந்திரனகர் இவ்வழி வந்திருந்த தன்மையேயாயிருந்தென்க.

எகாரம், தேற்றம். (கஉசு)

156. ஆடலின்னரவ்வமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சுணைப்
பாடலின்னரவமும்பணைமுழவ்வரவமுங்
கூடுகோலத்தீஞ்சுனைக்கோலயாழரவமும்
வாடவில்லவோசையால்வைகளுளும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும்அழகையும் சுவை யையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

(இ - ள்.) கூத்தின்அரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழின் அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறும் நாள் கழியாநின்றதென்க.

இனி, வைகுவாயின், ஓசையோடுசெல்ல, நாளும் கழியாநின்றதென்க. கோயிலின்சிறப்புக்கூறினார். (கஉஎ)

சச்சந்தன் சரித்திரம்.

வேறு.

157. நச்சுநாகத்திணைமுற்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
கச்சுலாமுலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தனெனுந்தாமரைச்செங்கணான்.

இதுமுதல், "கோதை" (கருங்கூ) அளவுமொருதொடர்.

நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர்.

158. வண்கையாற்கலிமாற்றினைவேலினூற்
றிண்டிறற்றெவ்வர்தேர்த்தொகைமாற்றினு
ணுண்கலைக்கிடனுய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனுங்கடிமார்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன்.

159. கோதைதித்திலஞ்சூழ்குளிர்வெண்குடை
யோதநீருலகொப்பநிழற்றலாற்
றுதையேயவன்றுணிழற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைதித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமெ

(இ - ள்.) சச்சந்தனென்னுஞ்செங்கணான், அடைந்தார்க்கு அ
வன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவும் சென்று கோபமாறும் உ
லுஞ்சீற்றத்தன், கடிமார்பன், கலிக்கு இடனுகிக் கையாலே கலி
வேல: லே தேர்த்திரளைமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பநிழற்றலால்
உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன்தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல
கம் அவன் மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்றதென்க.

இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்
கின்றதென்றுமாம். இவற்றுல், தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும் வீர
மும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினர். (கஉஅ-கூ0)

160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
வருணன்கூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையைத்துடைத்
திருமகன்றிருமாநிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபும்விரிக்க.

(இ - ள்.) அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமா
கியதண்ணளியால் தருமன்; கலிமாற்றினை ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொ
கைமாற்றுமிடத்தால் அழற்சீற்றத்தனுய்உயிரைமாற்றுதலிற் கூற்றம்; கலிக்

கிடனுமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற்காமனென்று உவமைகூறுதற்குக் கொண்டுகூறினர், கூறியதுகூறல்அன்றென்க. (கஉக)

161. ஏனமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேற்
ரூனமன்னர்நிற்ரூணிமிலேறனன்
றேனமாரியன்ஞன்றிணைசகாவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்திஞன்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏறனையான், மொழியால் தேன்மாரியனையனுகிய காவலன் சுவர்க்கத்தேசெறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்ரூனென்க.

தேனை: ஐ, அசை. (கஉஉ)

162.(க)செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்
மல்குநீர்விதையத்தரசன்மக
ளல்லிசோரணங்கிற்கணங்கன்னவள்
வில்லினீள்புருவத்தெறிமேவற்கணுள்.

163.(உ)உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
கரியவாயினுமவ்வளைத்தோளிகட்
பெருகுகாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்
கரியதேவருமேத்தருநீரளே.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

க. புனலினதுவளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடையவிதையம்; தண்ணீரும் விளைவிக்குநீருமாம். திருவிற்கு ஒருதிருவன்னவள், இல்பொருள்.

(இ - ள்.) செல்வற்கு இன்னணம் நல்வினைகடத்தலாலே, இதற்கு ஏற்ப விதையத்தரசன்மகள், இவ்வுலகிற்பெண்ணுல் அணங்குதற்குரிய தேவரும் ஏத்தரும் நீர்மையையுடையாளாயினுள்; அவ்வேற்கண்ணுளாகிய அணங்கன்னவருடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க்கு அரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிது கூறுவேனென்ரு ரென்க.

அது மேற்கூறுகின்ரூர். (கஉஉ-ச)

வேறு.

164. எண்ணெயுகாணுமிவைமூழ்கியிருடிருக்கிட்
டொண்ணறுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்
கண்ணிருண்டெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வாளைத்தகையவே.

இருண்டு, இருளவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையும் உணர்த்தலிற் பன்மைகூறினர்.

(இ - ள்) எண்ணெயுஞாளமுமென்கிற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழ
ன்ற கரியகுழல்கள், இருளைப்பிடித்துநீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறை
யிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினர்கண் இருளும்
படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்துந்தன்
மையவென்க.

கண் - இடமாக்கி; கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்
றும் பாடம். (கருஞ)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கூடினபோ
லழகுகொள்சிறுநுதலுமணிவட்டமதிமுகமும்
தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந்தாண்டைவாய்தூமுறுவ
லொழுகுபொற்கொடிமூக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே
ன்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; "இள
மையுந்தருவதோ" (கலி. கரு) என்றுர்பிறரும். "மாக்கடனடுவணெண்
ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண்டிங்க டோன்றியாங்குக் கதுப்பயல்விளங்
குஞ் சிறுநுதல்" (குறுந். கஉக) என்றுர்பிறரும். வட்டமதிமுகம் - வட்டத்
தையுடைய மதித்திமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு
வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கும்.

(இ - ள்.) பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகுகொண்டநுதலும்
முகமும்வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (கருசு)

166. வண்சிலையைவனப்பழித்துவார்ந்தொழுகிநிலம்பெரு
நுண்கருமைகொண்டொசிந்துநுதலிவர்ந்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
பண்டார்ந்தகொடும்புருவம்பழிச்சாளைப்படியவே.

(இ-ள்.) எழுத்து ஒருமைப்படுதற்குத் துகிலிகைக்கோலை உதறிக்கை
வல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறைந்த கொடியபுருவம், வனப்
பழித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமை
கொண்டுவளைந்து நுதலில் தாம் சேறற்குரிய அளவுஞ்சென்று போந்து
பாந்து தம்மிற்கூடாவாதலின், பழிச்சுதலமையாத தன்மையவென்க

'வனப்பிகந்து வார்ந்தொழுக' என்பதூஉம் பாடம்.

167. சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்-
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்மூனிவரையு
மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

(இ-ள்.) சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத்
தேவைத்தாற்போன்ற தன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சிசெய்வன

வாய்த் துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் கஞ்சும்அழுதும்போலும் குணத்தவாகியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின், 'மாலுறுப்ப' என்றார். மகிழ்செய்வ - கணவனுக்கு மகிழ்செய்வ. மாண்பிலாகஞ்சு. கயல்போற்பிறழுங்கண். கருமணியைப் பாலிற் பதித்தாற் பால்நிறங்கெடுமென்றுணர்க. (கஉஅ)

168. மயிலொறிகத்தரிகையனையவாய்வள்ளைவா
டுயிர்செகுத்துமுன்னெறின்றிப்பின்போதருவமைந்த
செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பாளைவார்காதும்
வயிரவின்முகஞ்சூடிவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

(இ - ள்.) கத்தரிகையனையவ'ாய் வாடுவள்ளையின் அழகைக்கெடுத்துப் பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமும் தோடும் அசைதலமையாதசாதும்வயிரத்திளைபை இடத்தேசூடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின காதென்க. 'காதும்' என்ற உம்மை, இறந்தது தழீஇயிற்று. (கஉக)

169. ஈனைதவிளங்கழுகின்மரகதமணிக்கண்ணு
மானைதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்தனூஉந்
தானைகியிருளொடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன
காணர்ந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்சிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கழுகு வரையிற்கும் மெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சிற்றார அருவிவீழ்ந்த சிற்றாராகரத்திற் பதினெறுசதுர்யுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின், 'இருள்பருகு மருமணி' என்றார். இருளும் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்திற்கும் உவமம். கான் - மணம்.

(இ - ள்.) கழுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்கும் மாணிக்கங்கடைந்தநுவும்தாளைச் சுமந்தன்ன கழுத்து அழகு குடிகொண்டிருந்ததென்க. (கஉ0)

170. மணிமகரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்
கணியரக்கார்செம்பஞ்சியனையனையவாடமைத்தோ
ணிகதிர்வளைமுன்கைத்தொகுவிரல்செங்காந்தண்
மணியரும்புமலரங்கைகுவிகமார்வனப்பினவே.

தணிதல் - தெளிதல். பஞ்சனை, நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமுவமம். அமை, திரட்சிக்கும் மெய்ப்பிற்குமுவமம்.

(இ-ள்.) அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே ஆங்குவாழுமுத்தஞ் சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சனையை அனைய. குவிந்தவிரல்கள் காந்தளின் அழகையுடைய அரும்பையனைய. அகங்கை தாமரைமலரையனைய. இக்கைகள் குவிகமார்ந்த வனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம். (கஉக)

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விடுநீல
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுகருங்கண்ண
வேழுறவடிபரந்திளம்பிறைவடங்சூடி
யாமணங்குகுடியிருந்தஞ்சணங்குபரந்தனவே.

(இ - ள்.) தாமத்தையுடையமுலையிரண்டும், தம்தலையிலே நீலமணியை அழுத்தினற்போல நோக்கினர்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

'தாமச்செப்பிணை' எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்கவிசினையிற் கூறுமுதலறிகிளவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆகக்கடவ வருத்தமுமாம். (கசஉ)

172. அங்கைகபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலக்குங்கண்கொளாநுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினர்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

(இ - ள்.) அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ், சுழியைவருத்தும். கட்புலனுகா இடையைத் தமர் பயிறலின் உண்டென்று கருதுவர்; பிறர் அதனைநோக்கினரெல்லாம் அல்குலும் முலையுமுண்மையின் உண்டென்றும் கட்புலனுகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்தூய்மைக்குக் கூறினர். (கசஊ)

173. மன்னுகவிணைப்படமும்தேர்த்தட்டுமதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டமும்போற்கலியிணைக்குமகலல்குல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டசைத்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தபடம். கலை, அடை. கொன் - விடியற்காலம்; "கொன்வரல்வாடை" போல. உம்மை, சிறப்பு.

(இ - ள்.) படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்றவல்குல், பருதியும் குருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு எல்லாரையும் மதிமயக்குதலின், இந்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசக)

174. வேழவெண்டிரட்டுக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கண்ணி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிதிகழ்தரு
மாழைகொண்மணிமகரங்கௌவிவீற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்திரை. பொன் தன்னிடத்தே அடக்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) ஒழுக நோக்குதலான், அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டிய குறங்குகள், தன்டொனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகௌவி மேலாயிருந்தனவென்க.

'திரண்ட' பாடமாயின், பெயராம். (கசுநி)

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலா
வொக்கநஞ்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

(இ - ள்.) மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்ட மாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப் பற்றமுழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறொன்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து.()

176. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவுகாழிகையிற்புடைதிரண்டுதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

(இ - ள்.) கணைக்கால், தசைபேராதுமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பறாத்தூணிபோலே திர ண்டு காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிதிறத்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும், மயிர் கள் அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம். (கசுஎ)

177. பசும்பொன்செய்கிண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகாக
வியைந்தெழிலார்டணியாமையிளம்பார்ப்பின்கூன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமழிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

(இ - ள்.) அரி பெய்யப்பட்டு, கிண்கிணியும் பாடகமும் தாங்கிக் கிடக் கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசிரிப்ப அழகார்ந்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ்வார்க்கு உணர்வு தளர்ந்துக் கெட்டுப்போமென்க.

நயந்து - விரும்பி. "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றினமை" (தொல். மரபு.சூ. ச); "தவழ்பவை தாமுமவற்றோ டொன்னா" (பழமொழிநானூறு) என்றார்.()

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதழ்போலுகிர்சூடிப்
பரப்பின்றிநுதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னெளியாழியகங்கௌவித்
திருக்கவின்கொண்மெல்விரல்கடேனுர்க்குந்தகையவே

(இ - ள்.) திருவினது விரலினழகைக்கொண்டவிரல்கள், நுதிபரப்பின்றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்கௌவப்பட்டு அகவிதழ்போலும் உகிர்சூடிப் பூவென்று தேனுர்க்குந் தகைமையவென்க.

குலிகமூட்டின இதழ், செம்பஞ்சு ஊட்டினதற்கு உவமம். (கசகூ)

179. என்பொருரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்சாணடப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

(இ - ள்.) என்புருரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்டினிய புறவெல்லை உயர்ந்து நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சுமடியும் பெருமை தக்க விழைவினவென்க.

ஏழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி, 'ஒன்பதின்சாண்' என்றுரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம். (கருo)

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுந்துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதேனுக்கிறற்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினுன்.

(இ - ள்.) கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்திலே குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழுதித் தான்கைக்கொண்ட தியானத்தாலே நயனமோக்கம்பண்ணின மாமன்மகளாதலின், அன்பென்னும் நீரைச்சொரிந்து புனர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினுனென்க.

இவன் எழுதிப்பிரதிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல். 'இருந்திலேகித்து' என்பதும் பாடம். (கருக)

181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலாணெடுந்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்சச்சந்த
னையுருணணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றுன்
மொய்யருக்களியானைமுழங்கித்தேனிமிர்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இளையவார்த்தையையும் முறுவலையுமுடைய தையலாள்; மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்குறித்த தாராளுகிய சச்சந்தன், விசேடித்துத் தையலாள் கண்வலையிலே அகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றுனென்க. (கருஉ)

வேறு.

182. வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டுகுத்திடுகளிற்றுழுவன்றன்மகள்
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைதக்குவிசயையென்பவே.

(இ - ள்.) வண்டினமாகிய முகபடாத்தை அணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு சிந்துங்களிற்றுழுவன்றன்மகள் பெயர் விசயையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிர்நலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரெனமருவிற்று. (கருங-)

183. அருமணிமரகதத்தங்கணிறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழ்ந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

(இ - ள்.) இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற் றிருவென்ன விசயத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாநிற்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திரு உவமம், வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோனிடத்து ஏகுந்துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும். (கருச)

184. கலம்புரியகலல்குற்றுயர்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தனள்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

(இ - ள்.) குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதாரு நீர்மையாள், மேகலை விரும்பினை அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன்மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி, விகாரம். (கருஞ)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்ங்குழன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின் வடிவுகெடுதற்குக் காரணமான இடை. 'நடுக்குறும்' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்குதலாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க. (கருசு)

186. மூந்துநாங்கூறியழூரித்தானேயக்
கந்துகொல்கடாக்களியானேமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிழைப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைதமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

(இ - ள்.) தானேயையும் யானேயையுமுடைய அச்சச்சுந்தன் விசையுடைய மூந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

தனதுமாற்றம் - அவனேக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (கருள)

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கழு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமழுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்திஞர்பிணையனேளையே.

ஆக்கம், இளவியாக்கம்போனின்றது ; அவள் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிந்தனுக்கு இவன் உதவியாதல்.

(இ - ள்.) தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனேயும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலேயும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும் பார்த்து, மைத்துனமுறையானும் பிணையனேளைப் பெருமகற்குச் சேர்த்திஞரென்க.

"பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே" (தொல். களவு. சூ. கச)
என்பதனுன் ஒப்பும் பெருந்திணைப்பாற்படுங்கற்குவமாமாறு பெரும்பொருளர்னுணர்க. (கருஅ)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனுரும்பொன்னெடுங்குன்றனுனு
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பழுக்கட்
சினந்திகழ்விடையிணுனுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

(இ- ள்.) குன்றனுனும் கொடியாகிய அமிர்தனுரும், முன்பு இலக்கமாய் நின்று, பின்பு அவர், விடையிணுனும் செல்வியும் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருட்பாயிணரென்க.

கொடியென்றூர், குன்றுமறையப்படர்ந்து கேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றூர். (கருக)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாதருங்களிறனுனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுகின்றவன்பிணுலண்ணமொத்துந்
தீநிலார்திணேப்பிணுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் நுகர்தற்குச்செல்லும் வேட்கை. காம பூமி - தானப்பயனுற்பெறும் போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதரம் பெருகு மன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும்பின்னும் ஒருதன்மைத்தாய்ச் செயற்கை யால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவ மம். பலரும், "துணைபுணரன்னத்தின்றூவி" (கலி. எஉ; சிலப். ஙூ: சூசூ) என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். 'ஒத்தும்' என் பதனை முன்னும் பின்னுங்கூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரில் தீதின்மை யோடு முடிக்க. தீதிலாத்திணைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தும் தீதிலா மாதரும் களிறனனுமென்க. ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையோண்டு உவமம். ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ - ள்.) மாதரும் களிறனனும், மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தை யொத்தும், கண்முதலிய அவயவநுகர்ச்சியால்ஆமானையொத்தும், தீதிலாத வர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப்போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க. ()

190. தன்னைமர்காதலாளுக்கையலுமணந்தபோழ்திற்
பொன்னனளமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்
மின்னவிர்பூணினனேவேற்கணார்க்கியற்றப்பட்ட
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டாள்.

(இ - ள்.) காதலாளுமக்கையலும்முற்கூறியாங்குப்புணர்ந்தபொழுதிலே அவன் பொன்னனனை அமிர்தமாகப் பருகினன் ; அவன் பருகினதன்மை யைத்தானுங்கண்டு பூணினனை அவளும் மதுப்போலேபருகினளென்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன்காட்டக்கண்டு. பருகி யிடுதல், ஒருசொல். இதனால், அதரபானமும் அல்குற்பானமுங்கூறி மேல் இவற்றிற்கு உவமைகூறுகின்றார். (கசுக)

191. பவழவாய்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவழமார்களிறுபோன்றுன்காதலிகரும்பையொத்தா
டவழ்மதக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக
வுமிழ்நகைவேலினனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

'இவை' என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி நீர் நுகர்தற்கு. பூவதாக - பூவின்மதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது, வேறுபாடின்மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று ; எனவே பதுமை யோனியாம். 'வேலினனும்' என்றது, களிறுபோல வன்மையுடையோனு மென்றவாறு ; உம்மை, சிறப்பு.

(இ - ள்.) வாயும் அல்குலும்இவையென்றுஉட்கொண்டு,வேலான்பவழ வாயைப் பருகிக் களிற்றையொத்தான்; அப்பொழுது அவள் கரும்பையொத்

தாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விகுலையா திருக்க நுகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விகுலையாதிருக்கநுகர்வதொருவண்டு, இல்பொருளுவமை.(கசுஉ)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசென்றிகழுஞ்சாயற்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணு
ளொளிக்கவின்கொண்டகாமத்தூழுறுகணியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

(இ - ள்.) கண்ணுள் கனியையொத்தாள்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல், ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைகலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கைப் (குறள். எ00) பவழம் தன் தன்மையாக்கி னற்போல, அடுத்தமகளிர்தன்மையனும் அரசனை இவளும் தன்றன்மையே யாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைகருதிய உயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதெனவிரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; "உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக் கூறலு மாரே" (தொல். பொருளியல். கக); "தோணலமுண்டு துறக்கப் பட்டோர்" (கலி. உஉ) என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பட நுகர்தற்குவமை. (கசுஉ)

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சுண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு
மறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநாவியும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்கொருங்குமார்பின்மாலை. சூட்டு - நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - மூடிக்குமாலை. அமிர்தம் - அடிசிலும்பானமுமுதலியன. இனி, அறுநிலத்தமிர்தம் - அறுசுவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

(இ - ள்.) பெரியவர், புணர்ச்சியற்றநிலத்தே பிணையல்முதலியனதம் மைநுகரும் இந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினரென்க. (கசுச)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பிலேடராவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவரூறிலின்பமே.

துடி-ஏலம். வடித்தலைக்கண்-ஒப்பிலுல் வடுவகிரிடத்தே நிற்குங்கண்.

(இ - ள்.) அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தானே, அவளூடனகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அரவத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத் தோடும் அடுத்து மூடுதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பர்டம். (கசுரு)

195. இழைகிளரிளமுலையெழுதுநுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினன்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண் விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஓவியமெழுதுவார், இதன்றன்மைகருதி எழுதுதற்குக் காணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த. சிகைமுடி. முலைமுதலியவற்றையுடையகொடி, இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) வேலினன், கொடியோடே மாரிக்காலத்துமழைமுகில்டோலே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க. (கசுசு)

196. படுதிரைப்பவழவாயமுதமாந்தியுங்
குகொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துள்வைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமபங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிக்கதே.

(இ - ள்.) மிக்க மணக்கிழமை, அமுதத்தையுண்டும் வைகியும் மாவிடபோலவும் நாழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின்மிக்கதென்க. (கசுள)

197. கப்புரப்பசுந்திரைகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்ந்தலமருங்காமவல்லியு
மொட்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

(இ- ள்.) கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் சேடியர்செப்போடேந்த, அதனைநுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக்குக் கொடுத்துப் புணர்தற்கு அலமரும்விசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவைபோல் தங்குமென்க.

கப்புரம், பாகதம். உம்மை, சிறட்டு. வேறுகருத்துச் செல்லாமல் தானேயே கருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இதற்குமுன்பு உலகிபன்மணங்கூறி, மேற் காமமிகுதியாற் கெடுகின்றமை கூறுகின்றார். (கசுஅ)

198. மண்ணகங்காவலின்வழுக்கிமன்னவன்
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபோருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன், தீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி, விகாரம். அவ்வுரோகிணிகாரணத்தின் இருடிசபிக்க மதிதேய்ந்ததொருகதை.

(இ-ள்.) மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றப்பிப் பெண்களருக்கு அருங்கலமாயவனோடே சேர்ந்த கழிகண்ணேட்டம், மதிவிண்ணகமிருள்கொள உரோகிணியோடொளித்ததன்மையையொத்ததென்க. ()

வேறு.

199. குங்குமத்தோளினுங்கொழுங்கயற்கண்ணினுளுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்கள்வெண்குடையினுற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெடுத்துரைத்துமன்றே.

(இ - ள்.) தோளினுனும் கண்ணினுளும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்கமறப் பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக் குறைந்த தன்மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு சீவகன்சரிதம் எடுத்துரைக்கலுற்று மென்றுரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்கு அங்கமாகிய வருணனைகள்கூறி, அதற்குரிய தலைவனை காட்டுகின்றுர், இத்துணையும் அவன் தோன்றற்குக்காரணங் கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினைவந்து குரவரைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுதலின், திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றுரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும் அமைச்சர்சொற்கேளாமையும். (கஎ0)

200. களிறனைமைச்சர்தம்மூட்கட்டியங்காரனென்பா
ளெளிறுவாட்டடக்கையாளுக்குயிரெனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிறிலாக்கேள்வியானைவேறுகொண்டிருந்துசொன்னன்.

(இ - ள்.) களிறனன், தன் அமைச்சரில் வெளிறிலாக்கேள்வியையுடைய நிமித்திகனைத். தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்கு உயிரெனக்கொண்டொழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையாளுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினனென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றேட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால் தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தல்நோக்கி, 'களிறனன்' என்றுர். நிமித்திகன் கருமமேகூறுதலும் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும் இரண்டற்குங்காரணம். "கோதனனும்" (சீவக. உசo) என்றும், "கரிமாலை நெஞ்சினன்" (ஷ உகூ) என்றும், "கல்லாமந்திரி" (ஷ நஅரு) என்றும் மேற்கூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிறிலாக்கேள்வியானெனலாகாது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுளர். (கஎக)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்தமன்னுள்
விசையையைப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாதிவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமிலங்குபூண்மார்பவென்றுன்.

அரிஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலாள், வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது,உம்மீற்றன்வந்ததோர் ஏவல்கண்ணியவியங்கோள்;"வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்" (புறநா. சுசுஎ) என்றுர்பிறரும்.

(இ - ள்.) பூண்மார்பனே, அழுதள்ளுள், அரிஞ்சயனது அசைவிலாக் குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி மூற்பவத்தில் எனது வேண்டுகோளாலே வந்தாள்; அவளைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனுய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றுனென்க. (களஉ)

202. அண்ணலு ளுரைப்பக்கேட்டேய்தகளிற்றெருத்தினிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னை ஞமலிமேலிட்டதொக்குங்
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றுன்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்தற்குக்காரணமாகிய தோளான்-அரசன்; 'மண்ணெழுவனையதோள்' பாடமாயின், பண்ணியவெழுவாம்; "ஆவுதி மண்ணி" (மதுரை. சுகுச) என்றுற்போல. தோளாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், தான் கருதியிருந்ததனை அரசன்றுனேகூறக் கேட்டு உண்மகிழ்ந்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை ஞமலிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழிய லென்றுனென்க.

வேறுரூர்திகூறுது ஞமலியைக்கூறினுன், அவன்அயிராதுதருதற்கு. ()

203. எழுதருபருதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந்
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய்
கழிபெருங்காதலாள்கட்கழிநலம்பெறுகலையம்
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படிநுகம்பூண்பலென்றுன்.

ஏடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாதது.

(இ - ள்.) அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, கட்டியங் காரன் தொழுது வணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாம் கொன்றவேலோய்,நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக் காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பேனென்றுனென்க.

தன் நிலைமை அவன்காரியம்போற் கூறினுன். (களச)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்ணகமதவலிவிடுப்பவேகிக்
கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
வுலந்தருதோளினுய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி
னிலந்திருநீங்குமென்றேர்ந்திமித்திகனெறியிற்சொன்னுன்.

'பொறித்த' எனப் பிறவினையாற்கூறினுர், அயன்படைத்தலேனைக்கி. மத, விசேடித்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

(இ - ள்.) மதவலி, உபசாரமாகக்கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்காரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்திதிகனென்னுமமைச்சன், தோளினுய், ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம்வைப்பின், நிலமும் திருவும் நின்னேநீங்கும்; இதனை நீயே ஓன்று நீதியாற் கூறினனென்க. (களடு)

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவென்று
மனக்கினனொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற்பிறரையில்லான் - என்னேயொழியப்பிறரையில்லாதான்; இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்றானெனவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வனெப் பன்மையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) உயிரெனப்பட்டான், பிறரையில்லான், வென்றான்; அவன் றனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன்; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க; நீ சிறிதும் பொறுமைகூறவேண்டா; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக; இனி இக்கூற்றினைத் தவிர்வாயாகவென்றானென்க. (களசு)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குநன்கலாற்றீங்குவாரா
பூவலர்கொடியனூர்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றூர்பற்பலர்கேளிதென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயங்கி. இஃது உலகியலாற் கூறினான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென ஒருமையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா; ஆதலால், திருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்வையாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான்; அதற்கு உடம்படாமையின், நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமுற்றூர் பிகப்பலர்; இதனைக் கேளென்றானென்க. (களஎ)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடுறுற்பெரியகீரா
னெரும்பியமுலையினுலுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவளையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்திழைற்கின்றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

(இ - ள்.) பிரமனென்னும் தவத்தாற் பெரியகீரான், திலோத்தமை பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவளைப்பெரு

ஞாய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்ந்தவற்கு இன்றளவும் புரஞ்சொல்லாய் நின்றதல்லவோவென்றுரைனென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே: ஏகாரம், விரு. முறைசெய்யாமையிற் றன்னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

208. கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலைக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையரையன் - மலைகளுக்கரசன். மை மலர்க்கோதை - நீலமலராற்செய்த கோதை; இறைவி ; ஆகுபெயர். மாலை-அடையாளப்பூ. கண்ணி-சூடும்பூ; "கண்ணியுங் தாரு மெண்ணினரான்டே" (தொல். மரபு. சூ. எக) என்றார்.

(இ - ள்.) 'இடப்பட்டமாலைமார்பனே, மலையரையன்மனைவியாகிய மேனைபெற்றகோதையைப் பாகத்தேவைத்ததேமறுவையுடையதென்றுகக் கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோவென்றுரைனென்க. (கஎக)

209 நீனிறவண்ணனன்றுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பானிறவண்ணனேக்கிற்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிறத்தானைவேல்தெவிரிபுனற்றெழுனையாற்றுட்
கோனிறவளையினர்க்குக்குருந்தவனெரித்ததென்றான்.

வேனிறம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

(இ - ள்.) வேல்தே, மாயோன் பலதுகிலைக் கவர்ந்து தம்முனுகிய பானிறவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுனையாற்றிலே கோவியர்க்குக் குருந்தொசித்தது ; இஃது அங்ஙனம் தீதென்றுரைனென்க. (கஅ0)

210. காமமேகன்றினின்றகழுதைகண்டருளினலே
வாமனர்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுரையத்
தீமஞ்சேர்மாலைபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேல்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே: ஏகாரம், தேற்றம். என்று - என்ன. ஈமம் - சுடுகாடு.

(இ - ள்.) வேல்தே, நாம் இக்காமத்தைத் தெரியின், காமமே அடிப்பட்டு நின்று ஆண்கழுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனர் பெண்கழுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலேவருந்தினீரேயென்ன, அது ரைவயத்திலே ஈமத்திலேவிழுந்தமாலைபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றுரைனென்க.()

211. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற
வடிவுரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதூற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுநின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவார் யார்? அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலு மென்றுனென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. (கஅ௨)

212. **ஆரறிவிகழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணுங்**
கூரறிவுடையநீராற்சொற்பொருள்கொண்டுசெல்லும்
பேரறிவுடையையீயும்பிணையலுட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையையென்றுனுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்படாத. அவலம்-அரசன் கொலையுண்டல்.

(இ-ள்.) அரசன் நிமித்திகன் கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இந்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும், இப்பொழுது இவன் சொல்லைக்கொள்ளாமையின், பிணையலுட்கு அவலஞ்செய்யும் ஓரறி வுடையையாயினையென்றுனென்க. (கஅ௩)

213. **அளந்துதாங்கொண்டுகாத்தவருந்தவமுடையநீராற்**
களந்தனபோகமெல்லாமவ்ரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழுநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிடுசுடரிமைக்கும்பூணான்.

(இ - ள்.) பூணான், வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதி கின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழும்நாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றுனென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக் கிளத்தலின்; "நிலந்திரு நீங்கும்" (சீவக. உ0ச) என நிமித்தகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும், உருத்திரதத்தன் கூறிய யாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, 'அது' என்று ஒருமையாற்கூறினான். உரையலென்றான், நிமித்தகனை நோக்கி; அவன்உரியனுதலின். (கஅச)

214. **சூரித்தேந்தாரிஞாயிறீமூனியினுழுறுதிநோக்கிப்**
பாரித்தேன்றருமநூண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்தினக்காகவின்பம்
பூரித்தேந்திளையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

(இ - ள்.) தாரினுய், நூல்வழக்கு இழந்துக்கூறல் (குறள். சுஙூஅ) அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைகண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும்பரக்கக் கூறினேன் ; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விருந்தாகக் கொண்டு புணர்க ; நீ என்னைமுனியினும் நின் தவறுகாணுமல் துறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம் ; உம்மை, ஐயம். 'இளைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்னுமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், துறவு உட்கோளாயிற்று. இதனன், "வெளிறிலாக்கேள்வியான்" (சீவக. உ00) என்றார்.

"களிறனன்" (சீவக. உ00) முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (கஅசு)

வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனன்
முனமாகியபான்மைமுளைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலாண்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய தேவரது வேட்கைத்திரளிலே வைத்து எண்ணுவதொரு வேட்கையாம். குழலாள் மனமாம் மன்னவன் - குழலாள் மனக்கருத்தாய் நுகரும் மன்னவன் ; நெறியோடியமன்னவன் - அரசநீதிகெட்டமன்னவன்.

(இ - ள்.) குழலாள் மனமாம்மன்னவன், முற்பிறப்பில் தீவினை முளைத்துத்தோன்றுதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினும் நிலைக்குவரும் ஏதமென்னுனையினனென்க. (கஅசு)

216. கலையார்துகிலேக்கல்குலுங்கதிர்சூழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிசேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசையையதுகெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

(இ - ள்.) மார்பன், அவளல்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெறுதேபடிந்து உண்டு வேறுமனக்கவற்சியின்றி மகிழ்ந்தானென்க.()

217. விரிமாமணிமாலைவிளங்குமுடித்
திருமாமணிசிந்துதிளைப்பினரா
யெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையு
மருமாமணிநாகரிணையினரே.

(இ - ள்.) மார்பனும் ஏந்திழையும், மார்பிற்கிடந்த விரிந்த மாமணிமாலையும் மணிமோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும், சிந்தும் திளைப்பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றுபினரென்க. (கஅஅ)

218. நறவார்ந்ததொர்நாகிளந்தாமரைவா—
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
ணறவாக்கியவின்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கணினுள்கனவுற்றனளே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையும்மாறுத தாமரையெனவே பதுமையோனியாம். உறவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமரைவாய் வீழ்ந்ததொரு மூத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம் அறுதலையாக்கிய கனவைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவ
ளுஞ்சுமிடைக்கனலூன்றனவேதான்றலி
னஞ்சிநடுங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக் கண்டகனவு மூன்று; அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள்அஞ்சிநடுங்கினள்; அக்காலத்தே விடிந்ததென்க.

எனவே கடிதிற்பயக்குமாறுயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலின், பின்னும் நெஞ்சிற்றேன்றின. (கக0)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைகலைதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்மேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும், ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து, "நல்ல, மருஉச்செய்து" (நாலடி. உசசு) என்பதுபோல நின்றது. விண், ஆகுபெயர். தீவினையை வெல்லும் அறவாழி.

(இ - ள்.) பணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை வணங்கினளென்க.

"தெய்வமஞ்சல்" (தொல். மெய்ப்பாடு. உசு) என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (கக0)

221. இம்பரிலாநறும்பூவொடுசாந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுந்தேர்மிகுதானையத்
தம்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

(இ-ள்.) அவள், இவ்வுலகில் நிகரில்லாத பூவையுஞ் சாந்தையுங்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்துவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனடியை வணங்கினளென்க.

அ, உலகறிபொருண்மேற்று. (ககூஉ)

222. தானமர்காதலிதன்னெடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்கறுத்
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிர்தூற்றெனக்
கானமர்கோதைகளுமொழிகின்றாள்.

தேவர்நோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும்நோக்கத்தால்நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்: "பிண்டி.....வீழ்ந்தது" (சீவக. உஉங) என்னுமொழி, இவள்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் தீங்குவினைத்தலிற் றேனுவமம்; "ஆர்ந்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்" (குறுந். ஙருச) என்றார் பிறரும். "என், முத்தணிமாலை" (சீவக. உஉங) என்ற சொல் குலந்தாய்மைகூறுதலிற் பாலுவமம். இவன் ஆக்கத்திற்கு ஊறுமமிர்துவமம்; இவளுக்கம் அமுதுபோல்உயிர்கலைக்காத்தலின்.

(இ - ள்.) மாவலி, தான் மேவின காதலிதன்னையே மகிழ்வுற்றபின்பு, அவள் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனமொழியாகின்றாளென்க. (ககஙஎ)

223. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறவீழ்ந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனுக
வொத்ததன்றாள்வழியேமுளையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை-முத்தையொத்தமாலை; அணி, "மின்னணிநுண்ணிடை" (திருக்கோ. ஙசஉ) போல் உவமவுருபு; என்றது, வெள்ளியமாலையை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று; "வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு, ஙங்குடி" (சீவக. ஙருசள) என்பர் மேலும்; முத்தமாலையெனின், மேல், "ஙறுமாலை" (மெஉஉரு), "என்கோதைத்தொகை" (மெஉசுoள) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, விளைத்திரிசொல்; "உரைத்தனை" (கலி. எசு) போல.

(இ - ள்.) ஒருபிண்டி, தான் அணிந்த தொத்துக்கள் ஒழுகக்கெட்டுப் பின்பு தானும் நோகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுளை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடனுக நட்டுவைத்தாற் போலே ஙங்காகின்று வளர்ந்ததென மொழிந்தாளென்க.

மேலே, "துளும்புருலத்தாரொடு" (சீவக. உஅஅக) என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றங்கெட்ட படியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (ககூச)

224. வார்குழைவில்லிடமாமுடிதூக்குபு
கார்கெழுகுன்றனையான்கனவின்னியல்

பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றுன்றெரிந்
தேர்குழையாடலெடுத்துரைக்கின்றுன்.

(இ - ள்.) சலியாதவன், கனவின் இயல்பை, கருநூலின்விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை எடுத்து அவள் அழகுகெடாமற் கூறுநின்றுனென்க.

அஃது, அசோகுமுறிந்ததுகூறுமல் மாலையையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப் பிரித்தது. (ககடு)

225. நன்முடிநின்மகனுநறுமாலைக
ளன்னவனுலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முளைநின்மகனுக்கமதாமெனப்
பின்னதனுற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அவட்கு முடி நின்மகனும்; நறியபூமாலைகள் அந்நல் வினையுடையோனுல் அமரப்படும் தேவிமார்; முளை நின்மகனுக்கமென மூன்றுக்கிக்கூறிப் பின்பு இற்றதனுலுள்ள பயனைப் பேசலனுய் விட்டா னென்க.

"குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரகரம்" (சீவக. உகஅஉ) போல் முத்தமாலை யை மாலையென்னும்பெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுணர்க; மாலை யென்னும்பெயர் பொதுவாகலின். (ககசு)

226. இற்றதனுற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுற்றதின்னேயிடையூறெனக்கென்றலு
மற்றுரையாடலளாய்மணிமாநிலத்
தற்றதொர்கோதையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தாள்.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினுன், தெளிவுபற்றி; "இல்லை, கனு முந்துறுத வினை" (பழ. உ) என்றலின். இன்னே, உதாசீனம்போனின்றது.

(இ - ள்.) இற்றதனுற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், எனக்கு, இங்ஙனே ஓரிடையூறுவந்ததுகாணென்றவளவிலே, பின்பு உரையா டலளாய் மணிநிலத்தே தங்கியதொரு கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. ()

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிகடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவியெனுவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனதற்போல அழகுகெடுத லாலே, ஆண்டகை சென்று பாவியேனுடைய ஆவியை வருத்துகின்றுயோ வெனக்கூறி அவளை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டிருபும், "தெள்ளிது" (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. ஙி) என்றதனன் முடியும். (ககூ/)

228. தண்மலர்மார்புறவேதழீயினனவள்
கண்மலர்த்தாள்கனவின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாய்க்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீயினுன்; அதனுல் அவள் விழித்தாள்; அப்பொழுது, தினக்குக் கனவின்றன்மையை மெய்யெனக்கரு தும் பெண்டன்மை ஓ,பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பரவித் துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓ, வியப்பு. (ககக)

229. காதலன்காதலினுற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்சங்குழாந்தொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைப்பூமகள் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழத் தாமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க.(உ00)

230. பண்கனியப்பருகிப்பயிலுடகங்
கண்கனியக்கவர்ந்துண்டுசின்னுள்செல
விண்கனியக்கவின்வித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றுள்.

விண், ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும் அரசு நீதியாலும் வீடுபேற்றுலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

(இ-ள்.) பண்ணைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து நுகர்ந்தும் இருவர்க்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்செல்லுமளவிலே, வேற்கண்ணி பின்னேவளர்தலாலே தளராகின்றுளென்க. (உ0க)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்கண்
பசலைபூத்தகாமம், விரும்பார்மூலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்
பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ,லரும்பால்பாந்துதுசுப்புங்கண்ணின்
புலனுயிற்றுய்ந்தவனிச்சமாலை, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுகைந்துநற்
சூற்சலஞ்சலம்போனங்கைகலங்கிதாலுந்தேந்தே.

(இ-ள்.) வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்கள் பசலைபூத்தன, பின்பு மூதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான மூலக்கண் கருகிப் பால்பரந்து நுசுப்பும்கண்ணினது நுகர்ச்சிப்பொருளாயிற்று ; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமாலை பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து கலந்தாலந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு. (202)

வேறு.

232. தூம்புடைநெடுங்கைவேழத்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
றேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றம்மியனுக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகளொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதொருநோய்; "குருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரநகரம்" (சீவக. உகஅ) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன் ; தேம்புதல் - கெடுதல் ; விகாரம்; "புட்டேம்பப் புயன்மாறி" (பட்டின. சு) என்றார் பிறரும். தம்மியனுக - அரசவுரிமையை நீங்க. ஓம்படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிறிதும் கூறாளாய். அவன் வஞ்சித்து அரசுவௌவுதலின், 'ஒளித்து நீங்க' என்றார். ஆம்புடை-பிள்ளையார் பிழைப்பதொரு கூறுபாடு.

(இ - ள்.) திருமகன் வெள்ளில்போலத் தம்மியனுகத் திருமகணீங்கப் பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவெனுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினனென்க. (203)

233. காதிவேன்மன்னர்தங்கள்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறநேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிறகுளித்தனான்றே
யோதியபொறியற்றாயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊழுகிய கண்ணெனக் கண்ணென்பாருடனே காதித் தம்மூடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலே யழுந்தினனன்றே நல்வினையற்றாய் ; ஆதலால், இனி ஓரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க. (204)

வேறு.

234. அந்தரத்தார்மயனேயெனவையுறுந்
தந்திரத்தாற்றமநூல்கைகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனெனக்கூவியெ
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், தொழிலோடே நூலெக் கைகண்டவனுகிய தச்சனைக்கூவி எந்திரமானதோரூர்தியை இயற்றுமினென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (205)

235. பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லாக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான்றன
வல்லனவும்மனைமத்தாங்கெழுநாளிடைச்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல் - வெள்ளியநூல். (இ - ள்.) நலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதாருமயிலை ஏழுநாளிலே செய்தானென்க. (உ0சு)

236. பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லாமுடையானடிகைதாழு
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

(இ - ள்.) மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அரசனைவணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி, இரண்டற்குமேற்றுக. (உ0எ)

237. நன்னெறிநூனயந்தானன்றுநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், இம்மயில் நூலினுடைய நீதிதானுயிருந்தது ; இது மிக நன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றெழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்கவென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி-மின்னைக்கெடிக்கும். இந்நூலின் நீதியென்றுமாம். (உ0அ)

238. ஆடியன்மாமயிலூர்நியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னுள்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான்றுரந்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்நியைத் தேவிதான் பாட்டுப்போலே பையப்பைய மேன்மேற்றூக்கு மாடத்திலும் காவிலுமடுத்துச் சின்னுள்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அங்ஙனங்கற்பித்தவன் விசையுடனேடும்படி முறுக்கியுணர்த்த அவள் அதுவுமுணர்ந்தாளென்க. (உ0கூ)

வேறு.

239. பண்டவழ்விரவிற்பாவைபொறிவலந்திரிப்புடைப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்புறக்கும்வெய்ய

புண்டவழ்வேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

(இ - ள்.) கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தே திரிப்ப அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவள் அதனை இடத்தே திரிப்ப அது வீழ்ந்து காலைக் குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பரப்பித் பொறிகெடும். (உகo)

வேறு.

240. காதிவேல்வலகட்டியங்காரனு
நீதியானிலங்கொண்டபினீதிநூ
லோதினர்தமைவேறுகொண்டோதிணன்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனன்.

காதிவேல்வல - பொருது வேலவல்ல. உம்மை, இழிவுசிறப்பு. கோது செய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றுகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃதாவது செய்ந்நன்றிக்கேடு; உட்கோதனன் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலாதோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) கோதனனுகிய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்பநிலத்தை அடிப்படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினரெல்லாரையும் தனக்கு மாறுகக் கொண்டு ஒருமொழி கூறினனென்க. (உகக)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டஃதிராப்பகற்
றுன்னிநின்றுசெகுத்திடுநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

(இ - ள்.) மன்னவன்பகையாயதொருதெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக் கொண்டுவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலும் நெருங்கிநின்று நீ செகுத்திடு என்றுநிற்கும்; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறுவீராகவென்று கூறினனென்க.

'என்ன' என்பதனை; "உட்கினரா" (சீவக. உசஉ) என் மேல்வருகின்றதனோடுமுடிக்க. (உகஉ)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ
ருருமுவீழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்மூளான்
றருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

(இ - ள்) மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளனுகிய தருமதத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினனென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செகுத்திடு' என்றசொல் இடிக்குமுவமை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனுலாயவனென்க. (உகங)

243. தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிக்
குவளையேயளவுள்ளகொழுங்கணு
ளவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
மூவளகந்தனதாகவொடுங்கினான்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணலும் சிறடியையுடைய கண்ணுளாகிய அவளையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றில் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினனென்றனென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். (உகக)

244. விண்ணினேடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணினின்னின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
ணெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகந்
தண்ணந்தாமரையாளொடுந்தாழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) விண்ணும் அமிர்தும் விலைபெறவதான்றயிருக்கும் பெண்மை ; அதிலும் நினதரசினதின்பம் பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின், நின்னிற்றுழ்ந்த நிமித்திகன் செல்வம்வேண்டுதலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகம் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று ; இனினைக்கு வேறொரு மனக்கவற்சியின்றென்றனென்க.

'நின்னின்பம்' என்றது, அரசனேநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. 'பெண்ணினின்பமெனப்பெரிதாழ்ந்தவன்' என்பதும் பாடம். (உகஙு)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தினைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தன்குலம்போர்க்குரில்லையே.

(இ - ள்.) தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்லுனையின், தன்குலமும் திருவும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும் ; அவன்வழியேயொழுகின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றனென்க.

பூமகள் - திரு. இஃது உலகியலாற்கூறினான். தார்கெழுவேந்தனும் பாடம். (உகசு)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு
மூலகமாந்தர்களொப்பவென்றேதுப
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்.
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

(இ - ள்.) முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பல குணங்களால் மிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பரென்றுகூறுவர் ; அவர் அறியார் ; யான் மன்னர்க்குள்ளதொரு விசேடங்கூறுவேன் ; அதனைக் கேளென்றுரைத்தல்.

'கூறலென்' என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறேனென்றுரைத்தல். இது முதல், "மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வம்" (சீவக. உசக) என்றதனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (உகள)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தனுமாதெய்வ
மருளிமற்றனைவவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன்-மிகுதி. மருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று, வினைமாற்று. "தாமினிதோயும்" (பு. வெ. வாகை. கூக) என்றாற்போல உம்மைமாற்றுக. ஆக்கல் அழித்தல், காலந்தோன்றுத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தொடு அன்பெறுதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) வேந்தனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும் ; காயுமேற் சுட்டிடும். மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனையின் அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனையின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றுரைத்தல். (உகஅ)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னெளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமா
லிறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையும் தேவரென்றது, மேலே, "எல்லாமும் வைத்தாள்க ளுளவெனவிமைக்குங் கண்ணும்" (சீவக. அகo) என்பராதலின் ; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

(இ - ள்.) மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனெளி உலகைக் காவாநிற்கும் ; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மை நோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வெளவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றுரைத்தல். (உகக)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிடிற்
றேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனசிந்தியார்
நாவினும்மூரையார்கவையஞ்சுவார்.

(இ - ள்.) இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே கால்வரைத் திரியச் சொல்லுவாராயின், அவரைப்பால்வரை தெய்வமென்னுந்தன்மையை இவ்வை யகந்தேறுமாதலான் மன்னவர்களான்வரும் நலனை அஞ்சுவர், அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமிடத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்ரு (உ2o)
னென்க.

250. தீண்டினுர்தமைத்தீச்சுடுமன்னர்தீ
யீண்டுதங்கிளை யோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னமிர்துங்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

(இ - ள்.) தீ தீண்டினரையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் நீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டாயின் அமுதுபோல் உறதிபயக்கும்; அவரது சொற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கரந்துநின்றுகொல்லும்; அங் ஙனமாதலால், நின்றெய்வம் என்றெய்வம்போல மாண்டதன்றென்ரு
னென்க.

இதனைப் பகைவரையும் நட்டாரையும் நீநட்பையுங்கூறினன். (உஉக)

251. வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டிபிஞ்
ஞாலமாள்வதுகன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ணுமற்-
கோலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

(இ - ள்.) வாள்வலியாலே ஞமனுக்கு வல்லவனுயின் வந்துபார்க்கவெ ன்று ஓலைவைத்தாற்போன்ற திறலுடைத்துதலுடைய தருமதத்தின், மன் னனை வேலினுல்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வது எனக்கு நன்றென்றி யேல், அது நினக்கு நன்றன்று என்ருனென்க.

இவன்முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்ரார். (உஉஉ)

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைதுரூட்டிக்கொண்டவணிருப்பமற்ரோர்
நிழற்றிகழ்வேலினுனைநோடியநெடுங்கணுளும்
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தாலுங்குரவரைப்பேணல்செய்யா
திழுக்கினுரிவர்கள்கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிரைகளாவார்.

(இ - ள்.) இடும்பைநோய்களுக்கு இரைகளாவார், தம்கணவனையொ ழிய வேறெருவனைத் தேடியவளும் தன்னைத்தப்பாத மனவியை மனத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்கள்காணென்ருனென்க.

தாவு, "செலவினும் வரவினும்" (தொல். கிளவி. உஅ) என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (உஉக)

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைகலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தீயிற்கன்னியைக்கலக்கிறுதி
மட்டியிருடலந்தின்றுனைமச்சனுயரசுகொன்றுன்
குட்டநோய்கரகந்தம்மூட்குளிப்பவரிவர்கள்கண்டாய்.

(இ - ள்.) நட்பிடத்து வஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையாளைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தீயிற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையாதவனும், உயிரை அட்டு உடலத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் காண், இம்மையிற் குட்டநோயினும் மறுமையில் நரகத்திலும் அழுந்துவரென்றுனென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமணத்தில் தப்பிய தாம். (உஉச)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்னுட்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயமேறிவ்வதேபோ
லிறைவனைத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுகெடும்புகழ்விளக்குமென்றுன்.

(இ - ள்.) பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவனாக ஆக்கினவன் வழியிலே அவனேடும்பெருகி அவனேடும் தேய்ந்தொழுகுவனுயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டுமதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவிளக்குமென்றுனென்க. (உஉரு)

255. கோணிலைதிரிந்தநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவிளைவஞ்சிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர்பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாறி
யாணையிவ்வுலகுகேடாமரசுகோல்கோடினென்றுன்.

(இ - ள்.) அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனையின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்கும் நிலைகுலைந்து இராநாழிகை குறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றுய் நிலம் விளைவுசுருங்கிப் பசிமிக்கு மகளிர் கற்பழிந்து அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும்; அரசனுணையேயென்றுனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினுன். எச்சங்கள், செயப்படு பொருளன. (உஉசு)

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன்றக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவளைப்பைந்தார்
போர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகாப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னுன்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

(இ - ள்.) வாகைத்தாராற்பொலிந்த தருமதத்தன், அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்கும் தக்கபடியைக் கூறினனுக; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினனென்க. (உஉள)

257. தோளிணல்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்பாற
வாளிணற்பேசலல்லால்வாயிணற்பேசறேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்தீர்த்தும்போழ்தின்வழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவரது தலைகள்சிதற வாளினல் வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயிணற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனம் முழங்கக் கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலை நீர்த்தும்பொழுது மிகவேர்த்து வாள்வழுக்குமென்று கூறினனென்க.

தேற்றேன், "தேற்றாய் பெரும பொய்யே" (புறநா. நிக) என்றாற் போல்நின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. (உஉஅ)

258. நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணைற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழுவண்ணகமணிநகுகடகமெற்றி
வெண்ணகைவெகுண்டுநக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தழுத்திணற்போலக் கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புநிரைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாநிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டுசிரித்து ஒரு வார்த்தைகூறினனென்க.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம். (உஉக)

259. என்னலாற்பிறர்கள்யாரேயின்னவைபொறுக்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்கள்யாரேயுற்றவற்குருதிசூழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்டுவானவர்க்கிறைவனாக
பொன்னெலாம்விளைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன். உருதி - பொன்னுலகாளாமல் மண்ணுலகாளுதல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். விளைந்தபூமியும் பாடம்.

(இ - ள்.) நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார், அதற்குயானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உருதிகாரியங்களைச் சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார், அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தன் தேவர்க்கிறைவனாக, யான் பூமியெல்லாம் விளைந்து பொன்பொலியக் காப்பே னென்றானென்க. (உகo)

260. விளகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றூன்.

(இ - ள்.) நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் விளக ; பொன்னும் பொலிக ; நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம் ; அவற்றிற்கு நீவெகுளவேண்டா ; இப்பொழுதே களைவேமாக எழுவேம் ; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்கொல்லுங்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும் ; பிழைப்பாய்க்கொல்லும் ; நிதியாய்க்கொல்லும் ; அருளாய்க்கொல்லும் ; ஆதலால், அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாகவென்றுனென்க.

இனி, 'அஃதேதலுரைக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அதுவாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுதலியனவும் காவலனுகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு, 'இனி வார்த்தையமைக' என்றுனென்டாருமுளர். 'விளகபொலிக' ஒருவழக்கென்பாருமுளர். (உங)

261. நிலத்தலைத்திருவணடனீப்பருங்காதல்கூர
மூலைத்தலைப்போகமுழ்கிமுகிழ்நிலாமுடிகொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைமோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருவனளிடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின், அவளது மூலைப்போகத்தே அழுந்தித் தானையைநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடியதொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை. (உக)

262. கோன்றமர்நிகளமுழ்கிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தன்கீ
ழேன்றநன்மாந்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துகல்கி
யூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

(இ - ள்.) அரசன்சுற்றம் விலங்கிலேமுழ்கிச் சிறையிலேதாழத் தன்கீழ்மையையேற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் நிதியைகல்கி நாட்டையெல்லாம் குடையால் நீழல்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினனென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மாந்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமுமாம். (உக)

263. பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியதேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனைமூதூர்த்தெருவுதொறெங்குமீண்டு

யெரிமொய்த்தவாளரும்வில்லுமிலங்கிலைவேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சேனையானது, களிறுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலியவற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினைத நகரை எங்கும் வளைந்ததென்க.

உள்நிற்கும் ஊர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட் புகுதாது நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உஉச)

264. நீணிலமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குருசில்போற்றி
பூணணிமார்பபோற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினைக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று [லான்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னுன்செய்யகோல்வெய்யசொல்

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமார்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமானமார்ப ; "அரும்பூணற வெறிந்தாங்கு" (சீவக. உஉசுரு) என்பர் மேலும். போற்றி, தான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினன்.

(இ-ள்.) வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், போற்றியென்று கூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தானென்று கூறினனென்க.

'கோண்' எனின் மாறுபாடாம். (உகூ)

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்பதிமதக்களிறுமாவுங்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

(இ - ள்) சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழிடுக ; தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக ; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலரடைகவென்றனென்க.

இஃது, இராசதத்தாற்கூறினன். (உகூ)

266. புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற.
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வாளைநோக்கிக்
கலிக்கிறையாயநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டுமென்றுவாளையிறிலங்காகக்கான்.

(இ- ள்.) புலியினதுவரிப்போர்வையையுடைய கவசத்தைத் தவிர்த்து மன்னரஞ்சும் வாளைநோக்கி வலித்ததுகாண்டுமென்று மிகச் சிரித்தானென்க.

இது, வீரத்திற்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையின், கவசநீக்கினனென்க. போர்வை - உலறையுமென்ப. (உகூ)

267. நங்கைகேடக்கல்வேண்டிகண்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
ரங்குனீயன்றுகண்டகனவெலாம்விளைத்தவென்னைக்
கொங்கலர்கோதைதமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவீழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள் ; "ஓதல்வேண்டும்" (குறள். சுருக) என்றுற்போல. நன்பொருள் - பிள்ளை. எல்லாமென்றன், பிள்ளையார் ஆக்கங்கருதி உயிர்நிற்றற்கு. தெளிவுபற்றி, 'விளைந்த' என்று இறந்த காலத்தாற்கூறினன்.

(இ - ள்.) நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாக ; அஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம் பயன்பட்டனகாண் என்றுகூற, கயற்கண்ணி, கோதைதபோல மாழ்கி வீழ்ந்து தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உசுஅ)

268. மல்லலத்தெழுந்துவீங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றழுங்கிவீழ்ந்தவமிர்தமன்னளையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலகீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினுட்குச்
சொல்லுவாணிவைகள்சொன்னன்சூழ்கழற்காலினனே.

(இ - ள்.) மற்றொழிலை வருத்தி எழுந்து நீண்டமலைதிரண்டனையதோளானுகிய கழற்காலினன், அல்லலுற்றக் கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னளைச் சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதன கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினனென்க.

அழுதயின்றூர்க்கு காளுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறுபோல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின், 'அமிர்தமன்னள்' என்றார்.()

269. சாதலும்பிறத்தலுந்தம்வினைப்பயத்தினுகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமனைவபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வளைத்தோளியென்றனன்.

(இ - ள்.) பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தாலுண்டாம் ; ஆண்டுச்சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் அன்புறுதலும் எல்லாம் அறிவின்மையன்றே; இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய்; அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாணென்றனென்க. (உசo)

270. தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகடன்மணலுமாற்றூ
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கதிகடம்மூட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லிலுளிரண்டுநாளச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அவற்றுள் எல்லாம்பிறந்துமேதிலமெனமாற்றுக. இரண்டுநாள் - சிறிது நாளென்னும்பொருட்டு.

(இ - ள்.) நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண் மணலும் உறையிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுளெல்லாம் பிறந் தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கதியிலும் சேரேம்; ஆதலின், இப்பொழுதுசேர்ந்துநின்ற இரண்டுநாளை உறவை உறவ்வாகக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாவென்றுரைனென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமனுல்வடித்தநுண்ணூ
லுண்டுவைத்தனையநீயுமுணர்விலாநீரையாகி
விண்டுகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்தினையையாத
லொண்டொடிதருவதன்றுலொழிகநின்கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல், ஆகுபெயர். அனைய, செஞ்சுறிபொருண்மேற்று.

(இ-ள்.) ஒண்டொடி, வாமனற்சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்த்து வைத்து அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாததன்மையையாய் எமது மொழியை வேறுபட்டுக் கண்ணீர்வீழ விம்மியுயிர்த்து இத்தன்மையையா தல் தகாது ; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்கவென்றுரைனென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடைமன்னர்போகார்
கருமமீதெனக்குழூர்திசமைந்ததுகவலல்வேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்றூ
னெரிழுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

(இ - ள்.) வாளேப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறுகிய சிங்கத்தையொப் பான், நரம்பு இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னேனை போக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கரு மம்; உனக்கும்கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலல்வேண்ட டா ; போவதே கருமமென்றுரைனென்க.

பிள்ளோயாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறலுங்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமென் றான். கவற்சி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து எறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உகங)

273. என்புகெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்த
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதாணைகூறித்
தண்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்ந்தாள்.

உருகி, உருக. அனந்தசுகமிகுதலாலே சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனுடைய: "ஓம் னமோஅரஹந்தாணம்" (ஓம் னமோ அரஹந்தாணம்) என்னும்மொழி. கூறி - கூற. தண்பமில்பறவை: - தீதற்றபறவை.

(இ-ள்.) என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றுசோரப் பிணித்த அன்பு மிகுதலால் ஆற்றுத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினன்; அத்துணையுயும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தாளென்க. (உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பணி
வாருடைம்முலைமுகஞ்சேனப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குருசிலுஞ்சிவந்தழன்றொர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சுடுவதொத்துலம்பினன்.

உடைம்முலை: மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கினபடையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினர்.

(இ - ள்.) மாதர், நீரருதெதொரு குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறுதுநின்ற கண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குருசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கற்றீ கடலைச் சுடுவதொத்து முழங்கினனென்க. (உசடு)

275. முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளரிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குருசிருணகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று; "ஆடவர்குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" (நெடுநல். கூஅ) என்றுர்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - நூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

(இ- ள்.) முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்போலஅந்தப்புரத்தே குருசில் அகப்படும்படி வேலியும்வாளியுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடையிற் குஞ்சரங்கள் செண்டுவெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம். (உசசு)

276. அயிலினிற்புனைந்தவாளழன்றுருத்தரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண் வழுக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்கைகைக்கடவுளொத்துலம்பினன்.

வினையுலந்துவீழ்ந்ததொருகடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙனம் நிற்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். கை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சழன்றுகோபித்து உருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக்கடவுளையொத்து முழங்கினனென்க. (உசள)

277. மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளார்த்தபின்
வீரியக்குருசிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியிற்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

(இ-ள்.) மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குருசிலும் அக்கணைமழையைவிலக்கிச் சென்றுவெளியில்நின்று நாற்படையையும் சேரக் கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்ற பெருங்களிறுகள் சென்றி வந்துசேர்ந்தன வென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய களிறு. (உசஅ)

278. சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்
கூற்றருங்குருதிவாள்கோடுறவழுத்தலி
னூற்றுடைநெடுவரையுருமுடன்றிடித்தென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரு - சொல்லுதற்கரிய. ஊற்று-அசும்பு.

(இ - ள்.) சச்சந்தன், கோடுறத் தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் றுத லிலே வரைக்கண் உருமிடித்தென வாளையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம் பிளந்தனவென்க. (உசக)

279. வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரரை
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையரிந்
தூனுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிரிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரிளஞ்சென்னிசிந்தினான்.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னாது, 'பிளந்து' என்றார். தன்னை யெறிந்தவரைப் பரிசையாலிடித்து, வலையென்றார், தப்பாமற்சூழ்தலின்.

(இ - ள்.) பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலால் தாரிளஞ்சென்னிகளம் சிறந்த தென்க.

இத்துணையும் இவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றார். (உஙo)

வேறு.

280(க)உப்புடையழுங்கீருடன்றுகரைகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி
யிப்படியிறைமகனிருங்களிறுநூற
வப்படையுளண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

281(உ)கேடகமிருந்தினூனைமிவலனேந்திக்
கேடகமறுப்பதுவெற்றராவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்
காடுகவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தனக்கு வேலியாகிய கரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றுந் போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமே கொல்லுகின்றதென்றூர். ஒருதனி - ஒப்பிலாத தனி.

(உ) நீடகமிருந்தேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். கடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

(இ - ள்.) இறைவனுகிய மகன் தானையுள் தனியனுய்நின்று முற்கூறிய வாறே களிற்றைறூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றையூர்ந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரவுசேர்தலால் கடுவற்று விசும்பிலே ஓடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச் சீறுகின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உருக-உ)

282.(க)நெய்ம்முகமணிந்துநிழறங்கியழல்பொங்கி
வைம்முகமணிந்தறுதிவாளழலவீசி
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநூறிக்
கைம்முதறுணிந்துகளிருழுவதுநோனுன்.

283.(உ)மாலைறுதிகொண்டுமனழமின்னெனவிமைக்கும்
வேலைவலனேந்திவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடிணைவெம்முலைகடுஞ்சுங்
கோலவரைமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நுதி-நுனை. கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்த மதயானை. தவ - மிக. முதல் - அடி.

(உ) விரிதாமம் அழகழிய-இவன்சூடும் வானகமாலைமேல் அழகுகெட்டுப் போக. மயிலின்றன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர் பலராயிற்று. 'முலைகடுஞ்சுமார்பு' எனவே முன் தனக்கு நிகரார்க எறிவாரின்மை தோன்றிற்று; "மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநா. கo) என்றூர் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்டு உறுவதொரு கூற்றென. யானை வீழாநிற்க எறிந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வெகுண்டு வாளையுச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொருளுய் வேலையேந்தி அழகுஅழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருக-சு)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலிற்பொன்னுர்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்வேல்
மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிதிருத்தினனே.

தடாயினவேல்: தடர்யின, பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

(இ - ள்.) மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலேயிட்டு மள்ளர்விண்ணிடங்கொள்ளும்படி அவ்வளவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினனென்க. (உருஉ)

285. ஏந்தல்வேறிருத்தயானைபிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழவர்நண்ணுர்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றறுகணண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினானே.

(இ-ள்.) ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினனென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணுர், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனை தெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனன், இவன்வேறொருயானையை ஏறினமையுணர்க. (உருசு)

286. குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குடுமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிற்றிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கமானான்.

ஊர்தல்-ஏண்டிப் போதன்மேற்று; "வாலூர்மதியம்" (நாலடி. கூஉரு) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஒருகளிற்றிற்பாய்ந்த லாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினனென்க. (உருள)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளாகணையினன்ற
னெஞ்சுபதிகொண்டுபடைமூழ்கநிலம்வீசு
மஞ்சுதவழ்குன்றணையதோளொசிந்துமாத்தாட்
குஞ்சரங்களூறிக்கொலைவாளொடித்துநின்றான்.

ணகணையினன் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

(இ - ள்.) ணகணையினன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர் படைகள் மூழ்காநிற்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வாளை ஓடித்துநின்றனனென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடிக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, 'மதி கொண்ட' என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க.

தோளைசைத்தும் பாடம். (உருசு)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையாணுய்ப்
போரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்போராப்
போரமருணின்றவிசூளையோனிற்பொலிவுற்றனன்.

வீழும் - விரும்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டகையும் அமரிலே மூற்கூறியவாறே விரும்பும் வீரரெறிகின்ற படைகள்வீழ இமையாணுய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்ற போரிலே கன்னனேடே மாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றனென்க.

இனி 'நீடும்' பாடமாயின், நெடும்பொழுதாம் ; "நீடுகின்றனன்" என்னுர் பிறரும். (உருக)

289. போழ்ந்துகதிர்மேனியொடுவேல்பொருதழுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடுயழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெமுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினண்டகையவிந்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு ; "ஆண்டகைக் குரவிர்" (சீவக. நகூஉ) போல. அவிதல் - குறைதல் ; "திரைபாடவிய" (பரி. ச ; அகநா. உசுo) என்னுற்போல. பண்பியாக்கிப் பட்டாவென்னின், "பாருவி" (சீவக. உகூக) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முகநோக்கி வீழ்ந்தமையின், பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்னுர்.

(இ - ள்.) சக்காத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற்பொருது அழுந்து தலாலே மெய்வலிகுறைந்து தறுகண்மையையுடைய கண்கள் அழலவிழ்த்து முலை ஞெமுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமை குறைந்தானென்க. ()

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னுட்டகந்தொழுதுபுலம்
பெய்திமைந்தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைந்திரங்கக்கொடுங்கோலி
ருள்பரம்பவேளபாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முளைத்த
வறச்செங்கோலாய்கதிரினை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனமந்திரி
மாகாகமூடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்யுவமம். மந்திரிமாகாகம், சிழக்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலொடுமுதலே வந்த வினையுவமம். தொல்காப்பியனுர் சொல்லும்பொருளும் உடன் ஆராய்தலின், உருவகவுவமையென்றேகூறினுர். செங்கோலையுடையகதிர், இல்பொருளுவமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப 'விழுங்கிற்று' என்னுர்.

(இ - ள்.) மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்றோர் மயங்க, கற்புடைமகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முளைத்த கதிர்போல் வானை நாகம்போலும்மந்திரி விழுங்கினன் ; ஏளபாவமென்க.

ஏ ஏ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு இரங்கினர். (உசுக)

291. பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமாலைப்பழிப்பினெடுங்குடைக் கீழ்ப்பாய்பரிமான்றேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாளோடு மணிக்கேடகமுமறமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தா மரைமலர்சூடி மந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினர்மெய்காப்போம்ப வேந்தன்போய்விண்ணேர்க்குவிருந்தாயினனே.

பாலருவி - பால்போலுங்கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனெடையாற் கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணினர் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

(இ - ள்.) குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறுமல் வழங்கும் சிலையானகியவேந்தன், அவை உதவாமையின், வாளும் கேடகமும் மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியை யாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரையொத்த அழகையுடைய தேவர்கள் வழிபடுதற்குப் புதியனாயினனென்க.

உயிர்நீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்று (உசுஉ) னனென்க ; சுவர்க்கமுமாம்.

292. செந்தீக்கருந்துளையதிங்குழல்யாழ்தேந்தேமென்னுமணி முழவமுந், தந்தாங்கிளையார்மெல்விரல்கடுண்டதந்தாமென்றிரங் குந்தண்ணுமைகளுஞ், மந்திங்கிளவியாரைஞ்ஞூற்றுவரணைதுறைபோ யாடலரம்பையண்ணலுஞ், செந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்றினங் திரங்கிப்பள்ளிபடித்தார்களே.

செந்தியாற் கருந்துளையவான குழல்கள். தேந்தேம், தாந்தாம்: அநுகரணம். இளையார் - நிருத்த கீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். 'கிளவியாரைஞ் ஞூற்றுவர்' என்றார், அகப்பரிவாரம் ஐந்நூற்றுவரேயென்றற்கு. மேலும் நால்வரையொழிந்த தோழர் ஐந்நூற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரியதுறைகள் மூற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்னார்.

(இ - ள்.) இளையார், குழல்முதலியவற்றை ஈமத்தேகாண்டுவந்து விரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐந்நூற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப் பள்ளிபடுத்தாரென்க.

"கோன்றமர் கிளைமூழ்கி" (சீவக. உசுஉ) எனவே ஆடவரின்மை (உசுங) யுணர்க.

293. மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலைவேலம்புடாயமணிச்செப்பகங் கடைகின்றவேபோற், றொடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்துந்தோய்ந்த

துணைமுலையினுள்ளரங்கிழுழ்க்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிநீர் பாயவிம்மாப்பருமுத்தாமழலைக்கிண்கிணியிழுர், புடையவிழ்ந்தகூர்தல்புலவுத்தோயப்பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினரே.

தொடை . முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த - 299. நம்புதோற்ற. முத்தமாகிய கா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கிண்கிணியிழுர், மனிச்செப்பை உள்வாயைக் கடைகின்ற கருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்றவேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளே தைத்து அழுந்தும்படி புரண்டழுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூர்தல் மெய்யைமறைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினரென்க. (உசுச)

294. (க) அரிமாளேர்மெல்லணைமேன்மஞ்ஞைசூழக்கிடந்தாங்கு வேந்தன்கிடந்தாணைத்தான், கரிமாலெஞ்சிளன்கண்டான்கண்டே கைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபி, னெரிமாலியீமத்திழுதார்குடமேனைநூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானேயெம்மையொளித்தியோவென்னுப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார்.

295. (உ) கையார்வளைகள்புடைத்திரங்குவார்கதிர்முலைமேலாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குழன்மேன்மாலைசிந்திநிலத்திடுவார்நின்றுதிருவில்வீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந்திடுவார்கையால்வயிறதுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்தகொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினர்.

296. (ங) பாணட்பிறைமருப்பிற்பைங்கண்வேழம்பகுவாயோர்பையணன்மாகாகம்வீழ்ப்பத், தேனர்மலர்ச்சோலைச்செவ்வரையின்மேற்சிறுபிடிகள்போலத்துயருழந்துதா, மாணதடியேம்வந்தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினரெங், கோனர்பறிப்பலம்பூத்தவிக்கொடியினிப்பூவாபிறர்பறிப்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழ்ந்து - வழிபாட்டிற்படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக்கலங்கி. அழுதது உவகைக்கலுழ்ச்சி ; "விளிவில்கொள்கை" (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ங) என்றதனுன், இதுவும் அழுகைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைநூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரிநுகர்கின்றதோ.

(உ) கதிரையுடைய ஆரம். திருவில்லைநின்றுவீசுங்குழை. நீலக்கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதொருபணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது, அரசற்குச்செய்யும்நீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி.

(கூ) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதொரு நாகம். 'சிறுபிடிகள்' எனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிடிகளல்லவென்பது பெற்றும். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறர்போல. இவர்கள் அரசற்குக் காமம்மொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர். (க)

(இ. ள்.) மயில்சூழ்ந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான், அணமேற்கிட்டைக் போலத் தேவியர் சூழ்ந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினன்றன்கண்டான்; கண்டு கலுழ்ந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணீருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றம் நீங்கினமைகண்டு, கோல்வளையினர், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப்பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடுவார், கலைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வனைமேல் ஒருநாகம்வேழத்தைவீழ்ப்பஅதுகாத்தற்குரியபிடிகள் துயருழக்குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து எங்கோனுர் நுகர அவருக்குக் கொடுத்த நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடோம்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவேமென்று ஆனது அழுது போயினரென்க. (உசுரு-எ)

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதனிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானைவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய், பைங்கட்களிற்றின்மேற்றன்பெயரினூற்பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கணைவருமினைந்திரங்கினூரிருண்மனத்தான்பூமகளையெய்தினனே.

(இ - ள்.) நரி, நிகரிலலாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரியஇடத்தைச்சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலை நடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானுகிய விறலவன், வேந்தனை எரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகளை எய்தினன்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினன்; அதுகேட்டு வேல்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறுபோல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிர்பெய்தலின், 'அவன்பெய்தான்' என்றார். விறலவனெனக்க; இஃது இகழ்ச்சி. இனைந்து - கெட்டு. (உசுஅ)

சீவகன் உற்பத்தி.

மேவறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைத்துசோர
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
சுளிமுகக்களிறனென்றன்சொன்னயமெறியிற்போய
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றமெறி. கயில், ஆகுபெயர். அணைந்துசோர - குலைந்துவீழ. சுளித்தல் - கோபித்தல்.

(இ - ள்.) காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழிநில்லா மனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிறனனது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உசுஉ)

299. எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலிர்த்தமன்ன
ளஃகியமதுகைதன்னலாய்மயிலூருமாங்கண்
வெஃகியபுகழினன்றன்வென்றிவெம்மூரசமார்ப்ப
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடிவென. ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி-எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றுமையுணர்க.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு வாளின்றன்மையாகிய கண்ணையுடைய அழுதன்னுள், அவனை நீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச் செலுத்துகின்ற அவ்விசும்பிடத்தே புகழினனது கொடிய மூரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்ம்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

வேந்தாந்தன்மையை விரும்பியபுகழினன். (உஎ0)

300. மோடுடைஞகரினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்
பீடுடையவருமூட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும்
காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்துறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகைபடியவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து, துவன்றிப் பிறங்கித்தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுகுஉறங்கும்நிழலையுடையகாடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலென விளைத் தொகை. பொறிக்கு, "ஓடமுறுக்கி" (சீவக. உஅ) என்னும்வாசகம் மூன்னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப 'உடைகின்றது' என்றார். கையால் இடந்திரித்தாற் கடிதின்வீழ்கின்றது, ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்பையநிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்றொன்றிய இறப்பு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கின விசைதானே கைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அங்ஙகரினின்றுநீங்கிச் சுடுகாட்டின்மேரே வீழ்ந்ததென்க. (உஎக)

301. மஞ்சுசூழ்வதனையொத்துப்பிணப்புகைமலிந்துபேயு
மஞ்சுமம்மயானந்தன்னுளகில்வயிரூர்ந்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குடமிகெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புகைநிறத்திற்கு உவமம். பேயும்: உம்மை, சிறப்பு. அகில், ஆகுபெயர். குஞ்சி - மயிர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சும் மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்து காலைகுவித்திருந்ததென்க.

'இருக்கும்' என்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியது உருவாகியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனும் தேவியைத்தேடா மற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, "கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங் காமர்பதிகல்கி" (சீவக. உ0கூஉ)எனச் சேரக்கூறியவாற்றானுமுணர்க.(உஎஉ)

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைதனைப்பவேல்பெற்
றூர்கடலனையகாட்டுளச்சமொன்றுனுமுள்ளா
ளோர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிருத்தறேற்றுடனைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வ லென்றிரங்கி. ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதியாற் கையாறு முற்படுதலின், 'இறகி' (சீவக. உகூக) எனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலங் கூறினர். வருத்தந்தோன்றிநிற்றல், அவலம். வாய்விட்டழுதல், அரற்று. யாதுசெய்வலென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

(இ - ள்.) மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை ஒத்தாளென்க. (உஎகூ)

303. உண்டெனவுரையிற்கேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டுனித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி
விண்டொடர்நிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்
வெண்டலைபுன்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

(இ - ள்.) விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல கல்வினையின்வண்ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களும்நுகரும் பாவமுண்டென்று நூலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராகவென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் நீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றி வருந்துதலிற் 'காட்டுவாள் போலவாகி' என்றார். (உஎசு)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்பப்
பொருகடற்பருதிபோலப்பொன்னனன்பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிநிற்பக் கடலிடத்துப் பருதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருத்தநோய் மறைந்ததென்க.

இகலி - விளக்கோடிகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென்பது கருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. "கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு" (நாலடி. உ0க) என்றுர்பிறரும். முன், "வெஞ்சுடரிணண்டகை யவிர்தான்" (சீவக. உஅக) எனக்கூறி, அச்சுடர் குழவிபாய்த்தோன்றினமை கூறினர். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக் கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், "செய்யோன் செழும்பொற்சரம்" (சீவக. உஉஉ) என்றும், "மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்" (ஷ ஷ) என்றுங் கூறினர். (உஎடு)

305. **பூங்கழற்குருசிறந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்**
தேங்கமழ்ோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிலிற்றவாற்றுள்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், 'குருசிறந்தபுதல்வனை' என்றுர். முலைகள் திங்களின்கதிரைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும் பருவத்தளவும் பொறுளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க; என்றது, மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாதாதலால்.

(இ - ள்.) ஓதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றுந்தனையும் ஆற்றுளாய் வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (உஎசு)

வேறு.

306.(க) கறைபன்னீராண்டுடன்விடுமின்காமர்சாலேதளிர்நிறுமின், சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினமழுங்க, வுறையுங்கோட்டமுடன்சீறிணைண்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட், டிறைவன் சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

307. (உ) மாடமோங்குமள்ளகருள்வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்திட், டாடைசெம்பொணணிகலங்கள்யாவும்யாருங்கவர்ந்தெழுூாள், வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்குக், கோடிமூன்றூடனைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறைமின்.

308. (ஙு) அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி, லொருங்குகூடிச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக், கருங்கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசுங்கவிகள்கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பாய்வினைசெய்தேன்காணவிம்மைதோறுபிறக்குமா.

309. (சு) வெவ்வாயோரிழுழவாகவிளிந்தாரீமம்விளக்காக,வொவ்வாச்சுடுகாட்டியாரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட,விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோவிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைதான்குஞ் ஒருதொடர்.

(க) கறை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையிறுலே அதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, 'பன்னீராண்டு' என்றுள். இனி, அரசர்க்குப் பதினொராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமை பூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தளி - கோயில். நிறுமின் - இவையிற்றைப்படைமின். மன்னர் சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின் - இழுத்துத்தூய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிரருடைய தனிசு நீங்குதலாம். திறந்திட்டு - திறந்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறந்தானென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(உ) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன. யாவும் - பிறவும். ஏழுபிறப்பினுமுள்ள நீவினை நீங்குதற்கு, 'எழுநாள், வீடலின்றிக்கொளப் பெறுவார்' என்றுள். ஏழுபிறப்பாவன: "மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனவிவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்ந்த தானத்தைத்தப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றரைக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒருபொன்னாக மூன்றரைக்கோடிபொன் கல்குமென்றுள். தலைதிறந்து, பண்டங்களையும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளாகொள்ளப்பெறுவாரை யாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ஊ) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓகை - உவகை. கவிகள் - பெருமங்கலம்பாடுவார். பிறப்பாய்-பிறக்கும் நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஏ, இரக்கக்குறிப்பு. பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு; மாறு, யாவென விகாரமுமாம்.

(சு) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுடுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஓரி முழவாக ஈமம்விளக்காக அரங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தைதவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இது வென்றது, செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி தீவினையுடைய தன்மையை.

(இ - ள்.) தேவி, புதல்வனைநோக்கி, கோமானைவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகைபோக்கி வீதிக் கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டா என அறைமின், வீழ்த்தீர்க்கு நல்குமென அறைமினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஓஒ தீவினைசெய்தேன் காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கு இயல்போ ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ ? கூறுயென்றுளென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்றெனவும், கூறுயென்றுளெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும்கூட்டுக. (உளை - அ0)

310. பற்றுமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்சுடுகாடா
லுற்றுரில்லாத்தமியேனுலொதுங்கலாகாத்துஞ்சிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனு
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - ள்.) இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராகின்றது ? நினதுபாயல் சுடுகாடாயிரா்கின்றது ; யானும் உசாவுவதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத் தமியேனுயிராகின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணுத இருளாயிராகின்றது ; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனுயிராகின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும்அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியவுயிரே இராகின்றுய்; இதற்குக் காரணம் என்னென்று கூறிஞுளென்க.

மற்று, வினைமாற்று. (உஅக)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகள்போறறும்,புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலேநீந்தும்புணைமற்றுகாக்காற், சிறந்தாருளரேலுரையாயாற்சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர்நுங்கோன் சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

(இ - ள்.) சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாகின்றுய்; இனி எனது வருத்தம்நீக்கப்பிறந்த நீயும் போறறத்தையுடைய அடிகளும் புறந்தந்து என்னிடத்துப்பிறந்த .துயர்க்கடலை யான் நீந்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னினும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உரைக்கின்றிலை.; நுங்கோன் கூறிய காரியத்தைச்செய்த யான் வருந்தக்கடவேனேவென்று கூறிஞுளென்க: (உஅஉ)

312. அந்தோவிசையபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையாஞற்போற், கந்தார்களிற்றுத்தங்கோமான்கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள், சிந்தித்திரங்கியழுவனபோற்பனிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

(இ - ள்.) அகங்கைபோய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசையை கோமான்படாநிற்கப் புறங்காட்டுள்வந்தவள் தனியேபட்ட தீங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கு அடுத்தபனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவென்க. (உஅங)

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்
றிருந்த, விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ணுலத்திருள்பரு
கிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்
ந்த, படர்தீர்ந்தியதுவொத்தாள்பணைசெய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடுமாம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்ந்த ஆதுவென்க. அந்தி-சந்தியாதேவி. பணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

(இ - ள்.) உலகில் தீங்கினைநீக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்ந்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க. (உஅச)

வேறு.

314. தேனமர்கோதைதமாதர்திருமகன்றிறத்தையோராள்
யானெவன்செய்வலென்றேறயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
ருனமர்ந்துழையினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

(இ - ள்.) மாதர், திருமகன் கல்வினையையோராளாய், யான் யாது செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்து நின்றும் நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அடர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன்மகனுதலின், ஆண்டுறையும் தெய்வம் வந்தது. தெய்வதம், தைவதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (உஅரு)

315. விம்முறுவிழுமவெங்நோயவணுறைதெய்வஞ்சேர்க்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றுள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற்கவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னைய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான்செய்தநீவினையாலே ; இனி வருத்தம்நீங்கென்றுளென்க.

தெவ்வியதுவிழுமத்தால்லே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின் : இன், அகை. தெய்வம் கூனியாய்நிற்றலின், உயர்திணையாற்கூறினர். (உஅசு)

316. பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையநம்பி
நாவினுனுலகமெல்லாநடக்குமொன்றுதுன்றற
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டுபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணிரையாமறைவதுகருமமென்றுள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) அவள், கண்ணிணுய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாம் நடக்கும்; அங்ஙனம்நடத்தற்குப் பொருந்தாதுகின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும்படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால், யாம் மறைந்துநிற்பது கருமமென்றுளென்க. (உஅள)

317.(க) சின்மணிமழலைகாவிற்கிண்கிணிசிலம்பொடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழனம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிரத்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ரு
ணன்மணியீன்றமுழுங்கீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318.(உ) ஏதிலாரிடர்பன்னூறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
தீதிலவாகவென்றுதிருமூலப்பான்மடத்துக்
காதலான்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குழலினுளைக்கொண்டுபோய்மறையகின்ருள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மணியாகிய நா. பன்மணி-உயிர்நீத்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம்; நிழலிடம்.

(உ) ஏதிலார் - அயலார். தீதிலவாக-ன்றுக; காப்பாக. அவள் மூலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

(இ - ள்.) கூனி, நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று மூலைப்பயாலமடித்து ஆழிசேர்த்தினுளாக; தேவி, கின்கிணி சிலம்பொடேங்க மணிமிளிர ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மண்ணையீன்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழலினுளைக் கூனி கொண்டுபோய் மறையகின்ருளென்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க; அது, பின்பு ஆசிரியன், "பூந்தவிசினுச்சி" (சீவக. நஅசு) என்பதனுலும் பெற்றும். (உஅஅ - க)

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிநீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்சூழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்வியகொம்புதாளேர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணேக்கிநின்ருள்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகள்சூழக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஒருகொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணுலே நோக்கிநின்ருளென்க. (உக0)

வேறு.

320. காளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னெநீர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவீழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துகாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினன்.

(இ - ள்.) அவள் அங்ஙனம்நிற்க,மதி காளொடு நடக்கின்றதனைத்தப்பி மின்னேடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினையுக்க கனையிருளிலே வாளொடு வந்துதோன்றினனென்க.

நடப்பது, தொழிற்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை ; ஆகுபெயர். கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிரிக்க. காமனும்: உம்மை, சிறப்பு.()

321. வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினூர்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன்றூங்கிரு
ணீள்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினை
ளுள்கடிந்தணங்கியவணங்குகாட்டினாள.

அழுத்தியகண் - அழுத்திறற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லுதல்விசேடம். அணங்குகள் ஆளைக்கடிந்துவருத்திய காடென்றதற்கு அடை.

(இ - ள்.) கண்ணினூர் தோளழுத்தியமார்பன் காட்டிலே செறிந்தஇருளைச்சுடரையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினளெனன்க.(உகஉ)

322. அருப்பிளமுலையவர்க்கனங்கனுகிய
மருப்பிளம்பிறைநுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புடுகிடந்தெனக்கிடந்தம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்விரைவினெய்தினன்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு-கோடு. மதர்வை - மயக்கம். பரப்பு-கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்ததென, விகாரம்.

(இ- ள்.) பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அனங்கனைதற்கு இப்பொழுது, உதயத்து இளஞாயிறு கிடந்ததெனக் கிடந்தம்பியை, அவன் விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலேவிரைவோடு சேர்ந்தானென்க.(உகஉ)

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வினைமலர்த்தாரினுன்மறைத்துவண்ணையாற்
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினுன்
கினைமறைந்தொருகுறால்சீவவென்றதே.

வினைதல் - ஈகைசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைநீக்குதற்கு விரைகின்றகதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின், 'முகப்ப' என்றார் ; "மண்ணெயின்முகவை" (புறநா. ஈஎஉ) என்றார் பிறரும். தும்முதல் நன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்.

(இ - ள்.) தாரிணன், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல உம்பியையெடுப்ப, அவன் தும்மினன்; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சினையிலேமறைத்துநின்று சீவிப்பாயாக வென்று ஒருகூரல் வாழ்த்திற்றென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், 'ஒருகூரல்' என்றார். ()

324. என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவ ணித்தையனை
நுன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
வின்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினள்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப் புத்திரமுகங்காணும்நல்வினையின்மைகண்டு வருந்தி. நுன், திசைச்சொல். தவ - மிக. கினையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

(இ - ள்.) அப்பொழுது 'தேவி, கந்துகன் பிள்ளையையெடுத்ததுகண்டு பழைய அன்பு தோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தைதவணங்கி, ஐயனைப் பகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினளென்க. (உகூரு)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புநீங்கிய
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்தசொப்பமே
வழுக்கியபுதல்வணங்கொழியமாமணி
விழுத்தகுமகனெடுத்விரைவினேகினன்.

(இ - ள்.) கந்துகன், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு விரைவோடே ஏகினனென்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினர், அவனுலே சீவகனைப்பெறுதலின். (உகூசு)

326. மின்னகலினையிருணீங்திமேதகு
பொன்னுடைவளைகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினன்.

பொலிய-துன்பம்நீங்கி இன்பம்மிகழ. தன்னுடைமதி-பெண்மதி. இன்மொழி, "புண்ணியற்பெறுதிர்" (சீவக. ககஙo) என்றது. அருளுடைமொழி, "பின்னையுநிகழ்வதுண்டு" (ஷை ஷை) என்றது; எல்லார்க்கும் அருள்பிறத்தலிற் சிறைகோடலே அருளென்றார்.

(இ - ள்.) அவன், இருளைநீங்கித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனிவன்கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினனென்க. ()

327. (க) பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்கூடிய
வருந்தியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்றீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

328. (உ) கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர
வள்ளலைவல்விரைந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலைவேலினான்விரகினீட்டினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாம்கூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆசு - குற்றம். திருந்திய - கல்வினை திருந்திய. வருந்தல்: அல்லீற்றுவியங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே.

(உ) தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமான களிப்பு. உள்ளலைத்து - தன்னெஞ்சிலே தரங்கித்து. "இதுமகவழியின்வாழேன்" (சீவக. ககஉ.சு) என்றவருயிரையும் மேற்பொருள்களையுங் கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். விரகு - தெவிசேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

(இ - ள்.) கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றுந்தப்பினனெனச்செப்பினான் ; செப்பி இனி வருந்தல் ; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகைபரத்தலால் வள்ளலை மிகவிரைந்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விரகாற்நீட்டி னனென்க. (உகஅ - கூ)

329. சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததூரியம்
விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினர்காய்பொன்சிந்தினர்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன ; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த்தன ; நித்திலமேந்துதலால் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தையுடைய முலையினர் எரிமுகத்தே காய்ந்த பொன்னைக் கொள்ளையிட்டனரென்க. (கூoo)

330. அழுகுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுகிளைமகிழ்ந்தெமதரசுவேண்டினான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துகாமனென்
றுழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன்படுதலால் அழுகுரல். எழுகிளைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்பும் கிளைமையைவிரும்பி ; வளர்கின்றகிளையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்தும்நில்லாதுதிரியும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத் தொடர்ந்த பீடிகைத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எமது அரசாட்சியை விரும்பினுதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை ஈந்தனென்க. (கஉக)

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்
பெருகலிதிதலைதிறந்துபீடுடை
யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி; எனவெனைச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு ; 'மருந்துதின்றெனப் பிணிநீங்கிற்று' என்றுற்போல. குன்றென: பெரிய. செருநிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இங்ஙகர்தன்னிலே சீவகனும் போர் செய்து பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

(இ - ள்.) செல்வன், திருமகளைப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல்கின பின்பு நிதியைப் பீடுடையஇரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்ஙனம் கொடைக்கடன்பூண்டொழுகுமென்க.

" அருளிலர், கொடாமை வல்லராகுக " (புறநா. உஎ) என்றுர்பிறரும். ஆழியாற் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினன் கந்துகனும்.()

வேறு.

332. நல்லுயிர்நீங்கலுநண்மாண்புடையதோர்
புல்லுயிர்தன்னெடுநின்றுழிப்புல்லுயிர்
கல்லுயிர்காட்டிற்கரப்பக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றுளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப, செய்விப்பதன்றுழில். கவிழ்த்த அல்லல்: இது காரணகாரியம்; கருவிக்கண் அடங்கும்; 'உண்டனச்சில்' போல. 'உற்றது' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினர், கதையை உட்கொண்டு.

(இ - ள்.) தேவி, தனது நல்லுயிர்நீங்குதலாலே புல்லுயிருடனேநின்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே, ஒருவன் மரக்கலம் கவிழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவள், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினரென்க. (கஉங)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி
வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த
விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா
நெறிமையிற்கூறினனினகன்றுள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. 'எய்துவதெல்லாம்' என்றுர், 'ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே"

(தொல். எச்ச. சூ. சுரு) என்றதனால். நெறிமை: மை, பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(இ - ள்.) கோதை, விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்திலும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலே கூற, அவள் வருத்தத்தில்நின்றும் நீங்கினளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு 'நினைவின் அகன்றுள்' என்க. (கூஎச)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனத்தன்னுயுரையெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம், ஈற்றசை. செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஓடி, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினையை உறுகின்ற தன்மையைத் தானேக்கி அதற்கு அவனை வேறோரிடத்துநீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனுதலின், அதற்கு இயைவதொருகருமம் தேவிக்குக்கூறிற்று.

(இ - ள்.) மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றுகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனியான்செய்யுங்காரியங்களெல்லாம், அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கூஎரு)

335. மணியறைந்தன்னவரியறலம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணுய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

(இ - ள்.) நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் தினதனவலிலே வருதற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடைய படைபோலுங் கண்ணுய், இருளாகிய போர்வையிலே மறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயாவுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றுளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றுள். (கூஎசு)

336. (க) அமரிகைக்கோசலனையம்பதுசென்றுற்
குமரிக்கொடிமதிற்கோபுரமூதூர்
தமரியலோம்புந்தாணிதிலக
நமராதுமற்றதுகண்ணலமாகி.

337. (உ) வண்டார்குவளையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்காவுங்களுலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுறைகுவமென்றுள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஓசனை, வடசொற்சிதைவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராம் இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனை அம்பில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச் சேறல் ஆகாமையானும், கூனி, 'நண்ணலமாகி' என்றுள்.

(உ) வாவி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை. ஆங்கு, உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோலுல் தரணிதிலக மென்னும் மூதூர் நமரது; அதனைச் சேரேமாய், மற்று வாவியும் பொய்கையும் காவும்நெருங்கிய தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்தே ஒருதாபதப் பள்ளி உண்டு ; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றுற்போல உறைகுவமென்றுளென்க. (க o஬-அ)

338. (க) பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினள்கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடைமின்னினிலங்கிழைசென்றுள்.

வேறு.

339. (உ) உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகரக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேதமொழிமாதரைப்
பொருவினீளதர்போக்குவபோன்றவே.

வேறு.

340. (ங) சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
விலங்குபொற்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கவெறிவேற்கண்
மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புழுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிவலந்தபோற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றுள்.

341. (ச) பஞ்சியடரணிச்சிருஞ்சியீன்றபழமாலென்
றஞ்சுமலரடிகளரங்கண்டன்னவருங்காட்டிட்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநடுங்கமயில்கைவீசிநடந்ததே.

வேறு.

342. (ரு) தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புன
லிடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

இதுமுதல் ஐந்தும் ஒருதொடர்.

(க) மருளுடைமாதர்-மயக்கந்தீர்ந்தமாதர். கேளிரைக்கண்டால் துன்பம் மிகுமாதலின், நமரிடைச் (சீவக. கூகூசு) சேறலாகாதென்றும் நோற்பலென்றும் யான் கருதியதனையே கூறினளென்னுது அவளேகூறினளாகக் கொண்டமைதோன்ற 'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயந்த புனிறுதீராது (மணி. எ: எரு) இராத்திரியிற் சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்ற விரைவுதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

(உ) முன்புநிறைமதிபோலும் முகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற் கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யானை" (பதிற்) போல. பொருவில்-வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ-வழிபோக்குவ; விளக்கு; ஆகுபெயர்.

(ங) வில்லென்னும்பெயர்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார்: கண்மலங்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சுழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளை இயற்றவளாதலின் (சீவக. கஅச) மணியைப்பூத்ததொரு பவளக்கொம்பைச் சிலம்பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்து.

(ச) 'ஈன்ற' என்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம் - வாளரம். குஞ்சித்து-குந்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்தே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம், தேற்றம். பஞ்சிஅடரையும் அனிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக் குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சும் மலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூறினர்.

(ரு) புனலிடங்கொண்ட - நீரருத. என்ப, அசை.

(இ - ள்.) கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடைநடங்கக் கையைவீசி நடைக்குவருந்தாததொரு மயில் நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லலுற்றாள்; அப்பொழுது, இருவிலும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையின், கண் அலமருதலாற் சிலம்பு இசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கிணியும் கலையும்ஏங்கக் கடங்களும் மலையுங்கடந்து அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுஎருதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக்குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (ஈ0கூ-கஅ)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருட்

டொல்லொல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.

எய்திய எல்லை. மல்லல் - மணிமுதலியவளன்.

(இ-ள்.) எய்தினஅளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற அதற்கு முன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அசலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப் பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்றதென்க.()

344. நுணங்குநுண்கொடிமின்னிர்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குநுண்டுகின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைந்நுதிவேலெடுங்கண்ணினுள்.

மிகவும்நுண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாது வருந்தும்.

(இ - ள்.) கண்ணினுள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க. (ஈகஞ)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழியடோழ்தெனக்
கையினுடிதைதவரக்கண்மலர்ந்
ததயவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுளைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவடிவாய்நிற்றலின், தன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என்றுள்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னுய், வாழ்வாயாக; பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமியிலே முளைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமம். அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின், "அன்னையென்னை" (தொல். பொருளியல், ருஉ) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தாற்கொள்க. (ஈகசு)

346. தூவியஞ்சிறையன்னைமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டுகண்
டாவித்தாற்றுகிலாதழுதிட்டவே.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு மானின்முதலாக அன்னைமுந்தோகையும்மேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிகொண்டு ஆற்றுதல் அழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (ஈகன)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியனை
ளும்மைநின்றதொழுவிணையுண்ணமையா
லிம்மைமிவ்விடருற்றனளெய்திலுள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

(இ - ள்.) அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதாகிய மூலியினையுடைய திருவனுள், முற்பிறப்பிற்செய்த நீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றுள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (நக்அ)

வேறு.

348. வாளுறைநெடுங்கணுளமாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றெருக்கெதிர்கொண்டுபுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களுரோகல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணுளள, மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன்றென்பது உணராது இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஓம்பினர். மேல் தவத்திற்சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று.கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்தற்கும் பொருந்தியநோன்பு. கல்லநோன்வருந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏறுகிற்க.

(இ - ள்.) மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணுளைப் புல்லுவாரைப்போல் எதிர்கொண்டுபுக்கு ஓம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊற நீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினர், ஏவினரைக்கருத்தாவாக; 'அரசெடுத்த தேவகுலம்' போல. (நகக)

வேறு.

349. திருந்துதகாச்செங்கருப்பிற்றேன்றேய்த்தமிர்தங்கொளவுயிர்க்குங்
கருங்காழகிலினறும்புகையிற்கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்தொறும்
திருந்துகானக்குழல்புலம்பத்தேனும்வண்டுமிசைப்புலம்ப
வருந்தொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினள்.

தகரவிறகாலாக்கினகருப்பிலே தேன்றேய்த்திட்ட அகிலினது இனிமை கொள்ள நாறும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்கும் கோதை.

(இ - ள்.) கோதைதுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தாதுதாமையின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோலமாகியமுத்தும் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினளென்க. (நடo)

350. திங்களுருகிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றுணீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனகருப்பகையாயமுலை.

(இ - ள்.) பாவைதான், திலகத்தை விரலாலேநீக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் மூலையில் அணிந்தழுத்தையும் பூணையும் நீக்கினளென்க. (கூஉக)

351. **பஞ்சியனையவேய்மென்மேரூட்பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட**
துஞ்சாக்கதிர்கொடிணமுத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து
வஞ்சிவருத்துநுசுப்பினுள்வளைகையுடைத்துமணிக்காந்த
ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்சூழரும்பொழியகற்றினுள்.

அங்காந்த வாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறுத கதிரையுடைய பல வடம்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக் காரணமாய்த் தன்னைக் கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றாள். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) நுசுப்பினுள், நும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின் முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்துப் பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினளென்க. (கூஉஉ)

352. **பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகழும்பொன்னரானலவட்டமு**
மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டுமரவின்பையுமடிமல்குல்
வீக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியாம்பையரை
நோக்கிநும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிகினெனத்துறந்தார்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் நுகர்தலின். நும்மைநோக்கான்-நும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன் மருங்கின் நோக்கலேக்கமாதலின், ஏதுவாயிற்று.

(இ - ள்.) தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரை நுகர்தலாலே நும்மை நோக்காததலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்றஅல்குலிலே வீக்கி இன்பத்தையாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமாம். (கூஉங)

353. **பிடிக்கைபோலுந்திரள்குறங்கினணியுகீக்கிப்பிணையன்ன**
ளடிக்கிண்கிணியுமஞ்சிலம்புமவிரன்மோதிரத்தோடகற்றியபின்
கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற
வுடுத்தாள்கற்றேரூய்நுண்கலிங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினைமுதன்மேலேற்றினார். அலற- வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க' என்றார், நேர்ன்பின்பயன் அதுவ்வாகலின்.

(இ - ள்.) பிணையன்னாள், குறங்கிற்செறிந்த அணிஞையும்நீக்கி, கிண்கிணியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போல் தோன்றி, கூனிவருந்தச் சிறுவன் உயர்கவென்று கலிங்கத்தை உடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றாள், பகையையெல்லப் பிறந்தமைகருதி. (கூஉச)

வேறு.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலடிநுசுப்பினல்லாரேந்தவுநேர்ந்துநோக்காச்
சேலடுகண்ணிகாந்தட்டிருமணித்துடிப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமாளுள்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்ந்தேந்தவும்-இவள் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காத என்றார். முன்பு திருமணியையுடைய கை. அருளி - அருள. செய்ய-சிவந்த.

(இ-ள்.) உடுத்தபின், நுசுப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் ஏந்துகலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காத கண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போலும் தன்கை தானே அடகையருள அதனை நுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதொரு செய்யதெய்வமாளுளென்க. (கூஉஞ)

355. மெல்விரன்மெலியக்கொய்தகுளமெல்லும்விளைந்தவாம்ப
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலிய என்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

(இ - ள்.) நெல்லும் அல்லியும் உணங்கும் முன்றிலிலே அணில் இரியும்படி ஆமான்குழவியைப் புல்லிய கவரிமா, அதற்கு முலையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

"குஞ்சரம் பெறுமே குழகிப் பெயர்க்கொடை" (தொல். மரபு. சூ. ககஉ) என்றதனுள், 'கொடை' என்றதனால், ஆமான் குழவியுங்கொண்டவாறுணர்க. (கூஉசு)

356. பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி
லெண்மையினெருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை-அமைதித்தன்மை. மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித் தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை தமக்கு விளக்

கங் காரணமாகச்சேரக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலும் கங்கை, எல்லாம் நண்ணியநுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்திய நுமக்கு.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே தெய்வம், கங்கை நுங்கட்கு அடைக்கலம்; இவ்வுலகத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிப் பின்பு, காட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்படக் கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (கூஉள)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்ந்தவேணைடவீணுயிடை
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினுள்.

ஆயிடை-இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினுள்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தின்நெஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத்தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (கூஉஅ)

358. நெஞ்சினெனைத்தினியானெனின்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்பனுள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனுர்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினுள்.

நெஞ்சினெனைத்து - யான்கருதியதே தானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்துவருகின்றேனென்றது.

(இ - ள்.) அப்பொழுது கொம்பனுள், இனியானெனதுதெய்வத்தன்மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (கூஉக)

359. தானுந்தன்னுணர்விற்றளர்ந்தாற்றவு
மானினேக்கிவரும்வழிநோக்கின்
னுனியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின்: இன், சாரியை.

(இ-ள்.) மானேக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கின்று, பல இரவும்பகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்குமென்க. (கூஉ0)

வேறு.

360. மட்டவிழ்கோதைதவாளணவுண்கண்மயிலன்ஞள்
கட்டழலெவ்வங்கைம்மிகநீக்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றூவேட்கையிதேனுமம்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

(இ - ள்.) சுகந்தை, பிள்ளையையிழந்த துன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாத படி போக்கிக் களிப்புமிகுதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டு நீங்க மாட்டாத வேட்கைகடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பிள்ளையுற்றகாரியங்களையெல்லாம், பலருங்கேட்கும்படி கூறவேணகத் தொடங்கினளென்றுரென்க.

என்றது, தம்மாற் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுகக்கழியும்பொழுதென்றுமாம். (நகக)

361. கூற்றம்மஞ்சுங்கொன்னுனையெஃகின்னிளையாளு
மாற்றம்மஞ்சும்மன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழ்ந்தனச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சும் கற்பு. சீவகன், சிவித்தலையுடையவனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

(இ - ள்.) இளையாளும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (நகஉ)

362. மேகம்மீன்றமின்னனையாடன்மினிர்பைம்பூ
ணாகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்ஞன்வளர்கின்றூன்.

முலை, எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. 'புண்ணியன்'என்றூர், திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையுங்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணை வளருமாறுபோல வளர்கின்றுனெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மனையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

(இ - ள்.) மதியன்ஞன், மின்னனையாளது ஆகமீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனுய்வளரு. மாறு போலக் கந்துகன்மகனுய் வளர்கின்றுனென்க.

மா - ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை. (நகக)

363. அம்பொற்கொம்பிணையிழையைவர்களேம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்முந்
செம்பொற்றேருமின்வேழமுமூர்ந்துதிசிந்தி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஓலுறுத்துவாள், மொழிபயிற்றுவாள், கைத்தாய். திசிந்தி: குழவிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின்: இன், சாரியை.

(இ - ள்.) நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுதிற்க, அவ்விடத்தே சகடத்தையும் தேரையும் வேழத்தையும் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறும் நாடோறும் நலமிக்குச்செல்லுமென்க. (நகச)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றுங்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னேசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையின், தாமரையுவமம்.வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினரிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போன்றும். "குட்டியும் பறழுங் கூற்றவண் வரையார்" (தொல். மரபு. சூ. கo) என்றதனுள் 'கூற்று' என்றதனால், புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங்கொண்டார். தெய்வப்பகை-வாலுசிகிற்சையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை.

(இ-ள்.) சீவகன் பகையை மிகவும் வென்று உலகேத்தும்படி தாமரை முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (நகரு)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கத்துக்கடலெத்தா
னிணைவேலுண்க்கண்ணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

(இ-ள்.) தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள்களைப்பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாத கந்துகன், பின்பு, வேண்டியேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற் படர்ந்த காமவல்லிபையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தலும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது சௌளத்திற்குமுன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறும்நடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக்கடன் அமர்ந்தமைகூறினர். (நகசு)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னெளிவெளவித்தகைகுன்று
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திநிறைவெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின்ஞா
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனெத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னெளிவெளவி: இதனுல் நிறம்பிறந்தமை கூறினர். நீதிச்செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்நிறைவெய்தி - மூறையே நாமகளைப்புணரும்பருவம்நிறைந்து. அந்தணன்மகன்-சுவாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குவமை. இனித் தீர்த்தங்கரரில் ரிஷபஸ்வாமிமகன் பரத ரர்ச சக்கரவர்த்தியென்றுமுரைப்பர்.

(இ - ள்.) ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவாகிய செல்வத்தைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனெத்தானென்க.

க்ஷத்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், செளளத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும் செளளமுங்கூறினமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக் கூறராயினும் அவ்விடங்களிலே கூறிப்பானுணர்க. (கூகஎ)

வேறு.

367. கன்தலையுலகின்மிக்கான்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தளைபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின்றபூமகள்புலம்பினைவக
வனங்ளனுக்கவலஞ்செய்யுமன்னனற்றுயுரைத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார் - விறன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தளை-குவிதல். மனத்தினின்ற தளைபரிய - இவனைப் பெறுமாறு நினைந்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்ற வருத்தம்நீங்க. நின்றமைமையாடுக-மூறையேநின்ற மைமையோலைபிடிக்க.

(இ - ள்.) அண்ணல் நற்றுய், கொடிபோல இறைஞ்சிநின்று, மகளிர் தளைபரியத் திருமகள் சிறிதுளாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்று உரைத்தாளென்க.

இது தன்னெழுதிலாதலிற் கூறினுள். தளைபரிய மையாடுகவென்றது, பல நூல்களைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றுர். (கூகஅ)

368. மூழலெனத்திரண்டதிண்டோணீழிவெஞ்சிலையிரு
மழலெனக்கனலுமம்வாட்கணைவ்வளைத்தோளிரு
மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையைமயிலஞ்சாயற்
குழைமுகனானமென்றுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றுர்.

யாழைமருட்டும் மழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி ; குழைமுகம், பூவினையுந்தோற்றுவித்தது ; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ளானமென்றுங் குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அறியாதிருத்தலின் 'குமரி' என்றுர்.

(இ - ள்.) கந்துகனும் சுநந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப் புணர்க்கக் கருதினரென்க.

'சாத்தனே நூலைக் கற்பிக்கலுற்றார்' என்றாற்போல. (கூகூக)

369. அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்புமவைத்துப்பைம்பொன்செய்தனிசினுச்சி
யிருந்துபொன்மேலைசெம்பொனாசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினரே.

பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப் பரந்த எல்லாப் பிரப்பரிசியையும் வைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தவிசின் மேலேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செல்வியை, மகளைச்சேர்த்துமாறன்றியே பொன்னேலையிலே அவள்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினரென்க. (கூசஎ)

370. நாமகணலத்தையெல்லாமெய்துடன்பருகிநண்ணா
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்கரைகண்டுகண்ணார்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம்அடங்குதற்கு 'எல்லாம்' என்றார்.'பருகி' எனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும் அதிகரிக்கவேண்டுதலின், ஈண்டே உபநயனமுங்கூறினர். இது, "சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்" (சீவக. உ0கூஅ) என்பதனுளும் பிறவாற்றானுமுணர்க. ஏமுதலாய படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத்தொழிலும் முற்றியென்க. புலம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நாமகள்நலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்கற்று, தான்ஓதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலிய படைக்கலங்களின் தொழில்களையும் எல்லாத்தொழில்களையும் முடித்து, காமனும் மனமுருகும்படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையும் கரைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்தும் அடங்கும். மூன்நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களைக்கற்றனென்றார். (கூசக)

371. மின்னெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணூனுசுப்பினல்லார்
பொன்னெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்படசலேழுழ்கிக்
குன்னெருளித்தொழியதின்றகுங்குமத்தோளினூற்குக்
கன்னெருளித்தகலவைத்தகறனவையிற்கனிந்துநின்றார்.

மின்னை நிலைபெறநிற்கத் தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; "தெளித்தசொற், றேறியார்க்கு" (குறள். ககருச) என்றாற்போல. இனி மின்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்.

டிஸ்ட் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கன்றுமறைத்து முலையுண்ணுதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

(இ - ள்.) தோளிணைற்குத் தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கனைத்தெழுதியன்ன பசலையிலே கல்லார் முழுகிக் கறவைடோல வேட்கை செயிர்த்துநின்றுரென்க.

திதனைற் குலக்கன்னியரைக் கூறினர். (நசஉ)

372. விலேடகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணூர்
முலேமுகந்திளையர்மார்பமுரிவிலெழுதிவாழுங்
கலேயிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாஞ்
சிலேயிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்கரற்றியாற்றூர்.

அல்குல்விற்கும்கண் - அல்குலேவிற்றற்குக் காரணமான கண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மார்பை முலேயாலே முகந்து நீங்காது எழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகநுகரும் பரத்தையர். சிலேயிகந்து - சிலேக்குக் கூறுகின்ற நிலேயைக் கடந்தலாலே.

(இ - ள்.) சீவகற்குக் கண்ணூர், சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலும் அரற்றி ஆற்றுராயினுரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம். (நசந)

373. வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெலாந்தனப்பரக்கொடுத்தபின்னைத்
தேன்சுவைத்தாற்றும்மைந்தர்ச்சீவககுமரனென்ற
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்றூன்.

கொண்டதெல்லாம், ஒருமைமடன்மை மயக்கம்.

(இ - ள்.) சீவககுமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலேகளெயல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்றும்படி ஓர் உறுதிசூறலுற்றுனென்க.

தொக்கதென்னைக் கொடுத்தபின்றையென்றுமாம். (நசச)

374. நூனெறிவகையினேக்கிநுண்ணிதினுணர்ந்துதீமைப்
பானெறிபலவுநீக்கிப்பருதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவினின்றகுணத்தொடுபுணர்ன்மாதோ
கானெறிவகையினின்றகல்லுயிர்க்கமிர்தமென்றூன்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே கன்மைதீமையை ஆராய்ந்து. கூரியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று தீமைப்பாலைறி-துன்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருணீக்கத்தாலும் ஞாயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: கன்ஞானம், கற்காட்சி, கல்லொழுக்கம். காணெறி - சதுரீக்கதி; அவையாவன: நரககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. கல்லுயிர் - பரிவியபுயிர்.

(இ-ள்.) அவன் நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புனைன், கல்லுயிர்க்கு ஆக்க மென்றுனென்க. (உகுஇ)

375. அறிவிறைற்பெரியநீராருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றூர்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்றிநின்றூர்வேதனைக்கடலுணின்றூர்.

தீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அனந்த சுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும் பாம்பிடத்திற் பொறியென் னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விட யங்களிலே அடிப்பட்டுநின்றூர்.

(இ - ள்.) பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றூர் ; கன்றிநின் றூர் துன்பக்கடலிலே நின்றுரென்க. (உசஉ)

376. கூற்றுவன்கொடியனுகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றருஞ்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துகாமு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதறேற்றுமனியமோஒபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம் ; வீடு. ஓஒ பெரி யம், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கூற்றுவன் கொடியனுய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்காமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப் படப்போதலைத் தெளிகிலேம் ; பெரியேங்காணென்க. (உசஎ)

377. போருறிடும்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தநிற்பெற்றுமதன்பயன்கோடறேற்று
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்ன
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடும்பையெல்லாம்நீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கும் மக்கள்யாக்கையைத் தவப்பயனுற்பெற்றும்;பெற்றுனைத்தும் அதன்பயனைக் கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ள நாள்சென்றுல் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடு மோ ! ஓர்ந்துபாருமென்க. (உசஅ)

378. தழங்குரான்முரசிற்சாற்றித்தத்துவக்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினலு
முழுங்கழனரகின்முழ்குமுயற்சியராகின்ற
கொழுங்களியுணர்வினரைக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குகுரல், விகாரம். செழுங்களி - தரிசன மோகனீயப் பிரகிருதி ஏழும். குணவ்தம் : வதம் - விரதம் ; இது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(இ - ள்.) எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே மூரசிற்சாற்றிச் செப்பினலும் அதுகொள்ளாதபடி நரகின்மூழ்கும்பாவத்தினை முன்னே உடையராகின்றஉணர்வினைக்குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.()

379. பவழவாய்ச்செழுவுதன் னுணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாறெழுந்துகாளைக்கொழுங்கதிரீன்று பின்னுக்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்கூழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா
வுழவிர்காண்மேவுஞ்சிலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தங்கும் பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

(இ -ள்.) உழவிர்காள், கேட்பீராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே முளைதோன்றிக் கதிரையீன்று பின்னே தான் மூப்பை விளைக்கும் ; அப்பயிரை நோயைச்செய்யும் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் யேயும்; அவை மேயாதபடி சிலமாகியவேலியைக் கொண்டு சென்றிடுவீராக (நடுo)
வென்றுனென்க.

380. சூழ்கதிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணினலும்
வீழ்தருகதியினீங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
மூழ்வினைதுரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணைபினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

நிவகனுக்கு மதியுவமை, கலைகள்நிறைதலால் ; உம்மை, சிறப்பும்மை. வீழ்தருகதி - நரகத்தேவிழுதற்குக் காரமானமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற்செலுத்து மூழ்வினை - சாதுசரணவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு நீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்த லானும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுப் பூணினலும், வழ்வினை செலுத்துதலானும் உணர்வு எறித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்ப (நடுக)
மன்ன அறிவனைச் சரணக அடைந்தானென்க.

381. காட்சிவண்ணிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னுமவயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிலின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

நிலைபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற் கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலின், தாழ். மாட்சியில் பொல்லாக்கதி - பிறவி கெடுதலில்லாத நீக்கதி ; மாட்சிமையு மாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஆளாதவுலகம்; வீடு. அலர்ந்த - புகழாற்பரந்த.

(இ - ள்.) தாரான், காட்சியாகியகிலேபிலே ஞானமாகிய கதவைச் சேர்த்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிக் கதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழிதிறந்தானென்க. (கருஉ)

382. நல்லறத்திறைவனுகிநால்வகைச்சரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காலினுற்குப்
புல்லறமெறிக்கணின்றுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறமெறிக்கணின்று பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றேர் தாம் கடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினெறியிலே நிற்றலால் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் கடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

(இ - ள்.) சரணமெய்திப் பூண்ட காலினுனுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்கடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கூறினனென்க. (கருக)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர்குழாத்தினீங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டுவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். கொண்டுவேறு - வேறுகக் கொண்டு.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தானீங்கிச் சீவகனைத் தனியே கொண்டுபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலும் காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றனென்க. (கருச)

384. பூவையுங்கிளியுமன்னதொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிர்ப்பிண்டிநீழற்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவிலேடிருந்தபோழ்தி
லேவியல்சிலையினனினையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், பிண்டிநிழலிடத்திட்ட தவிசின்மேல் இருந்தவளவிலே, பூவையும் கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றுகவிடும் சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினனை இக்கதையைக் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (கருங)

385. வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பையிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிவிசயையென்பாள்

செய்கழன்மன்னன்றேர்ந்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்ந்து - கனவிற்குப்பின்பு இவளைப்போகவிடு மாறுதேர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினைவணைக்கொல்லுதல்.

(இ - ள்.) இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி விசயை; அவன் தேர்ந்து அவளைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டானென்க. (கூருசு)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியீன்றதென்ன
விலங்கிழைசிறுவன்றன்னைப்பயந்துபூந்தவிசிலுய்த்தி
நலம்புரிநங்கைகவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றாள்.

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்த்தினர். இலங்கிழை - தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனியாகிய தெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

(இ - ள்.) தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியையீன்றாற்போலச் சிறுவனைப் பயக்கையிலுலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க, அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நின்னைக்காக்கவென்று உட்கொண்டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவி கருதியதனை ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான். பின்பு, "அடிகளுமுளரோ" (சீவக. கஅ அசு) என்றது, இதற்குப்பின்பு நிங்கின்றியிருந்தமை கருதி. (கூருள)

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கள்சூழக்
கானத்திற்கிடந்ததேபோற்கடலகழுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தாணுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
யூனத்திற்றீர்ந்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி - சுடுகோட்டு மணி. ஊனம் - நாளுக்குள்ள நீக்கு.

(இ - ள்.) நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கள் சூழக்கிடந்ததுபோலே மணியும் தாணும் மாறுபடத் தோன்றினனென்க. ()

388.(க) அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேலுய்கன்சென்று
பொருந்துபுகிறுவற்கொண்டுபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழ்த்திற்
றரும்பொனுய்கொண்மோவென்றானிலகடல்விருப்பிற்கொண்டான்.

389.(உ) கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுஞ்

சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக்கூறலின், அது தப்பாதென்றுகருதிச்சென்று. கொண்டு-கொள்ள. திருந்திய - தவம்திருந்திய. பொன்னுய் - திருவையுடையாய்.

(உ) கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

(இ - ள்.) நாய்கன், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்று சிறுவனையெடுக்க, அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கன் மகிழ்ந்துபோம்படி நிறையத் தும்மினன் ; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்திற்று ; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்னுய், கொள்ளென்றான் ; அவளும் கொண்டாளென்று ஒருகைதழுகத்தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினனுக ; அதுகேட்ட சீவகன், நீ கூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினனுக, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

'என்று' எனவும், 'உணர்த்த' எனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியால் மூர்ச்சைமுந்திற்று. (நருகு - சுo)

390. கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்காளைவீழச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதான்றலைச்சார்ந்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

(இ - ள்.) காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்து விழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே, சொல்லை விரகாற்கூறிய ஆசிரியன், அத்தேர்ன்றலை விரையச்சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பால்தேற்ற, அத்தோளான் தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (நசுக)

391. இனையையீயாயதெல்லாமெம்மமேலார்செய்தபாவ
நினையனீநம்பியென்றுதெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்பன்னின்பகைவனின்றூ
னினையெலாநீங்குகென்னதெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல் ; தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வார்செய்தபாவம் நீங்குகை காரணமாக ; இனி, நின்பகைவன் நின்றூனுதலின், மகளிர் போலப் புலம்பலை நீ நினையலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத் தடவி நினைவுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

'நீர்துடைத்து' என்றது அரற்று. 'நினைவெலாம்' என்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்குங்கூறினர். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகை காரண மாகவென்றுமாம். (நசுஉ)

392. மலைபகவிடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின்முழங்கிமாநீ
ரிலைகடற்றிரையிற்சீறியவனுயிர்ப்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மிலையுடைக்கண்ணியானேயின்னணம்விலக்கினானே.

(இ - ள்.) அவனுயிரைப்பருகலுற்று, திரையின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி போலச் சீறி வில்லோடும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினனென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமையின், மேற் கூறுகின்றகூற்றன் விலக்கினமைதோன்ற 'இன்னணம்' என்றார். (நசுங)

393. வேண்டுவனம்பியாரேர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிர்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டுநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவலென்றுசான்றுன்வில்வலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டுவல்: அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால் னகரம்வந்தது. இர் ஈறு, "கேளிர்வாழியோ" (குறுந். உஅ0) எனநின்றுற்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தமுகத்தான் ; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான் : செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும் கொள்க.

(இ - ள்.) நம்பி, யான் ஓரிடும்பையையுடையதோருகாரியத்தை வேண் டுவலென்றுகூற, குரவிர், 'நீர்கருதிற்று யாது ? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில் ஓர்யாண்டிறுதியளவாக அழற்சியின்மைவேண்டுவலென் றறிவிலைச்சொன்றுன்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

என்றுகூறவும் பாடம். (நசுச)

394. வெவ்வினைவெகுண்டுசாராவிழுநிதியமிர்தமின்னீர்
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யிவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படிவெகுளிதீக்கி
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்றெனைக்கிளக்கலுற்றுன்.

வினையைத் தான் வெகுளுந்தலாலே அது சாரப்படாத அமிர்து - இரத் தினத்தியம். கயக்கம் - கலக்கம். அவ்வியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி. 'இவ்வியலொருவன்' என்று தன்னைப் பிறன்போற்கூறினான், தன்மேலன் பால் வருந்துவனென்று.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தான கோபத்தைப் போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலநின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்த துன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின், என்னைவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (நகூ(நி)

395.(க)வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன
னானுறைபருதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்
றேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினுய்ந்துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான்.

396.(உ)வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவர்தொடங்கிநோற்கும்
வஞ்சமில்கொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதீயிற்கொள்கையின்மெலிந்திம்மூதூர்
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின்மன்னன். பருதிபோற் பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசை நிறைத்து நின்றது ; புறனடையால்வந்தது ; "ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே" (புறநா. ககூஉ) என்றுற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு.

(உ) கொள்கை - விரதம்.

(இ - ள்.) மன்னனுகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான் ; கொண்டு தவத்தைதத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத் தீயாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திராளிடத்தே புகுந்தானென்க. (நகூசு - எ)

397. உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழ்நியென்ன
விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றிரைவிளையமிர்தமன்னகட்டுரைசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராகக் கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும் - விரை யுலாவும்.

(இ - ள்.) மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார் ? அவன்றான் வாழ்வானுகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேல்கேட்பதாக விரும்பி, அமிர்தமன்ன புனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றானென்க.()

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததீம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்

பாத்தரும்பசும்பொற்றுலம்பரப்பியபைம்பொற்பூமி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரொடேறினனே.

சேதா, பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அதிலிட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஓடின பொன்.

(இ - ள்.) கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம் பரப்பிய பூமியிலே தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினனென்க. (உசஊக)

399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரேந்தகல்லமிர்துண்ணுபோழ்தி
னிடைகழிந்றவென்னைநோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபருதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோறிடுமுறைமை.

(இ - ள்.) மகளிர், இருகுழையுமின்னுநிற்க அமுதமேந்தத் தான் அதனையுண்ணுங்காலத்தே, என்னைப்பார்த்து இங்ஙனேபோந்து ஏறுவீராகவென்றான்; யான்ஏறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும்அமுதமிட்டாரென்க.()

400. கைகவிகறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடங்கள்கூட்டிப்
பெய்பெயென்றுரைப்பயாளும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க
வையனதருளினுல்யானந்தணர்தொழிலேறினேன்.

வியரவின்கண் இருகாலடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

(இ - ள்.) இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப்பெய்துகுடங்களையும் ஒன்றேடொன்றுசேர்த்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர்சொரிதலின், யாறும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்றவண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உள்ளமுவாலே அறவோர்தொழிலனேன்னெனென்க.

திருத்தியை யடைந்தென்றான். (உசஎக)

401. சுரும்புடையலங்கண்மாலைச்சுரந்தையுந்துணைவன்றனும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழவெந்தியினீங்கி
யிருந்தனனேமமுன்னீரெமிசுறவுபர்த்ததோன்றற்
கரும்புடைக்காளையன்னகாளைநின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலை - அலைசயுமாலை. சுறவுபர்த்த - சுறாவை மேம்படுத்தினை.

(இ - ள்.) தலையாமையையுடைய. காமனையொத்த காளாய், நின்வலைப்படுதலாலே, சுரந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வந்திட்டுப் பேணி, யானைத்தியினின்றும் நீங்கியிருந்தேனென்றானெனென்க.

பின்னர்ப் பதிதோன்றுதிருத்தலின், நீங்கியென்றான். இவன் சேமாய்நீர்த்தாகிலையை வலையென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். ()

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொனீணிதிறுக்கையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்றமர்கட்கெல்லா
மூலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலாலுடுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - திரள். தன் நலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமூர்த்தமும் இவணுதலின், 'நான்முகன்' என்றார்; "ஆதிவேதம் பயந்தோய்நீ" (சீவக. கஉசஉ), "மலரேந்து சேவடியமாலென்ப" (வெ. கசுக0) என்ப மேலும்.

(இ - ள்.) தோளாய், நிதியையுடைய நுங்கையில்லம் துறந்தவர்க்கெல்லாம் இல்லமாதலால், உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்டேனென்றுனென்க. (கஎகூ)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தியதகங்கண்ட
பையணுகம்போலவட்கயான்பெரிதுமூட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர்தலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரான்மூசாநாணுந்தழங்குரான்முழங்கக்கேட்டேன்.

நாகம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நின்னைக் கண்ணுற்கண்டேனுக, யானைத்தீ, மருந்துகண்ட நஞ்சுபோலக்கெடுதலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமோவென்று ஆராய்வேற்கு அமிர்துநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு மூசாநாணும் வார்த்தை அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றுனென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின் இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக் கெட்டது. (கஎச)

404. கோட்டிளந்திங்கள்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டெருமிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகுகொப்புளிக்குந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னுய்சாதகஞ்செய்தவென்றூன்.

திங்களை வளைத்திட்டவிற்போல முத்தைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்கும் தார். சேடு - பெருமை.

(இ - ள்.) தாரோய், சிங்கமன்னுய், அங்ஙனங்கேட்டு அளவிடுதற்கரிய வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றுனென்க.

405. கோளியங்குழுவையன்னகொதிஞ்சிலையுழவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயாத்தந்தைதீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணெய்படைத்தணைவாழியென்ன
மீளியங்களிறனையான்மெய்ந்நெறிநிற்பலென்றூன்.

கோளியங்கு - கொல்லத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

(இ - ள்.) சீவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காநின்ற உருவமாகிய பூணையுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையர்கி

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன் களிறனைய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்றனனென்க.

கல்வினையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேறொருபிறப்பானமைகூறினன். (கூஎசு)

406. மறுவறமனையினீங்கிமாதலஞ்செய்வலென்றுற்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையகீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேறுதோன்றருடொழுதுநின்றார்
னறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணனன்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவு அற - நறுமணமற்றம் தன்னிடத்தேதங்க.

(இ - ள்.) மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்று நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றுற் பிறபேசார், உலகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையதாளைத் தொழுதுநின்றாரென்க.

ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (கூஎஎ)

407. கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
றெவ்வரைச்செகுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்படுகடனிதியின்னவகு
மைவரைமார்பினுற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கை வரையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத; யானையைமாறுபட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போல்நிதி.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக் கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேநிலைபெறுத்தி, சுரந்தைதக்கும் கந்துகனுக்கும் சிவகன்கல்வியையும் சேக்கையையும் தன்துறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தாரென்க. (கூஎஅ)

408. அழலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றாள்
குழலுறுகிளவிசோர்ந்துகுமரனைத்தமியனாக
நிழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழவினைபரியதோற்றான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுரந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோர்ந்து, கலைகணிறைந்தவனே, குமரனைத் தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லானாய், வேந்தன் பழவினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது காமகனைக்கூடின இலம்பகமென்க; இலம்பகம், வடசொல். ()

க.—காமகனிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, சுஅ.

இரண்டாவது

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

---

409. ஆர்வவேரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்ருணிழல்விளங்கதோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்
சோர்வில்கொள்கையான்ரூற்றநீங்கினன்.

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன் தாள்நிழல்-ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் சமவ சரணத்தே. மொக்குளின் மாய்தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

(இ - ள்.) அச்சணந்தி, இவ்விடத்துநின்றும்போய், தாள்நிழலிலே விளங்கும்படி வேரையரிந்து தோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிநீங்கினனென்க. (க)

410. கம்பனித்தலைநாகனன்னகர்ப்
பைம்பொனேணைடசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேருமவாசியும்
வெம்பவூர்ந்துலாம்வேணிலானினே.

(இ - ள்.) பிள்ளையார், இவ்வுலகில் நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே யானை முதலியவற்றைக் கண்டார்விரும்பஏறி, வேனிலானேபோல மகளிர்க்கு வேட்கைவினைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினீனகலியமார்பனல்லதிவ்
வுலகினிலிலையெனவொருவனுயினன்.

இதனுல், சீவகற்குப் பதினேயாண்டுசென்றபின் கல்வினேயாற்பிறக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார்.

கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றல் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே கண்டத்திலும்கருவியிலும் பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தை விளைத்தலின், அவற்றுற் பிறக்குங்காமத்தை, 'வீணைச்செல்வம்' என்றார்.

(இ - ள்.) ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன்; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒருவனேயாயினனென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இன்னான்கென்றார்.

இனி, கலையினதகலம் - நாமகள்; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணைச்செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவனல்லது வேறு யாங்களென்று இல்லையென்னும்படி ஆயினனென்றுமாம்.(கூ)

வேறு.

412. காமவென்றிவேனகைகொண்மார்பினைக்
காமனேயெனக்கண்ணிமங்கையர்
தாமரைக்கணைற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒருவனுகிய மார்பினை மங்கையர் காமனேயென்று தாழ்ந்து கண்ணற் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (சு)

413. சில்லம்போதின்மேற்றினைக்குதேனுலா
முல்லைகாரெனப்பூப்பமொய்ங்கிணர
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்
கல்லென்சும்மையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்பனிக்கழிகின்றமையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனினம் சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது காரெனப் பூக்கும்பருவமாகவென்க. பால்படும் சும்மை - பசுக் கறக்கிற ஒலி.

(இ - ள்.) நிரை, தான்புல்லுங் கன்றைநினைத்து, முல்லை காரெனப் பூப்பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (ரு)

414. மிக்கநாளிணுல்வேழமும்மத
முக்கதேனிமிழ்நீறிவார்சுனை
யொக்கவாய்கிணறந்தொழுகுகுன்றின்மேன்
மக்களீண்டினர்மடங்கன்மொய்ம்பினர்.

உக்கதேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் தம்மில் ஒக்க வாய்கிணறந்து ஒழுகுங்குன்று.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினராகிய வேடரெல்லாரும் வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (சு)

415. மன்னவன்னினரவந்துகண்ணுறு
மின்னநாளிணுற்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளேயொருவன்புட்குரன்
முன்னங்கூறினுன்முழுதுணர்விஞன்.

இன்னகாள் - இளவேனிற்குரியகாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய காளிலே நிரை வந்துசேரும் ; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக் கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையாளனொருவன் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (எ)

416. (க) அடைதுகாநிரையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேரினு
லுடைதுருஞ்சுடுவிற்றேனுடைந்தவண்ணமே.

417. (உ) என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவீ
ரொன்றுதேரினுலொருவன்கூற்றமே
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுகென்றேகினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் -சுடுவால்; சுடுதலென வினை மேனின்ற வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்த்திநின்று உருபேற்றது ; தேனினம்போலக் கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாடின்மைகூறினன்.

(இ - ள்.) நாம் நிரையை அடிப்போம் ; அடித்த பொழுதே, அரசன் படைவந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அது கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்தோற்கெடுவேமென்று நிமித்திகன் கூறினன் ; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டுவீரென இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகங்கூறினும், அவ்வொருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான் ; ஆகலின், இன்று கொள்ளக்கடவேம்; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நிரைநின்றவிடம்நோக்கிப் போனரென்க. (அ - கூ)

418. வண்டுழுசுரூறவமார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழு
விண்டுதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென
மண்டினூர்நிரைமணந்தகாலையே.

மூச்சு, விகாரம். தொண்டகப்பறை- ஏறுகோட்பறை. விண்டு - அரசனுடன் பகைத்து.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஏகினவர், நறவமார்ந்து, பறை துடியோடு ஆர்த்தெழ முருகனைவணங்கி, விண்டு, நிரைவந்துகூடின அளவிலே வெல்கவெனக் கூறி மிக்குச்சென்றரென்க. (கo)

419. (க) பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்தூளா
ராய்த்தியர்நலக்காசெறாணைஞன்
கோத்தநித்திலக்கோதைமார்பிஞன்
வாய்த்தவந்நிரைவள்ளுவன்சொன்னான்.

420. (உ) பிள்ளையுள் புகுந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னிநாயின்றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்
முள்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினர்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியர். கோதை - பூமாலை. நித்திலத்தை யுடையமார்பினன் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத.

(உ) வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

(இ - ள்.). ஆய்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆநிண்டுகுற்றியை ஒப்பாளாகிய நந்தகோனுடைய அங்நிரையிலே வாய்த்தநிமித்திகன், நிரைக்குள்ளே புகுந்து காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர்நிரையைக் காவல் இகழாதொழிமினெனச்சொன்னான் ; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்ம்புடனே காத்தற்கு ஏகினரென்க. (கக - உ)

421. காயமீனைக்கலந்துகாணிரை
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயமாரிபோற்பகழிசிந்திஞ
ராயர்மத்தெறிதயிரிஞையினர்.

(இ - ள்.) ஆகாயமுமீனுமெம்மும்படி காட்டிலே கலந்து நிரைமேய்கிற அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனே சிந்திஞராக, போரிற்கு ஆற்றாராய் ஆயர், மத்தாற் கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினரென்க. (கஉ)

422. (க) குழலுங்குயிலுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்புரிந்
தழலேடாய்ந்தலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

423. (உ) மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்பூளி
மொய்த்ததோணலார்மூழுதுமீண்டினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) மற்று, அசை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சிதறின கோவலர், குழலும் கோடாலியும் அங்கே கிடக்கக் காட்டைக் கழலட்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்கின்று சுழலும் படி, அவ்வேடர் கயிறு போல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிடார் ; ஆதலால், இனி அந்நிரையைக் கொண்டேபோயினரென வாய்விட்டார் ; அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தகல்லார் திரண்டாரென்க.

'உய்த்தனர்' என இறந்தகாலத்தாற்கூறினர், தெளிவுபற்றி. (கச - ரு)

வேறு.

424. வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
மூலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மாலைபிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயழுதிட்டார்.

(இ - ள்.) அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையின்மாலை பிணங் கும்படி மயிர்குலைய அலைத்த வயிற்றினராய், வலைப்படு மானென வலைப்படு மயிலென வருந்தினரென்க. (கசு)

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவிர்
நும்மனைமார்களைகோவலுதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றெருதாம்புலம்புற்றார்.

(இ- ள்.) அவர், பின்பும், வேட்டுவர் நும்முடைய தாய்மாரைகோம்படி அடித்துக் கொண்டுபோயினர் ; இனி எம்முடைய தாய்மார், எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வீர்? ஓஒவெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றெருது புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃறிணையை உயர்திணையாகக்கூறினர். (கள)

426. (க) பாறைறபடுதயிர்பாலொடுநெய்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
மாறுபடமலர்ந்தாய்ப்படைசெக்கது
சேறுபடுமலர்சிந்தவிரைந்தே.

427. (உ) புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகநீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்மூதூ
ரிறையணிக்கேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய், 'வேடு'போலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

(உ) புறவு - முல்லைநிலம்.

(இ - ள்.) கற்போற்றேய்ந்த தயிரும் டாலும் நெய்யுடனே கலந்து ஆறுண்டாம்படி பள்ளியிலேவருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்படை

மாறுபாடுண்டாகப் பொருதுகெட்டது ; கெட்டபின்பு, ஆயர், மலர் சிந்தும்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூதூரில் இறை அனித்தாகக் கேட்கும்படி நிரையையடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப் போகட்டாரென்க.

'இட்டனர்' என்றார், இப்பழியை அரசன்றலையிலே போகடுதலால் ; உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். 'மூதூர்' எனவே இது கேட்டறியாதென்பதுகருத்து. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினர்.(கஅ-க)

வேறு.

428. கொடுமாவெயிலரீண்டிடக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த
படுமணிநிரையைவாரிப்பைந்துகிலருவிகெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றுரென்றுநெய்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராயர்பூசல்வளநகர்பரப்பினரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

(இ - ள்.) மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சுரத்தே போயினரென்று பூசலை நகரிலே பரப்பினரென்க.

"பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி" (பன்னிருபடலம்) என்றும், "நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய" (பு - வெ. உ:உ) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோ ரெல்லாம் சென்று மீட்பரெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினர். (உ0)

வேறு.

429. காசின்மாமணிச்சாமரைகன்னியர்
வீசுமாமகரக்குழைவில்லிட
வாசவான்கழுநீர்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடல் மொய்ம்பினான்.

காசு - குற்றம். மொய்ம்பினான், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) மொய்ம்பினான், கன்னியர் சாமரை வீசுந்தோறும் மகரக் குழை வில்லிடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிருந்தமண்டபத்தே அவனிருந்த சிங்காசனத்தே இருந்தானென்க. (உக)

430. கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்கூப்புபு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டொர்பூசலென்றுற்குரையாயெனக்
கொண்டனர்நிரைபோற்றெனக்கூறினான்.

(இ-ள்.) எடுத்தவாளொடும் பிரம்பொடும் கையைக் குவித்துக் கொடிய அரசனைத் தானைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்று கூறிய ஆசாரவாசிக்கு,'அதுயாது? கூறுய்' என்று அரசன்கூற,அவனும், 'யான்கூறு கின்றதனைத் திருவுளம்பற்று; நிரையை அழித்துக்கொண்டார்' என்றுகூறினனென்க. (உஉ)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோறிரைசெம்முக
வெங்கணேக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்
செங்கட்டீவிழிபாத்தெழித்தான்கையு
ளங்கட்போதுபிசைந்துகூற்றனன்.

(இ - ள்.) அடுகூற்றனன், அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண் முதலியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணுலே தீப்புறப்பட விழித்துக் கோபித்தானென்க.

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றுயிற்று. (உக)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடிக்குங்கொலைவேலவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றுனைநோக்கிக்
காற்றின்விரைந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினனே.

"ஏறுமேற்றையும்" (தொல். மரபு. சூ. உ) என்றலின், ஏற்றையும் பெயர்.

(இ-ள்.) கூற்றுப்போற் கோபியாநின்ற வேல்வலுகிய காவல்மன்னன், அக்கோபம் சிறிது தணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற் பொருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்விரைந்துசென்று நிரையைமீட்பீராகவென்று அரிமானேறும்இடியும்போல இயம்பினனென்க.()

வேறு.

433. கார்விளைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்விளையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்விளைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோ
னீர்விளைசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்விளை-வாருண்டான. யானையும் பரியும் முழக்கமுண்மையின், மேகம் உவமை.

(இ-ள்.) வேழமும் தேரும் புரவியும் காலாளும், முரசம் விம்மச் சங்கு ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பரந்தவென்க.

இனி, வானுலாப்போந்ததேபோலும் நீராவது கடல்; அதில் விளைந்த சங்குமாம். நெளிய, விகாரம். (உஞ)

434. காலுகம்புடைப்பமூந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்
வேலுகமிடைந்ததானைவெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வளையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப்
பால்வளைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

(இ-ள்.) காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர் வேல் மிடைந்ததானையும் எயினரும் வளையலற இரலையும் துடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவும்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது மூற்கூறினும் (சீவக. ரு.) ஓடி, எண்ணெடு. வேடர்அரசர்க்கு எதிர்நிற்றலின், இரவும்பகலும் உவமையாயின. வளை தானைக்கும், தத்தரிக்கொம்பும் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

435. விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவெந்நுனைப்பகழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டுவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைமசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்றொழிலிலே மூற்றுப்பெற்று. செவ்வியதாவிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள். கொற்றொழிலிலே அடிப்பட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

(இ-ள்.) வேடர்கையில் வில் வளைந்துகாண்ற பகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குதலாலே கவிகளுக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றுக எரியும் வேலார் அவ்வேடர்வில்லைக் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந்தரை வீட்டினரென்றுமாம். (உஎ)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதிநுனைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினர்மைந்தர்தம்மைமவினிந்தமாகவிழ்ந்ததிண்டேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவரைகுனிவதொத்தே.

(இ - ள்.) தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரானவர்களை வீட்டினர்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன; வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (உஅ)

437. வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தெதிர்சென்றணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிற்குஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றறுக்கன்.

(இ - ள்.) படாததைமந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு, யாம் இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைத்ததுபோல் உடைந்தவென்க. (உக)

438. பல்லிறுற்சுகிர்ந்தநாரிற்பணிமலர்பயிலப்பெய்த
மூல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றழுங்கிநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனுழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) படை கெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி காலி விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்று இரங்கி அதிலே அழுந்தினனென்க.

பல்லாற்கிழித்த காரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக் கண்ணி. 'என்றூர்க்கு' பாடமாயின், என்றுவருந்தினர்க்குத் தானும் எதிரே வருந்தினனென்க. (கo)

439. வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமாலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னகல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டுமறவர்போனர்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றூர்.

செம்பின்றன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்கன்றி நகரிற்கு அரசனுகிய ஸ்ரீமானேயென்றூர், வெகுண்டு.

(இ - ள்.) நிரைபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது தேனெழுகுவதொரு கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தே கொண்டு அடிபரந்த காதலையுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலும் கல்லாருடைய கண்போலத் தப்பாத அம்பை எதிர்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக்கொண்டே போனரென்றுரைத்தனர்.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (நக)

440. மன்னிரைபெயர்த்துணைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்
பொன்னிணைழுடருமேனிப்பூங்கொடியனையபொற்பிற்
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுநந்தகோனறைவித்தானே-

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிருத்தலின், நந்தகோன், கண்முதலியவற்றையடைய கன்னியை மைந்தர் நிரைமீட்டுவந்தவர் கொள்வாராக; யாமும் தருவேமென நகர்வீதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

மன்னிரை - பெரியநிரை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி. இரண்டுகுலத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும், 'தருதும்' என்றுங்கூறினன். படைதான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும் அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும் கொட்டி அறைவித்தானென்க. (நஉ)

441. வெதிர்ங்குதைச்சாபங்கான்றவெந்நூனைப்பகழிமூழ்க
வ்ந்திர்ந்ததுசேனையீட்டங்கூற்றெடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாறுகவேகு
மரும்பெறலவளுமாகென்றுடவர்தொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

(இ - ள்.) ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமூழ்குத லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவளேயன்றி ஆகாயமே வழியாகச் செல்வா ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றெடு பொருது கொள்ளுங் கோளைவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம். (கக)

442. கார்விரிமின்னனுர்மேற்காமுகர்நெஞ்சிலோடுந்
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சீவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்றுற்
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினனே.

(இ - ள்.) சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காமுகர் நெஞ்சு ஓடு மாறுபோல ஓடுந்தேரைச் செலவிலே கடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே செல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர் பரி வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று மாம்.

இதன்பின், *"என்றவன்", "சேட்டிளம்" என இரண்டுகவி கூறு வாருமுளர்; அவை பயிலவழங்கா. (கச)

வேறு.

443. தன்பான்மனையாளையலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிர்பாலர்பார்ப்பா
ரென்பானையோம்பேனெனின்யானவனுகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. 'போலா' என்பது, செய்யாவென் னும் எச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

---

*(க) என்றவனுரைப்பக்கேட்டே யெரிமணிக்கடகக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்துநக்குணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சிந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாற்றொடீட்டுமென்றான்.

(உ) சேட்டிளம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மாலைமார்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிநந்தணேடர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னுன்
றீட்டரும்பருதியன்னசீவகசாமியன்றே.

"பலவயினுஞ்" (தொல். கிளவி. சூ. நுக) என்றதனால், சிலவயின் றினை விராயெண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பான்மர், பார்ப் பாரென்பாரை ஓம்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசி லுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனுவேனென் றனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, 'போலாம்' என மகரவீறுக்கிப் பேடிபோலாம் அவரெனவென்றுமாம். 'போல்லா'என்றது, எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்க. (நடு)

444. போர்ப்பண்ணைமத்துநுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணைமத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண்மூமின்னினிமிர்ந்தான்கலிமான்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணைமத்தல் - சமைத்தல். கொண்மூ, விகாரம்.

(இ - ள்.) புரவியைப்பண்ணி, நுகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண் ணைமத்துப் பின் தன்னைப் போருக்கிடாகப்பண்ணைமத்துக் கோலி ஆய்ந் மின்போலத் தேரைச்செலுத்தினன் ; அப்பொழுது, குதிரைக் குரத்தாற் பாரிடத்து எழுந்த புழுதியாலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (நசு)

445. இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்கணேக்கிற்
பழுதின்றிமூழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகானை
முழுதொன்றுதிண்டோண்முகஞ்செய்தவன்றன்னெஞ்சேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) முன்பு நிமித்தங்கூறினவன், அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகளிர் காமுகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றுகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந் தொழிலவல்ல கானை, தேரொன்றே திசைமுழு தும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன்றன்னுடனே யாம் போரை எதிர் கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது ; போகக்கடவேமென்று கூறினு னென்க. (நஎ)

446. மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டுண்ணமக்குவலியாரையுங்காண்டுநாமென்
றேட்டைப்பசியினிரைகவ்வியநாகமேபோல்
வேட்டங்நிரையையிடலின்றிவிரைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முது நீரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்டுமென்றுகூறி, இரைக்கிடைந்தபசியால் இரையைக் கவ்விய நாகம் போல் அந்நிரையைக் கைவிடுதலின்றுய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்க. (நஅ)

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினுய்யவென்றிரலைவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்வீளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்விரைந்தவர், அரசன்படை கெடும்படி வென்ற வேடரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஓடிப்போங்கோ ளென்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பையூதிக் கொக்கரிப்பையும் சீழ்க் கையையுமெழுப்பினர் ; அதற்கு எதிரே பிள்ளையாருடைய சங்கும் பறையும் கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலை யுமொத்து எழுந்தவென்க.

"வில்லுடை வீளையர் கல்லிடு பெடுத்த" (குறுந். உஎஉ) என்றார் பிறரும். (நக)

448. கைவிசைமுறுக்கிவீசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்
செய்கழற்குருசிறிண்டோர்விசையொடுதிசைகளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்காட்செய்தையன்முதல்விளையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - விரைய. பின்புசெய்யும் மொய்யம ருக்கு முதலேகாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில்கிழத்துவதற்கு முன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தலை. இது தம்மிற்றும்படை வகுத்து விளையாடுந் தன்மைத்தென்று, 'விளையாடினான்' என்றார். தனக்கு அவர் கிக ரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது அருளும் வீரமும் மேம்படுத்துதற்குச் சென்றனகலானும், அவரை அஞ்சப்பண்ணி நிரை மீட்டானென்பதே தேவர்கருத்து ; அது மேற்காண்க.

(இ-ள்.) அவரெதிர்த்தலிற் குருசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற் றுடியையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார் ; அது கேட்டு வேட்டரும் ஆர்த்தார் ; அப்பொழுது ஐயன் காட்செய்து விளையாடினனென்க. (ந0)

449. ஆழியானூர்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியிணக
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளேறர்முழக்கினுலுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தாலும்புனிறருள்சுருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துதெஞ்சினிறமெனமறமும்விட்டார்.

(இ-ள்.) திருமால்எறப்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினலே பாம்பு மயங்கிப் படமொடுங்கினாற்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ் ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனமெழுச்சி சுருங்கி, வகுக்கப்பட்ட கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதுதெஞ்சில் அறம் புகுதாமற் கைவிட் டாற்போல ஈண்டு மறத்தையும் கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சுவித்து நிரைமீட்கின்றான். (சக)

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்1புன்றலைவேடன்போய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வள்ளைத்தம்மைவென்றியீங்கரிதுவெய்தா
வுள்ளம்போற்போதுகாமோரெடுப்பெடுத்துய்யவென்ரு
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசிதறினரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறம்விட்டவேடர், ஆண்டை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாநின்றதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத் தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவளைந்தன; ஆகலான், இவ்விடத்து நிரைகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (சஉ)

451. மால்வரைத்தொடுத்துவீழ்ந்தமணிநிறமாரிதன்னைக்
காலினைத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன்
மேனிரைத்தெழுந்தவேடர்வெந்நுனையப்புமாரி
கோனிரைத்துமிழும்வில்லாற்கோமகன்விலக்கினனே.

(இ - ள்.) மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல் நிரைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகிய மழையை, கோமகன் தன் கைவில்லால் தான்சொரிகின்ற கோலை எதிரே நிரைத்து விலக்கினனென்க.

மால் - பெருமை. வரையிற்றொடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர்த்தற்கு. காற்றுத் தான்வேண்டியதிசையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவனம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; "காழுறக், கணைக்காற் றொடுத்த கண்ணகன் பாசறை" (புறநா. கஎஉ) என்றார்பிறரும். இதனைற் கோமகனென்றார். (சஉ)

452. கானவரிரியவில்வாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மானினைபெயர்ந்தவாயாரார்த்தனரணிசெய்திண்டோ
டானென்றுமுடங்கிற்றென்றுங்கிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினுர்க்கே.

(இ - ள்.) தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்ஙனந்தொடுத்தவுடனே நிரைமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிரையை விட்டுக் குவிந்த கானவர் இரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோள் தானென்று மூடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய்மாரிபோலத் தாரையாய்நின்றவென்க.

(பி - ம்.)—1 'புறுத்தலைவேடன்'

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்து நிரையைக் கைவிடுதலால், 'தொடுத்தலோடுமானிரைபெயர்த்த' என்றார். இது, நிரைமீட்டபின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைந்துபோம்படியெய்த நிலைமைகூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின், 'மாரிபோல்' என்றார். (கச)

வேறு.

453. ஐந்நூறுநாறுதலையிட்டவாரூயிரவர்
மெய்ந்நூறுநூறுநுதிவெங்கணைதூவிவேடர்
கைந்நூறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்
மைந்நூறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலேயிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவர். அவர்மெய் நூற்றை நூறவல்லகணைய இப்பொழுது அங்ஙனம்நூறுதபடி சொரிந்து; தூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகியநூறு - அஞ்சனம். இனி, மையை அழித்ததற்குக்காரணமாம் வேலென்றுமாம். நிலைநில்லாதுகெடுதலின், மனம் உவமை. மாய்தல்-மறைதல்;"களிறுமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி"(மதுரை.உசள) என்றுற்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகடுதலின், நூவுதலான் அறுத்தான் என்றார்; தூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிற்கும்படி கணையைத்தூவி, வேடர்கையிற் பிறரை நூறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான்; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (சரு)

454. வாள்வாயுமின்றிவடிவெங்கணைவாயுமின்றிக்
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்
றோள்வாய்சிலையினெலியாற்றொடுமீட்டுமீள்வா
ளுள்வாய்நிறைந்தகனைகவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்து விசையிற்பிறந்த ஒலியாலே. இது, "கோணிரைத்துமிழும்வில்லால்" (சீவக. சருக) என்ற தனைக் கருதிக்கூறிற்று. காடோறும் நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலிகரம்பினமை தோற்றுவித்தலின், உவமையாம். மேல் அரசர் தேற்றவுந்தேறு மற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரனைப்போற் பகையன்மையிற் சிறிதுபாவமுளதென்று, அதுநீர்த்தற்குப் பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாக்கி விழாச்செய்து களத்துப்பாவம்போக்கினனென்றுகூறிய தேவர், ஈண்டுவேடர் எம்முறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பதுதேர்ந்தக் களத்துப்பாவம்போக்கினனென்றுகூறாராயினரென்க.

(இ-ள்.) கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டோம்புமின்றுக அம்புதக்கோம்புமின்றுகச் சிலையினெலியால் நிரைமீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (சசு)

455. ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவணிரைமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்ணுள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோ
ளுளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்றே.

தோழர்க்குப் போரின்றேறனும் கூடகின்றநிலையால், 'தோழரோடும்' என்றார். கோளுற்ற - வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன்-நந்தகோன்; அரசனுமாம். தான் தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றி நிலைகின்றது, புண்ணிலே வேல் எறியப்பட்டு அது முரிந்துநின்றுற்போன்றது. நிரைமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'ஈளுற்றுலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சீவகன் அரசவுரிமை எய்துநாள்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த ஈளுற்றுலந்தவனென்றுமாம்.

(இ - ள்.) தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்கும் குற்றமின்றுக நிரைமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு ஈளுற்றுலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான்; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (சஎ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொடிகொண்மாடத்திருபுகைதவழச்சுண்ணம்
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவிரைதெளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொடியிஞன்றனகன்படையஞங்கவென்ற
புரவித்தேர்க்காளையன்னகாளையைப்பொலிகவென்றூர்.

(இ - ள்.) சீவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாம்த்தைதாலப்பண்ணி விரையை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்ஙனங்கோடித்து, தாமும் மங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த காளையைப் பொலிகவென்றூரென்க.

வில்லும் தேரும் நிரைமீட்டலும் உவமம். (சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயிளங்கிளிமழலையஞ்சொற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினேர்த
மின்னிவர்நுசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்வீதிகொண்டார்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இளைய முலையினையுடையார், விடலையைக்காண்பதாக நுசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் மயிலும் நின்றுற்போல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றுரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூறிற்று. (சக)

458. சில்லரிச்சிலம்பின்வள்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மைமுலையெனும்புரவிபூட்டி

நல்லெழினெடுங்கணம்பாப்புருவவில்லுருவக்கோலிச்
செல்வட்போர்க்காமன்சேணைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன், அசை. 'மூலையெனும்புரவி' என்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்லுமாறுபோல மூலைசென்று வகிகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

(இ-ள்.) செல்வத்தேநின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகிய பறைகறங்காநிற்க அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, மூலையாகிய புரவியைப் பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகிய வில்லை முடியவளைத்து, தலைவன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார். (நo)

459. நூல்பொரவரியநுண்மைநுசுப்பினையொசியவீங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்மூலைகச்சின்வீக்கிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும், ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

(இ - ள்.) இடை தளரும்படிவீங்கி அடிபரந்து தளராதிருந்தமூலையைக் கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (நக)

460. ஆகமும்மிடையுமஃகவடிபரந்தெழுந்துவீங்கிப்
போகமும்பொருளுமீன்றபுணர்மூலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்தம்மகளிரொத்தார்.

அஃக - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்மூலை - நெருங்கினமூலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

(இ - ள்.) எழுந்து வீங்கி ஈன்ற மூலைத்தடம், ஒருபாதியேதோன்ற ஒரு பாதிமறைய, ஒருவர்பின்பு ஒருவர்நின்றநல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப் போந்த நாகர்மகளிரையொத்தாரென்க. (நஉ)

461. வாளரந்துடைத்தலைவேலிரண்டுடன்மலர்ந்தவேபோ
லாள்வழுக்கொழியநீண்டவணிமலர்த்தடங்கணெல்லா
நீள்சுடர்நெறியைநோக்குநிரையிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காளைதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்றொக்கவன்றே.

வாளரம் - ஆவிசேடம்.

(இ - ள்.) ஆவினைவேல் இரண்டு தம்மின்மலர்ந்தனபோல் ஆள்வழுக்க மற மலர்ந்துநீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற்கலந்து, ஞாயிறுபோம்நெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்கின்றவீதியிலே சேரநெருங்கினவென்க. (நஙட)

462. வடகமுந்துகிலுந்தோடுமாலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமூதூ
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னிரைத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாரைப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம் ; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களுந்ஞாயி றும்போலுமொளி. கலந்து - கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நிரைத்திட்டது, ஒருசொல்.

(இ-ள்.) வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னுநிரைத் தாற்போல மூதூரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள மாடமெல்லாம் அல்குலாரைப் பெற்றனவென்க.

இனி, மூதூரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும் படி சிலமின் நிரைத்தாற்போலவென்றுமாம். (நிச)

463.(க)மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்
போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சுண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணென்
ரூதுகுபிணையல்வீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல், "வட்டுடை" (சசுஅ) ளவும் ஒருதொடர்.

(க) காதலொழுகுகின்ற மயிலிற்காட்டின் நல்லார்-பரத்தையர். போதக- போதுக ; "திருவேபுகுதக" (சீவக. உ.கஉக) என்றாற்போல. இவன் அரச னென்றறியாதிருந்தும் உலகங்காத்தற்குரியனென்று, 'பூமியும்புணர்க' என் றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார், மங்கலங்கூறி, நம்பி, போதுக வென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துநிற் பாரும்.

464.(உ)கொடையுளுமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினுங்கொடியவாட்போர்ப்
படையுளுமொருவனென்றுபயங்கெழுபனுவலுண்ணூ
னடையுளார்சொல்லிற்றெல்லாநம்பிசீவகன்கட்கண்டாங்
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

(உ)உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோரென்று போ ரிற்கு விசேடம். பனுவல்-ஆராய்ச்சி. நடை-ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை- கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், நூண்ணூல்வல்லார் கூறிற்று, கொடையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான் ; படையிலும் ஒருவன்கெடுப்பான் ; இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே ; ஆயினும், இவ்விரண்டும் சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிற்கூறி, அவனைத்தொழுதுநிற்பாருமாம். ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும் 'எல்லாம்' என்றார். இவற்றிற்குக் கன்னனும் அருச்சுனனுங்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்ந்து கொடைக்குநிகரில்லாதவன், அதனாற் படைக்கு நிகரிலனுவனென்று சொல்லிற்றுமாம்.

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மரீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனொலிப்பச்சூழ்ந்து
மட்டவிழ்கோதைதமாதர்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

(இ-ள்.) மாதர் ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டுமங்கலத்தையுமேந்தி, மின்னொலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு சூழ்ந்து மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

" சாமரை தீபந் தமனியப் பொற்குடங், காமர் கயலி னிணைமுதலாத்-
தேமருவு, கண்ணுடி தோட்டி கதலிகை வெண்மூரச, மெண்ணிய மங்க
லங்க ளெட்டு." (சுசு)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைதலந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்கதிர்மணிசெய்வெள்வேற்காளையைக்காவலோம்பி
யாய்கதிருமிழும்பைம்பூணுயிரச்செங்கணன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமான தந்தை ; "சான்றோ னக்குத
ந்தைக்குக் கடனே" (புறநா. கஉஉ) என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்தல்.

(இ - ள்.) தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி முதலியவற்றாலே பரிகரித்து, உலகைப் பெற்றுலர்த்ததொரு செல்வத்தைத் தாமுற்றாரென்க. (சுரு)

474. (க)தகைமதியெழிலிவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்.
புகைநுதியழலவாட்கட்பொன்னனைள்புல்லநீண்ட
வகைமலிவனைசெய்மார்பின்வள்ளலக்கண்டுவண்டார்த்
தொகைமலிதொழுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. (உ)கேட்டிதுமறக்கஞ்சிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிறைவிசையையென்னுநாறுபூங்கொம்பனாளை
வேட்டிறைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்றன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனுலேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தான்மதிக்குக்கெடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரையில் திருப் பொருந்தும்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலக்கண்டு தில மொழிகளைக்கூறுநிற்கும் நிரையையாளரும் வண்டாரையுடைய நந்தகோனென்ன்க. மற்று, வினைமாற்று. இன்ன-இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்ன கேளென மேலேகூட்டுக.

(உ) பொறிமுதல்-இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமான உயிர்; "தொழின்முத னிலையே" (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. உகூ) என்றுற்போலநின்றது.

(இ - ள்.) வள்ளலுக்கண்டுகூற்றந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டுமறப்பாயாக ; பின்னை இன்னகேட்பாயாக ; அவ்விரண்டும்யானெனின், கொம்பனுளைவிரும்பிப் பல்லுயிரைக்காக்கின்ற பாரத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனைப்பூட்டித் தனக்குமூன்னேநாட்டிற்குக் கேடுசூழ்ந்த இறை அவனுலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (சுசு-எ)

476. கோலிழுக்குற்றனுான்றேகாதுமுடிவரையொன்றேறிக்
காலிழுக்குற்றுவீழ்ந்தேதகருந்தலைகளையலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்ருயின்வாழ்வினைமுடிப்பலென்றே
யாலம்வித்தினையதெண்ணியழிவினுளாகன்றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேனுக வீழ்ந்தென்றது, கட்டியங்காரன் இவன் அரசனேடிறந்தானென்று தன்சுற்றத்தையழிப்பனென்றுகருதி.

(இ - ள்.) அவனுல் உயிர் போக்கப்பட்டஅன்றே வரையேறி வீழ்ந்து உயிரைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்தும்போலத் தெறித்துப் போய் மறைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவலென்றே எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குநின்றேனென்ருனென்க.

தேவிக்குப் பிள்ளையுண்மையறிதலிற் கூறிஞனென்க. இது, 'கேட்டுமறக்க' என்றமொழி. (சுஅ)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாராநின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேனுமங்கோவிந்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பாள்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் 'முடிந்த' என்ருன். தன்குலமெல்லாம் இப்பொழுது தானுய்ந்திற்றலின் வாராநின்றேனென்ருன். நலத்தகுத் தக்க.

(இ - ள்.) யான் கோன்குடிவழி வாராநின்றேன் ; இடையிடத்தேன் ; பெயர்கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன் ; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால் எங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவி பெற்றநங்கை கோவிந்தையென்று பெயர் கூறப்படுவாளென்க. (சுக)

478. வம்புடைமுலையினுளென்மடமகண்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்திநெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படுநுசுப்பினுளைக்குறையிரக்குழந்துநின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

(இ-ள்.) முலையினுளாகிய என்மகள்நோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடியிலேசெல்ல வலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையை ஒத்தலாலே

அந்நுசுப்பினளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்தினின்ற நம் ஆயரிடத்தெல் லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தவின் நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக் கோ டற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சீறடிப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணினளை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன்றருவலைய
வாடலில்வதுவைகூடிமணமகனுகவென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவிந்தையைப் பாவை ஏழுடனேதருவேன்; குறைவற்றமணம்பொருந்தி மணமகனுவாயாக வென்றுனென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, 'அகன்றுநின்றேறன்' (சீவக. சஎசு) என்பதனேடுங்கூட்டுக. (எக)

வேறு.

480.(க)வெண்ணெய்போன்றூறினியண்மேம்பால்போற்றீஞ்சொல்ல
ருண்ணவுருக்கியவானெய்போன்மேனியள்
வண்ணவணமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

481.(உ)சேதாமறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவல்லைபந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைதகூட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

482.(ஈ)குலநினையனம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்ந்தானன்றேறுறந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிரைநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தம்மெய்திஞனன்றே.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மேம்பால்-உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை, சிறப்புமும்மை.

(உ) சுமைத்தயிர்-ஆடைத்தயிர். யாதாவது-இத்தால்வரும் நிங்கென்?

(ஈ) பின்னை, அவள்பெயர்; ஈ, சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச் சொல்; ஈச்செள்ளை, ஈப்பாலத்தன், ஈக்கீரன் என்றுற்போல; ஈம்பின்னை, விகாரமுமாம்.

(இ - ள்.) பைந்தாரோய், நம்பி, மூலையினையும் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியள்; சொல்லள்; மேனியள், அவையன்றி அவள் கண்களும் பூவிரண்டேகாண்; அவளை வரைந்தால் யாது

ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளிநலம் நுகர்ந்தானன்றே; திருமால் பின்னை யைப் புணர்ந்தானன்றே ; ஆதலால்,குலத்தின் தாழ்வு கருதாதொழிக ; இனி யான்கூறினவெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னழித்தியைக் கோதைசூட்டுவா யாக ; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன்; நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றுனென்க.

மணமகனுகவென்றவிடத்து முகச்செவ்விகாணையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினன். (எஉ-ச)

வேறு.

483. கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமார்ப
முன்னினர்முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமாலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினுனே.

(இ - ள்.) நம் குலத்தோர்,: வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளிரை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது,தம் குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார் ; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினுனென்க. (எரு)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வானந்தகோன்முகத்தைதோக்கி
மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகளெனக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வானினைவகள்சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னுன்.

'சூட்டொடு கண்ணியன்றே' என்றது, இடந்தன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டும் கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும் ; உனர்த்தவே மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலைசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றுனுக நந்த கோன் கருதினுனும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆந்தன்மையும்போல,தன்குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டின்தன் மையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச்சிறிது பொருந்துதலிற் கண்ணியின்தன்மை யுமுடையளென்று சீவகன் கருதினுனும்; கோபாலரினும் வாணிகஞ் செய்வா ருளராதலின்.

(இ-ள்.) களிறுபோல்வான் நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையினு ளாகிய நின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன் ? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படிகூறினுனென்க.

இனி, மாமான் எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேறியென்றது: தனக்கு ஆகாமையிற்புலாலும், பதுமுகற்கு ஆதலிற் பூவுமாகக்கருதினனென்றுமாம். இனி, ஆமான்சூட்டுமாம்; இனி, மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றும் உரைப்பர். (எசு)

485. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராடையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழுமப்புக்கு
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல்சூழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாராண்கடிவினைமுடிகவென்றான்.

துவரூட்டின ஆடை. தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கடிதத்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமர்வர்த்தனம்.

(இ-ள்.) முல்லைத்தாரானுகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே கடிவினை முடிவதாகவென்றுனென்க. (எஎ)

486. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுநுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றகுவளைக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பாற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாருடைய நுதலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன ; கண் கயலைக்கெடுத்தன. இப்படிவங்கண்டு ஆயர் உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பு ஒலியாநிற்கப் பாவையைத்தந்து பரவிவைத்தாரென்க. (எஅ)

487. காழியுளிழுதுகாகான்கன்றுதின்றெழிந்தபுற்றேய்த்
தாழிதொறுவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழலினூளைநெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினூரே.

(இ - ள்.) ஆய்ச்சியர் குழலினூளைப் பசுவும் தொழுவும்போன்று ஊழி தோறும் நீயும் நின்கணவனும் சேர மூப்பீராகவென்று வாழ்த்தி, காழியுளிருந்த நெய்யிழுதை காகாகிய பசுவின்கன்று தின்றெழிந்த புல்லாலே தோய்த்து அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து மூழையாலே நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினூரென்க. (எக)

488. நெய்விலைப்பசும்பொற்றேருநிழன்மணிக்குழையுநீவி
மைவிரிகுழலினூளைமங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்பிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை விரிந்த குழலினளே, நெய்வினையாலுண்டான பொற் றோட்டையும் குழையையும்நீக்கி மங்கலமான கடிப்பினையையிட்டு மாலையை இட்டனராய் ஓரிலையில் இடுவித்துவந்த சந்தனத்தையும் பூசிக் கோலஞ்செய் தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றரென்க. (அ0)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயெடுத்துக்கொண்டேகிழுதார்ச்
சாறெறுங்குமயரப்புக்குகந்தகோன்றன்கையேந்தி
வீறுயர்கலசன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
பாறுகொள்பருதிவைவேற்பதுழுகுமரற்கென்றே.

(இ - ள்.) ஆயர், ஏறுகோட்பறை முழங்காநிற்க அவளை எடுத்துக் கொண்டு மூதூரெங்கும் சாறயர ஏகிப் பின்பு கந்துகன் மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன் தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீரைச் சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமுகனுக்கென்றுகூறி ஏற்றனென்க.

வீறு - வேறென்றற்கில்லா அழகு. மனஞ்செய்தமை கூறினர். (அக)

490. நலத்தகையவட்குநாகாணயிரத்திரட்டிகன்பொ
னிலக்கணப்பாலைவேழங்கொடித்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருநஞ்சுமிழ்க
மூலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினனே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும் மூலையும்.

(இ - ள்.) கோவிந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாலைவழும் கொடுத்தனனுய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை வருத்திற்று; அவ்வளவிலே அவன் அம்பு தைத்தலாலே ஆற்றனுய் மூலைச் சிகரங்களுக்குநடுவே மூத்துக வீழ்ந்து முயங்கினனென்க. (அஉ)

வே று.

491. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி
வெள்வேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்விரைகாறுகோதை
மூள்வாயெயிற்றூறமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனள்கோதைதேவலான்.

கள் வாய் விரிந்த - தேன் வாயிலே பரந்த.

(இ- ள்.) வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்ற கழுநீரிரண்டு சேர்ந்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற் பிறழ்ந்த கண்ணினையுடைய மணந்தோற்றுகின்ற கோதையுடைய எயிற்றின் மாறுந அமுதத்தை வெறுமல் உண்டு கரைபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அழுந் தினனென்க. (அங)

492. தீம்பாற்கடலைத்திரைபொங்கக்கடைந்துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலைவேய்த்தோ
ளாம்பாற்சுடவர்மகளோவென்றரிவையையு
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலளையினனே.

திரை, கடைதிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும் விகாரம் ; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

(இ - ள்.) இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த அமுதமோ ! அன்றி அழகிய பாலையுடைய இடையர்மகளோ ! என்று ஐயப் புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணுத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலை யினையும் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினனென்க.

இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று. (அசு)

உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, சகஉ.

மூன்றாவது

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

493.(க)இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்
சங்குதருநீணிதியஞ்சாலவுடைநாய்கன்
பொங்குதிரைமீதுபொருமால்களிறுபோன்மேரூர்
வங்கமொடுபோகிநிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பிள்ளையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதீர்ந்து மட்டவிழ்கோதையோடே மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கானெனக்கூட்டி, "கட்டழல்" (சீவக. நிஅங) என்னும் கவியளவும் ஒருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன் "ஆண்டுநேரெல்லை" (சீவக. நகஙந) என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சணனும், "பன்னிருமதியின்" (ஷை கஉஉ0) என்றும், "ஆறிருமதியின்" (ஷை கஉஉக) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாள் ஓரியாண்டானசௌரமானபட்சம்பற்றிக் கூறினனென்றும், தேவன், 'மதியின்' என்று மதியைக் கருதிக் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினனென்றுமுணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முதற்றேதியில் அபரபட்சத்துத். தசமியிலே கூறினனென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்துச்சதுர்த்தசியிலே கூறினனென்றுங்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், 'யாண்டு' என்றது முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளாதலானும், தேவன், 'பன்னிருமதியின்' என்றது மாசித்திங்களிற்றேன்றிய பங்குனிப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிருமதியாமாதலானும் இருவகும் இரண்டுதிங்களிற்கூறினரேனும் ஓரியாண்டென்பது பெற்றும். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக்கொள்க. இது, "நானக்கிடங்கு" (சீவக. நுகூ0) என்னுங் கவியானுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறுந்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந்தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார், சாந்திரமான பட்சம் சிறந்ததாகலின். இங்ஙனம் இருவகும் ஆண்டுக் கூறுகின்ற நாளிடையில்நடந்த சரிதமாகிய நிரைமீட்டலும், தத்தையையும் குணமாலையையும் வளர்தலும், சிறைவிடுத்தலும் நிகழ்ந்தனமாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலுமென்பது உணர்த்தற்கு மேலே "பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்" (சீவக. அருக) என்றார். மேலே தோழர், பிள்

ளையார்க்குத் தத்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, "ஐந்துமதியெல்லையினையாண் டுடையனுகி" (சீவக. கஅஎடு) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கள்சென்றனவென்றுராதலின், இராசமாபுரத்தே மூப்பத்தைந்து நாளும், "இங்ஙனமிரண்டுதிங்களேகலும்" (சீவக. கஉடுங) என்றும், "கழிந் தனவிரண்டுதிங்கள்" (ஷ கசகூசு) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத் தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங் களும் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப் பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, "அணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்றை" (சீவக. நிஅநு)என் றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன்நிகழ்ந்ததொரு கதை தேவர்கூறுகின்று ரென்றே பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றன்றுகொள்க.

"சங்குதரு" முதலாக, "மடவார்கள் கடனென்றெழுந்து போந்தான்" (சீவக. சகூஅ) இறுதியளவும் ஒருதொடர்.

(க) உடைநாய்கன், வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன் மேலேதருகின்ற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். "கலத்தினுங் காலி னுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றுக் கொழுங்குடிச் செல்வர்" (சிலப். உ: எ - அ) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடைய வன்றுன் இருந்து பொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றுன் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவ்வினையும், 'ஓர்வங்கமொடு போகிநிதிவந்துதரலுற்றுன்' என்றும், "ஊனமெனுமின்றியினிதோடுக வி தென்றுன்" (சீவக.நிஅஅ) என்றும் ஒருவங்கமேயுளதாகத் தேவர்கூறினமை யால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றுனென்றுணர்க.

பொருமால் களிறுபோன்று பொங்குதினைமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய் வந்து நிதிதரலுற்றுனென்க.

494.(உ)மின்னெழுகுசாயன்மிகுபூட்பதுமைகேள்வன்
கொன்னெழுகுவேலியவதத்தன்குளிர்தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்றன்போற்
பொன்னெழுகுகுன்றிலுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

(உ). மின்னெழுகுசாயல்-ஒளிபரக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூணினையு முடைய பதுமைகேள்வன் ; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன் ஒழுகு வேல் - அச்சம் பரக்கின்ற வேல். குளிர், திசைச்சொல் ; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மேனின்றது ; இருப்பென்றவாறு ; செப் புப் போல. இப்பொழுது மனையிடத்து இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன்றன்போற்காளை - தந்தையையொக் குங்காளை.பொன் அசும்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியோடொப்பான்.

495.(ஙு)இம்மியனதூண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருழுழார்வர்களிரேழைநூதல்சூட்டி

யம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுரைவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைமவினைநொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

(கூ) இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி ; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிறர்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின்நுதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்ந்தற்குரியஅம்மி மிதந்து மிதத்தற்குரிய சுரை ஆழ்ந்து வீழ்ந்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை.

496.(சு)உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளநிதிவீழும்வினையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மடிதிற்பி
னெள்ளுநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

(சு) முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணையுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான் முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி, கல்வினை வந்துதவுவது ஒருநாளிலேயென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு ; "ஏபெற்றுகும்" (தொல். உரி. சூ. எ) என்றார்.

497.(ரு)செய்கபொருள்யாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்கு
மெய்ஞ்குபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுண்ணு
மையமிலையின்பமறனீடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

(ரு) செறுவார் - செறப்படுவார். 'எவையும்' என்றும் பாடம். மற்று, அசைநிலை.

498.(சூ)தூங்குசிறைவாவலுறைதான்மரங்களென்ன
வோங்குகுலையேவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனுகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கண்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

(சூ) வாவலுறையுமரம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினற் போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குடிகெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதுபோதல்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்ட நாய்கனைதலால், தான்போய்ப் பொருள்தரக் கருதினான் ; அங்ஙனங்கருதி, கம்மியரும் களிறேறுவர்; ஆதலால் முயற்சியே கன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா; அறமே அமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் கல்வினைசெய்யப் பெற்றிலேமென்று நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத் துப்புரவுகளும் உளவாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடிஞற் பகைவரைக் கொல்லும்படை அதனையொழிய இல்லை; தான் அவரிடத்து இருந்தே யும் பகைவரைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐய மில்லை; ஆதலின், அறத்தோடே முற்கூறியவற்றையும் உண்டாக்கும் மெய் யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தம்குலம் நிகிறவளவிலே ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அத னுட்பிறந்தவருடைய கடனுகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதை யரது கடனுகும்; ஆதலால், யாணும் முயன்று பொருள்தேடி என்குலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்குன்றபாட்டாற் கூறினன். (க-சு)

499. மோதுபடுபெண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதுபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபடவில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதுபடு - பெருமைபட்ட. வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகிரை யொத்த கண் தங்கும் மார்பு; வரைபோலும்மார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண் ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

(இ - ள்.) மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன் முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (எ)

500. வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ருனமெனவேண்டுநர்கள்வேண்டுவனகல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
யூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்ரூன்.

(இ - ள்.) குஞ்சியலங்கிய வள்ளல், தானமென்று ஒருபெயரையிட்டு வேண்டுவார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் நீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றுக ஓடுவதாகவென்ரூனென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணமும் கமழ் குஞ்சி. இதனால், முன்பு பலகலங்களும் நீங்குற்றனவென்பது பெற்ரும். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூன்
றீடுபடச்செய்திலையரோத்தவிமிழ்மூக்கீர்க்

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளக்கொல்லா
வோடுகளிறெறுப்பவினிதோடியதையன்றே.

(இ - ள்.) கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக்கட்டுதலாலே, மூன்றிரிற்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியை அறுத்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டோடும்படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (க)

502. திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னெழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னிணையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து. இஃது இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) அக்கலம், சங்கு தன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிற கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கிறித் தீவின்மேலுங்கை இடறிக்குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (கo)

503. மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுத்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்விளைதீபமடைந்தஃதே.

(இ - ள்.) விளக்கத்தால் மின்னையும், நுடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலே மிக்கநன்மையுடைய தீபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க. (கக)

வேறு.

504.(க)தீவினுணிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுகொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவளையன்னபொங்கிளமுலையினார்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுமோடகமயங்துசின்னாள்.

இதுமுதல், "ஆடகம்" (நிகo) அளவும் ஒரு தொடர்.

(க) திரு முத்து ஆரம்-திருமகள்சேருமாரம்;"கழைபோய்வின்முத்தும்" என்றாற்போல; உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமுமாம். 'சுமந்து' என்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள் - உண்டானவன்; ஒருசொல்.

505.(உ)புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக்கணங்களுரோடுறுமதிகழிந்தபின்றைக்

கொணர்ந்தனபண்டம்விற்றகொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலேயேற்றியொருப்படுத்தூர்க்குமீள்வான்.

(உ) தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்னூர். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்னூர், சரக்கின்பெருமையால் உணரவரிதாகலின்.

506.(ஙூ)அரசனைக்கண்டுகண்ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன்னு
னிரேவதியாழுவோரையிருஞ்சிலைமுளைப்படவேறிக்
கரைகடலழுவநீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞூ
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லைசார்ந்தே.

(ஙூ) ஏறி-ஏற. கரைகிற கடலழுவம்; கரை அண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து - சார. இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் மரக்கலத்தின்றொழிலை மக்கண்மேலேற்றுப ; 'மரக்கலமோடினான்' என்றாற்போல.

507.(சு)களித்தலைமயங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்களீண்டித்தூங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலகந்தொழியவெம்பியுரறின்றிடிப்பதாய்கன்.

(சு) முற்படக் கூற்றும் உலகந்து ஒளித்துப்போம்படி வெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கின்று இடிப்ப.

508.(ஙூ)ளண்டிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டுமேலெழுவதொப்பக்குளிறினறதிர்ந்துமேகந்
தண்டுளிபளிக்குக்கோல்போற்றுரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

(ஙூ) சொரிந்து - சொரிய.

509.(சுஂ)இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றுனுமின்றிநகுகதாகக்கைபோழ்தல்
விடுக்கணையரியுமெஂ்காமிருந்தழுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

(சுஂ) எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கும் நடுக்கம். கள், அசை.

510.(எ)ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்ததேற்கொல்லும்பவ்வத்-
தூடகம்புக்குமுங்நீரழுந்தினுமுய்வர்கல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

(எ) அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குதிறதெண்ணீர். கூடு அகங்கொண்டஉடம்பு உள்ளேகொண்டமகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப்பலமுடக்காலே போக்கும் வரவுமுண்டானற்போலத்தோன்றிக் காலைவிடாதே இடந்தாற்

போலப் பழவினையென ஒன்றேயாயது கல்வினைநீவினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனி, பாடு - பக்கமாக்கி, மகளிரிடத்துநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்தவென்றுமாம் ; கல்லாருய்வரென்றுமாம்.

(இ - ள்.) செம்மலும் நீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசினை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மகளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்காடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கூடினவர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணுததொரு போகத்தை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் அவ்வணங்களுருடனே அங்ஙனம்ஆறுதிங்கள்சென்றபின்புநிதிக்குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்தே ஏற்றி அங்குள்ள காரியத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான்சென்றிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னுளாகிய இரேவதியிலே வியாழஓரையிலே தனு உதயமாக மரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தைக் கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞூறென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தை ஓடித் தான்போன கரை ஓரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயங்கியிருந்தவளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றுலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கன் : எண்டிசையிற்காற்றுமீண்டி ஒருகாற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழிபிறுதியை ஒவ்வாநிற்க மேகமும்நின்றுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போலேயிருந்தது; இதற்கு நீங்கள் அசையாதொழிமினென்றுகூறி,பின்னும் கட்புலனும்படி இடுக்கண் வந்துற்றபொழுது நடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக ; அங்ஙனம் நக்கபொழுது அவ்விடுக்கணை அரியும்வாளாம் ; அங்ஙனம் நகாதிருந்து அழுதுபிழைத்தார் ஒருவருமில்லை; ஆதலால்,அழவேண்டா; வரும் தீங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவை வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்தபழவினையில் நல்வினைப்பயத்தாலே வாழ்நாள் உலந்ததில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவேபுக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாலேவாழும் நாள் உலந்ததாயின், உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்புலனுகாமற் கொல்லும்; ஆதலால், ஈண்டுஆண்மையை வடிப்படுத்திப் பெறுவது என்னையென்றுனென்க. (கூ - அ)

511. விளையதுவிளைவின்வந்தவீவருந்துன்பமுன்னீர்க்
கனைகடலழுவநீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நினைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமூல
நினையுமினீவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

(இ - ள்.) தீவினையின் பயனுகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா ; நீவிரெல்லாம் நாதன் பாதமூலத்தை நினையுமின்; அச்சம் நீங்குமினென்றுனென்க.

பாதமாகிய, துன்பநீங்குதற்குக் காரணமாயதனை. கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவ்னுக்குத் தோன்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, "நாடகநாங்களுற்றது"(சீவக.நுஅஉ)என்றதனனும்பிறவாற்றானுமுணர்க.()

512. பருமித்தகளிறனனும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்துமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துலவல்லே
நிருமித்தவகையினேழிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
லுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவொருங்குமாய்ந்தார்.

(இ - ள்.) பண்ணின களிறனனும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலைமுழங்கிப் பொங்கித் தான் நினைத்தகூற்றிலே ஓடிக் கூம்புமுறியப் பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தின பொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாம் சோமறைந்தாரென்க. (உ0)

வேறு.

513. ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுங்நீர்விழுங்கவ்வினையாதுநின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலாரையும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழுங்காநிற்க, கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந் தழுவிக்கிடந்தான் ; அத்தாரவனைத் திரை கொழித்துக் கரையிலே செலுத்திற்றென்க. (உக)

514. நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வினையே, முன்படைக்கிற பொழுதே பொருளைப்பொருளென்றுகொண்டீ வீவாயெனப் படையாயாய்,நாவாயிழந்து ஆருமில்லாதநடுயாமத்தே கடலைநீந்திக் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய்; நீ இனி எத்தைச் செய்யாதொழிவாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானென்க.

'என' என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (உஉ)

வேறு.

515. பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிரிபூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவணைமார்பனவலித்திருந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத் திருகின்றவண்டும் தேனும் ஆர்க்கின்றபொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம், அசை. (உங)

516. ஓடுந்திணைகளுதைப்பவுருண்டிருண்
டாடுமலவனையன்ன மருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானனெடுந்தகை
வாடியிருந்தான்வருங்கலமோக்கா.

(இ - ள்.) நெடுந்தகை, நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனை அன்னம் அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருங்கலமுளதோவென்று நோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வாரைக் காலான் உதைத்துக் கடல் நம்முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளினற்போலேயிருந்ததென்க. (உச)

517. ஆளியமொய்ம்பினிருந்தவப்பூம்பொழிற்
முள்வலியாளெர்மகனைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்முடர்ந்துரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) ஆளி மொய்ம்பழிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்தி, கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதுகூறுகின்றனென்க.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (நிகஅ) என்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்போர்வானைப்போலே வந்தான். அ, அசை. (உரு)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடேறுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவலனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) பொருளின்மையின் அதுதேடுதற்குக் கடலிற்போனசெய்தியும், கல்வழியால் தேடிய தன்பொருள் காற்றுற் கலங்கவிழ்தலாலே தீதுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்திக் கூறினனென்க. (உசு)

519. மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்
றேனுமமிழ்துந்திளைத்தாங்கினியன
வூனமில்கட்டுரைக்குள்ளங்குளிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதத்தன், மானும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்ற துன்பத்தை அங்ஙனம் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யான் இழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப் பெற்றேனேயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தரன் உள்ளங்குளிர்ந்தானென்க.

இவனற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுரையாயிற்று. நினைத்தல்-அருளுதலுகுதல். 'உளைத்தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தான்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தானென்க. (உஎ)

520. விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்சேழரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமினைமப்பிறுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாற் கெட்ட நின்தோழருடனே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்திரையில் வஞ்சனை சிறிதும் இன்றுகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு நெஞ்சிற் பலகால்நினையாதொழிவீராக வென்றுனென்க.

நினையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (உஅ)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனுகி
வரையகமேறவலிமினமென்னு
விரைசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரைகழன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

(இ - ள்.) தருகுவனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை உணர்த்தினனுய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தான் நிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான் கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை. (உக)

522. விசும்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநினைப்ப
நயந்தனர்போகிநறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநினைப்ப அதினை நயந்தவராய் அம்மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப் போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையுமுடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு. (ஙo)

523. கண்டாவினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழ்ந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைடத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன், அம்மலையிலுள்ள உலகிற் காண்டற்கு அரியனவாய்க் கண்டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திரு விரும்பும் தன்மையவாய்க் கோட்

டிடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டு உண்டான்; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. (கக)

524. மழைதவழ்சோலைமலைமிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமந்சோழரைஈகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையிறேக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுலவந்தான்.

ரான்கடியும், தவழ்தல் - பரத்தல்.

(இ-ள்.) இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்ட அம்மலை மிசையிற் குங்குமத்தையும் ரகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக் கட்கு இனிமையிருலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (கஉ)

525. கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று
காதங்கடந்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
ஞதனுறைவதொர்ரன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) மாலைபோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு ரதன் உறைவதொரு கொடிமதில் ரகருண்டு; அங்குப் போகக்கடவோம்; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக் கூற, அவரும் போயினராய் அந்ரகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவரை, இது கூறி, 'எழுக' என்ருன். ரகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினுன். (கஙு)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழவிருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புரூம்வகுக்கலுற்ரு
ரூகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றுரடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்ரே.

(இ-ள்.) தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தே தோன்றுகின்ற அழகை ரூம் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினுல், கரியதொருரூகந்தான் கீழேநின்று அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதி போன்றதென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (கச)

527. துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்களெல்லா
மளந்துகொண்டிடன்பம்பூரித்தணிரகராக்கிமேலா
விளங்கதிர்ப்பருதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பருதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது பொன்மதிலை; "அத்தேர்ப், பருதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவழி, ச) என்ருர் பிறரும்.

(இ - ள்.) நகரின்தன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம் ; எங்ஙனமென்னின், ஒருதேவன் அம்மதிபோலும் மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலும் மதிலேச்சூட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததொரு நகரியென்று கூறலாமென்றுரென்க. (நடு)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்ததோற்
சென்கணையிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதேய்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
றங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்திரன் அமராவதி தெய்வமகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குகின்ற தன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (நசு)

529. கிடங்குசூழ்மதிற்கேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்கலேக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதிலிற்கொடிகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம்மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுக்ருதி அவையெல்லாம் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடைய குடங்கைகளாலே, ‘ நீமுகத்தையொப்பை ; நல்லைநல்லை’ என்று அதன்புறத்தைத் தட்டுவனபோலேயிருந்தனவென்க. (நஎ)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரென்றுளிர்கை
ரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) மேகலை, கிண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்கின்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற் காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்கும் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (நஅ)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தூவிகள்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

(இ - ள்.) தம் தலையிலழுத்திய மணித்தாவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன் உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னால் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (கூக)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளிமான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளினாலழலாற்றுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதியைச் செலவைத் தவிர்த்து மேலே ஓங்கிய வெருட்சியையுடைய மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்றேர்பூண்டமாக்கள் துயிலப்பெறுதலாலே, அவை நல்லார் முகத்தின் அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருளி, வெருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விகுதி. சோதிடனூலார் இங்ஙனங்கூறுப. (சo)

533. அசும்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டிழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

(இ - ள்.) பொன் இடையறாது ஒழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற் செய்த பூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள் ஆகாயம் மீனம்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (சக)

534. தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
யூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

(இ - ள்.) நெய்யை இடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடே பிசைந்திட்டு உண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற் சாளரங்களை அடைத்துநிறைத்து அவற்றைத் திறக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய் அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார மகிலுறுப் போ ரைந்து." நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (சஉ)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனிற்

கப்பத்திந்திரன்காழுறுமாமணிச்
செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

(இ-ள்.) தானவர்தங்கிய நகரின்விளக்கம் பின்னே எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இக்கப்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்தங்கும் மணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சஉ)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிநாய்கணகங்கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரணியும் ஸ்ரீதத்தனையும்; தரன் கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றுரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றுவைத்து, மழைகள்தங்குமாடமென்றுமாம்.

(இ - ள்.) நாய்கன் நகரைநோக்கி நாம்புகுந்தது நாகமோவென்று கருதும்படி, பொன்னகரிலே புக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்து தரணுடையமனையிலே செல்லுதலாலே அத்தரன் விருந்திட்டுப் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறினனென்க. (சக)

537.(க)மாடியத்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழனுயகலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைதத்தைதொல்சீர்த்தாரணிசுரும்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்ஞள்.

538.(உ)விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுளைத்ததேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தனான்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டீண்டி
யண்ணலங்களிற்றிலுச்சியருங்கலவெறுக்கையீந்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனுகிய கலுழவேகற்குத் தேவியாகிய தாரணி, அணங்கினன்னளுமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினாற்போல (எல்லாரும் வணங்கும்படி) பெற்றஅற்றைநாளே, எள்ளிடஇடமின்றாக இம்மலையில்மன்னரெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றின் உச்சியிலே கலமாகிய செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு. அன்றே பேசினனென்க. (சரு - சுஉ)

539. மந்திரத்தாசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்றுற்
கந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா

னிந்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்கு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்தகென்றான்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) விச்சாதரலோகத்தின்கண்அரசன், கணி, கடிகச் சாதகம் செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனும் கோளாலே எண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரும் கல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேல்இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினனென்க. (சள)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனைசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றூங்கொலன்றுகொலறியலாகா
திவணதுமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினனே.

(இ - ள்.) அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிற்ப, கணி தான் கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன், இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்துவைத்தான்; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன்அறியமுடியாது; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்க அறியக்கடவேமென்று கூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினனென்க.

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதின் உணரலாகாமையின், இவற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூறினன். (சஅ)

541.(க)பால்பரந்தன்னபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணுர்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவணிருந்தபோழ்தின்.

542.(உ)என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தான்றத்திலிருக்கவென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாலாவி பரந்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலே பரந்தாற்போலும் கண்ணுர். மதியின் கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

(உ) என்வரவு-ஸ்ரீதத்தனைக்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்து உழுதலாலே சிவந்த.

(இ-ள்.) அங்ஙனமேகின தான், கண்ணுர் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணை யிலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோனு மிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைதவண்ங்க, மன்னவன் உபசாரங் கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றுனென்க. (சுக-நிo)

543. முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்மூரசானவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக்
கதிர்விரிபூணிறற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்
மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், மூரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

(இ-ள்.) அங்ஙனங்கூறியவரசன், ஒப்பனை ஏய்ப்ப அவனுடையதந்தை முதலியவர்களின் வினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றுர். (நிக)

544. இன்றையதன்றுகேண்மையெமர்நுமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைமீங்காவச்சிரயாப்பினூழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனீயே
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து ; "வச்சிரநுதியி னிட்ட, வெழுத்தனைன்" (சீவக. கருஉ) என்ப மேலும்.

(இ - ள்.) கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் நுமரெழுவரளவும் ஏழுகிழமையும்போல ஏற்றிழி வின்றி நின்றது, அக்கேண்மை ; அன்றியும் சமயமும் ஒன்றே ; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகனென்று இரண்டுசாதியில்லைகாண் ; இது நின் மனை காணென்றுனென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம். (நிஉ)

545.(க)மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற
சந்தனந்தளிர்த்ததேதபோற்சீதத்தன்றளிர்த்துநோக்கி
யெந்தைதக்குத்தந்தைதசொன்னனின்னணமென்றுகேட்ப
மூன்றைதத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றுன்.

546.(உ)வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிறன்சேடப்பாவிற்
கள்ளவிழ்கைதைவேலிக்காசில்காந்தாரநாட்டுப்
புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாகரிற்போகா
வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன்.

547.(ங)சங்குடைந்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு
ங்குடித்தெய்வங்கண்டூர்நமரங்காளறிமினென்னக்

கொங்குடைமுல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றுலெங்குலமென்றுசொன்னன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) தடங்களிலே உடைந்த தன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலும் நங்குடி. இது தூய்மைக்கு உவமை; இனி, சங்கு சுட்டாலும் நிறங்கெடாது போலக் கெட்டாலும் தன்தன்மைகெடாத குடியுமாம்; "நத்தம்போற் கேடும்" (குறள். உகடு) என்ப. அரசமுல்லையும் காவன்முல்லையுங்கருதி 'இருவடம்' என்றார்.

(இ-ள்.) மாரியின்மையின் வற்றிநின்ற சந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்த்தாற்போல மன்னனது சொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன் தளிர்த்து மன்னனை நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடைய தந்தைக்கு அவன்றன்னுடைய தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னணமென்று மூழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள், வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் காந்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியில் நின்றுநீங்காத கலுழவேகன் வேந்தன்; அவன், நங்குடித்தெய்வங்காணுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராக வென்றுசொன்னன்; ஆதலால், மார்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப் பிழைப்பதன்றுயிருந்ததென்று சொன்னனென்க.

மன்னனைநோக்கி, பிழைப்பதன்றுல் எங்குலமென்று சொன்னனெனக் கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின்றவன், நமரங்காள் அறிமினென்னைச் சொன்னனென்றது, 'மந்திரம்' என்னும் கவியிற் சொன்னனென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (நகூ - ந)

548.(க)பெருந்தகைக்குருசிற்றுழன்பெருவிலக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபுபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடராநின்ற
கருங்கண்ணிதிறத்துவேருக்கட்டுரைபயிற்றுகின்றுன்.

549.(உ)எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொண்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையேயாரான்றெருமரமன்னன்சொன்னன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருந்துபு - மனம் திருந்தாநின்று. ஓம்பி - ஓம்ப. திறம் - குலம். பயிற்றுகின்றுன், எதிர்காலமுணர்த்தியநிகழ்காலம்.

(உ) காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்தகொடி - தத்தை.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, குருசில் தோழன்தொழாநிற்க, அவன்முன் கையைப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினனுக, அவனும் மனம்பொருந்தாநின்று உபசரியாநிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக்

கொடியை அச்சங்கழ்ந்தமையால் மகளென்று ஓராளுய், கொடியோ ! மின்னே ! மணியாற்செய்தபாவையோ ! என்றுசூழலாநிற்க, அவளுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்றெட்டும் கூறுதலிலப்பயிற்றுகின்றவன் ஒருகாரியம்சொன்னனென்க.

அது, "நின்மகளிவள்" (சீவக. நுருஉ), "ஆணையிராமின்" (ஷை நுருசு) என்றவற்றுற்கொள்க. (நுசு - எ)

550.(க) தூசுலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவான்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்துகக்கி
யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்குண்டலமிலங்கநின்றூள்
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தையென்பாள்.

551.(உ) விளங்கிளாளுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பிலூலே
யளந்துணர்வரியநுங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ
லிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபொந்தமின்னிற்
றுளங்குநுண்ணுசுப்புந்தோன்றுதருவருவெண்ணவுண்டே.

552.(ங) நின்மகளிவளோநீயேநின்பதிகொண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனேயாளுமாக
வன்னவற்குரியளென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றூள்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றூள்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) உலாய் - சூழ்ந்து. நாணல் இறைஞ்சிநிற்றலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவாவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்கநின்றூள். யாழ்விச்சைத்தொகுதிகொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

(உ) குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

(ங) போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவருணத்திலும்யாவன்; "இறைவராதி மூவகைக் குலத்து ளர்ர்க்கும்" (சீவக. சுஅ0அ) என்றூர் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகரையுங்கூட்டினுன், அக்குலத்தில் தான்செய்தநல்வினையின் நிலைமையை எய்துவித்தலின். 'உரியள்' எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, விகாரமாம்.

(இ-ள்.) அல்குன்முதலியவற்றையுடையதொரு மின்போல நாணினின்றவள், தெய்வமாகிய காந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையாள்; இவள்தான் வீணையாலும் வனைப்பினுலும் உலகமெல்லாம்விளங்கினுள்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுகிழ்த்தபோற்றேன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன; முன்பு மின்போல்துளங்குநுசுப்பும் இப்பொழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயம்நிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகியஇவளை நீயே நின்பதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவனை

யினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக் கொடுப்பாயென்று கூறினைகை; காய்கனும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணி கேட்டு இவ்விழிவு இவளுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினளென்க. (நச - கூ0)

553. (க)முனிவரும்போகபூமிப்போகமூட்டாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலர்கவானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னாள்.

554.(உ)நற்படுபுலவன்சொன்னநுண்பொருளுணைழந்தியானும்
வேற்கடற்றானைவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை
பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வேற்றானை. சேலின்கடைபோன்ற கண்டியினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றின கிளவியார்வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற் பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இறந்துபடும்வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின், அவ்வின்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இங்ஙளவும் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன் பகுதியிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானும் சோதிடநூலிலே யுளனுகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்றுமன்னரிருந்தாலும் நேரேனுயினேன்; ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற் படுங்காலம் வந்தால், அவ்விதினைய யாவராலும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்கு நேர்ந்தேனென்று சொன்னனென்க.

'வாராமையின்' என்றும், 'ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேன்' என்றும் வருவித்துரைக்க. (சுக - உ)

555. படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக்
கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்கும்
விடைப்பருந்தானைவேந்தன்வேண்டுவவெறுப்பாகல்கித்
தொடித்தலர்கோதைதவீணுபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன் கருத்தே தன்கருத்தாதலின், பிறர் படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுதற்கரிய தானை.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத்தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்தபரிவைநீக்கித் தான் கொடுத்தற்குரியனவெல்லாம் கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டுவனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வீணபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (சுஙூ)

556. உடம்பிலெடுயிரிற்பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீபின்
றடங்கணிதனிமைமீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாதி
யடங்கலராட்டவேலாளுணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலும் அரிவாய். ஆதி, வியங்கோள்; எச்சமாக்கி ஒருமைபன்மை மயக்கமுமென்ப.

(இ - ள்.) உடம்பிலேடு உயிர்பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய் ஓரிடத்தும் இவளீங்காத அரிவாய், நின்தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்தனிமை போம்படி இவளுக்குத் தந்தையும்தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தன்து ஆணையையுடையீராவீராகவென்றானென்க. (சுச)

557. அருமணிவயிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
றெரிமணிசெம்பொனூர்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்பூணிறற்குச்சினந்தலைமழுங்கலின்றிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததான்றமர்கொள்கவென்றான்.

பூணிறற்குப் பகைவர்மேற்சென்றம் தலைகெடுதலின்றாகலின், அவர் முடியின் மணியை அவனடியிலே தேய்ப்பித்த தான்.

(இ-ள்.) மன்னன், அருங்கலம்வைத்தற்குச்சமைத்த மணியாகிய வயிரம்வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞூறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற் பெட்டி இரண்டாயிரமும், தானுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (சுசு)

558. பல்லினைப்பவளப்பாய்சாற்பசுமணிமிழிகைவம்பார்
நல்லகில்லிம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலக்கண்ணுடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுதானச்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றுண்ணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்சார்ந்த கட்டிலும் தவிசும் கண்ணுடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும் நீகொள்கவென்றானென்க.

ஒடு, எண்ணொடு. (சுசு)

559. விளக்கழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்தீந்தேன்
றுளக்கறவொழுகியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

(இ - ள்.) இனிமைகொண்ட கல்யாழாயிரம், விளக்கை அழலேச்சேர்த்திறற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன் அசைவற ஒழுகிறற்போன்ற நிம்பதத்திரண்டாரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ள

த்தக்க வார்க்கட்டினையுமுடையவாய்க் கோணிரைத்தனைய எண்ணெட்டிங் களைப்போல அமைகவென்றுனென்க.

கோள்நிரைத்ததிங்கள் பத்தரில் தோலிச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவமம்; "விளக்கழ லுருவின் விரியுறு பச்சை" (பொருந. நி), "உருக்கியன்ன பொருத்துறு போர்வை" (பெரும்பாண். கூ), "தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற், கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக், குரலோர்த் துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்" (மலைபடு. உக - ஈ), "தினைவாய்த் தூர்ந்த தூரப்பமை யாணி, யெண்ணெட் டிங்கள் வடிவிற் றுகி" (பொருந. கo-கக) என்றூர் பிறரும். (சுஎ)

560. அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோள்ளுளைப்
பரப்பமைகாதற்றுயர்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றுமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைதபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

"தொடர லிறுதி தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகாவொற் றுகலு மூரித்தே" (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. கஉ) என்பதனால், 'பற்பல்கால்' என்றூர். கொண்டு - கொள்ள.

(இ - ள்.) தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின், இங்குலிகமூட்டின குவளைபோலுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக் கொள்ள, அம்மடந்தைதபோகையினாலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

"ஒழியாது" (தொல். தொகை. சூ. கநி) என்றதனால், இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (சுஅ)

561. காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையொடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பாகப்
பாம்புபைத்தனையவல்குற்பல்கலைமிழற்றவேகி
யாம்பறைறுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றூள்.

(இ - ள்.) ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாள், பலர் தாம் பிச்சத்தையும் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் தகும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றுழுது நின்றுளென்க.

ஏந்தி-எந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல்-தோற்றுதலுமாம். (சுகூ)

562. அடிக்கலமாற்றவேகியரும்பெறற்றுதைதபாத
மூடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுழிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துணிற்ப
வடித்தனன்புல்லிவேந்தனுற்றுகிலாதுசொன்னுன்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி-புல்ல.

(இ - ள்.) தந்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியால் முரிந்துவணங் கினஅளவிலே, அவன் ஆற்றகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக் கொடி பலவும் நுடங்கியாங்கு நுடங்கும் தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க, வேந் தன் ஒருமொழிகூறினனென்க. (எ0)

563. வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தையெய்தாதனையரேமகளிரென்ன
நலம்புரிந்தனையகாதற்றேவிதன்னைவையகீங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்கதிபதிகூறினனே.

குலம் வழிவுகொண்டனைய அதிபதி.

(இ - ள்.) நலம் வழிவுகொண்டனையதேவி தனது வருத்தத்தைநீங்கும் படி. வலம்புரியீன்றமுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனல் வலம்புரி பயனைஎய்தாது ; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினனென்க. (எக)

564. இன்சுவையாழொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையூகமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளின்றேக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானஞ்சேர்ந்தாள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங் குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர் ; "குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி" (தொல். மரபு. சூ. சுஎ) என்றார். புறவம்- சித்திரப்புறு. மருண்ட இனிய நோக்கு.

(இ - ள்.) தளிரியல், மானினமுதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத் தே சூழ்ந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவன்மைந்தருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினாள்.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற் றவன்மகள் இடைவிடாத படையாகிய சுற்றத்தோடே போயினளென்க.

அதன் எல்லை மேற்கூறுகின்றார்.' (எங)

566. கண்ணையற்களிப்பன, வண்ணல்யானையாயிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

(இ - ள்.) கண்ணருகே மதமுடையனவாகிய யானை ஆயிரம் ; தேரி னுடையஎண் இரண்டாயிரமென்க. (எச)

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
மூற்படக்கிளந்தவற்றி, னந்புடையநூற்றியே.

(இ-ள்.) அம்டைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கமாயுடைய குதிரைகளும் முற்கூறியயானையின் நான்மடங்குற்ற பக்கத்தனவென்க.(எடு)

568. பாறுடைப்பருதிவேல், வீறுடையினையரு
மாறிரட்டியாயிரர், கூறுதற்கரியரே.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம் பிறர்க்கின்மை.

(இ-ள்.) பருதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையரும் பன்னீராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர்வஞ்சினங்கூறுதற்கு அரியரென்க.()

569. மாகநீள்விசும்பிடை, மேகநின்றிடித்தலி
ஞகன்றதிர்த்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு ; மஞ்சுமாம். அதிர்த்து - அதிர.

(இ - ள்.) விசும்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத் தன்பகையானையாகக்கருதி யானைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க்குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (எள)

570. வெஞ்சினவெகுளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சுதம்வயிறழிந், தஞ்சிநீருகுத்தவே.

(இ - ள்.) குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது கேட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீரையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
னெழ்கடலகம்புறம், வீழ்தராவிரைந்ததே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து- கலக்க.

(இ - ள்.) கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங்களோடே புயலுகுத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும் தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே விரைந்து சென்றதென்க. (எக)

572. மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றழுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக் கெட்ட ஸ்ரீதத்தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

573.(க)பானிறப்பணிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீனிறநிழன்மணி, தானிரைத்தகமெலாம்.

இதுமுதல், "பீழை" (சீவக. நிஅ0) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிமலையில், 'நிறமிகுத்தன' என்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தையுடைய ஒளிமணி.

574.(உ)வஞ்சமின்மனத்திறை, னெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினன்.

(உ) வஞ்சமில் மனத்தினன் - ஸ்ரீதத்தன். புகன்று உக - உவந்து உவகை யொழுக. பெருமகன் - தரன்.

575.(ங)ஙங்கைதன்னலத்தினன், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினர், சங்குவிம்முதானையார்.

(ங) மங்குல்-மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையாராய் எவ்விடத்தும் ஈண்டினர்.

576.(ச)ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினன்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினன்.

(ச) ஈரும்வேல். மார்பினன் - அரசன்.

577.(ஞ)மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலங்
தாதவிழ்ந்தமார்பகின், காதலன்கடலுளான்.

(ஞ) அவிழ்தற்குக்காரணமான மார்பு. 'அழைப்பி' என்பது சொல்லெச்சம்.

578.(ஃ)என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றோழனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

(ஃ) அழைப்பியென்றென முன்னேகூட்டுக.

579.(எ)துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானினைத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன்.

(எ) தொடக்கினேன் - பிணித்தேன்.

580.(அ)பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினன்.

(அ) பீழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்கு ஆழ்வித்தானைகப்பண்ணினன். சுட்டி - இதுகலம், இவர்தோழரென்றுசுட்டி.

(இ - ள்.) விஞ்சையம்பெருமகன், ஙங்கைநலத்தாலே மன்னர் ஈண்டினர்; அதுகண்டு மார்பினனுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்ததே; ஆதலால், அவனைக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, தின்றோழன் கடலிடத்தான்; அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினன்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றோழனைக் கொணர்கவென என்னையேநோக்கிக்கூற, யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனைகாணென்றுகூறி, அவ்வஞ்சனையை, அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுகூறலின், யான் தின்னையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து தின்னையொருவனையும்

துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்திலன் ; உணர்த்தி யான் அங்ஙனம் பீழைசெய்து நின்னட்பைப்பெற்றேன் ; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிகுத்தனவற்றையும் மணிகளையும் நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினன் அகம் புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையும் தோழரையுங்காட்டினனென்க.

எனவே இளபமேகூறினன்.காரியம் கடைப்படுதலின், ஈண்டு உண்மை கூறினன். "வெற்றிவேல்" (சீவக. நிகூரு) முதல், இத்துணையும் குறளடிநான்காய்வந்த கொச்சகவொருபோகு ; "நெய்யோடுதியொக்கச், செய்யாளச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, யெய்யாதல்வேண்டுமே" என்றுற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - அ)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியகிளவிதம்மா
லூன்றருகுருதிவேலாளுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைக்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவில்வயிரம்வீசுங்கனமணிக்குழையினானே.

தேன்:சொரிவதொருமாரி. ஊன்:சொரிவதொருகுருதி.

(இ - ள்.) வயிரம் ஒளியைக் கான்று பரப்பும் குழையினையுடைய வேலான், தானது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையதான துன்பம் என்குலமுள்ளளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்து கூறினனென்க. (அகூ)

582. தோடலர்தெரியலான்றன்றோழரைக்கண்டுகாத
லூடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிருபெளவமூன்றீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநான்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன் தோழரைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலிருந்தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி மூன்றீர்ப்பெளவத்திலே தான் உற்றதெல்லாங் கூறியவளவிலே, நான்கள்கண்டதுநாடகம் ; இதுகண்டிலமென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனம் நிருமித்தான். (கo)

583. கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்சூழ
மட்டவிழ்கோதைதேயாடுமண்கணைமுழவமூதூர்க்
கட்டவிழ்தாரிணன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

(இ-ள்.) முகையவிழ்ந்த தாராகிய நாய்கன், அழலாற் கதுவிய புண்ணிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்ந்து, தனக்கினியரெல்லாரும் தன்னைச்சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் தன் மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய, விகாரம். (கூ

584. பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையென விலங்கித்தோன்றுந்
திருநுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியென விறைஞ்சிநிற்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்நகைகழுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவளவிலே அவள் இறைஞ்சிநிற்ப, தன்மேல் வண்டினங்கெடும்படி அவளையணைத்து முலை புடைகொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (கூஉ)

585. சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிநிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலள்வைகினாளே.

(இ-ள்.) பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னுற் சுவரமைத்து மணியாற் கந்துநாட்டிப் பளிக்குக் கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளியாலேவேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச் சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி வைகினளென்க. (கூங)

586. பாசிழைபாவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்றலைக்கழிந்தபின்னுத்
தூசணிபாவையல்குற்றுளங்குநுண்ணூசுப்பிற்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைதவலித்ததுமறியச்சொன்னன்.

(இ - ள்.) பதுமையது அலகுற் கலாபம் விம்முதலால அதில் மணிகளற்று விழும்படியுணர்ந்து அவளிடத்து நிகழ்ந்து முன்றமையெல்லாம் அவ்விடத்தே கழிந்தபின்பு, தந்தையது குற்றமற்ற வரவையும் அவள்தந்தையாழ் வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினளென்க. (கூச)

587. வண்டுணமல்ர்ந்தகோதை1வாயொருப்பட்டுகோதத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினாளைக்
கண்டவர்மருளகாளைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

(இ-ள்.) அது கேட்ட பதுமை நெஞ்சாலே துணிந்து உடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத்தனும் காளை முலையினாளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

செறிந்தது - நெருங்கி. மகளிருமுட்படை நுகர்தற்கு ஆண்மையையிரும்பி மயங்குதற்குக் காரணமானை முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை முடிதலின், அவனை காளையுடன்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினளென். (கூரு)

(பி - ம்.)—1 'வரவொருப்பட்டு'

588. மால்வரைவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வரைமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினுனுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையாளும்வேண்டுவவிதியினோர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீகதத்தனும், நூலவல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றை ப்பிளந்துதந்த, பாலாலே கன்மையாராய்ந்து கொண்ட மணியும் பொன் னும் பலபல கொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அர சனும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறைமண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு மூதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின், 'விதியின்' என்றார். (கசு)

வேறு.

589. மையன்மதயானைநிரைமன்னன்மகிழ்ந்தானைப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினைநீபோகி
நொய்துன்மனையெய்தியிதுசெய்கெனகொடித்தான்
மொய்கொண்மூலைபாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செலவச்செருக்கு.

(இ - ள்.) பாய்தையினல் அலர்ந்ததாராகிய நாய்கன் மன்னன் மகிழ்ந்தவளவிலே மிக்கஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழி லைக் கடிதாகச்செய்கவென்று கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கள)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைகன்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதோர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாள்கிழமைவெள்ளிசயைபக்கங்
கானத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களன்றே.

(இ - ள்.) நானக்கிடங்க ஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தி னிடமே பொன்னையுடைய வானைச்சிரித்திடும் அழகினையுடையதோரு மண்ட பத்தைச்செய்கவென்று கூறினனை; கணிகள், வெள்ளிக்கிழமையும் திருதி யையும்பெற்ற உத்தராட்டாதிநாள் சிங்கம் உதயமாக முகூர்த்தங் குறித்தா ரென்க.

நானம் - புழுகு; குளிர்த்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வானத்தின்டு மென்றுமாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும் இரேவதி யும் மீனராசியாதலால், உத்தரட்டாதி நடுநாளாதலின், 'மீனத்திடைநாள்' என்றார். திருதியை, அட்டமி, நவமியோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறத்த லின், 'சயைபக்கம்' என்றார். மேடத்தின் மூற்கூறு மேடராசியின்கூறு; இரண்டாங்கூறு சிங்கராசியின்கூறு; மூன்றுங்கூறு தனுராசியின்கூறு; ஆத

லால், மேடத்தின் நடுக்கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதயமாகவிதித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தே டிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீறுகக் கிழமை ஏழாயவாறும், உத்தராட்டாதிமுதல் உரோகிணியீறுக நாள் ஆறுய வாறும் கூடுமாறென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தள வும் சந்திரன் வர்த்தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகிணி கூடிற்று. இதனானே, மேல், "ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த வொளிமதி யொண்பொ னுட்சி" (சீவக. கூஉ0) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறுதாழிகை உரோகிணியாகக் கூறினர். (கஅ)

591. நட்புப்பகையுட்கிளைஞர்மன்பொன்விளை கழனி
பட்டிலைபடுபஞ்சுதகில்பைம்பொலைதிகாண
மட்டசுவைவல்சியிலைடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதிஞயிரவருற்றுழுயல்கின்றூர்.

பொன் இட்டால் விளையுமென்று அக்கழனியின் சிறப்புக் கூறிற்று ; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்சு - படாம். ஓடு, எண்ணெடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுவிரிக்க.

(இ - ள்.) பதிஞயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே கடிதின் முடிக்குங் கருத்தினராய் முயலாகின்றரென்க. (கக)

592. வண்டுபடுதேறனற்வாய்விடொடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படகன்கிடத்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டருகுபொன்னிலங்காழுறுவடுனேந்தார்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடுதலோடே பருகித் தொழில்செய்தற்கென்று கண்ட சூந்தாலிகளாலே ஆழம்பட வெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும் பொருந்துப்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன் மேலே இந்து உயரத்திற்களவென்றறிந்து காழுறுவனவாகிய பொன்னுலே நிலத்தைப் புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம் ; ஆரவாரமுமாம். ஓடு, உடனிகழ்ச்சி.(கஂ0)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொலிபொற்றுண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்றுபளிக்கலகுபரப்பி
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினைமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று - நவில. வெள்ளி, விகாரம்.

(இ - ள்.) அப்பொன்னிலத்தே தங்கழுத்திற் குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்த தூணைப் பெருமைபெற நாட்டி மேலே பவள

மாகிய உத்தரமுதலியன பயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக் கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னென் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி-தூணுக்கும் உத்தரத்துக்கும் நடுவேவைக்கப்பட்டது.(கoக)

594. பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலதலைமண்ந்துவராஅற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

(இள்.) பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலே சுவர்செய்து முத்தினியல் கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்க மாலை முதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தை யெழுதிஞரென்க.

இவை சித்திரத்தின் மாலை. ஓவியங்கட்கும் பாடம். (கoஉ)

595. ஆயிதழபொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழைமின்போற்
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினைமுத்தமணல்பரந்துபயின்றுளதே.

(இ - ள்.) அழகிய இதழையுடைய பொன்னற்செய்த தூக்குமாலைகள் காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின் போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னும் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்கும்நெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனைற் பிறவுங்கூறினர். (கoஊ)

596. காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமையவாவிகளும்புள்ளுந்தகைகலைத்தி
னேழுறுவபாவையினெழியக்கிலிலையெழுதி
யாமொளையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையும் மானும். இயக்கிலிலையெழுதி-அதிதெய்வமாக இயக்கியதுகிலை யையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின், இவையியக்கமும் நிலையுமாகவெழுதி யென்க. எழுதி - எழுத.

(இ - ள்.) பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலே யெழுத, அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (கoசு)

597. உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளுந்தம்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதிரைவேலியினிளில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

(இ - ள்.) பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும் பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒரு விளக்கம் வாய்ந்து, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழுங் குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்கு நிகரில்லையென்னும்படி கொ டியாடாநிற்கும் ; அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (கoந)

598. ஓடுமுகில்கீறியொளிர்திங்கள்சிகைவைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனிறைன்முகனையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மைபுனிலேமியையுமொக்கும்.

(இ - ள்.) அந்தமாடமாகிய அது, முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத்தலையி லேவைத்தலாலே அரனையொக்கும் ; முக நான்காகிய அதனாலே எங்குநாடு தலாலே அயனையொக்கும் ; மேலெல்லையைத் தேடி நிமிர்ந்த தன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர். இன், அசை. (கoசு)

599. கண்டவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்குங்
கொண்டுலகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழ்முத
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

(இ-ள்.) அது, காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்த லிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தையுண்டவர் கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமைகூறினர். (கoள)

வேறு.

600. முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பற்றுத்தூண்டு
பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமூட்டிப்
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலைமாடத்திட்ட புகை தவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய் கின்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய்ச் சோதிட்கரது விமானத்தை மூட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயாவுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தஇடம். (கoஅ)

வேறு.

601.(க)அரசனதருளினெடுகண்மனையவனெய்தி
யுரைசெலல்வகையினெலகமுமறிவுற
நுரைசதிரிம்பிழைசுமுதுகாறெனை
விரைசெலலினையரைவியவரின்விடவே.

602.(உ)விடுகரிணவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபரிணயவருறைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகடுறநிழறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடுமுரசறைமினமெனவே.

603.(ஙு)மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவணறநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிர்மணிநகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிகுழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604.(ச)வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிறிதலின்றி
யூன்றுகவூழிதோறுமுலகினுண்மாந்தரெல்லா
மீன்றவர்வயத்தராகியில்லறம்புணர்காநாளும்.

605.(ஞ)தவம்புரிந்தடக்கிநோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீறி
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மின்யாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின்.

606.(சு)அம்மலரானிச்சத்தம்போதல்லியோடணிமிலைந்து
விம்முறுநுசுப்புணையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பாள்.

607.(எ)மற்றவடந்தைதாய்கண்வண்கைச்சீதத்தனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாகு
மூற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகளெல்லாங்
கற்றவள்கணங்கொணல்யாழனங்கணைக்கணிக்குநீரான்.

608.(அ)தீந்தொடைமகரவீணைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவராதிமூவகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான்.

609.(கூ)மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகரைவாழ்த்தி
விண்ணகமுழக்கினேய்ப்பவீதிதொறிருக்கியெங்குங்
கண்ணெழுனிர்கடிப்பிணைச்சிக்கடிமுரசறைந்தகாலை.

இவையொன்பதும் ஒருதொடர்.

(க) உரை செலல் வகை - மூற்கூறிச்சாற்றும் முறைமை ; புகழுமாம். கண் நடுங்குதலால் இமிழ்கின்ற ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - ஏவல் செய்வார் ; 'வியங்கோள்' போல. என்றது, முரசறைவிப்பாரை.

(உ) தகையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

(ங) மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வுயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை-முத்து. மணியும் நகையும். மூலை வளர்கின்ற தந்தை.

(ச) கற்பினின்: இன், அசை.

(ஞ) தவத்திலே மிக்கு ஐம்புலனும் அடக்கிநோற்கும் தத்துவவுணர்வி னோரை எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஓம்பி அவர் உவப் பனவற்றை ஈமின். யாவரும் உடம்பு அவமே புரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம் பால் நன்மை புரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

(ட) அனிச்சப்போதை அழகிய மலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்துவருந்தும் நுசுப்பு நோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த மூலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழிபெயர் தந்தை.

(எ) மற்று, வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான். இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காமனையும் உருக்குநீராள்.

(அ) தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங் கோட்டியாழென்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, 'மகரவீணை' என்றார்; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னொன்கும் பின்னேழுங் - குன்றுத, னால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி." முறையே உக-ககூ - கச - எ என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அர சர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக் குலத்துளாரிலுமென்க ; உருபுமயக் கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின், அரசரை முற்கூறினர்.

(கூ) தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அவ் விடத்து அரசனுக்கு அறிவித்து அவனேருளோடே தன்மனையைச் சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இந்நகரிலே உரைசுடத்தலின் கூறுபாட்டோடே மூர சை அறைவார்களாகவெனக் கூறித் தன்னினியரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் வினையுடன்சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக் குறுகி முரசறைமினெனக் கூற, அதுகேட்டு அவரும் குழலவருடைய யாழ் வாசினையை அறைவாமெனக் கூறி அணியினாராய்ப் புங்கவனறைறி வளர்ச்சி யோடே மிகுக ; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைதருவளத்தையுடைத் தாய்ப் பிணியினின்றும் நீங்குக ; இளவியாரும் கற்பினில்திரியாது நிலைபெறுக ; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம் புணர்க என உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியங்காரன்மூதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின் ; தவஞ்செய்மின் ; யான் செப்புகின்ற இக்காரியத் தையுங்கேண்மின் ; தேமொழி, தந்தையென்பாள் ; அவள்தந்தையாகிய காய்

கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான் ; குலத்தின்வந்தான் ; ஆதலால் அவன் கூறியகாரியம் இதுவாகும் ; அஃது யாதெனின், கற்றவள், நீராள், விளங்கிழை, அவள் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக் குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடைய நம்பிக்கு அவளைக்கொடுமென்று கூறினனென்பதென்று வீதி தோறும் கடிப்பிகுத்து ஆக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசறைந்த பொழுதிலேயென்க.* (கஅக - கள)

611. வணக்கருந்தாணை மன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

(இ - ள்.) மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாளையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன், கன்னியைக் கொள்ளக் கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

612. சிலைதப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவீக்கி
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவட்டிலுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயாணைப்பாலமாகுமான்வந்தான்.

கதக் களியாற் பகைக்கு அஞ்சிப் பதைத்து ஓடுதலரிய யாணை. பாலமா: மா, ஈண்டு வியங்கோளன்றி இசைநிறைத்தது.

(இ - ள்.) பகைவராற் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலுக்கட்டிக் களிற்றை அடர்த்துக் குன்றை வட்டுப்போலுருட்டும் மெய்வலியினையும், வேலினையும், யாணையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன் வந்தானென்க. (ககக)

613. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினார்த
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதிற்போன்றமுலை.

(இ - ள்.) முன்கையினையும், தோளினையும், மலை ஒத்தற்கரிய மார்பினையுமுடைய மன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின் மதுத் துளிப்ப வந்தானென்க. (கஉ0)

---

* இதன்பின், "இசைபட வறைந்த வோசை யெண்டிசை வேந்துமல்லால், விசையுடை யெவரு மீண்டி வெறுநில வெளியத் தோற்றிப், பசைபடு மாறு வந்தார் பான்மையும் பண்புமெல்லா, நசைபடநல்ல நாட்டி நாஞ்சிறி துரைத்து மன்றே" எனவொருசெய்யுள், சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதிளைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியண்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிநுசுப்பிணையுள்ளுடுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

(இ - ள்.) மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினது ஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையறுதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினைடங்கு நுசுப்பினைக் கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தனான்றேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலைமோந்துகனைகழலிலங்குசேன்றூட்
புள்ளணிகொடியிஞாணிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தனவவ்வலயோத்தியரிறையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்தநாளில் ஒப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

(இ - ள்.) ஒப்பனையை அணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீணிதிவணிகரீருநிலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்வான்விரைவினர்துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநிரைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

(இ - ள்.) கழுமுரசறைந்தகாலையிலே, வணிகரீருக நிலமிசையவர்களாகிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணரும் எல்லாரும் வீணையிற் பொருதுவெல்லவேண்டி விரைவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும் பாவாற்றியென நிரைத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுநசையால் மொய்த்த தேனீயின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவன் கொண்டுபோமாறுபோல் இவர் வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉங)

616. (க)உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனேரைவில்லகலமாகத்
திருக்குழன்மடந்தைதிசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
விசைத்தகுரானமீரால்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்
பரப்பினர்படிவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. (உ)விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்டுகிலெடுத்துவீதி
யலர்தலையணிச்சதுக்கம்போறைதம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னதுரைதிதியிலுல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) அடுத்து - சேர்த்து.

(இ - ள்.) மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருநிலத்தை ஓட்டமைத்து எரியும் பொன்னுலே ஓரைத்துவிற்கிடை அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு காற்றத்திற்குத் தக்க புழுகாலும் பனிநீராலும் எழுந்த பொடியை மாற்றிப் பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினர்; அங்ஙனம் பரப்பிப் பாவையது அடியிற் பரிவுதீரும்படி அம்பொன்னிலத்தே வெண்டுகிலைப் பல படச்சேர்த்து அதன்மேலே அனிச்சப்பூவை ஐம்முழவகலமாகப் பரப்புத லாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரை நிதியாலே மிடியராக்கினை னென்க. (கஉச-ரு)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழும்போன்மேரூர்
குண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தேதாழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைகுழல்நுழுதுசீவிப்
பண்டியன்மணங்களெல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னுள்.

(இ - ள்.) வட்டம்நிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்து நின்ற வியா ழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படி நின்ற கொடியினை வீணைபதி தொழுது குறுகி விரைக்குழலைக்கோதி அவட்கு நாணல்வரும் பரிவு அறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களையெல்லாம் தாழ்ந்து கூறினுளென்க.

விரைகுழல், விகாரம். (கஉசு)

619. எரிமணிநெற்றிவேய்ந்தவிளம்பிறைபிறிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாநுசுப்பிற்பாவை
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலைதீத்தத்
தருமுடியரசாழ்வரம்மனையறிவலென்றுள்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ் வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலையென வேழும். அம்மனை - தாய்; "அன்னை யென்னை யென்றலு மூளவே, தொன்னெறி முறைமை சொலலினு மெழுத்தினுந், தோன்று மரபின வென் மனூர் புலவர்" (தொல். பொருளியல், சூ. நுஉ) என்பது விதி.

(இ-ள்.) வீணைபதி, இது மணியை இரண்டாதலையிலும் அழுத்தியதொரு பிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டாதலையிலும் மணியைச்சுமந்த பூணைப் பொறுக்கலாத நுசுப்பினையுடைய பாவாய், அம்மனுய், நினது மகர யாழாகிய மலையினின்றுங் குதித்த பாலையென்கின்ற பண்ணுகிய நீர்ப்பெருக் கத்திலே அரசர் அழுந்துவர்; அதனை யான் அறிவேனென்றுளென்க.

இதனுல், வருவதுகூறினுள். (கஉன)

620.(க)மண்ணிடமலிரவெங்குமாந்தருந்வர்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனுட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்தாங்கை
கண்ணியவீணைவாட்டோர்க்கலாமின்றுகாண்டுமென்றே.

621.(உ)பசுங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறநுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விரிச்சிகன்றிந்துகூற
வசும்புதேனலங்கலம்பாலரிவையொடாய்ந்துநாய்கன்
விசும்புதோன்மாந்தமாவிழுஞ்சிதறினனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'ஈண்டிழ' பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய = உலகம் மதித்த.

(உ) விரிச்சிகன் - கணி ; காரணப்பெயர். அசும்புதேன்-இடையறாது ஒழுகுந்தேன்.

(இ-ள்.) சந்திராபாணமென்னும்நூலிற் கூர்த்துவல்லான், பிருகஸ்பதியை ஒப்பானாகிய விரிச்சிகன்முன் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகம்நிறைய எங்கும் தொக்கார் ; ஆதலின், உரோகிணியூர்ந்த மதியையுடைய வியாழக்கிழமையிலே நங்கையது வீணையாகிய வாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பேமென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக் கூற, அவனும் பதுமையுடனே இது நடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்து விழுநிதியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச் சிதற்றினனென்க. (கஉஅ - கூ)

622. வாசநெய்வண்டுழுசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவித்தழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதாணிகலந்திகழ்வித்தாரே.

(இ - ள்.) மாதர், மெய்யிலே வண்டுழுச விரல்சிவப்ப நெய்யைப்பூசி வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்த்தலை அரைத்த குழம்பாலே குற்றமறத் திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதனைப் பூசித் திமிர்ந்தென்க. (கஉ0)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திற்றந்த
மங்குலவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொட்ட
நங்கையையெயட்டவெல்லாம்விரையொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாளையாட்டினரம்பையன்னார்.

(இ - ள்.) அரம்பையன்னார், மனிதரை ஒப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை யெக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரையையும் துவரையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவளைக் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலே ஆட்டினரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன:-" இலவங்கம் பச்சிலைகச் சோலமிரு வேரி, மகிலமிரு வேரி வகுளஞ் சாடுன்னை, பூலைத்தக் கோல மதாவரிசி சாதிக்காய், நாகணமஞ் சட்டி நறும்பிசின் குக்குலு, மாஞ்சிகண் டிலவெண்ணெய் தீம்புனனீரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சரளம், புழுகா ரியக்கொட்டங் கொட்டஞ்

தகர,மதிமதுர முத்தக்கா சாய்ந்தவிலா மிச்சஞ்,சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட் டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய மூப்பத் திரண்டே, விதிவகை யோமா லிகை." நயப்ப, பெயர். வினா: "சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே." துவர்: "நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபலை, வன்கருங் காலி பத்துந் துவரே" எனவிவை. (கஙக)

624. வெண்ணிறமழையின்மின் போல்வெண் டிகிற்கலாபம்வீக்கிக்
கண்ணிறமுலையுந்தோ ளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பணிமுல்லைச்சூட்டுவேய்ந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தே சேர்த்தி, பண்ணையும்நிறத்தையுமுடைய சுரும்புசூழும் முல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினளென்க. (கஙஉ)

625. எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலம்புத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்
புரிமணியாகத்தைதாவிரலுதிகொண்டுபூசி
விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூச.

(இ - ள்.) அவர், வானவிற்போலும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரலுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச, மேனிதான் மணிவியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க.* (கஙஙஉ)

626. அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலேயஞ்சி
யிருங்கயந்துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தலை
நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டுலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்ணேயெனக்கரிபோக்கிற்றே.

(இ-ள்.) நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிவை ஆழ்ந்த கயத்தை விசும்பி லேநின்று பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீல மணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கய லல்ல, கண்ணேயென்று பிறர்கருதும்படி மையையெழுதினளென்க.

'கரி' என்றார், சான்றுபோலவுந்தோன்ற. 'கிடந்து' என்றும் பாடம். ()

---

* இதன்பின், "இதுமையென் றின்றுந் தேரு நிருநிலத் துறையு மாந் தர், புதுமையைப் பொருளி தென்னர் பழமையைப் பொருளி தென்பர், மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொ ருளி தாதல் பூங்கண்ணி னுணர்த்தி னளே" என ஒருசெய்யுள், சில கையெ ழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627. பொருந்துபொற்றூண்கணைஞ்ஞிற்பொலிந்துநூற்புலவர்செந்நா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்திழையார்கள்கோலமிந்திரணிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்ஙைகதிருவிற்கோர் திலகமொத்தாள்.

(இ - ள்.) தூண் நான்காற்பொலிந்து நூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணி யாற்செய்த, ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்த கோலத்தை இந்திரன் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின், கங்கை திருமகட்கிட்ட தொரு திலகத்தையொத்தாளென்க. (கஉடு)

628. மண்கனைமுழவம்விம்மவரிவளைதுவைப்பவள்வார்க்
கண்கனைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மைமெல்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சுருகுதற்குக் காரணமான யாழ்.

(இ - ள்.) தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத் தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுங் கெடுக்கலுற்று முழவு விம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசம் கண்ணெலித்து இடியின் வெம் பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (கஉசு)

629. பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணழிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டுதாகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணழி, விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக் கெடுக்கும் விளக்கு. அமு தைச் சுரந்த மதியைச் சூன்று கிரணங்களை வாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோ லும்கற்றை ; பொற்காம்பாற் கதிரைப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்டைக்கயல்.

(இ - ள்.) கண்ணழிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே போந்தனவென்க. (கஉஎ)

630. வென்றவனைகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலைபோந்ததுதெறியிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்வல்யாழ்போந்தனவுருவமாலை
தின்றுதேனிசைகள்பாடத்திருகுகர்ச்சுடரலன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலை மறைத்துக்கிடத்தலின், அம்மாலையில் தேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறு வாருமுளர். 'தின்றுதேன்றிசைகள்பாட' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) உலகூடைக்குறியாலே, வென்றவனகலத்தே பூட்டுதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலை போத்தது ; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ் போத்தனவென்க. (கஙூஅ)

வேறு.

631. ஆரத்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
தேரைகடப்பனபோற்குறள்சிந்திஞெ
டோருடைந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

(இ - ள்.) குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில் நெகிழாநிற்க வீர முண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் கடக்குமவை போல ஒண்டொடிமுன்னே நடந்தனவென்க. (கஙூக)

632. வட்டச்சூரையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டிவீக்கியவல்குலர்பல்கணை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினர்.

(இ - ள்.) வட்டமான பனிச்சையர், வாராற்கட்டின கச்சினர், சேலை கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றரென்க. (கசo)

633. வம்புவீக்கிவருமுலையுட்கரக்
தம்பிணெய்யவராணுடைத்தாணையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாளொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினர்.

(இ - ள்.) மூங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கரந்து கச்சு வீக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தாணையராய்க் கேடகத்தையும் வாளையும்பிடித்துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (கசக)

634.(க) ஆணையாணையகலுமினீரென
வேதுணுக்கோவின்மிடைந்தவொற்றவி
ராணையின்றெமதேதையென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவே.

635.(உ) கண்ணிநேடுபிறந்தகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றேருவென்றுணைவதுவர்
விண்ணுமண்ணுமிருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைத்து அவர் நீங்காமையின், ஆணை ஆணை, அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில் விச்சாதரரும் மண்ணிலுள்ளாருமெள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினர், காரிகைவண்ணங் காண்டற்கன்றே! ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணிறைந்து பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப் பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுங்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற்காணுங் கண்கள் நெருக்குற்றவென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு. ஐயுருபுவிரிக்க. நகர், ஆகுபெயர். காவற்குரியவர்களென்றும் முற்படவென்றும் நீங்காமையினென்றும் யாமுமென்றும் வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமென்றும் பின்னுமென்றும் எங்கட்கென்றும் ஆகக்கொண்மினென்றும் வருவித்துரைக்க. (கசஉ - ங)

வேறு.

636.(க)இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூட்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலருமவனயலாகாக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்வீட்டிலகங்காணர்போலும்.

637.(உ)மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங் கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று
கான்சேர்கமழ்கோதைகாரெருடர்ந்துகைவிடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிணிபொன்னுவதற்கேதக்கதென்பார்.

638.(ங)கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்கையவுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போனீணெல்லாகமீன்றபுள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையீன்றுள்போலுங்கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றீன்றுளம்மவோகொடிய்வாறே.

வேறு.

639.(ச) செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யகோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினர்.

இவை கான்குமொருதொடர்.

(க) மூல்லை இனையாருயிரிடத்து அறிவைக்கொள்ளவென்றும் கம்பலைத் தைச் சோரவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையும் எயிற்றையும் கண்மலரையும் பண்ணழுடியாத முலையையும் காண்டலவர்கள் போலேயிருந்தது, முன்பு வீட்டிலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாருமும். இவை யிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையேயே காண்பார்களென்று கூறினரென்று மாம். துவர்ச்செவ்வாய், பெயர்மாத்திரை.

(உ) மூலையும்: உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், விரைவு. ஊன் சேருயிர் - மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேரும் அடி. ஆவதற்கே: ஏகாரம், எதிர்மறை. கோதைதோல்வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, மூலையும் கூற்றங்கூற்றம்; நமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோள்; எம்மேல்தாழ்வறவுரைத்தேமென்று மாறுகு அரற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கிணியும் அல்குலின்மேகலையும் பொன்னவ திற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

(ஈ) மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பல்லை, ஐம்பாற்பகுதி. விருப்ப மாகிய மதுவை நெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்ட செப்பாவது மூலை; மதுப்பெய்த செப்புமாம். மணியாகிய காவாய் அன்னத்தின் வாய்போல மழலைவார்த்தை கூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயிரைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆக மீன்ற செப்பினையும் கள்வாய் மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண் டார் வருந்தும்படி இக்கொடியை யீன்றவள்போலேயிருந்தது, முன்பு உலகத் திற்குக் கூற்றுவனையின்றவள்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாரு மென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஓ வென்றார்.

(ச) கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வெய்ய - கொடிய.

(இ - ள்.) மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்கூறினரென்க. (கசஅ - எ)

640. வீணை வென்றிவள் வெம்மூலைப்பூந்தட
மாணை தோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்
கோணைப்போரிற்குளிக்குவமன்றெனின்
மாணற்றவஞ்செய்குவமென்மருங்.

(இ - ள்.) இவள் மூலைத்தடத்தை யாழையென்று தோய்வதன்றி ஒரு வன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின், ஆணையே, போரிற்குளிக்குவம்; இவடான் வெல்லின் இவளைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென் பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம். (கசஅ)

641. குலிகச்செப்பனகொம்மைவரிமூலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மருங்.

நலிதல், பிறவினை. மெல்லிய, விகாரம்.

(இ-ள்.) மூலை எம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம்ப வலித்துக் கண்ணுகிய அம்பாலே எம்மை எய்தாள்; அதனற்றேய்ந்த ஆவி போமென்பாருமென்க. (கசக)

642. ஊட்டியன்னவுருக்காரக்காரடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னலை

காட்டியெம்மைமக்கொன்றுயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களுந்தம்.

(இ-ள்.) இயல்பான சிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அழகீட்டப்பொருததனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினையென்றுகூறித்தொழுதுஅறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க.()

வேறு.

643. திங்கண்மதிமுகத்தசேலுண்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்,
கொங்குண்குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
மங்கைகுழியாவரக்கீத்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு
மங்கைமலரடியுந்தாமரையேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இல்பொருளுவமை; திங்கள்மதித்தமுகமுமாம். 'முகத்த', 'ஆகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

(இ - ள்.) குழலாளது முகத்திடத்தினவாகியகண்ணும் வாயும் புருவமும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும் ; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையும் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டற்றலொன்னையுமொக்கும் ; அகங்கைகுழியாவாய்த்தளிர்நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமரை மலரையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம் அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இஃதென்று யாமறியேமென்றுமாம்.
அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (கருக)

644. பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்தநூலேர்ப்பாப்பிற்பொலிந்தவாறு,
மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டிருங்குழைக்கீழிலங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையினுளை
யென்னரம்பையென்னுவாறென்பாரிமைக்குங்கணிமையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியைவீசி விளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலையினுளை அரம்பையென்னுதபடி. மாறுபட்டு இம்முத்தவடம் தோட்கட்டிற்பொலிந்தவாறும், இக்குழை காதில் இலங்குமாறும் என்னென்பாரும், கண் இமைக்குமென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்க்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கற்பிருவர்செய்தனவாகலின், இவள் தெய்வமன்றென்று தெளிவித்தலென்றும், கண் இமையாநிற்கவும் மானிடரில் விசேடமுண்டென்றும் கூறினர் ; இது, "மைம்மீ யிமையுமே வள்ளி யூவே" (தொல். களவு. சூ) என்னுஞ்சூத்திரவிரி. (கருஉ)

645. கோள்வயிரநீளருவிக்குன்றிவர்ந்தசெஞ்சுடர்போற்கொ
லேவெண்மன்னர், நீள்வயிரவெண்மருப்பினீலக்களிற்றின்மேனிலைத்

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரழுதுகைவார்தொக் கோர்கோடி, வாள்வயிரம்விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவா ரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடைய வயிரம். நீள்வயிரம், ஆகுபெயராற் கோளகை. நிரைத்தார் - வாகைத்தார்; யாழ்வென்றுஞ்சுதலின். பொங்க - மிகுத்துக் காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவ்வீப் பெறவே எல்லாவற்றுணும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, "திருமகளி வனைச்சேர்ந்தான்" (சீவக. எசச) என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழு வார்க்கு இவர்ந்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுகைவாரென்றது அவலம்; "இளி வே யிழிவே" (தொல். மெய்ப்பாடு. ரு) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவா வது பழைய தன்மைகெட்டு வேறொருவாறாய் வருந்துதலாதலின், இவரும் அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற் றோன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக்கைவிடுதற்குக் கார ணமானதோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினார்.

(இ - ள்.) மன்னர் சூன்றிலே தொழுவார்க்கு இவர்ந்த சுடர்போலே இருந்து அழுதுகைவாராய்த் தொக்கு ஒருகோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மட நோக்கினையுத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரம் தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற நல் வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (கருஉ)

646. பைம்பொனிமிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரை யீன்று, செம்பொன்மலர்ந்திலையார்கண்ணெனன்னுஞ்சீர்மணிவண் டுழலச்சில்லென், றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவே யொதுங்கியம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற் றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னிணப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண் டுழலும்படி பொன்னுய்வளர்ந்ததொரு கொடியென்று ஒருபெயர். ஓடு, எண்ணெடு.

(இ - ள்.) அலர்தார்மன்னர் அங்ஙனங்கூறி, பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோ ரும் என்மரும் உழல்வாரும் என்பாருமாகாநிற்ப, கொடியையும் பாவை யையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தாளென்க. (கருச)

647. பட்டியன்றகண்டத்திரைவளைத்துப்பண்மலர்கன் மாலை நாற்றி, விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள் சிதறித்தூம, மிட்டிளையரேத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்தகல்யாழ், தொட்டெ ழீஇப்பண்ணெறிந்தாள்கின்னாருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தூமம், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பல்வண்ணத்திரையுவ்ளைத்து நாற்றி மெழுகிச் சிதறி அகிலி ப்புகைத்து இளையரேத்தாநிற்க, இமையார்மடமகள்போலே இருந்து யாழை

யெடுத்துப்பன்னினைபழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தாள் ; அப்பொழுது கின்னரரும் சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து இவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டதிரை = கண்டமாகியதிரை. (கருரு)

வேறு.

648. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புனதயக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலமந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்குலத்துருத்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததினவேனில்.

(இ-ள்.) தாதிலே தன்புறம் புனைதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்று அலமந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கருசு)

649. தண்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக்
கண்டாணுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
நுண்டேவியிளஞ்சேவலைக்கோடுவிளிபயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததினவேனில்.

(இ - ள்.) தாதையுளைந்து தன்னிறங் கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பலகாலிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கருள)

650. குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுகடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வாளைக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பிலுலவடிபணியத்தலைவந்ததினவேனில்.

(இ-ள்.) சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதே வெறுத்து வேட்கைநீங்கிப் போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித் தலையால்வணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிது இளவேனில் தோன்றுதலின், இதுகூறினர். வேட்கை விளைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினர்.

இம்மூன்றும் (648—650) ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத் தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது, "தரவின்றுகி" (தொல். செய். கசஉ) என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைநூலோர், முகம் நிலை முரியென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (கருஅ)

வேறு.

651. தலையவிழ்கோதைதபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
விளைமதுக்கண்ணிவீணுபதியெனும்பேடிவேற்க

ணிசையவள்பாடவீரெழால்வைகெதாடங்கலன்றேறல்
வசையவளெழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லிலென்றூள்.

(இ - ள்.) கோதை அவைப்பரிசாரத்தைட்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திராநிற்க, அவள்தோழியாகிய வீணாபதியென்னும்பேடி இசையவள் பாட வீரரெல்லாரும்அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத் தொடங்குக ; அதற்கு இயையீராயின், வசையவளது யாழ்வாசினைபோலே மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றுளைக்க.

தொடங்கல்: அல்லீற்றுவியங்கோள்; "இற்றைனக்கினத்தல்" (தொல். கிளவி. சூ. கக) போல. இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றூர். (கருக)

வேறு.

652. வேயேதிரண்மென்றோள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிரோமேனி
நோயேழுலைசுமப்பதென்றூர்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்று
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றூர்.

(இ - ள்.) தோள் வேயே ; புருவம் வில்லே ; வாய் பவளமே ; மேனி தளிரே ; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம் ; இவட்கு முலை சுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினயினூர்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணுமையால் எங்ஙனே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றூர் ; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தாளென்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றுரைன்க. (கஉ0)

653. பலிகொண்டுபோதபாசமிவள்கண்
ணெனிகொண்டுயிருண்ணுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டுதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணைக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு-கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல்; "ஒலிதெங்கு" (பதிற். கஉ) போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

(இ - ள்.) அவள் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமனூர் படைக்கின்ற பொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம், இவடான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்று கருதி, எனக்குமுலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் திரையைச் சேர்ந்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின்றும்வந்து திரையைச்சேர்ந்தாளென்க.

"கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்ந்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம, னிடாமுண்ட நெற்றியா னெஞ்ஞான்றுங் கங்கை, விடா

மூண்டவார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தோன், மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை, யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை" என நான்கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி பிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென்றமையின், இக்கவியிரண்டும் (652 - 3) ஒரோவோரடி மிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகவொருபோகாம். (கசுக)

வேறு.

654. நுண்டுகிலகலல்குலெஞ்சித்தவெம்மூலை
யுண்டிவணுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்வியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியிணைல்கிஞள்.

(இ - ள்.) அல்குலுமூலையும் இவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமது வொழிந்து கட்புலனுகாத இடையையுடைய தத்தை, யாழையெடுத்துத் தோழியர் குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கிஞளென்க.

இதனல், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றுளென்றார். நெஞ்சித்தமூலை-நோக்கினர்நெஞ்சை வருத்தினமூலை. (கசுஉ).

655. பளிக்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினினியவர்நீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்குமின்றுடவருயிர்களென்னநொந்
தளித்தனையிரங்கச்சென்றணையிலேறினுள்.

(இ - ள்.) அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பையவே நீக்காநிற்க, கிண்கிணி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினுளென்க. ()

656. உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றுங்கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டிடத்தலை
யிறைவளையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினுர்கண்ணிதீந்தவே.

(இ - ள்.) கண்ணினுள், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச் சுவரை நடுவேயிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவளைக் கண்டு புறத்திருந்த வேலினுர்கண்ணி காமத்தீயால் தீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இறை, ஆகுபெயர். "பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாத விலக்கண மஞ்சாலு மண்டிதம், விதியுறு பங்கோற் பவஞ்சுக மண்டில, மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே." இவ்வொன்பதினும் இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; "நேரிருந்து காலடி கண் மாற்றிக் குதிமேலாப், பாரிருத்தல் பத்மாசனம்," "ஒன்பான் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, தன்பா லனமைந்த விருக்கையள்" (சிலப். அ: உரு - சு) என்றுர் பிறரும். (ககூச)

657. சிலைத்தொழிற்சிறு நுதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடிலுள்கணிர்
திலைப்பொழில்குரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலும் நுதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை ; "பூதம் புனைர்த்த புதிதியல் டாவை" (நற். ககஉ) என்றுர் பிறரும். கலைத் தொழிலாவன: "பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல், கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு" (சிலப். எ: க) என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடனினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான சுரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - அவ்வீக்கினசுரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் காணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல்-ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அநுசுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடனினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைவிடுதல், விளையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

(இ - ள்.) சிறுநுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினளாக; பொழில் உருகி வளைந்தன; தூண் தளிரையீன்றன; இன்னரமிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (கசுரு)

வேறு.

658. கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்ரு
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினளோ
ரரம்பொடிவீணைநாவினவின்றதேவென்றுணைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அரசர்முதலாயினர், புருவம் ஏறு ; கண்ணுமாடா ; மிடறும் வீங்காது ; எயிறும் தோன்ரு ; ஆதலால், இவள் வாய்திறந்து பாடினளோ ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய சுரம்போடே சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும் பாடிற்றேவென்று வருந்தினரென்க.

இது பதினைருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடைபிங்கலையை இயக்கமறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவும் இயக்கமாக்கி நடுவு தொழில்வரப் பாடுதலென்றறிக : "உள்ளாளம் விந்துவுட னுத மொலியுருட்டித், தள்ளாத தூக்கெடுத்த ருன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல் கம் பித்தல் குழல, மொருபதின்மே லொன்றென் றுரை", "கண்ணிமையா கண்டங் துடியா கொடிறசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்ரு பற்றெரி

முன் பிறப் செய் கூறி றை கெ

யா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, முள் ளாளப் பாட லுணர்" இசைமரபு. (ககூசு)

வேறு.

659. இசைத்திறத்தனங்களேயனேயநீரிஞர்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெலா
மசிப்பபோன்றிருவிசும்பணைந்தவென்பவே.

(இ - ள்.) முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தே பாடுதலின், அதற்கு வெருவி அவரைச் சிரிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு. (ககூஎ)

660. மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினுள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினர்தாங்கள்பாடவே.

(இ - ள்.) மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்ன ரம், மைந்தர் யாழ்வாசிக்கையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்தாற் பாடினுள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினர் தாம் கண்டத்தாற் பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (ககூஅ)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிகவின்றகான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினர்.

எழுந்திருந்துண்ணும்: "நறுந்தா தூதுத் தும்பி, கையாடு வட்டிற் றேன்றும்" (அகநா. கoஅ) என்றுர் பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

(இ - ள்.) குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்ற பின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே யின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினரென்க.

'சுரும்பெறிந்திருந்து' என்றும் பாடம். (ககூக)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழுால்வகைவீரர்தோற்ரு
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னலுட்கே.

(இ - ள்.) கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக்கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத்தோற்

ரூர் ; முருக்கிதழ்போலும் செவ்வாயினையுடையாள் நரம்பைத்தடவமைத்தர் அந்நரம்பினிசையைக்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றரென்க.

"அந்தணாளர்க் கரசு வரைவின்றே" (தொல். மரபு. சூ. அஉ) என்றதனால் 'வீரர்' என்றார். (கஎ0)

663. வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிஞரன் மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புகுந்தநுண்ணூல்வணிகருந்தொலந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

(இ - ள்.) நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தலூட்டின அரும்பையனைய வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத் தொடங்கிய நூணுணூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்தகாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க. (கஎக)

664. தேனுயர்மகரவீணைத்தீஞ்சுவையிவளேவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டும்வார்சிலைக்காமனுக்கு
மூனுயர்நுதிகொள்வேலீரொழிகவீங்கில்லையென்றான்
காணுயரலங்கன்மாலைக்கட்டியங்காரனன்றே.
தேனினமிக்க வார்சிலை.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன், தசைமிக்க முனைகொண்ட வேலினீர், இவளை மகரயாழின் இனிமையையெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காமனுயிருக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசிகளை இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (கஎஉ)

665.(க)மறுமுயற்கிவர்ந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துருகிகையு
றுபகல்கழிந்தபின்றையங்கர்க்காதிகாய்கன்
சிறுவனேர்சிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான்.

666.(உ)தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவீணைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுகுரவற்கென்னைக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னனைவணிதுவிளம்பினனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) முயலெக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி தன்னை அடைந்த மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையுமாறு போன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துமையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்கன் சிறுவன், ஏற்றை, சீவகசாமியென்பான்; அவன்தானும் தம்பியும் தோழன் மாருமாகவிருந்து, அரசர் முதலாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே இத்திரள்குலைவதற்குமுன்னே யாமும் செல்வேமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்றனல்லன் ; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்றுகொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூற,கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினனுக, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற-நிம்பற.(களஉ-ச)

667.(க)ஐயனுக்கமைந்தநீராறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னர்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரொய்தியவிளைமைமிக்காரினையர்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலம்பினற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், "இன்னன்" (சீவக. சுகூஉ) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668.(உ)மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்றுமாலைப்
பிறைவெல்லுநுதலினூளோர்பெண்கொடிவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுகாகமாலைநோக்கொடுபூக்கொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினன் - சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும் ; உம்மை, சிறப்பு. மிகுதியாவது, உலம் ஏந்துதலானும் கல்லேந்தி நீக்குதலானும் நிரைமீட்டலானும் உளதாயமிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொறுதலே குறையென்றன். இது, மேலே "விலங்கல்" (சீவக. சுஅக) என்னுங் கவிமுதலியவற்றுற்காண்க.

(உ) நுதலினளாகிய பெண்கொடி . மாலையென்றதற்கேற்ப நறைகூறினர். நோக்கு - நோக்கமேனக்கம்.

(இ-ள்.) இன்பத்தால் அமுதன்னராய் நீங்கலாகாயையிற் கொல்லியம் பாவையன்னராய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு முன்பே இயைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேறற்குக் குறையில்லையென்று விளம்பினன்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் சிலையினனுக்கு ஆண்டுச்சேறற்கு உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறையை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங் குவளைநீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரியமுண்டென்று கருதிப் பூவைக் கைக்கொண்டானென்க.

'என்று' என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (களரு - சு)

669.(க)கல்லவமேனைக்காய்கன்றேர்ந்துபூங்குவளைப்போதி
னல்லியுட்கிடந்தவோலைதாளதுசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றுய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையவாசிக்கின்றனன்.

670.(உ)கம்பனேகரினீக்கிச்சேமத்தால்வக்கதீயுட்
செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுங்கின்ரு
வெம்பிரண்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்த [ன்
னிம்பரின்றெனக்குச்சொன்ரூனிதுபட்டதடிகளென்ரூள்.

671.(கூ)ஓலையையவட்குநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுத்து
மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மென்மறையாகல்கி
வேலைநெய்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரினுற்கு
மேலைநாட்பட்டதென்றுவிளம்புவல்கேளிதென்ரூன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அப்பூவைவாங்கினநாய்கன், நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனது அல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென்று ஆராய்ந்து கொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினன்; அங்ஙனம் வெம்பி நஞ்சை யுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தான்; ஆதலாற் செகுத்திடலுற்றேநின்ரூன். இனி நம்பனேகரினின் றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்ரூன், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி = நஞ்சு. இக்கவியில்(670) 'இது பட்டதடிகளென்ரூள்' என்னுமிடத்து, 'அடிகளென் ரூள்' என்பதனை 'மேலைநாட் பட்டதென்று விளம்புவ லடிக ளென்ரூள்' என அதனேடுகூட்டி, ஓலைகொண்டுவந்தவள் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி தென்ரூன்' என்பதனை அது கேட்ட கந்துகன், திங்கள்விரவியபெயரினுற்கு இவள்கூறுகின்றவிதனை நீ கேளென்ரூனென்க, "இன்னன்" (சீவக. சுகூஉ) என்னுங்கவியில், 'சூழ்ச்சிதன்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட் டதென்ரூள்' என்று ஓலைகொண்டுவந்தவள் கந்துகன் சிறைப்புறமாகப் புத் திசேனனுக்குச்செய்திகூறினளாக்கி முடித்து, "ஓலையை" என்னுங்கவியில், 'மறையாகல்கி' என்பதனவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழு மின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்ரூள்' இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. இங்ஙனங்கூறுது, 'இதுபட்டதடிகள்' என்று கந்துகனுக்கு அவள் கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினனென்றுகூறின், புதல்வன் செய்தி யைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுது இடக்கர்முதலியகூற்றாற் கூறினனைத் தேவர் கூறுனென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம்பண்ணிய. திங் கள் = மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும்; "நீத்நீண்டு கையார்" (திணை மாலைநூற். ரு) என்றது வேங்கையையுணர்த்தினாற்போல. (களை-கூ)

672. கடியரங்கணிந்துழுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரீண்டிநாடகமயந்துகாண்டான்

குடையுடையவலெடண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்சூழ்வேலினெடுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம் ; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், எண்கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு மூடைத்தாதல். அணிந்து - பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி; "கூறிய வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங், காடுகர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற லியல்புணர்ந் தோரே." கடையறிபுலவராவார் : இயலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்வனுமுதலாயினர். ஈண்டு இவர் தன்மை யுரைப்பிற்பெருகும். "கூத்தின் வகையுங் குறைவற நோக்கி, னேத்தும் வகையா னிருவகைப் படுமே"; "அவைதாம், சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென், றுய்த்துற வகுத்தன னகத்தியன் றானே"; "சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்திநின் றுடிய வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படூஉ மென்மனோர் புலவர்." சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம் ; அது நூற்றெட்டுக் காணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம் ; இவை மெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதமென்னும் அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்க்கமெனப்படும்; "அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே" (சயந்தம்). அவிநயமாவது - கதை தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி யவிநயிப்பது. நாடகமாவது - கதைதழுவிவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

(இ-ள்.) மூதூரில் கடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி நாடகங்காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனெடுண்ணுதலாலே சீவகற்கொணர்மினென்ன, 'வேலினும் தோழருங்காணச்சென்றா'னென்று ஓலை கொண்டுவந்தவள் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றாளென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டுவந்தவள் கூற்று. "செலவினும்" (தொல். கிளவி. சூ. உஅ) என்னும் பொதுவிதியால், 'சென்றார்' என்றாள். (கஅ0)

673. நிலமறிந்தணிகலையன்சீவகனெறியினென்ன
கலனுதற்பட்டங்கட்டிகைமுடிக்கோதைசூட்டி
யலர்மூலக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற்கலாலங்கொளுத்தியிட்டான்.

(இ-ள்.) கடையறிபுலவர், ஐயனுகியசீவகன், நூலினியாய்ல் அணிவாயாகவெனக்கூற, அவனும் கட்டிச்சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலியினலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று ; "வட்டணையுந் தூசியு மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டிட னீரிரண்டாண் டெய்திய பின் - கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார மும்கிளரச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்" (பாதசேனபதீயம்). குருதிச்சாந்து-குங்குமச்சாந்து. (கஅக)

674. திருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனேலே
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்தி
யரிலைனையயரம்பைநாணவணிந்தனனங்கணன்னுன்.

(இ - ள்.) அனங்கனன்னுன், குண்டலத்தையும் ஓலையையும் நிறைமதி போலும் முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தே சேர்த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவளைத்தீண்டவும் வேட்கை நிகழாமையின், அனங்கனன்னுனென்றார். "சிலைவல்லான்போலுஞ்செறிவினுன்" (கலி.கசுஙு) என்றார் பிறரும். அவன் தீண்டுதலிற் றனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட்கை நிகழாமைகண்டு இவளும் இனிக் கூத்தினல் இவனைப் பிணிப்பேமென் றூட்கொண்டு ஆடுகின்றுளாம். ஈண்டு இவட்கு வேட்கையின்றேல், "ஆடவர் மனங்கள்" (சீவக. சுஅங) என்னுங்கவியிற் றேழ்மையை விட்டாளென்றல் பொருந்தாதாம்; இதனுனே இவள் தொடக்கின்ற காடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்திவேட்கையுற்றதொரு கதையேயாம். (கஅஉ)

675. தோற்பொலிமுழவும்யாழுந்துளைபயில்குழலுமேங்கக்
காற்கொசிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தாணையவிட்டிடட்டொல்கித்[லாம்.
தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையல்

மார்ச்சனைமுதலியவுமுளதாய், "இடக்கணினியாய் வலக்கண் குரலாய், நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்ற ஓசையுமூடைத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்ததென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினர். "கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணும் 1 பொருந்தவே, யூன மிலவா யுயர் நிலத்திற் றோன்றிலா, மானின் விழிமடவாய் வைப்பு." துளையில் குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும் யாழ்ப்பாடலுங் கண்டப்பாடலும் பயிலப்பட்ட முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். "ஓங்கிய மூங்கி 2 லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ணனுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து." ஏங்க - இவைமூன்றுங்கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம் : "குழல் வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர் - முழவியம்ப லாமந் திரிகை." போந்து - வலக்கால் முன்மிதித்தேறி வலத்தூணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங் காட்டுதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தை நோக்குதலின் மேலேயெழவெருவிப்பார்த்து. தாணை-கரந்துவரலெழினி ; "வழுவில் கேள்வி நன்னூ லுணர்ந்தோ, ரெழினி தானே மூன்றென மொழிப" "அவைதா,மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர லெழினியு மெனலூ வகையே"; இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோல மறைத்துவருமிடத்திலுமிட்டதிரைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.

(பி - ம்.)—1'பொருந்திய' 2'உயர்சந்தம் வெண்கலமும் பாங்குடைக்'

(இ-ள்.) முழவுமுதலியன எங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஓங்கிக் கோலத்தே தோற்றினள்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் துளக்கினளென்க. (கஅந)

676. தெண்மட்டித்துவலைமாலைதெனைடுதுளிப்பத்திங்க
ளுண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
விண்விட்டுக்கடவுள்வீழநுடங்கினபுருவமெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினூர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலை மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடே துளிப்ப, திங்களோடே நட்புப்பண்ணின குவளை.

(இ - ள்.) துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்பப் புருவம் அசைந்தன ; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சுநிலை குலைந்ததென்க. (கஅச)

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிசிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்மேலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போர்த்த
குங்குமச்சாந்துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்வீச
வங்கதிராமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றனள்.

(இ - ள்.) அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்துநிற்ப ஓலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசிந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத் தீண்டிவீச ஆரமின்ன ஆடாநின்றளென்க. (கஅடு)

678. மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பிலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புசூழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்சொல்லீர்.

(இ - ள்.) இடையும் ஒன்றே ; வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தால் இவள் ஒருதாய்க்குமொருபிள்ளையேவேறில்லை ; இதனையறிந்தும் அருளின்றுகஇரும்பாற்செய்த நெஞ்சினையுடையஇக்கொடியோர்இருந்துகாண்க; இவர் இதுமுடிவுபோகக் காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவளைவிட்டதாய் கொடியளோ ? அன்றுயிற் கண்ணிசூட்டியவர் கொடியரோ ? இருவரிலும் கொடியவரைக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ: ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. (கஅசு)

வேறு.

679. அகிலார்புகையலாற்சாந்தணியாள்பூச்சாரச்செல்லாள்
செல்லிற், பகலேபகைவளர்த்தபாலைசிறுநுசுப்பொன்றுண்டே
பாவ, மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட,
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றுயிதுகண்டுமுளளேபாவம்.

உண்டே : ஏகாரம், எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

(இ - ள்.) இவள் அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்; பூவின் அருகும்செல்லாள்; சென்றுளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையர்கிய பகையை வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த நுசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலை மேற்கொண்ட முலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. ()

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்
திரடாமங்க, டாந்தாமமனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்
மேற்றுதார்மூல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனம
யிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்பே, யாந்தாமரைமகளேயல்லளாயி
னமரர்மகளென்பாருமாயினரே.

பூமாலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றுமந்தாம், மணித்தாமந்தா மென்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்க; தோரியமடைந்தையர் - பற்றுப்பாடுவார்.

(இ - ள்.) மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம்; அல்லளாயின், தேவர்மகளேயாமென்பாருமென்க.

'என்பாரும்' என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. 'ஆயினர்' என்பதனை, "நெய்பருகி" (சீவக. சுஅஉ) என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டுக.மூல்லை கற்பிற்குச்சூட்டிற்று; "தாளுடைமூல்லையெல்லாம்" (ஷை சுஅசு) என்பமேலும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமாலைமுதலிய தாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையும் மூல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்பு போல்வாள் ஆடவென்றுமாம். (கஅஅ)

681. கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேகுங்கு
மச்சேறுட்டிரைக்க, எடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்மூலைகடாமேயழித்தி
டுமேற்றுமேயழித்திடுகவென், றெடியாதமாத்திரையாலுண்டோநஞ
ப்பிருந்துகாண்பாருமூளரேசெங்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்பும்
வைத்தநிழன்மதியோவாண்முகமோநோக்கிக்காணீர்.

(இ - ள்.) நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதஞ்செய்தார், ஆட்டுவதஞ் செய்தார்; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார்; என்றும் தம் காற்கீழ்வாழ்வார்சிலரை உலகம் தான்மேயழிக்குமாயின், அம்மூலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்க அமையுமென்று கருதித் தான்முறியாதமாத்திரையாலே இடையும் உண்டென்னுமளவாயிருந்தது; இப்பாதகத்தைக்கண்டுவைத்தும் இருந்து காண்பாரும் உளராயிருந்தாரென்பார்போலும், காமனதுவில்லும் அம்புமவைத்த தொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (கஅகூ)

682. நெய்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டுநி
லகலங்குவார், மைபருகிநீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்று
ளைவார்மாநாகத்தின், பைபருகுமல்குலிலயம்பற்றிப்பதனமைத்த
பாவைசிருத்தநோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகிநெஞ்சுருகிக்காமவெ
ய்வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றாரே.

கற்றை - பற்றம். கண்ணுகிய வாளேறு. படத்தின் றன்மையைக் கைக் கொள்ளுமல்குல். இலயம் - கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் கா லமைத்தகூத்து. கண்ணுருகுதல்-நீர்வார்தல். மெலிதல்-உடம்புநுணுகுதல்.()

வேறு.

683. ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேனைனங்கமாலை
யாடிணண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
வோடரிநெடுங்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டாள்
வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியனாளே.

கொடியனாள், சுட்டு.

(இ - ள்.) அனங்கமாலை, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலேயாடினாள்; ஆடியவள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலை யையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழி கையிலேகொடுத்துச் சீவகன் காணப் போகவிட்டாளென்க.

தன் கூத்திலுல் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்கு கின்றவள் தான்குறித்தனை கொள்வானைநோக்கினமையை உருவகமாகக் கூறி னர். அதனை அவன்கொள்ளாமைகண்டு காடகமகளாதலின், தன்னெஞ்சு வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார்; மா தவி, "மாலை வாரா ராயினு மாணிழை, காலை காண்குவம்" (சிலப். அ : கஙநி - சு) என்றாற்போல. (ககக)

684.(க)வளமலராணியப்பெற்றேன்வால்வளைதிருத்தப்பெற்றேன்
களனெனக்கரையுமல்குல்கையிறற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

685.(உ)என்றவளரசன்றன்னைநோக்கலனிவன்கணர்வஞ்
சென்றனைமகுடிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிறந்தபின்னை
யின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றலமடந்தைதன்னைவவிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) கைமுடிக்கோதைசூட்டுதலின், 'மலராணியப்பெற்றேன்' என்றாள். வளைதிருத்தல் எண்டுக் கூறவே ஆண்டுஅணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் கள னென்னுமோசை இயல்பு. பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்துதலின், 'அல்குலீண்

டப்பெற்றேன்' என்றுள். [தலைவனுடன் ஊடலான தலைவியூடறீர்ப்ப அவள் காலைத் தலைவன்பிடிக்க அவனுடல்போய் இன்பமாந்தன்மையவான தன்காலையும் இவன் தீண்டப்பெற்றேனென்றுள்.] குருதிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின், 'மூலை சுமந்துபெற்ற வருத்தமுமின்று தீர்ந்தேன்' என்றுள். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் தான்விரும்பிஊடற்காலத்திற் காறீண்டி ஊடறீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றுள்.

(இ - ள்.) தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலின், தான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறுதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைதத்தேதற்றிப் பின்பும் அவள் அரசன்றன்னைநோக்காளாயினுள்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை அவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவள்தன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையை வலிதிற்கொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றநின்றதென்க.(இ)

686. தேனுடைந்தொழுகுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
யூனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
காணுடைமாலைதன்னைக்கட்டியங்காரன்சூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனெழுகும். ஊனுடைந்த உருவம், வினைத்தொகை; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலைக்கேற்பக் கான்கூறினர். சீவகனையே கூடுவனென்றலின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகூறினர்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் செற்றம் நிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றடுத்துப் பிணைத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப் புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருந்திறமறியாமைகூறினர். (ககச)

687. கலையினிற்கன்னிநீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மான்
மூலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்தேன்பருகிமுள்குஞ்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பிலேவாதரற்றுமாலணங்கினன்னாள்.

'சிலைவலாய்' எனவே இத்துன்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றுள். உருவு வெளிப்படுதலிற் புல்லென்றுள். ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

(இ-ள்.) அவன் அங்ஙனம் புணர்ந்தவளவிலே, அணங்கினன்னாள், மேகலையிடத்து அழிவின்மைமையைநீக்கிக் கண்ணுல் மூலையிலேயெழுதிப் பருகி இங்ஙனம் மூறைமையறிந்துமுள்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீவந்துபுல்லுவாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுநிற்குமென்க.* (ககஞ)

---

*இதன்பின், " இங்ஙகர் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாதே, மன்னிய வணிகன் மைந்தன் சீவகன் றுனே வென்னே, யுன்னிய நெஞ்சுங் கண்ணு மொருங்குட னவனுக் காண, யென்னை நீ மனத்துள் வையாக் காரணம் யாதோ வென்றுன்" என்னும் செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

688. பிறனலமாற்றக்கேட்டுப்பீடுறற்கனிந்தகாம
நறுமலராணிந்தமாலைகாற்றக்கோர்தான்குகாத
முறைகடந்தறிதலில்லாளெண்டொடிக்குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமர்க்குச்செப்புந்தியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பீடுறற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணுகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணுகவந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன்நன்மையை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவட்கு உருகித் தன் அமைச்சர்க்குதெறியல்லாமொழிகளைக் கூறுநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார். (ககசு)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துரைக்குமாவிற்நன்னகர்க்குமன்னனே
வுலங்கலந்ததோளினீருரைமினீவிரென்னவே.

(இ - ள்.) தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உலகமெல்லாம் கூடி அவனலத்தைக் கூறுநிற்கும்; இந்நகர்க்கு அவனேபெருமான்? நீங்கள் கூறுவீராகவென்றுநிற்கவென்க.

கோபத்தால் இங்ஙனங் கூறினன். மார்பின் மகன். (ககள)

690. மட்டவிழ்ந்ததாணிணிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடிணை
லெட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினன்.

தொட்டு - தீண்டி. ஓட்டி - வஞ்சனங்கூறி.

(இ-ள்.) தாரினன் உலமேந்தியாடினன்; பின் அந்தவந்தல் யானையால் எடுத்தலாற்றுத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி நீக்கினனென்க. (ககஅ)

691. வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரிதூவலி
னெஞ்சலின்றிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்கணம்மழைபொழிந்துமாநிரைபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புணர்ந்தசெஞ்சொன்மாலைசூடினன்.

(இ - ள்.) வேடர், சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமார்நியை ஒழிவின்றுகத் தூவலின், நம்படை இருகால் உடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்மழைபோலக் கணையைப்பொழிந்து நிரையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூடினனென்க.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பிஞயிரம்மிடா
நீங்கலாதறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவத்துதந்துநீக்கிஞ
ஞங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணமே.

(இ-ள்.) சொல்லின், அவ்வண்ணம், அன்று அவ்விடத்தே நாம்பசித்து இளைத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆயிரமிடாவும், நறுநெய்வெள்ளமும் கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் ஏந்துவித்துவந்து நாம் உண்ணும்படிதந்து பசியைப்போக்கினனென்க. (உ00)

693. இன்னனென்னவின்புரிழந்தனன்னரசென
வென்னெவெளவும்வாயிருனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
னன்னதாலரிறபவறிந்துகூத்திகூறிஞ
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்.

(இ-ள்.) அவன்வலியனுமாய் நமக்கு உதவியுஞ் செய்தானென்று அவர் கூற, அதற்கு மகிழானுய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும் இழந்தேனல்லனேவென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்ஙனே யென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தேநின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருத்தலை ; ஆதல், விகாரம். இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்களும் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலேயிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துகால்வர் இயைந்தாராதலின், தாழ்வில்லையென்றுவிளம்பினன் ; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் அச்சிலையினுனுக்கு ஆண்டுச்சேறற்குச் சிறிது தாழ்வுண்டென்று மறைவல்லாற்கு உரைக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொடிவந்து குவளைநீட்ட அதனைக்கொண்டான் ; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று வாசித்தான் ; வாசித்து ஓலைகொண்டுவந்தவளைப்பார்க்க, அவள் மேலைநாட்பட்டதென்று விளம்புவல் அடிகளென்றுள் ; அதுகேட்ட கந்துகன் திங்கள் விரவியபெயரினுற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீ கேளென்றுன் ; அப்பொழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றுள் ; சீவகற்கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழரும் காணச்சென்றார் ; அப்பொழுது அவரும் சீவகன் அணிகவென்ன, அவனும் கொளுத்தியிட்டான் ; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான் ; அணிந்தபின்பு அவள் காண்பார்மனத்தையெல்லாம் முற்படத் துளக்கினுள். துளக்கினபின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்விட்டது ; அங்ஙனம் பண்விடும்படி கூத்தாடாநின்றுள் ; அங்ஙனம் தாமவரங்கின்மேலே கொம்பு ஆடக் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லீரென்பாரும், பாவமென்பாரும், அமரர்மகளேயென்பாரும், காண்பாருமுளரோயென்பாரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், கைவாரும், மெலிகின்றுருமாயினர் ; அங்ஙனமாம்படி அனங்கமாலை அவர்மனமென்னும் அரங்

கின்மேலே ஆடினள்; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்; விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காணுமையின், இவைபெற்றேன்; யான் பெறுதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனேநோக்காளாயினள்; ஆதலால், தான் வலிதிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னும் மனத்தே சென்றம் நின்றது; அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்திட்டான்; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓவாதரற்றும்; அங்ஙனம் பிறனலம் அரற்றக்கேட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும்; அங்ஙனஞ் செப்புகின்றவன், உரைமின் நீவிரென்ஞநிற்க, அவரும், ஆடினன், நீக்கினன், சூடினன், நீக்கினன்; ஆதலால், இன்னனென்ன, அதற்கு இன்புறுனுய் என்னரசுமிழந்தேனென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்ஙனேயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்றுன்; இதுபட்டதென்றுள்; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாலைக்காலத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையகல்கிஅவளைப்போக்கி,புத்திசேனனேநோக்கி, அவன்கருத்துஅன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலை கூறினுள்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியம்இன்னதாயிருந்தது; ஆதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினனென்க.

செய்திகூறுகின்றுள், இதுபட்டதென்றுளென்க. (உஅக)

694. தாததாதுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைதழுத்தணிந்தமார்பன்கூரெயிறிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணினைமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) மார்பன், கந்துகன் கூறியகாரியங்களையும் சேடி கூறியவற்றையும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதொரு தீங்குசிறிதுமில்லை; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றுன்.

உலாம் - அலமரும். (உஉ)

695.(க)கண்ணுதற்கடவுள்சீறக்கணலெரிகுளித்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருநுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான்.

696.(உ)கருநெறிபயின்றகுஞ்சிக்காழகில்கமழ்வூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலைவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனேரோலைசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிற்கிருளறச்சுடரைவைத்தான்.

697.(கூ)தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரத்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698.(சு)இரும்பறக்கழுவியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெறற்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குருசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) திருவின்மிக்கான், பெயருமாம்.

(உ) வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலையைக் குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூட்டி.

(ஙு) தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில் ; வரைப்பொதியில், இருபெயரொட்டாகாது. மன்-பெருமை. மின்னை அகலவிரித்த தன்மையையுத்து. நுரைபோலும் கலிங்கம்.

(சு) கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சுரிகையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி விளங்க வீக்கியென்க; "சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடை" (பெரும் பாண். எஙு) என்றுர்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

(இ-ள்.) கடவுள் சீறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்றினலொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய மார்பன், குருசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையையூட்டி மாலையை மிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஓரோலையை ஒருகாதிற்குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொருகாதிற்கிட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித்தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினற்போல வுடுத்தான் ; உடுத்துச் சுரிகையை வீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தால் மிக்கான் ; அப்பொழுது முருகனேயொத்தானென்க. (உஙு-சு)

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாளொளியாரமார்பின்
விரைவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுரைகிழித்தனையகொய்ம்மைநுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுரைகிழித்துணருமொப்பிலுவியப்பாவையொத்தார்.

(இ - ள்.) இளையரெல்லாம், மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களையணிந்து துகிலையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பாவையையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றுர், அசைவின்கட்பாடஞ்செய்தலின். பாவை-இருபாற்கும் பொதுவாதல், "கைபுனைபாவையெல்லாங் கதிர்முலையாக்கினன்" (சீவக. கூஙஎ) என்றதனுலுங்கொள்க. (உஙஎ)

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியூணுண்ணுமவ்வேகத்துறுபுலியனையராக
மருக்கமேர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணரூனேறினனே.

ஊனையுருக்கி.

(இ - ள்) செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ற மன்னமாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியனைய அண்ணரூன் ஏறினனென்க. (உஅ)

701. விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநுனையொளிறுமாலைவாட்படைமறவர்சூழ
வடுதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினனே.

காய்ந்துவடித்த நுனையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. கரையை அடுகின்ற திரை. மங்கலத்திற்குச் சங்கு கூறினர்.

(இ - ள்.) தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை அணுகினனென்க. (உக)

702. தோற்றனண்மடந்தைதன்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனிளநலனுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொடிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினரே.

(இ - ள்.) மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னநிற்க, மடந்தை தோன்றலுக்கு யாழைத் தோற்றுளென்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்தற்கு நோற்றுளென்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினர், எவ்விடத்துமென்க.

இவன் கல்வி உணர்தலிற் றெளிவுபற்றி, 'தோற்றனள்' என்று இறப்பாற்கூறினர். (உக0)

வேறு.

703. சுரும்பிறக்கொடுங்குழைசுழன்றெருத்தலைத்தர
வருமலர்த்தெரியலானிழன்றுதேக்கியையெனப்
பொருமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினு
லுருவிவந்துதோன்றினனங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) செற்றமறுத கட்டியங்காரன், தனது மகரக்குழைஅசைந்து கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொருத மனத்தை அண்ணல் தனது பொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்துவந்து தோன்றினனென்க.

எனவே பெர்லிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மந்திகை யென்றலின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினர். (உகக)

704. குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுறீஇப்
புனிகொண்மால்வரையெனப்படுமதக்களிறிரீஇ
யினிதிழிந்திளையபோத்தவின்னகிற்கொழும்புகை
மூனியவுண்டகுஞ்சியான்மூரண்கொண்மாடமுன்னினனன்.

குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்கு உவமம். முனிய - வெறுக்க.

(இ - ள்.) குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலும் தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இளையர் இனிதாகவேத்த இழிந்து யாழால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (உகஉ)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லணைப்பொலிந்தவண்ணம்போகுயர்
மதியதேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வுதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன், அசை. போகுயர் மதி-உயர்ந்தமதி. மலையும் மதியமும் சுடரும், மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சீவகனுக்குமுவமம்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலே நடந்துசென்று புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்த தன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்து மன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (உகங)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிங்கக
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினேயகாமனூர்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டுநோக்கினர்.

(இ-ள்.) உருவினுல் வியப்பையுடைய காமனூர், இவள்நலம்பரந்த இந்த நகர்க்கண்ணே இவள்நலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகுவான்கருதி ஐங்கணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக் கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: "அந்தணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர் முல்லை பனிநீல-மைந்துமே, வீரவேன் மைந்தரையும் வேனெடுங்கண் மாதரையு, மாரவே ளெய்யு மலர்." இவை திரவிய பாணம்; இங்கிதம், மதனம், வசீகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

707.(க)முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனூர்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியனு
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந்ததார்க்காளைசீவகன்னனோ.

இதுமுதல், "இனைய" (சீவக. எ0க) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடிகள்தம் முனைவனுவான் - அயன். இவனென் பதனை, 'மார்பம்' (ஷை எ0அ) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின.

708.(உ)பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்திணை
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்விரைசெய்மார்பமோலையா
வென்னைபட்டவாறரோவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும் ; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி - யானையை அகப்படுத்துமிடம். 'என்று' என வருவிக்க.

709.(ங)இனையகூறிமற்றவடோழிமாருயின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதாழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்திரனையதனையதாயினர்.

தோழிமாரும்: உம்மை, சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஓதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

(இ - ள்.) அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரிலும் வனப்பு மிக்குக் கட்கினியனைய ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாள் நினைத்திருந்து நிருமிதத்தாலியற்றியமகன், இச்சீவகன் ; இவன் விரைசெய் மார்பம் ஓலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்திலே எழுதி அடிமைகொள்ளும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல் அகப்பட் டான் ; ஈதொரு கல்வினையுண்டாயவாறு எங்ஙனமிருந்ததென்று இத்தன் மையவான மொழிகளைக்கூறி அவள்தோழிமாரும் இன்புறுகிற்க, ஒழிந்தோ ரும் காமனைக்கண்ணுற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார், அவ்வளவவ்வளவாகிய இன்பத்தின்வடிவு தாமாயினரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொ ருகல்வினையெனவும் ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகங - எ)

வேறு.

710.(க)குட்டநீர்க்குவளையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்கலாற்றுக்
கட்டழகமைந்தகண்ணுணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டதாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவுகின்றுளெரியுறுமெழுகினின்றுள்.

711.(உ)கலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்வலியிளைமைவாரா
குலப்பிறப்பெண்ணுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகாளை
யிலப்பொலியலங்கன்மார்பமியைவதென்றுகுங்கொல்லோ.

712.(கூ)தீங்கரும்பெருத்திற்றூங்கியீன்றியிருந்ததீந்தே
னுங்கணைற்பருகியிட்டுலனுணப்பட்டகம்பி
பூங்குழன்மகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீரெஞ்சேயென்றுள்
வீங்கியகாமம்வென்றூர்விளைத்தவின்பத்தேதாடொப்பாள்.

713.(சு)கண்ணெனுமம்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழுழலைபாயும்பெருவணப்புடையகம்பி
யெண்ணின்மற்றியாவனுங்கொலென்னிதற்படித்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான்.

714.(ரு)யாவனேயானுமாகவருநிறைக்கதவுநீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கண்ணிமாடம்புகுந்து
நோவவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றுள்.

715.(சூ)கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லடுங்கித்தன்றூழிகூந்த
லிழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லுங்கொடியிற்புல்லி
யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றுள்.

இவை ஆறும் ஒருதொடர்.

(க) குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய எரி கொழுந்துபட்டு எரியநின்றுள். இது, கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு.

(உ) தனது வடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தினது இரண்டுதலையிலும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற கைகளாலே காமமென்கிற கடலைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடுகின்ற காளையது மார்பம் இயையும் நல்வினை எந்நாளிலே உண்டாவதென்று ஐயுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தாளென்க. 'என்றுகும்' என்பது விரைவென்னுமெய்ப்பாடு.

(ங) 'கரும்பெருத்திற்றூங்கி' என்று எளிமைகூறினாள். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவ்வினநுகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'ஈயின்றியிருந்ததீந்தேன்' என்றாள்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நாம் கண்ணாலே நலத்தை உள்ளடக்கி நுகாப்பட்ட நம்பி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறக்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம் = சுவர்க்கத்தின்பம்.

(ச) ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக் குலமுதலியவெல்லாம் நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான்; "இருகணும்புதைத்துலைக்கும்" (சீவக.கருளசு) என்றாற்போல; அந்தஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலின், 'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றாள். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையின், 'பெண்ணெனுமுழுழலைபாயும்' என்றாள்; யாழ்வென்ற பின் அல்லது அவற்கு

வேட்னகநிகழாமை மேலேகாண்க. யாவனுங்கொல் - தேவனே மகனே; இஃது ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு; "சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப,விழிந் துழி யிழிபே சுட்ட லான" (தொல். களவு. சூ. ங) என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயம்நிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் நிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமை முன்னே காண்டலின், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின ஏந்த லென்றாள். உருவச்சென்தீ: உருவம், அடை. தீ வேலின்வடிவைக் கொண் டாற்போலும் வேலான்.

(ங) தேவனுயினுமாக, மகனுயினுமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக் கதவைத் திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலையாலே-எனது இயல்பாலே; மேல் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற. தேவரிற்செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இமை யாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியபிப்ணிப்பேன்.

(சு) உறைகழித்த வேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடந் திடைப் பிணையென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென் பவை இடுக்கணென்னுமெய்ப்பாடு. நடுங்கி: இது நடுக்கமென்னும் மெய்ப் பாடு. 'மெல்லவழுக்கி' என்பது பாடமாயின், அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வண்டுகெடும்படி அவளைச்சேர்ந்து. இது, கையா றென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகை மார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலயாழையுஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாகவென்றாளென்க.

(இ-ள்.) மிக்க அழகுடைய கண்ணுள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவள் வேலான், வனப்புடையகம்பி, என்னிதற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந் தால் யாவனுங்கொலென ஐயுற்று, யாவனேயாயினுமாக; நமதுஞானக்கண் ணிடத்தான்; அதனால், யாமேக்கினவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்து கடைந்திடுகின்ற காளையது மார்பு இயைவது என்றுவது கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலின், அதற்கு ஆற்றாது சிறையைக் கைபோய் நாண்வேலியைப் பாய்ந்து காமத்தீயெரிய நின்றாள்; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகின் நின்றாள்; அங்ஙனம்நின்று மாழ்கி விழித்து உயிர்த்து நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே வீழ்ந்து அவளைப்புல்லி அங்ஙனம் கையாறுற்றவிடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனைநோக்கி, நீக்கி மாடம்புகுந்து யான்நோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய்; நின்னையும் பிணிப்பேன்; சிறிதுபொழுது கழிகவென்றாள்; என்ற பின்பு தன்னெஞ்சினை நோக்கி, நெஞ்சே,நலனுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றியிருந்த நீர்தேரைதலால், மகளிர்முன்னே புலம்பாதொழிகவென்று ஆற்றுவித்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி, இனியயாழிது உய்த்துக்கொடுமோவென்றாளென்க. ()

வேறு.

716.(க) தடங்கணுள்பணியிறற்றனைவ்வீணையொன்றினை
நெடுங்கணெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டிணண்
மடங்கலன்னமொய்ம்பினன்வருகவென்றுகொண்டதன்
கிடந்தநானத்தெல்லையைக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினன்.

வேறு.

717.(உ)சூரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்க்கொந்தீன்றதுளியேபோற்
பாரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன் பசும்டொய்யாழ்
நரம்புதேனுர்த்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்றுளைநோக்கியிசையினிதுசொன்னன்.

718.(கூ)சீர்கின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீன்வந்திதுபோக
வார்கின்றிளமுலையிறுவ்வாட்புண்ணுற்றதிதுதடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவெண்பொனுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிது வென்றன்.

719.(ச)கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தீயால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழுவர்சுடப்பட்டுக்குரங்கிவெந்திதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தூமமார்ந்ததுகிலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டுநங்கைகலத்திதுவென்றன்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய வீணை. எழினி - உறை.

(உ) வானம் சூல்முற்றி மெய்க்கொந்து சுரந்தின்ற பெருமழை எத்துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்த நூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக் கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கிய முலை. பொல்லாமை இதுவென்றுனென்க ; பொல்லாங்குபலவற்றையும் சாதியொருமையான், 'இது' என்றன். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: "செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு", "செம்பகை யென்பது பண்ணே னளாஅ, வின்பமி லோசை யென்மனுர் புலவர்", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்", "கூட மென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென வின்றிச், சிதறி யுரைக்குங ருச்சரிப் பிசையே" என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்; "நீரிலே நிற்ற லழுகுதல் வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நிற்ற லிடிவீழ்த ணேய்மரப் பாற்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு நிற்றல், சேரினேர் பண்க ணிறமயக் கப்படுஞ் சிற்றிடையே."

(கூ) இளகிற்று-மெல்கிற்று. கட்ட ஆதாரமின்மையின், வார் இளகுறு முலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிற்றல். கணிகைசிறுவன்போலென் றது, நிலமயங்கினவிடத்தே நிற்றலின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிக வென்றன இகழ்ச்சி.

(ச) கல்சேர் மூலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. 'இது' என்பது இரண்டற்குங் கூட்டுக. நங்கைகலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன : "சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு, கல்ல குமிழும் தணக்குடனே - மெல்லியலா, யுத்தமமான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக யாழோர் விதி", "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்றுதான்கு, மூளதா யொருங்கூன மின்றி-யளவு, முதிராதிளகாது மூன்றுங்கூ றுய, வதுவாகில் வீணைத்தண்டாம்", "கோடே பத்தராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாகும்", "பதுமங்கழல்குடந் தாடியொ டுள்ளிபண் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என இவையும் பிறவும்.

(இ - ள்.) தந்தையது ஏவலாலே அவ்வீணைபதிதான் அவ்வெழினியையுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்த வீணைகளைச் செலுத்திக் கொடுத்தாள்; அப்பொழுது மொய்ம்பினனும் இங்ஙனேவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினன்; நோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனுர்த்தெனத் தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமை இதுவென்று வீணைபதி நின்றவளைநோக்கிச் சொன்னன் ; எங்ஙனமெனின், மூலியினுய், இந்தமரம் மெல்கிற்றுதலின், இவ்வியாழ் வேண்டா ; இந்தமரம் அழுகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால், இவ்வியாழ் நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ்ஒழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றுதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னன்; அங்ஙனங்கூறியபின்னும் கதிர்மூலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், கல்லையாழை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு நங்கைகலத்தது இதுவென்றுனென்க. ()

வேறு.

720. இருங்கிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருந்தலமின்னுப்பொன்னாண்முகின்முலைமாரித்தீம்பா
லொருந்தலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்கான்முரீங்கி
யருந்தலங்கவினிவான்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

(இ- ள்.) மண்மகளீன்றப்பட்ட மரம், விசும்பென்னும் செவிலித்தாய் அழகியநலத்தையுடைய மின்னுகிய பொன்னணிகலனையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்தீங்கி வளர்ந்து வானின்வாயால் அரிந்துவந்தது, இவ்வியாழென்றுனென்க.

ஈன்றது, பெயர்; சினை வினைமுதலொடுமுடிந்தது. நற்றாயன்பு செவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற, 'ஒருதலம்' என்றார். நான்காவன: வெயிலும் காற்றும் நீரும் நிழலுமிகுதல்.

721. தீந்தொடைநரம்பின்றீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புரிகெழித்துதோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்ருள்செல்வனுக்கென்னைமைத்தன்
வாங்குபுகுபுலன்கையுள்வார்புரிநரம்புகொண்டான்.

(இ - ள்.) மைத்தன், நரம்பின்தீமையை நெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி மூறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஓதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்ருளென்ருநிற்க, அவன் நடுலன் கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினுன் ; யாழ் நன்ருதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனுல், நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினருரும் போர்க்கோலத்தோற்றும் புறத்துநின்ருரென்பது தோன்ற, நடுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்ருர் ; அது, மேல், "பண்ணியல் யானைமேலான் பதுமுகன்" (சீவக. எசள) என்பதனுலுணர்க. "கொடும்புரி மயிர்தும்பு மூறுக்கினை நான்கு, நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப" என்ருர். (உட்க)

722. பணிவருமம்பம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
ணணிபெறவெழுகியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காளைகொண்டுகடலகம்வளைக்கலுற்ருன்.

பணிவரும் - வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமார்டகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி ; "இடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇ" (சிலப். அ : உஅ) என்ருர் பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கு இட்டன.

(இ - ள்.) நூல்போனவன் புகழப்படுங்காளை, பத்தர்முதலியவற்றையுடைய யாழைக்கொண்டு உலகினை வளைக்கலுற்ருனென்க. (உடo)

723. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெரிதறேற்ருர்
சுரரொடுமக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனபுள்ளுமாவு
மூருகினமராமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்ருன்.

(இ-ள்.) குஞ்சியான், செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்களும் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார் ; இன்னரரும் அசுணமும் சோர்ந்தன ; மரமும் கல்லும் உருகின ; அங்ஙனம் வாசித்தநிலையைக் குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாடலுஞ் செய்து பாடாநின்ருரென்க.

"ஆழியு மாரும்போற் கேறி யதனருகே, யூழி யொரோவொன் றுடன் கேறி - வாழி, யெருதாதி கேழ்த்திசைகொண் டூராறு மெண்ணிக், கருதாய்

நிலக்கயிற்றைக் கண்டு" (சினேந்திரா. காண்ட. ஆருடச்சக்கரம், க.) இப் பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது கரம்டையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலா மாறுகாண்க. (உஙக)

வேறு.

724.(க)கன்னிகாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதழுலையென்கோயான்.

725.(உ)கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியாற்றுமலையென்கோயா
னருவியாற்றுமலைகண்டழுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726.(ங)வானமீனினரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டழுங்குந்
தேனுர்கோதைதபரிந்தென்கோயான்.
இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியும் கூதிர்ப்பருவங்குறித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்றன்மையும், அது தலைவியை வருத்துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ ? நீயே அறிதியன்றேவெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்தனவாக்குக. இளவேனிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று ; யாழ்வென்றபின்னல்லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றுகப் புலப்படுமென்பது கருதி.

க. (இ - ள்.) யான் கன்னியாகிய பாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழை மின்னு நிற்கும், இரங்காநிற்குமென்கோ ; யான் மூலையினையுடைய அரிவை அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. (இ - ள்.) யான் புயலால் அருவியாற்றுமலையென்கோ ; யான் அதனைக்கண்டு மருவுதனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ங. (இ - ள்.) யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைதோல்வாள் பரிந்து அழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள், கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கின. இது, மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். (உஙஉ - சு)

வேறு.

727. அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வீணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கணிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

(இ - ள்.) தலைவனதுவிரல் தம்பையாய்த்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றற்பாடிய வனப்பையுமுட் கொண்டு, இன்னரர் வீணையைக் கைவிட்டார்; விஞ்சையர் தெஞ்சுருகி மெய் சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட் டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டா ரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (உகரு)

728. வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலை
சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புகம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றுரப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினரே.

(இ-ள்.) மதுவை விரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்த மா லையினையும் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் கம்பி மிடறும் ஒன்றுய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, இன்னரர் மேனிவா டினரென்க.

இதனால், கருவியும்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (உகசு)

729. விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழவான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணருணனங்கணப்பாடினரசெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினரே.

(இ - ள்.) அண்ணருன், வியப்ப ஏத்த மகிழச் சோர ஈணப் பாடி னன்; அதுகேட்ட அரசெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்ட பா வைபோலாயினரென்க.

இதனால், கருவியை நீக்கி மிடற்றுப்பாடக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (உகள)

வேறு.

730. (க) பருந்து[1] நிழலும்போற்பாட்டுமெழாலுக்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணைதான்மூற்பா
ணிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலைவேற்கண்ணாள்.

731. (உ) கோதைதபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்சூடிங்
காதிணைளிர்ந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப
மாதரெருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர
கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(பி - ம்.)—1 'அதனிழலும்'

(க) பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றாற்போலப் பாட வேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று ; "சிச்சிலி பூஞை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து-பச்சைசிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு" என்றார். 'விருந்தாகச்சேர்ந்தன' என்றுள், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில் லாது இவனிடத்தே காண்டலின். 'வீணை' என்றது யாழையும் பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புனைநும்நாளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில்: இளமை - குணம்.

(உ) உட்கும் நாணும் ஒருங்குவருதலின், 'நுதல்வியர்ப்ப' என்றார். அது தன்னை அவலைக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு ; அது, "புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்" (தொல். மெய்ப்பாடு. கஉ) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். இடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) மயில்போலிருந்தாள், கண்ணுள், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்தோற்றற்குப் பருந்தும் அதன் நிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப் பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுரகீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினளென்க.

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும் வருவிக்க. (உஉஅ - கூ)

வேறு.

732.(க) இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துழுலையுஞ்
சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

733.(உ) பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

734.(கூ) அரும்பேர்வனமுலையுமாடனைமென்சூளுந்
திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளாகியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினுள், வேட்கையும் சிறிது பட்டுநிற்றலின்.

க. (இ-ள்.) இசைக்கலிறைநத்தசொல்லினுப், முலையும் நுதலும் பசலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிறிறைநத்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. (இ - ள்.) கண்ணினுப், நுதன்முதலியன பசலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிறிறைநத்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

ங. (இ - ள்.) சொல்லினுப், முலைமுதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி முத்துவடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவி தெளிந்ததொழுகே காலம் வேனிலாயிற்று. உசo - சஉ)

வே று.

735. பண்ணெனறுபாடலதுவொன்றுபல்வலைக்கை
மண்ணெனறுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணினின்றியங்கிமிடறுகடுகடுங்கி
யெண்ணினின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

'அதுவொன்று' என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; "ஆவுதிமண்ணி" (மதுரை. சகூச) என்றுர்பிறரும். 'விரலும்' என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்ற வெளியை. 'கடுகடுங்கி' என்றது கம்பிதப்பாட்டை; "எடுத்தல்பாட் டெச்சமா மெண்படுத்தன் மந்தந், தடுத்து நலிதல் சமமாந் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குழல, முள்வாங்கிப் பாடலுனர்" எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங் கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்ற யாழும் ஒருதிறமாயிருந்தன; அவன்பாடின பாட்டும் யாழும் வேறுருதிறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப் பொருந்தும் பல்வலைக்கையின்விரலும் அதற்கேற்கும் பாட்டுக்களும் ஈரம்புடன் நடவாவாயின; பின்பு கருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது குறைந்து மாதர் இசைதோற்றுளென்க.

"சிலைத்தொழில்", "கருங்கொடி" (சீவக. கூடுள - அ) என்னும் கவிகளால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையளென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாரைக் கூறுமாறுபோல, "விருந்தாகயாழ்பண்ணி" (ஷெ. எகo) என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், 'பண்ணெனறு பாடலதுவொன்று' என்றதற்கு யாழுமிடறும் வேறுபட்டதென்றும், 'விண்ணினின்றியங்கி' என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்க்குரித்தன்மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றுளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றியின்மையுமுணர்க. (உசஙூ)

736. மையார்நெடுங்கண்ணுண்மாமணியாழ்தாலுடைந்து
நையாநடுங்குகாணினாணமீதூராப்
பொய்யாதோர்குன்றெறிப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மாலை
பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

கைந்துநடுங்குதல், இழிவென்னுமெய்ப்பாடு; வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்ற மாலையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

(இ-ள்.) கண்ணுளாகிய பெண்ணரசிதான், அங்ஙனம் யாழ்தோற்றலின் நமக்குத்தோல்வியுளதாயிற்றென்றுகைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்ல வேண்டுதலின் நாணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள் போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்கு ஏந்தினளென்க. (உசச)

737. மெல்லெனின்சிலம்பாற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ
நல்லபெடையன்னநாணவடியோதுங்கி
யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீ
ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

(இ-ள்.) அங்ஙனமேந்தினவள், அரற்ற உமிழ நாண அடியால் நடந்து சென்று, உலகிலுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர் தவமே செய்மினென்று கூறுவாளைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனை வீழ்த் தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப, 'வீழ்த்தனள்' என்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவள்பிறப்பித்தலின், 'என்பாள்போல்' என்றார். ஒல்லென - வெளியாகவென்றுமாம். (உசடு)

வேறு.

738. நாகத்துப்படங்கொளல்குனலங்கிளர்செம்பொன்மாலை
மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ
லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றாள்
போகத்துநெறியைக்காட்டும்பூமகள்புணர்ந்ததொட்பாள்.

(இ - ள்.) போகத்தின்வழியைக்காட்டுந் திரு வந்துகூடிய தன்மையை யொப்பாள், அல்குலவள், ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந் ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவன் ஆகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது இறைஞ்சி நின்றாளென்க.

மாலை அவனது மூடிகூடாத கருநெறிபயின்ற குஞ்சி எருத்தத்துஅலைந்து கிடந்தன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மேக முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயின், காலமயக்கம். (உசக)

739. செம்மலாடியுநோக்கித்திருமணியல்குனோக்கி
வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போல்வாகி
மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமணைமலர்த்தேவியென்றான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் நின்றமையால், விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயம்நீக்குதற்குரிய கருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயம்நீங்கியும் தகர்த்தற்குரிய மாதரைத் திருவென்றே கருதினனென்க.

அடிநிலந்தீண்டியும், ஆடைமாசேறியும், மாலை வாடியும், கண்இமைத்தும் ஐயம்நீக்கும். விம்மிதம் - வியப்பு ; அஃதாவது பிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையின், தன்கண்மறைந்துநின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையும்கண்ணினையும் அடிதொட்டு முடிகாறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி வீணையொழித்து அயர்தலாகிய கையாறுற்றிருந்தமை, மேலே "தார்ப்பொலிமார்பனேர்த்து" (சீவக. எருஅ) என்றதனாலுணர்க. ()

740. கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்வீச
மாதரம்பாவைவாணிமழைமினிலெஞ்சுநிற்பக்
காதலன்றோழிமார்கள்கருங்கயற்கண்ணினூலை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

தோட்டினெளிகோதையிலே எறிப்பதிற்றலின், 'கோதையுந்தோடுமின்ன' என்றார்.

(இ - ள்.) பாவை, அவையிலேகிற்றலின் நாணி மின்ன வீசநிலநோக்கி மின்போல்நுடங்கிநிற்க, தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வதொரு திரையை வீழ்த்தாரென்க.

கண்ணினூலை, உருபுமயக்கம். (உசஅ)

741. வெள்ளிலைவேற்கணூலைச்சீவகன்வீணைவென்று
ளெள்ளியனென்றுமாந்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்
*கள்ளாற்புலியையேவுறுகாணியகாவன்மன்ன
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

(இ - ள்.) சீவகன், தந்தையை யாழும்பாட்டும்வென்றான், நல்லனென்று மாந்தர் ஆர்ப்ப, அதுபொறாதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அரசரைக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன், திசைச்சொல். (உசக)

742. வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாசுசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பருதிமுன்னீர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்

---

* 'கள்ளாவா புலியைக்குத்து' என்பது ஒரு பழமொழி.

வடிவரையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்
மூடிதுறந்தனியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

(இ - ள்.) வணிகன்மகளை அரசன்கோடலன்றி அரசன்மகளை வணிகனுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையால், மேருப்போல் நிலைகுலையாத நுங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர் ; இதுவுமன்றி, இவன்முன்னர் நமது ஒளியுங்குறைத்தீர் ; இவ்வடுவுரை ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும் வாட்போரை அஞ்சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர். அரசைவிட்டுப் போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென்மினென்றானென்க.

கலுழவேகனும் அரசனுதலான், இவரைநோக்கி நுங்குலமென்றான். ()

743. முல்லைப்பூம்பந்தனைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்றமார்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளையவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பின்னும், மார்பினையுடையீர், கையாற்பிசைந்துபோகடுவதொரு முல்லைப்பந்தைக் களிற்றை வேலியாகவுடைய கொல்லையிற் குன்றுக்கினீர் ; இனி நும்முடையநிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப் போர்த்து நாளை அவனிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிற்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக் கொடுக்கின்றமையின், யான் நினைத்ததளவாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலத்தலரிதாக்கினீரென்றானென்க.
(உருக)

744. திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்றெண்டிரையாடைவேலி
யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனுருஞ்
செருநிலத்திவனைவென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்
கருமனஞ்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

(இ - ள்.) கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், இவ்விலக்கணமிருந்தபடியால், திருமகளாகிய இவளைச்சேர்ந்தவனொருவன் தெண்டிரைவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்கும் ; சக்கரவாளத்திற்கும் இறைவனுமாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவளைப் பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை நுகர்தற்குரியீராவீரென்றானென்க.(உருஉ)

745. அனிச்சப்பூங்கோதைகூட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்
பனிக்குநுண்ணுசுப்பிற்பாவையொருத்திநாம்பலரென்றெண்
ணினித்துநீர்துளங்கல்வேண்டாதூமணிச்சிவிறிநீர்தூய்த்
தனிக்கயத்தழுக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

(இ - ள்.) இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்தி நாம்பலராதலால் இவளைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மனந்துளங்கல்வேண்டா ; நமது உயிர்போகாதபடி கயத்திலே

சிலிறியாலே நீரைத்தூவித் தனித்தனியே பொருது வெல்நவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்று னெள்க.

துணியலாகாமையிற்பன்மையாற்கூறினான். அம்மனேயோ-அம்மேயோ.

746. வெந்திறலாளன்கூறவேகமோடரிமன்னர்
பந்தணிவிரலினுடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிக்
கந்தெனத்திரண்டதிண்டோட்கந்துகன்சிறுவன்காயு
மைந்தலையாவின்சீற்றத்தாரழல்குளிக்கலுற்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கட்டியங்காரன்கூற, அதுகேட்டு மன்னர் தத்தை யது முலைப்போகத்தை விரும்பிக் கோபத்தோடே முழங்கிக் கந்துகன்பின்னை யாகிய ஐந்தலைநாகத்தினது கோபமாகிய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றாரென்க.

தானும் நந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனெழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுதலையும், நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின், 'ஐந்தலையரவு' என்றார். அது, "சதுமுக மாகச் சேனை நமர்தலைப் பெய்க" (சீவக. எசுசு) என்பதனாலுணர்க. (உருச)

747. பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரைவத்தானை
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி
லெண்ணியவெண்ணிமன்னரிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற்
றண்ணியசிறியவெய்யதழற்சொலாற்சாற்றுகின்றான்.

(இ - ள்.) பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானகிய பதுமுகன், அரசர் தானை போர்குறித்தமையுமறிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளாற்புலியை வேறு கான (சீவக. எசக) என்னியதனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட் டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெய்யவாகிய சொற்களாலும் தழல் போலுஞ் சொல்லாலும் சாற்றுகின்றானென்க.

அவை, சாம பேத தான தண்டம். சாமம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்திருத்தலின், 'தண்ணிய' என்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன் மையானும் மனத்தினைப் பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்கூறிப்பேதித்த லின், 'சிறிய' என்றார். தானம் - பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல்; அஃது அவர்விரும்பப்படுதலின், 'வெய்ய' என விருப்பத்தாற்கூறினார்; "தின்வெய் யனையின்" (கலி. கoஎ) என்றற்போல. தண்டம் - பின்பு அவராகாமல் அழித்தேவிடுதல்; அது தழல்போலிருத்தலின், 'தழல்' என்றார். (உருடு)

748. இசையினிலிவட்குத்தோற்றும்யானையால்வேறுமென்னி
னிசைவதொன்றன்றுகண்டீரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாறே
திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்சுடுவதன்றே.

(இ - ள்.) இவட்கு இசையாற்றோற்றாம் இசைக்குவணங்கும்யானை யால் வெல்லுதுமென்றுகருதிற் பொருந்துவதொன்றன்று; அதுவும் வசை

யுடைத்துக்கண்டீர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டினுற்சுடுவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற தீவினையாகியதீ நினைப்பினும் சுடுவதொன்றுகண்டீர்; ஆதலால், இன்னனம் பழியும்பாவமுமாய் நீரேஅறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நுமக்குமாறுயயான்இரந்துகொண்டு நுங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி, அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடிகப்போவீராகவென்றுனென்க.

விலங்கினதறிவும் நுமக்கின்றென்றுன். யானை,காதத்திற் றேற்றுதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (உருசு)

749. தோளிணன்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவாயமிர்தம்வேட்
வாளிணன்மலர்ந்துகொள்ளின்வாழ்கநுங்கலையுமாதோ[டோர்
கோளுலாஞ்சிங்கமன்னுன்கொடியினையெய்தப்பெற்றீர்
தாளிருளெனெய்பீராகித்தாணிதாவிடுமினென்றுன்.

(இ - ள்.) இன்பத்தைவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்றஅமிர்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின், நுங்கலைநூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னுன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுகல்வினையால் தாணியைப் புணரப்பெற்றுநின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியால் நொய்யீராகி அதற்பிறக்கின்ற வருத்தத்தைக் கைவிடுவீராகவென்றுனென்க.

தா - ஈண்டு வருத்தம். இவை இரண்டுகவியும் சர்மம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம், "முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" (தொல். களவு. சூ. கச) என்பதனுல், ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளையாய்அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர் கற்ற இயலும் கெடுகவென்றுன். (உருள)

750. நாறுமும்மதத்திருலோகத்தையிரிக்குநாக
மாறியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்
வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா
தூறித்தேனெழுகுங்கோதைதம்பிக்குமன்னனென்றுன்.

(இ - ள்) தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம், மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின் குளகைக்கையிலேகொண்டால், அக்குளகை யாவர்க்கும் விடுவித்தலரிது ; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின்றன்மையள் ; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றுனென்க.

குளகுபோல் மதத்தை விளைப்பவள் இவளுமாதலால், விடுத்தலரிதென்றுன். (உருஅ)

751. இளவளாகுபுல்லியினத்திடையேறுகின்று
ளுளவளங்கருதியூக்கவுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமுகைகொள்பல்லாட்சீவகன்றழுவினின்றுற்
கொளவுளைந்தெழுவதல்லாற்கூடுதணுங்கட்காமோ.

(இ - ள்.) அழகையுடைய இளமாமைகட்புலித் தன்னினத்திலே ஏறு நின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தான் தனக்குக் கருதி முயறலே உழுமெருது உடையதாமோ? அதுபோலத் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றாற் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நுங்கட்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்றனென்க.

ஏறுபோல் எருதுநுகராமையின், அதனைநு அரசனை உவமித்தான். ()

752. எழுந்துவிண்படருஞ்சிங்கஞ்பெட்டைமேலிவர்ந்துநின்றூன்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினூலைச்சீவககுமரன்சூழ்ந்தா
லழுங்கச்சென்றணைதல்பேய்காள நுங்கற்குமாவதுண்டோ.

(இ - ள்.) பேய்காள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேவிநின்றால், மேற் சென்று அதுகெடும்படி பாய்தல் புலிக்கும் கூடாதாகலின், நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து ; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்றாற் காமனுக்கும் அவ்விடத்து ஆவதொருகாரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால், உழப்பெருதென்றற்கு வெறுத்தமை கண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடுவித்தலரிதென்றனன். "ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை, பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய" (தொல். மரபு. சூ. நுஉ) என்பதனுள், 'கொடை' என்றதனைச் சிங்கத்துக்கும் பெட்டைகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலின், 'பேய்காள்' என்றனன். (உசுo)

753. மத்திரிப்புடையாகம்வாய்வழிகூடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணின்றூலுடற்றுதல்களபக்காமே
பத்தினிப்பாவைகம்பிசீவகன்பாலளாணு
லத்திறங்கருதியூக்கலாசிர்காணுங்கட்காமோ.

(இ -ள்.) அரசிர்காள், செற்றாத்தையுடைய நாகம் மதத்தாய்ப் பிடிக் கண் நின்றால் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ ? அது போலப் பாவை சீவகன்பாலளாலால் அவனைப்பெறுந்திறத்தை நீர் கருதி முயறல் நுமக்குக்கூடுமோவென்றனென்க.

அரசராதலின், இவனைப்பெறுதற்குரியீராயினும் கலைகளானும் ஆண்மை முதலியவற்றானும் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்றனன். (உசுக)

754. தூமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ரூமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்றனக்குமாகா
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்1கெழுமினர்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

(இ - ள்.) மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப் பிரித்தல் இந்திரனுக்குங்கூடாது; இங்ஙனம் இவனைப் பிரித்தலேயன்றி, இன்னமுங்கேண்மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற்பொருந்தினர்க்கு அவனைக் காமனிடத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றனென்க.

(பி - ம்.)—1 'கெழுவினர்க்கு', 'கழுமினர்க்கு'

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறி, பின், இவடன்னைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவை ஐந்துகவியும் பேதம். (உசுஉ)

755. எம்மைமீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபினிருந்தவேந்த
னும்மையும்வேறுசெய்துநும்மூரேபொருதுவீந்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவிளக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவண்கருத்தன்னதென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் நும்மையும் பகைப்பித்து நும்மிலே நீர் பொருது பட்டால் நும்மூலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கு ஒருமுறைமை உண்டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிய வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன் கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்காணுங்கோளென்றானென்க.

அம்ம, அசை. அரசருலகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரே பெறும்படி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (உசுங)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விற்றிறலென்றுவில்வாய்வெங்கணைதாதித்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமர்கல்வியென்றுணிடியுருமேற்றெடொப்பான்.

(இ - ள்.) உருமேற்றெடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மை யன்றி வில்வன்மையும் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி, வில்வாயிலே கணையைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்கள் கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றானென்க. (உசுச)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொதுகணையம்விசித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்றெழுதிப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருதிநெய்யினிறைச்சிசோறாட்டிவென்றி
வீழ்தரவேட்டுநின்றுரெய்துபவெகுளல்வேண்டா.

(இ-ள்.) 1 சக்கரவியூகமாக வகுத்த படையாகிய விளநிலத்தே அம்பையும் தண்டாயுதத்தையும் விதையாக விதைத்துப் பிணமாகிய வெல்லி விளவித்த பின்பு குருதியாகிய நெய்யுடனே இறைச்சியாகிய ஊழ்படுசோற்றைப் பல்பேய்க்கு ஊட்டி விசயமகள் விரும்பும்படி களம்வேட்டுநின்றவர்கள் இவ ளைப் பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவை இரண்டும் தண்டம். (உசுஞ)

758. போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனகலக்கமோடுரறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனேர்த்துத்தன்கையில்வீணைதீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்திதனைச்சொன்னான்.

(பி - ம்.)—1 'சக்காயூகம்'

(இ - ள்.) காற்றடித்த கடற்றோணங்கும் படைமுழக்கிச் சேனையாற்ப அதனை மார்பன் ஓர்ந்து நீக்கித் தின்மைதக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறினனென்க.

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உறழ்-முழங்கி. கையாறுற்றிருத்தவன் ஆரவாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். ஓர்ந்து, விகாரம். வீரத்தாற் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினர். (உசுசு)

வேறு.

759. தேய்த்துருண்ணிடைநெருங்குகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள்போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டினின்றூர்விம்மனீயென்றனன்.

(இ - ள்.) இடை குறைந்துகெடும்படி செட்பினைக் கெடுத்தமுலையாய், நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்று ஆய்ந்த அம்பிற்கு இரையாவதற்கு வேந்தர் விரும்பினின்றூர் ; நீ வருந்தாதொழிகவென்றுனென்க. (உசுள)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மமன்னேயோவெனுத்
துண்ணெனெனஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினள்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்தமே.

(இ - ள்.) தலைவன் அதனைக் கூறினுனுக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்னுத் துணுக்கென்ற நெஞ்சினளாய் மெய்நடுங்கி அழுது கலங்கினள் ; அப்பொழுது அவளது கவின், அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க. (உசுஅ)

761. மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாவியென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினள்.

(இ-ள்.) உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியேனது உயிரே, நீ பாழுடலைக் கைவிட்டுப் போகின்றிலை ; இங்ஙனம் போகாத நீயும் ஓர் ஆவியோவென்றழுது தன் கண்கலங்க அழுதுக்கொண்டாளென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம். (உசுக)

762. பாழிநம்படைமேலதிப்பாலெலா
நாழிலாட்டிநுடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிநங்கைக்கண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழிதூத்துகிற்கேகையினீக்கினள்.

(இ - ள்.) தோழி, நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேன்றது ; இஃது இவர்களையே யன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்று

குவித்து ஒன்றுகக் கரைத்துக் குடித்துவிடுங்காணென்றுசூறிக் கண்ணீரை மூன்றுனையாலே துடைத்தாளென்க. (உஎ0)

763. எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்டுமென்
றிங்குவார்மூடலுங்கலேயேத்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்ற நீண்ட கலை.

(இ - ள்.) நங்கை வாட்படை, எங்கள்பெண் தன்மையிலும் மன்னராண் தன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுசூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. (உஎக)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறளுமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலைசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
வான்பளிங்குருவத்தூணேமறைபவுமாயவன்றே.

(இ - ள்.) படையெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும் அஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பாணிகளிலே புகுகைக்கும் ஓடிச்செல்வனவும், சூடித் திரண்டு நிற்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க. (உஎஉ)

765. இங்கிதநிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்ப [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணங்கொன்றுமொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனாலைச்சென்றான்.

இங்கிதம்-குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கு இவை அஞ்சினமையும். இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

(இ - ள்) பொன்மார்பன், நிலைமைநோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதுமுகன்காப்பானுகத் தான்கருதி அதனை அவளுக்கு ஈகான்றுசூறிக் கடியதொருசிங்கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின் முழக்காலே சீறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்கலப் பதுமுகன் நின்றவிடத்தே சென்றானென்க. (உஎங)

766. பதுமுகனுமான்மற்றிப்பாலைவனையக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலைசெற்றிமதகளிறுந்திநிற்ப
நதிமுகவாளரம்விலுநண்ணிலைவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைசமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

(இ - ள்.) பதுமுகன், கோழை இப்படியவளைக் காத்தலிப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலளவும் செலுத்தி அதிலேறிக்க, தம்மூடைய சுற்றத்தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி கம்சேனையை வான்கு கையாக அவர் வகுத்தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றுரைத்தனர்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றாகையும், கபுலவிபுலர் ஒரு கையும் ஆக வான்குகை. (உஎச)

767. வட்டிடைமருங்குல்சேர்த்திவாள்ளிருபுடையும்வீக்கித்
தட்டிடைப்பொலிந்ததிண்டோள்தனஞ்சயன்போலமேவறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பமேவி
யட்டியிர்பருகுங்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவரை அங்ஙனமேவித் தேர்ச் சேர்த்தி வீக்கித் தேரை ஏறிப் பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தே சூழ்ந்து கால்காப்பச் சிலரை ஏவிக் கூற்றம் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள். (உஎந)

768. புள்ளிரைப்பன்னபொற்சூர்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவமோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னன்.

புள்ளிரைப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

(இ - ள்.) அம்மார்பன், தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்வி தாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச் செலுத்தாநிற்க, மன்னரைநோக்கி மிகக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினனென்க. (உஎசு)

769. முருகுலாமுல்லைமாலைமூப்பிலாமுலையினேர்நுண
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிலையுங்காய்ந்த [ன்.
பொருதலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைந்ததென்று

(இ - ள்.)போர்செய்தலாலுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படிய தன்றுகக் கேட்டினச்செய்தலுடைய அம்பாகிய இலையும் காய்த்தன ; இவ் வெஃமும் புகைந்தன ; ஆதலால், முலையினேர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்தீரென் பதனால் நும்மிடத்தே பிறந்த புலவிநோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேயுகுப்பர்கொல்லோவென்றுரைனென்க.

'அமிர்தமென்றுகுப்ப' என்றும் பாடம். (உஎஎ)

770. வாணிகமொன்றுந்தேற்றுய்முதலொடுங்கேவிவந்தா
லூணிகந்தீட்டப்பட்டவுதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகத்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமைமகொள்வார்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்றூர்.

(இ - ள்.) ஊணைக் கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத் திற்கும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நட்பின்மேலே நெஞ்சத்துநடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல் பெறுகையும் ஊதியமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வார் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித் தெழுதலின், நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடி யாகிய ஊதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக் கப்போவென்றுரென்க.

தேற்றாய், "தேற்றாய் பெரும பொய்யே" (புறநா. நூக) என்றது போனின்றது. இலேசு - சிறுமையாகிய ஊதியம். (உஎஅ)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமஃதொக்குமன்றே
யம்முடியரசிர்க்கெல்லாமென்கையிலம்புதந்து
நம்முடைத்திருவுந்தேசுநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டுத் தம்முடைய பண்டத்தைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அவர்களுடைமைகளைவாங்கிக்கோடல் எம் குலத்தோர் வாழ்வாதலின், அஃது எமக்குமொக்குமல்லவோ? இனி யான் நுங்கட்கெல்லாம் என் கையிலம்பை த்தந்து நும்முடைய வீரஸ்ரீயையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள் வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக் காப்பீராகவென்றுரென்க. (உஎக)

772. மட்டுலாந்தாரிஞெய்நின்வனப்பிதேடினமைகல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிமகளிர்கோங்க
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சாரங்கண்முழ்கப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றுயென்சொலாய்பாவியென்றான்.

(இ - ள்.) தாரிஞெய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்க ரும்பு தோற்றப்போம் முலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப் பாய்கையினுலேபட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக்கீழ்க்கிடக்கலுற்றபாவி, நீ எதுசொல்லாயென்றுரென்க.

இஃது, அரசர்கூற்று. (உஅ0)

773. எரிசுடர்ப்பருதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்நுங்கள்புறக்கொடைகண்டுமற்றிம்
முருகுடைக்குழலினுடன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
விருசுடர்வழங்குமஞாலத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

(இ - ள்.) பருதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங் கண்டுபோக நுமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுளே முலையைக் கலப்பேன்; அதுசெய்திலேனெயின், என்புகழ் ஞாயிறும் திங்களும் வழங்குகின்ற உலகெங் கும் கடவாது கெடுவதாகவென்றுரென்க.

இது சீவகன் வஞ்சினம். இது, முன் இளமழுதனியவத்தை அவ்வரசர் கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது, "நகுதக்கனரே" (எஉ) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்மூட்
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

(இ - ள்.) ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடைய காட்டில் இனக்களிறு கிய வரைமேலே வேந்தராகிய வேழத்திரள் தத்தையென்கிற பிடிக்கு அவாவிப் போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படை. (உஅ)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்ரூள்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக
வேழுயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

(இ - ள்.) இசையேழினலுமுயர்ந்த சீவகனுகிய யானை, கைகந்தட்டலுக, மருப்பு படுலவிபுலராக, தோழர்கால்வரும் தாளாக, மும்மதம் தெரும் குதிரையும் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத் தொடங்கிற்றென்க.

தன்னை யானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்த மூன்று படையுமாம். யானைக்கு உத்தமவிலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன் வீணை வென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார்.

776. குடையுடைவேந்தெனுங்குழாங்கொணகழுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினர்.

(இ - ள்.)வேந்தராகிய யானைகளும் தத்தையாகிய பிடியையுடைய சீவகுமாரனுகிய யானையும் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக் காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம். (உஅச)

777. கரைபொருகடலொடுகார்கணுற்றென
மூரைசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன
வரைசருமமர்மலர்ந்தாணம்வீசினர்
குரைகடற்றுணைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) கடலொலியோடே வான்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி மூரசும் வலையும் முழங்கி ஆர்த்தன ; அப்பொழுது அரசரும் போரை ஏறட்டுக்கொண்டு கவசத்தையணிந்தார் ; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டனவென்க. (உஅரு)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

(இ - ள்.) சீவகன்றேழாரும் சீவகன் வாழ்கவென்றுகூறிநிற்கத் தெய்வத்தைவணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்ற மழைபோலக் கணையைச் சிதறப் போரைமேற்கொண்டாரென்க.

சிதறி, சிதறவென்க. (உஅசு)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைகவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமாந்தெழித்தசங்கமே.

(இ - ள்.) அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி இதனேடுகலந்தது ; அப்பொழுது இரண்டுபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின ; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன ; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன ; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்ந்தன ; இயமரமும் இயம்பின ; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால், இரண்டுபடையும் கலந்தபடி கூறினர். (உஅள)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
மூற்றணிபிறையெயிற்றம்புழூழ்கலி
னற்றுவீழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

(இ - ள்.) சிலையாகிய மேகந்தூவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு மூழ்குதலால் அற்றுவீழ்கின்ற முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதொருமாரியையொத்தனவென்க.

எயிற்றம்பு - அலகம்பு. மற்று, அசை. (உஅஅ)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்றூர்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியநூறினர்.

(இ - ள்.) மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறுநிறைகவென்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார் ; மாவைத்துணித்துத்தேரையிறக்கினர் ; இன்னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகவெனக்கூறி மைந்தரைத்துணியவீசினரென்க. (உஅக)

வேறு.

782. (க) ஆற்றுவீர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படுஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுழுதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார்.

783. (உ) கழித்துவாளமலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தீ
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலிலல்விலக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.

784. (கூ) ஐங்கதிக்கலினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டுநிற்பார்
கங்கைகல்யாணனென்றேகமக்கெனகக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றுர்சீவகன்றேழன்மாரே.

785. (ச) ஒருங்கவன்பிறந்தஞான்றேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பிறற்பின்னியண்ணவெறுழ்வலிதூழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடிக்
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினரே.

இவை நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) எம்மூடனே நுமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்றவீர் வாருங்கோளென்பார்; எதிர்ந்தவர் மார்பிலல்லாது எதிராதார் மார்பில் இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார்; யானைக்கோடுழுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்க வென்று மார்பை யானை குத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

(உ) உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்தீவிழித்து . நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் புரவி களைப்போக்கி, பாகனே, நீ கல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்துபூட்டென்றுநிற்பார்.

(கூ) ஐங்கதி: "விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு மூபகண்ட, மத்திமஞ்சாரி யோடைந்து." கலினம்-கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் களை. வேந்தரை இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டு நிற்பார். நன்றென்றது, பூசல்பெற்ற உவகையால்.

(ச) உதயத்து உச்சியை இரும்பிறற்கட்டுளுலொத்த தோள். எறுழ் வலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூறு கோடிப்படைக்குப் போர்செய்யவிருந்தேம்.

(இ - ள்.) சீவகன்றேழன்மார், அவன்பிறந்தவன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கள்தாம் இப்போரில்இன்னண மாயினர்; அஃது எங்ஙனேயென்னின், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிற்பார், காட்டுவார், விலக்கிநிற்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், கனையென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார், கக்குநிற்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்கு கையிலும்நின்ற படைத்தலைவரல்லாத் தோழர் பொருத படிகூறின. (உகo - கூக)

786. கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டகுயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேறவதத்தன்கலினமாமாலெவ்வேல
லீட்டம்போழ்ந்தியானேகெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிசூளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்கு கவியாற் படைத்தலைவராய்நின்றதோழர் மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிரள். உற - அதுவந்து சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட ; "பசுமட் குரூஉத்திரள்" (புறநா. கூஉ) என்றார் பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம் ; அது கரியுமென்னையும். சூட்டு - போர்ப்பு. சூளாமணி - முடியின்மணி.

(இ -ள்.) தேவதத்தனது மா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியுமென்க. (உகச)

787. பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாவிபுலரென்பார்
காய்ந்ததம்புரவிக்காமர்குளம்பிறற்களிற்றினுடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலைத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா, மூற்கூறியவாதேகொள்க.

(இ - ள்.) நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினதுகுளம் பாலே பட்டம்தேய்ந்துகும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய்ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்த வேந்தர் உட்கி வயிறு வேம்படி அவர்முடியிற்சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க.(உகஎ)

788. காயத்தின்குழம்புதீற்றிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொண்மறவர்மாலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனென்றிருவின்போரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

(இ - ள்.) இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனுலே இலவினைவெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத்தன் வில்லிற் றொன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்விமாலைத்தலைகள் உதிர்ந்தன ; இது மாயமோவென்க. (உகசு)

789. நீனிறப்பௌவமேய்ந்துசூன்முற்றிலேமேகம்
வானிறவிசும்பினின்றமாரியின்மறைவலாளன்
போனிறப்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிறமன்னர்சேனைகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிறமென விகாரம். 'போர்நிறம்' பாடமாயிற் போரொளியாம். நிறவேலையுடைய மன்னர்.

(இ - ள்.) பௌவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசும்பிலே மாறுதுநின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகிய புத்திசேனன் பகழியைச் சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினனென்க. (உகள)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைத்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினர்.

(இ-ள்.) புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளே நிற்கின்ற மைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டுமேல் வைத்தற்குப் பல ஆரும் தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினரென்க.

ஓரும், அசை. (உகஅ)

791. பொன்னகர்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடிசையவர்மறலிவாளமி
ன்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவிவ்வேலினனிலைமைகூறுவாம்.

(இ - ள்.) தத்தையது முலைப்போகத்தை விரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தே மயங்காநிற்க, ஈண்டு வாராது ஆண்டுநின்றவேலினன்றன்மை இனிக்கூறுவாமென்க. (உகக)

792. தம்பியைச்சீவகனேக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்கம்மிடர்கெடவிரண்டும்வல்லையாய்
கம்பிநீமொழியெனமயங்குகூறினன்.

சாமரையினையும் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்குமதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

(இ - ள்.) சீவகன், நந்தட்டனைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீ கற்ற மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினனென்க. (உ00)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுகான்கும்வானெட்டிப்புகுவவேபோ
லந்தரத்திவர்ந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலைச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு ; அதுவே எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

(இ - ள்.) அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும் அந்தரத்தே டாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தை விட்டன ; அழகால் மகளிர் தம் கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக்கைக்கொண்டானென்க.()

794. வடிகயிருய்ந்துழுட்கோல்வலக்கையாற்றுங்கிவென்றி
முடிகெனப்புராவிருள்ளாலுறுத்திணென்மொழிதறேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்றுரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணுமம்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

(இ-ள்.) குதிரையைத் தொழிலிலே பயிற்றும் வாய்க்கயிற்றைஆய்ந்து தாற்றுக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை அம்முள்ளாலேயுறுத்திச் செலுத்தினன் ; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன் ; மாவின்றுரொலி படையினது செவியிலும் தேர் அதன்கண்ணிலும் விடாதே நின்றவென்க. (கூ.oஉ)

795. அண்ணனேறர்பறலையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேழுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினானே.

என்பாரை எங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தலின்.

(இ - ள்.) தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிக் கூறுவார் இப்படிக் கூறுவாராய்க் கலங்காநிற்க, நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதியைத் தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினனென்க. (கூ.oங)

796. அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுகேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பழுறுகியவிசையிற்றுகி
மிகல்கொண்டவிகலத்தானேவிழுங்கியசிறகர்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராற்காளைதன்பைம்பொற்றேரே.

(இ-ள்.) காளைதன்றேர், அகில் தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்டமும் காலசக்கரமும் மின்னும் தோற்கும்படி கடுகிய விசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஒருசிறகுதோற்றிப் பகலைக்கொண்டு பறப்பதொருதேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யால் ஒளிமிகுத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (கூ0ச)

797. காலற்றவயிரமாலைவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமரையற்றவின்ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றெழுந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாறேசிலைகுனிக்கெதாழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றூர், கடுகக்கொல்லாதே அவரை அஞ்சுவித்தலின்.

(இ - ள்.) வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்க வளைந்தேதின்றது; அப்பொழுது மாலைவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (கூ0டு)

798. நுங்களீவீணைவென்றநூபுரவடியிணடன்
வெங்களித்தடங்கண்கண்டூர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்ன
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரான்றுமிரண்டுமாகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறாட்டினேனே.

(இ - ள்.) இவை பகழியல்ல; உங்கள் யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்டுமாகப் பகழியை விழுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே அழுத்தினனென்க.

'விருந்து' என்றதற்குவற்ப, 'ஊட்டினன்' என்றூர். இதனால், மனங் குறைந்தும் போகாதுநின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல திலீலையென்றுகூறி அவரைநோவித்தபடி கூறினர். (கூ0சு)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கணைகமணிமார்பகக்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்ந்துதிமையினிக்கொள்ளுமூடம்பினுலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுடுசரம்பரந்தவன்றே.

(இ - ள்.) நன்மனவேந்தர்தம் மகையாகிய பிறர்மனையத்தலி இனிக் கொள்ளுமூடம்பிலுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுடுசரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக் கீறி மணிமார்பைத் தின்டி இன்னுயிரைக் கவர்ந்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு (குறள். எகூச) மகை யென்றூர். தீமை-பிறர்மனையத்தல். இதனால், கொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப் போக்கினமை கூறினர். (கூ0எ)

800. மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண்சளற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ

மானெறிகாட்டுங்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

(இ - ள்.) அவரேறினதேர்கள் கயிறற்று மறியாகிற்க, அவரேறின வேழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலை கள் தாண்டிவல்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாதுநின்ற அவரை அஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினர். (கூ0அ)

801. ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்தகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றுக்கினனே.

(இ - ள்.) மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசார வாரத்திற்குஎதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார்; அங்ஙனம்இரண்டும் ஆர்த்தவளவிலே சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின் மழைபோல அம்பைக்கான்றது; அதனாற்பிறந்த குருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுவீழ்ந்தவற்றைக்களத்திற்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை இறைச்சிக் குன்றுக்கிவிட்டானென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபடிகூறினர். (கூ0கூ)

802. மன்னர்கள்வெகுண்டுவிட்டமறப்படையழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குளிர்ந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்னுவிரிலங்குமொள்வாள்விழுத்துயிர்விழுங்கவின்னை
தன்மையாற்றுனைநீந்தித்தான்விளையாடுகின்றுன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பின்நெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குளிர்த்து கான்றபகழி வாள் இவையிரண்டும் தானையினுயிரைவிழுங்கும்படி தான் இம் முறையானே படைக்கடலைநீந்தி விளையாடாநின்றானென்க. (கூகo)

803. வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழுநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூடிநினைத்துகிலுடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துசூற்பேயாடக்கண்டுவந்துநக்கான்.

மெல்கோல், வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விளையாடுகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகிய கோ லாலே பற்சீவி வளைந்த வாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளித்துக்குடராகிய கண்ணியைச்சூடி நினமாகிய துகிலையுடுத்து என்பாகிய பூணை முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (கூகக)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளரிலேபிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளேயுச்சிக்கூப்பி
யளித்தனவபாடியாடக்குறுநரிகக்குவேழம்
விளித்தனகழுகும்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவன் கக்கவளவிலே, களிற்றுகிர்போலு மூதைகுலைத்த பற்களையுடைய பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிரநீங்கினபிணத்தையுடைய குருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தம் தலை மேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக் கண்டு கக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கழுகும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவென்க.

805. கடல்விளையமுதக்கண்டபொழுதினெய்கனிந்ததீஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்ன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்டலுமைமந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

(இ - ள்.) உப்பினைக் கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக் கண்டவளவிலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகிய திடலைப் பிளந்துபோகட்ட வேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரென்க.

மிக்காங்கும்: உம்மை, இசைநிறை. இதனால், சீவகனைக் கண்டபின் தோழர் களிப்புமிக்கமை கூறினார். (கூகஏ)

806. கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தூழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபாகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வாகாத்திரமென்பதனைத் தலையென்றும், அவாகாத்திரமென்பதனைக் காலென்றும் வடநூலார் கூறுவராதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபரகாத்திரம்' என்றார்; ஐராவதம் ஐராபதமென்றாற்போல; எனவே அவாகாத்திரமென்றது கால்களை; இனி, பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற, இடைச்சொல்.

(இ - ள்.) பதுமுகன், வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னும் ஓசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுவந்து காட்டினான்; அது வளைந்த பிறைபோலுமருப்புக் கைகாலளென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற்பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கொடேமென்றுகொன்றதென்க.

குமரிப்போர் - கன்னிப்போருமாம்.

இக்கவிமுதல் தத்தையைக் காத்துநின்ற பதுமுகன் பகைவர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருதின்றமைகூறுகின்றார். (கூகச)

807. மருப்பினல்வேழம்வீழாமன்னரைவாலிற்சீறு
மூருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டீயாற்சுட்டுநீறுக்கிகெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

(இ - ள்.) அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின், மருப்பாலே வேழத்தை வீழ்த்து, வாலினால் மன்னரைச் சீறி, கையினால் தேரைமுறித்து, காலால் மாவைநெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தீயால் நெய்த்தோரை நீறுக்கிக் கொன்றது ; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (ஈகஎ)

வேறு.

808.(க)கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுழுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809.(உ)பைம்பொற்புளகப்பருமக்களியானையீட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசும்மிலையென்றுகக்கான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கணைமாரி, " மன்னர்கள்வெகுண்டு " (சீவக. அ0உ) என்னும் கவியிற்கூறிய கணைமாரி.

(உ) புளகம் - யானையின் பருமத்திற்றைத்த கண்ணழி. மாக்கடல் - புராவிக்கடல்.

(இ - ள்.) வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது அது கால்வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும், மேலும் அழுந்துவனவாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்ற சீவகன் வேறொருமுகத்தேநின்று எய்கின்ற கணைமாரி இதற்கேடுகலந்ததனைக்கண்டான் ; கண்டு, இம்மாரியால் யானையீட்டம் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன் கணைமிச்சிலல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம்பொருவேமென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி, கான்குபடையிலும் தான்சொரிந்தான் ; சொரிந்தபின்பு, அவன் கணைமாரி முன்பே கலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்குறைந்த படைமேற்றைத்த அம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க. (ஈகஙூஎ)

வேறு.

810. ஒருவனேசிலையுமொன்றேபுடையதேர்களிற்றின்மேலா
னிருவரைமார்பிற்சென்றதறிந்திலனஃகமின்னும்

பொருவரோமன்னரென்றுன்பொருகிலைமடக்கிமிட்டார்
வருகளியாணைமீட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் நக்க பதுமுகன்றன் துணையுமிலன், தனக்குச் சேம வில்லுமில்லை, ஒருகளிற்றின்மேலான் ; இவன்றன் பகைவரெறிந்தவேல் மார்பிற்றைத்ததும் அறிந்திலன் ; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ ரோவென்று இகழ்ந்தான் ; இவன் கொந்தானென்று போர்செய்ய வாள் வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்ற யானையை மீட் டார் ; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டுவதில்லை யென்று தம் கையில்வில்லை மடக்கினரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் சமைமிச்சிலாய பின்னும். (நகஅ)

811. செங்கண்மாறெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தறுகணுளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பிஞற்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினரே.

(இ-ள்.) கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின வலம்புரியின் ஒப்பைக் கொண்ட சங்கை வாய்வைத்து நம்பன் முழக்கினனாக, அதுகேட்டு யாளி முழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினாற்போல மன்னர் குறைந்து கண்ணெளி மழுங்கினரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்கு வாய்வைத்தான். துருவம்-ஒப்பு. (நகக)

812. அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றனென்
றொருருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச் சுற்றிக் கடைதலாலே அம் மலை கலக்கின கடலென்னும்படி வேந்தர் கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென் றும், அவன்றன் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத தன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

கருமை = பெருமை. அவன் பல கைகளாற் படைவழங்கினாற்போல இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (நஉ0)

813. மூளிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைமந்தன்
றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றமூர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) காட்டை மேய்ந்த அழல்போலப் போரில் தெளிந்துநின்ற நலத் தையுடைய மைந்தனும் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப் போல ஆர்த்தார் ; அதுகேட்டு அவர்படை, கையில்அம்பையும் போகட்டு உப்புமலை ஓடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (நஉக)

814. உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றூஉமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றூளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

(இ-ள்.) சிறுபடையாளர் மிக்க படையினையுடைய அரசரை வருத்தித் தமக்கு ஓரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோவென்று உலகத்தீர், கருத வேண்டா ; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே ! புலி யொன்றுதானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே ! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீ ராகவென்றுரைக்க.

பின்னிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும் உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினர். (கூஉ)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவீழா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெல்வதோதாகுணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதீமையிடங்கொண்டமனத்தினோர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றி தோல்வியுளவாய காரணங்கூறினர். அல்லவை புரி யுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார் ; என்றது, தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப் பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுதிகூறியதனை ; அது,"எம்மைநீர்வெல்லப் பெற் றீர்" (சீவக. எருது) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரி வார்க்கு வேறொருபெயர்கூறினர்; அது சுட்டு. தீமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

(இ - ள்.) ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீரா யின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில் வாள் தப்பிவீழா ; அவர்க்கு அதுவும் மிகை ; வெற்றிலையைவிடினும் அது தான் வேலாய்விழும். தீமை இடங்கொண்ட மனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும் பயன் கொடா; ஆதலால், அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்று ரைக்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேலும் அதற்கு இயைபின்று. (கூஉந)

816. குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னினெய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னுன்மொய்டமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமூதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தத்தை காரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்ம மன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போனர் ; மேகத்தினை விச்சாதரர் சிங்கமன்னுன் அமரை ஏத்தி ஆர்த்தார் ; மூதூர் இவனைக் டல் விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குக் கூறிற்று. (

817. பார்மிசையுலகமேத்துட்பகைகளங்கண்டுபெற்றூர்
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுழுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்சூழச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினுளைமணிவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

(இ - ள்.) சீவகன், யானைக்கோடுழுத சாலைக்கொண்ட மார்பிற்றோழர் சூழ்ந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ச்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்த தந்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (கூஉரு)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பதத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழிமெழுகாடியிரும்பிழற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுகுங்கண்ணீர்மாநிலத்துருக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலகல்கப்பட்டார்.

(இ-ள்.) நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும்,எழுகம்புக் குழிகாடி இரும்பால்அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனைக் கலம்பல கல்கப்பட் டார்; சுற்றமழும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றூர்க்
கிதுமருந்தென்னகல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பாவைமார்பினெய்க்கிழிபயிலச்சேர்த்தி
நுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனநூக்கினானே.

வைத்து - வைப்ப. கல்லாரிழுதும் பாடம்.

(இ - ள்.) மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றூர்க்கு மருத்துவர், இது மருந்தென்று கவளம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த் திக் காற்றுப்படாதபடி உள்ளே சீலையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்டையிலே புகுகவென்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க. (கூஉள)

820. பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
யூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பவல்கித்
தார்கெழுமின்னுவீசித்தனிவடந்திலைக்குமார்பன்
போர்கெழுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினானே.

(இ - ள்.) வடம் மின்னுவீசித். திலைக்கும் தார்கெழுமார்பன், பாரிற் பிறந்த பொன்னால் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்பையும் போக்கினனென்க.

செற்றவர்ச்செகுத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மை யிற் பாவமென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச் செய்தேமென்னும் வெறுப்பு. (கூஉசி)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திடுந்தீர்த்தன்பாத
உப்பு- மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து, விகாரம். வலம்புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

(இ - ள்.) தடக்கையான், தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியதனில் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக் கொண்டானென்க. (உஉக)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்மூலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்
பெருமணக்கிழமையாட்பேணுகின்றதே.

(இ-ள்.) நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செபமெனச் செறிந்த மணி அலமருமூலையினையுடைய கொம்பனாளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்ட மணமாகின்ற உரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றுரைத்தன.

பெருமணமாங்கிழமையென்றுமாறுக. மேல், மணமாதற்குக் காரணமாகின்ற உரிமையென்றது, சமாவர்த்தனத்தை. (உஉ0)

823. நான்குநூறுயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பாலெனையோடழகிதாநிறைத்
தான்றிகழ்வேலினன்வேள்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினன்.

இதுமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாநிற்கப் பச்சைபடுகுதபடி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) இடையனாகிய தொறுக் காவலன், வேலினனாது ஊர்மருள் வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக்கொண்டு முன்னினனெனன்க.

இனி, இழந்தேமென்றுஊராள்மருளும் சச்சந்தன்தொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செருெலரிசிப்பண்டியோ
டளவுறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

(இ - ள்.) சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியும் நிறைந்தன ; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே செறிந்தது அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (உஉ)

825. சினைத்துணர்முழுவணபலவின்றீங்கனி
கனைத்துவண்டுழல்வனவாழைமாங்கனி
யினைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்திணற்றகைத்திடம்பெறுதுதாளெர்பால்.

(இ - ள்.) பலவின்சினையிற் கொத்திணையுடைய முழுவன்ன கனியும் செறிந்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியும் கிழங்கும் காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க. (கூகூ)

826. மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகணியக்காவுறீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதாளெர்பால்.

(இ - ள்.) பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத் தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக் காவிவந்துசொரிதலாலே வெள்ளமாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த. வேண்டியவும் பாடம். (கூகூ)

827. சண்பகந்தமகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

(இ - ள்.) சண்பகமும் தமகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும் கழுநீரும் குவளையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலே மொய்க்கக் கொண்டவர் திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (கூகூ)

828. ஆர்கெழுகுறடுசூட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதிளைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக் கோக்குங் குறடு மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்கும்ஆர் தெருவுகளுக்கும், விளிம்பிற்சூட்டு மதிலுக்குமுவமை.

(இ - ள்.) அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசனம் நெருங்கி ஒலியாற் கடலெனக் கலந்தன ; அஃதொழிந்தும் அம் மாசனம் பயன்கொள்ளுமுறைமையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தனவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிரைத்தலின், ஆழி போன்றென்றுமாம். (கூகூ)

829. (க) கையுறையெழுதினோர்கைகொண்டேதடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றண்ணதாதலான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவகமக்கிசைசென்னச்சென்றதே.

830. (உ) வாலரிகழுவியவண்ணைச்செம்புனல்
காலியவிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்களானவே.

831. (ங) உடுப்பனதுகில்களுமுரைக்குநானமும்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சாந்தமும்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.

832. (ச) கலங்கழுமரவமுங்கருணையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பல
நிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மற்று, அசை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேறுக இவன்செய்கின்ற சமாவூர்த்தனம் ; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

(உ) வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

(ங) உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்து - நெருங்கி.

(ச) உலம்பு, கடற்கு அடை.

(இ-ள்.) வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலை கணக்கிழித்து ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள் ; பச்சை அங்ஙனம்மிகுதலின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசி கழுவிய கழுநீர் இவுளியும் களிறும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்களாயின ; அங்ஙனம் சோறு மிகச் சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கழுவுகின்ற அரவமும்எச்சில்சீப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன ; இங்ஙனமுண்டபின்பு, துகிலும் நானமும் மாலையும் குழையும் சந்தனமும் அடுத்துக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண்மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்கது ; இங்ஙனம்நிகழாநிற்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில் வாழ்வாரெல்லாரும் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி கடந்தனன்க.

(நூனை - சo)

வேறு.

833. மூழிவாய்மூல்லைமாலைமுருகுலாங்குழலினைரு
மூழிவாய்த்தீபொடொக்குமொளிறுவாட்டடக்கையா னு
மாழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுநிலைகையேத்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்.

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம் ; விரற்சரடுமாம்.

(இ - ள்.) குழலினரும் தடக்கையானும் காமன் அம்போடுநிலையைக் கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தா ரென்க. (நடுக)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழுவேதந்
தன்னினர்பலாசிற்செய்ததுடிப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுளைத்தெழமுருகனன்னான்.

(இ - ள்.) முருகனன்னான், இன்னியம்ஆராநிற்க, முன்னுநின்று, தன்னினர் பலாசாற்செய்த துடிப்பின் நெய்யை மிக்கெழுகின்ற தீ வளரும்படி வேதமந்திரத்தால் தான்சொரிந்து ஓமம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுளைத்த அளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீரைச்சொரிந்தான் ; அப்பொழுது இவனும் அதனை ஏற்று னென்க.

தன்னினர் - தனக்குச்சேறிந்தஅந்தணர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற. அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடுஉள தேனும் தான் இரண்டுகுலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியனாதலிற் பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே நிகழ்த்தினா னென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினா னென்பதூஉந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (நடுஉ)

835. இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைதெவ்யவருமூலைதாங்கலாற்ற
நெட்டிருங்கூந்தலாடனேர்வளைமுன்கைபற்றிக்
கட்டழல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிருனேறினானே.

நெட்டிருங்குழல் : நெடு, பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப் படாதாயிற்று. நேர்வளை - ஒத்தவளை.

(இ-ள்.) உத்தரியமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன் கையைத்தான்பற்றி அழலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினனென்க. (நடுங)

836. மந்திரத்தாசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைகொடியின்மற்றோ
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா
னிந்திரன்றனக்குமாகாதென்பதுகடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகிய அந்தரத்தில் ; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

(இ -ள்.) கலுழிவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்டமணவினையைக் கூறின், இந்திரனுக்கும் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று முடிந்ததென்க. ()

837. அடிமனைபவளமாகவரும்பொலைலகுசேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச்செய்தழுரிக்காழ்நெற்றிழுழ்கக்
கடிமலர்மாலைநாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

(இ - ள்.) சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்தூணினெற்றிமறையும்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக் கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகை மஞ்சுபோலேசூழ மணவறையைஇயற்றினரென்க. (நசுரு)

838. ஐந்துழுண்றதித்தசெல்வத்தமளிழுன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலைபெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமிளையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயஒன்று மும்மூன்றுகப்படுத்த. ஐந்தாவன: "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணை, முறுதூவி சேக்கையோ ரைந்து." இருவரும் துயில்கோடற்கு இரண்டும் போகநுகர்தற்கு ஒன்றும் வேண்டுதலின், அமளி மூன்றுயின. இனியமுகவாசமாவன: "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து"; இவற்றோடு சருக்கரையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதலிற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பிலுற்பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) இளையவர், இயற்றி மகளாரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந்தினரென்க. (நசுசு)

839. (க)கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்டீயின்னுசாந்தாற்றிபொன்னு
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிலைவயரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவளைபூப்பதத்தையலோடாமென்றே.

840.(உ)பஞ்சுசூழ்பாலைவயல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைதோரக்கிண்கிணிசிலம்பொடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னுண்மகளிருட்டிருவனுளை
யந்தரத்தமரர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே.

841.(ங)இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுத்துவிற்புருவமேறக்
கிளைகாம்பனையதீஞ்சொற்பவளவாய்திகழுத்தேன்சோர்

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான் குழையப்புல்லி
யளமரலிலாதவின்பக்கடலகத்தழுந்தினனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கடைந்திட்ட மணிக்கையினையும் செம்பொற்றட்டினையும் தன்னைச் சூழ்ந்து மிடையப்பெய்த பீலியையுமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றுலவட்டம். ஆடும் - புணரும்.

(உ) பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க-இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தலின் இறுக. திருவனைன - மகளிரிடத்துக் கண்டார் விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானை ; " திருவளர்தாமரை " (திருக்சிற். க) போல. பருகுதல் - ஈண்டு அதரபானமும் அல்குற்பானமும்.

(ங) எழுதினலொத்த விற்போன்ற புருவம். தென்சோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகூறினர். அளமரல் - அலமரல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் இளையவரேத்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்னன், திருவன்னை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதை தன்னைக் கிளையென்னுமரம்புபோலுஞ் சொல்லியுடைய பவளவாய் திகழஅல்குலிற்கலாபம்வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடாளைப் அமிர்தினைப் பருகினன் ; அங்ஙனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்ப ஆடும்; அங்ஙனமாடுதலிற் பிறந்த வியர்நீங்கும் படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அழுந்தினனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் முலையிடைத்துயிலுந் துயிலை 'இன்பக்கடல்' என்றார். இனிக் காணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப் பாருமுளர் ; அது பொருத்துமேனுமுணர்க. (கூசன-கூ)

842. இன்னணமொழுகுநாளுளமாக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்மேன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிற்ப
மன்னியகுருசில்கொண்டுமாபிணமேக்குகின்றனன்.

(இ -ள்.) இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத் தங்கிய மார்பன் பொழிலைக் காணவேண்டிச் சென்று புகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்மேன்றி அணுகி ஓலையைநீட்டித் தொழுதனனுய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனை வாங்கிக் கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாகின்றனனென்க. (கூ0)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கலுழனேலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பலிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிகனிகாண்க
வருமையறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேதன்.

உருமுப்போன்ற வேல்.உலகென்னும் பளிங்கிலே புகழாகிய பஞ்சி ஓரி டமுமொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பில் தவமிகுதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

(இ-ள்.) கலுழனேலை செல்வனாகிய சாமி காண்பானாக, இது வரவிட் டேன் ; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக வேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவனுதலிற் கூறினன். விடுத்தேன், விகாரம். (நூறுக)

844. தத்தையொடுவீணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வவியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவினைத்தான்.

(இ - ள்.) மன்னர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அவளை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொறாதே சித்தம் கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றூர்க்கு இவளுரியளெனச்சொல்லி அவ் விடத்தே ஒரு போரை விளைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணர்ன்ற உரிச்சொல் வைத்தவென விணைமேல் தன் மெய்ததுமாறிற்று ; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (நூறுஉ)

845. தேன்முழங்குதார்க்குருசில்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்மூழ்க
வேன்முழங்குதானைவிளையாடியதுங்கேட்டேன்.

(இ-ள்.) அவன் விளைத்தபொழுதிலே, குருசில் தேர்மேலேநின்று சிலை யாகிய மேகத்தாலே அம்பாகிய மழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேர அழுந்தும்படி தானையோடே நின்று விளையாடியதுவும் தான்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம். (நூறுங)

846. வந்ததான்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
மூந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

'வாய்மொழி' என்றூர், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொ ழுது முற்றினசெய்தியைத் தான்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

(இ - ள்.) எந்தைதிறத்தில் அத் தான்கூறியமொழியும், அன்றி வரன் மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலேனாடி

யுணர்ந்து இனி யாம்சேறல் கருமமன்றென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த னுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன் வந்தாற் சிவகசரிதை ஒன்றுமின்மும். (கூருச)

847. எள்ளுநர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்தகிலேத்திக்
கள்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்ந்தவின்றி
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

(இ - ள்.) என்னுடைய தோளிரண்டையும் நோக்கி, இகழ்ந்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி தான்பொருத போரையேத்தி மலைமுழுதும் கொடி யெடுத்தது; ஆதலால், தனதுவெற்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன், மிக்க காவலை இகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங் களும் எம்மையறிவித்தல்லது மேல் நினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (கூருரு)

848. ஆம்பொருள்களாகு[1]மதுயார்க்குமழிக்கொண்ணுப்
போம்பொருள்கள்போகுமவைபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலிலீர்ககடலுந்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்ற ஒருமையாற்சுட்டினார், அழிக்கவொண்ணுத்தன்மையைக் கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண் டும் யார்க்குமழித்தலாகாத்தன்மை இருவினையின் கூறுகிய இயல்பு. அங்ஙன மாதலின், தானும் கட்டியங்காரனுக்கத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தா தொழிகவென்க. தேம்புனலிலீர்க்கடலும் சென்றுதாலின்று - உப்புநீரை யுடைய கடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை; என்றது, தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்ய அறியாரென்ற வாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் தீங்குசெய்வனென் றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவினையுமென்றும் கூறினான்; "யார் கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்" (கலி. கo) என்றார் பிறரும். மழை யாறு வீங்கு புனல் வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்க நீரைக்கொடுக்க விரும்பி யறியாது; என்றது, உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி, யாற்றிற்குக் கொடுப்பே னென்னுங் கருத்தின்மை மேகத்திற்கு இயல்பென்றவாறு. எனவே நற்குண மு டையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்குஇனிமைசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத் தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றுணும்.

(இ-ள்.) அழிக்கொண்ணுத அது பொறியின்வகைவண்ணம், அதுவேயு மன்றிக் கடலும் தாலின்று; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தா னென்க.

(பி - ம்.)—1 'அவையார்க்குமழிப்புண்ணு'

இனி, "எள்ளுநர்கள்" (சீவக. அசள) என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாசுர மாக்கி, அதுகேட்ட சீவகன் கூறுகின்றுனைக்குவாருமுளர். அதற்கு இகலேத் திக்கொடியெடுத்ததென்று அவன் வியந்ததற்குத் தான்வென்றுனைகக்கூறுது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகையென்றுனைக்குக; ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் ஆற்றிலே உவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்கும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறை கை ஆம்பொருட்குமுவமை. சென்றுதரல்-போய்க்கொண்டுவருதல். (கருசு)

849. மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலர்ந்தகோதைதக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளினையிவைதுங்கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

(இ-ள்.) சாமி, மிகப்பெரிய மாமன்டியைத் திசைநோக்கி வணங்கி அன் பினுல் நீங்காதுநின்ற தானைப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு நும் கோமான்தந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச்சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (கருள)

850. குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணிளமுலையின்மிசையெழுதிவிசையாடிக்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுருசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) குருசில், கோதையுடைய முலைமேலே எழுதுகொடியாக எழுதி அவளோடே விசையாடிச் செல்லும் பின்னுட்களிலே நகரியிற்பிறந்த நீர்விளை யாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றுரைன்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (கருஅ)

ங.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, அருo.

நான்காவது

குணமாலையாரிலம்பகம்.

---

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையணைமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுலாங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்றது அயணமெனப் பாகதத்தாற்கூறினர், செய்யுட்சொல் லென்று. வைகி - வைக. கூதிர் தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற் கண் இன்பநுகர்தற்கு மீள்வராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்' என்றார்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி இருடிகள்சிந்தை போல மாசற்ற விசும்பிலே குற்றமற நடக்குநாட்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங் குனித்திங்களிலே காமன்றங்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

"தலைவந்ததிள்வேனில்" (சீவக. சுசசு) என முன்னிகழ்கின்றதாகக் கூறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்விளையாட்டு நிகழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி
னூடவர்போலவண்டுமைடைந்தனவளியிற்கொல்லி
யூடியமகளிர்போலவொசிந்தனவூடறீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

(இ-ள்.) பூவையணிந்த மகளிரையொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆட வரடையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவ ரிடத்து ஒல்கி ஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டின் கனத்திற்கு அக் கொம்புகள் ஒருபக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர் ஊடலைத்தீர்த்து எதிர்முகமர்க் கும் பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்சென்று அங்ஙனமூயர்ந்த சிறுபுறத் தைத் தழுவி ஒக்கநிறுத்தினவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்த பக்கம். "சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய" (தொல். கற்பு. சூ. கஉ) என்றலின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென் றார். அளியிற்கு: பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுளதாமென்று புலவிநுணுக்கத் தால் ஊடற்றுமாம். (உ)

வேறு.

853. கானமண்ணியகன்மணிமங்கையர்
மேனிபோன்றினிதாய்விரைகாறிய

கானங்காழகிலேகமழ்கண்ணிய
வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல இனிதாய் விரைநாறிய கானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்ட தென்க. (சு)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்
டும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய
வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்
தும்பர்நீறெறக்கத்தியல்பொத்ததே.

(இ-ள்.) கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவிளையாடும் வாவியிலே தும்பியும் வண்டும் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக்கத்தின் றன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய் - கூவ. (சு)

855. நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக
ரோகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயற்
போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

(இ - ள்.) இணையிலாவின்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார், யாற்றயலில் மாகநந்திய மணங்கமழ் பூமரக்காவிற் போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தினரென்க.

பொழிலுள் நுகர்ச்சியை மூன்புகருதிப் பின்பு நீர்விளையாடக் கருதுகின்றமை கூறுகின்றார். (ரு)

856. முழவங்கண்டுயிலாதமுதுநகர்
விழவுநீர்விளையாட்டுவிருப்பினுற்
றெழுவிற்றோன்றியதேதாமறுகேவலக்
கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடங்தையையுடைய கிழவனது பொன்னெயில் வட்டம்போல் மூதியநகர் நீர்விழவாகிய விளையாட்டின் விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருவாலுக்குப் போவாரைப்போலவென்றுமாம்.

857. வள்ளநீரமங்கையரங்கையா
லுள்ளங்கூரத்துமிர்ந்துகுத்திட்டசாந்
தள்ளலாயடியாணையிழுக்கின
வெள்ளநீர்வளவெள்ளமூரன்றவே.

(இ - ள்.) ஆமங்கையரைப்போல்வார், தமதுமனம் களிப்புமிகும்படி அங்கையாலே திமிர்ந்துஉகுத்த சாந்து பனிநீர் சேறும் யானைமடியிழுக்கின; கடலிற்பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னும் எண்ணை முழங்கினவென்க.(எ)

858. (க) நீந்துநித்திலவூர்திநிழன்மருப்
பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைகற்போதகங்
கூந்தன்மாலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. (உ) ஏறுவாரொலியேற்றுமிதேவெனக்
கூறுவாரொலிதோடுகுலைந்துவீழ்ந்
தாறினர்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னெலி
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடத்தற்கருமையின், 'நீந்தும்' என்றார்.

(இ - ள்.) மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின்பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுதிரையையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக்கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம் பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயேறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர்களைக் கூடுதற்குவிரும்பிநின்றும் ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி ; இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்டதொரு கடலொத்தவென்க. (அ - கூ)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழைநிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டம்விட்டிட்டதே.

(இ-ள்.) பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்தில் வட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக்குடை இவைமூன்றுதலின், மூவிற்றிலொளி, இனியானென்செய்வேனென்றுகெட்டது ; அப்பொழுது பூண்களினொளி மிகமொல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை. (கo)

861. திருந்துசாமரைவீசுவதெண்கடன்
மூரிந்தமொய்திரைபோன்றவகிற்புகை
பூரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

(இ-ள்.) அகிற்புகை, மூறுக்கினமாலைகளை ஒவ்வாநிற்கச் சாமரைவீசுவனபோலத் திரையையொத்தன; அப்பொழுது தூவின பூந்துகள் பரந்து வானிலே மேற்கட்டி கட்டின தன்மையையொத்ததென்க. (கக)

862. சோலைசூழ்வரைத்தூங்கருவித்திரள்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சீலக்கஞ்சிநற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிரைத்தனபோன்றவே.

(இ-ள்.) சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலும் முத்தமாலையையுடைய பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்கு நடுவே பாகன்பயிற்றின நிலைக்கு அஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிரைத்தன போன்றவென்க. (கஉ)

863. (க) வழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகழு
மழுங்குமாந்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதத்தண்டுத்தலத்தலைக்
குழங்கண்மாலையுங்கொண்டுவிரைந்தவே.

864. (உ) வாசவெண்ணெயும்வண்டிமிர்சாந்தமும்
பூசுசுண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்
மாசின்மாசனம்வாயின்மடித்தவே,

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மரக்கலத்தில்வந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

(இ-ள்.) மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிகலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து மூழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறும் இடந்தோறுங்கொண்டு, எண்ணெய் முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, விரைந்து அந்தகரின்வாயிலிலே நெருங்கினவென்க. (கஉ - ச)

865. பாடலோசையும்பண்ணெலிவீணையோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலிவீணையோசையு
மோடையானையுரற்குரலியோசையு
மூடுபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்தலாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவாரமொலிக்கின்றவோசையும், யானை பிளிறுகின்ற மூழக்கினாற் பிறந்தவோசையும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க. (கரு)

866. பூக்கணீர்விளையாடியபொன்னுல
கோக்கநீள்விசும்பூடறுத்தொய்தே

வீக்கமாகவ்வீழ்த்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடித்ததே.

(இ - ள்.) பொன்னுலகு பூக்கனியுடைய நீரிலே விளையாடவேண்டி விசும்பைஊடறுத்துவந்து நிலத்திலே விரைய வீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்களாகிய பெரியகடல் மாகநரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததெதிர்க. (கசு)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்
துன்னுவாட்டடந்தணித்தலிற்றூகிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெறய்திஞர்.

மின்போலுமிடையை, 'மின்' என்றார். வாட்டமும்: உம்மை, இசை நிறை. என்ன எய்திஞரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி, கண்ணியர், தம்முலைநெருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம் பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடைய தொருபொழிலிலே சென்று எய்திஞரென்றுமாம்.

(இ - ள்.) வெம்முலைநெருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின், அவர் ஊர்தி களினின்றுமிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின் விளையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந் தாரென்க. (கஎ)

868. அள்ளுநடைக்குவளைக்கயநீடிய
கள்ளுடைக்கழுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனிபிற்பொலிசோலையு
மூள்ளுடைப்பொலிவிற்றெருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் - நீரூறுத ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங் கரை.

(இ-ள்.) அப்பொழிலில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தை யும் சோலையையும் உள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்றென்க. (கஅ)

869. செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை
வம்புறக்கனிமாத்தொலிவார்சுளைப்
பைம்புறப்பலவிற்றெருபாலெலாம்.

(இ - ள்.) ஒருபாலெல்லாம், சிவந்த புறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக் கனி கின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி சுளையை இட்டனவா கிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (கஆ)

870. கள்ளவானரமுங்கண்ணியூகமும்
துள்ளுமாளெருமேழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
ணுள்ளுமாந்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மானையும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையை நினைப்பாரை நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ0)

871. கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கனையார்நுகர்வேய்தலிற்
முக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புகற்றுதலின், (சீவக.அஎ0) வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கனையார்கணவரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்வி பெறுதலின், அவருறைவிடம், எல்லாரிடத்திலும் சென்றுசேரும் திருத்தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கனையாருமாம். (உக)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
மூறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாறிநாண்மலர்வெண்மணற்றூய்நிழ
றேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) முற்கூறிய காவினுள்ளாகியஇடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணல் தாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உஉ)

873. காவிற்கண்டத்திரைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தாவியுந்துகிலாரமர்ந்தார்களே.

(இ - ள்.) பாலாவிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகிய காவிலே திரையை வளைத்து அதனுள்ளே மிழற்றப்புகுந்து அரமங்கையர்போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உங)

874. (க) பௌவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்ந்திருந்தாளிதுகூறினாள்.

875. (உ) தூமஞ்சூடியதூத்தகிலேந்தல்குற்
ரூமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணிரு
ணைமஞ்சூடியகன்னுதனீட்டிரள்
காமஞ்சூடியகண்ணெனைனிர்சண்ணமே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எவ்வந்தீர்ந்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

(உ) அல்குலினையுடைய கண்ணினுள் - குணமாலை.

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலையெயரைச் சுமந்த மாலை யென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சுண்ணத்தை நீட்டினுள்; அதுகண்டு, 'கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி, அவள் குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உச - ரு)

876. சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசோர்குழல்
வண்ணமாலைநுசுப்புவருத்துவா
ணெண்ணிவந்தனகூறினவேயோவென
நண்ணிமாலையைநக்கனளென்பவே.

(இ - ள்.) குழலினையும் நுசுப்பினையுமுடைய மாலாய், இவை சுண்ண மென்பதொருபெயரை ஏறட்டுக்கொண்டு நின்னை வருத்துவான் கருதி வந்தனவோவென்றணுகி அவளைத்தான் நக்கான்; நக்கு, சொல்லின், என் னுடைய சுண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னளென்க. (உசு)

877. பைம்பொனீரைலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்சுண்ணமேய்ப்பவுளவெனிற்
செம்பொற்பாவையன்னுய்செப்புநீயெனக்
கொம்பனைநுங்கொதித்துகூறினுள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகுணமாலை, பாவையன்னுய், தேவருலகின்றி இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுள வென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நின் சுண்ணத்தையும் இதற் கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்றுகூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியும் கொதித்து இதனைக்கூறினுளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உஎ)

878. சுண்ணஞ்தோற்றனத்தீம்புனலாடலு
மெண்ணில்கோடியொன்னீதும்வென்றூற்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்மூனே
கண்ணற்றூர்கமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

(இ - ள்.) சுண்ணஞ்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னுமிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினள்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையரிருவரும் சுண்ணங்காரணத்தால் கட்புக்குலேந்தாரென்க. (உஅ)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலைமணங்கமழ்வார்குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூடிச்
செல்லிசைமேம்படுசுண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகூருதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

(இ - ள்.) மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சுண்ணத்தினது மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும்புகழ் மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (உக)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையமேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்மூடியதன்பினர்
மெட்டிடைநீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - சூணமாலையும் சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிலம்சடியர்.

(இ - ள்.) இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சுண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்டுத் துகிலான்மூடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் அவை காட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (உ0)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலைசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரோர்தங்குசுண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டின்வெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அடை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையடைகூறினர்.

(இ - ள்.) கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அவர் கூறுவார்: இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம்; இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க. (உக)

882. வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்சுடர்க்கேள்வினைமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குகழலான்றனைச்சூழமற்றப்

பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமீன்சூழ்குளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாள் மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைத்தர் - தோழரும் கடுங விடுலரும். வீக்குகழல், விகாரம். கழலான் - மந்திட்டான். அப்பூண் மின்னு மார்பனென்றது, முன்னிற்கவிடில் அவர் கூறிய செவகனை.

(இ - ள்.) அப்பூண்மின்னுமார்டன், அவர்செல்கிற்றபொழுது, மைத்தர் கழலான் இவர்கள் தன்னைச்சூழ அட்டொழிலிடத்தே டொலிவுபெற்று விசும்பிலே கோண்மீனும் மின்னுமீனுஞ்சூழப்பட்ட மதிச்தோற்றம் ஒத்திருந்தானென்க.

1 ஞாயிறுபோல்வான் கலையைத்தோற்றுவிப்ப இருத்தலின், அவனுக்கு ஈண்டு மதியை உவமைகூறினர்; "டங்மீ ரடுவட் பாண்மதி டோல, வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" (சிறுபாண். உகக - உ0) என்றுர்ற்றும். இராகு கேதுக்களைபொழிந்த ஏழுகோளுஞ்சூழப்பட்டதொருமதி, இல்பொருளுவமை. தோழர்கால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மீனுக்குவமை. மின்னுமீனுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனி,ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவமையாதலின், ஒழிந்த ஏழுகோளுமாம். இனி, கழலானுகிய மார்டனென்பாருமுளர். (உ)

வேறு.

883. (க) காளைசீவகன்கட்டியங்காரனைத்
தோளைபீர்ந்திடவேதுணிவுற்றகல்
வாளைவவ்வியகண்ணியர்வார்கழற்
றூளையேத்துபுதங்குறைசெப்பினர்.

884. (உ) சுண்ணகல்வனைசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்
கண்ணவ்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற்கண்டனைகல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினன்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்ந்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதுதலும், பகைவர் செய்த தீங்குகுறித்து அவர்க்குத்தீங்குசெய்யக்கருதலும் அரசநீதியென்பது தோன்ற, 'தோளைபீர்ந்திடவே துணிவுற்றவாள்' என்றார்; "ஆதியாய்வரும் பகை காட்டுதல்" (சீவக. கசுஉ0) என்றுர்மேலும்.

(உ) 'இவைகல்ல' என்றது, குணமாலைசுண்ணத்தை. அவர்க்கு இரண்டும் நன்றென்றுற்போலிருந்தது. பலவுங்கூட இழித்தலின், இவையெனப் பன்மையாற் கூறினன்.

(இ-ள்.) கண்ணியர் அவன்றூளைத்தாமின்று, அண்ணலே, இச்சுண்ணங்களைச் சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறுதற்று தம்குறை செப்பினர்; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறினவளவிலே, கண்ணுலேபார்த்து, மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக்கூறினனென்க. (நசு - சு)

(பி - ம்.)—1 'ஞாயிறுபோல அரசன்'

885. (க) மற்றிம்மாநகர்மாந்தர்களியாவரு
மூற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திலை
பொற்றசுண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்கம்பி
கற்றதும்மவர்தங்களொடேகொலோ.

886. (உ) ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்புலமைமடுணுக்கிநீ
நொய்திற்றேர்ந்துரை நூற்கடலென்றுதங்
கையிலுற்றெழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) கோதையார், நின்னையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும் மோந்தும் நோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடுகூறுது இவை நல்ல சுண்ணமென்று புகழ்ந்துவிட்டார்; நீ கற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே; ஆதலின், நூற்கடலே, இவற்றின்வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிறர்கூறக்கேட்டு வந்தேம்; அவர் கூறியவார்த்தை மெய்யாம்படி நின்னறிவைக் கூரிதாக்கி ஆராய்ந்து கடிதாகவுரையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம். (கூ - சு)

887. நல்லசுண்ணமிவையிவற்றிற்சிறி
தல்லசுண்ணமதற்கென்னேயென்றிரேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சுண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினுயவே.

(இ-ள்.) இவை நல்லசுண்ணம்; இச்சுண்ணம் இவற்றிற் சிறிதுநல்லவல்ல; அதற்குக் காரணம் எங்ஙனேயென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச் சுண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்தவையென்றுரைக்க. (கூஎ)

888. வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவாந்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோருமம்வையத்தியற்கையன்றேவெனு
வீரமேவெனதுங்கண்ணிவிளம்பினுள்.

நும்மிலே இதனை ஓர்ந்துபாருமென முன்னிலைப்பன்மையாக்கினுர்; 'ஓரும்' என்னுமுற்றுச்சொல், "பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை" (தொல். வினை. கூ0) என்ற சூத்திரத்தில் விளக்கினை நிகழ்கால உம்மீறன்றி எதிர்காலமுணர்த்தும் முன்னிலைப் பன்மையாகலின். இஃது ஒருவனைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி.

(இ-ள்.) கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யும் தீங்குகளுஞ் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுங்நன்மைகளுந் தீயவாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றே; இதனை நும்மிலே ஓர்ந்துபாருமென்றுகூறிப் பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினளென்க. (கூஅ)

889. உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனீங்கப்பெறுய்வனீத்தேனெனக்
கள்செய்கோதையினுய்கரிபோக்கிநற்
றெள்ளிதெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினன்.

(இ - ள்.) வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீ கூறிய நிங்குகளைக் கைகொள்ளாதும் படி அறிவித்தபின்னல்லது போகப்பெறுய்; நின்னை யான்தடுத்தேனென்று அவள்விளம்பினள்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினுய், சான்றுணர்த்தினால் தெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினனென்க.

போக்குதல், "நூலாற்போக்கினன்" என்றுற்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலை
நண்ணுதீஞ்சொனவின்றபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்யானென்றாள்.

(இ - ள்) அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினும் தேவரினும் கடந்தறிவாரில்லை; ஆதலின், அவர்களையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருந்துவேனென்றுளென்க. (சo)

891. காவில்வாழ்பவர்நால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாறென்றாள்
கோவைவித்திலமென்மூலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், "ஒருவரைக்கூறும்" (தொல். கிளவி. உள) என்னுஞ்சூத்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உடன்படுதலிற் சீவகனும், பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்று நீக்குமாயின் பொன்னையாய், காவிலேவாழ்வன நான்கு சாதியுள, அவைநடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பனாள், எம்பெருமான் அருளிச்செய்தபடியாமித்தன்மை ஆமென்றுளென்க.

"ஏவன்மரணும்" என்றுற்போல. (சக)

892. (க) மங்கைகல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
றெங்குமோடியிடறுஞ்சுருட்டுகாள்
வண்டுகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டுதேக்கிடுமொண்டிரிற்றீட்டங்காள்.

893. (உ) சோலைமஞ்ஞைசாரைமதன்னண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டுண்மினெனச்சொன்னாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கடிதாக ஓடித் தட்டித் திரியும் சுரும்புகாள், மிஞிறுகாளென்க. மிஞிற்றிற் சுரும்புநிறத்தலின், அதனை மூற்கூறினர். கண்சென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இது நிரனிறை ; இவை நல்லாமணத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற வண்டுகாள், மதுவுண்டதேக்கிடுகின்ற தேன்காளென்க ; இவை நல்லமணத்தே செல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாவைஷையைச் சீவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனால் அவற்றை அழைத்தானென்றுகொள்க ; விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாவைஷையையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். "தாதுண்டும்பி போதுமூரன் ருங்கு" (மதுரை. சுருரு) என்றும், "இரங்கிசை மிஞிறெடு தும்பிதா தூத" (கலி. நக) என்றுங்கூறுதலின், தும்பியதுகிளையாம் இஃதான்குமென்க; "ணண்டுந் தும்பியு ளான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே" (தொல். மரபு. சூ. நக) என்று தும்பிக்குச் செவியின்றெனவே இவற்றிற்கும் செவியின்றுமாதலாலே வருத்தமிகுதியான் இவற்றைநோக்கி எளாகூறியதன்றி வேறன்று ; இவை ஈண்டுவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில்லனவருதலென்னை ? என்பதுகடா ; அதற்குவிடை : ஆசிரியர், 'ணண்டுந்தும்பியும்' என்று தும்பியைப் பின்வைத்தது, மேல் வருஞ்சூத்திரத்தின், *"மாவு மாக்களு மையறி வென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்குமேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமூடித்தலென்னும் தந்திரவுத்தியாற்கொள்கவென்று ஆண்டுரைகூறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர் கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே,"தூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த, தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி, மணிகா யாத்த மாண்வினைத் தேரன்" (அகநா. சு) என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினர்.

(இ - ள்.) அவள் அங்ஙனங்கூறுமளவில், சுரும்புகாள், மிஞிற்றீட்டங்காள்,வண்டுகாள்,தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து, வந்தபின்னர் அவற்றை நோக்கி, சுரம்ஞ்சரிசுண்ணைமும் சூணமாலைசுண்ணைமும் மிகவும்நல்லனவாயினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றுகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினனென்க.

இங்ஙனங்கூறுது தான்கற்ற விந்தையின் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனினின், அவை கரிபோதலாகாவாம் ; "எண்ணினின்சொலி கந்தறிவாரிலை" (சீவக. அகூ0) என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவரையும் மயிலென்றான். (சூஉ - ந)

894. வண்ணவார்சிலம்பள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற்றூவியிட்டான்வந்துவீழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதேன்கவர்ந்துண்டவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியவள்ளல், இரண்டடியும் இரண்டுகையிலுங்கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினாக, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்ற

* தொல். மரபு. சூ. நஉ.

சுரும்பும் மிஞிறும் இவை தியவென்று உண்ணுதுபோதலின், சுடைசுண்ணம் நிலத்தே வீழ்ந்தன. மாலைச்ணைத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவெனக.

தாவியிட்டான், ஒருசொல். சுரும்பும் மிஞிறும் ஒருகுணத்தவாதலின் சேர்ந்து ஒருகையையோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து மற்றைக் கையை நோக்கின. உண்ணுமவ்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவை உண்டலிற் கடிதுண்டனவென்பதுதோன்ற, 'கவர்த்து' என்றார். (சச)

895. தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ
ரொத்ததோவெனைநோக்கிருங்கைமார்க்
குய்த்துரைம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தாற் போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்தும் மகளிராயிருரைச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற இருகூரையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியநோக்கந்தானே யான்கூறியதடுவுநிலைமை நமக்குப் பொருந்திற்றேவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நுங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றனென்க. (சரு)

896. நீலநன்குதெளித்துநிறங்கொளீஇக்
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றாள்.

(இ - ள்.) நீலமணியைக் கரைத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதிறற்போல வினங்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரி கண்போல் தப்பாத வேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான்உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றாளென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வது கருத்தாகக் கூறினாள்; அது மேல், "என்மனத்திலுள்ளனை" (சீவக. உ00சு) என்பதனாலுணர்க. (சசு)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்சுணங்கைத்தேற்றியதோன்றறன்னை
வேலையம்படுத்தகண்ணுர்தொழுதனர்விரைத்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்காக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றாள்.

சுரும்பு உண்ணுதுபோகவே சுணங்கைத்தின்தீங்குவெளிப்படலின், அதனைத்தேற்றியவென்றார். இது வெதிரேகம். மிஞிற்றிற் சுரும்புசிறத்தலின்,

அதனைக் கூறினார். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கண்சென்றுழிச் செல்கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டுற்றதனுமுண்டவென்றது அந்நுவயம். (சீவக. அகூசு.)

(இ - ள்.) சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றலே வேலோவென்று ஐயப்படுத்தினகண்ணார் தொழுதனராய் விரைந்துபோய்க் குணமாலைக்கு வென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றாளென்க.

ஆலயம், கன்னியாமாடத்திற்குவமை. (சள)

வேறு.

898. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட
பங்கயப்படுவொத்தாளாபாவாய்
நங்கையென்னெடுநையாய்நனியொல்லே
யிங்கணென்றடிவீழ்ந்திரந்திட்டாள்.

(இ - ள்.) திங்களின் கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமடுவையொத்து இவ்விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்பு போலே நகையாடி உரையாயென்றிரந்தாள், குணமாலையென்க.

ஒத்தாளை - ஒத்தாளென்றுமாம். (சஅ)

899. மாற்றமொன்றுரையாண்மழைவள்ளலென்
னேற்றசுண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்
றோற்றுவந்தென்சிலம்படிகைதொழு
தோற்பதோற்றனைநீயெனவேகினாள்.

(இ - ள்.) நின்மேல்விருப்பினால் எனது கல்லசுண்ணத்தைத் தீதென்றவாசியறியாதான், இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்துச் சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி நோற்பேன்; அவன் நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன் குறிப்புக்கூறும்படி குணமாலையைநோக்கி அவளுரையாயென்றதற்குத் தானுரையாளாய் ஏகினாளென்க.

இஃது உட்கோள். "பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன" (தொல். களவு. சூ. எ) என்பதனால் தன் வேட்கை [1] மறைத்தான். "தீண்டிலே னுயிரினுய்யேன், சிறடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து" (சீவக. உ0சூஉ) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்று அடிதொழுவென்றுகருதினாளென்றார். இக்கருத்து, அங்ஙனமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது.

900. கன்னிமாகர்க்கன்னியர்சூழ்தரக்
கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்
கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றூய்க்கவள்
கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

(பி - ம்.)—[1] 'மறைத்தலால் தன் மேனிதோன்றி நில்லாது குறைந்து'

(இ - ள்.) அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங் கண்ணினையுடைய கன்னி, கன்னியர்சூழச்சென்று அழிவில்லாதகரித் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்தற்றையாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கன்னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துகின்ற அக்கன்னியர் கூறினரென்க.

அவள்தற்றுய்க்கென்க. (நo)

901. (க) கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றெண்கணுளவடாயவடக்கைதக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பயிக்கூறினள்.

902. (உ) விண்ணிற்றிங்கள்விலக்குதன்மேயின
ரெண்ணநும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற்
கண்ணிணுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு
மூண்ணலேனினியென்றுரையாடினள்.

903. (ங) இன்றுநீர்விளையாட்டினுளேக்திழை
தொன்றுசுண்ணத்திற்றேன்றியவேறுபா
டின்றெனவிக்கொர்கூற்றமெனையோ
நின்றுநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

(உ) மற்று, அசை.

(ங) தொன்றுவேறுபாடு - ஊழினுல்வந்த வேறுபாடு.

(இ - ள்.) ஒண்கணுளாகிய அவருடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்குறிப்பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்ட கலப்பினவாயினும் வேறுகப் பெண்கள் தம்மனத்திற்கொண்டசெற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு, அவள்தந்தை குபேரதத்தனுக்கு நும்மகளெண்ணம் விண்ணிலே திரியுந் திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலேமேவினுரெண்ணமாயிருந்தது; அஃதுயாதெனின், ஆடவரைக் கண்ணுற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணேனென்று வஞ்சினங்கூறினளாதலால். இன்று நீர்விளையாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத்தாற்றேற்றிய தொன்றுவேறுபாடு இன்று என்றவிக்குக் கூற்றமென்றுரையாகின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தாள்; அங்ஙனமறிவித்து அழுதாளென்க. (நக - ங)

904. பட்டதெனங்கைக்கென்னைப்டாசினைழுப்பசும்பொனல்குன்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகவித்தோற்றுள்
கட்டவிழ்கண்ணிகம்பிசீவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா
ளட்டுந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றுள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, நங்கைக்கு இங்ஙனம் வருந்துதற்குப் பிறந்தது என்னென்று குபேரதத்தன் கேட்பச் சுமதி கூறுவாள் : அலங்கன்மார்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணஞ்தோற்றாள்;தோற்றவள்தான் அதனைத் தேற்றின நம்பி சீவகன்றிறத்தாலே ஆடவரைக் காய்ந்தாள்; பிறந்த காரியம் அது; அதனை அறிவாயாகவென்றாளென்க. (நிசு)

905. பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிதியினின்னேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்.

மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும் யானைபோல வருத்தந் தோன்ற உயிர்த்தனளாய் என்பாவை நினைத்தகாரியம் வேறொன்றன்றி அத்தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழக்கேட்டேன் ; அக்கோதை தெருவினன்றி நகரினுமுட்படவுனைக் கடியினும் வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடையநிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றானென்க. ()

906. இன்னதோர்காலத்தின்னதொருமகளின்னதொன்றிற்
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினாள்போ
லின்னதோர்நகரிலென்றுங்கென்டெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினானே.

இதனால், அதுவேயன்றிப் புகழும் நிறுத்துவேனென்கின்றான். போல், ஒப்பில்போலி;"ஆங்க வுரையசை", "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட்டாகும்" (தொல். இடை. சூ. உசு, நக) என்றதனால், உரையசையின்பொருளுணர்த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது, அரசனிடத்தை.

(இ-ள்.) இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே இன்ன வணிகனுடையழகில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்தினெல்லையில் ஆடவர் வாராமற் கடிந்தொழுகினாள், இத்தன்மைத்தான நகரிலேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும் ; விலையில்லாததோராரத்தைத் தருவாயாகவென்றுசூறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகினானென்க.

"நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்" (மதுரை. எநக) என்றார் பிறரும். (நிசு)

907. வையகமூன்றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மெய்யெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கையுணாவையெல்லாங்கதிர்மூலையாக்கினானே.

(இ-ள்.) ஆம்ஏத்திக் கொய்துசென்று மன்னனுக்குக்கொடித்துத் தன் காரியத்தைச் சொன்னளுக, அவன் அதுகுஎறையிடலியென்றுகூறுதலின், அதரு வில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அட்டோலுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாலைகளெல் லாமழித்துப் பெண்பாலைபாக்கினளென்க. (நிஎ)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகன்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையாமழிப்பானெனு
மொன்றுசிந்தையளாகியொடுங்கினாள்.

(இ - ள்.) வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச்சென்று குறுகிற்றாயினும் என் னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்கும் மார்பம் கூடுவதாக; அவனையொ ழிய என் நிறையை அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தா ளென்க. (நிஅ)

909. இன்பக்காரணமாம்விளையாட்டினுட்
டின்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு
மென்பதேநினைந்தீர்மலர்மாலைத
னன்பிலுலவவித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றுபடக்கின்ற கடுநட்பினை.

(இ - ள்.) குணமாலை, இன்பத்துக்குக் காரணமாம் கடுநட்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவிளையாட்டலுல் கட்பினைத் துறப்பிக்குமென் கின்ற பழவார்த்தையையேநினைந்து, வருந்தி அழுதாளென்க.

அது, 'கடுநட்புப்பகைகாட்டும்' என்னும் பழமொழி. இனி, விளையாட்டி னுள் அவ்விளையாட்டுத்தானே தின்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக் குமென்றபழமொழியுமாம். அது,'விளையாட்டேசலமாம்' என்னும் பழமொழி.

910. தண்ணந்தீம்புனலாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினைடிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்குமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினாள்.

எண்ணி-இங்கட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வருந்தினவள், புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பின் டியினைடிக்கு ஆயிரம்பொற்குமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றிவணங் கினளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினள்.()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனுடலின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதே
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மீசையெனவிகாரம். "உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளே, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே' (தொல். பொருளியல், சூ. கக) என்றதனால் உண்டதென்றார்; "குணலு ணப்பட்டோர்" (கலி. உங) என்றாற்போல.

(இ - ள்.) மாக்களோடு அந்தணரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரியதொருகடகைப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச்சனம் விரும்பிடத் திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னுகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றுமாம்; ஆளுதல் - தானமிடுதல். (சுக)

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்தீநிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகெனு
நகரநாவிருகோடியடுத்ததே.

(இ - ள்.) நகரிலுள்ளார், காமனைவாட்டிய நேமிஸ்வாமிகளுடைய பெர்ன்மதிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாக வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தா ரென்க.

இனி, காமனைவாட்டிய பொன்னெயிலையுடைய நேமீசுவரருமாம். அளித்ததும் பாடம். (சுஉ)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுய்த்தவர்
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையாற்
றவாவினையடைகரைதயங்குசிந்தைதீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

(இ - ள்.) இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய உடைமை களை முற்படக் கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாகுல மென்னும் நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப் பட்டதென்க. (சுங)

வேறு.

914. சீரவச்சிலம்பேந்துமென்சீறடி
யாரவக்கழலாடவரோடும்
போரவக்களம்போன்றுபொன்னுர்புன
னீரவம்விளைத்தார்நிகரில்லார்.

உவமவுருபு விளையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேறிற்றலின், போன்று போலவெனத் திரிந்தது. புனலென்றது, யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பொன்னிறைந்த யாறு களத்தைபோக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின தோடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீராடவத் தை விளைத்தாரென்க. (கூச)

915. கார்விளையாடியமின்னெனையார்கதிர்
வார்விளையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்விளையாட்டொடுதங்குபொங்கிய
நீர்விளையாட்டணிநின்றனதையன்றே.

(இ - ள்.) மைந்தர் தாரோடே, காரிலே நடங்கிய மின்னையொப்பாரு டைய கச்சளாவிய முலைவிளையாட்டு நிலைபெறுநின்று மிக்க நீர்விளையாட்டி னழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (கூந)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்காளசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினன்.

காளை - நந்தட்டன்.

(இ - ள்.) களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சீவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண் ணுத களிப்பையுடையவர் விளையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் காளை அவ்விடத்தினின்றும் போனனென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேற்றுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர் விளையாட்டின் விளைதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடுமவர்களு மாக வேறுபோயினனென்றவாறு. இவன்போகவே விளைதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சீவகனைக் கூடினராம்.

இக்கவியை, "இவையின்னனவும் பிறவும்" (சீவக. கஉஉ) என்னும் கவியோடே மூடிக்க. (கூசு)

வேறு.

917. ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணின்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினைவண்டார்ப்பப்
பொன்றேரோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவனைக்காண்மின்.

இதுமுதல், அங்ஙனம் வேறுபோயினர் தம்மிற்கூறுகின்றனவாம்.

(இ-ள்.) இவள்கண்ணல்லவோ, கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது; ஆதலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலை யும் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புன லைச் சேர்பவனைக் காண்மினென்க. (கூள)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கன்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண்டூர்ப்பநெடுங்கண்ணினையிமைக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுவப்பவணிகென்
றிழைகொள்புனலுக்கியுமினோயோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

(இ - ள்.) அழலையுடைய தடத்திலே மலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரி மாலையைத் தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின் கொழுநன் நின்னை விரும்பும்படி பூண்பாயாகவென்று குழையுமுதலியவற்றையும் புனலுக்குக்கொடுக்கும் இவையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (சுஅ)

919. கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலைநோக்கிடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

(இ-ள்.) மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின் ஆடலைக்கண்டு தம் கூந்தலை உலரும்படி பரப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தன்தோகைமயிலென்றுகருதிச் சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படியிருந்த தோகைபோல்வாள் வடிவைக் காண்மினென்க.

இது புல்லவிரித்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத் திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித் தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அது கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணருமென்றுமாம். சோலையைநோக்கிப் போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக் காண்மினென்றுமாம். (சுக)

920. மின்னெடுப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காணை
ணென்னைப்பெடையேதொழுதேனன்னைகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டுதிபோவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலிவின்வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை.

அன்னைப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை - தோழிதாய். என்று-எண்ண.

(இ - ள்.) பூண் வீழக்காணைநாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய் கொடியளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சிநின்றுள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மினென்க.

நீரசைதலிற் கண்டுலள். (எ0)

921. தூமங்கமழுங்கோதைதொடித்தடுயரிமூலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிறத்தினூட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணைவண்புனலுணீங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவர்வான்புகற்சிகாண்மினிணிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றுளென்றற்போலவுங்கின்றது.

(இ - ள்.) கோதைபோல்வாள் தொடுத்த காம்பு முலையாக, அவற்றிற் றோற்றிய கீதம் பாலாகச் சுரந்தூட்டிக் காமக்குழவியை வளர்ப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன் புனலினின்றுநீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்குப் போகின்றுன்விருப்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனுல், முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக் குறித்து யாழ்வாசித்தமைகூறினர். (எக)

922. கடலம்பவளம்மணியிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்
மடலங்கமுகினுசன்மடந்தையாடநுடங்கி
நடலங்நடிவின்மகளிர்நூக்கப்பரிந்தகாசு
விடவில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

(இ - ள்.) கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றுற் கழுகிலிட்டவுசலை மடந்தை நுடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைதீண்டியற்ற காசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானநீரிற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள்பேசா
தானந்தழுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

(இ - ள்.) பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்ற விளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளிரைப்போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவிக் கிடப்பப் போகின்றவன் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுந்திற்று. (எஙு)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
ணேம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாலென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடிகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்கரைசேர்பவனைக்காண்மின்.

(இ-ள்.) பசியாற்பாலுண்டற்கிருந்த கிளி தன்னைப் பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவளைத் தவிர்க்குந்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து கரைசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எசு)

925. துணையிரேழுகைமஞ்ஞையியற்கிவரும்வகைபோன்
மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிரேழுழிமார்களிறுமாலிடையென்றிரங்க
வணியார்கோதைதூம்பந்தாடுமவனைக்காண்மின்.

(இ - ள்.) பெடையில்லாத பீலிமயில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயஓலப்பிடித்தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங் கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிரங்கும்படி கோதை, கையிற்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றுடும் ; அவளைக்காண்மினென்க. (எடு)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யாவழுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதின்மதிபோன்
றுருவத்தெண்கணுழிகாண்மின்றேரன்றும்வகையே.

(இ - ள்.) திருப்போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணுழிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலாலே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணுழி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்காலத்து மதியையொத்துத் தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க. (எசு)

927. பலகைசெம்பொனுகப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவணுடும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளைக்
குலவும்பவழவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம் ; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

(இ - ள்.) இனையோர் பொன்னுலே பலகையாகப் பளிங்காலே காயாகச் செய்தவற்றைப் பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவணுடும்வகை போலே உருண்ட கவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப் பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவாரைக்காண்மினென்க. (எஎ)

928. தீம்பாலடிசில்லமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பணீரூறமிர்தந்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டையர்வார்சொரிய
வோம்பாதறுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக்காரடலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது ; அக்காரம் - சருக்கரை. அடுப்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

(இ - ள்.) ஊட்டையர்வார்தாம், உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித்தந்து அவர்களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின், அவற்றையுண்டற்கு வார்த்த நெய் வெள்ளமாயொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம். (எஅ)

929. அள்ளற்சேற்றுளலவணைடைத்தாங்கணையமெய்பிற்
கள்செய்கடலுளினமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மாலைத்
துள்ளுதூமக்கயிற்றிற்டாய்செய்துயிரிதிய
ழுள்ளுகாற்றுவுழலுங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கள் செய் கடல்- கள்ளுண்டார் தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்வினைபாடு கின்ற திரள்; கடல, ஆகுபெயர்; "அடாக்களியவர்" (சீவக. ககச) என்றா் முன்னும். கலம் - பாத்தை.

(இ - ள்.) இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டிய மாலையாகிய கயிற்றோடு சேர்ந்த தூமமாகிய பாயைவிரித்து அதனையுபர்த்து திரியமே நினைக்கப்படு கின்ற காற்றுகக்கொண்டு கள்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக் கலத்தையுங் காண்மினென்க. (எக)

930. தாய்தன்கையின்மெல்லத்தண்ணென்குறங்கினெறிய
வாய்பொன்னைமனித்துஞ்சுமணியார்குழவிபோலத்
தோயுந்திரைகளலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சுட்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

(இ - ள்.) தாய் தன்கையினுலே குறங்கிலே மெல்லத்தடவ அவ்வசை வால் அமளியிலே துயிலுங் குழவியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து அசைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலும் அன்னத் தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுன்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ0)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தவிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாலிச்சுடர்கள்கௌவியழுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

(இ - ள்.) நீலத் துகிலிற் கிடந்த மணிகள் சுடரை மிகக் காலுதலின் அறியாதவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச் சென்றுகுறுகி அதன் சுடர்களைக் , கௌவி அவை அகப்படாமையினுல் வருந்துந்தன்மையைக் காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுவமை. (அக)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமாகதநன்மணிக
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றணுகிக்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பாளுவிற்குலவிவளைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைதோக்கிருகுமாறெளிதோகாண்மின்.

(இ - ள்.) மகளிர்வைத்தமாகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுட ரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையானதான்று அதனை அறுகம்புல் லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாகிற்க, அதனைத் தொடுபோல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஓ, வியப்பு. (அஉ)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்ஞாரமார்பன்
கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையின்னகலநோக்கியந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின்: இன், நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சகமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசீவன். நவையினகல - காயுடம்பினீங்க. நோக்கி - நோக்க.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வெவ்வேறு பேர்யிஞரெல்லாரும் காண்மினென்று கூறும்படி இத்தன்மையவான இவையும் பிறவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க் காண்டற்கினிய நீர்விழவிலே, ஆரமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்வில்பொருளால்நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றுரென்க. (அங)

வேறு.

934. (க) அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்றதுகண்டவ
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்ஞடினர்
சிந்தையினின்ருளிர்தீயனநீரார்.

935. (உ) கல்லொடுவன்றடிகையினர்காற்றினும்
வல்விரைந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. (ங) வேள்வியினுண்டிவிலக்கியநீவிர்க
ளாளெனக்கென்றதனிறவதுமோராஅர்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றண்டுறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) ஓடினர் - ஓடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்மூடைய சிந்தையிலே விடாதுநின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரெனக் கொடுமைகூறினர்.

(உ) பட்டதை ஐ: பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(ங) ஆளென்று கதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்கினநீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றுற்போன்றிருக்கச் சாற்றுநிற்கின்ற தன்மையையுமோராராய், விலக்கினர் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமை [illegible]ரென்பது உணராராதலின்.

(இ - ள்.) தியனரோராகிய அத்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றுத்திரளை ஒரு நாய்வந்து கௌவிற்று; அவர் அதுகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையென்று கூறி ஓடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் எகபிலேயுடையராய்க் கனன்று காற்றினும் கடுக விரைந்தோடி, அது நீள்கயத்தேபாய்ந்து நீந்தின அளவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிற அழுத்தவின், அது வல்வினையார்வலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின்னரும் கொன்றிடு கூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையைமேவினரென்க. ()

வேறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கன்னியரிருவரோடுடன்
றுட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினான்.

மட்குடமல்லனவாகிய கட்குடம்; கள்ளின் கடுமை பொறுத்தற்கு வெள்ளியாற் சமைத்த குடம்.

(இ - ள்.) களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்றினனென்க. (அஎ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவர்க்குத்தூமது
வான்றிகழ்கொடியனூர்வெள்ளிவட்டகை
யூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டூங்கதிர்
கான்றிடுகதிர்மதியிரண்டுடோன்றவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடியோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகைகளை வாயிலேயழுத்தித் தூமதுவைக் கொடுப்ப, அவை, ஒருமுழையிலே கதிரைச்சொரிகின்றமதியிரண்டையொத்தனவென்க.
இஃது இல்பொருளுவமை. (அஅ)

வேறு.

939. அழலம்பூநறவார்ந்தழலூர்தரச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்வீக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்னைவதிவைகூற்றினான்.

(இ - ள்.) தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபாக்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனும் மாலையினனும்க் கழலனும் வீக்கின கருங்கச்சையனும் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக் கூறினனென்க. (அக)

940. புடைத்தென்னுயிரேப்பொன்றுவித்தீருயிர்
கடுக்கப்போர்த்தனிர்தும்மின்கலாய்க்குறிற்

றடக்கைகளீனைமதாங்குமினன்றெனி
னுடைப்பென்கட்குடமென்றுரையாடினன்.

(இ - ள்.) என்னாயையடித்து உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்டனிராய்த் தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்க நினைக்கின், என் கையில் வலியைத் தாங்குவீராக; அவ்விரண்டுமல்லவாயின், கட்குடத்தையுடைப்பேனென்றுகூறினனென்க.

கட்குடமூடைத்தல், சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க: விகாரம். (கூ0)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனன்மறை
வல்லவர்தம்மைமவருத்தலின்வல்லே
செல்சுடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணரை வருத்தலின் அதுகண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலவல்ல சீவகன் வல்லே சென்று அக்களிமகன் காயிழந்தஅல்லலை முதற் போக்கிப் பின்பு அந்தணர் படுகின்ற துயரை நீக்கினனென்க. (கூக)

942. மீண்டவரேகுதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழ்ந்திட்டான்.

(இ - ள்.) அவ்விருதிறத்தாரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அணுகினனாய் காய் நெஞ்சின் மறமில்லாததனைக் கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் விரைதமொழிந்துநிற்றலின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'ஈண்டிய' என்றார்; எனவே தம்பியர்வந்தமையும் பெறுதும். (கூஉ)

943. காயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றெரிகால்வந்தார்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

கந்திய - வளர்ந்த.

(இ - ள்.) யான் கூறுகின்றமந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக; நினைத்தால் இவ்விடத்தே காயுடம்பைப் போகட்டுச் செல்கதியில் திங்கள்போல ஒளிகால்வதொரு பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (கூங)

944. என்றவனுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுநெஞ்
சென்றுகுரீரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவால்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றனையான்பதங்கூறவவித்தான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறினவளவிலே, அது, தன்செவியாலே கேட்டுவிசாரித்து இருகண்ணுலும் வடித்துவீழ்கின்றநீருடனே தலைவனே நோக்கி மனம்ஒருப்பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (கச)

வேறு.

945.(க)நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்
மூற்செய்தவினைபினீங்கிநல்வினைவிளைக்கும்வித்து
மற்செய்துவீங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்றுன்.

946.(உ)உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனீபற்றுடார்வம்விட்டிடுமரணவச்சத்
திறுகனீயிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினுனே.

947.(ங)மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நினைத்திடின்கணின்றநீனிறவினையினீங்கி
யெனைப்பகரூறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றுற்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) நீங்கி-நீங்க.

(உ) மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம்-பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறுதேகொள்.

(ங) செறும்பு - செற்றம். நீனிறவினை - கரிய பாவவினை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துணிந்த தோளான், இம்மையில் நற்செய்கையொன்றுமிலாதார் வாழ்நாள் கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினையினின்றுநீங்க மூற்செய்த நல்வினையை விளைக்கும்வித்தாகியமந்திரம்ஐந்தையும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன், அம்மந்திரத்தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச் செறும்பை மூதனீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்த உறுதியின்றியேயொழுகினேனென்று மறுகல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும் விடு; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினுன். அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமிர்தத்தையுண்டால் நின்கணின்றநீனிறவினையினீங்கி நற்கதியைப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம் நீங்காத இன்பத்தையே தருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத்திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ்சாலேயுண்டு அவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (கரு - எ)

வேறு.

948. பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி
னேடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்
கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களீர்
தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினன்.

பாடு பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலே ; பாணி - கை ; கை முகமாவது: சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்நீங்கினவிடம். அதுபோல முத நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், 'உய வரை' என்றார்.

(இ - ள்.) ஓடி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோ மெல்லாம் குயிற்றப்பட்டு வியக்கத் தோன்றினனென்க. (கூ

949. ஞாயில்சூழ்மாகன்னெடும்பொன்னகர்க்
கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்குழல்
வேயினன்னமென்மேரளியர்தோன்றியங்
காயிரும்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில், ஆகுபெயர். பரியாளம், பாகதம்.

(இ-ள்.) பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வரைப்பெல்லாம் மென்மேரளிய தோன்றித் தேவியராயினர் ; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந் தென்க. (கூ

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினன்.

(இ - ள்.) சிங்கவேற்றையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முக தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பெ ருந்தினனென்க. (கo

வேறு.

951. கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
மற்றவன்றேவனெனிவானிடுசிலையிற்றோன்றி
யிற்றதனுடம்புமின்னெவிடொழித்தினியனெனி
யுற்றவனிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

நூல்கள் இந்திரவில் இன்னவாறுதோன்றுமென்று அதுதோன்ற முறைமைகூறுவாகலின், அங்ஙனந்தோன்றுகின்றதேவர்க்கு அஃது உவமை யாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே, "வானிடு வில்லின் வரவறியா" (நாலடி கடவுள்) என்றார்பிறரும். ஓதி-அவதிஞானம்.

இற்றவவ்வுடம்பும், உற்றவனிலைமையும் பாடம்.

(இ-ள்.) அவன்முன், கற்ற பஞ்சமஸ்காரமும் நீராகத் தீவினை கழுவப் பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனுகி, போகட்ட உடம்பையும் இடைக் கெடுத்துத் தனக்கு இனியனுய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சீவகனிலையையுமெல் லாம் ஓதியாற் கண்டுணர்ந்தானென்க. (கoக)

வேறு.

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனுக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினுன்
சுரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சணனென்பவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்த நிலையையாக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடிகத்தோன்றினுன்; அவன்பெயர் சுதஞ்சணனென்றுகூறுவரென் ருரென்க.

விண்ணறுத்தும், சுதஞ்சனனும் பாடம். (கoஉ)

வேறு.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழவொண்ணிலா
வீசியகதிர்பாந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசுறுபருதியிற்பொலிந்துதோன்றினன்.

நறும்புகை ஓரோசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவை வீசிய மதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சணன்; அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சீவகன்; என்றது இவன் ஆசாரியனுதலிற் கண்ட பொழுதே முடிவணங்கினன்; மேல், "எந்தை" (சீவக. கூருரு) என்றும், "அண்ணலேத்தி" (மே ககருஅ) என்றும், "காய்கதிர்சுமந்து" (மே ககசூஅ) என்றும், "உரிமைதன்னுல்.....ஆட்டி" (மே ககசூக) என்றும், "எரிபொ னீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே" (மே உருசூ) என்றும், "தா ளாரவேத்தி" (மே ருoருள) என்றும், "களிப்புற்றுன்" (மே ருoஅரு) என்றுங் கூறுதலின் இதுவே கருத்தாம். பூசுறுபருதியின் - கைசெய்தபருதி போல. விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பருதியுவமை. இனி, மேனியனுய் மாலையனுய்ப் பருதியிடத்தேதோன்றினனென்பாருமுளர்.

(இ - ள்.) மேனியனது முடிமிடைந்த சீவகன் அப்பொழுது பருதிபோ லத் தோன்றினனென்க. (கoரு)

வேறு.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான்குறுகலுங்குமரேக்கி
நின்றவனெடுங்கணென்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்டானம்பிதீயாரையென்ருன்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சணன் அங்ஙனம் குறுகின அளவிலே, சீவகன்நோக்கி முன்னின்றவனுடைய யாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியும் கண் ணும் சிறிதும் இமைத்தனவில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனுதலுத் தேறி, அவன்வரவு நன்றுகக் கேட்க வேண்டி, நம்பி, நீ யாரென்றுனென்க.

யாரை: ஐ, அசை. அமரனேயாதறேறியும் பாடம். (கoச)

955. குங்குமக்குவட்டின்வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறவுணுகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியாணுறைவலென்னதையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை, மலையின்பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

(இ-ள்.) தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறவுணுகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னும்நகரிலே யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினனென்க. (கoரு)

956. என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றுப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா
மின்றெனக்கெதிர்ந்ததென்றுனெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

(இ-ள்.) என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவல னுகிய வேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தசேஷத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபர மேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றுனென்க. ()

957. சூடுறுகழலிறைஞ்சுசுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனைதிறமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்மே
லாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்கவென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவர் சூடுதலுறுங்கழலிறைஞ்சுச் சுதஞ்சனன் இதனைச் சொன்னான்; அது யாதெனிற் பகவனது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல் லாம் அகப்படுத்திறைபோல நினது இறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லா மகப்படுத்தி அதிற்பல்லுயிரும் கண்ணுடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழி லுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னெடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னு னென்க.

உள் - இடம். "மன்னுயி ரெல்லா நின்னுஞ் சும்மே" (புறநா. உo) என்றுர்பிறரும். (கoள)

958. வாளொடுவெயவரீண்டுவாணுதற்றொழுவின்முற்றி
மீளிமைசெய்யின்வெய்யகண்பனிநீரினைப்பதல்லா

ளொடுபக்கமுங்துவீழினும்வீழ்தலில்லாக்
கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவினென்றான்.

(இ - ள்.) காளோடு பக்கங்களும் கெட்டுவீழினும் வீழ்ந்தன்மையில்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், ஐயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுவோடே என்னை வசைத்து மீளிமைசெய்தாயின், யான் விரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஞ்ற்றும் குறைவிலேனென்றுகொண்க.

அருமைநோக்கி, 'செய்யின்' என்றார். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துகின்றது. 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (கoஅ)

959. இன்னிழலிவரும்பூணினிருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்
டொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டினியகூறி
நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினினைக்கவென்று
மின்னெழுஉப்பறப்படெதாத்துவிசும்பிவர்ந்தமான்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சணன, விசும்பிலேபோகக்கருதிச் சீவகனைப்புல்லிக்கொண்டு, யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; நினக்குஓரிடர்வந்ததாயின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி பின் மாயாதுபறக்குநிலைபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனனென்க. (கoக)

960. சொல்லியாண்மையில்லாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீக்கி
யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா
கொல்லுலையகத்திட்டூதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த
வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

(இ - ள்.) தானைமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் கல்வினைவந்துதவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனாய்ப் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டூதி உருகினமுகத்து இரதத்தைக் குத்த; இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்றதல்லவோ? இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கருதுகவென்றுணர்க.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டிவிரித்தலின், இது சொல்லெச்சம். முன், "பெருநலையகற்றினான்" (சீவக. கசசு) என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (ககo)

வேறு.

961. எரிமாலைவேணுதியினிறக்கிக்காமனகலினையாற்
றிருமாலைவெம்மூலைமேற்றினைக்குந்தேவர்திருவுறுக

வருமாலையெண்விணையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்
தருமாலையல்லதியான்றலையிற்சூழ்ந்துபணிவேனே.

(இ-ள்.) எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இராவணன் முதலாயினரைக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்த கணையாலே மூலமேற்றிலோக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக ; நீக்குதற்கரிய எண்விணைகளையும் நீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகனையல்லது யான் தலையாற்சூழ்ந்து வணங்குவேனேயென்றுரைத்தனர்.

எண்விணையாவன வற்றை, "எண்மர்கவிழ்ந்தனர்" (சீவக. கூ0எசு)எனத் துறவிற்கூறுவர் விரிய. (ககக)

962. ஒன்றுபயவுக்கவேர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுழுது
நன்றுபயல்விரதச்செந்நெல்விதையொழுக்கநீர்
குன்றுமற்றுரங்கொடித்தைதம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றுர்தம்வீட்டின்பம்விளைக்கும்விண்ணேருலகின்றே.

(இ-ள்.) பகராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகிய செய்யைத் தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, சாரித்திரமாகிய நீரை வற்றுமற் பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகிய வேலியைப் புலனுகிய பசுக்கள் பிரியாதபடி காத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலமுதற் சுவர்க்கத்தினைத் தந்து, பின் வீட்டினையுங்கொடுக்குமென்றுரைத்தனர்.

வென்றுர் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. "சொல்லிய" (சீவக. கூசு0) முதலியனுன்றுகவியும் சீவகன்தோழரைநோக்கிக்கூறியவை.()

வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயவட்டாவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவாரவமொப்ப
மைத்தலைநெடுங்கணுருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்திளவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் விளையாடுதல்கூறுகின்றுர்.

மந்தரத்தின்றெழிலை இமயத்துக்கேற்றினர், அது மலையாயனுதலின் ; ,,இமயவில் வாங்கிய" (கலி. நடி) என்றுர்பிறரும். அத்தலை - அக்காலத்து.

(இ - ள்.) சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, ககரின் மகளிரும்மைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநாட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முந்நீரைக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய்கையிலே புக்காரென்க. (ககஉ)

964. கலந்தெழுதிரைநுண்ணுடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தம்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுகுவளைவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

(இ - ள்.) இருகரைப்பரப்புமல்குலாக, அதிலே கலந்திழுகின்ற திரையாகிய நுண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகுதக்க குவளையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கடம்படந்தையாகிய நன்னுதல் நலத்தை நுகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சம் தக்கவென்னும் வினைகொண்டது. (ககச)

965. தண்ணுமைமுழவுமொந்தைதகுணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்றெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடுயர்மிசையவர்களொத்தார்.

(இ-ள்.) ஆடவர், ஓவாராப்தண்ணுமைமுதலியவற்றினோசைகளையும் பிறவும் எண்ணிய வாச்சியங்களினோசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மகளிர்தம்மோடாடித் தேவரையொத்தாரென்க. (ககடு)

966. சிவிறியின்மாறுதூயுங்குங்குமமெறிந்துந்தேங்கொ
ளுவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டுநக்குத்
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டுமின்பத்
திவறினர்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தண்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை, இடக்கர்.

(இ-ள்.) ஏத்தருந்தண்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கியோட்டி முதுகுகண்டு நக்கு அஞ்சினையென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (ககசு)

967. சாந்தகநிறைந்ததோணிதண்மலர்மாலைத்தோணி
பூந்துகிலார்ந்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி
கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டிகொண்டெறியவோடித்
தாந்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

(இ - ள்.) சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருணமந்தருங்கொண்டு ஓடி எறிகையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகள்தாம் கடலிற்கலங்கள்போலத் தம்மிற்றாக்கித் திரியுமென்க. (ககள)

968. கவிவளர்களிறுகைகந்நீர்சொரிவபோன்முத்தமாலை
பொவிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலமந்தாடக்
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்
மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிருப்பொடுமறலினாரே.

பொங்கி - பொங்க.

(இ - ள்.) கொம்பன்னார், களிறு கையாலே நீரைச் சொரிவனபோலே முத்தமாலைபொங்கப் பின்னினமயிரசைய மட்டத்துருத்தியினீரை ஓச்சுதலின் ஆடவர்வருத்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன் மாறுபட்டாரென்க. (ககஅ)

969. வண்ணவெண்ணுண்ணம்பட்டுமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்திறத்தமைந்தரொதிரொதிரெறியவோடி
விண்ணிடைநுடங்குமின்னுமீன்களுந்தம்பொருவபோல
மண்ணினிடையமார்கொண்டமன்றலைத்திறந்ததன்றே,

ஓடி - இலைத்து.

(இ - ள்.) விண்ணிலே மின்னும் மீன்களும் தம்மிற் பொருவபோலே மைந்தர் மகளிரெதிரேயெதிரே சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி எறிய அவ்விருதிறத்தோருமிலைத்த பின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தையொத்து மணம் நிகழ்ந்து நீர்விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (ககக)

வேறு.

970. உலைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சுண்ணமு
மலைத்தசாந்தமுமானமுமாலையு
நுலைத்துநோன்சிறைவண்டொடுதேனின
மிலைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

(இ - ள்.) நீர், சுண்ணமுதலியன நுரைத்து வண்டுந்தேனுமிரைத்துக் கொழித்து இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயப்படுபொருளன. (கஉ0)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவிளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தணிந்தாவியூட்டிமுகிழ்முலைகச்சின்வீக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்சூழ்ந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

(இ - ள்.) குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனையொத்த இளையரெல்லாம் கலங்களைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெலலாம் ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

971. திருந்துபொற்றேறருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்றிக்
கருங்கயக்கனிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி
நெருங்குபுமள்ளர்தொக்குநெடுவரைத்தொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவர்ந்தவண்ணங்கடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவர்களேறுதலின், நெருங்காநின்று மள்ளர்செறிய வரையினின்றும் இடையறுதுவீழ்கின்றவெள்ளம் கடற்குப்போனதற்போலே தேரும் சிவிகையும் பிணங்கிச் செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமீண்டி நகர்க்குப் போயினவென்க. (கஉஉ)

வேறு.

973. கடலெனக்காறெனக்குடங்கட்கூற்றென
வுடல்சினவுருமெனவுழித்தீயெனத்

தொடர்பினிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனிவேகமே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கடாக்களிறுகிய அசனிவேகம், காலிற்சங்கிலி பிணித்த மரத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்காற் கடலெனக் கடுமையாற் காற்றெனக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால் இடியெனச் சேரக்கோறலின் வழித்தியெனத் தோன்றிற்றென்க. (உஉ)

வேறு.

974. பொருதிழியருவிபோன்முபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிகொண்மருப்பிற்றுகிக்குஞ்சாஞ்சிதைந்ததென்னைக்
கருதியதிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமாந்தர்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றுமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றுய்த் தன்தன்மை கெட்டதென்றுராக, அதன் கண்கருதிய திசைமிசைபெல்லாம் தோன்றுமத் காந்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றுவாய் மறைந்த மீன்களை ஒத்தார்என்க.

மிசை-இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.()

975.(க)கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காழுருள்ளம்போல
விருங்களிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டிளையரேக
வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றெருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சிநின்றுள்.

976.(உ)என்னைக்கொன்றிவள்கணவனெமல்லையிலொருவன்றுன்றி
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
பின்னைத்தாழ்வதாகவென்றெண்ணிப்பிணைகொழுக்கி
மின்னுப்போனுடங்கின்றுள்வீழ்தலைதொற்கொம்பொப்பாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமாலை, தன்மேலே காழுகார்கெஞ்சு ஓடுமாறுபோலக் களிறு அணுகச்சென்றதாக, இளையர் சிவிகையை விட்டுப் போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைகொழுக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பாள், அஞ்சி மின்போலே நடுங்கிநின்றுள்; அதுகண்டு அவட்குத் தோழியாகிய மாலை, என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றுன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்திலனுயின், யானிறந்தாற் பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலெண்ணித்து இரண்டுகையினையும் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்பிட்டுக் களிறு எதிரேசென்றணுகினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துநின்றுளென்க.

மேல்அங்ஙனம் வருகின்றவூழ் இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. 'ஒருவன்' என்றது உட்கோளாதலிற் பின், 'ஆடவர்' என்றுள். இக்கருத்

தானன்றே மேலும், "நெடுங்கணற்கவர்ந்தகள்வி, யஞ்சனத்துவலையாடி நடுங்கினாள்" (சீவக. கஉச) என்றும், "நாட்டமூநடுக்கமும்" (வே கஅஅந) என்றும் கூறுகின்றதென்க. (கஉநி - சு)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொணிணியன்றாணா
ணிணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்சூழ்ந்து
தணிவருந்தோழர்சூழத்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்
பணிவருங்குருசில்செல்வான்பாவையதிடைக்கண்டான்.

(இ - ள்.) பிறரால் தாழ்வித்தலரிய குருசில், இரண்டுதலையிலும் மணி யழுத்திப் பொன்னற்செய்த கயிற்றாலே குழலியேறக்கட்டி அலங்கலி அதன் மேலே சூழ்ந்து அன்புகுறைதலரிய தோழர்சூழ வீசச் செல்கின்றவன் குண மாலையது வருத்தத்தைக் கண்டானென்க.

கட்டியிட்டு, ஒருசொல். குழலியேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉஎ)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத
லெண்ணினனெண்ணிநொய்தாவினமலர்மாலைசற்று
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றுனைவீக்கா
வண்ணலங்கலிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

(இ - ள்.) பெருந்தகை, பெண்ணுயிர் சாதலேநோக்கி, இவ்விடரை நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற்சாதல் அவலமில்லையென்றுஎண்ணி னான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனை வைது ஆர்த்து அதன் மேலே ஓடினானென்க.

"வேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்" (சீவக. சுஅக) ஆதலின், இக்களிறு அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ் வேறுபாடு நன்றென்று எண்ணினானென்க. (கஉஅ)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டுகுன்றின்மேல்வீழுமின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டிலமுத்துக்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டடலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறு இறைஞ்சாதபடி காதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து வீழும்படி மலைமேலே வீழுமின்போலே அதன் மத்தகத்தே எறிந்து வட்ட மான முத்துவடமும் தாரும் நெற்றிமாலையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்த மின்போற் சென்றெய்தினானென்க.

எறிந்தவிசையில் தானேவீழ்ந்ததென்க. (கஉக)

980. படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவாலவனைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சம்போழ்ந்திற்

குடவரைநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரறியார்த்தான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமெய்தினவன், விரிகின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச் செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புகின்ற மாலையென்னுஞ்சேடியைச் செறுத்துக் களிறு இறைஞ்சுகின்றவளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே பாய்ந்த சிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச் செலுத்தும்படி அதன்மத்தகத்தினுடலே குதித்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவரை, புகரூக்குவமை. (கஉ0)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாம்பெய்துகனலிற்சீறி
யாற்றலங்குமரன்றன்மேலெதிரேறுடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

(இ - ள்) அவன், அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கையாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்து முழங்கி மதஞ் சொரிந்து சீறி அக்குமரன்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சாஞ்சேடி மாலையைப் பிழைக்கக் கொண்டுபோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலைமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்னை நோக்கினமையின், அஞ்சாஞ்சேடியினன். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக் கொண்டுபோமினென்றான். (கஉக)

982. மதியினுக்கிவர்ந்தசேவகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபருதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகளிறகன்றுபொற்றூர்க்
கதியமைதோளினானைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

(இ - ள்.) மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போகின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விரைந்தோடிஎற்போலக் குணமாலைமேற்சென்ற பொருகளிறு அவளைக் கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளே அகப்படுத்திற்றென்க.

பதி அமை பருதி-இருப்புத் தவிர்ந்த பருதி; "அமைந்த தினிசின் றெழில்" (கலி. அஉ) என்றதுபோல. கதியமைதோளினானையும் பாடம். (கஉஉ)

983. கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழைமின்னினெய்தா
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துழுத்தார்மருப்பிடைக்குளித்தக்காற்றீ
ழையெனவடங்கிவல்லாஞ்டியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குருசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவளவிலேஅதுபோர் தொடங்காநிற்க, குருசில், மழைமின்னினும் கடுக உடம்பு புரிந்து மருப்பிடையிலே புகுந்து காற்றீழே வட்டுப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதே சேணிலே அகற்றினானென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற்றினனென். (கஙஉ)

வேறு.

984. மல்லனீர்மணிவண்ணனைப்படன்டொர்காட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்றெய்வம்போற்
பில்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

(இ-ள்.) இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது, முன்னொரு நாளிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொழுது அச்சீவகனும் அக்கண்ணனையொத்தான்; பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றுப்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவன் விலங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்குப் பகையாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானுயின் அதுபோலுமெனப்பிற்கூறியது இல்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்லத் தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார். (கஙச)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பின்மும்மதத்ததோன்கெழிற்குன்றனையவேழந்
திருகுகனைகழற்காற்சீவகன்வென்றிளையாட்குடைந்துதேனூர்
முருகுகமழலங்கன்முத்திலங்குமார்பினைஞ்ஞூற்றுவால்வ
ருருகுகழல்பாவத்தனியேபோயுய்யானமடைந்தானன்றே.

(இ - ள்.) கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றனைய வேழத்தைச் சீவகன் வென்று குணமாலைக்கு அறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞூற்றுவால்வர் கழல்பரவாநிற்கவும் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான்.[1] (கஙஞ)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்துபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றோளினனென்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினர்.

(இ - ள்.) கந்துபோல்வீங்கிய தோளினையுடையனாய் வருத்தம் நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறைவில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று கொண்டேகினரென்க.

(பி-ம்.)—[1] இதன்பின், "ஆடவர்க்கூடலனங்கனும்மதி, வாடிய வாட்கணிரைத்தலும்வார்குழைச், சேடியர்கைதாழத்தோற்றியவொண்சுடர், நீடியமாடமொளியிழைபுக்கான்" என்னுஞ்செய்யுளொன்று, மூலமட்டுமுள்ள சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்டது.

மருள - கற்றென்றுமருளும்படி. இவள்வேட்கைவருத்தத்தை யானக்கு வருத்தினளாக உட்கொண்டாராய், 'அழுக்கல்' என்றார். (கூசு)

987. முழுங்குதெண்டிரைமூரிநீணிதி
வழங்குகீண்டகைவணிகர்க்கேறனென்
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்
குழைத்தகோதையைக்கண்டுகூறினள்.

பாவையுடையதாய், வினயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்த்திற்று ; பாவைபெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தத்தோன்ற, 'குழைத்தகோதை' என்றார்.

(இ - ள்.) கடல்போல கிதியைவழங்குதலின் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழுங்குமாறுபோற்ற காதலையுடைய வினயமாமாலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒருமொழிகூறினளென்க. (கூஎ)

988. நெய்பெய்நீளெரிசெற்றிழுக்கிய
கைசெய்மாலைபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்தெதன்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினர்.

(இ - ள்.) எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலைபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினள் ; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை ஓம்பினரென்க. (கூஅ)

989. முருகுவிண்டலர்முல்லைக்கத்திகை
பருகிவண்டிலம்பல்குழலினள்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுநண்ணினடையொசியப்புல்லினள்.

(இ - ள்.) அவர் கூறுமையின், அதனையறியாத தாய் முல்லைத்தாடை யலர்ந்து பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழலினளே வருகவென்று கண்ணீரைத்துடைத்து இடைவருந்தப் புல்லினளென்க. (கூக)

990. கடம்புசூடியகன்னிமாலைபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினடினள்.

இருவரும் கன்னியாதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலைபாட மாயின், கண்ணிகட்டுதற்போலுமாலையாம்.

(இ-ள்.) கடம்புசூத்த மாலைபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாருடனே உண்கணுள்கொண்ட விளையாட்டுள்மிகுதியால்வந்த வருத்தமேயென்று தன் அறிவாலே நாடினளென்க. (கூ0)

991. கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறூஉம்
விம்மப்பல்கலகொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமமட்டித்தார்கொடியனுளையே.

(இ - ள்.) தாய் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, கோலஞ்செய்கின்றவர்கள், கொடியனுளை அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை ஒளிகெடுக்கும் கொய்ய கலங்களை மெய்யிலே விம்ம அணிந்து கழுநீர்மாலையையுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் மூலையிலே பூசினரென்க.

உடம்பு நுணுகுகின்றமையுணர்ந்து கொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார். புறத்தே கோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செயச் சிதைதலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசக)

992. அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றுரும்.

வஞ்சிக்கொம்பின் றன்மையையுடைய தாய் - குணமாலை. பைம்பொனல்குலை - நின்னை ; என்றது, குணமாலையை.

(இ - ள்.) விஜயமாமாலை, பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பாவாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்று கொணர்மினென்றுகூறி நின்னைப் பைங்கிளியழையாநிற்கும்; இனி அது வருந்காதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறினரென்க. (கசஉ)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
றிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினுள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினுள்.

(இ - ள்.) கண்ணினுள், பிறப்புத் தீதென்றறிந்து பற்றற்றுரைப்போலே தமர்பேச்சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தாளாயினளென்க.

சிறிதுபொழுதுநின்று பறித்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு ; செய்தகோலம் துணையொடு கழியப் பெறுதேயழிந்து சுற்றத்திடையும் தனியேதோற்றுதலின். மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியடங்கிற்றலும் மெய்ப்பாடு. (கசஙு)

994. குமரிமாகேர்க்கோதையங்கொம்பனை
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை

யமர்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போல்
குமரனுக்கியகாதலிற்கூறினள்.

(இ - ள்.) கொம்பனாள், கன்னிமாடத்தே சுற்றத்தைத் தானீங்கிய காலத்தே தேவர்வேண்டத் தாமரையிற்றோன்றிய மூருகனேப்போலும் குமரனுண்டாக்கிய காதலாலே சிலசொற் கூறினளென்க. (கசச)

995. கலத்தற்காலங்கள்லூரிகற்கொட்டிலா
மூலைத்தடத்திணைமொய்பெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லிலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானோ.

(இ-ள்.) கொடிய சரமைந்தினையுடைத்தாக எய்யவல்ல காமன், என்னைப் பெறுதலின் எனது மூலைத்தடத்திணை எருக் குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காக எய்து என்னை அலையாநிற்கும் ; ஆதலால், கல்லூரினையுடைய விற்பயிற்றுந் தானத்தே தான்விற்றொழிலைத் தொடங்குகின்ற காலமாக நினைத்துக் கற்கின்ற தொழிலை உடைத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இது மடக்கவுரைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறிவுதோன்றநிற்றலின். (கசரு)

996. பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விழுளரிபோற்
ரூமமார்பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிர்காள்.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமியுமுழுட்படப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவாநிற்கும் ; ஆதலால், மார்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிர்காள், கடிதாக அழைத்துத் தருமினென்றனென்க.

'வேம்' என்னுந்துணையும் காதல்மிகம்மிகல் ; காமம் கையிகந்தவழி நிகழுமாதலின் ; "உள்ளி னுள்ளம் வேமே" (குறுந். ௪0௨) என்பது உதாரணம். தம்மினென்பது, தாதுமுனிவின்மைப்பாற்படும் ; "கானலுங் கழருது" (அகநா. ௧௯0) என்னும் பாட்டு உதாரணம் ; அறனளித்துரைத்தலுமாம். (கசசு)

997. (க) கையிலைற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாங்கொலோ.

998. (உ) கண்ணுமும்வாளற்றகைவளைசோருமாற்
புண்ணுமும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பிறைமேற்செலாட்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. (கூ) சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தர
வோலைதாழ்பெண்ணிணமாமடலூர்தலைக்
காலைவேற்றடங்கண்ணிகருதிரும்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பிறர்க்குக் கூறலரிகாமம் குறைகளெல்லாம் செறிதல்கொண்ட சிந்தையால், மூங்கையாயினேனென்றாள். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்தார்க்குப் புலனுகாமை நெஞ்சினில் நிறுத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார். வாயில் - கூட்டுவார்.

(உ) அவனுருவெளிப்படுதலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொருளினைநோக்காமையிற் கண்டதற்றுழிவிலங்குதலின், 'கண்ணும் வாளற்ற' என்றாள். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோர்தல், உடம்புநனிசுருங்கல். நெஞ்சம் புண்போன்று புலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகாதனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிரங்கிரு முந்நீர் வெறுமணலாகப், புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கலி. கசஉ) என்றாற்போல்வனவும், தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்கமாட்டாத.

(ஙு) சோலைவேய், பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்மடலூருந்தன்மையை.

(இ - ள்.) வளைத்தோளி,கண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்பரந்தலின், தவஞ்செய்யாதாரைப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும் வாளற்ற; வளையும் சோரும்; நெஞ்சும் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாதகாமம் முழுக்கநின்று சுட்டாலும்·பெண்ணிணமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாதபேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்ததென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று கருதினளென்க.

ஈண்டுக் கூறியது,புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் ஆசுரத்தின்பாற்படும் கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்கூறுதுமயங்கக்கூறினரென்றுகொள்க. (கசள - கூ)

1000. உய்யுமாறுளையுன்னியலாவிலேன்
செய்யவாய்க்கினியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிற்காட்டகத்துண்டெனிற்
றையலாய்சமழாதுரையென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றாள், அவர்க்குக் கூறலாகாதவை கூறுதலின்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் கருதினவள், தருகிருத்த கினைபக்கண்டு, கினியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொரு வாயிலை யாதுகடாவேனல்லேன்; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலுரையாயென்றுளாக, அக்கினியும், நங்காய், நீ கையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பிற்றும், தையலாய், அவன் இங்ஙோட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உரைப்பாயாகவென்றதென்க. (கூ0)

1001. தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
ளெளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள்கிளந்தன்பமே.

1 கயம் - பதுமமென்னுங்கயம்.

(இ - ள்.) தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள், காமத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன் பிள்ளையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கூக)

1002. பூணெடேந்தியவெம்மூலப்பொன்னணை
ணணங்தன்குலனுங்கலங்கீழ்ப்பட
வீணவித்தகற்காணியவின்படர்ந்
தாணுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.
தான் ஏந்திய பூணுடனே விருப்பஞ்செய்கின்ற மூலை.

(இ - ள்.) நேயத்தையுடைய பைங்கிளி, பொன்னனைய தாணும் குலனும் நன்மைகுறையும்படி அவள்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (கூக)

வேறு.

1003. கூட்டுணன்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
நீட்டுணன்கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
காட்டுமுகடுக்கமுங்கைவண்ணமே.

(இ - ள்.) பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலநிறத்து வண்ணங் களையுங்கூட்டுணன்; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலை யானையிற்முன்னர் அஞ்சிநின்ற நடுக்கத்தையும் தன்னைநோக்கினநோக்கினையும் அவள்தன்செயலாகவே தீட்டுணனென்க.

இக்கருத்தானன்றே, "நீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகள்வி, யஞ்சனத்துவலி யாடி நடுங்கினள்" (சீவக. கo௨ச) என்கின்றான். (கூக)

1004. நெகிழ்ந்துசோர்பூந்துகிலைநோக்கிநோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலைகாவெரூஉ

(பி - ம்.)—1 'கயம் - பத்மை மகாபத்மை யென்னும் கயங்கள்'

முகிழ்ந்துவீங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்ததன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெழுதினவன், மெகிழ்ந்துவீழ்கின்ற துகிலொன்றை யும் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்குறித்து அதனைப் பார்த்துநின்றே மகிழ்ந்து குழன்முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்து வீங்கிளமுலை யின்முத்தத்தையும் செவ்விதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் தோள்களின் மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி: இது நோக்கலேக்கம். நோக்கியே: இது பொறியாலேக்கு நோக்கம். வெருவினின்ற நடுக்கமெழுதலின், குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற் றிருத்தத் தேடினனென்க. மாலை, ஆவள்பெயருமாம். மணிக்குரான்மாலை யும் பாடம். (கருச)

1005. படைமலர்நெடுங்கணுள்பரவையேந்தல்குன்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெற்றொழிற்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

(இ-ள்.) படையுமலரும்போன்ற கண்ணுருடையவல்குலிலே மிடைந்த மேகலைநோற்றன; கொழுப தொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற் றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன; யானே நோலாதே னென்னுமென்க.

இது குறிப்பெச்சம். அடிமலர், ஒருசொல். (கருடு)

1006. மின்னணங்குறுநிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைதத்தையை
மன்னணங்குறலொடுமகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலிய குணங்களை.

(இ - ள்.) இறைமகன் குணமாலைக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு, அவன் அங்ஙனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமகிழ்ந்து, தன்னுடைய குணமாலையது வருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி அதற்கு இடையீடாகக் காந்தருவதத்தை வருகின்ற நிலையைக் கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்துதலின், 'இறைமகன்புலம்ப' என்றார். (கருசு)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடிமற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே.

(இ-ள்.) பாம்பென அகன்ற அல்குன்மேற்சூடின மேகலையைப் புறத்தே சூழ்ந்த திகில் வளையவோடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்ற தன்மைத்தென்க.

பாம்பு, அல்குற்கேயுவமையாதலின் அடுத்துவர ஆவமையன்று; "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே" (தொல். உவம. சூ. கூசு) என்றார். மற்று, அசை. "மாண்குலாங்குணத்தினால்" (சீவக. உஉகூ) என்பர் பின்னும். (கருள)

1008. கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிடைற்றுழ்ந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கொன் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தனபோன்றவென்க. (கருஅ)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்லிட
வண்டலர்ந்தொருபுடைதோடுமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

(இ-ள்.) ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்தினழகு, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்லிட, ஒருபுடையிலே தோடு ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (கருக)

1010. பூணிறமுலையவள்பொருவில்பூந்துதன்
மாணிறக்கருங்குழன்மருங்கிற்போக்கிய
நாணிறமிருகதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிறமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

(இ-ள்.) பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையாளது குழலின்பக்கத்தில் காடோறும் நிறம்மிகுகின்ற பிறைபோலும் நுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்த இருளை மின்வளைத்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (கசo)

1011. கடிகமழ்பூஞ்சிகைகாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலைகாறொடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலை தன்னிடத்தே கட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, படிவுவளைந்து நடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையையொத்ததென்க. (ககக)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றத்தேனின
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநண்ணடைகற்றதொக்குமிவ்
விலங்கரித்தடங்கணுளியாவளாங்கொலோ.

(இ-ள்.) இவள் நடை, தேனினம் உண்டுபாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்ற தன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொலென்று ஐயுற்றது கிளியென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. (ககஉ)

1013. யாவளேயாயினுமாகமற்றிவண்
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுடைபங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

(இ - ள்.) பைங்கிளி, இவள் யாவளாயினுமாக; இதனற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையது ஏவலாற் சேர்க்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

ஏவல்லவனென்றுமாம். (ககங)

1014. மதுக்களிநெடுங்கணுள்வான்பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடைமிழற்றச்சென்றெய்தியுண்கவர்
கதக்களிவேலிறற்கண்டகாமநீர்ப்
புதுத்தளிரனையவள்புலந்துநோக்கினள்.

(இ - ள்.) மதுவினது களிப்பைக்கண்ணிடத்தேயுடைய தத்தை, கிண்கிணி நடையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றணுகி ஊனைக் கவரும் வேலினைக் கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினாலே புதுநீரிற் றளிரையொக்க நடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

"கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவ னின்று" (பதிற். நிஉ) என்றாற் போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (ககச)

1015. (க) இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்
மதுவிரிகோதையம்மாலெனின்மன
மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

1016. (உ)ழுளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
வினைத்தது திருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை
வளைத்தனபுருவமுழுரிந்தவள்விலேயே
கினைக்கழுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இயக்கி தெய்வமாதலின், 'இது' என்றார்.

(உ) எனவென்பதனைப்பிரித்து முன்னேகூட்டுக. கினைக்கழுநீர் = அலர்ந்த பூவிற்குக் கினையாகிய கழுநீர்.

(இ - ள்.) இவ்வுரு என்னவுருவென்று தத்தைகேட்ப, அவன் இயக்கியென்ற அளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதுதலின், இது புதியதோரியக்கி ; நீபொய்கூறினையுமல்லை ; அக்குணமாலை நின்மனமாகிய அதனை முறையே ஆற்றுமைமிகும்படி இயக்குதலின் இயக்கியாமென்றுளாக, மதியம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவினைத்தது; புருவமும் ஏறிவளைந்தன ; கண்ணும் நீர்க்கிழரும்பினது (முருகு. உக) சிவப்பினுஞ்சிவந்தனவென்க. (கசுடு - சு)

1017. பாவைநீபுலவியினீடல்பாவியேற்
காவியொன்றிரண்டுடம்பல்லதூற்றுநீர்க்
கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே
மேவிப்பூங்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

(இ - ள்.) அதுகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாவியேற்கு நின்னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும் ; இது நம் தன்மை ; இனி, கங்கையிலே மேவி அதனை விரும்பிய அன்னம் மணலூற்றுநீரிலே அணுகச் செல்லாதே ; அதனை நீயறிதியாதலிற் புலவியினீடலென்றுனென்க.

கூவலிற்செல்லாதனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லுமென்பதாயிற்று ; எனவே குணமாலைமாறுபுங்கூறி அவளைவரைதலும் முறைமையென்று கூறினளும். (கசுஎ)

1018. பேரிளம்பெண்டிரைப்பொருதுசீறுவா
ளோர்மலர்ப்பாவையைநோக்கிநெய்சொரி
கூரழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

(இ-ள்.)வேறொருபெண்டிரைப் பெயர்சொல்லவும் பொறுதே சீறுகின்றவள் அங்ஙனங்கூறிய சொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்முகமாகநோக்கி அவள் வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதொரு புலவிமிக்கதென்க.

'நோமற்பாவையைநோக்கி' என்பது பாடமாயின், தனைக்குமாறுகிய பாவையை நேரேநோக்கியென்க. (கசுஅ)

1019. புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகினாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே நடுங்கி அவன்றலைமேற்கிடந்தமாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்படி தன்னடித்தாமரையைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து பின்பு மலரைச் சிதறித் தன்மனையிலேயேகினளென்க. (கசுக)

1020. தினிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலீங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லளஇப்பறந்துகாளைதன்
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

(இ-ள்.)அவன் கூறிய வெறுப்புற்ற வார்த்தையோடே தத்தைபோயினளாக, கிளி, இவள்ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை; இனி இவ்விடத்தினின்றுமெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்ற சொல்லைத் தன்னிலே கூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகிய பகையையுடைய தாமரைபோலும் பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (கஎ0)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

(இ - ள்.) கிளி அங்ஙனம் வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடி வாழ்வதாகவென்ன, வித்தகன், எந்தோழியர் நல்வரவே இவ்விடத்தே போதுகவென்றுகூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. சுணமாலையையும் சுரமஞ்சரியையுங்குறித்துத் தோழியரென்றான். 'ஆ' என்றுபாடமோதி, வியந்து, தோழி சுகமேவந்ததேயென்றுமாம். (கஎக)

1022. பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர்தூதெதாடுகாமர்மைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவலேக்கமொ
டென்னைகொல்வாவெனவினியசெப்பினான்.

(இ - ள்.) கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு மகிழ்ச்சிகாண்டநோக்குடனே, என்குறிப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதியோவென்று இனியகூறினனென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும், "ஆற்றுதனுற்ற, விடுந்தகிறுகிளி" (சீவக. கoசக) என்கின்றமையின். வந்ததென, விகாரம். (கஎஉ)

1023. மையலங்களிற்றெருடுபொருதவண்புக
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகினெய்காணவந்ததே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, எஃகினெப், எம்பாவை களிற்றெருடுபொருத ஐயனைக் கண்டு அவன் செவ்வியறிந்துவாவெனக் கூறிய வார்த்தையுடனே யான் வந்தது நின்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டுள்ளமென்றறிதல். (களஙூ)

வே று.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளிலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்கணீர்த்தகவர்ந்தகள்வி
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கிணைலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னைப்படைங்கினிமொழியுமன்றே.

(இ-ள்.) தத்தாய், கொடியவேழமென்னும் நோயுண்ட விளாம்பழம் போலே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையும் நிறையையும் பிறரறியாமற் கண்ணி னூற் கவர்ந்த கள்வி நடுங்கிணைள் ; அவளதுதன்மை எங்ஙனேயென்று அவன் கேட்க, அக்கினி அவள்தன்மையைக் கூறுமென்க.

வேழம், தேரைபோயிற்றென்றுற்போல்வதொருநோயென்க. இனி, யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமூநடுக்கமும் வருத்தினமை கூறினள். (களச)

வே று.

1025.(க)பூவணையழலிமேற்சேக்கும்பொன்செய்தாண்
பாவைதான்பொருந்துபுநிற்கும்பற்பல்கா
லாவியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026.(உ)பணித்தகுகோலமும்பந்தும்பார்ப்புருண்
மணிக்கழங்காடலண்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழிலைடமூதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினள்.

1027.(ங)திருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்வளைகழல்பமேவாவெனும்
வருந்தினேன்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) அழலெழவும் பாடம்.

(ங) உயிரைக் காத்த வருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கரியதோ வென்றுகருதி, ' வளைகழல்படவோ ' என்றாள்.

(இ-ள்.) பாவைதான், பிறரைத் தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பசலையும் பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்து யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையுங் கைவிட்டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிர்நீங்காமையின், தூணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்திநின்றும் பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்காலுவித்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல இருக்கும்; அங்ஙனமிருந்து பிறர்க்கு உவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையாள், சீவகசாமி, வளைகழல அமையுமோவென்னும்; கின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்றுபுல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமையின், யான் புல்லி வருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புறும்படி புல்லென்னும்; அது காணுமையின், ஓவென்று வருந்துமென்க. (களு - எ)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனர்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணினுதலான்
மன்னுமியாணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னினீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நாணுலே கண்ணனர்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளும் எனக்குரையாள்; இனி, யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூறென்றதென்க. (களஅ)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிநீண்டகண்ணுடிறத்தின்னுரை
யுள்ளினுருமுழக்கண்டதொத்தானோ
வள்ளன்மாத்தடிந்தானன்னமாண்பினான்.

(இ - ள்.) குணமாலைதிறத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டளவிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினன், பெறுதற்கரிதாக நினைத்தார் சிலரைத் தன்னிடத்தேவரக்கண்ட தன்மையையொத்தானென்க. (களக)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்
தென்னமர்ந்துரைத்துக்கொணீயென

விண்ணிமிர்ந்தநின்வீங்கெழிற்றோளவட்
கின்மருந்திவைவேண்டுவலென்றதே.

(இ-ள்.) குணமாலைசொல்லும் சொல்லாகிய மருந்தினை யான்ஆற்றம் படி தந்த நீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதியாது? அதனையுரைத்துக்கொள் ளென்றுணுக, இனி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றாள் ; அவட்கு நின் தோளே இனியமருந்து; இவை யான் பரிசிலாகவேண்டுவேனென்றதென்க.()

1031. பொற்குன்றுபினும்பூம்பழனங்கள்சூழ்
நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளிணைகண்ணுறீஇச்
சொற்குன்றுபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், அவள்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊரையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது,சென்றுசொல், நீபோ வென்றுரைத்தென்க.

'கற்குன்றேந்திய தோள்', "கொடுஞ்சிலையான்" (சீவக. கoசக) எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், "இழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, இழ வோன் வினைவயி னுரிய வென்ப" (தொல்.கற்பு. சூ. சo) என்பதன் கருத் தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமூருங் கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தால் தன்னைப்புகழ்ந்துரைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவானென் பது பயனும். இது கைக்கிளையாதலின், மூன்னிலையன்றியும்புகழ்ந்தான் ; புறத்திணையாயின் " தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் " (தொல். புறத்திணை. சூ. நு) தலைவற்குரித்து. (கஅக)

1032. சேலவென்றகண்ணுட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலைமார்பன்கொடுப்பத்தினைக்குரா
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

(இ-ள்.) அது கேட்ட கிளி,கண்ணுள்வருத்தந்தீரும்படி அவட்கு இவை யெல்லாங் கூறுதலரிது ; அதனுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும் படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்றுகூற அவனும் பிறாயி ராமல் தினைக்கதிரில்வைத்த ஓலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை;மேல்,"ராமமோதிரந்தொட்டு" (சீவக.கoசo) (கஅஉ) என்பர்.

1033. திருந்துகோதைதச்சிகழிகைச்சீறடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியாள்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினள்.

மருந்து-அமுதி; இதற்கு, அமிர்தன்னசாயலுக்கு (சீவக.அ) ஏற்றத் துரைக்க.

(இ-ள்.) கோதைமுதலியவற்றையுடைய தத்தை, அங்ஙனமேகினவள் பொய்கை வடிவாக எழுதின படாத்தை மெய்ம்முழுதும் மறையப் போர்த்துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலுங் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம். (கஅந)

1034. மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவன்வார்கழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கிஞ
னிறைந்ததின்பமெடுங்கணிக்கென்பவே.

(இ-ள்.) கினிபோனபின், வருத்தந்தீர்ந்து, வேலவன், தத்தையது மனை யேறப்போய் அவளூடலை மலருறைந்த தன்றலையினாலே வணங்கி நீக்கினன்; அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க. (கஅச)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்டாவம்.

அக்கினிசெல்கின்றபொழுது குணமாலை கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) கினி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணைவியும் தானுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றுநீங்கித் தனியான இடத்தைப்பார்த்துச் சேரக்கருதியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொருதே போந்ததோ, பொறுத்துப் போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து கினக்குத் துணைவியாகின்ற குணமாலைவார்த்தையிஃது, அவள்தான் காமத்தீயானுருகும், இதற்கு நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றே, என்னை இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்றுகருதினளென்க.

என்பிள்ளையும்யானும்பட்டது என்னென்றாள். (கஅடு)

வேறு.

1036. சென்தார்ப்பசுங்கினியார்சென்றூர்க்கோரின்னுரைதான்
றந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர்தாந்தாராரே
லந்தோகுணமாலக்காதகாதென்றுலக
னொந்தாங்கழுமுயன்றுநோற்றுனுமெய்துவனே.

(இ - ள்.) கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தை யைத்தான் சொன்னராயிற் கிளியார்க்குமுகடன்கூறினரன்று; என்னுயி ரைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ ! அங்ஙனங்கூறாயின் அவ்விடத்து யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனே, ஆ ! குணமாலைக்கு இவ்விறந்துபாடு தகாதென்று, உலகம்தொந்து அழும்படி இறந்துபாட்டையெய்துவேனென்றேவென்று கருதினளென்க.

சென்தார் - கழுத்திலிட்டவரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்க. எய்துவனே: ஏகாரம் எதிர்மறை. அந்தோ ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (கஅசு)

1037. சென்றூர்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றுங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றுதுகூடுகெனக்கூறிமுத்தவார்மணன்மே
லன்றுங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கருதின அணியிழையாள், காரியத்தின்முடிவு காரி யங்கொள்ளப்போதரிவினளவாயிருக்கும்; என்கிளிபேதையென்பது யான றிவேனன்றே, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பார்ப்பே னென்றுகருதி, வேலானகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றுதே கூடு வாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணலிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றை அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (கஅள)

1038. பாகவலைவாங்கிப்பழுதாகிற்பாவியேற்
கேகுமாலாவியெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேமோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிழைத்தவள், அவ்வாழியுட்கீறுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாதியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவாய்வந்ததேனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாநிற்குமேயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளி யின்வரவை நினைந்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி:மாகமேமோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள் யார்? இங்ஙனமிருப் பார் வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றணு கிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிகுதிகண்டு தெளிந்தது. (கஅஅ)

1039. கண்டாணெடிதுயிர்த்தாள்கைதொழுதாள்கையகத்தே
கொண்டாடினைக்குராலுன்சூடினுடாழ்குழன்மே
லுண்டார்ப்பசுங்கிளியைமோவவகட்டொடுக்கி [ன்.
வண்டாரான்செவ்விவாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா

(இ - ள்.) அணுகின அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்கூறு கின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதிரைக்கண்டு அதிலே

ஓலையுண்டென்று கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத்தைத் தலைமேலேசூடினாள்; சூடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்ந்தாளென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு. (கஅக)

1040. தும்பாலமிர்தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்பணைத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிநாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனேநோக்கினாள்.

(இ-ள்.) பெருந்தோளிதான் அவளேடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவகனென்னும் பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்தூட்டிக் கூட்டிலே துயில்கொள்ளுவித்து அவன்றன் எழுத்தையுடைய ஓலையை விரைய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய ஓலை. (கஎ0)

1041. கொடுஞ்சிலையாளேலகுணமாலைகாண்க
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றுதேற்ற
விடுந்தசிறுகிளியால்விம்மமேனுய்தீர்ந்தே
னெடுங்கணுடானுநினைவகல்வாளாக.

இதற்கு, "பொற்குன்று" (சீவக. கo5க) என்னுங்கவியிலேகூறினும். இன்னோரோலை இன்னோர்காண்கவென்றல் முறைமை. விடுத்த, விகாரம்.

(இ-ள்.) சீவகனேலையைக் குணமாலை காண்பாளாக; காமநோய் சுடுதலாலேவெந்து ஆற்றுதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகிளியாலே மிக்க வருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கணுளாகிய தானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க. (கஎக)

1042. சட்டஞ்சானீணிதியுமீர்ங்குவளைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சூரக்குழூருழுதீந்து
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
ளூட்டார்சிலைநுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

(இ-ள்.) அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரளையும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குழூரினையும் சூரவர்கருதினபடியேகொடுத்து, சிலைநுதலாளைத் தோளைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபு இங்ஙனம்வருதல், "தெள்ளிது" (தொல். சொல். சூ. அஎ) என்பதனுற்கொள்க. அரியபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றாற்போல் இனியதோள். (கஎஉ)

1043. (க)சுங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிந்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழ்வுறையேனேல்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான்.

1044. (உ)நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர்நுண்வரிகள்
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போலேக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தாளிமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மனைந்தாளேபோன்மகிழ்ந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்ணிறைவெப்பமுழுதும் தீராதென்று. படங்கப்படுதல் - இமைத்தல், துணைக்கிடுதல் முதலியன. ஆகென்றான், தொழிற்பெயர்.

(உ) சேல்படுத்த - சேலைத்தோற்பித்த.

(இ - ள்.) என்மாலை தன்முலைமேலே வடுவாயழுந்தும்படி யான்முயங்குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தீயைஅவித்துத்தான் என் அன்புடைமைக்கு மகிழும்படி உரைந்திலேனையின், போரில் அஞ்சினர்மேலே படைவிட நினைந்தேனுகக் கடவேனென்று எழுதினவனுடைய நூலெற்றினுற்போலச் செவ்விதாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளாப் பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவாள்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவகையாலே இக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்ந்து மயக்கத்தையுண்டாக்கினவன் மார்பிலே கூடினுள்போலே இனிமையுற்றாளென்க. (ககூட - சு)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்படிசாந்துங்
காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றுளுகெனவே
நூலவையார்போனீங்கமேனைக்குமிசையென்றாள்.

காற்றால் அவியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு ; வெளிப்படை. அம்பு இடைவிடாமல் எய்கின்றவில். நீங்களென்றது, எழுத்துக்களை ; அவற்றின்தன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலில் விளங்கக்கூறிற்றிலரேனும் சமயநூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றே கொள்க.

(இ - ள்.) சிலையான் நும்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக் கூறிய சொற்குன்றுளுயினும் நீங்கள் தருமநூலோதினர்களை நோக்குமாறுபோல அச்சொல் இடையூறின்றி ஆகவென்றேகருதி நோக்குமின் ; நும்மை யானும் பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றுளென்க. (ககருி)

வேறு.

1046. (க)மவ்வலங்குழலிளுளமதியுடம்படக்கலுற்றுச்
செவ்வியுட்செவிவிசொல்லுஞ்சிலையிவர்நுதலிளுய்ங்கின்
னவ்வைக்குழுத்தமாமலருமகற்கின்றுன்றுதை
கவ்வியம்பிணைகொளேக்கிநகைமுகவிருந்துசெய்தான்.

1047. (உ)பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டுவந்தடிமைசெய்வான்குறையுறுகின்றதன்றிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றுக்கிழமிசையுருவுதீட்டி
வண்டமிர்கோதைதன்னைவழிபடுநாளுமென்றாள்.

இவ்விரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்சுவிலி, சிலம்போல்விளங்குநுதலினாய், நோக்கி, நின்தாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனானவனுடைய ஒப்பில்லாத மகனுக்கு இன்று உன்றனை மணமுகமாகிய விருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்பாட்டாலே வளையையுடைய கோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலையாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொன்கொண்டுவந்து நினக்கு ஏவல்செய்தற்கு இன்று குறையுற்று நிற்கின்றதேயன்றிக் கடக்கலாற்று நின்னுருவைக் கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

விருந்துசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (ககூசு-எ)

1048. மைத்துனன்வனைப்பின்மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழவன்காளை
யுத்தமனுனைதுநாமமல்லதொன்றுரைத்தறற்று
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணிலொன்னலோடுந்
தத்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்குரியன், அழகின்மிக்கான், பொருளுடையன், இளையன், நற்குணமுடையன், நின்பெயரல்லது வேறொருபெயரைக்கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்னைக் கொடுக்கவெண்ணிலொன்றவளவிலே, குணமாலை கையாலே செவியைப்புதைத்து ஒருவார்த்தை கூறினாளென்க. (ககூஎ)

1049. மணிமதக்களிறுவென்றுன்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறனுனுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்சுடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றாள்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பாள்.

(இ - ள்.) பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பாள், கட்டுமணியையுடைய களிற்றைறவென்றவன், "கொண்டுய்யப்போமின்", (சீவக. கூஅக) என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்வதன்றி வேறு கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனம் சுடுசொல்லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றாளென்க.

'அடிச்செருப்பாவதல்லால்' என்றும் பாடம். (ககூக)

1050. கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாயுநோராராய்விடினிறத்தலொன்றே

சிந்தனைபிறிதொன்றுகிச்செய்தலுய்யறலொன்றே
வந்ததாணையெனவுள்வடிவெனக்கிடந்தகண்ணுள்.

கந்துகப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக; குரவர் நினைவுவேறுய்ப்போக. தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

(இ - ள்.) பின்னும், வடிப்போலுங்கண்ணுள், காணைக்கு எக்கையும்யாயும் நோராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினு ளொன்று காணை நமக்கு வந்துற்றதென்ன ஆழுதாளென்க. (உ0)

1051. தேனெய்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்
பூனைகைந்துருகிக்கைகத்தாயுண்ணிறையுவகைபொங்க [டே
வானெய்பாற்கிவர்ந்ததொத்ததுழற்கவென்பாவைபென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) செவிலி, குணமாலையது சிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு ஊன்கைந்துருகி உவகை பொங்குகையினாலே, நின்கருத்துப் பசு. நெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது ; இனி, பாவாய் ! அழேற்க வென்று தானையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை: ஐ, அசை. பாற்கவர்ந்ததும் பாடம். (உக)

1052. தகண்மனத்தின்றிநோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பக்கூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககன்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னளவலந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) மனத்தில்அழுக்கின்றுய்நோற்ற நல்லவினைப்பயத்தானன்றே தட்டற்றகேள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லிஇரு காலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றுய்க்கு அறத்தொடுநின் றாள் ; அவளும் தன்கணவனுக்கு அறத்தொடுநின்றுளென்க. (உஉ)

1053. வினையமாமாலைகேள்வன்குபோமித்திரற்குச்சொல்ல
வினையதேபட்டதென்றுலையனேங்கைக்கொத்தான்
வினையவேபட்டபோலுமணிமருண்மூலையினாளைப்
புனையவேபட்டபொற்றூர்ப்புண்ணியற்கீதுமென்றான்.

வினயமாமாலை, நற்றுய்பெயர். அனையதே - அப்படியே ; பெரியதா ருகாரியமே ; ஏகாரம் விளி. என்றான், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

(இ-ள்.) நற்றுய், தன்கேள்வனுகிய குபோமித்திரற்குக்கூற, அவனும் அவள் மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்றற் குணமாலைக்கு ஒத்தான் சிவக னே; அவளை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றுனென்க. (உங)

வேறு.

1054. நற்றூர்மற்றுங்கட்டுரைவல்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றூர்

சுற்றூர்வல்விற்சூடுறுசெம்பொற்கழலோய்கன்
பொற்றூர்மார்பீர்போதுமினென்றுங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றுகதையும் வல்லார் சால்வர். என்னும் - என்று உலகங்கூறும். நான்கனுருபு அதற்குடம்படுதற்பாற்படும்.

(இ - ள்.) குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போக விட்டாற்கு அவரும் போனர்; அப்பொழுது கந்துகன், மார்பீர், இங்ஙனம் போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (உ0ச)

1055. (க) சீந்தாநின்றதிமுகவேலான்மணிச்செப்பி
னீந்தான்கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்
காந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்
சேர்ந்தேனின்றேவீடெனாய்கற்கவர்சொன்னர்.

1056. (உ) யாமகளீதுநீர்மகட்கொண்மினெனையாருந்
தாமகணேராராயினுந்தண்ணெனவரைமார்பிற்
பூமகள்வைகும்புண்ணியப்பொற்குன்றனையானுக்
கியாமகணேர்ந்தேமின்றெனாய்கற்கவர்சொன்னர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சீந்தாநின்ற - கோடியாநின்ற; வேலான் - கந்துகன்; விகாரமாக்கி, சிந்தாநின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தார்வரும்.

(உ) தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் -குபேரமித்திரர்.

(இ - ள்.) வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்டார்; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனுதலின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அதுகேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும் வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினரென்று கந்துகற்குக்கூறினரென்க.

அவர்கூறினபடியையத் தேவர்கூறினர். (உ0ஞ - கூ)

1057. சுற்றூர்வல்விற்சூடுறுசெம்பொற்கழலாற்குக்
குற்றேவல்செய்துங்காளையும்யானுங்கொடியானை
மற்சேர்தோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்கொடுக்கப்பெற்றனுதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானும் குற்றேவல் செய்யக்கடவேமென்று தாழ்ந்துகூறினனென்க.

குற்றேவல், விகாரம். அவன் தானே மகட்கொடைநேர்தலானும் கொள்வார் தாழவே வேண்டுதலானும் இங்ஙனங்கூறினன் (உ0எ)

1058. விடைசூழ்நிற்றின்வெல்புகழான்றன்மிகுதானை
கடல்சூழ்வையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறக்
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம்வென்றவனைகயும்மப்
படர்சூழ்ந்தஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவர்சொன்னார்.

'விடைசூழ்' என்றது, தோழனைக்கருதி.

(இ-ள்.) ஏற்றினையொத்த சேனைகள்றன்னை உலகைக் கைக்கொண்டான் போல மகிழ்ந்து தாழ்த்துகூடதலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிற்றை வென்றபடியும் அதனைப் பாகனைகொன்ற — குணத்தினையும் விளக்கக்கூறினரென்க.

பண்பு - சோராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது. (உ0அ)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்தீக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுங்கொலிவேற்கட்
பொறையொன்றூற்றுப்போதணிபொற்கொம்பனையாளை
நறையார்கோதைதன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிற்றீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்று, ஈண்டு வினையெச்சம்; இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேகடத்தி அணிந்த கொம்பு, இல்பொருளுவமை; கொம்பனையாள் - வினையமாமாலை. நறையார் கோதை - குணமாலை.

(இ-ள்.) செந்தீக்கொடியேபோலுஞ்சுரந்தையும், யான்கருதியதினைத் தான் முற்படமுடித்ததன்மை தன்றனைகூறிக் கொம்பனையாளையின்புறுப் பின்பு கொலிவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினளென்க. ()

1060. பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையாளை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போதுமென்றூர்க்கெழுகென்றூர்
வற்கம்மிட்டவண்பரிமாவினவர்சென்றூர்.

(இ-ள்.) அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படி பண்ணினை யாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு பெறும்படி கூறிப் போவேமென்றூர்க்கு அவர்களும் போகவென்றூர்; அவ ரும் பண்முற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றூரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமல் முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றூர். (உக0)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா
னுடங்குங்கொடிட்போல்பவணூபுரமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணைவடாயதுகேட்டலுக்தக்கதென்றூன்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. நுடங்குகின்றகொடிப்போல்பவள் - சுரந் தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

(இ-ள்.) குணமாலைதிறத்தாலே அவர்களியையும்படி மகனைக்கொடுப்பதாகப் பேசிவந்தவர்கள், குபேரமித்திரற்குக் குற்றேவல்செய்துமென்றதனை உரைத்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். நூபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவள் கூறியமொழியைக் குணமாலைதாய்கேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றுளென்க. (உகக)

1062. திருவிற்கமைந்தான்றிசைபத்துமறிந்துதொல்சீ
ருருவிற்கமைந்தாற்கமைந்தாளெனயாருமொட்டப்
பெருகுங்கணியிற்கணிபேசியபேதிளாற்
பருகற்கமைந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) குணமாலைக்குச் சீவகனமைந்தான்; சீவகனுக்குக் குணமாலை அமைந்தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுநூலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதகாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாளென்க.

1063. கரைகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டுகல்லென்
றூரசங்கறங்கழுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றெனமாந்தர்பிணங்கவேட்டான்
விரைசென்றடைந்தகுழலாளையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - நுதல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

(இ - ள்.) அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்களெல்லாமியம்ப, மாந்தர் தேனினங்கலங்கிற்றெனமருங்கக் குழலாளை வேட்டானென்க. (உகஉ)

1064. மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்கல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்றுவர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுதிங்தேன்கரும்பார்வயலந்துழூதூர்
குழைமுற்றுகாதின்மணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை; கழை - கோல்; "தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும்" (கலி. சo) என்ப.

(இ-ள்.) குழைசூழ்ந்த காதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இளையமகளிரெழுநூற்றுவரையும் முற்றும் இழையணிந்தாரெழுநூற்றுவரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்நூரையுங்கொடுத்தானென்க. (உகச)

வேறு.

1065. பண்ணுர்கினவிப்பவழம்புரைசெவ்வாய்க்
கண்ணுர்கதிர்மென்முலைக்காம்படிமென்றோள்
விண்ணேருலகின்றெதிர்நிற்நிலத்தில்லாப்
பெண்ணைமிர்தேதயவன்பெற்றவமிர்தே.

(இ - ள்.) அவ்வெற்ற அமிர்து, தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினுமில்லாததொரு தெய்வமுதவியவத்தையுடைய பெண்தன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க. (உகடு)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்குழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டுதுளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

(இ - ள்.) தேன் வரிசெய்ய அவன்தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள் முலை பாய்ந்தெய்திய இத்தவின்பம் அவரெய்தின இன்பமென்க. (உகசு)

1067. முந்நீர்ப்பவளத்துறைநித்திலமூத்த
மந்நீரமிர்தின்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்னரிக்கிண்கிணிபூசலிடவே.

(இ-ள்.) கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தைத் தானின்றுகொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள் இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினனென்க.

அயின்றுன்பாடமாயின், பானலும்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். ()

1068. கம்பார்களியானைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேகுழைவாயெனக்கேகுழைந்திட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், விகாரம்.

(இ - ள்.) கொம்பே! யானைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணெப்புதைத்து அஞ்சிக்குழைகின்றநீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிறந்துபடுவனென்று அருணைக்கினைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தினாய், இங்ஙனஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று ; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினனென்க.

தாம்வேளாவார் பிறர்க்கு ஊற்றந்கோலாகாரென்பது உலகவழக்கு. நீ செய்தது அதுவன்று, "நீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகள்வி" (சீவக. கoஉச)என்பது பொதுநோக்கு. (உகஅ)

1069. பூவார்புனலாட்டிலுட்பூநறுஞ்சுண்ணம்
பாவாய்பணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றூள்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

(இ - ள்.) பர்வாய், பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சுண்ணந்தோற்றவள், வார்த்தைபரிகரியாதவள் வாளாதே கண்ணறச்சொல்

1073. இன்னீரெரிமாமணிப்பூண்கிடந்தின்ற
மின்னொளிளமென்முலைவேய்மருண்மென்மேருட்
பொன்னேர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்ணிலையாகுங்கர்த்தே.

நிகர்த்தே : ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) பூணுன்டாக்கின ஒளியகைகின்ற முலையினையும் தோளினையு முடையகொடியே! யான்புகழுங்கினைக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றுனென்க. (உஉ௬)

1074. தோளாற்றழுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மினிர
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

(இ - ள்.) பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதழுவி மேகலை மின் போற் பிறழாகிற்க அவள்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர் தென்னப் பருகினனென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்வோரா அமிர்து. கயத்தல் பருகுதன்மேற்று. (உஉ௭)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதிளைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிர்பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிகெடுங்கணைடன்னெடாடுநாள்
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

(இ - ள்.) குழைதிளைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பனையையுமுடைய குணமாலைதன் னுடனே இங்ஙனம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினை இனிக் கூறப்படுகின்றதென்க.

ஓகைவினையவும் பாடம். (உஉ௮)

வேறு.

1076. அரும்பெறற்குருசிற்கஞ்ஞான்றேடியாகாணிக்
கரும்பெறிகடிகையோடுகெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைகாற்றிச்
சுரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளிவொடுநின்றதன்றே.

(இ - ள்.) நீர்விளையாட்டினன்று குருசிலுக்குத்தோற்றயானை, நாணிக் கருப்பங்கடிகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்ட இளைய திங்கள் போலுமருப்பிடையிலே கையைகாற்றி மதஞ்செறித்தலின் உண்ணப்பெறுதே சுரும்புமவண்டும்பாடக் கோபத்தோடே நின்றதென்க. (உஉ௯)

1077. பகைபுறங்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசாந்தின்வாய்க்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிலீற்பொன்ணெண்டியல்வரப்போந்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கிவேழமென்னுற்றதென்றான்.

(இ-ள்.) பகடு பகைக்குழுதகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுநிற்றலின், அதுகேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே தீண்டிமின்னத் துகிலிலே பொன்ணுணைசையக் குனிந்து களிற்றைநோக்கி, யானையுற்றவருத்த மென்னென்று பாகனைவினையினனென்க. (உஉஎ)

1078. கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்றெனவுரைத்தறேற்றேனிறைவனின்னருளிலுங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னகாளான்
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்தென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதினவன் அரசன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

(இ-ள்.) அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன், இறைவனே! நின்னுடன்பாட்டினுலேயோ, இதனைடே அவ்விடத்துச் செற்றமுடைமையினுலேயோ, சீவகன் நீர்விளையாட்டினென்று இதற்குக் கோபத்தை மிக்குச்செய்ய இது மதம்செறித்தது: இதுதான்; யாதும் விளங்கவுணர்தலைத் தெளியேனென்றனனென்க.

மற்று, வினைமாற்று; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்கு உடற்சியாதலின். (உஉஅ)

1079. ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழத்திருகிநோக்கிக்
கோண்டருகுறும்பர்வெம்போர்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி
மாண்டதில்செய்கைசூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிறங்களைவெனேடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டஅரசன், தீத்திரள்போலக் கோபித்து மதனைநோக்கி, வேடருடனேபோர்செய்துவென்றதனையும் காந்தருவதத்தையாழ்வாசினையிலே வந்துகூடின இராசாக்களை வென்றதனையுநினைத்து என்னுடனும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவணைமைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஓடிக் கைக்கொண்டு தாருமென்றனனென்க.

அரசனைவல்செய்யவேண்டுதலின், 'பற்றுபுதம்மின்' என்றுகூறவே அவர்கட்டினுனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (உஉக)

1080. கன்றியவெகுளிவேந்தன்கால்வலிபிரியர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலை
யொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன்றாதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கொக்கு உயிர் கொணாடமோதுகின்ற, குடாகிபகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் சினமாகிய மேலெயுடுத்தபுடவையையுமுடைய யமன்றூதர்டோலே வேந்தனேவலர் காய்ந்துசென்று செம்மலைச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார். (உகூ)

1081. சண்பகமாலைவேய்ந்துசந்தனம்பளிதத்தீற்றி
விண்புகாறுசாந்தின்விழுமுலைக்காமவல்லி
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்மேல்
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பனவத்தான்.

(இ - ள்.) சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையும் கருப்பூரத்தையும் வேதித்து ஈறுகின்றகுழம்பாலேமுலையை அடியாகத்தொடங்கியெழுந்து காமவல்லி, தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதளிரையீன்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய் நுதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க. (உகக)

1082. பண்ணடிவீழ்ந்தீஞ்சொற்பாவைவின்வனப்பிற்கெல்லாங்
கண்ணடிகருங்கணெண்ணுமம்பரூத்தூணிதன்னுற்
புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையல்லேறூர்ஞாண்முற்றும்பிதற்றினனே.

(இ - ள்.) வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணழியாகிய பாவாய்! நின்கண்ணென்னும் அம்பரூத்தூணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பிலேலே டழைய புண்ணையுடைய நெஞ்சிடத்தே மாறுமல் எய்யாநின்றாய்; பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறுதொருதூணியை எவ்விடத்தே பெற்றாயென்று ஒருநாள் முழுதும் பிதற்றினனென்க.

கண்ணழி, விகாரம்; எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலின், கண்ணழி உவமையாயிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையை விரிப்பவே இடப்பொருளுணர்த்தி, அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சினையுணர்த்தும்; "அரசனுழையிருந்தான்" (குறள். சுஙஅ) போல. பிதற்றினனென்றது, அவசத்தால். (உகஉ)

1083. திங்கள்சேர்முடியிறைஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ
னிங்குவார்கழலிறைஞ்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுகரிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையணுக்கின்னதென்றாள்.

(இ - ள்.) உருத்திரனும் உமையும்போலே கழலிறைஞ்சும் கோதையும் ஒன்றுயிருந்தவளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்துசூழ்ந்த கரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சீவகனுக்கு இங்ஙனம் சூழ்ந்தாரென்றாளென்க. (உகங)

1084. என்றவளுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்முழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதான்புறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

(இ - ள்.) தோளான், என்று அவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடே மனவறையினின்றும்புறப்பட்டவன், சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையினின்றும் புறப்பட்டதன்மையை ஒத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு, " எழுந்துவிண்படரும் " (சீவக. எருஉ) என்னுங் கவியிலேகூறினும். இவ்விரண்டுகவியிலும் சீவகற்குச் சிங்கவேறு உவமையும், பகைவர்க்கு எரியுவமையுமாகக் கூறினமையின், அவராற் கட்டலாகாமையுணர்க. (உஙசு)

1085. பொன்னரிமாலைதாழப்போதணிகூந்தலேந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டனதையெவன்கொலென்னப்
பின்னருமாலையோராள்பெருந்தடக்குற்றுநின்றாள்
மன்னருமாலைநாகமழையிடிப்புண்டதொத்தாள்.

(இ - ள்.) குணமாலை, இவன்வலியை ஓராளாய் ஆராய்தற்கரிய இயல்பினையுடையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்னு யானைமுன்னர் நின்ற நடுக்கமேயன்றிப் பின்னரும் கூந்தலை மாலைதாழவேந்திப் பெரியதடக்கை மூற்றுநின்றவள், மக்கட்டிரளில் நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையநாகம் இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன்மையை யொத்தாளென்க. (உஙரு)

1086. கடுகியவிளையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகிலையழலவேந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானைவீக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகழனரலவீக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) அரசனேவுதலிற் கடுகிவந்த இளையர்குறிப்பினையும் அவ்வரசன் யானையைக்கண்டு ஆண்திறம்களையக் கருதிய காரியத்தையும் தான் எண்ணி, தானையை இனி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலலவீக்கிச் சிலையேந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியம் சொல்லுமினென்றுனென்க.()

1087. (க) அடிநிழற்றருகவென்றெம்மாணைவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாணிழற்நீவருகெனவாணிலுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதின்மூன்றுமெய்தகடவுளிற்கனன்றுசொன்னான்.

1088. (உ)வாளிழுக்குற்றகண்ணாள்வருமுலையம்துவேந்தன்
கோளிழுக்குற்றபின்றைக்கோத்தொழினடாத்துகின்று

ஞளிழுக்குற்றுவீழ்வதின்றுகொனைத்தநிண்டேர்
தோளிழுக்குற்றமொய்ம்படபண்ணினைனச்சொல்வினைனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இனையர் தம்மரசனைக்கூறலின், 'அடிதிழல்' என்றார். வடிமலர்த் தாரிணையெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகென இரந்துகூறினமையானும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க.

(உ) "இந்நன்னகர்க்குமன்னனே" (சீவக. உஅக) என முற்கூறியதனை ஈண்டுங்கூறினனென்க. பிறர் தோளிழுக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்பவென்றுமாம். இனி, ஒருதொடராக்காதே விசனை முலையைவிரும்பி வேக்தன்பட்டபின்பு கோத்தொழிலேடாத்துகின்றகட்டியங்காரன்தோளிழுக்குற்று வீழ்வது இன்றேவென்று கண்டார்கூறும்படி இவன்சொன்னனென்றுமாம்.

(இ-ள்.) சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு, என்னையொழிய அகங்கமாலை முலையையும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுடாத்துகின்றசீவகன்வாழ்நாள் மாறுகின்றது இன்றுபோலேயிருந்தது ; அவனைக் கைக்கொண்டுவருகவென்று எம்மேவந்து அருளிச்செய்தான் ; தாரிணைய் ! நீ அவனடிநிழலேறப் போதுக வென்ற அவர் ஆணையிட்டுக்கூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்ற உருமேறுபோலே முழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்குப்பொருந்தின மூப்புரத்தையு மெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னேன். அது யாதெனின், நந்தனே ! மொய்ம்பனே ! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிழுக்குற்ற; நீபோய்த் தேரைப்பண்ணென்றுசொன்னனென்க. (உஉஎ - அ)

1089. வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றூர்தொழிலதாகுங்
காய்ந்திடுவெகுளிநீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா
லாய்ந்திடுமழற்சிநீங்குமதுபொருளென்றுகல்ல
சாந்துடைமார்பன்றுதைதன்மனத்திணழுக்கின்றனே.

(இ-ள்.) நந்தட்டன்போனபின்பு, கந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக் கண்டு அரசனுடனே மாறுபடுதல் கெடுதலுற்றூர்தொழிலாம் ; யாம் அது செய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப் போர்த்தொழில்செய்யாத படி விலக்கி இவனை இவர்களோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றுய் ஆராய்ந்து இவனைவருத்தும்வெகுளியைத் தானீங்கும் ; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாநின்றனனென்க.

கைகட்டுதலை, 'பாம்பைவாயைக்கட்டிற்று' என்றற்போலக்கொள்க. துறவின்கண்ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர், "தொல்லையெம்பிறவியுந் தொகுத்தபாவமும், வல்லையேபணிமினமடிகள்" (சீவக. உஅசஉ) என்று சாரணரைக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்றவர், "தாமரைத், தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே, வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமு, துடனுறீஇயோம்பினர்" (ஷி உஅசுஉ) என்று முலைமேலே அணைத்துகொண்டு வளர்த்தார்களென்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்

கிக் கூறுகின்றுணைகத் தாம்கூறுகின்றகாலத்தும், "கிளைப்பிரிவருஞ்சிறை யிரண்டுங்கேட்டியேல்" (ஷை உஅசுஎ) என்றும், "பூவைகிளிதோகை புணரன்னமொடுபன்மா, யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழவாங்கிக், காவல் செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப், போவர்" (ஷை உஅஎடு) என்றும் காவல்செய்துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், "மன்னுபிரித்தாய்பிரிந் தாய்சிறைவைத்ததனாற், பொன்னுரமார்பசிறைப்பட்டனபோலும்" (ஷை உஅகூ0) என்று தாம் கூறினமையானும், சாரணர்பாவங்கூறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டிஞரென்றுகூறுமையின், ஈண்டுக் கட்டுண்ணவேண் டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறரும் இச்சமயத்தார், "சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா" (நாலடி. கஉ0) என்றதனாலுமுணர்க. அன்றியும், தசதுமாசரிதத்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூல்விட்டுக் காலைக்கட்டினபாவத் தாற் பின்புவெள்ளிலிலங்கு காலிற்கிடந்ததென்று ஆசாரியதண்டி கூறிய வாற்றானுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயினரென்னவே வேண்டுத லானும், அவர்கள் அவனை, "வழிமலர்த்தாரினுய்நீவருக" (சீவக. கஉஅள) எனப்புகழ்ந்து இரந்துகொண்டமையானும், "சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்த சிறுகரிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தார்" (ஷை கஉஅஉ) என்றும், "அடுபுலிகண்ட மான்போலாறலவாயினரே" (ஷை ககஉள) என்றும், "மின்னிலங் கெயிற்று வேழம் வேழத்தாற் புடைத்து" (ஷை ககருச) என்னுங்கவியில், 'என்னையிக் கிருடிகொன்று'என்றுங்கூறியிருத்தலானும், "நூபுரந்திருத்திச்சேந்தறுதிவிர லெந்த" (ஷை கஙகக) என்றதற்குத் தோளையன்றி விரலைக்கட்டினரென்றுங் கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றும் சுரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர் செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல்செய்து கொண்டுபோயினரென் றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. "ஊன்பிறங் கொளிறும் வேலா னேர்த்துத்த னுவாத்தி சொல்லாற், றுன்புறங் கட்டப்பட்டு" (ஷை கஉகூ0) என்றும், "ஈன்றதாய் தந்தை வேண்ட விவ்விட ருற்ற தென்றுற், றேன்ற லுக் காண்மை குன்று தென்றசொல் லிமிழிற் பூட்டி" (ஷைகஉகூக) என்றும் தேவர் மனத்தை இறுகப்பிணித்தமைதோன்ற, 'கட்டி' என்றும், 'பூட்டி' என்றும் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையிடையே பாடியிட்ட செய்யுட்களிலும் அப்பொருள்தரக் கட்டியென்று செய்யுள்செய்தாரென்று உணர்க. அன்றியும் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிடுதலேபொருளா மென்று தேவர்தாமே, 'காவல்செய்துவைத்தவர்கள்' என்று கூறியவாற்று லும் கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தை இறுகப்பிணித்தலென்று பொருள் கொள்க.

(உகூ)

1090. ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலா னேர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்
றுன்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்கினந்தணிந்துநிற்பத்
தேன்பிறங்கலங்கன்மாலைச்சுரும்பையுந்துணைவன்றுணுங்
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே

புறந்தான் - புறட்டொருளாகிய வீடத்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கோபித்தமேலார், தான் ஆசிரியனுக்குசோர்ந்த நிலைமையையோர்த்து அவன்சொல்லாலே வீரத்தாற்பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன் சினம் ஆறிநின்ற அளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றகத்தகனும் சுகந்தையும் அரசன் காப்ப ஒழுகுதல் நமக்குக் குணமாவதென்று கூறினரென்க.

மூன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவனைக்கண்டு புறப்பொருள்நிகழ்த்தக் கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்று விலக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விலக்கிற்று. (உசo)

1091. ஈன்றதாய்தந்தைதேவண்டவிவ்விடருற்றதென்றூற்
றேன்றலுக்காண்மைகுன்றுதென்றசொல்லிமிழிற்பூட்டி
மூன்றனைத்துலகமெல்லாமூட்டினுமுருக்குமாற்றல்
வான்றருமாரிவண்கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

(இ - ள்.) மூன்றுகியவுலகமனைத்தும் வந்துமூட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடிக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றதாயும் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினல் நினக்கு ஆண்மைகுன்றுதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டானென்க.

இன், உவமப்பொரு. அச்சொல் கயிற்றுற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலனென்றே இளையபான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (உசக)

வேறு.

1092. குழலுடைச்சிகழிகைக்குமரன்றேளிணை
கழலுடையிளையவர்கச்சின்வீக்கலி
னழலுடைக்கடவுளையாவுசேர்ந்தென
விழவுடைமூதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

(இ - ள்.) குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமரன்றேளிணைகளைக் குரவர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினற்போல்லப் போர்த்தொழில் செய்யாதபடி விலக்கினரர்களாக, வந்த இளையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தலின், நகரம் அழாநின்றதென்க.

இன், உவமப்பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிகுறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனெளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையிறுகப்பிணிக்கவே தோளைப்போர்த்தொழிலே விலக்கிற்றும். (உசஉ)

வேறு.

1093. தோளார்மூத்துக்தொன்மூலக்கோட்டித்தயன்மூத்தும்
வாளாருண்கண்வந்திழிமூத்தும்மிவைசிந்தக்
காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனாற்றாய்
மீளாத்துன்பநீள்கடன்மின்னின்மிசைவீழ்ந்தான்.

தொன்மையைத் தோளின்மூத்தோடும் முலையின்மூத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா - மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின்றமக்கட்டொகுதியை.

(இ - ள்.) சுநந்தை, காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமீண்டு அன்பு தோற்றுதலின், காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமூத்தக்க ளும் கண்ணுகிய கடலிற்படுகின்ற புதியமூத்தக்களுமாகிய இவைசிந்தக் கட லின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தாளென்க. (உசஉ)

1094. பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படாகம்
போலாமல்குற்பொற்றொடிபூங்கட்குணமாலை
யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்னு
நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

(இ - ள்.) துகிலேயேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளரும் அல்குலி யுடைய பொற்றொடியாகிய குணமாலை, என்னுயிரைத்தந்த நமக்கு அதனால் இத்தீங்குவருதல் ஏலாதேலாதென்றுகூறி மாலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததனை யொத்தாளென்க.

துங்குதல் - வீழுங்குதல். (உசஉ)

வேறு.

1095. எரிதவழ்குன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை
யிரிவனபோன்றுமாடத்தில்லுறைதெய்வமன்னர்
பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்ரு
ரரியுறழ்மொய்ம்பவோவென்றுகுலப்பூசல்செய்தார்.

(இ - ள்.) மஞ்ஞை நெருப்புப்பரக்கின்ற மலையிற் கெட்டோடுவனவற் றையொத்துத் தெய்வமன்னர், வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து, மொய்ம்பனே! ஓவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச் செய்தாரென்க. (உசங)

1096. கங்கையின்சுழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி
யங்கவர்க்குற்றதுள்ளியவலநீராழ்ந்துகின்ற
குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்
பொங்கிளமுலையினர்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) புரவலன், அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினர்க்குற்ற துய ரத்தைநினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி அவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினர்க்கு இதனைக்கூறினனென்க.

முலையினர்-புறத்துமகளிர். வந்தவினையறைக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புர வலனென்றார். (உசஎ)

1097.(க)கட்டியிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்
விட்டுயிர்போகுமாறும்வீடுபெற்றுயருமாறு
முட்படவுணர்ந்தயானேயுள்குழைந்துருகல்செல்லே
னெட்பகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா.

1098.(உ)கன்மணியிழந்தாகார்நல்லிளம்படியர்போல
வின்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைகடப்பதேபோற்
கன்மணியுமிழும்பூணன்கடைபலகடந்துசென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) படியர் - படிவத்தையுடையார்.

(இ - ள்.) பூணன், மணியையிழந்த நாகர்மகளிரைப்போலே சுற்றத்தார் சிலகணையிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு, கண்ணுறக்கமும் உணர்ச்சியும்போலே உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியும் நெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்தயான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஒரு பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமே செய்யுமாதலின், அவ்வார்வத்தான் இரங்கல்வேண்டாவெனக்கூறிக் கடைபலகடந்து விசும்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளியணிந்தமதியம் அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேகடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம்; வந்தவர்கள்சூழ நடுவேபோவதற்குவமை. பிடியரும் பாடம். (உசள - அ)

வேறு.

1099. வெந்தணம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளெயிற்
றந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபம்பொன்முற்றில்சிற்றிலுண்
ணெஞ்சுவைத்துநூபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுங்கொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறுசுளகு.

(இ - ள்.) நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார் இவர்கண்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச் சிற்றிலிலேவைத்து ஓடி நோக்கினரென்க. (உசக)

1100. மல்லிகைம்மலிந்தமாலைசோரவார்ந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணைவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பரற்றவீதிமல்கவோடினார்
சில்சுணங்கினம்முலைச்செழும்மலர்த்தடங்கணார்.

(இ - ள்.) முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணார், மாலைசோரக் குண்டலம் ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பரற்ற வீதியிறையும்படி ஓடினரென்க. (உஙo)

1101. நெய்த்தலைக்கருங்குழனிழன்றெருத்தலைத்தரா
மூத்தலைத்திளம்முலைமுகஞ்சிவந்தலமரக்
கைத்தலங்கடித்தடித்தபந்துநீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெடுந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுகு. சிவந்து - சிவக்க. கடுத்து - கடுக்க.

(இ - ள்.) மங்கையர், குழல் ஒளியையவீழ்க் கழுத்திலேயவைய முலை முகம் சிவக்க முத்துஅலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தை நீக்கி அவ்விடத்தேவந்து மயங்கினரென்க. (உருக)

1102. கோதைதகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைமகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கசிந்
தோதமுத்துகுப்பபோலுண்கண்வெம்பனியுகுத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினர்.

(இ - ள்.) மூடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கடலின்முத்துச்சிந்துவனபோலே கண்ணீரையுகுத்து, ஐயனே ! யாங்கள் யாது செய்வேமென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (உருஉ)

1103. செம்பொனேலவீழவுஞ்செய்கலங்கள்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவீதியோடினர்மின்னினன்னநுண்ணையார்.

(இ - ள்.) மின்னினையொத்த நுண்மையர்ராகிய காடகமடந்தையர், நம்பனுற்றது என்னெனு வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்து அசைந்து சோரவும் வீதியிலே ஓடினரென்க. (உருங)

1104. பூவலர்ந்ததாரினன்பொற்புவாடுமோயிடிற்
போவுடம்புவாழுயிர்பொன்றுநீயுமின்றெனு
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறதுக்கினர்.

(இ - ள்.) கேடிகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர், கண்ணீர் மல்காநிற்க, தாரினன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழுயிரே ! நீபோவாயாக ; உடம்பே ! நீயும் இன்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (உருச)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலைசெய்கலம்முகுத்தராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னதன்னராயதோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நான்மலிந்தநுண்ணுசுப்புநோவவந்துநோக்கினர்.

(இ - ள்.) பானிறைந்தமுலையினையும் துகிலினையுமுடைய அரிவையர் கோதை தெற்றிமாலை கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றுமிக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசுப்பு நோம்படி வந்து நோக்கினரென்க. (உருஞ)

1106. மாதராார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாநூற்பெய்வார்சிதர்க்குபோகச்சிக்குவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூக்தெரிவையை
ாதகாதெனக்கலங்கியவ்வழிறதுக்கினர்.

(இ - ள்.) மூத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதராார்கள், கையில் ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாாகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப் போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (உருசு)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ணநுண்டுகிலிகை
யிட்டிடைநுடங்கநொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினர்.

(இ-ள்.) நொந்து கெடுதலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத்த வண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிதியப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

தீந்து - தீய. இது கற்புடைமகளிரைக்கூறிற்று. (உருள)

வேறு.

1108. வினையதுவினைவுகாண்மினென்றுகைவிதிர்த்துநிற்பா
ரினையலுய்த்தெளியச்சென்றுலிடிக்குங்கொலிவனையென்பார்
புனைநலமழுகுகல்வியொன்றுமாவின்றெருடென்பார்
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்களென்பார்.

(இ - ள்.) தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைகடுங்கிநிற்பார்; தன்வீரர்கையிலே இவன் அகப்பட்டிட்டோந்தன்மையனுய்த் தன்மனந்தெளியச்சென்றுல் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனேடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுங்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திகிரிபோலே மறுகுமென்பாரென்க. (உருஅ)

1109. கோற்றிலர்மகளிரென்பார்கோங்கண்டூர்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்பா
ரேற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பா
ராற்றலள்சுரங்தையென்பாராதகாதறனேயென்பார்.

(இ-ள்.) இவனைப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலம் நுகர்தற்கு மனைவியரிருவரும் கோற்றிலரென்பார்; யாமுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்ஙனம் சிறைவாய்ப்போவதேயென்று தோள்களும் தம்மிலே கோங்காணுங்கோளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன்குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்

றன்றென்பார் ; சுகந்தை ஆற்றுளென்பார் ; அறக்கடவுளே ! ஆ ! இது தகாதென்பாரென்க. (உருகூ)

1110. தூக்குமின்காளை சீறிற்றுற்றிவனுளனேவென்பார்
காக்குமாவ்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்மையென்பார்
நோக்கண்மிகுணுங்கண்டூர்நுதிகொணைகரிகனென்பார்.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்துபாருங்கோள் ; காளை சிறிதுநெருங்கிச்சீறிற்கொண்டுபோகின்ற இம்மதனன் உளனேவென்பார் ; இவன் இன்னும் காவலனாகியவையமெல்லாம் காக்குமென்பார் ; கல்வினையே இவனுக்குப்பெரிதுகாண் ; இதுவும் ஒருதீவினைப்பயன்காணென்பார் ; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல்லோன் நோக்கின் நாணுமாகலின், நோக்கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும் : உம்மை, இசைநிறை. (உசுo)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னணர்புலவிநீக்கி
நாபுரந்திருத்திச்சேந்தநுதிவிரனெந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகுகெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமாடமூதூர்கூற்றுணவிளிகவென்பார்.

பூவரம்பாய-பூக்களுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்சிவந்தன.

(இ - ள்.) விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற்கும் தோற்றிய யாம்ஈண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்குஉதவியாயிற்றிலேமென்று நொந்தனவென்பார் ; ஐயனழகு கெட்டேவிடுமாயின், மூதூர்விளிகவென்பாரென்க. (உசுக)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணிரைவிடுக்கவல்ல
விருஞ்சிலைபயின்றதிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடாவுளப்பிட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ரருங்கடியரணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

(இ -ள்.) என்பார் என்பாராய், கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்டகிரையை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே, மூதூர், மலையாலே கடலைக்கலக்கிறற்போலே கலங்கி ஆகுலமயங்கிற்றென்க.

நிரைமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றற்போல ஈண்டும் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவனென்பதுகருதி. (உசுஉ)

1113.(க) இங்கனமிவர்களேகவெரியகம்விளைக்கப்பட்ட
வெங்கணைவிடலிலதாதைதவியனகரவலமெய்தி
யங்கவருருத்தகண்ணீரடித்துகளவிப்பநோக்கிப்
பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழற்கவென்றார்.

1114. (உ)மின்னினுன்மலையையீர்த்துவேறிருகூறுசெய்வான்
றுன்னினுன்றுளங்கினல்லாற்றுளங்கலம்மலியிற்குண்டே
யன்னதே தணிந்ததீதியருகலைகமனுமாற்ரு
னென்னனேர்நின்றுவாழ்தலிருநிலத்தாவதுண்டே.

1115.(ஈ)வளைகடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேலிகோலி
யுளையரிபடுக்கலுற்ரூன்படுப்பினும்படுக்கமற்றென்
கிளையழவென்னைவான்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்ரூன்
றளையவிழ்கண்ணிசிந்தத்தன்றலைநிலத்ததன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) எரியை உள்ளெவினைத்த வெங்கணை. தாதைதவியனகர் - கந்துகன் வீடு; எனவே குணமாலைவாயிலினின்றும் போந்தான்.

(உ) என்னை : ஐ, இடைச்சொல்.

(ஈ) உளை - கழுத்தின்மயிர். கடலாகிய வலையாற்சூழ்ந்து மலையாகிய வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்ரூனெருவன் அகப்படுப்பினும் அகப் படுக்க; அவற்ரினும் என்னை அகட்படுத்தலரிது; அதுவும் இவற்றில்லை. இத னாலும் சிறைசெய்தானென்ற உணர்க.

(இ - ள்.) இப்படியே இவர்கள்போகாநிற்க, கந்துகன்மனையிலுள்ளார் வருத்தமுற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுகளை அவித்தலாலே, வேலான், அவர்களைநோக்கி, என்கிளையழும்படி என்னை வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததிற்குமுயன்றுநின்ரூன் தலையன்றே சில நாள் சென்ரூற் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவீழ்வதென்று உட்கொண்டு, மலையை மின்னினாலேயறுத்து இருகூருகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் தான் நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவன் தணிந்த நீதி யும் அன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்ரு னுதலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்று உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மை இல்லை. அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்; ஆகலால், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்ரூனென்க.

சிலநாள்சென்ரூல் - ஓராண்டுசென்ரூல். (உசுஈ - ரு)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிறமெருமைவாளை
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னன்
ரர்கலியாணர்மூதூரழுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான்.

(இ - ள்.) கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட் கையினையுமுடைய குன்றமன்னன், அவர்களை அழைத்கவென்றுகூறி, ஊரி லுள்ளார் அழுதுபின்னேபோக வீரர்க்குடவேபோகின்றவன், சிலம்பிவாய் நீராலுண்டானநூலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தையொத்தானென்க.

நூல், வீரர்க்குவமை. "புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று" (குறள், உஎச) என்றுற்போலக் கொள்க. (உசுசு)

1117. மன்னர்தம்வெகுளிவெந்தீமணிமுற்கில்காணைமின்னிப்
பொன்மழைபொழிபினந்துமன்றெனிற்புகைந்துபொங்கித்
துன்னினர்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிடுமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இங்ஙனம்போகாநிற்க, கந்துகன், அரசர்வெகுளியாகியதீ மணிபாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னைமின்னிப் பொன்னாகிய மழையைப்பெய்யின் விளியும்; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற் பொங்கித் தன்னைநெருங்கினரெல்லாரையும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிருகோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்ந்துகூறினனென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழக்கூறினனென்க. (உசுள)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையழுதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லினக்கதுவடுவென்றெண்ணி
யென்மகனதனைநீக்கியுன்னுயிரவனைக்காத்தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்குணமினியாதுவேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக, மடந்தையாகிய கொடியோல்வாளைப் பெண்கொலைபிறந்தறியா இவ்வூரிலே நின்களிறுகொல்லாநிற்க, நினக்கு அதுவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன் அக்கொலையைநீக்கி அவனை உயிரைக்காத்தான்; இவ்வடுநீக்கியதே குற்றமாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி நன்மையென்கின்றது யாது? கூறுவாயாகவென்றானென்க. (உகூ)

1119.(க)நாண்மெய்க்கொண்டூட்டப்பட்டார்நடுக்குறுநலனையைநீக்க
லாண்மக்கள்கடனென்றெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்பபொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின்றுவந்தடிதியெலாந்தருவலென்றான்.

1120.(உ)வாழியரிறைவதேற்றான்மாநிரைபெயர்த்தகாளை
பீழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கன்மாலை
சூழ்கதிராரம்வீழ்நூல்பரிந்தறநிமிர்ந்துதிண்டோ
ளேழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆண்மக்களென்றது அரசரை; உயிரைக்காத்தலும் அழித்தலுமவர் தொழிலாதலின்.

(உ) பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலைகட்டின நூல்பரிந்து முத்தாரமுமறவென்க. கையோடுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி. பெயர்த்தமாநிரையென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டுக; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு வடுவுநீக்கிற்று; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) தான் முற்கூறியதற்கு முகமாகாமைகண்டு, மார்பனே! மகளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்க_னென்று,தேற்றுவித்தான்பெயர்த்த மாரிரையென்றெண்ணி அறிவின்மையினுலே உயிரைக்காக்கத்துணிந்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; எற்றபின்னும் செவ்விபெறுமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்த பொருளெல்லாத்தருவேன்; இறைவனே! கானையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றுரைக ; நிரைமீட்டதென்றதனுற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறமிர்த்து தோள்பிணைத்து சிறிஉடல் சினம் கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறினனென்க. (உசுக-எ0)

1121. ஆய்கனிற்றசனிவேகமதன்மருப்பூசியாகச்
சீவகனகன்றமார்பமோலியாத்திசைகள்கேட்பக்
காய்பவன்கல்வரென்னவெழுதுவித்திடுவனின்னே
நீபெரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுகினையலென்றான்.

(இ-ள்.) சீவகன் யான்காயப்படுபவனுதலின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்கும்படி கல்வரைக்கொல்லுமாறுபோலே அவனுல்வருத்திய அசனிவேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்றமார்பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நினையாதேகொல்லென்று கூறினனென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனுல் தனக்குப் புகழ்நெடுங்காலம் நிற்குமென்றுகருதி. (உஎக)

1122. கஞ்சனுரைப்பக்கேட்டோய்கனுநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சிலுண்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்கொள்கையான்சொலமிர்திலுல்வற்புற்றானே.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் அங்ஙனம் கூறக்கேட்டுக் கந்துகன், உள்ளம் நடுங்கிக் களிறுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்றவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர்தாலே ஆற்றினனென்க. (உஎஉ)

1123. மின்னிலங்கெஃகினனப்பெறுகலான்றன்னைதமீண்டு
தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயழுதாற்றுகின்று
ளென்னிலையையற்கென்னையாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியனையீர்பொருளுரைகேளிதென்றான்.

(இ - ள்.) கந்துகன், சீவகனை அரசனிடத்துப்பெறுனைய் மீண்டு தன் மனையைஅணுகினவளவிலே, தாய்அழாற்றுகின்றவள், ஐயற்கு நிலை ஏதென்று கேட்க, நலத்தையுடைய பொற்கொடியன்னாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா; ஈதொரு காரியத்தையுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றானென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்றாள். (உஎங)

1124. மதுமலைதிறந்துதீந்தேன்வார்தருகோதைதீமூன்
சேதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
யீதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

(இ- ள்.) இனிய தேனினைத்துக்கு மலைதிறந்து மதுவொழுக்குகின்ற கோதைதபோல்வாய்! நீ மூன் சாபிள்ளைபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக்க மனத்தினையுடையையாயிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாழேன்; இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே,ஒருகடவுள், கடிகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக் குறுகவந்தானென்க. (உசை)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலைநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமூன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்ந்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறும்மூன்றும் அமைந்த அமிர்து - ஒன்பதுவகையுமமைந்த அமிர்து; [1] ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக் கிரமம். நாலமிர்தாவன: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

(இ - ள்.) அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக் கண்டு பணிந்து மாலைநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்தத்தை ஏந்தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத்தீர்ந்தானென்க. (உசெ)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெறற்கரகத்தங்கட்
டீய்மணிவாசகன்னீர்துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளினிற்பவிழுத்தவணியமழுற்றி
வாய்மணிமுறுவலோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

(இ-ள்.)மணியழுத்தினை பவளத்திண்ணையிலிருந்து கரகத்துநீரை நிலத்தில்வீழாமற் கலத்திலேஏற்று நீ நிற்க அவன் நியமங்களைமுற்றிலுஞ்செய்து குறைகூறுதற்கு முத்துப்போலும் முறுவலோன்றும்படி கைகூப்பி வணங்கு முறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (உசு)

1127. ஆறெலாங்கடலுள்ளைகுமருந்தவத்திறைவனாலுள்
வேறெலாப்பொருளுநம்மைவகும்விழுத்தவவறிதிரீயே
யூறிலாவுணர்வினேக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாளல்லள்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

(இ-ள்.) வணங்கி, விழுத்தவனே! இவள் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லள்; பெற்றமக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை எத்தன்

(பி - ம்.)—1 'அஃதாவது மனைவாக்குக் காயங்களாலே அவன்மே லுடன்பா டென்பதனைநெடு கூடிய அமிர்து'

மைத்து; அதன்தன்மைபோ, ஆதலாம் கடலுள்ளவகுமாறுபோலே இதை வனூலிலே வேறுவேறபட்ட எல்லாப்பொருளும்வைகும்; அப்பொருளெல் லாம் நீயேஅறிதியாதலிற் கணிதக்கிலயும் தெரியாததன்று; நின்னுணர்வாலே பார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றுரைனென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னுமாட்டாது கூறினன். ()

1128. வம்பவிழ்கோதைதந்தவான்றுவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்துக்கொண்டாங்
கம்பழுநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்பதுநுசுப்பினுய்க்குத்தந்தனன்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்து - வீழ்ப்ப.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான்தந்த துவர்க்கா யை நீவீழ்ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே இடந்ததொரு பழுக்காயை வனைந்து எடுத்து நுசுப்பினுய்க்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டா யென்க. (உஎஅ)

1129. (க) பெற்றவந்நிமித்தத்தாலும்பிறந்தசொல்வகையினாலு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டுகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர்கேண்மினென்று
மூற்றுபுகனிந்தசொல்வான்முனிவரன்மொழியுமன்றே.

1130. (உ) ஒன்றுநீர்கவலல்வேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகழ்முருகனேரார்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கநிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிற ந்தசொல்வகையாவது, இறக்குமென்னுது சென்றுபிறக்குமென்றதனுற் போ மதுவும் பிறக்குமதுவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரனென்றது பண் மையொருமைமயக்கம்.

(உ) பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பின்னைபெறுவையென்றுற்போ லிருந்தது; அவன்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

(இ - ள்.) இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன், நிமித்தத் தாலும் சொல்லாலும் தான்கண்டு நமக்கு அறிவிக்கவேண்டி நீர் கேண்மி னென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிக ளுக்கு வரனனைவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வா னெரு புண்ணியனைப்பெறுவீரென்றுகூற, அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனையாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுங்கழும் நன்மையபொருள்களை எனக் குக்கூறிப் பின்புநிகழ்வதொரு தன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின் றேன் கேளென்றுனென்க. (உசு - அ0)

1131. நிலவுறழ்பூணினுனெடுங்கரிரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினுனைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசிந்தியீதென்றுசொன்னன்.

(இ-ள்.) நீங்கள் அலபலசெய்து பூணினுனைக் கையைத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிரங்கும்படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம்; போனல் எட்டுத்திங்கள்சென்றுற் காண்பை; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னுனதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றுனென்க. (உஅக)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலையுமாமிதாணுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிர்நீங்குமாங்க
ணெஞ்சிதவன்சொற்களென்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்
கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கரையெனுங்காலைகண்டார்.

(இ-ள்.) குணமாலையும் சுரந்தையும் உருகி வெந்து உயிர்நீங்குகின்ற அளவிலே அதுகேட்டு, நுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னும் 1 நோன்புணையைத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (உஅஉ)

1133. திருக்குழன்மகளிர்கையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனுலென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்நூட்பினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

(இ-ள்.) மன்னவன் கைக்கொண்டுவரச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன்தோளை இருமுதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினுற்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப்பட்டானென்னு சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்தோழர் யானை போரிலே மருப்பைச் சோரவிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (உஅங)

1134. கட்டவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைதம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுரைவல்லையறிகவென்றுன்.

(இ-ள்.) தான் நட்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்துன்பத்தைக்கேட்டுப் பதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியை வேறொன்றினுல் தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளேமாக அவனுல் என்செய்யலாம்? அதுவேயுமன்றிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாமும் பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்று உணர்தலாகாதென்று நினைநோக்கிக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவனைநோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றுனென்க.

(பி-ம்.)—1 'நோய்யபுணை'

மற்று, வினைமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றொழில் இடைமையிற் குட்டியென்றான். அது, "மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்க" (சீவக. கசுகூசு) என்பதனானுமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் குறியென்றுமுரைப்ப.()

1135. சிலையொடுசெல்வனின்றூற்றேவரும்வணைக்கலாற்றூர்
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தைபிக்கொடுமைசெய்தான்
கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்னதென்றுரைக்குமாங்கண்
வினைவொடுசென்றவொற்றூள்விளைந்தவாபேசுகின்றூன்.

(இ-ள்.) அவன்போனபின்பு, பதுமுகன், கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி இத்தன்மைத்து; யாதெனிற் சிவகன் சிலையோடின்றூல் தேவரும் அவனைத் தாழ்வித்தலாற்றூராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடுமைசெய்தான், நற்றூயோடெண்ணித் தந்தையே; இன்னமும் ஒற்றன் வந்தாலும் கேண்மினென்று உரைக்கின்றவளவிலே ஓடிவந்தவொற்றன் செய்திசொல்லாநின்றூனென்க. (உஅநி)

1136. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றூர்
கெட்டிலைச்சூலம்வெய்ய[1]மூளைத்தண்டிகருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமன்னர்
கட்டழற்கதிரையூர்கோள்வளைத்தவாவளைத்துக்கொண்டார்.

ஈட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். மூளைத்தண்டு - மூளையினையுடைய தண்டாயுதம்.

(இ - ள்.) பதினூலாயிரமன்னர், ஈட்டி முதலியவற்றை கருங்கவந்தி எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமீண்டிக் கதிரைப் பரிவேடிப்பு வளைத்தாற்போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க. (உஅசு)

1137. பிடியொடுகின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தனின்மைந்தன்சீறி
விடிகணைசிலையொடேந்திவெருவரத்தோன்றலோடி
மடிபுலிகண்டமான்போலாறலவாயினூரே.

(இ - ள்.) பிடியோடுகின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குணமாலையோடுகூட மனையிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனேயேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மன்னர் புலியைக்கண்டமான் போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனூரென்க. (உஅஎ)

1138.(க)சூழ்கழன்மன்னர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைதுல்வி
வீழ்தருகண்ணைடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்
றூழுரைவகிச்செய்திட்டேனென்றுதான்றுளங்கின்றூ
ணூழ்திரைப்பாம்புசேர்ந்தவொளிமிகுபருதியொத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'மூனைத்தண்டு'

1139.(உ)ஒற்றன்வந்துரைப்பக்கேட்டேயொத்ததோவென்சொலெ
சுற்றினர்முகத்தைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்ரு [ன்ரூச்
னுற்றவிவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்ரூன்
பொற்றிரட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்தானான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வருத்தத்தாற் கழன்று நீர்வீழ்கின்ற கண்ணுளாகிய தம்மோய் - தாய் ; சுரந்தை. புல்லி - அணுகி. ஊழித்திரைப்பருதி; ஊழி, விகாரம். இனி, மொய்வினங்குதோள்பா டமாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைடன்மை மயக்கமாம். திரைப்பரப்புச்சேர்ந்தவும் பாடம்.

(உ) சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

(இ - ள்.) மள்ளர் அங்ஙனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள்புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த் தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய,அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின்,எனக்கு வடுவில்லை ; என்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினேனென்று கலங்கிநின்ரூன்; அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பருதியை யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகூறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துநின்றவர்கள்முகத்தை நோக்கிச் சீவகனுக் குற்ற இவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்ரூனென்க. ()

1140. நிறைத்திங்களொளியொடொப்பான்புத்திசேனிணைந்துசொ
மறைத்திங்கணகரைவல்லேசுடுதுநாஞ்சுடுதலோடு [ல்லு
மிறைக்குற்றேவல்செய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்களீங்கச்
சிறைக்குற்றநீங்கச்செற்றுற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்ரூன்.

(இ - ள்.) நிறைந்த திங்களொளியோடொப்பருகிய புத்திசேனன் நினைந்துசொல்லும் ; நாம் இப்பொழுதே மறைந்து ஊரைச்சுடுவேம்; சுட்ட வளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு நீங்கினர்களாக, மதனனைக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தை நீக்கிக் கொண்டுபோவேமென்ரூனென்க.

மறைந்து, விகாரம். இவன், அந்தணனதலின் முற்கூறினன். (உகூ0)

1141. காலத்தீகணைமேயக்கடியாண்கடிந்தவம்பிற்
சாலத்தீச்சவார்கோலஞ்செய்துநம்மறவரீண்டிக்
கோலத்தீவேவினனைக்கோயிலுள்வலைப்படுப்பா
லாலத்தீயிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்ரூன்.

இக்கவிமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

(இ-ள்.) நீகூறியவாறே விரைய ஊழித்தீப்போலுந்தியால் ஊர்முழுதும் சுடாதே மூப்புரத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்

மறவரீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியக்காரனைக் கோயிலிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆலயிற் பாகடுந் தீயையுடைய காடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றுனென்க.

"உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண், டெய்யவல் லாளுக்கே யுந்தீபற" (திருவா. திருவுந்தி. ச) என்றுற்போல. (உகக)

1142. சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனனைத்தெருவில்வீழப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திடுவலிட்டான்
மறுக்குற்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமினை புகுமினென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செய்தால், பான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத்துத் தெருவிலேசெல்லுமதனனைத் தலையை நிலத்தேவீழஇடுவேன்; இட்டால் மறுகுதலுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சீவகனைக்கொண்டுபோய்க்கீழறுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றுனென்க. (உகஉ)

1143. மாற்றவர்மலைப்பிணங்கேவாட்கடாக்கொண்டுகொய்தா
ரேவற்றுலகேற்றிநும்பின்னிசைதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியாட்புவல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்கள்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்த கூற்றத்தையொப்பான்; "முத்தூற்றுக்கூற்றம்" (புறநா. உச) என்றுற்போல. தோழரிற் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உவமைகூறுமிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொருகூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

(இ-ள்.) கூற்றமொப்பான், அங்ஙனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைந்தவுண்டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி நும்பின்னே கடிகவருவேன்; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றுனென்க. (உகங)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தநோய்போனடுலமாவிபுலர்சூழ
வேலினேயேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலைதன்றுணைதாணுமக்களுமம்வந்துகூடிப்
பாலவர்பிறருமீண்டிப்பாய்புலியினத்திற்சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) காலன் ஏவினவிடத்தேசேறற்கு அவனைச்சூழ்ந்தநோய்போல மாவின்மேலே நடுலவிபுலர் சூழ்ந்துவர நந்தட்டன்தோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபேரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியிலுள்ளாரொழிந்தவரும் ஈண்டிவந்து தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நடுலவிபுலர், 'கபிலபாணர்' போலக்கொள்க. (உகச)

1145. மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபாவையல்கு
லிட்டிடைடப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டாள்.

(இ - ள்.) பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவ
லமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தி
யைக்கேட்டாளென்க. (உகரு)

1146. மணிபியல்யவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்
கணைபுரைகண்ணியேற்பவுடுத்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினளே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துகிலையுடுத்
பின்பு நறியமாலைகளையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற
வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினளென்க. (உகசு

1147. பொன்னணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சாந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாந்தளிரியலோதலோடு
மின்னெடுவாளுமின்வேலுங்கல்லொடுதியுங்காற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசாந்தைப்பெ
நீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களெல்லாவற்றையும் ஓதினவளவிலே
அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை
மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவளைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனுளும், பின், "விண்ணோர்களைவாழ்த்தி" (சீவக. ககசுo) என்றது
னும் ஈண்டு விஞ்சையர் வராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னிடைவிஞ்
சையும் பாடம். (உகஎ

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளினாள்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றுணிந்தானரோ
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்றுவிளைந்ததே.

(இ - ள்.) முலையினையுடையதோளினாள், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை
மின்போற் கடிதுமறையும்படி நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுக
வருவார்களாகவென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவிளைந்ததொரு பாரிலே
மன்னுகின்றபழியை யிமல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உகஅ)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமாகட லுட்குளித்தாழ்வுழித்
தன்னேயெய்திச்சிறைமீட்டனடன்மனையாளெனி
னென்னேயாவதிவணற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்
கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கெய்தேசெய்தோதெய்வமே.

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்த. எய்னே : ஐ, அசை. ஆவது, ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

(இ-ள்.) அரசன்செய்தசிறைக்கடலில் தான் மூழ்கியழுந்துகின்றவள விலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைநீக்கினளென்றும், இவன் ஆற்றலும் கல்வியும் என்னுகக்கடவனவென்றுகூறி உலகம் எடுத்துச்சொல் லும் பழிக்குத் தெய்வமே, யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தானென்க. ()

1150.(க)செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணீக்குமென்றுற்பழி
யில்லையாயின்னவள்யானெனும்வேற்றுமையில்லையே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலைதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகுட்பொதுப்பெண்ணவள்யான்குலமங்கையே.

1151.(உ)ஆவதாகபுகழும்பழியும்மெழுநாளைவை
தேவர்மாட்டும்மூளமக்களுளில்வழித்தேர்கலே
னேமமெனெஞ்சம்மெனநோக்கிநின்றுள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன்றிற்புனிற்றுவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதாடர்.

(க) திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும் அதனைற்கூறுகின்றுள். ஏகாரம், தேற்றேகாரம்.

(உ) காவற்கன்று - தன்காவலையுடைய கன்று.

(இ-ள்.) செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகள்நீக்குமென்றுகூறியவ்தனைற் பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவனென்றும் யானென்றும் வேறுபாடில்லை யே ; வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும் ; அவளுக் கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள் ; யான் குலமங்கை. அதனாலும் பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக ; அவை தோன்றுநாள் தேவர்பக்கலுந்தோன்றும் ; மக்களில் அவையில்லாத இடம் கண்டறியேன் ; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலுமன்று ; என் நெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத் துப் புனிற்றுநோக்குதலொத்த நோக்கினைநோக்கிநின்றுளென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கிநின்றுற்போலேநின்றுள் ; இது பயனுவமம். ()

வேறு.

1152.(க)மாகசர்சுடுதலொன்றேமதனனையழித்தலொன்றே
வானிகரில்லாமைமந்தர்கருதியதுவுநிற்க
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்துக்கொள்ளப்
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிந்திக்கின்றுன்.

1153.(உ)கச்சறநிமிர்ந்துமாந்தர்க்கடாவிடுகளிறுபோல
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா
வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்சென்னிரைத்தயானைக்குழாமிரித்திடுவலென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வானும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுடுதல் ; ஒன்று மதனனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப் பின்பு உயிர்வாழ்தலே வேண்டுமென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறும்படிநிமிர்ந்து பின் மாந்தரை உச்சியையும் மருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனனைக் கொன்று, புலி சீறி ஆட்டினத்தே புக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி நெருங்கவனைத்த யானைத்திரளையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினனென்க.

ஆய்நிகரும் பாடம். ஆசிரியற்குநேர்ந்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரளைக் கொல்லக்கருதினன். (உ0உ - உ)

1154. மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லைநாள்வந்தில்லை
யென்னைபிக்கிருமிகொன்றென்றேழனைநினைப்பவென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரை உண்ணுநாளெல்லை வந்தில்லை; இக்கிருமிகளைக்கொன்று பெறும்பயன் யாது ? என்றேழனைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையின், 'கிருமி' என்றான். (உ0சு)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளும்புழுங்கீ
ழேழ்தருபருதிதன்மேலிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்
றாழ்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாழெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்.

எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விகாரம்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சணனும் தேவிமார்திரளிலேயிருக்கின்றவன் ஓரம்பையைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (உ0ரு)

வேறு.

1156. வயிரம்வேய்ந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றீர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடையுடு

முயிரனைனினைந்தானுற்றதோதியிலேக்கினன்
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினன்.

(இ - ள்.) வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினைகண் இடனுடினவளவிலே, இதனுல் எனைக்குத் தீங்குவருமோவென்று சோக்காதே முதற் சிவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தை அறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவை நிருமித்துவைத்துத் தன்னூர்தியாகிய மேகத்திலேயேறினனென்க.

ஓதி - அவதிஞானம். ஓலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க; படிவம், விகாரம். (கூஅசு)

1157. இடியுமின்னுமுழக்கும்மிவற்றுளுலகங்நிறைந்
தொடியுழுழியிவணின்றுறுகால்வரைகீழ்ந்தென
நடலைநோக்கிக்கதிர்காணுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ.

(இ - ள்.) அவ்வூர்தி, உறுகால் வரையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றுலே தானிறைதலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று ஞாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர் மறைந்தபின்பு, உலகமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்துநிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழை கலந்ததென்க. (கூஎ)

1158. விண்ணுமண்ணுமறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்
கண்ணுமிவாயுமிழந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமாணுமிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை
யண்ணலேந்தியகலம்புலிக்கொண்டெழுந்தேகினன்.

இழந்து-இழப்ப. ஆம் கடல்-மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள் மேயாமையின், வாயிழந்தன; "மாமேயன்மறப்ப" (நெடுநல். சு) என்றுர்பிறரும். பெருமான் - சுச்சந்தன்.

(இ-ள்.) அம்மழையாலே, விலங்கும் மக்களும், விண்ணுமண்ணும் அறியாதே கண்ணுமிவாயுமிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணும் ஆணுமிரங்கச் சுதஞ்சனன்வந்து சாமியையெடுத்துமார்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேலேக்கிப் போனனென்க. (கூஅ)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனாகன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொல்லினிக்கட்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

(இ-ள்.) சிவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினுள்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்

காணுங்காலம் எங்காளிலே உண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளழி
கோயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உவமவாசகம். காலென்றது, காலத்தையுணர்த்தும். (நூ0க)

1160. சந்தமாலைத்தொனைதாழ்ந்துசாந்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலைதூ
யெந்தைதமார்களைழுகென்னவேகவிடுத்தாள்குரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கினிதோற்குமந்தீஞ்சொலாள்.

சந்தம் - நிறம். தான்வழிபட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்ற காரியம் பிறரான்முடிதலின், அவரைப் போகவென்றாள். குரலென்னுமரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

(இ-ள்.) தான் வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தேவர்களை மாலையைத்தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (நூக0)

வேறு.

1161.(க)மலைத்தொகையாணைமன்னன்மைத்துனன்மதனனென்பான்
கொலைத்தொகைவேலினைக்கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணைஞ்சுயிர்த்தஞ்சிநோக்கிச்
சிலைத்தொழிற்றடக்கைமன்னற்கிற்றெனச்செப்புகின்றான்.

1162.(உ)மன்னனுற்சீறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்களெல்லா
மின்னதுபட்டதென்றுலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுசூழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மன்னன்மைத்துனனெனப்பட்ட மதனனென்பான், சீவகனை அரசன் கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணுதலைப் அஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தெனக் கூறுகின்றவன், அரசனுற் சீறப்பட்டசீவகனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தோம் சென்று யாங்கள்பட்ட துன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை கடைவிளக்கு எரிக்கும்; இனி என்சொல்லிச் செல்வேம்? மேல் என்செய்யக்கடவேம்? செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் நெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச் சொல்லுங்கோவென்றானென்க. (நூகக - உ)

1163. வாழ்வதோருபாயமாடமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளராங்கணைருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவாளிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிகரழுங்கிற்றன்றே.

(இ - ள்.) சூழ்வினையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைதாடி மதி யொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாதபடி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மாந்தரைப்போல ஈகர் அழுங்கிற்றென்க. (ஈகஈ)

1164. காய்சினவெகுளிவேந்தேதகளிற்றெருத்தம்பொருதகாளை
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழைபிணைடிருளுங்காற்றும்
பேசிற்றுன்பெரிதுக்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரிஞனைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து - மொய்ப்ப.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே ! யாங்கள் செய்திகூறின், சீவகன்சுற்றம் டெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழை யோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடும்படி கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்துதள்ளிப்போகட்டேமென்றுரைத்தென்க. (ஈகசு)

1165. அருள்வலியாண்மைகல்வியழகறிவினைமையூக்கக்
திருமலியீகைபோகக்திண்புகழ்நண்புசுற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனைக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றுய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திருமலியீகை - செல்வமிகுகின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகர வல்லனுதல். யாரே : ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) அருள்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை ; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது ; இத்தன்மையானைக்கொன்ற நீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க. (ஈகடு)

ச.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ககசுடு.

ஐந்தாவது

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்துயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டமில்குணத்திறன்போயென்செய்கின்றான்கொலென்னிற்
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்கூடியபளிங்கிற்றேனும்
தீட்டரும்படிவமன்னன்றிறங்கிளந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இங்கிலையிலும் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்தமொழிதப்பாமையின், 'கோட்டமில்குணத்திறன்' என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கு ஊட்டின பஞ்சு; பளிங்கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான்-சீவகன்.

(இ - ள்.) தன்னை உய்யக்கொண்ட குணத்திறனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றானென்று கேட்டீராயின், அவன்செய்கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து, பின்னர்ப் படிவமன்னன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவேமென்று தேவர்கூறினரென்க.

"வண்டளிர்" (சீவக. கஉஉ நி) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினர்.

(க)

1167. விலங்கிவில்லுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுமெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளானுழ்வினையென்றுவிட்டான்.

(இ - ள்.) தோளான், கட்டியங்காரன்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும் தேவன்விடுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்றோன்றுதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழுச்சிறை-அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை. பொலிதலும்: உம்மை, சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும் இவன்மனமிருந்தபடிகூறினர். இதனானே சாரணரும், "சிறைப்பட்டனபோலும்" (சீவக. உஅகo) என்றார்.

(உ)

1168. வானரமுகளகாகமலர்துதைந்தெழுகவஞ்சித்
தேனிரைத்தெழுந்துதிங்களிரலெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமாருவிக்குன்றிற்காய்கதிர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனிமிர்ந்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

காகமலர் தம்மிலே கெருங்கித் தேனுழுகும்படி வானரம்டாய்த்தலின் அவ்விடத்திருந்த தேனிடம் அஞ்சிப்போய்த் திங்களை இருளென்றகருதி மொய்க்கும் வெற்பு - சந்திரோதயம்.

(இ-ள்.) திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே ஏறி னற்போலே தேவன் சிவகனைக்கொண்டு தன்வெற்பிலே ஏறினனென்க. (ஈ)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிரைசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலர்ந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னுன்
மங்கலவகையிளைட்டிமணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயமெடுங்கணேப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையின், திரைகூறினார்.

(இ - ள்.) விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணனைத் தெண்ணீராலே உரிமை யோடுகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினனென்க. (உ)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகுமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலைப்பிணையமுழ்குடையினீழற்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவில்வீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனன்றிலகமன்னன்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) திலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலை யையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருந்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (ஙி)

1171. இருமலர்க்குவளையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரிணென்றனழகுகண்டனியவென்னைத்
திருமலர்க்கோதையம்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப
வெரிமணிப்பூணிளைஞுமின்னணமியம்பினானே.

(இ - ள்.) தேவியர், எம் கண்கள் அளிக்கத்தக்க தாரிணென்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவ னுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப் படிக் கூறினனென்க.

இருமை - கருமை. நுமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், 'இன் னணம்' என்றார். (சு)

வேறு.

1172. பிணிக்குலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத்
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளிநோக்கினன்

கணிப்பருங்குணத்தொதாகைக்காளையென்றனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிர்தனையமாண்பினன்.

பிணிக்குலம் - நோய்த்திரள்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது காயை; "எரிநீரவேரகமந்தரகத்துண்பத், தொருநீர வேவிலங்குதானுடைய துண்டம்" (சீவக. உளஎ) என்பர் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிர்தென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

(இ - ள்.) அமிர்தனையமாண்பினன், விலங்குகளிற் காயாகிய பிறவியிடத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினனெனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காளைகாணுங்கோளென்றுனென்க. (எ)

1173. கடற்சுறவுயிரியகாளையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றநீணில
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினர்.

(இ - ள்.) காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவளைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர் கூறினரென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம்; உம்மை, அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம்.()

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமும்
தருநிலத்தெமக்கெனிற்றருகுந்தன்மையீர்.

(இ - ள்.) போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றல் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையீர், எண்ணல்வேண்டுமோவெனச் சீவகன்கூறினனென்க.

தரும், தருகும் இரண்டும் விகாரம்; தருநிடத்து எமக்கே உரித்தாகவென்றுமாம். (கூ)

1175.(க) மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
நண்ணுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணினாய்.

1176.(உ) ஊற்றுநீர்க்கூவலுருணையுமீனினர்
வேற்றுநாடதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினர்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினற்
காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

(உ) அது - நுகர்ச்சி ; சுவையுதலினையென்றுமாம். இவன் கூட வாராத பழ, 'போற்று' என்றுள்.

(இ - ள்.) பூணிறைப் ! நிலத்திடத்தே மலைமுதலியனவெல்லாம் கிடந்தன ; அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரெண்ணமுண்டு ; அவை காணுதே கூவலில் உறையும்மீன்போலே தாம்பிறந்தவூரிலே திரிந்தேவிடுகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு நுகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப் பொருந்திலராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியும்படி கூறினனென்க. (கo - கக)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிறந்தபினிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணடாதமென்பதன்றுள்வாய்த்தோன்றுந்
தம்வினைகழுவுகின்றுர்சாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்துறந்துவிட்டார்.

(இ - ள்.) இம்மலைக்கு இருகாதம் இறந்தபின்பு இருண்டுதோன்றும் அம்மலையை அரணடாதமென்று பெயர்கூறுவர் ; அதன்றுள்வரையிலேவந்திருந்து, தோன்றுகின்றவிருவினையையும் கழுவுகின்றுராகிய சாரணர், வீட்டை விரும்புதலின், தரணிகாவலைத்துறந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்துவிட்டவர்களென்க.

அரணடாதம் - ஸ்ரீகோயிலுள்ளமலை. (கஉ)

1178. சிந்தையிற்பருதியன்னுர்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்
தந்தவளமிர்தமூட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலைச்
சுந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னுய்.

(இ - ள்.) தரணிக்குத்திலகமன்னுய் ! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தையாலே இருளகற்றும் பருதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவள்விருந்தாட்டவுண்டு, அவளைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன. (கஙு)

வேறு.

1179. அங்குநின்றகன்றபினையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுமதவேழப்போரினர்

தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை
கங்கைகின்கரையதுகடவிற்றேன்றுமே.

(இ - ள்.) அங்குநின்றும்போனெடி ்பு, இருபத்தைந்காதவழி, வேழத்திரள்தங்கிய, கடல்போற்றேன்றுங்காடு கங்கையின் கரையிடத்தது ; அதனைத் தனியே போவாரில்லையென்க.

இக்கேயானைகூறிற்று, அவன் அறஞ்செய்தலேக்கி ; 'பஞ்சவர் போலநின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்" (சீவக. கஉகூஎ) என்பர். (கச)

1180. புனலெரிதவழ்ந்தெனப்பூத்ததாமரை
வனமதுவாளெனவாளைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி
யினமலர்த்தாரிளையிரண்டுகாதமே.

(இ-ள்.) தாரிளைய் ! தாமரையையுடைய, வாளைபாய்வனவாகிய தடங்களை வலத்திட்டு அவ்வியானை திரியும்வனத்தே இருகாதமேகுவாயாகவென்க.()

1181. காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனின்ரூளெனவிரண்டுகுன்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலையுடைய்நின்ரூளென்னும்படி இரண்டுகுன்றுவளரப்பட்டுப் பேய்கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட்டைக் காண்பையென்க. (கசு)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ
ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்
களவினினணிநலங்கவர்ந்தகள்வனென்
றுளர்மணிக்கொம்பனருகிலைகடவே.

உளர்தல் = அசைதல்.

(இ - ள்.) வெயில் வரையிலேயெறித்த தன்னமையைப்போல்வதொரு மார்பினாய் ! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனேயென்றுகூறி உருகி நைவார்களென்க. (கஎ)

1183. பழங்குழைத்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்கழல்வேட்கையின்முருகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சார்ந்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிடும்பேய்களாடவே.

(இ-ள்.) வேட்டகையிலுலே, செகிழ்ந்த பழங்குலைழுக்கினையதொரு மேனி மெலிவோடே மிக்கனூகுதலின், முடக்குக்காகிடீதுவென்று டுவினவன விலே பேய்களாவர்; அவரைப் பல்லேற்கவென்க. (கஅ)

வே று.

1184. கண்டபேய்களரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிவீசிக்கிடந்தபொற்றீவிற்றூகிக்
கொண்டலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புடித்தவேலி
நண்டுகிணுணழுத்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

(இ - ள்.) கண்ட பேய்களரினின்றும்போய்க் காதங்கடந்தவளவிலே, இனியதொருநாடு தோன்றுமென்க.

கடந்து - கடப்ப. தீவிற்றூகி - தீவின்நன்மைத்தாய். ஒழுங்கினை யுடைய கரும்புசூழ்ந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந் நெல், அல்குலில் துகிலுக்குள்ளே நழுழுத்திகிடந்த டவளமேகலையையு மொத்து, திரைசூழ்ந்துகிடந்ததொரு டொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்று மென்க. (கக)

1185. பலமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தழுவியயாணர்நாட்டுட்
டிடைதெறியனசவுதிரவிருந்தவணைகலுற்றூற்
கடதெறிகடத்தற்கின்னுக்கல்லதாத்தமுண்டே.

(இ-ள்.) பல்லவதேயமென்னும் காட்டிடை கரியிலே வழிவருத்தத்தீர இருதிங்களிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொருகல்வழியுண்டு; அதின்நன்மையைக் கேளென்க.

இதனுல், பதுமையைக்கோடலும் கூறினுன். (உ0)

வே று.

1186. (க) நுதிகொண்டனவெட்பாநுண்ணிலைவேல்
பதிகொண்டுபோந்தனபோன்றுளவால்
விதிகண்டவால்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. (உ) குழவிப்பிடிகுஞ்சரமாழ்குமெனத்
தழுவிச்சுடுவெவ்வழறூங்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கினர்சேவறழீஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராற்றுவன.

1188. (ங) கலையின்பிணைகன்றிடுமென்றுகசிந்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மையிணை

னிலையின்னிழுருன துன்றுகொடித்
துலையும்வெயினின்றுருகும்மூரவோய்.

1189. (சு) கடாகமதங்கலக்துக்கநிலத்
துடைநாணெனமின்னெனவொண்மணியம்
படாகமழுன்றுபணைத்துவருமடனுமையலர்மனம்வைப்பதுவே.

இவைரான்கும் ஒருதொடர்.

(கூ) இன்பிணை - இனியபிணை.

(சு) 'மதங்கள்கலக்தநிலத்து' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தன வர்ணையொத்து நுதிகொண்டனவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது தன்னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின், வாய்தான் வேம்; ஆயினும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழவியையுடைய பிடி மயங்குமென்றுகருதி அழலைத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித்தழுவித் தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயிலிலேதின்று உலையாநிற்கும். கலை, பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கருதி அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற்பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத் தான் உருகாநிற்கும்; படாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனேகலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியாலே விதித்துவிடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்வழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க. (உக - சு)

(க) வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலெழப்பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

1190. நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சுருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர்தாபதரவ்வழியார்
கறைமூற்றியகாமருவேலவனே.

(இ - ள்.) வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்பாருமாய்த்தம்நெஞ்சுருகி இந்திரியங்களிற்றளர்வாருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்துபோவென்க. (உங)

1191. (க) குலைவாழைபழுத்தகொழும்பழுனி
லிலைமாத்தனைதேறுறுதீங்கனியும்

பலவீன்றனமுள்ளுடையள்ளமிர்து
மலையாற்றயல்யாவுமடித்துளவே.

1192. (உ) வளர்பைம்பொனும்வாளொளிர்நன்மணியு
மொளிர்கின்றனவோசனைநீணிலமும்
தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுங்
குளிர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) குலவாழை, பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் - மரம் ஏனையவும்.

(உ.) வாளொளி - பெரியவொளி. நிலமும்: உம்மை, முற்றும்மை. 'தாம் விழையும்' என்பதனுடன் பாடம்.

(இ - ள்.) மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மாவிடத்தனவாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழமும், ஏனையவும் செருங்கியுளவாதலால், தாபதர்தாம் உளவிற்றளர்வொன்றி லராய்விழையும் ஒளிர்கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுமீண்ட ஓசோசனையெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது ; அம்மலைதான் சித்திரகூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க. (உசு - எ)

1193. முழவின்னிசைமுரிமுழங்கருவி
கழையின்றுணிசந்தொடுகல்லெனவீர்த்
திழியும்வயிரத்தொடுனம்மணிகொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாகதியே.

(இ-ள்.) கழையின்றுணியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியையுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்று இழியும் அருவியானது மிகப்பெருகும்யாறு, அஞ்சனமாகதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும். (உஅ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பனிமால்வரைதா
னதுதென்னறல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிதீ
மதிதள்ளியிடும்வழைசூழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி, அதுமுதலாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினன். உவையென்றது, ஒழிந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

(இ - ள்.) இஃது அந்தப்பள்ளி ; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலைதான் ; வலப்பக்கம் அந்தயாறு ; முன்னும்பின்னும் தேமாமரமும் வழைசூழ் பொழிலும். இவ்விடம் இன்பத்தால் அறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத் தவிர்ந்திராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றுரைத்தென்க. (உக)

வேறு.

1195. வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வனைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

(இ - ள்.) பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத்தாபதர்பள்ளியிற் குருந்தித்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவனைத்தழுவிய மகளிர்வடிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்டதென்க.

இது கின்னைக் கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (கo)

1196. குரவுநீடியகொன்றையங்கானின்வாய்
வரகுவானிற்றிருலைச்சுரும்பாடலி
னரவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

(இ - ள்.) அம்மலையை விட்டு இழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய விளைநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அறுப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டுநிலமென்க. (கக)

1197. ஆங்கவெல்லையிகந்துதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுங்கிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றூங்குசீர்த்தக்காட்டணிகாண்டியே.

(இ - ள்.) அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்காட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அடைதலும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே கிறைத்தலாலே அதனையுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையும் சீரினையுமுடையகாடென்க ; "ஏங்கியமிடறு" (சிலப். கo : நிக) என்றார். கம்பலை, உரிச்சொல் ; ஈறுதிரிந்தது. (கஉ)

வேறு.

1198. பாளைவாய்க்கழுகினைற்றிப்பகுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கணைழக்கரும்பினைற்றிநெய்ம்முதிர்தொடையல்கீறி
வாளைவாயுறைப்பநக்கிவராலொடுமறலுமென்ப
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொணேடே.

(இ-ள்.) காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமங்ஙாடு, கழுகின்னெற்றியிலுண்டாகியபழம் விண்டு உதிர்தலின், இருள்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயி

லே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடுகூடக்கித் தம்பில் மாறுபடாதிற்கு மென்க.

வெய் - தேன். எள்ப, அலச. (கூக)

வேறு.

1169. அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்தரா
யங்காட்டரிவையர்கூந்தலறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டிறுடைய இடத்தைக் கடந்து போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத்தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டுமகளிர் கூந்தல்போலேதோறித் தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே தேம சரியைக் கொள்கின்றதும் கூறினனும். (கூச)

1200. (க) மின்னுடைமணிபலவான்றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமூட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலினுய்வல்லீலகீர்திஞல்.

1201. (உ) யானைவெண்மருப்பினுலியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன
தேனையூன்கிழங்குகாய்பழங்கள்செற்றிய
கானவர்குரம்பைசூழ்காடுதோன்றுமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை.

(இ - ள்.) அரசர்கெடுதற்குக் காரணமாகியவேலினுய்! மணிகளையரித்துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி உலகத்தையூட்டலிற் கணிகையாகிய புனலை விரையகீர்திஞல், யானைக்கொம்பாலே கால்வலை முதலியவெல்லாமியற்றி மானமாவாகிய கவரியின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள் சூழ்ந்த காடு தோன்றுமென்க. (கூநி-கூ)

1202. கடிந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுங்கைமான்குரன்மணியருவிகீள்குர
லடும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடும்பைமான்குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

(இ - ள்.) அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை துடிக்குரலும், கள் அரிக்குங்குரலும், யானையின்குரலும், அருவிவீழ்குரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி மயங்கிய மான்குரலும், சீழ்க்கையுமென்க. (கூஎ)

1203. பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னவிரோளிநுய்காட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன, விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

(இ - ள்.) தோளினுய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளிரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிகள் நான்குள ; அவற்றின்வேறுபாடு கேளென்க. (கூஅ)

1204. அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவியொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீரதொன்
றெருருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவளைநீர்வாவியாகுமே.

(இ - ள்.) அந்த வாவிகளில், பொற்றுமரைநிறைந்ததொன்று ; இரதமாகிய நீரதொன்று ; எல்லாநோயையுந் தீர்ப்பதொன்று ; அமிர்தமல்லதொன்று. ஆதலிற் குவளைநீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர்தற்காகாவென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று. அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை ; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்றது நச்சுப்பொய்கையென்றுமாம். (கூக)

1205. கையதிசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய
ரையெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

(இ - ள்.) அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்பையணிந்தயாக்கையராய் விரைவத்தோன்றுவர் ; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்றைக் கோடற்குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆளழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

பையுள், விகாரமுமாம். (கo)

1206. அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாந்தர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறற்
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

(இ - ள்.) இன்னிடத்து மகளிர்கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள் அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டுமென்னுநினைவு சிறிதுமின்றியேபோனல் அச்சிலையவர் இவன் நல்வினையுடையவனென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுதுகாண்பரென்க.

இதனல், அவற்றிற்கு இடமேபோவென்றவன். (கக)

1207. பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதைதமின்றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்திதனைசந்தசாயல்போன்
றாடுபோக்கினியதங்கோளைங்காதமே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, வண்டு யாழ்செய்யும் ஓசைங்காதமும் கிண் கிணி முதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கு இனிய தொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (கூ)

1208. கோதைதவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதராரிமனமெனக்கிடந்தசெங்கெறி
தாதின்மேனடந்ததோர்தன்மைத்தென்பவே

(இ - ள்.) அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்திகைப்போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப் பட்டுக் கற்புடைமகளிர்மனமெனக் கிடந்த செவ்வியகெறி நிலத்தினின்றித் தாதின்மேலே நடந்ததொரு தன்மைத்தென்க. (கூக)

1209. மணியியற்பாவிகையனையமாச்சுனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை
யிணைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ம்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினுய்கண்டுசேறியே.

(இ - ள்.) சிலையினுய் ! பாவிகையொத்தசுனை மலரால் அணியப்பட் டது ; அதனையும், பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும் கண்ணுலேகண்டு அவ் வழியைச்செல்வாயாகவென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையும் நுகராதேகொள்ளென்றன். (கூ)

1210. இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேகலைக்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்றிண்ணிய
வலைத்துவீழருவிகளார்க்குஞ்சோலைசூழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

(இ - ள்.) முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போல் திண்ணியவனகிரி நினக்கு வலத்தது ; அருவியாலும் குளிர்ச்சியாலும் மதி போற்றோன்றுமென்க. (கூ)

1211. கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்றியே
மரியவருறைதலின்மதனகீதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்றென்பவே.

(இ - ள்.) அஃது, இந்திரன் தலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலேமருவின இருடிகள் உரைதலின், காமனது கீதமொன்றுமே அவ்விடத்தினீங்க, இயல்பாகவுள்ள ஓசைகளெல்லாம் பிறந்ததொரு பக்கமலையையுடையதென்க. (சசு)

1212. ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செஞ்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம் - வசப்படுத்தவொண்ணாத நெஞ்சம். கவர்ப்பு, பலவாதல் ; விகாரம்.

(இ - ள்.) ஏறுமிடம் அரிய அவ்வரையைக் கடந்துபோயபின்பு, புணர்ச்சிநெறியையுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல் வழி பலகவர்ப்புக்களுமுண்டாயிற்றுதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை அறியக்கூறுவேம் ; அதுகேளென்க. (சஎ)

1213. சுரும்புசூழ்குவளையோர்சுனையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டிமிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

(இ - ள்.) ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன் அருகே ஒருவேங்கையுண்டு ; அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்விய வழியுண்டு ; அது யான் கூறப்பட்ட வழியென்க. (சஅ)

வேறு.

1214. கைம்மலர்த்தினையகாந்தட்கடிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவளைக்கண்ணிமொய்ம்பநீழுழுதுநீங்கி
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேயமாளுங்
கொய்ம்மலர்த்தாரினனைக்கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

(இ-ள்.) மொய்ம்பனே ! இவ்வண்டையாளங்களைக்குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும் வேலையுடைய மத்திமதேயத்தையாளுமரசனை எதிர்ப்படுதி ; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதான்றென்று வழிசொன்னனென்க.

குணம் - பண்பு. (சக)

1215. மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைமாசி
லொண்ணுதன்மகளைத்தந்தீங்குறைகெனவொழுகுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்திநின்ற
வண்ணனின்சூழலொல்லாமவ்வழியடைவதென்றான்.

(இ-ள்.) மண்காவலனாகியதேவந்தம், மாலைவடாகியதன்மகனை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுனதாகவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனம்உடன்படும்காளிலே, வருந்திநின்ற சுற்றட்டனும் கிழ்ரோழரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றுனென்க. (நம)

வேறு.

1216. செட்டிடைதெறிகளுநிகரில்கானமும்
மூட்டிடைமுதிக்கருமொய்கொள்குன்றமும்
நட்புடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
மூட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினன்.

(இ-ள்.) தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அருவழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்னே தோன்றக்கூறினனைப், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங்களைக் கூறத் தினைந்தானென்க. (நக)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரனைவாழ்நாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்ளெனச்
சொல்லினனவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

(இ-ள்.) நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பிய குமரனை வாழ்நாட்டவே வல்லவன், அம்மந்து அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்த்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக் கூறினனென்க. (நஉ)

1218. கடிந்தொடைக்கவர்கணைக்காமன்காமுறப்
படுங்குரைறுமிதுபாம்புமல்லவுங்
கடுந்திறனேய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினன்.

(இ-ள்.) இது, காமன்விரும்பப்படும் சரீரத்தைத்தரும்; இது பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுந்திறல்களையுங்கெடுக்கும்; இது வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியக் கூறினனென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கடுந்திறல்' என்றான். (நக)

வேறு.

1219. கந்தகவிறுகொல்லுக்கருவையுழுவையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிற்புரையும்பைந்தா
ரிந்திரன்றன்னைநோக்கியியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தையிற்செல்வலென்றான்றேவனுஞ்செலவுநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) புலியன்னன், மந்திரமூன்றையும் படித்துச் சுதஞ்சணனையும் பார்த்து அவன்தேவியர்திரளையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வேனென்றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தாரகமனமும் கலிகளினென்றுதலின், அதுவல்லனென்பதும் இதனற் பெற்றாம். செல்வமிகுதியான் இந்திரனென்றார். (நுசு)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
றினைத்தொருமதியிணங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றோன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசில்லாத மகடன்னை.

(இ - ள்.) தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்றும் ஒருதிங்களிலே யான்சென்றுகூடுந் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அதனையறிந்து, தோழன் சுக்கு, தோளாய்! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலேயென்று கூறினனென்க.

கொல், அசை. இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினேனும் மனக்கவற்சியின்றி நிலைபெறவிருந்து எய்தாமையின், அதனைத் தேவன்கூறுனையினென். இனித் தத்தையையே நினைந்தானென்னிற் குணமாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடல்தீர்த்துப் புணராமையின், அவளையே நினைந்தானென்க. (நுந)

1221. ஆறிருமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியுஞ்சூடிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துய்தியென்று
கூறினன்கதிர்கள்பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

(இ-ள்.) முடியினான், பின்னும், பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமாபுரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டுவந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்கும் உரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறைவனைவழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்றுகூறினனென்க.

இது தேவியர்முன்னுதலின், வெளியானகாரியங்கள்கூறினன். (நுசு

1222. சொற்றிறற்சூழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்சுருங்காமாடி
விற்றிறற்குருசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமாரைவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான்
கற்பகமாமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

(இ - ள்.) சொல்வலியையுடைய சுதஞ்சணன், மனைபொருளல்லாத வற்றை வேறுகாடி அங்ஙனம் சூழ்க்கக்கூறிப் பின்பு குருசிலுக்கு மனை பொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறுகக்கொண்டிருந்து கூறக்கே ட்டு, அவன், பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுதெழுந்துசென்ற தோழிமாரை விடுத்துநின்றுனென்க.

ஆசாரியனுதலிற் றெழுதானென்க. இனிப் போக்கு ஒருப்படுதலின், வழிபடுதெய்வத்தைதத் தொழுதானென்றலுமாம். (நஎ)

வே று.

1223. சேட்டிளஞ்செங்கயல்காப்பச்செய்தூவிற்
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
மூட்டிருந்திருநுதற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர்திரைமூனைத்ததென்பவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்நின்றுழுக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள், நுதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (நிஅ)

வே று.

1224. அழல்பொதிந்தநீளெஃகினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்
குழல்பொதிந்ததீஞ்சொல்லார்குழாத்தினீங்கிக்கொண்டோந்தி
நிழல்பொதிந்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்திழிந்தான்.

(இ - ள்.) நீண்முடியான, அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலை மேற் போகமுடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றுநீங்கி ஏந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (நிக)

1225. வண்டனிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்றீண்டி
விண்டொழுகுதிங்கணிகள்பலவுமார்ந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலானைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக்
கொண்டெழுந்தான்வானவனுங்குருசிலுமேனசெலவயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிழிந்து, சந்தனமுதலியன வானைத்தீண்டப்பட்டு விரிந்து தேனெழுகும் கனிகள்பலவுநிறைந்த சோலையிலே, வேலானைப் பின் பும் காண்பேனுகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனுன்; குருசில் தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் வீடுபெற்றபடிகாண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித் தும்' என்றுன். ஈண்டு, 'மண்கருதும்' என்றதுகுறித்து, மேலும், "மண் கொண்டவேலான்" (சீவக. உகுநிக) என்பர். இதற்குமுன் தனியேபோ காமையின், தேவர் கொண்டுகூறினர். (கo)

1226. வாளுழலைபாய்ந்தினையவளாகிட்டினமென்னுந்
தாளொழியப்போறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிக்துருகிக்
கோளுழுவையன்னற்குக்குன்றமுநின்றழுதனவே.

வாள், ஆகுபெயர். இலைய வளாகு - தத்தையும் குணமாலையும். இனம் - தோழர் ; இவற்குக் கால்போறலின், 'தாள்' என்றார். ஏனென்னும்பெயர்வரை வரைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்ற, 'உழுவையன்னான்' என்றார்.

(இ - ள்.) போதேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழுவலையைப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்த தென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீரைவீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசும்புவீழ்தலின் உள்ளுருகிப் புலியையன்னற்கு மலைகளும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினர். (சுக)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டிடன்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநறவமுல்லைநாள்வேங்கைத்
தக்கார்போற்கைம்மறித்தகாந்தளன்றோதகாதெனவே
தொக்கார்போற்பன்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

(இ - ள்.) பெரியோர்தம்கேட்டிடத்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணேநின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன ; அதுகண்டு கன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அற்றோ ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிலக்கின ; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாவும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க.

(சுஉ)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்ந்துதமியாரை
முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர்போலுமினிநம்மைப்
பல்லியுகுத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சிந்தித்
தொல்லைநிறங்கருகித்தும்பிபாய்ந்துதுகைத்தனவே.

(இ- ள்.) தும்பி, முல்லைகாள் ! நீங்கள் கொல்லையின் நடுவையணைந்து வேங்கையாகிய அரணைச்சேர்ந்து தமியாரை நும்முள்ளே சிறிதேதங்கைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர் ; இங்ஙனம் நகும்நும்மைப் பல்லியுகுத்திடுவேமென்று போதினும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சிந்தித் தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகினவேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். 'தும்பியார்ந்து' என்றும் பாடம். (சுஙு)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைதவேண்டேங்கூந்தலருடேலெம்மில்
பீடேந்தரிவையரிற்பெயர்கென்றாடுமடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சாரங்கடருட்டக்கூடாபிடிநிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடந்தான்காலிற்கழலானே.

(இ - ள்.) நீதருகின்ற கோதையை யாங்கள்வேண்டேம் ; ஆதலிற்கூந் தலைத் திண்டாதேகொள் ; வழிமாறினாய் ; இஃது எம்மூரையுடைய இல்லம் ; நீசெல்லும் பாத்தையிற்சேறப்போவாயாகவென்று ஊடும் மடவாளைப்போ லே, களிறுகள் ஊடல்தீர்க்க ஊடல்தீராதே பிடிகள் நீற்குஞ்சாரலிலக் காலா லே கழலான் போனனென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமையின், தேவர் இங்ஙனங்கூறினர்.()

வேறு.

1230. காழகலமுட்டப்பட்டகாரிருட்டிணியுமொப்பா
ளுழலையுடும்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்காடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
மேழகக்குரலினுணேர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

(இ - ள்.) ஒருவேட்டுவன், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டிணியை யும் ஒப்பான் ; பறித்தலால் மார்பு உள்ளேயொடுங்கியுள்ளான் ; காடியொப் பான் ; வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன் ; மேழகம்போலுங்குரலினனாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்பாடம். (சுரு)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குதீந்தேன்கொழுந்தடிகறவொடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினேடுந்
தொடுமரைத்தோலன்வில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிநுனைவேலினுண்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

(இ - ள்.) அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுட னேயேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினுளாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினனாய் வில்லினனாய் உடையினனாய் அணுகத்தோன்றினனாக, வே லினுண்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க. (சுசு)

1232. மாலைவெள்ளருவிசூடிமற்றிதாதேன்றுகின்ற
ரிச்சூழ்கினிசுமக்கலாற்றா
ரகள்காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்

மற்று, அசை. இதா, திசைச்சொல்.

(இ - ள்.) அருவிசூடி, 1 இதாதேன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்கு பட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது ஒருபுனம் ; அதற்குத் தென்மேலமலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்லைவந்து யாம் தலைவனென்றானென்க. (சூ

1233. ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமூவந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றியோடுமூளவுமாக்காதியட்ட

(பி - ம்.)—1 'இக்தா'

போழ்தினைப்புழுக்கறேனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுழுண்டுந்தொண்டிக்கனிதனையென்றான்.

(இ - ள்.) முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்து பார்த்து, தோழ ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றுசமைத்த புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு கெல்லாலாக்கின கள்ளாகிய இதனையும் உண்பேமென்றுனென்க. (கூஅ)

1234. ஊனெருதேனுங்கள்ளுமுண்டுயிர்கொன்றபாவத்
தீனராய்ப்பிறந்திங்ஙனினியிவையொழிமினென்னைக்
கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்கள்ளொடேன்றேன்கைவிட்டா
லேனையெம்மூடம்புவாட்டலெவன் பிழைத்துங்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிரையுங்கொன்ற பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறந்தது; இனிஇவற்றைக் கைவிடுமி [illegible]குறவன், கானைக்குறவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கள்முதலியவற் றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்ஙனம்பிழைப்பேம், எம்மூடம்பை நீவாட்ட வேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. ()

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புவீக்கிஈகத்திலுறைதனன்றே
லூன்றிணைதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றே
லூன்றியிவ்விரண்டினுள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன
லூன்றிணைதொழிந்துபுத்தேளாலுதேயுறுதியென்றான்.

(இ-ள்.) ஊனைச்சுவைத்து உடம்பைவீக்கி ஈகத்திலுறைதல் நன்றே? ஊனைத்தின்னுதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் நன்றே ? கடைப்பிடித்து இவ்விரண்டினுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிர்ந்து தேவனதலே உறுதியென்றானென்க. (எ0)

1236. உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னையுய்கதிச்சேறியேடா
குறுகினையின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டினின்றே
[illegible]க்கொன்றுறத்தல்கண்டா
[illegible]ன்.

[illegible] - ள்.) நீ உறுதியுணர்ந்துகூறினையாதலின், ஏடா ! இனி உயர்கதி யிலேபோனை ; இறைவனூலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிரதத்தோடே ஊன்றுறத்தலுங்காண்;ஆதலிற் காட்டிற்கிழங்கையுண்ணவே இன்றேஇன்ப வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய் ; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட் பேரின் [illegible]ஞ்செறியுங் கனியாயிருக்கும் ; குறிக்கொளென்றானென்க. (எக)

1237. என்றலுந்தேனுலூனும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்
சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்கீள்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட
நசவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) என்று கூறினவளவிலே, மேடஞ், தென்முதலியவேற்றைநக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவணங்கி, எங்குற்றமேசெல்வேனென்றுகூறி அவன் போனதை; அரக்குமாளிகையிலே தெருப்பாலேதுழப்பட்ட தருமன்முதலா யினரைப்போலே காட்டுத்தியால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தை மழைபெய்வித்து நீக்கினனென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரணபாதத்திற்கும்நடுவே, இவ்வீரண்டரமுஞ்செய் தான். (எஉ)

வேறு.

1238. இலங்கொளிமரகதமிடறினின்மணி
கலந்துபொன்னைசும்புகான்றெழுகிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வருடையொடுகளஞ்சென்னிநீள்
விலங்கல்சென்றெய்தினன்விலங்கன்மார்பினன்.

(இ - ள்.) மணிகலந்து அசும்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுகப் பட மானினம் மரகதத்தையிடறி வருடையோடு உகளுஞ் சென்னியை யுடைய அரணபாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினன் எய்தினனென்க.(எக)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொனின்விழையுமெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
நிந்திரர்தொழுமடிபிணிதினெய்தினன்.

(இ - ள்.) விசும்பினிடைவைத்தீண்டி மேலேக்கிச்செல்வதாரு பொன்னி னொளியை வெல்லும் ஒளியினையும், மந்திரத்தைவிழையும் வாய்மொழியினை யும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால், தாள்வரையில் இருடிகளை முதலில் வணங்கினனென்றார். ()

வேறு.

1240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்தியவின்பக்
கனிகவர்கணையுமேத்தக்காதிகண்ணரிந்தகாசி
றனிமுதிர்கடவுள்கோயிற்றான்வலங்கொண்டுசெல்வான்
குனிதிரைமுளைத்தவெய்போன்குன்றுசூழ்வதனை யொத்தான்

(இ -ள்.) முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவி டுக் கெடும்படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைநுகரும் தேவரும் முய நேத்தக் காதிகண்ணரிந்த கடவுள்கோயிலே வலங்கொண்டுசெல்கின்றவ இளஞாயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணரிந்த-உபாதிகளைத் தன்னிடத்துநில்லாதபடிவோறுத்த

1241. தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினைபிளிந்தவீயும்
வண்கொழுக்கொய்தபூவும்வார்ந்துமட்டியிர்ப்பவேங்

திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்குணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றனன்.

(இ-ள்.) கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணுங்கின வீயையும் கொடியிற்கொய்த பூவையும் மதுவுயிராகிற்க ஏந்திக் கைத்தலத்தாலேபாதத் தேயேற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தானத்தோடேபாடாநின்றனென்க. (எசு)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெய்ம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில் காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனெண்ணப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியகவில்லாத வேதம். நீதிநெறி-சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவேமுடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகியதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றுயென்றனென்க. (எஎ)

1243. இன்னைப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னிருஞ்சிப்புகழ்வேங்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலழுந்தி
ல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

)ன்பம் - அநந்தசுகம். மன்னுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

(இ - ள்.) பொன்னெயில்வட்டத்தில்வேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயழுந்திப் பொருந்தாத தீவினையாலே வருந்துவேம் உய்யப்போம் தன்மையை அருளிச்செய்டாயென்றனென்க. ()

1244. உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிருஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையில்லாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

நிறல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள்.) இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய் ! அறவாழியை வலனு
எண்ணிறந்தகுணக்கடலே ! நீ எல்லாரும் அறியப்படுவாயாகவென்று

5.

டாய்: செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்நின்றது. இத்
ரிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றும் இறைவனேப்பாடினன். ()

வேறு.

1245. அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதூவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதிலுங்கட்டழித்தகாவலனீயன்றே.

(இ - ள்.) அடியை உலகமேத்திப பூமழைபெய்ய, முடிந்தவுல மூர்த்தியை உறும்படி மூத்தியையடைந்தவன் டார்தான் ? அங்ஙனமடைந் தோன், காமம் வெகுளி மயக்கமென்கின்ற மூன்றுமதிலையும் காவலழித்த நீயேயன்றேயென்றுனைக. (அ0)

1246. மூரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
றாணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றுன்யாரே
தாணிமேற்றந்தளித்தான்றண்மதிபோனேமி
யாணுலகிற்காயவறிவானீயன்றே.

(இ - ள்.) மூன்றுமதிலையுமழித்து, அங்கம் பூர்வம் ஆதியென்கின்ற மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின்தன்மையையும் தாணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான் ? அங்ஙனங்கூறினவன், மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணுய அறிவுக்கு வரணுயுள்ள நீயேயன்றே என்றுனைக. (அக)

1247. தீராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றுன்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்தைதந்த
காராரும்பிண்டிக்கடவுணீயன்றே.

(இ - ள்.) தீவினையைப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருத லில்லாத வீட்டினையுரைத்த வாமன் யார்தான் ? அங்ஙனமுரைத்தவாமன், நீயேயன்றேயென்றுனைக.

இவைமூன்றிலும் சாரணரைப்பாடினன்.

பா, முற்கூறியவே ; கந்தருவ மார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அஉ)

வேறு.

1248.

வெம்மலத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினன்.

சினகரம் - ம.

(இ-ள்.) அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீகோயிலவணங்கி அவ்விடத்திற் ணருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு வன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினனென்க.

1249. அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
ரிருவரைவிளாய்ங்கர்நெறியின்முன்னினான்.

(இ - ள்.) மதவலையுண்டு பொருதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப் பாரிருவரை வழிகேட்டு அந்நெறியாலே நகரையணுகினனென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அக)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பசும்பொற்பாம்புரிக்
கன்னிமூதெயில்கடலுடுத்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

(இ - ள்) அந்நகரம் முன்னினபொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணியப்பட்டுக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடைய மூதெயில், கடலை உடையாகவுடுத்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றுதிற்குமென்க. (அந)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிலங்கியமொய்கொணீன்கொடிப்
பகறலைவிலங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிலங்குவேற்காளையெய்திணான்.

பொன்னின்கொடி ; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான கொடி.

(இ - ள்) அகிலுண்டாக்கின புகையையுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை இடத்தேசென்றுவிலக்கும் சந்திராடமென்னும் நகரைக் காளை பான்மையினெய்திணனென்க.

முகில்தலைவிளங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம். (அசு)

1252. ம
பலர்கலம்ப
னலர்க
ருலகளந்தானெனவுள்புக்கானரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன்
12. டக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற்
ல்லவே கொடிவலமாய்

-ள்.) கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்க
ன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்குடத்தின் மண்ணு
ட்டிப் பரவும்படி ஏகினனென்க.

அது, "மழகளிற்றெருத்திற்றத்த மணிக்குட மண்ணுகீரா, லழகினை மண்ணுப்பெய்தாங்கு" (சீவக. கூடசடு) எம்டதனுளுணர்க. இத் திமித்தத் தின் பயன் அது. இனி ஈட்டிற்கும் ஊரிற்கும் திமித்தமென்றலைவத்து இரண்டு திமித்தமென்பாருமூளர். (அஎ)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவுசூழ்ந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவீழ்மாலைதாற்றிமணியரங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவினறமகளிருந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னூர்ஈடகமியற்றுகின்றூர். (இ-ள்.) அவன்சென்றவளவிலே, மகளிரன்னூர் பலருங்கூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை தாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இனறமகளிருந்துகாண, ஈடகத்தைக் கடத் தாநின்றுரென்க. (அஅ)

1254. குழலெடுத்தியாத்தமட்டார்கோதையிற்பொலிந்தமின்னு
மழலவிர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரத்தாங்கி
நிழலவிரல்குற்காசுசிலம்பொடுசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றூளரங்கின்மேலரம்பையன்னாள். (இ-ள்.) அரம்பையையொப்பாளாகிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றூளென்க.

"வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி, னெறியி னீங்கிய நெடிய ரல்லோர், குறியிற் குணைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட லில்லாப் பருவை யில்லோர்" என்னும் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலைக ளுடனே ஆசிரியனிட்டவழகு நிடத்தலின், அழகியென்றூர். (அக)

1255. தண்ணுமைமுழவம்வீணைகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்
கண்ணெனைபுருவங்கைகால்கலையல்குனுசுப்புக்காம
லொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றூரே, (இ-ள்.) அங்ஙனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள், தண்ணுமைமுத லியன வாசியாகிற்கக் கண்முதலியவற்றுற்கொண்ட கூத்தினது ஒற்றுமை வழுவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றபோலே மெலியாநின்றூ ரென்க. (கo)

1256. ாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணைமகருவிழுன்றுங்
ேபுசிவணிகின்றுகுழைந்திழைந்தமிர்தமூற
_ரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
மடனம்பொற்சாந்தமிலையமாவாடுகின்றூள்.

(இ - ள்.) அவர் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும்வாச்சிய முமாகிய இம்மூன்றுங்கூடிப் பொருந்தின்று மெல்லிக் கலந்து இனிமை மிகக் கண்ணுலெய்து இடிதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாகின்ருளென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (கக)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்
பூண்முலைப்பிறழப்பொற்றோடிடவயினுடங்கவொல்கி
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டணைபோக்குகின்ருள்
காண்வருகுவளைக்கண்ணுற்காளமேமேக்கிணுளே.

(இ - ள்.) மாணிழை, பட்டம்மின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு இடப்பக்கத்தே நுடங்க ஒல்கிக் கையாலேவட்டணைபோக்கு கின்றவள் கண்ணுலே காளமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணைபாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம்; இவை பிறைக்கையாம். "தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, னெத்தொழி லாகு மபவேட் டிதமே", "தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர, வுய்த்த லாகு முபவேட் டிதமே", "கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே", "கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே", "ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதம், தோன்றும் வியாவர்த் திதத்தோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெ னப்பகர்ந்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா லுரை" (கஉ)

1258. நோக்கினுணெடுங்கண்ணுங்குடங்கையாலெண்டுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பார்த்தவள், கண்ணெனும் குடங்கையாலேமுகந்துகொண்டு கவிகளாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத் தைக் கண்முதலியவற்ருலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கிநின்றதனுற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துவலையைவிஞ் முலைத்தலையி லே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழுகையென்னும் மெய்ப்பாடாகாது. (கூட)

1259. செருக்கயனெடுங்கணுளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குநூல்பரிந்துசிந்தாப்பூவெலாங்கறிந்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; * நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

(இ-ள்.) பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணுள், தன் கண்ணீரை உலோக பாலஃ காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினுலே

* திருக்குறள், நிஎ0.

நெருக்கி அக்ராலை அழுத்துச்சிக்கு மமாதர் மடமாமடி காமத்
நீத் தலைக்கொன்றுதலாலே தனிக்கலாளர்க் (கூ)

1260. கன்னிமைகனிக்குமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்
தின்னமுங்கணியைத்துய்ப்பானேக்குதலிறர்களில்லை
பொன்னிலுலுடையுங்கற்பென்னுமைத்தவர்பொய்யைச்சொன்னு
நின்னிசையிலற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றாள்.

(இ-ள்.) இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது; ஆதலிற் கன்னித்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து சமழும் காமமாகியபழத்தை நுகர்வான் இவனே; வேறு இதற்குரியாரில்லை; இத்தன்மை கூறுதே, பரத்தையர்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினரென்று கருதினனென்க. (கூ)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவையூர்திக்காமருகாளைதான்கொ
லிருஞ்சுறவுயர்த்ததேன்றலேத்தருங்குருசிலான்கொ
லரும்பெறற்குமரனென்றுங்கறிவயர்வுற்றுநின்று
டிருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னாள்.

(இ - ள்.) தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையாள், வள், குமரன் மயிலூர்தியையுடைய முருகனே! சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்றனே! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றுளென்க.

தேசிகப்பாவை, அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவள்கல்வி முதலியவற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறியது; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (கசு)

1262. போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்லா
தியாதிவள்கண்டதென்றுங்காசனுமமர்ந்துநோக்கி
மீதுவண்டாற்றுங்கண்ணிவிடலையத்தானுங்கண்டான்
காதலிற்களித்ததுள்ளங்காளையக்கொணர்மினென்றான்.

(இ-ள்.) இவள்கண் புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுருவம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ்விடலையைக்கண்டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே மெஞ்சுகளித்தது; அதனுலே காளையை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்கோளென்று (கூஎ)

வேறு.

1263. கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி
னெய்கணைசிலையிதேயுடிவன்கணிவ்லையான்
ள் மன்
றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினர்.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கைவளர்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனுமென்று கருதின், கணையும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன் ; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனுமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (கஅ)

வேறு.

1264. மந்திரமறந்துவீழ்ந்துமாநிலத்தியங்குகின்ற
வந்தரகுமரனென்றுங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிந்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனேமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாநிலத்தேவீழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்து இந்திரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு விளையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றானென்க.

அந்தரகுமரன் - தேவரில் ஒருசாதி. இளவாசாதலின், இறைவனென்றார்.()

1265. போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காவிணானுங்
காதலிரண்டுவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னூதுவண்டடுத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்கு

வண்டடுத்தமாலை - வண்டுசூழ்ந்த தேசிகப்பாவை.

(இ - ள்.) உலோகபாலனும் சீவகனும் காதலால் இருவருமொருவரு இருந்தவளவிலே, அவள் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத் தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணாலும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றாளென்க. (கஂ0)

1266. (க)தேனுகுக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
லூனுகுக்கின்றவைவேலொருமகனுருமிற்றோன்றி
வானுகுக்கின்றமீன்போன்மணிபாந்திணைக்குமார்பிற்
கானுகுக்கின்றனைபந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாக, "பதுமை" (சீவக. கஉளஎ) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) உருமிற்சொன்னானென்க. பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமையாயிற்று.

1267. (உ)கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமெளவல்
செய்யசந்திமயச்சாரற்கருப்புரக்கன்றுதீம்பூக்
கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்தூட்டிமாலை
பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

(உ) குழலிய: ஈ, அசை. "பிச்சை குழலி கற்றை பேர்த்தனைக், கொள்ளவு மனைமை மோந்நி வடிச்சே" (தொல். மரபு. நூ. உசா.) கன்றென் பதனை எல்லாவற்றிற்கும் எற்றக. இரண்டு மகிபிஞ்சும் இவளுயிர் அறிவித் தற்குக் கூறினர். பிறை - சந்திரன்.

1268.(கூ) பவழங்கொள்கோடுகோட்டிப்பைம்பொனுல்வேவிகோலித்
தவழ்கதிர்முத்தம்பாய்த்திக்தன்கையாற்றீண்டிகன்னுட்
புகழ்கொடிகங்கைதன்போர்பொறித்ததோர்கண்ணி முல்லை
யகழ்கடற்றுணேவேந்தேயணியெயிறீன்றதன்றே.

1269.(சு)வம்பலர்கோதைதிசித்தமபிலெனவொருத்தியோடிக்
கொம்பலர்கங்கைபூத்தாள்பொலிகெனக்குனிந்தவிற்கே
மும்பலர்கண்ணியாரநிதியறைந்தோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள்.

1270.(ரு)நறவிரிசோலையாடிகாண்மலர்க்குரவம்பாவை
நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுர்ந்தேன்களுநிழன்றுபாட
வினைவலைத்தோளிமற்றென்றேழுலியீதென்றுசேர்ந்து
பெறலருங்பாவைகொள்வாள்பெரியதோணீட்டிலுளே.

(ரு) அணிந்து-அணிய. நிழன்று = நிழல்செய்து; "ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை" (சிறுபாண். உகக) என்றுர் பிறரும்.

1271.(சூ)கங்கைதன்முகத்தைதோக்கிகைகடதியிதுவென்றண்ணி
யங்குறையாவுதீண்டியெள்ளைவோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்க்கோதைதங்கையடிகளோவென்றுகொம்போர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

(சூ) நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையாவு, வினைத் தொகை; காலம் நீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறைநீளம் பறந்துசெல்லுமென்று கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, "அரி குரற் கோழிநாமத் தரவவட் கடித்த தாக" (சீவக. களநு) என்றதனை முணர்க. தடித்ததனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்டாதலின், முகத்தை நோக் கினபாம்பு அணுகின் கையிலே நீண்டிற்றென்றுணர்க. கங்கையடிகள்-பது மைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272.(எ)அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுகங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டெளைவமாரைக்
கொடியனுயென்னைகாளுநினையெனத்தழுவிக்கொண்டு
மிடைமின்னினிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகென்றுன்.

(எ) அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தான் நிகழ்த்தப்பெறு மையின், தனக்காக நிகழ்த்தென்றுளாயிற்று.

1273.(அ)பதுமையையப்பாம்புதீண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்
கொதிநுனைவேலிணுயிங்கிருக்கெனக்குருசிலேகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடிதற்கு
மதிமிகுத்தவலனீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

(அ) ஏதி - ஏக.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால் வேலினையுடைய ஒருமகன்றேன்றி மார்பினையும் தாரினையுமுடைய உலோகபாலனைத் தொழுது பதுமையைப் பாம்புதீண்டிற்றென்று உருமிற்சொன்னான்; சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலினுய்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாதிற்கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்னையென்று வினவினுற்கு வேந்தே! நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய முல்லையினையும் மௌவலினையும் சந்தனத்தையும் இலவச்சாரற் கருப்பூரத்தையும் தீம்பூவையும் சந்திரகாந்தக்கல்லினின்றுந் தோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்தூட்டி மாலையை மூட்டாகப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்றிலே விசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னுலே வேலி கோலி முத்தை மணலாகப் பரப்பித் தன்கையாலேதீண்டி நல்லாளிலே திலோத்தமைதன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகிய முல்லை எயிறு போலே அரும்பிற்று; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்பே! நங்கை அலர்பூத்தாள்; பொலிகவென்றுளாக, அம்பைத் தோற்றுவிக்கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகையைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டுக் காவிலேசென்றுள்; அவள்சென்று சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களுந் நிழன்று பாடும்படி நிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்தோழியென்று சேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோளைநீட்டினுள். நீட்டினவளவிலே அழகிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் தீண்டுதற்குரிய மறுச்சேர்மதியன்றி இது கையினையுடையதொரு மதியாயிருந்தது;நாம் தீண்டத்தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டுதலாலே அம்மேயோவென்னை மீண்டாளாக, அவள்தோழி, கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று வினவிச்சென்று அவளைச்சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவளைநோக்கிக் கொடியனுய்! தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாரைப் புல்லி ஒழிந்த தாய்மாரைத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினையெனக்கூறி மின்னைமிடைந்ததொரு மின்போற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே வீழ்ந்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான்; அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்குதற்குப் பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத் தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுப்பட்டாகக் க து செட்டனேகூறித் பாம்புகடித்தமை கடுகக்கூறிற்றுகாமையுணர்க. (கூக - அ)

1274. வள்ளருன்வல்லவெல்லாமாட்டினண்மற்றுமாங்க
ணுள்ளவதொன்றலாதசெயச்செயவூறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணிரைருக்காவியுண்டிவ்லையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறுய மந்திரமும் மருந்தும்.

(இ - ள்.) உலோகபாலன் தான்வல்ல விஞ்னசகளெல்லாவற்றையும் செலுத்தினன்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகளையுஞ் செய்யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்படி அரவுகான்றநஞ்சு மிக்கதன்க. (கூக)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையதிவெகுளிகாக
நங்கையைச்செற்றதிங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினுடும்
வங்கமாநிதியுமல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே
ரெங்களுக்கிறைவனென்றுரங்கிடமூரசெருக்கினனே.

(இ - ள்.) மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெகுளியையுடையநாகம், இது நாம் தின்றுமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்றெண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்கட்குத் தனபதி நாட்டையும் நிதியையுந்தந்து மகளையுந்தருமாதலின், இதனைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசறைவித்தானென்க. (கக0)

1276.(க)மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்
கொண்டதுநாகமென்பார்குறைவளிபித்தொடையிற்
பிண்டித்துப்பெருகிற்றென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்சை
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுமேளாதிதென்பார்.

1277.(உ)சிரையந்தும்மிதுமென்பார்நீற்றுதஞ்சிருங்கியென்பார்
குரைபுனலிதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரிரையெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பார்
குரையன்மினுதிரங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மற்று, வினைமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலையென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில் திரண்டுபெருகின; இனி உயிர்மீளாதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியநவையறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது கேட்டதில்லையென்பாரென்க. ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இராசமாமந்தரும் பாடம்.

(உ) சிரையைந்து - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல்; சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, டாடமாயிற் கற்கடகசிங்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் கஞ்சு நீங்குதற்கும். அழலுறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

(இ - ள்.) நீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினரென்க. (ககக-உ)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்கனைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பா
ருய்வகையின்றியின்னேயுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

(இ-ள்.) கையையும் கண்டத்தையும் உழலைகோப்பார்; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார்; தொழுதுநிற்பார்; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்து படின், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே மடை திறந்த தன்மையையொத்தாரென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று 'மாக்கள்'என்றார். (ககஉ)

1279. வெள்ளெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னூலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரெழுவாயிரர்மறுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரர்த்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந் தெழுகவென்பார்.

(இ-ள்.) பொன்னுலே பூவும் நூலும்பெற்றார்,மந்திரமும் மறையும்வல் லார், மறுவில்லாத மந்திரத்தாலே வீசும்பிலே புடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத் தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (ககச)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
நேம்பிழிகோதைதக்கின்றுபிறந்தாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்துரைப்பக்கல்லென்
றாம்பழிகுளத்திற்கண்ணீர்துகணிலத்திழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.)பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதீண்டுனல் இறைவற்கும் தீர்த்தலரிது; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று; பாம்பு தீண்டுகின்றகாலத்துப் பிறந்தாருமின்று; உதயாருடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியுங்கோளென்று கணி நூலையெடுத்துக் கூறக்கேட் டுக் கையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இன்றென்பது, மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக் குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிறு கடுவே கவிப்பாகின்றதென்றவாறாயிற்று. இதனைற்

பயன் : அக்காலத்திற்றெய்வம் மாதோணுதலீர், தமைச் சருடனுடனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்டார்மையாய் சஞ்சரிக்குதலாம். ()

1281. நங்கைக்கின்றிறத்தலில்லோபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனாவயாழிற்றூணிருந்தாந்தைதடாதி
மிங்குநம்மிடைத்தீர்ப்பானினையவனுளன்மற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று, அசை.

(இ - ள்.) மிதுனராசியிலே தேனாவத்தங்கும் கொங்கு அலர் கோங்கினெற்றியில் அரும்பின்றலையிடத்தே ஆட்டதாகான் இருந்தபாடும் ; இதனை, நரபதி ! நீயும் கேட்பாயாக ; இதனுலே நம்மிடைத்தீர்ப்பான் ஓரினையவன் இங்குளன் ; இன்று நங்கைக்கு இறத்தவில்லையென்றானென்க. (ஈஈசு)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிந்தப்பருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்ணகபுடைத்துமாழாந்துசொன்னு
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னெடங்கிருந்தம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றுன்றாவந்தாங்குவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகஞ்சிந்தும்படி தூண் மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான் : இன்னும் ஒரு சூழ்ச்சியுண்டு; என்னோடு அங்கிருந்தஇளையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாருமினென்றுகூறினான் ; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும் இன்னிலையைக்கண்டானென்க. (ஈஈள)

1283. பறவைமாகாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்பபோன்றுஞ்
சிறகுறப்பாப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகன்றிழந்தபோன்றுங்கிடந்தழுகின்றகண்ணு
நிறைவளையவளைநோக்கியென்கொடிதுற்றதென்றான்.

பறவைமாகாகம் - குக்குடசர்ப்பம் ; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூகமும் குறளும் உவமேயப்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்கு முவமை.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கண்டவன், நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயில்கள் மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும் அழுகின்ற கண்ணுராகிய வளையவளைநோக்கி, என்னே ! இவருற்றது கொடிதாயிருந்ததென்றுனென்க. (ஈஈஅ)

1284. ஊறுகொள்சிங்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தம்பி
கூறினுன்கொற்றவேந்தன்கொழுநிதிநிலத்துமற்றுன்
னின்னே

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, வருத்ததோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனுகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவை விளைக்கவல்லை; ஆதலின், கொம்பனுனை இன்னே நோக்கெனக்கூறினன்; அதுகேட்ட சீவகனும்

னனக.

விளைத்தி, படித்தலோசையாக்குக. (ககக)

1285. புற்றிடைவெகுளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடையூறுசெய்வான்வானவர்வவித்ததேனும்
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டழேற்கவென்றான்
கற்றடிப்படித்தவிற்சைக்காமருகாமனன்ருன்.

(இ-ள்.) விற்சையையுடைய அத்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம் படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்சூழ்ந்த நிலையாயினும், இவட்கு இறந்துபாடில்லை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினனென்க.

காமனன்ருனென்றது, இவற்கொருபெயர். (கஉ0)

1286. பொழிந்துகஞ்சுகுத்தலச்சமிரைபெருவெகுளிபோகங்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டிருகும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பிளிற்றினும்ப
மொழிந்தெயிறானஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னன்.

உகுத்தல் - தன்னுற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கௌவி கஞ்சைக் கான்றுஉகுத்தல். இரை-இரையென்றுகருதுதல். போகம்-இழைதல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றுடுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - ஒஷோர; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - அயொஷோர; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிலிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிகாரம். காலமொழிந்தவேழும் அகாலமாம்.

(இ-ள்.) உகுத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்ஙனங்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயின், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினனென்க. (கஉக)

1287. அந்தணரறுமான்பாலவியினையலர்ந்தகாலை
ஙந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனுயிற்
[illegible]றும்
டந்தியாப்பழுப்புநா

(இ-ள்.)1 சித்தாரூடமென்னும் நூலினைக் கொண்டுவந்துகூறின், ஆன் பாலவியினை காறுமாயின், அஃது அத்தண்பாலதாம் ; அவர்க்தாலத்தில் கந்தியாவட்டத்தை காறுமாயின், அஃது அரசன்பாலதாம் ; தாமழமலர் காறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம் ; மற்றென்றுங்கூடாத அரிதாரம் காறுமாயின், அது சூத்திரன்பாலதாமென்று கூறினனென்க. (கஉஉ)

1288. கன்னியைக்கடித்தாகங்கன்னிமேகன்னிநோக்க
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறழுந்தியாழ்ந்த
கொன்னுமாகாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்தான்
மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

(இ - ள்.) கடித்தவானை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாகாகங்கொண்ட தாயிற் கொப்புள் கொள்ளும் ; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்ட லிப்பகுதியாம் ; இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னி யே ; சாதி அரசர்சாதியே ; தைத்தழுந்தினவல் யமதூதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றுமே; உதயமும் கன்னியே; ஆதலின், இஃது

னனைக.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக்கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் மூன் இறத்தலில்லையென்றதனை. ()

1289. குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடைமயிலனைடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழினையழுத்திச்செல்வ
னின்றிரண்டுருவமோதிநோர்முகநோக்கினனே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துரு ஓதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம் பஞ்சாமஸ்காரமாம்.

(இ-ள்.) தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலனுள்தன் மூடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்துநின்று பின்னும் இரண்டுருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினனென்க. (கஉச)

1290. நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கடுங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றெனுண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணுற்குமான்மேனோக்கினளே.

(இ - ள்.) அந்நெடுந்தகை, நின்று தியானித்து நோக்குதலின் யெதிர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்

(பி - ம்.)—1

பின்பு அவள்வடிவை அவன் கண்ணுல்நுகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினளென்க.

ஆ.

(கஉ)

1291. நோக்கினணிறையுநாணுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
றுக்கினளாங்கனப்புத்தாணியையமருளாணை
தோக்கியமுருகனெஃகமோரிரண்டனேயகண்ணுள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலனேய கண் ; "அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது" (சிலப். உ : நிக- உ) என்றுர்பிறரும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பார்த்த கண்ணுள், நிறைமுதலியவற்றையும் வினையையும் முன்புநோக்கிப் போந்தவள், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கினுள் ; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்டாள் ; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுகிற்று ; முழுகினபின்பு அவ்வடிவாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தாணியை உண்டாக்கினளென்க. (கஉசு)

வேறு.

1292. ஆட்சியம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிநீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்கணேக்கெனுமவையெயிற்றரவல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

(இ - ள்.) தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுதலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் கஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையாள் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்ட புற்றென்க. வாட்கண், உவமத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை ; இது, பதுமைக்கு ஒரு பெயர். "ஈட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டியுரைக்குங் குறிப் புரையாகும்" (தொல். களவு. சூ. நி) என்றதனுல், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்துக்கூட்டுங் குறிப்புரைநிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கவியிற்கூறினர். இந்நோக்கமின்றேல் இவட்கு இதுநிகழாதென்க ; "பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன" (தொல். களவு. சூ. எ) என்பதனுன், இவற்கு வருத்தம் புலப்படா

(கஉள)

1293. மாழ்கிவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

(இ-ள்.) கோதையர்தாகிய தோழியரும்செவிலியரும்,மடவாள் மயக்கி உயிர்த்தாள் ; இனி, இது வேட்கையென்றேகருதிச் சோதித்தாண்டு, யானையன்னுய் ! வாழ்வாயாக; நீ நிண்டிதீர்ப்பையாயின், எஞ்சாமென்றுரென்க.

அன்னன், தொழிலிற் கூறு மானை னிறுதி யின்கூரய் ஆயேற்றது ; தோல். விளி. சூ. கசு. (கஉசி)

1294. க

றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைதவந்தான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்பினும் நிண்டினும், கல்லுயிர்நிற்கும்; அது மேக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினற் போலே குளிரும்படி ஏந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாம் தைதவந்தானென்க. ()

1295. மற்றமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா
லுற்றநோக்கமுருதவதொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
னற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

(இ-ள்.) அமிர்தமாகிய அஞ்சொலாள்,தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராதவொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமிலமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (கஉ0)

வே று.

1296.(க)விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்கோமானென்பா
ரெஞ்சியவுயிரைமீட்டானிவனலாவில்லையென்பார்
மஞ்சுசூழ்ந்சிலதூர்மாமுடிக்குரிசினுலே
வேலினற்கேகங்ணகையைக்கொடுக்குமென்பார்.

(க) போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வூரையுடைய தனபதி நானே இவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297.(உ)விளங்கொளிவிசும்பில்வெண்கோட்டிளம்பிறைசூழ்ந்தமின்போல்
வளங்கெழுவட்டத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொனுண்டிலைப்பச்சேந்த
விளங்கதிர்ழுலகடம்மாலிவனைமார்பெழுதினவகிற்
றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

(உ) விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்தமின்போலே முற்றுவட்டத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னுணைசதலாலே சிவந்த இளையழுலகளாலே இவனை

மார்பையெழுதி வைகப்பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிசிற்பாரென்க. இவ்வினைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடி தென்றதனால்.

1298.(நூ)அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குநீரார்
யன்.
றுவறமசவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தீஞ்சொலார், என்பார், என்பார், என்பார், சொல்லிசிற்பாராய், யாமும் காமனைக் கண்ணுலேகண்டேம் ; இங்ஙனமன்றி, இவ்மார்பிலே ராராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்று சொல்லி மயங்கினரென்க. (கூக - நூ)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைகல்லார்
மன்
துன்னினாட்டிச்செம்பொற்செப்பினட்டகிலுஞ்சாந்து
மின்னுறும்புகையும்பூவுங்கலத்தெதுமேந்திரே.

(இ - ள்.) தனபதியேவலாலே, கல்லார,குமரனைத் துன்னினராய் நெய் பூசி கண்ணீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகில்முதலியவற்றையேந்திரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிற்றிச்செய்தமரவடியூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தகண்மாலைவேய்ந்தவரும்பெறற்கூடஞ்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினரே.

(இ - ள்.) அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்து மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னற்செய்த மரவடியைத்தொட் டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான் ; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப் பினரென்க. (கூரு)

1301. கன்னியர்காகநீராற்றுமனைகழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிகழீஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்கண்குழுஇ
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தரிர்திணிதிற்கொண்டான்
மின்னிரிந்திலங்குதைம்பூண்வேற்கணார்வேணிலானே.

(இ - ள்.) கன்னியர் நீராலே பொன்னடிகளைக் கழுவினபின்பு, வேணி லான், விரும்பி வாய்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனிய வற்றோடேயுண்டானென்க.

"நீராடிக் காற்கழுவி வாய்பூசி" (ககூ) என்றும், "கைப்பனை வெல் லாங் கடைதலை திரிந்திப்ப" (உசு) என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினர்.()

1302. வாசகற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசறுத்தங்கைகளைழும்முறைதுடித்துழுக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்னைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
தூசிலைலங்கைதீவிபிருந்தணன்றோற்றமிக்கான்.

(இ - ள்.) மிக்கவத், டொழுனையும் நீரையும் அவர்கட் காட்டுதலின், அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுன்பொதிந்திலமுழுத்து அங்கையிற்கொண்—நீரை முக்காற்குடித்து வாயை முச்காற்றுடைத்து விரலுக கண்முதலியவுறட்புக்க ளிலே தீண்டுவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க.

தூசு-ஒலியல். "முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறப்,பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்" (ஆசாா.உஅ) என்றார் பிறரும்.(கூஎ)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாகுசெல்ல
வார்கழற்குருசில்கொண்டுகவுளடித்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னனெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலணற்குநிகரில்லைநிலத்திலென்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னற்செய்த அடைட்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும் செல்ல, குருசில், அதனைவாங்கிக்கொண்டு நின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன்கலைகளெல்லாம் விருப்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென் றனென்க. (கூஅ)

வே று.

1304. பரிதிபட்டதுபன்மணிநீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமனிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்தகுசிந்தையே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது ; மணியும் விளக்கும் எரியும் படியிட்டனர் ; பல்லியங்களுமார்த்தன ; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன் ; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க.(கூக)

1305. பூங்கணைவ்வயிணேக்கம்பொருதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை

பாங்கிவார்ற்பாரந்துளதல்குலே.

(இ - ள்.) அவள்கண்கள், அவ்விடத்து யான் நோக்கினநோக்கத்தைப் பொருதே நிலநோக்கி என்னை வருத்தினற்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமைகொண்டு ஏந்தி வருத்தின ; இவ்விடத்திற் பொறுமை என்னே யென்று இடைநைந்தது ; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாரைப்போ லே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது, ஒருசொல். இனிக் கண்கள் தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொருதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (கசo)

1306. முருகுவார்குழலாண்முகிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்திநின்
னருகுநோக்கமெனுவியலுக்குமே.

(இ - ள்.) குழலாள், ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெருகுந்தன்மையாலே வருந்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத்துமளவன்றி என்னுவியைக் கெடுக்குமளவாக்காநின்றனவென்க. (கசக)

1307. புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்
பகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

(இ - ள்.) முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளது ஏந்து அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாவியேற்குப் பகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநின்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவைபகையாயின. (கசஉ)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணே
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்கன்னவள்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

(இ - ள்.) அணங்கன்னவளுடைய நுதலோ, கண்ணே, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தைமிகப்பண்ணுகின்றது ; இவற்றில் இன்னதென்று யான்சிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றுமென்க.

சிலை - காமன்வில். இதனால், உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றன். 'மொழியோ' என்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும் ; அன்றி, "அடிகளுங்கிளைஞாஞ்சி" (சீவக. கஉஎஉ) என்னும் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றுனென்றலுமொன்று. (கசங)

1309. (க) அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற

ாத்

யாவுருகாவுளளாயினள்.

லாக, "பூமென்சேக்கை" (சீவக. கஙகரு) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) அழுந்துதலுறுகின்றவருத்தநோய் உறுதிற்க.

1310.(உ) பெயன்மழைப்பிறழுங்கொடிமின்னிடைக்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வைகினன்.

(உ) ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர் கைதொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி.

1311.(ங) வணங்குசோன்சிலைவார்கணைக்காமனே
மணங்கொள்பூமிசைமவரைமைந்தனே
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனே
யணங்குகாளறியேனுரையீர்களே.

(ங) எல்லாரும்மனங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்றிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகியமுருகன். நிணந்து-பினித்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனேவென்றிலள். உரையீர்களே: ஏகாரம், விளி.

1312.(ச) கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாகுமெனுருமிலாவியே.

(ச) ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்றபசப்புடையும்படி தன் தோளாலே புல்லினன்போன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை = இடம். போகாமனிறுத்துவார் ஒருவருமில்லாதவுயிர்.

1313.(

நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

(ஞ) சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்தத்தையெய்துந்தேவர்கள் தாண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆராயவேண்டி அன்று மந்தரம் மத்தாகநின்று நெறியிற்கடைந்திடப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க.

1314.(ஞ) நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுக்
தகைவெள்ளேற்றணற்குழ்மணியோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுள்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்கடுகின்றவே.

(ஞ) நாரையுடைய மடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல் = ஆம்பற்பண்ணையுடைய குழல். புகையில்லாவழல், இல்பொருளுவமை.

1315.(எ) பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பளீஇக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமமோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததெ.

(எ) பூந்தாமம் ; திரளையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப்புக்கலந்து. யாமம் - இரவு.

(இ - ள்.) அண்ணல், அங்ஙனம் நோயுறுதற்க, கோதையும் நல்லவர் கைதொழச்சென்று அவ்வழிப்பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்தொடிப்பாவைபோலே வைகினாள்; அங்ஙனம்வைகினவள், திங்கள் அன்றில் முதலியன அழல்போற்சுடாநின்றன ; அதனால், எனதுநெஞ்சம் கடல்போல மறுகாநின்றது ; இங்ஙனமறுகும்படி என்னெஞ்சை நிணந்து நிறையைக் கொண்ட கள்வனை, யான் காமனே ! முருகனேவென்று ஐயமுற்று இன்னனென்றறிகின்றிலேன் ; இல்லுணறதெய்வங்காள் ! நீங்களுமுணரீர்களோ? உரைத்திலிராயினும், என் ஆருயிர்ஆவி, துயர்மீட்டவன் இன்னும் அருளுவனேவென்று அவனிடத்தே ஆகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி, உயிர்ப்பளீஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து நெஞ்சுருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயினள் ; அங்ஙனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தநோயாலே இராப்பொழுதினெல்லை ஓர் யாண்டை யொத்துக் கழிந்ததென்க. (கசசு - ரு0)

1316. (க.)மாதியாழ்மழலேம்மொழிமாதரா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னஷிர்சாயலுக்
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினர்.

1317.(உ) அழுதுநுண்ணிடையையவலர்மூலை
முழுதுங்குங்குமமுத்தெடணிந்தபின்
னெழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டினை
யெழுதுகொம்பனையாரினோயாளையே.

1318.(ங) வேந்துகாயினும்வெள்வளையாயமோ
டேந்துபூம்பொழிலெய்தியங்காதெ

போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

(உ) நுண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது, அவளென்னுஞ்சுட கொம்பனையார் - செவிலியும் தோழியும்.

(ந) ஒருநாட் டாம்புநீண்மு [illegible] போகவிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கிறும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

(இ - ள்.) அவ்வீரா அந்தாசீந்திற்றுக, றஸ்னிடையினையுடையான் அழுதலையாகிற்க, அம்மாதரார்தாதியாகிய தாடிச் தோழியும், இவ்வருத்தத்திற்கு யாம்செய்யத்தகுங்காரியம்யாதென்றனளிரூர்; என்னி அவனை எதிர்ப்பட்ட

மத்தையும் முத்தையுமணித்தலை [illegible]
ரூர்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆமும் மயில்போற்றிரண்டு வந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்ற

(ந) 'அழுது' என்றதற்குப் பாம்புகடித்தலிடத்தே போகவிடாதின்றே மென்றழுதாரென்றுமுரைப்ப. (கநிக - ந)

1319.(க) அலங்கலுன்றெடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்சினை
கலங்கப்பாய்ந்துடனுடுநர்காதலி
னிலங்குபாலைவயிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320.(உ) தூசலாடுநெடுந்தோகைபினல்லவ
நூசலாடுநொண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்தெகொண்டாடுந
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாலைசினை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

(உ) தூசிலேஅசைகின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம்-அன்பு.

(இ - ள்.) அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார் கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கநுசு - ந)

1321. முருகுவிம்மியமொய்குழலேவைழுத
லுருகுசோக்கமுளங்கிழித்துள்ளட
வினையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினனென்பவே.

(இ - ள்.) வேலவன், பதுமை தனதுகினைவுபிக்கு வருத்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுடுதலின், அவளைஎதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவளைக்கண்டாற்போலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினன் (கநுசு)

1322. மயிலினுடலுமந்தியினுடலுங்

(இ-ன்.) அங்ஙனமேகினவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன கூடிமிக்கு வெயிலினின்றுநீங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப் பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி. (கருள)

1323. காதுசேர்ந்தகடிப்பினைகையது
தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
ரோதநித்திலவட்டமொர்பொன்செய்தாண்
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

(இ - ள்.) கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பினை ; அவள்கையது கழுநீர்மலர் ; அவள் முலையிடத்தன, முத்துவடமும் பொன்னாணும்; இஃது அவள்மேற்கொண்ட ஒப்பனையென்க.

காம

தொய்தாக ஒப்பித்தார். (க

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்தளாற்
கண்புதைப்பனகாரிரும்பூம்பொழில்
கோதைநின்றுடனி
யே.

(இ - ள்.) சண்பகத்தினது கோதையையொத்த கறுமேனியையுடையாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றனளென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில் ; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடம் கண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப் பொழில். அணி, உவமவுருபு. (கருக)

1325. கறந்தபாலினுட்காசிறிருமணி
நிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
மறைத்தமாதவிமாமைமிழற்றலிற்
சிறந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையிதேனைக்கிலன்.

(இ-ள்.) பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற்போலே, அவள் மறைந்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடுதலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்து - கிளர - மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதென்று கரு (கசுo)

1326. வரைபின்மங்கைகொல்வாங்கிருக்தாங்குநீர்த்
திரைபின்செல்விகொறேமலர்ப்பாவைகொ
லுரைபின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைத்தநீர் ; பெரிய அகைதிக்த நீர்.

(இ - ள்.) இவ்வளைத்தோளி, வடிவுடமகளோ ! நீரமகளோ ! திரு மகளோ ! இயக்கியோ ! யார்தானென்று ஐயமுற்றனென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் கேட்கைமிகுதியான் ஐயகிகழ்ந்தது.()

1327. மாலைவாடினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்றீஞ்சொற்பதுமையிற்நின்றவள்
சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளியே.

(இ - ள்.) வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன ; ஆதலால், இவ்விடத்தி னின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்று தெளிந்து தேறினனென்க. (கசுஉ)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சீறடிக்கொம்பனுள்
பூவர்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை-யாழ். மேவருதமிழ் - காடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும் பொருந்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருளென்றது, முதற்கந்தரு வமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துலம்பெற்ற கந்தருவ மாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர் : அர், பகுதிப் பிருதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய யமணம் தமிழிற்பொருள் ; அதுவும் கமக்காமாதலிற் கொம்பனைநிற் கவை ற பூவையுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்வேனென்று எண்ணினனென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண் (கசுஞ)

1329. அல்லிசேரணங்கன்ம
புல்லினின்றமெய்ந்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
[illegible]

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்ன வட்கு நாணம் நீக்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப் பொழுது இருவரும் [illegible] (கசுச)

1330. களித்தகண்ணினீண்ணகாம்பெனவீங்குதோட்
டெளிர்த்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையும்
தளித்தசுண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்குமம்
மளித்தபூம்பட்டணிந்துதிகழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கண்ணினீண்ண களித்தன ; தோளில் வளைகளுஞ் மொலித்தன ; போன மாமைநிறமும் வந்துசேர்ந்தது ; பூசினசுண்ணமும் குங்குமமுமழிந்தன ; இவனுல் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டு

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், பின்றதென்
ருர். (கசுடு)

1331. குவளையேய்ந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளுந்வாழியசெம்பொறிவண்டுகா
ளிவளகூரெயிறீணந்தகையவோ
தவளமெல்லிணர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

(இ - ள்.) இவள்கூந்தலிலே துவளும் வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவ ளுடைய எயிற்றைநீணும் தகைமையையுடையவோ? உளவேற் கூறுமினென் ருனென்க. (கசுசு)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொளினமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

(இ - ள்.) நீதங்கியமார்பிலே தினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு உருவிக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத் தீர்ப்பன வேறொன்றுமில்லையென்றுகூறி ஏத்தினனென்க.

இவையிரண்டும் கயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் - நெஞ்சு. இனித்தலைவிமுன்னுதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ் தலுமாம். (கசுள)

1333. (க) கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்கைசெய்து

[illegible]

1334. (உ) திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது

மிங்கொளித்திடவேலுமையெய்திலர்
கொங்கொளிக்குழலாயெனக்கூறினன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நுண்ணிய தொழிலையுடைய அழகிய சிலம்பினையுடைய பூக்தாளை யும் தலைத்தி.

(உ) கங்கள் : கண், அளை. காட்சி - பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி. வலிப்புநீ இ - பிரித்தும் பிரிவிலையென்றுதெளியும்படி தெளி வற்புறுத்தி.

(இ-ள்.) அண்ணல், வேய்ந்து, மாலையைக் கொண்டைக்குதடுவே வளை யமாகனவத்துக் குழலைக் கைசெய்து, தகளவித்து, இன்புறுத்தி, கம்மன்பு திங்களுமறுவுமென்னும்படி சேர்ந்ததென்றுகூறி காட்டி, வலிப்புநீ இ ஆற்று வித்தலின், ஆற்றினை; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! நமரெய்திலர்; அவர்காணுதபடி இங்கே ஒளிப்பேனென்று கூறினனென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறு உவமை. (கசுஅ - கூ)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற்
றழையிடைக்குளித்தான்றகைவேலினு
ணிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினர்.

(இ-ள்.) மழைபிடத்தே மறைந்த மின்போற் கடிதாக வேலினுன் தழை யிடத்தே மறைந்தான்; ஆட்பொழுது பூணிடத்தே மறைந்து ஏந்தின முலை யினையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினரென்க. (கஎ0)

1336. மின்னெர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேதிரு
ணன்னலம்மவ!

(இ-ள்.) அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் ஏகினளென்க.

மூற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசை ந்து, அன்னம்போன ஏகினளென்க. (கஎக)

1337. திங்கள்சூழ்ந்தபன்மீனனைச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணினை
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கை

(இ-ள்.) திங்களைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் ஏவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியும் தோழியும் சென்றணுகினர். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினரென்க.

தவ்வை - செவிலிக்குமூத்தவள். பாம்புதீண்டின பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (களஉ)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்
விழைவுசேர்த்துபுமெல்லெனவேகினர்
முழையுணீழூரிமுழங்கரியேறனன்
பழையகண்பனைப்பண்புளியெய்தினன்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தழைமுதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச்சேர்த்தி அவளைக் கொண்டுபோனர்; போனபின்பு, சீவகனும் அவள் குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினனென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள். (களஙு)

வேறு.

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினனுதலானு
மா
மேயியான்சிறுவனென்னவெகுந்தகைமேருமாயி
னுமவற்கழகிதாகநுங்கையைக்கொடுத்துமென்றான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளவிலே, தனபதி மதிதரனை நோக்கி, பதுமையின் உயிரைத்தந்த வெற்றியையுடையனுதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருந்தின உத்தமலக்கணத்தை உடையனுதலானும் காமனையொத்த வெகுந்தகை உடன்படுவனையின், நமக்குநன்றுக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினனென்க. (களசு)

1340. மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினனும்
க்
கொதிதருவேலினற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு: "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ, ... காம வாயி, னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென, மூவறியுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே" (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. உரு) என்பன. உரு - உட்கு; அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

(இ - ள்.) தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன், ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலினற்குக் கொடுப்பதே கருமம்; இது யானும் முன்பே நினையாநின்றேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே என்றனென்க. (களரு)

1341. உள்விரித்திதனேயெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
றெள்ளிதிற்றெரியச்சென்றுங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி
வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்று
ணள்ளிலைவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனஞ்சாற்றினானன்றே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டதனபதி, மதிதானேநோக்கி இக்காரியத்தையெல்லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதிறைப்டாயாகவென்று கூறிவிட்டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவளவிலே, சிவகனும் தேறி, தனபதிவிரும்பிய காரியம் அங்ஙனமாகவென்றான்; அதுகேட்ட அமைச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றுசொன்ன. (களசு)

1342.(க)பொன்றியவுயிரைமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேய்ந்தா
னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
ளென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்ன
வென்றிகொள்வேலிளஞற்கேபான்மையும்விளைந்ததன்றே.

1343.(உ)கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிவைகணுடி
யாப்புடைத்தையற்கின்மேறங்கையையமைக்கவென்னத்
தூப்புரிமுத்தமாலைதொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்கூடி, அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டாள்; ஆதலால், நாடும் நிதியும் கல்வி மகட்டருமென்ற அவை தாமேவந்து ஒன்றிய; அன்றியும் போதுவேய்ந்தானுதலானும் தீண்டினுனுதலானும், 'உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' என்று கூறியபான்மையும் வேலிளந்தல்லவோவென்று இவைகளாராய்ந்து, பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர் மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையரைநோக்கிக் கூறினராக; முத்தமாலையைச்சல்லியும் தூக்குமாக நாற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (களஎ - அ)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

(இ - ள்.) கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்ட, மகளிர், தொழுது சுற்றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட. (களக)

1345. மழகளிற்றெருத்திற்றக்கதமணிக்குடமண்ணுநீரா
லழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்
தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்
விழுமணிக்கொடியனைநம்மின்னைவர்மடந்தையொத்தாள்.

(இ - ள்.) மணிப்பாவையன்னைவர், அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றக்க நீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பனையை நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடிய நம் தேவர்மகளா யொததாளென்க. (கஅ0)

வேறு.

1346. கயற்கணைவேயுங்காமனன்னையு
மியற்றிணர்மணமேத்தருந்தன்மையார்
மய
வியற்கையன்புடையாரினையந்தார்களே.

(இ-ள்.) தனபதிமுதலாயினர், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை முடித்தார்; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற் கூடினரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியா லுள்ள அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (கஅக)

1347. வாளுங்வேலுமலர்ந்தரியார்ந்தகண்
ணாளுங்வார்கழன்னை
தோளுந்தாளுஞ்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
நாளுநாகர்நுகர்ச்சிநலத்தரோ.

(இ - ள்.) கண்ணாளும் மைத்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும் தாளுந்தாளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநுகர் கின்ற நுகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினரென்க. (கஅஉ)

1348.(க)தணிக்குந்தாமரையாணைவந்தண்ணையும்
பிணிக்கும்பீடினியென்செயும்பேதைதன்
மணிக்கண்வெம்முலைதாம்பொரவாயவிழ்ந்
டைந்

1349.(உ)பரிந்தமாலைபறைந்தனகுங்குமங்
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி
னரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்
பிரிந்தவண்டினாயார்வினையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எல்லாழகையும் தோற்பிக்கும் திருவினழகைப் பிணிக்கும்பீடு, இருவர்க்கும் பொது. வாயவிழ்தல், அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தி னின்றும் நிலைகுலைதலுமாம்; தார் - மாலையும் தாசியுமாம்; சிலேடையால்.

(உ) கரிக்த - கரும்பாற்கரிக்தா. கலத்தல் - மூயக்கம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கரக்தமகிழ்ச்சியாலே இரேமாள் விரேயாடாக்க, பே தகன்மூலேயாகிய யானை போர்செய்தலின், சிலேதூலேயாதலால் தார் கெகிழ்ந்து அவ்விடத்தே உகைத்தது ; அப்பொழுது அவ்மாளிலே மூத்த மாலேகள் அந்தர

மூரல் வெண்முலேயாலுழப்பட்டுமவ் வேறனுண்ணவுகும்ணவுகலுமென்பவே. (அ)

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டிறுமென்புகை
கழுமுசேக்கையுட்காலேயுமாலேயுக்
தழுவுகாதறணைப்பிலர்செல்பவே
யெழுமையும்மினையக்தெய்தியவன்பிணர்.

(இ - ள்.) எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினர், தழுவு காத லாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலேயுமாலேயுமுட்பட நீக்கமில்லாராய் அங்ஙனடாத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிழுதலியன. (கஅடு)

1351. காறியுள்ளுலைவத்துக்காம்பின்னிசை
கூறியுங்குளிர்காடகதோக்கியு
மூறின்வெம்முலேயாலுழப்பட்டுமவ்
வேறனுண்ணவுகும்ணவுகலுமென்பவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் காலேயுமாலேயும் தீண்டுதற்கு இனியமுலேயால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறனுன், பின்னும் வேட்கைவினேத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன காறப்பட்டும், காவிற்கினியன நுகர்ந்தும், இசை யைக்கொண்டாடியும், காடகங்களேதோக்கியும் காடோறும் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன்மீன்கதிரொடுமிடைந்துதிங்கட்
டெரிகதிர்திரட்டிவல்லான்றெரிந்துகோத்தணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்முத்தமின்னுந்துணைமுலேத்தடத்தில்வீழ்ந்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலேப்புகைநுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைய. அணிந்த, பெயர். புரிகதிர் - மிக்ககதிர். கதிர் விளங்கு மீன்களின் கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதிரையுடைய முத்தமின்னு முலேயென்க.

(இ - ள்.) வேலான், அங்ஙனம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின் னும் முலேத்தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅள)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்தூணையேமுலையிற்றுஞ்சிக்
குழன்மாலைக்கொம்பாகிக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி
யுழன்மாலைத்தீங்கிவ்வியொன்றிரண்டுதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு
நிழன்மாலைவேணைநீண்டகண்ணேகெய்தோய்த்ததளிரோமேனி.

(இ - ள்.) யாவருங்காணுதவுயிரை யான்கண்டேன்; அதன்தன்மைகூறு மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது : முலையினையுடைத்தாய், நீண்ட கண்ணினையும் தளிரையொக்கும்மேனியையும் குழலையும் மாலையையுமுடையதொரு கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய தனது காதற்றான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டுகிளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மாலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவுடைய என்னுயிர். முதல் சினைவினையோடு முடிந்தது. இது கயப்பு. (கஅசு)

1354. மாநீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடிநுசுப்பின்மயிலஞ்சாய
லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துநுடங்கப்புல்லித்
தூநீர்மலர்மார்பன்றொன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேறற்
றேனீர்மலர்மாலைதேன்றுளித்துமட்டியிர்ப்பச்சூட்டினளனே.

இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேல் தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டித்தேறல்' எனமாறி, காமபானத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த மாலை. உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

(இ-ள்.) முகிலிடத்து மின்போலும் நுசுப்பினையுடையசாயல், துளும்பு மட்டித்தேறலைப் பருகுதலாலே தூயநீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன் ருன் அவள் தொன்னலத்தைப் புருவம் ஏறிநுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும் மாலையைத் தேன்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினனென்க. (கஅக)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டித்துவலைமாலை
யூனடைந்திருந்தவேற்கணெண்டொடியுருவவீணை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினடனினைமதீர்வான்
கூனடைந்திருந்தநெஞ்சக்குளிர்முத்தமுலையினாளே.

(இ - ள்.) கண்ணினையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையுமுடைய தேசிகப்பாவை, தான்பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்தற்கு வீணையைப்பாடினளென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு. (கஈo)

1356. வார்தளிர்தைதந்துபோதுமல்கிவண்டிறங்குங்காவிற்
சீர்கெழுகுருசில்புக்கான்றேசிகப்பாவையென்னுங்
கார்கெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தண்டே
யோர்கெழுமயிலனாளையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்.) குருசில், காவலே புக்காள்; புக்கவள் தெரிகப்பாலையென்று பெயர்கூறும், இடையிலையும் கோடுதயிலையுமுடைய பாத்தையை அவ்விடத்தே கண்டாளென்க. (ககக)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிநாணக்
கலந்தணன்காமமாலைகலினதியல்பிற்சூட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிர்ன்றதன்றே.

(இ - ள்.) அவயவமழகும் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங்கொடி நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவள், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்கூறிய நூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினளாக, அக்கொடி தனிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிரைப்பீற்றதென்க. (ககஉ)

1358. சாந்திடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலைப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளனையபொற்பின்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களைஞ
மாய்ந்தடபாவலைகுமரிவையர்க்கங்கனன்ஞன்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளனைய பொற்பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண்ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

(இ - ள்.) அங்கக்கனன்ஞன், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் ஈரைரும் ஆராய்ந்து தன்னைப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காசித்கு மென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (ககஉ)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்களேகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவண்பினைவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்துள்ளமிருளிடையேகலுற்ரூன்
றங்கியபொறியிலுக்கந்தனக்கொர்தேராகின்ரூன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான், தங்கிய நல்வினையிலுக்கம் தேராகின்றவன், அங்ஙனம் உழுவலான்வந்த அன்பினையுடையவள் முலைப்போகத்தை நீக்கி இருளிடை ஏகலுற்ரூன்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவித்குத் தேவர்வருந்திரூர். (ககச)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்ரோள்
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துரூவகையினீக்கி
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையே

வகை - அவனை அவசமாக்குதல். கல்லுயிர்-ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் நுகர்ந்து மிண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பல ரையுநுகர்ந்து பின்பு கூடுவனென்றுணர்க. இனி, உடம்பு கல்லுயிரை நீங் கிப் போனற்போலென்றும் உரைப்ப.

(இ - ள்.) தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்த கையை அவள்வருந்தாத படிநீக்கிக் கங்குலிலே கல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவற வேறு. (ககடு)

1361. நீணிறக்குழனேர்வளைத்தோளியைத்
தா
பாணிறத்துகிற்பையரவல்குலாள்.

(இ - ள்.) பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானுக, தான் பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தனளென்க. (ககசு)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாவிகெடுத்தவண்
யாக்கைகாடியயர்வதுபோலவுஞ்
சேக்கைகாடித்தன்சேவலைக்காணிய
பூக்கணைடுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைகாடி -

ள்.) அங்ஙனம்விழித்தவள், மூயங்குதலைத்தேடிக் காணுமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயிரைக்கெடுத்து வருந்துவதான் றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்ற பொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காண மையின், அதுதங்கும் பூக்கணைத்தேடுமன்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (ககள)

1363. புல்லும்போழ்திணம்பூணுறிலேனெனல்
மல்
லில்லினீக்கழுரைத்திலேனெனச்
நன்

(இ - ள்.) நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே நும்முயக்கம் இறுகில் இவட்குநோமெனக் காளையை வைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லி னின்றும் அவன் நீங்குகின்றநீக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையும் சிறிதுளென்க.

பூண் அழுத்திலென்றுமாம். (ககஅ)

1364. ஓவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்

போவதோபொருளென்றீலைநீயெனப்
பூவையோடும்புலம்பிமிழற்றினாள்.

(இ-ள்.) எம்பாவை பேதுறும்படி நீ பாயலினின் றும் நீக்கிப்போவது காரியமோவென்றுகூறித்தீலையென்று, ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஓவியக் கொடி, பூவையோடு வருந்திக் கூறினளென்க.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; "அம்பலம்போற், கோலத்தினுள்பொருட்டாக" (திருச்சிற். உரை) என்றற்போல. பாயலினின்றுமென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குவ்ரிக்க. (ககூ)

1365. தன்னெப்பாயையில்லானைத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னெப்பாவொடும்போகெனப்போகடாய்
துன்னித்தந்தீலைநீயெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

(இ - ள்.) நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னெப்பாவொடுங்கூடப் போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலானைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவந்தீலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினளென்க. (உ00)

1366. மையில்வாணெடுங்கண்வளாதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்கூறுகென்றுய்மயில்
கையிறற்றெழுதாள்கயற்கண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீஉண்மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள் கையாற்றெழுதாளென்க.

கண் - நீலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினர். தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டுமென்றுதெழுதாள். (உ0க)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாவியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ளளித்தகாதலொடாடுமென்னுயிர்
கொளித்ததெங்கெனவெண்சுடர்க்

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக் கோட்ட மின்மையுடையையென்றாள். வாவியை - தாயை.

(இ - ள்.) விளக்கே! கல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீதான் செம்மையை; வாவியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்தே ஒளித்தது; அதனை எனக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தா (உ0உ)
ளென்க.

1368. பருகிப்பாயிருணிற்பினரூதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுகின்மெய்யெலா

குரியதொன்றுரைக்கிற்றியென்றூடினாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள். உரைக்கிற்றி.

(இ - ள்.) அவாவின்மிகுதியால் அறுதென்றுடாராதே இருனீட்பருகி, அவ்விருள் வயிற்றிலேநிற்பின் அறுதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருகிக் கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல் லாம் எரியாநிற்க நடுங்குகின்றநீ எனக்குரியதொரு காரியத்தை உரைப்பை யென்று வெறுத்தாளென்க. (உoக)

1369. கோடிநுண்டுகிலுங்குழையுங்கினைக்
காடுசாந்தமுமல்லவுங்கூவேன்
மாடமேமெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனைநண்ணுகன்றீரா.

மாடத்திற்கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுங்குனை களும், சுதையுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகாக்குழையும், சந்தனமும் போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

(இ-ள்.) மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நணுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்றாளென்க.

அவனும் பலதருவனென்றாள். (உoச)

1370. ஆடகக்கொழும்பொன்வரைமார்பினைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டெனை

சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

(இ - ள்.) பொன்வரைபோலுமார்பினைக் கூடும்படி தழுவிவையாதகுற் றம் நுமக்கு உண்டென்றுகூறி எரித்திருள்போலும் மணித்தூணேடை எற்றிச் சூடகத்தையும் தோளணியையும் போக்கினளென்க. (உoஞ)

1371. கொலிகொள்வேலவன்கூடலனேகிறை

மலிகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலிகொள்போணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

(இ - ள்.) முற்றிழை, வேலவன் கூடலனைய் எகினன்; இப்பூண் இவ் விடத்து நுமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலிகொண்ட போ ணிகளைச் சிந்தினளென்க. (உoசு)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகிலு
னிருந்திவ்வாகத்தெதவன்செய்விர்நீரென
மருங்குலேவவளர்ந்தவணமுலைக்
கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினள்.

(இ - ள்.) நுமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்து நீங் காதவன் ஏகினனெ; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய் வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அழுதுக்கொண் டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினளென்றுயாம். அதற்கு அன்னவன், சுட் டாம். (உ0எ)

1373. மஞ்சுசூழ்வரைமார்பினைக்காணிய
துஞ்சலோம்புமினென்னைவந்துஞ்சினீ
ரஞ்சனத்தொடுமையணிமின்னென
நெஞ்சினீரெனைநுங்கண்மலர்சீறினள்.

(இ - ள்.) வரைமார்பினை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதே கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் துயின்றீர்; இனி அஞ்சனத்தையும் மையை யும் அணிமின் அணிமினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினளென்க.

அணிமின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகே ளாமற் சீறினள். (உ0அ)

1374. அரக்குண்டாமையன்னதன்கண்மலர்
விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
வருத்தமுற்றனளென்றுகொன்மேகலை

விருத்தி - சீவிதம்.

(இ - ள்.) மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையை யும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ? இவடான் வரு ந்தினளென்றே? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலுங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடி கூறினர். (உ0கூ)

வே று.

1375. யன்

ய

ள

பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

(இ - ள்.) மெல்லியவண்டினமே! யான் நும்மைப்போல் தனித்தறி யேன்; அவனைப்பொருந்தின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன்;

ஆகலிற் ருன் என்னேடினியவன் ; ஆதலால், உரைத்தீரென்று நும்மைவெ ருன்; நீட்டித்துரைப்பிற் போகின்றவுயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர்; இதுகண் டிருத்தல் பாதகம் ; இதுபோவதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுளனே ? உளனுயின், அவ்விடத்தை உரையீரென்ருளென்க.

உளனே : ஏகாரம், விஞ. (உகஎ)

1376. நிரைவீழருவிங்கிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழியேதழுவே
விரையார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை-செய்குன்று.

(இ - ள்.) வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத் தை உரையீரென்ருளென்க. (உகக)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனேத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாலுயிர்காப்பமரீரருளீர்.

(இ - ள்.) அமரீர் ! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன வழியைத்தெரிந்திருப்பீர் ; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட ரைப்போலே அருளிலிராயிராகின்றீர் ; எனக்கு நோய்மிகாகின்றது ; அதனுல் உயிர்காத்தல் இனி அரிது ; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்ரு ளென்க. (உகஉ)

1378. புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுங்
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற

[illegible]

ர்.

(இ - ள்.) அமரர்மகளீர்! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக ; அதுதருமா றெங்ஙனேயென்னின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கணவ னீங்கில் உயிர்நீங்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்டுவாருங் கோளென்ருளென்க. (உகஉ)

1379. கைகமாமணிமாலைகடைக்கொடிகின்
வ
வனை
தனைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

(இ - ள்.) மாலையினையுடைய கடைத்திரியுங்கொடியே ! எனதாவி கின் மேகலையாயிற்ருயின், தாழாதே தளிர்க்குமென்று கலத்தைப்பாராட்டவல்ல வனே ! தளர்கோ தளர்கோவென்ருளென்க.

இதுமுதல், எதிர்மொழிதல். உகாம், எதிர்மறை. இதற்குபடுவே னென்பதுகருத்து. தனர்கு, தன்னிடையுணர்க்கும் லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (உகச)

1380. புனைதார்பொரகொந்துபொதிர்ந்தவென
வினையாரொரிபூண்முலைகண்குளிர
வுனகண்மலாலுழுதோம்பவலாய்
நகைகீதகனேய்ய.

(இ - ள்.) மாலைபட்டமுத்த அதுபொருதே கொந்துவீங்கினவென்று கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலாலேயுழுது பொய்யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே! செடுத்தகாய் ! இதனை மெய்யென்று கருதினவள் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றுளென்று கினையாதே நீத்தாய் ; இனி ஆற்றும்வகை கூறென்றுளென்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், கொத்து புடைக்கொண்டனவென்று கருதிக் கண்குளிர வம்பவல்லலாயென்றும் ஒருபொருட் தோன்றிற்று. ()

1381. அருடோர்வழிகின்றறனேமொழிவாய்
பொருடோர்புலனெய்தியபூங்கழலா
யிருடோர்வழிகின்றினைவேற்கருளா
யுருடோருயர்கொற்றவன்மைத்துணனே.

கொற்றவனும், மைத்துணனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம், ஈற்றசை.

(இ - ள்.) கழலாய் ! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெறவேண்டிநின்று அவர்கட்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறிந்தவிடத்தே நின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை ; ஆதலால், நினக்கு மூற்படச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருத்தலென்றுளென்க. (உகஉ)

1382.

வுகவாவுனதுள்ளமுவர் வா
தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

"உகப்பே யுயர்தல்" (தொல். உரி. சூ. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

(இ-ள்.) இடர்தான் பிறரிடத்துச்சொல்லாதே என்னிடத்தே மிகுத்திடுதற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதொரு வன்மைசெய்தேனே? அன்றி நின்னுள்ளத்தான் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்புஉவர்த்ததோ ? கூறுவாயாகவென்றுள். அவ்வெளிப்பட்டவுருவம் கூறுதுநிற்றலின், அதனைநோக்கி, நீ தகவல்லாததுசெய்தநின்றாய் ; இனித் தகும்படி வந்து முயங்குவாயாகவென்றுளென்க.

நீலகேசித்தாமம்

விடந்தீர்ந்து உயிரைத்தந்தவன் மூன்னின்று முயக்கந்தாராது இறந்த ல, 'தகவல்லது' என்றுள். தகவா, பெயருமாம். (உகள)

1383. குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்
றளரன்னநடையலடாங்கலளா

மினிர்மின்னெனமின்னிலமெய்தினளே.

(இ - ள்.) பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநிற்றலின், தன்மேனியிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிதெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப் பொன்னிலத்தே அவடான்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த அன்னம்போலுநடையைத் தாக்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிறழு மின்னைவை நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை, பெயர். மீநிலமும் பாடம். (உகஎ)

1384. தழுமாலவிணைமந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழடியூக்கிடைந்துசெலா
மய்

ய.

அங்ஙனம்வீழவும் தழுவாமையின், 'மாவலிணைமந்த' என்றுள். ஏழடி செல்வது, ஒருமரபு.

(இ - ள்.) அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளரா எழும்; எழுந்து ஏழடியளவு கடந்துசெல்லா, 'மாவலிணைமந்தனே' என்றுகூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்; வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப் புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீநிலம் - மேலாநிலம். (உகக)

வேறு.

1385. காப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிரைகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பாற்றலைமூரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்ன மழுவதாத்தாள்.

(இ-ள்.) தான்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற் சுனையிற் பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய கமலப்பள்ளியிலே திரைகள் அலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதுயில்கின்றவள விலே, அதுநீங்குதலால் அச்சுனையில் இருந்து அழுவதுண்டாயின், அதனை யொத்தாளென்க.

கங்கைக்குநடுவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக் கூடியபின்பு தந்தையில்லம் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையின்றன் மைத்தாயிற்று; அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல், இல்பொருளுவமை. (உஉ0)

1386. மெழுகினுற்புனைத்தபாவைவெட்சூடத்தாங்குதேமாவா
தழுகுனைக்குருகின்றவாயினைடத்தேதாழிதன்னிக்
கெழீஇயினள்கேள்விகல்யாழ்க்கிளைகாம்பினைபதிசொல்லாள்
கழீபெருங்கவலைகீங்கக்காணுதிசொன்னை.

(இ-ன்.) அக்கனம் ஒவாதழுது மெழுகாற்செய்த பாவையைத் தியுடித் தாற்போல வைத்தழுகுகின்ற ஆக்காளத்தே, கேள்இயினளாகிய தோழி தன்னி, காம்பினைடசொல்லாள் கடகிளைக்கிபிழுக்குட்ட காரணமான தன் மையையுடையனைத்தைக் கூற்றுவனென்க.

ஆங்கும்: உம்மை, இசைநிறை. காடழுத், இருவினையும் சிலையானமுதலியவற்றை, 'காரணகீ' னற்றார். பிரிவுணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமையின், இங்ஙனம் ஆற்றுவிக்கின்றாள். (உஉக)

1387. தெள்ளறல்யாறுபாய்த்திரைதலைழ்கடவின்வெம்கி
யள்ளுறவளிக்தகாமமகழுறப்பிணித்தசேனு
முள்ளுறவிவ்தசெம்பொனுற்றசீர்ப்புள்ளியற்றூற்
கள்ளுறமலர்த்தகோதாய்காதலர்காதலென்றூள்.

(இ - ள்.) கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படி கேள்; நகருந்தன்மையுநம்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்காட்டின்மிக்கு ஆடவர்தெஞ் சை இகழப்பிணித்தசேனும் தோன்றுதிருக்கவேண்டினுல் உருகியபொன் னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்தோற்றுதாமென்றூளென்க.

அற்று - அத்தன்மைத்து. (உஉஉ)

1388. ஓடரியொழுகிநீண்டவொளிமலர்மெங்கணைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைகுழையப்புல்லி
யாடவரூர்ந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையழுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றூள்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணுரை முயக்கிடத்தே வருந்தும்படிபுல்லி அழுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியும் உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும் பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லைகாணென்றூளென்க.

இப்பேதைமைவிளக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றூள். கூடுதல் - பெடை யோடுகூடுதல். (உஉங)

1389. பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
நிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதுயரிடும்பைகாய்த்துமரணமேகனிந்துநிற்கும்.

(இ - ள்.) அறியாமையென்கின்றவித்தினிடமாகத் தீவினையென்னும் வேதனைமரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேரை வீழவிட்டு,

தான்முற்றி, டெழுததன்மேற்செல்லுங் காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னும் கவடிகளைவிட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்றினை இவ்வுடம்புநுகருமபடி டழுத்தித்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்மரத்தான் நிற்குமென்றுளென்க.

டழுத்தல் - உடம்புடோதல். தீவினைநிற்றலின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம், தேற்றம். (உஉச)

1390. தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதிரைப்போர்வைபோர்த்து
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்று
மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை
யூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துகுவதோதகுவதென்றுள்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) மாதே ! மக்கள்யாக்கை,தேனினுஞ்சென்றவழியும் மீன்போனவழியும்போலப் போனவழியும் மக்கட்குத்தோன்றுவாய் மாய்ந்துபோம் ; அங்ஙனம்போவதனை வேதனையால் தேயவருத்திக் கெடுவது நமக்குத் தகாதென்றுளென்க. (உஉந)

1391.(க)பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதகங்கண்ணினீர்கள்
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றெடுகடல்வெள்ளமாற்று
முரிந்தகம்பிறவிமேனண்முற்றிழையின்னுநோக்காய்
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392.(உ)அன்பினைவளித்தாற்றுதழுவதுமெளிதுதங்க
ளென்பினி[1]லுவிடீங்கவிறுவதுமெளிதுசேர்ந்த
துன்பத்தாற்[2]றுகைக்கப்பட்டார்துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றுள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) கள், அசை. போலும், ஒப்பில்போலி.

(இ - ள்.) முற்றிழாய் ! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலே நோக்காய் ; மேலுளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனே கணவனாக, அவற்கே அழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைத் தொகுத்துப் பார்த்தாற் கடலினீர் உறையிடவுமாற்றாது ; அங்ஙனங்கழிந்தாளேயன்றி, பாவாய் ! இது மேலும் அழுதற்குத்தொடங்கினபடிகாண் ; ஆதலின், அங்ஙனமழுதலுமெளிது ; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி இறத்தலுமெளிது ; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததனற்பிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அங்ஙனம் வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமென்று கருதியிருத்தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம் ; இதனை நீயும் நிகழ்த்தவேண்டாவோவென்றுளென்க. (உஉசு - எ)

(பி - ம்.)—1 'ஆவிசோர' 2 'தடைக்கப்'

1393.(க)மையற்றகையிம்மக்கள்தோணிப்பிறத்தலுட்பிறக்குவக்கீழ்
கியற்கையேயிரிவுசாதலினைமட்பிடைட்படாததொன்றுற்
கயற்கணினளவுங்கொள்ளார்கவற்சிபுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிச்சக்கடலகத்தழுக்குகின்றார்.

1394.(உ)இளமையின்மூப்புஞ்செகத்திடைப்புணர்ச்சிப்போற்றிக்
கிளைகரிற்பிரிவுதோயில்காலத்துதோயுதோக்கி
விளைமதுக்கமழுந்தோதைதவழ்வயலும்வெய்யகண்ணுய்
கனைதுயரவலமேவண்டாகண்ணிகமைப்பளவுமென்றாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மயற்கை - தூரால். கயற்கணினளவும் - கயல்போலும் கண்ணிற் றோன்றும் ஒருமாத்திரையளவும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஈற்றுவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறத்தலுடைய இம்மக்கள்யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை;அப்பிறவிக்குப் பிரிவும் சாதலும் இனமப்பளவும் இடையீடுபடாததொன்றுதலால், ஒருமாத்திரையுங் கவற்சி கொள்ளார்; இயற்கையேயென்றுகொள்வார்; அன்றி, உள்ளேகவற்சிகொண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம் பிறவியாகிய கச்சுக்கடலிலே அழுந்தாதின்றார்;ஆதலால், கண்ணுய்! நீ இளமையிலே மூப்புவருமென்றும் செல்வத்தே மிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவருமென்றும் தோயில்காலத்தே நோய்வருமென்றுதோக்கி,உயிருடன்றங்குமளவும் துயரைக்கனவாயாக; இவ்வவலம் வேண்டாவென்றுளென்க. (உஉ-க)

1395.(க)மூத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினைங்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலைவேண்டா
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துரைக்கும்பொன்னே
நித்திலமுறுவலுண்டானீங்கினனல்லன்கண்டாய்.

1396.(உ)வடமலர்க்காவினன்றுவண்டளிர்ப்பிண்டிநீழன்
மூடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்னைநோக்கிக்
கடியதோர்கனவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றரவினென்றேன்
கொடியனெய்பிழைப்புக்கூறேன்குழையலென்றெடுத்துக்கொண்டாள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னே! யான் கெடுநாள் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவல வேண்டா ; நித்திலமுறுவலுண்டான் நம்மைத்துறந்தானல்லன் ; காரியத்தால் நீங்கினன்; அதற்குக் காரணமென்னெனின், பொற்றாகிய இல்லிலே யுறையும் ஆந்தை பேடும்சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறுகிற்கும்; அதனால், அவன் நம் கையினகன்றபந்து நம் கையிலே வருமாறுபோலே அகப்படுவன்; மூற்றிழாய்! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கூறேன்; அது நீயேயறிவாய்; அன்று காவிலே பிண்டிநிழலிலே அப்பறவை மூடியுங்காரியத்

தைக் கூறுதலின், நின்னைநோக்கி, இம்மை அரவினுலே கௌவைசெய்யுமென்று கூறினேனுதலால் ; கொடியனுய் ! இதனையு நீதெளிந்து இனிக் குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவளை எடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உஉ0-ஙக)

1397. அலக்கலுங்குழலுக்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனுடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலங்தகிணறுமல்குற்கவான்மிசைக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்ததுபொழுதுகல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னுள் அலக்கலையும் குழலையுஞ்சொருகிக் கண்ணீரையுந்துடைத்து அல்குலையுடைய குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது இரவும் விடிந்தது; அவள் நெஞ்சும் தெளிந்ததென்க. (உஉஉ)

1398. பண்கனிந்தினியபாடற்படுகாம்பினகியாங்குக்
தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாம்
தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமரைக்காடுபோன்றார்.

(இ-ள்.)பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றகாம்பு பாடற்கண்ணே கெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைத்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காணே நீங்கினுளுதலின், அவள் தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமரைக்காடுபோலே முகங்கருகினரென்க. (உஉஙு)

1399.(க)சில்லரிச்சிலம்புசூழ்ந்தசீறடித்திருவினற்முய்
முல்லையங்குழலினுய்நின்முலைமுதற்கொழுகன்மேனுட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகிகைந்து
மெல்லியல்கங்குல்செல்விற்றிற்றெனமிழற்றுகின்றுள்.

வேறு.

1400.(உ)விணைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சுர
நினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கிணுற்
கனைத்துவண்டிணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கன்னைவகுதன்மாண்பொடெனச்சொணுன்.

1401.(ஙு)விளைசெய்தாமரைமேல்விளையாடிய
வளைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
நிளைசெய்நீலநினைப்பிலவென்றனன்
வளைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினுன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பதுமையுடையாகற்முய், குழலினுய்! நின்முலைக்கு முதல்வனுகியகணவன் முன்னுட் பிரிவுதான்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று

வினவ ; அவள் தெகிழ்ந்துருகிக்கேட்டு, கக்குலப் அவன்கூறியது இத்தன் மைத்தென்றுகூறுகின்றவள், தன்மனைவியைங்ஙனக்கு உருக்கியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைத்தேடாதல் ஆண்மக்கள் தொழில் ; அவர் அங்ஙனநீங்கினால் மனைவியர்தக்கதொழில் இறந்துபடாதேமனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினாள் ; அங்ஙனங்கூறி, வடதோளுமார்பினுக், தாமரைமேல் விளையாடிய அன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றாலவாயினும் அந்நிலத்தை நீங்ஙனயாவென்றுக்கூறினளென்றுணர்க.

(கூ.) நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளினையே இனி நுகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து, "அம்மரபொழுகும்" (தொல். குற்றியலுக. சூ. கூ) என்ற மிகையான்முடிக்க. (உகச - சு)

1402. பொன்விளைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்குரல்கேட்டவணமா
வன்னனாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதொருவிலங்கு ; "அசுணக் கொல்டவர் கைபோ னன்றும்" (நற். கூ0ச) என்றார்.

(இ-ள்.) திலோத்தமை, பதுமை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க சூரல்மரம்பைக்கேட்ட அசுணமாட்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவனை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உகஎ)

1403. அன்னந்தானவன்றுமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொணண்
மன்னனருயிர்மாபெருந்தேவியே.

(இ-ள்.) தனபதியது உயிராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; எங்ஙனேயென்னின், அன்னம் அவன் ; தாமரைப்பூ நீ ; நின்னைக் காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீங்கினான் ; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்காதெனை மகிழ்வெய்தக் கூறினனென்க.

இவளிறந்துபடுவளென்று நீலங்கூறிற்றிலள். 'நின்னினீங்கினன்' என்றும் பாடம். (உகஅ)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கணைந்துசுடர்முகம்வேற்றபோதே
பரிவுறுமலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
றிருமலம்பிறந்துசொன்னதேடனிஞுமினியசொல்லாள்.

(இ-ள்.) பங்கயம், பணிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுநிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அன்புறுகலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகிய வனைத்தேளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றுலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினளென்க. (உகக)

1405. நஞ்சினையழுதமென்றுநக்கினுமழுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமன்னையணங்காவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுழனுமாட்சியொன்றுளுமின்றே
வஞ்சனுக்கினையநீரேன்வாடுவதென்னையென்றாள்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் றன்னை நஞ்சென்றாள்; நீக்கமிலின்பந் தருதலிற் பிறரை அழுதமென்றாள். அட்டதென்றது, பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; "செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள். கக0) என்றுற்போல.

(இ - ள்.) அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அழுதமென்று உட்கொண்டு நுகர்ந்தானுயினும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தின்குன்னேயாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையீறு நினைப்பித்து அஞ்சுவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; மஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும்போலு நீர்மையையுடையயான், அழுதமும் கருடனும்போலு மகளிரைப்போலே வருந்துவது என்னெனன்றாளென்க. (உகக)

வேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளெனுமூரசமார்ப்ப
வெய்யவன்கதிர்களென்னுமெங்விளங்கொளித்தடக்கைகீட்டி
மைபிரிருட்போர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைதேகலம்
பையவேபரந்துதோக்கிப்பனிவரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைதேகலத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமூரசம் ஆரவாரியாநிற்பத் தன்கதிர்களென்னுங் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலேசேர்ந்தானென்க. (உசக)

1407. செவ்வழியாழினூறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியானுநாடியிணைப்பினதெல்லையுள்ளே
யிவ்வழித்தம்மினென்றுணிவுளித்தேர்த்தானையானே.

(இ - ள்.) மகரயாழைப்போல் இனிமையூறுஞ் சொல் ய பதுமைக்குப்பிறந்த வருத்தமெல்லாம் தானையானுகிய தனபதிக்க ார்க்கு

அவனும் வருந்தி, எம்மிடத்தேபோ
குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்கோ.

முகனத்தெழுந்தோக்
(உசஉ)

1408. மின்னுளேபிறக்கதேர்மின்னின்மேதகத்
தன்னுளேபிறக்கதேர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினனன்வடதிசைமுடுகுசெய்தென்பதீவ
பொன்னுளேபிறக்கபொன்னனையபொற்பினன்.

(இ - ள்.) பொற்பினன், தன்னேத்தேடிவந்தார் அறியாதபடி, மின்மேக மாக அதற்குள்ளேபிறக்க மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதொரு புதுவடிவைத் தான்தாங்கி வடதிசை கோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மிக்க உவமை. இங்கே இப்பொருளுவமை.

ல், தாரகமனம் கூறினர். டொன்னுளே பிறக்கபொன் - தொடைவைத்த
(உசக)
பொன்.

1409. வீக்கினனன்பைங்கழனாலவெண்டுகி
லாக்கினனிருதுணியணிக்தபல்கல
னீக்கினனெருமகற்கருளிநீணெறி
யூக்கினனுவவுறுமதியினெண்ணையான்.

(இ-ள்.) மதிபோனிறைந்த கலைகளையுடையான், மூன்பு ஒலிக்கும்படி கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கழிதிற்போவதற்கு நொய்தாகத் தகிலை இருதுணியாக்கினன் ; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்த்தானெருவற்கு அருளிக்கொ டுத்தான் ; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உசஉ)

வேறு.

1410. வேந்தனல்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்ன
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமினமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையவறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

(இ - ள்.) அரசனற் போகவிடப்பட்டவர்கள், சிவகனைக்கண்டு ஒரு வார்த்தைகூறினர் : இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின் னையே அவன்பெரிதுமொக்கும் ; போந்ததும் போனவிடவிலே ; போகின்ற விடத்து யாங்கள் அவனைக்கண்டதுண்டாயின் அப்பொழுதேசென்று தலைப் படுவேம் ; அதுபெற்றிலேம் ; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண் டறியின் உரைப்பாயாகவென்றனரென்க. (உசடு)

1411. நெய்கனிந்திருண்டனைவம்பானெடுங்கணுள்காதலானை
யையிருதிங்களெல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்
பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகிநுங்கண்
மைந்தனுக்குரைமினென்றான்.

அவர் கூறுதாழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாரைப்போலே, 'நெடுங்கணுள் காதலானே' என்றன்.

(இ - ள்.) காதலானே ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர் ; இப்பாற்காணீர் ; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று ; இனிப்போமின் ; போய் நுங்கள் வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவென்றுனென்க.

யான்கூறிய காலருக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐயிருதிங்களெல்லையகப்பட' என்றது, பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றவாறு ; எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. போமினெம் : அம், அசை. (உசசு)

நி.—பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

, கசகக.

கமரியாரிலம்பகம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைகமணிசெய்பாமார்பிற்
றேனும்வழங்கும்டைத்தார்விசையெறிவன்றேங்கொ
ணனம்வழங்குங்கோதைகையவெய்பவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காவின்னேகிணனே.

(இ - ன்.) கைபினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, விசையெறி வன், பதுமைபருந்தக் கானத்தே போதலேப்பொருந்தி, ஊர்திகளின்றிக் காலாலேகினனென்க.

தேனும்: உம்மை, இசைநிறை. அரிஞ்சயன்குலத்தில் விசையெறிவன் இங்ஙனம் போவதேயென்று இரங்கி, 'விசையெறிவன்' என்றார். (க)

1413. கிலைகொணணிற்றீராத்திருந்துகற்பின்னவர்த
மிலைகொள்பூந்தாருழுதவின்பவருத்தநீங்க
மூலைகொள்கண்கள்கண்ணின்னெழுதி1மூள்குமொய்ம்பன்
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நாண் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிற்புரிந்த முறைக் குடையாமையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண் டான அவசம்.

(இ - ன்.) கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க மூலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்களைத் தன்கண்ணினுலெழுதி 1 மூள்குமொய்ம்பன் கானத் தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப் போகாநின்றானென்க. (உ)

1414. கனிகொள்வாழைக்காட்டிட்கருணமமெழுகியவைபோன்
[illegible]
துனிவுதீரநோக்கித்தோன்றல்செல்லுமூன்னற்
பனிவெண்டிரைசூழ்கடல்போற்பழுவத்தோன்றிற்றவணை.

கரிய மையை மெழுகினைவத்தனைபோலு முகத்தவாகிய மூசு. மூன்னல்: ஆல், அசை. பழுவம் - மூன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

(இ - ன்.) வாழைக்காட்டில் மூசுவும் குரங்கும் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை துனிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத் தின்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

(பி - ம்.)—1 'மூழ்கும்'

1415. பருகுவாரிற்புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கு
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேண்ட _
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

(இ-ள்.) நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே அவரைத் துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் தூற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.()

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க.()

1416. செல்வர்மனத்தினேங்கித்திருவின்மாந்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றூங்கிப்பூந்தாதினிதினெழுகிக்
கொல்லும்மாவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருமிக்கார்மனம்போலே மேலேக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சுபோலே பகலே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுகி, பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நட்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

"யானைக், கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச்சிறுநெறி" (அகந்.கஉஅ) என்றும், "எடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி" (மலைபடு. கசு) என்றுங் கூறுதலின், வழியை, 'ஓங்கி' என்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று ; "மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்,சண்பகநிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று மாக்கட்குக், கையறு தன்பங் காட்டிலுங் காட்டும்" (சிலப். கo: சுஅ - எக) என்றார்பிறரும். இனி, 'மாவின்மயங்கி' என்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றால் மயங்கியென்றுமுரைப்ப. (நு)

1417. சுனைகள்கண்களாகச்சூழ்ந்தகுவளைவிழியா
லனையலாகாவுருவநோக்கிணைமந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதிழுடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்தகுவளை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்தைநோக்கி அவற்கிரங்கி அழுவனபோலும் அருவியையுடைய வரையிற் சுனைகளிலேயாழ் நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளை மறைத்து நாதனைப் பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்[illegible]நன்
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தலியல்பென்றி

கொய்தாமந்தாழ்க்கோசிந்தகுளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யீஃதேதின்சொலியல்லென்றுலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இருவினையையுஞ் செய்தலொருதலை அவ்வினைப்பயனைச் சென்று அனுபவிக்குமென்ற கூறுகின்றாய்; ஆன்மாவென்றுதனியே, அவனனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தடையுங்கின்றா எய்தான் 1 பிறனுமாய்த்துய்ப்பனென்றாய்; கோமானே! நின்வாய்க்கொத இன்பெட்டிருத்தலின், நினக்கு அஞ்சித் தொழுதேனென்றானென்க. (எ)

1419. உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்து
வண்டார்த்துகாற்காதம்வண்ணமாலைசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்று கூறுகின்றாய்; உண்டாய அத்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாகின்றாய்; ஆதலின், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே உண்மில்லையுங்கூறினர். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தானில்லை. தானில்லானமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர்தனக்கேஉண்டும் இல்லையும்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால்அந்நில்லை.()

1420. காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுங்கழியாவென்றுமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிற்றுவண்டிகிவண்டலாங்
கோதைதாழ்பூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையும் கழிவனவென்று கூறுகின்றாய்; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியத்திலேவைத்தால், எண்வினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றுகின்றாய்; ஆதலால், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. திறவிலே, "எண்மர்கவிழ்ந்தனர்" (சீவக. கூ0எசு) என்பதனுளுணர்க.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (கூ)

வேறு.

1421. இனிதினிரிங்ஙனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்சித்திரகூடமுறுதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
டனிகொள்பூம்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

(பி - ம்.)—1 'பிறனுய்த்துய்த்தவின், அனுபவிப்ப னென்றாய்'

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே ஏத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்ததென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (கo)

1422. புல்லுமல்லியும்[1] போகுயர்நீள்கணை
நெல்லுநீர்விளைகேழலுந்தோரையு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
கல்லவேநுகர்வார்பள்ளிகண்ணினான்.

போகுயர்நீள்கணைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலே விளைந்தகேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

(இ-ள்.) ஊனேநுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக கல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணினானென்க. (கக)

1423.(க) அரியகொள்கையாரழலுந்திணண்
மருவிவீடுவளைக்குறுமாட்சியர்

1424.(உ) வள்ளியின்னமுதும்வரைவாழையின்
றெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனையிருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியிணருவந்தோம்பினர்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியகொள்கையாவன: காலிருவழக்கிற்றுபதபக்கம்; "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி யூடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க்கும் வழி" (பு - வெ. வாகை. கசு) என்பனவும் நின்றனவுமாம்.

(இ - ள்.) கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குடுவே மருவீ மாட்சியையுடையராய் காவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர், முதல் வள்ளிக்கிழங்கையும் கனியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உண்பாயாகவென்றுகூறி, நெஞ்சழகையுடையவர்கள் உவந்து பேணினரென்க. (கஉ - ங)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்வியர்

(பி - ம்.)—[1] 'போகிய'

ஞங்குகாழுமனக்குவடென்றுதம்
மோங்குகட்டுரையொன்றிரண்டோதினர்.

பாங்கு - கல்லிடம் ; "டாக்கர்ப்டல்ல" (அகநா. சு) என்ப.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பேணினபின்பு, மாதவர், இவர் மதிபோலெல்லாக் கலையுணர்ந்தகல்வியன், தந்துலகத்தின்தன்வினம், அப்படியான அவ்வி டத்து காழும் இவ்வாபயிலக்கடவேமென்று தம் கட்டுரை தன்றிரண்டைக் கூறினரென்க. (கச)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமூத்திரநீக்குவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிங்கிதானவ
மெய்திரைகளுமுய்பவென்றோதினன்.

(இ - ள்.) அவர்கூறுகின்றவளவின்னே யகமுமுங்கூடி கழுத்திலேகட்டிக் கடலை நீதுகிக்கின்றவன் பிறப்பறுயிற் காமநுகர்ச்சியோ டே இவ்விடத்து விரதங்களையெய்திவாழ்கருந் பிறப்பென்னு நூல்களை எடுத்தோதினனென்க.

அவர் மனைவியரோடேதுறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (கரு)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பீடிலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமோதனவன், வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைநீட்டுதல், சீவரம்போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், ஏகாந்தமாதலென்றுகூறிய இத்தன் மையன பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் ஓதினனென்க. (கசு)

1428. ஏமநன்னெறி[1]யெங்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாழுந்துணிகுவங்
காமன்றூதெதிரியின்கட்காளை நீ
தீமையுண்டெனிற்செப்பெனச்சிப்பினன்.

(இ - ள்.) யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி ; இஃ தாழ்ந்தன நீகூறிய வாறே தூய்மையில்லாதவழி ; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம் ; திருமால் கூறிய இவ்வழியிடத்தில் தீங்குண்டாயின், காளாய் ! நீசொல்லென்று அவர் கூற, அவனும் சொன்னனென்க. (கள)

வேறு.

1429.(க)தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பதில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றுர்பகவனுரைங்கட்கென்னி
னேங்குநீண்மரத்திற்றூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கரிற்பழங்கடுய்ப்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

(பி - ம்.)—1 'இங்நெறியன்நெறி'

1430.(உ)அல்லியும்புல்லுமூண்டாங்காழிலைத்துணின்று
ப்பட
கல்லுண்டுகடியவெம்புங்காணுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினையைவென்றுபுறக்கொடைக்காணுமன்றே.

1431.(ஙு)நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்று
வீட்டினைவினைக்கவேண்டும்வெளிற்றுரைவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எங்களுக்குப் பகவனூர் உறிபிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத் தீவினைகள்நில்லாவென்று கூறினரென்று கூறுவீராயின், மாத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாலில் பழங்களைநுகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ! அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேநின்று பகவனூர்கூறிய வகையால் நோற்ப வெவ்வினைகள் அறுமென்னின், கல்லையுண்டு வெம்பும் கடியகானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுகாணுமல்லவோ! அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச்சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலான கதியை விளைவிப்பேமென்னின், காட்டிற்கரடி அக்காட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால், நும்பயனில்லாதவுரையைத் தவிர்வீராகவென்றானெனக. (கஅ - உ0)

1432 (க)கலிவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
பிலிவளர்குரம்பையங்கணிருநிலஞ்சேக்கையாக
ள ாய ன்
மலிவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே.

1433.(உ)வெண்ணிறத்துகிலிரங்கண்வீழ்ந்துமாசாகின்ற
வொண்ணுதுரத்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையிறற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினீர்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434.(கூ)நுண்டுகில்மேதலஞ்சிகருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சுடாதுமாமே
கண்டத்தினவியார்தங்கடமனைதுறந்துகாட்டிட்
பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றுற்பறைக்கலாமே.

1435.(சு)நோய்முதிர்குரங்குபோலநுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினூழ்த்துவீழுமிவ்வியாக்கையின்னே

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றுவெகுளியின்சுக்கிரோற்றுப்
போய்முதிர்நரகத்தின்பம்பருகுவபுரிமினென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(உ.) கண்ணோயுடைய நீரதத்தழுவி.

(கு.) சுடாதும்: உம்மை, இசைநிறை. கண்டத்திலேபுகையுடையார்; இனி, 'கண்டத்திறுவிபார்' எப்பதற்குக் கட்டழுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையையுடையாரென்று மூரைப்பர்; "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை" என்றார் வினையாபதியிலும்.

(இ-ள்.) சேக்கையினின்றுநீக்கிக் குரம்பையிலே நிலம் சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாபோல், குறவர்க்கும் அந்தப் பெரிய வினைகளும் கெடுமல்லவோ? அதுவுமன்றி, வெண்டினையிலே வீழ்ந்து மாசாகின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கலொண்ணாது; அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றிலுலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க வொண்ணாது; அதுவுமன்றி, துகில்வேதற்கஞ்சிப்பின்னும் நெருப்பை உள்ளே பொதிந்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ? அதுபோல, காவியார்தம் மனையைத்துறந்தகல அவரை நெஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றுப் போக்கவொண்ணாது; ஆதலால், நீர் குரங்குடோலே காமநுகர்ச்சியைநோக்கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியின்னுழ்த்துவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்வனத்தே காமனேவென்றான் வேடத்தோடேநின்று சோற்றுப்போய்ச் சுவர்க்கத்தின்பத்தைதுகர்தலே விரும்புமினென்றுனென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. (உக - சு)

1436. மெய்வகைதெரிதன்ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிரைத்தேயாதொழுகுதலொழுக்கமூன்று
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

(இ-ள்.) ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அவ்வனமறிந்த பொருள்களைப் பொய்யின்றுகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கெடாதே அவ்வுயிருய்யும்வகையொழுகுதல்; இம்மூன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினையும் கெடுமென்றுனென்க. (உரு)

1437. குன்றனுனைப்பக்கேட்டேபோகத்தார்குடும்பநீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன்பாதஞ்சேர்ந்துவீட்டுநன்னெறியைப்பெற்றூர்
சென்றதுபருதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, கல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நின்னுலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்துபோய் இறைவன் அடியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழியைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தானென்க.

வட்டமென்றது, காடோறும் வட்டமாய் மாமேருவருதலை. (உசு)

வேறு.

1438. அசைவுதீர்ந்திருளஃகியகாலையே
வசையிலீங்கியினூர்வழிகாட்டலிற்
றிசையுமியாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதோர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

ஈங்கியினூர் : இன், அசை.

(இ - ள்.) உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த்தேவருலகினுமில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனம் இளைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினூர் வழிகாட்டலின், திசையையும் யாற்றையும் தெளிந்துகொண்டு போனானென்க. (உஎ)

வேறு.

1439. படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்காநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினிதுதனெல்லையெய்தினான்.

(இ-ள்.) புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது; அதுதான் தக்காநாடென்னும் பெயரையுடையது; அதன் எல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

1440. தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமும்
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமும்
தாங்கலாற்றக்காநாடாயதன்பமே. *

(இ - ள்.) இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலின், தக்காநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்காநாடு. (உக)

1441. (க.)சண்பகநறுமலர்மாலைநாறுசாந்
தொண்பழுக்காயினேடிருவமெல்லிலை

---

* இச்செய்யுளும் இதனுரையும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

யுண்பதியாவர்க்குமுளனெனில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னேதே.

1442. (உ) கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செவெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்ந்ததற்
சுரும்புசூழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சண்பகமாலைமுதலியன யாவர்க்கும் குறைவின்மையிற் பிறந்த புகழென்க.

(உ) அணைந்து = அணைய. சுரும்புசூழ்தாமரையென்க; சுரும்பு, மயிர்க்குவமை.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர அதன் றுதலிலேகிடந்த செல்வெல், மகளிர்றுதலில் தலைக்கோலத்தையொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தென்க. (கo - கக)

1443. வண்டிவாழ்கொடுந்துறைக்கண்ணிவாளைமே
னண்டுகிருற்றெனகடுங்கிநாணிரைல்
டாளித்தூண்டுறந்தொடுங்(
கொண்டபூங்கிடங்கணிகரங்கூறுவாம்.

(இ - ள்.) ஒருகண்ணி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலே கடுங்கி அவ்விடத்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறு போலே, வளைந்த துறையில் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென கடுங்கியொடுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்த நகரம் இனிக் கூறுவாமென்றாரென்க. (கஉ)

1444. அகழ்கிடங்கத்துகிலார்ந்தபாம்புரி
புகழ்தகுமேகலைநாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரத்திங்கள்வாண்முகந்
திகழ்கைகெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

(இ - ள்.) மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மேகலை; நாயில் முலை; கோபுரம் திங்களையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடியென்க. (கக)

1445. காட்டியமணிவரைகடைந்தகல்லமிர்
தூட்டியமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாநகர்ச்
சூட்டுவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொனிஞ்சியே.

(இ - ள்.) அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தரமென்று பேர்நாட்டிய வரையாலே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தையூட்டினும் அந்தகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின், அந்தகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி, அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி, அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும், உறைநரின்மையால் நிதிதங்குமென்றுமாம். (நச)

1446. எறிசுறவினெடியவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிரைவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவுரைமுதம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

(இ - ள்.) பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக, மாடம் மாக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (நரு)

வேறு.

1447. மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மலர்வீழ்ந்துபொன்செய்கன்கலன்கள்சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அந்தகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிகுலைதலின் முத்தமாலை வீழ்ந்து பேரணிகலங்களும் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததொரு தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (நசு)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுங்கேடனல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்
தாமநீணெடுங்குடைத்தாணிகாவல
ணமம்மேவனரபதிதேவனென்பவே.

(இ - ள்.) உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும்பெயரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன் பெயர் நரபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (நஎ)

1449. (க) அந்தகர்க்கரசனேயனையவாண்டகை
மெய்ந்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகன்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழ்ந்தாள்ளுன்
மைந்நிகர்மழைக்கணார்மருட்டலைவுவான்.

மே

1450.(உ)வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயமெலைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மகனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகின்றுள்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அங்ஙகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வடிவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகன், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையும் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தே தங்குவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி சிப்புதிபெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதினதொரு பெண்மையையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றுளென்க.

ஆகியெனவே நகரும்பருவத்தாளென்றார். (நஅ - க)

1451. மாசிலாள்பிறந்தனான்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனாணப்பட்டான்
றூசுலாமல்குலாட்குத்தூணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினனென்றுகொண்டுபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

(இ - ள்.) அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக் கணவனும்; அவற்குக் கொடுங்கோனென்றுகூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவள் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணின்றுனென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்கு ஆடவராய்த் தோன்றுரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவளை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என்றும் பெயர்கூறினர். (சo)

1452. தாழ்தருபைம்பொன்மாலைத்தடமலர்த்தாமமாலை
வீழ்தருமசெய்மாலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வளைத்தோளிசெம்பொற்றூணைபேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்படுகாதலானையொருபிடிநுசுப்பினாளை.

தாமம் - ஒழுங்கு.

(இ-ள்.) அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கும் நுசுப்பினளாகியதோளி, பொன்மாலை, பூமாலை, விரும்பும் மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே தூணைச்சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டு வருகின்ற காதலானை, அவர்களில்உளனேவென்று நோக்குமென்க. (சக)

1453. சேயிழைகணவனைநோக்கிருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநோன்றவாரமுதடிசிலூட்டி
யேயினவகையினுலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

(இ-ள்.) சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனாகிய மகன் தோன்றுதற்பொருட்டு காடோறும் அழுதுபோலுமடிசிலை விருப்பூட்டாநிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாகிய எல்லையையுடைய யாண்டுகள் கழிந்தனவென்க.

"என்றிறத்தவலங்கொள்ளல்" (புறநா. உருஉ) என்றாற்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குலிகமூட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பிணைமுலைத்தேம்பெய்கோதைப்
புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூட்புனையிழைகோலநோக்கித்
தரிக்கலாதுருகினையுந்தடமலர்க்கோதைதற்றுய்ப்.

(இ - ள்.) முறுவல் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகினையாநிற்குமென்க. (சஙு)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில்
பூவொடுபுரையுஞ்சாயல்புனைகலந்தணித்துவைக
வேவடுபிணையினேக்கிழிறைவளைகழலுகின்ற
தாய்படுந்துயரமெல்லாந்தாவணீக்கினனே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினைமருட்டும்நோக்கு.

(இ - ள்.) மதிமுகத்திலே மானைவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையகேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலேநோக்கி வருந்தினதாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினனென்க. (சஙூ)

456. போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாவாழ்குடையரம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்ணுறுகாளையென்றான்.

ஊதுமே: ஏகாரம், வினை. ஒன்றே: ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ-ள்.) பூவெகிழ்ந்தபோதே வண்டுறுகருமல்லவோ? அத்தன்மையதான்றே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின புணர்ச்சியும்; ஆதலின், அம்பி, இவள் காதலிக்கப்படுவான், இவளை புணர்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் கானேத் தானே வந்துளதிர்ப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க. (சஙு)

வேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர் பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்கலத்தள்வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர்
அன்னினன்வெருகுகழற்குருசிலென்பவே.

இ - ள்.) அவ்வளவிலே குருச்சு, இருகோட் டிடைனிலிட்டாலன்ன குழ
ம் கண்ணினையுமுடைய மாமலைபன்னிடோலை தனி விட்டிவினைக்குவதொரு
னைாகிய மேகதிரளைச் சேர்த்தாகி ஈட்க. (சசு)

1458. மல்லினைமணங்கமழ்மாலிவர்குழற்
சில்கணங்கினமுலைச்சிறுமிதக்கையுஞ்
செல்வனைத்திருகுகர்ச்சேட்பட்டானைதோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினான்.

(இ-ள்.) பூணினைாகிய மாலைமுதலியவற்றையுடைய இவள் தந்தையும்
ந்துன்னின சிவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சஎ)

1459. தென்றிசைமூலைத்தமேதாற்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தாம்வருவதொத்தவன்
மன்றல்கொண்மார்பினன்வந்தானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனதற்சந்தியா.

(இ-ள்.) அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே மூலைத்தமெனாரு ஞாயிறு நிலத்
தே படந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினன், வடக்கு
நோக்கிவந்து, நமோ அரஹந்தாணமென்று கூறி மந்திரத்தியானஞ்செய்து
அவ்விடத்தே ஓராலநிழலிலே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சீவகன் வேற்றுநாட்டின் சுவைகனை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றற்
குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியைபெய்து
மிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற்போதல் உள
தாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாரைக்கண்டாற் பின்பு இராசமா
புரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க. (சஅ)

1460. (க) குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடியிணையாமைமின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்வில்வளைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. (உ) குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்த்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியதோற்றின
கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

1462. (ங) வனையகன்மார்பினைடவரியுழுன்றுள
புனைதருபொன்புரைதாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்களுமமரர்கோன்கவிற்
றுருவுகொடடக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. (சு) இலங்குபொன்னிறுவரையனையவேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரைக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்காபியுமினிதுநார்றுமே.

1464. (ரு) தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றசூற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றேரைய
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடித்தலூக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே.

1465. (சூ) வார்ந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யார்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தேர்ந்தனன்றிருமகள்கணவனெனத்
[illegible]ட்டறிஞனே.

இவை ஆறும் ஒருதொடர்.

(ஈ) "ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய..... தோள்" (கoச - சூ) என்றார் முந்நூற்றுப்படையிலும்.

(ரு) தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னிய பெரியமலையையொத்த தலைவனுக்கு முழியும் உச்சி சிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றெழுத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; மூகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வழிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்ந்துநிறத்தாற்பவழத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னை யொக்குநாவும் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்கட்டும் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலின், தோள்களும் ஐராவதத்தின் கையையொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறைதிரண்டு தோரையவாய் வெண்சிறுகடுகும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிரலும் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்தமலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பினையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக் கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரைக் குழிந்த வாய்ப்போலே நன்றுகத் தோன்றும்; குறங்கும் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்ந்தனவாகிய ஒழிந்த பெருந்த உறுப்புக்களிற்காட்டிற் பெரிய அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன; உள்ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன்னிலே ஆராய்ந்தான்; அங்ஙனமாராய்ந்து, சொல்லின் அளவு அவன் அன்றென்று ஐயந்தீர்ந்தனனாய்த் தேரிலேகொண்டு ஏறினனென்க. (சசு - நிசு)

1466. தேரிவளூர்ந்தனர்செல்லஷிற்றலைக்
கூருகிர்வீடுத்ததோர்கோலமாலையப்
பேரிளைசவீணையிற்சூட்டிப்பெண்கொடிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

(இ - ள்.) இவர்கள் தேரையேறினராய்ச் செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக் கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையிலேசூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (நந)

வே று.

1467. வீங்கோதவண்ணன்விரைததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனுர்மலர்சிதறி

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன் ; நேமிஸ்வாமிகள்.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை மலரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராவென்றுளென்க. (நசு)

1468. அடல்வண்ணனைவம்பொறியுமட்டியர்ந்தோர்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்றுணர்ந்தான்
நான்கமலமலரடியை

ரை.

(இ-ள்.) உயிர்க்கிழவனை வருத்துதல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதிரு வடியை நெஞ்சிலமுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றுளென்க. ()

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகுண்ணுரே
வீட்டுலகுண்ணுர்வினைக்கள்வராறலைப்ப

பூத்தொழியா - பூத்துமாறுத.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச் சேரார்; அங்ஙனம்வீடுபெறுதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே எண்குணனும் அவர்கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு

ளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓடிடுப, விகாரம். எண்குணம் - அநந்தஞானாதி குணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறுமையாலுளதாம்பற்று ஒழிவின்றுய்வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதா

யிருந்ததென்பது கருத்து. மூன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு மூற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (நிஅ)

வேறு.

1470. மூத்துமிழுமுந்நீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பூத்தமையாற்பாடப்படுவான்றாள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்திவளோடொப்பானேர்
வித்தகனைப்பின்னேபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும்மணி வண்ணன்றாளைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவள்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலின், தான், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினளென்க. (நிக)

வேறு.

1471. நிலந்தினக்கிடந்தனிதியங்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
மிலங்குபூங்கொடியனவேழமோக்கமு
மூலங்கொடோருருவலிமோக்குமொத்தவே.

மண் தின்னக்கிடந்த நிதி.

(இ - ள்.) அறத்தாற்றேடின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே கேமசரிமோக்கமும் சீவகன்மோக்கமும் ஒப்பமோக்கினவென்க. (நிஐ)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளையைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
மண்ணினைறகாணுமுடைந்தனவேட்கையு

(இ - ள்.) காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் காற்றினை கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் சிதறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணும் கெட்டன; வேட்கையையும் தீப்போல் விளை வித்துக்கொண்டாள்; அத்தியாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (நிக)

1473. வாக்கணங்கார்மணிவீணைவல்லாற்கவ
ணேக்கணங்காய்மனமோய்செயவொக்தவன்
வீக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமகளோவெனத்தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள்மோக்கம்வருத்தமாய் மனத்தை மோய்செய்தலாலே

அவன் நொந்து கச்சுக்கட்டினை வருத்தினைந்த முலையினையும் தோளினையு முடைய கேமசரியை, ஒருதிருவோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந் தானென்க. (சூஉ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணினுள்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்குழன்
மல்வளர்மார்பினைவந்துவலைந்தார்.

கொற்றொழிலே இடந்த வேல்.

(இ - ள்.) சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவ னைக்கண்டு வருந்தினளென்று அவள்தோழிமார் இச்சொல்லெட்பரப்பினர்; அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து சீவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (சூஙு)

1475. நினைப்பருநீணிறைநிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிலேக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணைகன்றுள்.

நிப்புதி - நிஸ்ப்ருதி.

(இ - ள்.) நிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையா னெழிலையும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாம் கண்ணுளனென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோனுளென்றுமாம். (சூச)

1476. வள்ளலிவாசநெய்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடித்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார்.

(இ - ள்.) வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினர்; ஆட் டின பின்பு அவன்றன் கலிங்கத்தை உடுத்தான்; உடுத்தபின்பு, அவர் கண் ணியையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சூஞ)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்தீர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிர்ப்பூ தேந்தினர்

(இ - ள்.) கோதையர், ண்ணின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புகுந்து பொற்கலத்திலே ர் புகழ்ச்சியுடனே உண்டானென்க. (சூசு)

வேறு.

1478. பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற
நித்திலமணியுறழ்காரகநீரினு
லத்துணைறவிடுத்தனனலர்ந்ததாரினன்.

(இ - ள்.) தாரினையுடைய செல்வன், அங்ஙனமுண்டபின்பு, பொன்னற் பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து காரகத்தின் நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து விட்டானென்க. (சுஎ)

1479. இளிந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தழுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாகுசென்றவே.

(இ - ள்.) ஒரு முழுப்பளிங்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணுங்கினகாயும் திரையும்சென்றன. திரை - வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திற்றச்சர் பொன்னற்செய்து விளிம்பு முத்தழுத்திய கையினை யுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டுச் சென்றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உரைப்பாருமுளர். (சுஎ)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனன்மணிசெய்குண்டலம்
வீசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழவென்பவே.

தேசு, தேசிகமெனத்திரிந்தது.

(இ - ள்.) குண்டலமசைத்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படிவெற்றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை 1 ஒளியுண்டாகத் துடைத்து அதனையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றனனென்க. (சுகூ)

1481.(க) பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிலைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிட்டவே.

இதுமுதல், "கலித்தொகை" (சீவக. கசஅக) ஈறாக ஒன்பதும் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) பண்ணெனத்த கிளவிதன்னுடைய அல்குலும் மேகலையும் துகிலுமாகிய இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையும் தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டுவிட்டனவென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (எ)

---

1 (இ - ன்.)—1 'ஒளியைக்குறுக்கிக்காலத்துடைத்து'

1482.(உ) கடிகமழ்குழலினுற்கட்டிமெய்யெலா
நடிவொசிகோன்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடிமலர்நெடுங்கணுலாவிமோழ்ந்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

(இ - ள்.) சிலையாகிய புருவத்தாலேபடித்து மலையடும் கண்ணுகிய வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவள், என்மெய்யெல்லாம் தன்குழலா கிய கயிற்றுலேகட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லு மென்க.

முலைதான் வருத்தலுடையையிற் ருனும்வினைமுதலாம். கட்டி., கட்ட வென்க. (எக)

1483.(ங) கடியனகச்சினுற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பாந்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னையென்செயா.

(இ-ள்.) இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுதுகொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத் தணிந்தமுலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப் பெற்றுல் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனம் கொடியவர்கள் ஒன்றுற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன் றிற்று. (எஉ)

1484.(ச) கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

(இ - ள்.) கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக் கப்பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எருத்தத்தே இடத்தப்பட்டகுழல் கள்,செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாநின் றன; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப் பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப் போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்படடனவாயென்றும் ஒருபொருள்தோன் றிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எங)

1485.(ஞ) காதன்மைகண்
பா மர்க்
ன்மைபடக்கரந்திட்டவா க்
கோதைரோமுதமுலுலகும்விற்குமே.

(இ - ள்.) வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன் கண்ணுள்ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்ற தூதாலே தான்துணிந்தபொருளை எனக்கறிவித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றுதபடிமறைத்த நோக்கம் அழுதத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

'தன்னுளே' என்பதூஉம் பாடம். (எச)

வேறு.

1486.(சு) மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டிமீளிமைதீர்த்துமின்னு
நகுகொடாமணிகணல்லெதளித்துக்கொண்டெழுதின்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றழன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுகடாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீளிமை - கொங்கையின்வலி. பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்தலின், கண்கருகினவென்றார்.

(இ-ள்.) முல்லைப்பூவினது திரண்டதேன்பரக்குங் கோதையையுடைய முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி மின்னும் தம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் களைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேயின்றுகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆராய்ச்செறுத்து நோக்கி நெஞ்சழன்று கண்கருகினவென்க. (எரு)

1487.(எ) தேன்கறிகற்றகூழைழச்சென்பகமாலைவேற்க
ணூன்கறிகற்றகாலெருண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைநுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைமென்கைப்பாசம்
யான்பிறனினியன்வாழ்வாளைசப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண், கண்ணெனல்லுமாத்திரை; "கருங்கண்ணன்" (திருச்சிற். ருஉ) என்புழிப்போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

(இ - ள்.) சண்பகமாலைதன் கண் காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்லாத அவன்ரூன்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர்வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனுதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களில்லாலெனென்பது. காலன் - கூற்றம்; கூற்றம், நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன், கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்யுமவனுமாம். (எசு)

வேறு.

1488.(அ) திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா
ருருவிற்கோர்விளக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமாங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

"மெல்லெழுத் துரழு மொழியுமா முளவே" (தொல். புள்ளி. ரு. கள) என்னும் பொதுவிதியால், குளத்தாது குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், குளங்கரை, குளக்கரைபோலே உரழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, "செல்வழி யறிதல் வழக்கத்தான" என்று கூறினமையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்ததனுரும் பொதுவியன்றிச் சிறப்பன்முதலால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகக்தெரியலென்றமையுணர்க.

(இ - ள்.) கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றுள்; ஒருத்தி வடிவிருக்கும்படி யினைக.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றுன். 'திருவிற்கோர்' என்பதூரும் பாடம். இனி, பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றுள்; எனக்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றுளென்றுமாம். (எ)

1489.(கூ) கலைத்தொகைகலம்பலகடந்தகாளை தா
னலத்தகையவணைலநினைப்பகாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யானைமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினுன்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

(இ-ள்.) காளைதான், "களங்கொண்டிட்டன" என்பதூ
யெல்லாங்கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையையுடையவள் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம், "கண்ணுற", "நல்வள". (சீவக. கசஎஉ, கசஎச) என்பனவற்றிற் கூறினர். (அ)

1490. இடியுமிழ்றிரைழுழக்கிற்பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குழுமியார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினர்கடவுணிலல்
வடிமலர்க்கோதையமைத்தற்கென்பவே.

(இ - ள்.) நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் திரைமுழக்குப் போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஆர்த்தெழாநிற்க, கல்லாளிலே கோதையமைத்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினரென்க. (க)

1491. மணிக்குடமுழுத்திலைத்தனையதோளினுன்
கணிக்கிடங்கொடாகலங்கதிர்த்தகாரிகை

யணிக்கிடைகியவரிவைதன்னெடும்
பிணித்திடை[1]விடாதவன்பெற்றவின்பமே

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழ இடங்கொடாத நலம்.

(இ - ள்.) தோளிணைநலத்தை அரிவையது காரிகைதன்னெடும் அவர் அங்ஙனம்பிணித்தலின், அவன்பெற்றவின்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. ()

1492. பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை
யேந்தியமணிவரையிரக்கநீர்த்தரங்
காய்ந்தவன்மேனலினிணைகாகமாகவைத்
தீந்ததக்கடலவற்கமுதமென்பவே.

(இ - ள்.) துகில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரின் அசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றுள், முயக்கமும், அதரபானமுங் கூறினர். அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினர். (அக)

1493. சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்
பைந்தொடிபடாமுலைகுளிப்பப்பாய்தலின்
மைந்தனதார்குழைந்துடையவாய்திறந்
தஞ்சிலம்பணியல்குற்கலையொடார்த்தவே.

(இ-ள்.) மைந்தனுடையதார் அவன்றன்மார்பிற் சேற்றினையிலேயுடையும்படி பைந்தொடிமுலை குளிப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்பும் கலையும் ஆர்த்தனவென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினளவளென்க. யானைபாய்தலின், தூசி சேற்றிலேயுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலராற்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

1494. கோதையுங்குழலும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்கன்மாலைப்
போதுகப்பொருதுபூணும்பொருகடன்முத்துமூழ்கக்
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்வின்னார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன்றொழில்சூளாக்கண்டு, அவருந்தன்கோதையும் குழலும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுசிந்த, பூணும் முத்தும் ஒன்றிலேயொன்றுமூழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவரும் காதலும் களிப்பும் மிக்கு வின்னாராய்த் தேவரையொத்தாரென்க. (அங)

(பி - ம்.)—1 'கொடாதவன்'

1495. புனைமலர்த்தாரினுலம்போதணிகொம்பனைஞ
ருனைமலர்க்காவுமந்தண்வாவியுங்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவளைகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகடடி
வினைகலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினென்மிக்கதீரார்.

(இ-ள்.)ஊழினல்அன்புமிக்காராகிய தாரினுலும் கொம்பனைஞரும் காவி லும் வாவியிலும் ஆடிக் குற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் கல்வினையின்பயத்தை நுகர்ந்து செல்லாநிற்பரென்க. (அச)

1496. பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்காளையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வளைத் தோளிதன்னே
டழிந்துவீழருவிக்குன்றிலாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

(இ-ள்.)நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக் கத்தைக்கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள் சென்றன ; அவ்வளவிலே மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காளையும் வழித்துக்கொண்டாற்போ லும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னேடே காவிலே சென்றுபுக்கா னென்க. (அரு)

1497. காஞ்சனக்கழுகுகாய்பொற்கனிக்குலவாழைசூழ்ந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமராக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
தேஞ்சுனையருவிக்குன்றஞ்சீர்பெறவேறினனே.

(இ - ள்.) பொன்போலுங் குலக்கழுகும், பொன்போலும் கனியை யுடைய வாழையும் சூழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையும் தீம்பூமரத் தையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பக மலர்கள்சிந்தும் இனியசுனையையுடைய குன்றத்தை ஏறினனென்க. (அசு)

1498. தினைவிளைசாரற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
பனைவிளைகோதைதாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குருசினண்ணிக்கவர்கிளியோப்பினனே.

(இ - ள்.) அம்மலையில் தினைவிளைந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளி அவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு தாணிப் பொன்னரிமாலையை ஓச்சினளாக, பின்னும்போகா மைகண்டு அவள்கருத்துமுடித்தற்குக் குருசில், அக்கிளியையணுகி ஓட்டி னனென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகூர்ந்ததனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறு கின்றார். (அள)

1499. கொந்தழல்வேற்கணலென்னுயிர்கூட்டுண்டகொம்பே
சென்தளிர்யலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்தினிப்பணிசெய்வேனேவுடம்பொழித்தேகுவேனே
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினனே.

(இ - ள்.) எரிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணுலே என்னுயிரைத் திறைகொண்டகொம்பே ! தளிரையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப் பரவவந்தேன், பாவாய் ! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவேனே ? இறந்து படக்கடவேனே ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினனென்க. (அஅ)

1500. வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லரென்னுட்
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்புல்லிப்புனைகலம்பருகினனே.

பாணியாழ், பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனே வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறீர்ந்த தாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்று மகிழ்ந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

(இ - ள்.) வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லினையுடைய வாணிக மகளிர்தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பருகினனென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல். (அக)

1501. திங்களங்குழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிற்பூண்டகுளிர்கதிராரமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுகண்டுசொன்னுன்
கங்குருணீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

(இ-ள்.) தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படி நீங்கி மங்கையுடனிருந்த வளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை கூறினனென்க. (கo)

1502. மணிவண்டும்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றுய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினீயுந்துஞ்சுவையென்றுரின்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றுன்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு, அண்மைவிளி. இருக்குமே : ஏகாரம், விழை.

(இ - ள்.) வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, தின்பெடை அவ்விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றியிருக்குமோ? இவ்வனே யன்றே: தான் இறந்துபடாள், துணைவண்டாகிய நீயும் இறந்துபடுவை யென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்ல வோவெனச் சொன்னனென்க.

பணியென்றது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவன தேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

1503. குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனுய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதீர்கிழவனுகிவீழுக்கதிருவந்துவீழ
மழலைவண்டுழலுக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிடக்
குழல்புரைகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், முன்பு குழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனுய் வெம்மைமிக்கு மீளும்பருதியிலேவந்தாற் கிழவனுய்க் கதிருலந்து படுதலின், 1 சீவகன் வண்டு உழலும்படியலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை, இசைநிறை. (கஉ)

1504. திருத்துயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தலும்பொன்னனுளைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவழமோன்றுழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தையுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணுகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்ந்தானென்க.

துயிறல் - தங்குதல். (கங)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னளறிவுருவகையிறைற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கிமின்னுவிட்டிலங்குபைம்பூட்
கொல்சினமடங்கலன்னுன்கொழுநிதிமாடநீந்திப்
பல்கதிர்ப்பருதிபோலப்பாயிருளேகினனே.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னுன், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோசை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்திறந்து பின்பு முழுயத்திறந்து நீந்திப் பருதிபோலே இருளிலேபோனனென்க. (கச)

1506. தாளுடைத்
தாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தட
காளினும்பெருகுகின்றகைமதியினையகாதற்
காணல்கிளர்மணிப்பூணினனே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணிஞளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்திஞள், தன்மூலத்தடந்தேதங்கி ஈடோறும் வளருகின்ற பிறையையொத்த காதலையுடைய கணவன்றன்னைக் கனவிலே காணுளாயிஞளென்க.

கஞக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க. (கூ)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமூலையிஞளைக்
கரந்தவன்கங்குனீங்கக்கதிர்வளையணங்குமென்றேஞள்
வரந்தருதெய்வமன்ஞள்வைகிருளஞ்சுறைப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

(இ-ள்.) மூலையிஞளையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவள், கனவாலேவிழித்து அனந்தரீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பரந்துபார்த்து மூறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சுணங்கு. வளையால்வருந்தும் தோள். கணவற்கு நினைத்தலைகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (கூசு)

1508. திருமணிகுயின்றசெம்பொற்றிருத்துபூங்கொம்பனைடன்
கருமணிப்பாவையன்ஞன்கரந்துழிக்காண்டலஞ்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

(இ - ள்.) பொன்ஞற்செய்த கொம்பனஞள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவும் ஓடித்தேடி, நாகம் தன்கண்ணுகியமணியையிழந்து வருந்துவதனையொத்தாளென்க. (கூஎ)

வேறு.

1509. யாண்டையாயையயவஞ்சினெனருயி
ரீண்டிடம்பொழித்தேதகவவிக்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையாணிலேன்
றீண்டிவந்தெனத்தேனின்மிழற்றினாள்.

ஒளிக்கக்கண்டுகொளென்று முன்பும்விளையாடுவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றும் கூறினாள். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நீ எவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யான் அஞ்சினேன்; இனி நீ தானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது; ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித் தீண்டிவந்தென மிழற்றினாளென்க.

'தீண்டிவந்து' என்றாள், 'கண்டேன் சீதையை' என்றாற்போல. (கூஅ)

1510. கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றலி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
றனியனாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

(இ - ள்.) மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாதவிடத்து இனியரல்லரென்பது முன்பு கூறுகின்றநீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுகுகின்றநாளிலே பனிமுழுமதிபோற் பசக்கும்படி யான் தனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறுயென்றுளென்க. (கக)

1511. கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகாநின்றது; கண்களும் பரந்து பாவாநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாநின்றது; ஆதலின் ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிடுதியோவென்றுளென்க.

ஐயவோ: ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ :'ஓகாரம், வினா. (கoo)

1512. திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துசூடினும்பூங்கொடிநுண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனுட்வஞ்சகீ
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லியோ.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், 'இடைமுரியுமென்றறியாதபேதாய்! நினதுநுண்ணிடை வருந்தாகிற்குமே' என்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகியையக் காணுதலும் நீவல்லியோ? என்றுளென்க.

ஓகாரம், வினா. (கoக)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்[1]கனிபவென்றேத்துவாய்
யெவண்ணமறிந்திலேன்
ாய்.

(இ-ள்.) வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனுர்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்தாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமேயென்று வருந்திவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறிப் புகழாநின்றவனே! தாரிலுய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றுளென்க.

(பி - மி.)—1 'கனல்பவென்று'

தேவரென்றது, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி ; "மண்மேற், றேவ ரென்றேயிறுமாந்து" (திருவா. திருச்சத. ச) என்றுர்பிறரும். இனி, இவள் வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம். (கoஉ)

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமுள்கலுறிற்
றலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம்; இது கொண்டுகூறிற்று; "எஞ்சுற்ற மென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து" (சீவக. உருoஉ) என்பதேயும். இருவரும் முன்பு உருதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடறீர்த் துக்கூடநினைக்கினென்பதுபெற்றும். நின்வலைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென் பதுதோன்ற, 'சிலைவித்தகனே' என்றுள். எவனென்னும் வினு எஃனென

(இ-ள்.) சிலைவித்தகனே ! உயிர்காவலனே ! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவு கின்றநீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய் ; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன் ; அதற்குக் காரணமென்னென்று அருளிச்செய்யாயென்றுளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலைவாங்கினுல் அந்நிலத்தில் அடியைத் தைவருவாயென்க. (கoங)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிர்ம்முலையி
னிடனெத்துணையத்துணையும்மெழுதி
யுடனெத்துறைவாயுழைவாரலனேன்
மடனெத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

(இ - ள்.) வடமணிந்தமுலையினுலே தன்மார்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ் வளவும் யானெழுத, என்னுடனே ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தே வாராணையின், என்னுயிர்வாழும் நிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்கு மென்றுளென்க.

எழுதி - எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான் அறியாதிருந்தது. ஒத்துளது, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யிலெழுதியுறைவானென்று மாம். (கoச)

1516. பெறுமன்பினனென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினனென்றறைவாரிலையா
யிறுமென்பொடிசூழ்ந்துகைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவ(

கமழ்தார், பெயர் மாத்திரை.

(இ - ள்.) நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத் தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினென்றித் தேயுமன்பின ளென்று கூறுவாரில்லை; உருகுமென்போடு வருந்தி நைவேற்கு இன்னும் அருளி ணுகாயென்றுளென்க. (கஎநி)

1517. நுனசீறடிநோவநடந்துசெலே
லெனதாவியகத்துறைவாயெனுநீ
புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையேயெழியத்தனியேகினையே.

(இ - ள்.) தாரவனே! இப்பொழுது தினினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே ஏகிணுயாதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுறைவாய்! நின்னு டையசீறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத் தாயென்றுளென்க. (கஎசு)

1518. பருமுத்துறையும்பணவெம்முலைநின்
றிருமுத்தகலந்தினையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுன்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற் றைறப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறுக ணண்டுக்கூறினுள்: முத்து - கண்ணீர்; பணை - பிழைத்தல்; வெம்மை - காமத்தீயாலேவெவ்வி தாதல்; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்கும் வெவ்வியமுலையென்றுகொள்க.

(இ - ள்.) நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நிற்றலின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவில்லை; ஆதலின், நீ மருமத்திடத்து முன்பே நீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரி யும் தன்மையைச் செய்தாயென்றுளென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன் னின்று முயக்கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுவமை. இத்துணையும் எதிர்பெய் துபரிதல். "உடம்பு முயிரும் வாடியக் கண்ணும்" (தொல். பொருளியல், கூ) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இங்ஙனங்கூறினுள். (கஎள)

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வனைழுமே
ணவஃ
துனையான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

(இ - ள்.) மயின்முதலியவற்றை விளித்து, நும்மைத்தொழுதேன்; யான் பூணவனை இன்னும் சேரப்பெறுவேனுமோ? பெறுவேனுயின், அவ னிருக்கின்றவிடத்தைக் கூறீரென்றுளென்க. (கஎஅ)

1520. கொடிவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்

யா

மொல்வழிநின்றறனேயருளாய்.

ர்ர் - நிலவினையுடைய மதி ; அது வட்டத்தால் தேருருள்போறலின், தேரென்றுள்.

(இ - ள்.) கணையிலுங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகாநின்றது ; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது ; இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே ! அருளாயென்றுளென்க.(கஅக)

1521. கயலாவிலையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக் கூடாமையின், 'அயலேன்' என்றுள். உரைத்ததனை, 'பொன்னுரைத்தது' என்றாற்போல அவன்செய்த தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லிற்றெல்லாமென்றாற்போலவுநின்றது. இனியீர், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

(இ - ள்.) அவ்வ, இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நும்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனெகிய யான் அறியாமல் நுமக்குக் கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ ? * கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லையென்று நும்மிடத்து இனியேனெகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர் ; நும்மை அவன் புலால் நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன் பட்டீர் ; யான், கண்மலர்காளெனப்புகழாநின்றேன் ; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்றுளென்க. (கஅ0)

1522. நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனீ

ர்ர்

ர் -

(இ-ள்.) அவனினைவையமர்ந்த தோளினைகாள் ! பொறித்தாற்போலுந் தன்மையவாக வளையையும் மூத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினன் ? மூயக்கத்தை நெஞ்சிற்துபோகவிட்டீர் அவன் போனவிடமறிவீர் ; நும்மை இன்னும் யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீரென்றுளென்க. (கஅஅ)

1523. இழுதார்சுடர்வேலினையானகலத்

நான்மணி. நுஎ ; தந்கை. ஈட.

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிற்றிலிரென்
றழுதாடடமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. மூறித்தற்காகாமையின், 'வயிரத்தொழு' என்றாள்.

(இ - ள்.) அணங்கிழை, மூலைகாள் ! இளையானகலத்தே சேரச்சின்ன ளுழுதநீர் அவ்வுழவின்பயனை மூற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவ னைத் தொழுவாய்ப் பிணித்திலீர் ; நமக்கும் அஃதரிதாயிற்று ; இனியான் செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதாளென்க. (ககஉ)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுகுநீர்
வகைவாடிவருந்தியழுவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள்பான்மொழியே.

(இ - ள்.) பான்மொழி, தானழுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகு கெட்ட நிழல்வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்த தோழி! நீ வருந்தாதேகொள் ; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள் ; முடிவில் அவர் நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனிப் பளிங்கிற்றேற்றிய நிழலுமாம். (ககஈ)

1525. வெறிமாலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமாலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணீடினன்கண்
டெறிவாள்வனைகொண்டுவரும்மினியே.

பொறிமாலை - விதியை இயல்பாகவுடையாள் ; பெயர்.

(இ - ள்.) தன் தலையின்மாலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமாலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணளாய், அவள், அவன் போனவழியைத் தேடுதற்குப்போனள் ; நீட்டிப்பதுஞ் செய்தாள் ; இனி அவனைக்கண்டு வினையைக்கொண்டு வருவாளென்றாளென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம். (ககச)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கிளியே
யுடனுடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசோர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

(இ - ள்.) யாழ்போலு மழலைமொழியையுடையாள், மயில் முதலிய வற்றை விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என் ஐயனையென்றவளவிலே, உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

'ஐயனே' என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, 'தேடுமின்' என்னும் வினை வருவிக்க. (ககடு)

வேறு.

1527.(க)மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றே
யில்லுறைதெய்வமோக்கியிரங்கின்றுரைக்குமன்றே.

1528.(உ)புண்ணைவாம்புலவுவாட்கைப்பொலன்கழற்புனைத்தைபந்தார்க்
கண்ணைவாம்வனப்பிஞைனைக்காமனேகண்டபோழ்தும்
பண்ணைவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பாலையல்குற்
பெண்ணைவாநிற்குமென்றுற்பிணையனைட்குய்தலுண்டோ.

1529.(ஙு)கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதற்றத்
தடக்கையாற்கொடித்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்றைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) புண்ணை அவாவும் வாள். காமனை: ஏகாரம், பிரிநிலை. பெண்ணை வாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) மலையிடத்தேநின்ற இலைய வேய்போலும் தோள் முதலிய வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தனளாய்க் கிடந்தவளவிலே, அவளைநோக்கி வருந்தினின்று கூறும்இல்லுறைதெய்வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும் வனப்பிஞைனைக் காமனேயுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையையெய்துவதோராசை நெஞ்சிலேநிற்குமென்றல் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ ? தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே இனியவாகியகவளத்தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுங் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக் கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ ? அதுபோல ஊடறீர்த்துப் புணரும் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்டாமோவென்றுகூறிற்றென்க. (ககசு - அ)

1530. முயங்கிஞண்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பிரிவுமஞ்சி

வயங்குபொன்னீன்றநீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம் - பழி. பிரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

(இ-ள்.) தெய்வம், நினது இறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பிரிவுமாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கிஞண்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

மூலையினள், வருந்துகின்றவன், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுநின்ற ஆவியைப் போகாமற்றடுத்தது.

அவன், "துணைவண்டு துஞ்சுநீயுந் துஞ்சுகை" (சீவக. கரு0உ) என்றத்து ஆற்றினள்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகாணீர்
துஞ்சுவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சுதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளொன்றாள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதுப்பனிக்குஞ்சீறடியினளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேதருதி, 'வண்டுகாள்' என்றாள்.

(இ - ள்.) சீறடியினள், காமன்சொன்னவண்டுகாள்! நீங்கள் இறந்துபடுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்றாளென்க.

நும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காதநும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; "இருக்குமேயிரங்கலின்றாய்" (சீவக. கரு0உ) என்றுணர்தலின். இது, தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ0)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமூலைநுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமூளாத்ததன்றே.

வீங்குமூலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துநுசுப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினர்; 'வருந்தும்' என வருவிக்க. இனி, நுசுப்புப்போல் தேய்ந்தென்றுமாம்.

(இ - ள்.) நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநிற்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோல வெள்ளிவந்து மூளாத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினள். (கஉக)

1533. எரிநுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றழுதலாலே
யரிகுரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைதற்றுய்ந்திப்புதிசேர்ந்துசொன்னாள்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலேமயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி

லுள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவனற்றாயாகிய நிப்புதி அணுகி ஒருமொழிகூறினளென்க. (கஉஉ)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவோரிந்துமெய்க்கின்
றிழுக்கமொன்றுணுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணேணவச்சிரநுதியினிட்ட
வெழுத்தனுன்றந்தவின்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

விண்ணேணன் வச்சிரநுதியினிட்டவெழுத்தனுன் - அயன். வச்சிரத்தாலிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்கநெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேரையரிந்து நாம் முன்செய்த தவத்திலுலே எழுத்தன்னுன்வந்துதந்தவின்பத்தை, வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீயேபெறுவையென்றாளென்க. (கஉங)

1535. பிறங்கினைகெடுங்கள்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிறங்கினைவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணில்யோனிப்
பிறந்தவர்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னகோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டுபாடுங்கோதைதீகவலலென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்து வீழும்; பிறந்தவரெல்லாரும் சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும்; அங்ஙனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்களெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றாளென்க.

பிறங்கினைகள்யாவுமெனவும், பிரிந்தவர்புணர்வரெனவுமாறுக. (கஉச)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றூற்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனையதொன்று
ளுருகிநைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

(இ-ள்.) காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற்பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத்திருக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும்; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கள்யாக்கைநீங்குமாயின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளுங் கன்மையுமின்றி, இரண்டிடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறுரென்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இது தகாதுகாணென்றாளென்க. (கஉஞ)

1537. மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினெஞ்சிறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினீங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்யாழினியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னேயென்றாள்.

(இ - ள்.) இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும்; அவர்பம் மிக்னையொத்துத் தோற்றிமாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலிலக்கண்டடனிடோல் நீக்கும்; ஆதலின், நிலினையிலக்கம் அப்படி வனி தாயிருக்கும்; இதற்குவருத்திப் பெறுவது என்னையென்று ஆற்றவித்தா ளென்க.

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுரம்பு. (கூசு)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்த்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாசுவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படிக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்றுள்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) நஞ்சு குடிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய அல்குலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முலைத்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்மூடைய வருத்தத்தைத் தவிர்வாராகவென்றுளென்க.

இது, கேமசரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினாள்; தாய்கூற்றுமென்பர்.(கூஎ)

1539. வாசமிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியாளல்லதெல்லாம்
பேசிநேர்பிணையன்மாலைபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா
நீசலாம்பரவைவடல்குற்றாமணிப்பாவையன்னாள்.

(இ-ள்.) மணிப்பாவையன்னாள், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவள், அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாம்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்டதொரு கட்டிதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளைச் சினவினை முதலொடு முடி ந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிற்றல், "பல்வழி நுதலிய" (தொல். பெயர். சூ. நூஉ) என்றதனாற்கொள்க. (கூஅ)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரியுயிரின்மூழ்க[1]விதிர்விதிர்த்துருகினையு
மையிருங்குழலிடைன்மைமந்தனைவலையிற்சூழ்ந்து
கையரிக்கொண்டிங்காணள்காலையுங்காலிற்சென்றான்.

(இ - ள்.) பாம்புதின்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துய ரத்திலே மூழ்கும்படி நடுநடுங்கி நெஞ்சுருகி கையுங்குழலினாள், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடியும் கண்டிலள்; அவனும் காலாலே நடந்துபோனனென்க.

அரா, விகாரம். காலின், காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (கூக)

(பி - ம்.)—1 'விதுவிதிர்த்து'

1541. காழகச்சேற்றுட்டூம்பால்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிமூழ்கத்திங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்
மாழைகொண்முகத்திற்றோன்றிவானகடன்மூளத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும் படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே குளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசத்தல்கொண்ட முகம்போலே தோன்றி மூளத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற் றுமையின், இங்ஙனங்கூறினர். (கஉ0)

1542. ஏறணற்கிருளைநீங்கக்கைவிளக்கேற்றியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பருதிவட்டம்வருதிரைமூளத்தவாங்க
ணூறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

(இ - ள்.) ஏறணற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கை விடும்படி மதி தோன்றுதலாலே போயபின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது வட்டம் கடலிலே மூளத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானெருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றனென்க. (கஉக)

வேறு.

1543. எவ்வூரெப்பதிக்குப்போந்தீர்நும்மனையியர்தாமெனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருரைமினென்றூற்,
கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனெண்மனையியருநால்வர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பாரெருவனெனவுரைத்தான்
ரன்.

- ள்.) எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், நும்மனைவியர் எத்துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவர், ஒழுக்கமுடையார் எத்துணைவரென்று வினையினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனையியரும் நால்வர், மக்கள்ஒவ்வாதாரில்லை, ஒப்பாரெருவனுளனென்று உணர்வுடையான் கூறினனென்க.

1544. ஒப்பாரெருமகனேநால்வரொருவயிற்றுட்பிறந்தானென்ன
கக்கான்பெருஞ்சான்றோனெம்பிபோல்யாருலகினீயாரென்ன
மிக்காணுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பேன்
றக்காய்குறித்ததுரையென்றான்றானுணரப்பக்கேட்கின்றானே.

(இ - ள்.) ஒப்பாருகிய அவ்வொருமகன்றானே நான்குதாய்மாரது ஒரு வயிற்றிலே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானாக, இவனைப்போல் உலகில்

இனியார் யாவரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்முன் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்டேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீ நினைத்ததனைக்கூறென்முன்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாநின்முனென்க. (கஙூ)

1545. நற்முனஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிறப்பிங்ஙான்கு, மற்முங்குச்சொன்னமனவியரிற்கால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி, யுற்முரைருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமூரவோன்றன்னைப், பெற்முர்மகப்பெற்முரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறரேகண்டீர்.

(இ - ள்.) தானம் சீலம் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இக்ஙான்கும் முன் கூறியமனைவியர்; இக்கால்வர்வயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானுகிய கல்வினை யென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமூரவோன்; அவனைப்பெற்முரே மகப்பெற்முர்; அல்லாதார் மகப்பெற்முரல்லர்; பெற்ற மகவும் அவர்மகவல்லகண்டீரென்முனென்க. (கஙூச)

1546. படாகங்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்துகண்டவர்மெய்பனிப்பநோற்றிட், டடாகவைம்பொறியும்வென்முர்க்குவந்தீதருணமாகுந், திடாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டிநிற்றற், கிடாகுழுமிலைதுறத்தலேசிலமென்றுரைத்தார்மிக்கார்.

(இ-ள்.) படாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமும் தூயவாகத்துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்முர்க்குவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடாகத்துறத்தல் சீலமாமென்று மிக்கவர்கூறினுரென்முனென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சுமிகாலும். (கஙூஞ)

1547. ஓவாதிரண்டிவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த, முவாத்தவமென்முர்தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதை பாதம், பூவேபுகைசாந்தஞ்சுண்ணம்விளக்கிவற்முற்புனைதலுரு, மேவாவினைபிறவும்பூசனையென்றீண்டியநூல்கரைகண்டாரே.

ஏவா - சொல்லி.

(இ - ள்.) அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் கரைகண்ட இருடிகள், தாதை பாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்முற்புனைதலேயும், இவையொழிந்த பிறவற்முற்புனைதலேயும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கங்காத்தலேக் கெடாத தவமென்முரென்க. ()

1548. இங்ஙால்வர்துணைவியாாக்காதன்மகனிவனுவுடையார்போகிப்
பொன்முரமார்பிற்புரந்தாராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு
மன்முகிமுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிலின்பம்
பின்முவிளைவித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

(இ-ள்.) இக்கால்வரும் மனைவியராக இவன் மகளைகவுடையார் சுவர்க்கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்புசக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுவதையும்ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளைநடத்தி 1அதிதாவத்தையை விளவித்துப்பின்புவீடுபெறுதல்உண்மையென்றேகூறலாமென்றுனென்க. ()

1549. மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண்டூர், மூட்டாதவின்பப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத, மெட்டாணம்பத்தாணுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பமேபோ, லொட்டாவே கண்டூர்வினையவனைத்தேறுதார்க்குணர்ந்தீரன்றே.

பாதம் - அடி.

(இ-ள்.)இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலேகாண் ; அவனைத்தேறுதார்க்கு, பொருள்பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கிட்டாதவாறுபோல நல்வினைகூடா ; இத்தன்மையையுணர்ந்தீரல்லவோவென்றுனென்க.

ஆனும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. ()

1550. வேற்றுவரில்லாநுமரூர்க்கேசெல்லினும்வெகுண்டூர்போல, வாற்றுணைக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பீரேயல்லிர்போலுங், கூற்றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி, னாற்றுணைக்கொள்ளீரழகலாலறிவொன்றுமிலீரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் அசைகள். இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க.

(இ - ள்.) அயலாரில்லாத சுற்றத்தாரூர்க்கே போயினும் அவருடனேவெகுண்டு ஆண்டுச் செல்லாதீர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓரடியிட்டிலீர் ; இத்தன்மையீர்! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண்டோட நுமரில்லாதவூர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமுணைக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக் கொள்கின்றிலீர் ; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடையீரல்லிர்போலே யிருந்தீரென்றுனென்க. (கஉக)

1551. ஆவினதுகாமமதிகாமமெய்யொழுகுழுமும்பின்னு, விளவதுதீவினையேகண்டீரினைவுமூன்றுமவிடுமினென்றுற், றளையவிழ்கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்சேந், துளையவுறுதியுரைப்பானரையோவர்பாவமுணராரேகாண்.

(இ - ள்.) அருந்துவதாகிய காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்பு விளவது தீவினையேகாணுங்கோள் ; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கோளென்று பிறர்க்குக் கூறினுல், இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை மூலபோற் பொருமிக்கோபித்து உணராராகாண் ; ஓ ! இஃதொருபாவமிருந்தபடியென்னென்றுனென்க. (கசo)

1552. இழுதன்னவெண்ணினைத்தசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்
டிரும்பிற்போர்த்த, பழுதெண்ணுயும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செ
வியர்கேளார்பால்போன், றெழுகியமுதூறுகல்லறத்தையோர்கிலரூன்
செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ணைவள்ளூரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்
செய்கின்றூர்.

ஓட்டையென்றூர், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊனை
ற்செய்தவுடம்பிற்கு. வள்ளூரம் - ஊன்.

(இ - ள்.) நினைத்தவாகிய தசையைப் பெறவேண்டுமென்றே யினைத்து
அவ்வள்ளூரமேசுமந்து கோட்டத்துக்குட்புறஞ்செய்கின்றூர், ஓர்கிலராய்க்
கழுகுண்ணும்படி அக்கழுகிற்கே புறஞ்செயகின்றூர்; இதனை இங்ஙனம் பழு
தெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஓட்டைமரச்செவியராய்
அறத்தைதக் கேளாரென்றூனென்க. (கசக)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணளதனைக்
காட்டா, ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்றெ
ன், செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெ
ல்லாம், பொய்யேபொருளுரையாமுன்னேகொடுத்துண்டவ்புரிமின்
கண்டூர்.

(இ-ள்.) மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டிணு
ஞக, கண்ணுளாகிய மதனவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்
போலே, ஐயனே ! விளாம்பழமே வேண்டுமென்றுகின்றீர் ; அதுதருதற்கு
விக்குள்வந்துடுத்தலிற் பருவமன்று ; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன்
மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள் கட்டுரையாலே பொய்ப்பொருள்
கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலே விரும்புவீராக வென்று

பன்மை, சாதிப்பன்மை. (கசஉ)

வேறு.

1554. பணி[1]மதியின்கதிர்பருகுமாம்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பிறை
ரிவளர்கதிகளூட்டோன்றிகாடகங்
கனியநின்றூடுவர்கடையில்காலமே.

(இ - ள்.) மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை
உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலும் முறுவலையுடைய வாயை நச்சினர், மூடி
வில்லாதகாலமெல்லாம், தீக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு
மூற்றத்திரிவரென்றூனென்க. (கசஈ)

(பி . ம்.)—1 'மதிபொழிகதிர்'

1555. நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிறீங்கதிர்ப்
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழுநிமிர்ந்தமராய்த்துறக்கமாள்வரே.

(இ - ள்.) ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு போலே கிளவியார்கோலத்திற்கு அஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றுனென்க. (கசச)

வேறு.

1556. இன்னவாறுறுதிகூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவிர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்றினீரென்றுகூறவலங்கொண்டுதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடகீர்த்தலுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அணிகலம்அருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினன்; போயினபின்பு, தோளான் கடகத்தைப்போகலுற்றுனென்க. (கசடு)

சுஈ.—சீகமசனியாளிலம்பகம் முற்றிற்று.

. கருருசு.

1557. இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணென்பிற்மனையவட்டிறத்துசெல்பவர்போற்
பரந்தநீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலெகவு
மரங்கொல்யானையின்மதகாறருஞ்சுரமவன்செலற்கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தையைமேலன்பாலே மனையாளைத் துறந்துசெல்வானைப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் காறும் சுரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்று பாம்பையும் பாகனையுங்கோறலின், பரத்தையர்க்கு மயிலையும் ஆனையையுமுடையகாடு உவமிக்கும்போருளாயிற்று. சுரம் - அவன் கூறிய * கானவர்குரம்பைசூழ்காடு. (க)

1558. கலவுமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்த்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருகாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

(இ - ள்.) காயா, மயிலின்கழுத்துப்போலே மலர்விரித்தன; கோங்கம் பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச்சேவிக்கும் அரசரைப்போலேபூத்தன; மரவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியும் சட்டையையுடைய மிலேச்சரைப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஓங்குமால்வரைவயாமுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
[illegible]
லாங்கண்மாலுலகளப்போனுழிசங்கமொடேந்தி
தேங்கொண்மார்பிடத்1திலைக்குஞ்செம்பொனரமொத்தனவே.

(இ - ள்.) வரையாமே உழக்குதலின், இறலுலைடந்து வரையினின்றுழுகும் பெருந்தேன் விழுகின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும்படி அம்மலையைத்தழுவி வீழ்வன, மால், உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான், வலியைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தன

தேன்வீழ்வன ஒத்தன.
வரைதாங்கின சந்தனமுமாம்.

விகாரம். தேம் - கட்டினிமை. (ங)

* சீவக. கஉ0க.

(பி - ம்.)—1 'ததும்பும்'

1560. வீழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவரைபெரும்பாம்

தாழ்ந்துவீழ்ந்தலைமுழவிற்றதும்பினமதுகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

(இ-ள்.) மஞ்சுபடிந்துதவழுமலை, பெரும்பாம்பு 1 ஊழ்ந்து தோலுரிப் பனபோலேயாய், அம்மஞ்சுபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலை யில் அருவிவீழ்ந்தலை முழவுபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு, மயில்கள், வண்டுகள்பாட வாளைந்தாடிப். பிறராடுநாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனைத்தூங்குங்கதிரணியிறுங்கொடுதினைசூழ்
பொருவில்யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவினையவணங்கரும்புமடக்கருங்கனைக்கதிர்வாகு
முருவவெட்பயறுழுந்துமல்லவுமெல்லைபின்றுளவே.

(இ - ள்.) கைத்தளமும், தேனிறலுமென்னும்படி தூங்கும் கதிரணிந்த இறுங்கையும், தினையையுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலும் காயையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவனநெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், எள்ளும், பயறும், உழுந்தும், ஒழிந்தவுணவுகளுமெல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுதித்தேனென்க. (ரு)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
மூனையுண்டவருருகும்பனந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
யே.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊனை: ஐ, அசை.

(இ - ள்.) அவனெருப்பட்ட அத்தன்னமையையுடைய அவ்விடம், மான்னி னேக்கியர், ஐவனநெல்லை மருப்புலக்கையாலே பாறையாகிய உரலிலே யிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனுருகும் பிண்டி யையும் ஒருங்கேகுவித்து இனைத்தவரைநோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன் மையையுடைத்தென்க.

பாசவல், விகாரம். (சு)

1563. (க) குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடிமுல்லைமகண்மொ
ழிந்தாடச்,செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைங்கார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்
குக்குரவு, மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த,
நிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே.

1564.(உ)அரக்குண்டஞ்சிகடிரட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்மிசைப்பரவ

(பி - ம்.)—1 'ஊழ்ந்துத்'

வுரைத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலர்தீங்குழலுலவ ।
நிரைக்கண்மாமணிகறங்கநீணிலங்கடந்தனனெடியோன்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.)முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாளையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்று உகும் தேனுகியநீரைவார்த்து ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலே பரப்பினற்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலே பரவாநிற்க, தயிரைவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலரூதும் குழலோசை பரக்க, ஆனிரைக்கண்போன்ற மணிகறங்க நெடியோன், குறிஞ்சிநிலத்தெல்லையினின்றுநீங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டிலும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழ, அஃது அசைந்து தேனைச்சொரிந்ததனைச் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினர். கோடங்கள்பரவலெனவே கார்காலமாம். (எ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழிப்பின்வளர்பொன்னும்வயிரமுமிலைமக்குஞ்
சள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிரள்விசித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவைபோற்
றுள்ளிவீழுயரருவிவனகிரிதோன்றியதவணை.

(இ-ள்.) பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலியினின்றுந்தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலேயூட்டிவலித்து நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக்கட்டினாற்போலே காற்றிசையும்விழும் அருவியையுடைய வனகிரி அவ்விடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்குஅகழ்ந்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிலைமக்கும்வனகிரியென்க. (கூ)

1566. அண்ணலருன்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வ
தண்ணெனன்றுமரைகழுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுவியினவண்டுபாண்முரன்றுளதே.

ஆல், அசை.

(இ - ள்.) அவ்வனகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பளிங்கைக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிறைந்து அதிலே தாமரைமுதலிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒரு சுனை உளதாயிற்றென்க. (கo)

வே று.

1567. கானத்தினேகுகின்றருன்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுந்தையலாளொருத்திதானே

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா
ணைனமும்பூவுஞ்சாந்துநாறவந்தருகுநின்றாள்.

'கானத்தினேகுகின்றான்' என்று பெயர்கூறலே, 'வனசரிதன்' என்னும் வடமொழிப்பெயரையும், 'தானம்' எனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுமுணர்த்தினை.

(இ - ள்.) சீவகன் கழிபொழிலிலே சென்றிருந்தவளவிலே, வானவர் மகளுமொப்பாளாகியதையலாளொருத்தி, அத்தானத்திலுறைவானொரு வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, கானமுதலியனைநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றாளென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவள் எய்திநுளென்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவள் வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் தன்மை திரிந்ததனை இவன்தேற்றினனென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறலே மனம்வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினுற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றுமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைநிகழாதென்பது இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்குக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றுமென்றுணர்க. (கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையினுட
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோடுநெடுந்துகில்விளிம்பொன்றேந்திச்
செறிந்ததோர்மலைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்தூதுவிட்டுநகைமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

குறிஞ்சிப்பூ, குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற - சிறிதே உடைதெகிழ்தலாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே விஞ்ஞைதந் தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேசின்று புகையைத்தூதுவிட்டு. கோட்டி - சாய்த்து.

(இ - ள்.) முலையினுள், ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டி நின்றாளென்க. (கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலுமம்பிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிற்பணையெருத்துறழநோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவணழையொடுமரவமீழற்
றுணிவருஞ்சாயனின்றாடோன்றறன்கண்ணினிற்கண்டான்.

(இ - ள்.) தோன்றல், அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகூடிய மரவத்தினிழலிலே நாகத்தைச்சார்ந்துநின்றாள்; அங்ஙனநின்றாளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றில்லன். தனிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ நல்லளோ வென்று தணிவரிய சாயல். (கஉ)

1570. கண்டவன்கண்ணினீங்குக்காதித்தன்காதிற்றழுத்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
நுண்டுகிற்போர்வைசோரநுழைமழைமின்னினிற்ப
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியியக்கிகொவிவண்மற்றென்றூழ்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கண்டவ நெஞ்சானைறப் பொறியாலேக்குதலின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொட்டாடுங்கி ஒல்கி மஞ்சிலேநுழையுமின்டோலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவளுடன் கூடவந்தாருளரோவென்று என்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம் தனியேவருதலின், இவள் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தாளென்று கருதினனென்க. (கச)

1571. எண்ணைத்திவியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாதா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாலாழுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்யாளுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியன்றுள்.

வழிவுகூறுமிலக்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

(இ-ள்.) அவன்தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்னர் இவன்நிறைகெடும்படி கண்கள் அம்பாக நுதலிற்புருவம் வில்லாகக் கொண்டெய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெறன்றுளென்க. (கரு)

1572. முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுகைநெறித்தனையவுண்கட்
சுறுநெறிபயின்றகூர்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமேற்றுச்சேர்துகிற்றூனைசோரா
வறியுநராவிபோழுமம்பு.

(இ - ள்.) அரும்பை அலர்த்தினலொத்த கண்ணினையுடைய கூர்தல், அணுகிப் பல்கால் ஆவிக்கொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்ததானையும் நெகிழாநிற்க, அக்காமன்றனெய்வதற்கு முன்னுகச் சிறியவாக முறுவலையும் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய வில்லை வலித்து, காமனெய்யும் ஐந்தம்பையும் தானெய்தாளென்க.

'அறியுநராவிபோழுமம்பு' எனவே இவனெஞ்சு தன்நன்மைசிறிதுதிரிகின்றமை பெற்றும். (கசு)

1573. வடிப்பிளவனையகண்ணுள்வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றேர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினணம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்திதுகிந்திக்கின்றுன்.

பவதத்தனை, 'கழலினான்' என்று ஒருபெயரால் தேவர்கூறினர்.

(இ - ள்.) பாவை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்நின்று அழியுமாறுபோலே கண்ணாள் இவனைக்கூடுவதொரு கருத்தினளாய்நிற்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தனைகருத்தை அவ்வனசரிதன்றனறிந்து மனத்தே இதனை நினையாநின்றனனென்க.

என்றது, தன்றன்மைதிரிந்தனெஞ்சினைத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார். (கஎ)

வேறு.

1574. கடிமாலைசூடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலைமென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலைமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலைத்திவ்வுலகுன்றரோநெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! சூடி மூக்கி முலையாரைக்கூடினமைந்தர் பின்பு சிலநாளிலே அவர்கண்புதைத்துக்கொள்ளும்படி ற ஒழுகுதத்தை இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து ; இவ்வியல்பு நன்றுயிருந்ததென்றனனென்க.

அவனென்றது, சாதிபற்றி. (கஅ)

1575. நாவியகலமெழுதிநறுநுதலா
ராவிதளிர்ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தூவியொழிபுள்ளிற்றேன்றித்துயருழப்பக்
காவிநெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வர்நெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலார் ஆவிதழைக்கும்படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பறவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர்கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலுவரென்றனனென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின்திறங்கூறினர். (கக)

1576. இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளராத்தங்காதலா
ரண்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வர்நெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்த பள்ளி; "வெண்ணெய்போன்றுறுநினையள்" (சீவக. சுஅ0) என்றார் மூன்பும் ; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

(இ-ள்.) நெஞ்சே ! பள்ளிமேலே அன்பாலுருகும் நல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினர், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைந்துதளர்தலாலே, அம்மகளிர் தம்கண்ணைப் புதைத்து அகல்வரென்றனனென்க.

இதனைப் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றமையென்று புணர்ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றன். (உ0)

வேறு.

1577. என்பினைகரம்பிற்பின்னியுதிரத்தேய்த்திறைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேய்ந்திட்
டொன்பதுவாயிலாக்கியூன்பயில்குரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினர்மருளவென்றான்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே! தச்சன், உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலே என் பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப் புறம்பொலிவுபெறும்படி மயிராலேவேய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கிநன்றென்று மயங்கினர்மருளக் குரம்பைசெய்தான் ; ஆதலால், மிகவும் நல்லனுயிருந்தா னென்றுனென்க. (உக)

1578. விணைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநாநோக்கலுற்று
லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றுங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு
நினைப்பிறற்பெரியரென்னனீந்திரர்கலகளென்னான்
மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

(இ-ள்.) நெஞ்சே ! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண் மையை நாம் பார்க்கத்தேடிலல் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்த தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவை யாநிற்கும் ; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னுனைய்க் கல்வி மிக் காரென்னுனைய் எல்லாருள்ளங்களையும் தளரும்படி செத்தும் மாண்பினுதா லால், நல்லனுயிருந்தானென்றுனென்க. (உஉ)

1579.(க)என்றவணிருப்பமாதரென்வரவிசைப்பினல்லா
லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான்
மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாடக்
குன்றிடைக்குளிர்க்குயின்போற்குழாமழைமுகட்டிற்செல்வான்.

1580.(உ)மயிலினமிரியவாங்கோர்மடமயிறழுவிக்கொண்ட
வெயிலிளஞ்செல்வன்போலவிந்நையனெற்கொண்டேகத்
துயிலியகற்பினுடன்றுணவிகண்டிடுவித்திட்டா
ளயிலியல்காட்டுள்வீழ்ந்தேனைங்கடாவீணையென்பேன்.

1581.(ங)தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்
வேயுலாந்தோளினூர்தம்விழுத்துணைக்கேள்வனிற்கண்
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனளித்தருளாதுவிட்டாற்
றீயினுளாயிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பவென்றாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்று நெஞ்சினைத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்தபடிகூறினல்லது சிறிதும் அருளர்னென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறு

கின்றவள், தோளினுக்குத் துணையாகியகேள்வனே ! மலையிடத்தே தங்கும் மின்போல் மழைமேலேசெல்வானுகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத் தையுடைய என்தோழிமாருள்ளே யான்விளையாடாநிற்க, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒரு மயிலையெடுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனுனுக, தங்கிய கற்பினளாகிய அவன்துணைவி என்னைக்கண்டு போகடுவித்தாள் ; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தேன் ; யான் அசங்கமா வீணையென்று பெயர்கூறப்படுவேன் ; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனையி னேன்; இனி என்னை அருள்பண்ணிநோக்கி அருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே அமிர்தத்தைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பேனென்றுளென்க.

மயிலுவமை, தோழிமாருஞ்சியோடியதற்கு. உலாம், உவமைச்சொல். சந்தியாசியன்மையின், தோளினுர்துணைவனென்றுள். (உக - ரு)

1582. மணியெழுவனையதோளுந்வரையெனவகன்றமார்புந்
தணிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பருதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்
பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைதீதேகளிதென்றான்.

தணிவு - வற்றுதல். பணிவு - தாழ்வு.

(இ- ள்.) தோளும், மார்பும், கண்ணும்,முகமும்வருத்துமென்று மயங் கிக் காமநோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய் ! நீ இன்னனங்கருதின இவ் வுடம்பின் றன்மையைக்கேளென்றுனென்க. (உசு)

1583. போதெதாகொணமுழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்தமுல்லைக்
கோதைதகண்டபடுக்குங்கூந்தல்குரைவளீஇத்தோடைபே
யேதஞ்செய்மலங்கணெய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை
கோதஞ்செய்குடர்கள்புன்சேனரம்பொதிவழும்பிதென்றான்.

(இ - ள்.) நானத்தேமுழ்கிப் புகைதவழப்பட்டுப் போதோடே கோதை தயில் கொள்ளுங் கூந்தல்! இவ்வுடம்பு, ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித் தையும் ஐயையும் பொருந்தினமலங்களும், குருதியும், தசையும், என்பும், ஈரலும், மூளையும், பொல்லாங்குசெய்யும் குடர்களும், தோலும், சரம்பும், வழும்புமாயிருக்குமென்று கூறினுனென்க.

மூழுதலியவற்றுற் கூந்தல் கள்ளுயிற்றென்றான். (உஎ)

1584. விழுக்கொடி*1வெண்ணெஞ்சல்லாவுகிர்மயிருமிழ்கட்பீளைப் புழுப்பயில்குரம்பைபொல்லாத்தடிதடிக்கீழ்ந்தபோழ்தில், விழித்தியா ர்நோக்குகிற்பார்பின்னையார்கண்ணுட்காக்கை, கொழிப்பரும்பொன் னிற்சேறன்றுங்கொள்கைத்தாற்கொடியேயென்றான்.

---

*(பி - ம்.)—1 'வெண்ணெஞ்சு'

விழுக்கும் வெண்ணஞ்சும் ஊன்விசேடம் ; வெண்ணஞ்சு - நினைமுமாம். அல்லா - இலவயொழிந்த. கண்ணுமிழ்பீளை. பிள்ளையார்- கரிக்குருவியார்; கரிக்குருவியார் கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்னெத்துத்தோன்றுமென்பது ஒருபழமொழி.

(இ - ள்.) கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடையபுழுப்பயில்கின்ற இவ்வுடம்பு வேறுவேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவருமில்லை; இஃது அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளங்கின்றகாமத்தாலே காக்கைகரிக்குருவிக்குப் பொன்போற்றேன்றுங் கொள்கையையுடைத்தாயிற்றக்காவென்றுரைனென்க. (உஅ)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண்ணுமூக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள்காம
வெரியெழவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

(இ-ள்.) உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுரைத்தியாயின், முற்கூறியவெல்லாம் நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாக எழுதிவைத்தால் நன்றென்றுகருதுவதொரு பொருளில்லையே ; ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய இதனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தீயெழும்படி வேறுபடுத்தினர்காணென்றுரைனென்க.

இவை இவட்குத்தெளிவுரைகழுமென்று கூறினன். இவர்களிங்ஙனஞ்சிற்பப் பவதத்தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உக)

வேறு.

1586.(க)காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுநுசுப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
ணுதம்போலவுடன்றுடன்றுகையதீயொண்டாமரைக்
கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேகுணகுமே.

1587.(உ)வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ
ணர்.
பண்ணின்றீஞ்சொலாய்படாமுலைப்[1]பாவாய்கொடியேடாங்கி
னுண்ணுங்தேனே[2]யமிர்தெயென்னின்னுயிரேயெங்கணையோ.

1588.(ங)இலவம்போதேதொழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புகப்பூநிலத்துமே
லுலவும்போழ்துமென்ஞவிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்கு

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) ஓ, வியப்பு.

(பி - ம்.)— 'பாவாய்பாங்கின்' 2 'ஆரமிர்தெயின்னுயிரே'

(கூ) ஏர்-ஒப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன்.

(இ - ள்.) காதலையுடைய என்மாமன்மகளே ! திருவைபொப்பாய் ! கொம்பே ! தீஞ்சொல்லாய் ! பாவாய் ! கொடியே ! தேனே ! அமிர்தே ! இனியவுயிரே ! சீறடியொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேகடப்பாய் ! நினது திங்கள் மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கயலோ, கூற்றே, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன் ; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றநீ யான் கடல்போல் மறுகி நையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ ? இதற்குக் காரணமென் ? அஃதுணர்கிலேன் ; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன் ; இனி நீ எவ்விடத்தாய் ? கூறென்றுரைத்தாள். (கூ0 - கூஉ)

1589. **பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றுனையக்கண்டுமொழ்கிப்**
பிணிசெய்நோயேன்யான்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுங்
துணிகபோதுமென[1]விடுத்தாய்போன்றேன்றுயருழப்பநீ
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

(இ - ள்.) ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாமுடன்போகக் கடவேம்; அதனைத்தான்றுணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய்; அக்கூற்றுலேபோந்தயான் வருந்தும்படி, மேகலையாய் ! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்துபோகின்றுயோ என்றுரைத்தாள். (கூங)

1590. **இயக்கின்னேடிணையொக்குமென்றுலகஞ்செகுப்பான்**
மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருளுநீ
நயப்பவெல்லாந்தருவலெனத்தொழுதுகல்லியானைதன்
வயப்பிடிகெடுத்துமாழாந்ததொட்பமதிமயங்கினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி ! என்மாதரை நின்னேடிணைத்தற்கண் ஒப்பளென்றுகருதி அவளிலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக்கொண்டுபோய் மறைத்துவைத்தாய்; நீ அவளைத்தந்தருளுவாயாக; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக் கெடுத்து மயங்கினதற்போல மயங்கினனென்க. (கூச)

1591. **மல்லற்றெல்வளத்துமத்திமகன்னுட்டிவண்டாமரை**
புல்லும்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்
செல்வகாமற்குஞ்சித்திராமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு
மல்லல்செய்தேனவட்சென்றுலென்னுரைக்கேனென்செய்கேனே.

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய செல்வத்தையுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற் பதுமபுரத்தில், என்தந்தை கீர்த்திதத்தனுக்கும், என்தாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாமி சித்திராமாமாலைக்கும், ஒழிந்த

(பி - ம்.)—1 'உரைத்தாய்'

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன் ; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என் னுரைப்பேன் ! இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வேனென்றுனென்க. (நடு)

1592. உண்ணுநீர்வேட்டனைசந்தேனெனவுரைப்பக்காட்டுணடி
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றுமரையிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டுவந்தேன்படாழுலைப்பாவாயென்
றண்ணலாற்றுதழுதழுதுவெங்துருகினைகின்றுனே.

(இ - ள்.) தலைவன், பாவாய் ! நீ தண்ணீர்வேட்டு இனைத்தே னெனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையையாடிக் கிடைத்து அதினைநண்ணித் தாமரையிலையைக்கோலி அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டுவந்தேன் ; நின்னைக் கண்டிலேனென்றுகூறி அழுதுஅழுது உருகி நையாநின்றுனென்க. (நசு)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையைக்காணென் குழைந்தழுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண் டுங்கேட்டு, முழுவுத்தோளான்முறுவலித்தீங்கேயிருநீயென், றிழையச்சொல்லியினையானினையாணையெய்திணனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச் சொல்லியென்றது தாமுறைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாம்நுகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக் கொருப்பட்டமைகண்டு,அவ் வனசரிதனும் யானுகர்வனவற்றை நீயுநுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்றற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்றவாறு. ஈங்கே யிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே (குறள். சஉஉ) விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு, உவம வுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம் புறனடையால் ; இவ்விடத்தே 1 இருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனை இங்கேயிருவென்றுபொருந்தக் கூறல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

(இ - ள்.) சீவகன், கோல்வளையைக்காணுனைய் அழுகின்ற பவதத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அருங்கமாவீண வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத் தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுமிருவென்றுகூறி, அவன் பவதத்தனைச் சேர்ந்தா னென்க. (நஎ)

1594. என்னைகேளீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்றுற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி
யெனனுயிர்ப்பாவியிவ்வியலிடைநீரேயெனவாகைக்காற்
பன்னுறற்கேள்வியுடையேயென்யான்பவதத்தனென்பேனென்றுன்.

இர் ஈறு, ஓகாரம்பெறுதலையன்றி, ஈர்பெறுதலும், "ஏனைப் புள்ளி யீறுவினி கொள்ளா" (தொல். விளிமரபு, சூ. கஉ) என்பதனுற்கொள்க

(பி - ம்.)—1 'இருவெனவிகாரமுமாம்'

(இ-ள்.) கேளீர்! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வாளைக் கெடுத்தேன்; யான் நூற்கேள்வியுடையேன்; பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றுரைனென்க. (நஅ)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாகு
மெய்ப்பொருள்விளைக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர்துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகள்பொன்னும்புகழுமாந்துணைவியாக்கு
மிப்பொருளெய்தினின்றீரிரங்குவதென்னையென்றான்.

கற்றல், அல்லீற்றுவியங்கோள்; "இற்றெனக் கிளத்தல்" (தொல். கிளவி. சூ. ககூ) போல.

(இ-ள்.) தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக் கொடுத்தும் கற்க; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவிளக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகளையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றுநின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றுரைனென்க.

புகழும் துணைவியுமென்றுமாம். (நக)

1596. அன்புநூலாகவின்சொலலர்தொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேதற்றமாலை
நன்பகற்சூட்டிவிள்ளாதொழுகினுநங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்கணுள்ளம்பிணையனூர்க்கடியதன்றே.

(இ-ள்.) அன்பு நூலாக இன்சொல்லாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவின்பஞ்செய்கின்ற காமமாலையை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறர்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றேவென்றுரைனென்க.

பகல் - வெளியுமாம். (சஎ)

1597. பெண்ணெனைப்படிவமேகண்மோபீடிலபிறப்புநோக்கா
வுண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாங்கே
வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றுற்போன்மெலிந்துபின்னிற்குமன்றே.

(இ-ள்.) பெண்ணென்றுகூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக, மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடையவல்ல; ஆயிரமுகமாகவெழும் மனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலேயிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இந்திரன்மகளேயாயினும் உருகி அவர்பின்னேநிற்குமென்றுரைனென்க. (சக)

1598. சாமெனிற்சாதலேதுதறன்னவன்றணந்தகாலைப்
பூமலும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பலைவகிக்
காமனெனறுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

(இ-ள்.) கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்றோக; அவன் நீங்கினால், இதனற்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி அழகுடனேதனிப்பதந்திக் காமனென்றபெயருங்கூறாய்க் கணவனையெண்ணிவாழ்வார், அவனுக்குத் திருவோடொப்பார்; அவன் செல்லநீர்ப்பாரென்றுரைனென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் நீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெயரும், "பெயர்கொள வருதல்" (தொல். வேற்றுமை. சூ.நு) என்பதனற் பயனிலையாயின. ஐ, அசை. இதனற் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சஉ)

1599. அன்னணின்றேழுழையையாவவனென்னைக்கண்டகண்ணற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழுமாறெனைவிரங்கிஞலுக்
கன்னளோவென்றுரைக்கானஞ்சிமணிமுழவுத்தோளான்.

(இ-ள்.) ஐயா! நின்றோழி, கணவற் கைதொழுது வாழ்வாரோடொப்பவள்; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணற் பிறரைப்பாராதமாது; அவளையிழந்தும் யான் வாழுமாறு எங்ஙனேயென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான் அன்னளோவென்று ரைக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யாஎன்கூறியவற்றிலும் தெளிவுறிகழாமல் இவனை வருத்துந்தன்மையளோவென்றவாறு. ஈகை, பிறரிளமைபற்றிநிகழ்ந்தது; இனி, யாம்இவன்இடுக்கணுக்குஉதவியாஞ்ஞையென்று மனமகிழ்ந்தானென்றுமாம். (சஈ)

வேறு.

1600. இணையல்வேண்டாவிம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவள
வணையவெல்லிலைசென்றுவியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ
புனைசெய்[1]கோல்வளையக்கைப்படுதியென்றுரைக்கவன்போதலு
மணையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவீழ்ந்தரற்றினான்.

மந்திரம் - மகளிரை வசீகரிப்பதாருமந்திரம்.

(இ-ள்.) நீவருந்தல்வேண்டா; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது அம்புசென்றவளவையொத்த எல்லையப்போனல், அவ்விடத்தே இயக்கிகொண்டுவந்துதரும்; அவளைக்காண்பையென்றுகூறி இவன்போனஅளவிலே, அவனுஞ்சென்று அங்ஙனம்மெலிந்து பின்னிற்கும் (சீவக. கருசுள) தன்மையையுடைய மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியைப்புல்லி அரற்றினனென்க.

தான்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவன்றான் கம்மையுங் நீங்குகருதுவ (சச)
னென்று.

(பி - ம்.)—1 'மேகலையை'

1601. பட்டவெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவளுங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைமந்துறவிணன்
மட்டார்கோதைதமனைதுறந்தாண்மைமந்தணுமங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனுகி[1] யுருவமோதிணன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்அரற்றினமைந்தனும் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் வருந்தாதேகூறினன் ; கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவள், அவளும், இவன் விள்ளாவார்வத்தனுய் இவளைப்பெறவேண்டுமென்று ஓட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோதினுனைகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள் ; கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வனசரிதன்மேற்சென்ற வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணர்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவள்நெஞ்சை இங்ஙனம் பிணிப்பித்ததென்றுணர்க. (சரு)

வேறு.

1602. மெழுகுசெய்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மதத்தின்வரைக்குஞ்சரம்
தொழுதுவேய்முதற்றூசங்கொண்டேறினன்.

(இ - ள்.) படிந்தமுகிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலைச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சும் பொன்னுகிய மதத்தையுமுடைய வரையாகிய யானையைத் தொழுது மூங்கில்வேராகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கையிலே அடியிட்டேறினனென்க.

ஸ்ரீகோயிலத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. ()

1603. நிரைத்ததீவினைநீங்கநெடுங்கணர்
வரைக்கணேறலின்வாலரிப்பொற்சிலம்
புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்ந்ததொர்பாலெலாம்.

(இ-ள்.) இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையிலேறுதலாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒரு பாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்ந்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம். (சள)

1604. சாந்துங்கோதையுந்தண்ணறுஞ்சுண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மலியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெறு
மாந்தர்சும்மைமலிந்ததொர்பாலெலாம்.

(பி - ம்.)—1 'உருவோ

(இ - ள்.) சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னுற்செய்த விளக்கையுமேந்தி இடம்பெறுத மக்களாரவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (அஅ)

1605. துறந்த[1] மன்னவர் தூழுடிதோள்வலி
றிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னெறிபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவெவார்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியனஇடந்தவொருபா லெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றன வென்க.

ஈண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம். (அக)

1606. கருவித்தேன்கலைகையுறக்கீண்டுடன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிற்றவிரைந்துரா
யருவினின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

(இ - ள்.) கைத்தளம்போலுந்தேனிறால், ஆண்முசுவின்கையுறுதலா லே சோரக்கிழிந்து விரைந்துபரந்து பிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிடும்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்ந்றதிருமென்க. (நo)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டெனப்
பொங்குமான்குளம்பிற்குடைபொற்றுகண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

(இ - ள்.) வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தே ரகப்பட்டதாக, அத்தேரிற்பூண்டமான் தன்னடியையூன்றி அதனைக்கொண்டு போகின்றபொழுது, குளம்பாலேகுடைந்த துகள் திசைகளெல்லாம் இரு ளாகநிறைந்தென்க.

ஆய் - ஆக. (நக)

1608. சுனையநீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனையகாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினன்.

சுனையிடத்தனவாகியநீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க் கோங்கம்.

(இ - ள்.) நீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகளை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க.

மிடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம். (நஉ)

(பி - ம்.)—1 'மன்னதற்'

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமூவாமுதல்வன்
னதுதானென்ப
மைதனதுதானென்றுற்
பனிமலர்தூய்நின்றுபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை, குணப்பண்பு.

(இ - ள்.) முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன் றனதேயென்பர் ; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றேவென்றுனென்க. (நஈ)

1610. மலரேந்துசேவடியமாலென்பமாலா
லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
லிலரோமலரெனினுமேம்

சேவடிய : அ, அகை ; சுட்டுமாம்.

(இ-ள்.) மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால், மதிக்கப்படுவானென்பர் ; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும் பாமையன்றேவென்றுனென்க. (நச)

1611. கனிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
வனிசேறவாழியண்ணலிவனென்ப
ரனிசேறவாழியண்ணலிவனேல்
வினியாக்குணத்துதிகாம்விதாவாறென்னே.

(இ - ள்.) காமனென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலைவன் இவனேயென்பர் ; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல் அறியாமையன்றேவென்றுனென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனேயென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றேடொக்கும். (நஉ)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
தன்னமுறங்குமணிவரைமேனின்று
பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை
மின்னினடந்துமிகுசூரஞ்சென்றான்.

(இ - ள்.) கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுது வரையிடத்து நின்று மிழிந்து நடந்துசூரத்தை மின்போலே கடந்துசென்றுனென்க.

சூரம் - பாலை. இதனானும் தூரகமனம் வல்லனென்றார். (நஊ)

1613. மாலைக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
கோலவிடுகணுருகுகொடியிடை

யேலங்கமழ்குழலேழையவரன்ன
வாலைக்கரும்பினகாடணைந்தான்.

(இ - ள்.) வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேண்டின் வருகென்று மலர்க்கு ஓலிவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மகளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திம தேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; "அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி" (மதுரை.கசசு) என்றார். (நெ)

வேறு.

1614. வழைச்சுறுசாடிமட்டியின்றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரலெனமயிலகவவார்செக்கெற்
புழைக்கடைப்புனலலைத்தொழுகும்பொற்பிற்றே.

(இ - ள்.) மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு கரும்பைக்குறுகத் தறித்து மழைக்குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செக்கெற்செறுவிற் கடைமடையாலே புனலலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடைத்து அந்நாடென்க. (நஅ)

1615. தாமரைமலர்தலையடித்துத்தண்கமழ்

காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்படுக்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

(இ - ள்.) அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவளையைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அழகையையுடைய பெடையைத்தழுவிக் கண்டுயில்கொள்ளுந் தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர் மல்கானின்றதென்க. (நக)

1616. கண்டயிலிளங்கழுகெருத்திற்காய்[1]பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கணிமுசுக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகினன்.

(இ - ள்.) அமரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கழுகின்காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கணையைச்சிதறும் பொழிலை மகிழ்ச்சியோடே போனனென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச்சூழ்ந்த பொழில். (கூ)

(பி - ம்.)—[1] 'ப,

1617. களிறுமாய்கதிர்ச்செஞ்சுடர்க்கழனிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபதிநகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடமூரசார்ப்பப்பெய்கழல்
டெய்தினன்.

(இ - ள்.) களிறுமறைகின்ற செஞ்செந்நெற்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியையுடைய நாட்டிடத்தில் நரபதிநகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் மூரசார்க்கின்றகாலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

மூரசார்த்தல், நன்னிமித்தம். (சூக)

1618. புறநகர்மணமகனெருவன்போதர்வா
னிறைமகன்விஞ்சயிஞனென்ன[1]போரவே
துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினன்.

(இ - ள்.) இறைமகன், கலமிழியுந்துறைமிக்க நாடும் நகரமும் என்னபெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்பூக்கமழ விஞ்ஞன் ; அதுகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவா அப்பெயர்களை அறிகவென்று கூறினனென்க.

1619. (க) மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்
டெத்திசைசநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்
குய்த்துழூர்கொடுப்பவரேமமாடுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென.

1620. (உ) அன்னதேயென்றலினடிசிற்காலமா
லென்னெடுபேசினுய்தவிர்மற்றீங்கெனப்

ன

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இறைபயந்தது. வில்லைப் பயின்று வலைத்த.

(இ-ள்.) நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம் ; இந்நாட்டில்எத்திசைசநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்பவரூர் ஏமமாடுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம் ; ஐயனே ! நீ இத்திசைக்குப் புதியைபோலுமென்று அவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சீவகன் கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினுய் ; அதனல், நட்பிற்குத் தாழ்வில்லை ; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது ; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூற, தோளினன், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன்; இப்பொழுது போகவென்றனென்க. (சூக - சு)

(பி - ம்) 1 'போர்த்தென'

1621. புணர்மருப்பியானைபின்புயல்கொண்மும்மத
மணமகள்கதுப்பெனாறுமாகசர்த்
துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மிணைமலர்த்தாரிளனிடறியேகினன்.

(இ - ள்.) தாரிளன், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது மழைபோலு மும்மதம் கதுப்பெனாறுகரிலே ஏகினனென்க. (சுநி)

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

1622. வண்டுகொப்புளித்துணுமாலைமார்பினைக்
கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணேக்கற
மண்டபப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிழல்
கொண்டவற்களித்தேதார்குளிர்கொள்பொய்கையே.

(இ - ள்.) தம்கண்கள் மாலைமார்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி யின்றி ஏக்கறும்படி போய் மாநிழலை இருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒரு பொய்கை வருத்தத்தைக்கொடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இரங்கு இடைய. மண்டபம்போலும் பளிக்கறை. (சுசு)

வே று.

1623. வண்சிறைறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூரத்
தண்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிறிதென்றெண்ணிக்
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லம்வேண்டாபடிக்கவென்றூடிற்றன்றே.

(இ - ள்.) சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறி யாமைமிகுதலாலே நீரிலேகண்டதன்னிழலை வேறொருபெடையென்றுகருதி, கள்வனே! நின்காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம், இனி, முன்புபோல் தேற்றத்தேறேம்; அகப்படிக்கவேண்டாவென்று ஊடிற்றென்க. (சுஎ)

1624. செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதென்னின்னையல்லாலறியலேனென்றிமூக்கி
னுயிர்ப்பதுன்பணியிலுலேயூடனீயென்றுபல்காற்
பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமூடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக் கிச் சேவலினின்றுநீங்க, சேவல், யான் நின்னையன்றி வேறொன்றறியேன்; என்னை அயிர்ப்பதென்? அதுவுமன்றி, யான் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின் ஏவலாலே; ஆதலின், நீ ஊடாதேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின் றமை நீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்ததென்க. (சுஅ)

1625. கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கனிந்தவூட
ரர்மைந்தர்நீக்கிறெறியினுற்புணர்ந்ததொப்ப

டல காள்சேவணீக்க

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள்; காணமும மாம். கனிந்த - பழுத்த.

(இ-ள்.) மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத் தீர்க்குமுறைமையையறிந்த மைந் தர் தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலநீக்கித் தாழ்ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நினையா நின்றனென்க. (சுக)

1626. தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்றன்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவும்பேசிற்றுணென்றுமிழற்றும்பைம்பூட்
பொன்னைவாழ்ணணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினூளென்
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துளேதான்றுகின்றுள்.

(இ - ள்.) அவளூடல்தீர்த்தற்கு யான் தன்னை முகத்தைப்பார்த்தால் தான் எதிர்நோக்கின் ஊடல்தீருமென்றிறைஞ்சிநிற்கும்; பின்பு யான் ஊட நீரப்பலவுங்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத்தான் ஒருமொழியை மெல்லக் கூறும்; இத்தன்மையையுடைய முலையினுளாகிய தத்தை முன்னையாள் போன்று என் முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றுளென்றுனென்க.

அயாம்-விரும்பும்; ஈற்றுபிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குண மாலையால் தத்தைக்குநிகழ்ந்த ஊடறீர்த்ததனை நினைந்தான்; ஒழிந்தோர் க்கு அங்ஙனம்நிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊழினகிலைமையாகவே தோற்றுதலின், 'முன்னையாள்போன்று' என்றுன். (எ0)

வேறு.

1627. (க) பரிவுற்றுற்பயணின்றியும்பாவைமார்
முரிவுற்றூர்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றேன்றியபோன்பெனப்படு
காலோ.

இதுமுதல், மூன்றுகவியும் ஒருதொடர்.

(க)பாவைமார், அன்புற்றுல் ஒருபயணின்றியும் வருத்தமுற்றூர்போல நெட்டியிர்ப்புக் கொள்வார்கள்; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரி வாற் றேன்றிய அன்டென்னுமெருப்பிலேயழுந்தி இறந்துபடுமோவென்க. இவ்வாறு அருள் பிறர்க்காகுமென்றுற்போலக் கருதுதல் பரிவு.

1628.(உ) வானியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
றேனுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்னல
நானுநானினுனைந்துனைந்துள்ளுடப்

* இவற்றை, மணிமேகலை, உ - ஆம் காதையிற்காண்க.

(உ) வாளியம்பு-அலகம்பு. 'பூவைமெல்லினை' என்றான், பூவைமுதலியவற்றுற் சமைத்தலின். தடங்கண்ணனி உள்சுடுதலாலே தோழரும் முலையும் தம் தொன்னலம் நாடோறும் நாடோறுக்கெட்டிப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேற்றுயிலின்றான், இப்பொழுது நீயாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றுரைனென்க.

1629.(சு) உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்
கருகிவாடியதாமருகோதைதத
னிருகணீருமிடைமுலைபாய்த்துகக்
குருகுடாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

(சு)யான்போந்தபின்பு அவனுற்றதென்னென்றுசிந்தித்து உருகிவாடுதலாலே கருகிவாடியதொருகோதைபோல்வாள், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிருகண்ணினீரும் வடிந்துவீழ அழுமோவென்க; "கருங்கால் வெண்குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிளைமுலை நிறைத்தே" (குறுந். சுஉரு) என்றுரைப்பிறரும்.

(இ - ள்.) இங்ஙனந்தோன்றின இவள் இறந்துபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றுரைன்றுரைனென்க. (எக-சு)

1630. வண்டுவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்
கண்டஞான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா
லெண்டிகொண்டுபருகியகோக்கமொன்
றுண்டெனுவியுருக்கியிடுவதே.

(இ - ள்.) யான்பயின்றுகோதை கூட்டத்திற்குமுன்னே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டுபருகிய, என்னுவியையுருக்குவதொரு நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்ஙனம் உருக்காநின்றதென்றுரைனென்க.

(பருகியகோக்கமென்க.) இஃது, அவனுடலுடன்றுன்றியதேயன்றித் தலைதோட்டோன்றியவாறும் தோன்றினமை கூறிற்று. (எச)

1631. காதலாருடலுள்ளுயிர்கைவிடி
னேதமென்னுயிரொய்திறக்குமற்
றுதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ
மாதர்விஞ்சையும்வல்லளுமல்லளோ.

(இ-ள்.) யாம் * இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலின், காதலாள் உயிர் நீங்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்திநீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்து பட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கு ஒருபாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனுற் பன்னிருமதியினென்று தேவன்கூறியவதையும் பிற பான்மைகளையுமுணர்ந்து ஆற்றுவளென்றுரைனென்க.

---

* பரி. அ; கலி. அக; அகநா. கூ.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிரிக்க; அல்லதூஉமென்றது, முன்வருந்து வளோவென்றதனையுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்மை மேல் பயானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோ (எடு)

1632. காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்
ருதுற்றுபுதங்கியவண்டலுர்க்
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சோ.

(இ - ள்.) காதை உண்ணுநின்று அதிலேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினுர்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் என்னையிகழ்ந்துகூறும்படி நெஞ்சு எண்ணுகின்றது; இங்ஙனமெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்வியும் பிறர்குற்றநீக்குதற்குஉதவுதலன்றிஎன்குற்றநீக்குதற்குஉதவா தொழிதல் கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனத்தையொக்குமாயிருந்தது; இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த தீவினை யாதென்றுணெனன்க.

பவதத்தன்வருத்தத்திற்குயாதுணைதாங்குஎன்வருத்தத்திற்கும்உளர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டு கூறினுன். எண்ணுமென்றது, இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்சனவே எனதுமெஞ்சென்பதுபடும்; என், "என்னெனைப் படுங்கொ ருழி" (அகநா. உ0சு; குறுந். ககச) போல்நின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தந்ததில்லையென்றுன். சச்சந்தன நந்தகோன்முதலாயினுரும் இழித்துக் கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றுன். இனி இற்றென என்னைஞ் சென்ணுமெம்; இது வண்டலுர்க்கு ஏதமென்றுமாம்; 'இற்று' என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டலன்னர் - உத்தமர். இனி, வண்டலன்னர் - தபோ தனர்; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றுமாம்; இன்று, இற்றெனவிகாரம். (எசு)

1633. நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றதீவினைப்
பறவைத்தேர்நாகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணுகுவார்.

(இ - ள்.) மகளிர் நலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த தீவினையாகிய பறத்தற்றொழிலையுடைய தேரிலேபோய் நர கத்தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே அறிவனல்லது வேறு சரணுவா ரில்லையே; ஆதலின், ஈண்டு அவனேயன்றே சரணென்றுனென்க. (எஎ)

1634. வேட்கையூர்தாவிம்முறவெய்திய
மாட்சியுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிடை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்கலனுண்டு
மீட்டுமெங்கிருந்தான்விடையேறனன்.

(இ - ள்.) ஏறனன், வேட்கை மேலிடுதலாலே வருத்தமுற்ற மாய்தலை யுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தை நுகர்ந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற 'மீட்டும்' என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. (க)கோரார்கேருநீணிதுஞ்சுங்நிறைகோடி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசற்கு
காராற்கற்பின்னுகிளவேய்த்தோணனினைக்குஞ்
சீராற்மேருன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.

1336. (உ)விண்டார்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்றேர்விசயன்னென்
றுண்டாகின்றுன்றன்புகழ்ழியுலகேத்த
வண்டார்சோலைவார்மணிகாறப்புகுகின்றுன்
கண்டான்சேர்ந்தான்காளையைக்கல்விக்கடலானே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரசனுகிய தடமித்தனுக்கும், கசையார்ந்தகற்பினையும் தோ ளினையுமுடைய களினைக்கும் தலைமையோடேபிறந்து, செல்வத்தோடே கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ஊழிக்காலமுண்டாக ஏத்தநின்றவன், பகைவர் தரு திதிதங்குங் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணிகாறச்செல்கின்றவன், கல் விக்கடலானுகிய காளையைக் கண்டான் ; கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணிகாறுதலாற் கண்டானென்றுமாம். (எக - அ0)

1637.)ங்கா

ரெங்காட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நீயுரையென்றூற்
கங்காட்டவ்வூரப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னுன்
பொய்ங்காட்டேனும்பொய்யலவாற்றூற்புகழ்வெய்யோன்.

)வண - வுலகில். என்றது, தனக்குடைக்குமிடத்தை.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்காட்டில் இவ்வூரில் வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார் ; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்காட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய் ? உரையென்றுவினையிறுத்து, புகழ்வெய்யோன்றூன், சொல்லாற் பொய்யாக காட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததொரு வழி

யாலேஏமாங்கதமென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரை யன்றிப் 1 பொருளால் அப்பெயரேயாகக் கூறினனென்க.

எனவே மறைந்தொழுகுகின்றமை பெற்றும். (அக)

1638. வாமான்றிண்டேர்வள்ளலுமுள்ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பன்கொள்பயன்றிக்கான்கொலோவேலா
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்மிவனெவ்வான்
போமாறுய்வென்பொற்பொடிகூடும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு, உருபுமயக்கம். இந்திரனேயும் : உம்மை, சிறப்பு; ஏகாரம், பிரிநிலை.

(இ - ள்.) ஏத்தொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வானதலின், இக்கொலைவேலான் யாம்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலும் தன்னறிவின்மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்கூற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியை ஆராய்ந்துபார்ப்டேனென்று கருதினனென்க. ()

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியகம்பிழுகதோக்கி
யீங்கிதுநின்னுடிப்பதிநின்னூரிதுநின்னில்
வீங்கியதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளையென்றுற்
காங்கதுவெல்லாமண்ணலுமேர்ந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுதலின், விசயனை, 'புண்ணியகம்பி' என்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்து, வெல்புகழாய்! இங்ஙனம் நட்புக்கொண்டவிடத்து, இந்நாடு நின்னுடையநாடு; இவ்வூர் நின்னுடைய வூர்; இந்த இல் நின்னுடைய இல்; யாங்களெல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினனுக்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழியற்குவென்றானென்க. (அஉ)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனுங்கோர்மாங்கனியுண்ணவுற்று
மின்னவிர்கணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிர்கழலினனப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிர்தூறுகின்றவிருங்கனியறவெய்திட்டான்.

(இ - ள்.) விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவகன் வில்லை அம்புடனேவாங்கி அக்கனியையறும்படியெய்தானென்க. (அசு)

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதுவும்பூமிக்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையணுகலுமேந்தமீளக்கி

(பி - ம்.)—1 'பொருளான் மெய்யாகக்'

யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்திடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனுதத்தழுவிக்கொண்டிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) தானெய்த அவ்வம்பும், மானினது கண்ணாகியவதுவும் தானெய்த அவ்வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கண் அணுகின அளவிலே, ஏத்தல்பாத்து எய்திஅவ்விடத்தேநின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினனென்க. (அடு)

1642. வண்கிலைகொண்டவாறும்வார்கணைதொடுத்தவாறுங்
கண்கணைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோணிருந்தவாறுந்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்சென்றகோல்போந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவில்லுடைக்கடவுளென்றான்.

(இ-ள்.) மூட்டிவிசேடமானபடியையும், கிலைவிசேடமாகநின்று கணையைத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கைடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற்கிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் சாம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீவில்லைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (அசு)

1643. மராமரமேழுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்வி
லிராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
யுராமனிவன்கணின்றியுவக்குமாசெய்வலென்று
குராமலர்க்காவினீங்கிக்கோயிலேகொண்டுபுக்கான்.

(இ-ள்.) வில்லைத் தேவிபொருட்டுவளைத்த கையினையுடைய இராமனை மராமரமேழும் உருவவெய்த வலிய விற்றொழிலவல்லனென்பது வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தின்றாக இவன் உவக்குமாறு செய்வேனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றுநீங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டு புக்கானென்க. (அள)

1644. வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமார்ப
னழிகவுள்யானைவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னன்மூரிவிற்றடக்கையாற்குக்
கழிபெருமூகமன்கூறிக்காதலங்காளையென்றான்.

(இ-ள்.) விசயன், வழிவருதலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்றாலே தீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுடாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக்கூற்றை எதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையேமென்றானென்க. (அஅ)

1645. கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்களென்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சார்ந்து
லைத்தகுவிரல்களைந்தினிம்பர்மூவிரலினீளஞ்

க்2க ாகஎஅஎஇஇஇ ஞான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன். யானைத் தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே நூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும், சிறுமீன் தழும்பின்வடிவிற்குமுவமை.

(இ-ள்.) அவன் பின்னும் கிலுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன் கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைந்திற்கருகே யானைத்தோலின் நூற்றுரையையும் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தை யுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டு விற் றொழிலுக்கு அரசனென்றுனெண்க. (அசு)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற்பின்
விண்ணகுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினெல்லான்
மண்ணகத்தில்லையென்பார்வாயிணைமடங்கவந்தான்
புண்ணகத்துறையும்வேலானெனைப்புகழ்ந்தரசன்சொன்னான்.

அமோகமாவாசான்-தப்பாத பெரிய ஆசிரியன்; அமோகம்-தப்பாமை; மாஆசான் - பெரியஆசிரியன்; இன், உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

(இ - ள்.) பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் துரோணாசாரிய னுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினெல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென் பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் தோன்றினனென்றுபுகழ்ந்து, அரசன் பின்னும் ஒருமொழிகூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கo)

1647. விற்றிறனம்பிதேற்றான்விருத்தினாவலனுமன்றி
மற்றுமோர்நால்வருள்ளார்மாண்பிலைவளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டுங்குறையெனக்குருசினேர்ந்தா
னற்றைநாளாதியாகவவர்களுந்பயிற்றுகின்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் விற்றிறலையறியான்; அதற்குப்புதியன்; இவனுமன்றி வேறும் ஒருநால்வருளர்; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை; இவர் களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும்; இம்மென எனக்குக் காரியமெனச் சொன்னனை, அதற்குச் சீவகனும்சேர்ந்தான்; சேர்ந்தபின்பு அற்றைநாள் முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிலாநின்றனரென்க. (கக)

வேறு.

1648. கழலிற்செந்தாமரையடிகள்புல்லித்தங்காதல்கூர
நிழலினீங்கார்நினைத்தனநினைப்பினைமைவாளைக்கி
யழலிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப்
பொழிலின்மிக்கதனிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்தசே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் பயிற்றுகின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அடிகளைப் பொருந்திக் காதல்மிகுதலாலே நிழல்போல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்

(பீ - ம்.)—1 'மீன்போன்ற' 2 'ஆசானென்றான்'

றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் திப்போலே அணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க, அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் கன்மைமிக்கதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத்தால் மணமகளிரைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

"ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணுயர்ச் தோங்கிய கடற்றவும்" (பதிற். கo) என்றார் பிறரும். (கூஉ)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொனிரைத்தாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்[1]வெண்டிகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணார்கவின்கொண்டன
பேசிற்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

(இ - ள்.) வேங்கை பச்சைசக்கயிற்றிலே நிரைத்தலையுடைய பொற்றாலி போலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்டுகிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த் தாற்போலே தேனொழுகும்படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறைய வாகிய பொரிபோலேபூத்தின; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்ந்ததொரு கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவையுடையவென்க. (கூஎ)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய
வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுளமுயர்சண்பகங்
கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக
வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆர்களமுந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை; மேற்கூட்டு வையாத தேருருளை.

(இ-ள்.) மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன; சண்பகம் கோழியிடத்தே கூடின முள்ளுரப்போலே அரும்பின; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கூசு)

1651. வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா
ளரவுபைத்தாவித்தண்ணவங்காந்தளவிழ்ந்தலர்ந்தன
குரவங்கொண்டகுறும்பூழ்போற்கொழுங்கான்முகைசுமந்தன
குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

(இ-ள்.) முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அரும்பின; குருதிக் காந்தள் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டாவிகொண்டாலன்ன வாக முகை நெகிழ்ந்து பின்பு அலர்ந்தன; குரவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் காற்போலே கொழுவிய முகையைச்சுமந்தன; தளவம் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுபோலே அரும்பினவென்க. (கூரு)

1652. சொன்னகன்மலருமல்லனவும்வீழ்பலவின்சூழ்சுளைகளு
நன்மைநூலினையந்தோன்றநன்பொன்விரவினுதியிறற்

(பி - ம்.)—1 'பூந்துகில்'

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொப்ப
வென்னவமாருமருளத்தொடுத்தானினமாலையே.

(இ - ள்.) மாலைகட்டுமாறுகூறிய நூலின்னயந்தோன்றத் தேவருமருள மணிமுதலியனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்களோயும் ஒழிந்த வற்றையும் சுருளகளையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒருவகை மாலையைக் கட்டினனென்க. (கசு)

1653. உளனுண்சிங்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினன்
றேனுண்டோதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேமார்ந்த
நானஞ்சேர்த்துநகுணகலனைவகாறுமதற்றெளித்தபின்
பானுண்டூஞ்சொல்லாளோர்படிவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சினள்.

(இ - ள்.) சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகை மாலையொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி, இவற்றை இனிமைநிறைந்தபுழுகைதத்தோய்த்து அவற்றினெரும்புகளுக்குச்சந் தனத்தோடுகூடிய பனிநீரையும் புழுகையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத் தீவிதாகிய கூரியசொல்லையுடையாள் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்து வணங்கினளென்க.

ஓலைப்பாசுரமான மாலையைப் பிறர் அயிராதபடி இலையுங்கூடக்கட்டி னன். "குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" (தொல். மரபு. சூ. கசு) என்றதனுள், 'கொடை' என்றதனாற் சிங்கக் குழவியுங்கொண்ட வாறுகாண்க. (கள)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிணைமப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றெங்
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றுணம்பியுங்கொள்கவென்றான்
வடிவும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
ணடியஞ்சிலம்பினுட்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவவள்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) அப்படிவி, தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லா லே இம்மாலைகளும் பந்தும் கனகமாலைக்குப்பொருந்தினவென்றாள் ; சீவக னும் கொள்கவென்று கொடுத்தான் ; கொடுத்தபின்பு, அவனைவணங்கி அவற் றைக்கொண்டுபோய், வடிமுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே சிலம்பையுமுடையானுக்குக் காட்ட, அவனும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

படிவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (கஅ)

1655.(க)கொண்டுகோதைதமலரெழுத்துமெல்விரலின்மேற்றுங்கிநோக்கும்
வண்டுசேர்ந்தகுழலாள்வருமூலைகள்பாயவண்டார்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாகிநாடகங்
கண்டுவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சவர்வாழ்க்கையே.

1656.(உ)ஆம்பலூறுமரக்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்
பாம்புபைத்தாங்கணையபவழப்படவரவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிறலழுந்தண்பூவணைக்
காம்பின்மென்றோள்கவின்வளரணைவகல்கவப்பென்பவே.

1657.(ங)ஆகந்தானேர்மணிப்பலகையாகமுலைகணையாகப்
போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழகமாக
வேகவின்பக்காமக்கவருடலினையவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அம்மாலையையாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகிய எழுத்தைவாசிக்குங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல சாறும்பவளவாயார், அழுதன்னூர், பாம்பின்படமனைய அல்குலாராகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆடுகாடகங்களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிற்பிறந்தும் நன்குநுகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்கும் ; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்குமிடத்தே வேற்றடங்கண்தாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர அணையிலேதங்குதல் கலப்பென்றுகூறுவர் ; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம் பலகையாக அவர் முலைகள் நாயாக அல்குல் சூதுபொருமிடமாக இணையில்லாத இன்பத்தையுடைய காமமாகியகவருடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்படி தவஞ்செய்திடங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்தாளென்க.

குழலாள் வாசித்தாளென்க. விடமேறினற்போலே மருட்ட. ஈாடகம் - அவர்வசீகரிக்கிறநிலைமை. (கக - கஅக)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்டழகார், கன்னிக்கலிங்கமகிலார்த்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கிணை, மின்னுக்குழையும்பொற்றோடுமினிராவெருத்தமிடங்கோட்டி, யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாள்.

(இ - ள்.) முறைமைப்படதோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடியினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாம்திரள்வதுஞ்செய்துகணைவன் றீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினுள், அங்ஙனம்வாசித்து, குழையும்தோடுபிறழக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையாளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நினைந்திருந்தவள் இயக்கியிருந்த அழகையொத்தாளென்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இளநலனைத்தியானித்து இமையாதிருப்பாளென்றுணர்க. (கஅஉ)

1659. கொடிவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிநீர்ப்பகழிகொளவாங்கிக், கடிவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகல

ங்கித், தொடிதோணெடப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகள்பசப்பூர, நெடுமொத்தோகைமென்சாயனெஞ்சிற்கிவ்வாறுரைக்கின்றுள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த காரியமயில்போலும் சாயலையுடையாள் வில்லோணை ஏறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப் பிணையினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோள் மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படிக் கூறுகின்றாளென்க.

நிலையைத்தப்புதல் - இறந்துபாடுநீங்குதல். மாலையைத் தன்கேழ்கொண்டுவருதலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினாள். பிணைபோலென்றுல் மேல்வருத்தமின்றி இறந்துபாடுதோன்றுமாம். (கoஉ)

1660. ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
ங்களையிழிலங்க
வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவாப்
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனுவியாதாங்கொல்.

(இ - ள்.) ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்கும்படி வாயை அங்காந்துகின்றாற்போலே இம்மாலை திங்களாகிய பெரியபிறை நிழலுமிழ்ந்திலங்கச் செக்கர்வானுகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னுவி இதன்கண்ணதோ? என் கண்ணதோ? அறிகிலேனென்றாளென்க.

ஏ, அசை. 'வந்தது' என விரைவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினாள். (கoஅ)

1661. வருந்தியீன்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தான்சொற்
கேட்டிலல்கடிந்தாண், முருந்தின்காறுங்கூழையமுனிவார்கின்னை
யென்றுனிவார், பொருந்திற்றன்றுவிதுவென்னுய்பொன்றுமனித்
திவ்வுயிரென்னுய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவு
தியால்.

(இ - ள்.) நல்ல சோலையிற்குயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலைவருகின்ற காலத்தே யாங்கூவுதல் பிரிந்த இவர்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதாயாய் இவருயிர்தான் போமென்றுங் கருதாயாய் முழங்கவிருந்து கூவாகின்றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்னை வருந்திப்பெற்றவள் அவ்வருத்தத்தையு மறந்து உறவைக்கைவிட்டாள்; எடுத்து வளர்த்தவளும் நின்சொல்லின் கடுமையால் இல்லினின்றும் கடிந்தாள்; நீதான் என்பலவுஞ்சொல்லும் மயிற்பாடுமுடையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் நின்பிறப்பையோ, வளர்ப்பையோ, வடிவையோ வெறுப்பாரென்றாளென்க.

'கருங்குயிலே' என்றது சோலைக்கு மறுவேயென்ற தன்மைத்து; இது, செறலின்கட்டிணமயக்கம். (கoங)

1662. பெருவெண்டிங்கண்மாலகப்பூமலர்ந்துபெட்பநகுகின்ற
தருவுகொண்டகுரலன்றிலுயிர்மேலாம்பலுலாய்நிமிரு
மொருபெண்பாலேன்யானுகவுலகமெல்லாம்பகையாகி
யெரிகொன்றீன்றவிலைப்பலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - ள்.) அன்றில்கள் தம்குரலாலே வழிவைக் கொண்டன ; திங்கள் அகப்பூவோடே மலர்ந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது ; ஆம்பலென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவாநின்றது ; இங்ஙனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்றுதேயாஞரு பெண்பாலேனையிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாகவும், கொடியவுயிரே ! நீ தீமேய்ந்து வேறொரு வழிவாகவீன்ற இலைச்சாம்பல் போலே இராநின்றாய் ; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால் ; இனக்கு நினைவு என்னென்றுளென்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆகி-ஆக. பின்னும் இலை போறலின், 'ஈன்ற' என்றார். இது தொழிலுவமம். ஏகாரம், எதிர்மறை. ()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்பும்விடுக்குமாவிவெய்துயிர்க்கும்
பூமென்குழலார்புறநோக்கிநகுவார்நகுவதாயினேன்
ருமமார்பன்ருன்புனைந்ததண்ணெண்மாலைபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத்தமியேனே.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) காமத்தியால் நெஞ்சுவேம் ; ஆகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது ; உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேநின்று கெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளாநின்றது ; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்படும் பொல்லாங்கின் வழிவாயினேன் ; இங்ஙனமாகியதமியேனே மாலை புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன் ; நீந்துதலரிதென்றுளென்க.

அவன்கையாற் புனைதலின், அதுகொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து அதனை மறுத்தாள். (கoள)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றொடித்
தலர்ந்த, [1]வம்பும்வென்றவரிநெடுங்கணட்மாமதிவாண்முகத்திரள்,
வம்புபூத்தமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதேர், கொம்பு
வெந்தீயிடைப்பட்டதொத்தாள்விரைசெய்கோதையே.

(இ-ள்.) முருகன்வேலையும் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய முகத்திரளாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து நின்றதொரு கொம்பு தீயிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (கoஅ)

வேறு.

1665. மணிநிறமானைமசாயல்வளையொடுவண்டுழுசு
மணிநிறப்போர்வையாயவரும்பெறலணும்விற்றுப்

(பி - ம்.)—1 'வம்புபூத்த'

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மாலைகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிநிரூர்ப்பவென்றூள்.

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாரும்தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டானது வண்டுமூசுமாலையை, நோயைநிறமாகவுடைய புறஞ்சொலென்னும் மிநிரூர்ப்பக் கொண்டேனென்றூளென்க. (கo)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலர்ந்தவாட்கட்
போதலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலர்தொடுத்தமாலை
யாதலாலலராதாகாதொழியுமேயழுங்கலென்று
மாதுலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கிளிமொழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலர்ந்த கண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே ! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்தமாலையாதலின், அலரிடத்ததாகாதேடோமோ ; இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி ஆற்றுவித்ததென்க. (கக0)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவர்ந்த[1]வீர்ந்தாணிலூன்
றன்னையாளும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பிலுண்
மன்னுமாலைகொடுத்தவனுக்குய்த்

(இ - ள்.) என்மனத்தை இறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்டதாணிலூன்றன்னை யாளும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநாள் தன்செப்பின்மாலையை அசங்கவிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டுபோய் அவனுக்குக்கொடுவென, அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையணுகினளென்க. (கக0)

1668. அணுகிமுன்னின்றவசங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்
பிணையனீட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகமோக்கலுந்
துணையிமேருகையென்னங்கைக்குத்தொங்கலொருதிப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்மேருண்மருந்துநீயாருயிருநீயேயென்றூள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமணுகி முன்னேநின்ற அசங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை அவன்வாங்காதே அவளைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே ; தோண்மெலிவுக்கு மருந்தும் நீயே ; உயிருநீயே ; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றூளென்க. (கக0)

வேறு.

1669. மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமாண்பினோ
ரென்றவனைக்காட்கஃ

(பி - ம்.)—1 'ஈர்மலர்த்'

ளன்னமன்னகடையிலுடான்வருந்துமெனகோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், அரசர்கோயிலிற்றங்குவார் ஐம்பொறியையு மடக்குவாரே ; இது தகாதுகாணென்றுரைக, நீ அஞ்சிலையென்று அவனை இகழ்ந்தவளுக்கு, அவன் பின்னும், கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியனுய்ந் நிற் றின்றதன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதுகாணென்றுரைக, அவளும் கனக மாலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்ந்தா னென்க. (ககஉ)

1670. குஷிகமார்ந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைகீட்டி
யொலியலேற்றுணிஃதாழ்வினையாலுள்ளஞ்சுடுமாலென்ன
மெலியவெம்பினைகின்றுரைப்பும்வகைதொடங்கினள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனநேர்ந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவா ங்கினன்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற தென்றுரைக, அது கேட்டபின் அரங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலை வருந்து கின்றவள் பிழைக்குமுபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினளென்க. (ககச)

1671. நீர்செய்காந்தமணிகூந்தளம்பாவைவீண்டழகிய
கள்
ாமலைவ
ள்

(இ - ள்.) சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கல்லையுய, ய கூந் தளம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், மெடிய தாம ரை வளையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளை அணிவித்தாள்; அவைகுளிர்ச் சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம். (ககரு)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்
தெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்குமருமணியினைச்
க்கப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு
மவ்வறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகணிடினுள்.

ஊறு - பரிசம்.

(இ - ள்.) கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்கும் குளிர்ந்த டையதாய் மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்கும் முத்தை காக் கப்பட்டதனைப் பின்னுமணிந்து குழலாட்கு வேறும் காடி னைளென்க. (ககசு)

1673. களிசெய்கோசிகநீர்விழக்கடிமாலைமேற்றொடர்ந்துகீழ்
களிசெய்தண்பூஞ்சலஞ்சயனமாக்கிகன்னீர்பிலிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள்சாந்தாற்றிடொன்றலைவட்டங்கொண்டேந்திவீசச்
சுளிகொள்1சந்தின்கொழுஞ்சாந்தமாகமுழுதுமெழுகினள்.

(இ-ள்.) மேலேகட்டி நீரைத்தாங்கின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டுன்நீர் மாலையாலே வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையைஆக்கி நீரைப்பிலிற்றும்வாயையுடைய சாந்தாற்றி ஆலவட்டமென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்க, குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினளென்க. (கசள)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலைமுகங்கரியநீர்துளும்பநின்றுநீடி
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றெரிந்தவிளங்குமாலை
பொம்மலோதிக்குத்தானேதுணையாம்2புணையாயிற்றே.

(இ-ள்.) சுரஞ்சேனமாலை கருக, கீழ்நின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெம்மைமிக்கது ; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலைதானே ஓதிக்குத் துணையாவதொரு தெப்பமாயிற்றென்க. (கசஅ)

1675. வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தா
காசில்கல்விக்கடலேக்கரைகண்டார்காளைமாரே.

(இ-ள்.) நீலப்பூமுதலியனை போர்கூறிவந்து ஓரோசனைநீளத்தே உடையும் நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமாலை, தனக்கு அங்கவிலாசினி தூதாக, மாலை தெப்பமாக நடக்கின்றகாளிலே, விசயன்முதலாயினர் கல்விக்கடலேக்கரைகண்டாரென்க. (கசக)

வேறு.

1676. பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர்தூக்குமாறும்
வருகணைவிலக்குமாறுமம்வாளமர்நீக்குமாறுங்
கருவியுட்காக்குமாறுங்கணைபுறங்காணுமாறும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றார்.

(இ-ள்.) வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யுமாறும், தம்மேல்வருமம்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளுநிலைமறிந்துகொள்ளுமாறும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமாறும், சேர்ந்தாற் பகைவர்கணை புறமாக்கித் தம்கணைசெலுத்தவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருந்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

(பி-ம்.)—1 'சாந்
யாயிற்றன்றே'

எனவே, "தொகையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமும், தவிர்த்துவினை செயலு மெனைவ வினையாம்." இவற்றை வடநூலார்1 பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமைபற்றி விஸ்தியேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம்பொது. (கூ0)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்கள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறு2மருப்பிடைக்குளிக்குமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாறேநுனித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

(இ - ள்.) தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலே புகுந்து மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே உடம்பு பிரழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினுல் அது படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புகுதும்படியையும், அது கோபத்தற்கு இறங்கினுற் கொம்பிரண்டிற்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கற்றவன், அத்தொழிலே நூலிற்கிடந்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்றுரென்க.

இது, தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (கூக)

1678. கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோருங்
கடிகடைப்புரவிப்போருங்காப்பறக்கற்றுமூற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமூன்று
மூடனறிந்தும்பரார்க்குமூரைப்பருந்தகையாளர்.

(இ - ள்.) தேரிற் பொரக்கருதினபோரையும், குஞ்சரத்தாற் பொரக்கருதினபோரையும், புரவியாற் பொரக்கருதின போரையும் வெளியாகக்கற்றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுறலறிந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாளும், இலங்கும்வில்லும், எறிகோலுமென்கின்ற மூன்றையும் சேர அறிந்து, மேலாயகிலத்திற்றேவர்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினரென்க. (கூஉ)

1679. தானையுளன்றிகின்றதனியிடமொற்றிமன்னர்
தானைமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினர்மைந்தரென்று
தானைசூழ்மன்னற்குய்த்தார்மன்னனுந்தருகவென்றான்.

(இ - ள்.) தாம்படையினுளன்றித் தனியேநின்றவிடத்தை ஒற்றிப்பார்த்துப் பகைவர்படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளராத்தன்மையின்றி அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னர்; அவனும் யாம் காணும்படி அவரைக் கொணர்கவென்றானென்க.

(கூங)

(பி - ம்.)—1 'பஞ்சாங்கம்' 2 'மருப்பிடையொளிக்குமாறும்'

1680. மழையொடுசூழ்ந்துகொண்டவான்றுகள்சிலையினீக்கிக்
கிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந்துமின்றிரிவவேபோல்
விழைவுறுகுமார்புக்குச்சாரியைவியத்தானர்.

சூழ்ந்துகொண்ட மழையையும் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சர கூடங்கட்டி அதனுல் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும், பயன்கொண்டதன்மையையும் இத்தோடர்நிலைச்செய்யுளுட் கூறுமையின், நெருப்புநீருமாகிய அத்திரங்களைவிட்டானென்றல் பொருந்தாது ; விசயன் காண்டவவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க.

(இ - ள்.) குமரர், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையாகக்கும்படி அவ் வில்லைவளித்துப் பகழியாலே நூல்பிளக்கவெய்து வாளாலே நூல்பிளக்க வெட்டி வேலாலே நூல்பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மின்திரியுமாறுபோலச் சாரியை திரியுந்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை நெற்றிதக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினர் ; மேலேக்கியும் கீழ் நோக்கியும் நேருமேயெய்தலாம். (கூஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்
திசையெலாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தணன்செம்பொனுல
னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனேயசலகீர்த்தி
வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

(இ - ள்.) விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்குக் கதம் பன் முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசு ராமனே, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகீர்த்தி அனைவிலா னுகிய அசலனென்னும் வீரனே, புரவிக்குச் சேனன் வசை யென்று இவ்வைவரும் எல்லாராலும் புகழப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்றது ககுலனை. (கூஉரு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்டுகண்குளிர்ந்துநோக்கி
யேவலானரசனென்றேவிருபிறப்பாளரல்லார்க்
காவதன்றின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து
காவல்செய்திவ்வல்வல்லேகானையக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், மக்கள்கல்வியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்த ஏவலான் ஒன்று அரசனுதல், ஒன்று அந்தணனுதலாம் ; இரண்டுமொழிந்த சாதியிலுள்ளார்க்கு இக்கல்வியுண்டாகாது ; ஆதலால், அவனை யான் நீங்காத தொரு தானையயிட்டுச் சிறைசெய்வேன் ; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மி னென்றனென்க.

நிகளம் - மகட்கொடுத்தல். (கூஉசு)

1683. கல்வியுங்கொடிதுபோலுங்காவலன்காவல் தன்னை
யொல்லலன்சிறைசெய்கின்றுனென்றவன்கருதிற்றேறார்
பல்சனம்பரிந்துநிற்பப்பார்த்திபகுமரன்சேர்ந்தான்
வில்வலாற்கொண்டுவேந்தன்வேறிருந்திதனைச்சொன்னன்.

(இ-ன்.) அரசன் இக்கல்வியுடைய காவல்தன்னைப் பொருளைச் சிறை செய்யாநின்றுனுதலாற் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி, அவனினைத்ததறியாராய்ப் பலரும் வருந்திநிற்கின்றவளவிலே, சீவகன் சென்றுன்; அங்ஙனஞ்சென்றவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினனென்க. (கூஎ)

1684. புண்முழுதுறைஞ்சுங்கோட்டுப்பொருகளிறனையதோன்றல்
மண்முழுதன்றிவானுமம்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகாணேன்
பண்முழுதுடற்றுந்திஞ்சொற்பாவைநின்பாலனென்றுன்.

பறவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடைய களிறு. இவர்க்குநீகொற்றங்கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்து கைகூடுதலன்றி மறுமையில் வானும் வந்து கைகூடும்படி ஞானநெறியையுந்தந்தாய்; கல்வினைசெய்தாருடம்பிற் கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது, இவர் போர்த்தொழில் காணப் பெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்னெறியைச் சேர்வித்தலின் ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

(இ-ள்.) தோன்றல்! தந்தாய்; யானும்பெற்றேன்; ஆதலிற் காளாய்! கைம்மாறுகாணேன்; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மாறென்றுனென்க.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும் விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய்; யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றுமாம்; இந்திரனேனென்றுமாம். (கூஅ)

1685. மூடிகழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குருசிநற்றன்
வடிவமைமனலென்றுகவாக்கொன்றுமறுத்தலோடுந்
தடிசுனைவத்தொளிறும்வேலான்றன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசினையசொல்லாலிற்றனவிளம்புகின்றுன்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமரசன்கூற, குருசில், தன்கருத்தைத் தெளிவியாளுய் அவள்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமனம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்தை வேட்கையின்றுக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன் கையைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறுகின்றுனென்க.

வடியமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க. (கூக)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னனைனையங்கை
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி

மூவியறிநிதலின்றிச்சாதகமுறையிற்செய்தா
ரேவியல்சிலையினுய்க்கேயுரியனென்றுரைப்பநேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் திருவையொத்த நங்கையாகிய கண்ணி பிறந்த வளவிலே, கணிகளீண்டி உதயாரூடக்கவிப்புக்களில் தப்பின்றுகச் சாதகத்தை நினக்கேயுரியமுறைமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கே இவளுரியளென்றுசூற, அவனும் நேர்ந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவளெருவனென்றலின், இவனேயாயிற்று. (கஉ0)

1687. வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைகண்ணுட்
பாரெலாமறியகின்றுபடாமுரசார்ப்பதீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்தினிலம்பருகுகின்றான்.

(இ-ள்.) முலையினுட்கும் தடக்கையாற்கும் மண்ணுசெய்யுநாட் செப்பினர்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப்பத் தியிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைதலத்தைப் பருகாகின்றனென்க. (கஉக)

1688. மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுத்தஞ்
சூட்டியவோடைபொங்காணெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டுவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிற்குவமை.

(இ - ள்.) அவன் பருகுகின்றபொழுது அவள்முலையாகியயானைகள் சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க காணென்னுந் தோட்டியைக் கெடுத்துச் சாந்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறுதவிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமெங்குமுறுவித்து மாலையையுழக்கிப் போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தாசியையுழக்கியென்றும் கொள்க. (கஉஉ)

1689. ஓண்மணிக்குழைவிம்மிசவொளிர்ந்துபொன்றேலுமின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுத்துங்
கண்ணியும்பசும்பொனுஞ்சுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமரன்றன்னைடாயிழையாடினாளே.

குமரனென்ற ஆயிழையாடினளெனவே, * ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின்வழித்தாய் இருவருமாடினரென்பதுபடநின்றது. எனவே அவன்வண்ண

---

* "ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே" (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. அ); இச்செய்யுளுக்கு வினைமுடிவாகிய உரை, பிரதிகளிற் காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப்ப ஆடலுனென்றும், அவள் வீச மின்னப் புடைப்ப ஆடலுனென்றுங்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண் டுதலின். (கூடூ)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்மூலகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்மேரண்மணித்தாடாக்கொளுத்திவாட்க
ணைசுறுவயிரத்தோட்டுநுதலணிந்தழுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வனைத்தலிற் கண் தோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப நுத லணிந்தென்றார்; கூடநிமிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

(இ-ள்.)சீவகனுகியகளிறு, செவ்வாய் கவளமாக அல்குலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்மூலகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியா லேபூட்டிக் கண்ணுகிய தோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்டதென்க. (கூச)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதாலுறுவனையகலமூழ்கிச்
செப்பிணையனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமாத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்ரேற்றமொத்தான்.

(இ - ள்.) தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதாள் அகலத்தே தன்மூலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமூழ்கப்பட்டுத் தான் வல்லியின்ரேற்றத்தை ஒத்தா னென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடு ப்பதொரு வல்லி, இல்பொருளுவமை. (கூடு)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னுற்கங்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையழுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற
வாய்விடாள்பருகிமிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லாள்.

வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்து [1] மாறினதோள்.

(இ - ள்.) செல்வன் எரிகின்றகாமத்தாலே விள்ளாளைப்த் தோளாலே அழுதமென்றுகருதி அவள் ஊடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவித்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினளென்க. (கூசு)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரழுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிநலநுகர்ந்துநாளும்
[1]வரையுடைமார்பனுங்கண்ணைவகினனென்பமாதோ
கரைகடலனையதாணைக்காவலன்காதலானே-

உயிர் - சீவகன்.

(பி - ம்.)—1 'மாற்றினை' 2 'வரையகன்மார்பனுங்கு

(இ-ள்.) வரை தோற்கின்றமார்பன், அமிர்து தனக்கோருயிரைப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமூரையை இப்பொழுதுடைய மாதரதுநலத்தை நாளு நுகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கினனென்க. ()

1694. வாளிஞண்மிடைந்தகண்ணுள்வருமூலைத்தடத்துள்வைகித்
தோளிஞண்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
காளைசெல்கின்றகாளைநட்கட்டியங்காரன்மூதூர்
மீளிவேற்குருசிற்குற்றூர்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

(இ-ள்.) காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணுளது மூலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி கடக்கின்றநாளிலே, இராசமாபுரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றூர்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றேனென்றுரென்க. (கஉ அ)

1695. வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாந்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்காளுள்ளுழியுணர்தல்[1]செல்லான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டொழுகுநன்னுட்
டுண்மதிவருந்தாடியொளிநகசெய்திஞனே.

(இ - ள்.) சீவகற்கிளையான் மதியையிழந்த உரோகிணிபோலேமயங்கி மதியாற்சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியாளுய் காட்டுன்கண்ணே அறிவுவருந்தத்தேடிப்பின்பு குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (கஉக)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளிழையவளைக்கேட்பானுறுவலிசெல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழ்க்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளத்தான்மூரலுற்றுக்கோலமைவீணைகொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஆண்டுக்காணுதே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிழையவளைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுனைந்ததொரு புனைப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணையைக் கைக்கொண்டாளென்க. (கசo)

1697. ஆடகச்செம்பொனணியாரனையவார்ந்தனையதிண்கோன்
மாடகமொண்டுகொண்டுமாத்திரைநிறையவீக்கிச்
சூடகமணிந்தமுன்கைத்தொகுவிரல்[2]சேப்பவெற்றித்
தோடலர்கோதைதீந்துணிவினிற்பாடுகின்றுள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

(இ-ள்.) கோதை பொன்னணியிற்கட்டுள செய்யொழுகிறற்போன்ற நரம்பினை மாடகத்தாலேமுகந்துகொண்டு நிறையவீக்கிக் குவிந்தவிரல் சிவக்கும்படி தெறித்துப்பார்த்துக்கீதத்தைத் தெளிவோடேபாடாநின்றுளென்க.

வேறு.

1698.(க) இறுமருங்குல்போதணியினென்றிணைந்துகையி
னறுமலர்கள்சிந்துவார்கண்ணீர்துறந்தார்
கண்ணீர்துறப்பதணிவளையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணீரைவாழுத்துறைப்பத்தோழிகழிவேனே.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) தோழி ! அவர்துறப்ப, வளையும் துறப்ப, கண் மாறுதேயழ, இங்ஙனம் கழிவேனே ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றுளென்க. ஓகாரம், வினை. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699.(உ) பூமாலைசூடிற்பொறையாற்றுநுண்மருங்கு
லேமாராதென்றிணைவாரெண்ணீர்துறந்தா
ரெண்ணீர்துறப்பவினவளையுந்தோடுறப்ப
மண்ணீர்வேற்கண்டுயிலாதோழிமருள்வேனே.

(உ) மூலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றுதமருங்குல் மாலைசூடின் முறியும். மண்ணுதல் - மஞ்சனமாடுதல் ; கடைதலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700.(ங) வண்டேதவம்மருங்குலேமென்றுபூமாலை
கொண்டோச்சுங்காதலார்கூடார்துறந்தார்
கூடாரவர்துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்

(ங) வண்டுத - வண்டு இயல்பான மனத்தையூத. ஒப்பனைக்குப் பூவும் மாலையும் வந்த அளவிலே, பூவை அவள்கையினின்றுஞ்சிந்தி மாலையை அவள் சூடாதபடி தன்கைக்கொண்டு, இஃதெடுத்திலேனையின் மருங்குன்முறியு மென்றுகூறி, படிந்தவண்டை அதனுனேட்டினனென்றுணர்க.

பாமுற்கூறிற்றேயாம்.

வேறு.

1701.(ச) ஊன்றகர்த்தினையபோன்றுழுடெரிமுளைப்பபோன்றுங்
கான்றமென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லணையாழ்கைநீக்கித்

(ச) தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முளைப்பனபோன்றுந் தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலினைய காய்கான்ற பஞ்சென்க.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பாடுகின்றவள், கழிவேனே ? மருள்வேனே ? துயர்வேனே ? என்று பாடியாழைவைத்து அணையிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே நீட்டித்தாளென்க. (கசஉ - ரு)

வேறு.

1702. நுண்ணியவரியொடிரண்டுநோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலங்கினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்கலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினள்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

(இ - ள்.) வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றிய அண்ணலை அங்
ல
னின்றுநீங்கப்பட்டு மேனியும் வாடினளென்க. (கசசு)

1703. மின்றவழ்மணிவரைமாலைமார்பனைப்
பொன்றவழ்திளமுலைபொருதுபுல்லுநா

பொருது - பொர.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வாடினவள் வரைபோலுமார்பனை இப்பசலைபரந்த முலைகள் புல்லுநாள் என்றுதானென்று சென்றநாள் ஒழிந்தநாளைத் தன் ஞானத்தால் நினைந்திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றுனென்க. (கசள)

வேறு.

1704. ஐவினைகலங்கின்றுங்கடிதொழுதிறைஞ்சிறற்கு
மைவிலைபெற்றகண்ணுண்மைத்தினைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவேலான்மூவிற்கணிறைஞ்சினின்றான்.

(இ - ள்.) ஐந்துவிற்கிடைநீளத்தேநின்று அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்ந்துநின்றவனுக்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணுள் அவனை மருண்டுபார்த்து, வேலான் ! இங்குனேபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காமனும் பின்னே மூன்றுவிற்கிடை நீளத்தேவந்து வணங்கிநின்றுனென்க.

மொய் - பகை. இறைஞ்சிறற்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு மருண்டாள். வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமன் இறைஞ்சி நின்றுனென்று தேவர் கூற்றுக்குக. இனிப் பிள்ளையை உவந்துகூறுமாறே கூறினுளென்று அவள்கூறலுமாம். (கசஅ)

1705. திங்கள்வாண்முகமுநோக்கான்றிருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பரப்புநோக்கான்

ளென்னவின்னணமியம்பினனே.

(இ-ள்.) கயற்கண்ணினுளுடைய, முன்பு திங்களையொக்குமுகத்தில்இப்
பொழுதுநிகழ்கின்றவாட்டத்தையுநோக்காளாய், முன்புநன்றுகியமுலை

பொழுது பசந்தபசப்பையுநோக்காதுய், முன்பு கலாபமின்னுமல்குலில் ஆடைமாசுண்டதன்மையையுநோக்காதுய்த் தானிறைஞ்சிநிற்றலின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எங்குளாரடிகளென்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினனென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்தமிகுதியைத் தானுணராதே அவட்குப் பொருந்தாதகொருமொழி மேற்கூறுகின்றனென்பார், இன்னணமியம்பினனென்றார். (ககக)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினனேல்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலைவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினுலேறற்றவொன்றேநீளெரிபுகுதலொன்றே
வறியலென்கொழுகன்மாய்ந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

(இ - ள்.) புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானுயின், நீ கோற்றலொருகாரியம் ; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம் ; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றனனென்க. (கஙo)

1707. காய்தழல்[1]கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்றி
யாய்கழற்குருசில்வாடியற்புத்தீயழலுணிற்ப
வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றுள்வணைகுழற்கற்றைவண்டார்த்
தோய்பிழிதுளிக்குங்கண்ணிச்சுரும்புசூழ்கொம்பனுளே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிக் குருசில் தீமேய்ந்தகற்பகம்போலே அன்பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாடிக் கன்றிநின்றனுக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தையும், வளையதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங் கண்ணியினையுமுடையதொரு கொம்பனுள், மூற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகூறதலுற்றனென்க. (கஙக)

1708. மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குருசிலோகம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்கலெய்திவீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப
மதிமுகமறியுமாமேவாடுவதென்னையென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதை தந்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவள், குருசிலோ கம்மை நினையானுய் ஊழின்முகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தைநுகழ்ந்த, மதிமுகமென்னும் விஞ்சையையறிந்திருக்கின்ற காமமே இதற்குப்புலப்படுதன்றி அவர்க்கு ஏதமுண்டாமென்றுவாடுவது என்னென்று காமனைத் தன்னையுயர்த்துக்கூறினள். இதனுல், அவன்செய்திகூறினள். (கஙஉ)

(பி - மி.)—1 'கதுவப்பட்ட'

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்நுமையளுரைக்
காண்டியென்றுரைப்பக்காளையெழுமையுமடிமைகோ
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைதவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றினினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) வில்வல்லாய்! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு நேரின் நும்முடையதமையளுரைக் காண்டையென்று தந்தை அசதியாடிக் கூற, அவனும் இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று நேர்ந்தானுக, அவன் ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினன்; அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிற்றென்க.

நீண்டதென்றது இவனுக்கு மிகவும் அரியகாட்சியை. அரிதன்றுக விளக்கிற்றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியவூர் தூரிதன்றுகவென்றலுமாம். (கருங)

1710. பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலைவேய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வாணை
[1]விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றெழுதுமெய்குளிர்ந்துநின்றான்.

கையகள்ளையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்: அரசர் தமதாணையால் இவ்வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவராதுசாபத்தால் தன்னிலையன்றிப் பூவளவேயுண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாறும்; கவிரமும் அவ்வாறும். இனி உத்தரகுருவிலுள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலைக்குக் கற்பகமாலையென்று ஒருபெயருமாம்.

(இ-ள்.) அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வாணை நந்தட்டன் எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனுய்த் தொழுது குளிர்ந்துநின்றனென்க.

நோக்கியென்றது, தந்தை அவன்வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று கூறியவதனை மனத்தால்நோக்கியென்றவாறு. (கருச)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவண்டமிர்தாரிணன்
பொய்யதன்மையிற்பூங்கழலானடிக்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினன்

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

(இ-ள்.) தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினை அளவிலே, தாரிணன், 'வீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப' (சீவக. கஎ0அ) என்றது பொய்யன்மையாலே, யான் சீவகனடியைச்சார்வேன்; அதற்கருளென்று மையல்நெஞ்சினேடு இறைஞ்சினனென்க. (கருடு)

1712. மதுக்கைகமாலையும்வண்டுமிர்சாந்தும்
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாளுஞ்சுரிகையுங்
கதுப்பிணைமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினள்.

கையையுடைய மதுமாலை. மயிருக்கு இனிய புழுகு.

(இ - ள்.) பாவையும் மாலைமுதலியவற்றை யானிருக்கின்றவிடத்தேதா ருங்கோவென்று ஏவல்செய்வார்க்குக் கூறி அவர் கொண்டுவந்தவற்றை நீ அணியென்று இவனே ஏவினளென்க. (கருசு)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதிர்
துணியவீசுந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
ணைசெய்கோதையங்காமினியோதினள்.

(இ-ள்.) பளிக்குமணியின்மேலே இளையகதிரைப் போர்த்தன்னவாகத் தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே இருடுணியவீசும்ஒளி மேனியையுடையனைய்க் கலங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற பின்பு, அவள் அழகிய ஆகாசகாமினியை ஓதினளென்க.

பல்கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியினென்றது, இப்போ ழுது சீவகன் கொண்டுநிற்கிற நிறமும்வடிவும் அவனைக்காணுமளவும் இவனு க்குநிற்கவென்றுநிருமித்ததனை. இங்ஙனநிருமித்தது, கந்தட்டனென வழிவுட னே கொண்டுபோய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்குறுகா அருங்கடிவரைப்பினு ள்ளே (நேடுநல். கoள) வைத்தாற் சீவகனறிவதற்கு முன்னே தெய்வபிறக்கு மென்று கருதியும், புறம்பேவிட்டாற் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதொரு பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்குஅறிந்து கோயிலுட்சேறலரிதென்று கருதியுமென்றுணர்க.அஃது, "அந்நாட்டவ்வூரப் பெயரல்லாப் பெயர்சொன்னன்" (சீவக. கசுநஎ) என்பதனுணர்க. இத னானே சுதஞ்சணனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வழிவும்பெயரும் வேறுகவே நிகழ்த்துகின்றனென்பதூஉம் பெற்றும். வழிவுமறையாக்கால் இவை மறைத்ததனற்பயனின்றும். இவ்விலம்பகங்களிற்சீவகனென்றபெயர் தேவர்கூற்று. பொருளுரைக்குமிடத்து அப்பெயரேகூறிப் பொருளுரைக்க வேண்டுதலின் வந்தது. அந்திலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணர்க. இனி இவ்வாறன்றி அரசர்குலத்திலும் வணிகர்குலத்திலும்பிறந்தவர்கட்குச் சிறிது வழிவொப்பன்றி ஒருவழிவேயென்றுமேற்கூறுதல்பொருந்தாது. அதுதேவர்க் குக் கருத்தாயின், ஈண்டன்றிப் பிறண்டும் இருவர்க்குமொருவழிவென்றே கூறுவர்; அது கூறுமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. ()

1714. சாந்தூ[illegible]மெ[illegible]
ராய்ந்ததாமங்கணற்றியதிற்புகை

1யேந்தியிட்டிலையாரொடுநீங்கினுள்
காந்திவண்டுணுங்கற்பகக்கோதையே.

(இ - ள்.) கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்றஇடத்தைமெழுகி நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தாளென்க.

காந்தி - பரிந்து. (கநஅ)

1715. தூமம்மார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளிமேற்
காமன்றம்பியிற்காளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதொர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிநந்தனையென்பவே.

(இ - ள்.) நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் ஏமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்ளே இட்டுவைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம் ; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும்நிருமித்தவடிவாயிற்று. (கநக)

1716. மின்னும்பூணும்மிளிர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்2பூமர
மன்னகாளையமர்துயிறேறினுன்
மன்னும்வெஞ்சுடர்மாக்கலிவர்ந்ததே.

(இ - ள்.) விளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததொரு கற்பகமரத்தையொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான் ; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே வந்து பரந்ததென்க. (கஙo)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணுள்செல்கென3விடுக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினுனைக்கண்டிவந்தருகுசேர்ந்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னுன்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுனெனவே காமனும்.

(இ-ள்.) தத்தையாலே போவென்று விடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தவளவிலே, அமிர்தமன்னுனெனுகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அருகே சேர்ந்தானென்க. (கஙக)

1718. தெய்வமேகமழுமேனித்திருவாளிகலந்தமார்பி
னையகீயாரையென்றுற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பணிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையலங்களிறுபோலுமைத்துனற்கிதனைச்சொன்னுன்.

(பி - ம்.)—1 'ஏந்துவித்து' 2 'பொன்மரம்' 3 'பணிக்கப்பட்ட'

சீவகன்கொண்டவழிவுகொண்டு நின்றதொரு தெய்வமாதலின், தெய்வமே கமழ்மேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய்வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிகுதியாலுணர்தலின், இவற்குச் சிறிது வேறுபாடுமுண்டென்றறிந்து நீயாரையென்றான். யாரை: ஐ, அசை.

(இ - ள்.) மேனியையும் மார்பினையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வினவினற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன்மீண்டு போய்க் கோதைமார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக் கூறினனென்க.

வசுந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை இதனையென்றார். இவ்விடத்திருந்து உரைகொடாதிருந்ததும், அவன்வெறுதபடிகாத்ததும் இவன் மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (கசுஉ)

1719.(க)சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத்துணீருங்
கெந்தநாறகிலுமுந்துங்கிளரொளிவிளக்குமேந்தி
யந்தில்விற்பயிற்றுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றாண்
மந்திரமடந்தைகையன்னாள்வசுந்தரிவந்துசொன்னாள்.

1720.(உ)ஆகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தடிகடாமே
நீரிற்கிடந்ததென்கொலென்றியானினைந்துபோகிச்
சேர்துணைகழறச்சென்றேனென்செல்வியோடாங்குக்கண்டேன்
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றாள்.

1721.(ங)கணைகடிகண்ணிசால்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்,
மணியிலங்கொண்பொன்வைவாள்கேடகமருங்குவைத்த
விணைகடிசீயமன்னுனிளமையும்வனப்புமேருந்
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினிற்பொறியொற்றிக்கொண்டான்.

1722.(சு)நீண்டதோணெடியசெங்கணீலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சிப்
பூண்டதோரோரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குங்
காண்டகுகாதிற்றுழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா
ராண்டகைகயழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றாள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) அந்தில், அசை.

(இ - ள்.) மந்திரமாகிய மடந்தையை ஒப்பாளாகிய வசுந்தரி விற்பயிற்றுத்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையேந்தி அவ்விடத்தேசென்றவள் வந்து எனக்கு ஒருவார்த்தைகூறினாள்; அவள் கூறினபடி: அடிகடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடே கிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோயித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே அவ்விடத்தேகண்டேன்; ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அங்ஙனமை

யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள்; அவள் அங்ஙனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயான்கண்டஞ்சாத சீயமன்னான் றன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற்றப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவடிவையுங்கூறின், நின்உத்தம இலக்கணத்தை யொத்திக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையும் கண்ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியையும் குண்டலத்தையுமுடையவ அழகன் யார்? அவனை யானறிகின்றிலேனென்றுனென்க.

வசுந்தரி, அடிகள்வெறுநிலத்தேதங்கிடந்தாரென்று கழறச்சென்றேனென்றமையானும், விசயன் நிற்பொறியொற்றிக் கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றே கூறினார். உவமையாவது சிறிதொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அஃதன்மையுணர்க. பொறியும் ஒன்றிலழுத்தினல் ஒப்பன்றி யதுவேயாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிருமித்தமையேகூறிற்றும். வசுந்தரி மகடூஉவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்ந்திலள். (ககூ ந - சு)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனந்தட்டனேயாம்
புனத்திடைமயிலனாளாற்பொருளுரைபெற்றுவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றுங்கெய்தினனென்பவன்றே.

'யாம்' என்றேபாடம்; மைந்தன்யாமென்பவெனக் கூட்டுக. பொருளுரை - மந்திரம்.

(இ-ள்.) விசயன்கூறியகூற்றை இவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்டமைந்தனே காமென்பர்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைபொருளுரையாலேயான்கொண்ட இவ்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றணுகினனென்க.

என்பவெனைப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசுந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன்றே - அப்பொழுதே. (ககூஎ)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற்
றிருமுகஞ்சுடரோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
றருமவேயரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி
திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின இளங்கதிர் கருமுகிலிடத்தே விடாதுநடப்பதேபோலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுவமை; "கடற்றோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்தே" (சீவக. உசகூஎ) என்பர்பின்னும்.

(இ - ள்.) சீவகன் தன்முகஞ்சுடரதோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான்; அப்பொழுது தருமனை அரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (கசுஅ)

1725. தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடத்தையொத்தான் றமையனும்பருதியொத்தான்
ரூமரைக்குணத்திரனேமும்மூறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்கணீரான்றன்னுறுபரிவுதீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான்; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பருதியையொத்தான்; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடையகுணத்தினனே அன்பின்மிகுதியால் முக்காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சீவகனும் தனக்குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்ந்தானென்க.

என்றது, யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக்குற்றுக்கிடந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீர்ந்தானென்க. (கசுக)

1726. என்னுறுநிலைமையோராதெரியுறுதளிரின்வாடிப்
நன்
யா
டம்
பபின்வுசெயதேன்பேதைம்யென்கவலலவென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை ஓராதென்றது தேவன் கொண்டுபோந்தநிலைமையையறிந்தும், உண்மையென்றுணராதேயென்றவாறு; "கொண்டுபோமியக்கன்" (சீவக. ககஙக) என்று இருடிகூறியகூற்றைக் கந்துகன் கூறக்கேட்டும் இவர்வருந்துவரென்று இங்ஙனங்கூறினான். பொறியிலாதேனென்றது இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் கல்வினையில்லாதேனென்றவாறு.

(இ - ள்.) பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனைச் சிறைசெய்வித்துப் பிரிவிப்பதொரு தீவினைவந்து முன்னிற்றலாற் குணமில்லையது ஒருயிர்க்காகப் பல்லுயிர்க்கும் தீங்குவருகின்றவிதனை ஓரேனைப் பேதையேனுகிய யான் மதனன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போனதீங்களும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோராதே வாடிப் பின்பு மூடியஅனுபவிக்கும்துன்பத்தைச் செய்தேன்; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றனனென்க.

இதனையென்றது, களிற்றிடையுதவியதனை. மூன்றும், "ஊழ்வினையென்றுவிட்டான்" (சீவக.ககசஎ) என்றார். இனி,மூன்றுறவென்றதனை அச்சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதுபொருந்தாது; என்னை? தான்மேல் வருகின்றதறியாதலானும், ஆசிரியன்கூற்றுலே ஓர்யாண்டு அவனிருப்பனென்றுணர்ந்து, "இன்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லைநாள் வந்ததில்லை" (ஷெ. ககருசு) என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (கஎ0)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமூற்றீரடிகளேயல்லிர்மேலப்
பூக்குலாமலங்கன்மாலைப்புட்கொடியாற்குமூண்டே
வீக்குவார்மூலையினூர்போல்வெய்துயிர்த்துருகிநைய
நோக்கினீரென்னேயென்றுணதியழற்குட்டமொப்பான்.

(இ - ள்.) நந்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமூற்றீர் நீரேயல்லிர்; மூன்னுள்ள இராமனுக்குமூண்டு; அவன் இங்ஙனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு மூதவியாகக்கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிரைப்போலே உதவாதே யிருந்து வருந்தும்படி என்னைப் பார்த்தீரென்றுனென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனே மதனன்மேலே செல்லென்னுதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (களக)

1728. குரவனைப்பேணலின்றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவக்
தரவந்தபயத்திணுலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
பருவருந்துன்பமூற்றேன்பாவியேனென்றுசென்னி
திருவடிமிசையின்னைவத்துச்சிலம்பனொந்தழுதிட்டானே.

(இ-ள்.) அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின்றி அவர்கருத்தைக் கடத்தலானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனுலே, பாவியேன் இப்பா தத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமூற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியையவை த்து நொந்து அழுதானென்க. (களஉ)

1729. பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காளையென்று
மருந்தனுனுறையுங்கோயின்மதித்துடன்கொண்டுபுக்கா
னருந்ததிக்கற்பினுளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) காளை! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத் துடைத்து அழுதனுளிருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற் கொண்டுபுக்கான்; அவ னும் அவளை வணங்கிக் கண்டானென்க. (களங)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்
வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கிளைச்சுற்றமென்றுள்
கொழுமலர்த்தடங்கட்செவ்வாய்க்குவிமுலைக்கொம்பனுளே.

(இ-ள்.) கொம்டனுள், தன்கணவனைக் குறிப்பினுலே இவன்யாரென்று கேட்ப, கற்பினுய்! ஐயன் நின்மைத்துனனென்றுனுக, அவனும் இத் தன்மைத்தான இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுபிறப்பும் பெறுவேனுகவென்று னென்க. (களச)

1731. குடவரையனையமார்பிற்குங்குமமெழுதிக்கோல
வடவரைவரச்சாதிவாலொளிகலந்தபைம்பூண்

வரைமார்பின்மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்
படவரவல்குலாளும்பான்மையால்விருந்துசெய்தாள்.

(இ - ள்.) குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன்மார் பிலேபணிந்த சாதிவைரத்தின் ஒளிகலந்த தூண் சிவகனது வரைபோலுமார் பிலே மின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அல்குலாளும் விருந்திடு கூற்றலே விருந்துசெய்தாளென்க. (கஎநி)

1732. விருந்தவள்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறு
விருந்துழியென்னைக்காணுதற்றதையெவன்கொலென்று
பொருந்திரர்செய்ததெல்லாம்புரைவிடத்துரைமோவென்னக்
கருங்கழற்செங்கட்டைந்தார்க்காளாயீதுரைக்கின்றானே.

(இ - ள்.) அவள்விருந்து செய்தபின்பு தம்பியும்தானும் தனித்திருந்த விடத்து, என்னைக் காணுமையினற் குரவர் முதலாயினர் உற்ற வருத்தமென் னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார் செய்த கூறுபாடெல் லாம் வேறுபடுத்திச்சொல்லாயென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக் கூறுகின்றானென்க.

உரைக்கின்றவன், இடுவித்திட்டாளென்றுரைத்தானென, "சொல்லிய" (சீவக. கஎசஎ) என்னுங்கவியோடு முடிக்க. புரை - கூறுபாடு. கருங்கழல் - கொடியகழல். சீவகன், தான் முன்பு அவர் செய்திகண்டு போந்தபின்பு அவர் செய்தபடி கேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன் றோழன்மார் கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்கூறியவாறு இவனறியாததலின், தானும் அவரும் கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன் கூறுகின்றான். இதனால் அதற்கிது வேறுபாடாயிற்று. (கஎசு)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருகளி
யண்ணலங்கதிருமத்தமடைந்துசெவ்வாளி
துண்ணெனைக்களத்தினீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்கே

(இ-ள்.) கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம் போலேதோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்ட அந்தியிலே, எல்லாரும் மழையின் மிகுதியாற் சென்றவளவிலே, பின்பு நின்னைக் காணுமையின், அவ்விடத்து நின்றுநீங்கி நகரிடத்தேதுவிந்து யாம் மேற்செய்யுங் காரியத்தை எண்ணுமி னென்றான், வேலாளாகிய பதுமுகனென்க. (கஎள)

1734. மின்னெனமிளிருமம்பைம்பூட்புத்திசேன்வெகுண்டுவெய்ய
கன்னவிலேறுளிஞைக்காண்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினுனேவானகங்காட்டிமூதூர்
தன்னையுஞ்சவட்டிப்போகிச்சாமினைச்சார்துமென்றான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, புத்திசேனன் வெகுண்டு, தோளிஞலேக்காணே மாயின் இப்பொழுதே, கட்டியங்காரனைக் கொன்று ஊரையுமழித்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றனென்க. (கஎஅ)

1735. சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருமிற்சீறிமாற்றலனுயிரையுண்ட
[illegible]ம்மதனுந்துங்குருசுலுண்மை
யுலவிஞேடின்மையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றன்.

தேவமாதத்தன், 'உலோகமாபாலன்' போற்கொள்க.

(இ-ள்.) உலகத்தல்லாலே திரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையையுடைக்கின்ற உருமுப்போலே சீறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நங்குருசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடே நின்று ஆராய்ந்து பின் பகையைக் கோறலேத் துணிமினென்றனென்க.

அவன் சிறையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றன். (கஎக)

1736. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபருதிபோற்றிறலிஞற்குத்
[illegible]ணைதிங்
[illegible]ந்தைத்தணிததுமென்
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகன்றுணைச்சொன்றன்.

பருதி இருளை அகற்றுமாறுபோலே தன்னைச் சூழ்ந்த பகையை நீக்குதற்குரியனுதலின், அவற்குத் தீங்குவாராதென்றன். திறலிஞற்கு: கு, பகைப்பொருட்கண்வந்த நான்காமுருபு. மக்கள் றூற்றுவரையும் சேரக்கோறற்குக் கிழங்கிஞேடுமென்றன்.

(இ-ள்.) சீதத்தன், புத்திசேனன் கூறியவாறே திறலிஞற்குப் பகைவரைக் கொன்று எவ்வத்தைத் தீர்ப்பேமென்றன்; என்றளவிலே பதுமுகன் இதனைக் கூறினனென்க.

அம், அசை. (கஅ0)

1737. நம்பிநந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்குரவருள்ளார்
தம்பரிவகற்றியோம்பிநீர்க்கடன்மரபுதாங்கிக்
கம்படுஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா
நிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கென்னையாணுரைப்பதென்றன்.

(இ-ள்.) தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம்உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குமினைக்கு இனியான் கூறுவதெவன்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக்கேட்பாயாக; இந்நடக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீ நீங்கி நமக்குக்குரவராயுள்ளார் வருத்தத்தையுநீக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிறந்தால் நீர்க்கடனுகிய முறைமையைச்செய்வாயாகவென்று கூறினனென்க.

நீர்க்கடன் - 1 உதகக்கிரியை. எவன், என்னெனநின்றது; ஐ, அசை. ()

(பி-ம்.)—1 'பலிகள்மம்'

1738. ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

(இ-ள்.) உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளென்றுகூறுவது; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்தில்லை; ஆதலின், இது கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே நுமக்கும் செல்வனுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன்; இனிக் காட்டுத்தீப்போலே சேரவெழுகவென்றேனென்றனென்க.

அழுதது, இழவென்னுமெய்ப்பாடு. 'தாரினீர்க்கு' எனவே சுற்றமெல்லாமடங்கும். (கஅ)

1739. கோட்டிளங்குழவித்திங்களிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டவோர்சிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினனத்தின்வெய்ய
வாட்படையெழுந்துவாழ்கசீவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டினையொருவனெங்கள்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

(இ-ள்.) முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய நமது வாட்படை அச்சிங்கத்தின் ஏதந்தீர்த்தற்கு யான் அங்ஙனங்கூறக் கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்றவளவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடினனென்க.

நீயும் யாங்களும் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கஅங)

1740. வருவர்நங்கேள்வரின்னேவாணுதற்பசலைதீர
வுருகிணைந்துடன்றுமுன்கைவளையுகமெலியவேண்டா
வருவிழும்மதத்தயானையதிர்த்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிலபேதைதமுல்லைபூத்தனதெளியிதென்றான்.

(இ-ள்.) யானை மதத்தவாய் அதிர்த்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி ஆராயாதே முல்லை பூத்தன; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிந; இன்னே மெலியவேண்டா;யான் அவரிடத்தேசென்றுற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தாராயின் மெலியவுமமையும்; யான்சென்றபொழுதே நின்பசலைதீரக் கேள்வர் வருவாரென்றுடனாடினனென்க.

இது, பருவமன்றென்று தலைவியையாற்றுவித்துத் தூதுசென்கின்ற பாணன்கூற்று; "நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய" (தொல். கற்பு. உஅ) என்னும் கற்பியற் சூத்திரத்தானும், "அரக்கத்தின்ன *** தேரே" என்னும் (கசு) அகப்பாட்டில், "யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன், செவ்வழி நல்லியா ழிசையினென் பையெனக், கட

வுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே" என்பதனுணுங்கொள்க. எனவே சீவகன் இப்பொழுதுவாரானென் பதூஉம், யாம்சென்று பின்புகொண்டுவருவேமென்பதூஉம், இதற்குக்கருத் தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி, என்முனென்று பாடமோதித் தோழி ஆற்றுவித்தாளென்றல் ஈண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவரென்றல், இவனும் இப் பொழுதே வருவனென்பது கருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (கஅச)

1741. பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைகட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்று
ளூட்டிடம்பரந்துபோகிநாடெதுநாங்களென்னு
மீட்டமும்வேறுமாகியிலப்புரைகிளைத்திட்டேமே.

ஆமே: ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) பாட்டினைக் கேட்டஅளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவ கன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வே மன்றே! அஃதென்னெனின், * "பழம்பகை கட்பாதலில்" என்னும் பழமொழியுளதன்றே; இனி யாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதுமென்றுகருதித் தனித்தும் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடுமென்று னென்க.

நாடு - நானிலத்திற்கும் பொதுப்பெயர். 'இலைப்புளைகிளைத்தல்' ஒரு பழமொழி. (கஅடு)

1742.(க)மணிபொதிதுகிலிற்றேரன்றுமஞ்சுசூழ்வரைகணடி
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலைதன்மனையைச்சேர்ந்தேன்
றுணைமலர்க்காந்தளேந்தித்தொழுதுசொரிவபோற்றேரன்றிழுன்கை
யணிவளைகலத்தோடேங்கவங்ஙனமிருந்துரைவாள்.

1743.(உ)என்னைக்கண்டடிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலமீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னிநோயுற்றமஞ்ஞைநத்தோற்றம்போலிருந்தங்கை
பின்னைநாட்குவளைநீர்வீழ்பெற்றியகண்ணளாகி.

1744.(ங)அடிகளையின்றிநீரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடியிர்நீரையனீரேயெனக்கசிந்துருகிக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்ந்தவண்ணங்குழைந்துமாநிலத்துவீழ்ந்த
பெடைமயிற்சாயலாடன்பேதுகண்டாங்குமீண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

* பழமொழி, கூஎ.

(இ - ள்.) யான்சென்று வரைகளோடி கலைபெய்திக் குணமாலை மனையைச் சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது காந்தட்பூப் பழுகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வளை கலத்தோடே ஏகவிருந்து அங்ஙனைநின்றவள் என்னைக் கண்டு எனது அவலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அடிசிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலை ஏந்திவராக, நோயுற்றமயில்போலிருந்த நங்கையணுகிச் செவ்வி யழிந்தகுவளை நீர்வீழ்ந்தன்மையையுடைய கண்ணளாய், ஐயரே! அடிகளை யின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர்; நீர்கொடியீரென்று கசிந்துருகிப் பொற்கொடி துகளார்ந்தாற்போலே நிலத்தேவிழுந்த சாயலாடன் வருத்தங் கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றுரைனென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திரு. பின்னை : ஐ, அசை. பின்னுள் - மற்றைநாள். பெடைமயிலென்றார், பொலிவழிந்த (கஅசு - அ)

1745. செல்வனையின்றுநாடிச்சேவடிதெ...
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றுலகடைதலொன்றே
யெல்லையிவ்விரண்டினுணின்றையிப்பகன்முடிப்பலென்று
மல்லிகைக்கோதையம்பான்மலைமகண்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொன்றுகாரியம்; இவ்விரண்டினுணின்றை இன்றைப்பகற்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைதமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅக)

1746. மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோறடவமாத
ரணிமுலைத்தடத்திறைற்றிவெப்பாற்றட்பமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவினிவருகிளவிசொன்னேன்.

(இ - ள்.) கோதையையுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையையுடைய யாளைப்பண்ணி அதனாரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிர்ச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப் பொருந்தாத இளவியைக்கூறினேனென்றுரைனென்க.

இளிவருகிளவி, "பொறிகுலாய்" (தீவக. களஅசு) என்னுங்கவி. (கஉ0)

1747. சொல்லியவென்னைநோக்கித்துளங்கனும்மடிகள்பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பலென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டாள்
சொல்லுமினடிகணீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிய என்னைநோக்கி வருந்தாதேதகாள்; நும் மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா னென்று உரைத்தான் ; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே ! நீரும் போந்த வாறு எனக்குக்கூறுமினென்றுனென்க.

காளையீதுரைக்கின்றவன் (சீவக. கஎகூ) இடுவித்திட்டானென் றுரைத்தானெனக்கூட்டுக. (ககக)

1748.(க)தானைதயாருவப்பச்செய்வான்றுழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய
போதராநின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீறிக்
காதணைஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்
சாதலேபுரிந்தூதான்றுந்தன்மையங்ஙகரிற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) ஐயனே! தாதையார் மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடா மற்றங்குவதொரு கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற காலத்தே, நம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ லேசீறிச் சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அங்ஙகரிற்கண்டேனென்க.

கச்சின் : இன், உவமப்பொரு.

1749.(உ)கண்டபினின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்
விண்டுவுழுடையவாலின்வெடித்துராய்வெகுண்டுநோக்கா
வெண்டிசையோருமென்ஙக்குஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவரையிற்சிகரமுமஞ்சியுடையும்படி வாலிலுலே பல்காலும்வீசி வெ குண்டு பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமச்சங்கூரும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ டப்பாயும் சிங்கமென்க ; "பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதும்" (திருச்சிற். கூஉ) என்றாற்போல ; அஃகவும்பாடம். கதழொளி - மிக்கவொளி.

(இ-ள்.) அவரைக்கண்டபின்பு நின்னைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன நின்னுடற்சினையைக் கண்டேனென்றுனென்க.

மூன்பு அவன் சிங்கத்தையின்றி எழுந்தேமென்றதற்கு நீ அட்புலித் திரளுக்குச் சிங்கமென்றுனென்க. விண்டு, விகாரம்.

1750.(ஙு)சினந்தலைப்பெருக்கித்தீக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கித்திப்போ
லனன்றுநில்லாதகண்ணுனிறுத்தினசெவியிற்றுகி
ழுனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) அதன்பின் சினத்தை இடத்தேபெருக்கித் தீக்கோட்பாட்டை யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணேடே கோதிறுத் தின செவியிற்றுய் உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல் லப்பாய்தற்கிருந்த திரட்சியையிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை நின்னிடத்தேகண்டேனென்றுனென்க.

1751.(சு)கூடநீர்நின்றபெற்றிகண்டிப்பாளேக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிங்கரமென்னு
மாடத்திணுச்சிநின்றமலமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குழுவைவையொப்பாயஞ்சினேனதன்கணென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் அங்ஙனம்சேரின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்மையின், நும்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக் கெடுகவிங்கரென்று ஏந்திநின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புவியொப்பாய்! அங்கிலையிலே அஞ்சினேனென்றானென்க.

"தாதை" (சீவக. களசஅ) முதல், இதனளவும்ஒருதொடர்.(ககஉ-ரு)

1752. பெண்ணினிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதுநன்றென்
றெண்ணினேனமர்கள்வீயுமியல்பிலெனருங்கப்பட்டுக்
கண்ணினாணியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்தி
யண்ணல்வந்தழுங்கத்தோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனையாள் தன் இடரைநீக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றுக்கி நம்சுற்றமும் வீயும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இங்கிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்றென்றுகருதி, இயக்கனுக்கு யான் கூறியநிலையைக்கைவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றன்னையே நினைத்தேன்; அவன் வந்து தோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு போந்தானென்றானென்க.

"வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீளிமைசெய்யின்" (சீவக. கூநிஅ) என்ற நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்ணமோ அரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - சூழ்ந்தவர்வருந்த. (ககசு)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கிந்திரதிருவிற்சூழ்ந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழங்
கொந்தழற்காட்டுத்தீயால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, "இனைத்தென வறிந்த சினை முதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" (தொல். கிளவி. சூ. நக) என்னுமும்மையன்றி, மூன்றுமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்றென்க. எண்ணிறந்த இனக்களிற்றின்துயரை நீக்குதற்குரிய யான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருநற் சுற்றமும் யானுமுற்ற துன்பம்போல் இதுவும் பின்புவருமென்று எனக்குக் கவன்றென்றான். முன்பு, "வேழப்பேரினம், தங்கியகாடு" (சீவக. ககளக) என்றார். சிந்தித்து நிற்ப -

தெய்வத்தைதப்பார்த்து நிற்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இ ம். மேகமும் நீச்சூழ்ந்தயாணைக்குவமம்.

(இ - ள்.) தேவன்விடுப்பக்குழாத்தைதோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன் று சிந்தித்து நிற்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியில்நிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறுது இதனையேகூறிய தென்னையெனின், "யாண்டுசேரெல்லை" (சீவக. ஈகஈக) என்றமொழி நந் தட்டனறியாததவின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றலும் இத்துன்ப மூளதாமோவென்றுகருதினும் அதுகருதாதபடி மற்றைநாளே அத்தீவினை யுள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரறஞ்செய்தேனென்றுனென்க; இனிச் செல் வேற்கு மழைபொழிந்ததெனக்கூட்டி, தேவன் "பாம்புமல்லவுங், கடுந் திறனெய்களுங் கெடுக்கும்" (சீவக. கஉகஅ) என்ற மந்திரத்தைக் கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருநற் சுற்றமுற்ற துயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்றென்க. இம்மந்திரங்களின் பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஓரேதமின் றென்பதறிவித்தல் பயனுக இதுகூறிற்றும். (ககஎ)

1754.(க)வெல்களிற்றச்சநீக்கிவிரைவொடுவனத்தினேகிப்
பல்லவதேயாண்ணித்தனபதியென்னுடன்ன
ல்வனைப்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமகள்பதுமையென்பாள்.

1755.(உ)அரிகுரற்கோழிநாமத்தாவவட்கடித்ததாகத்
திருவிழையவனைத்தீர்த்தேன்றீர்விலாநண்புவேண்டிப்
பொருகளியானைமன்னன்புனையிழையவனைத்தந்தா
னிருமதிகழிந்தபின்றையிடையிராப்பொழுதிற்போந்தேன்.

ண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அக்களிற்றின் அச்சத்தைதீக்கி ஏகிப் பல்லவ தேசம் ணணி அதற்குரியசெல்வனுகிய தனபதியென்னும்மன்னனுடைய தேவி திலோத்தமை பெற்றபின்னை உலோகமாபாலன்; மகள் பதுமை; அவ னைத் குக்குடசர்ப்பம் கடித்ததாக, அவனுக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனுலே என்னைநெடுநவுவேண்டி அவ்வரசன் அவனைத்தந்தான்; தந்து இரண்டுதிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்றுனென்க.

களிற்றினச்சம் நீக்கவே தன்சுற்றத்திற்குமச்சமின்றும். (ககஅ - கூ)

1756. வாவிப்புண்ணைடையினுனைவஞ்சித்துத்தக்காட்டை
மேவியான்காணலுற்றுச்சார்தலுமிப்பருள்ளான்
றூவிப்பொன்மாட மூதூர்ச்சுபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கணறிவுபோலவனவளாயன்புபட்டான்.

வணிகர் :— இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியென்று மூன்றுபாலார்.
ரான் - இளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

(இ - ள்.) யான் அங்ஙனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்காட்டை மேவி மூதாரைக் காணலுற்றுச் சார்ந்தஅளவிலே, இப்படருள்ளாளுகிய சுபத்திரன் கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றனென்க.

1757. பண்ணைமதோரினேறியவனெடியானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண் விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்ந்தவெம்மூலத்தடங்கணாளை
மண்ணெலாஞ்செல்லுகின்றமகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண் விளங்க - அவள்தாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னிடத்திலே செல்லுகின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவுரிமை. இன், பொரு.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் அன்புற்றுக்கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேறியிருந்து போய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன் மகளை மகிழ்ந்து தந்தானென்க. (உஅக)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கள்கழிந்தபினவளினீங்கி
யிவ்வழிநாடுகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராகிச்சிலத்தொழில்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்கணாளைத்தந்தனன்மதலையென்றான்.

(இ - ள்.) மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் போன அளவிலே அவளில்லினின்றுநீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டற்குவந்தேன்; வந்த அளவிலே, இறைவன் சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராகி விற்றொழிலைக்கற்ப, அதனை அவன் கண்டு கருமைமிக்க கண்ணாளைத் தந்தானென்றானென்க.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய ஏற்றுத்தொழிலும் கற்றாரேனும் அவை கூறுது விற்றொழிலே கூறினர்; அதன் சிறப்பு நோக்கி; "பெண்ணிடர்" (சீவக. களஉ) என்னுங் கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒரு தொடராக்கி, என்றானென முடிக்க. (உஅஉ)

1759. தாணுழந்தற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேணுழந்தாற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வாணிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகமனைப்பக்கையா
லூணுமிழ்ந்திலங்குபட்டவேலனைற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) சிவகன் தாணுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியை அறியக் கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனழுதாளுக, சிவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னனென்க.

இனி, கூறி - கூற; சிவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப்பெற்றிலமேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மார்பிடத்தைநனைப்பவெள் (உஅக
றுமாம்.

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நண்பொடுபெண்டிர்மக்கள்யானையுநண்ணலாகு

கா

ப

எம்பி, முன்னிலைப்படர்க்கை.

(இ - ள்.) ஐயனே ! எய்தலாம்; செருக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலாகா ஒண்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையையாகியநின்னை இவ்விடத்தே பெற்றேன் ; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றனென்க. (உ0ச)

வேறு.

1761. தேனீற்பாலெனச்செல்வன்றம்பியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை

ர்.

(இ - ள்.) சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போலே இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற்குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின் : இன், அசை. (உ0ஈ)

1762. (க) காடுமின்னினிகாங்கள்செய்வதென்
றீடுலவிருந்தெண்ணிகால்வரு
மாடுமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. (உ) கள்ளமுண்டெனிற்காண்டுகாமென
னவக்கூறினள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) காங்கள் : கள், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(இ - ள்.) தோழன்மாரெல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙனமெண்ணி இனி காம்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை, வருத்தமில்லாளாதலின் அவன்கரந்துறைகின்றாளே அங்ஙனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாம்காண்டுமென்றுதுணிந்து மெல்லச் சென்று அவர்கேட்ப அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்ற நன்மைகளையுங் கூறினளென்க. (உ0சு - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க
ளிற்றதம்மூயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்
பெற்றமாந்தரிற்பெரிதுமெய்குளிர்ந்
தற்றமன்மையினவலநீங்கினர்.

(இ - ள்.) அவள்கூறக்கேட்ட மைத்தர்கள், பின்னைப் போன உயிரை மூறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்ந்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினரென்க. (உ0அ)

1765. திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிவாயுறுத்தியொய்யென
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவீங்கினர்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினர்.

இன், பொரு. சிலம்பு, ஆகுபெயர்; அடியைநோக்கிவணங்கி.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்து அன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்;அவனைக் காண்டேமென்னுங் காதலாற் பாடியாடினரென்க. (உ0க)

வேறு.

1766. பைத்தராவத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிசித்திலம்வைத்தனபல்லின
ளித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினசொன்னர்.

கைவளர்கோதைகாந்தெழுத்திட்டாள்.

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற் கூறுங் காரியமுளதேற் கடிதிற்கூறென, அவள் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத் தைக்காந்து கடிதாக எழுதினளென்க.

மை - மஷி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடியெழுதினள். கை - கற்பொழுக்கம். (உகக)

1768. ஆங்குருக்காரைக்கிட்டதன்மீமிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுனீட்டத்
தேங்குழலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

(இ - ள்.) தேங்குழலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குழையாலே இலச்சினையிட்டு இஃது அவனிருக்கின்றதிசையேசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதாள்; தொழுது அதனை நீட்ட, தோழன்மார் அவ்விடத்தே போகலுற்றரென்க.

நபுலனும் விபுலனும், குரவரைநோக்கிச் சிலபிள்ளைகள்நிற்கவேண்டுமென்றலின், நின்றார். (உகஉ)

1769. வேந்தரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலைக்
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்தரிக்குங்கறவம்மலர்மாலையை
ரிக்கும்மிகுநிரர்ப்ப:

(இ - ள்.) வேந்து இரிய வித்துதற்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணை யைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங் கனைந்து தொடுக்கும்மாலையைச் சூழ்ந்து மேயுமிகுநிரர்ப்ப விடுத்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மிகுநிரர்த்தது. (உகந)

வேறு.

1770.(க) அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே

வுலம்பிமுன்னிருதாள்களுழுமிழ்வனபோல்வ

1771.(உ) அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படிஞு
முள்ளம்போற்செல்வவுரணசைவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திவ

1772.(ங) ஈரைஞ்ஞூற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய

தாரும்புட்டிலுமாற்றுவசாமரையணிந்த

ச்ர.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்து வளர்ந்தன; புகரையும் சுழியையுமுடையன; காலைக் காய்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்த அம்பைப் பிடுங்கிடுவன; சேறுமுதலியவற்றைச் செல்வன; உரன்கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடைபருமல்திரிவன; பிறந்தன; அமைப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப்பட்டனவாய் இருபதிற்றுயிரமென்னுந்தொகையையுடைய கலிமாவீரரேறப்பட்டன வந்துகூடின; மற்றுள்ள வீரரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் = கெச்சை. ஓரும், அசை. (உகச - சு)

வேறு.

1773. வடித்தபோத்தொடுவன்செலலத்திரி
கடித்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு
மொடிப்பின்மாத்திரைநூற்றுவில்லேகுவ
வெடுத்தபண்டமினைந்துடனென்பவே.

வடித்தபோத்து-பண்ணினை எருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடித்த - கால்கடிய. இன், அசை.

(இ - ள்.) ஒருமொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விற்கிடை போவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப்பண் (உகள

1774. ஞாலம்விற்பனபைங்கிளிநன்னிறத்
தாலுமாபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலிலெய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினர்நால்வருமேறினர்.

(இ - ள்.) விற்பன ; ஆர்ந்தன ; மொய்யன ; காட்சியனவாகிய இளி நிறத்து ஆலுமா நான்குபண்ணினர் ; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினரென்க. நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொல்; "பால்புரை பூவி னால்குடன்பூட்டி" (பொருந. ககஅ) என்றார்பிறரும். (உகஅ)

1775. நாளநம்புள்ளுநயத்தகுநல்
கோளுமோரையுங்கொண்ட
மாளுமாந்தரிணுய்த்துகொண்ட.....
தாளினாக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டகிமித்தம்-பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு-கொள்ள.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாள்முதலியவத்தை எப்பொழுதும் ஆளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எருதுமுதலியன காலாலேழுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுநின்றுநாட்கேட்டது, போக்கின்விரைவால். (உகக)

1776. பறையுஞ்சங்கும்பரந்தொலித்தார்த்தெழ
வுறைகொள்வாளினேடொண்சுடர்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

(இ-ள்.) பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழ, வாளும்வேலுமின்னக் கடற்படை கரையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்தவென்க.

உஅ

1777. காய்த்தசெங்கெலின்றுழ்கதிர்கெற்றிமேற்
பா
நீர்வயலன்னமுகாரையு
மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

(இ - ள்.) முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் காரையுமிரிந்தனவென்க.

தம் கால்பட்டு நெற்கதிரின் றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படியென்க. இது, நிலையக்கம். (உஉக)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சுளகுவார்செவித்தூங்குகைக்குஞ்சர
மிளகுகாடிளகப்பரிகொண்டவே.

இளகுகாடு - தழைத்தகாடு.

(இ - ள்.) கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய ஊசலிலிரும்புங்காடு அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவு

அளகு - காட்டுக்கோழியுடாம்; "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகென லமையா" (தொல். மரபு. சூ. நிநி.) இனி, குஞ்சர மிளகுங்காடு இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம். (உஉஉ)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுங்
திருவிற்றீர்ந்தவர்தேயமுந்தேர்ந்துபோய்
மருவிமாதவர்பள்ளியுள்விட்டதே.

திருவிற்றீர்ந்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

(இ - ள்.) படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்று வன்று தேர்ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉந)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டுகுயிலாலிமயிலகவி
விண்டுமதுசிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
றுண்டுபொழிலிமையவர்களுலகமுறுவதுவே.

(இ - ள்.) துயில்கொண்ட ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலாலே மழையென்றுமயிலகவித் தளிரைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப்பதாருபொழில் ஆண்டுண்டென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக. (உஉச)

1781. காவிகழுநீர்குவளையாம்பல்கடிக்கமலந்
தூவிமடநாரைதுணையன்னம்பயின்முதுமீன்
மேவியுறைவண்டினெடுமல்கிவிளைதழைய
வாவியொடுகாவினிடைமாந்தர்பதிகொண்டார்.

(இ - ள்.) மாந்தர், காவிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும், மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தன்மையையுடைய வாவியோடு கூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாரென்க. (உஉரு)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகர்காணச்
செய்கழலர்தாரரவரெங்குந்திரிகின்றூர்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது [1]மிகைசேயவளைக்கண்டார்.

(இ - ள்.) அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளியிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும்பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையைக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிற்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுது சிறிது தூரியவள். குளிரும், ம். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (உஉசு)

1783. (க) அந்நுண்டுகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்டுகிலுத்தரியம்புதைந்துளவல்வருத்த
மைந்நுண்குழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவற்சிகணிவருத்தக்கலுழ்ந்தாற்றுள்.

1784.(உ) மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்றனையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டுபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துகிலிற்றேய்த்த அரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுத்திச் சுவலை வருத்துதலானும், சிவகன் மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக்கும்படி நிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சி வருத்துதலானும் கண்கலுழ்ந்து ஆற்றுளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கிணலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ மலைவாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே இருந்தானென்க.

கருத்து, சிவகன்வாழ்வேகருதுதலின் மறைதலாயிற்று. (உஉஎ - அ)

(பி - மி.)—1 'மிகுசெய்யவளை'

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியென்றெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்ந்துமுலைக்கலிங்கமதுநனைப்ப
வந்திலிருந்தாளவளுக்கடைந்துமனமடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாதோ.

(இ -ள்.) அங்ஙனமிருந்தவள், இப்பொழுது என்பிள்ளைதிறத்தைச் சிந்திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணினிற்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய அதனைநனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தாள் ; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகளென்று ஒருகாதல்மிகும்படி அவர்கள் மனமடங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரால் அழுகைமாற்றினுள். (உஉக)

1786. (க) வரையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விரையுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்கணுள்கொ
லுரையுடுத்தகாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுடுத்ததேதமொழிகொலென்றுதிதரிகல்லார்.

1787. (உ) மங்கலமடிந்திருமாமகளையொப்பீ
ரிங்குவரவென்னைகுலம்யாதடிகட்கென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெளிதன்றே
நுங்குலமுநும்வரவுமீரைமினென்றுள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உடுத்த - சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவள், திருமகளோ! நாமகளோ ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்ட திருவையொப்பீர், இங்குவந்தவரவு எங்ஙனே ? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்றுகேட்ப, எம்குலமும் எம்வரவுங்கேட்கவேண்டிற் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ்வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி நுங்குலத்தையும், நும்வரவையும் நீர்கூறுமினென்றுளென்க. (உஙo - ஙக)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவாளை
பூட்டுசிலையிறவிஞெடுபொருதுதுயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாகுமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வாளையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருதுதுயிலும் இராசமாபுரம்.

(இ - ள்.) பொருட்டிரளுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய நகர் எமதிறைபதியாமென்க. (உஙஉ)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையநண்ணுணர்விற்சாகரற்குத்தக்கா

கொன்னெடியவாட்கட்குருதத்தைசீதத்தன்
மன்னவிங்கவீங்குதிரடோண்மடங்கலன்ஞன்.

பொன் - திரு. தன்ஞானர்வு - தன் மந்திரஞாலிற் கூறியவுணர்வு.

(இ - ள்.) இம்மடங்கலன்ஞன், அக்ரகரில் மந்திரியாகிய சாகரத்துத் தக்க மனைவியாகிய குருதத்தை மகன் ஸ்ரீதத்தனென்ருனென்க. (உகக)

1790. அளப்பரியநான்மறையினைசலனென்பான்
றினைக்குந்திருவொப்புடையதிலோத்தமைதன்சிறுவன்
வினைத்திரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்ப
னினைப்பவிவன்றேசுரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

வினைத்து - தனக்கு ஒரு போரையண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்புகளெல்லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன். 'வினைத்து' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திருந்தவன், சச்சந்தனுடைய அந்தணனுகிய அசலன் மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனுகிய புத்திசேனன்; இவன் புகழைக் கூறில் இனைப்பேனென்ருனென்க.

இவன் சேனபதி. (உகச)

1791. செட்டிதனபாலன்மனையாள்சினவுவாட்கட்
பட்டருதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுழுதாங்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுழுகனிவ்விருந்தோன்.

(இ - ள்.) அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்திரைக்குப் பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும் விளங்க இவ்விடத்திருந்தான் பதுழுகனென்க.

தான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போலே ருமென்னும் பெயரொச்சம் பவித்திரையென்னும் நிலப்பெயர் கொண்டது; " அரவம்புன் சடைமிடைந்த, மின்னனையான் " (திருச்சிற். கூடு) போல. (உகடு)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்ருன்
வின்மரியதோள்விசயதத்தனுயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரீதிமதிகாதற்
றன்மகனென்யானடிகடேவதத்தனென்பேன்.

ஒரு பெயரை யெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறினர்; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அடிகளே! அந்நகரிலே அரசன் பெயராற் பட்டமும்பெற்றவன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயதத்தனென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன் ; அவன் மனைவி மகளிரான் மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி ; அவடன் காதன்மகனேனுகியயான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையேனென்க.

சால்வர்க்குந்தாயரைக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகடூஉவாற் குலந் தூய்மை பெறுதலானும் மகடூஉவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க. (உகசு)

1793. எங்கள்வினையாலிறைவன்வீடியவஞ்ஞான்றே
யெங்களுயிர்நம்பியொடுயாங்கள்பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலெண்ஞாயிறெனவின்னணம்வளர்ந்தேம்.

(இ - ள்.) அரசன்பட்ட அற்றைநாளிலே யாங்கள்முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிர்போலுநம்பியோடே கூடவந்து பிறந்தேமாக, எங்கள்தமர் இவர் நம்பிக்குத் தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாமும் எங்கெழிலெண்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன் சுற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனழிக்கின்றமைநோக்கியுங் கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமைநோக்கியும் இவர்கள்தமர் தோழரென ஈந்தார்; இங்ஙனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி, " அழுகுரல் " (சீவக. நஉ0) என்னுங்கவியில், "உழிதருபெருநிதி" என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், 'எங்கடமர்தோழரெனவீந்தார்' என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (உகஎ)

1794. யாண்டுநிறைந்தெகியபினைந்தனவற்கினியார்
தந்
தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்களெனவே.

'யாண்டுநிறைந்தெய்தியபின்' என்பதனையும், 'மாண்டகுணத்தார்' என்பதனையும், மூவர்க்குங் கூட்டுக.

(இ - ள்.) யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கினியாராகிய நந்தன் நடுலவிபுலரோடே யாங்களும் திக்கயங்களென்னும்படிஎண்மராய்த் தவிசினெய்திப் பகைவர் தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடிகவளர்ந்தேமென்க.

'இனியான்' என்பது பாடமாயின், அவனுக்கினியானந்தன்; அங்ஙனமாண்டகுணத்தார் நடுலவிபுலரென்க. அங்ஙனம் மாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று. (உகஅ)

1795. விற்றொழிலும்வாட்டொழிலும்வீணைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாணுதற்கின்றொழி.

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணீர்த்திக்
கற்றனங்கள்யாமுமுடன்கற்பனகளெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

(இ - ள்.) யாமும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விச்சைகளெல்லாம், முதலில் நன்கலைகளிலேநீத்திப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப் பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்கற்றேமென்க.

விற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றமை (உஉக)
ன்க. அ, அசை.

1796.(க)வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமீட்டிவிசும்பேகும்
விஞ்சையரையன்மகளாவீணைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலைகலனுண்ட—
மே.

1797.(உ)கந்துக்கடனென்றரசர்க்காதிமுதுநாய்கன்
மூந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றேழு
னந்திலொருநாளவனையாசனெருதவற்றால்.

1798.(ஊ)தொடிகடவழ்வீங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குழன்மகளிர்கசிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடரசர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிடிகடவழ்ந்திட்டபடரசமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கற்றப் பின் நிரைமீட்டுக் கலுழவேகன்மகனை யாழாலேவென்றெய்தி யானையையும்வென்று குணமாலைகலனுண்டகம்பி என்தோழனும்; அவனுமம் யாதெனிற் சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்தகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதொரு தவற்றுலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் மூற்படப்பிறந்த மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறும்படி மனத்தைதப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர் மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசயைமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புகுகின்றான், கொல்லவென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப் பொருளுரைக்க. நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்தகாகமென்றது இல்பொருளுவமை. "மோட்டு முதுநீர்" (சீவக. கனஅசு) என்னுங் கவிதொடங்கிக்கொல்லவென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயிரைக் காத்தவனைக் கொறல் அறனன்மையின், அரசன்றவறென்றார். யாத்து - யாக்க. (உசஉ-சஉ)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாகநம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கெட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்துமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றகவையெனக்கலங்கிவீழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரேயருள்பெரிதுடையரென்றார்.

(இ - ள்.) நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்ட அளவிலே தம் மகனுக்குற்ற கவையென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழிந்து கலங்கிவீழ்ந்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையாராவிருந்தார்; இங்ஙனமருளப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடியென்னென்றுரென்க. (உசஙு)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவீழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பரிந்தரைத்தசாந்தின்களிதருநீர்ற்றேற்ற
யாழ்புரைகிளவியாற்றுண்மயங்கிவீழ்ந்தாற்றுகின்றாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்தினுவென்றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போடே தந்த பனிநீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றாளாய் அழாநின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்கிநின்றாள். (உசச)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனேயாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்வீழவீழ்ந்தேதன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினையென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ, அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

(இ - ள்.) என்பிள்ளாய்! அரசன்படிதலாலே யான் பொறிமயிலேயூர்ந்து போய்ப் புறங்காட்டிலேவீழ அங்ஙனம்வீழ்ந்ததற்குத் துணையாய்த்தோன்றின நீ இப்பொழுது என்னையொளிக்கின்றியோவென்க. (உசடு)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையளுய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையாள்வளர்த்தசுகந்தைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றனையே.

கந்துக்கடன் சுகந்தையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு.

(இ - ள்.) கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்த உவகையளுய் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சுகந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்த அவள் வருந்தும்படி, என்னையா! அகன்றியே என்க.

விரைசொல்லடுக்காதலின், மூன்றுபிற்று. என்னையா, விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நின்னை வளர்த்தற்குரிய கல்வினையுடையவளும் வருந்த (உசசு)
துகன்றுயே என்றாள்.

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்விளங்கிலைவேல்வேந்தன்
ந்த
ங்
யாக
யே.

(அ - ள்.) என்னாசே! வேந்தன் மேல்விளையும்படியைக்கூறியு மூன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்பூசலையும் கேளாதே இறந்தாயே என்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தாள். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நின்புதல்வனைப் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்பூசலென்றாள். கேளாதே - முடியாதே. (உசள)

1804. கோவமாவாகிக்குடியோம்பிநின்குடைக்கீழ்ப்
பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கிஞற்
போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினை
யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஓம்பி-ஓம்ப. அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையையும் வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றாள். பரிவு - தானினைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா : அம்மை, அம்மாவென விளியேற்றது; "முறைப்பெயர் மருங்கி னியெ னிறுதி, யாவொடு வருதற் குரியவு மூளவே" (தொல். விளிமர. சூ. கூ) என்றதனால். அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவணை, "கடிசொ வில்லை" (வீர எச்ச. சூ. நிசு) என்பதனாற்கொள்க. அன்றி, அம்மவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்தி, "உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்" (வீர உயிர்மயங்கு. சூ. கo) என்பதனாணீண்டு அதுபின்பு, "அம்மவென்னு மசைச்சொனீட்ட, மம்மூறைப் பெயரொடு சிவணு தாயினும், வினையொடு கொள்ப தெளியு மோரே" (வீர விளிமர, சூ. நசு) என்பதனால், அம்மாகொற்ற' என்றவழிக்கொற்றவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கேளாயென்னும் பொருடந்து அதனைடுகூடி எதிர்முகமாக்கி நின்றதாதலிற் பிரிந்து நின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனற் பிள்ளாயென விளித்தல்பொருந்தாது.

(அ - ள்.) உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழகியதிருவுமாய்நின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கிஞற் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னைப் போவேன் முன்னே போனாய்; அங்ஙனம்போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனி அகன்றே விட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க. (உசஅ)

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினை.

1805. கோமான்மகனேகுருகுலத்தார்போரேறே
நா
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணீர்
யோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், 'ஏமாங்கதத்திறங்கூறவா' என்றாள். உவப்பின்கட்புதல்வனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறி, 'காமா' என்றாள். கலங்கவிழ்த்தது - அரசன்பட்டது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது, நீ பகைவென்றுல் யான் நின்றந்தையை நோக்கி அழுகின்றநீரை நோக்காதேயென்றவாறு.

'கண்ணுணீர்' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) மகனே! ஏறே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என் கண்ணீரைநோக்காதே போகின்றாயோவென்றாளென்க. (உசுஉ)

1806. கந்தார்கனியானைக்காவலனார்கான்முளையை
வந்தார்வாய்த்தீதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேதன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே
னந்தோவறனேமற்றுற்றேனுலாற்றேனுல்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்பிள்ளையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலேமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன்; ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவா நின்றேனென்க. (உருo)

1807. முன்னெருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னெருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிர்கா
ளென்னெனப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றோன்றற்கென்
றன்னப்பெடைகடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனளே.

(இ - ள்.) கடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னெருகாற்கண்டயான் பின்னெருகாற்காண்டற்குத் தப்பின தீவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாவிகளானமகளிர் தோன்றற்கவென்று அரற்றி வருந்தினமயில்போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவள், இங்ஙனமரற்றினளென்று, "மாழ்குபு" (சீவக.கசி/oo) என்னுங்கவிமுதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்றவள் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனேயன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினள்; தோழர்கல்வினை அங்ஙனநிகழ்த்திற்று. (உருக)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரான்பெருமாட்டிவாய்மொழிகேட்
டெண்மல்குநெஞ்சினாளாயெனவேவெய்துயிராக்
கண்மல்குநீசார்முகமுகங்கணைக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனேவின யாணைபைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க யுடைய சச்சந்தன்தேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்ட தற்கு வெய்துயிர்த்துத் தெவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிறைந்தெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீரையுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

" ஆவுதிமண்ணி " (மதுரை. சகசு) என்றுர்பிறரும். கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்ந்தது, வழிபாடுதோன்ற. (உருஉ)

1809. கண்டூர்கருமம்விளைந்தவாறென்றூராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகணைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரென்றுவப்பெழுந்தாடினரே.

(இ - ள்.) தாராய், காரியமுடிந்தபடி கண்டூரேயென்று வெளியாகக் கூறினராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயிரையுமுண்டோம் ; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி உடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினரென்க. (உருஉ)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்விசையெகிடந்தானைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்று
போழ்ந்தகன்றகண்ணுள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னரவன்றிறமே.

(இ - ள்.) விசையை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பல குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனுயிரைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணுளெழுந்திருப்ப, கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி சொன்னரென்க. (உருச)

ரு வ ஈ.

1811. கொலைக்களங்
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கிஞ
னிலக்கணமடப்பிடியினைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினனென்று தேவதத்தன் கூறப்புகுந்ததனைத் தாம் கொண்டுகூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) போதகம் மடப்பிடியோடு இனைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குணமாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகின அளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே பார்த்து இஃது இடமென்றுநீக்க, அத்தன்பத்தை நீங்கினனென்று கூறினரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை. (உருடு)

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனுதல்கொண்டனஞ்
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றெனை
மாவதோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினள்.

சென்று - செல்லு.

(இ - ள்.) யாங்கள் நின்னைத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந் தேம் ; அங்ஙனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிகனென்று மறைத்த போர்வையைக்கைவிட்டுத் தான் அரசனுதலிலக்கண்டேமென்று கூற, அதுகேட்டு விசையையும் மகிழ்ந்து ஒருமொழிகூறினளென்க. (உருசு)

வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான்பகையாவையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பிறை
விரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினன்.

(இ-ள்.) பரணிநாட்பிறந்தானகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற் பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன் ; என்னிடத்தேதங்கிய அன் பாலே தரணியைக்காவாவாறுய்ப்பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டா னென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னனென்றல் அரசர்க்கு மரபு. பரணி யானை பிறந்த நாளாதலின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றுள். இரணியன் பட்டது - தன்னை இடுக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே (குறள். சகள) வேறொருதத்துவமின்றென்றதனைற் கேடுவினைந்து உதவியின்றி நின்றனிலே ; இறைவனுற்றது - அமைச்சர் நிலமூந்திருவும் நீங்குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே எனக்குள்ளானென்று பின்உதவியின்றிநின்றனிலே. காவலன், 'உண்ணலன்' போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. (உருள)

1814. விசையென்றுலகோடியவீறிலேன்
பசையிலுற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையுகம்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை
யசைவின்றையனேத்தம்மினெனச்சொன்னுள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தியவன், விசையென்று எங்கும்பரந்த கல் வினையில்லாதேன்மேல்வைத்த பற்றுல் துஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லா வற்றையும் கம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனுல் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனே என்னுழைத்தாருமினென்று கூறினளென்க. (உருஅ)

1815. கோதைதவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுங்கூறன்மின்யாரையுந்தேறன்மி

னேதமின்னனவின்னணமெய்தலாற்
பேதையாரொடும்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

(இ - ள்.) இக்காரியத்திற் சிறிதும் சீவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்மின்; யாவரையும் தேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் தினைவின்றியும் வருதலின், அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றுரைத்தன. இன்னனவென்றது, தான்பிறப்புணர்த்தியதனை. இன்னணமென்றது, தன்னினைவின்றி விலாவத்திற்கூறியதனை. (உருக)

1816. பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைகொண்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமும்
மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செங்கில்லலா
புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

(இ - ள்.) வேலினீர்! பகைவர் நெஞ்சும், பாம்பின்போக்கும், மகளிர் நெஞ்சும், மின்னும் செவ்விதாகநில்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும் பேணி ஒழுகுமினென்றுரைத்தன. (உசுo)

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையிரணியொருமதியெல்லைநாளுட்
குணத்தெதாடுமெலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்றைப்
பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றூர்
மணிக்கொடிமாசுணம்டன்ஞண்மற்றதேதுணிமினென்றூள்.

(இ - ள்.) யாங்கள் குணத்தொடுமெலிந்த சீவகனை ஒருதிங்களளவாகிய நாளுக்குள்ளே நின் திருவடியைச் சேரும்படி கொணர்ந்தபின்றை அருளிச்செய்த காரியமே செய்து தழும்பேறிக்கிடந்த நிறைந்த பகையைமுற்பட அடர்ப்பேமென்றூர்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றுரைத்தன.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உசுக)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புகரறநிறைந்தகொள்கைச்
செறிகமழ்சோலைகண்ணிவேண்டியவடிசில்கைதொட்
டெறிபடையெழுகவென்றூர்வளையெழுந்தார்த்தவன்றே.

(இ - ள்.) ஐம்பொறியும் புலன்களிற் செல்லுகின்ற வேட்கை மிகவும் நெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமறநிறைந்த விரதங்களையுடைய விசயை பாதத்தை வணங்கிமீண்டு கண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றூர்; வளையெழுந்து ஆர்த்தவென்க.

தவவிசயை-மூற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர்.()

1819. பைந்துகின்மகளிர்தேன்சோர்பவளவாய்திகழுநாணித்
பவணந்துடைப்பதேபோ

விந்திரகோபங்கௌவியிறகுளர்கின்றமஞ்ஞை
யந்தாத்திவர்ந்தபாய்மாவரும்பொற்றூரவத்தாலே.

திகழ, இடக்கர்.

(இ-ள்.) மகளிர் தமது வாய்திகழ்தலாலே, அதற்குநாணி அது தீரு மூபாயம்நினைந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத்துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கௌவி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின் தார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (உசுக)

1820. சாந்தின்மேற்றெறுத்ததீந்தேன்றண்மதிக்கோடுபோழப்
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன்றுமந்த
ணைந்துபூங்காவுசூழ்ந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமடுத்துடன்சென்றதன்றே.

தேன், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இருலைமதிக்கோடுசிதைத்த லாலே அதின்மட்டு அவ்விருலினின்றும் போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந் தரியங்காத குன்றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலே சென்றதென்க. (உசுச)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலைமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுரையிற்பொங்கிக்
கதிர்த்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கரைவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

(இ - ள்.) தேனிறுத அசைதிறமாலையையுடைய மங்கையர் வளர்த்த தீயாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றுமெழுந்த பாற்பொங்கலினுடையா நுரைபோலே இட்டிகையாற்செய்தஎயிலைக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும் ஏமமாபுரத்திற்கு நாற்காதத்தளவில் நதிக்கரையிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவினையுணர்த்தும். (உசுரு)

1822. மானையாநோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானையாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனையாம்பூம்பொழிற்றிண்ணெவெண்மணற்
றூணையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்திஞர்.

கானை: அ, அசை. கண் - இடம். தேனினைநீங்கமாட்டாதுவருந்தும். தூணையா நால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

(இ - ள்.) மான்வருந்த நோக்கியரிடைபோலும் நுடக்கமும் அழகு மடைய கான்யாற்று நீரடைகரையிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால் வரும் சென்றுசேர்க. (உகக)

1823. வார்ந்துமதனறுளாததுமட்டியார்தாவாமண
வார்ந்துபோதருந்தவிசடித்தசதாத்துமேற்
றூர்ந்துதேன்வண்டொடிதுதைத்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிலின்பெற்றியே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலின்றன்மை, வைத்ததேன்வார்ந்து துளித்துப் பூவின் மதுவழுகி மணலிலே போது ஆர்ந்து தவிசடித்தசதாத்து மேல்வெளி யடவ்கித் தேனும் வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத லரிதாயிருந்ததென்க. (உசுள)

1824. தாதணிகொழுநிழலிருந்துதண்மதுப்
போதணியலங்கருழ்பொருவின்மார்பினை
யாதுநாமடைதிறமுரைமினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினன்.

(இ - ள்.) அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சீவகனை யாமடையுந் திறம் யாது ? அதனை நீருரைமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காத லோடே கூறினனென்க. (உசுஅ)

1825. (க) திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினிரைகோடுங்கொண்டபின்
மூருக்கொளிமலரடிமூரிமொய்ம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே.

1826. (உ) சேட்குலாஞ்சிலையொடுதிணைத்தபின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னூட்கெலாஞ்செப்பினனலர்ந்ததாரினன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு ; நிலக்குப்போல. என்றது, துரியோதனன் விராடபுரத்தே நிரையடித்துத் தருமன்முதலாயினருண்மையுணர்ந்ததற்கு யாமும் இவனுண்மையை உணருகின்றதன்மையொக்கும்படியென்றவாறு.

(இ-ள்.) பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிநிரையை யாமுங்கொள்வேம் ; கொ ண்டபின்பு, சீவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச் சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம்; வளைந்தவில்லுடனே தூரத்தேபொருதபின் அவரணுகி வாட்போரைத்தொடங்கின் நாம் படையைக் கடுகமீட்கலாம்; ஆத லான், இதுவிருப்பமுடைத்து; இனி எழுகவென்று தன்னை யொழிந்தமூவர்க் குங்கூறி, பின்பு, அவன் படைக்குங்கூறினனென்க. (உசுக - எ0)

1827. (க) இருங்கடன்மணிநிரையெய்திநாங்கொண்டபின்
னெருங்கடியணிநகரையனங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்வரிற்பின்றிநீங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுவல்கே
1828.(உ)மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்துமின்மினிர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மினிர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா

1829.(ங)ன்றனன்புத்திசேனன்னுகான்மறையிரு
னன்றதேதொருளெனாகால்வருமிருந்துழி
யொன்றிமூன்விடித்தவர்மூவரொற்றுட்கள்வந்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.)புத்திசேனனென்னுமமைச்சனன், யாமெய்தி நிலையைக்கொண்டபின் அருங்கடியணிகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்தால் அஞ்சிறைவண்டைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அதனைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மினிர்த லாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானைகுளிப்பதொருகுருதிப்பெருக்குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனி இதனையும் எண்ணிச்சூழுமினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதுமுகன்கூறிய அதுவே காரிய மென்று நால்வருமிருந்த அளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய ஒற்றுட்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவென்றுகூறுகின்றாரென்க.()

1830. (க) வளையசுந்தரமெனும்வாரணமால்வரை
மூளையிளந்திங்கள்போன்மூத்துடைக்கோட்டது
கிளையிளம்பிடிகளைஞ்ஞூற்றிடைக்கேழரக்
களையவஞ்சனவரையனையதக்களிறரோ.

1831. (உ) கடிமதக்களிப்பினுற்காரெனமுழங்கலின்
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கத்தணைவின்றிநீருருள்பிளந்
தடுகளிறந்தப்போதிகைபரிந்தழன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வளையசுந்தரமென்னும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடிகளுக்கிடையிலேநின்று நிறத்தையுடைய அரக்களாவின அஞ்சனவரையனையதாயிருக்கும்; அக்களிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலராயிருந்தார்; அவ்வடுகளிறுவெருவரும்படி கொன்றிடுதற்கு அணைவின்றிப் பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

நீருருள்-சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டிவதைதான்று. இனி ஈருள்பிளந்தென்றேதின், உள்ளீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டுக. அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலி. (உசை - நி)

1832. கண்ணுமிழ்தீயிறற்சுடநிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்டலாய்ப்பாத்தாநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கிணன்சீவகன்
வண்ணமேகலையிளர்மனமெனப்படிந்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணிற்றீயாற்சுடுதலின் நிறங்கருகினற்போலும் வண்டு உலாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தாநின்ற சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்கினன்; அப்பொழுது அவனிடத்தே மகளிர்மனந்தாழ்ந்தாற்போல வந்து தாழ்ந்ததென்க.

'வண்டுலாம்பார்த்தா' என்றபாடத்திற்கு வண்டுலாங்களிற்றைப் பார்க்கின்றசீரை நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினனென்க. (உசு)

1833. இறுவரையிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
வுறுவரைமார்பினன்றாசங்கொண்டெடாய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்பெருஞ்சன
மறைகடற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

(இ-ள்.) மிக்க வரைபோலுமார்பினன் பெரியவரையிற்பாய்வதோர் அரியென்னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப்புரோசைக்கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு விரைய ஏறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்ததென ஆர்த்ததென்க. (உஎ)

1834. அங்கையந்தலத்திளைப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியவுவகையிற்பொலிந்துமாக்களிறவன்
றங்கியபயிர்த்தொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணியான், அப்புது அப்புது, ஆகு ஆகு, ஐஐ என்றுகூறி, அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டின அளவிலே, அக்களிறு உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பயிராற் றொழில்களைத் தன் கையாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன : பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில்-தோட்டி முதலியன எடுத்துக்கொடுத்தல். (உஎஅ)

1835. கொட்டையம்புரோசைதாணிருவடங்கொண்டுடன்
கட்டிணன்கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு
மிட்டனனிரண்டினிமிழ்க்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவரைமின்னெனக்கட்டினான்.

(இ - ள்.) கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியையுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுவடங்கொண்டு சேரக்கட்டினான்; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற்பிணைத்து அதின் கழுத்திலேயிட்டான்; இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுங்கட்டினனென்க. (உஎக)

1836. கச்சையும்வீக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுறுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியிணை
யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவுய்த்துறுவலி

அச்சுறுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத் தைத்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதான்று.

(இ - ள்.) உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுங் கச்சையுங்கட்டினனன்; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுங்கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திய புலிமுகப்பில் இருக்கின்ற அரசனும்புகழ்ந்து விரும்பும்படி வந்துதோன்றினனென்க. ()

1837. கோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்டுநாமிவட்டருகென்னலே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்

(இ - ள்.) தொடிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்து நின்று நாம் ஏற்றினதியல்பைக் காண்பேம்; இவ்விடத்தேகொண்டுவருகவென்ன, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாலுருமென, கொலையாற் கூற்றென அதனையுள்ளேகொண்டுபுக்கானென்க. (உஅக)

1838. குழவியஞ்செல்வனேர்குன்றுகொண்டெடாய்யென
வழகிதாப்பறப்படதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்ந்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனனென்பவே.

(இ - ள்.) இளஞாயிறு ஒருகுன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடிகப்பறக்கின்றதொழிலேப்போல் தன்னிடத்தே தொழிலையுடையனையும், மழையையேறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் இடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க. (உஅஉ)

1839. வினைகலத்திகிரியும்வாழுமிர்மேற்செலுங்
கனைகடுங்கதற்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதகுவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மினையவையேழுறவிமைப்பினிணியற்றினன்.

கனைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கழிதாகிய மிக்கசெலவினையுடைய.

(இ - ள்.) திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினனென்க. (உஅஉ)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றேருநூறுயிரஞ்
திரிவனேபோன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக்
னை
மை.

ஓரும், அசை.

(இ-ள்.) அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசனுவதானும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிறந்தயானை திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறுதற்கு மற்றொருவனிலனென்றுகூறி அமைகவென விலக்கிற்றென்க. (உஅசு)

1841. வள்ளுகிர்நுதியிலல்வரிநுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநிற்றலு
நன
ர்ந்

(இ-ள்.)தோட்டிநுதியென்னும்உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தினவளவிலே இவன்மனத்தையுணரும்யானை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்த்தனென்க.

ஓடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்தவென்க. (உஅஎ)

1842. (க) என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான்றனக்குரைப்பதொத்

னன்மனக்குஞ்சரம்பியோடென்மரும்.

1843. (உ) தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மருங்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோணக்கிளை
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் தனக்குரைக்குந்தன்மையையொத்து ஏவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலுஞ்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும் நம்பிக்கும் என்மனம் நின்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

தென்பாரும், செல்வன் தேவனேயென்பாரும், பாவை நோற்றனளென் பாருமாய் ஓவென்றலின், ஓசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும்மக்களுந் தோணோக்கிரென்க.

என்பார் என்மரெனத் திரிந்தது; "உண்மருந்தின்மரும்" (பதிற். உசு) என்றாற்போல. இனி ஆயிரெனவினைகோடலின், மாரீறு விகாரமாய் நின்றதெனிற் றனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (உஅசு-ன)

1844. பிண்டமுண்ணுமபெருங்களிறுபூட்டியவண்
1வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழுக்

கண்டனங்கண்ணினேயென்றுகண்டவர்சொனர்.

(இ-ள்.) பட்டத்திற்குரியயானையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக் கடிகையாரும் ஏத்தாளிகளும்புகழ நகர்தொழுத்தம்பியுந்தானுந்தமக்கென்று கைக்கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணுலே கண்டேமென்று ஒற்றர் கூறினரென்க.

ஏகாரம், அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றரென்ற ஒற்றரைச்சுட்டிநின்றதொரு பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனங் கூறினரென்க. நந்தட்டன் கூடநிற்றலாற் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (உஅஅ)

1845. பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றுளர்சொற்

றூத்திரட்சுரும்பினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேந்தினர்.

(இ-ள்.) நீக்கமில்லாத சீரையுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங் கொண்ட ஒற்றரொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்சொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்று கருதி உவகையால் நிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுரும்பினம்பலவுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையும் கையிலேயேந்தினரென்க.

ஒத்தது, ஒத்தெனவிகாரம்; ஒத்து, விதியுமாம். (உஅக)

1846. வேணிரைவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேணிரைகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
டன்

(இ-ள்.) கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வாண்மதிலைச் சமத்திடையிலேபிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிரை இப்பொழுது நிரைகொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மாநிரையைப் பண்ணினரென்க. (உகஐ)

வேறு.

1847. விடையுடையினநிரைவிழுங்கன்மேயினர்
குடியொடுசிறுபறைதுவைத்தவால்
மூடியுலகுறநிமிர்ந்தார்த்தமொய்கழ
லடிபடையினையருமாணம்வீசினர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிரைகோடலேமேவினராக, குடியும் பறையுமிசைத்தன; வானோர் தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல ஆர்த்தனர். வேயருங் கவசத்தை

ய (உகக)

1848.(க)காந்தளங்கடிமலர்க்கண்ண ய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணைடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினை

1849.(உ)கோணுடையினநிரைகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
காணிடையினநிரைகாவல்போற்றுமி
ணிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினர்.

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வழுத்து. அத்து - சிவப்பு. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுங்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே ஏந்தியகவியம் - கோடாலி.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களையுடையநிரையைக் காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக் காவல்போற்றுமினென்று கூறினரென்க. (உகஉ - ங)

1850. விடுபொறியாவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசிந்தி
கடுகினகாலியலிவுளிகாண்டலு
மூடுகுபுகோவலர்மூந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

(இ - ள்.) அவர் சிலையாலே கணையைச்சிதறினர்; வானையார்த்தனர்; இவுளி கடுகின இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு மூற்பட ஓடினரென்க. (உகச)

1851. அனைச்செறிபிரும்புலியனையவாடவர்
வனைத்தனர்மணிநிரைவன்கணையரும்

நவரத்தக்கவெஞ்சொலா

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஆடவர் நிரையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத் தனராய்ப் போரைவிளைத்தார் ; விளைத்தவர் அப்பூசலைக் கைவிட்டு வெஞ் சொல்லால் உணர்த்த ஓடினரென்க. (உகடு)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கினையநம்பி

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கும்படி கூறுகின் றார். தெரிந்து - தெரிய.

(இ - ள்.) கரபதி, சீவகற்கு இளைய நம்பியாகிய நந்தட்டனை நும் மூடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்குத் தெரியவுரைப்பாயாகவென்றுனென்க. (உகசு)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புவலடிகள்செம்பொ
னரித்தசும்பொழுகுகுன்றத்தருவியின்வெரீஇயமஞ்ஞை
பரித்தலைபழனாரைப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
மூரைத்தகுநாடிமூருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

(இ-ள்.) அடிகளே ! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுண ரும்படி குன்றத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினவை நாரைப்பார்ப் போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமூரையுங் குலத் தோடே செப்புவேனென்றுனென்க. (உகள)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
கொ
ர்த்
ட்டியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினுலே அஞ்சிய அன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்றின் மெய்த்தீண்டிச் செங்கெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம் விட்டு உலாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குகாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

(இ - ள்.) வேலோய் ! அங்ஙாடு ஏமாங்கதமென்றுனென்க.

ஏமமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விகுதி. (உகஎ)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகிற்புகைபொன்னலர்தன்
ற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழ்ந்துமாடமிருள்படப்புதையுஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிமூதூரிராசமாபுரமதென்ரூன்.

(இ-ள்.) துகிற்குக்கொடித்த அகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும் மாந்தர்மேற்றவழ்ந்து இருள்படுதலாலே மாடம் புதையுஞ் செல்வத்தினையும், இஞ்சியையுமுடைய அம்மூதூர் இராசமாபுரமென்ரூனென்க. (உகக)

1856. எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளைப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவோத்துழற்றி
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவர்ந்ததென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினென்றன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

(இ - ள்.) அடிகள்! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன்கூறினவளவிலே, நிரையையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி வோத்துக்கவர்ந்ததென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தே யிசைத்ததென்க. (உ00)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிற்றெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கந்துபாய்ந்துழுங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்மூப்படப்புடைத்துச்செங்க
ணெருத்தெரிதலுமோக்கியுவ்வினைந்தடலுத்தொன்னை

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி:- கொன்று வெல்கின்றவெற்றி.

__ - ள்.) வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருப்பழுந்தக் குத்தி முழங்குங்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்ப வடித்து, நோக்கிச் சினம் உடலேச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினனென்க. (உ0க)

1858. நாற்கடற்பாப்பும்வந்துநன்னகர்க்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்ரூனேபாய்மாவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடிநிரைபெயர்க்கவென்ரூன்.

(இ - ள்.) நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக் குழாத்தோடே தானையும் மாவும் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்பரப்புப்போலப் பாதுண்டானநிரையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறினனென்க. (உ0உ)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டேர்விரைந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சங்கும் பறைகளு முழங்கியொலியாநிற்ப வேழமும் தேரும் விரைந்தன; மாப்பரந்தன; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (உ0ங)

1860. பானிறக்கவரிமெற்றிப்பசுங்கிளிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிறக்குழவித்திங்கட்குளிர்கதிராரமார்பிற்
றேனிறங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமரன்சொன்னான்.

பானிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய ஒளியென்க. மாலை.

1861. தேர் : சீவகன்றான், மாலைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பிசெலுத்தரையேறி ஒருமொழிகூறினனென்க. (கூ0சு)

1861. மன் டாரைவளாகர்த்தந்துமன்னன்

லகந்தன்னுள்ளனபையாம்சுறவின்றூய்க
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய : அ, அசை.

(இ-ள்.) அரசனிரையைக் கவர்ந்தவரை இங்கரிலேகொண்டுவந்த வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனுயின், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ் சிற் காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணுமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினன். (கூ0ரு)

1862. [1]பார்மலிபரவைத்தானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்மூநெற்றிமேன்மின்னினெய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
யாந நாட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமதத்தையுடைய மேகத்தின் றலையிற் றோன்றுவ தொரு மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

(இ - ள்.) தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவள விலே, மைந்தனுகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனெருமகற்காணக்குன்றூ
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த
க,

விடுகணை, ஒருபெயர்.

(இ-ள்.) அடியேமாகியயாம் தன்குன்றுவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனுகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதி யெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குருசில் நோக்கிப் பதுமுகனேயென்றறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையைவிலக் னென்க. (கூ0எ)

---

[1] பார்மலிகடலந்தானை'

1864. வந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழச்
ரூளிணலும்
வாய்
மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானலலகோயவருந்தீர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அரசனுதலறிந்தமையிற் சிவகனைத் தோழரெல்லோருந் தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பினை யென்றுராய்ந்து அத்திரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான் ; அவரும் நோய்தீர்ந்தாரென்க. (கூ0அ)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தகோன்ரூட்காலை தன்காதலானை
ங
யழலவாய்க்கிடந்தலைவேலரசினங்குமரர்சூழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதைதூர்கொண்டுபுக்கான்.

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்து. கொல்லனுலையைவிரும்பினவேல்; "கொற்றுறைக் குற்றில" (புறநா. கூரு) போல. அரசுகடாத்துதற்குரிய இளையகுமாரர். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கனகமாலை.

- ள்.) காலை தன்ரேழரை யானையிலேயேற்றிக் குமரர்சூழ ரதேவகாண்டுபுக்காரென்க.

சீவகனுமரசிளங்குமரரும் தோழர்கால்வருடனே யானையேறினரென்பது ஏற்றி என்பதனாற்பெற்றும். (கூ0க)

வேறு.

1866. வானக்கிண்றுநுடங்குங்கொடிமாடமூதூர்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவார்தொழுமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரிமாலனெடோப்பார்.

ங்கி - தீண்டி. ங்க - கெடுத்த.

(இ - ள்.) அரிமாலனெடோப்பார் மூதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையுமுடைய பாவையன்ன மடவார்தொழ மைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசிளங்குமரருந்தோழர்கால்வரும் யானையினின்றுமிழிகின்றகாலத்துச் சீவகனையுமரசிளங்குமரரையு மகளிர்தொழுதாரென்றுணர்க. (கூக0)

1867. செம்பொற்புனகத்திளஞாயிறுசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புழுலைவாணெடுங்கண்மடவார்
கம்படப்புகுந்துரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புனகக்களிற்றுனடிதாம்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமுடைய மடவார்விரும்பப் பொன்னுற்செய்த கண்ணுடியால் இளஞாயிற்றைக் கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றணுகி அவனடியைத் தாம் வணங்கினரென்க. (நகக)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்ந்துவான்பொற்
பல்பூணெருத்திற்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோண்மருமான்முகநோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்.

வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னுற்செய்த பூண்.

(இ - ள்.) மன்னன் பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்துஒளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுங்குறிப்புப்படப்பார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலுந் தோழரென்றனென்க. (நகஉ)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத்
பான்ன ன்
டமங்கையைக்கா

(இ - ள்.) அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்சூழ்ந்ததார்ணுகிய யானையையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமர்ம். (நகந)

1870. தழுமுற்றும்வாராத்திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
க காதல்க க.

முழுதும், முழுமெனவிகாரம்.

(இ - ள்.) முற்றுந் தழுவவொண்ணுத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின் முழுதுந்தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றுமணிக்கொம்புபோனின்றவளை எழுப்போலுந்தோளார் தொழுதார்; அவள் என்னவென்று குறிப்புப்படநோக்க, அவ்வளவிலே சீவகன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவளைநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (நகச)

1871. துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
காண்டகன்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்

யோடி

கைக்கிழுவன்மகளென்னவிருந்துசெய்தாள்.

(இ-ள்.) மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்த கள்வரென்றுகூறி க்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று கையாடி, அப்பொழுதே அளகைக்கோன்மகள்விருந்துசெய்தாலென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. (நகநி)

1872. அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்
விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேரு
விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானெரிகுண்டலத்தாற்
பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

(இ-ள்.) புத்திசேனன், மறைந்தகாரியங்களெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூறவேண்டி இப்பொழுது சீவகன்தனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலையைக் கொடுத்தான்; அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதல் நிறைந்த குழையைப் புறத்தினின்றுநீக்கி வாசியாநின்றானென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடுசிவணிய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழையையுணர்த்திற்று. (நகசு)

வேறு.

1873. மற்றடிகள்கண்டருளிச்செய்கமலாடிக்கீழ்ச்
சிற்றடிச்சிதத்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்
குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்
பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க; அரசன் நுகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியிலே யுற்றுப் போற்றியென்க. என்றது, சமைக்கின்றபொழுதேயுற்றுக் காக்கப்பட்டென்றவாறு.

(இ - ள்.) திருவடிகட்கு அடிசிலேயும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக வேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய சதத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடி வீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவைகாதற்றல் தனக்குக்கடனுதலின், முற்கூறினாள். (நகள)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மாலை
மெ
செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வாண்

(இ - ள்.) கலுழவேகன், எலிமயிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலிய வற்றை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விரிக்க. (நகசு)

1875. வந்தவனையாருமறியாமன்மறையாகத்
தந்ததான்கேட்டவ
வைவ்
யந்திலகன்ருன்றமொடாங்கணைனச்சொன்னேன்.

(இ-ள்.) தான்வந்தவனை யாரும்அறியாதபடி மறையாகக் கொண்டு வந்துவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறை யாகவுடையனுய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்ருனென்று இக்காரியம் சாமிதானேயருளிச்செய்தானுகக்கூறினேனென்க.

தோழர் ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்ற மை, "இங்கிவர்களிவ்வாறு" (சீவக. சகூக) என்னுங்கவியிற்கூறினும். பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், "ஒருமதியெல்லைகாளுட் .....கொணர்ந்த பின்றை" (ஷ கசுகள) எனவே சீவகன்வந்து விசையைக் காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போக ஒன்றும், மாமனரிடத்து ஏறப்போகஒன்றும் மீண்டு ஊரேறவராஒன்றும் ஆக ஐந்துதிங்களுஞ் சென்ற வாறுணர்க. (நகக)

1876. பட்டபழிவெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்தூதுபிறசொல்லிப்
பட்டபழிகாத்துப்புகழேபரப்பினல்லால்
விட்டலர்ந்தகோதையவரால்விளைவதுண்டோ.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலையஞ்சி வேறுசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை என்னைத்தொட்டுச் சூளுறவுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரி மையை எய்துவதாழிய மகளிரை மணஞ்செய்கின்றஅதனல் விளைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற் பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்ட மை கலுழவேகனுமறிந்திலனென்பதுபெற்ரும். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே, "பொன்னணி" (சீவக. ககசள) என்னுங்கவியில், 'தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த' என்றும், "சந்தமாலை" (ஷ ககசுo) என்னுங்கவியில், 'வந்தவிண் ணோர்களை' என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித் துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரென் னுமையுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குங்கால், "தன்னுடை விஞ்சை யெல்லாந் தளிரிய லோத லோடும்" (ஷ ககசள) என்ன வேண்டாவாகவின். (நஉo)

1877. அல்லதுவுமெங்ககுணமாலையவளாற்றூள்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்வியிதுகாலேயிதுவென்பதறிகல்லாள்.

(இ-ள்.) அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப்பாள்போன்றுளங்கை யாகியகுணமாலை ஆற்றுளாய் இரவிது பகலிஃது என்பதறியாளாய், அவள் மதியை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும்; கதிரை, தண்மையான் மதியே, பெரியையென்னுமென்க. (கூஉக)

1878. ஆரவுவெகுண்டன்னவகலல்(
திருவில்வளைந்தனையதிருமேகலையினீங்கிப்
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புனர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுளளாங்கொலுணர்கலனே.

(இ-ள்.) பாம்புகோபித்துப் படம்விரித்தாற்போலுமல்குலையுடையாள், நிலத்தேவீழ்ந்து; வில்வளைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றுநீங்கிப் புருவத்தையுடையதொரு மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சிபிழைப்பளோ? இறப்பளோ? அறியேனென்றுளென்க.

திருவின்றன்மை கெட்டென்க. (கூஉஉ)

1879. காளைவருகையெனநன்றெனவிரும்பி
காளையெனுகாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோ
காளையுரையென்றுகிளியோடுகச்சொல்லு
காளினுமிங்கங்கைதுயர்காளினுமற்றிதுவே.

(இ-ள்.) சீவகன் காளைவரும்; நீ யையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற, அது நன்றென்று விரும்பி, நீ கூறிய காளையென்னுங் காள் அணித்தோ? சேய்த்தோ? அக்காளைக்கூறென்று அதுநக அதனோடுசொல்லும்; இந்தங்கை யதுதுயர் காளினும் காளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை. (கூஉக)

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்த்துநோக்காதிமைப்பினுநுணுகுநல்லார்
பூக்கமழுமளிச்சேக்கும்புதுமணவாளனூர்தா
போக்குவல்பொழுதுந்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்றாள்.

(இ-ள்.) பார்க்கவே தளிர்த்துப் பாராது இமைப்பினும் மெலியுநல்லார் அமளியிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சி டத்தாராதலால், யான்வருந்தேனெய்ப் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தாம் தம்மைப் பாதுகாப்பாராகவென்றெழுதினளென்க. (கூஉச)

1881. இலவம்பூவரக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியுணடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைதிருமுடிதுளக்கிநோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்றுமஞ்சூழ்ந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலான்றுழைக்குறுகிறனே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்த ஓலையை வாசித்து ஆராய்ந்து ஓலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சையையுட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலைசூழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்டவேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளனென்றதனாற் புலவி பொறித்ததாயிற்று.* (நஉருஎ)

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றூற்கெரிமணிப்பூட்
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தாளைத்தலைப்பட்டையவறிந்தோமே.

(இ-ள்.) நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினாயினற்கு, ஐயனே! சச்சுந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தனக்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழுவேண்டுமென்கின்ற ஆசை பிணிக்கப்பட்டுத் துறவோருறைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவளை எதிர்ப்பட்டு நின்றிறம் அறிந்தோமென்றுரைத்தனம்.

"ஆத்தபொறிய" (நாலடி. உகo), "ஆத்தவறிவினர்" (முது நருக) என்றூற்போல, ஆத்தென்றூர்; இனி உளங்காத்தென்றும் பாடமோதுப. (நஉசு)

1883. என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்னுயிர்ஞிமிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்னுமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றூனே.

விரைவாதலின், மூன்றடுக்கிறுர். விசையையிருக்கின்றமை ஆசிரியன் கூறக்கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்ஙனங்கேட்கின்றூன்.

---

*"அடிகணீராசாதலறிந்திலேமேலாட்கட், டொடியணிதோளுநல்லவாகமும்புல்லுநம்மைக், குடிவழிவந்தகாலாக்கந்துகன்மகனென்றண்ணி, யடிகணுமிகழ்ந்தெதல்லாமருளுகவென்றுநின்றூர்" என்னும் செய்யுளொன்று, இக்கவியின்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எவ்வனேயென்றுவினவ, அவ ரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினற்போலச் செய்திகளெல்லாம் அடைவே சேரச்சொல்ல, அதுகேட்டு, மூத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினனென்க. (கூஉஎ)

1884. அஃதேயடிகளும்மூளாரோவென்றுற்கருளுமா
றிஃதாவிருந்தவாறென்றுர்க்கென்னீப்பெறவல்லார்க்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கெங்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

(இ - ள்.) பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னீப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருட்டின சிலதீவினை இனிஇல்லை ; அத்தீவினையையுற்றஅடிகளும் இருக்கின்றுரோவென்று வினையினுக்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறி யிருந்தபடி இத்தன்மைத்தாவிருந்ததென்றுர் ; என்றவர்க்கு அவனும் அவ ரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரைய வணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனனென்க. (கூஉஅ)

1885. இலவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனேந்தல்குலங்கேட்பான்
மலவிரவுநீண்மார்பின்மைந்தன்முழுர்முகநோக்கிக்
கொலவிரவுகூர்நுதிவேற்குமரனென்னக்குருகுலத்தான்
கலவிரவுதீஞ்சொல்லார்காமனென்றுர்கமழ்தாரார்.

(இ - ள்.) இவன்சென்றஅளவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட் கவேண்டி, அவன்முழுர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினைசலுற்றுக் குமரனென்றஅளவிலே, சொல்லாராகிய தாரார் அவன்குறிப் பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானென்றுரென்க.

விரவு, உவமவுருபு. (கூஉக)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றுல்யான்முன்கருதியதென்
னெண்ணம்வெளிப்பட்டான்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிநுண்ணூன்மதியாரோ
டெண்ணிவியதெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றுலென்பது, ஒருசொல்விழுக்காடு. நந்தட்டன் காடும் ஊரும்முதலி யனகூறலின் உணர்ந்தான். வியம், ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

(இ-ள்.) தலைவன் குருகுலத்தானென்றுல் இது யான் முன்கருதியகுல மே ; என்னெண்ணத்திலே வெளியானுனென்றுகூறி எழுந்திருந்து கரந்த மைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப் போகவிடுதெறியாலேபோகவிட்டான் ; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனக மாலைகோயிலிலேசென்றுனென்க.

அரசனுகவே போகவிட்டான். (கூகo)

1887. விள்ளாவியனெடுந்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மன
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிற்செந்தாமரைக்குவளைகொய்தாள்போலுமுளைவாள்

(இ-ள்.) வியனெடுந்தேர்வேந்தன் காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின் நாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற உயிராயுள்ளாய்; ஆதலின், நீயென்னையகன்றுயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த அதனையுணர்ந்து பூணுள் தன்கையிலிருந்த வண்டிற்குயிராகிய செங்கழுநீரை நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளையாக்கினளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலி னென்றும், அன்னங்களையுடைய வாவியிற்கழுநீரென்றுமுரைப்ப. (நநக)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவளைவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிர்ப்பப்புல்லிநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சுங்கமூரன்றமே.

(இ-ள்.) அதுகண்டு, அவளை மனமகிழவும் கண்குளிரவும் புல்லி, அவன் அங்குநின்றும்போய் நாதேவன் புதல்வராகிய மைத்துனன்மாருடையமார் பைத்தழுவிக்கொண்டு மாலையேறினன்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சுங்கமுழங்கினவென்க. (நநஉ)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கஅஅஅ.

விமலையாரிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணீழுறிமிடைபடலைமாலைக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவிவர்ந்துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையிளற்குத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற்
பருகுபைங்கழலினிருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

(இ - ள்.) தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமு டைய சிவகன் மாவையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியமுத்தட் டன் பொன்னற்செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாக வென்று இக்காரியத்தையுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினற்கு, உருபுமயக்கம். காலை அகத்
(க)
தடையுரை.

1890. விழுமணிமாசுழுழ்ந்திக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினிருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள்
[illegible]மைப்

(இ - ள்.) பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர்; இதனால், ஒருதீங்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வ தாக; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்; காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவி னரைத் திருச்சேராவென்றுனென்க.

(உ)

சிக்க - அகப்பட.

1891. தொழுதகைங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணரிந்துகொல்லும்படையுடலெங்கும்பற்ற
தொழிகையார்கண்ணுங்தேற்றந்தெளிகுற்றர்விளிகுற்றரே.

சோர - வார.

(இ - ள்.) கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும் கொல்லும் படை ஒடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோ ரைத் தம்மிடத்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவர்சிலரிடத்தும் தெளிதலைப் பற்றுதொழிக; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றரென்றுனென்க.

அரசர்க்கு ஒருதன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலைசூழ்தலின், கண்ணீரிலும் படையொடுங்கித்தும்; "ஒன் னு, ரழுதகண்ணீரு மனைத்து" (குறள். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (ங)

1892. தோய்தகைமகளிர்த்தோயின்மெய்யணிநீக்கித்தூய்நீ
ராய்முதுமகளிர்தம்மாலரிறபத்திமிரியாட்டி
வேய்நிறத்தோளினர்க்குவெண்டுகின்மாலைசாந்தந்
நாய

(இ - ள்.) கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணைநீக்கி ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டிஅவர்க் குத் தகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்மூலையைத் தோய் வானகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமாலைசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடெல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமிழ்தங்காக்கயுகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

(இ-ள்.) பூமாலைமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத் திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்க வென்றானென்க.

அன்னம்கண் குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும்; கருங்குரங்கு உண்ணாது. (ஞ)

1894. அஞ்சனக்கோலிணற்றாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவீழக்கூர்நுதியெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காத்தல்வேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றுதலொருதாகம் தன் எயிற்றாலே அருவிக்குன்றுவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக் கொல்லும்; ஆதலின், பஞ்சியிற்காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருத வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண் டுமென்றானென்க. (அ)

1895. பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றூயவொத்து
...நந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்

திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெறிந்துமின்ப
மருந்திறன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்வியைப்போன்றும், இவற்குவேண்டுவனசெய்துபோற்றலின், தாயரையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுதலியவற்றைத் தப்பாமற் காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும், ஐம்பொறியும் தமக்கு அடங்கலின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவனைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன் விரும்புவனவே தேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் சமக்குப் பற்றுனவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

"வான மூன்றிய மதலை போல" (பெரும்பாண். ஈசஈ) என்றுர்பிறரும். தாம் அடங்கியே இவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங் கூறினனென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

1896. பூந்துகின்மாலைசாந்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றான்
கேந்துபூண்மார்பனேவவின்னணமியற்றினனே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டசீவகன், அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயளந்து பதுமுகன்காப்பானுகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக் காத்தலை மடத்தினனென்க. (அ)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினினஞ்சேர்ந்துசேவகங்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின்றுணிகாறவெந்தனகள்கொண்
டெறியவெள்கிம்மயிர்க்கவரிமாவினியுமே.

(இ-ள்.) யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடு வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா தானுக்கென்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க. (கூ)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பொரியன

கமஞ்சனவரைச்சொரிவன

கவழயா வே.

(இ - ள்.) பவழமேயசினையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வனாயின் றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின் றுதலிலேதவழும் பட்டிக்கச்சையொத்தனவென்க.

"வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்" (தொல்.மரபு. சூ. சுஅ)
என்றார். (கo)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழ ழலி
ணெண்மணிபலவுடைந்தாருங்கவைதூளியா
விண்ணுருவுண்டெனவீழுமாநிலமிசைக்
கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

(இ - ள்.) குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து சென்தூளியாய் அத்தூளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாநிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின், நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (கக)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயற்
பான்மூரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
காணிடைப்பாந்தள்கண்படுப்பனதுயிலெழு
வூனுடைப்பொன்முழையாளிகின்றுலம்புமே.

(இ-ள்.) மக்கள்வழிவாகப்பழுத்தனவாயிருந்தன, கிலுத்தமென்னுமரம். பின்னை அவற்றயலிற் காணிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடைய நிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பாந்தள் துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிகின்று இடிக்குமென்க.

மூரண் - மாறுபாடு. மூரட்பரம்பும் பாடம். (கஉ)

1901. சாலந்திமிசிடைச்சந்தனத்தழைவயி
னீரதிம்பூமரங்கிரந்ததக்கோலமு
மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
மோருகாவிகலந்தோசுனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

(இ-ள்.) திமிசுசூழ்ந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய திம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுகோடேகூடி நாற்காதவெல்லை நாறுமென்க. (கங)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குழாஞ்
சந்தனமேய்வனதவழ்மதக்களிற்றின

மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினஞ்
சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

(இ-ள்.) பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இவைதான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய்நிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

(இ-ள்.) பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையிலுலே அதிற்றேன் பரந்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய திருவில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்பை வெல்லுமென்க.

செய்தெனைச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பெர்ருப்பெலாம் செகுக்கும். ஒருங்கு, விகாரம். (கரு)

1904. வீழ்பனிப்பாறைகணெறியெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகுவ
தாழ்முகில்சூழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றசைந்
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

(இ - ள்.) வீழ்ந்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய் போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்சூழ்பொழிற் சந்தனக்காற்றுமசைந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம் ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கசு)

1905. கூகையுங்கோட்டழுங்குங்குமமும்பார்
தேகலாகா[1] நிலத்தவ்விவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனுர்ப்பதோர்
ள.

- ள்.) கூகைமுதலியனபாத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே
டத்
போய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதொரு காவி
லே விட்டானென்க.

கூகை - ஒருகொடி. (கள)

வே று.

1906. பூத்தகிறவழும்போர்வைபூசுசாந்தாற்றிபொன்னூற்
பங்காந்தங்குங்குமவைரப்பொற்கோய்

(பி - ம்.)—1 '

சாத்துறிபவழக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட
நீத்தவரிடத்துநாற்றிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

(இ - ள்.) அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றிலவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமழுத்தின 1 குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவழக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேதூக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கினரென்க. (கஅ)

1907. சித்திலமுலையினர்தமெடுங்கணேக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்
பித்தலாயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

(இ - ள்.) மகளிர் கண்ணல் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும் கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையை வைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லாயிற் பேய்களென்றேபேசுதலல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறினரென்க. (கக)

1908. பொறிமயிலிழியும்பொற்றூர்முருகனிற்பொலிந்துமாவி
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையைநீக்கி
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா
லது

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையையுடையார். வெள்ளிடை - வெள்ளிடம்.

- ள்.) மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று நெறியாளிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறியப் போகவிடுத்தலால் தெவ்வையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததொரு தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றனரென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனேடுகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே சேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தெவ்வியறியவேண்டுதலானும் செவ்வியறியென்றனரென்க. (உ0)

1909. எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடைதுயின்மே
பல்லியும்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோகம்பியென்று
சொல்லினடேவிநிற்பப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து
நல்லடிபணிந்துகம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

(பி - ம்.)—1 'கோயையும்', 'பேழையையும்'

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திருளிலே களவிலே கம்பிவரக்கண்டேன்; இடக்கண் ஆடும்; கல்லஇடத்தே பல்லியும்பட்டன; ஆதலால் கம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினளர்ப்த் தேவி நின்றஅளவிலே, பதுமுகன் சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிகளே, கம்பிவந்தானென்றுனென்க.

எல் - பகல். கம்பி, கம் முதனிலையாக கமக்கு இன்னுனென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

1910. எங்கணேயனென்றுட்கடியன்யானடிகளென்னைப்
பொங்கிவில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புனைமணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலைகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்னும்பழமொழி.

(இ - ள்.) ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினவினட்குச் சீவகன்றனும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறுமல், அடிகளே! அடியேன் யானென்னுத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான்; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அற்புக்கடல் கலந்த தன்கருதி, முன் (சீவக. கoகஅ) 'வெள்ளிடைப்படாத' என்றார்.(உஉ)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தசிறுவனைக்கண்டபோழ்தே
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பான்
முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்துமுழுமெயுமனைப்பமாதர்
வருகவென்கனிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுகிற நீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனைழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமார்பிற்காட்டில் தன்மார்பு பாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டாளென்க.

இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்து பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி, வாங்கி அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (உங)

1912. காளையாம்பருவமோராள்காதன்மீக்கூர்தலாலே
[1]வாளையாமெடியகண்ணுண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்
தாளையாழுன்புசெய்ததவத்ததுவிளைவிலாதென்
றேளையாத்தீர்ந்ததென்றுடொழுதகுதெய்வமன்னாள்.

(இ - ள்.) அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, [2] ஈது இளமைப்பருவம்; இனித்தழுவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பாத்தலாலே மகனைக்

(பி - ம்.)—1 'வாளயில்' 2 'இஃதிள்ளமை'

குழவிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலே ஒடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே! மூற்பிறப்பின்முயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தந் தீர்ந்ததென்றுளென்க.

அரசனைக்கோறலின், வாளொயொக்கும் நெடியகண்ணுளென்றுஅவட்குப் பெயராயிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிறற்குருசிறன்னேவாளமரகத்துணீத்துக்
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பருதிமார்பிற்சீவகசாமியீரே
யூட்டாக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றாள்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடைய இளைய பருதிபோலுமார்பினையுடைய சீவகசாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலே கைவிட்டு நும்மைச் சுடுகாட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோரன்பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றுளென்க.

"பண்பு கொள் பெயரு மதனே ரற்றே" (தொல். விளிமரபு. உஉ) என்ற சூத்திரத்தில், சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை, தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசாமியாரென ஆரீரும்சீவகசாமியீரேயென ஈரொடு ஏகாரம்பெறுதல்கொள்கவெனக் கூறினும். (உங)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள்வைகநட்புடையவர்கணைய
வினைடமகன்கொன்றவின்னுமரத்தினேன்றந்ததுன்பக்
கடலகத்தழுந்தவேண்டாகளைகவிக்கவலியென்றாள்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்தனேடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

(இ-ள்.) கொற்றங்கெட நட்புடையவர்கையவ அழுகள் வருத்தத்தே தங்கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் * இடையன்கொன்ற மரத்தின்தன்மையுடையேனுகிய யான்றந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்தவேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்றாளெனென்க.

உயிருடனிருந்தேனுய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரை நீத்தேனுமல்லேனென்று கருதி மரத்தினேனென்றாள். (உசு)

1915.(க) யானலனெனவையாவான்சுகந்தையையற்கென்றுங்
கோனலன்றந்தைதகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனனையவாயமிர்தமூற
மானலங்கொண்டதோக்கிமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னாள்.

1916.(உ) எனக்குயிர்ச்சிறுவனுவானந்தனையையனல்லே
வனப்புடைக்குமரனிங்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

—

பழமொழி, ஈகச.

புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழறிருத்திப்போற்று
றினத்திடையேறனுக்கின்னளிவிருத்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் தன்பருஞ்செய்தேனென்றவின், உனக்கு இவரன்றே இருமுதுகுரவரென்கின்றுள்.

(உ) ஐயன், முன்னிலைப்படர்க்கை.

(இ - ள்.) குணத்தின்மிக்கவிசயை, தினக்குத்தாயாவான் சுகந்ததையே; யானல்லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே; கோனல்லனென்று பாவிடத்தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையூறும்படி வார்த்தைகூறினள்; கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள் சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனுவான் றந்தட்டனே; நீயல்லை; ஆதலால், குமரன்! இவ்விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகேயழைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனியதண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க. (உஎ - அ)

1917. (க) சிறகாற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினுலும்புல்லி
மூறைமூறைகுமார்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யிறுசுணைவயமிர்தமூட்டியிறுபகல்கழிந்தபின்னுள்.

வேறு.

1918. (உ) மரவநாகமணங்கமழ்சண்பகங்
குரவங்கோங்கங்குடம்புரைகாய்வழை
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளருவமாதருரைக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டுசிறகாலும் புல்லியிருந்தாலிலேபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினுலும் புல்லி அமைந்தமுகமனுகிய மொழிகளை மூறைமூறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலூட்டிஆறாள் கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரியவரை வேறேகொண்டிருந்து நூற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையாமென்க. (உசு - ஈ0)

1919. கவிகில்குன்றெருகொடுறைநன்பொருட்
புலியனூர்மகட்கோ
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்பொருளையுடைய சூறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

ளைக்கொள்ளுதலும் தம்மூன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டியமன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் கோர்வரென்றுளென்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகளை நீ கொண்டது நன்றென்றுள். (நக)

1920. நீதியாலறுத்தந்நிதியீட்டுத
லாதியாயவரும்பகைகாட்டுதன்
மோதி*மூள்ளொடுமூட்[1]பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே.

(இ - ள்.) அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றுக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்தெஞ்சிலேநிலைபெறுத்துதல்,[2] மூள்ளைக்கொண்டு மூள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாராய் உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிற்கூடிவந்து விளைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக்கோடல் இவை அரசர் விரும்பப்பட்ட காரியமென்றுளென்க. (நஉ)

1921. ஒற்றர்தங்களையொற்றரிலுய்த்தலுங்
கற்றமாந்தரைக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்
சுற்றஞ்சூழ்ந்துபெருக்கலுஞ்சூதரோ
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

(இ - ள்.) ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்றவமைச்சரைக் கண்ணெனன்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றுளென்க. (நங)

1922.(க) வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்
குன்றிளர்களைக்குன்றெனவாக்கலு
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்திணையொருள்செய்யுமே.

1923.(உ) பொன்னிலுகும்பொருபடையப்படை
தன்னிலுகுந்தரணிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
துன்னுங்காலைத்துன்னுதனவில்லையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்தல் - தேடுதல்.

---

* மூள்ளொடு மூட்டகை கண்டிடலென்பதைத்பின்னுள்ள வெண்பாவிற் காண்க: "தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளிலுற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றே, மூள்ளிலுண் மூட்களையுமாறு." பழமோழி, நிசா.

(பி - ம்) 1 'புடை' 2 'மூள்ளொடு மூட்பகைக்கின்ற நிலையைக் கண்டவை யொன்றென்றைக்'

(இ - ள்.) ஆகத்திறைப் ! அங்ஙனஞ்சேதடும்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம்; அதனாலே தாணியாம்; அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடும் கிடைக்குமென்றுளென்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க. (நகூ-ரு)

1924. நிலத்தினீங்கிநிதியினுங்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்
கலைக்கணைளருவிங்கில்லைகாணீ
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்[1] கூறுவான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய்! நிலத்தினின்றுநீங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்றாழ்ந்த கொள்கையேம்; இங்கிலையேயன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை; இங்கிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழி கூறுவானென்க. (நகூ)

வேறு.

1925. எரியொடுநிகர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிங்கமாங்கோர்
நரியொடுபொருலுவதென்றூற்சூழ்ச்சிநற்றுணையொடென்னும்
பரிவொடுகலலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனுகுஞ்
சொரிமதுச்சுரும்புண்கண்ணிச்சூழ்கழனந்தனென்றான்.

(இ-ள்.) சிங்கம்[2] தனக்குநிகரான்கிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த சூழ்ச்சியும் துணைகளுமென்னெய்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன் பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்கு வருந்த வேண்டாவென்றானென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவனென்றான். (நகூ)

1926. கெலுழனேருநந்தனென்னுக்கினளொளிவனப்பினைனைக்
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற்களித்துநோக்கி
வலிகெழுவயிரத்தாண்போற்றிரண்டுதீண்டமைந்தினடோள்
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாணைக்கென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, நந்தன்கருடனேவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலே தீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதேயிருக்குமோவென்றானென்க.

தந்தென் வீருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (நகூ)

(பி - ம்.)—1 'கூறினன்' 2 'தனக்குநேராக'

1927.(க) இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண் ணுமஞ்சார்
மடப்படலின்றிச்சூழுமதிவல்லார்க்கரியதுண்டோ
கடத்திடைக்காக்கையொன்றேயாயிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றுங்கின்னுயிர்செகுத்ததன்றே.

1928.(உ) இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளாரின்ற
[1] குழைநிறமுகத்திரர்போற்குறித்ததேதுணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மடம்படல், விகாரம்.

(இ-ள்.) காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற இடத்தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ ; சிங்கம் இடமறியாதே செறிந்தவனத்தின் கரிமேலே உாய்ந்து அங்கரியாகியவலையிலே அகப்பட்டதல்லவோ ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையமென்று மகளிரைப் போலே தாம்நினைத்ததே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையுங்காடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழுமறிவினையும் வல்லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்றுளென்க.

வீரத்தையேகருதாமற் காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றுள் ; "பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை" (குறள். சஅக) என்றும், "காலாழ் களரினரியடும்" (ஷை. நு00) என்றும் தேவருங்கூறினர். (நுக-சo)

1929. ஊழிவாய்த்தீயொடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னு
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
மாழைநீணிதியந்துஞ்சுமாநிலக்கிழமையெய்தும்
பாழியாற்பிறரைவேண்டேம்பணிப்பதேதாணியென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் தீயொடொப்பானுகிய பதுமுகன், எம்மாற்றலால்நெருங்கிப் பகைவனை ஆழிவாயிலேபடும்படி வென்று நிலக்கிழமையையெய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாமதமென்றுளென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. 'பாழியேம்' என்றும் பாடம். (சக)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரோற்றதெவ்வர்
பம்ட

பொருவுதல், விகாரம்.

(இ - ள்.) ஒழிந்த தோழர், கடிகமழுங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்தயாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்

(பி - ம்.)—1 'குழையுடை' 2 'பாய்ந்தாலன்ன தாகிய'

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்மூடனெதிர்த்த தெவ்வர் பனியும் இருளு மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றுரென்க. (சஉ)

வேறு.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
நேர்தோன்றவேமலருஞ்செம்மணின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லிதேடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறற்பாலையென்றுள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காரும் தேரும் தோன்றின அளவிலே முல்லையும் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழு தே நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ னேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றுளென்க.

பார் நின்றுலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (சந)

1932. கன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகணுலைச்
சென்றப்பதியுளெமர்க்கேயென துண்மைகாட்டி
யன்றைறப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றுணுழைச்செல்வதுவேண்டுமென்றுன்.

(இ - ள்.) அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைறப்பகற் பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன்; இனி நானே இராசமா புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருவாளிரு ந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச் செல்லுநிலைமையை விரும்புமென்றுளென்க.

"இலையவண் மகிழ்வகூறி" (சீவக. உகoக) என்னுங்கவியானும், "வீட் டகந்தோறும்" (ஷை. உகக0) என்னுங்கவியானும், "ஊர்தோறு" (ஷை. உகஉக) என்றதனுனும் அன்றைறப்பகலே வருவேனென்றல் பொருத்தமை யுணர்க. "இளந்த வல்லை செய்யுளுட் டிரிதவும்" (தொல். குற்றியலுகரப். சூ. எஅ) என்றதனுல், நும்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதுந் திரியாது மகரநிற்பத்திரிந்து நீமெனநின்றது; ஏகாரம், பிரிநிலை; இனி நீமென்று ஒரு திசைச்சொல்லுமாம். (சச)

1933. வேற்றைறவந்தன்னை நுதிவெம்பாற்கானமுன்னி
நூற்றைறவரோடுநடந்தாளை திவல்வின்னைமந்தன்
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கணைந்தபடையோடதர்முன்னினுனே.

நுதி - முன்பு; "மதியோர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ் செய்து" (திருக் கிற். நசுo) என்றுற்போல. ஓம்பி-ஓம்ப.

(இ-ள்.) வல்வின்னைமந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவளும் அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னி நடந்தாள்; நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதனைப்போகத் தொடங்கினுனென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னேப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றவரோடே போனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்றென்று. இனி வல்வின்மைந்தன் மூன்பு படையோடே மான்மிசையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, மூன்பு படையோடே அதர்மூன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளாரைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றவரோடும் போனனென்பாருமுளர். (சுநி)

1934. மன்றற்கிடனுமணிமால்வரைமார்பன்வான்க
ணின்றெத்திசையுமருவிப்புனனீத்தமோவாக்
குன்றுங்குளிர்நீர்த்தடஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புனனுடசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தே மாறுதுபெய்தலின், அருவிநீர்ப் பெருக்கொழியாத குன்று. படப்பை - தோட்டம்.

(இ - ள்.) மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தானென்க (சுசு)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புணர்ந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்விருந்துசெய்தவே.

(இ - ள்.) தெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து செய்தனவென்க. (சுள)

1936. கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுளைத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்

(இ - ள்.) பூனிறுன், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலின், அச்சுரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்போல முரலும்பொழிலப் பொருந்தினனென்க. (சுஅ)

1937. பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழலினூருருஞ்செல்லணீங்கினர்
நறைவிரிகோதையர்காமவேளினூற்
கறுசுனைவாய்ல்வகையழுதமாக்கினர்.

(இ - ள்.)குதிரைமுதலியன சுமத்தலிவிட்டு இளைப்பாறின; இளையரும் வ ர்ந்தீர்கினர்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினற்கு அடிநில்சமைத்
(சக)

1938. க மபுழுக்குங்காணமும்
புட்டில்வாய னர்புரவிக்கல்லவு
ரெட்டிருங்கரும்பொடுசென்னெண்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளநிழற்பரிவுதீர்ந்தவே.

(இ-ள்.) கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்த அரிசியும் காணமுமிட்டபுட்டிலை நீரிலேயலைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருது முதலியனவும்மேய்ந்து நிழலிலேயிடத்து வருத்தநீர்ந்தனவென்க. (நூ)

1939. சூழிமதுக்குவளையங்கண்ணிவார்குழற்
பிழிமதுக்கோதையார்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிறனையின்றழின்னரே
கழிமலர்விழித்தகண்கமலம்பட்டவே.

சூழிமதுக்குவளை - சூழியிற்குவளை.

(இ - ள்.) களிறனைன் கோதையர் பேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (நூ)

1940. எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகை
புரிநரம்பிரங்கினபுகன்றதிங்குழ
திருமணிமுழவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின்குரலாவஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின; அகிற்புகை எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் சூதிரைமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (நூஉ)

1941. தெளித்தவின்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணார்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமிர்துறழ்கீதம்வேனலா
ளளித்துபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினன்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கிய இனிய முறுவல்.

(இ-ள்.) மகளிர்பாடிய கீதத்தைச் சீவகன்கொண்டாடிய பின்பு காமத்தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினனென்க. (நூக)

1942. தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதேள்களுந்
தீங்கெழிற்றேரூள்களுமிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக

(இ - ள்.) கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைதலாலே முலை அவன்தாரோடுபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையை இங்ஙனம் நீத்தினனென்க.

"வியனெறியாள்விடுத்தான்" (சீவக. கஅஅசு) என்றலின் இவன்றுகர் தற்குரிய மகளிர்பலரும் வந்தாரென்க. (நுசு)

1943. கனைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைக்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினன்முருகவேளனன்.

(இ - ள்.) முருகவேளனன், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையிலே தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப் பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். கனைமலர், முதற்கேற்ற அடை. 'மழை பெய்து' எனவருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனையென்று.()

1944. காட்கடன்கழி
வாட்க
தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதரார்
வேட்பதோர்வடிவொடுவினைவினைத்தினன்.

(இ - ள்.) வேலினன், காட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்தபின்பு மகளிர் விரும்புவதொரு வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விரைவோடெய்தினனென்க. (நுசூ)

1945. அலத்தகக்கொழுங்களியிழுக்கியன்சொலார்
புலத்தவிற்களைந்தபூணிடறிப்பொன்னிதழ்
நிலத்துகுமாலைகாறொடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

(இ - ள்.) அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலேயிடறி மாலையும் சோரத் தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதொருசெல்வம் நீணகர்க்கு மிக்கதென்க. (நுள)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கழுநீர்கமழ்கோதையர்

ரையு

சைப்பட்

வ.

கை - தொடைவிகேடம்.

(இ - ள்.) கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலே செல்கின்ற துறவோரையும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்குமென்க. (நஅ)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினர்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர்குழாமலா
லிஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே.

(இ - ள்.) வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சியிலே சூட்டிய மைந்தர்திரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க. (நக)

வாட்டிய - கெடுத்த.

1948. மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேள்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனே
வென்னலேவறியோமுரையீரொளிப்
பொன்னகொம்பனையார்புலம்பெய்தினர்.

(இ - ள்.) பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியிலொளியாலே முருகனே! காமனே! யார்தானறிகிலம்; உரையீரென்று வருந்தினரென்க. (நo)

1949. விண்ணகத்திலையானன்னமெய்ப்பொறி
பண்ணலைக்கழிமீன்கவர்புள்ளென
வண்ணவார்குழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவர்ந்துண்டிடுகின்றவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்புலம்பின ஏழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தமவிலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலைநீர்வடிந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டு நுகராநின்றனவென்க. (நக)

இது, தொழிலுவமம்.

வேறு.

1950. புலாத்தலைத்திகழும்பைவேற்பூங்கழற்காலிணை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர்துவன்றினரே.

புலாஅம்றம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

(இ - ள்.) சீவகனைக் 1 கலவியிலே வெய்தாய்க் கலாய்த்து அக்கலாந் தீர்ந்து தம்முலைபாயநுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினரென்க.

நிலாத்தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (நஉ)

(பி - ம்.)—1 'கலாவி'

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேனெடுங்கோதைதல்லார்மைந்தனைத்தெருவிலெய்ய
மானெடுமழைக்கணேக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்தீஞ்சொலாளோர்பாவைபந்தாடுகின்றுள்.

(இ-ள்.) தல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவிலே எங்குமெய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்று ளென்க. (சுஉ)

நெடுமை - பெருமை.

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலைபொங்கவெங்குதிர்ம்மூலை
நிழன்மலிந்தநேர்வடங்நிழற்படப்புடைத்தரா
வெழின்மணிக்குழைவில்வீசவின்பொழேலைமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

(இ - ள்.) அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம் முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஓலை ஒளியையுண்டாக்க, கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க. (சுசு)

1953. அங்கையத்தலத்தகத்தவைத்துபந்தமர்ந்தவை
மங்கையாடமாலைசூழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவச்சம்முளுருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

(இ-ள்.) ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை முதலாடுதலாலே, அதிலேயமர்ந்தவை பின் முறைமை குலைந்துபோய் வீழ்த லின்றி மாலையைச்சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே வந்துகண்ணும்புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (சுரு)

1954. மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலுறாநிருங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
நூலினேர்நுசுப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

(இ - ள்.) மாலையின் மறைந்த பந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவா கியபந்து முகத்திடத்தவாம் ; நுசுப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண் டும் மாலைக்குள்ளேயாம் ; மாலைமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் வி ரலிடத்தன, கையிடத்தனவாமென்க. (சுசு)

1955. கொண்டுநீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்துரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிற்றல்பத்தியின்

மண்டிலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றுடமே.

(இ - ள்.) மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனுநுகராதே நின்றுபாட மயில் போற் பொங்கி உராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே குங்குமமணிந்து கோதைவேய்தல், படிமுறையாகஅடித்தல், அப்பத்தியோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர அடித்தலென்னுகின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (சுஎ)

1956. பந்துமைந்துற்றுடுவாள்பணைம்முலையிற்குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சுண்ணம்வா ணுதற்
றந்துசுட்டியிட்டசாந்தம்வேரின்வார்ந்திடைம்முலை
யிந்திரதிருவினைக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாடுகின்றவளுடைய நுதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டியாகவிட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சிந்துரப்பொடியும், ஓடவைத்த பொற்சுண்ணமும், வியர்வையினைக்கரைத்தொழுகி முலையிடையிலே இந்திரவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகினைற்போலே வீழ்ந்தவென்க. (சுஅ)

1957. நன்மணிச்சிலம்பிணைடுகிண்கிணிங்கங்கும்
மின்மலர்ந்தழுல்லைமாலைநக்கிமிக்கிறைந்தெழுந்து
பொன்மலர்ந்தகோதைதபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்து
நன்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்த

(இ - ள்.) சிலம்பும் கிண்கிணியும் நகாநிற்பப் பொன்னைமலர்ந்ததொரு மின்போல நகுங் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத் தீண்டுதலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதிபுக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (சுக)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்விரைந்துமின்னினுண்ணுசுப்பினுள்
ருழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலைகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண் வ க்கினுள்.

- ள்.) நுசுப்பினுளாகிய கன்றகணண், தங்கள்
காசுதோன்றக் குழல் ன் அதிற்கோதை முலை
யைத்தைவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே த்துவந்து கொ
டிபோலே நோக்கினுளென்க. (எ0)

வேறு.

1959. மந்தாரமாலைமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதீந்தேன்
சய் ன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பெருங்கதை, உதயணகுமாரன்கதை முதலியவற்றிற்க

பந்தார்வஞ்செய்துகுவளைக்கண்பரப்பிநின்றூள்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்திநின்றூள்.

(இ - ள்.) களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்றேன் உண்டு மகிழ்ந்து காந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி 1ஆளாபஞ்செய்து பாடுபடி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேற் கண்ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவள், முன்பு கண்ணிமைத்த குறைபாடு தீர்தலின், திருவின்வடிவை நேரே பெற்றுநின்றூளென்க. (எ

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைக்கிருகூர்க்கண்டுவலைமாந்தி
காதங்குன்றமெகாடிகாணலையெகாண்டலோடு
பீர்தங்கிப்பெய்யாமலரிற்பிறிதாயினூளே.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கங்கையினீரையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து பசுமைதங்கிநின்றதொரு கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம் பூப்போலே வெளுத்து வேறுயினூளென்க. (எ

1961. பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதகாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்கவினும்வலையுங்கவர்ந்திட்டகள்வன்
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றூள்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குப்பூணுய் நீங்காதகாணும், நிறையும், மாமையுஞ் சேர்ந்தசாயலையுடையவள், தன்கண்ணுலே என்னழகையும் [illegible]யையுங்கவர்ந்த கள்வன் வடிவுகொண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினாளென்க.

சாயல், ஆகுபெயர்.

1962. என்றூணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வேட்கைவண்ணமெ
பசனம்றபடினுஞ்சிறந்தாக்குழுமைக்கண்
தன்றூயரிதாயகத்தேசுட்டிருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துறுநோய்மருந்தில்லதென்றூள்.

(இ - ள்.) என்றுகருதினவள் தன்னிலேநினைந்தாள்; நினைந்தபடி: இத்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான், இறந்துபடினும் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றன்றுய்ப் பொறுத்தற்குமரிதாய்உள்ளேநின்று சுட்டிருக்கும் வெந்தீயாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தாளென்க. (எசு)

1963. 2நிறையாதுமில்லைநெருப்பிற்சுடுங்காமமூண்டேற்
குறையாநிறையிணைருகுன்றியுங்காமமில்லை

(பி - ம்.)—1 'யாழரவஞ்', 'ஆளாவஞ்' 2 'நிறையொன்றுமில்லை'

பறையர்பறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடி
யறைவாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பநின்றாள்.

(இ-ள்.) மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஒருகுன்றியளவும் காமம் இல்லையாயிருந்தது; காமமுண்டாயின், நிறைநின்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்றுகூறி வாடிக் கடல்போலே காமம் மேன்மேலலைப்பநின்றாளென்க. (எடு)

1964. நெஞ்சங்[1]கலங்கிநிறையாற்றுப்படித்துநின்ற
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களிமேனோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தீ.

(இ - ள்.) பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணுலே, அங்ஙனம் நெஞ்சுகலங்கி நிறையைப்போக்கி நின்றவளது கழுநீர்மலர்ந்ததொரு மதிபோலுமுகத்தே நோக்கினானாக, அவளைதிர்நோக்கினானிகழ்ந்த காமத்தீ அவற்கு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (எசு)

1965. பூவுண்டகண்ணுள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்னு
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாற்றலனுயிர்ஞேனே.

உண்ட, உவமவாசகம்.

(இ-ள்.) வேலான், பூப்போலுங்கண்ணுள் புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணுகிய அம்பாலேயெய்தலின் ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற்புண்ணுக்கு இடுமருந்து யாதென்றுராய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளைமீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெறற்குக்[2]கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப்பெற்று ஆற்றுமையிலேனென்றாளென்க.

இதனுல், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு மருந்தன்றென்றுகருதிணைம். (எஎ)

1966. காமக்கடுநோய்க்கனல்சூழ்ந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்திரேடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
[3]றூமத்திரைந்ததுகிலேந்தியவல்குறூதை
[4]பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) காமநோயாகிய கனல்சூழ்ந்து உடம்பென்னும்விறகுடனே உயிரைமுழுக்கச்சுடுதலிற் போகலாற்றானெய்விமலையுடையதாதையாகிய சாகரதத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (எஅ)

வேறு.

1967. நாவிநோய்செய்தநறுங்குழலாணைலக்
காவிநோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

(பி - ம்.)—1 'கலுழ்ந்து' 2 'கூடி' 3 'தூமத்திணைத்துகில்' 4 'பூமொய்த்தமார்பன்'

ஞவிநோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவிநோய்தீரவிணத்தருவாரில்லையே.

கயற்கண், ஒருபெயர். நறுங்குழலாள் - மானிடமாது.

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்தவன், காவிக்குநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதொரு தெய்வமென்றேதருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னும்மயங்கினேனை மேவிமிக்கவருத்தந்தீரும்படி என்னுற்றனையென்று வினவுவாரின்றியிருந்ததென்றுனென்க.

இனி, குழலாள், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனையென்றுமாம். (எசு)

1968. தெண்ணீர்ப்பனிக்கயத்துமட்டவிழ்ந்ததேங்குவளைக்
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவர்ந்த
பெண்ணீர்மைமேனுட்பிறந்துமறியுமோ.

(இ-ள்.) சிறியதொருகுளத்தேயலர்ந்தகுவளைபோலுங் கண்ணின்றன்மையைக்கொண்டு அதனைருநோக்கினுலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளிலறிவையெல்லாங் கவர்ந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னுளிலும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை. வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றேவென்றுனென்க.

1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மரும்பொழுதுபூண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்
விருந்தினராய்வந்தாரைவெற்றுடலாநோக்கும்
பெருந்திருவியார்மகள்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒருநோக்கினுலே விருந்தினரைப் பிணமாகநோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயிரொன்றனையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோர்மகள்? இவட்குப் பெயர் கூற்றமென்றுமோ, பெண்ணென்றுமோவென்றுனென்க. (அக)

1970. வாருடித்த[1]வெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்
பேர்கொடேத்தார்பெண்ணென்றுர்கூற்றமேயென்றிட்டாற்
றருடித்தநீண்மார்பர்தம்முயிர்தாம்[2]வேண்டுபவே
னீருடித்தவிங்கைரைநீத்திட்டொழியாரோ.

வாருடித்த - வார்சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) இவளைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் நீங்குறுதிருத்தல் வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்னுர், பெண்ணென்றுர்; தாருடித்தநீண்மார்பர் கூற்றமென்றிடுவாராயின், இங்ஙகரைக்கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தேயிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினுனென்க.

(பி - ம்.)—1 'பூண்முலையவம்பார்பூ' 2 'வேண்டுவரே'

தன்னையைப் பேர்கொடுத்தானென்று ஒருவனைக்கூறும் பண்மையாற் கூறினர். நீண்மார்பனென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அ2)

1971. [1]பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடுந்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழற்குழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதான்றுமே.

(இ-ள்.) மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்த பார்வை பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றுகின்றதென்றுனென்க.

இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணேக்கினவியந்தான். ()

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடிப்பிளவோ

யோ

கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

)-ள்.) இந்த மதிபோலுமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் ஞ்செய்தலிற் கண்ணே, கயலோ, வடிப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமரையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமும்செய்து கொல்வான் தொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ வென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றுனென்க. (அச)

வேறு.

1973. என்றுங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசிந்தித்
தொன்றுர்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடாறுகோடி
குன்றுமல்விற்றுன்குளிர்சாகாதத்தனென்பான்.

(இ - ள்.) ஒன்றுர்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந் தன்மை என்றுகூடுமென்றுணர்ந்து வருந்தியிருந்தானுக, அற்றைநாளே ஆண்டுறையுஞ் சாகாதத்தன் மாற்றமைந்த தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியென்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவிற்றுனென்க.

(அஞ)

1974. திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாலிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டுண்டுறைமாமலர்க்கண்ணிமைத்
தெரிமல்குசெம்பொனிலமாமகளேடேறினுளே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள் மதுவை

(பி - ம்.)—1 'பைம்பொன்மணிமகாகுண்டலமும்பொற்றோடும்'

(இ - ள்.) நாய்கன் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவேயென்று சேர்ந்து இனி இவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்தென்று 1செப்ப, அதுகேட்ட அம்மைமந்தன் அம்மாமனேடே பொன்னிலத்தேயேறினனென்க. (அசு)

1975. (க) நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தாள்
கம்பமிலாதாள்கமலக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்வியக்குநிறத்தாடிருவன்னரோள்.

1976. (உ) பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்றெழுதியிட்டார்
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றதென்றேமில்பண்டன்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. (ங) மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கந்நிதியமூடன்வீழுமற்றன்றிவீழா
தெங்குந்தனக்குநிகரில்லவனேற்றமார்ப
நங்கைக்கியன்றநறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. (ச) வழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்துந்நின்றாள்
வீழாநிதியுமூடன்வீழ்ந்தது[2]வில்வலாய்க்கே
பூழாயிற்றொல்குநுசுப்பம்கவுருத்துவீங்கிச்
சூழாரம்வைத்தமுலையாணலஞ்சூழ்கவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவிலாதாள்.

(உ) தூம்பில்லாக்குளம் போன்றதென்றான், சரக்கு விலேடோகாமையின். கொடி - ஒழுங்கு; "கொடிக்கூரை" (புறநா. உஉ) என்றார்.

(ங) வீழும் - நின்னிடதே தாழும். மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க ; இங்ஙனமிருந்தேன் ; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலக்கு, விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்து பிறந்தாள் ; பிறந்தவப்பொழுதே மேல் ஆங்காரியங்களையெல்லாமறியுங் கணிகள் சாதகஞ்செய்தார் ; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டம் தூம்பில்லாத குளத்தை[3] யொத்தது ; அதற்குக்காரணம் வினவினேனுக ; அவர்களிலொருவன் இங்கிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே ; அதுவரும்வழியுங்கேளென்றான் ; என்றவன் . இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும் ; ஏறினவளவிலே நிதியம்சேரவிழும் ; அல்லதுவீழாது ; அங்ஙனம்வீழும்படிவந்தவன்மார்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான் ; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது ; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்டா

(பி - ம்.)—1 'செப்புவது' 2 'வேலினுய்க்கே' 3 'ஒத்ததற்குக்'

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று ; இனி இவ்வலத்தைத் தழுவுவா யாக வென்றுனென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தானென்க. கணி சாகரதத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொ டியே' என்றுனென்றுமாம். (அ - கo)

வேறு.

1979. ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினுன்றிருமாலைஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு

வீழ்ந்தது, விகாரம்.

(இ-ள்.) எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்து வீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை இவ்வனங்கூறித்தேற் றினுன்; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தன தாவியையும் போகாமற்றடுத்தாள் ; தடுத்து, 'மலைஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும்பின்பு கேட்டலின், ஆற்றுவதஞ்செய்தானென்க.()

1980. அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனீணகர்ப்பல்லியமார்த்தெழு
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினுர்.

இன்பமென்றது, மணத்தை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நகரிலே பல்லியங்களாராரிக்கக் கொம்பனையானையும் குன் றனையானையும் இன்பத்தையியற்றினுரென்க. (கூஉ)

1981. கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
தொட்டியீருடம்போருயிராயினர்.

(இ - ள்.) பிணிப்பினையுடைய இல்வாழ்க்கையிலே சென்ற கானையும் கோதையும் தம்மிரண்டுடம்புமொன்றுய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டு நீங்கிறுகருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஓருடம் பாதலேயன்றி மனமுமொன்றுயினரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கூந)

1982. நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண்ட
னலகை வ
ம.

(இ-ள்.) அவர் அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையைமறையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமுன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத்

அவன் கொளுத்த அவள்கோடலிற் கனற்றுதல் அவன் மூலைப்போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பநுகராநிற்கநிகழ்வதொருகாண மென்பதுதோன்ற. (கூச)

1983. தேனவாங்கமழ்கண்ணியுந்தெவ்வர்த
கானவாங்கடிநாறுமென்பள்ளிமேல்
வானவாம்வகையால்வைகினார்களே.

(இ - ள்.) கண்ணியும் காஞ்சியும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகினரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சிகூறிற்று. ()

வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பீண்ட
வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிற்புகையமளியேறிப்
பண்ணமைமகரவீணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட
மண்ணமைமுழுவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினனே.

(இ - ள்.) மதியின்றலை தேய்த்தலின், தழும்பிருப்பீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப் பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினனென்க.

இதுமுதல் மற்றைநாளைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறி யென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன் கழித்தெய்தினரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, "நாளிரண்டு சென்ற" (சீவக. ககஙஎ) என்றார். (கூசு)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பட்
பொன்னரிமாலைதாழப்பூஞ்சிகை[1]யவிழ்ந்துசோர
மின்னிருங்கலாபம்வீங்கிமிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்
துன்னருங்கனிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்.

(இ-ள்.) ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம்பும் கிண்கிணியுமார்ப்ப, மாலைதாழ, சிகைசோர, கலாபம் விம்மிப் பிறழ்ந் தொவிப்பக் காமமாகியகனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலனென்க.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின காரணமாம். (கூள)

(பி - ம்.)—1 'அலம்வந்தாட'

1986. [1] தொழித்துவண்டிமிருங்கோதைதுணைமுலைமுள்கப்பூம்பட்
டழித்துமட்டொழுகுந்தாரான்மணிவள்ளத்தாய்ந்தேற
லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவிணிதினிணுகர்ந்துகாமக்
[illegible]கைகட.

தொழித்து - சிதறி.

(இ - ள்.) அக்காரணம்நிகழ்ந்தபின், கோதைதுணைமுலைகள் பூம்பட்டை யழித்து நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுகுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலை வள்ளத்தே ஏந்த, அவள் அதனை இனிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்து இரைக்குங் கடலிலே மீண்டுமழுந்துதலின், அவன்துயில்வதற்கு முன்னே அவள்கண்கள் சிறிது துயின்றனவென்க. (கஅ)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைத்தன்கொடுக்கியபரந்துமின்னுந்
தூசுலாமல்குறீண்டத்துயிற்கண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதாக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவிணைவடமுலையினுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்தற்கென்றது இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண் ணான் தோன்றலின், தூசுநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றார்.

(இ - ள்.) மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை மூன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென அலருந்தன்மையை ஒக்குமென்க. (கக)

1988. கங்குற்பாற்புகுந்தகள்வனினைனக்கதுப்பிற்றுழ்ந்த
தொங்கலான்மூன்கையாத்துச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணையப்பதென்றுட்
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிகலவமிழ்தமென்றூன்.

அனந்தராதலின், தானறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடினள்.

(இ - ள்.) இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை யாத்து இனி நீவந்தகாரியங்கூறென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினையிறட்கு, அழகொழுகுகின்றமேனியாய்! நின் அழகாகியஅமிழ்தமுமுதுமென்றனனென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றாள். (கஅ0)

1989. செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சீறடிசென்னிசேர்த்தி
[illegible]பொரு

வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றாள்.

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறர்நலமன்றி நின்னலமென்பது1 போ
தருதலின், அதுசெயிராம். நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

(இ - ள்.) தான் குற்றங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னி
யை அடியிலேசேர்த்தி, என்னை அயிர்க்கின்றதன்மை என்னென்றுவினவ,
அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவ
லே செய்வேனுக்கு அருளினதுயாதென்று அதுகாரியமென்றாளாக, அதற்கு
வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே! நீஇத்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி அத
னல்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித்தங்கென்று
ளென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவேதனக்குப்
பொருளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலுங் கூறினரென்க.(கo8)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட
வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளிவெறுவிதாக
வள்ளிதழ்க்கோதைதவல்லான்வட்டிகைநுதியின்வாங்கிப்
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினளே.

(இ-ள்.) வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி தீமிக்கெரிதலின்
அரக்காம்பலின்வடிவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின் அவ்
வொளி கெடாகிற்கக் கோதை புணர்ச்சிஅவசத்தாலே பாவைபோலாயினு
ளென்க.

எழுதவல்லவன் தூலிகைநுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப்
பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை; வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று.
இனி, "கட்டிலேறிய" (சீவக. ககூஅக) என்னுங் கவிழுதலியவற்றை ஒரு
நாளைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (கo2)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ
னங்கையைப்பிரியுமிக்கம்பியின்றென
வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்
கங்குல்போய்நாட்கடன்கழிந்ததென்பவே.

(இ - ள்.) புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றுமே
யென்றுபேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழ
லும் இன்று தாமேயருளி, யாம் பிரிவித்தலின், இக்கம்பி இங்ஙங்கையைப்
பிரியாகிற்குமேயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை
அங்ஙனமிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்த
தென்க.

மருதம் - காஞ்சிப்பண். போய் - போக. (கoங)

(பி - ம்.) 1 'பொருந்துதலின்'

1992. ஏந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படைச்
காந்தளமுகிழ்விரல்கையிறற்பிடித்
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினன்.

(இ-ள்.) வேலினன், ஏர்படைத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக் கையாலே பிடித்து ஆற்றுவிக்குதெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்கு மென்க. (கஅச)

1993. பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன்-மேகலை.

(இ-ள்.) குழன்மூதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிலிடத்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக் கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னனென்க.

'தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்' என்றதனால் தானிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்றுனென்று அவள்கருதினாள்; அவன்கருதியது, வலியில்லாதஅம்பு 1 இலக்கிற்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்தேனும், எய்தவனிடத்து வாராது மாறிப்போமாறுபோலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இங்கேரிலே மீண்டுவருவேனென்பது; அதுதமர்க்கு உண்மைகாட்ட மேல்வருகின்றமை யைநோக்கிக்கூறினன். (கஅடு)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீங்கினின்
மன்றலுறாவினையத்தெருட்டிமாமணிக்
குன்றனன்கொடியவள்குழையுவேகினன்.

(இ-ள்.) என்று அவன்கூறினனாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கண்மலரில் தன்தும்பிவீழாதே நின்றநீரிடத்தே மணிப்பாவைநீங்குதலின், அவ் வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினனென்க. (கஅசு)

அ.—விமலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

(பி-ம்.)—1 'இலக்கைப்பட்டு அதை'

டோளிரண்டுமன்னதோழர்தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்
ரூளிரண்டுமேத்திநின்றுதையணமம்வேண்டினர்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

(இ - ள்.) காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்கண்டு ஏத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக வென்றுரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார் கையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினரென்க. என்றது: இவர்கேட்டதுதொண்டு சுரமஞ்சரியைச் சீவகன்கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன் மற்றைநாளும் அவரைப்பிரிதலின், நாளிரண்டுசென்றவென்று அவர் கைதற்குக்காரணமாயிற்றென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவண்டினருந்தவண்ணபல்கலையகலல்குல்
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்மூலவிமலையென்
ரூடிணைம்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

"வண்டினப் பன்ன பல்கா ழல்குல்" (பொருந. ஈக) என்றுர்பிறரும். வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் மூலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரம்பையென்க.

(இ - ள்.) ஊடல் கடிதிற்றீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையையொத்து இனியவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு உளளாயிலளென்றுரனென்க. (உ)

1997. அம்பொரைத்துடையகாமனையவனென்னவந்தண
ணம்புநீரல்லர் [1] நன்குரங்குநீராயினுந்
தங்குரவ்வர்தாங்கொடுப்பினஞ்சு [2]நேர்ந்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவ்வவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினன்.

நம்பு - கணை. பொல்லாங்குக்கு நன்றுன குரங்கு.

(பி - ம்.)—1 'மென்குரங்கு' 2 'கொத்து'

(இ - ள்.) அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசே னன்கூறுவான்: குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாரா யின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே சேர்ந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் விடக்க வேண்டாவென்றுகையாடலே விரும்பிக்கூறினனென்க. (கூ)

1998. அற்றுமன்றுகண்ணியம்மடந்தைமாரணிகலம்
முற்றிணைநீடுனைவப்பின்முள்கும்வந்துபாவமும்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைசூழ்ந்துகூறினர்க்
[1] குற்றடுத்தயாவுயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையதுமன்று.

(இ - ள்.) கன்னியராகிய அம்மகளிர் கலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்து புகுதும்; மற்றும்குடிப் பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினர்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்து கொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாங்கழித்து இனைப்புத்தீர்ந்துவிடுதல் *குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம் வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றுரைத்தனர். (சு)

வேறு.

1999.(க)மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கவூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்
மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையீண்டையாள்.

2000.(உ)ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்கயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரென வெகுளுமற்றவள்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்வியே.

2001.(ஙூ)காமனேசெல்வினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்
வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை
யேமுறுத்தவணலநுகரினென்றனை

ம.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர்-வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கோப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையவளென்க.

(இ - ள்.) அவன்பின்னும் நீபுக்கவூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ் செய்வை; ஆயினும் ஒரு மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின் றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லி—

---

* குறள், எகூச.

(பி - ம்.)—1 'உ யா

ருந்தோர் அவர்பெயரை காடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெகுளா நிற்கும் ; அச்செல்விதான் சேடியர்வழிப்படச் செல்லாநிற்கும் ; காமனே செல்லினும் காணளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்னாநிற்கும். அவளை மயக்க முறுத்தி அவள்நலத்தை நீறுகரின்நின்னையாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று பெயர்கூறுவேமென்றுனென்க.

மா, "தட்குமாகாலே" (புறநா. ககஉ) என்றுற்போனின்றது. (நி-ன)

வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தளையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமூர்நூல்வலம்படக்கிடந்தமார்ப
பேசியபெயரினைப்பேதுறுதொழிவேறுகி
ணைமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானணைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்கூறுகின்றான்.

(இ - ள்.) சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்தவாசங்கொண்டிலங்குந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையாளை மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனையின், சிறிதும் அன்பில்லாதாளை யான் கூடுவேனைக் கடவேனென்றுனென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன்சிலகொணணமாந்தளிர்மலர்களம்பாக்
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்துநீல
முண்டதுகாற்றியாண்பேருட்டிவலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகாந்திருகாளையென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலகொண்டகாணைக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலும் மேனியையுடையகொடி. இனிச்சிலகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக்கூட்டுக.*வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினைற்போல, அவள் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றுனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வழுவையுடைய காமனைகப் பொன்னைற்செய்த வடிவமென்க.

(இ - ள்.) காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக்கொணர்ந்து காளை ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து காந்திருவென்றுனென்க. (கூ)

வேறு.

2004. இணைழக்கண்வெம்முலையிட்டிடைடையேந்தல்குன்
மணைழக்கண்மாதரைமாலுறுநோய்செய்வான்
முணைழக்கண்வாளரிபேறனைமொய்ம்பினை
யணைழக்கணைளர்க்குரைத்தெழுந்தானரோ.

(இ - ள்.) மொய்ம்பினன் முலைமுதலியவற்றையுடையமாதரை நோய் செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்னை யார்க்கு அங்ஙனங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க. (கஎ)

---

* "ஆகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது" பழ. கசுஅ.

2005. சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சூடியவம்முலைப்பூந்தடங்
தாருமார்பமுந்தண்ணென தோய்வதற்
கோருமுள்ளமுடன்றெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் எழுந்தவளதுள்ளம் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக்கேட்டிருந்தவின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்ற, "பணைத் தோட்சுரமஞ்சரி" (சீவக. கoகூ) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவை ஒருமென்றார். 'தண்ணென' எனவே வருந்திற்றாள். (கக)

வேறு.

2006.(க)கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்த்துவீங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்திலுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளையுண்கணே.

2007.(உ)வத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழற்புரியிணற்புறம்
யாத்துவைத்தலைக்குமிவ்வருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்திணைக்கலக்குகின்

2008.(ஙூ)சில்லரிக்கிண்கிணிசிலம்புஞ்சீறடிச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவரேந்தணைளணைப்
செல்லல்யான்றெளிதகவுடைத்தென்றெண்ணினன்

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை,ஓர்ந்தின்றடியும் கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன.

(க) மனத்திலுள்ளன வென்றது, "நங்கைகண் போலும் வேலவனே" (சீவக. அகூசு) என்று சொன்னதை உட்கொண்டு.

(உ) ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

(ஙூ) அல்லல் - பசிப்பிணி.

(இ - ள்.) வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினொடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்

குழலாகிய கயிற்றாலே என்னையாத்து அலையாநின்றாள்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்விநலத்தை இனிச்சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனுய்யான்செல்லுதலே; அங்ஙனம் செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமல் தெளிதகவுடைத்தென்று கருதினனென்க. (கஉ - ச)

2009. அணங்காவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயாக்கையன்
மூணர்ந்தமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்றோலையொத்த மேனியனுய், வில்லெனவளைந்தயாக்கையனுய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நூன்மார்பினனுய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிகூறிய நூலினையுடையதொரு பொத்தகத்தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பை எழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. ()

2010. வெண்ணைரையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்டேன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினன்.

(இ - ள்.) அவன் நரையுடம்பினனுய்த் தெறித்தபுள்ளியனுய் நுண்ணிதாய்ப்பீறினபுடைவையனுய்த் தலைவளைதலின் வளைந்தநோக்கினனுய்ப் பீறினகுடையினனுய் வலியாக ஒரு தண்டையூன்றிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து அதனைப் 1பெற்றேபோதலிற் பேயின்றன்மையனுமாயினனென்க.

"பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்தி" (பதிற். எக) என்றாற்போல. (கசு)

2011. யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்
றாப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனுய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைத்தமூற்றிழை
காப்புடைவளாகர்காளையெய்தினன்.

(இ - ள்.) காளை பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவரைநீக்கின தூயநெஞ்சிடத்தையுடையவள் நலத்தைத்பிணிக்கும் பாகனுய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமானை யெய்தினனென்க.

2 இவனையறியாதபடி அவனை மறைத்தலின், மூகபடாமென்றார்.* (கள)

---

* "கற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென விரங்கி நோக்கவே, பொற்றொடி வளாகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டொடு பையமெல்லவே" என்னும் செய்யுளொன்று இக்கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உரையில்லை.

(பி-ம்.)—1 'பெறற்போதலிற்பேய்த்தன்மையுமாயினனென்க' 2 'இவனை'

வேறு.

2012. தண்டுவலியாகருணிதாழ்ந்துதளர்த்தேந்திக்
கண்டுகடைகாவலர்கள்கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காலுவப்பன்பாலடிசிலிங்காட்
கண்டுயந்தார்தருவகாதலிப்பனென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டு கழற, அவர் முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இனைத் துநின்று, பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டுவிரும்பப்பட்ட மகளிர்தருவனவெல்லாம் காதலிப்பே னென்றுனென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே 1கூறினு ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு, இப்பொழுது என்னைக்கண்டுயந்தார் தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியழுப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னர்
பையடைக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைத்தோன்றனணிபுக்கான்.

(இ-ள்.) இதுகேட்ட அவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித் தரைப்போல மனத்திற்றோற்றியவகையே சொன்னராதலிற் பசியுடைய ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையடைக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்று னென்க. (கக)

2014. கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிர்ப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழவோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையீயா
னாதவுகுதன்மையிலெடொல்கியுறநின்றான்.

(இ-ள்.) அம்மகளிர் கோதையுங்குழலுந்தாழ, நிமிர பொங்கியார்ப்பக் கடலிற்பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஓடிவந்து இவ்வாத்து நமக்கு ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுசூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி கொடானுய் ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றுனென்க.

தாழ்ந்து - தாழ. (உ0)

2015. கச்சு

பங்க

யச்சமுறுத்தமுகுபுள்ளுத்தாங்குத்தமத்ருவ்சால
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிரிகோதையவர்சூழ்ந்தார்.

(பி - ம்.)—1 'கூறினரென இருந்தார்'

(இ - ள்.) அங்ஙனம் உறுற்றலின், அவ்வர்கோதையவா கழ முலையராய், வாளையும் சிலையுடனே நெஞ்சுதோய்த்த நுனையினையுடைய அம் பையுமேந்தி, இவன் நடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்தன்மைதிரிந் தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (உக)

2016. பாவமிதுகோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடிநேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினெடொப்பரியகங்கை
யேவல்வகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரை நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுவேமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின் தீண்டன்மின்; ஓவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவனைநீக் குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினரென்க. (உஉ)

2017. கையவனேமையகுழலேயரியவாட்க
டை ார்ப்பா
னையதிலனூழின்முதுமூப்பிலெடும்வந்தான்
செய்வதுரைகொய்திலனெனச்சேறுமெழுகென்றார்.

(இ - ள்.) கையிடத்தனவாகியவளையினையும், கருமையையுடைய குழ லினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினை யும், முலையினையுமுடைய நங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப் போடேவந்தான்; அவன்றன் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய் யுங்காரியத்தை அவனிறப்பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனையின், யாம் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்க வென்றாளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக. (உஙு)

2018. மாலைபலதாழ்ந்தமதுப்பிலிற்றிமணங்கமழுங்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலைமணியாழ்மழலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்
சோலைவரைமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மழலையாளென்க. காவிடத்திற் கன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

(இ-ள்.) பாலையாழ்போலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற் றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலைதாழ்தலின் மதுத்துளித்தமணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலை யொத்தாளென்க. (உசு)

2019. சிறடியகிண்கிணிசிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனமிழற்றச்
சேறுபடுகோதைதமிசைவண்டுதிசைபாட
ஈறுமலர்க்கொம்பர்நடைகற்பதெனவந்தான்.

(இ - ள்.) அடியவாகியகின்கிணி சிலம்போடேஒலிட்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துவண்டுகள் அத்தேன் புட்பதனி யிலேகலந்து சேறுகையினல் அத்தேனை றுகரப்பெறுமல் திசைதோறுமெ மூந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

தகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (உரு)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைதவிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட
வந்திலதுணையபயனென்னைமொழிகென்றான்
[1]மூந்திலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள் வினவ, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேகின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மை யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டு மென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தேதவிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆடவந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து? அதனைக்கூறென்றாள்; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா ராது முன்னேவந்து தவிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவளைக்கூடலின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினன்; மேற் காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத் திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப் போமென்றற்போலிருந்தது. (உசு)

2021. நறவிரியாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றுற்
கறிதிர்பிறரீவிரெனவையமிலையென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்களெல்லாம்தோற்க.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென் றானாக; நீ கொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென் [illegible] வோர்

[illegible]ம் மூப்புப்போந்துறை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானாக அவள் கருதி, நீர் உலகத்தாறியுந் துறையன்றியே வேறொருதுறையா இகழ்ந்துகூறினானாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றானென்க. (உள)

(பி - ம்.)—1 'மூந்தை'

2022. செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யுடன்

டடந்தாள்.

(இ-ள்.) செத்ததொருமரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்ற இவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற புசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசியைத் தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு கதிரைக் குவிக்குமாடமென்க. (உஅ)

2023. வடிவமிதுழுப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்
கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணேகொணர்மினென்றாள்.

(இ - ள்.) வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும் அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதாயிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாகச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மினென்றாளென்க. (உக)

2024. நானமுரைத்தாங்குநறுநீரவணையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியனூலும்
பானலங்கொடூங்கிளவிபவித்திரமுரல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

(இ - ள்.) தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனைவாசவெண்ணெயை ஊட்டுவித்து நறுநீரால்ஆட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்பூணூலினையும் பவித்திரத்தையுமல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்ட தவிசின் மேலே இருந்தானென்க. (ஈ0)

2025. திங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருமீன்களனைச்செம்பொற்
பொங்குகதிர்மின்னுபுகழ்க்கலங்கள்பலபரப்பி
யிங்குசுவையின்னமுதமேந்தமிகு[1]சான்றோ
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

(இ-ள்.) மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதிரைச்சூழ்ந்தனைத்தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும் பரப்பித் தங்கின அறுசுவையடிசிலை ஏந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே அயின்றானென்க. (ஈக)

(பி - ம்.)—[1] 'சான்றோர்'

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த்தூநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமூகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்திரையுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளந்தான்.

(இ - ள்.) இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தூநீரை உமிழுங்கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (கூஉ)

2027. வல்லைதனேயென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருனெய்திமூடிகாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவிர்கற்றகாலமெனத்தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக்கினவியதுசிந்தையிலனென்றான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினவ, மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலிவல்லனென்றுணர்க, அவள் அதனை வேதத்தைவல்லனென்றுணர்க்கருதி, அவ்வேதம் அங்கசாகையதாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவினவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமூடியுமளவுமென்றுணர்க, அவள் அதனை வேதம் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமூடியுமளவுமென்றுணர்க்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை இன்னுங்கூறுமென்றுவினவ, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலனென்றுனென்க.

என்றது : மேலும் வினவும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்கூக் கருத்தன்றென்றான் ; அவள் அதனை நினைந்திருந்திலனென்றுணர்க்கருதினள். (கூங)

2028. இன்னவர்கனில்லிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினளமர்ந்துநோக்கப்
பின்னையிவள்போகுதிறம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னெஞ்சிறிதேதுயின்றுதாழுவவணக்கான்.

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினளாக, அவன் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவளென்றுகருதி மிகவும் சிறிதேதுயின்று தலைதாழ, அவள் அதுகண்டு நக்காளென்க. (கூச)

2029.

சாலமுதுழுப்புடையசா

காலுமிகநோன்சிறிதுகண்ணுறுந்துயில்குற்றே
னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குரையென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது, முறுவலை. இத்திங்கள் காத்திகையாம்.

(இ-ள்.)சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றுமிகுதலாலே நெஞ்சுநோம்; இதனுலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்! உரையாயென்றனெனக.

1 'கண்ணிமைப்பளவும்' என்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்திறற்போல, கண்டுயிலுதலும் இறந்துபாட்டையுணர்தற்று. அதனை, காலுநோம் கண்ணுந்துங்குமென்றுரைக் கருதினள். (நடு)

2030. மட்டுவிரிகோதைமதுவார்குழலினுடன்
பட்டுநினைர்கட்டில்பரிவின்றியுறைகென்று
ளிட்டவணைமேனினைதுமெல்லெனவசைந்தான்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனங்கருதினவள், பட்டுக்கச்சுநினைர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றுள்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானெனக. (நசு)

2031. காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
2 மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலனையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்திண்டோள்
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

(இ - ள்.) கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப்பட்டது; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தம்கணவர்தோளை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலம் கூடிற்றென்க. (நஎ)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையு
மாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குறும்புகையுங்
கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமெனறும்புகையும்
வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

(இ-ள்.) சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் துகிற்குப்புகைத்தஅகிற்புகையும் பயன்றருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவென்க.

2033. ஆசிலடோலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூங்
காசில்கடிமாலைகலனொய்யமதிகவற்குந்

(பி - மி.)—1 'கண்ணிமைப்பவாவும்' 2 'மாலையொடுகங்குலிடைவந்து மதிதோன்ற'

தூசுறுஞ்சாந்தினியமேதாடிவைகடாக்கி
மாசின்மடவார்கண்மணிவீணைநரம்புளர்ந்தார்.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூதிராதலின் பாலடிசில்கூறினர். சிறியதாயின் றென்றது, மடவார், * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. கொய்ய கலம். மதிக வற்கும் - அறிவைவருத்தும்.

(இ-ள்.) மடவார், அடிசிலையன்று மாலுமுதலியவற்றைத் தாங்கி யாழை வாசித்தாரென்க. (கூக)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலை [1]புகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
வீங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்விரைமெழுகித்
தீங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்ந்துசெழுந்தார்குழையச்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி லும் மார்பிலும் விரையைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை மென்றனைய அமிர்தத்தையுண்டு மாலைவாடும்படி முயங்கினரென்க. (கo)

2035. பொன்னைறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதாம்படமுன்னுற்
கின்னமிர்தமாகவினையாருமதுகேட்டார்.

(இ - ள்.) அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்த ருவமாகியதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி மையுண்டாகப் பாடினற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான்காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (கக)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்குரான்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வா
ரின்னதின்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளைகாமம்வாழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) காமனது அழகியகுரலேயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால் கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்சரால்கடத்தப்படுதலின்வந்ததென்று நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சீவகனேயென்று அவனை வாழ்த்துவாராயினரென்க. (கஉ)

2037. கொம்பினைத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலை தாங்கியு
மம்பினைத்தகண்ணினீரடிக்கலம்மாற்றவுந்
தம்பிதந்தகீதமோசையந்துகாணவோடினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலாளின்வேறலாளுமாயினான்.

---

* பதுமினி, "அற்பவுண்டியாள்" என்பர் காமநூலார்.

(பி - ம்.)—1 'புகழ்க்குருகில்'

(இ - ள்.) 1அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அரற்று நிற்கவும் ஓதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செவிப்புலனற் கேட்டற்கு ஓடினர்; அப்பொழுது அவனும் கட்புலனுகாமையாலும் பாட்டினலுங்காம னேயாயினனென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினரும் பாடம். (சஉ)

2038. தாமமாலைவார்குழற்றடங்கணேர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாளைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணிமிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

(இ-ள்.) மகளிர்க்கு நம்வயத்தனுகானென்று தம்மிடத்தினின்றுநீக்கப் படுவானுகிய காமனையொத்தகாளை, தன்னினைவோடு அவர்கருத்துமொத்த தாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோலும் மிடற் றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச் சாமி பின்னும் நன்றுகப் பாடினனென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர் வேண்டாவாம். (சக)

2039. கள்ள[illegible]'நதக்தவ்ந்ய
வள்ளிவென்றநுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணேர்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகன்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிற்குழாத்தினேடியெய்தினர்.

(இ - ள்.) வேடனுகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஓடுமாறு போலே, தடங்கண்ணுரெல்லாம் அந்தனைது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஓடிச் சேர்ந்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளிணேசையைத் தன்னிடத்தே யுடையமகன். (சஎ)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிடைகோறுநாங்க
ளெனைக்கொறுகொறுப்பபோலுமிளமுலைப்பரவையல்குற்
கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பாள்
பனிப்பிறைப்பூணினுன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல், குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேல் இக்கிலேயிற்சிறிதெழுந்துவீங்கி இடையைக் கொல்வேமென்று கோபிப்பனபோலும் முலையினையும் அல்குலையுமுடைய தொருபழமாகிய பாரிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள், பூணினனதுபாட்டா கிய வலையிலே சென்று அகப்பட்டாளென்க. (சஅ)

(பி - ம்.)—1 'அங்ஙனம்அவர்'

2041. அடிக்கலமரற்றவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரிதுழுத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கணணைக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [ருள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்ருள்.

முடிப்பது, இடக்கர்.

(இ-ள்.) அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரிது மூத்தேனேயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமுன்னிடத்தேகொண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்ருளென்க. (சள)

2042. இளையவற்காணின்மன்னேவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
விளைமதுக்கண்ணிமைத்தர்விளிகெனத்தோழிகூற
முளையெயிற்றிவளையாருமொழிந்தனரில்லையென்ரே
வுளைவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்ருன்.

(இ-ள்.) நீர் என்னையொழிய இளையவனைக்கண்டீராயின், மிகவும் என் செய்வீரென்ருலுக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று தோழிகூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினரில்லையென்ரே? இவட்கு வருத்தங்காரியமாக அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்ருனென்க.()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதர்சுண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்றைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்காளைமற்றிவட்குத்தீயான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையலுய்ந்தானறிந்தனமதனேயென்ரூர்.

வாய்ந்த, விகாரம். மாய்தல் - மறைதல், சாதல்.

(இ-ள்.) இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆடவனைக் காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தீயானுகிய காளை மாய்ந்தான்போலுமேயென்ருலுக, மகளிரெல்லாம் ரூறும்புகுவானென்று வாழ்த்தி, ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்தேமென்ருரென்க.

அது மேற்கூறுகின்ரூர். (சக)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை
மாலுற்றுமயங்கயாங்கண்மடக்கினிதாதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றதெடுங்கட்செவ்வாய்த்தத்தைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றமயலையொத்தாளறிந்தனமதனேயென்ரூர்.

(இ-ள்.) நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறிமயங்குதலின், யாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று இனியைத் தூதுவிட்டேம்; அங்ஙனம்போய்ச் சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவைக் கண்டுவந்து கூறிய அத்தத்தைசொல்லாலே வருத்தந்தீர்ந்தேமென்ருரென்க.

சொல்லென்பதை வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட. (நo)

(பி - ம்.)—1 'மாலுற்று'

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
மூன்பட்டதொழிந்துநுங்கண்முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்னெருட்டேம்யாழுநும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடினுமென்றுநிலங்குழுங்கொம்பொடொப்பார்.

மூத்தஅந்தணனுதலின், அடித்தியாரென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவரைக்காணே னென்று நெஞ்சிற்கொண்டதனைத்தவிர்ந்து நும்மிடத்து முகவியராய் முனி வுதீர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்கேளாமல் நும்மைப் போகவொட்டோம்; அதற்கு யாமும் இவளையாணையிட்டேமென்றுரென்க.()

2046. பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமக்குரல்கி
ளுடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகாளிதுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

(இ-ள்.) தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழி ந்தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டுவா ளாயின், கேண்மினென்றுரைக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னையிருப்பதாரு பேயைப்பிடித்து எமக்குத்தரிற் பாடுவேமென்றுரைக்கருதி, பொன்னல்லாத பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே யென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்றுதலால் இதுவும் காமொ ட்டுதற்காமேயென்றுரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனுற் காட்டமுடியாதா தலின். "ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" (தொல். எச்ச. சூச) என்னுஞ்சூத்திரத்து, 'வரையார்' என்றதனால், 'பொற்பே' என்னும் ஏகார வீற்றுப்பெயர் வேறுமொரு பொருடந்துநிற்றலிற் பேயென்று யகரவீறுமாய் நின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; "அருங்கழி காத மகலுமென் றாழென் றலந்தகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வனசங்கள்" (திருச்சிற். சுசுo) என்றவிடத்து, 'அலர்ந்து' என்பது, 'அலந்து' என்று விகாரப்பட்டுநின்றுற்போல. (நுஉ)

2047. பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிணைக்குமல்கு
லொட்டிளைதனையோராதுலம்பொருதோளினுனும்
பட்டவாணுதலினுய்க்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவீணைச்செவிச்சுவையமிர்தமென்றான்.

(இ - ள்.) பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையாள், அவன் கருதிய பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி ஒட்டினள்; ஒட்டி னபின் தோளினுனும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணை

யாலாகிய, செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றானென்க.

இனி, பொன்னுலேபேனையப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினு ளென்பாருமுளர். காமனைக்கூறினான், இவள் வரம்வேண்டப்போதலைக் கருதி. (நுக)

2048. வயிரவில்லுமிழும்பைம்பூண்வனமுலைமகளிர்தம்மு
ளுயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பாள்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமூறப்
பயிரிலாரம்பிற்கீதம்பாடியதொடங்கினளே.

(இ-ள்.) நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பா டுதற்குத் தொடங்கினளென்க.

ரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - ரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில் லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. ரம் போடேபாடினளென்பாருமுளர். (நுக)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைகெகிழத்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைகெகிழுந்திறத்த
தார்வழுறுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலை.

(இ - ள்.) வட்டமானவளை நெகிழாநிற்க, வடிவுகிர்போலும் நிறத்தை யுடையகண்ணும் முலைமேலே நீரைக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ் தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலைவந்து வருந்துவிக்குமென்க. (நுந)

2050. ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தணலூன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்

நுக்

(இ - ள்.) மெல்லியகாஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட் டாவிகொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணலிலேயன்றகலாலே. கண்ணீர் கவுளையலைப்பவீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன் மேலே இனையும்படி மாலைவந்ததென்க.

'வீழும்' எனவ(

2051. [illegible]
முகிழ்ந்தேந்திளமுலைமேற்பொன்பசலைபூப்பப்
பொன்பசலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலை.

(இ-ள்.) கோதாய் ! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும் பசலைபொலிவுபெறும்படிதோன்றும் ; அங்ஙனம் பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலைவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

'தோன்றும்' எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கைமிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றுத தலைவி தோழிக்குக்கூறிற்றுகக் கூறினன். இதனைத் தலைவன் ஆற்றுளைப்க் கூறிற் றென்பாருமுளர். (நெ)

வேறு.

2052. பாடினன்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கங்கற்பேணிவரங்கொள்வளையென்றாள்.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கரசன் தேவனுற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினன் ; அங்ஙனம் பாடினனுக, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கிய மயிலையொத்தார்; அப்பொழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுக்கு நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினளென்க. (நை)

2053. மடலணிபெண்ணையீன்றமணிமருள்குரும்பைமான
[1]வுருத்தெழுமுலையினுளு
.லணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பாற்

கட

வடிவால், பனையீன்றகுரும்பையையொனத் தோன்றினமுலை; நிறத்தால்,

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய் அவளைச்சூழ்ந்த தோழிமாரும் வரம்வேண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரெழுந்ததென்க. (நெ)

2054. பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டங்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பவூட்டி

மை

பாலை

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றாற் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாலை தோழியுடனே ஆடவரைக்காணுமற் போம் போக்கிற்கு இயைய வுண்டியையேறினளென்க. (சுo)

2055. ஆடவரிரியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்
---÷---ழிந்துமற்றவ்வள்ளலைமறையவைத்துச்

சூடமைமாலைசாந்தம்விளக்கொடுதூபமேந்திச்
சேடியர்தொழுதுநிற்பத்திருமகள்பரவுமன்றே.

(இ - ள்.) அரசனுணையால் ஆடவர்போக மகளிர்சூழவேகி இழிந்து கூடவந்தவனைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கழியறையிலே மறைய வைத்துச் சேடியர் சூடுதலமைந்த மாலைமுதலியவற்றையேந்தித் தன்னைத் தொழுதுநிற்பத் திருமகள் பரவாநிற்குமென்க. (சுக)

2056. பொன்னிலஞ்சென்னிபுல்லவிடழுழந்தாளையூன்றி
மின்னவிர்மாலைமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழக்
கன்னையமுகழுனை[illegible]லனைவியொருக்கங்கோ
தன்னிருகையுங்கூப்பித்தையலீதுரைக்குமன்றே.

(இ- ள்.) தையல், இடமுழந்தாளையூன்றி மாலையுங்குழலும் வலத்தோ ளிலேவீழும்படி கழுகின்கண்போலுங்கழுத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத் தைச் சென்னிபுல்லும்படிவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையுங்குவி த்துநின்று இதனைக்கூறுமென்க. (சுஉ)

2057. *தாமரைச்செங்கட்செவ்வாய்த்தமனியக்குழையினையோர்
காமமிங்குடையேன்காளசீவகனகலஞ்சேர்த்தின்
மாமணிமகரமம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்றேர்
பூமலிமார்பவீவலூரொடும்பொலியவென்றாள்.

(இ - ள்.) கண்ணையும் வாயையுமுடைய குழையினுய், இவ்விடத்தே ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன்; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே, எனக்குச் சீவகனைத்தருதல்; அங்ஙனந்தரின் நினக்கு மகாக்கொடியும், அம் பும், சிலையாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்று ளென்க. (சுங)

காமமிக்கும் பாடம்.

2058. மட்டவிழ்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை
யிட்டிடைநோவநில்லாதெழுகெனவேந்தல்சூழன்
பட்டிமையுரைத்ததோராள்பரவியதெய்வந்தான்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கணாள்பரவிமீண்டாள்.

(இ-ள்.) கோதாய்! நின்காதலானைப்பெற்றாய்; இனி இடைநோவ நில் லாதேபோவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பர வியதெய்வம் தன்வாய்விட்டுக்கூறிற்றென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணாள் மீண்டாளென்க. (சுச)

2059. அடியிறைகொண்டசெம்பொடிகச்சிலம்பினைக்
கடியறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்டுநாணி

---

* சிலப்பதிகாரம், கூ: சுo - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கண்ணுக்கமெஞ்சுதுட்கென்னைவார்பூங்
கொடியுறவொசிந்துநின்றுள்குழைமுகத்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ ணற்செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

(இ-ள்.) சிலம்பினளாகிய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய வடிவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வடிவுகிர்போலும் கடைக்கண் நோக்காகிற்க நாணிக்கொடிபோல வளைந்துநின்றுளென்க.()

2060. இலங்குபொன்னோலைமின்னவின்முகஞ்சிறிதுகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாழவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான்றுநின்றுகதிர்விடுதிருவில்வீச

(இ-ள்.) வேல்போலுங்கண்ணுள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ, குழை வில்வீச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நின்றுளென்க.

கதிர்கலந்து நின்று ஒளியைக்கான்றுவிடு மணிக்குழை, அதற்கியல்பு.()

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டவிந்திரநீலமென்னு
மொருமணியுந்திமேலோரொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணினுடனவ்வயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றிண்ணிறைகவர்ந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திமேலே ஒரு கதிரை உமிழ்ந்தன்மைபோலப் பூணினுளது வயிற்றை அழகுசெய்த அழகு டைய மயிரொழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவர்ந்ததல்லவோ, இனி ஒழிந் தன என்செய்யுமென்று தன்னிலேசூறினனென்க. (சுஎ)

2062. தேறினேன்றெய்வமென்றேதீண்டலேறுயிர்ப்பேன்
சீறடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினாளநாகணவிடையிற்புல்லிக்
கோறொடித்தநங்கனெய்யக்குழைந்ததார்திவண்டதன்றே.

(இ - ள்.) நின்னடியைப் பரவவந்தேன் ; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வ மென்றேகருதிப் பின்பு மானிடமென்றே தேறினேன்; இனித் தீண்டேனு யின் உய்யேன்; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாற் கொடுப்பா ரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணைகின்ற விடைபோலேபுல்லி, தார் குழை ந்து வாடிற்றென்க.

ா - புல்லி. (சுஅ)

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்காய்மயிற்சாயலாளர்
மலைபுறங்கண்டமார்பின்வாங்குவிற்றடக்கையாளன்
மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்ப
நிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தார்நிகர்தமக்கிலாதநீரார்.

(இ - ள்.) மயிற்சாயலாளரும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகியகண்ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையாளருமாகிய தமக்கு ஒப்பிலாதநீரார் இனிய தமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகியஇன்பம்நிலை பெறும்படி முறைமையின் நுகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல் வழக்கான கர்ந்தருவமாம். (கூக)

2064. குங்குழங்குயின்றகொம்மைக்குவிமுலைகுளிர்ப்பத்தைதவந்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன்றிருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந்துகளவித்துமாதர்
கொங்கலர்கோதைசூட்டிக்குழனலந்திருத்தினானே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்நுகர்ந்து,வேட்கைதீரநுகராமையிற் பிறந்த வெப்பம் நீங்கும்படி மாதருடைய முலையையும் அழகொழுகுகிற மேனியையும் குளிரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்குலைதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ் சேரத்திருத்தி, சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபோலே சூட்டிக் குழலைலத்தையுந் திருத்தினனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலின், பூந்துகள்கூறினர். (எ0)

வேறு.

2065. வானர்கமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்துளித்துவண்
டுஞ்சுரும்புழுஞர், தேனர்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ்
செவ்வனேகோலித்தந்தான், ரூனரப்பண்ணித்தடமுநீக்கித்தண்குரு
திதோய்த்துத்தகைமைசான்ற, வூனர்ந்தவோரிணையம்புந்தந்தானென்
னினையுளனகவேண்டினனே.

(இ - ள்.) வானின்கண்ணேநிறைந்து கமழ்கின்ற மதுவையும் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டும் சுரும்பும்
நுகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்டுவைத்து நினக்குக் காமன்
லையும் சேமவில்லையும் சேரவளைத்துத்தந்தான் ; அதுவுமன்றி அவன்ரூன் தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி அழகுநிறைந்தவரிணையம்பையும் தந்தான் ; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினனென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், 'ஊனர்ந்த' என்றார். ()

2066. கண்ணைக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்கரும்போர்தீஞ்சொ
லாள்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவாலுமிலனுமெல்லாம்விலையேம

ழைமின்னுநுசுப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப்பெரி

ணிப்பூநோக்கிப்[1]பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

(இ - ள்.) புள்மகிழ்ந்தவேலான், நுசுப்பினுளை அயன்படைக்கின்ற பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப் படைத்தானுதலின், இவளுடைய முலைகளின் வண்ணத்துக்கு வாளும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதா வென்றுபுகழ, அவள், நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடகக்கையாற்
குறங்கின்மேற்றழுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா
னறந்தலைநீங்கக்காக்குமரசன்யாளுகநாளைச்
சிறந்தநின்னலத்தைதச்சேரேனெய்விடிற்செல்கவென்றான்.

(இ - ள்.) வேலான், அங்ஙனம்நாணியமாதரைக் கையாற்றழுவிக் குறங்கின்மேலேவைத்துக்கொண்டு நாளை நின்னலத்தைதச்சேரேனையின், யான் கட்டியங்காரனுக்கடவேன் ; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றுனென்க. (எஊ)

2068. நல்ல
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிமிழற்றவொல்கி
யல்குற்காசொலிப்பவாயம்[2]பாவைசென்றெய்திஞளே.

ஆழி - மோதிரம்.

(இ-ள்.) அவள் போதற்கு ஒருப்பட்டுக் கணவனைத்தொழுதல் விதியாதலின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிநிற்ப, நங்காய் ! நீ நடுங்கவேண்டா ; செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப ஒல்கிச்சென்று ஆயத்தைச் சேர்ந்தாளென்க. (எசு)

2069. பருமணிப்படங்கொணகப்பையெனப்பரந்தவல்கு
ங்கள்
விரிமணிவிளங்குமாலைவெம்முலைவேற்கணாளே.

(இ - ள்.) பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பரந்த அல்குலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள், சீவகனிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (எஎ)

(பி - ம்.)—1 'பூத்தொசிந்த' 2 'பரவச்' 3 'பொனின்மாடம்'

2070.(க)திருவிற்றுன்மாரிகற்பான்றுவலோகாட்செய்வதேபோ
லுருவிற்றுய்த்துளிக்குந்தேறலோங்குதார்மார்பன்றேழூர்
பொருவிற்றுனம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
செருவிற்றுழ்நுதலினுள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றூர்.

2071.(உ)கனைகடலழுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாநுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துண்டுதேக்கிநன்மணிவண்டுபாடும்
புனைகடிமாலைமாதர்திறத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) எழுதப்பட்ட நனையையுடையதாருகொடி ; கொடி, அழுதையும் தேனையும் தன்னுள்ளே கலந்துகொண்டு, இரண்டழுகையைப்பூத்த 1 தன்மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுத நுசுப்பினையுடைய பாவைபோலு மாதர் ; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்துப் பாடும்மாலையையுடைய மாதரென்க. திறம் - சுற்றம்.

(இ-ள்.) இந்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட் கொள்வதுபோலும் வடிவிற்றுய்த் தேறலைத்துளிக்கும் தாரையுடைய மார்பினையுடைய சீவகன்றேழூர், யாம் உவமிக்கின்ற கம்பிதான் காமதிலகனென்று கூறி இருந்தவளவிலே, எறிடப்பட்டவில்தோற்கின்ற நுதலினுளிடத்து இவன் மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக் கூறிவிட்டாரென்க. (எசு - எ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமலங்கலஞ்கன்

ரால்ல

லா

மையல்கொண்டிருப்பவப்பாற்குமரிதன்மதியிற்சூழ்ந்தாள்.

)-ள்.)சீவகற்கு இவளைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை காய் உடம்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றுளுய் கல்வினையில்லாதேன் கல்வினையில்லாதாள்திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுநிற்பதாகச்சூழ்ந்தாளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவிழுங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்தால் உடம்படாதேயும் சீவகனுதலின் மறுதேயுமிருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமாலெப்படவளத்தூண்பொருந்தியின்னீர்க்

(பி - ம்.)—1 'தன்மைபெ ற்ற'

சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்திரைடாரிவைநின்ரூள்.

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரி, தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போலே ஞாயிறுதோற்க எரியும் மாலையையுடைய தூணைச்சேர்ந்துநின்று கற்பாகியமாலையைவீசி நானென்னும்வண்டைடையோட்டிச் சொற்குற்றமின்ரூகத் தோழிக்கு அறத்தொடுநின்ரூளென்க.

மாலையாலோட்டவேவண்டு மிகவும்நீங்காதாம்;"உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணை நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று" (தொல். களவு. சூ. உஉ) என்றதனால், சிறிது நாணைவிட்டாள். இன், அசை. (எக)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயற்பவழப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பினையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலைசேர்த்தியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப்
பொழிமதுப்புயலங்கூந்தற்செவிலியைப்பொருந்திச்சொன்ரூள்.

(இ-ள்.) ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததொரு மயில்போலுஞ்சாயலையுடையபாவையன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப்பொழிவதொருபுயல்போன்ற ஐங்கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோய்ச் செவிலியைப்பொருந்தி அறத்தொடுநின்ரூளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல். (அ0)

2075. நனைவளர்கோதைதற்ரூய்நங்கைக்[1]கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவளையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிலிசெப்பக்
கனையிருட்கனவிற்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வனையதாங்கண்ணிநீரின்றற்றதாநங்கைக்கென்ரூள்.

(இ-ள்.) அச்செவிலி, கோதையுடைய தற்ரூயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைக்குநினைவென்று அறத்தொடுநிற்ப, அவள் இரவுக்கனவிலே ஒருபொய்கை வற்றக்கண்டேனுதலால், அப்பொய்கையினீர்போன்ற தன்மையதாம் கண்ணினீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்ரூளென்க. (அக)

2076. (க)கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களினமையுங்கிடந்துதேந்தொ
டொண்டையங்கனியுமுத்துந்தொ
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்
வண்புகழ்க்குமோதத்தன்கேட்டனன்மனைவிசொன்ரூள்.

2077. (உ)செருவினைத்தனலுமம்வேலோய்சிறுமுதுக்குறைவிதானே
பெருவளைப்பிடிக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
நாய்ந்தணண்ணம்வாட்டினனென்றுகண்டாய்
திருவினைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்ரூள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(பி - ம்.)—1 'இஃதுள்ளம்'

(க) இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதொரு திங்கள்; இவ்வொருருவமை. தொழுதக - ண்குமதிப்ப.

(இ-ள்.) அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய போதிவாட்டிதானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இத்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசுண்ணத்தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றுனென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்றுசொன்னுள்; சொல்லி, இதுமமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றுள். இதனை மதிபோலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரதத்தன்கேட்டனனென்க.

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுளர். (அஉ - கூ)

2078. கேட்பதுவிரும்பிநாய்கன்கினைக்கெலாமுணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலைசாந்தம்
கோட்குறைவின்றியாக்கிக்குழுமியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலையாற்குநங்கையைநல்கினானே.

(இ - ள்.) நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகியதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றையார்க்கும் கொள்ளக்குறைவின்றுகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

'கேட்டலும்' என்றும் பாடம். (அச)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணியார்ந்தபாதத்
தனிவையராடன்மிக்காரருமணிவீணைவல்லா
ருரியநூற்றெண்மர்செம்பொனென்றனைக்கோடிமூன்றூ
ரொரியழன்முன்னர்நோர்த்தேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்.

(இ-ள்.) நல்கினைவன், பரியகமுதலியன ஆர்ந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் நூற்றெண்மர், பொன் ஒன்றரைக்கோடி, ஊர் மூன்று இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழலின்முன்னேநின்றுகூறினனென்க. (அடு)

2080. மாசறுமணியுமுத்துமம்வயிரமுமொளிருமேனி
யாசறுசெம்பொனுர்ந்தவலங்கலங்குன்றனனுங்
தூசுறுபரவையல்குற்றூமணிக்கொம்பனனுங்
காசறக்கலந்தவின்பக்கடலகத்தழுந்தினரோ.

(இ - ள்.) மணிமுதலியனவும் அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனனும் இன்பக்கடலிலே முழுந்தினரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (அசு)

2081.

நன்வரைச்சாந்துழுழ்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவீங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுறக்கம் [1]புக்கவர்களொத்தான்.

'பொன்வரை' என்றது, இவன்மார்பை. முழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங் குலைச்செற்ற முலை.

(இ- ள்.) தோன்றல், மருப்பினையவாகி மார்பைப்பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படி அவள்தொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவர்களையொத்தா னென்க.

(அள)

2082. வரிக்கழற்குருசின்மார்புமடந்தைதவெம்முலையுந்தம்முட்
யரிப்பறையறைங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடுண்டிப்
புரிக்குழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

திளைத்து - திளைக்க. ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) குருசில்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப் போர்செய்து பின்புசெய்யும்போரிலே திளைத்தலின், பாணிகலந்தபறைகெட ஆர்க்கும் மே கலைக்குரலோடேசிலம்பொலிஈண்டக் குழல்குலைந்து தனிப்பத் தங்கிவிடுக் கலாளையினனென்க.

2 திளைத்தபோரும் பாடம். (அஅ)

2083. மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூர
வணிமலர்க்குவளைப்பைம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையனைளருகுசேரிற்பேதுறுதுயர்ப்பென்றெண்ணித்
துணையமைதோள்கடம்மாற்றேன்றருன்புல்லினானே.

(இ-ள்.) தோன்றருன் பின்னும்புணரக்கருதி அதற்குக்களிகூரும்படி மதுவைவள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிகுதலின், இப் பிணையனைளப்புணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை ஒருகையாலேகொடுத்து மார்புறமுயங்கிற் புணர்ச்சிவேட்கைமிகுமென்று சிறிதுநீங்கித் தோளால்நெகிழப் புல்லினனென்க.

'அஞ்சொற், பிணையலுருவியசேர்த்தி' என்பதுபாடமாயின், புகழ்மாலை சூட்டியென்க.

(அக)

2084.(க)மல்லலங்கங்கைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவன்புலந்துநீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலென்முனியனீயென்
றல்லலுற்றாத்தமார்ந்தசீறடிதொழுதிட்டானே.

(பி - ம்.)—1 'பெற்றவர்கள்' 2 'இனைத்த'

2085.(உ)வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னைத்
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்தின்றுய்
கட்டழகுடையகங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ணு
னெட்டியாலேக்கிற்றென்றுனெருபிடநுசுப்பினுட்கே.

2086.(ஈ)நுண்டுகினெகிழ்ந்தவல்குன்மணிபரந்திமைப்பனொந்து
கண்கலையிடுகக்கோட்டிக்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்
குண்டலமிலங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர
வொண்டொடியூடின்றுளொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்பாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புதழுவயங்காமையின், பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கங்கைபோல் ஆயிரமுகமாகழுயங்குமார்பினுல் இனிப் புல்லன்மின்; தீண்டவேண்டா; போமினென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிற்ப, அவளுருவம் டளிக்குச்சுவரிலே எறித்ததனை அவளேயென்றுகருதி, கோதாய்! யான்பிழைப்பிலேன்; நீழுனியலென்று அடியைத்தொழுதான்; அதனுல், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி தீராது பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள், என்னுருவம் பளிங்கிலே தோன்றலிற் சிறிதுபாடமிக்குத் தோன்ற அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னைக் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்கலை இடுகக்கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊடினின்றுள்; நின்ற அந்நுண்ணுசுப்பினுட்கு, நங்காய்! யான் கண்ணுல் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீபளிங்குச்சுவரிலே பொருந்தின்றுயாதலின், நின்னிழலைக் கட்டழகுடைய நீயென்றுகருதிக்காணென்றுனென்க.

நம்மின்மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினுனென்று ஊடினுள்.

(ஈ) 'என்ன'என்று பாடமாயின், என்றுகூறியூடினுனென்க.(கூ0 - கூஉ)

2087. கிழவனுய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னெழிகவிக்காமமோரூரிரண்டஃகமாயிற்றென்றுங்

(இ- ள்.) அங்ஙனந் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதகுணமுடைமையின், கேளாளாய், கிழவனுய் என்காவலிடத்தேவந்துபாடியிருப்ப அதுகண்டேன்; பளிங்கிற்றேன்றிய பாவையையவிரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமையாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைங்கழ்ந்ததலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்ணீர்கள் மைந்தனுயிரைக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனுனே, "என், பாராட்டைடப்பாலோசில" (கலி. அரு) என்றுற்போலக்கொள்க. (கூஈ)

2088. அலங்குழுதவிழுவஞ்செஞ்சீறடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்ததீமை
புலம்பலர்[1]பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலிஃயவனீக்கினானே.

(இ-ள்.) இஃயவன், இதுதீருமுபாயமாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர் செய்ததீமையைப் பெரியவர் வெறுராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறி, சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினானென்க.()

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கிக்
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிநுகர்ந்துகாதற்
குழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவின்ளா
னுழ்சென்றமதியம்வெய்யோனெட்டியொன்றுயதாத்தான்.

(இ - ள்.) காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியாளது புலவியைநீக்கி அவளோடேகூடி நீங்காஞய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையானிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி ஒன்றுனதன்மையையொத்தானென்க. (கூடு)

2090 பச்சிலைப்பட்டுழுத்தும்பவளமுமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்கைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்

பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி - மாந்த.

(இ - ள்.) அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன் மாந்தும்படி அவனினைவையும், அவண்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே தனக்குத் 2தொழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலை இப் பொழுதுகாப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லனென்று தேவர்கூறினரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிகழிகைக்காதநாறத்
தொடுத்தலர்மாலைசூட்டிக்கிம்புரிமுத்தமென்றே
ளுடுத்தணிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியல்கு
லுடுத்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவனைதிருத்தினானே.

(இ - ள்.) பிரியக்கருதி, காதிலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து, ஆகத்தைச் சாந்தாலே எழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வனையைத்திருத்தினனென்க. (கூஎ)

2092. இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகாச்செந்தீ
டப்

(பி - ம்.)—1 'பொறும்பர்பொய்தீர்' 2 'தொழிலாதலாலே'

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்பூம்புகையமளியங்கண்

(இ - ள்.) குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிற்றீயிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணேயிருந்து சிங்கவேற்றையொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினனென்க. (கூஅ)

2093. கருமமீகவலலவேண்டாகயற்கணையிரிவல்சின்ன
ளருணமின்கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமமீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டேவபிரிதென்றுண்டோ
வொருணமின்மனத்திற்சென்றேறுவப்பதேயுவப்பதென்றாள்.

(இ - ள்.) கயற்கண்ணாய்! நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெனின், சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன் ; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவாயாக ; அஃது அருணமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும! நீவிரும்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனுதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என்மனமுவப்பதென்றாளென்க.

தாங்கல், அல்லீற்றுவியங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டுவ், ஒருமைபன்மைமயக்கம். (கூக)

2094. நாணெடுமிடைந்ததேங்கொணடுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வகிப்பொறிப்பட்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
றேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழர்சூழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

(இ - ள்.) அவள், அங்ஙனங்கூறிய நாணெடுமிடைந்த கிளவியைக் கேட்டு, கோதாய்! நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சிவகன்போய்த் தோழர் சூழச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்ற கிளவி. (கஂஂ)

2095. பூவியுங்கனிறுநோக்கிப்பொன்னெடுந்தேருநோக்கி
மோவா(
றழுதகண்ண
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினானே.

(இ - ள்.) புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி, இவற்றைவிட்டு என்மகன்எவ்விடத்திருக்கின்றானென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுதகண்ணீராலே கைகழுவிவருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பை முகந்தாற்போல நெஞ்சுருகுகின்ற வருத்தத்தை நீக்கினானென்க.

இருடிசூற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின், கந்துகன் மெலிவையகற்றினானெனல் வேண்டாவாயிற்று. (கஂக)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறுப்பினுலே
சுற்றத்தார்க்குரைப்பவீண்டித்தொக்குடன்றழுவிக்கொள்வா
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்றழுதகண்ணீர்காலலைத்தொழுகிற்றன்றே.

(இ - ள்.) ஒற்றரும் உணர்தலின்றுக உரையைத்தவிர்த்து உறுப்பாலே சுற்றத்தார்க்கு வாவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய், எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ ! நம்பியோ ! என்னு அழுதகண்ணீர் காலையிழுத்து ஒழுகிற்றென்க.

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி. (கஅ)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவித்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதாணிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தமிலுவகைதன்னுலகங்குளிர்ப்பெய்திஞரே.

(இ - ள்.) இவ்வழுகையால் இம்மறை புறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகன் கழறினுக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவித்தாற்போல வந்தசுற்றம் அழுகையைத்தவிர, பின்னரும்அந்தமிலுவகையாலே, நாயனூர் போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு ஆகமகிழ்ச்சியெய்திஞரென்க. (கஅங)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதீஞ்சொ
மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியருதமாலை
கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதிஞனே.

(இ - ள்.) இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அடிகளே, சென்றுகுணமாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற, அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றுலே முதற்சேர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், "பன்னிருமதியின்" (சீவக. கஉஉ0) என்றதனைத்தானுணர்தலிற் றனக்குக் கூட்டமின்மையுணர்தலானும், அவள் வருத்தமிகுதியானும் இங்ஙனமிரந்துகூறினுள். குணமாலை, கணவன் வருதலின் மங்கலவணிக்கு உடம்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றுள். (கஅச)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா
பாவியேனென்றுகொந்துபரிந்தழுதுருகினையக்
காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவலல்யாணுய்ந்ததெல்லா
நாவியோதுமேனிநங்கைகின்றவத்தினென்றுன்.

1 இவனைத்தீண்டிச்சிவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலின், அனையுடையவென்னையென்றாள். தான் விலக்கவும் இவன் தீண்டலின், பின்னும் வேண்டாவென்றாள். இவனைப் பெற்றாலைவத்தும் இங்ஙனம்நீக்கிக் கூற வேண்டலிற் பாவியேனென்றாள்.

(இ - ள்.) 'அடிகளே! தீண்டன்மின் ; வேண்டா ; பாவியேன்' என்று அன்புற்று அழுது கையாகிற்க, கண்ணி, கவலல் ; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த கல்வினையாலேகாணென்றாளென்க.

"நந்திண்டேர்.....பண்" (சீவக. கo அஅ) என ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், "பெண்ணிடர்விடுப்ப" (ஷ. களரு) என வந்தன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று நினைத்ததனையுங்கருதி 'எல்லாம்' என்றாள். (கoரு)

2100. அன்னமென்னடையுமோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு
மின்னினுண்ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற
வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகேளா
யுன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றாள்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

(இ - ள்.) என்று பின்னும், அரிவாய்! கேளாய் ; கடைமுதலியனவெல்லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நின்னை மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்த ஒருநாள் ஓருழிக்காலம்போலேயிருந்தது காண் ; இன்னும் என்னைவருத்தாதேதெளிவென்றாளென்க. (கoசு)

2101. இனையவண்2மகிழ்வகூறியின்றுயிலமர்ந்துபின்னுள்
வினைபொருளாயவெல்லாந்தானைதக்கேவேறுகூறிக்
கினையவர்சூழவாமான்வாணிகனெகிக்கேடி
றனையவிழ்தாமமார்பன்றன்னகர்நீங்கினானே.

(இ - ள்.) தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவள்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி அவளைக்கூடி மற்றைநாள் தானைதக்கு மேல்மூடியுங்காரியங்களைத்தினைந்து கூறிச் சுற்றம்சூழத் தாவுங்குதிரையைக்கொள்ளும்வாணிகனுகி அதற்கு ஒரு வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போனானென்க.

'பின்னுள்' என்று ஈண்டுக் கூறலின், "அன்னைறப்பகலே ..... வந்தடைவன்" (சீவக. ககூஉ) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (கoஎ)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உகoக.

(பி - ம்.)—1 'இவள்காலைத்' 2 'மகிழ்ந்துகூறி'

பத்தாவது

மண்மகளிலம்பகம்

2102. குடம்புரைசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்
படர்மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையிருகிலைச்செ
ரிந்தவந்தீம்பா, றடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுசாரைப்பார்ப்பினமோ
ம்புதண்மருத, மடங்கல்போற்றிறலார்மாமணிகறங்கவளவயற்புள்
ர்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

(இ - ள்.) திறலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான் போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளைய இலையிலே சொரிந்தபால், அன்னமும் குருகும்சாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி கறங்குதலிற் புள்ளெழப் போயினரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு. (க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்டுன்றபொழிகதிர்நித்திலமுழக்கி,
வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிது

நோக்கந்தீதிலார்நோக்கிநெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

தீது - ஈண்டுவேட்கை.

(இ-ள்.) தீதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினலே மெய்ம்மொத்துகூப் பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குசூழத்திரியும் வலம்புரியாயிரத்துக் குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுநீரையும்பிரிக்க வல்ல அன்னம் பெடையென்று சென்றுதழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித் துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போருரென்க. (உ)

2104. கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்
மணிவிளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்
பொறிவண்டவற்றயலே, காட்டிளம்[1]படியார்கைமுகம்பருகுகல்லவர்
போன்மலர்பருகு, மேர்ட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலர்க்கானமுருகுவர்
கொளாடந்தார்.

- ள்.) உயர்ந்த கொன்றைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும்
துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலேநின்ற முல்லைமலர்களை

(பி - ம்.)—1 'பிடியார்' 2 'துஞ்சும்படி'

மகளிர்முகத்தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான மூருகு எதிர்கொள்ள அம்மூல்லைமலரையுடைய கானத்தைப் போ ரூரென்க. (கூ)

2105. குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல் சடைவிரித்தேற்கு, மழலவிர்சூலத்தண்ணலேபோலவருவிநீர்மருப் பினினெறியக், கழைவளர்குன்றிற்களிறுநின்றுருங்சடுநறுஞ்சந்தனச் சார, விழைவளர்மூலையார்சாயல்போற்றேனைகொள்பூங்குறிஞ் சியுமிறந்தார்.

(இ - ள்.) கங்கையினீர் இளையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச் சடையைவிரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிநீர் மருப்பிலே வீழக் களிறு குன்றிலேநின்றுடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிநிலத்தையும்போலுரென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பது மையென்னும் பொய்கையில் நீர்விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிம , 'சூலத்தண்ணல்' என்றார். (சு)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கணையசெஞ்சூட்டினெவிமயிர் வாரணமொருங்கே, கான்ற[1]பூங்கடம்பின்கவட்டிடைவளைவாய்ப் பருந்தொடுகவர்குரல்பயிற்று, மான்றவெம்பாலையழன்மிதித்தன்ன வருஞ்சுரஞ்சுடர்மறைபொழுதி, னான்றிளர்ப்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர் போற்சந்தனமொருங்குமெய்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய மூல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்தஇடத்தை. கவர் குரல் - இரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுகைக்கு விரும்புகின்றகுரல். வாரண மும்பருந்தும் பாலைநிலத்தினது வெப்பமிகுதியின் நாள்வழியினைப்பால் ஓரி டத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர் குரல் பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

(இ - ள்.) ஊன் தலையிலேதோற்றிணலொத்த சூட்டினையுடைய வார ணம், வெம்மையாற் பூவையுதிர்த்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனேயிருந்து சோக் குரலெப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சுரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்பு சேரமறையப்பட்டு மாவைவிசையிலேசெலுத்தினரென்க.

வெம்மைமிகுதியால், அந்திக்காலத்தேபோனர். "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே" (தொல். அகத் திணை. சூ. உ) என்று பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையானும், "நடுவுநிலைத் திணை யே ணண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் மூன்னிய நெறித்தே" (வெ வெ வெ கூ) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர்செல்கின்றகாலம் மூன்பனிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலைகூறியவாறு என்னையெனின்,

(பி - ம்.)—1

காலம்பொதுவாய்த்தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும்; சித்திரையும்வைகாசியும் குடகமலைக்குக் கார்காலத்தையாக்கிறற்போல மார்கழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையைவிளைத்துப் பாலையையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்திருவினையால் எக்காலமும் மாறுமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றுரென்றுமாம். (ரு)

2107. *மிலையிலாவுலகினின்றவண்புகழைவேட்டவனிதியமே*
போன்று, மிலைகுலாம்பைம்பூணிளமுலைத்தூதினின்கனித்தொண்
டையந்துவர்வாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர்
வெகுளியேபோன்று,மூலைவிலார்நில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிர்
வெஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்ற கடுமைகூறிற்று.

(இ - ள்.) கேடிலார், தாழாதே ஒருமுகூர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதினையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறுபோலேயும், இருடிகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடகப் போனரென்க.

கனி, முதற்கேற்றஅடை. கலைகளாவன: "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக், கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும், பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந், தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங், கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ், சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும், பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங், காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங், கட்டுரை வகையுங் காந்துறை கணக்கும், வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங், கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங், காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு, நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த, வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும்" (உ : கசி-நக) என மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (சு)

2108. *புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னிணர்ப்பிண்*
டியும்பொருந்தி, மதுக்கலந்தூற்றுச்சிலம்பிவீழ்வனபோன்மலர்
சொரிவகுளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பீலிக்கனைகுர
ஞைவண்டான, மெதிர்த்த[1]தண்புனல்சூழின்னதிக்கரைமேவினைய
வாயாவுயிர்த்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்ற கனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காம்புகழலுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழு மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரலையுடைய

(பி - ம்.)—1 'பூம்புனல்'

நாரையும் வண்டானமுமெதிர்த்த நதிக்கரைமேலே இளையவர் ஈப்பாறிப் போனரென்க.

பூணி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு. (எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவினளிந்துவீழ்கு புங்கஃ
ழையின்பழனும், புள்ளிவாழுலவன்பொறிவரிக்கமஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்ஞ்
இக்குய்த்துகோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்ந்துமாமையும்பணித்துப்
பன்மலர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்த
டைந்தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்தார்.

(இ - ள்.) செறிந்தஇலையையுடைய பலவின் சுளையையும்,வாழைப் பழத்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாழும் அலவன் நிறைந்த சூலையுடைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையும் ஆமையையுமிரைத்து மலரை வழியாம்படிகுறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந்தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்றெ
ருங்கெதிர்கொள்கென், றேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்
ப, ஈட்டக
வரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிர்
ணகன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். "வில்லக விரலிற் பொருந்தி" (குறுந். ஈஎ0) என்றார்பிறரும்.

(இ - ள்.) இறைவனும் தன்னெட்டவர்க்குவிடுதலையுடைய இடங்கடோறும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரஎதிர்கொள்கவென்று நினைப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையுமேவ, அவரும் அமிர்துகளைக்குவித்த முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: "செங்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்தீங், கன்னற் கதலியோ டைந்து." கடலமிர்து: "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிழை டைந்து." வனமமிர்து: "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." காட்டிலமிர்து: "அரக்குலண்டு செந்தே னணிமயிற் பீலி, திருத்தகு நாவியோ டைந்து." அமிர்தெ

2111. பொருமதயானைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்னமந்தேந்
தியமுலையா, ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனூறவேத்துவார்பூக்க
டீய்த்தொழுவார், வருகுலக்கழுகும்வாழையுகுவார்[1]வரையுமிழருவி
போன்மாடத், தருநறும்புகையுமேந்துவாரூர்தோறமர்தமுலகமொ
ஈவ.

ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு.

(பி - ம்.)—1 'வரையுமிழாவி'

(இ-ள்.) ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமூலையார் ஏத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கன்னிக்கமுகும் வாழையும் நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்செய்தி கூறுகின்றார். (கo)

வேறு.

2112. பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாடினருவி - ஒலி இனியஅருவி. உலகைத் தாங்குமவனுதலின் சேட னென்றார்.

(இ - ள்.) சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிட த்து வாயின்முதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம்-நாடகமாடுமிடம்.()

2113. பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்சினவெங்தொழிற்கோடேந்திளமூலை
கல்லெழின்மங்கையர்கண்ணுதற்சூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

(இ - ள்.) ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமூலை யாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் நுதலிற்சூட்டியபட் டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க. (கக)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ

வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும் சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துகுலைகின்ற குழலையுடைய மகாரை யெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப் பினையுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின். (கஉ)

2115. எதிர்லைப்பூங்கொடியெள்ளியசாயற்
கதிர்லைமங்கையர்காரொடர்ந்தோட
மூதிராவிளமூலைமுத்தொடுபொங்க
வதிராரிக்கிண்கிணியார்க்குமொருபால்.

- ள்.) ஒருபக்கம், தோற்றினலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த யும் கதிர்த்த லத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்மூலைகள்,

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுங்கின கின்கிணி இவ்வனம்போ கன்மினென்று காலுக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல்-முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

2116. கருங்கணிளமுலைகச்சறவீக்கி
மருங்குறளாமழைமருண்மாட
நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்
பெருங்கணலமரும்பெற்றித்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவீக்கி இடைதளரவந்து மாடத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெறுது அலமருந்தன்மையையுடைத்தென்க. (கரு)

2117. மின்னுகுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி
றுன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையும்படி குழையினராய்க் கோதையராய்த் தன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற் குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கசு)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ
நிர்ந்த
லமைத்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழன்றகலுஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவினிருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தாயிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். (கள)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த்
தாதடுத்தெங்குந்தவிசொத்ததுவே.

(இ-ள்.) மகளிருமைந்தரும் காதலால் இவனைக்காண்டற்குத் தம்மாலைகள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றாதுதெருங்கியெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (கஅ)

2120. மானக்கவரிமணி[1]வண்டகற்றவன்
காணெயெருத்தத்தமாகுமாணிற்
சேணைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்டுவந்
தேணையவருமெதித்துரைக்கின்றார்.

(பி-ம்.)—1 'வண்டகற்றவோ, ராணை'

மானக்கவரி ; "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரி" (குறள்.சூசூக) ஆகு பெயர்.

(இ - ள்.)அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத் தே தேவகுமானைப்போலே சாமரைவீசஇருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றரென்க. (கசு)

2121. (க) [1]தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைதமனுளன்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
காமவெழில்விஞ்சைசம்பிபுகுதக.

2122. (உ) மின்றேய்வனைகொன்றவேலோன்புகுதக
வென்றோகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப் பின்கட்பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு ; இலக்கணையுமாம்.

(இ - ள்.) திருப் புகுதக, திருமால் புகுதக, காமன் புகுதக, காளை புகுதக, விச்சாதரகுமரன் புகுதக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப் பிளந்த முருகன் புகுதக, இயக்கன் புகுதக, அருகன் புகுதக, வீரன் புகு தகவென அந்தகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்விழுக்காடு. (உ0 - உக)

2123. (க) இடிகறுஞ்சுண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியடுநுண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
வடியடுகண்ணியர்வாழ்த்துபுநிற்பார்.

இக்கவிமுதல், "என்றோர்" (சீவக, உகஉஅ) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) இடையினையும், வாயினைமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சுண்ணத்தைச்சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார்.

2124. (உ) சுரும்பிமிர்மாலைதொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிநின்னிடைகற்றவெமக்கு
விரும்பினையாய்விடின்மெல்லடமோ
கருங்கணிற்காமனைக்காணமற்றென்பார்.

(உ) பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையைநீட்டி, இரும்பிடி, நின்ன டையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றயாயிற் காமனை இக்கண்ணுலே கர்ணும்படி மெல்லடப்பாயாகவென்பார்.

இது, [2] பிடிக்குமுன்னின்றமகளிர்கூற்று.

- ம்).—[1] 'தேமலாலங்கட்டிரு' [2] 'பிடிக்குப்பின்'

2125. (ஈ) மடகடைபெண்ணைமவனப்பென்பதோராய்
கடிகடைகற்ருய்க்கணைவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனைப்பூண்பிறழ்ந்து
புடைமுலைவிம்மப்புலந்தனர்நிற்பார்.

(ஈ) பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாய்க் கடியகடை யைக்கற்ற நீ கணவனையிழக்கக்கடவை; பாவி, நீதான் பிடியல்லைகாணென்று கூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும் பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தே விம்ம வெறுத்து நிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின்றமகளிர்கூற்று.

2126. (சு) மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்தாட்
செயிர்த்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடிகேள்வ
1னயிராவணத்தொடுசூளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டுதவநில்லென்பார்.

(சு) மயிரையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனு கிய ஐராவணத்தோடே சூளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதடி ஐயனுகிய உயிர் காவலனைக்கொண்டு அவன் எமக்கு உதவும்படி நில்லென்பார்.

'சூளுறும்' என்பது, 'சேறும்' என்றற்போலப்பன்மையுரைக்குந்தன் மைச்சொல்.

2127. க ங்கமழ்தா
ரருமையழகிற்காசினாளைத்
திருமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
வெரிமணிமாலையிளம்பிடியென்பார்.

(ரு) இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனுனவனை எம்சேரியில் லை ளைக்கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவ ர்.

2128. (சூ) என்னேர்மருங்கினுமேத்தி2யெரிமணிப்
ர்கீ
கோதையர்
மன்னகுமரனைவாழ்த்திமகி

(சூ) ஏத்துதல்-புகழ்தல். வாழ்த்துதல் பல்லாண்டுமுதலியனகூறல்.

(இ - ள்.) அங்ஙகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுரிற்பார், நடமோ வென்பார், புலந்தனர்நிற்பார், நில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலியின ராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்ற எல் லோரும் அரசகுமரனை ஏத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க. (உஉ-ஏ)

(பி - ம்.)—1 'அபிராவதம்' 2 'எறிமணிப்', 'அரவல்குற்'

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டிரையெழுவவேபோற்
றுளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிநீடங்கும்வீதி
யுளங்கழித்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
னிளங்கதிர்ப்பருதிபௌவத்திறுவரையிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கதிர்ஞாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன் மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டிரைபொங்கியெழுவனபோல மாடத்துச்சியிற் கொடிநுடங்கும் வீதியினூடேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

2130. இழையொளிபரந்தகோயிலினமலர்க்[1]குவளைப்பொற்பூ
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்தவேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுங்தோன்ற
மழைமின்னுக்குழாத்தின்மாலைமங்கையர்மயங்கிநின்றார்.

(இ -ள்.) கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின் வட்டத்திடையே குவளை விராய்ப் பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின் றிரள்போலே கலந்துநின்றாரென்க. (உக)

2131. எரிக்குழாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுகோயிற்
றிருக்[2]குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணைக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ
விரைக்குழாமாலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகநின்றார்.

(இ-ள்.) பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணாலே கண்டு இங்ஙனம் ஒருமகனைப் பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துநின்றாரென்க.

பூவில்லினையொழுகுதலாலே தேனும் வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின் ஆரவுண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகிய மாலையென்க. (உ0)

2132. அலங்கருதவிழ்ந்துசோரவல்குற்[3]பொற்றேரைமின்னச்
சிலம்—————————————
லலந்துறைபோயவங்கைதோழியைப்புல்லிநின்றா
ளிலங்கொளிமணித்தொத்தின்றவேந்துபொற்கொடியொடொப்பாள்.

(ஐ - ள்.) மாணிக்கக்கொத்தையின்ற பொற்கொடியோடொப்பாளாகிய அழகின்கூறெல்லா நிரம்பிய நங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற் பொன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சிறடியையூன்றித் தோழியைச் சார்ந்துநின்றாளென்க. (உக)

(பி - ம்.)— 1 ‘கமலப்பொற்பூவிழைதருகுவளை’ 2 ‘குழாமலையப்’ 3 ‘பொற்றேரை’, ‘பொற்றாரை’

2133. தாமரைப்போதிற்பூத்ததண்ணறுங்குவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
றே[1]மலர்மார்பிணைநோக்கிஞள்செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சழுந்திப்புக்கொளித்திட்டானே.

(இ - ள்.) அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூப்போலே முகத்திலேபொலிவுபெற்ற கண்களாலே மார்பிணை நோக்கினாள்; அவனும் அவள் நெஞ்சிலே மறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கட்புலனாகாமையாயினனென்க.

மூழ்கவெனத்திரிந்து, நெஞ்சிலேபுக்குமூழ்க ஒளித்தானென்றுமாம்.(கூ)

வே று.

2134. விண்ணுறுசெல்வார்மனம்[2]பேதுறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணுறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணுறுசென்றகளிையங்கணைக்காமனன்ன
புண்ணுறுவேலான்மனமூழ்கினள்பொன்னனாளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதருகின்ற பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்படி போந்து,இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப் புலனாகாதே பொருந்தினனெனறு காமனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனை வியந்துகூறினர். புண்தோற்றதற்குக்காரணமான வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பண் தோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப் பாரித்தவென்று நோக்கினனாக, அவ்வம்மனத்தே அவள் மறைந்தானென்க.

இனி [3]அமிர்தகலசம்போற்தென்றல், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினரென்றே பொருள்தருதலிற் குற்றமாம். (கூ)

2135. மைமேதாய்வரையினீழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமாலைப்பிடியின்னீழற்றேதகிமன்னர்
கொய்தாமமாலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலேத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினனே.

---

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினறுகற்பலோகங்களுள் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்ராரகற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்ஙனங்கூறினர்; பதினறு கற்பங்களாவன : (க) சௌதர்மம் (உ) ஈசானம் (ங) சனற்குமாரம் (ச) மாகேந்திரம் (ஞ) பிரமம் (ரு) பிரமோத்தரம் (எ) இலாந்தவம் (அ) காபிஷ்டம் (க) சுக்கிரம் (கo) மகாசுக்கிரம் (கக) சதாரம் (கஉ) ஸஹஸ்ராரம் (கங) ஆநதம் (கச) பிராணதம் (கஞ) ஆரணம் (கசு) அச்சுதமென்பனவாம். இவை [1]புராணத்திலும், மேருமந்தரபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டன.

(பி - ம்.)—1 'மலர்த்தாரினானே' 2'வெய்துறப்' 3அமிர்தமும்கலசமும்'

(இ - ள்.) மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றுபோய் மாமனை முதற் கையாற்றெழுதான்; தொழுது மன்னர்முடிதேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினனென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடைய மன்னர். கழல், ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற்பொலிவெய்தித்திரண்ட[1]திண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானைவிடாதுபுல்லித்
தன்னன்புகூர்த்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்விரைமார்பநனைப்பநின்றான்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

(இ - ள்.) மன்னன் மருமானை விடாமற் றழுவாற்புல்லி அன்புமிகுதலின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மார்பை நனைக்கும்படி நின்றானென்க. (ஈ)

2137. ஆனதுவேந்தன்கலுழ்ந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனுர்மலர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புங்
காண்

(இ - ள்.) வேந்தன் தானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனதழுதானென்று கருதிக் கோயிலெல்லாம் மழையிலழுகின்ற மயிற்றிரள்போலே கண்பெய்தமாரி மலர்ச்சுனை ஒழுகும்படி அழுதலுற்றனென்க.

உற்றது, ஒருமைமடன்மைமயக்கம். காணுர்சிலம்பு. (ஈசு)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுங்கேளாப்பைங்கதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுகுரன்மயங்கிமுழங்கீ
ரகமடைதிறந்ததேபோலவு

ங்கஞ்ஞெள்ள.

(இ - ள்.) நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்சந்தன்றன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழுகுரலெங்குங்கலந்து கடலிடத்துக் கரையைத்திறந்தாற்போல ஆலறுதலிற் கோவுக்கு இளைய நங்கையாகிய விசயை தானே வந்து அழுகையை நீக்கினளென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி. (ஈஎ)

2139. பல்கதிர்மணியும்பொன்னும்பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுசூழ்ந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமந்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பாவமாதேவிதியுளியெய்தினானே.

(பி - மி.)—1 'தோளான்'

(இ - ள்.) மணிமுதலியவற்றை அழுத்திச்செய்த கிடுகுகள் சூழத் தாக்கின சித்திரகூடமெக்கும் தாமந்தாழப்பட்டுப் புகைகமழாநிற்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பாரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானென்க. (நஅ)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமிலக்குபொன்வாள்
கருமணிமுகடுவேய்ந்தகஞ்சனகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசடுத்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினனே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பானை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

(இ-ள்.) அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினனென்க. (நக)

2141. உலந்தாளவர்க்குத்தோன்றுதொளிக்குமீன்குளிக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்டயந்தகம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்காசுநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்க்காக்கவென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளற்றவர்க்குத் தோன்றுதே மறையும் அருந்ததிதோற்குங் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதவியென்னுந் தேவி பயந்த கம்பியாகிய சீதத்தனுக்கு கல்லாநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றுனென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன்படாரென்று அவரை வினவாது தானே அரசளித்தான்; "வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப" (பதிற். எச) என்றுற்போல. (கo)

2142. மாற்றவனெற்றொற்றுவகையினின்மறையகம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதிரைமுழக்கிற்சொன்னான்.

(இ - ள்.) பகைவனெற்றர் ஆராயாத கூற்றுலே மறையும்படி சீவகற்கு உதவியாகியதோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தாற் போல அமைத்தனனுய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்ற ஏற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் திரை முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினனென்க.

வேண்டேட்டடிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றுக. "வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, திண்

பிணி முரசம்" (புறநா. உஅஅ) என்றுர்பிறரும். 1 நீகொன்ற சீவகன் றே ழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினுல் மேலுறவாகி யாம்கொலசூழ்கின்றது தவறுமென்றுகருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேறுருவேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம். ()

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேதகுமமாக
வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுள பொருளுரைமினென்ன
தொட்டுமேற்பொறியை[2]நீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்காகப்பைந்தார்[3]விரிசிகன்கூறுமன்றே.

(இ - ள்.) தன் மைத்துனன் அரசவுரிமையைக் கோவிந்தனே எய்தக் கருத்துடையனென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றன் [4]கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து வரவிட்ட ஓலையிலுள்ள காரியத்தை நீருரைமினென்ன, விரிசிகன் அவ்வோலையையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையைவாங்கி அரசனைத்தொழுது தோன்றக் கூறுகின்றனென்க. (சுட)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரேலை, புதை
யவிப்பொழிலேப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்மேற், கதையெ
னக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தாலுங்கொண்டான்,
னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பிலுந்தெளிகர்யாரே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனேலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானுக, ஒருபொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத்தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலேச்செய்யானுய் மெய்யென்று கொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்து காட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானுதலிற் றெளிவிக்கின்றேனென்றனென்க. (சுஉ)

2145.(க)படுமணிப்பைம்பொற்சூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து
கொடிநெடுந்தேர்கணூறிக்கொய்யுளைமாக்கள்குத்தி
முடிகொடியணிந்தமார்பிருவிசும்பேறச்சீறி
யடிகளிற்றசனிவேகமலமரவதனேநோனுன்.

2146.(உ)நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
மாற்றத்தைதக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்
டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவீக்கும்போழ்திற்
கூற்றெனமுழங்கிவீழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகிற்றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பையுடைய ஆடவர்; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தல் மரபு.

(இ. ள்.) அசனிவேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப் பொருளைப் பாகரை எவினுனுக, அது பாகர்நூற்றுவரைக் கொன்றதென்

(பி - ம்.)—1 'நீதோற்ற' 2 'வாங்கி' 3 'விரசிகன்' 4 'கருத்திற்கே' 5 'மாற்றத்தைதக்கேட்டலோடுமால்கொண்மணிமதக்களிறு'

ன்ற வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி ஏறிக் கந்தி சேர்த்திக் கட்டுகின்றஅளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றனைக்கோறலின், அரசன் பட்டானென்க.

ளகிற்று, 1 மங்கலமரபு. (சச - ரு)

2147. தனக்கியாஞயிருமீவேன்ருன்வரப்பழியுநீங்கு
மெனக்கினியிறைவன்ருனேயிருநிலக்கிழமைவேண்டி
நினைத்துத்தானெடிதல்செல்லாதென்சொலேதெளித்துநொய்தாச்
சினக்களியானைமன்னன்வருகெனச்செப்பினனே.

(இ - ள்.) மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான் காழாதே யான்தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்து தெளிவப் பழியும்நீங்கும்; தனக்கு யான் உயிரையுமூட்டபடத்தருவேன்; இனி எனக்கு இறைவன்தானே யாதலின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகன் வாசித்தானென்க.

'வருக' என்னுமளவும் ஓலைப்பாசுரம். நெடித்தல், விகாரம். உயிருமீவே னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சசு)

2148. ஓலையுட்பொருளைக்கேட்டேயொள்ளெயிறிலங்கநக்குக்
காலனேயளியன்ருனேகையினல்விளிக்குமென்ன
நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே
போல்வதொன்றில்லையென்ருன்புனை[2]மணிப்பொன்செய்பூணன்.

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக் கையால்விளிக்குமென்று தன்னிலைகருதி, நூல்வலீர்! இவனைக் கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி இதுவேபோல்வது வேறில்லையென்ரு னென்க.

மதியாற்சூழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது கட்டாய்ப் போதுகின்றதனை. (சஎ)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதிணைமுந்தன்னைக்
கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
[3]மூள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்மூரசறைகெனவருளினனே.

இஃது, அதுகேட்ட கோவிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

(இ - ள்.) யாவர்சிலரும் உள்ளத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்கவேண்டா; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினன்; நாமும் அவனை அங்ஙனங்கரு தினேமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றி ஊரிலே மூரசறைகவென்று கோவிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங்காரனேதிகாவலனெருவனனன்
விட்டுநீர்கொல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்விரைவகூறி

(பி - ம்)—1 'மங்களமுமாம்' 2 'வினைப்' 3 'உள்ளத்தில்'

ஞெட்டலணிறைவன்சொன்னீர்நாநுமவல்லவென்னக்
கொட்டிணன்[1]றடங்கண்வள்வார்க்குளிறிடமுரசமன்றே.

மேல்விளையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவ
றைக்கூறின், அந்நா நும்முடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவி
லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினனென்க. இது முரசுறைவான்கூற்
னின், பகைமைகூறிற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

(இ - ள்.) காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானன்
இனி அவ்விறைவன் நெல்லும் பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படாத
லின், நீர் அவற்றை இரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உறை
தோன்ற முதற்சாற்றினனென்க. (சக

2151. விண்டவருடலங்கீறிச்[2]சுளித்துநின்றழலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந்துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித்துநாளைத்
தெண்டிரைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொகுகவென்றான்.

(இ - ள்.) மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி அணிந்து பிடித்த
நாண நாளை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினனென்க. (நெ

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடமுரசறைந்தபின்னுட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குழுவமுமுரசுமார்ப்பக்
[3]கூற்றுடனேறனையதானைமகாழுங்கலமளையவண்டிட
பாற்கடற்பரப்பின்வெள்வாட்டுடரொளிபரந்தவன்றே.

ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலி
யன ஆர்ப்பத் தானைஈண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வாளொளி நகரிலேபரந்த
வென்க. (நெ)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்க[4]ளோக்கி
யுதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொண்சுடர்ப்பருதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றோன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமலை.

(இ-ள்) வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிர்களைப் புறப்படவிட்
டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பருதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடை
நிழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுநிற்குமென்க. (நெ)

வேறு.

2154. (க)அரும்பனைத்தடக்கை [5]யபரகாத்திரம்வாய்வாலெயி
றைந்திணுங்கொல்வ, கருங்கடற்சங்குங்கறந்தவான்பாலுங்கனற்றிய

(பி - ம்.)—1 'மணிக்கண்' 2 'சுவைத்து' 3'கூற்றுடன்றன்ன' 4 'ஏந்தி' 5 'அவரகாத்திரமும் வாலெயிறணுமைந்திணும்'

காலுகிருடைய, பெரும்புலிமுழக்கின்மாறெதிர்முழங்கிப்பெருவரை கீண்டிடுந்திறல, திருந்தியேழுறுப்புந்திண்ணிலக்தோய்வதீயுமிழ்தறு

இதுமுதல், "செம்பொனீண்முடி" (சீவக. உகசுஎ) அளவும் ஒருதொடர்.

2155. (உ)கவிழ்[1]மணிப்புடையகண்ணிழுறிற்கனன்றுதங்கிழ லொடுமலைவ, வவிழ்புயன்மேகமனையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதா ரகம், புகழ்பருந்தார்ப்பப்பூமதம்பொழிவானின்றனவிராயிரங்கவுள் வண், டிகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞூறினையவுமத்துணைக்

இவையிண்டும் ஒருதொடர்.

அவரகாத்திரத்திற்கு, "கடாந்திறந்து" (சீவக. அ0சு) என்னுங்கவியிற் கூறினும்.

(இ - ள்.) கை, பின்கால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும் பாலையும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரையுடையன, புலிமுழக்கினல் எதிரேமுழங்கி அதனைக் காணுமையின், அது தங்குமலையைக்கிழிக்குந்திறல, ஏழுமுழமும் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்பு மூன்றும் நிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன, மலையனவாய்ச் சொரிகின்ற நீரையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியயாகம் மூவாயிரத்தறுநூறு ; புகழும் பருந்துமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம் ; கவுளவண்டு இகழும்படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறு ; களிற்றுக் கன்றுகள் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறென்க.

ஆக யானை பதினாயிரத்தறுநூறு. ஏழும் திருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்பு மூன்றுவன: கையும், 2 கோசமும், தாலவட்டமும்; இவற்றோடு கால்நான்குங்கூட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (நஉ - சு)

2156. குந்தமேயயில்வான்குனிசிலைமூன்றுங்குறைவிலார்கூற் றெடும்பொருவா, ரந்தரமாருயாணைகொண்டேறப்பறக்கெனிற்பறந் திடுந்திறலார், மூந்தமர்தம்முண்முழுமெயுமிரும்புமேய்ந்திடவெஞ் சமம்வினைத்தார், கொந்தழலஞ்சாக்குஞ்சாமிவர்ந்தார்கோடியேயிரு

(இ - ள்.) தீக்கு அஞ்சாத குஞ்சரங்களை ஏறினவர்கள் எறிகோல், வாள், வில்லென்கின்ற மூன்றிலும் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றேறும்டொருமவராய் அந்தரம்வழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குந்திறலாராய் மூற்பட்டபோரிலே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி சமரத்தைவினைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச் சீவிதமாகவுடையாராயிருப்பாரென்க. (நந)

2157. குங்குமநறுநீர்பந்திநின்றுடங்குதிரையாருயிரத்திரட்டி, பொங்குவெண்மயிர்சூழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி,

(பி - ம்.)—1 'மணியுடைய' 2 'கொம்பும்'

லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகன்னத்தொகை யனபாய்மா.

(இ-ள்.) புறப்படாமற் பந்தியிலேநின்ற குங்குமங்கலந்த பனிநீரையா டும் *சம்பிரான்[1] பன்னீராயிரம்; பொற்கலனேயாற்பொலிந்த மயிர்சூழ்புரவி அறபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிடுவன, வெள்ளிக் கலனையுடையன, குசையை நெகிழவிடாற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரி யணிந்த பாய்மாக் கூறின், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவா யிருக்குமென்க.

ஆகக் குதிரை நூறுயிரத்துமூப்பத்தீராயிரம். (நசு)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொ ளிர்குந்தமும்வாளுந், தோகிலையரவின்மூற்றமேபோலுஞ்சிலகளு ம்பிறகளுந்துறைபோ, பூணமொன்றில்லாருயர்குடிப்[2]பிறந்தாராயிர மடிகளங்கண்டார், பானிலாப்பூணர்படைத்தொழிற்கலிமாப்பண்ணு றுத்தேறிஞ்[3]ரவரே.

(இ-ள்.) மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலும் குந்தமுதலியவற் றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிற சூறைவற்றூர், குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார், பூணராகிய அவர் அம்மாவைப் பண்ணி ஏறினரென்க.

தோம் - குற்றம். அயிலாலே பொருது. இனி ஏறினராகிய அவர் இத் தன்மையரென்றுமாம். (நஎ)

வேறு.

2159. (க) தறுகணண்ணமைபதாமரைநிறத்தனதகைசான்
மறுவில்வான்குளம்புடையன[4]மாளலத்தகத்த
பறையிணலுவடுசினாவலின்கணிபோற்
குறைவில்கோலத்தகுவிர்புனற்சிந்துவின்கரைய.

2160. (உ)பாரசூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றலர்
பானிற்றேர்செலிற்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்
சோரும்வார்புயறுளங்கவிண்புகுவனதுரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாளவதேசத்திடத்தனவாகிய துரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்கரையனவாகிய துரகம் பறை பொலிபோல முழங்குவ, காவலின்கணிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பார

---

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை, குதிரைம்பிரானென்றல் மரபு; இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

(பி-ம்.)—1 'வெண்குசைய' 2 'பிறந்தாரயிலமடு' 3 'பலரே' 4 'மாளுவத்
ர, பறையினலுமடு'

சூரவம் பல்லவமென்றுப் பதிபிற்பிறக்க துகம் ஆற்றல், நிறத்த, விண்புகு வனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தைதடத்துதலையுடையன. (நிஅ - க)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலைமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதிரை.

மாலை - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை கெடுகாக ஈதுக; மஹாராஷ்ட்ரம்.

(இ - ள்.) மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிற்கழுத்துப் போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளிடோலுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (சுo)

2162. இன்னொளிப்புரவிபண்ணுறுதத்தனவியமேறர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்துவெண்மதியந்
தன்னையூர்கொண்டதகையனதாகைசொலினறுநூ
றென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே.

மதி, குறட்டிற்குவமம். பரிவேடிப்பு, சூட்டிற்குவமம்.

(இ - ள்.) தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்றாற்புனையப்பட்டு இத்தன்மையவாகியபுரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்தொகைசொலின், அறுநூறென்னுமெண்ணினையீற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இறையே, விளி. (சுக)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவரு[1]முந்நீ
ருச்சிமாக்கதிர்போற்சுடுமொளிதிகழ்வில்வா
ளெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்றுதம்மொன்னர்
நிச்சங்கூற்றினுக்கிடுபவர்தேர்மிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலும் நிறத்தனவாய் முந்நீரை மாக்கதிர் உச்சியிற்சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிதிகழ்வாளென்க. எச்சத்துநொடிவருமென்க.

(இ-ள்.) தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய வென்று கூறுதல்வரும் வாளையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இடுபவராயிருப்பாரென்க. ()

வேறு.

2164. (க) எயிற்றுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள்பணிக்கும்வேலொடுடன்வல்லார்

(பி - ம்.)—1 'முதுநீர்'

ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

2165.(உ)காலனைடுசூழ்ந்தகடுநோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கடறூர்த்தண்மலையகழ்தலிவை[1]வல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்கான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுநமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றூர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எயிலது துப்பை அடைகின்ற வலியினுலென்றுமாம்.

(இ-ள்.) தமதாண்மையால் எயிறுகிய படையையுடைய புலியையொப்பார், வில்லையும் வாளையும் பிறர் தம்பக்கலிலே கற்கும்படி வேலோடேகூட வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலநூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக் கதனறுப்பார், வருத்திக்கோறலிற் காலனையும் பற்றினநோயையுமொப்பார், செருக்கிஞற் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலவல்லார், ஆண்டொழிலர், [2] நுமராற் சிறப்புப்பெற்றூராகியவர் நான்குநூறுயிரமென்னும் எண்ணிடத்தாரென்க. (சூஉ - சி)

2166. சிங்கத்தூரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வாளும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி
மங்குலிடைமின்னுமதியுஞ்சுடரும்போல
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமாண்சோவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிற்கும்மின்னும், வில்லிற்குப் பிறையுமுவமை.

(இ - ள்.) இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்றும் தனக்கு ஓராணைச்சேரும்படி விரிந்ததென்க. (சூஙி)

வேறு.

2167. செம்பொனீண்முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனுழிதொட்டான்படைகாட்டிஞ
ணம்பொலெண்கழலானபிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினர்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏஞ்திமோதிரஞ்செறித்த சேனபதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் படையைக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி தொட்டான், இறையே! மதத்தவாகியாகம் அறுபதிற்றறுபது, மதம்பொழி

---

* ஏஞ்தியென்பது அரசனுற்கொடுக்கப்படும் பட்டம்; "போர்க்கடலாற்றும் புரவித்தேர்ப் பலபடைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றே - போர்க்கெலலாஅ, தாஞ்தி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே, ரேஞ்திப் பட்டதி திவன்" என்பதனாலும், "சோழிகவேஞ்தி" (மணி. உஉ: உஅநி) என்பதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.)—1 'கிற்பார்' 2 'அரசாத்'

வானின்றனை ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தனை ஈராயிரத்தைஞ்ஞூறு, இளையகளி றும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞூறு; இக்குஞ்சரக்கூளபோறைவர்கள் கோடியேவிருத் தியாவுடையராயிருப்டார்; குதிரை ஆறுயிரத்திரட்டி, புரவி அறுபதினாயிரம், பாய்மாவும்அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்;பூணாகிய தவர் தும்மானைப் பண்ணி யேறினர் ; மானவத்தகத்தனவாகிய தூகம் ஆண்மையை, நிரத்தினை, பெண் குளம்புடையனவாயிருக்கும் ; சித்திரின் கரைபனைபோகிய தூகம் ஆலவ, கோலத்தனவாயிருக்கும் ; பாரூரவும் பல்லவமென்னும் பதியிற்பிறந்த தூ கம் ஆற்றல, நிரத்தன, விண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாட்ட தேசத்தகத்தன வாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போலும்நிரத்தனவாயிருக்கும்; மாக்கலத்தின் வந்திழிந்த குதிரைகள் கிளிபோலும் நிரத்தவாய்ப் பலைக்குளப்புடையன வாயிருக்கும். இப்புரவிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதினாயிரத்தஞ்ஞூறு. இத் தேராட்கள்கூற்றினுக்குஇடுபவராயிருப்பவர் : சிறப்புப்பெற்றாகிய அவர் நான்குநூறுயிரமென்னுமெண்ணினிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றும் அரண்சேரும்படி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினன் ; அதுகண்டு அவனும் ஐாவணத்தைக் கடுக ஏறினன் ; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினரென்ச.

இவ்வியாணைக்கு அது பெயர். (சுசு)

2168. சிறுவெண்சங்குழுரன்றனதிண்மூர
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன
1நெறியினல்கினபுள்ளுநிமித்தமு
மிறைவன்கண்வலனுடற்றியைந்தோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சங்குமுழங்கின ; மூரசு கடலும் காருமென ஆர்த்தன ; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையே அறிவித்தன ; இறைவன் வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (சுஎ)

2169. மல்லல்யாணைக்சறங்குமணியொலி
யல்லதைங்கதிமான்கொழுந்தாரொலி
கல்லெனுர்ப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற்
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

(இ-ள்.) சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடேதடப்படுதலாற் கடல்

"விக்கிதம் வற்கிதம்வெல்லு மூபகண்ட,மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து."()

2170. மாலைமாமதிவெண்குண்டமல்கிய
கோலக்குஞ்சிநிழற்குளிர்பிச்சமுஞ்
சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்
பாலைபோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

(பி - ம்.)—1 'நெறியின்மல்கின'

(இ - ள்.) டாலேநிலம், குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர்நிழற்சோலையாய், மதத்தாலே பாலத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை உண்டாக்கிற்றென்க. (சூகூ)

2171. மன்றன்மாமயிலார்த்தெழுமானினங்
கன்றிமேருகலங்கினகாற்றெய
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

(இ - ள்.) பெடையோடு கூடுகின்ற மயிலுகளெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மானினங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலே இருந்தனவென்க. (எ0)

வேறு.

2172. படிகண்முழவினிமிழுருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடமண்முழவினிசையோவாவேமாங்கதநாட்டெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிதோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
[1]கடிமண்காவல்கருதிணன்கோயிலாகக்கருதிணன்.

(இ - ள்.) சிவகன் காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு கருதிய கோவிந்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையும்போய் ஏமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தபின்பு புரிசையின் புறத்தையே தனக்குக் கோயிலாகக் கருதினனென்க.

மதிற்புறத்தே விட்டான். (எக)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்கடிடித்தடொல்லாக்கணக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்ககுரலிறற்
கூகைகோயிற்பகற்[2]குழறக்கொற்றமூரசம்பாடவிந்து
மாகமெய்த்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்வினைணுமதிர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண் துடித்த ; அவர் கணக்கண்டார் ; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது ; அவையேயன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சுதக்ககுரலாலேகுழற, மூரசு ஒலியவிய, மாகத்தினின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணும் அதிர்ந்தவென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளிடியும். (எஉ)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்ததறியான்கொழும்பொலுலகாள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழநிருநூறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தேர்நூறுங்கடுங்காவிவுளியாயிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையேயணிந்துபுனைபூணன்.

(பி - ம்.)—1 'கடியன' 2 'குழறத்தோமின்மூரசம்'

(இ-ள்.) பட்டப்பேரையுடைய பொன்னுலகத்தை ஆளுகைக்கு ஏகிய பூணன், சீவகன்வந்து தன்னைச்சோதற்குப் புதைத்திருந்ததையறியாமல் சென்று கோவிந்தனையுங்கொன்று வீற்றிருந்தானென்றெவர்க்குங்கூறி, கண்ணைமூடித்தென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்துவேழமுதலிடத்தைநோக்கொடுகளாலே அணிந்து கோவிந்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம். (எக)

2175. மன்னனுங்கோர்மதவேழம்வாரிமணாளனென்பதூஉ,
மின்னுங்கொடித்தேர்ச்சயமும்புரவிபவனவேகமும், பொன்னிற்
பூணந்துதான்போக்கநிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி, முன்யான்விட்ட
வினைக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானெனைப்புகழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவற்றிற்குசிகராகக் கோவிந்தன்றன் வேழங்களில் வாரி மணாளனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும்புரவியையும் தெரிந்து அவனிடத்தே 1 வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே சூழ்ந்தசெய்தியையாம் உலகிற்கு அறிய உரைப்பேமென்றுரைத்தென்க.

அன்பென்றது, சீவகனை ; ஆகுபெயர். (எங)

2177. பெருமகன்காதற்2பாவைப்பித்திகைப்பிணையன்மாலை
யொருமகணேக்கிணையுயிரொடும்3போகடாத
திருமகளவட்குப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
வருமகனுகுமென்றுங்கணிமூசறைவித்தானே.

(இ-ள்.) கோவிந்தன் அன்புவைத்த பாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னைநோக்கினாரை உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனானவன் எய்தற்கரிய திரிபன்றி எய்த அரியமகனுமென்று மூசைசாற்றுவித்தானென்க.()

(பி-ம்.)—1 'வாங்கிக்கொண்டுண்டாற்கு' 2 'பாவைபழிப்பிலா'
3 'போகொடாத'

2178. ஆய்மதக்களிறுதிண்டோணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்கதிர்ச்சிவிகைசெற்றிக்கலந்தவை நுரைகளாகத்
புலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

(இ - ள்.) செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரி லே தொக்கதுபோலே அரசவெள்ளம் களிறுமுதலியன செற்றிக் கலந்தவை நுரைகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டிற்றென்க. (எஎ)

2179. நல்லவள்வண்ட்புவாங்கநகைகமணிமாலைமார்பர்
வில்லன்றேயுவனிப்பாரும்வெங்கணைதிருத்துவாரும்
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடாஞானென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானூர்.

(இ - ள்.) தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வசீவித்தவின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லை எய்யத்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக் கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும் இவையுமறியாதே பரிவுகொள்வாருமாயினரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம். (எஅ)

2180. பிணையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப்[2]பெருமயிர்ப்பைம்பொற்பன்றி
யறையெனத்திரியுமாய்பொற்[3]பூமியினிறைந்துமன்ன
ருறுகணையொன்றும்வில்லுமுடன்பிடித்துருவமேவிப்
பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூழுடனகைக்கின்றூர்.

அறை - * [4]பத்திராலாபனம்.

(இ - ள்.) எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவரா லும் எய்யஅரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமந்நிலத்தே மன்னரெல் லாம்நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தி னுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித்தலையசைத்துநின்றரென்க. (எக)

2181. ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிடுகொடியெழுதிக்காதிற்
காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள்வினைதவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ந்தபொற்பன்றிநெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசரில், வினைதயிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி யைச் சாந்தாலேயெழுதிக் காதிலேதோடுங்குழையுமின்ன வில்லை வசீய வாங்கிப் பன்றியின்நெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழ எய்தானென்க. (அ0)

---

*பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச் சொல்லுதல்.

(பி-ம்.)—1 'தோய்மணி', 'தொய்வரை' 2 'பெருமயிர்த்துறுகட்பன்றி' 3'பூமியுணின்று' 4'பத்திராலம்பனம்', 'பத்திராலேபனம்','வச்சிராலம்பனம்'

2182. குடர்தொடர்குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரகரத்தார்கோன்
சுடர்நுதற்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்கண்ணிசிந்த
வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பலெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை; குஞ்சரநகரம் - அத்தினபுரம். அடர் - நெருக்கம்.

(இ - ள்.) கோன், மின்னைச் சிந்த ஒல்கவில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்க எய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதத்துளிக்குமாலைமணிமுடித்தொடித்தடக்கால்
கார்மதங்கடந்தவண்ணைக்காம்பிலிக்காவன்மன்ன
னேர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருநகையாகவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரினது செருக்கைகென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின் மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிற்கட்டிய மதத்துளிக்கு மாலை காலும் படி விசையுடனே சக்கரத்தே ஏறினஅளவிலே அதன்பிசையினுலே ஏறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒரு நகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. மூலைவட்டப்பூணுமுத்தும்[1]மூள்கலிற்கிழிந்துபொல்லா
வீலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
சூலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்

மூலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும் படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகிய தாமம்; இனிப் பொல்லாமுத்தென்றகூட்டித் துளையிடாத காயகமுத்தென்றுமாம். சூலைவட்டம் - அம்பிற்குறை.

(இ - ள்.) கோசலநாட்டின் இறையவனெய்த அம்பு, வானிடத்தே பூசலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்று நீங்கி மேலே எழுந்ததென்க.()

2185. ஊடியமடந்தைதோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியனதனைகோலை
ஞடெழுந்தார்ப்ப[2]மற்றன்சிலைமுறித்திட்டம்பை
வாடினன்பிடித்துநின்றான்மணமகன்போலநின்றான்.

(இ - ள்.) அவந்தியின்வேந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க வளையாதாக அதனைப்பொருளுய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முறித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனுய் நின்றான்; [3]நின்றவன் மணமகன்போல நின்றனென்க. (அசு)

(பி - ம்.)—1 'மூயங்கலின்' 2 'மற்றத்தனிசிலைமுரித்திட்டம்பே' 3 'நின்றவனினையுடித்தகோமகன்அம்பை(மகளிறை)ப்பிடித்துநின்றுத்போலே'

சீவகசிந்தாமணி.

2186. பில்கித்தேதெழுகுங்கோதைப்பிறர்மனையாள்கட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கா[1]ஞெழித்தி_ப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனீர்மகதராசன்றுரந்தகோன்மருளவோடிப்
புல்லியப்பொறியையோர்துபுறக்கொடுத்திட்டதன்றே.

(இ - ள்.) பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்ற நெஞ்சை அறிவால் மிக்கான் மீட்கஅது மீண்டாற்போலே, மகததேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார் இது படுமென்று மருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு போயிற்றென்க. (அடு)

2187. தென்வரைபொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்வீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழுங்கிவேர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

(இ-ள்.) கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பிவ டம்மின்னென வில்லவீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறிவிழுங்கக்கண்டு இரங்கி வேர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்திக்[2]கணநிரையன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றுரூதாய்
மன்னுயிர்ஒடுங்காணிமண்புக்குமறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின் மன்னனெய்த [3] அம்பு, அதனிடத்தே அழுந்தாணிச் சிறிதுற்று மிகவுரூதாய் மக்கள் தம்மேலே வருமென்று ஒடுங்கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அள)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சுண்ணமிலங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தமோன்ரூட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துகண்சுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சுண்ணத்தையப்பிக் கழலேயணிந்த காலையுடைய போதன புரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாக ஏறி அது கொள்ளிவட்டம்போல் திரிதலின், அதில் நிற்றலாற்றாதே கண்சுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக் கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தா னென்க. (அஅ)

2190. மலையச்செஞ்சாந்துழுந்நீர்வலம்புரியின்றழுத்து
மிலைவைத்தகோதைதல்லாரிளமுலைப்பொறியுமார்ந்து

பி - ம்.)—1 'ஒளித்திடாப்' 2 'கணநிரை' 3 'கோல்'

சிலைவைத்தமார்பிற்றென்னன் றிருமணிப்பன்றிநோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதாணுத்தாணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) சாந்தும் முத்தும் முலைத்தழும்பும் நிறையப்பட்டமலையொப்பாகவைத்த மார்பிற்றென்னவனெய்த அம்பு பன்றியைநோகவிச்சென்று தலைவைத்தது ; தாணும் பிற்றைநாற்றுது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அசு)

2191. விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்கணை[1]செவிட்டுநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுமேமிசேர்ந்தான்
[2]குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெயதுதுவமைபகழிவாங்
விற்றுவின்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினிலங்கித்திட்டான்.

(இ-ள்.) விசயன், தன்கணையை ஒருக்கழுத்துநோக்கி இடக்கைமேலே யழுக்கித் திருத்திஉருட்டான்றே மேமியிலேகுத்தத் தனகுற்றவில்லிலே தொடுத்துச் சிறகமைத்த [3]பகழியைவாங்கினனாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து போயிற்று ; ஒருகணத்திற் குறித்தானென்க. (கo)

2192. குண்டலமிலங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றருமாரமுமிளிரவேறிக்
கண்டுகோணிறையவாங்கிக்காதுறமறித்தலோடும்
விண்டுநாணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

(இ-ள்.) அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவில்லை வாங்கிக்கொண்டு உறையினின்றுநீக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழ ஏறிப்பன்றிமூன்றும் கூடுங் காலத்தைக்கண்டு கோலநிறைய வாங்குதலாலே, அது காதிலேசெல்லமறி கின்றஅளவிலே நாண் அற்றது ; அப்பொழுதே எய்கின்ற கருத்தைக் கை விட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். 4 சிவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தற்குரியனாகிய இவற்கு ஊழ் இங்ஙனஞ் செய்தது. (கக)

2193. உளைவனப்பிருந்தமான்றேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததோளாள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களைகலார்பொறியையாங்கோராறுகாள்கழிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமான [5]தவத்தின்பெருமை நடக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்தை விரும்பி அறிவுமுதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக் [6]களையாராக, இப்படியே ஆறுகாள் சென்றவென்க.

மயங்கி = மயங்க. (கஉ)

தே வ று.

2194.

கனைக்குஞ்சுரும்பார்மாலை[7]கமழமதுவுந்தேனு

(பி - ம்.)—1 'செவிட்டநோக்கி' 2 'உற்றவை' 3 'அப்பகழியை' 4 'சிவகனுடனே' 5 'களையாராயப்படியே' 6 'முடிமேல்' 7 'தவழ்ந்து'

ணைக்குங்கழலோன்சிறுவணுமவெள்வேல்வலவ

ன்.

(இ - ள்.) மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கணைக்குஞ் சுரும்பும் தேனுமார்ந்த மாலையின்மதுக்கமழும்படிகணைக்கும்அடியையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்
சினையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாற்றுக. (கூஎ)

2195. காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்சுடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநிலயாணையிவர்ந்தான்.

முன்னின்ற இரண்டினும் உவமப்பொரு. போரின் : இன், ஏது. சீரின் - சீரோடு.

(இ-ள்.) களிறு முதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய யானையை மேற்கொண்டானென்க. (கூஅ)

2196. [1]கல்லார்மணிப்பூண்மார்பிற்காமனிவனேயென்ன
வில்லார்கடலந்தாணைவேந்தர்குழாத்துட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணிமேலுக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லாவெல்லாமாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

(இ - ள்.) அவ்வியாணையின்மேல்வந்த வேலான், வேந்தர் இவனேகாம னென்னும்படி அவர் குழாத்திலே தோன்றிவருதலாற், தானிற்குமுறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தாவுய்த் தான் கண்ணல்நோக்கிப் புலிதாண் கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க. (கூரு)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனேப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னைநலியுமென்னக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) புலியை அகப்படுத்திக்கொண்ட யான் அதனை வாலுருவி விட்ட தப்பும் என்னைநலியாநிற்கும்; மதனனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப் பும் என்னை நலியாநிற்குமென்றுகூறிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

- யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அரங்கமாலைகூத்திற் சீவகன் தனி யேவந்தமை கருதி. (கசு)

2198. ஐம்பூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மாலை
கொய்பூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

(பி - ம்.)—1 'கல்லார்காமர்மணிப்பூட்காமன்'

பெய்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்பூண்சிலைகாணெறிந்தான்சேரார்காளுக்கனவே.

மாழை - இளமை. குலாயசிலை ; செப்பஞ்செய்யப்பட்டசிலை; காண்பூண்டசிலை.

(இ-ள்.) மை அழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார் கழலான் இழிந்திறின்று சிலையின் காணை பெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவர்நாள் உலந்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையும் சேர்க்கோதலின், 'சேரார்' என்றார். (கஎ)

வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புனிக்குநீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றூர்படர்சிலைதாடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றூர்.

(இ-ள்.) கனிபோலுமொழியினுளதுஅழகு கேள்வியான் வருத்துதலின், வந்து சிலைதோற்ற மன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சிவகனைக்கண்டு நீலத்தின் செருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைகண்டு கொங்குகொப்புளிக்கும் தாமரையின் செருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (கஅ)

2200. போர்த்தகல்விசும்பில்வந்துபொறித்திரிபன்றிமூன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுந்தகைமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்வீழுநோக்கிச்சுடுசரஞ்சிதறவல்லா
னேர்த்[1]தொன்றேபுணர்ப்பதோடியொருபகல்காறுநின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடக்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

(இ-ள்.) நெடுந்தகை, பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும் வந்து நீர்மைதகப் புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி ஓர்த்துப் பல சரத்தைச் சிதறவலலவன் அப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றுந் தன்மையே [2]கூட்டுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தளவும் நோக்கிநின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று மேயில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றுமாதலின், 'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (கக)

2201. பொறியின்மேலேறதேற்றாணிறற்போதல்[3]செய்யா
னெறியின்வில்லூன்றிநிற்பவிழுன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமூன்னேமணிமுடிசிதறிவீழ்ந்த
தீயது

(இ-ள்.) திகிரிமேலேறுதலுமறியாதுய்ப் போகின் றகுவரென்னுமாணி றற் போதலைச்செய்யானுமாய் வில்லைஊன்றிநிற்ப, பன்றி அற்றுவழுமோ வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் றக்குத் தீயும்படி கோபத்தை வளர்த்துக்கொண்டானென்க.

(பி - ம்.)—1 'ஒன்றுய்ப்' 2 'கூடுதற்கு' 3 'தேற்றான்'

'தெறியின்' என்றுர், 1 அத்தொழிற்கேற்ப நின்றதிலேதான்ற. சிதறி- (கஂ0)

2202. சிறற்றலைமணிகள்வேய்ந்ததிருந்துபொற்றிகிரிச்செம்பொ
னூறற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியகம்பன்
விறற்றலைப்புட்டிள்வீக்கிவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்
குறற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுமேயிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின்தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேய்ந்த உருவப் பன்றி. புட்டில் - 2 விற்சரடு. குரல் - மயிர்.

(இ - ள்.) திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்திலும் வலத்திலும் திரியாநிற்க, கம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதித்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (கஂக)

2203. ஒள்ளழல்வைரப்பூணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளழற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்3சுழலப்பொன்ஞா
ணெள்ளழனேமிநக்கமண்டலமாகநின்ரு
லெள்ளழற்பருதிமேலோர்பருதிநின்றதனையொத்தான்.

வைரப்பூணும், அழல்போலு மணிக்குழையும், பொன்ஞாணும் மின்ன நின்ரு னென்க.

(இ-ள்.) அழலைநக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாக நின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிறுநின்ற தன்மையையொத் தானென்க.

பருதி - வட்டம்; "பருதி போகிய புடைகிளர் கட்டி" (பதிற். எச) என்ரு ற்போலக்கொள்க. (கஂஉ)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிரு தவில்லரு தாண்வாய்த்
திருந்திணர்சிந்தைதோலுந்திண்சரஞ்சுருக்கிமாரு
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றரும்பொறியுமற்ரு
கொருங்குடனுதிரவெய்தானுழித்தியுருமொடொப்பான்.

தவக்கிழமை 4இரண்டிற்குமுவமை; இவ்வுவமைகூறிற்று, விசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றம் போனமைகருதி. திருந்திணர் - இருடிகள்.

(இ - ள்.) உருமேற்றையும் தீயையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல இருதவில்லில் அருதாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளேயாம்படி துளைம்பவனைத்துக் கட்டியங்காரனல்வினையும் பன்றியாகிய பொறியும் சேர அற்று அவ்விடத்தேவிழும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே அவனும்படுதலின், 'உடன்' என்ரு ர். (கஂஊ)

2205. இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவீழக்
கலங்குதண்டிரையுங்காருங்கடிவளிமுழக்குமொப்ப

1.கஂ.ஃ \ —1 'தொழிற்கேற்ப' 2 'கைச்சரடு' 3 'சுடர்ந்து' 4 'இரண்டு முழக்குமேய்ப்ப'

வுலம்புபுமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்[1]பகர்ந்தறைந்துகோமான்கோவிந்தன்கூறினானே.

(இ - ள்.) அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தேவீழ சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி ஆராகிற்ப, கோமானெனிய கோவிந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்படக் கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினனென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நின்னைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங் கூறினனென்றுமாம். (கoச)

2206. வானிடையொருவன்மேருன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுளுஞ்சிங்கந்
காணுடையலங்கன்[2]மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னுஞ்
வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

(இ - ள்.) வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சீவகனென்னுஞ் சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்றகட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினுயிரை விழுங்குமென்று கூறினனென்க.

ஒருவன் - இயக்கன். (கoஞ)

வேறு.

2207. விற்சையர்வெம்படைகொண்டுவந்தாயென
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடின்வீக்கறுத்துன்னெடு
வஞ்சனைவஞ்ச[3]மறுத்திடுகென்றான்.

(இ - ள்.) வில்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான்அஞ்சுவேனே ? 4 எனதாற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர் செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும் அக்களவைத் தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை. (கoசு)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாரழலெங்ஙனங்கான்றிடுமங்ஙனம்
பேரிசையானிசைகேட்டலும்பெய்ம்முகிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

(இ-ள்.) சூரியகாந்தமாகிய அது சூரியனைக்கண்டஅளவிலே அழலை எங்ஙனம் காலும் ? அதுபோல மதனன் சீவகன்வெற்றியைக் கேட்டஅளவிலே கார்காலத்தின் மூகிலிடிபோலக் சோபித்தானென்க. (கoள)

2209. காற்படையுங்களிறுங்கலிமாவொடு
நூற்படுதேருகொடிப்பினிற்பண்ணி

(பி-ம்.)—1 'பறைந்தறைந்து' 2 'மாலைக்கட்டியங்காரன்' 3 அறுத்திடு ' 4 'என்வ'

நாற்படைட,
வேற்படைவீரொர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

(இ- ள்.) கட்டியங்காரன் காலாளாகிய படையும் களிறும் மாவும் தூல் வழிப்பட்ட தேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற் சமைத்துத் தொகுத்தான் ; தொகுத்தளவிலே வேற்படை வீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல். (கoஅ)

2210. விற்றிறலான்வெய்யதாளையும்வீங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்நோட்டிறு
நூற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

(இ - ள்.) சீவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு மூற்று மொய்ம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகிய போரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றானென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைபன்மைமயக்கம். (கoக)

வேறு.

2211. அத்தம
ம
வாடைய
போழ்வன

ப

(இ - ள்.) அத்தகிரியையொத்த தோன்றல ; அதனருவிபோல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய ; மருப்பின ; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்ந்த இடத் தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க.(கக0)

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருதிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாலிருவிசும்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

(இ - ள்.) மேலாட்கள், வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி காற்றடித்து இலகிழிந்த கதலிகைக்காட்டையொத்தனவென்க. (ககக)

2213. (க) குடையுடைசிழலினகோலமார்ந்தன
கிடுகுடைக்காப்பினகிளர்பொற்பீடிகை
யடிதொடைக்கமைந்தனவரவத்தேர்த்தொகை
வடிவடைக்குகின்றுடிவலவர்பல

2214. (உ) கொய்யுளைப்புரவிகள்கொளீஇயதிண்ணணுகம்
ள்
செய்கயிறுய்ந்தனசிலையுமல்லவுங்
ண
ரண்டும் ஒருதாடார்.

(உ - ள்.) 1 மேலோட்டின குடையினுடைய கிழலின; அம்புபடாத படி காற்றின இடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்ந்தன; எய்யுங்காலத்து அடிவைத்துநிற்றற்கும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடைய பாகர் புரவிகளைப்பூட்டின நுகத்திற்பெய்தகயிற்றைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினர்; பண்ணினபின்னர் அவை முள்ளுறுத்தி வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவசத்தைஅணிந்தாரென்க. (ககஉ - ஙட)

2215. (க) பறந்தியறருக்கினபரலைஞாட்டினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. (உ) 2கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்நுதி
மின்னிலைவாளொடு3மிலேச்சரேறவிற்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பொங்குபு
மூன்றுருத்தார்த்தெழப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பறந்துசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரந்தலையுடைய போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே எழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை 4 மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏறலின், அப்புரவிகள் 5 கெச்சையும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை.. (ககச - ஙி)

2217. மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காலினர்
சாலிகையுடம்பினர்தறுகணாளரே.

* இதனை, ரதகுப்திபென்றும், வருதமென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்.

(பி - ம்.)—1 'மேல்கட்ட' 2 'கொன்னிலைக்' 3 மிலேச்சரேற்றலிற்' 4 'மேலாகிய' 5 'செச்சை'

(இ - ள்.) தறுகணாளர், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்படிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள். (ககசு)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநிரைத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணழிதைத்த கடகினையும், மயிர்க்கிடுகினையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலியபலகையினையும் நிரைத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்தன்மையை ஒத்ததென்க.

'பரந்தது' எனவும் பாடம். (ககள)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றேர்நான்கரைக்கச்சமாகு
மேர்மணிப்புரவியேழாயிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாள்கற்பகத்தானிலற்கே.

(இ - ள்.) சீவகற்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்கரைக்கச்சமாகும்; புரவி ஏழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணுப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

2220. நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குனிக்குருத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தரைக்கச்சமாகு
மெழின்மணிப்புரவியேழாயிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாள்கட்டியங்காரற்கன்றே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தரைக்கச்சமாம்; புரவிஏழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221. குலங்கெழுமகளிர்தங்கோலநீப்பவு
மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாளவு
நிலமகணெஞ்சுகையெறிந்துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஞ்சமே.

(இ - ள்.) மகளிர் கோலத்தைத்தக்கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும் தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அடித்

துக்கொண்டுவருந்தவும், ஓவகன் சிறினன்; அவனைஃகமும் 1 புகைந்தென்க.

"நிலமக ளழுதகாஞ்சியும்" (புறநா. ஙூசுரு) என்றார்புறத்திலும். 'புலமகன்' என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்று சிறனின். (கஉo)

2222. குணில்பொராக்குளிறினமுரசம்வெள்வினை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைவெம்பின
முணையிறற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

(இ - ள்.) பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின; வினையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை ஒலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே எழுந்தன; இவ்வோசைகளின் பிருதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத்து முழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - வாச்சியவிசேடம். (கஉக)

2223. முடிமணிமுழுதருபருதிமொய்கனி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யதிறலெறினுழுவாகக்காய்ந்தன
கடலிரண்டெதிர்ந்ததேதார்காலமொத்ததே.

(இ-ள்.) மன்னர் பருதியாகக் களிறு மரக்கலமாகக் குதிரை திரையாக வாட்படை சுறுவாகத் தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டுகடல் போர்செய்தற்கு எதிர்ந்ததொரு காலமுண்டாயின் அதனையொத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கழலாடவர்கருவில்வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசும்புதூர்ந்ததே.

(இ-ள்.) கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின 2 கச்சினராய் அம்பறாத்தூணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத்தொடித்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்தென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (கஉங)

2225. நிணம்பிறங்ககலமுள்தோரூஞெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்திவையென
மணங்கமழ்வருபுனல்மறலுமார்

(இ - ள்.) சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்சரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியிலேகின்று, புதுப்புனலிற் போர்

(பி - ம்.)—1 'எரிந்தென்க' 2 'கச்சையாய்' 3 'மதித்து'

செய்யும் மாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்மை இன்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கஉசு)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கடூ
விழித்தன[1]தீந்தனவிமைகள்கூற்றெனத்
தெழித்தனர்திறந்தனரகலமின்னுயி
ரா

(இ-ள்.) அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார்; கோபித்தலிற் கண்கள் தீப்போலவிழித்தன; அதனல் இமைகள் தீந்தன; அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள்புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத் திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்கினர்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவர் போரரவம் மிக்கதென்க. (கஉருஇ)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்வைந்தலை
யரும்பெறற்கண்ணியோடற்றுவீழ்வன
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

(இ-ள்.) தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக்களத்தே வீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின் அப்பழத்தைச் சொரிவனபோன்றனவென்க.

இது,மூதற்கூறியதும்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை.(கஉசூ)

2228. பணைமுனிந்தாலுவணைபம்பொற்றூரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிதெற்றிய
க்கன
வ.

(இ-ள்.) பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தவிர்ப்பன; தெற்றியன; போரிற்கு உதவியாயமைந்த இளமையன; வழுவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற் [2]போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

2229. கூருளிமுகம்பொராக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்சூட்டின
காரொளிமின்னுமிழ்தகையகாலியற்
றேரொடுதேர்தழுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

(இ-ள்.) உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், கடுவுநிற்குங் குறடு மாண்டன; அதனிற்றைத்த ஆர் அமைந்தன; சூட்டின; காரின் மின்னெளியைக் காலும் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செலலுதலையுடைய தேருந்தேரும் தம்மின்மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஅ)

(பி-ம்.)—1 'தீய்ந்தன' 2 'பொரத்'

2230. அஞ்சனமெழுதினகவளமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றெருடிகொம்மைகொட்டிவ
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலிந்தவேழமே.

(இ-ள்.) எழுதப்பட்டன ; ஆர்ந்தன ; கூற்றை கன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன ; ஓடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலைபோப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தனவென்ன மலைந்தனவென்க.

மஞ்சு, கொடிக்குவமை. (கூக)

2231. மாக்கடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறறிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதிப்படத்
தாக்கினவரசுவாத்தம்முளென்பவே.

(இ-ள்.) பெருங்கலங்கள் கங்குரத்திற்கட்டிய கயிறு காற்றுலற்று எவ்விடத்திலும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறியயானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதனவென்க. (கூ0)

2232. விடிசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
1யடுகதிரயிலொளியரசர்மாமுடி
விடுகதிர்மணியொளிவெயிலிற்காய்ந்தவே.

(இ - ள்.) சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன் கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது, அவ்விருளை, படைக்கலங்களினெளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. ()

2233. பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணிலுலெனச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றிலுன்
மாண்குலாங்குணத்திலுன்மறைத்திட்டாளரோ.

(இ-ள்.) மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்ஙனம் கடியமதங்கனை என்கண்ணுற் காணமாட்டேனென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த நடாத்தாலே மறைத்தாளென்க.

நம் பாடம். (கூஉ)

வே று.

2234. கலைக்கோட்டவகலல்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

(பி - ம்.)—1 'அடுதிறலயில்'

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய அல்குல் ; கோடு - பக்கம்.

(இ - ள்.) கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலு ழப்பட்ட மார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின் றன்மையை யுடையவாகிய வேழத்தைதநூறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தா ரென்க. (கஉஉ)

2235. மணமாலைமடந்தையர்தமெல்விரலாற்றெரூடுத்தணிந்த
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியீர்ங்குருதிப்புனலலைப்ப
நிணமாலைக்குடர்சூடிநெருப்பினையாநெய்த்தோரிற்
பிணமாலைப்பேய்மகட்குப்பெருவிருந்தயர்ந்தனரே.

ஈர்க்குங் குருதி, விகாரம்.

(இ - ள்.) மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையு டைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெ ருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து நிணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சூடிப் பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தா ரென்க. (கஉச)

2236. தோலாப்போர்[1]மறமன்னர்தொடித்தோள்களெறித்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற்
காலாகோடறவெறிந்தகணைகழற்காலலைகடலு
ணீலநீர்ச்சுரூவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) மன்னர் தோளையுயர்த்து வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல் வெட்டுகின்றகாலத்து, * சங்காகத்தோடையறும்படி வெட்டப்பட்ட கழற் கால்கள், கடலினீரிலே நீலச்சுரூவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிற ழ்ந்தனவென்க. (கஉந)

2237. கருவியூளெங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிறமுருக்கியுருணைமிசமன்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்படுகட்டினம்பரந்தனவே.

(இ - ள்.) பலகாரத்தினூடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்ச ரங்கள் நினைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன ; சிலபகட்டினம் பரு திபெழுந்து சேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து மூருக்கித் தேருருளையைச் சுமந்து பரந்தனவென்க.

இறமூருக்கி - பொடியாகமுறித்து. (கஉக)

---

* சங்காகம்=ஸங்காஹமம் - கவசம்.

(பி - ம்.)—1 'விறன்மன்னர்'

2238. மாலைவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணிந்து
கோலநீள்கொழுங்குருதிகொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலைநீள்விசும்புறையும்வெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி
தாத்தனவே.

(இ - ள்.) யானையிற்கோலம் குருதிபைக்கொள்ளும்படி கைகள் அற்றுக் குடைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, மூன்பு விசும்பிலேயுறையும் மதியம் அதனைத் தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்தது மைபோலாத்தன வென்க.

மேலை: ஐ, அசை. (கூஎ)

2239. அஞ்சனநிறநீக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிறுவரைபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்கள்பாய்ந்திடலிற்குமிழிவிட்டுமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

(இ - ள்.) முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப் போக்கி அரத்தத்தைப் பூசுதலின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரியவரைபையொத்து மிடைந்த இனக்களிறுகள், அமரையுழக்கிச் சென்று பகைவர்யானைகளைப் பாய்தலின், உமிழ் குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்கும் தோன்றினவென்க. (கூஅ)

2240. குஞ்சரந்தலையடித்துக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாள்பிடித்துடித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாரை
யஞ்சிப்போந்தினரியோடோரின்றலறுமே.

நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகஅடித்து மாவைக் காலணையாக அடித்து வாளைப்பிடித்து உடித்ததுகிலின்மேலே *வல்லிக்கயிறுகிடந்துதளங் கியிலங்கச் செஞ்சோறுகியகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை அஞ்சிக் குதித்துப்போய்நின்று இனரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (கூக)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவழக்கடிகைவா
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதணிந்தபொற்சேடுங்குண்டலமுகங்கா
ணீதனைந்தவரைமார்ட்டர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தனரே.

(இ - ள்.) வரைமார்பர், தம்மனவியர்க்கு அமிர்தீந்த வாயை அவ்வமிர்தையுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றுற்போல வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் முகத் தாமும் முக்கு விஞ்சையர்போற் கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம். உயிர் போகாதாரைப்போற் கி-த்தலின், 'விஞ்சையர் போல்' என்றார். (கo)

---

* இஃது அல்லிக்கயிறெனவும் வழங்கும்.

2242. குடர்வாங்குசூறுகரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகதாய்போற்றேரன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள்படாகை
மூடனேகொண்டெழுகின்றவுவணப்புளாத்தனவே.

(இ - ள்.) புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலே நின்று குடரை வாங்குகரிகள் சங்கிலியைவலிக்கும் காய்போற்றேரன்றின; இரைதேருநினைவு தீரத் தோளைக்கொண்டெழுந்த பறவைகள் படாகத்தைக்கொண்டெழுகின்ற கருடனை ஒத்தனவென்க. (கசக)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவனையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி
நிரையுளையரிகன்மாநிலமிசைப்புரள்வனபோற்
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்
தரைசோடுமாசுவாவுகளத்துளாழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறிடித்தலின் வரைகளோடே வீழ்ந்து குருதியையுடைய நிலத்தே புரள்வனபோல, அரசுகள் அரசுவாக்களோடே களத்தே வீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி- 1 குற்றங்கெட்டமணி. பொன்னையுடையின்மணி பொடியாய்ப் பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (கசஉ)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குழலார்சாந்தணிந்து
வடந்திளைப்பப்புல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுகுருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிடம்படுசெவ்வானத்திளம்பிறைபோற்றேரன்றினவே.

(இ - ள்.) மகளிர் தாமேசாந்தணிந்து எரிகிற மணிவடந் திளைப்பப் புல்லியமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்துபோகின்ற குருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றேரன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டுபடைக்கும் பொது. (கசஙஉ)

வேறு.

2245. 2காளமாகிருளேப்போழ்ந்துகதிர்செரிகடவுட்டிங்கள்
கோளராவிழுங்கமுந்நீர்க்கொழுந்திரைக்குளித்ததேபோ
னீளமருழக்கியாணெற்றிமேற்றத்திலெய்ய
வாளின்வாய்மதனன்பட்டான்விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை மேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக் கெடுத்துக் கதிரையீன்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே அழுந்தியதொரு தன்மைபோலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனது யானை நெற்றியிலே பாய்ந்து அவன் வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (கசச)

(பி - ம்.)—1 'குற்றங்கைவிட்ட' 2 'காளமரிருளை'

2246. மன்மதனென்னுங்காளைமணியொலிப்பூரவித்தேர்மேல்
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிற்றெழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பக்
கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சீறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினனே.

(இ - ள்.) அவன்றம்பி மன்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்து தும்பாயும் புலிபோலே நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினனென்க. (கசரு)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தழுந்தவெய்யச்
1சுற்றுபுமாலைபோலத்தோன்றறன்னுதலிற்சூடிப்
பொற்றதோர்பவழந்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறழுந்தச்செவ்வாய்கௌவிவாளரீஇனனே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மாலைபோலே சூழ்ந்து 2 சென்று அந்நெற்றியிலேயழுந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தானாக, அவன்அவற்றை மாலைபோலே தன்னுதலிலேசூடிக் கோபித்துப் பவழத்தின்மேலே மூத்தையழுத்திறுத்தாற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறழுந்தும்படி வாயைமடித்து வாளாயுருவினனென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது. (கசசு)

2248. தோளினுலெஃகம்

கீளிரண்டாகக்குத்தியெதித்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினுற்றிருகிவீசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினனே.

தும்பி - யானை.

(இ - ள்.) அந்தவாளை அவன்கையாலே ஏந்தி விசயனேறியிருந்த யானையின்மேலேபொங்கிச் சென்றுணுக, அவ்வியானை அவன்றாரியனும்படி தன் கையிற் 3 றண்டாலடிக்கையினுல் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானை சென்று அவனை இரண்டு கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலே எடுப்ப, அப்போது உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசிறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பிலே பட்டானென்க.

இத்துணையும் மதனனும் மன்மதனும் விசயபட்டபடி கூறினர். (கசள)

2249. நனைகலந்திழியும்பைந்தார்நான்மறையானன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னனைக்குடுமிகொண்டான்
கனையெரியழலம்பெய்தகண்ணுதன்மூர்த்தியொத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'சுற்றுறுமாலை' 2 'சென்றவெற்றியிலே' 3 'தண்டாலொத்

நனைகலந்து இழியும் பைந்தார் - அரும்புகள் இடையிலே கலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிழியுந்தார் ; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகிய அம்பு.

(இ-ள்.) அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசரை வெற்றிகொண்டான்; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனையொத்தானென்க. ()

2250. சண்பகப்பூங்குன்றுப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிரைப்பெய்வான்[1]வீழ்தருகடாத்தவேழ
மண்பகவிடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற்றூனேயோடாநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

(இ - ள்.) பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமென இருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணிமீண்டானென்க. ()

2251. சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன்சினவுபொன்வாண்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிர்குழையும்பூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிர்பருதிமுந்நீர்க்கோளொடும்வீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விடுபூ.

(இ-ள்.) சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான் தலையிலே ஸ்ரீதத்தன் வாள் தங்கிற்றுக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைநடுவேவீழ்கின்றவன், பருதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிற்குக் குழைமுதலியனவுமாம். (கரு)

2252. கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சீற்றத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றூளிபொங்கக்களிற்றொடுமிறங்கிவீழ
வடர்ந்தெரிபொன்செயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

(இ-ள்.) மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றூளிபொங்கும்படி மார்பிடந்து களிற்றோடுந்தாழ்ந்துவீழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவிந்தனென்னுஞ் சிங்கம் அழன்று அடர்ந்துசென்று அம்பாலே இடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாராசன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினர். (கருக)

2253. கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுனகம்வேய்ந்த
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

(பி - ம்.)—1 'சொரிதருகடாத்த'

நேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்ந்தவேழங்
காம்பிலிக்கிறைவனூர்ந்தகளிற்றெடுமலைத்ததன்றே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் -உலோகபாலன்.

(இ - ள்.) கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னுற் செய்த கண்ணழுதைதித்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னனாகிய தாரவனேறினவேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறினகளிற்றோடேமலைந்ததென்க. (கருஉ)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்
வெந்தனவிலையிலாதசாமரைவீரமன்ன
னந்தரம்புனதயவில்வாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி
குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினனே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத் தாக்க மிடைந்த தீயாலே சாமரைவெந்தன ; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசும்புமறையும்படி தன்வில்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன் எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினனென்க.

தாக்கி - தாக்க. (கருஎ)

2255. மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்ந்த
நெற்றிமேலெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழ்ந்தசெய்த்தோ
ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி
யொற்றைமாக்கதிரைநீட்டியொண்சுடரிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி, உலோகபாலனது நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின் உமிழ்ந்தகுருதி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோகபாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சிலே இருந்த தன்மையையொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமூளர். (அ

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க
ணெடுமொழிமகளிர்கோலநிழன்மணிமுலைகணேர்பட்

கட

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லைவளித்து எய்தகோல்கள்சென்று அவன்மார்பிலே மூழ்கலின், தன்சேனைகெடும்படி சிங்கம்பட்டு வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையும் காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகூறினார். (கருந)

2257. பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலிந்தமேனி
நன்னிறமாவின்மேலானலங்கொடார்கபுலனென்பான்
மின்னிறவெஃகமேந்திவீங்குநீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்[1]களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

(இ - ள்.) பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமு மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானுகிய கபுலனென்கின்றவன், வாளெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப்பாய்வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம். (கருசு)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழவனுணிகக்குநீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்தபேதார்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.

நாந்தகம் - வாள்.

(இ - ள்.) அம்மகதையார்கோன் கண்களிமைத்தலின், கபுலன் அவனை வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனேயென்று நாணி நக்கு, நின்னைக்காய்கின்றிலேன் ; நீ அஞ்சலென்றுதேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறொரு வெய்யகளிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க. (கருள)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமரனுர்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலைமகளிர்தம்வனப்பிற்சூழ்ந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்காலைமீண்டான்.

(இ - ள்.) அவன்அங்ஙனம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்த குமரன் தன் கையிற் படைகளொன்றுமின்றுய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்தானுக, அவனை வெட்டுதலுநாணி அவன்வேழத்தையுமெறியாதுய் மீண்டானென்க.

மகளிர்தமழகாலே இவர்புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச் சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு, அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன் காமம்போலேமீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படையொழிய வேறின்மையிற் படைவழங்காதுமீண்டான். இனி மகளிர் தம்மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று தன்கையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையனல்லாதானிடத்து அவர்வேட்கைமீருமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம். மற்போர் - எருமைமறமாம். இத்துணையும் கபுலன்போர்கூறினர். (கருச)

---

[1] ளிற்றுச்சிக்'

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதிவணுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்வீர்.ணியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னேயுமிழ்நெய்வாயதொராயில்வாள்
கண்காவலகழுகோம்புவதுயராகணிவினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயை யுடைய வாள். கண்காவல - கண்ணைக்காத்தல்.

(இ - ள்.) விபுலன், கழுகை ஓம்புவதாகிய வாகையுயர்த்து மண்காவலை மகிழாதே இவ்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்றேடபொருது விண்காவலை மிக வும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு வாருமென்று வினவுமென்க.

விபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் விரைவிச்சென்றான். (கருக)

2261. வீறின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்நிகராயினும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றினையாரையுமெறியா
ஞறன்மையின்முதியாரையுமெறியானயிலுழுவன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனநின்ற வேலோன், இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றே யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும் வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்றுவினவி மேருவிலிருக்கிற புலியேயென்னும்படி ஆயிரங்களிறினிய மிகுநிரைப்ப யானை யின்மேலே சென்றானென்க.

'அயிலுழுவன்' (சீவக. உஉசுக), 'வேலோன்' என்றது, யானையிலிருக் துபொருமிடத்து வேல்வேண்டுமென்றுகருதி. (கசுக)

2263. புடைதாழ்குழைபொருவில்லுயர்பொன்றேலையொடெரிய
வுடைகாலெறிகடிவட்டியெடொளிர்வாளினெடொருவ

(பி - ம்).—1 'விபுலன்'

னடையாகிகரறிநீயெனவதுவோவெனாக்கான்
கிடையாயினனிவனேயெனக்கிளராணமுகுடையான்

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத உயர்ந்த [illegible] கயிற்றோடும் மிக்க வட்டினடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குநிகர்; என்னேவெட்டென்றுரைக, இவனே உலகிலாம் ஒப்பாயிருவனென்று கூறும்படி விளங்கும் ஆணழகையுடைய

'அதுவோவெனாக்கான்' என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென்னும்புகழை நீ எய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்றாக்கானென்றவாறு. (கசுஉ)

2264. இன்னீரினதிரைமேலிரண்டிளவெஞ்சுடரிகலி
னடைவைசுழன்றுயிடைவிளையாடுகின்றனபோற்
[illegible]
னர்திரிந்தார்.

(இ-ள்.) கடலிடத்தனவாகிய திரைமேலே இரண்டிளஞாயிறு இருந்து அனைதாம் இகலிக்கையிற்பிடித்த பின்னேடே சுழன்று விளையாடுகின்றவைபோலே நாணினர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

பின், வாளிற்குவமை. (கசுஙட)

2265. விருந்தாயினையெறிநீயெனவிரைமார்பகங்கொடுத்தாற்
கரும்பூணறவெறிந்தாங்கவனினதூழினி[1]யெனவே
யெரிந்தாரயிலிடைபோழ்ந்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலராரமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடாமையின் வேற்போரைக்கருதி, யான்வந்தபின் வந்தமையின் நீ எனக்கு விருந்தாயினையாதலின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விடுலன் தன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவறும்படி எறிந்து, இனி எறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விடுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டிருவினபடியை அவன்றானறியாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான்; சேர்ந்து அவன் ஆங்குநின்றான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழுதாரென்க.

விண்ணுலகை விரும்பிய விடுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன்விண்ணுலகிலேநின்றானென்று தேவர்கூறினர்; அவன் ஆங்கு நின்றானென்க; நிலைபெற்றிருந்தநிலையை அவன் அங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி 'அடைந்தார்' என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்றானென்பதனை யானைமேல் நின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவருநின்றாரெனல்வேண்டும்; அது முற்கூறிய உவமங்கட்குப் பொருந்தா

(பி - ம்.)—1 'என்ன'

தாம். அயிலே வாளாக்குதல் டொருத்தமிஃ ய. இத்துலே யும் விபுலன்பொரு தபடி கூறினர். (கசுச)

வே று.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்சூழி
மொய்த்தெறியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காமுகற்கண்டுகாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணுலே நித்திலத் திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத் தையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எஃகத்தை யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காய்ந்தானென்க. (கசுரு)

2267. மாற்றவன்சேனைதாக்கித்தளர்ந்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவீழ்ந்தார்
காற்றினுற்புடைக்கப்பட்டுக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றினஞ்சுருக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

(இ - ள்.) அவன் காய்ந்தவனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குத லின், பதுமுகன்படை கெட்டது ; அதன்பின்பு அதனேடுகெடாதே மீண்டு நின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறுகிய சுறுக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும் தோ ன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றல் அடிக்கப்பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுறுக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை ஒத்தாரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன் படைக்குமுவமை. போல, ஒத்தாரென்ற இரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனைமுன் னே கூட்டுக. (கசுசு)

2268. தூசுலாம்பாவைவயல்குற்றுணைமுலைமகளிராடு
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதி[1]நுழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டழுத்தினானே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுதலின், ஊசலோடுவமித்தார்.

(இ - ள்.) [2] தன்முன்னின்ற சேனைகெடுதலிற் பதுமுகன்பொருளுய்க் களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டுசென்று மழையி னெற்றியிலே மதிநுழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அழுத் தினனென்க. (கசுள)

2269. பெருவலியதனைநோனின்பிண்டபாலத்தைதயேந்தி
யருவரைநெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற்சேவகைபோலச்

(பி - ம்.)—1 'செல்வதே' 2 'இவனதன்முன்'

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்ரேன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைகவாளிற்காலையெவளவிஞனே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபிலிகட்டப்பட்டு எறிவதொரு படை. யானை சேர்ந்தமையின், வாளாலே வெட்டினான்.

(இ - ள்.) காமுகன் அதனைப் பொறுளைப்பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலைத்தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின் மத்தகத்தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காமுகனைவெட்டினனென்க.

பீலியையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி-பெரியவலி.()

2270. தீமுகத்துமிழும்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினர்த்தங்
[illegible]
பூமுகமாலைமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்
கோமுகன்கொலைவல்யானைகூற்றெனக்கடாயிற்

மகளிர்தம்மிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் [illegible].

(இ - ள்.) காமுகன்பட்ட அளவிலே, அவன் தம்பி மாலைமார்பனாகிய கோமுகன், என்தமையனைக் கொன்றவனிவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்னக் களிற்றைக்கடாவினனென்க. (கசுக)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள்கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசும்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனஞ்சேறலின், போர்செய்யும் நிலைமை எழுதப்பட்ட இடத்தை ஒப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல் போலுங் குருதிவெள்ளத்தையுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவியுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச் செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ0)

2272. சென்றதுதடக்கைதூ
நின்றவிற்குனிந்ததம்பு
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டமின்ரே
குன்றின்மேற்பலழம்போலக்கோமுகன்ரேன்றினனே.

(இ- ள்.) பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள் சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேதின்றன; வில்லும் வளைந்தது; அம்புகள்மே ரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போ

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளூழ்த்தி மெய்ப்பையமறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோழுகூ பின்சென்றமையிற் பலமும்போலத் தோன்றினனென்க. (களக)

2273. பணிவணைமுளைத்தகோலப்[1] பருப்புடைப்பவழம்போலக்
குணிமருப்புதிரந்தோய்த்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக்
கணிபடுகினவிபார்தங்கதிர்மூலபொருதுசேந்த
துணிவரைமார்பன்சீறிச்சுடுசரஞ்சிதறினானே.

(இ - ள்.) மூலபொருது சிவந்தமார்பன், பணிவரையிலேமுளைத்த பருமையையுடைய பவழம்போலே குருதிசெறிந்த குணிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினனென்க.

வரைவெறுக்குமார்பன் - கோழுகன். (களஉ)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரொளிமுகந்ததொப்பத்
தன்னிருகையினுலுந்தடக்கைமால்யானையாலு
மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரிவோட்டிடக்
கொன்மூரண்டோன்றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றுழவுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சிதறி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகிய மலையை எரிமுகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து ஓடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோழுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பொர்ருதானென்பாருமுளர். (களஙூ)

2275. தருக்கொடுகுமாளுர்ப்பத்தன்சிலைவளையவாங்கி
யொருக்கவன்கையும்வாயுமூளங்கிழித்துடுவன்தோன்றச்
சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணத்தோன்றலெய்திடுதலோடு
மருப்பிறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோழுகன் வளையை வாயிலேவைத்து ஆர்த்தாஞக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்வில்லைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலஅம்பையும் எய்கிற அளவிலே, கோழுகன்களிறு தன்மருப்பிறும்படி பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கோளகைபோயிற்றென்க. (களச)

2276. நித்திலமணிவண்டொன்னுநெடுமதக்களிறுபாய
மூத்துடைமருப்புவல்லேயுடைந்துமுத்தொழுகுகுன்றின்
மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப்
பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகடுபோர்த்தான்.

(பி - ம்.)—1 'பருஉப்புடைப்பவளமேபோல்'

(இ-ள்.) கோடு புய்க்கலாதுநின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின னதனைமணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக்குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற மருப்பு முரிந்து முச்சைச்சொரிந்து முத்தொழுகுமலைபோலே அவ்வியானை வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது; அப்பொழுது பதுமுகன் தன்களிற்றை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றுகிய குதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொருதபடிகூறினர். (களரு)

2277.(சு)பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்
கொத்தலர்த்தும்பைசூடிக்கோவிந்தன்வாழ்கவென்னுக்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காளைபோய்வேறுநின்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெரிதவழ்ந்ததன்றே.

2278.(உ)மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளைமகளிர்செஞ்சாந்
தாகத்தைக்கவர்ந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப்
பாகத்தைப்படாதநெஞ்சிற்பல்லவதேயமன்னன்
சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வைகி-வைக. குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனுதலானும் கோவிந்தனைவாழ்த்தினன்.

(இ-ள்.) மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள்கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்சேவகனுகிய சிங்கநாதன் மயிலைக் கச்சாலேகட்டிச்சூடி வேலையேந்தி வாழ்கவென்னு மின்ன வேறேநின்றான்; ஆண்டுத் தன்னெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

பாகம் - பங்கமுமாம். (களசு-எ)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்
கனைகதிர்வாளையேந்திக்கால்கழலணிந்துகம்மை
யினையனபட்டனான்றுலிறைவர்கணினைப்பதென்றே
முனையழன்முளிபுற்கானமேய்ந்தனனீந்தினானே.

(இ-ள்.) அங்ஙனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின்கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவாளையேந்திக் காலிலக் கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக்கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான காள்களாலே யென்று கருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அழன்மேய்ந்தாற்போலப் போரை வெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வாளைவாங்கினான். இத்துணையும் சிங்கநாதன்செயல்
னர். (களஅ)

2280. தாரணிபாவைமார்பிற்குங்குமமெழுதித்தாழ்ந்த
வார
ப்பட்டினங்க
ணேர்
ய்யந்துணும்ன.

(இ - ள்.) தாரணிந்த மார்பிலே ஆரமும்பூணும் மின்னுசிக்கக் குங்குமத் தையெழுதிப் பட்டின்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவிளக்கப் பூரணசேனன் வில்லேயேந்தினனென்க.

இருள் கெடுகையினுலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினுலே விளங்க. (களக)

2281. ஊனமர்குறடுபோலவிரும்புண்டிமிருத்தமார்பிற்
ாய்க்குனிந்ததாங்கண்
போருட
கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சிதறினனே.

(இ - ள்.) இறைச்சிகொத்தும் பட்டைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து பசிதீர்ந்து மிருத்துவைத்த மார்பின் மாலைதாழ மெய் வளைதலாலே சிலை குனிந்தேதின்றது ; அப்பொழுது, மகளிரும் மைந்தரும் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கானமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினனென்க.

காமன் ஒருவனுய்ன்ற பலரையுமெய்தலின், உவமம். (கஅ0)

2282. வண்டலைமாலைதாழமதுவுண்டுகளித்துவண்கைப்
புண்டலைவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திக்
கண்படுகாறுமென்தைதகட்டியங்காரனென்றே
புண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினனே.

வண்டு அலைமாலை-மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மாலை; நிகழ்கா லமுணர்ன்றது. களித்தபாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு

(இ - ள்.) அப்பூரணசேனன், விலைநீக்கி மாலைதாழக் கை யேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்தஞ்சும் வழியள வும் வாழ்வானுகவென்றுவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு நிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிதெடுத்தேர்கணூரு
வேற்றவர்தம்மைமச்சீரூவேந்திரநூழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றினையினெற்றி
யேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிசுரூவேறுபோன்றான்.

(இ - ள்.) பூரணசேனன், வீழ்த்து நூறிச் சிறி ஒருகண்மாயம்போலக் கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முகட்டில் ஏறுகியமீன்க ளிரியப் பாய்ந்த சுறுவேறுபோன்றுனென்க. (கஅஉ)

2284. மாலைக்கணம்பல்போலமகளிர்தங்குழாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைத்தாமரைநீராயின்
ஞாலத்தாராண்மையென்ஞமெனகாவருகின்ருனே.

(இ - ள்.) மகளிர்குழாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சியுற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின் தன்மையராயினராயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னுய்முடியுமென்று சக்கு வாராகின்றனென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினர். (கஅஞ)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிற்கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிந்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன்; இறைவன் தன்னைப்போலேபடைத்தலின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான் வேண்டி இறைவன்தானேபடைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோவிந்தன்; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய கோவிந்தன்.

(இ-ள்.) கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிங்கனாதன், பூரணசேனனைநோக்கி சக்கு வில்லைவளைத்தானென்க. (கஅச)

2286. போர்த்தகெய்த்தோரனுகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேலின்னுமார்ந்தின்
றூர்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறைவயிருருமென்றுங்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புடெய்துணியொத்தான்.

(இ - ள்.) போர்த்த குருதியலைப்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலபாரித்த சிங்கனாதனைக்கண்டு, என்கையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்திலை; உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்பொழுதேநிறையும்படி சிங்கனாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்துணியையொத்தானென்க. (கஅஞ)

2287. மொய்ப்படுசாங்கண்மூழ்கமுனையெயிற்றரவினீபோல

செப்பிளமுலையினர்கண்சென்றுலாய்ப்பிறழச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

(இ - ள்.) பின்னும் சிங்கநாதனெய்தசரங்கள் சென்றுழும்குதலின், ஆளிபோல அப்பணையிலேகிடந்த பூரணசேனன், கழலிலுடைய காலையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினராயினமென்க; "பொற்பே பொலிவு" (தொல். உரி. சூ. நஎ) என்றும், "பொன்னென் கினவி யிறுகெட" (கை புள்ளி மயங்கு. சுக) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம் பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுக்கழலென்க. இத்தணையும் சிங்கநாதனேடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினர். (கஅஉ)

2288. புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்குஞ்சியைக்கட்டி நெய்த்தோர்
நனைகதிரெஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற
வினையொளிர்காளைவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்த நாலால் தன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காளைகையில் வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன். (கஅள)

2289.

மன்றலமாலைவெற்றிமழகளிறன்றிவீழான்
வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டுவிட்டான்
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்பறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

(இ - ள்.) களிறன்றி வீழானைக் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானைப் நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்ஙனஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகி ழ்ந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல : அ, அசை. வென்று புகழ்பரந்த ஒளிறும் வேல். (கஅஅ)

2290. மான்வயிறூர்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளிலேக்கிற்
றேன்வயிறூர்ந்தகோதைத்தீஞ்சொலார்கண்கள்போலு
மூன்வயிறூர்ந்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநக்கான்
கான்வ ார்ரான்.

ந்து வண்டொலிக்குந் தாரான் - நந்தட்
டன் சேவகன்.

(ரு-ள்.) தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற ம்ருளிக்கினையுடைய மகளிர்கண்கள்போலும் வேலை விரையப்பறித்து இது வுமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன், அசை. (கஅசு)

2291. விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்வீழ்மின்னிலையத்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மாலைபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்

(இ - ள்.) நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின் நொய்தாகச்செல்ல அவன் கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமை யாதே நின்று பின்னும் அவன்விட்ட வேல்களையும் மகளிரோச்சும் மாலை போலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்நின்றுனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான். காற்றுப்போம்வழி சாளரமாம்; "மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்" (சிலப். நி : அ) என்றார் பிறரும். (ககo)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவீற்றிருந்தகண்ணர்
குவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிதிதாக்கினனே.

(இ - ள்.) செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன் புகழும்[1]கவிஞர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவீற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத் தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்த தாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந் துவதாகிய கடல்போலுங் கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழல்களைவாழ்த் திப் போரைத்தொடங்கினனென்க.

இவன் சீவகன்றேழன். (ககக)

2293.(க)குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினகுருதிவாடன்
வெஞ்சமமோக்கிநின்றுமிறைக்[2]கொளிதிருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றாசர்யானைக்குழாத்தொடுமிரிந்திட்டாரே.

2294.(உ)தோட்டுவண்டொலியன்மாலைத்துடியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுழுதுசாந்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாள்குளித்தலைழ்ங்கிக்
கோட்டுமண்கொள்ளநின்றுன்குருசின்மண்கொள்ளநின்றுன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நுழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமமோக்கிநின்று - யாம் சுவர்க்கமெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதி நின்று; நோக்கி: இது நோக்கலேக்கம்.

(உ) தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகோத்த. மகளிர்முலையுழுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலநிதிமார்பு.

(பி - ம்)—1 'கவிஞர்கருத்தை' 2 'கொளீஇத்திருத்து'

(இ - ள்.) அவன் குஞ்சரங்களோ வீழ்வெட்டி வனேக்தகானைத் தன்னெஞ் சின்றவேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாளி[1]னோடுக்கு இளக் கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு அசர் கெட்டார்; கெடுதலின், மைக்கு இனி வெஞ்சமமில்லையென்று கருதி நின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம் பென்னுகினைவின்றிக் கை அம்மார்பிற் புண்ணிலே அவ்வாளைப் பலகாலுஞ் செலுத்துதலின், அவ்வாள் மூழுகித்தலையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சிவ கன் மண்பெறுகின்றனென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தலையைக் குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே சின்றதென்க. கெட்டஅரசர் மீண்டுவந்து வெட்டினரென்பார்க்கு வாள்குளித்து மூழ்கிற்றென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையும் சலதி பொருதுகின்றபடி கூறினர். (ககூ - ங)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சீவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசாவியழலம்பிற்கொள்ளாசாற்றி
ண்டொழவே ன்ன.

) - ள்.) மேனியையும், மார்பினையுமுடைய சீவகன், சிலையையேந்தி அரச(ரைத் தன்னம்பினலே கொள்ளாகொள்ளுந் தன்மையைத் தன்னெஞ் சிலே அமையப்பண்ணித் தேரையேறினனென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (ககச)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்கனைகடலொலியுங்கூடி
யருவலிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளரார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவளைமூசமார்ப்பப்போர்த்தொழிலுடங்கினனே.

(இ - ள்.) பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினெலியும் தம்மிற் கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கஆர்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி செருவினைகிற கழனியில் வளைமூசமார்க்கிற ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரரும் ஆரானிற்கப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினனென்க. (ககூரு)

2297. அரசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வான்றியார்க்கு
மூசமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
விரைபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குரைபுனற்குருதிசெல்லக்குமரன்விற்குனிந்ததன்றே.

'அரசர்தம்' என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

(இ - ள்.) வெள்ளமாகியநீர்போலுங்குருதி, முடி முதலியவற்றை அரி த்து மூசை முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேரையுமிழுத்து வேழத்தை யும் மெல்லக்கொண்டொழுகி கடக்கும்படி குமரன்வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின்றமுறைமை கூறிற்று. (ககூசு)

(பி - ம்.)—1 'விளக்கத்தை'

2298. கேழ்கிளரெரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பி
சூழ்கதிர்க்குழவித்திங்கடிறுவரைவீழ்வதேபோற்
றூழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டுமற்று
வீழ்தரப்பாய்ந்தவப்புகிழலிற்போர்மயங்கினரே.

(இ - ள்.) அதுகுனித்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டுஇளம் பிறை மலையினின்றும் வீழுந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டுமற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பாய்ந்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்கிப் போரையறிந்திலரென்க. (ககஎ)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவழத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணுடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவராக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றனே.

(இ - ள்.) ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணுடியாகிய போர்க்களத்தே நெஞ்சுடைந்த மைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஓடிஞற்போல ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரனைச்சார்கிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறுகின்றான்

கண்ணுடியில் அழகும் அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்தி லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்ற;
மிக்கவீராண்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (ககஅ)

2300. மஞ்சிவர்மின்னனார்தம்வாலரிச்சிலம்புசூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்ந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகிலுண்மை[1]யார்கண்ணதம்மா.

(இ - ள்.) அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தீர்! மகளிருடைய சீறடி யாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடைய குமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றுனென்க.

சிலம்புசூழப்பட்டு எழுதினஅடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும் ஆட வராக வேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத் தேவருகின்ற அம்மவென்னுமசைச்சொல், "உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்" (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ.கo) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு, அது, "விளியொடு கொள்ப" (வெ விளிமரபு, சூ. நசு) என்றதனால், அம்மா மைந்தீரெனநின்றது; மூற்கூறிய மைந்தரை விளித்தானும்; "அம்ம வாழிகேளிர்" (அகந்.கசo) என்றுற்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று.()

2301. உழையினழுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவுறவிதிர்த்துவீசிவிட்[2]டெறிந்திடுவதொப்பக்

(பி - ம்.)—1 'யார்க்கானதம்மா' 2 'எறிந்திட்டதொப்ப'

கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலக்குமேமலதனைவல்லே
மழைமினிக்கியிட்டுவன்கண்ணாராபவன்றே.

உழைமினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

(இ - ள்.) வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அ- - - கைவிடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலைமிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுற்றபொழுதே அதனிடத்திலே வேட்கையறும்படிவிட்டு அதனை அகச்சத்து வீசிப்போகடுத்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போல் தோன்றினவாய்த் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணராவர் ; அது நடக்கும் வேண்டுமென்றுனென்க. (உoo)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்ததலைமகற்குதவிவீந்தாற்
கற்பகமாலைசூட்டிக்கடியரமகளிர்த்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலைசூட்டிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே
னிற்பர்தம்வீர்தோன்றநெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

(இ-ள்.) வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம்தலைவற்கு அங்ஙனமுதவி வீரர்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளிரைக் கூடுவர்; அதுவேயன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புகழக் கன்மேல்நிற்பர்; ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றுனென்க. (உoக)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடுங்
கச்சையுங்கழலும்வீக்கிக்*காஞ்சனத்தளிவம்வாய்க்கிட்
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னாளினையாகலுற்றூர்.

(இ-ள்.) உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தார்போலப் படையை அவன் அங்ஙனம் கூர்மையிட்ட அளவிலே அவர் வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச் சிவகன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றுரென்க.

2 பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம் அம், அசை. (உoஉ)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலஞராய்மின்னுச்சூடிக்
குடதிசைச்சேர்ந்துமாரிதுளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிலைமைப்பிலூர்ந்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதானைநின்றிட்டதன்றே.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனம்வருதலின், சீவகன் தேரை அழகுபெறவேறினன் ; அப்பொழுது அப்புமாரி, தானைமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறுதலின்றதென்க.

---

* மூன்னும், "சென்பொன் வாயுளிட்டு" (சீவக. எஎஅ) என்றார்.

(பி - ம்.)—1 'ஆவன்றே' 2 'பொற்றெளிவம்'

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்னேச்சூடி முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (உ0ங)

2305. அற்றுவீழ்தலைகள்யாணையுடலின்மேலழுந்திநின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரந்தாள்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணுமவ்வண்டினமொத்தவன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வம்பால் அற்றுவீழ்கின்ற தலைகள் பட்டயாணைகளின்மேல் நின்ற பொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத் திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரை ஒத்தன ; அவற்றின்கண்கள் அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

ஏவண்மையிற் சரத்திற் கோக்க எய்தான். (உ0ச)

வேறு.

2306. திங்களோடுடன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலமரத்தராணிமேற்களிறழியவும்
பொங்குமாநிரைபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினர்.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே கோபித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்படை அவர் தோன்றினரென்க. திங்களோடே குன்றுகளெல்லாம் சேரவீழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள்வீழ்ந்தன. (உ0ஞ)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழவியஞ்செல்வனேடன்பொருவபோன்
மங்குன்மின்னெனவள்ளுறேர்மைந்தர்தேரொடுமயங்கலின்

(இ-ள்.) குங்குமம்போலுங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தனம்போலும் தண்கதிரைச்சொரிகிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப் பொருவனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேரும் மயங்குதலின், சரம்மிடைதலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (உ0சு)

2308. குருதிவாளொளியாவினுற்கொள்ளப்பட்டவெண்டிங்கள்போற்
ம்
பொருவில்கீழ்வளிமுழக்கிறற்பூமிமேற்சனகங்கிற்றே
யாவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணழலுமிழ்ந்ததே.

(இ-ள்.) அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பாலே கொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கின அளவிலே, கிழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்றின்முழக்காலே சனம் நடுங்கிற்று ; அப்பொழுது வில்தும்வளைந்தது; கண்ணும் அழலையுமிழ்ந்தனென்க.

திருவ: அ, அசை ; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (உ0எ)

2309. [1]கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றுகாளை தன்கார்முக
மைந்தரார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
னெஞ்சம்[2]போழ்ந்தழலம்புணீங்கிரண்டுருவிர்நீண்முழைழச்
சிங்கவேறுகள்கிடந்தபோற்சிறுவர்தோர்மிசைத்துஞ்சினர்.

(இ - ள்.) சீவகன் வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப் பாய்ந்தன்மை யையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்ற பின்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப் பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிர்நீக்கப் பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தோர்மிசையிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினர், வினையெச்சமுற்று. இத்துணையும், கட்டியங்காரற்கு உதவியான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், [3] அவன்புதல்வர் அணிவகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடி கூறினர். (உ0அ)

2310. நிவந்தவெண்குடைவீழவும்வேந்தர்நீள்விசும்பேறவு
முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோனிகொள்ளைகொண்டுண்ணவுங்
கவந்தமெங்கணுமாட
சிவந்தசீவகசாமிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன் சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசும்பையேறவும், ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் :மாவும் கவிழவும் சீவகசாமி கண்கள்சிவந்தன ; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச் செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. குறையாகிய தலையையுடையதனைக் குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக் கோபம் நிகழ்ந்தமை கூறினர். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து) என்றாற்போலக்கொள்க. (உ0கூ)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித
ழையகொல்களிறகவிதழரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னரூமலர்ந்ததாமரைவரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ் வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

(பி - மி.)—1 'கங்கைமால்' 2 'பொங்கழல்' 3 'அவனுடனும் அவன்புதல்வரதனியைவகுத்து'

அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானுக மலர்ந்ததொரு பதும வியூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பி பறந்தென்க.

குலனுங்குணனுமுதலியன தாயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி' என்றார். (உகo)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மழைமின்னனார்த
மூலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்தமழிந்துதார்மருகுவிம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டுகாய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர் தம்முலைகள்புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற்றேன் விம்மு மார்பினையுடைய மன்னனும் சீவகனைக்கண்டுகாய்ந்தான் ; விற்பொருந்துந் தோளினையுடைய சீவகனும் அவனைக்கண்டு தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமார்பு. (உகக)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழம்
பின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்றுவெய்யவசனிவேகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மாலைவேந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

(இ-ள்.) தன்மதத்திலே 1தினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்கள் அவற்றின்நாற்றத்தாலே அஞ்சி மதஞ் 2செறித்துப் பிடியையமறந்து கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிறுகிய அசனிவேகத்தின் மேலாளுகிய வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழி கூறினனென்க.

இதனுள், யானைபின்வலிகூறினர். (உகஉ)

2314. கல்வினையுடையநீரார்கஞ்சுணினழுதமாகு
மில்லையேலழுதகஞ்சாமின்னதால்வினையிலைக்கங்
கொல்வல்யானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனஞ்சினத்தல்மச்சல்லாடர்

(இ - ள்.) கல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும் கொல்லாது ; அந்நல்வினையின்றேறல் தானழியாதிருத்தற்கு உண்ட அமிர்தும் கொல்லும் ; இருவினையிலக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன நினையார் ; ஆதலின், இது நின்செயலென்று கருதவேண்டா வென்றாரென்க.

என்றது : தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணகவிட்டவியூகம் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உகங)

(பி - ம்.)—1 'துளைத்த' 2 '

2315. அகப்படுபொறியிரையாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியிரைவெறியராச்செய்யலாமோ
கைக்கதிர்மதியம்வெய்தாகடுங்கச்சுட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பருதிசந்துமாலியும்பயத்தலுண்டே.

(இ-ள்.) நீகேளாய், கின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையாரை ஆக்குவாய்யாவென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினன். ஆதற்கு வேண்டுதல்வினையுடையாரை வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர் கள்றூற்றுவராலும் கின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினன். இங்ஙனம் என்புதல்வர் கின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன்தன் மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக்கோற லின், மதியும் 1 தன்தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்து கூறினனென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (உகச)

2316. புரிமுத்தமாலைப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசெய்றுதேய்த்தாற்
பரிவற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதினைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

(இ - ள்.) நெய்யும் திரியும் மாண்டபொழுதே அழகிய விளக்கு அவிதலன்றி நெருப்புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ ? அதுபோலப் பெரிய கல்வினை மாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப்பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை ; ஆதலின், இது கின்செயலன்றுகாணென்றனனென்க.

முன்னே, "மொய்யமர்பலவும்வென்றான்" (சீவக. உ0ஙி), தன்புதல்வர் சூழக் கிடக்கின்றமை கண்டும் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறினன் ; அரசகுலமன்மையின். (உகஙி)

2317. நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
வில்லிடங்குவீரனஞ்சுணையென்னமேவந்தன்
வெல்வதுவிதியுமெஞ்சும்வேல்வரினிலைமப்பேணுயிற்
சொல்லிநீங்கவும்பெற்றுய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

(இ - ள்.) சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேநிற்பனையின், கோறல் அரிதென்றுகருதி, அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சுணையல்காணென்ன, மேந்தன் கூறுவான் : வெல்லுந்தன்மை விதியாலுண்டாம் ; அது யான்கூடேனென் ; தோன்றால் ! கின்கையில் வேல்வந்தால் இலைப்பேணுயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சுணையென்றசொல்லை ஈண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவை என்றனனென்க.

பெற்றுய், காலமயக்கம். (உகசு)

(பி - ம்.)—1 'தன்றண்மை'

2318. (க) பஞ்சிமெல்லடியினர்தம்பாடகத்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சுநொந்தழுதகண்ணீர்துடைத்தலினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேரழுடியகடகவண்கை
வெஞ்சிலைகொண்டுவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னை

ஏவறு.

2319.(உ) இல்லாஇலையஞ்சிலிருந்தின்முகங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனுகமறந்தோற்பினைனப்புகைந்து
வில்வாளழுவம்பிளந்திட்டுவெகுண்டுநோக்கிக்
கொல்யானையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோளெறுத்தான.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின் அஞ்சனமாகிய கலக்கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்தகோலத்தையுடைய கை.

(உ) அழுவம் - பரப்பு.

(இ- ள்.) அங்ஙனம்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமென்முழங்கி, மதம்-தோற்றலையின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சிசெய்யாதுவிட்ட புல்லாளனுகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னன் ; சொல்லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின் [1] மேலே சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத் தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடை கவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலுமெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றும். இனி, 'மேலும் வழங்கினனே' என்று பாடமோதி, சீவகனெய்தமை பொருது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்தானென்பாருமுளர். (உகள - அ)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிவிடாத[2]முன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதலைனுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவீழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வ ன.

(இ - ள்.) சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத் தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுதற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போலற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

'தொடுத்த', 'வடித்த' என்பன விகாரம். கடுத்த-கடுகியென்றுமாம்.

2321. அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றழுன்றுபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனெத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'மேலும்' 2 'எல்லமடுத்தாங்குவம்பு'

(இ-ள்.) பொன்முடியான், அம்பையும்வில்லையும் அவனறுத்தானென்று வெகுண்டு வானை அழன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தெரிலைபெட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன், யானையினின்றும் போந்தபொழுது, கல்லினையுலக்கு பொன்னுலகினின்றும் போதுகின்ற ஒருதேவனை ஒத்தானென்க. (உ2o)

2322. மொய்வார்குழலார்முலைப்போர்க்களமாயமார்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாவிழியாவெருவத்துவர்வாய்மடியா
மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மார்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது ; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தா

சச்சந்தனை, "வெஞ்சுடரினுண்டகையவிந்தான்" (சீவக. உஅக) என்று ற்றிலேடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனேயாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிறாக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நில்லாதே கெடுமென்பதுதோன்ற, 'மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்' என்றார். மேகத்தை யானைக்குவமைகூறினர். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்று தொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள்பரப்ப அர்சாண்ட தன்மையும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள்பரந்திற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினர். (உஉக)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசழிந்ததாங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னுக்

ள.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது ; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினர்; அதுகேட்டு வீராரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணீரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க.()

2324. ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பருதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்
பல்பகல்கழிந்தபின்றைப்பன்மணிநாகந்தன்னை
வல்லைவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதிர்நின்றதொத்தான்.

(இ-ள்.) நாகம் ஒளியுமிழ்பருதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக விழுங்குகையினுலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்சென்றபின்பு வாயைப்பிளந்து போந்து அக்கதிர் நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, "மந்திரிமாகமுடன்விழுங்கிற்று" (சீவக. உகo) என்றதனை. இது, தன்தைபுதல்வனுய்ப்பிறப்பனென்னும் விதிபற்றிக்கூறினர். (உஉக)

2325. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரீண்டினர்மன்னர்சூழ்ந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகைமொய்த்தமுத்த
மாட்டுநீர்க்கடலிரைத்ததணிநகர்வென்றிமாலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசையகன்குளிர்ந்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுறு. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்ற நீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், 'கேடில்விசையை' என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மள்ளர் ஈண்டினர்; அரசர் சூழ்ந்தார்; விளக்குமொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசையை வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிர்ந்தனவென்க.

அவன் புதல்வரைக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, 'ஒழுங்கு' என்றார். (உஉச)

2326. அணிமுடியாசர்மாலையழுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்
பிணைமுலைப்பைம்பொன்மாலைப்பாசிழைப்பூமிதேவி
யிணைமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினானே.

(இ - ள்.) முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன்நிலமகள்முலையைப் பொதுவறநுகர்தற்கு அவளைப் பொருந்தினனென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. இது வீராபிடேகம். முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இனி அரசரைக்கொண்டு வாள்களென்னுங் குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவளை யெய்தினனென்பாருமுளர். (உஉந)

கo.—மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

", உகஉசு.

பதினைராவது

மகளிலம்பகம்.

2327. கண்ணுடியன்னகடிமார்பன்சிவக்துகீண்ட
கண்ணுடிவென்றுகளங்கண்டியமழுற்றிக்
கண்ணுடிவண்டுபருகுங்கமழ்மாலைழுதூர்க்
கண்ணுடியானையவர்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணுடி, தன்னைச்சேர்ந்தவர் செயலாயேஇருக்குமாறுபோல இம்மார் பும் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயேஇருத்தலின், 'கண்ணுடியன்ன மார் பன்' என்று இன்பச்சிறப்புக் கூறினர்; கடி - வரைவு; "கையுங் காலுங் தாக் கத் தூக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் ருய் க்கே" (குறுந். அ) என்ருற்போல; கண்ணுடிபோல முதுகுகாட்டாத மார்ப னென்பாருமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்குமார்புமாம். கண் ஆடி வென்று - கண் எல்லாரிடத்தும்உலாவி வென்று; "காலாடுபோழ்தின்" (நாலடி. ககஉ) என்ருற்போல. நியமமுற்றி-களவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி-கள்ளைத் தேடி. மாலைகளணிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடியானையவர் - வெற்றியானை யுடையவர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேணினைந்தாணையேத்திக்
கூடாரமாலைக்குலிமென்முலைக்கோதைதல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழீஇனரோ.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில்அரியையுமொத்த பகைவரென் றது, சூரபன்மனையும் ஒழிந்த அவுணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல் "அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர், மாமு தறிந்தசேயய்" (முருகு. ருகூ - சுக) என்ருர்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர் கூறினர்; மேலும் "திருமால்போற்றான்" (சீவக. உருசுக) என்பர்.

(இ - ள்.) கூடின ஆறுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சிவகனை ஏத் திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டாரென்க.

கூடாரம் - கூடகாரம்; நெற்கூடுகள். (உ)

வேறு.

2329. மாலைச்செற்ருன்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலைச்செற்ருன்வைவந்தணையம்பின்னிவனென்பார்

மாலைக்கின்றேமாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார்குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் = சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) நல்லார், கட்டியங்காரனே மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினரென்க.

இவனைத்தின்டிடத் துன்பமுற்றனென்னும் பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல்.()

2330. நாகங்கெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
ணுகங்கெற்றிங்கண்மணியோடைநறவிம்மு
நாகங்கெற்றிங்கண்மலர்சிந்திநளிர்செம்பொ
ணுகங்கெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

(இ - ள்.) மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவீழும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத்திடத்திற் பூச்சொரிகின்ற மங்கையரையொத்தாரென்க. (சு)

2331. கோடிக்கோடுங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற்கொள்கொடிகூடப்புனைவாருங்
கோடித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழைமின்னைக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்னெருழுவாரும்.

(இ-ள்.) கோளாலே திக்குக்களிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதிய பட்டினுற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவனைக் காணவேண்டிக் கொம்புபோலே வளைந்து அவனைத் தொழுவாருமாயினரென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்பதைப் பெயராக்கியுமுரைப்ப. கோடியென்னும் எண்ணையுடைய படை. (ரு)

2332. அம்புகைவல்வில்லார்ஏழன்மள்ளர்திறலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டுநிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலல்குல்லவிர்கோதா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றெழுதென்பார்.

(இ - ள்.) அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங்ஙனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றெழுது கையில்வளையைக் காண்கிலேமென்பாருமாயினரென்க.

அம்பு சூழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர்.
ரெய புகையார்ந்த துகில். (சு)

2333. மைத்துனநீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனநீண்டவாட்டடங்கண்ணுர்மலர்தூவ
டை ப்புடைசூழ
மைத்துனநீண்டமாமணிவல

மை துன்ன - மேகமெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன நீண்ட கண் - வாள் ஒளிமழுங்கி நிலைக்கும்படி நீண்ட கண் ; மைத்தல் - ஒளிகெடுதல் ; "மைம் மைப்பி னன்று குரு" (பழ. கஅ) என்றுற்போல. மை துன்ன - கருமை பொருந்த.

(இ - ள்.) மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்தூவ மைத்துன அரசர் சூழச் செல்கின்றவன் மணிவண்ணனே ஒத்தானென்க. (எ)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டாரற்றும்முயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரொடுபூத்துடன்
மாதரார்முகப்பூவுமலர்ந்தவே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூக் கழுநீரோடேபூத்து மல்லினபோலே மகளிர் முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

2335. வீணைவித்தகன்வேந்தடிவீழ்குதேன்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமீன்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணரூமமாபதிபோன்றதே.

(இ - ள்.) ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்களையும் தான் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்னற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து காண்பதோர் அமராப்தியை ஒத்ததென்க. (கூ)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாலை
மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

(இ - ள்.) சீவகன் கோயிலைச்சேர்ந்த அளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங் கோதையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபடுதலின் இளஞா யிற்றைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்த்திரளைஒத்துக்கெட்டதென்க.

வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின்மணிகாகம்பதைப்பமேவோ
லாகம்மறவாகன்கோயில்புக்கம்பொன்மாலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சவெம்பா
வேகம்மூடைத்தாய்விழியாத்தொழித்தேகுகென்றூர்.

(இ - ள்.) மடவார், விசும்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பனபோலே ஆம்படி, மறவர் கோயிலிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏகுக வென்றுரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோடித்துக் கூறினரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்துடித்தது. (கக)

2338. செய்பாவைவயன்ஞர்சிலம்பார்க்குமென்சீறடியார்
செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லார்
மையார்ந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா
வெய்தாமடவார்வெறுவெங்கிலத்தேகினரே.

(இ -ள்.) அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சீறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாக அழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினரென்க. (கஉ)

2339. நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகிப்
பருக்கென்றகோலமரற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்
வருத்தம்மிழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

(இ -ள்.) அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்யவாகுதலாலே வாடின இலவமலரையொத்த சிற்றடியில் மரற்பழம் போன்று கொப்புளித்த கொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி நோம்படி சென்றுரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே 'கொப்புளித்தன' என்பதாயிற்று. (கஙு)

2340.(க)பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்தவெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்நீங்கி
நெற்றிந்நிறுத்தவடம்வைத்தமுலையினரும்.

2341.(உ)செங்காற்குழவிதழீயினர்திங்கள்புக்கநீரா
ரங்கான்முலையினரும்[1]பால்வரப்பாயினரும்
பைங்காசுழுத்தம்பவழத்தொடுபைம்பொனேர்ந்த
பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அழித்தென்பது, எதிர்காலம்நோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்.

(உ) நிறைந்து - நிறைய.

(இ - ள்.) பூணைச்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போரைக் கற்பனவாக எழுந்த முலையாரும், [2] நுகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளர்ந்து ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடையாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகிய மகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றுரென்க.

(பி - ம்.)—1 'பாலவராயினரும்' 2 'களத்தைவிட்டு'

சீவகன், இவர்டெதும்புதல்வர் அரசகுலமன்மையின், தன்குலத்திற்குப் பகைவரன்மை யுணர்ந்து அருளாற்ப் நிங்குசெய்டாது அவரைட் டோகவிடு கின்றுனென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையாற் பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தைநாசிக்கோற (சீவக. உஉக) லெண்ணினனென்றும் ஆண்டுக் கூறினர். எதிர்வந்தபொருதலின், முன்பு அவன்புதல்வரைக் கொன்றுனைன்றார். (கச - நு)

2342. பெய்டார்முகிலிற்பிறழ்பூங்கொடிமின்னின்மின்னு
கெய்யார்ந் ற்பொன்னரிமாலைதோரக்
கையார்வளையார்புலிகண்ணுறக்கண்டுதோரா
நையாத்துயராகடுங்கும்பிணைமான்கலைாத்தார்.

(இ - ள்.) அவர், சிவகனைக்கண்டு பெய்கின்ற முகிலிற் பிறழும் மின் போலே மின்னிக் குலைந்த கூந்தலினின்று மாலை சோரும்படி கைத்து வருத்திச் சோர்ந்து புலியைக்கண்டு கடுங்கும் பிணைமான்கனை ஒத்தாடென்க. (கசு)

2343. (க)வட்டம்மலர்த்தாரவனுலருள்பெற்றுவான்பொற்
பட்டம்மணிந்தாளிவர்தங்களுள்யாவளென்ன
மட்டாரலங்கலவன்மக்களுந்தானுமாதோ
பட்டாரமருட்டசும்பொன்முடிசூழவென்றார்.

2344. (உ)மாலேறனையாலெடிமக்களுக்கம்தோவென்னு
வேலேறுபெற்றபிணையின்னனிமாழ்கிவீழ்ந்து
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்
மேலேறிமூழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறக்குபட்டாள்.

ாடர்.

(க - ள்.) உழையரைநோக்கிக் கட்டியங்காரனுல் அருள் பெற்றுப் பட்டமணிந்தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள் பொறுக்கும்படி கூறுதே முடிகள் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினர்; அதுகேட்டு அவள், ஏறனையாலெடி மக்களுக்குமுற்றது அம்தோவென்னு இறந்துபட்டாள்காணென்றுரென்க.

யாவளென்றுவினுவ இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினர். என்று ரென வருவிக்க. வட்டத்தார். மால் - பெருமை. அம்தோவென்றது, "மன் னர்தீ, யீண்டுதங்கிளையோடுமெரித்திடும்" (சீவக. உரு0) என்று அமைச் சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருந்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றுள். சேல் வற்றின சின்னீரிற் கடிதிற்சேறலின்றி மெ ல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்ல ஏறி மறிந்து கீழ்மேலாய்வீழ்ந் தனவென்று இறந்துபட்டசெய்தி கூறினர். (கள - அ)

2345. ஓவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விடுத்தேதனென்வெகுளிவெந்தீ
மையாரணலமணிநாகங்களுழன்வாய்ப்பட்
டெய்யாவெனநீருடன்றுள்ளமுருகல்வேண்டா.

(இ - ள்.) பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளளவும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர் போயபின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங் காரன் உயிர்போயபின்னரே என்வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி, நீர் கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்றுகருதி உள்ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றுனென்க. (கக)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையுந்துகினூலின்வாய்த்த
நுண்கேழ்நுசுப்பின்மடவீர்நும்மைநோவுசெய்யே
னெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழ்வதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்கெடுங்கண்பனிவீழ்த்தல்வேண்டா.

(இ - ள்.) துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர்! யான் நும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றுனென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுசுப்பினையுடைய மடவீர். கேழ் - நிறம். (உ0)

2347. என்னுங்கட்குள்ளமிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றினும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டுபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கவீங்கிவிழுக்கக்தெனநீண்டதோளான்.

(இ - ள்.) வில்லை வலிக்க வீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே! நும்மன்னன் நுமக்குத்தந்த சீவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு நும்சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் நுங்கருத்து யாது? கூறுமினென்றுனென்க. (உக)

2348. தீத்தும்மும்வேலான்றிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குசூழ்ந்தகரும்பார்தம்பதிகள்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சீறடியார்.

(இ - ள்.) மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்று நீங்குஞ் சீறடியார், தீயைப்புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

டிடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றுசூழ், மயிற்குழாம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (உஉ)

2349. காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவளைத்தடங்கண்முத்துருட்டிவிம்மா
மாதார்மயிலன்னவர்சண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

(இ - ள்.) காதல்நிறைந்த மயிலன்னவர், தம்கணவனையிழத்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றே நீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து சோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (உக)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்
காய்பொற்கடிகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்விரைந்தாய்ந்தபின்றைச்
சேய்பொற்கமலமகள்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கடிகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமூங்கிற்குழாயை.

(இ - ள்.) மள்ளர் கடிகையோடுகூடிய கைவிளக்கையேந்திப் புரிசை சூழ்ந்த கோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறஇடங்களையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகன் சென்றுபுக்கானென்க. (உச)

2351. முலையீன்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையீன்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையீன்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையீன்றவேற்கண்ணைவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ. முலைபோலும்காயையீன்ற பனைபோலுந்தாமம். மலை யீன்ற மஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைநிறைந்து புறம்போதல்.

(இ - ள்.) கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளி யிடத்தை, தாழ விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உஎ)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னிலெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலைமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலைமார்பன்
ஊர்க்கோலமான்றேர்த்தகைமாமற்றெழுதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) முத்தமாலை நிழல்வீசுமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி, பொன்னிலே எழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய

முலையார் நீராட்ட ஆடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினையும் தேர்த்திரளையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினனென்க.

களவேள்விமுடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சனமாடினன். (உசு)

2353. எண்கொண்டஞாட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழுப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினனே.

ஞாட்பின்: இன், பொரு.

(இ - ள்.) தேவாசுரம், இராமாயணம், மாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராகவென்றுகூறினன்; கூறித் தானும்கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலர் புண்களையுமறிந்து பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினன். செய்க, வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்ட போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். "மண்கருதும் வேலான்" (சீவக. கஉஉடு) என்றதற்கு 'மண்கொண்ட வேலான்' என்றார். (உஎ)

வேறு.

2354. வாள்களாலேதுகைப்புண்டுவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணைவிழ்த்தயாணையாவித்தாங்கன்ன
கோள்வாயெஃகமிடம்படித்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்தார்.

கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

(இ - ள்.) வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகிய தேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காணுத புரவியும், பண்ணைவிழ்த்தயானை கொட்டாவிகொண்டாலனையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின 'புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினரென்க. (உஅ)

2355. கொழுவாய்விழுட்புண்குரைப்பொலியுங்கூந்தன்மகளிர்
குழைசிதறி, யழுவாரழுகைக்குரலொலியுமதிர்கண்முரசின்முழக்
கொலியுங்,குழுவாய்ச்சங்கின்குரலொலியுங்கொலைவல்யாணைச்செவிப்
புடையு, மெழுவார்யாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற்

(இ-ள்.) அழகிய இடும்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்படன்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுகின்ற அழுகைக்குரலிற்பிறந்த ஒலி

யையும், மூசினைது மேங்கோகண் மூழங்குதலிற் பிறந்த ஒலியையும், திரண்ட வானையுடை சங்கினது மூழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், கொக் தயாணையது செவிப்புடையையும், எழுவுவார்பாழிபும், எத்துகிற ஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்த்தானென்க. (உக)

2356. தொடித்தோண்மகளிரொருசாரார்துயரக்கடலுளவர்
நீந்த, வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வம்பிலின்பக்கடனீந்தப், பொடி
த்தாண்கதிரோன்றினைகெற்றிப்புகழ்மூப்பழநீர்ப்பனிக்கனைஇக், கடிப்
பூமாலையவரோந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழீஇயினன்.

(இ-ள்.) பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென்றவர்மகளிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினன் ; அப்பொழுது அவன், கடு, கெல்லி, தான்றி ஊறினநீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழீஇயினனென்க. (ஈ0)

2357. மூனைவற்றெழுதுமுடிதுளக்கிமுகத்துசெம்பொன்கொளவீசி
மூனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புகழவெழுதிப்புனைபூணன்
கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) பூணன், பிறராற் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி மூனைவனை அஞ்சவிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்காரமும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினனென்க. (ஈக)

2358. மூறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி
னுறைந்தவெண்பட்டுடுத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
செறிந்தகழுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசிங்கம்போ
லறிந்தார்தமக்குமகங்குலையண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

(இ-ள்.) அண்ணல், தளிர்த்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க்கும் அகங்கனேயாய், ஆண்மையினுற் சேக்கையை மரீஇயதொரு சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார் மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற் சமயம். (ஈஉ)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தலனமூலையா
ரேர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

(இ-ன்.) கச்சையறத்துப் புடை ஆர்த்து அடிபரந்த முலையாதி அழகு மேலும்படி சாந்தையெழுதிக் காலாவென்று சக்கரத்தோற் கலத்தையும் பொழிபுன் கைகளையுடைய கழுகோனைப் பொலாவென்று பகைவரைப் புறக்கண்ட அரசர் ஒழிந்தாரென்க. (நாக)

வேறு.

2360. தொல்லோல்வளைத்தோழருந்தாமணிவெகுண்டோர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்முதையுஞ்செழுங்கொடிவளாகமும்
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழுகோயிலுளொருங்கே.

(இ - ள்.) தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையவூரும் நாடும் கோயிலிலே விளையத் திரண்டனவென்க.

கந்தட்டன் சிறந்தமைபிற் கூறினர். திணைவிராய் என்னி அஃறிணையான் முடிந்தது ; பன்மையொருமை மயக்கம். (நாச)

2361. துளங்குவெண்மதியுகுத்தவெண்கதிர்தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாகதர்மழகதிர்குழீஇயினைபோலக்
களங்கொண்டுண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

(இ-ள்.) மதிசொரிந்தகதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்ளிமலையிலே கலுழிவேகணிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாகதரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டினரென்க.

ஒழிய - தங்க. (நாஞ)

2362. (க) எண்ணைமென்னினியெழின்முடியணிவதுதுணிமின்
கண்ணதொதிகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினர்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணைகவே.

2363.(உ) விரியுமாலையன்விளங்கொளிமுடியின்றுளங்கித்
திருவின்மால்வரைக்குலவியதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியும்வார்குழையிலைமையவனெருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இனியென்றது, காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்றதனானே, புரோகிதன்முதலாகத் தானைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும், அங்குரார்ப்பணம் அதிவாசம் முதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததனையும் தோன்றக் கூறிற்றும். கண்ணனர் - உபதிருவந்தாள்.

என்றது புரோகிதனை ; இங்கு ஒருவனைக்கூறும் பன்மை. கழகை - * முகூர்த்தவிதானி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப்பொன்னிலேஅழுத்தி கதிர்களையும்படி முடியைப் பண்ணினரென்க. அண்ணல் - தலைமை.

(இ - ள்.) முன்தோக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் தனி மினென்று அமைச்சனைநோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினரும், கழகையும், கண்ணளரும் ஒருகவென்றளைப்ப, அவர்கள்வந்தஅளவிலே, திருவில் துளங்கி மாற்வரையிலே குலவியதன்மையையொப்பதாருதாரும், அருவிபோல்வதாரு முத்தாரமும் மார்பிலே துயலாகிற்ப, விளக்கொளி விரியுமியல்பினையும் முடியினையும் இமையவரெருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய நூலெல்லாம் முற்றமுழுத்தலின், காமகள் மகிழவென்றார் ; புலமகள் மகப் பண்ணினரென்க. (சுசு - எ)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுழலித்தடமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழிமின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவன்தேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறைந்தன, வடமுடையன, கொடியனைவாகிய முலையையுடைய ஒழுகுகின்ற மின்னெழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்ற ஓதி. (சுஅ)

2365. மையல்யானையின்படிமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தழும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசும்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

(இ - ள்.) இழிந்தவர்கள், யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கினை மதம்போலே திசைதோறும் கமழும் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடிநகரிடத்தே தோன்றினரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (சுக)

2366. வெருவிமாகர்மாந்தர்கள்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பருதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

- முகூர்த்தம்விதிபடவன்

(இ - ள்.) பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பருதி டோளும் நாற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலே முகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது மூடியைக் கவித்தானென்க.

'பவித்திரன்' என்றார், நெஞ்சிற்றூய்மை தோன்ற. ஆசிரியனுதலிற் றொழுதான். (சஎ)

2367. தேவதுந்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்தூரைப்பா
ஞவியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த
நாவினேத்தினரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார்.

தேவதுந்துபி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது, ஹோமத்தால் விளைந்த ஹவிஸ்ஸை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினர்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினர்.

(இ - ள்.) துந்துபி, உரைத்தற்கு அவியேர்தும் புகையேர்தும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினர்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகை யரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துதர்பாடமாயின், ஏத்துரராகிய அரம்பையரென்க. (சக)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொடுதிள்வடந்திளைக்கு
முருவவெண்மதியிதுவெனவெண்குடைமீயோங்கிப்
பாவைமாநிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தன்னிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ, அசை. காம்பும் வடமும் திளைக்கும் மதி, இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

(இ - ள்.) குடை ஓங்கி நிலத்தை அளித்தது; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல்போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன் புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ்சனன் போயினனென்க. (சஉ)

வேறு.

2369. மின்னுங்கடற்றிரையின்மாமணிக்கைவெண்கவரிவிரி
ந்துவீசப்,
பொலிந்துதோன்ற, மன்னர்மூடியிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்
தியடிமீடேத்தச், சின்னமலர்க்கோதைத்தீஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்
திருமால்போந்தான்.

(இ - ள்.) திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை உலகை நிழற்றக் கவங்கள்தோன்ற, ஏத்த இசைப்பத் திருமால் கன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு ; "நன்பொற் போகிய வொண் டொற்றைரம்" போல. பவனிக்குடையாதலிற் பொற்குடையாயிற்றென்றுமாம். கழலேயேந்தி அடியிடுதலே மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றே கூறினர். அடுத்து இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுந்தமைதோன்ற 'அடியிடேத்த' என்றார்.()

2370. மந்தாரமாமலைமேற்றொடர்ந்துதழுவவராத்தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவின்புகைபோய்க்கழுமியாய் பொற், செந்தாமரைமகளேயல்லதுபெண்சாராதிருவின்மிக்க, சிந் தாமணியேய்ந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவராத் தாமங்களிற் றேனை உண்ணட்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததனை சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

(இ - ள்.) தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்னையொருந்திய செல்வன் புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தன கொடுக்கின்றுணைதலின், 'சிந்தாமணியேய்ந்தசெல்வன்' என்றார். (சச)

2371. பைங்கணுளையெருத்திற்பண்மணிவாளெயிற்றுப்பவள நாவிற், சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள்சூழ, மங்குன்மணிநிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்வீசச், செங் கட்கமழ்ந்தைந்தார்ச்செஞ்சுடர்போற்றோர்மன்னனிருந்தானன்றே.

(இ - ள்.) பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணப்போலுஞ்சீவகன், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற் சூழக் குழைகள் திசையங்கும் வில் லவீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல்-நிசை. எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். (சந)

வேறு.

2372. வார்பிணிமுரசகாணவானதிர்முழக்கமேய்ப்பத்
தார்பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துநோக்கி
யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துருதவுணண்டகாட்டைடப்
பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்.

÷உள், உருபுமயக்கம். பாரிற்குக் கட்டின கடனைமயினின்றுநீங்க. என்றது, ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சீவகன், தம்பியைமுகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப்பிணித்த சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து மூன் அரசாட்சியுருதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதிணறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற மூரசறைவி யென்று மூரசநான வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினனென்க.

கறையினீங்கவெஞ்சது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (சசு)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீகான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனைவஷ்டுமினென்றுளெளிநிலாவுமிழும்பூணன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணன், பின்பு அமைச்சரை நோக்கி, அந்தணர்தம்மூடைய பெரிய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்களிறை யிலிநிலத்தையும் சோதிடனூலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலி நிலங்களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவ னண்டகாலத்து அவற்றையுடனிழந்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்று னென்க.

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சரைநோக்கிக் கூறி னமை யுணர்க. விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக. உட னிழத்தல் - அவன்சேரமாற்றுதலின் இழத்தல். (சஎ)

2374.(க)என்றலுந்தொழுதுசென்னிலனுறீஇயெழுந்துபோகி
வென்றதிர்மூரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிநெடுமாடமூதூர்ச்
சென்றிசைமுழங்கச்செல்வன்றிருமூரசறைவிக்கின்றான்.

2375.(உ)ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்றுளீருலகத்தென்றுமூடனுளீராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமூரசார்த்ததன்றே.

2376.(ஈ)நோக்கொழிந்தொதுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டீர்க்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்மூரசங்கொட்டிவிழுகரறைவித்தானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அறைவிக்கின்றான், பெயர்.

(உ) உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறுதிற்க; என்ன மூரச மார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

(ஈ) நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக் தல். மகளிர் - பரத்தையர் ; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்

டவன் பாதுகாவாத வறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு; கோத் தலை விகாரமாக்கி, கோத்தலைத்தருநியம்-இடையறுத பொருளென்றுமாம்.

(இ - ள்.) என்று சீவகன்கூறின அளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந் தொழுது வணங்கிப்போய் மூதூரிலே விரையச்சென்று முழங்கும்படி மூரச றைவிக்கின்றவன், மூரசறைகின்றவனுக்கு இறைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்றுகூற, அவனும் வென்றதிர்மூரசத்தை யானையெருத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்பகையும்பொன்றுக ; இன்றுளீர் ! உலகத்துடனே என்றுமுள் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினாறாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க, மூரசமார்த்தது ; அப்பொழுதே 'நோக் கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டீர்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர் வாழும்படி தருமென்று மூரச றைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே மூரசைக் கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறுதன தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன் ; அவன் ஆசாட்சி பெற்றுச் செய்யும் அறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்று வித்தானென்றுகொள்க. (சூஅ - ரு0)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியவிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதுபேசலுற்றேன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் அரசன்றன் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி போல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்றநாளிலே, வேந்தற் குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றுரைத்க.

வைகி - வைக.

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று

ஆகக்கவி, உருள.

பன்னிரண்டாவது

) லக்கணையாரிலம்பகம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரைமார்பன்
கலந்தகாளிகையவர்கூந்தருகெனவருள
விலங்குடாலிவெள்ளருவியவெழில்வரைமணந்த
பலம்புநீள்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) மாலையையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய லோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரைகள். (க)

2379. மோடுகொண்ணிலாமுளைத்தெழுபருதிகண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபெறலையுருக்குறுங்காப்பின்
மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிடுகொடியனையார்.

(இ - ள்.) மின்னையும், எழுதுகொடியையுமனையார், மதியையும் பருதி யையுங் கண்டறியாத மாடத்தின் கண்ணே வண்டும் பறவையும் அஞ்சும் காவலையுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

துன்பமுறுதற்கு ஒருசாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே மகிழ்ந்து இழிந்தாரென்க ; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினாற்போல இவ ரும் வருத்தநீங்கினரென்றுமாம். (உ)

2380. அன்றுசூடியமாலையராடியசாந்தர்
பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்னிறைசுருங்கார்
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமலரடிமே
லொன்றிவீழ்ந்தனர்குவளைக்கணிவகைமுத்துகவே.

(இ - ள்.) இவன் பிரிகின்ற அன்று சூடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தின ராய், கெட்டுவாடிய மேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண் ணிவகைமுத்துஉகும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ஊ)

2381 இலங்குபூண்வரைமார்.

சமந்.

கலங்குதீர்ண்டைக்கலக்(

புலம்பியோடினசெவியுறவெடியனபொலிந்தே.

(இ-ள்.) சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோல இவன் பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஓடினவாட்கண்கள், ஈண்டு அவன் அவரைச் சேரவெடுத்து மூயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடுதல் - கெடுதல்; "ஓடியதுணர்தலும்" (சிறுபாண். உகசு) என்றாற்போல. (சு)

2382. வேனல்வாய்ப்பட்டுவிரிமுகைதளிரொடுகரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்ந்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
றேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்ந்தொளிசிறந்தார்.

(இ - ள்) முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்த முல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தம்கணவன்மார்பைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்வாட்டமும் மனத்தில்வருத்தமும் தீர்ந்துபோய் ஒளிமிக்காரென்க.

மழைக்கு: கு, உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார்பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவை நிகழுமாறுபோல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்துமேயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின்; இனி, தாதாய்வந்ததேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம். (கு)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலைகல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமமிடுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

(இ - ள்.) சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேன்றும் திலகத்தளவுந் திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலைகள் நல்லனவற்றைச் சூடி மூடையிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிக் கணவன் தொழுதேலெய்துகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுவிரவுண்மையிளங்களிக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்ந்துடன்பிறழப்
பஞ்சுசூழ்ந்திலைமணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிநுண்க்கூணிடைகவின்பெறவைகினன்மாதோ.

அவசத்தாற் ட்: இறந்த அனந்தர்நோக்கிலை, 'நஞ்சு' என்றார். உடன்மின் எல்லாம். பஞ்சு, ஆடை; குபெயர். தனது நுண்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறுத இடை மெய்புகுறுக்வன்ன மூயக்கத்தாலே (அகநா. கக) ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், 'நுண்ணிடைகவின்பெற' என்றார்.

(இ-ள்.) கயல் கஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ, மேகலையற்று அவை மணியைச்சார்ந்த, இடைகவின்பெற வைகிறவென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கிணியணிகிளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீறடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவநுண்ணிடையொளிமணிவருமுலையுருவா
ரொருபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைதொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்றவது தகடு. திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) கிண்கிணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய. சீறடித்தா மரைமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாமென்றவென்க. (அ)

2386. ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்விகடிறைபோ
யூழினன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துரைத்தான்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய பெரிய கடல்போன்றநூல்களை முற்றக் கற்ற யானையும் சிவிகையும் பெற்றுணர்கியகணி, விதியால் தானே முடிதலே யன்றி இக்கல்வினையை ஓரையானு முடித்தற்குப் பொருந்தியநாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தாவென்க. (கூ)

2387(க.) ஓங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளியங்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததிண்குணத்த
பாங்கிற்பண்ணினநூற்றெட்டுப்படிமதக்களிறே.

இதுமுதல், "மாலைவாண்முடி" (சீவக.உகூஉ) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) கொற்றவற்கோதியநாளென்றதனால், "நவநக்ஷத்ரோற்ருபதி" என்றதுபடி, சன்மநக்ஷத்திரமுதலாக ஒன்பதுநாள்களாதலின், இத்தலையான்ற அந்நாளென்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளுக்குப் பொருந்துவதொருநாளிலே மூசு சாற்றுகின்றவென்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்ட களிறு. திண்குணம் - மாறுபடாத சீலம்; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டன;

2388.(உ) விளங்குவெண்டுகிலுடுத்துவெண்சாந்துமெய்பூசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதிணைட்டுளங்க
வளங்கொண்மாலைகள்சூடிமுத்தணிந்துவெண்மூசங்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசறைவான்.

(உ) மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. மூரசறையவேண்டி, தளங் காஞ்ச உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிர்து மூரசை அவற்றில் தலைவனுகிய வேழ தலே ஏற்றினரென்க.

2389.(ங) கேண்மின்கேண்மின்கள்யாவருமினியனகேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்
வாண்மிளிர்ணெடிவருந்திணிஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டுடுமின்.

(ங) கேண்மின், வினைசொல்லடுக்காதலின், மூன்றுயிற்று. நேயம்.

2390.(ச) பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுநுதற்பெரும்பட்டமணிமி
ம
வள்ளல்வாய்மொழியான்டுபாலமிர்தல்லா
லுள்ளமேவிணும்பிறவுணப்பெறீரெழுநாளும்.

(ச) பிள்ளைப்பிறையென்பது, "பிள்ளைகுழவி" (தொல். மரபு. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனுற்கொள்க. உள்ளமேனி-முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலே மேவினும்.

2391.(ஞ) வாழைமல்கியமணிக்குலக்கமுகொடுநடுமின்
முழுநாற்றுமின்முமங்களகிற்குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமால்விசும்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

(ஞ) கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப் போழுமென.

2392 (சு) மாலைவாண்முடிமன்னவன்மணவினையெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுகென்றணிந்த
கோலமார்முரசிடியுமிழ்ந்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுகுகர்வாழ்கெனவறைந்தார்.

(சு) மணவினைநிகழும் எழுநாளும் சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிற்றை அகற்றுக.

(இ - ள்.) கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசறைதற்குக் களிறுகள் பண்ணினை; அக்களிற்றில் தலைவனுகியவேழத்திலே முரசையேற்றினர்; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்கவெனக்கூறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றை யாவருங் கேண்மின் : இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமிஃ; புனைமின்; பாலடிசிலேயுண்மின; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயற்றி எடுமின்; இன்னும் இவ்வெழுநாளும் களிற்றை அகற்றுகவென்றுகூறி இடியொலிபோலே முரசை முழங்க

வேறு.

2393. மூரசமார்ந்தபின்மூவிருநாள்கள்போய்
விரைவொடெங்கணும்வெள்வளைவிம்மின
புரையில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவாணினதிர்ந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய் - போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன வென மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குகபு. ரை - குற்றம்.

(இ-ள்.) மூரசமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரைவுடனே வளைவிம்மின; யாழ் குழல தண்ணுமை முழா இவை வான்போலே அதிர்ந்தனவென்க. (சசு)

2394. விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
வெண்சார்
பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொலார்.

(இ.ள்.) பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் தராலத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தினை யணிகள்முதலியவற்றோடே கண்கலந்த விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்திறல் ய
வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்துரென்க.
விளக்குதல், தகுதிபற்றியவழக்கு. (கள)

2395. ஆய்ந்தமோட்டிணவான்படுபாலுலை
போந்துபொங்கியவாவியிறற்பொலிந்
தேந்துமாடங்கடாமிழினென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

(இ - ள்.) இழினென்னுமோசையையுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகியவயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பானையின் புறம்பே போந்து பொங்கிய ஆவியிலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோன்றனவென்க. (சஎ)

2396. திருவினல்லவர்செம்மலர்ச்சீறடி
பரவிபூட்டியபஞ்சாரத்தக்களி
விரவிமீநிலஞ்சேர்ந்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) திருவினுநல்லவர்தம்மடியைச் சேடியர்பரவிபூட்டிய செம்பஞ்சின்சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச்சேர்தலின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (கஅ)

2397. பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தலை

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பிணன்
மாலைவண்டினமாலைக்கண்கொண்டவே.

(இ - ள்.) திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினைவற்றையொக்கும் கண்ணழகியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய வண்டினங்கள் கண்தோன்றுவாயினவென்க. (உ0)

2398. போகமாமழைபோழ்ந்துபுதத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமாகர்வீதிநிரைத்தவே.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப் போழ்ந்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள்பொருந்த நாற்றப்பட்டன; மணிக்குடங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டனவென்க. ()

2399. ஆடன்மங்கையர்கிண்கிணியார்ப்பொலி
மோடுகொண்முழவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர் கிண்கிணி அசைதலிற்பிறந்த ஒலி.

(இ - ள்.) இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலீண்டின ஒலி. (உஉ)

2400. சுந்தரத்துகள்பூந்துகள்பொற்றுக
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

(இ-ள்.) இந்நகர், சந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமராபதி சாறயர்ந்து ஈண்டுவந்திருந்தாற்போலே மிகுதியுற்றதென்க. (உங)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீந்தப்பெய்
திரந்துபாலமிர்தெங்குழூட்டுவார்
பரந்
சுரந்துகொள்ளு

(இ - ள்.) எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணுதபடிபெய்து பாலடிசிலை ஊட்டுவார்; தயிலையும் கலத்தையும்கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (உச)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கிளநீரும்பூரிப்பார்.

(இ-ள்.) டலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினை தேறலை இனிய கருப்புச் சாற்றோடுகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும் பூரிப் பாரென்க. (உ(

2403. கூந்தலேந்தியகழுகங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா
ம
மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

(இ-ள்.) கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றுக மாநிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா ரென்க.

வெற்றிலையையுண்ணவென்றல் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ண வெனவே மண்ணுண்ணும்படி யென்னும் பொருட்டாம்; "அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணுன்" என்பது பண்மைபற்றிக் கூறிற்றெனவேவேண் டும்; பாகு பசிப்பிணிதீர நுகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற் கூறிய பாலடிசில்முதலியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுத லியவற்றைக் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றுக ஈட்டுவாரென்று மாம். ஏந்தல் - சுமத்தல். (உசு)

2404. தூமமார்ந்தனதுப்புரவ்வுக
ளேமமாயினவேந்திநிற்றலா
ணுமகன்னகர்கன்பொற்கற்பகங்
காமவல்லியுங்களங்(

(இ - ள்.) மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர் ந்தனவாகிய நுகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திநிற்றலின், இந்த நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கைவிட்டனபோன்றனவென்க.

இட்டது, ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

2405. வழுவின்மாந்தருமாவுமல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலேனெனை
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டாளெனையும்பாலுமாகவே.

(இ-ள்.) மண்மகள் மாந்தரும்மாவும் நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க. (உஅ)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்கமுகும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணிடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

(இ - ள்.) கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுகும் வாழையும் மடித்ததுகி லையுடைய கண்ணுடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெறுதற்றோர்செல்வமார்ந்ததே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கிண்கிணியும் மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற்றாது வேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெறுதலொரு செல்வம் மிக்கதென்க.(உ0)

2408. துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சுண்ணமும்
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேழ்கிள
ரொளிமணிப்பூணுமாரமும்
வெறுப்பித்திட்டதே.

(இ - ள்.) இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளிகிளரப்பட்டுச் சுண் ணமும் அகிலும் சாந்தும் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங் கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (உக)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியிலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசடுத்தனர்பிணையன்மாலையார்.

(இ - ள்.) வான்மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலக்கலை இடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே நடங்கும்படி கோலமிட்டவிட த்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தையிட்டாரென்க.(உஉ)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரிவீசினார்.

காணம் - பழங்காசு.

(இ - ள்.) காணமுதலியன சூழ்க்கப்பட்டன ; அவற்றின்மேலே அட்ட மங்கலம் இலங்கின ; விளக்கு எழுந்தன ; புகை கலந்தன ; ஆயிரத்தெண் மர் கவரிவீசினரென்க. (சுகூ)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சு
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) மங்கலங்கூறுதற்க, மன்னவன், மங்கலநாளைக்கூறுங் கணி வகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறுகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினு னுக வாழ்த்தினரென்க. (சுசு)

உறுத்தி - உறுத்த.

2412. முழங்கினவின்னியமொய்த்தசேதத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டுபொன்னக
விழிந்தனர்திருமயிர்சோற்பரீதி
னிழன்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) இன்னியம் முழங்கின ; ஏத்தொலியும் சிறந்தது ; சாமரை நீர் மையோடேகிழன்றன ; சங்கு ஆர்த்தன ; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப் பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்று இழிந்தாரென்க. ()

2413. பாற்கடன்முளைத்ததேர்பவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்த்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிர்வினைநன்பொற்றூமணைப்
பூக்கடிகோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினர், குலத்தின் தூய்மைக்கு.

(இ - ள்.) பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒப்பவேமென்று வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினரென்க.

'கடிக்கோயில்' என்றும் பாடம். (சுசு)

வேறு.

2414. விரைத்தலைமாலைசூட்டிமின்னரங்கைசேப்ப
வரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிரைத்தனமண்ணுநீர்க்குமாசொடுமுழவம்விம்ம
வரை

(இ-ள்.) வரைத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைதனையாசிக்க மின்னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள் விம்மாசிற்க மஞ்சனநீர் கொண்டுவருதற்கு நிரைக்கப்பட்டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம். (கூஎ)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவர்ந்துபொற்குடங்களார்த்தி
யூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலைக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) நிணத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினர், பூமுகமறைத்த நீரைமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வதற்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப்பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியமும்உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மாலை. (கூஅ)

2416.(க.) இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரோத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்கொற்றவனிருந்தபின்றை
மழைக்கணின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிறவுகைநெய்தோய்த்
தெழிற்குழைதிருவில்வீசமகளிர்நெய்யேற்றுகின்றார்.

2417.(உ) மின்னுமிழ்வைவரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவிவைய
நின்னடிநிழலின்வைகநெடியகுஞ்செல்வனுகி
மன்னுலகாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினரே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கினாத்தெழுந்த அறுகை நெய்யைத்தோய்த்துக் குழை விலைவீச நெய்யேற்றுகின்றவர்கள், இமவானைப்போலே நிலத்திலே நிலைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் சக்கரவாளசக்கரவர்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுலகாயாக வென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினரென்க. (கூக - சூ0)

வேறு.

2418. நீடுநீர்மணிநீரும்மல்லவு

மூடுமின்னனருருநிஞ்சியாட்டினர்
கூடியின்னியங்குழுமியார்த்தவே,

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணிநீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது, அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிரையையும், மூப் பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர் ; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணுவன : "ஆனையே றேனைக்கோ டாற்றங் கரைபுற்று, வான வர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெரியும் வெண்டிரைநீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்துமிதன் மண்ணுகப் பார்." ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிற்றினுச்சி" (சீவக. சுஉஉ) என்றகவியிற்கூறினும். ஊடு - இடை.

(இ - ள்.) இடைமின்னையொப்பார், பூசுநீரனவாகிய அத்தாலும், மண் ணுலும், அல்லனவற்றுலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினர்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவமன்னவன்சென்னீத்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்குடமும்மிழும்பொங்குநீர்
பருதிதன்னெளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்தீங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ : அ, அசை.

(இ - ள்.) சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக் குடத்துநீர், பருதியினெளிமறைய மதிசொரியுங் கதிரையொத்தனவென்க. வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை. (சுஉ)

2420. தளங்குமாமணித்தூண்கணின்றுல்
விளங்குவெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலைசூழ்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்திரு
ளினங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணித்தூண் நான்கிறுல்விளங்குகூடம் ; வெள்ளியால்வேய்ந்து மாலை கூடம்.

(இ - ள்.) கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பணிறுரென்க. (சுசு)

2421 ஆய்ந்தபானிறமாய்பொற்கம்பலம்
கேந்திணரணியேக்துநீர்மையார்.

(இ - ள்.) தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்திலுண்டான நித்திலவிதானத்தின் நிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பனைக்குரியார் அணியை ந்திறுரென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். மானிறவாய்பொறும்பாடம். (சுச

2422. ஈரங்கொன்றபினிருண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழுங்குஞ்சியை
யாரகிற்புகைவெறியிலுலமைத்
தேர்படச்செய்தாரெழுதிற்றென்னவே.

(இ-ள்.) நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழுங்குஞ்சியை ஆற்றினின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்தாரென்க. (சரு)

2423. ஈடில்சந்தனமேந்துதாமரைத்
தோடுன்பயில்வினைற்பூசித்தூமலர்
வீடுபெற்றனவின்றெடென்னவே
சூடினனோசுரும்புண்கண்ணியே.

இடுதலில், விகாரம்; இடுதல் = உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு பெற்றனவென்றது, இவன்சூடிய மலர்பெற்றஅழகு தாம் சூடுங்காலத்திற் பிறவாமைகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலே மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடு பெற்றன இன்றேடென்னும்படி அம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூடினனென்க. (சசு)

2424. மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

(இ-ள்.) மற்றொழில்தான், பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே பரக்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி ஓரம் வில்லிடாநின்ற கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை த்தேயுடைய ஒலிந்த பொலங்கலை அணிந்தானென்க. (சஎ)

2425. உருவமார்ந்தனவுரோமப்பட்டுடுத்
தெரியுமிவர்குழைசுடாவிந்திர
திருவிலன்னதுதார்திளைப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனுமினான்.

(இ-ள்.) எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்தபட்டை உடையாகவுடுத்துக் குழைசுடாத் தார் திளைப்பக் கண்ணிய அவர்க்கு அநங்கனுமினானென்க.

---

* "வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பெரும்பருக்கைத்திசாந்தின், காசறு குவளைக் காமரகவிதழ் பயில மட்டித்து" (சீவக. சூஉஉ) என்றார் முன்னும்.

செயவெனைச்சங்கள், "ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான்" (தொல். வினை. சூ. ஈடு) முடிந்தன. இவளையொழிந்தோர்க்கு அரியனைப் வருத்தலின், அங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவிருழ்வடந்தயங்கநீருறீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்விரைச்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினர்.

(இ - ள்.)மகளிர், வட்ந்தயங்க விரைந்துமேவி அச்சுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித்தெளித்தபின்பு தூபபாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றிவிளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினரென்க.

ஆவி அம் புகை, வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டிரை
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குவெண்மயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசுங்காவல
னிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினர்.

உவரிநீரையுடைய கடற்றிரை பரந்து எழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி; மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். இத்தொகையர், விகாரம்.

(இ - ள்.) இவர் இத்தொகையரென்பதின்றிக் கவரிவீசுங் காவலர் திரண்டாரென்க. (நo)

2428. அறுகுவெண்மலராளாயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிகழுவியேந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினர்மணக்
குறைவில்கைவினைக்கோலமார்ந்ததே.

(இ - ள்.) அறுகையும்மலரையுங்கலந்த நீராலே இறைவனுடையக்
ழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினர்; அப்பொழுது குறை
லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (நுக

வேறு.

2429. ஊனிமிர்கதிர்வெள்வேலுறைகழித்தனபோலுங்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிருமகளையாளைப்
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணிமிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன்னர்மணியணிமிசைவைத்தார்.

(இ - ள்.) ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையுடைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணியிலிட்ட அழகியவணையிலே இருத்தினரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர். (நஉ

2430. வரைவிளைவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திரைவிளையமிர்தம்மேதிருவிழைவெனவேத்தி
வரிவளைமுழவிம்மமணிகிளரொலியைம்பா
லரைவிளைகலைநல்லாரறுகினெய்யணிந்தனரே.

(இ - ள்.) நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே யென்று ஏத்தி வளையும் முழவும் விம்மாகிற்க அவளம்பாலிலே அறுகாலே நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். 'திருவிழைக' என்று பாடமாயின், விளியாக்கி, நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையெனப் பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று ; அரசியல்முற்றுப்பெற்ற நூற்கலையை வல்ல நல்லாரென்க. (நிஉ)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைதக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளணிமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்ணுங்கீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவநுண்ணுசுப்பின்னுள்.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்றிக் காவலன்மகளை நீராட்டினர் ; அங்ஙனம் இரண்டினையும் ஆட்டுதலின் திருவையொத்தாள், அவளென்க. (நிசு)

2432. வான்மலர்நுரைசூடிமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார
மேனையகறுஞ்சுண்ணங்குங்குமமிடுங்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்தீம்புனனடந்தஃதே.

(இ - ள்.) அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலாலிடும் எக்கரா ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக் கொண்டு திரும்புந் நுரையைச்சூடி அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தி வண்டென்று தேனினம் மொய்யாயதனைக் கண் மணிமாலைகுகதிர்ப்பவளத்தூ பிழைப்பாரென்றுரென் ாளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள் 2449. அலர்ந்தாரூர்ந்தும்வட்டணைக்கதிர்முத்த
புலந்துகளனன் னத்தின்னீழலுய்த்திரீயினரே.
திலங்கிமிளைத்தம ாலையுகான்ற பவளத்தூண்காட்டப்பட்ட
மலர்ந்தேதாத்தமல திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதி
(இ-ள்.) பூண்கள் இலங் மறுத்திருத்தினரென்க. (நிசூ)
திருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்தணிந்த
பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினளென்க்கும் நிலாவல்கு

(பி - ம்.)— 1 'சிகழிகை வடிவு குழைமங்கை

மெய்யணிகலன்மாலைமின்னிருந்துகிலேந்திக்

ை

(இ - ள்.) கையாலணிந்தகுழலையும் மாலையையும் மூலையையுமுடைய மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின் மத்தகம்போலும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி, ஈகைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம். (நெ)

2435.

ை

நசாயனங்கையைபபுனைகின்றார்.

(இ - ள்.) கோதையினையும், கட்டபாடையினுமிக்க மெல்லியமொழியினையுமுடைய நங்கையை அழகிய வஞ்சந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால் பொலிவுபெற்று அழகார்ந்த விலாசியும், கையில்வஞையையும் மணியல்குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாகின்றாரென்க.

மைவினைகழுநீர் - நீலோற்பலம். (நஅ)

2436. யானையுளரசன்றன்னணிகினர்வலமருப்பீர்ந்

வான்மணிமுறச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்

தான்முகில்கழிமதிபோற்றன்னுனைறநீக்கினளே.

(இ-ள்.) களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னைப்பதித்து மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்த சீப்பை விலாசிதான் முகிலினின்றுங் கழியுமதிபோல அதனுனைறயினின்றும் நீக்கினளென்க. (நக)

வேறு.

2437. மைந்நூற்றனையமாவீழ்நோதிவகுத்துந்தொகுத்துவ்விரித்துங்

கைந்

ாழுது குை

(

யெந்நூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேந்

)-ள்.) எந்நூற்றிறமுமுணர்வாள், தன்னெழித்தனபோலுங்

நையைக் கலனையையும் புனைதல

யோடேயளந்து ஊட்டிக்கலக்கவாரி முகத்

மிசைப்பலர்வ

ரியணிமிசைவைத்தார்.

கையால் முடித்தாள். குழலையும்

டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சை

றத்தின்.....முடித்தாளென்க.

2438. கரும்புந்தேனும்ம

கரும்புமிலையமழ்

(நஉ

திருந்துதிங்கள்சூழ்ந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்புமுத்தம்மாலைகான்றவிழுப்பொன்மசரஞ்செறித்தாள்.

(இ-ள்.) தீஞ்சொன்மடவாட்குத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்குமிலைச்சி முத்தமாலைகான்ற மகரவாயானபணியை அணிந்தாளென்க.()

2439. கள்ளுந்தேனும்மொழுகுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாயுகிர்ற்கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளுந்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர்றுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

கள்ளும்-களவுகாணும்; "கள்ளத்தாற்கள்வே மெனல்" (குறள். உஅஉ) என்றார். கமழ்தேனும் பொசியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

(இ-ள்.)கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்றன்மையைக் கள்ளும் உமையைக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர்றுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்தாலே இலங்கஅப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து:- எழுதிறற்போலவைத்து. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி.(சுஉ)

2440. காகம்மருப்பினியன்றதோடுங்கலங்கொள்சுறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவிம்திருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசும்பிற்றேவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினளே.

(இ-ள்.) காகமருப்பினியன்றதோட்டையும் கலங்கொண்ட மகரக்குழையையுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னைதுசொரியும் பொருவில்லாத திருவில்லைத்தானுமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற குதம்பையை ஏந்திநின்றவள்ளையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினளென்க.

தேவர், ஈண்டுப் பெண்பன்மை. (சுஙூ)

வே று.

2441. விலங்கரம்டியாருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவளநன்பொன்விரன்மணியாழிமின்னக்
கலந்தின்றுபிணைத்ததோளுங்கவின்வளர்கழுத்துமார்ந்த
வலம்புரியின்றமுத்தமணிநிலாகக்கவன்றே.

(இ-ள்.) வளைந்த வாளரமறுத்த சங்கவளையொலிக்குமுன்கையில் நலங்கிளர்பவளம்போலும் விரலிணைந்த நன்பொன்மணி ஆழி மின்னுதிற்க, தோளிலும் கழுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத், வென்க.

இன், அசை. (சுசு)

2442. மாமணிமுகடுவேய்ந்தமரகதமணிச்செப்புன்ன
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின்கொண்டுபூத்ததத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வாவெழுதினளே.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவள்நிறம் பவழத்தின்நிறமென்றார், பலவிடத்தும்.

(இ-ள்.) காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மை இடங்கொண்டு கவின் பூத்துத் தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்திலெழுதினளென்க. (சுரு)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகைமின்னுநுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன்னாண்வடத்தொடுபுரளநோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டுபாடும்படிகணைமறந்துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்னைவருகிமெய்கரந்தி

(இ-ள்.) பிறரால் சுமக்கலாகாத நாணினையுடைய நங்கையது நுசுப்பு நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும் புரளவணிய, அதனைக் காமனேக்கி மலர்க்கணையை எய்யமறந்து இங்ஙனம் கடியனகாண்கிலனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை விளவித்தானென்க.

அகங்கனனன். (சுசு)

2444. அவாக்கிடந்தகன்றவல்குலணிகிளர்திருவிற்பூப்பத்
தவாக்கதிர்க்காசுகண்டாராவிளையத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குதோறுங்கண்கொளாப்பட்டுடுத்தா
ரிர்விரித்துடுத்ததொத்தாள்.

(இ-ள்.) கண்டாராவிளரும்படி காசுகள் அவாத்தன்மைகிடந்தகன்ற வல்குலிலேசூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைதோறும்பட்டை தானுடுத்தவள் நிறைமதியின்கதிரை விரித்துடுத்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச்சூட்டி. ஆவியை : ஐ, ஔ. கவாய் - கவ்வி. கண்கொளா - இமைதெரியாத. அணிந்தாள்பாடமாயின், விலாசியாக்குக.()

2445. இடைச்(
ம்
புடைச்சிறுபரடுபுல்லிக்க
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரணிந்துநாகத்
துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரியினண்மாஅ

(இ - ள்.) ஒருகூறு கிம்புரிவடிவாய குறங்குசெறி குறங்கைக் கௌவி கெழுப்பரட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பவணிந்து பாதத்திலும் விரலிலும் அணிவனவற்றையுமணிந்த பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்

தோகையை விலாசி தாழ இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலை சேர்த்தா ளென்க. (சுஅ)

2445. அம்மலரடியுங்கையுமணிகிளர்பவழவாயுஞ்
செம்மலர்முதலுராவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
விம்மிதப்பட்டுவீழுலகத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள்ளிட்டாரிவையைத்தெரிவைதானே.

(இ - ள்.) அம்மாலைதான், அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தையுள்ளிட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்துவிரும்பும்படி அலத்தகத்தை எழுதினளென்க.

செம்மலர் - நெற்றிமாலை. (சுக)

2447. வாண்மதர்மழைக்கணேக்கிவருமூலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வராவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச்[1] சிகழிகைப்படியுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாரவ்வளைத்தோளினாரே.

(இ - ள்.) தோளினர், விருப்பமுற்றுத் தம்கண்ணாலே அவள்கண்ணையு நோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ லிக்கும்முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்தற்குரிய ஆண்மையை விரும்பி நின்றாரென்க. (எ0)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களுமருள்வர்மம்மர்கோ
யிருளிலாரெங்ஙனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

(இ - ள்.) அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண்மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி அயனும், காணின், நாம் படைத்தவடிவன்றென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் சேரமயங்குவர்; இத்தன்மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இல்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (எக)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கிமின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கை

(இ-ள்.) பூண்கள் இலங்கி மின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள திருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப் பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினளென்க.

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை கல்வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளுந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றும். (எஉ)

2450. மருடகுமல்லிகைமாலைவல்லவன்
பொருடகத்தொடித்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருடுணித்திடையிடையியற்றிவெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப் புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றுகஇயற்றி ஓரிடத்தேகுவித்ததன்மையையொத்ததென்க.()

2451. கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினமெனக்கலிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுற்சாற்றுகின்றவே.

(இ - ள்.) கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோறற்குவந்ததாதலின், நும்முயிரை உய்யக்கொண்டுபோமின் ;.போனலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலிற் காமினென்று கலிலமுதலியனதாம் தம்வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றன அம, அசை.

2452. அருளிலாரிவடமன்னராயினு
முருடிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையமறைத்தனவாலவட்டமே.

(இ-ள்.) அரிவையைஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன ; அவை, இன்று உருளுகிற திரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக் கருதி, அணிந்த இவள்தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலேயிருந்தன வென்க. (எஞ)

வேறு.

2453. (க)கரும்பேதேனேயமிர்தேகாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலர்மேலணங்கேமழலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலைமயிலேகுயிலேசுடர்வீசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்பூவாய்பிணைமானே.

2454. (உ)அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்தூவியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
இம்மென்கலியாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. கல்லாருறுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகிலில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின் அமிர்து. காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண்தோற்றலின் மழலையையுடையதொருயாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புக ழன்மையின் மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்டாவையென்ப தணர்த்திற்று ; இனி இவள் கொல்லிப்பாவையல்லள் ; மன்னன்பாவையெ ன்றுமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத் தால் மான்.

(இ - ள்.) இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலியார்பலருப், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் தாவியையும் மெல்லமிதித் தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றைமிதியாத நின்னடியைப்பேணி இடுவாயாகவென்று ஏத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (எசு - எ)

2455. தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றூண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தூணெருநூறுய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளின்விரும்பாணிசேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற் றூண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்ந்தபந்தரிலே சமைத்த மணித்தூண் ஒருநூறு ய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளைப்போல விரு ம்பும்படி சேர்ந்தாளென்க. (எஅ)

2456. தேனுர்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட
வானுர்மதிவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குங்
கோனுர்மகடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானுர்கண்ணுமடிபோயமையாராளுரே.

காமன் சிலையையும் தேனுர்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

(இ - ள்.) அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவையு நோக்கி, மன்னராயினுரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினுரென்க. ()

---

* வேமானியரென்பது, விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள தொரு பாகதச்சொல்லாகும்.

வேறு.

2457. வண்டலர்கோதைதவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டுயிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்டுயிர்சிலர்கண்வாழ்கென்றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிரைவேலியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

(இ - ள்.) கோதையை வளர்த்த தாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையும் கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்தாம்படிகோறற்குக்கயிறுரீஇக் காட்டினர்; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களையுண்டு வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க. (அ0)

2458. கண்ணிலுவின்றுகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடிநுசுப்பிற்றீஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்
பெண்ணுடைப்பேதைதீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணினிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைதீர்மை.

(இ - ள்.) இன்று கூற்றினைக் கண்ணுலேகண்டனம்; அதன் தன்மை கூறின், செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறுரென்க. (அக)

2459. அரத்தகமருளிச்செய்தசீறடியனியதம்மாற்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பகோற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனுங்களெல்லாந்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரேமுற்றுரே.

மருளி - மருள. திரிந்தது.

(இ - ள்.) பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சீறடிகளாலே சென்னியிற்குஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்களெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலமென்று அரசர் மயக்குற்றுரென்க. ()

2460. கோவிந்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகூர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செங்கீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிநுடங்கப்போந்து

செங்கீர் - புதுநீர். பூவுந்தி, உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடியையுமுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு, கோவிந்தனென்னுமேருவிலேபிறந்து சீவகனென்னும் செங்கீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடி நுடங்கப்போந்து யாகசாலையாகிய மடுவிலே சிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க. ()

2461. சாணிடைநெடியவாட்கண்டஞையவிழ்குவளைபூப்பப்
பூணுடைமுலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளிவின்மேலு
நாணடங்கிக்கையானைகழுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையாவுசேர்ந்ததிங்களொத்ததன்றே.

(இ - ள்.) முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதே வருத்தத்தின் மேலும் நாண் அடுதலாலே நடுங்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலருகின்ற குவளைபோலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்த தோற்றம், விசும்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்தோன்றுதலின், அலர்கின்றுற்போன்றதென்றார்.()

2462. (க) மூத்துமிழ்திரைகளங்கமொய்கொள்பாதாலமூத்தீ
யொத்தனவேலைவேள்வியொலிகடனென்குநாண
வைத்தநான்மறையுநீந்திவான்குணமென்னுஞ்சாலி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்விளைத்துமெய்கண்டநீரார்.

2463.(உ) தருமணற்றருப்பையார்ந்தசமிதையிம்மூன்றினுஞ்
விரிமலரணிந்தகோலவேதிகையியற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்ந்ததூப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினீரினியரோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம்; என்றது, வடவாமுகாக்கினியை; கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீரைவாங்குதலின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினர். குணம், ஆகுபெயர்.

(உ) தருமணல் - தண்டலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்ற மணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமிலக்கணம் குறைவற்றசமிதை: என்றது, பருதிகளையும், வேண்டும் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக்கற்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம்பிலும் சூழவைத்துப் பருதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலே வைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்பது பிரணீதாபாத்திரமும், புரோக்ஷணீபாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்ததூபம் பெய்தென்றதனாலும், மேலிற்கவியில் " ஆன்பாலவி " என்றதனாலும் மதுபர்க்காரத்தமாக வைத்தலை. * " ஸம்ஹதாயவராயஸஃவ்ருதெ
ஷ்வாஜிநாதூவயஶ்ஜுஃஹ்வஶ்வகும்| ஷ்ரவ்ருதெஷ்வவிவாஹ
ஃஹோதரெ வாவகோவியிவநுஃயூவக்ரூஃ|| " என்று விவாக
வேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்கங்கூறினர்.

---

* கபர்த்திகாரிகையென்பர்.

(இ - ள்.) திரைகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் மூத்தியாகவும், ஒத்தன வாகியகரைகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடலன்கும் ஈணும் பழுவைத்த ஈன்மறைகளைநீத்தி ஈற்றெழிலாகிய சாலிநெல்லை வித்திச் சுவர்க் கத்திற்பத்தைவிளைத்து வீடுணர்ந்தநீராராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்மூதலியமூன்றினுலுமியற்றி இருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியக லிலேநெய்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகிய இடங் களிலே வைத்தாரென்க. (அரு - சு)

2464. நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்மூழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
மூற்பெரியாணையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாசுஹோமார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணார்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலந்தது. மூற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பையான்முடிந்து-பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரிவரையென்றது, தண்டிலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத்தெற்கில் விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கே முடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலுங் கீறுகின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினரென்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்குமூன்றுகீறுதல்தோன்ற மூன்றென்றெழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென்றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டாவன : தென்கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியிலும்வைக்கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

(இ - ள்.) நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து மூடித்து வரையையுங்கீறிச் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அள)

2465. மந்திரவிதியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைசூழ்ந்து
மூன்றுகாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர்தருப்பைதன்னுன்
மந்
சந்தித்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவிதியின் - வேதோக்தமானபடியே. முனையென்றது, நறுக்கி நெய்க்குள்ளேபோகடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனை முதிர்ந்தநெய்யென்க.

(இ - ள்.) தருப்பைநுனியை நறுக்கியிட்ட நெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப்பையைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னுலே இருகையாலும் இடையறாத படி மூக்கால்மண்ணி, அதனைச் செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்தீக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோக்தமானபடியே தியானித்து; தியானித்து (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிதைநாணுன்
கெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புயெய் சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிவலஞ்சுழன்றெழுந்ததென்ப
தெண்டிசைவேவியெங்குந்திருவிளையாடமாதோ.

(இ - ள்.) சமிதைபதிணைறையும் நெய்யையும் சொரிந்த அளவிலேசாண் மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற்றைக் கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு விளையாடவலத்தேசுழன்றெழுந்ததென்க.

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை. (அக)

2467. கரையுடைத்துகிலிற்றேரூன்றுங்காஞ்சனவட்டின்மூன்நீர்த்
திரையிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுவுஞ்சங்கு
முரசொடுமுழங்கியார்ப்பமொய்கொள்வேன்மன்னராற்ப
வரசருளரசனுய்பொற்கலசநீரங்கையேற்றூன்.

(இ - ள்.) வெண்டுகிலிற்றேரூன்றும் பொன்வட்டுப்போலே, கரையையுடைய மூன்நீர்த்திரையிலே பிருகற்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரசரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றலைவன் அகங்கையில் நீரையேற்றூனென்க.

ரியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளட

னம் கூ, (கூ0)

2468. குளிர்மதிகொண்டாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிர்புரைகோதைதமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமிசேறினனே.

(இ - ள்.) நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றாற்போலே கோதைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்கையைப்பற்றி எரியைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினனென்க.

தளிர்புரைகை. விடுத்து - விடுக்க. அநந்தரமுள்ள ஓமங்களையும்பண்ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்கால்வைத்ததும் பெற்றும். கட்டில் - விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியானகூத்தும் ஆலத்தியுங்கண்டு அருந்ததிகாணப் போமளவுமிருக்கும்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

2469.(க)விளங்கொளிவிசும்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூத்ததோலமலரடிதழீஇயபின்றை

ர்க்கலந்

ானை.

வேறு.

2470. (உ)பொன்னங்காழிற்பொலிந்தாழ்த்துவிதானம்புனர்த்துதேன்
மன்னுமாலைபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்தூவியடர்பஞ்சியவிர்மயிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படித்தார்பாவைமார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

(உ) பொற்காம்பிலே விதானம்புனரப்பட்டு மாலைதாழப்பட்டுப் புகை மல்கிய மணவறையிலே தூவிமுதலியவற்றாற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா ரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுதற்குச் சமைத்த முத்துப்பந்தர்.

(இ - ள்.) அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக்கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடிசிலேயேந்தக் கண்ணற்கண்டு பாவைமார் படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்த தன்மையை ஒத்தானென்க. (கூஉ - ங)

வேறு.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெளிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கிணை
ரொளிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனர்.

(இ - ள்.) தழைத்த மயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனர், பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன ; நெருப்பின்கண் வேதற்குரியமயிரை வேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன; நுண்மையாற் கண்கொ ளாதனவாகிய எளிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா ரென்க. (கூச)

2472. விழுத்தகுமணிச்செவிவெண்பொற்கைவிரை
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர்துளும்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டுகண்டனையகண்ணினர்.

(இ - ள்.) கண்ணினர், மணியாற்செய்தவளையினையும் வெள்ளியாற் செய்த தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழித்படும்படி இரண்டுபக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கூரு)

வேறு

2473.(க)அங்கருங்காலிசீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்கவிவிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே

னெங்கணுங்குளிர்த்தவின்னீரிளம்பசுங்காயுமூன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டிதத்தையலார்கைசெய்தாரே.

2474.(உ) கைசெய்துகமழுநூறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தருன்குணர்ந்தீராரின்முகவாசமூட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலைப்பெருமணிச்செப்புஞ்சுண்ணந்
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொடுகடற்பவளச்செப்பும்.

2475.(ங) தாமணிகானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தூமணித்துகில்களார்ந்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புங்
காமநீர்க்காமவல்லிகவின்கொண்டுவளர்ந்ததேபோ
ணுமவேனெடுங்கட்பாவைவயப்பணவேந்திணரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கருங்காலிமரத்தைச்சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக் கலந்தகாயும் பழுக்காயும் தேன்போலே மெய்ம்முழுதையுங் குளிர்ப்பித்த இனியநீரையுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுதலியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தம் களி - தமக்கு இயல்பாகிய களி.

(உ) கைசெய்யப்பட்டுக் கமழும் சுண்ணம்பும். ஊட்டி - கூட்டி. தொயற - குறைய.

(ங) தாமமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடிவாகிய விளங்குசெப்பு.

(இ - ள்.) நன்குணர்ந்தீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காமவேட்கைபொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும் வெற்றிலையினையும் நாற்றமையும் இனிய முகவாசத்தோடுகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும்பாவை மற்றும் விரும்புவனவற்றையும் ஏந்திணரென்க. (கசு-அ)

2476. விரிகடல்

குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுசிந்திக்கலிங்குகடிறத்தவன்றே.

(இ - ள்.) சிவகணங்கிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய மின்னேமின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லேவீசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங்குளம்நிறைந்து கண்ணுகிய கலிங்குகள்மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது, அவன்விளைவித்த காமவின்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர்தனவென்றவாறு. புயல் - நீர்; "புயலன் றலர்சடை யேற்றவன்" (திருக்கோ உசo) என்றார். (கக)

2477. தோக்கையந்துகிலிணடன்றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வெண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்முருழக்கைநந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயிணமேள.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு கோபமும், தார் தூசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்துநிற்கும்.

(இ - ள்.) சீவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலை களாகிய யானைகள் மூதற்பொருது சிவந்தன ; அதுபொறுதே அச்செல்வன் தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை, நைந்து, பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின் தன்மையளாயிணளென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினர். இடுகொடி முலையென்க. (கoo)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துழுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிறற்சிறகுநாணவகுத்தசாந்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அழியிலே ஏற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல் தகச்செய்த காம்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

(இ-ள்.) பொற்றகட்டை நறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச் சிலியின்சிறகுநாணவகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத் தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (கoக)

வேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சாந்தமாகமெழுதித்தகைமாமல
ராய்ந்துசூட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

(இ - ள்.) அவள் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தையெழுதி மலரைச்சூட் டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனைக்கருதி அவளுடையநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலுங் கண்களாலே அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று. (கo2)

2480. மணிசெய்வீணைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவளக்கொடி
மணியுழுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாளே.

பாண்டில் - தாளம்.

(இ - ள்.) கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடியகீதத்தைச் சாயல் கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன்றப்பாடியபாட்டினைச் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார்; அதுபாடுதல்மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றற்போலவும் நின்றது. (கஎ)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின்குரன்மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்வினைத்தாளெனத்
தத்துநீர்த்தவளைக்குரற்கிண்கிணி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

(இ-ள்.) அவன்புணர்தலால், தவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அந்நிலையையுணர்ந்து அவள்புணர்தலால் இன்குரல்மேகலையும் காதலிவித்திதமக்கு வருத்தத்தை வினைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியையீக்கி. (கஎ)

2482. ஏந்திநாங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுங்கோலினைஞெகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிந்தன
சாந்தமேந்துழலையாள்கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்து.

(இ - ள்.) இருவரும் வேறுவேறுகநிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்தலின், அவளணிந்த கலங்கள்தாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடுகின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுங்கோன்மன்னனுய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவேமென்றுகருதிஞற்போலே ஒலியவிந்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமென்றேகூறினர். (கஏ)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவிளையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவனைமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வனைமார்பன்
கூடுமயிர்களையும்வகைகூறலுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அரனும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்தசம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற் கற்பம் அறுதியாகவிருந்து முத்தியெய்துவரென்பதனால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம்.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்கமாம். கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பு; வரையிற்றுதைந்தமின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வகாந்த மார்பு.

(இ - ள்.) கோதையுடனே உலகினவர்போலே விளையாடுமார்பன் இலக்கணையுடனேகூடுவதாரு மயிர்களையுஞ்சடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனென்றுரென்க.

நாலாநான் அரசர்க்கு மயிர்களைதல்முறைமையென்றுகூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (கoசு)

2484. உச்சிவளைவளர்ந்தினைமையொழிந்தவுயர்திண்கா
ழிச்சவியவல்லவெனவெழுதியவையுன்றிக்
கச்சுவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்.

(இ - ள்.) வரையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றின காம்புகள் இப்படி அழகுடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (கoஎ)

2485. மூத்தகநிறைந்தமுளையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவும்படமாதோ
வொத்தகலமெண்முழமென்றேதிகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினூன்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானை.

(இ - ள்.) நூன்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்த அகலம் எண்முழமென்றேதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடுவே திருவுமாகக் கோலஞ்செய்தாரென்க. (கoஅ)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிணியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செங்கினைறைத்தூண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலிவேற்கணைவரைமைத்தார்.

(இ - ள்.) வேற்கண்ணைவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செங்கெல்லை வளமைப்படநிறைத்து அவற்றிலே அறகையணிந்து இங்ஙனம்அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (கoக)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவார்முடர்கணெடி
பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப

யங்கயற்கணிணைவயர்கடென்கிழக்கினின்றார்.

(இ-ள்.) அரிவையர், தம்மை மணியாலே புனைந்து, புனர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்திழக்கேகின்றுரென்க.

1 திருவாரென்றது, சாமரையடியை. இனி, கும்பத்தோடேபுனர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரைகூறிற்றென்றுமாம். (கக0)

2488. வெள்ளருவமாலைவடகீழிருவர்மின்போ
லொள்ளருவவாளருவினின்றனர்தென்மேல்பா
லுள்ளருகநோக்கியுயருழுத்தகலுமேந்திக்
கள்ளருவமாலையவர்கைதொழுதுநின்றார்.

(இ - ள்.) வெள்ளியவடிவையுடைய யாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவி வடகிழக்கேநின்றார்; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடைய மகளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினனெஞ்சருகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொழுது தென்மேற்கேநின்றுரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர்சோறுதுளும்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிருந்தவயிர்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவரையகலத்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரழுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ.

(இ - ள்.) மூங்கிலரிசி முதலியன துளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசையிலே ஆரவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்கு, பட்சபாத முறைமையாகத் திருமகணோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சியின்மேலே வடநந்தனவென்க.

'உறைகருவி' பாடமாயின், வாரம் உறைகிற கருவியென்க. (ககஉ)

2490. பாலுரையிலெய்யவணைப்பைங்கதிர்கள்சிந்தித்
தானிரவிதிங்களொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேனிரைசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வாலுயரவோங்குகுடைமன்னர்பெருமானே.

(இ - ள்.) இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசார்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோடே பொருந்தி இருந்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல். (ககங)

வேறு.

2491. குளநெண்முன்றிற்கணிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா
னிளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி

(பி - ம்.)—1 'திருவார்ந்ததென்றது, சாமரையை ; வகாரம்'

(இ - ள்.) குளகெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச் சொரிகின்ற சோலையிடத்தே மணி எரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகாய்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி காவிதனுயினு னென்க. (ககச)

2492. (க)ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முளையாய்வழித்தோன்றிஞன்
ரேய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினன்
வேந்தன்றன்ஞற்களிற்றூர்திசிறப்பொடுமேயினன்
வாய்ந்தகோலமுடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறனன்.

வேறு.

2493. (உ)நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைகள்காதிணன்றுபொன்னூசலாடப்
பைத்தரவல்குற்பாணைவகாகதீர்செரியப்பாங்கின்
வித்தகன்பூசிவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன் றினன்; தொக்க நூற்கேள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதொரு நூலும் கண்டான்; அரசனுலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றன்; அழகுடை யான்; தன்தொழில் மிகுதியால் காவிதர்க்கேறனன்; வித்தகன்; அவன், ஒருபாவைபோல்வாள், நித்திலவடமுதலியனதாழக் குழையூசலாடக் கரகத்தி னீரைவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்பூசி வேந்தனவணங்கினனென்க.

வேந்தனுக்கு : கு, உருபுமயக்கம். (ககஞ - சு)

2494. நச்செயிற்றரவினேக்கின்மன்னைநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காட்டவாழியரூழியென்ஞ
வச்சுதங்கொண்டுமன்னைமுடிமுடித்தெளித்துநங்கை
யுச்சிவண்டமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினனே.

(இ - ள்.) அரவினேக்குப்போலே உன்படைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிரவண்ணன்காட்ட ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசி யையும் கைக்கொண்டு மன்னைமுடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவணனைக்கூறினன். (ககஎ)

2495. வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்ந்த
நோக்கலனுனித்துநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினனே.

(இ - ள்.) நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னுற்சமைத்த மங் கலமானகத்திலையெடுத்துமூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிறிதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே

' - பொருந்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (அ)

2496. ஆய்ந்தபொன்வாளீக்கியவிர்மதிப்பாகக்கண்மேற்
காய்ந்தவாள்கலப்பத்தேய்த்துப்பூநிறீஇக்காமர்பொன்னூண்
டோய்ந்ததன்குறங்கில்லைவத்துத்துகிலினிற்றுடைத்துத்தூய்தா
வாய்ந்தனைகப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினானே.

(இ - ள்.) உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃ கும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுங் கல்லிலே தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலே சிறுத்தித் தன்துடையிலேவைத்துப் பின்பு சீலை யிலே துடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புரட்டி உற்றது தெரியாதபடி முகத் தைத் தீண்டினனென்க.

1 "பூவைநிறுத்தியிட்டு" என்ப. குணிதவின், பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (கஙஙூ)

வேறு.

2497. ஏற்றியும்மிழித்தும்மிடையொற்றியும்
போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக்
கூற்றனன்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
றோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

(இ - ள்.) ஏற ஒதுக்கியும் இழிய ஒதுக்கியும் மடுவுதிரந்தும் கூற் றனன்முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க. சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.()

2498. கோதைதப்பாரத்திணைஇக்தன்னுணீஇ
மேதிலான்முகநோக்குமினிவிணும்
பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

(இ-ள்.) மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவி தன் முகத்தைநோக்குகின்ற இனிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை ஏதமின்றும் படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்
வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினன்.

(பி - ம்.)—1 'பூவுதிரத்திண்டி', 'பூவுதிரத்தீட்டி'

(இ - ள்.) சிச்சிலிக்குவெருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்திஞனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த திருவில். (கஉஉ)

2500. ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைங்
தோருமொண்டிறற்கத்தரிகைத்தொழி
னீரிற்செய்தடியேத்துபுநீங்கிஞன்
ரூரன்மாலைத்தயங்கிணர்க்கண்ணியான்.

தான், சுட்டு.

(இ - ள்.) தாரன் கண்ணியாஞகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்தியைநீக்கிக் கத்தரிகையாற்செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்திநீங்கிஞனென்க.

ஏ வ று.

2501. அன்னைப்பெடைநடுக்கியசைத்துதேற்ரூகடையாளரு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலைவெள்வேண்மறவோனு

பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையை அஞ்சுவித்து இளைத்து நடக்கின்ரூளை ன்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளரும் மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தே நீரையேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தா ரென்க. (கஉச)

2502. எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமூலைக்கிழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசுப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிந்தாரம்மமணிவடமே.

(இ-ள்.) இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ் வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தஇடத்தையுட் பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய மூலையின்கீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கைதள ருகின்ற நுசுப்பிற்கு, இவ்விடத்தைவிடுவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண் டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விழுந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங் கினைக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்த்தவேல். பாவையதுநுசுப்பு. நல்கூர், அடை. (கஉஎ)

2503. சுடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
தெடுநன்னிமிராவிநாறுநெய்தோய்தளிர்மேனி
துடிநுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவர்வாயேழைமலர்மார்பன்
கடிகை

(டி - ம்.)—1 'ஏந்துமண்ணுழிப்டொன்னும்'

(இ-ள்.) மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலேசொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே [illegible]னன்க.

எழுந்தவும் பாடம். (கஉசு)

வேறு.

2504. வழங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைதொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார்.மட்டுஉகாகிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுகுத்தற்குப் புழுங்குவதொரு கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினர்; புழுக்கம், வேட்கையாற்றோற்றுமென்க.

(இ - ள்.) தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்: தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகத்தை உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழைய தன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கிஞளென்க. (கஉள)

2505. தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமனப்பணைக்கள்ளுகவைகினர்.

(இ - ள்.) சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்மூடம்பென்று உணரு மூணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய் மயங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினரென்க. (கஉஅ)

வேறு.

2506. மாதர்தன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லான்
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம
பேதைமையிறையுள்ளியழுபவர்ச்சேர்தலென்றுள்

(இ - ள்.) அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையாளுய்க் காதலித்திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறரைநினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமைகாணென்றுள்; அவ்வளவிலே வருத்தமிகுதலிற் கண்கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉக)

2507. நாறுசாந்தழித்துமாலைபரிந்துநன்கலன்கள்சிந்திச்
சீறுபுசெம்பொனுழிமணிவிரனெரித்துவிம்மா

வேறியுமிழிந்துழுழுழ்புருவங்கண்முரியவொந்து
தேறுநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றுள்.

(இ-ள்.) சிறுநின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரிக்து விம்மிப் புருவங்கள் ஏறியுமிழிந்தும் முரியும்படி நொந்து முகம் வியர்த்துநின்றுளென்க.(கஉ0)

2508. இற்றதென்னுவியென்னுவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ
லுற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுகுத்தவன்றே.

(இ-ள்.) திருமகன், வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றுளென்றுணர்ந்து இற்றது என்னுவியென்னுச் சீறடியைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுகுத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க ; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிதுகரியநீர்மையையுடையமுத்தம்சிந்துவனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுகுத்தன ; ஊடல் முழுதுந்தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடறீர்தலுறவெனத்திரிக்க. "பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் நப்பினை, னென்றடி சேர்தலு முண்டு" (கலி. அகு) என்றுராகலின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதழுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்தாது. "இளிவே யிழவே" (தொல். மெய்ப்பாடு. ரு) என்னுஞ்சூத்திரத்தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், "கயமலருண்கண்ணுய்" என்னுங் (நுஎ) கலியில், "தானுற்ற, நோயுரைக்கல்லான் பெயருமன்***சே யேன்மன் யானுங் துயருழப்பென்" என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இனிவரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினாற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இனிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றுகொள்க. வணங்குதல் - அவற்கு இனிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை ஈண்டுக் கருணை. இதனால் ஊடறீரக் கருதினளாம். (கநக)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்துகுலாய்க்கொழுந்தின்றகொம்பே
கண்டுகண்கரிந்துநீராயுகுவதுகாக்கலாமே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பென்றேன்காள்
வண்டுகாள்வருடிநங்கைகவர்ந்தமொழிமினென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இடமென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தினுதற்குக் காரணமானகொம்பே ! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுகுவதனை நீ அறியாது காக்கலாமேயெனவினவினான் ; ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறக்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு பிறந்ததனின், அவள் உந்தரங் கூறுமையால் தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து,தேன்காள் ! வண்டுகாள் !

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்விளைவை நுமக்கன்றி வேறு யார்க்கு உரைப்பேன் ; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலவருடி வரந்தரும்படி கூறுமி

சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிதைத்து நிறை யழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனுகாமை நெஞ்சினைநிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மை யெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்குழுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில்வந்த புள்ளைநோக்கி, இனி நுமக்கு எளிது ; நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான் ; ஊடற்குக் காரணமின்றி யும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினுனுகலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்
காவலன்மடந்தையுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை
பாவையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்மூட்டாமே.

(இ - ள்.) பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட் டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து, தம்மிற்றும் யாமும் கம் சேவல் இந்நனம்வணங்கி ஊடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம் ; இதுகண்டும் அருளாத இவள்மனம் கல்லோ ? இரும் போ ? அறிகின்றிலமென்றன ; என்று பின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய் ! பாவாய் ! இவன் சிறிதுந் தவறிலன் ; இனி நீ அருளாயென்று இரக்கக்கட வேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அவ்வூடறீரக்கருதியதன்மை தாமுணர்தறேற்றுமையின், இவ னிறந்துபடுமெனக்கருதி இந்நனங்கூறின. (கஉஊ)

2511. பெற்றகூழுண்டுகாலுந்தம்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
[1]மூற்றினைமைசொல்வினங்கைமூன்றுநாளடிசில்காட்டாள்
பொற்றொடிதத்தையீரேபொத்துநும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

(இ-ள்.) அந்நனம் உசாவின அளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வருங் காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய் ! யாம் பெற்றசோற் றையுண்டு காடோறும் கூட்டிலேபினைப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம் ; இத்தன் மையேமாகிய யாம் முதுக்குறைமைகூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை மை க்கு மூன்றுநாள் அடிசிலைக்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே ! நும்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது, இழிவுசிறப்பு. (கஉச)

2512.(க) பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபரவிஞற்கு

வ

(பி - ம்.)—1 ‘ ’மை’, ‘முற்றன்மை’

மொழிபடைக்களிறுபோலவுயங்கவுழுருகிநோக்காப்
பிழிபடுகோதைதோலாம்பெண்டிரைக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513.(உ) ஈன்றதாயாணுமாகவிதனைக்கண்டுயினாவாழே
ஞன்றியான்சாவலென்றேறலக்கினிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டுநக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
ருன்றவனுரப்புல்லியணிகலம்பரவினனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிழிபடுகோதைதோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக் கொள்ளப்படும் கோதைதோலையாம் பரத்தையர்; தம்மியல்புகெட்டுப் பொருள்வேட்கையால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக் கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்து வாங்கினற்போல இவர்க்கும் பொருளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

(உ) இதனை - இவணிறந்துபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் - இவட்குப் பிள்ளையாகிய யானும்.

(இ-ள்.) நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே வேல்தைத்துநின்ற களிறுபோற் கணவன்வருந்துவும் நெஞ்சுருகாத பரத்தையர் தன்குடிப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழியோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே வேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நிகழ்ந்தவிதனை யான்கண்டு உயிர்க்கொண்டிரேன்; யானும் இங்ஙனம் மான்றவளைப் பெற்ற தாயாந்தன்மையேனும்படி நான்றுகொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாலே கழுத்தை யாப்ப, அவள் இதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக்காள்; அதுகண்டு அவனைமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லிலைத்தைப் பரவினனென்க.

(உ) வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையேனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவளைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி; கொடுமை-வலியச்சாதல். (கஉ-சு)

வேறு.

2514. நிறையோதரீர்நின்றுநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கணெக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்ணெறிவ்வாயேனுங்களித்துகுதிநின்
வண்ணமிதுவோமதுவுண்டார்சேரியையோவாழிலேம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துகுதி-தேனை உட்கொண்டு அலர்தி; செருக்கிச் சிரியாநின்றாயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியும் தோன்

(இ - ள்.) நீலமே! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேநின்று உயர்ந்ததவத்தைச்செய்யினும் இவள்கண்ணை ஒவ்வாயாய்நின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத்தாழ்வில்லை; நின்வண்ணம்யாது? கரும்புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும்; அஃது ஒழிந்து கள்ளுண்பார்சேரியிலே நிற்றலின், இக்குணமும் பட்டதோவென்றுணென்க.

இஃது, "அறுசீரடியே யாசிரியத் தளையொடு, நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே" (தொல். செய். சூ. சுசு) எனச் செய்யுளியலிற் கலிக்கு அறுசீரடிவிதித்தலின், 'வாழிநீலம்' என ஆசிரியத்தளைபெற்ற அறுசீரடிகள், 'கண்ணெவ்வா யேனுங் களித்து நகுதிநின்' என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த அகநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டளையும் விரவும். "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, நூனவில் புலவர் நுவன்றனரே." (மெ. மெ. கருரு) என 1 அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதிகூறலின் ஓசை துள்ளியவாறுமுணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கவியிற்கூறினும். (கஉள)

வேறு.

2515. பாண்குலாய்ப்படுக்கல்வேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதாரைவைத்தாரென்னுரரென்றுநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தங்கைகளைமுகவமுதமீந்தாள்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனாற்கே.

(இ - ள்.) நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப்படுத்தல்வேண்டா; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையில்லாதாரை வளர்த்துவைத்தார் என்னை இளிவராவுரரென்றுநக்குக் குன்றனாற்கு அமுதத்தை ஈந்தாளென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கூறினாள். (கஉஅ)

2516. கலங்குவித்தனையமாதர்கன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையகம்பிகவர்ந்திடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புகொந்திரங்கத்தேன்ரூர்பரிந்துதேனெழுந்ததன்றே.

கலம்-மகளிர்கலம். புலம்புவித்து-அவசமாக்கி. பகைப்புலம்புக்கவேந்து போலே அருளின் நீங்கிக் கவர்ந்திட. கலம் பலதிலங்களிற்பிறந்த பலமணிகளையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்களெல்லாம் தான்சேர்ந்தானென்றார். பரிந்து - பரிய.

(பி - மி.)—1 'வகைநிலைக்கொச்சகம்'

(இ-ள்.) நம்பி, மாதர்கலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பு இரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்ந்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பி கலத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (கஙக)

2517. திருநிறக்காமவல் ...துப்
...பா
லருநிறக்குருசின்மார்பத்தசைந்தனளலங்கல்வேலு
நெரிபுறத்தடற்றுவாளுநீலமுங்கர்த்தகண்ணுள்.

நெரிபுறத்தடறு-சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடத்துவாழும்' என்றபாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியஅலர்த்தின நீலம்.

(இ - ள்.) கண்ணுள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டு பூத்துக் கற்பகத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குருசின்மார்பிலே அவசத்தாலே தயின்றுளென்க. (கசo)

வேறு.

2518.(க) மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னைதோளாசசீயழும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்
கணித்தாள்களேழ்கழிந்தகாலையே.

2519.(உ) சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசுந்தர
மோட்டியொண்பொனூலொங்குதாரொடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டுமுத்தொளிர்வடம்வளாயினர்.

2520.(ங) பானுரையய்யனைபந்துகிலணிந்
தானிரையினத்தலங்கலேறனன்
மானிரையினம்மருளநோக்கினு
நூயிருணுமொருவனுயினன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) சூட்டு - பூ. சுந்தரமோட்டி - சிந்துரப் பொடியைப் பூசி.

(ங) அலங்கல் - மாலை.

(இ - ள்.) மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்றவளவிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழுங்கழிந்த எட்டா நாளிலே, ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினர்; அவர் வளைத்தன்பின், ஏறனன், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனையினனென்க. (கசக - ங)

2521. சுரந்தைதன்மகன்சுடர்பொற்சூழித்தே

தருந்தனன்னகையாணையேறினன்
குனிந்தசாமரைகுளிர்சங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) முன்பு சுருந்தைதமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது சூழியினையும் சாரியுமதத்தினையும் அருந்தினையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையையேறினன் ; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின ; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசசு)

வேறு.

2522.(க) இரும்பிடிநூறுசூழவிறுவரைநின்றதேபோற்
கரும்பொடிகாய்கெற்றுற்றிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
சுரும்புசூழ்மதத்தசூளாமணியெனுஞ்சூழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்மூடமிதித்தேறினனே.

2523.(உ)சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிர்வெளவல்வேய்ந்து
வட்டநல்வைரம்வாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சுட்டதற்கரியமுத்தின்மெருத்துவாய்நாற்றமுங்கீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பருதியொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏறினன், தொழிற்பெயர் ; சுட்டு.

(இ - ள்.) கரும்போடே கொல்லைத்துய்த்து நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரிய வ்வரைநின்றாற்போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற சூளாமணி யென்னும் யானையை மன்னர்மூடியை மிதித்து ஏறினனவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தைநிரைத்து அதன்மேலே முத்தமணிகளையழுத்தி விலையிடுதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதொரு குடை நிழலிலிருந்த பருதியை ஒத்தானென்க.

யானையின்பெயரும் ஏறினமுறைமையும் முற்சூரைமையின், பிற்கூறினார். (கசஞ - சு)

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநிரைத்தனமன்னர்சூழ்ந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன

கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன ; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலே ஏறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச இயம் ஆர்ப்பப் படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசள)

2525. அடிநிலமுறுதணியருவருத்தமரிஞலித்
திடுமெயிர்சிறகாகவெழுந்துமேற்பறப்பபோலப்

பகுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனகிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படை சூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) அமரில் வந்து ஆலித்து அடங்கிலமுறுதலை அருவருத்து இட்டமயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்து செல்கின்ற மாப் பரந்தன ; தேர் நிரந்தன ; இடைவெளி இன்றும் படி வேழம் ஈண்டின ; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணிறத்தற்குவமை. (கசஅ)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையின்றகுரும்பையுஞ்செப்புங்கொன்ற
விழைமுலைத்தடத்திரடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்கணபெயல்கடற்பெய்தன்ன

(இ - ள்.) மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி அரவம் ஈண்டுதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி. கடல் பழையவொலிக்கும் பெய்தல் புதியவொலிக்குமுவமை. (கசக)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குழாத்திரளுங்கொழுநறும்புகையிரளுந்
தெள்ளறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளிரளும்
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே.

(இ - ள்.) சூலம் தெளிந்த நீர்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின கொடித்திரள்முதலியவற்றிலே கதிர்மறைதலிற் பாவைத்திரள் பகற் பொழுதைக் காணுவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம். (கரo)

2528. பைந்தொடிமகளிர்பாங்கர்பரிந்துநூல்சொரிந்தகாசு
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சிறையன்னிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்றேம்பத்தாமேதிருமணிகக்கவன்றே.

(இ - ள்.) கணவர் ஊடினமகளிர்மேகலையைப் பற்ற, அதுபரிதலின் நூல்சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்தைச் சேராவாயின ; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்மையின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற் போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளர்ந்தன. (கருக)

2529. வெள்ளைமைகலந்தகோக்கிற்கிண்கிணிமிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றேருடீழத்

)யதோற்றந்தொகுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணெய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார்; "பேதையல்லே மேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென" (அகநா. எ) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பலபருவத்தையுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அது மூதனூல்களிற் கூறுமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறுமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியனூல்களிற் கூறியவிதி இதற்காகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்

(இ - ள்.) வேட்கைபிறவாதமகளிர், தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே கர்ண டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கிணியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தாற் காமன் காமத்தினின்பத்தையே நுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணெய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாரைக்கூறிற்று. (கஉஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றுன்முலையிரண்டுமாகி
முன்னரேவளர்கின்றுற்போன்முகிழ்முலைமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிறீஇவைத்தபோலப்பெதும்பையர்வித்தும்பிநின்றார்.

(இ - ள்.) பெதும்பையர், கர்மன் தன்னீதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டுந்தாளுகி வளர்கின்றுற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றரென்க.

போல் முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், "திரையெறிதல்" போனின்றது. பின்னும் தலை நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றரென்றது, சேரநிறுத்திரைற் போல நின்றமைகூறிற்று. இனிக் காமன்றன் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றுற்போலே நின்றரென்றுமுரைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று. (கஉங)

2531. அணிநிலாவீசுமாலையரங்குபுல்லெண்ணப்போகித்
துணிநிலாவீசுமாலைப்பிறைநுதற்றோழிசேர்ந்து
ம மங்கையர்மயங்
பணிநிலாவீசும்பைம்பொற்கொடிமணிமலர்ந்

(இ - ள்.) ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் கின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப் பிறைபோலும் நுதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்த தன்மையை யொத்தாரென்க.

பணிகொடி-ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்ற கொடி; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினரைக் கூறிற்று. (கருச)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசாந்தின்வனமுலைநோக்கினரை
யுள்ளுயிருண்ணுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக்

உதிராலே எழுதின முலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாற் கருகியென்றற்போலவும் தோன்ற. மாலையில் தேனினது மணத்தையுண்ணு மயிர்.

(இ - ள்.) செறிந்தஇருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலி வையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினரைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்த கதுப்பை ஒருகையாலே ஏந்தி நிறைந்தா ரென்க.

இனி, கதுப்பைபேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம்.

இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கருஞ)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமாந்தர்மாண்புபோன்மறைந்துவண்ணப்
பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்

ரட்டுங்தேனணிந்தமாலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதாரு பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை யொத் தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா நிற்கவும் சிறிதுதோன்றுறவென்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், மேகலைதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப் புது மையை மறைந்துநுகர விரும்பியேயின்றாரென்க. (கருசு)

2534. பெரும்பொருணீதிச்செங்கோற்பெருமகனுக்கம்போலப்
பரந்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழா
லரும்பொருணீதிகேளாவரசனிற்சுருங்கிநந்து
மருங்குலொன்தொழியவீதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆக்கள், அசைகள்.

(இ - ள்) தன்மேலேயிருந்து பெருமகளுக்கம்போல மார்பு இடமின் ருும்படி பரந்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இது முதலிய மூன்றுகவி பின்புவந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கருள)

2535. செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மாந்தர்போல
வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்ணுர்.

(இ - ள்.) கண்ணுர், தமது நுசுப்பு மிடித்தார்க்குச்சுற்றமின்ருயிருந்தென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப்பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாத நீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார் ; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கருஅ)

2536. கார்வளர்மின்னுவீசுங்குண்டலங்காய்பொன்னேலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க
ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினுர்தமாழைவாண்முகங்கண்மாதோ.

(இ-ள்.) திங்கள் பலவும் காரிலேதான்றிய மின்னைவீசுங்குண்டல முதலியவற்றைப் பொருந்த அணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிரைத்தனபோலே முலையினுர்தம் இளையமுகங்கள் மேனிலத்தேநிரைத்தனவென

2537. குறையணிகொண்டவாறேகோதைகாரூடரவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்டுபாடப்பாகமேமறையின்ருர்
பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணெர்பால்கொண்டதொத்தார்.

(இ - ள்.) செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தஅளவிலே சிவகன்வந்தாரைக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்த தேன் செம்பொனுந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணியாத நாணத்தாலே ஒருபாகமறையின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலே கொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல். (கரு0)

2538. பொன்னரிமாலைபூண்ஞ்சிகைகுலாவிமூன்கை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவிரைந்துபோவான்
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்நாணிப்
பின்னைவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெருதொழிந்துபோனூர்.

(இ - ள்) கன்னியர், அவனைக் காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போதற்குவிரைந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைவைத்தாராகக் கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தெட்டுக் கண்ணழியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப்பின்பு அனை அணிந்து செல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறுதே தவிர்த்துபோலு ரென்க. (கசுக

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்
வித்தியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத்
தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்சுடச்சுடர்ந்துநின்ரூ
[illegible]

(இ - ள்) கண்ணுற் கண்டவர்களுக்குக் காமத்தீயின் தொத்து நின்று எரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசலை, உலாவிநடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்ரூரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசந்த தம்மை நோக்கினர்கண் சுடும்படி நின்ரூர், வல்லிபூத்துப் பொலிவழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுரைப்ப. இத்துணையும், மணநிலை வகையிற்பிறந்த பெண்பாலாரையும் பரத்தையரையும் கூறினர். இது, மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதிபற்றி மூன்னோர்கூறிய குறிப்புவகையான் வந்த செந்துறைப்பாடாண்பகுதியாம். (கசுஉ)

2540. உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமூட்டி
யகில்கமழ்ங்கைசேப்பவரிவையரலங்கரூங்கி
வகிர்படுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன்
முகில்கிழிமின்னினேக்கிமூரிந்திடைகுழைந்துநின்ரூர்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்ரூர்.

(இ - ள்.) மகளிர், தம்மழகிய கைசிவக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சாலே ஊட்டி, அகில்கமழ் அலங்கலையணிந்து கயல்சின்னீரை எதிர்ந்தாற்போலே வடிவுகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமேயென்று மூரிந்து முகில்கிழி மின்னினின்ரூரென்க.

இடைகுழைந்து நின்ரூரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினர். (கசுங)

2541. மூனித்தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிரூர்முலைமுழாலிற்பில்கிப்
புனிற்றுப்பால்பிலிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
நுனித்துக்கண்ணாரக்கிநோக்காதொசிந்துநின்ரூர்களன்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்படங்கொம்பொக்கார்.

(இ - ள்.) இருடிகள் தலேபோலும் புன்றலேயையும், கண்ணிநெற்றியை யுமுடைய சிறுர் முலேயிலேசேர்தலாலே ஈன்றணிப்பாற் பாலூறி வடுவிறுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணேயமுக்கி அரசனே நுனித்துநோக்காதே ஈணிநின்றவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகிய பாரமிக்குநின்றதொரு கற்பகமெனவே புதல்வனுகிய பயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினர். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்கண வர்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (கசுச)

2542. அவிரிணழுசுடரமூல்லேயலங்கலங்கூந்தல்சோரத்
தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமூலைக்கால்கள்சாய
விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றூர்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டதுகிவிகைப்பாவையொத்தார்.

மூல்லே கற்பிற்குச் சூடினர். தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய்; வெய்ய, அடை. இது, "வீதராகர்" என்றற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இங்ஙனம் இனிது உறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலே தான் கெடுமளவும் சூலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்ட கற்பும் சூலையா திருத்தலின், 'பாவை' என்றூர்.

(இ - ள்.) சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின் றூர், பாவையையொத்தாரென்க. (கசுரு)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலேமின்னிழைமயங்கியெங்கும்
பூரித்துப்புதவம்தோறுங்குவளேயுமரையும்பூத்துப்
பாரித்துப்பைம்பொனுகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன்
மாரிமாமயிலனருமைந்தருமயங்கினரே.

(இ - ள்.) நாகரும் பொன்னுலகிற்றேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மணிமாலேயும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு,வாயிறேறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனரும் மைந்தரும் மயங்கினரென்க.

தம்மைக்காக்கின்ற அரசனுதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுடன் வந்தார். (கசுசு)

2544. கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பருதியாக
மாதராரிமுகங்களென்னுந்தாமரைமலர்ந்ததெண்ணீர்க்
காதநான்ககன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளேபூத்துப்
பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவிந்த மாதராரிமுகமென் னுந்தாமரை இக்கொற்றவன் பருதியாக நாற்காதத்தளவும்அகன்றநகராகிய

பொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன ; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்னையுற்றுமயங்குதல். (கசுஎ)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையார்தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினுலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனுரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி

(இ - ள்.) மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்றேன் மாற்றுதிற்க, ஆய்ந்த கலங்களை அரசன்வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்ற விளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந் எதிர்ப்பட்டஅளவிலே கொடுத்ததொரு கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனுற்பயன், கொடையேயாம் ()

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றுர்பிணையனுர்பெரியயாழுங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றுமின்றெனக்கனைந்துழுந்நீர்
மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமண்ணுவாய்மன்னவென்ணுப்
புண்பெற்றவேலினுண்மேற்பூமழைதூவிணுரே.

முற்கூறியமகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றுர்.

(இ - ள்.) வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலின், தாம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனுலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றுர் ; அதனுல், அவர்கள் நின்னைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டா; கற்புமிகுதியால் அவர்களிற் பெரிய யாழும் சச்சந்தன்மகனுகியநின்னை எமக்காசனைக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனுலுள்ள இலாபம் பெற்றே மென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கரைந்து, மன்னனே! முந்நீரும் மண்ணும் பெற்றஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத்தூவினுளென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு. உம்மை, சிறப்பு. இங்ஙனம் நீடுவாழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனையோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றும். இத்துணையும், உயர்குடிப் பிறந்தோருறைகின்ற வீதிகூறினுர். (கசுக)

வேறு.

2547. [illegible]மை

வண்ணப்பந்தெறிவார்வளையொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணிபிட்டெறிவார்கலைவரீர்தெளிப்பார்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தமகளிர், ஓச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார் ; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூம்பந்தையெறிவார் ; கண்ணியையெறிவார் ; பசுங்கூட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலியவற்றால் தெளிப்பாராயினரென்க. (கஎ0)

2548. மூன்துளூர்தடிந்தமுருகனம்பியென்பா
ரான்துருவவம்பினங்களென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்
ர்.

(இ - ள்.) சிந்தையிற் களிப்பார்ந்த மிகநெடியகண்ணர், இங்கம்பி, முருகனென்பார் ; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோவென்பாராயினரென்க. (கஎக)

2549. தேசிகமுடியுந்
பாசமாகின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசிவண்டிமிரும்மொய்யலங்கமுழக்
ரைப்பார்.

(இ-ள்.) வண்டிமிரும் கழுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சிவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறுகக் கருதிநின்று தம்கண்ணாலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினரென்க. (கஎஉ)

2550. வண்டனைறந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்னைக்
கண்டிலேனென்மாமைமைகவளையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டுவாழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி ! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டுவாழ்கின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோ வென்று வினையினர்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண் ; அதனை விடலாதா தென்பார். தம்மைப் பிறர்போற்கூறினர்.

(இ - ள்.) என்பார் ; என்பாராயினரென்க. (கஎங)

வேறு.

2551. கொழித்திரையோதவேலிக்குமரனைப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கினின்றிட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிரிற்பெரியவேறுற்
சுழித்துநின்றருந்தகற்பிற்சுரும்தையாகவென்பார்.

(இ - ள்.) கொழித்து இரைக்கின்ற கடலே வேலியாகவுடையவுலகிற் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசையைதவமேகாண் உலகெல்லாம் விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார் ; அதுவன்று ; பெண்டிருட்பெரியளாக கோற்றாள் சுரும்தையேகாணென்பாராயினரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றுக. சுழித்தல்- வேரோரிடத்தின்றி கிற்றல். அருத கற்பு - அருட்கற்பு. (களச)

2552.(க)சாந்தகங்கிழியமாலைத்தடமூலைஞெமுங்கப்புல்லிச்

கூந்தலுமூலையுமுத்தங்கோதையுஞ்சுமந்தனைவான்

இதுமுதல், "நஞ்சுகுடித்தாலும்" (சீவக. உருருள) என்னுங்கவியள வும் ஒருதொடராக்குக.

(இ - ள்.) ஆகங்கிழியும்படி ஞெமுங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு மூலையி னையுடைய நங்கைமாரே கல்வினைசெய்த நங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லா தார், கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந் நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்திரையேயாய்ப் பயன்பெறுமையின், 'பொய்ந்நங்கைமார் கள்' என்றார். (களரு)

2553.(உ)இடம்படவகன்றுநீண்டவிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்

யுமனருவாகுமென்றுமையறப்

நட்டாரப்பருகியிட்டுமினென்பார்.

(இ - ள்.) கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டு பருகுவார்; குவளையை முழுதும்பூத்ததொரு கொம்புபோலேஉடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணுயிற்றுயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்துநிறைய அதனையிட்டுவைத்து நுகருமின்; அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் நுகரமுடியாதென்பாரென்க.

சால். (களசு)

2554.(ங)மூலைமுதறுறந்தவன்றேமூரித்தாளாளியானைத்

தலைநிலம்புரளவெண்கோடிண்டதேபோன்றுதன்கைச்

சிலையிடம்பிடித்தனான்றேதெவ்வரைச்செகுத்தநம்பி

நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சுகவையமென்பார்.

(இ - ள்.) யாளி மூலையைத்துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தே இட ந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகறி யத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிரைமீட்டவன்றே தெவ்வரைக்கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்றபன்மை, பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகை வரன்மை முன்னர்க்கூறினும். யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும் சிறிதுபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிரைமீட்ட அன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானென

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினர். அவன்பதைத்தமை, "வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந்திற்ற தேபோல்" (சீவக. சுருடு) என்றதனுணர்க.()

வேறு.

2555.(சு) இங்கரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுந்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றுன்வளர்ந்தவாறுங்
கைங்கரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா
லென்னைதவஞ்செய்யாதிகழ்ந்திருப்பதென்பார்.

(இ - ள்.) இவன் இங்கரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கு ஒத்தலில்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தம் ஒழுக்கத்திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், கல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது என்னையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றுதலிற் பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார். (களஅ)

2556.(ரு) பெருமுழங்குதிரைவரைகணீந்திப்பிணியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்
டி
வரும்வழிவிளையுழந்துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

(இ-ள்.) திரையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவர்க்குகல்வினையின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழங்கீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் நல்வினையுடையாராயின், பொருள் தானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தவூரிலே வரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதுவாகிய தவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற்றென்றார். (களக)

2557.(சூ) கஞ்சுகுடித்தாலுகவையின்றுதவின்றூ
லை
குஞ்சரத்தின்கோட்டிடையுழுய்வர்தவமிக்கா

தன்னையர்க்கிய சச்சந்தனைக் கொன்றபின்னும் கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்தமைகருதி, கஞ்சைக்குடித்தாலும் தவின்றூல் கவையின்றுமாயிருந்ததென்றார். தாமரைவியூகம் வகுத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றார். இவையிரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச் சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவமிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால், சீவகனது கல்வினையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

தீவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் கனைகணைவது அறக்கடவுளேயாயிருத்தலின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. கனைகண், *'மூதுகண்' என்றுற்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீவினை தவஞ்செய்தார்க்கும் இடையே நுகரவேண்டும்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினரென்க. (கஅ0)

வேறு.

2558. மூரல்வாயசூற்சங்கமூடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்
கரைவாயமுத்தீன்றுகானன்மேயுங்கட்சேர்ப்ப
னுரைவாயநகர்பரவப்போகியொண்பொனெயில்சூழ்ந்த
விரைவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையீன்று வருத்தமின்றித் தானேபோய் மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று கருதித்தென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்முகைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர்; "நிலநாவிற் றிரிதரூஉம்" (கலி. நடு) என்றுற்போல. தெய்வத்தன்மையால் விரையை மாறுமல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

(இ - ள்.) சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயிலுக்குப் போயினனென்க. (கஅக)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கூவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்பூங்காவிற்படைநீக்கித்
திருகுகணைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகேநின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினம்ஈனுங் காவெனவே, அக்குருகின்வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை தோட்டிற்சுமந்திருந்த தேனுகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

(இ - ள்.) கழலான், காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலுட்சேர்ந்தானென்க. (கஉ)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மன்னன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதானையப்பெற்றேனென்
றிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறர்புகுதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம் மறைந்தன.

---

* இச்சொல், பெருங்கதையிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன ; திசைகள் மறைந்தன ; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதநின்னைப் பெற் றேனுதலின், இதற்கு முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனேயென்று மூடி துளக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாநின்று தொழுதானென்க.

'ஏத்தி' என்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று. (கஅங)

வேறு.

2561. திருமமுமார்பினை நிலகழுக்குடையினை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
ார்தாதைதின்
யடிதொழுதும்.

(இ - ள்.) மார்பினையுடையை ; குடையினையுடையை ; ஆதிவேதத்தை மூற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையாந் தன்மையையுடையை ; நீ அங்ஙன மாதலின், நின்னடியைத் தொழுகின்றேமென்றுனென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, "உம்மொடு வருஉங் கடதற" (தொல். வினை. சூ. ரு) என்பது நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரி புரையுமடியென்றார், பிறவியைச்சுடுதலின் ; மலர்மேலேற்றுதலுமாம். (கஅச)

2562. உலகுணர்கடவுளையுருகெழுநிறவினை
ருமை
ருமை
ருமைமலரடியிணைதொழுதும்.

(இ - ள்.) கடவுட்டன்மையையுடையை; அருந்தவீரியத்தையுடையை ; சுக்கிலத்தியானத்தையுடையை ; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழு துமென்றுனென்க.

நிலவின்கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவுருபு. (கஅரு)

2563. மறுவறவுணர்ந்தனைமலமறுதிகிரியை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்
னறைவிரிமலைமலர்நுமடிதொழுதும்.

திகிரி - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டிருக்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

(இ - ள்.) உணர்ந்தாய்; திகிரியையுடையாய்; புண்ணியத்திற்குக் கார ணமான தன்மையையுடையை ; அத்தன்மையையுடையவனே ! நின்னடி னையத் தொழுதுமென்றுனென்க.

இவைமூன்றும் தாழம்பட்டவோசையும் மூடுகியலுமாய் ஒருபொருண் மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (கஅசு)

வேறு.

2564. கந்தாவிளக்குப்புறமாகெனகான்குகோடி
கொந்தார்க்கடந்தான்கொடித்தான்பின்னை நூறுழுதூர்
கந்தார்கடாத்தகளிறுங்கொடித்தேர்கணாறுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினனே.

(இ - ள்.) கொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவென்று நூறாரையும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிற்றையும், நூறுதேரையும் அவனுக்குச் சேர்த்தினனென்க. (கஎஎ)

2565. வாடாதமாலைமணிமாலைபொன்மாலைமுத்த
மாடார்திழியுமருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொ

நீடு ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு-பக்கம்.

(இ - ள்.) கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலைகளிற்சூழும் மணிமாலை முதலியவற்றையும் மலையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன் கோயிலிடத்தே புக்கானென்க. (கஎஅ)

வேறு.

2566. உலமருதெஞ்சிலெட்டாமன்னவரூர்ந்தயானை
வலமருப்பீர்ந்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி
நிலமகள்கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்
புலமகள்புகழப்பொய்தீர்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

(இ - ள்.) நிலமகள்கணவன், நாமகள்புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தர்திரளிலே சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

'நிவந்து' என்றார், அரசரில் தான் மேலாயிருத்தலின். (கஎக)

2567. எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்துலகமேத்த
மொத்தனனல்கித்தன்னையுழந்தனள்வளர்த்ததாய்க்குச்
சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கினனே.

(இ-ள்.) திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்தம்படி கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசுரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையுமல்கித் தன்னைவருந்தி வளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றுகிய தேவியென்னும் பட்டத்தையும் நல்கினனென்க.

"அந்தணாளர்க் காகுவனை வின்றே" (தொல். மரபு. சூ. அஉ) என்பதனால், அந்தணரொழிந்த இருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கஙo)

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.

2568.

தனக்கிவை யானைநாட்டித்தான்றனக்கென்றுகூறிச்
சினக்களியானைமன்னர்மகளிரைச்சேர்த்திநம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளங்கெழுநாடுமீந்தான்.

(இ - ள்.) நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென் றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங் கள் இக்காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டு கூறிக் குறு நிலமன்னர்மகளிரை நபுலற்கும் விபுலற்கும் மணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள் மனத்திற்கு இனிதாக உறைவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத் தானென்க.

நபுலனை, "காமம்போற்காளைமீண்டான்" (சீவக. உஉநிக) என்றும், விபுலனை, "உணராதவனின்றான்" (வெ உஉசுரு) என்றும் அவர்படாமை கூறுதலின், அவருக்கு இந்த வரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவருக் குக்கருத்தாம். அது மன்னர்மகளினையென்ற பன்மையானுமுணர்க. அன்றி, விபுலன் பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு மகளிரைச் சேர்த்தியென்ப. (ககக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்தில்லாவருநிதியரசுகல்வ
சூழ்மணியாழிசெம்பொற்சூட்டொடுகண்ணிகாதற்
றோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

(இ - ள்.) மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய அரசையும் ஏழுதிமோதிரத்தையும் செம்பொனேற்செய்த பட்டத் தையும் கண்ணியையும் நிதியையுமருளி, அவர்களையொழியத் தனக்கு உழந் தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருளைவெந்தூர்
விளைத்துளகெடாதவைகலாயிர [1]மிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

(இ - ள்.) கொற்றவன், தன்னை வளர்த்தசெவிலித்தாயரைவருகவென்று அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள் ளும்படி உலகில்விளைதற்குள்ளனவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்களைந்தைக் கேட்டவர்மருளக் கொடுத்து இளைப்பாறினனென்க. (ககங)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைமகப்போன்றுதன்கட்
பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலமவின்றபொற்றேர்

(பி - ம்.)—1 'ஈடுகண்ட'

மை ாம்வள

ர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மந்தியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்றமன்னர்க்கு நிதிமுதலிய வற்றை யீந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு, மவையு மன்ன வப்பா லான" (தொல். மரபு. சூ. கச) என்றார். (ககூ)

2572. மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டு
ரீமகனுடையவெல்லாங்தேர்ந்தனன்மகாயத்துச்செல்வ
யா ாகபால

(இ - ள்.) சீவகன், கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனுகிய உலோக பாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (ககஙி)

2573. பேரிடர்தன்கணீக்கிப்பெரும்புணையாயதோழற்
கோரிடஞ்செய்துபொன்னுலவனுருவியற்றியூரும்
பாரிடம்பாவரூட்டியவனதுசரிதையெல்லாந்
தாருடைமார்பன்கூத்துத்தான்செய்துகடாயினனே.

(இ - ள்.) தாருடையமார்பன், தன்கணிடரைநீக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சணனுக்கு ஒரு கோயிலச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னுலியற்றி ஓருரையும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினனென்க. (ககூசு)

2574. ஊன்விளையாடும்வைவேலுறுவலிசிந்தித்தேற்பத்
தான்விளையாடிமேனுணிருந்ததோர்தகைகல்லாலைத்
தேன்விளையாடுமாலையணிந்துபொற்பீடஞ்சேர்த்தி
யான்விளையாடுமைந்தா தன்புறமாக்கினனே.

(இ - ள்.) உறுவலி, இனிப்பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, மேனுள் தான் விளையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இது வென்று அதற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்தாரை அதற்கு இறையிலியாக்கினனென்க.

அதனிழவிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றின்பால் அதற்குச் சொரிதல் தகுமென்றுங் கருதி, 'ஆன்விளையாடு மைந்தர்' என்றார்.

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழுங்குளிர்தாமரை
மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குழ

லட்டுத்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழவெய்திஞர்.

இன், பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரி யும் மாலை.

(இ - ள்.) முலையினையும் கொட்டமேகமழுங் குழலினையுமுடைய மாலை யாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்திஞரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிசூழல்குற்பல்வளைவீங்குதோள்
வஞ்சிநுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவீழ்ந்தன
ரூதியரும்பவிழ்கோதையார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலைமுதலிய எழுவ ரும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினரென்க. (ககக)

2577. வீடிலந்தரைக்கோடிவிருத்திமே
ஞடியாயிரநாடொறுங்கைமார்க்
1கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனன்.

கோடு வால் ஒளி - நடங்குகிற அழகிய ஒளி.

(இ - ள்.) குன்றனன், கங்கைமார்க்கு ஐந்தரைக்கோடிபொன் விடுத லில்லாதநாடுகளைச் சீவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாக வேண்டுமென்றுநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடொறும் ஆயிரம்பொ ன்னுக்கு இறையிலியாக்கினனென்க. (உ00)

2578. ஆனைழும்மதமாடியகாடெலா
மானைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெங்கிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே

மான் கைகின்ற நோக்கியர்.

(இ - ள்.) இவன் திருத்துதலின், ஆனை திரிந்த காடுகளெல்லாம், கணவ ரோடுகூடியமகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின: பேய்த்தேர்பாய்ந்த நில மெல்லாம் பானல்பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பாய்ந்தனவென்க.

"புறவே, யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன" (பதிற். கஉ) என் றூர் பிறரும். (உ0க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

(பி - ம்.)—1 'கோடுவாளொளி'

(இ - ள்.) இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே, திங்கண்மும்மாரி பெய்து உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது ; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுகுதலாலே எவ்விடமும் எரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (உ0உ)

2580. ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாய்க்கடலெல்லிநிழற்றலாற்
போ
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

(இ - ள்.) இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதிண்டிடத் தண்ணளியாலே உல கைநிழற்றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாக லோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (உ0ங)

2581. வண்டுமேய்ந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணுர்களுங்கேள்வரு
முண்டுமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தருநுகர்ந்து முறையேமுதிர்ந்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிபோலே மலி வுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - 1இருதயுகம். (உ0ச)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்கணைகழற்காற்
றிருநாடுதேம்பைத்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெருதொழிந்து
பெருநாட்டருங்கலங்கள்சுமந்துபேருமிடம்பெறுஅ
தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே

(இ - ள்.) செருவைவாடும் வேலினையும், காலினையும், தருமகணுமம தானினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினுலே காட்சியொ ழிந்து வேற்றுநாட்டிற் கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறுதே ஒருதிலை யிலேநின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு-நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசனென்றுமாம். (உ0டு)

வேறு.

2583. வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவாளெனவாளைபாயச்
சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
கொலைகடிந்திவறவின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

(பி - ம்.)—1 'திரேதாயுகம்'

(இ - ள்.) அவன், மூன்றிலிலே வாளைபாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றுக கடாத்துமென்க.

இவ்வூழியிலே உலகம் தன்னிலதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து, கடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ0சு)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யாணெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குன்மணக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றங்கமாலை
விதம்படக்கருதிமாதர்வினைத்தவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்வி பலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, வினைமாற்று.

(இ - ள்.) அவள், அங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே இவற்குக் காதல் விளையுமென்றுகருதிக் காதலிவினைத்தமை கூறலுற்றேனென்றுரென்க.

என்பது, பதுமையாருடன்கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன்மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னைமறந்தானுகக்கருதித் தானேவந்தவள், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானுகக்கருதி அவள் தோழி ஓலைகொண்டுவந்தாளாக நடித்ததொருசெய்தியைக் கூறுகின்றுரென்றவாறு ; "தானுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டான்" (சீவக. சுஅசு) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும். அதனல், சீவகன் அவளைப் புணர்ந்தானுக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்பதுணர்க. (உ0எ)

வேறு.

2585. ஈர்ந்தண்கோதையினையார்குழாத்திடையானெங்கோனடி சேர்வலென், றூர்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினளிகள்வந்தீங்ககன்கடையுளாள், சார்ந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றுன், சேர்ந்துமன்னர்முடிவைவிற்றினைக்குஞ்செம்பொற்செறிகழலினன்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினெளிதினைக்கும் அடியினுன்.

(இ - ள்.) அடிகளே! தாமரைமுகத்தினளாகிய கோதை சேடியர் தரளிடத்தாளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றுளென்று வாயிலோனிசைப்ப, அவனும் அவள் விரையவருவாளாக என்றுனென்க.

நாமமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவை வந்தாளென்றுணர்தலின், 'வல்லேவருக' என்றுன். அன்றி அங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றுனையின், இனி, அவள் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பி

யிருந்தானும் ; ஆகவே அவளைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குரிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவளைவலிதிற் கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும் ; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந் தங்குமென்றுணர்க. (உ0அ)

2586. அருவிலைநன்கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொ
துங்கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுநுசுப்பொல்கிக்கோமானடி
தொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபி
னீட்ட, விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்கது
நோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஒசியும் - முறியும்.

(இ - ள்.) சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவுருவமொவ்வாதபடி அன்னம்நாண நடந்துசென்று நுசுப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரலைக்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்கும் இறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம். (உ0கூ)

2587.(க)அடிகள்கண்டாங்குவந்தருளுகவங்கமாலையடிவீழ்ச்சி
முன், கொடியவேலான்கொதித்தரங்கினீக்கிக்கோயிற்சிறைவைத்த
பின், கடிசெய்பைந்தார்க்கமழ்மாலைவேற்கந்துகற்குச்சிறுவயானிப்,
படியனல்காய்பசுமணிகள்வேய்ந்தோங்கும்பைம்பொற்செறிகழலினுய்.

இதுமுதல், "அறனிழலாய்" (சீவக. உநிகூ0) என்னுங் கவியளவும் ஓலைப் பாசுரம்.

மாலை, வேலிற்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588. (உ) என்னைகாளுமரற்றப்பொருன்விடுப்பப்போகியின
மழைகண்மொய்த், தன்னைந்துஞ்சுமடிக்குடிலினுள்ளன்றியான்கொ
ண்டகாடகத்தினைத், துன்னிகம்பியுருவுதீட்டித்தொங்கல்வேய்ந்து
தொழுதாற்றவீ, மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்
தொழிதியோ.

(உ) துன்னி - துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற் புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றுயோ.

2589. (ஙு)கண்கடுஞ்சாகதிர்மூத்தமேகாலுங்கையார்வளைகழலு
மாற், பண்கொள்சொல்லார்மாமைமீங்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடா
முலைகளு, மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மையையைவயக்கெல்லா
முடனைறையவோ, பெண்களாவிவிடித்தொழிபவோபெரியோர்கண்
படைந்தார்பெயர்பவோ.

(ஈ) மன்னர்க்கு ஈட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ, மகளிராவி அவரைக் கைவிட்டுப்போக அமையுமோ. பெரியார் ஈட்பையடைந்தார் விட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590(சு) அறனிழலாயுலகளிக்குநின்னரமாலையணிவெண்குடைப்
புறனிழலினையலேனையான்புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன்
மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்னேழுழிவாமலேகை
திறனிழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

(சு) அறனிழலாய்-அறத்தினிழலையுடையாய். புறன்-இடம். மறனிழல்-மறத்தினது ஒளி.

(இ-ள்.) ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அங்கமாலைவணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவ்வணக்கத்தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றுநீக்கிச் சிறைவைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினையென்று யான் இப்படி காலும் அரற்றப் பொருளுய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆடினகாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றுளுகத் தன்னுருவெள்ளைவெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல்லாநிற்கவும், என்கண்கள் துஞ்சாவாய் நீரையேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான்நின்குடையிடத்து நிழலின்நீங்கிய அயலிடத்தேனே? அல்லெனுதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த என்தோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தருளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானுக்கருதி இவற்கு அவளெழுதின ஓலைகொண்டு வந்தாளொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித்தாள். இதனுல், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உகo-கஉ)

2591. புள்ளும்யாழுங்குழலுமேங்கப்புனைந்துவல்லானினைந்தியற்றிய, பள்ளிச்செம்பொற்படையமனிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வெளவிக், கொள்ளுந்தீஞ்சொலலங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக்குவட்டினை, யெள்ளிவீங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவில்வீசவிருந்தானே.

புள் - வளை; "புட்கை போகிய புன்றலை மகார்" (மலைபடு. உருஉ)என்றார். பள்ளி - இடம். யாழ் கருதும் மழலைத்தீஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்துஅவள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பானைத் தன்றேள்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உகச)

2592. அங்கைகேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குழறுயல்வர
மங்கைகல்லார்பலழுவம்மியனாத்தசாந்தமலர்பெய்மாலை
பொங்குதூமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சழுகவாசமூங்
தங்குதாமமார்பிறற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்திணரே.

(இ - ள்.) மங்கை அங்கைகேப்ப உளையிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசாந்த மூதலியவற்றைச் சிவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் கல்லாரேந்திணரென்க.

கொண்டு - இவர்கள்கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம்- 1 தூமமுட்டி; ஆகுபெயர். (உகரு)

2593. அருளுமாறென்னையங்கமாலை2யடித்திதோழியன்ரே
வெனத், தெருளலான்செல்வக்களிமயக்கிறற்றிசைக்குமென்னறி
வளக்கியகருதி, மருளிற்சொன்றாய்மறப்பேனேயானின்னையென்ன

தோற்றிணனே.

(இ - ள்.) நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அங்கமா லையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்ரேவென்று அசதியாடிக் கூறினளாக, அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், ஈற்றிசைக்கும் என்னறிவை அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என் னைத்தெளியாவென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்ஙனங்கூறினாய்; இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நின்னை மறப்பேனேவென்ன, அவள் உள் ளத்தே உவகைதோற்றினளென்க.

மயக்கின்: இன், ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே குறிப்பான் அறிவின்மையையே ஈண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்' என்று பாடமோதி, மயக்கினால் தெருளலானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமா யின், மயக்கினால் திகைக்கும் தெருளலானென்க. யான் நின்னை மறப்பேனே வெனவே தேசிகப்பாவையேயாயிற்று. காமனங்கனையைத் தன்னிடத்தே யுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான்நிகழ்த்துவாளாயிற்று. தோற்றினளெனச் சினவினை முதலொடுமுடிந்தது. (உகசு)

2594. முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுரு
வக்கைக,ணெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிற
ழ்ந்துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னி
யங்களார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலர்ந்துமாதர்
நலங்குழைந்ததே.

(இ - ள்.) வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறு வலையுடையவொருதிங்கள்போலும்முகமாகிய அரங்கிலே புருவமாகிய கைக ளாச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவனலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

(பி - ம்.)—1 'தூமமூட்டி' 2 'அடிச்சி'.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுறச்சென்று. அவன்தொழிலாற் சிலம்பும், அவள்தொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றும். (உகள)

2595. நான்மருப்பின்மதயானைநறியவைந்தாமரைமடந்தையைத்
தேன்மதர்ப்படத்தினைத்தாங்கவன்றிருவின்சாயனலங்கவர்ந்தபி
னான்மதர்த்தவொளிவேற்கண்ணர்பரவவிவ்வாறெழுகுமன்றே

நான்மருப்பின்மதயானையென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மைநோக்கினருடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமானகண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன்தாரம்நச்சாத குணமுண்மையின்.

(இ - ள்.) பூணினன், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத்தினைத்தாற்போலே அத்தேசிகப் பாவை நலத்தைநுகர்ந்தபின்பு, மகளிர்பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

"வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருவயந் திருந்தன்னை" (கலி. சக) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாயதில் தாமரையிலேயிருக்கும் திருவென்பாருமுளர். (உகஅ)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிறத்தல்செல்வாநல்லிசைமுழவும்யாழு
மிரங்குதீங்குழலுமேங்கக்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பப்
பரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோல
வரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

(இ - ள்.) அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பி னேசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன ஙங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

"இடக்க ணினியா வல்லக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்றார். (உகக)

2597. கடற்படைமன்னர்தம்மைமக்காதலின்விடுத்துக்காமன்

வ கலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
ர்த்தளிரொத்ததன்றே.

(இ - ள்.) கூட ாடக்கண்டஅரசரைக் காதலோடே போக
விட, காமனம்பு அவனை லதங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமி

ர்த்துபோலே பருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தூங்குஞ் செந்தளிரை ஒத்ததென்க.

வண்டு, அதரத்தில் வடிவிற்குவமை ; இல்பொருளுவமை. இசையும் கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினர். (உஉ0)

2598. இளமையங்கழனிச்சாயலெருழுதெரிபொன்வேலி
வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தின்றகாம
விளைபயனினிதிற்றுய்த்துவீணைவேந்துறையுமாதோ.

பொன், ஆகுபெயர். போய் - போக.

(இ - ள்.) பூணுகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணை வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுழுது தன்வனப்பை வித்துகையினுலே, அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளைவின் பயத்தை அவன்றான் இனிதின் நுகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால் விளைந்த அழகைக்கண்ட அளவில் காமவேட்கை விளைவித்தற்குக் கூத்தையும் பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (உஉக)

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உருகூ.

பதின்மூன்றாவது

முத்தியிலம்பகம்.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

2599. நீரேந்திநெய்ம்மிதந்துநிணம்வாய்ப்பில்கியழல்விம்மிப்
போரேந்திப்பூவணிந்துபுலவுகாறும்புகழ்வேலோன்
காரேந்திடமுராசமார்ப்பக்காய்பொற்கலன்சிந்திப்
பாரேந்திச்செல்லுகாட்பட்டதாகாம்பகர்வதே.

(இ - ள்.) நெய் மிதக்கத்தெகிடக்கப்பட்டுக் கோபத்தீ நிறைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நினைத்தை வாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப் பூவைக்கொண்டுவழிப்படப்பட்டுப் பின்னும்புலவுகாறுதற்குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுராசு முழங்கப் பூண்களை வளையாமற்கொடுத்துப் பாளைக்காத்துச் செல்லுகாளிலே, பிறந்தகொருசெய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றுரென்க.

"வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற" (தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ) என்று உழிஞையிலும், " மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும் " (ஷை ஷை ஷை நகூ) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறுது, " பெரும்பகை தாங்கும் வேலினனும் " (ஷை ஷை ஷை உக) என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்றொழில்பூண்ட மாயோனம்படை யும்போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருக னும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத் திணையியலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினவியந்து மண்ணுநீராட் டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலின், 'புகழ்வேல்' என்றார். இது கட்டி யங்காரன்பட்டபின் பகையரசரைவென்றமை கூறிற்று. (க)

2600. விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசும்பேந்தி
மண்பாற்றிலகமாய்வான்பூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பால்வரிவண்டிசைத்தேனும்பாடும்பொழிற்பிண்டி

நாட

(இ - ள்.) எட்டுக்கன்மங்களினீங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேவலாலே, மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடரையும் விலக்கி வான் மீனைப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசும்பின்

மேலாய் மண்ணிற்கோயில்கட்குத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசும்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு. (உ)

2601. அடிசிற்கலங்கழீஇக்கருணையார்ந்த
சு
தெடிநீர்க்கழனிசூழ்கியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணர்கூத்தும்பாட்டும்வகுத்தாரே.

நியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

(இ - ள்.) மடிவின்கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே பொரிக்கறியை நுகர்ந்த வாளைகள் செருக்கிக்கரையேறஅறியாவாய் வாழைத் தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத் திருவாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கினானென்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார். (ங)

2602. அல்லியரும்பதழுமடகுங்காயுங்குளகெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்துகவைதீர்த்தார்க்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீந்தாள்
வில்லோன்பெருமாட்டிவிளங்குவேற்கண்ணிணையையே.

டன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி, 'கவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமுதவி இன்றென்றுகருதி. தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தாள்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்தேவியாகிய விசயை அல்லிமுதலிய உணவைத்தந்து கவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க. (ச)

2603. தனியேதுயருழந்துதாழ்ந்துவீழ்ந்தசுடுகாட்டு
னினியாளிடர்நீக்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிகல்கி
மூனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தாள்.

(இ - ள்.) அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசயை, தன்னிடைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொண்ட தெய்வத்திற்கும் அம்முதுறையும் சுடுகாட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற்கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசயை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னும் கான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தாளென்பதனாலே முடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. (ரு)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகலாஞ்சோவிந்தன்
வெண்ணெயுருக்கிநெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்ஞாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சீவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபேர் ஊகளுக்குப் பாலளந்து. உண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. சோவிந்தன் - நந்தகோன்.

(இ - ள்.) விசயை, சீவகன்பிறந்த இடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கிக் கோவிந்தன் அதற்குரியனாய் நின்று காடோறும் பிள்ளைப்பாலு மளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுகையினாலே பரிவை அகன்ஞாளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்த வருத்தம். (சு)

2605. தோடார்புனைகோதைசுகந்ததைசேர்ந்துதொழுதாளைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினெனைப்புல்லி
நாடார்புகழாளைநாணமொழிகள்பலகூறிக்
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிட்டாளைவிளக்கினாள்.

புகழாள் - விசயை; ஐ, அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்டுப்பெயராம்.

(இ - ள்.) விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதாளை அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவளை,சிறுவற்பயந்தீர்! அணித்தாக வம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளென்க.

உலகம் பெருமைநினைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்தீராதலின் என்னிலும் நல்வினையுடையீரென்றலின், இது நாணமொழியாயிற்று. நிவளை இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், [illegible] மாயிற்று. (எ)

2606. துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பிளைஞண்மரு
மிறைவியடிபணியவெடுத்துப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளிவீரென்றுடிருவன்னாள்.

(இ - ள்.) மலர்ந்து நீண்ட ஒருமைறமொழிகூறுவனபோலச் செவியிடத்தே வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடைய எண்மரும் விசையையடியைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவனைப்பயந்து தெளிமினென்றாளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன்கூறினாளென்க. இறைவன் - சருவக்கியன். மூன்பு திருவையொப்பாள்.சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியரன்

றேனும் தம்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி, 'உலகாளுஞ் சிறுவர்' என்றுள்; "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்" (தொல். மரபு. சூ. எஅ) எனவும், "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணினா ணாண்டே" (ஷ ஷ ஷ எக) எனவும் ஆசிரியர்கூறினமையின், தம்குலத்துக்குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன்புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமும் தம்வழித்தோன்றினேரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலகமுழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட நிலங்களையுமுணர்த்துமென்பது, "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" (ஷ அகத்திணை. நு) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தெண்கோதைத்தொகையாகிக்
கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர்நீ
ரெங்கும்பிரியற்பீரென்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைத்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றாள்.

(இ - ள்.) என்றுகூறியவள், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட்டுப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தநீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பீராகவென்ற கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணுயிருந்து,பின்னர்ச் சீவகனை நோக்கி இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றுளென்க.

முன்னர், "இறைவற்றெளிவீர்" (சீவக. உசுoசு) என்றும், ஈண்டு, 'பிரியற்பீர்' என்றுங்கூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக என்றுளாயிற்று. (கூ)

2608. சிங்கமடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தூய்ப்பலர்வாழ்த்தத்
தங்காவிருப்பிற்றம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி

பொங்கவிடுதவிசிலிருந்தான்போறனையானே.

(இ-ள்.) ஏறனையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கம் மடப்பதுபோல மடந்துசென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசையயடியிலே தன்முடியைத்தீண்டுவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்ந்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவிணாய் இரண்டுவிற்கிடைநீளம் அகலவிட்ட தவிசின்மேலே இருந்தானென்க.

பெருமான், எஃகாலெறற்று மகடூவுணர்த்திற்று. இவள்கூறிய அறமெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (கo)

2609. கொறறவிமகனேகோக்கிக்கூறினெனென்பதுங்கோக்
குற்றதைப்பிறர்கள்கூறவுணர்ந்தனையாயினையு

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மார்பிற்
செற்றவர்ச்செகுத்தவைவேற்சீவகசாமியென்றூள்.

உணர்ந்தனளத்தடவெனமாறுக. ஆயினுமென்புழி ஆன், சாரியை.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த மகனைநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினள்; அஃதியாதெனின், சீவகசாமி! நுந்தந்தைக்குற்ற நிங்கைட்பிறர்கூற அறிந்தா யென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்று கூறினளென்க.

சாமியென்னுமொருமை நும்மென்னும் பன்மையோடு மயங்கிற்று. பூணினையும், மார்பினையும், கட்டியங்காரனையும் ஒழித்தோரையும்வென்ற வேலினையுமுடைய சீவகசாமியென்க. (கக)

2610. (க) நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புன்சொணை
ணாகத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றேட்டியாலுழுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்கநில்லாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான்.

2611.(உ) நுண்மதிபோன்றுதோன்றுநுணுகியநுசுப்பினார்தங்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேதகுநலையரவோடொக்கும்
பெண்ணமையைப்பெண்மையென்னுர்பேருணர்வுடையநீரா
ரண்ணலைத்தெருட்டமேற்றுதமைச்சருமகன்றுவிட்டார்.

2612.(ங) கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவாயாங்குக்கற்சேர்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன்றுணைமுலைதுறத்தல்செல்லான்
விற்சிறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குமேவற்க
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுகாமுங்காவல்விட்டான்.

2613.(ச) பிளிறுவார்முரசத்தானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபினருவலுணன்
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னவச்சிரம்விளைத்தலாமோ.

2614.(ஞ) வனைகலக்குயவனுணின்மன்னையறுத்துமுற்றிக
கனைகுரலுருமினுர்ப்பக்காவலனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியிலென்னைப்போக்கிவின்விரும்பப்புக்கான்
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறுகின்றுள், பாம்பாலே தனது ஒளிமறைக்கப் பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்ப டானுய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்குநாணுனுக, அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனம்நுண்

ணியநுசுப்பினர்தம் கண்வலிப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு மென்றுகருதி, அண்ணலிப் பேருணர்வுடையநீராள் பெண்மையைப் பெண் மையென்னர்காணென்றுசூறிப் பின்னும் நுண்ணூற்றேட்டியாலழுத்தித் தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந் தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானுய் வில்லிச்சிறைசெய்துவைத்தாற் போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணுகிய தப்பாதசிறையிலே அகப் பட்டுத் தீவினையாலே கூரியஅறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தை யும் தான்காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்துப் பாகர் தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டாஞக, அது கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினர் ; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள் ளம் கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றேர் சொற்சிறை யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாம்நோக்கிஅரசனுழைநில்லாதே கவழம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினன் ; அத னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னரைக்கீழறுத்து அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துசூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னை யான் பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான். அந்நிலை அவற்குவந்தது, தீவினையெவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி னையாக விளைவிக்கலாகாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய காமத்தினைப்போற்றவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

'வெளிறுவித்தி வச்சிரம்விளத்தலாமோ' என்றது, 'ஆமணக்குநட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாது' என்னும் பழமொழி. (கஉ - சு)

2615.(க) சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசாந்தாற்றிதம்மான்
மாதராற்பலரும்வீசவளர்ந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதெதுகலங்கள்சோரவெழுந்துபொன்னுரைமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னைச்சொன்னுள்.

2616.(உ) பிறந்தநாம்பெற்றவாணுளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுளழுந்துகின்றுங்
கறந்தகூற்றுண்ணுளுளான்றுகண்புதைத்திரங்கினல்லா
லிறந்தநாள்யாவர்மீடபாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ.

2617.(ங) சுமைத்தயிர்வேய்ந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதாகம்மை
[illegible]
[illegible]ன்றியிறந்துபாடெய்துகின்று
[1]மூமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றுழுதியம்பெரிதும்பெற்றும்.

(பி - ம்.)—1 'உமைத்துழிச்செறியப்பெற்றும்'

2618.(சு) கடிவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்திரளும்
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவீற்றுயினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவிசொன்னுள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(உ) ஈண்டு, 'உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றும்' எனபது, விழுங்குதற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும் பெற்றே மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமென வெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே அதனை மூற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாறும்.

(சு) என்றுசொன்னுளென, "சீதநீர்" (சீவக.உசுகடு)என்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அத்தை இரண்டும் அசை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆமார்பன், மாதராற்பலரும் பனிநீரைத் தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயிலகொண்டெழுகின்ற சங்கம் போலப் போதும் கலமும் சோர எழுந்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச் செய்தது யாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவரும், வாழ்தலுமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனம் அழுந்துகின்றநாம் பிறந்து அறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது மறிந்திலம்; அதனை நுமவாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கறந்து உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ் செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலாகாது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித் தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்னர் ஒன்றுகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்ற நாம் இப்பொழுது அவ்விறந்துபாட்டினுடைய அழகியஇடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையாலே தினவுதின்ற இடத்தே சொறியப் பெற்றுமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றும்; இங்ஙனம் இடம்பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலே விரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து; அஃதென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதற அடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறுய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால், எம்மிடத்துக் காதலே நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னுள்; இங்ஙனஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அறவுரை சொன்னுளென்க. (கள - உ0)

வேறு.

2619.(க)மூருந்தனையதூமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள்ளுண்டிடைதெரிதலின்றிக்

கருந்தலைகள்வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்மூர்.

2620.(உ) உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட்
டுத்துணர்வுசெய்யாகவாற்றறுவையாகக்

கொடுத்துண்மின்கண்மூர்ருணம்புரிமின்கண்மூர்

2621.(ஊ) உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்டீர்தறேற்ரு
திழந்தார்பலராவிடும்பைநீர்யாற்று
ளழுந்துமாலப்பண்டியச்சிருமுன்னே
கொளுஞ்சீலங்கூவியாக்கொண்டீர்மின்பாகீர்.

2622.(சு) பிறந்தவர்களெல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர்துற்றவிழுமீயா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடித்திடுமினென்ரூள்.

வேறு.

2623. (ரு) முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்
மகளிரேந்த,நல்லகருணையாளுள்வாயும்பொற்கலத்துகயத்துண்டார்க,
ளல்லலடையவடகிடுமிமேஞட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டிரு,செல்வ
நமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேமினைமின்கண்மூர்.

2624. (சூ) அம்பொற்கலத்துளடுபாலமர்ந்துண்ணுவரிவையந்
தோ, வெம்பிப்பசிகவியவெவ்வினையின்வேரூயோரகல்கையேந்திக்,
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு,நம்பன்
மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேமினைமின்கண்மூர்.

2625. (எ) வண்ணத்துகிலுடுப்பின்வாய்விட்டழுவதுபோல்
வருந்துமல்கு, ணண்ணுச்சிறுகூறைபாகமோர்கைபாகமுடுத்துரா ரு,
மண்ணுந்துடகுரீஇயந்தோவினையேயென்றழுவாட்கண்டு, நண்ணன்
மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேமினைமின்கண்மூர்.

2626. (அ) மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகை
மென்மாலைசூடிக், கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்
மருளச்சென்ரு, ரைதிரண்டகண்டங்குரைப்பவோர்தண்டின்றியறி
விற்றள்ளி, நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்குமிளமையோநிலையா
தோ ரூணம்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

(க) (இ - ள்.) மகளிர்சேர்ந்தஇடத்தேபிருந்து இளமையாகிய கள்ளை யுண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தேதவமும் தானமும்நிகழ்த்துமினென்று சொன்னானென்க.

கண்டூரென்றது, விஞ்சொடுசிவணுதின்றதோரரசை.

(உ) (இ - ள்.) வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுயி ரைச் சோருக முன்னேபெய்துகொண்டு உனர்வை நெய்யாக ஆற்றலைத் துவையாகக்கூட்டி அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்கு முன்னே கொடுத்துண்மின் ; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னானென்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும் ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

(ங) (இ - ள்.) உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும் பாகீர், அச்சகடம் தொழில்செய்துவருந்திப் பழுதினுலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு வந்து இட்டு ஊர்தலொண்ணுதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ள அளவும் செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர் ; இனி அங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினைமிகுதியால் உள்ளதாகிய இடும்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அழுந்தாநிற்கும் ; அங்ஙன மழுந்தி அஃது உயிராகிய அச்சுமுறிவதற்குமுன்னே அதனைக் கோடற்குரிய நிலத்தை நுமக்குப் பெறுபயனுகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னானென்க.

(ச) (இ - ள்.) பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழை வேண்டாராய் அதனைத்துறந்து துற்றப்படுவதோர் அவிழையும் ஈயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்த அவாப் பயனில்பொரு ளாம் ; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னானென்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

(ஞ) (இ - ள்.) மூல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அடிசிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினைசேர இவ்வோட்டகத்தே அடகையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பாரைக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்றுக நினையன்மின் ; நமரங்காள் ! செய்கின்ற தவத்தையே ஒன்றுக நினமினென்று சொன்னானென்க.

(ட) (இ - ள்.) அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணுத அரசன்றேவி, ஐயோ ! தீவினையால் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசி வெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலநடுங்கிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பாளைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின் ; நமரங்காள் ! அதனையே நச்சுமினென்றானென்க.

(எ) (இ - ள்.) துகிலெயுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குலிலே பிற ரணுகாது அருவருக்கும் சிறுகூறை ஒருபாகமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக உடுத்து மேலேக்கி அடகையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீயென்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவாளைக் கண்டு வைத்தும், மரங்காள்! செல்வத்தை நணுகன்மின்; தவத்தை நணுகுமி னென்று சொன்னாளென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினள்.

(அ) (இ - ள்.) தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச் சூடி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐ திரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றிநிற்றற்குக் காரண மான இளமை நிலையாதுகாணென்று சொன்னாளென்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினள்.

அறவுரைகூறினள், எங்ஙனங்கூறினளெனின், இங்ஙனமிங்ஙனம் கூறி னளென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

வேறு.

2627. என்றலுஞ்சுரந்ததொல்லுமிறைவிதான்கண்டதையா
ன்றுமஃதாகவன்றோயாயினுமாகயாதே
மொன்றினன்றுறப்பலென்னவொள்ளெரிதவழ்ந்தவெண்ணெய்க்
குன்றுபோல்யாதுமின்றிக்குழைந்துமெய்ம்மறந்துநின்றாள்.

(இ - ள்.) இறைவி இங்ஙனங்கூறின அளவிலே, அதனைத் தனக்குஉறுதி யாகக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுரந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன் றாயினுமாக; தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலஉருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறந்தலின், சுரந்தையைத் துறவுவிலக்கிக்கூறு தல் அறனன்மென்றுகருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென் றார். கந்துக்கடனிறந்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிற் றிலர், தகுதியன்றென்றுகருதி; இத் துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். ()

வேறு

2628. ஒருயிரொழித்திரண்டுடம்புபோலவோ
லாரியனெழியவங்கௌலைமார்கடாஞ்
சீரியதுறவொடுசிவிகையேறினார்
மாரியின்மடங்கைதமார்கண்கள்வார்ந்தவே.

(இ - ள்.) உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி ஒருயிரைக்கைவிட்டு இரண்டுடம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் நின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்கள்கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்த வென்க. (ஈo)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயகாளிலும்
புன்மையுற்றழுகுரன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திங்ஙகர்க்கால்பொருகடலினெங்கணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

(இ - ள்.) இங்ஙகெவ்விடமும் சச்சந்தன்பட்டகாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிறகுரல்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை. (உக)

2630. அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்*பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்புதற்கு உரியளென்றவாறு.

(இ - ள்.) நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழுத்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ்சிவிகையிற்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போயினரென்றுணர்க. (உஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தறம்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுயக்கொண்மினடிகளென்றனள்
கருங்கயனெடுந்தடங்கண்ணியென்பவே.

(இ - ள்.) அவள், தவத்திணைமுங்கையுடைய மகளிர்திராகிய புறவிதழ் சூழ்ந்திருப்பத் தான்மடுவே அல்லிபோல்இருந்து அறங்கூறுகின்றஇடத்தே தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாம் சோப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவீராகவென்றுளென்க.

மூன்பு கயல்போலுங் கண். (உங)

வேறு.

2632. ஆரழன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவித்திச்சீலநீர்கொடுப்பிற்றீந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துணைறிப்பல்புகழீன்றுபின்னுற்
றூர்கெழுதேவரின்பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.

முளரி - விறகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

---

* பம்மை - பத்மை.

(இ-ள்.) தையலாய்! அருந்தவம் மூளரியிலழல்போலக் கொடிய ; ஆதலால், நினக்கு மேற்கோடலரிது ; அதனைக்கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம்பொறியும்வென்று அவாவற்ற இடத்தேவித்தி அதுமூளைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தரகுருவிலேமூளைத்துப் புகழை ஈன்று பின்பு தேவரின்பத்தை விளைத்துவிடுமென்று கூறினளென்க.

தானப்பயனைப் பேர்கபூமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியை எய்திப்பின் துறக்கம்பெறுவாரென்றுள். (நச)

2633. அறவுரைபின்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுகென்னத்தூகரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்றவிசுதூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

(இ - ள்.) தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே ! அறவுரை பின்னைக்கேட்டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ள தவமகளிரும், துறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றுகத் தவிசையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (நரி)

வேறு.

2634. பாலிறற்சீறடிகழுவிப்பைந்துகி
யன்றனை
கால

நாகநூற்ற வெண்மையுடையநூல் ; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புனைதத்தாற்போல வெவ்வியமூலை ; கண்ணல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலே சீறடியைப் பாலாற்கழுவி நூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினரென்க.

இஃது, இருவாத்தகையும் கூறிற்று. (நசு)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு
முனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்விரித்திரூர்.

(இ - ள்.) மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய் - உலாவ. வெண்டுகிலாதலின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, நந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (நஎ)

2636. மூன்னுபுகிழ்த்திசைநோக்கிமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவிசின்மேலிருந்தருங்கைமா
ரின்மயிருகுக்கியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்குழாமொத்தார்பாவைமார்களே.

(இ - ள்.) தவிசினைப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த தாயரிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா ரென்க.

தோகையவாகிய மயில். (கஅ)

2637. மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலெளவைமார்கடாம்
பணிவிலர்பறித்தனர்பரமன்சொன்ன நூற்
றுணிபொருள்சித்தியாத்துறத்தன்மேயினர்.

மணியாலியன்றசீப்பிட அதுபொறுமற் சிவக்குநுதலைச் சேர்ந்தகூந்தல்.

(இ-ள்.) இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சித்தித்துத் துறத்தலைச்செய்ய மேவினவர் கூந்தலை ஆரியாங்கனைகடாம் ஒன்றிற்றுழ்வில் லாராய்ப் பறித்தாரென்க. (கக)

2638. கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமார்
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றோன்றினர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பறித்த அழகியமயிரினைக் கொம்பனாராகிய கன்னி யராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அட க்கி, அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுருத்த மயிலிற்றோன்றினரென்க.

அடக்கி: இது பிறவினைகொண்டது. (கo)

2639. பொற்குடந்திருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களானிறைத்
துற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினர்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினர்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ் வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இறைவனுகமத்தைப்பொருந்தினவர்கள், பொற் குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்து வழிய நிரப்பினற்போலே எற் புடம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலேநிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி னரென்க. (கக)

2640. புகழ்ந்துரைமகிழ்ச்சியும்பொற்பில்பல்சன
மிகழ்ந்துரைக்கிரக்கமுமின்றியங்கநூ
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருள்பொதிந்துநெஞ்சினர்
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினர்.

(இ - ள்.) அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின்பொருளைக் கல்லியெடுத்துக் கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மையின், எரிகின்ற விளக்கெனத் திகழ்ந்து பல்சனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழுமுரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினரென்க. (கஉ)

வேறு.

2641. அலைமணிக்கவரிமான்றேரடுகளியானைபாய்மா
பமன்னன்
சிலமலர்தாளுமேந்திச்சென்றுசீர்பெருகவாழ்த்தி
யிலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடிதீட்டினனே.

(இ - ள்.) நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சூடப்பமன்னனும் சிலமலையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச் சேர்த்தினனென்க. (சாக)

2642.(க)கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணிறற்காணச்சின்ன
லடிகளிங்ஙகரினுள்ளேயுறைகெனவண்ணல்கூற
முடிகெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினாளே.

2643.(உ)காதலனல்லேனீயுங்காவலனினக்கியாழு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநங்கையென்னத்
தாதலர்தாமமார்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்கண்ணினீர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினாளே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அண்ணல், முன்பு நும்மைக்காண்டற்குவேண்டும் கல்வினை செய்யாதேன் கண்ணுலே எப்பொழுதுங்காணும்படி, சின்னுள், அடிகள் இங்ஙகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசையை உத்தரஞ்சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையைநோக்கிச் சொல்லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லை ; காவல! இனக்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்தென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க. (சக - ரு)

2644. ஏதிலனுயிரனுமிறைவர்தம்மறத்தைநோக்கக
காதலனடிகளென்னைக்கண்கனிந்துருகிக்காசின்
மாதவமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியாரை
யேதமொன்றில்லைநம்பிக்கின்னுரைகொடுமினென்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமழுதஅரசன், அடிகளே ! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன் றேனும் இறைவராதத்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனற் காதலிக்கும் தன்மையையுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மன மூருகிக் கண்ணேட்டஞ்செய்து தேவியாரை இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று ; நம்பிக்கு மறுமொழி கொடுமினென்றுரைக்க. (சசு)

2645. திரைவளரிப்பியீன்றதிருமணியாரமார்பின்
வரைவளர்சாந்தமார்ந்தவரைக்குன்றனையதிண்டோள்
விரைவளர்கோதைதேவேலோய்வேண்டியவேண்டினேமென்
றுரைவிளைத்துரைப்பக்காளையுள்ளகங்குளிர்ந்துசொன்னான்.

இப்பிரன்றஆரம் ; மாணிக்கம் கலந்து கோத்தஆரம். கோதையை யுடையவேல்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, மார்பினையும் தோளினையுமுடைய வே லோய் ! நீவிரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினேமென்று உரையை வலிய எழுப்பிக் கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினனெனக்க.

வேண்டியவென்றபன்மை, உறைகவென்றதும் காதலனென்றதும்.(சள)

2646. அடிகளோதுறக்கவொன்றுமுற்றவர்யாதுமல்லர்
சுடுதியரென்கட்செய்தாய்சுரந்தைதீயெளைவையவ்வி
கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையென்னை
விடருற்றேர்சிங்கத்தாய்முனிருந்தழுகின்றதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங்கூறினனெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன் றும் வருத்தமுற்றவரல்லர் ; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுரந்தாய்! வருந்தி வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல் லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுடுதியர் செய்தாய் ; அங்ஙனஞ்செ ய்தநீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிங்கம் தன் பழுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்றதன்மையை ஒத்தானெனக்க. (சஅ)

2647. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகளேயநங்கை
யின்றிவடுறப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனையி
னென்றனைக்கொழியுமம்மாபழியெனவிலங்குசெம்பொற்
குன்றனைன்குளிர்ப்பக்கூறிக்கோயில்புக்கருளுகென்றாள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சுரந்தை, தன்கணவனையிழந்து புதல்வனரசை உவந்து நந்தாளென்று இதற்குமுன்னர்உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை உவந் ன், கேளாய் ; இப்பாற் பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப் போவது ; போகாமை நீயேயறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக் காப்பாயாகவென்றாளெனக்க. (சக)

2648. பந்தட்டவிரலினர்தம்படாமுலைகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்றன்னேநோக்கிநங்கையாரடிகள்சொன்னர்
நொந்திட்டுமுனியவேண்டாதுறந்திலநும்மையென்னக்
கந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

(இ -ள்.) சுநந்தை அங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகிய அடிகளும் நந்தட்டனேநோக்கி, நும்மை யாம்துறந்திலம்; அதனுலே நீநொந்துவெறுக்க வேண்டாவென்று சொன்னர்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (ரo)

2649. துறந்தவிந்நங்கைமார்தந்தூமலரனையபாத
முறைந்தவென்சென்னிப்போதின்மிசையவென்றெப்பவேத்திக்
கறந்தபாலனையகந்திக்கொம்படுத்துருவப்பைம்பூண்
பிறங்குதார்மார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

(இ - ள்.) அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம் என்சென்னியிலுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மைக்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தூய கந்தியாகியகொம்பு. இவர் கனைப்புரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானென்க. (ருக)

2650. வடிநிரைநெடியகண்ணுர்மாமிமார்விடுப்பவேகிக்
கடிநினைசிவிகையேறிக்கதிர்மணிக்குடைபின்செல்ல
வுடைதினைப்பரவையன்னவெளிறுவேண்மறவர்காப்பக்
கொடிநினைக்கோயில்புக்கார்குங்குமக்கொடியனூரே.

கடிச்சிவிகை - வரைவினையுடைய சிவிகை; என்றது, அரசனுல் தேவியர்குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியரென்று முன்போதற்கும் பின்போதற்கும் வரையப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; "ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு, மூரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணும்" (தொல். கற்பு. சூ. சு) என்றுர், கற்பியலின்கண்.

(இ -ள்.) கொடியனூராகிய வடிவகிர்நிரையன்னகண்ணுர், மாமிமார்ப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்த சிவிகையிலேயேறிக் குடை பின்னேசெல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (ருஉ)

வேறு.

2651. முழுதுலகெழிலேத்துமூரிவேற்றுனைமன்னன்
றெழுதகுபெருமாட்டிதூமணிப்பாவையன்னுள்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகினடெய்வமன்னுள்.

'பாவையன்னுள்' என்றுர், ஐம்பொறியால் நுகர்தற்குரியனவற்றை நுகராதிருந்தமைநோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்றுதொழுத்தக்க.

கஉ.—முத்தியிலம்பகம். எகூஎ

(இ-ள்.) எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மனைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென்றுணர்ந்து ஆசையையுநீக்கி வீட்டையெய்தும் எழியிலேவருகின்ற பரமாகமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித் தங்கினளென்க.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின. ()

உ.—நீர்விளையாட்டணி.

2652. உடைதிரைமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான்பூத்ததென்ன
வடர்பிணியவிழ்மாம்பலலகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

(இ - ள்.) மூரிகின்றதிரை முத்தைச்சிந்துகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல்வானுக அதுசிந்தினமுத்தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிழும் ஆம்பலலகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனுகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றுரைத்தாள். (நுசு)

2653.(க) துறவின்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
ரை
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

2654.(உ) நீரணிமாடவாவிநேர்ம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்
வாரணிமுலையிளைர்க்குமன்னற்கும்வகுத்தவாவி
யேரணிகொண்டவிந்நீரிறைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை.

(இ - ள்.) அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கு அஞ்சி அக்கருத்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தேகொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி நீரைச் சாந்துடனேகலந்து வாவிநிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்ய தெப்பங்களையுநிறைத்து அழகிய மாலைமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்தும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டருளென்க. (நுந-சு)

2655. கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனுகப்
பணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலைசுண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித்தூநீர்ப்போர்த்தொழிலொடங்கினரே.

வேறொருபகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன் கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காரனுக' எனறார.

(இ - ள்.) அவ்வமைச்சர் வாவியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்தருவதத்தை கட்டியங்காரனுக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப் படைவகுத்து, மாலைமுதலிய கருவிகளேயேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி, நீர்க்கண்ணே போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினரென்க. (நஎ)

2656. தூமலர்மாலைவாளாச்சுரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலைசக்கரமென்னவீழ்த்துங்
காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுகவிட்டுங்
தோமரமாகத்தொங்கல்சிதறுபுமயங்கினரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை வாளாக ஓச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாராவளையாக எறிந்தும், கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலைகளைத் தண்டாகச் சிதறுகின்றும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (நஅ)

2657.(க) அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தாரைசெல்லப்
பரப்பினுள்பாவைதத்தைதனைபந்தொடிமகளிரெல்லாந்
தரிக்கிலாகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியகெடுங்கண்சேப்பச்சீதநீர்மூழ்கினரே.

2658.(உ) தானகமாடமேறித்தையலார்தமும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்குழாங்களொத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணீர்குளித்தெழுந்திருவினன்னர்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்கள்பனிக்கடன்முளைத்தெனத்தார்.

2659.(ங) கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளர்ந்தசைந்துசோர்வார்
சுண்ணமுஞ்சாந்தும்வீழத்தொழுதனரிரந்துநிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சவொசிந்துகண்பிறழவொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந்துநிற்பார்வேற்கணாராயினரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கலந்தநீர்; தடத்துநீர். வெண்முகிலின்மறையுமின்போல்.

---

* பாராவளை: பரி. கரு: சுக - பரிமேல்; திருவால. ஈக: கக.

(உ) தன்னகமாடம், விகாரம் ; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்களையுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

(ங) காதளர்ந்து அசைந்து - நின்றநிலகுலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஓதுங்கி.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் இரண்டுபடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியை ஏந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள் ; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேமூழ்கினர் ; அங்ஙனமூழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளை ஒத்தார் ; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழும் திருவினன்னர், தமது முகந்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலில்முளைத்த தன்மையை ஒத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்த பின்பின்னே வந்துபொருத வேற்கண்ணர், அவள் அதனை நீக்கிக் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்;சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ எறிய இரங்குதிற்பார்; மாலையை ஓச்சக் குழைந்து நிற்பாராயினரென்க. (ருக - சுக)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தாரைபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியை ஏந்தி வேந்தனருகே அணியாகநின்ற மகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரை அவர்கண்மேலேபரக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலை ஒருகையாலே ஏந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியைஏந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை ஒத்தானென்க. (சுஉ)

2661. வீக்கினன்றுனைவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மாலை
யோக்கினர்கண்ணிசுண்ணமுடற்றினருருவச்சாந்
தூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்
றுக்கியவகங்கன்சேனையாறலாறுயிற்றன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரவிய மாலையை ஓச்சினர்; ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவனை உடற்றினர்; அவனும்பின்னர்ச் சிவிறியிற்றூரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினன்; அதற்கு ஆற்றாதே முன்போரையாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் 'அங்
என்றார். (சுங)

2662. அன்னங்களாகியம்பூந்தாமனையல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிக்கூந்தல்போர்த்தனர்குனிந்துநிற்பா
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூழுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோங்கொடித்தடிதொழுதுநிற்பார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்வார்; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டு நிற்பார்; உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப்பொருந்தவைத்து நிற்பார்; திறை கொடுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினரென்க. (கூச)

2663. பண்ணுரைமகளிர்மாலைபைந்துகில்கவர்ந்துகொள்ளக்
கண்ணுரைமகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலைதாழ
வெண்ணுரையுடித்துநின்றூர்வேந்தனேக்குண்ணநின்றூர்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன் படையை. தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்கு மகளிரென்றது, அரசனைச் சேவித்தற்குரியமகளிராய் ஈண்டுத்தத்தையோடு கூடின படையை. பிடிக்கைபோலப் பின்னினகூந்தல்.

(இ-ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரைமகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்ந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரி மாலை இருளில் நுடங்கு மின்போற்றழைச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப் பலருங்கூறவேண்டி வெண்ணுரையையுடித்துநின்றவர், அரசன் தமதழகை நுகரநின்றரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (கூடு)

2664.(க) தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தாளைவீக்கி
யொன்பதுமுகத்திறேடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுசுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றூவான்
முன்படுகுலிகத்தாளைமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665.(உ) மெய்ப்படுதாளைவீழிறேமிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற்பக்கதுப்பயன்மாலைவாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றுலைந்துநின்றூன்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றே.

2666.(ங) அடுத்தசாந்தலங்கல்சுண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி
யுடுத்தபட்டொளிப்பவொண்பொன்மேகலையொன்றும்பேசா
விடப்பமற்றரசனேக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பருதியொத்தான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) வீக்கி-வீக்க. முன்பு ஆடு - தந்தையது வலியை அடுகின்ற.

(உ) கைப்படை - சிவிறி. செப்பட்ட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத் தின்பக்கம். பாழி - வலி.

(ஙு) பட்டு ஒளிப்ப - உரைத்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

(இ-ள்.) அவரழகை அங்ஙனம்நுகர்ந்த மன்னன், அல்குலாலே சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப் பொருள்கட்கு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கு அஞ்சிநிற்ப, தந்தை தன்படை முன்னர்க்கெட அவள்பொறுதே ஒன்பதுதானையாக ஓடி உறுவலியகலத்தேபாயும்படி சந்தனத்தானையைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் மூன்படுகுலிகத்தானையை முழுவலியோடேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கை ப்படையின் மெய்ப்படுதானை இளமூலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ் சிச் செவ்விதாகத் தூவாளுய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலை யைவாங்கி மூன்கையையாப்ப,ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதே கிடக்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னை அரசன் அதனைநோக்கி நினைதல்குலில் துகில் கெட்டுப்போயிற்றுக் காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின் [illegible] பருதியை ஒத்து நின்றானென்க. (சுசு-அ)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்திநொய்ய
வம்மலருரோமப்பூம்பட்டுடுத்தபினனிச்சமாலை
[illegible]னன்ற சுக.

கொம்மென - விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னர், விரையத் தமது கூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்தியிருந்தானென்க. (சுகு)

ரு.—இருதுநுகர்வு

வேறு.

2668. கார்கொள்குன்றனகண்
னீர்கொணீரணிநின்றுகனற்றலின்
வார்கொண்மென்முலைவம்பணிகோதையா
ரேர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

(இ-ள்.) அத்திருவன்னர் அங்ஙனமிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர்மை கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுகொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலேநுகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று. என்றது, மேற்கூறு முதுவேனின்முதலிய ஆறுகாலத்திலும் விளையாடுமென்றவாறு. (எ0)

[முதுவேனில்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்படலின்மேனிலத்
தேனுலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தானுலாய்த்தடமென்முலைத்தங்கிணன்
பானிலாக்கதிர்பாய்தருபள்ளியே.

(இ-ள்.) முதுவேனிற்காலத்து ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காற்றுதே மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர் நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. ()

2670. முழுதுமெய்ங்கலமூழ்கலினீர்சுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிநித்திலமுக்கவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ங்கலமாகியதடத்தே முழுது மூழ்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீவருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகை அணிந்தநித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (எஉ)

2671. எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பரு
ழுழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைங்கணைக்காமற்குங்காமனே.

(இ - ள்.) காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும் கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்தாலே அம்முதுவேனிற்காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (எஙு)

[கார்.]

2672. நீர்துளும்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளும்பமுழங்கலிற்பல்கலை
யேர்துளும்பவெரீஇயிறைவற்றழீஇக்
கார்துளும்புகொம்பிற்கவினெய்தினர்.

நிழல் - ஒளி. துளும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவளவிலே, முகில் முழங்கலின், அதுகேட்டு மகளிர் அஞ்சி இலைறவணைத்தழுவிக் காராற் கவின்பெற்று அசையுங்கொம்புபோலக் கவின்பெற்றரென்க. (எசு)

2673. இழிந்துகீழ்நிலையின்னகிற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மென்முலை

தொழிந்துமட்டொழுகத்துதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து ; விகாரம் ; என்றது சிதற்யென்றதாம். பூக் கிழிந்து மட்டிச்சிதறியொழுகும்படி தார்பொர.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற் குளிர்ந்து, கீழ்நிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது தூசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்றொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிருலனதீஞ்சுனைவின்னடை
யானருமுலைப்பாலமுதல்லதான்
ருணுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானருமடநோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இருலையொத்தவடை. எந்நாளும் பாலறாத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம் ; என்றது, சினமேலும் கறக்கும்பசுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், "பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே காம நுகர்வார்க் குரித்து" என நூலிற்கூறியவாறே கூறினர். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாதநோக்கியர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் காமநுகர்கின்ற நோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையும் நுகர்வதல்லது அவிழ்பதம் சிறிதும் நுகராராயினரென்க. (எசு)

[கூதிர்.] வேறு.

2675. (க)கூதிர்வந்துலாவலிற்குவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையுஞ்சுண்ணமும்
காதலித்தார்கருங்குவளைக்கண்ணினார்.

2676. (உ)சுரும்புகின்றருமலர்த்தொங்கலார்கவி
னரும்புகின்றார்கடலமிர்தமேயெ
ள

சரங்கள்

டா.

(க) முலையை வெம்மை செய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய தேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பிய தேறல்.

(இ-ள்.) கார்கழிந்து கூதிர்வந்து பரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலியவற்றைக் காதலித்தார் ; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்களையழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்ற இடத்தே அப்பொருள்

கனைக்கொண்டு சென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின்றவர்கனை அழுதமென்றேகருதிஅக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் நுகராநின்றனென்க.(எ-அ)

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய

சிழன்முகப்பகைகெடட்பருகிநீள்விசும்
புழலெறைநோக்குவாண்மதிகண்டிடினுள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்நுகருகின்றன் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக ஏந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமாலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றக்கண்டு அதனை மதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி விரையப்பருகி இனி நீள்விசும்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசும்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினளென்க. (எசு)

2678. (க)பருகினேற்கொளித்துநீபசலைநோயொடு
மூருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்சுடக்
குருதிகண்கொளக்குணமாலையூடினை
னுருவத்தாருறத்தழீஇயுடற்றிநீக்குவான்.

2679. (உ)நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்கதோவுள்கறுத்தழகிற்றேய்ந்தது
மங்கைநின்மனத்திலல்வருந்தலென்றவள்
தா.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப்பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதனற் சிவந்ததனை மதியோடேடிச் சிவந்த

(இ - ள்.) அக்குணமாலை எங்ஙனமூடினளெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்துருகிப் பின்னொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலைநோயோடே இன்னும் உளையாயினையென்றுகூறிக் கண்சிவப்ப ஊடினள்; அவ்வூடலைத் தழீஇநீக்குகின்றவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அம்மதியுள்கறுத்து அழகினின்றுநீங்கித்தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கு ஏற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்திலல் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினன்; நீக்கிப் பின்னர் அவள்மூலையைப் பொருந்தினனென்க. (அo - அக)

[முன்பனி.] வேறு.

2680.(க)கொங்குவிம்முபூங்கோதைமாதராள்
பங்கயப்பகைப்பருவம்வந்தென

வெங்குமில்லனவெலிமயிர்த்தொழிற்
பொங்குபூம்புகைப்போர்வைமேயினர்.

2681.(உ)கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்மூலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினரவமேகலை
காய்ந்துநித்திலங்கடியசிந்தினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாதராார், முன்னர்க் கூதிர்க்காலத்தே குளிரை அஞ்சி மேகலையையுநீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பனிப்பருவம்வந்ததாக, தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையை மேவினர்; மேவி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமூலையிலே மாலையையும் தாங்கினரென்க. (அஉ - ஙூ)

2682. அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியார்ந்தநீர்

ஞ்துசண்பக
முளைந்துமல்லிகையொலியல்சூடினர்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்நீரிலே ஆர்ந்த இஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய வினைவாகவினைந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுதலிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் டொரித்தலின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி-மது.

(இ - ள்.) நுடங்கினமின்னையொட்பார், இஞ்சியையும் வேரியையும் பொரி அவல்முதலியவற்றையும்நுகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்லிகைமாலையைச் சூடினரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் நீரிலேகின்றுவினைந்த வலிய வினைதலையுடைய அல்லியரிசியுமென்றுமுரைப்ப. (அச)

2683.(க)தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கணெஞ்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்குரல்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684.(உ)பொன்பனிப்புறும்பொற்பிணர்கல
மன்பனித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பனித்தலைமுழுதுநீங்கிப்போய்ப்
பின்பனித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எய்த்தென்றது; எய்யாதென்னும் எதிர்மறவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

(இ - ள்.) திருமகள்வருந்தும்பொற்பினர், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்தகலம் அன்பினை இக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனைநோக்கிமுன்பனிக்காலமும் முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பனிக்காலம் அவர்களைதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (அரு - சு)

[பி ன் ப னி.]

2685.(க)வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்கண்கொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினர்.

2686.(உ)செங்கெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரங்கெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கிரு
ரென்னரொப்புமில்லவர்களென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மாலை. அரத்தத்தினதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணுறப்பார்க்கவொண்ணுத துகிலேயேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (முருகு. கரு) போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

(உ) நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்நெருப்பினளவு வெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

(இ-ள்.) என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாத மகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணினராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுரைப்ப. 'என்னருப்புமில்லவர்' என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ()

2687. ஆடலின்சுவையமர்ந்துகாடொறும்
பாடன்மெய்ந்நிறீஇப்பருகிப்பண்சுவைத்
தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்

(இ-ள்.) அவர்கள், காடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினரென்க. (அக)

2688. புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல்-நெறிப்பினையுடைய குழல். செருக்குரல் - போரை உண்டாக்குங் குரல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறையாகி ஆர்த்தனவென்க. (கo)

2689. ஏச்செயாச்சிலநுதலேழைமார்முலைத்
தூச்செயாக்குங்குமந்துணைத்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்ததோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறிட்டும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும்நுதல்; இந்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துணைத்த குங்குமம் - வண்டினம்படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; தூச்செயாக்குங்குமம் கழுவாத குங்குமம்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் செத்திலர் மேனிபோற்றோன்றுமென்றுமுரைப்ப.

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கீர்ந்ததுகளேபோன்
மரவம்பாவைவயிரூரப்பருகிவாடையதுடைப்ப
விரவித்தென்றல்விடுதூதாவேனிலாற்குவிருந்தேந்தி
வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலையூழ்த்திணர்ீன்றலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலுமுண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' என்றார். கொப்புளித்தல்-காற்றுச்சிதறஅழித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்றகாலத்தே மரவம்பூத்த புதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால் மிகக் காற்றுச்சிதறஅழியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப - வாடைபோகாநிற்க

வெனவிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாதிற்க
ன்ற வரவைக் குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயாமரங்கள் - அதனுலே
ர்த்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள். அது விடு தூதா-அத்தென்றல்
காமன்விடுத்த தூதாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்தேந்தி இணரீன்று
அலர்ந்தன- அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு ஈன்று அலர்ந்து
விருந்திட்டன.

(இ - ள்.) வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி அதனுலிலையூழ்த்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள் பின்னர் அது தூதாக விருந்தேந்தி இணரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனுல், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்பு முதிர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதூஉம், மாற்றருஞ்சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின்பம் படவந்த மரபென்று மாபியலிற்பாதுகாத்தாம். (கூஉ)

2691. இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிருங்கட்டும்பிகுழலாகக்
களிவாய்க்குயில்கண்முழவாகக்கடிபூம்பொழில்களரங்காகத்
தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளையுமாமையும்
விளியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாடலொடங்கினன்.

இளி - இளியென்னுமோரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை கழன்ற படியையும், மாமைநிறம் கெட்ட படியையும், தத்தங் கணவருணர்தற்குத் தூதுசென்ற பாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டாகக்கொண்டென்க. அது, "நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய" (தொல். கற்பு. சூ. உஅ) என்பதனுலுணர்க; "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" (தீரி. கக) என்றுர்பீறரும்.

(இ - ள்.) இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினனென்க. (கூங)

2692. வேனிலாடும்விருப்பினல்லியன்காய்செல்விச்சாந்தரைத்து
ஞானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்துநறுநீராடியமிர்துயிர்க்குந்
தேனுரகின்புகைசேர்த்திவகுத்து[1]ஞாவிக்குழம்புறீஇ
யானுப்பளிதநறுஞ்சுண்ணமுகிரினுழுதாங்கணிந்தாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வந்த வேனிற்காலத்தே விளையாடும்விருப்பினலே, கதுப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியைஅரைத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப் பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுகைவார்த்து உகிராலேநீக்கி அவ்விடத்தே கருப்பூரப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கூச)

2693. மூத்தார்மருப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொள்யானைத்
தடக்கையி,னெத்தேருடையமல்லிகையினெலியன்மாலையுறுப்படக்கி,

(பி - ம்.)—1 'ஞானக்குழம்பு'

வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையழுடித்துவான்கழுநீ ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

(இ - ள்.) முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்தே சுற்றியே யானைத்தடக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகை மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும் வைத்தவர்கள், இவ்விளவேனிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச் செலுத்தி அதுகொள்ளஅழுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாதையு மூறுத்திரெனக.

மல்லிகையிறுவியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மாலை. உறுப்புமாலையெனக. (கூரு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டுடுத்துப்பொன்னங்கலைகள் புறஞ்சூழ்ந்து, நகையார்கவுளகிண்கிணியுஞ்சிலம்பு*நாய்நாச்சீறடிமேற், பகைகொண்டார்போற்சுமாஅய்க்கண்பின்பருவுக்காம்பனையகணைக் கால்சூழ்ந், தகையார்ந்திலங்குபரியகந்தாமேகவினச்சேர்த்திரே.

கண்பின்பருவுக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னுகிய பரியதண்டு; என்றது இரண்டுகண்ணுக்கும் நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; "தேனெய்பெய், வாடாதகாம்பேபோல்" (சீவக. களசு) என்றுர்முன்னும்.

(இ - ள்.) அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாரைப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணியையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பனைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து கவினச்சேர்த்திரெனக.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கூசு)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்ந்ததிரள் குறங்கு, கடித்துக்கிடந்துகவின்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்மு லுமே, லுடுத்தசாந்தின்மிசைச்செக்கரொளிகொண்முக்காட்பிறை யேய்ப்பத், துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்ந் தனவே.

ஒழுகுநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சருச்சரையின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கௌவிக்கிடந்து அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற் பூசினசாந்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக்கான்று ஒளிவிளங்கினவெனக. (கஎ)

---

*"முயல்வேட்டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய், நன்னுப் புரையுஞ் சீறடி" (நற். உருஉ), "வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி" (பொருந. சஉ), "உயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லனைஇ, வயங்கிழை யுலறிய வடி" (சிறுபாண். களஅ), "மதந்தபு ருமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடி" மலைபடு. சஉங.

2696. குழியப்பெரியகோன்முன்கைமணியார்காந்தட்குவிவிரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமூந்தோடுங்காதின்மிளிர்ந்தனவே.

பெரியவென்றது, ஆகுபெயராற் கேவணங்களை. அருவிலையவென்றது, ஆகுபெயராற்பூணினை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்திற் காந்தளையொத்த விரன்மேலே சிறிய மணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்ந்த அருவிலையையுடைய அணிகலம் தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்ந்தனவென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னுகிற்கத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம்.விழித்த கண்ணையுடைய மகரம். இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுளர். (கஅ)

2697. காணுள்ளிட்டுச்சுடர்வீசுரன்மாணிக்கங்குதாலி
பேணிநல்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்தூட்டி
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

காணைத் தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலே அணிந்து. கண்ணுக்குக் கரியமையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தோண்டினகடல் ; வினைத்தொகை ; தோள், முதனிலை ; நீர், இடைக்கிடப்பு.

(இ - ள்.) நல்லார், பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலி உரிஞ்ச, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (கக)

2698. மாலைமகளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவளக்
கிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு
ராங்கரையும்போற்கண்ணுர்காவிலிருந்தாரே.

(இ - ள்.) வேலும் குவளைகரையும்போலும் கண்ணுராகிய அம்மகளிர், ஒப்பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற் சிலம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச்சென்று சோலையிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (கoo)

2699. மணிவண்டொன்றேலம்பருகமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தடம்போ
லணிவேண்மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பூர்மழைக்கண்ணுர்

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செங்கெற்கதிர்சூடித்
தணியார்கழனிவிளையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கிஞர்.

(இ-ள்.) ஒருவண்டு பூக்களின் கலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமரைத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்கலத்தைக் காவிலே கொடுத்த மகளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்திலையுடைய பிடியையேறிப் போய்க் கழனியிலே விளையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செங்கெற்கதிரைச் சூடி அதனாலும் தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலே தங்கினரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் காட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்பமுற்றமைகூறிற்று. சூடியென்றார், தொழுத்தகுதலின்; "தொழுதுகொண்டெண்க வுகாவமை நன்கு" (ஆசார. உ0) என்றார். (கஅக)

2700. எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுந்தானீர்வளர்ந்து
வண்ணக்குவளைமலரளிஇமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த
வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொளியன்மாலைபுறந்தாழக்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்விரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விளையாடிய கனிவாயார் அரசன் எழுந்து வளர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய குவளைமலைவிரவி உண்ணற்கினிய மதுவை மணியழுத்தி விளிம்பு பிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமாலை முத்த மாலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்கள்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவேயாயிஞற்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றுற் சிறிது வடுப்படுத்தி நுகர்தல் எமக்குவருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கஇன்பமேயாதலின், உனக்கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இளமைச்செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்தி நுகர்தல் இன்பஞ் செய்யுமென்று காமநூலிற்கூறலின், அதனையீண்டுக் கூறினர். அது, "காமத்தாழுறகனியையொத்தாள்..... வேர்த்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்" (சீவக. ககூஉ) என முன்னர்க் கூறியவாற்றானுமுணர்க. (கஉ0)

சு.—புதல்வர்ப்பேறு.

2701. இவ்வாறெங்கும்விளையாடியிளையான்மார்பினலம்பருகிச்
செவ்வாய்விளர்த்துத்தேன்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகங்கருகி
யவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கியணிச்சமலரும்பொறையாகி
யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லணைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

(இ-ள்.) அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எங்கிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி நோலும் புதல்வரைப்பெறவேண்டுமென்று அவன் வடிவ்ழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம்தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயாநோய்செய்துவிடுகையினுலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணைமேலே தங்கினரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும்செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது ; பருகவென்றுமாம். * பூப்பின்புறப்பாடூராறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நாளுமோரையும் நன்னுாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனே போலும் புதல்வனை யானுடையேனுகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்தல்வேண்டுமென நூலிற்கூறியவாறே இவரும் கூறினர். கால் - இடம். (கoங)

2702. தீம்பால்சுமந்துமுலைவீங்கித்திருமுத்தின்றவலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றூர்கடைகடோறுங்கடிமுரசந்
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றராணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி
யோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சிதறினன்.

(இ - ள்.) காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலேச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தீனுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றூர் ; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடநின்றெலித்தன ; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஓம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோர்ஏற்பப் பெய்தானென்க. (கoச)

2703. காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன்மணியுநறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்டுநாளும்வாயுறீஇப்
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்

நயாததார்.

(இ - ள்.) காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னுற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலேஅதிவிடயத்தையும் திப்பிலியையுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும்கண்ணும்பெருகும்படி உகிரான் அகற்றி அண்ணுக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (கoஞ)

2704. யாழுங்குழலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணேணைவட்டோன்றிவயங்காக்கூத்துவயங்கியபின்
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்கடிநகர்க்கும்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றூரின்விரும்பினர்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தே தோழனுகிய சுதஞ்சனன் தோன்றி யாழ்முதலியனஅரங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில்ஆடாத கூத்து இவ்வுலகிலேஆடிய

* தொல். கற்பு. சூ. சசு.

பின்னர், கலுழவேகனிடத்திலும் தன்சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் கெடாத ஓகையை அரசன்சொல்லிப் போகவிட்டான்; அவர்களும் அதுகேட்டு விண்பெற்றுரைப்போலே விரும்பினரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழவென்க. (கoசு)

2705. தத்தநிலனுமுயர்விழிவும்பகையுநட்புந்தந்தையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தகாட்
சச்த சணனே
றத்தன்பர;

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலையும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாம்நிற்கின்றதசைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டென்னுமெண்ணுகத் தொகுத்தகாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரை முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிகுதியால், உலோகபாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோவிந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனாலுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார்; சாகரதத்தன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள்படைநவின்றூர்
கொய்பூமாலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றேடுங்குண்டலமு
மையன்மார்களைக்கின்றியாலுங்கலிமாவெகுண்டீர்ந்தார்
மொய்யாரலங்கன்மார்பற்குமூப்பதாகிநிறைந்ததே.

(இ-ள்.) அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுகப்பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள்கற்றூர்; படைக்கலம் பயின்றூர்; மாவை வெகுண்டூர்ந்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு மூப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க.

மாலையும்குழலும்தோடும் குண்டலமுமசையாமலூர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு
அவைகள் துளங்காமலூர்ந்தாரென்றூர்.

அரசவுரிமை நிகழ்ந்தினையாண்டுமூப்பதும் முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினைந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துறவறத்தின் மேல் உள்ளம்நிகழ்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றூர். (கoஅ)

ரு.—சோலைமகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புரையுமல்குல்
கொடியர

மாநிறத்தளிர்கன்மேனிமல்லிகைமாலைசொன்னாள்.

(இ - ள்.) பூங்கிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடையபூத்த கொடியனைரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் துகிலான்மூடிக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமாலை ஒருமொழி கூறினளென்க.

'வீங்கிறைகொடி' என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (கoக)

2708. தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித்துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடமதுகாண்கவென்றாளிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்திகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

(இ - ள்.) அவள் எங்ஙனங்கூறினாளென்னின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மார்பினையுடைய அரசனே ! காமன் பூவாகிய * பாகுடத்தையேந்திச் சோலையிலே அணுகினன் ; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம் ; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினாள் ; அரசனும் எழுகவென்றானென்க. (கக0)

2709. முடித்தலைமுத்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்திளையவர்புகழ்ந்துசூழக்
கடித்தவாள்கனலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பானிழையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை ; முகிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறியஅரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப் பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடைய தேவியர் தன்னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வாளேயேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (கக0)

2710. இலங்குபொன்னாரமார்பினிந்திரனுரிமைசூழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பான்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனைருமன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின்கொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்புகுந்த கொம்பனைரும் அரசனும், தாம் முன்புபழகின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைசூழப் புக்கு ஆடினதன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (கக2)

---

* பாகுடமென்பது "வாலூகதழ்" என்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பர்
கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

(இ -ள்.) அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமது கூந்தலிற் போதை உருக்கின்ற தன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது பொங்கக் குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககஉ)

2712. காசுநூல்பரிந்துசிந்திக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுரலுகுண்டுதுயிலமஞ்ஞை
மாசில்பூம்பள்ளிவைகிவளர்ந்தெழுமகளிரொப்பத்
தூசுபோற்சிறகரன்னந்தொழுதியோடினியச்சேர்ந்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

(இ - ள்.) மணிகள்சிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை ஒத்தஇடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மகளிரை ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்றவஞ்சொலீரிதனிலுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்று
னீதிக்கணின்றசெங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணன்.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - 1 காதிவினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானவரணீயமுதலாயின.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ் சேர்ந்த பின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள், * இறைவன்றேன்றின ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு நின்றன; இதனாலே நீர் நும் காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்றையும் சென்று காண்பீராக என்றனென்க. (ககஎ)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றாசலூர்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்கல்லகொய்துந்

---

* இறைவனென்றது, ரிஷபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல் தீர்த்தங்கரர். இவர் தந்தையும் பதினான்காமனுவுமாகிய நாபிராசன் காலத்து, "மேகங்களெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது விதைக்காமல் காலஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன" என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிக.

(பீ - ம்.)—1 'உபாதி'

தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயுங்
கோனமர்மகளிர்கானிற்குழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம்கூறியபின்னர், அவன்தேவிமார், ஊர்ந்தும் கொய்தும் கூவியும் மயிற்குழாம் வெவ்வேறுகப் பிரியுந்தன்மையை ஒத்தாரென்க. (ககசு)

2715. மெல்லவையருவியாடிச்சந்தனநிலந்தசோலைப்
படிமதங்கவரும்வண்டுபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்ந்தோப்பநின்றபெருங்களிற்றரசுநோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்ந்துநின்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார், அத்தொழில்களால் இனைத்தலின், அருவியிலேயாடி மிக்க மதத்தை நுகராநின்ற வண்டைத் தளிராகியகவரியை யெடுத்துப் பிடி ஓட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாமும் அங்ஙனங்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பிநின்றாரென்க. (ககள)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்கொண்டுதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொனுழிக்கைவிரலுகிரிற்கிள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டினின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்கிள்ளி அதனை முலையிலேசூட்டி இங்ஙனம் விளைத்தோன்றநின்றார்; அப்பொழுது அவர் தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (ககஅ)

2717.(க)கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுகண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிகல்லான்கன்றுணக்கண்டுநிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
கடை பார்.

2718.(உ)எம்வயின்வருகவேந்தனிங்கெனவிரங்குகல்லியாழ்
வெம்மைமின்விழையப்பண்ணியெஃகுறுணெஞ்செவிகள்வீழச்
செம்மைமிற்கனிந்தகாமத்தூதுவிட்டோதமுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதும்பிஞரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலாலே சென்றணுகிக் கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முன்னர் அன்னத்தோழிகளிருடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்னலைதோற்று அவற்றின் கடையை நயந்து.

(உ) எஃகுநுண்செவி - அரசனுடைய கூரிய நுண்செவி. அது, * மூவகைச்செவியினும் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்தூது' என்றார். முத்தம் விரும்பின முலை. சுற்றுக் கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதும்பினர் - நடுங்கினர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்நின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார், மயங்குநிற்பாராய்ப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிருப்பினுலே ஈங்குநின்ற எம்மையின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாழும்படி பாடி அவனை அழைத்துப் பொதும்பிலேகூடுதற்கு விதும்பினரென்க. (ககக-உ0)

2719. பிடிமருணடையினர்தம்பெருங்கவின்குனழயப்புல்லித்
தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்ந்தமாலை
யுடைமதுவொழுகச்சூட்டியுருவத்தார்குழையவைகிக்
கடிமலர்மகளிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்களின்கெடுகையினுனினையைச்சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிற்பூ அலரப்புல்லி வைக, அம்மகளிர் கடிமலரை ஒத்தார்; அவன்றுன் களிவண்டை ஒத்தா

வைகி-வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு ; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்நின்ற பெயரெச்சம், வினைத்தொகையாய்நின்றது; கடிந்தமலரென வே, மேற் கூட்டமின்றுயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகருமிருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்தத்தை நுகருமென்பதுதோன்றக் கூறினர், "தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவண்டோன்றுசெல்வன்" (சீவக. உக) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (கஉக)

2720. இழைந்தவர்கலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக்
குழைந்ததார்நெகிழ்ந்ததாணைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி
வழிந்துதேன்வார்ந்துசோருமவருக்கையினீழல்சேர்ந்தான்
நவக்கடிவனுங்கோர்மந்தியை

(இ - ள்.) தாரினையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றுன், கூடினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழுங்கிநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற் கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஒரு வருக்கையினீழலைச் சேர்ந்தான் ; ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்த கடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

தன் ப றும் வழிந்துவீழும் வருக்கை (கஉஉ)

* மூவகைச்செவிகளாவன :—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியர்கோளார்" (சீவக. கருஉ) என்றுர்மூன்னும்.

2721. அளித்திளமந்திதன்னையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி
யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேர்ந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சியார்ந்து
தளிர்த்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த
களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்தனன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் சேய்த்தாக ஒளித்துப்போய் ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையிலுலே அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்று நீங்கித் தம்மினங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்டிருந்ததென்க. (கஉஙு)

2722. பரத்தையர்த்தோய்ந்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்
திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிநீர்வம்மினென்ன
வுரைத்ததென்மனத்திலில்லையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்புமம்வாய்க்கொள்வார்யாவர்சொல்லாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டிருந்த மந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்த மார்பம் திருத்தகைத்தன்றுகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர் தீண்டார்; இனித் தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது யான் மனத்துணினைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும் வேம்பையுந்தின்னர்; யான் அத்தன்மையேனுதலை நீயேகூறுயென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னைநோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவாணு
ணீங்கிற்றுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்னத்
தூங்கித்தான்றுளங்கமந்திதொழுத்தையேன்செய்ததென்று
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டுதன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அக்கடுவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனநோக்கி என்செய்வாய்; எனக்கு உயிர்போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின், நீயும் காண்டாயென்று மந்தியது மனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்தொழுத்தையேன் செய்ததொரு வருத்தமிதனையொழிகவென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - தினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; "இல்லுட், டொழுத்தையாற் கூறப்படும்" (நாலடி. கூஉசு) என்றுர் பிறரும். (கஉடு)

2724. கண்ணிறுற்குற்றங்கண்டுங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழ்வுகைசெய்வான்
றின்ணிலைப்பலவின்றேறற்கொள்பெரும்பழங்கொண்டுகீறிப்

தேறி - தேற. மனமகிழ்மகிழ்ச்சி. பருத்து - கோதுகளைநீக்கி.

(இ - ள்) அங்ஙனம் பழித்த மந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணுற்கண்டுவைத் தும் தன்கணவனூடறீர்ப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடு வன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சிசெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தையெடுத்துக் கொண்டு கீறிப்பகுத்து ஆராய்தலுற்ற சுளைகளை அதன்னைக் கையிற்கொடு த்ததென்க. (கஉசு)

2725. இன்கனிகவருமந்திகடுவனேடுரியவாட்டி
நன்கனிசிலதனுண்ணநச்சுவேன்மன்னனேக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுத்துநின்ரு
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன்; பிறரும், "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" (சிலப். ருஃ: ருக) என்ரூர். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவுரிமையையெய்தி நுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, "செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென், றல்லனீத்த வுவகை நான்கே" (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. கக) என்பதனுணர்க. ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவை யையாதலின் அச்சுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் மூன் னர்நின்ற மூப்பினையே கொள்க. அது, "மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மை யோ, டியாப்புற வந்த விளிவர னுன்கே" (தொ. பொ. மெ. சூ) என்பதனுணர்க. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கடுவனுடே கெட்டுப் போம்படி அலைத்து அவைதின்கின்ற கனியைச் சிலதன் உண்ணுதிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடைய மனைவி தன்னைக்கூடுகின்ற கூட்டத் தைப் பிறனிடத்தே செய்யக்கண்ட தன்மையையொத்து, உடம்புதோன்று கின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்சென்ற ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப் பையும் வெறுத்துநின்ரூனென்க. (கஉஎ)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனைத்த
திப்பழந்தாந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டுதுகூறினனே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அர சையிழந்த கட்டியங்காரனைத்தது; அவற்றைத்தாந்து இப்பழத்தைக்கொ ண்ட சிலதனும் அவனைத்தாந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன் னும்வலியான் வாங்கி நுகர்தற்குரியஇப்பழத்தைநுகர்ந்துஇவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்றுயானுகர்கின்றஇன்பத்தையேயொக்குமென்று உண்மையாக உணர்வுதோன்றி அதனையும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத் தன்மைதோன்றக் கூறினனென்க. (கஉஅ)

2727. மெலியவர்பெற்றசெல்வம்வேரொடுங்கீழ்ந்துவெளவி
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கிகோற்று
கவிவிலாவுலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

அரம்பு - குறும்பு. கலியாவது - நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேற் செல்லும்பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற செல்வத்தை வலியவர் மேலவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிக்கொண்டு குறும்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்ணுற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக் கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தே துறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் கலிவில்லாத வீட்டுலகத்தையெய்துதலே நல்லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

'மேலவரம்பிகந்து' என்றது, தன்தைதாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற்குரியனெனமுன்னோர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது, சச்சந்தனரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறுயிற்று.(கூஉ)

2728. கல்வினையென்னுநன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிக்கொம்பீன்றுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றிலைழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

(இ - ள்.) கல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலராகிய வண்டுநுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தைஈன்றுபுதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கிநின்றது; இங்ஙனநின்றது தீவினையாகிய காற்றுவந்தடித்தலின், நிலைபேறின்றிச் சாய்ந்துவிழுந்துபோவதாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லறத்திற்பயிற்சிம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (கஉ0)

2729. வேட்கைகமையென்னுநாவிற்காமவெங்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றுணர்மின்றிமயங்கினேற்கிருளைநீங்கக்
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றினன்னான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைகமையென்னுநாவாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினைத்தரும் நற்செய்கை சிறிதுமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருளைநீங்கும்படி வீட்டுநெறியிலே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக்காட்டிய இவர்கள் தேவராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியையுங்கடந்த மதயானைபோலாது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதொரு மதயானைபோலே போகநுகர்ச்சியினின்றுமீண்டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினார் - ம்ந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டிய நல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றுமாம். களிறு, இல்பொருளுவமை. (கஉக)

2730. கைகந்நிறையெஃகமேந்திக்கணமணிக்குழைவில்வீச
மைகந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவீச
மெய்ந்நெறிமகிழ்ந்துநின்றான்வேணில்வாய்க்காமனைத்தான்
மொய்ந்நிறமாலைவேய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமீண்டமுடியினன், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பிநின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

'தளிர் கவரிவீச' என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேநிற்றலின். காமனேவமித்தார், மனவேட்கையடங்குதலின். (கஉஉ)

2731. நடிச்சிகைமுத்துத்தாமம்வாணுதலென்றுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதந்தூப
மெடுத்தனரெழுந்துதேனுரெரிமணிவீணையார்த்த
கொடிப்பலபூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

(இ-ள்.) தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநடுவில்தலைப்பாளை நான்று நக்கநின்று, கட்டிலேப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூப மெழுப்பினர்; சிலர்பாடினர்; அதன்பின்னர் யாழுமெழுந்து ஆர்த்தன; அவை அங்ஙனம் நிகழ மகளிர்சூழஇருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்கும மலையையொத்தானென்க. (கஉஊ)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலிவிலங்கிக்கண்பிறழநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றாதாதியாக
வள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிற்றூழ்ந்த
வள்ளிதழ்மாலைமார்பன்வச்சிரமனத்தனனே.

பனிவில் - முத்துவடம் ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம்புருவத்தைதவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிறிலங்கமுறுவலிக்கும் முறுவற்றாதுமுதலாக ஒழிந்தகாமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக்கருவியாகக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழுப்பித்துப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனமெகிழாது துறவின்கண்ணே வைரமனத்தனாயினனென்க. (கஉச)

2733. மூலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு
மலைமுகந்தனையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற்
கொலைமுகக்களிறனைற்குநாழிகைசென்றுகூறக்
கலைமுகமல்லர்புல்லிக்கமழுநீராட்டினரே.

மூலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலை. மலையின்பெருமை யைக் கொள்ளைகொண்டாற்போலு மார்பு. மஞ்சனமாட்டுதற்குக்கூறிய இல க்கணங்கள்போன மல்லர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழி கையைக் கணிகள்கூற, மல்லர்உடம்புதடவிமஞ்சனமாட்டினரென்க. (கஙரு)

2734. வெண்டுகின்மாலைசாந்தம்விழுக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
நுண்டுகிற்றிரைகள்சேர்ந்தநூற்றுலாமண்டபத்துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினேறினானே.

(இ - ள்.) துகில்முதலியதான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றலே சேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள்சேர்ந்த நூறடி உலாவுதலையுடைய அழுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினனென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுஞ் எண்ணுப்பெயர்எண்ணுடைப்பிறாருண்மேல் ஆகுபெயராய்நின்றது; "ஆறறி யந்தணர்" (கலி. கடவுள்) என்றாற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வே ண்டுமென்று மருத்துவநூல் கூறியதனைக் கூறினர். (கஙசு)

2735. நெய்வளங்கனிந்துவாசநிறைந்துவான்வறைகளார்ந்து
குய்வளங்கழுமிவெம்மைமத்தீஞ்சுவைகுன்றலின்றி
யைவருளொருவனன்னவடிசினான்மடையனேந்த
டான்.

(இ-ள்.) கனிந்துநிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின்றி வெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனனையொத்தமடையன் ஏந்த, அரசன் அவ்வடிசிலை உண்டானெனென்க.

குய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கஙஎ)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்காகதீர்விதியிற்பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுகவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

(இ - ள்.) முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சுந்தனத்தையும் தன் கையிலேவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதி தப்பாமற்பூசி நல்லார்செப்பி லிருந்த முகவாசத்தைநீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீராகவென்றானென்க.

செப்படும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்னேடு உவமிக்குமள வில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத்தேவ ரினுமிக்கவர். (கஙஅ)

சூ.—அறிவர்சிறப்பு.

2737. ஒருபகல்பூசிஞாணொடொழிவின்றிவிடாதுகாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெறற்கரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாவியூட்டித்
திருவிழைதகிலும்பூணுந்திறப்படத்தாங்கிஞரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையையொக்கும் வாசனெண்ணெயைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணையும் தாங்கிஞரென்க.

'ஓராண்டும்' என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; அஃது எக்காலமுமென்னும்பொருட்டு. (கஉஉ)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழிநயந்துநாடும்
பொற்றதாமரையிஞளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்கொம்பஞர்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கிஞனே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையராவர். அவை, "கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெரு மித நான்கே" (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. கூ) என்பதனானுணர்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனந் தாங்கினகொம்பனூர், வீரநெயத்து அவருள்ள விடத்தைநாடும் பொற்றுமரையிஞளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தம் மின்னத்தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன் கோயிலிலேபுக்கு வணங்கிஞனென்க. (கசூ)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்கடவுள்கமலத்
தடிமலர்சூடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்சூடியவருலகமேத்த
வடிமலர்தாவவருகின்றுரான்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேறடந்த அடியாகியமலர்.

(இ - ள்.) கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச் சூடினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத் தாவ ணெண்டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டடற்கும் இவ்வாறேபொருளுரைக்க. (கசூக)

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையாளுநம்பணிகின்றுர்யாரே

பத்திமையாலுலும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காதாரான்றே.

பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
ன்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசூஉ)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரே
யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்மேலாய்
திருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனாற்பெற்ற கேவலமடைந்தனை
நாகருஞ்செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை;
ஆழி - வட்

அங்ஙனமுடிதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்கரு
தும்படி இம்மூன்றுதாழிசையாலுங்கூறித்துதித்தானென்க. (கசூங)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலைவாய்ந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தூமத்தாற்புனைந்
தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
டந்தவேட்கையான்.

(இ - ள்.) தேவருலகிலில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பினவேட்கை
யையுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய
ஐந்திலுனும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசூச)

எ.—அறவுரை.

2743. இலங்குகுங்குமமார்பனேந்துசீர்
கலங்கொள்சாரணர்காதன்கோயிலே
வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாநிழற்
கலந்தகன்மிசைக்கண்டுவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தே வந்து
ஸ்ரீநாதன்கோயிலை வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே
கலங்கொண்டுநின்ற பெரியமணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்
கண்டு வாழ்த்தினனென்க.

மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. ()

2744. உரிமைதன்னெடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

நிருநிலம்மனற்கின்பமேயெனப்
பெருநிலம்மனன்பெரிதும்வாழ்த்திஞன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்த அளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமாளுதல் இன்பமன்றுயிற்றேயென்று கேட்ப, அம்மன்னன்றன் இருநிலத்தைத் துறந்த தன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. (கசசு)

2745. தெருளலேன்செய்ததீவினையெனு
மிருள்விலங்கநின்றெரியுநீள்சுட
ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றனன்
மருள்விலங்கியமன்னர்மன்னனே.

(இ-ள்.) அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்ந்த மன்னன், அடிகளே ! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாள் நின்று தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீள்சுடராகிய ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றனென்க.

இனி, இருள்விலகும்படி நின்றுளரியுஞ்சுடர்-* இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746. பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்தீங்கதிர்
மேற்படமிகநனிசொரிவதொப்பவே
நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லறங்
கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றோன்றின பனிமதி தன்கதிரைப் பாற்கடலின்மேலே வீழ நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனுகவுடைய. (கசஅ)

வேறு.

2747. தேனெய்தோய்த்தனதீவியதிருமணியனைய
வானிறுயிப்பனவரகதிதருவனமதியோ
சோணயாவருமமுதெனப்பருகுவபுகல்வ
மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவவியவவித்தான்.

உயர்மணிவண்ணனென் - இருவரிலுமூத்தவன் ; இரத்தினப்பிரபையென்னுமவன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அறங்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தனவானகயாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

ரயம்: நற்காட்சி, நன்ஞானம், ம.

செலுத்துவனவாய் அறிவில்லோர்யாவரும்புகல்வனவற்றையும்,பெறுதற்கரிய மணியையொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நுவலத்துணிந்தானென்க.

தேனுகர்வார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந்தருதலின்,நிலையில்லாத துறக்கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும் வீட்டையும் தருகின்றஇருவகையறமுங் கூறுகின்றது,இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்செல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்த்திற்கு. மானம் - ஒப்பு. (கசகூ)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுங்
குருமையெய்தியகுணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவீட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும்நிலைபெற்றுநில்லாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்வினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாற்கதியிற்றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணிவையும், நிறத்தைப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும், பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன் ; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை. குரு ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கரo)

ஆ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டிரைவடகடற்பருகத்துளையுட்
டிரைசெய்தென்கடலிட்டதோர்மோன்கழிசிவணி
யரசவத்துளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ-ள்.) அரசனே ! எண்ணுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டதொருகழி வடகடலிலேயுண்டாகிய நுகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினூடே சென்றுசெறிந்தென்னும்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (கருக)

2750. விண்டுவேய்ந்தவலான்விளைகானவரிடனுங்

மூண்டுநீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதீம்புனல்வளங்கெழூஉடைத்தலரிதே.

ம.

(இ - ள்.) அங்ஙனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையி லும் கூறுதற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பணியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையும் நீங்கி நன்னாட்டிலே பிறத்தல் அரிதென்றுனென்க. (கருஉ)

2751. வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவினிம்படுத்த
பல்லிணர்களும்படுகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லைநீங்கியவிழிதொழிலிழிகுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

(இ - ள்.) நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிறந்த இழிதொழிலால் இழிந்தகுலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலும் அரி தென்றுனென்க. (கருங)

2752. கருவிமாமழைகனைபெயல்பொழிந்தனவழிகா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணியழலுட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற்பிழையா
தருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

(இ - ள்.) குலத்திற்பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின் னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறுதொழுகுமாறுபோலே, உயிர்க்கிழவனை நைசாடர்ந்து விடாதவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள் ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட் டளையாற் பின்றுன்றும்வழிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறை யும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டளையாலே உருவான்மிக்கதோருடம் பை அம்மக்கள்யாக்கை பெறுதலுமரிதென்றுனென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வித்தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையா விதியினை. (கருச)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பறிவொடுபெறினு
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாம க
லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

(இ - ள்.) இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்க அழகை அறிவுடனேபெற்று ராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பர சமயங்களைக் கைவிட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவினரா யொழுகுதல் அரிதென்( )னென்க.

இத்துணையும், மக்கள்யாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி, இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறுதோழியுந்தன்மை கூறுகின்றார். (கருந)

கூ.—நிலயாமை.

2754.(க)இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனகணிவீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின்பிணழக்கவும்பெறுமே.

2755.(உ)வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகூன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தெண்ணெமவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணழுழக்கவிழினுங்கவிழுமற்றறிநீ.

2756.(ஊ)அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவில்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடிக்
கெழீஇயினுமொடுங்கினையழக்கெடுதலுங்கெடுமே.

2757.(சு)கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகடுறைபோய்
வடிகொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழகுந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவினியினுமினியுமற்றறிநீ.

2758.(ரு)எனிபொன்மேகலையிலங்கனிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மனிபொற்கிண்கிணியணியிழையினையர்ப்புணர்ந்து
தெனிவில்மேகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே.

2759.(சூ)கோதைமங்கையர்குவிமுலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்டுவந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.

2760.(எ)காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கி
யூமர்போலத்தழுவையவிந்துறுப்பினிலுயரயாத்
தூய்மையில்குளந்தூம்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
யீமமேறுதலொருதலையிகலமர்கடந்தோய்.

இவையேழும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இகலமர்கடந்தோய்! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாயர்க; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையிஞலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுரோணிதமும் சுக்கிலமும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கள்யாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும்; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய் போல் திரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடின்றேல், அது யாமையின்தன்மையைப் பெற்றஅளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அங்நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையாவுருவுடனேபிறந்து இருமுதுகுரவர் முதலாயினரைழக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றி இரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொடுத்துப் பெயரிடமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து நட்டோரும்நிலையுமழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வழிக்கேடின்றேல் நூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையும் இளமையையும் அழகையுங்கண்டு அகங்களேயென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையை ஏத்தி விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்தே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறொன்றுந்தெரியாத போகநுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வௌவுதலாலே பல்சனம்சிதைந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வரைக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மாக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி நோயாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற் கேடின்றேல் தம் போகநுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிடிகள்குறைந்து ஊமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையில்லாத உடம்பாகிய குளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற்சோரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளிதுவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சுடுகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்குவேறுநிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றுரைத்தனன்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆறாந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்று, ரமாற்று. 'பிணமாய்' என்றும் பாடம். (கருசு-சூஉ)

2761. தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ
யீங்கிதன்றியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்ணைகைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்கணரவரொடுபேரெமக்குரையாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரை ஆண்டுச்சென்று வென்ற பிறர்; நுவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்

னர்ச்செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகிய பிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்க இருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளை, 'பிறர்' என்றார்.

(இ - ள்.) அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையேயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை ; அவர்களுருவும்பெயரும் நிலைபெறுமையின், யாமுணர்ந்திலேம் ; நீ நிலைபேறுணர்ந்தன உளவேற்கூறென்றனென்க. (கசுஉ)

கo.—நரகதித்துன்பம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரெனுநிலத்துவித்தி
யவ்வினைவிளையுளுண்ணுமவ்விடத்தவர்கடின்ப
மிவ்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளஞ்
செவ்விதிற்சிறிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவினையைச்செய்யுமாந்தர் தமது உயிரென்னுநிலத்தே அத்தீவினையை விதைத்து அத்தீவினையின்பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர்படுந்துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும் ; ஆயினும் சிறிது அதன் றன்மைகூறச் செவ்விதிற் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (கசுக)

2763. ஊழ்வினைதுரப்பவோடியொன்றுழூழ்த்ததத்திலுள்ளே
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்
தாழ்துயருழப்பவூணுமருந்தைவஞ்சகண்டாய்.

(இ-ள்.)தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்தற்குப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணைமேற் றொடுத்த கனிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றுற் சேரவிழுவனபோலே தலை கீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பர் ; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊணும் நஞ்சுகாணென்றனென்க.

ஒன்றுழூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்ப மென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்தற் காக. எதிர்நின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனம்நுகர்வரென்றார். (கசுங)

2764. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளெரிநுனைச்சுரிகைகூட
யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்கூன்றகர்த்திட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்கிடப்பவாலடக்கமில்லார்.

(இ - ள்.) முன்னர் ஐம்டொறிகளில் அடக்கமில்லாராய்த் தீவினையையுடையராகிய நரகர் பொங்கியெழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நிரைத்து நிற்கின்றபூமியிலே அவை தம்முள்ளே அழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதறத்தட்டிஞற்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ் சிந்திக்கிடவாநிற்பர் காணென்றுனென்க. (கசுசு)

2765. வெந்தடிதின்றவெங்நோய்வேகத்தான்மீட்டுமோலைப்
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்து[1]மாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடிவெகுளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பிய தசைகளைத் தின்றதனற் பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினுலே மகளிராடும் பந்தெனத் தியினின்றும் பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருகி உடைந்து மயங்கிக் கிடப்பர்காணென்றுனென்க. (கசுள)

2766. வயிரமுண்ணிரைத்துநீண்டவார்சினையிலவமேற்றீ
செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்றுனைக்கழுவிலேற்றி
மயிருக்கொன்றுக[2]வாங்கியகைத்தகைத்திடுவர்மன்னு
வுயிரைப்பேதுறுத்துமாந்தருயிரைப்பேதுறுக்குமாறே.

(இ - ள்.) அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்தும் மாந்தருடைய உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாம்செய்ததீவினையாலே உடம்பிற்றைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநிறைத்து நீண்ட இலவிலே ஏற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவிலே ஏற்றித் தாம்கொன்ற விலங்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒரு தசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவரென்றுனென்க. (கசுஅ)

2767. தடிக்குரற்குரலபேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நாய்
மடித்திடவைரஞசிவாளெயிறழுந்தக்கௌவிப்
புடைத்திடவலறியாற்றூர்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருடற்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

(இ - ள்.) உடற்பினத்தை வேட்டையாடினவர், தடியின்குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரிய வாயையுடைய செந்நாயைக் கொண்டுவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரஞசிகள்போலும் எயிறுகளழுந்தக் கௌவி உதறிப்போகடுதலாலே ஆற்றராய் அலறி இவ்வாறே உடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பரென்றுனென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுதற்காக அழிந்த உடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென்றுணர்க. (கசுக)

2768. வானமீன்றடிகடின்றூர்வருகெனவுருகவெந்த
வானத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்பகுத்தவாய்புகுத்தலாற்று

(பி - ம்.)—1 'மாழ்கியுங்கிடப்பர்' 2 'வாங்கிவகைத்தரிந்திடுவர்'

ரூளைக்[1]கொண்டோடுகின்ரூருள்ளடியூசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிவீழ்ந்தார்தறிவலைமானிற்பட்டார்.

(இ - ள்.) நம்முடைய நல்லறத்தைத்தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினராய்ப் பின்னர் வாளைமீன்றடிகள்தின்ரூர், இங்ஙனேவாருங்கோளென்று அழைத்து அவர்கள்வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்ரூலேயெடுத்துப் புகுத்தலைப்பொரூராய்க் கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர்கள், அங்ஙனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினூலே, கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான்போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்ரூனென்க.

'தப்பிவீழ்வார்' என்ற பாடத்திற்குத் தப்பிவீழ்வாராய்த் தின்ரூரென்க. தறிவலை-தறியைப்புதைத்து அதனேடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.()

2769. காதலாள்கரிந்துரையக்கடியவேகனைந்துகன்றி
யேதிலான்ரூரகம்பியெளிதெனவிறந்தபாவத்
தாதலையுருகவெந்தவொள்ளழற்செப்புப்பாவை

(இ - ள்.) வேந்தே ! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலிறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூரூநிற்கவே அதிலேசெறிந்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளழலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ ! தகாதென்னும்படி தழுவி ஆற்ரூது அலறுங்காணென்ரூனென்க. (களக)

2770. சிலையிணன்மாக்கள்கொன்ரூசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையிணன்மீன்கள்வாரிவாழுயிர்க்கூற்றமான
கொலைநரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலழுத்தியிட்டு
கலிகுவர்நாளுநாளுநரகைநாமவேலோய்.

(இ - ள்.) நாமவேலோய் ! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழுமுயிர்கட்குக் கூற்றமான பாவிகளை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே அழுத்தி நாடோறும் நாடோறும் நரகரைச் சுடாநிற்பரென்ரூனென்க.(களஉ)

2771. பாரகங்கழுநர்போலப்பரூஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்பறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணூட்சுரிகையைநடுவர்நெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகணட்டுப்பனெனப்பிளப்பர்மாதோ.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாம் கழுவுவார்போலே நிரயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக் கொடுக்குங் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி கூடநருக்கியிட்டுச் சிலரைக் காரகலிலேபொரிப்பர் ; சிலரைக் கண்ணிலே

(பி - ம்.)—1 'கொண்டோடுவாரையுள்'

சுரிகையைஉடுவர்; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப் புடைத்துப் பின்னர்ப் பனை போலப் பிளப்பரென்றுரைனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேநுகரினும் அதனை முயன்று நுகர்வித்துக்கழிப்பராதலின், 'கழுநர்போல'என்றார்;இஃது ஒப்பில்போலி. ()

2772. நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றுர்நயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றூற்
கூப்பிடுகுரலாய்நிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்களொத்தே.

(இ- ள்.) அங்ஙனம் தலைபடயனை நுகருங்கால் தணைனாமவடம நாவை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீரையுணணத்தொடங்கினல் அது சியாலுண்டான குழம்பாகையினுலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரளை ஒத்துநிற்பரென்றுரைனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமமான்றுநானநீர்பிலிற்றும்பந்தர்க்
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையவெண்பற்பசுங்கழற்குண்டுபைங்க
ணுறுதுயர்நாகர்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிற்று.

(இ - ள்.) பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசுங்கழல்போலும் கண்ணினையுமுடைய நாகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக் குறுகின அளவிலே அப்பந்தர் குடநெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச்சுட்டிடு மென்றுரைனென்க.

கள், அசை. (கஎந)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதலையுளழுத்தியிட்டு
சுற்றெழுந்தரைத்தும்போகச்சுண்ணமாநுணுக்கியிட்டு
மந்தரத்தினையதுன்பம்னைவகலுமுழப்பமாதோ.

(இ - ள்.) வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலானை குழம்பிலே நிரயபாலரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருட்டை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேஇட்டு 1 நீரெழுந்துபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற்பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும் வருந்துவரென்றுரைனென்க.

குழம்பு. (கஎசு)

(பி - ம்.)—1 'நீரெழுந்து'

2775. உழும்பகட்டெருதுபோலவுரனறுதாளராகிக்
கொழுங்கனியளற்றுள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடிக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நரகந்தன்னுட்செல்பவர்யார்கொலென்னி
னெழுந்துவண்டிமிரும்பைந்தாரிறைவநீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

(இ - ள்.) இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்ற காலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப் புகைமடிக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்ஙனம் சேறற்குரியார் யாரென்று கேட்டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்டீயாகவென்றானென்க.

" துன்னினரழுந்துநரகம் " என்ப. (கஎ)

2776. கொல்வதேதகன்றிநின்றார்கொடியவர்கடியநீரா
ரில்லையேயிம்மையல்லாலும்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுந்தவமுமில்லதானமுமிழவென்பாருஞ்
சிட்டரே

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடியாருந்தம், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை; உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையுமில்லையென்பாரும், செய்த தானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய தேரையேறி அந்நரகந்தன்னுட்செல்வரென்றானென்க.

தவமும் தவமல்லதுமென்க. (கஅ)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதாமுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ருருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரவார்கிய கண்ணையுடையபெண்களை வருத்துந் தாரினையும், அடர்த்தற்கரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்த வலியினையும், வருத்தத்தினைச்செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நரகம் எக்காலமும் எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுறுந் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (கஉ)

2778. கழைபொதிர்ப்பதேதென்சொரிந்துகாய்த்தினைகளார்த்த
மழைதவழுங்குன்றில்வயமாமுழங்க

வுழையளியதாழுறாஉந்துன்பங்கண்ணின்மேல்

(இ - ள்.) இருளிலே மூங்கில்பொர்திர்ப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினை கனையார்த்துங் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுமுந் துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறுந் துன்பமேகா ணென்றுனென்க. (கஅ0)

2779. நிணம்பிலிற்றும்வாயர்நெருப்பினைமக்குங்கண்ணர்
குணனஞ்சர்கூற்றனையகோணுய்மடுப்பக்
கணமஞ்னையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

(இ - ள்.) தாரினையுடைய மழைபோன்ற கையாய் ! வாயராய் இனைக் குங் கண்ணராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற் றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கு அஞ்சித் தம் கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றுனென்க. (கஅக)

2780. மண்ணாமஞ்சளரிஞ்சிமலர்சூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்தூ
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணார்க்கடந்தோய்நமனுலகிஞன்மடங்கே.

(இ - ள்.) நண்ணார்க்கடந்தோய் ! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சளரிஞ்சி மண்ணுதல் முடிகையினுலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி அதனையறுத்துக் கை யாலே உதிரத்தைத் தூவி, தேவீர் ! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்ற கொ டுமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றுனென்க. (கஅஉ)

2781. மங்கைமனுவனையமென்சூன்மடவுடும்பு
செங்கண்வரிவரால்செங்நீளவாளை
வெங்கருனைபுல்லுதற்குவேறுவேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மனு - அக்கு ; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற் றென்றுமாம்.

(இ - ள்.) உடும்பு வரால் வாளையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்தற்கு வேறுவேறுகவறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழு கின்ற தீவினையாரிடத்தேசெல்லுமென்றுனென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல் ; அஃது அசைவென்னு மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணேயன்றி ஏவினர்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅங)

2782. கடலாணமாகாதுகாடாணமாகா
குடலாணமாகாதுகுன்றாணமாகா

வடுதுயரழூர்ந்தலைப்பவாங்காணங்காணுப்
படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியவேமே.

'ஆங்கு' என்றது, தாம் செல்கின்ற விலங்குகதியை. 'அரணம்' என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காணு அளியவென்க.

(இ - ள்.) தாம் செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்ற தீவினை சென்று அலைக்கையிலுலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற்குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றனென்க.

குடலிற்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். 'ஆகா' என்ற பன்மையை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுரைக்க. (கஅச)

2783. மூழுப்பதகர்தாரொக்குமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துழுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுநுழைதற்குவழியிலராய், தீவினைசெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதகங்கூறுவார் மூழுப்பதகர் ; பதிதர், விகாரமுமாம்; பாதகர், பதகரென விகாரமுமாம்.

(இ-ள்.) பதகர் உழுதற்றொழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படியடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுழுயற்கியாலேதரந்து உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங்காக்கையை ஓட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றனென்க. (கஅந)

2784. நிரம்பாதநீர்யாற்றிடைமணலுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்பண்டந்தாங்கி
மருங்கொற்றிழுக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யுரங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

(இ - ள்.) சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடைமணலுள்ளே சகடமூந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தவுடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாழ்ந்தாங்கித் தமக்குப்போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேயுன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணுவாய்ச் சாமென்றனென்க. (கஅசு)

2785. போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுங்

வீழ்பிடிகள்சிந்தித்தும்வெல்நோய்தம்முள்சுடவெல்
தாழுத்தகந்தினகயானையலம்வருமே.

(இ - ள்.) யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந் தோட்டியாலே மத்தகத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் குத்துண்டும் அவைபொறுமல் அதிர்ந்தும் காமநோய்சுட வெற்றி பிடிகளைநினைத்தும் ஆழநாட்டின கந்தினகச் சுழலுமென்றுனென்க. (கஎள)

2786. எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாலிபோனீராம்
வரிவளைக்கும்வெண்மயிர்க்குழுத்திற்குமாந்தர்
திருவளைத்தமார்பசெகுத்திடுவர்தேங்கார்.

(இ - ள்) திருவைத்தடுத்தமார்பனே ! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவளைப்பப் புகையையுண்கையினுலே உயிர்விட்டுப்போம் ; குஞ்சரங்களும் சிங்கம் வளைப்ப உயிர்விட்டுப்போம் ; அவையேயுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்குஞ் சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமானை மயிர்க்குந் தேனகாராய்க் கொல்வர்காணென்றுனென்க. (கஅஅ)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்
கோளிமிழ்ப்புரீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

(இ-ள்.)உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயிறற்போல, கொடியமாக்கள் நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார் ; நம்மூடைய1 தமரல்லாதாரெல்லாருமென்றுனென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டாற் கொல்லுமென்றுணர்க. "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று" (குறள். ஙஉசு) என்றுர்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்துரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (கஅங)

2788. கொல்வாருங்கூட்டிட்செறிப்பாருமாடவர்க
ளல்லாருகாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே
யல்லாதபைங்கிளியும்பூவையுமாதியா

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். மூற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மகளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

(பி - ம்.)—1 'சமயமல்லார்'

(இ - ள்.) அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லுதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுள் அடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து நாய்வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பர்காணென்றுரைனென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றுரை. (ககo)

2789. மல்லன்மலையனையமாதவரைவைதுரைக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துண்பாவிகளு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்
வில்பொருதோண்மன்னவிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

(இ - ள்.) வில்பொருத தோளையுடைய அரசனே! மலைபோலனையாத மாதவத்தோரைப் பழித்துரைக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணுதாரும், பரத்தையர் முதலாயினரெல்லாரும்விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றுரைனென்க. (ககக)

கஉ.—மக்கட்கதித்துன்பம்.

2790. தம்மைமிழைஞைக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்திளையார்தோள்
கொம்மைக்குழகாடுங்கோலவரைமார்பர்
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வரைமார்பர், இகழ்ச்சி.

(இ-ள்.) வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணுடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இளையார்தோளைக்கூடும் வரைமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றுரைனென்க. (கஉ)

2791. ஈருட்டடிமூடியீண்டு[1]மலப்பண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்சூடிச்
சார்தற்கரிதாகித்தானின்றருவள்ள
னீர்வாய்ச்சுரம்போந்தார்தம்மைநினையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறட்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம்மூடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப. நீராற்றாய்மை செய்யாக்காற் சேர்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதானசுரம்; நீர்தானின்றருசுரம்; அள்ளலே இடத்தேயுடையசுரம்.

(இ-ள்.) தாம் வயிற்றுளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயினுடைய ஈருளாகிய தடியைமூடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாகிக்கத் தாம் குடரைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள் தம்தாய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையின்றே தம்மை வியக்கின்றுரைனென்க.

(பி - ம்.)—1 'மலபண்ட'

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனி, மலை ந்த புழு, தடியையு மூடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுளர். (ககூங)

2792. அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீள்வெங்கழுவூர்ந்துங்
குஞ்சிக்களியாணைக்கோட்டாலுழப்பட்டுங்
துஞ்சிற்றுலகந்தோதுன்பக்கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

(இ - ள்.) உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க மிகுதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக் களவு கண்டு யாணைக்கிடப்பட்டும் துன்பக்கடலிலே அழுந்தினர்; அந்தோ! இத்துன்பத்தை நீ நோக்காதின்றுயே யென்றுனென்க. (ககூச)

2793. பண்ணுர்களிறேறுபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணுர்கடன்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்
மண்ணுர்மணிப்பூணேய்மக்களுறுத்துன்ப
நண்ணுநரகத்திணுன்காமடியன்றே.

(இ-ள்.) பூணேய்! சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்த நாவாய் கடலிலே ஓடிக் காற்றுற் கவிழும்போது மக்கள்படுத்துன்பம் சென்றுசேர்தற்கரிய நரகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றுனென்க.

அந்நரகம் - * நிகோதம். (ககூடு)

2794.(க) செந்தீப்புகையுண்டுஞ்சேற்றுணிலைநின்று
மந்தோவெனமாற்றூலாற்றப்புடையுண்டுங்
1தந்தீகெனுமூன்னைகவீக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார்குடிச்செல்வர்நோன்மைநுகம்பூண்டார்.

2795.(உ) கண்சூன்றிடப்பட்டுங்2கால்கைகளோந்தாங்கே
யண்டவ்விறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
நுண்சாந்தரைப்பார்போனெவழுங்கையாற்
புண்செய்திடப்பட்டும்புன்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தந்தீகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

(இ-ள்.) நின்பகைவர்நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாகிய செல்வர், நீ தேடியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவீக்க அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்ற நுகத்தை முன்னர்ப் பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே சிற்றலைச்செய்தும், மாற்றுற் புடை

---

* நிகோதம்-இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்கும் கீழுள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'தந்தீயெனு' 2 'கால்கள்குறைத்தாங்கே'

யுண்டும், கையால் அண்பல்லிறத் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போல மூழங்கையாற் புண்செய்யப்பட்டும், கால் கை களைந்து கண் சூன்றிடப்பட்டும், புகையுண்டும் துன்பத்தே அழுந்துவர்காணென்றுனென்க.

செல்வர்பூண்டாரென்க. தந்தீகென ஒருமையாற்கூறிற்று, அவரைத்தனியே தண்டித்தலின். (ககசு - எ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதிதுன்பங்காவல்பெருந்துன்பந்
தோலைபுபிலென்னைர்தோள்தோள்கோள்விலாயின்
வேலைக்கடலேபோற்றுன்பம்விளையுமே.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரிய காலையிலே போகின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தல் துன்பம்; அவையேயன்றி அவர்தாம் மகளிர்தோளைச் சேராராயின், அவர்க்குக் கரையையுடைய கடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றுனென்க. ()

2797. உளன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மரச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்தீக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவினென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதித்திட்டிறக்குமே.

(இ - ள்.) மார்பனே ! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென்னுந் தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற்றங்கிக் கவினென்னும் காஞ்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச் சுட்டுத் தான் போமென்றுனென்க. (ககக)

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனுங்குறளாமை
விட்டுநடப்பனபோற்சிந்தும்விளாந்துசீ
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறநோயும்
பட்டாருறுதுன்பம்பன்னிச்சொலலாமோ.

(இ - ள்.) கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீ விளாந்து வடியும் வருந்துநோயையும் பிறநோயையுமுற்றவர்களரும் படுந்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதுகாணென்றுனென்க. (உ00)

வேறு.

2799. வேட்டனபெறுமைமதுன்பம்விழைந்தனைப்பிரிதறுன்ப
மோட்டெழிலிளமைதீங்குமூப்புவந்தடைதறுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடில்லிட் டெல்லாஞ்
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

(இ - ள்.) மாலையணிந்து இலங்கும் வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருளகளைப பெறுமை துன்பம்; விரும்பினரைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையேயன்றி ஏட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்றுனென்க. (உ0க)

காஈ.—தேவகதித்துன்பம்.

2800. திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்தந்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றூர்காணிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

(இ-ள்.) இனித்தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவிற்சென்று பிறவார்; கால் நிலந் தீண்டுதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுதலாகா; அவர்நிறம் பருதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடா என்றுனென்க. (உஉ)

2801. அங்கையுமடியுமோக்கிற்றுமையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண்பகுவொளிப்பவழஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்றெளிகைதிகழுஞ்செய்யாள்
வெங்கடைமழைக்கணேர்ணக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

(இ - ள்.) அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொளியையுடைய பவழத்தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்கும்; இவையேயன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவரழகைப்பெற்றிலேனென்று தானேக்கி வருந்தும்படி ஒழிந்த அவயவ அழகும் வந்துதிரண்டனவென்றுனென்க. (உங)

2802. தாணெடுங்குவளைக்கண்ணித்தளையவிழ்கோதைமாலை
வாண்முடிவைரவில்லும்வார்குழைசுடருமார்பிற்
பூணிடைநிலவுமேனிமின்னெடுபொலிந்ததேவ
ருணுடையமிர்தம்வேட்டாலுண்பதுமனத்திலுமே.

(இ - ள்.) குவளைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றிமாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வைரவில்லினையும், சுடரும் குழையினையும், மார்பிற்பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னெடுபொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவர் உண்டற்குழுலியுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்கு விரும்பினால் மனத்தாலேயுண்பது; கையினாலுமுண்ணுர்காணென்றுனென்க. ()

2803. சிதாரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துதீண்ட
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவமாகத்
துதைமணிக்கலாபமின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணைமயங்கிவீழ்வார்.

சிதாரி - சிதரினைசெவ்வரி. மதாரி - கதிர்த்தவழகு. ஓடிப்போழ்ந்துதீண்ட கண்.

(இ-ள்.) காமன் தென்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாக எய்ய மயங்கிக் கலாபமின்ன அசையிலே வீழ்வார்காணென்றுனென்க.

கலாப புணர்ச் (உ0ரு)

2804.(க)பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி
யேத்தருங்கொடியணைரயிருகுவாகப்புல்லிக்
காய்த்தியிட்டுள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம
நீத்துநீர்க்கடலேநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805.(உ)பொங்கல்வெம்முலைகளென்னுட்போதெறுபொருதுபூந்தா
ரங்கலந்தொடையன்மாலைகிழித்தழகழியவைகிக்
கொங்கலர்கோதைதனல்லார்குரைகடலமிர்தமாகத்
தங்கலர்பருகியாராய்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இருகுவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

(உ) பொங்கல - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மாலையினையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

(இ-ள்.) கொம்பையொத்து இழைசுடரும் மேனியையுடைய கொடியன்ன நுரைப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னும் தாமரைமுகைகளோடே தமது தார் பொருதுதோற்று அழகழிய வைகி அதனாலுமையாராய் அவரை அமிர்தமாகப்பருகி அதனாலுமாராராய்விருப்பமிகுதியாற்கண்ணிமையாமற்தாழ்ந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தியிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலேநீந்துந்தெப்பம் இவர்களேயென்றுகருதிஅவர்களைக் கைவிடார்காணென்றுனென்க. ()

2806.(க)கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்
பொருகயலனையகண்ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய
வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பத்
டங்க வா .

2807.(உ)பனிமுகின்முளைத்தான்குபசுங்கதிர்த்திங்களொப்பக்
குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த
வினிதினினிலங்குபொற்றேருடற்றுமின்குழைகள்பொங்கத்
துனிவிலர்களிற்றேருடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

(உ) பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தைமுளைத்த காள்குபிறையையொப்பவென்றார், வெள்ளையானை நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

(இ - ள்.) வேந்தே! அங்ஙனநுகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனருடைய மேகலைமுதலியன ஆராநிற்க அவர்கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்திடனே ஒழிந்த விளையாட்டுக்களை விளையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடே போர்தொடங்கிக் குனித்து திங்களொப்பவனைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும்குழையும்பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய் அக்களிற்றோடேவிளையாடிப் பொழுது போக்குவர்காணென்றுனென்க. (உ0அ - கூ)

2808. கடிகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்டுந்
தொடிகவினருதமென்றோட்டேவியர்சூழவாம
னடிகையிற்றெழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெய்துவீடே
மூடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கடிகை - தோள்வளை.

(இ - ள்.) அவர், போகநுகர்வதற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பகக்காவைக் கண்டுவைத்தும் இதுநிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்சூழத் தோள்வளையும் ஆரமுமின்னச் சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்தூவி வணங்கி, முனைவனே ! இப்பிறவியைவிரும்பேம் ; வீடே எமக்கு மூடுவதாகவென்று இரப்பர்காணென்றுனென்க. (உகo)

2809. மலங்குவித்தாவிவாட்டிவாய்நிறையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமணிமுலைகள்பாயக்
கலந்தனர்சென்றபின்னுட்கதிர்கழன்றிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆர்வம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

(இ - ள்.) தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள்பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னுளிலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பரென்றுனென்க.

முலைகள் தேவரை மயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லைமூவைவந்துநாள்களுளவெனவிமைக்குங்கண்ணு
ல்லெழின்மாலைவாடுநஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேதெழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே ! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்துநாள்களுளவெனக் கண்ணுவிமைக்கும் ; மாலைவாடும் ; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

யுடைய அமிர்தையுண்டாரைப்போலே அங்ஙனம் பலநாளுநுகர்ந்தஇன்பத்தைப் பயனின்றிக் காலம்போக்கிஞேமேயென்று பின் வருந்துவர்காணென்ருனென்க. (உகஉ)

2811. தேவரேதாமுமாகித்தேவராற்ருழிக்கப்பட்டு
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரிதுந்துன்பநோயினுட்பிறத்தலுன்பம்
யாவதுந்துன்பமன்ருயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்ருன்.

(இ - ள்.) மன்னு! தாமும் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற் கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும் நோவது மிக்க துன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதோரியாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணையம் ருனென்க.

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்; "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிணை" (முருகு. கசு) என்ருர்பிறரும். என்ருனென்பதனை முன்னர்க்கூறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, வாகனமாகிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர்; வாகனமாவனவாகியென்பதாம்; அணிகம் - ஊர்தி. (உகங)

கச.—நற்காட்சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்
சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர
வெங்குழுலகமிருணீங்கவிருந்தவெண்கைபெருமானர்
தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையமேவியென்றலையமேவ.

(இ - ள்.) பிண்டியின்கீழ அணைமேலே தேவர்சிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்க இருந்த எண்ணுதயாகிய பெருமானருடைய தாமரைமேற்றங்கினஅடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே என்ருனென்க.

இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல்

2813. இலங்குசெம்பொனெயின்மூன்றுமெரிபொன்மூத்தக்குடை
மூன்றும், வலங்கொண்டலர்தூஉயடியேத்தும்வையமூன்றும் படை
மூன்றுங், கலங்காதுயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமரா தான்மூன்று,
நலங்கொடும்பாற்குணக்கடலுமூடையார்நம்மையுடையாரே.

எயின்மூன்றுவன: உதயதாம், பிரிதிதாம், கல்யாணதாம். குடைமூன்றுவன: சந்திராதித்தியம், நித்தியவிநோதம், சகலபோசனம். உலகமூன்றுவன: ஆகாலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றுவன:

* "அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகளூர்ந்தமரர்சூழ" சீவக. உ கஎந்.

னத்திரயம் ; அவை: நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றுவன: சகசாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தெய்விகாதிசயம். நான்மூன்றுவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமம். குணக்கடல் - அநந்தஞானதிகுணங்கள்.

(இ - ள்.) இவற்றையுடையார்காண், நம்மை அடிமையாக உடையாரென்றுனென்க. (உகடு)

2814. மன்றலறுமணிமுடிமேன்மலிந்தசூளாமணிபோலும்
வென்றேர்ப்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரிபூந்தாமரைமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றேர் - இருடிகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி; இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோக்ஷம் எனவிவை.

(இ - ள்.) அறவோர் சூளாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பரென்றுனென்க. (உகசு)

2815. பெரியவின்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுகுரங்கு,
மூரியசெய்கைவினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை, யரிய
ரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது, மிருசார்வினையுந்தெளிந்
தாரேயிறைவனுலுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

(இ-ள்.) தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனுங் குரங்கும் நுகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியரென்றுவியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை இகழாதேயும் நல்வினைதீவினையின்றன்மை இத்தன்மைத்தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டுபராமாகமத்தையும் தெளிந்தாரென்றுனென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதிணென்கும் பதிறுறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு.

2816. உறுவர்ப்பேணலுவர்ப்பின்மையுலையாவின்பந்தலைகிற்ற
லறிவர்சிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்சிறுத்தலறம்பகர்தல்

---

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றுஞ் கூறுவர் வடநூலார்.

† அங்காகமம், கஉ ; பூர்வாகமம், கச ; பகுசுருதியாகமம், ககூ ; "ஆறிரண் டங்கமு மாய்ந்தீரேழ் பூர்வமுங், கூறிரண்டென்ன கேள்விகளிற் குன்றுமற்-றேறி, வரந்தருநல் லோத்துரைக்கும் வாய்மையார் பாத, நிரந்தர நான் வந்திப்ப னின்று" (சீவசம்போதனை) என்பதனாலறிக.

மண்டித தமோறி வ்ாழ்வினர்தேன் மாதையரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலை யூக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசிர் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேறங் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு.

(இ - ள்.) கர்வலனே ! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த னபோலும் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம்மாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணவி ரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணூயிரஞ் சீலாசார மும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றுனென்க. (உஉ0)

2819. மொய்யமர்ஞாட்பிணுண்முரண்கொண்மன்னவர்
மையலம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்

(இ - ள்.) அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவின போரிலே மன்னவர்மெய் சென்றுமறையுங் கவசத்தையொப்பனவாய் நாடோறும் உண் ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத் செய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றுனென்க. (உஉக)

2820. மணித்துணரனையதங்குஞ்சிவண்கையாற்
னேர்ப
துணித்தொருதுணிசுமந்தனையதின்பொறை
யணித்தகுழுடியினுயாதியாகவே.

ய துணா - நீலமணியனைய பற்றம்.

(இ - ள்.) முடியினுய்! குஞ்சியைத்தங்கையாற் பறிக்கையினுலே, இத் திண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சுமத் து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றுனென்க.

ஒருதுணியோடு உவமித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும் இரண்டு ஒருகூறுமா கக் கூறினுன், அருமையானென்றுணர்க. இது துறவின்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையத்தாண்பிறந்தார்களன்றே.

(இ - ள்.) கண்ணினையும் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையாளை அவாவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமர்ந்தர், இம்மையிற் புற ஞ்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவளை முன்னர் நுகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின் னர் நுகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ங னம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள் ; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றுனென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள், இது காதலரிதென்று கூறிற்று. (உஉங)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிறேணுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி
விழுப்பயணிழக்குமாந்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

(இ - ள்.) உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சிலமாவன : ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி உணர்வையுங்கெடுக்குங் கள்ளையும், புழுப்பயின்ற தேனையும், பிறவற்றின் புண்ணுகிய தசைகளையும் மாந்தி வீடுபேற்றினை இழக்கு மாந்தர் உணர்வில்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர்தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉச)

கசு.—தானம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வாவினைந்துசெல்வம்
பின்னிலம்பெருகவீனும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னெனத்துறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

(இ-ள்.) நன்னிலத்திலே விதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வர வினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகஈனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்தே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநில்லாது மின்போலத் தோன்றிமாயும் இடையான தானத்தின தியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுதுமென்றானென்க. (உக

2824.(க) ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவினக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்

2825.(உ)வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்திலும்
பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந்
தூக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி
நாச்செறுபராவுகொள்ளார்நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்.

2826.(ங)பாற்கதிர்த்திங்கட்கொட்பிற்பருமித்தகளிறுபோல
—ன்—கொண்டுகண்ணுணுகத்தளவெல்லைநோக்கி
மமறகதுகம்கண்ணாயவ்ழுத்தவர்
காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிறைஞ்சிமாதோ.

2827.(சு)தொடிக்கையாற்றெழுதுவாழ்த்தித்தூமணிநிலத்துளேற்றிப்
பொடிப்புனைதுகிலினீக்கிப்புகழ்ந்தடிகழீஇயபின்றை
யடித்தசாந்தகிலிணுவியாய்மலரருச்சித்தாணர்
கொடுப்பர்காலமிர்தலூன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினைர்க்கே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய் கொலை களவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமற் சிவபுற்கல முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கை அவி யாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிற தவத்தைக் கூர்க்க நிகழ்த்தின சில மாகிய கதிரினையுடைய திங்களையொப்பார்.

(உ) மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒருசெத் தாகச்செத்திலுலும் பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பழவினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத் தும் பிறரென்றும் நமரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல் செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரனிறை.

(ங)*திங்கள் எல்லாமீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல எல்லாவுயிரையுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்த களிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு மாறுபோல ஆகமத்திற்கூறியவழியை உட்கொண்டு றுகத்தளவாகிய எல்லை யைநோக்கி மனையிடத்துவந்தால்.

(சு) அடுத்த - பொருந்தின. கால்லமிர்தம் : உண்பன, தின்பன, நக்கு வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனைவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

(இ - ள்.) திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றெழுது எதிர்கொண்டு மணிநிலத்தேயிருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலஇறைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவ ரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகை அமிர்தத்தையும் மூன்றேடே கொடுப்பர்காணென்றுனென்க. (உஉசு - கூ)

2828. ஒன்பதுவகையினேதிற்றுத்தமர்க்காகுமார்ந்த
வின்பதமருளியீதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறாட்டினர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினர்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

(இ - ள்.) ஒன்பதுவகையினுற்கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான் முற்கூறிய†உத்தமராயினர்க்காகும்; குறைவற்ற இனிய சோற்றை யார்க்கும்

---

* " அச்சுவினிமுதலாகிய நட்சத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக் கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மௌனியாகி எழுந்தருளுகின்ற ஸ்வாமி " என, ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்துங்கூறினர்.

† " உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ, துத்தம தான மெனல்" அநுங்கலச்சேப்பு, கஉச.

அருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர் ; இவையன்றி விலங்கைத் தன்புறக்கொன்று சோற்றையூட்டினர்க்கும், அதனையுண்ட பாவிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்தீவினைப்பயன் நமக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றுனென்க.

ஒன்பதாவன: "எதிர்கொள லிடநனி காட்டல் கால்கழீஇ, யதிர்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரமன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, யுதிர்கமம் வினையென வுண்டி யேந்திஞர்" எனஇவை. (உங0)

கஎ.—தானப்பயன்.

வேறு.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனையகூரிலை
யேற்றநீர்த்துளும்புவாளினைறவ
போற்றினைகேண்மதிபொருவில்புண்ணியர்க்
காற்றியகொடைப்பயனறியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதுநாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள் ; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளும்புநீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்களிலசையும் மஞ்சளைநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

(இ - ள்.) இறைவனே ! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம் ; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றுனென்க. (உஉக)

2830.(க)கடிப்புவாரங்குலிகொளீஇயகைதூரந்
தடித்துவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்
பொடித்தபொற்றூமனையனையபொங்கழ

2831.(உ)காய்ந்தவவ்வளவிஞற்கௌவுநீரதொத்
தாய்ந்தறிகொடையினதளவிற்புண்ணியர்
தோய்ந்துயிருடம்பிவணெழியத்தொக்கதான்
வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க - உ) விளிம்பிற்பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வாரை விரல்கோதக்குக் கொண்டகையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அப்வழலிடைக்கிடந்த இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது ; அக்காய்ந்தமிருதியினுலே தானுண்ணும் நீர்போல இருப்புயிரும் தோய்ந்தென்க. நெடியவாய மயிரையுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், "இரும்புபோலவாம், பிணியுயிர்" (சீவக. ஊகஉக) என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேறற்குரிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றும்.

-ள்.) இவ்விருப்புயிர், பலபிறப்பினும் தீவினையென்னும் தீயினுட்

ப்பயறு

செய்த நற்றூனத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டுபோய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றுனென்க.

(உ) தப்பும்வழி இதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கு அடைத்த நாளறுதலின், உடம்பு இவணெழியப் போயென்க. (உஙஉ-ஙு)

2832. (க) திங்கணுளொன்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்
வங்கவான்றுகில்பொதிமணிசெய்பாவைபோ
லங்கவரிரட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்
சிங்கிளரிருமுதுகுரவரென்பவே.

2833.(உ)*இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடல்
பற்றியவிசும்பிடைப்பரவுமாழுகி
றெற்றெனவீர்ந்தெனச்சிதைந்துபோகுமான்
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

நாடா.

(க) வங்கம் - மரக்கலம்.

(உ) இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

(இ - ள்.) அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருநூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்த பாவை அத்துகிலினின்றும் புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்தஅளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள், தம்முடம்பைநீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியஉடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம் ; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றுனென்க. (உஙச - ஞ.)

2834. பிறந்தவக்குழவிகள்பிறர்கள்யாவரும்
புறந்தரவின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா
ளறைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலைகுணமூறுப்புநீரவே.

---

* இக்கவியும்,இதனுரையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன: "இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடம், பற்றமில்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச், சுற்றியபாற்கடற்றுளும்பவிட்டிடும், பொற்றிரள்வரை யொடுமின்னுப்போலவே" இ - ள். சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள் தம்முடம் பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப்பிறப்ப, வரையோடுகூடிய மின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலே போகடுமென்றுனென்க ; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

(இ - ள்.) பிறந்தஅப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநாள் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர்மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயறைந்தாரென்றுனைன்க.

குழவியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், "கடிசொ லில்லை" (தொல். எச்ச. சூ. நிசு) என்பதனாற் கொள்க.

(உருசு)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கட்சுடரொடுபூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுந்துகிலுநான்று

பாலையாழ்மழலைவேரூய்ப்பன்மணிக்கொம்பினின்றுள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்போலும் மழலைச்சொல்லாள், அவனை நீங்கிப்போய் ஒருசோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்த தன்மைபோல ஈன்று நான்று காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றுளென்றுனைன்க.

(உருள)

2836. இலங்குபொற்குவடுசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கிளர்குழைகணின்றுசாந்தின்வாய்நக்கிமின்னக்

விலங்கரசனையகாளைவேனில்வேந்தென்னைச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையனைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான்று நக்கி மின்ன மார்பிலே மாலைதாழக் காமனென்னை அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றுனைன்க.

(உருஎ)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலைதாழத்
தெண்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைவிற்ப
விண்டலர்மாலைமார்பன்விதியிறற்சென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலிலெருவானூர்.

(இ - ள்) அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோலமின்னைத் தாழ அவள்நின்றஅளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டானன்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலிறற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினரென்றுனைன்க.

(உருஉ)

2838. கொதிநுனைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதநிலைறபெய்துவிம்முமணிக்குடமிரண்டுபோல

நுதிமுகமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவிவாட்ட
விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுனையினையுடைய அம்பைக் காமன் சொரிய; உமிழ்ந்து - உமிழ. மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்குடம்.

(இ - ள்.) நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத்தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றுனென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின. (உசo)

2839. இமைத்தநுங்கண்களென்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசீற
வமைத்துநின்னழகுகோலமாவுண்டறுக்கலாற்று
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவள்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமந்தோயநகைமுகவிருந்துபெற்றான்.

(இ - ள்.) நும் கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீரென்று அவள்சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும் ஒப்பனைக்கோலத்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லாநிற்க, இனையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்சூட்டிய தாமந்தோய்தலாலே அமைத்து நகைத்தமுகத்தில் விருந்தைப் பெற்றுனென்றுனென்க.

அமைத்து - பொறுத்து; 'வழுவமைத்து' என்றுற்போல நின்றது.

என்று கூறவும் பாடம். (உசக)

2840. இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணிவீணையோர்த்து

தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்தும் காவிலே புக்கும் யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தை விரும்பியும் செல்வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற்கட்டப்பட்டாரென்றுனென்க. (உசஉ)

2841. பூமுற்றுந்தடங்கணுளுநும்பொன்னெடுங்குன்றனுனுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமாங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரேமுற்றுக்கருமபூமியிருந்திருக்கிழமைவேண்டே.

(இ-ள்.) வேண்டே! அங்ஙனந் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்றன்மைநிரம்பிய கண்ணுளுநும் குன்றனுனும் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் *கற்பகமாங்கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பர்; இடையதா

---

* கற்பகமாங்கள், கo.

கிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் கருமபூமியிலே இருதிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பரென்றுனென்க.

ஏமுற்று, "தேரேமுற்றன்று" (கலி. எச) என்றுற்போல நின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர். ()

2842. அடங்கலர்க்கீந்ததானப்பயத்திலைலலறுமூங்கீர்த்
தடங்கடனடுவட்*டீவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்களொவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீந்த தானத்துக்குப் பயன்கூறு

(இ - ள்.) மன்னரேறே ! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப்பயனுலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள ; அவற்றிலே உடம்பு மக்களுடம்பும் முகம் விலங்கின் முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமாந்தி வாழ்வரென்றுனென்க. (உசச)

கஅ.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலைசூழ்ந்தார்
கப்பத்துளமாராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பரீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

(இ - ள்.) கோவே ! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையைச்சூடினர், கற்பத்தில் அமராராவர்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தார், பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேநிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக்கரவர்த்திகளாவரென்றுனென்க. (உசரு)

கக.—வீடுபேறு.

வேறு.

2844. வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநா
லீட்டியபொருளகத்தியன்றதென்பவே.

மனவும், குமாறுவத்தயத்துவீடமெனவுங் கூறுவர் ; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு ; அவற்றை, "வாரியுட்டவுதொண்ணூற்றாறு" எனவும், ஈண்டு, "உடம்பொடுமுகங்களொவ்வார்" என்றதை விளக்கி, "ஒன்றதாங் காலர்வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம், பன்றிமான் குரங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி, யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கந், தின்றிடாப் பழத்தை மண்ணை முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்" எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

இளைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

(இ - ள்.) வீட்டினதியற்கையை நாம்கூறின், அது மூர்த்தியீட்டிய நூற் பொருளிடத்தேகூறிற்று ; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றுனென்க.

என்ப, அசை. (உசசு)

2845. உள்பொருளிதுவெனவுணர்தன்ஞானமாம்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்ளறவிருமையும்வினங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலெயொழுக்கமென்பவே.

(இ - ள்.) பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம் ; அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்றன்மை இதுவெனத் தெளிந்து விடுதல் காட்சியாம் ; அங்ஙனந் தெளிந்தஇரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றுனென்க.

ஐ, என்ப அசைகள். (உசள)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தழ
னீடியவினைமரநிரைத்துச்சுட்டிட
காடெழிற்றேரினையசுந்தரான்மையே.

(இ - ள்.) தோளினாய் ! இங்ஙனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தநெருப்புமிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிரைத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினைதாம் நெடுங்காலம்பயின்றஉயிர்க்கிழவனைக் கைவிடுதல்வீடெனப் படும்; அங்ஙப்பெற்றபயன் அருந்தசதுட்டயங்கள்காணென்றுனென்க.

அவை : அருந்தஞானம், அருந்ததரிசனம், அருந்தவீரியம், அருந்தசுகம்.()

2847. கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்
கூடியதங்குண
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனுலே வினைவிடுத்தகாலத்துப் பெற்ற அருந்தசதுட்டயமும் கூறிப் பின்னர் ஏனைநான்குங் கூறுகின்றார். கடையிலர் - முடிவிலாத. இதனை நான்கினேடுங் கூட்டுக. நிடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்மூடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டிலதென்பதொன்றுண்டு ; அது யாவராலும் அறியப்பட்டதென்றுனென்க.

அல்லவென்றது, ஏனைநான்கையும். (உசக)

உ0.—பிறவிகளறுவுரை.

2848. மாதவனெனப்பெயர்வரையினவ்வரை
யேதமிலெயிறணிபவளவாய்த்தொடித்
தாதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென
மாதுயர்மலங்கெடமன்னனுழுனன்.

(இ - ள்.) அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனெனப்பெயர்பெற்ற வரையினின்றும் வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆடிஞனென்க.

"நுண்ணியவரியொடிரண்டு" (சீவக. கசஉ) என்றார் முன்னும். வாய், மேகமாயிற்று. (உரு0)

2849. எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
றொல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணிமினமடிகளென்றனன்
மல்லலவென்றகன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினன்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாடினமார்பினன், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அறவுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே ! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்பிறப்பில் யாம்தொகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றுனென்க.

கடுகத்துறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம், அசை. (உருக)

2850. கதிர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
ததிர்வதுமிறந்ததுமெய்திநின்றது
மதிர்வறுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதரறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) மணியை அங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அதுளைக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு.

2851. முழுநீர்வலைமேய்தலின்முத்தொழுகிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்ந்தரிக்
கழுநீரொழுகக்கழுநீர்மலருங்

(இ - ள்.) கடலிற்சங்கு காட்டைத்தழுவினநீரிடத்ததாய்வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினுலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் றடுத்தலின், அதனிடத்தே செங் கழுநீர் ஒழுகின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாடுளதென்றுனென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய சிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுகிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரியமாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உருங)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெரீஇ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசேர்ந்துறையும்
வயல்சூழ்ந்தனவூர்வளமார்ந்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினுலே மிக்க அன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞா யிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும் வயலென்க.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில் வயல்சூழ்ந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வ நிறைந் தனவென்றுனென்க. (உருச)

2853. அவணத்தவர்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கழுகம்பொழில்சேர்ந்
[illegible]டமு [illegible]சன [illegible]ம்
பவணத்தொருபாங்கினதாலளிதோ.

(இ - ள்.) தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையையுமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கழுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதன்மண த்தையும்பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண் மேகமென நின்றுலாவும் ; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையையுடையதாயிருக்குமென்றுனென்க.

அந்நாடு கேடின்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - கா த்தல். (உருஎ)

2854. மதியுஞ்சுடரும்வழிகாணலுறுப்
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு
நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படிகொண்டதுவே.

(இ - ள்.) அகிற்புகையும் கொடியும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழி காணலுறுதனவாம்படி மறைக்கும் பதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றுனென்க. (உருஅ)

வேறு.

2855. ஏமமாகியதுப்புரவெய்திய
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்
காமகன்னகர்வீதிகடாமெலாங்
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாங் கிடக்கப்பட்ட அமராவதியிற்றெருக்களை.

(இ - ள்.) நகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் காமத்தையுடைய கன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிற் றெருக்களையொத்தனவென்றுனென்க. (உருள)

வேறு.

2856. டைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்
சங்கிணுண்முத்தமொப்பாள்சயமதிபயந்தரும்பி
யைங்கணைக்காமனன்னசோதரனாசசீயந்

ம்ர.

- ள்.) அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவணமாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவன் ; அவன்றேவி யாரென்னின், முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பாளொருத்தி ; அவர்பெற்ற பிள்ளை யாரென்னின், காமனன்னகிய அசோதரன்; அவன்றன் அரசசிங்கம் ; அவனுக்குத் தையலாரைச் சேர்த்தினரென்றுனென்க. (உருஅ)

2857. இளமூலைபொருதுதேந்தாரெழில்குழைந்தழியவைகிக்
கிளரரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகனற்றாளும்
வளமையங்குருவமென்றேள்வாய்நலம்பருகிமைந்தன்
விளமதுத்தேறன்மாந்திவெற்றிப்போரங்கனைனன்.

(இ - ள்.) அம்மைந்தன் அத்தையலார்மூலைகள் பொருதலினுலே தார் குழைந்தழிய அவர்கள்வாய்த்த நலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றியவைகள் தாளும் காமத்தைக்கனற்ற வைகித் தேறலையாந்தி மென்றேளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அங்கனையினனென்றுனென்க. (உருக)

2858. இலங்கரிபார்த்தவாட்கணிளையவர்புலவிதீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டுபோடச்சீறடிப்போதுபுல்லி
யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்பில்க
நலங்கவர்ந்துண்டுகண்ணுர்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அவன், அவ்விளையவர் புலவிதீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்தே அவர் சீறடிப்போதை வண்டுபோடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை உவகைக்கண்ணீர்பில்கப்புல்லி நலத்தை நுகர்ந்து பகைவரஞ்சக் காலம் போக்குமென்றுனென்க.

இங்ஙனம் காமநுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றுர்.

வேறு.

2859. மங்கையர்தம்மொடுமடங்கன்மொய்ம்பினுண்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேரப்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறத்துவிண்புனைத்தனென்பவே.

(இ - ள்.) அம்மொய்ம்பினன், மங்கையருடனே நீர்விளையாடுதற்குப் பங்கயத்தடத்தைச் சேர்ந்தானுக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத் திரள், அஞ்சிக் கயலினியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினுலே விண் மறைந்ததென்றுனென்க. (உசுக)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோலவிசும்பிற்பறக்கின்றவெள்ளையன்ன, மாய்ந்தழுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னுமரிவைசாயற்,றேய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலைபோல்வீழ்ந்தவாளை, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாமரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வாளை துகைத்தலாலே கிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்ந்த தாம்ரை சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம். பகற்கோயிலென்றூர், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

(இ - ள்.) கட்டின வெண்டாமரைமாலைபோல 'விசும்பிலே பறக்கின்ற வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னு மரிவையது மேகலையை அவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடறீர்ப்பான் பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தனவென்றுனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க. (உசஉ)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கிண்ணமார்ந்
திருந்தனபோன்றினவன்னப்பார்ப்பினம்

திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

(இ - ள்.) இளங்கோக்களுக்கெல்லாந் தலைவனுகிய அவன், பொற்றட்டிலே வெள்ளிக்கிண்ணமிருந்தவைபோன்று பறந்தலாற்றுமல் தாமரையிலே புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்றுனென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின. நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெயரன்று. (உசஙட)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றூர்களைப்
பெருமகீகொணர்கெனப்பேணகாஞ்சுகி

யொருமகற்கீந்தனண்கோயில்புக்கன
னெரிழுயங்கிலங்குவேற்காளையென்பவே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனங்கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவணுரிமையும் கண்டிருந்து, பெருமa! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டுநின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகாளையும் அங்ஙனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றனைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கு ஈந்தனனுய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றுனென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றுற் பலகாற் சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின் அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

2863. வடமலைப்பொன்னனூர்மகிழ்ந்துதாமரைத்
தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமு
துடனுறீஇயோம்பினர்தெம்பெய்கோதையார்.

(இ - ள்.) திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கடாம்தாமரைத்தடத்தே உறையுநுமக்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே; வடங்களுறைகின்ற முலையல்லவோவென மன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்தத்தைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றுனென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, . ஒன்றனைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையி லணைத்தென்றார்; அஃது, " இளவன்னப்பார்ப்பினம் " (சீவக.உஅசுக)என் றதனானுமுணர்க. இதனுல் இப்பார்ப்பைக் கட்டிலைவைத்துவளர்த்தாரென் னாது முலைத்தடத்தே அணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவக னும் கட்டிண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுஞ)

வேறு.

2864. கண்டானெருநாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்
றண்டாமரைசூழ்தடத்திற்பிரித்தார்கள்யாரே
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே
கொண்டுங்குவம்மின்கொலைவேலவன்றன்னையென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க்கின்ற தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்று கூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினனென்றுனென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்பிடியாமற் பார்ப்பைப்பிடித்தானென்றலின், பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமையுணர்க. (உசுசு)

2865. (க) படிகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாழுமேங்க
ாவாடஉ ந்தம்பி
யடிகட்கடிகள(
சுடிவிம்முதாரான்கழல்உ

வேறு.

2866. (உ) அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்
மணிசேர்வளைவாய்வதின்வைத்துவலத்
தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதையாப்
பணியாமுடியாற்பணிந்தானிளையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க)முழவும்யாழுமேங்க நுசுப்பினவராடஅதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்றுநுமக்கு நும்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறிஇறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லே சென்று அரசனதடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்;
ின்னர் வல
த்தி வலக்கையின்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சேர்ந்தானென்றுனென்க. ()

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுங்கேட்டியேல்

கிளைக்குமாமணிக்குழைசுடாச்செப்பிலுன்
வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு-தாயையும் தந்தையையும் பிரித்தல். சிறையாவது - தான் நினைத்தவாறொழுகுதலின்றிப் பிறர்நினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரிந்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

(இ - ள்.) மகளிர் கவரிவீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் வினைத்தற்கு ஒருவித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடாச் செப்பிலுனென்றுனென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும் அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைநுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங்கேளென்று அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்கூறுமையின்.

(உசுக

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிவேலோய்
மறம்புரிகொணெஞ்சம்வழியாப்புகுதந்தீண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

(இ - ள்.) வேலோய்! பெரியதீவினையின் றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்தைவிரும்பிய் நெஞ்சுவழியாகப் புகுந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரியதுன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் நுமக்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட்பெரியஅறமென்று கூறினனென்றனென்க. (உஎ0)

2869. மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
ளையமிலின்றபுகழ்வையகத்துமன்னும்
மையல்வினைமாரகங்கோபுரங்கள்கண்டீர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

(இ - ள்.) மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தேயிலின்றபுகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறுமையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்டீர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்று கூறினனென்றனென்க. (உஎக)

2870. முளரிமுகநாகமுளையெயிறுழுதகீற
வளவிறுயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினைவரியமாதுயரம்வீழ்கதியுளுய்க்குங்
களவுகடனுகக்கடிந்திடுதல்சூதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது முளைத்த எயிறு.

(இ - ள்) களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக்கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே அரிய துன்பங்களை அது தானேசெலுத்தும்; அதனாலும் அக்களவை மேற்கொண்டுகடிதல் உபாயமெனக் கூறினனென்றனென்க. (உஎஉ)

2871. மடத்தகையகல்லார்மனங்கரியமாற்றூர்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரின்னு
1நடுக்குடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

(பி - ம்)—1 'கடுப்புடைக்காமம்'

(இ - ள்.) தம்மனைவியர் வருந்தப் பிறர்மனையாளைச்சேரின், தாங்கற்கு அரிய துன்பத்திடையிலேவிழுந்துவர் ; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்றென்றுகூறினனென்றுணர்க.

மாற்றார் கழுத்தில்வைத்த வாள்போல் இன்னுதபிறர்மனையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (உஎஉ)

2872. தெருளிற்பொருள்வாணுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
ரில்படிகால்புகழ்வித்தில்லையெனினெல்லா
வருளுஞகலையகலைவம்பொறியுணையப்
பொருளுஞகவீட்டும்பொருள்யாதும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவாணுயின். அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்'என்றார். வையம், ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்க்ஷ நுகரப்பெறுதுவருந்த. பொருளுஞக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்தற்குரியபொருள்களும் எம்மை நுகர்கின்றிலனென்று ஞக.

(இ - ள்.) தெருளில், ஞக, ஞக, கைய, ஞக ஈட்டும்பொருள் சிறிதும் நற்பொருளன்று; அங்ஙனம் நீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழைவிளக்கும் வித்தாம் ; மறுமையிற் செம்பொனுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினனென்றுணர்க. (உஎசு)

2873. பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடிம்மினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுடுசெந்தீக்
கைதவநுனித்தகவறுடலொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) பொய்யொடுநெருங்கின பொருளாசையையுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததொரு கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டாந் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும் ; அதனை ஆடுதலையும், நடுநிலையைச்சுடுசெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவறுடலும் ஒழிகவென்று கூறினனென்றுணர்க.

உருளாயம் - தம்மைநுகர்வார் மனங்கட்கேற்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வளிவழக் கறுத்த வங்கம்" (புறநா. நகூஅ)என்றாற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது,நாற்பொருட்குமுரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று.()

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்
தாமமொடுசாந்துபுனைவார்பசியிலுண்பா
ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையில்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையாரும், தாம்த்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்தீக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாதபிறவடிகளை வணங்கன்மினென்று கூறினனென்றனென்க. (உஎசு)

2875. பூவைகிளிதோகைபுணரன்னமொடுபன்மா
யான
கா
போவர்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

(இ - ள்.) நம்பி! தன்கிளையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவை முதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தம் கிளையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையில் தம் கிளையினின்றுநீங்கித் தாமும் பிறராற் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்தஇதுவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினனென்றனென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தனவற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல் செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

2876. அல்லித்தாளற்றபோதுமருதநூலதனைப்போலத்
டம் ங்காப்
புல்லிக்கொண்டுயிரைச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்
றெல்லையிறுண்படவெந்தீச்சுட்டெரித்திங்களன்றே.

(இ- ள்.) அல்லித்தண்டு அற்றுவீழ்ந்தபோதும் நூலறுதலைதொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தீ அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்று சூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதொரு மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேநின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினனென்றனென்க. (உஎஅ)

2877. அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி
மறவியொன்றுளுயின்றிமனத்ததேசுரக்கும்பால
கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்.

(இ - ள்.) அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும்அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்வினை பறவையுநிழலும் விடாதுதொடருமாறுபோல அவ்வுயிரை டாமற்றிருந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினனென்று னென்க.

மனத்தில் நினைத்ததைகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (உஎக)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டதவழ்நடையாமைநீணீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்பட்டந்துணையொடுநினைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவிலுற்சிறியரீரார்.

மணி - அழகு. மணிகுவளை, உவமதொகை. கடியகண். மணிக்கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவி நீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய மணியுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

(இ-ள்.) அறிவில்லாதார், யாகத்திற்கு நட்ட தறியிலே கட்டின யாமை தான்கிடக்கும் பொய்கையையும் துணையையுநினைக்குமாறுபோல, கல்வினை செய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிநீப்பாரென்று கூறினனென்றுனென்க.

"அழலெழு திதிய மடித்த யாமை, நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட்டாஅங்கு" (நகூக) என்றுரகத்திலும். (உஅ0)

2879. வீறழிவினைசெய்காலன்வைரவாள்வலையிற்பட்டாற்
சாறழிகுவளைமாலையவரையுந்தனமூநீக்கி
யாறிழிவரையிற்றேரென்றுமறனனிநினைப்பர்செம்பொ
னேறெழினெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது, கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டினுற் கெடுன்றென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறுமற்கொல்லும் வலையிலகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிகின்றவரையென்றார், பயன்படுதலும் நிலையாமையும்பற்றி. செம்பொனீரானென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொன்னுலகிய உயிரையுடையாரை. நெறி - தவம்.

(இ-ள்.) எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசும்பிலே ஏறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளிரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றேன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்பரென்று கூறினனென்றுனென்க. (உஅக)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்மார்பன்மெய்வெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
ரகள்கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினனே.

(இ - ள்.) மின்னுப்போலுந் தாரையுடைய மார்பன், அங்ஙனம் அறத்தைத் துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆவிபோலே நெஞ்சுருகி மெய்வெந்து பின்னர் உடுத்த துகிலிலே நெருப்புற்றதனை விரைந்துநீக்குமாறுபோல விரைந்து அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்; அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கினைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கினைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்திஞனென்றுனென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையைநீங்கிச் சுரந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்கூறினர். (உஅஉ)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்ணூர்ப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பிஞைடொழித்துப்பாவ
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவிஞனே
மைப்படுமைழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவழுதமொப்பான்.

(இ - ள்.) மகளிர் வாய்க்கொண்ட அழுதம்போல அவர் நினைத்த தன்மையனுயிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஒடுவைத் தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தைவெறுப்பினுலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதொரு தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிநோயை வெருவினுனென்றுனென்க. (உஅந)

2882. ஆனியாற்பாயப்பட்டவடுகளியானைபோல
வானிலிற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நானிஞுருஞ்சுதுய்த்தேதனச்சுறையாகநன்பொற்
ரூளியர்த்துறந்துதூய்தாத்தவஞ்செய்வலடிகளென்ரூன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வெருவின மைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகிய நஞ்சினை நாடோறும் நுகர்ந்தேனென்று யானைபோலப்புலம்பி மகளிரைத்துறந்து தவத்தைத் தூய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளேயென்றுகூறினுனென்ரூனென்க. (உஅந)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னன்ரூறுஞ்சொல்ல
ஹறுகளிற்றுழுவமற்றுன்னெளிழுடித்தாயமெய்தி
யறைகடல்வேலிகாத்தன்னலங்கல்வேற்ரூயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீந்துபின்னைநீதுறத்தியென்ரூன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னுன்; அம்தியாதெனின், உழுவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வனுக்கீந்து பின்னை நீ துறத்தியென்று கூறினுனென்ரூனென்க. (உஅஙு)

2884. கொலைச்சிறையுய்ந்துபோகுமொருவனைக்குறுகலோடி
யலைத்தனர்கொண்டுபெற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்ரூர்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோடபகைவரோவடிகளென்ன
ன்.

தொல்லை, விகாரம்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே ! நிறையினின்றும் தப்பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ ? பகைவரோ ? என்றுகூற, அது கேட்டஅரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றானென்க.

மும்மீர்க்கு, "மும்மீர்ப்பிறந்த" (சீவக. ஙி) என்ற கவியிற் கூறினும்.()

2885. காதலமல்லமேனுட்கழிந்தகம்பிறவிதம்மு
ளேதிலம்யாங்களெல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினை
மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
தாதலர்மார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்திட்டானே.

(இ - ள்.) அத்தன்மையனுகிய அரசன், முன்புபோன நம் பிறவிகளில் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண்ணும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்;ஆதலால், ஈண்டுச் சுற்றமென்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தனை போம்படி அறுத்தானென்றானென்க.

தாய்முதலியோனையுங்கூட்டி, 'யாங்களெல்லாம்' என்றான். 'அது' என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (உஎன)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்தசேர்ந்தபொற்பாவை
பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொறிசோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
னிற்பொறியின்பநீக்கியிராயிரார்சூழச்சென்றான்.

(இ - ள்.) நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவகுத்து வல்லவன்செய்த பாவை அந்நற்பொறி குலைய எல்லாப்பொறியும் குலையுந் தன்மைபோலே அங்ஙனம் தளைபரிந்த அரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல்வினையால்நுகருமின்பத்தையுநீக்கி இரண்டாயிரஅரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றானென்க.

சேர்ந்து - சேர. (உஅஅ)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதுந்தானளவிடத்தல்செல்லா
நிணப்புடையுடும்பனைரையாதினைக்கலாகு
மணப்புடைமாலைமார்பனெருசொலேயேதுவாகக்
கணைக்கவினழித்தகண்ணுர்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

(இ-ள்.)வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அளையைக் கைவிடாத உடும்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இல்வாழ்க்கையினின்றும் போக்கலாகாது ; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் மூத்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்துவருதலின், தந்தைகூறிய ஒருசொல்லே துறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளிரைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினனென்றனென்க.

நிணத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலேயுடைய மாலை. ஒருசொல்லென்றது, "விலக்கியவித்தனை" (சீவக. உஅசுள) என்றதனை.()

2888. தூமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புசூழ்தாரிணைஞெ
தாமமாரொலியுலம்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த
காமமாசுண்டகாதற்கதிர்வளைத்தோளினாரு
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரிணன் - பவணமாதேவன். சயமதியாகியதிரு. அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினர் - அசோதரன் தேவிமார்.

(இ - ள்.) அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரிணனும் சயமதியும் தோளினரும் நாற்கதியிலும் சேறற்குஅஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டானென்றனென்க. (உகூ)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேதவர்கோவாய்
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டுவந்தாய்
தூசார்ந்தவல்குற்றுளும்புந்நலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துளும்பும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கடவுளாகிய நீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்செய்து அதனுலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இந்திரனுகி ஆண்டு நலத்தாரொடு வந்தாயென்றனென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலே. தேவருலகின்கண் நகருமின்பமும் யானுகரப்பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்றுலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின் றென்பது உணர்த்தற்கு இந்திரனுய் வந்தாயென்றன். எனவே எல்லா அவாவு மற்றது வீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரே இப்பிறப்பிலும் தேவியராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர்கூறுதலின், முன்னோர்க்* கடனாகில் (சீவக. உஉசு) எண்முத்தணிமாலைதூங்கக் கண்டானென்றுணர்க. (உகூக)

2890. மின்னுர்சிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனுண்
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனுற்
பொன்னுரமார்பசிறைப்பட்டனேபோலுமென்று
னின்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோல ஒலிக்கும்.

(இ-ள்.) மருந்தாய சொல்லான், மன்ன ! முற்பிறப்பிலே அன்னைப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்தாய் ; அத்தீவினையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கினையினின்றும் பிரிந்தாய் ; பொன்னுரமார்பனே ! முன் அதனைக் காவல் செய்துவைத்த தீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க் குத்தோன்றினையென்றுனென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினராதலிற் சுரந்தையைப் பிறரென்று கூற்றுற்கூறினராயினர். போலுமென்பது, "வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றம்" (தொல். உவம. கூஉ) என்னுஞ் சூத்திரத்து அடங்கும் ; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சீவகற்குச் சிறைப் பட்டதன்மையின்மை, "விலங்கிவில்லுமிழும்பூணன்" (சீவக.ககசுஎ) என்னும் கவியிற்கூறினர். ஈண்டுச் சாரணர், 'சிறைவைத்ததனற் ***சிறைப்பட்ட னேபோலும்' என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறுபொரு டருஞ்சொற்களாம் ; என்னை ? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது, தடுத்துக்காத்தலையுணர்த்தும் ; முன்னர், "அருஞ்சிறை" (சீவக. உஅசுஎ) என்றதற்குப் பின்னர், "காவல் செய்துவைத்தவர்கள்" (அஉ உஅளசு) என்றமையால். அன்றியும், "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும்" (குறள், நிஎ), "சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கண்" (குறுந். அசு), "கொலைச்சிறையுய்ந்துபோகு மொருவனை" (சீவக. உஅஅச)என்றாற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றாற் சிறைக் கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் 1கோலுதல், அகப்படுத்தல், தகைத்தலென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டானென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறொருசொல்லின்றிநிற்கும்; இதற்கு வீக்கினன், பிணித்தான், யாத்தானென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவ தூஉந் திரித்துக்கொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவைமுலையைக்கட்டினன், பாம்பைவாயைக்கட்டினனென்றாற் போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலுநிற்கும் ; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருள்தருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவும் காரணமும், ஆண்டுச் சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமையுணர்க.

(உகூ)

(பி - மி.)—1 ‘

வேறு.

2891. மஞ்சிவர்மணிவரையனையமாதவன்
வஞ்சமிலறவுரை பொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினணிருந்துழியம்புவீழ்ந்தென
நஞ்சுமிழ்வேலினைடுங்கவீழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சுகூறினர்.

(இ - ள்.) சலிப்பற்ற மாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினன், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்த அளவிலே, உமிழும்நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழி அவனடுங்கும்படிவீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது, தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மைகூறியதனை. அஃது அம்புவீழ்ந்த விடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்நடுங்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உகஉ)

2892. வாரணிமணித்துடிமருட்டுநுண்ணிடைக்
காரணிமயிலனார்சூழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்திநின்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டானஅழகு.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அளவிலே, காவலன், தேவியர் சூழ வணங்கி நிற்ப மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயினைறஞ்சி ஏத்தினனென்க. (உகஉ)

2893. நலத்திருமாமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருளுடர்நிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினுலோங்குசாரணர்
செலத்திருவிசும்பொளிசிறந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்குஅடை.

(இ-ள்.) தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து, ஞாயிறும் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர் திருவொளி அவ்விசும்பெங்கும் சிறந்ததென்க. (உகஙி)

உக.—தாயத்தீர்வு.

2894. சாரணர்போயபின்சாந்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேற்கண்கள்பூத்தன
நீரணிகுவளைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

(இ-ள்.) சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீராணிகண்கள் பூத்தன வாகிய சுவனைகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நீர்மல்கின. (உகசு)

2895. பொன்வரைநிலாக்கதிர்பொழிந்துபோர்த்தபோற்
'பின்னிவர்நுசுப்பினர்மெலியமெல்லவே

(இ-ள்.) மேருவிலே நிலாத்தனது கதிரைச்சொரிந்து அதனை மறைத் தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்ட மார்பினன், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடானுய் மெல்லக் கோயிலச்சேர்ந்தானென்க. (உகஎ)

2896. அஞ்சுரைபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குலார்
மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினர்
நஞ்சுயிர்த்தணிலகங்கரிந்துகையவே.

மழிசொரிந்தபாலெனவே நுரையுண்மைபெற்றும்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நைய மழுங்க அரசன்தோளணைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைகினரென்க. (உகஅ)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேகப்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்தறிற்றூர்
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதைதக்கலாபவில்லுமிழுமல்கு
லொள்ளெயிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலே அலர்ந்த மாலையினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலு மல்குலினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

(இ-ள்.) வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த குளியையேகச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறி யாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் படிந்து மணி களினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உகக)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கிணிசிலம்பொடேங்கக்
குளித்துநீரிரண்டுகோலக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்ஞமந்துவாட்கண்கலாயப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

(இ-ள்.) அத்தேவியருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்துறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (கூ00)

2899. புனைமருப்பழுந்தக்குத்திப்புலியொடுபொருதுவென்ற
கனைகுரலுருமுச்சீற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த
துனைகுரன்முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்ரு
ணனைமலரலங்கற்கண்ணிநந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அந்நிறக்கின்றஅரசனும் ரினைகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமுப்போலும் சீற்றத்தையுடைய ஏற்றின்உரிவையைப் போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராக வென்ரூன்; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (கூ0க)

2900. கொடியணியலங்கன்மார்பிற்குங்குமக்குன்றமன்ன
னடிபணிந்தருளுவாழியரசருளாசவென்னப்
படுசினவெகுளிநாகப்பைத்தலைபனித்துமாழ்க
விடியுமிழ்முரசநாணவின்னணமியம்பினனே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு; ஒழுங்குபட அணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப் பிறப்பிக்கும் முரசம்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னனை அடியையப்பணிந்து, அரசனே! நினைத்த காரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண இன்னணம் செப்பினனென்க.

அது மேற் கூறுகின்ரூர். வாழி, அசை. (கூ0உ)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுகாகான்சுரிமுகவேற்றையூர்ந்து
தேனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேரைபுல்லிக்
காணுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரணைத்துஞ்சுநாடு

(இ-ள்.) ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும்சுரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றயின்ற ஆவினைதெற்றினையும் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேரையினையும் புல்லிப்பாய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டுதன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரினையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தானத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்ரூனென்க. (கூ0ஙு)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாடுஞ்
சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர்குறக்கறும்வீடும்வேண்டே
னரும்புலாயலர்ந்தவம்மென்ரூமையினையபாதம்
விரும்பியான்வழிபட்டன்ரூவாழ்வதன்வாழ்க்கையென்ரூன்.

பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

(இ- ள்.) அதுகேட்ட நந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாழும் வாழ்க்கை யான்வேண்டேன் ; அவை எனக்கு என்? யான்வேண்டுவது, நின் பாதத்தைவிரும்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றேவென்றுனென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றேவென்வாழ்க்கை, வேண்டேனென்றுமாம்.()

2903. குன்றெனமருண்டுகோலமணிவண்டுங்குழாங்கொடேனுஞ்
சென்றுமொய்த்திடும்யானைச்சீவகற்கினியகம்பி
மன்றல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக்குவடனையதோளா
னென்றுமற்றரசுவேண்டாதுவப்பதேவேண்டினானே.

மலையென்றுமருண்டு வண்டும்தேனும் சென்று மொய்த்து இமிரும் யா னையையுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சியைச் சிறிதும்வேண் டானுய் அரசனுவக்குந் துறவே விரும்பினனென்க. (கூ0நி)

2904. பொலிவுடைத்தாகுமேனும்பொள்ளலிவ்வுடம்பென்றெண்ணி
வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கைவையா
தொலியுடையுருமுப்போன்றுகிலப்படாதுன்றின்வைவேற்
கலிகடிந்துலகங்காக்குங்காளையைக்கொணர்மினென்றான்.

. (இ - ள்.) அதுகேட்டஅரசன், இவ்வுடம்பு மேற்றோற்றப் பொலிவு டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளு வயிர்த்திராது ; அதனல் இப்பருவத்தே துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியு டையவாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி னன்றி வேறோரிடத்துக் கையை வையாது; அதுபோல யாமும் அரசினைத் தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக் கொணர்மினென்றுனென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காளை. (கூ0சு)

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கள்காய்பொ
னெழுவளர்ந்தனையதிண்டோளிளையவர்தம்முண்மூத்த
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தைதாட்பயந்தகம்பி
சொன்னான்.

கை. முழுதும் மலரை

யுடைய கொம்பு. தத்தை மூதனுட்பயந்த நம்பி.

(இ-ள்.) காவலன் தன்மக்கள் இளையவர்தங்களில் மூத்தநம்பியாகிய சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி நூல்விதியாற் கூறினனென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீ இயென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர், இயற்கைபற்றி. (கூ0எ)

2906. பால்வளைபாய்ந்துமேயும்படுகடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்துன்குடைநிழற்றுஞ்சுகோக்கி
நூல்விளைந்தனையநுண்சொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்விளையாதவின்பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்.

நூல் பயன்றந்தாற்போலுஞ் சொல்.

(இ-ள்.) அவன் எங்ஙனங்கூறினனெனின், வேந்தனே ! நீ உலகெல்லாம் நின்குடைநிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற் காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு மேலுண்டாகாத இன்பம்வேறில்லைகாணென்றனென்க. (ந 0அ)

'வேந்த' என்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின்.

2907. வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்வரிசையினிற்றுநாளுங்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்களிறுதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படலின்றிப்பொன்றும்வல்லரணுய்மன்னன்கொள்ளி

(இ - ள்.) யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமரிந்துதீற்றின், அதற்கு உணவுமாம்; அழிவுமின்றும்; அங்ஙனந் தீற்றுக்களிறு தானே கழனியிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும்; அத்தன்மைபோல மன்னனும் கொள்ளவல்லரணுய் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவன்வழி நின்று பயன்படுமென்றனென்க. (ந 0க)

2908. கொல்லுயிர்மாந்தர்க்கொல்லாநீருயிரிரண்டுஞ்செப்பிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழங்கழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலைவெண்குடைமன்னர்கண்டாய்
யிர்

(இ-ள்.) நம்பி ! உலகத்து மகடூட்கொல்லாம், கொல்லுமுயிர்; நீருமுயிர்; இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற் சிறந்த உயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்த உயிர் மன்னர்காணென்றனென்க. (ந 0ச)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேரைவல்லா
னேர்நிலத்தாருமாயினீடல்காலஞ்செல்லு

தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

(இ - ள்.) தாருக்குநிலமாகியமார்பனே ! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்தநிலத்திலே ஊருமாயின் மிகப்பலகாலமடக்கும்; அதனை ஊருநிலமிதுவென்று அறியாதாருமாயின், அதுவுமுறைந்து தாழும்வீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்தர்தன்மையுமென்றனென்க.

என்றது, நடக
கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றவாறும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிறுபோல
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி
வேந்தர்தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்டாய்
காந்தகவுழவரேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

(இ - ள்.) ஏறே! வேந்தர், அருளோடு அறிவுடையராகி, ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிறு போலே பகைவர்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொடுத்து அவரை அழிக்கின்ற எண்ணத்தை மறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றானென்க.

" களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல, வொளித்த தப்பினை " (புறநா. கo) என்றார்பிறரும். (நகஉ)

2911. குடிபழியாமைமேம்பிற்கொற்றவேண்மன்னர்மற்று
ணடிவழிப்படிவர்கண்டாயரும்புகழ்கெடுதலஞ்சி
நொடியலோரெழுத்தும்பொய்யைநுண்கலைநீத்தநீர்த்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்குமரவென்றான்.

(இ - ள்.) தீங்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்கெடுதலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரெழுத்தையும்கூறாதகொள்; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள்; இவையேயன்றிக் குடிமக்கள் பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்காணென்றானென்க. (நகந)

2912. சேனடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடநோக்கின்மாதர்மாலைநாட்பயந்தமைந்தன்
கானடந்தனையமான்றேர்க்காளைபக்காவன்மன்னன்
றானுடனணிந்ததன்போவிளவரசாக்கிறானே.

உம்மை, இசைநிறை.கால்நடந்தனைய-காற்று விசைகொண்டு நடந்தாற் போன்ற; இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்று

(இ-ள்.)சேல்நடந்தாங்குப் பிறழுங் கண்ணினையும்,மான்போலும்நோக்கினையும், காதலையுமுடைய குணமாலை மூதற்பயந்தமைந்தனைய காளையைச் சீவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்துக்கடனுளில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினானென்க.

என்றது, தன்குலத்திற்கேற்றநுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவுரிமையை.()

2913. கூரெயிறணிந்துகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யோரணிமயிலஞ்சாயலிலக்கணையீன்றசிங்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
போறைந்துலகமுண்ணப்பெருகம்பியாகவென்றான்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையீன்ற சிங்கமாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீ கொணர்ந்த பொன்மழையை நுகரும்படி பெருகம்பியாயிருப்பாயாகவென்றனன்க.

என்றது, சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தராசாலும்படி உரிமை கொடுத்தானென்றவாறு. (நகரு)

2914. தன்கழலெழுதாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேத்திநின்ற
பொன்றிகழ்முருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழ்முடியுஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
[1]குன்றினங்குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்திறைவனே.

குஞ்சரக்குழாத்திறைவன் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்கித் திறையாகவெடுத்த பொன்னுற்செய்த பூண்விளங்கும்படி விசையுடைய கந்தட்டன்புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவன் நிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வேந்தாக்கினனென்க.

"படையுங் கொடியும்" (தொல். மரபு. எக) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசர்க்கே முடிசூறினமையாதலும், "வில்லும் வேலும்" (மெய் மெய் அசு) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் மன்பெறுமரபிலோர்க்கு முடிசூறுமையாதலும், "அந்தணாளர்க் காசுவகை வின்றே" (மெய் மெய் அஉ) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரை அரசியல்பூண்பரென்றமையாதலும், கந்தட்டன்புதல்வனை முடிசூட்டினனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (நகசு)

2915. நிலஞ்செதிளெடுக்குமான்றேர்நித்திலம்விளங்குழாற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டாறுழும்மதத்தாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
மூலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனையதோளான்.

செதிள் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுடையவாக்கினன. இனி, 'திறஞ்செய்து' என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தாம் தொழில் செய்த தோள்.

(இ - ள்.) தோளாள், தேர்களையும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் தொழிற்ற குமரர்க்கெல்லாம் கொடுத்தானென்க. (நகள)

(பி-ம்)—1 'குன்றுடை'

2916. நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண்கொண்ஞாட்பில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றேழர்மக்க
ணூற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாரைப்பழிப்பறாட்டிஞனே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்ளும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

(இ - ள்.) வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூய நூற்கேள்வியையுடையாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினனென்க.

என்றது, தன்றேழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர்மக்களும் இவற்குச் செய்கவென்றனென்றவாறு. (நகஅ)

2917. காவலரகலமென்னுங்கழனியுளுழுதுகாமர்
மாவலட
ப்பூவலர்கொடியனைரவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
றூவலொலியலார்தம்வலக்கண்கதிடித்தவன்றே.

மாவலம்விளைத்த-திருத்தங்கும் வெற்றியைவிளைத்த; மா-பெருமையுமாம்.

(இ - ள்.) களிற்றையொப்பான், தன்தேவியாராகிய கொடியைப்போல்வாரை இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடாமின்றிப் பாகன்றோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். தூவலொலியல்-தூய்தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'தூவலர்க்கொடியனார்' என்று பாடமோதி, ஒழிகின்ற அலர்களையுடைய கொடியனையாரென்றுமாம்; தூவுதல்-ஒழிதல்.()

உஉ—துறவுணர்த்தல்.

2918. செம்பொனுற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகடுகொண்ட
வெம்புநீள்சுடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனுற்றெனிந்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனுல்வளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னுல்வேய்ந்த மணியால் முகடுகொண்ட மாடம்; ஞாயிறும் விலங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடைய மாடம்.

(இ-ள்.)தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற் செல்வனென்றறு துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றனென்க. (நஉ0)

வேறு.

2919.(க)தின்பனிதமாலைத்திரடாமஞ்திகழ்தீம்பூ
ணன்கொளிசெய்தாமநறும்பூகவின்றதாமம்

பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுத்தமிளிர்தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம்.

2920.(உ)ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிநுரைபோற்
றோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்குழுலுமுற்றிழையினரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழைக்கின்ற அரசனேவலாளர் செல்கின்ற காலத்து, ஈன்றமயில்போலு முற்றிழையினர், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழுங்கால்திரண்டதாமம், தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னைவென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமமாகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமனியில் விம்மு புகைமல்குகையினுலே மணமெங்குமயங்கி நுரையேபோற்றோன்றும் அணையின்மேலாராயிருந்தாரென்க. (உக - உ)

2921. இன்னதருளென்றிளையரேத்தநிமிர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்[1]சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, சென்றஇளையர், அரசன் திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேதறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த, அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கிநின்றாரென்க. (உஉ)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழும்பா
ம

ர

யுலவுமனம்வைத்
தலமுமதுவாகுமெனவாயிழையினாரே.

(இ - ள்.) மயில் கலாபத்திடத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால் முதலியவற்றையுடைய எயிற்றினீர் ; நும்மூடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகிய காரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றனென்க.

அம், அசை. (உஉ)

வேறு.

2923. வாயழலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி

(பி - ம்.)—1 'சிலம்புமார்ப்ப'

ரோய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாடிக்
காயழற்கொடியைச்சேர்ந்தகற்பகமாலையொத்தார்.

வேய்வருந்தத் திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்துறவையுட்கொண்டு தம்நலந்தொலைந்து வாடி நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையையொத்தாரென்க. (கூஉநி)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலைப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றுபிறைநுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

(இ - ள்.) பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்லது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா ; அதுபோலக் கொடையாகிய தானமும், அருந்தவமும் ஆராயின் மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்டாந் தன்மையில்லையென்றுனென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம். (கூஉசு)

2925. அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்று
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா
பட்டதுபடு

(இ-ள்.) நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றஇதனைக் கேட்பீராக;குன்றத்தல்லது வைரம்தோன்று ; குளத்திலல்லது குவளைபூவா ; அவைபோலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகாணுங்கோவென்றுனென்க. (கூஉஎ)

2926. நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர்தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினீதல்பெரிதரிதாகுமேனுஞ்
சுரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றூண்டொறூட்டி
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டீர்.

(இ-ள்.) அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிருக்குமாயினும் தத்தநிலைக்குத்தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றூண்களிலுறையும் தெய்வங்கட்குத்தூவும்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோவென்றுனென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு. (கூஉஅ)

2927. அற்றவர்வருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டுநிற்குங்

(இ-ள்.) ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும்வருத்தத்தைநீக்கி அற்றவர்க்குத் தற்றுஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையேயன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையும் ஊனையுந் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும் மண்ணும்விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டுவ தில்லை; நுமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும் நும்மடியிடத்தவன்றேயென்றுரைனென்க. (கூஉக)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவார்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞைஞ்சூழ்வேளையார்தோள்விளையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னவராவார்நறவுண்ணுஞ்
சீலங்காக்குஞ்சிற்றுபகாரம்மூடையாரே.

(இ-ள்.) பந்தையும் மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலையில் மகளிர்தோளிலேவிளையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணுமையாகிய சீலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியையுடையார்காணுங்கோளென்றுரைனென்க. (கூஉ0)

2929. மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
ஞாசித்துன்னலூசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிநிற்பார்கொடுத்துண்டறியாதார்.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணுதார், பின்பு அழுக்கினையுடையனவாகிய சிறியதீலகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்மொய்த்த ஆடையைக் குளிர்மிக்க காலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி, பாவாய்! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையிறுட்சேறற்குக் கூசிக்கூசி நிற்பரென்றுரைனென்க. (கூஉக)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுபாக்குமாக்கலை
யாட்டியிட்டாருயிரளந்துகூற்றுவ
னீட்டியவினைமதுப்போலவுண்ணுமே.

(இ-ள்.) காட்டகத்து ஓட்டவல்லானொருவன் ஓட்டுங்கலை ஓடவற்றாயின் அவனைத்தப்பியும்போம்; அங்ஙனந் தட்டாதபடி கூற்றுவன் கம்மை ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றுரைனென்க. (கூஉஉ)

2931. புள்ளுவர்கையிறுழாய்யும்புள்ளுள
கள்ளவிழ்கோதையீர்காண்மினல்வினை

யொள்ளியாளெருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
றெள்ளியீரறத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

(இ- ள்.) கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாறேயன்றி கல்வினையாற் புள் ளுருவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யா மும் கல்வினைசெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று கா ண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையா ளெருவன் பயனின்றுகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை உலகியல்பாற் றெரிந்துகொண்மினென்றுனென்க. (நகந)

2932. மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவீங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழுக்கினல்லறங்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாகுமே.

(இ - ள்.) *திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக் கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோரையுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், கல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறுமென்றுனென்க. (நகந)

2933. புள்ளிகீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்ந்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
மூள்குமேன்முழுப்புலாற்குரம்பையுய்ந்துபோய்
வெள்ளநீரின்பமேவினைக்குமென்பவே.

(இ- ள்.) சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்ற தசை பரந்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப்பெ ரிய வீட்டின்பத்தை விளைவிக்குமென்றுனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க. (நகநரி)

2934. பாற்றுளிபவளநீர்பெருகியூன்றிரண்
டூற்றுநீர்க்குறும்புழையுய்ந்துபோந்தபின்
[illegible]ாக் [illegible]சல்க
காற்றுணைப்பெருதழுதலறிவீழுமே.

(இ - ள்.) சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறுது ஊறுநீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவையுடை த்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக்கு கல்வினையாகிய பொதிசோற்றைப் பெருதேபோய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட் டும் அக்குறும்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றுனென்க.

குறும்புழை, இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடமாயின் உள்ளடக்கியென்க.()

---

* புறநானூறு, உள: கக - சு.

2935. திருந்தியாங்கல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்
லால்
ன்
கரும்பெனத்திரண்டதோட்காலவேற்கணீர்.

(இ - ள்.) வேற்கணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயல்திப் பொருளையும்போகத்தையும் தூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை மறத்தலை ஒழிவீராகவென்றுரைக்க. (கடஎ)

காலத்தைச்செய்யும் வேல்.

2936. மந்திரமருந்திவையில்லையாய்விடி
னுந்தலையரவினையாவர்தீண்டுவார்
சுந்தரச்சுரும்புசூழ்மாலையில்லைபேன்
மைந்தருமகளிரைமருங்குசேர்கிலார்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் மந்திரமூமருந்தும் இல்லையாயிற் போகிற பாம்பைத்தீண்டித் தம்வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றுகிய நறுமாற்நங்களாற் சுரும்புசூழுமியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும்மகளிருகே சென்று அவரைத் தம்வயத்தாக்குதலிலரென்றுரைக்க. (கடஅ)

2937. பொன்றுலாம்பொன்னனீர்தருதும்பாகுநீர்
தின்றலாற்சிறுவரையாணுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசிலும்
வென்றுலாம்வேற்கணீர்விழுத்தக்கீர்களே.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! வேற்கணீர்! நீரெல்லாம் மூன்னாள்ப் பாகுதின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதின்னுமல் சிறுவரையாணும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசிலும் ஒருதலாம் பொன் தருவேமென்றுரைக்க. (கடக)

வேறு.

2938. மெய்ப்படுசாந்தும்பூவுமிகாநனிகமழுமேனுங்
கைப்படுசாந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்துகெய்த்தோரசும்புசோரழுகற்புன்னேறு
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்மூணுமாவ்.

அழுகலசும்பு - மலங்கள்.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! நம்மூள் நாமன்றே கூறுகின்றேம்; ஐயோடு கூடியபித்தையும், குருதியையும், புன்றேலினையுமுடைய அழுகலசும்புசோரு மெய்யிலே முன்னேயணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழுமாயினும் பின்னுங் கை வழியாகிய சாந்தும் பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய்யாக யான்கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றுரைக்க. (கசo)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேதுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனேயெண்ணி
தனிச்சித்தம்வைத்தறற்றுந்தளர்ந்துகண்பரப்பிநோக்கிப்
பனித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினெண்ணும்.

(இ - ள்.) நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லேமோவென்று இதனையெண்ணி நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத் தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்குவதென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினுலுண்டாந்தனித்தசித்தத்தைநிலைபெறவைத்தலேத் தெளியேம்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னேயென்றுனென்க.

'வாடும்' என ஒருசொல்வருவிக்க. (நடுக)

2940. நீனிறங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிறங்கொண்டுவெய்யபடாமுலேபையிற்றூங்கி
வேனிறமழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிறங்காக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

(இ - ள்.) தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுருவம் நீங்கி வெளுத்து முலேயும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இமையழுகிக் குறைந்து மேனி ஒளிகெடு மூப்பு மேல் நம்மிடத்தே வருமல்லவோ? அதற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்றுனென்க. (நடுட)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனேயகுய்கம
முஞ்சுனையடிசிலேயமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாகரிடும்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யாஞர்வமில்லையே.

(இ - ள்.) யானை உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கமழும் அடிசிலேயுண்டவர்கள்தாம் பின்னர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில் ஆசை எனக்கில்லே? அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பேனென்றுனென்க. (நடுஉ)

உஈ.—அந்தப்புரவிலாவணை.

2942. (க) ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
லிருவர்மற்றினையெந்தழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவநுண்ணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்படாமுலேப்பைபம்பொற்கொம்பனீர்.

2943. (உ) காதலங்கழிந்தநாளிதனினிப்புற

[illegible] போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவீழ்ந்தவே.

வுணவயிரன்டும் ஒருதொடர்.

(க) நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலே இருவரினையந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப் பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவதுபோலே நுசுப்பு வருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தகா லெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குஇப் பால் அதனைக்கைவிட்டதன்மையையுடையேம்;என்றசொல்லைத்தெவியர்கேட் டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தன வென்க. (சுசச - ரு)

வேறு.

2944. செருக்கிநிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணுர்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைப்பாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) நினைந்தின்று செருக்கிச் சிவந்துசெற்ற வேல்போலுங் கண் ணுருடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணுகிய கரையுள்ளேபாய்ந்து குள மாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி வீழுமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (சுசசு)

2945. அழலேந்துவெங்கடுஞ்சாலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொடிகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியழுதார்கோதைமடவாரே.

(இ - ள்.) அங்ஙனநின்றழுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல் லாலே சேவடிகளீழ் நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அழுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க. (சுசள)

வேறு.

2946. குலிகவஞ்சேற்றுணறிக்குங்குமநீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழலடிகளுங்கீழ்ப்பிணழுத்ததென்னுலைதிலனென்னப்
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போகுயிராகின்றூர்.

அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) குலிகச்சேற்றிலேமுளைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிநீரிலே வளர்ந்து வண்டாகிய பாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலுந் திருவடிகளே! யாங்கள் நும்மிடத்துப் பிழைத்தது யாது? அதனை உரைமினென்றுகூறிப் புலிக்கட்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிராகின்றுரென்க. (நகஅ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப்
வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலாவியென்னீர்
விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

(இ - ள்.) முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆளுந்தன்மையையுடைய சூறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர் தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நகக)

2948. கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூந்
தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடச்சேர்ந்து
காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியரீரு

அளகம் - பனிச்சை.

.(இ - ள்.) ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதலிக்கொண்டிருந்தவிரல்களே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி அரசனெண்ணியதனையே எண்ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நும்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்கைகளைப் பற்றினீரென்றலின், உம்மை சிறப்பும்மை. 'சாந்தங், காதல்கொண்டனிந்த' என்றும் பாடம். (நருo)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியார்ந்தசீறடிபனித்தலஞ்சிக்
குஞ்சிமேலேற்றகோமான்கொப்புளித்திட்டவெம்மை
வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்காள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர்
நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

(இ - ள்.) தோள்காள்! எழுதி அழகுநிறைந்த அடி ஊடுகின்றகாலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துருங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றஅரசன் இனி நுகரேமென்று கைவிட்டஎம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், நும்மூடைய கை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

'நெஞ்சின்' என்ற பாடத்திற்கு 'நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (நூறுக)

2950. மூட்டுவட்டணையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலர்ந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டுறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணைதம்மா.

(இ - ள்.) ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டணையவாய்த் திரண்டு பெருத்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக் கிடந்த மாலையின்மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங்கட்கு அணையாயமார்பமே ! கேளாய் ; எம்மோடுகொண்ட நட்புக்கைவிட்டு நீங்கின், மற்று நற்குணம்யாரிடத்தேயுள்ளது கூறுயென்பாரென்க. (நூறுஉ)

2951. மாக்கவின்வளரத்தீண்டிமணிநகைகக்குநாளும்
பூக்கவிணர்ந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனெடேந்தித்
தாக்கியெம்முலகடம்மைநெருக்கிணையத்தாணிமன்னி
னீக்கினீயெம்மைமோக்காய்நீத்தியோநீயுமென்பார்.

(இ-ள்.) எம்முடைய பெரிய அழகு வளரும்படி தீண்டிமாணிக்கத்தினதொளியை நீதோற்றுவித்துமதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினழகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரே ! நீ எம்முலகனைத்தாக்கி நெருக்கினுய் ; அங்ஙனநெருக்கியநீயும் தாணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்றுயோவென்பாரென்க. (நூறுஊ)

2952. அன்னமேதாகைகல்யாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரோங்கைமாரென்றேத்தியபவளச்செங்கா
வென்னைநீகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினையே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

(இ -ள்.) நங்கைமார், அன்னம், தாகை, யாழ், அமுதம், தேனென்கின்ற இத்தன்மையரேயென்று ஏத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னனைப்போல் அருளின்றி எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை ; இங்ஙனங்கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம் ; அதனைக்கூறு : கூறுயேல் நீ இரண்டுநாவாயேயிட்டாயென்பாரென்க. (நூறுசு)

2953. பூணிலுனெருங்கமொய்த்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணிலுல்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்
பேணிநீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுதந்தீர்
காண்மினீரெனின்றெம்வண்ணங்கண்ணினீர்கண்கனென்பார்.

(இ - ள்.) இவை பூணுடனேடெருங்குதலாலே வெம்பி மொய்த்து புடைத்கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் பொய்தாகஅணிந்த பொன்னணி

ணற் பின்னும் அம்மூலகட்குப்பிறந்த வருத்தத்தைதீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்மூலைக்கண்களைப் பேணி நும்மணிகளாலே எழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்கும் பேரின்பத்தைத் தந்தீர்; இங்ஙனம் இன்பத்தைத் தந்த நீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீராயினீர்; எம்வண்ணம் கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (கருந)

2954. சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சீறடித்திருவில்வீச
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநீயெ
மின்னைகைமுறுவல்பார்த்தாயின்றெமதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலைவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

(இ - ள்.) வண்டார் மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் மயிர்முடியே! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச் சிந்த அரசன் வீழ்ந்து வணங்கவும் அவன் சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம் முகிழ்நகை எய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவிவருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார் என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினெனவருவித்து முடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூறிற்றுகத் தேவர்கூறினர்; "சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத்தடக்கியும்" (தொல். பொருளியல், உ) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தாலென்றுணர்க. (கருசு)

2955. விங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்விளைந்ததால்விரிந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளையின்றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
தீங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்
தாங்குமாறென்னையாவிதரிக்கிலேன்தேவிர்காளோ.

(இ - ள்.) அரசன் இங்ஙனந் தன்தன்மைதிரிந்தமையால், இனிப்பாற்கடலும் நஞ்சாய்விளைந்தது; வெய்யோன் தன்னிடத்தில்லாதஇருளைஈன, அவ்விருள் பாரை மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது; ஆதலால், தேவிர்காள்! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனம்? கூறுவீராகவென்பாராயினரென்க.

ஈன்று - ஈன. (கருள)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள்கொல்விஞ்சைமகளேகொல்
கண்ணீர்கழிவனப்பிற்காந்தருவதத்தையென்
றெண்ணையவாணெடுங்கண்மெய்கொள்ளவேமுற்றுப்
பண்ணுற்பயின்றீரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கூறுவர்.

(இ-ள்.) உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாய வனப்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே இவளை விண்ணோர் மகளோ ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று துணிந்து. யாழ்வென்று உறவுகொண்ட நீர் இங்ஙனம் கைவிட்டகிலையில் என்ன உறவு கொண்டீராவீரென்க. (கூடுஅ)

2957. கொல்வேனெடுங்கட்குணமாலைகுஞ்சரத்தா
லல்லனேயுற்றுளுக்கன்றுகளிறடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின்றிவளுமின்னளோ.

(இ - ள்.) குணமாலை யானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்யானையைவருத்தி இவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தகினைக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னளாயினளோவென்க. (கூடுக)

2958. தூம்புடையவெள்ளெயிற்றுத்துத்தியழுகைப்
பாம்புபைட்யநோக்கிப்பதுமைபவழவாய்
தேம்புடையவின்னமுதாச்சேர்ந்தாய்க்கினியதுவே
யாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றாறிற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின கிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமல்நின்றது; அதுவே இன்று ஊறிற்றுகாதோவென்க.

(இ - ள்.) புரையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமை வாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடினநினக்கு அந்நஞ்சே தீர்ந்ததில்லையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்ணுரம்வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிணைலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமாரின்னமிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
வீழ்ந்ததெனவீழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ.

(இ - ள்.) முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணிணைலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்க எய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றஅமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலேயாகாதேயென்றுகருதி விரும்பினாய் ; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (கூகக)

2960. கண்ணேணெகயலோகழுநீரோகாவியோ
பெண்ணேணைவழுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

(இ - ள்.) இவள்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப்பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே! அழுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணே! கயலோ! கழுநீரோ! காவியோ! பிணையோவென்றும் புனைந் துரைத்து முன்பு இன்புற்ற நீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் திறத்தல் அறமாமோவென்க. (நகரு)

2961. ன்

மன்னனகலெல்லாம்போர்ப்பவலைப்பட்டூர்க்
கின்னேயொளியிழந்தவின்னுவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். 'போர்ப்ப' என்றது, "எங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதான்றுமே" (சீவக. கசுஎக) என்

(இ - ள்.) இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்த நீர் விமல கண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டூர்; அவ்வலைப்பட்ட உமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னுவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (நகரந)

2962. செங்கச்சிளமுலையார்திண்கறையூர்பல்லிரூர்
பங்ப ப்பண் துத்
மா.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினூர்.பங்கயமேபோல் வாள்-தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையேநோக்கிக் கற்புக் கடம்பூண்டவள்.

(இ-ள்.) கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர்காப்ப அக்காவலை மகிழ்ந்தாளை நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானுய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடினுய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணலைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணுலே அவள்வன்மையை நெ கிழ்த்தென்க. (நகரச)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடித்திட்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடிரு
யல்லாந் யா.

(இ - ள்.) தோளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதலை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம் புணர்ந்தநீ அவள் அலமந்துநடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி - ஏந்த. (நகரங)

உச. கோயில் விலாவணை.

2964.(க) கல்லோமாணுமிரங்கக்கலுழ்ந்துருகி
யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயில்போற்
சொல்லாத்துயர்வார்தொழுவாரழுவாரா
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.

2965.(உ) பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
நீப்பிரெனப்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவா
ரேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயிரைக்
காப்பதோர்காவலனூர்காவாரோவின்றென்பார்.

2966.(ங) கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்ணும்முகமுமுலறிச்
செழுநீர்மணிக்கொடிகள்காழகஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீரவாயலறியல்லாப்பபோன்றதே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்ஙனஞ்சொல்லியெய்தா முற்கூறி யவற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

(உ) காவலனூர் - காத்தலே வல்லவர்.

(ங) கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக முமென்க.

(இ - ள்.) தேவியர் கலங்கி நெஞ்சுருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்காதிக்க இங்ஙனஞ்சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்குவார்; என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய் அலறி அழுந்தன்மையவாய் அலமருவனவற்றை ஒத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத் திசைகளிலுமின்ற மகளிரும் இனமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்; அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயிலில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டா யிற்றென்க.

(ங) வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்னூர், பலதிறத்து மணிகளை யும்கருதி. (ஈடுசுசு - அ)

வேறு.

2967. பண்ணுர்பணைமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைதேங்கிப்
புண்ணுர்புனைகுழலுமேங்காபுனைபாண்டிலிரங்காவான்பூங்
கண்ணுரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணுர்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மழுந்தகன்றே.

மண்ணுர்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணுர் வலம்புரி - அரக்கிட்டாழினவலம்புரியென்றுமுரைப்ப.

(இ - ள்.) பூப்போலுங் கண்ணுருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங் குரல் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் பண்ணுர்யாழும் ஒலிகெட்டுத் தளையார்ந்த குழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தையுடைய கிண்கிணிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதா தொழிந்து அரசன் கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (நசுக)

2968. அணியார்மணியரக்குவட்டழுத்திவைத்தனையசெங்கண் மாத்தாட், பிணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையோர் கோட்ட, பணியார்கமழ்கடாத்தண்ணலரசுவாப்பண்ணுர்பாய்மா, வினையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுநின்றினைந்ததாமே.

(இ - ள்.) அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டுகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள் யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதல்நிறைந்த குதிரைகள் தாமுண்ணுவாய் அழுது வருந்தினவென்க. (நஎ0)

2969. கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத் துந், தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சுண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி, விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பணியார்வானம், பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுகுடிபோயிற்றெனத்தன்றே.

சாந்தும் சுண்ணமுமளைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழித்து - வாங்கிப்போகடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என்றும் பாடம். தொழித்த கலன் - ஆரவாரித்த கலன்.

(இ - ள்.) கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வானைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநிற்றலிற் பொன்னுலகு குடிபோன தன்மையையொத்ததென்க. (நஎக)

2970. அழலார்சுரையெயிற்றுவெஞ்சினவைவந்தலைசுமந்தவெகுளிநாக
நிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவிவீசுஞ்
சுழலார்பசும்பொன்னும்வேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்ந்த
கழலானகாமமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே.

அழல் - நஞ்சு. சுரை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும் பொன்னும் மேலேவேய்ந்து கதிரைச்சொரிகின்ற நகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமேல் நிலவிவீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தல்நிறைந்த தேவர் வணங்கினமுடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவீசும்அடியென்க; கழல், ஆகுபெயர்; பஞ்சியார்ந்தகழல்-நிறத்தாலும் மென்மையாலும் செம்பஞ்சியின் தன்மைநிறைந்த அடி. அது, மேல்,"திருவடிப்போதமரார்முடிமேலணிந்தாரே" (சீவக.நஎகூ)

- ள்.) மேல் தேவர்வணங்குங் கழலானது நகரம் கடல்போற் கலங்
(நஎஉ)

உரு.—நகரவிலாவ

வேறு.

2971. நீர்நிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனநறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிவந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
மூர்நிறையுயிர்த்தலின்றியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும்நறுநெய்யாற்பொரித்த பொரிக்கறி; பல காயங்கள் குறிக்குமோராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய்தாளிக்குங்கறி. வறைகள் - துவட்டினை கறிகள். பாரிலேநிறைந்த புகழினையுடைய ஊர்.

(இ - ள்.) அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலைகளிலும் சமைக்கும்பொரியலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர்நிறையும்படி தோன்றுதலின்றுய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றற்போன்றனவென்க. ()

2972. கோட்புலிச்சுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுலைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிளமுகையின்மொய்கொள்கொக்குகிர்மிரல்வெண்சோ
றாட்டிறுகறிகொடேமாங்கனிசுவைத்தயிரொடேந்தி
வேட்டவர்ப்பெறுதுவீதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புலிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடைய கருணைக்கிழங்கு.முல்லைமுகையாற் செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்குகிர்போலும் நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற் கொண்ட கனி.

(இ - ள்.) முன்பு சோற்றையும் கருணைமுதலியவற்றையும் தயிரோடே ஏந்தி விரும்பினோர்க்குக் கொடுக்கின்ற வீதிகள், இன்று அரசன் குறவினுல் வருந்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப்பெறுமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்தனவென்க. (உஎச)

2973. மைந்தர்தம்வண்ணகையான்முன்மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசிழைபசும்பொன்மாலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட்சேர்தலின்றுய்ச்
சந்தனச்சாந்தொடாராந்தரங்கவினிழந்தவன்றே.

(இ-ள்.)மைந்தர் தம்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்த தேறலே இன்று எடுத்தலேமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக்குழம்பையும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி அவற்றைமேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமையின், அவை அழகிழந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத குறவோர்சொல்லுஞ் சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்

களும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன் துறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற்பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (கூஎருு)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்ணுர்

யாழின்வாய்முழவம்விம்மவாட்டொழிந்தயர்ந்துதிந்தே
ஞாழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணுர் பெட்டியின்முல்லைமாலை முலைமேலேகக்க முழவொலிப்ப முரிந்தாடும் ஆட்டுமொழிந்து யாழின்வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வூர் வருந்திற்றென்க.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது.தேனினம் தான் பாடுமாறுழிந்து முறைமைப்படப் பாடலைலொக்கும் பாட்டு. (கூஎசு)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவழக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிளமைபொருந்திமெல்ல
மெல்லாமுறங்
மைகரந்த

அருங்கலம் நிறைந்த அம்பூம்பவழக்கால் - *மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டை வம்பணி பவளக்கால் ; பவழக்கால்திகழுங்கிடுகு ; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணுகவும், சட்டம் அதற்கு இமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதாத்தது ;அதுவேயன்றி ஒலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையை மறைத்ததுவுமொத்தென்க.

இதனுல், அங்காடியடைத்ததென்றார். (கூஎஎ)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னர்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சிமின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்

அமுதமன்னர் முலையுலாய்ப் பரந்த மார்பன் ; தாரும் முழவுபோலுமுத்தும் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்.

(இ-ள்.) மார்பனது நகர், பொலிவழிதலால் இராசமாபுரமென்று தெளியலாகாததாய் உலகின்றன்மை சிலையில்லாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூறிற்றென்க. (கூஎஅ)

வேறு.

2977.

மேந்துதுகிற்புகையுமாலைக்கிடும்புகையு

. ககங.

மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கீயாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றேன்றுமறைந்தனவே.

(இ-ள்.) கூந்தலுக்குஇட்ட புகையும், யாகத்திற்புகையும், தெய்வத்திற்கு ஏந்தின புகையும், மாலைக்குஇட்ட புகையும் பொருளீயாத உலோபர்புகழ் போல மறைந்தனவென்க. (கூஎக)

2978. புல்லுண்புரவிபுலம்புவிடுகுரல்போ
னெல்லவளைபோழுரவுகானைகூல்குரல்போற்

கொல்யானைச்சங்கொலியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

(இ - ள்.) புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்கறுக்கின்ற அரவமும், கானைகூலங்குரல்போல இளையர் விடாதுசிரிக்கின்ற சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்ற ஒலியும் அவ்விடத்துக் கூடாமல் நீங்கினவென்க. (கூஅ0)

2979. பொற்புடையபூமாலைசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற்காவலவைவிழுந்த
கற்புடையதேனுர்கறவுகயம்புல்லார்
சொற்பொருள்போல்வேட்கப்படாசோர்ந்தொழிந்தனவ்வே.

(இ -ள்.) மாலையும் சாந்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடையமங்கையரைப்போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்கப்படாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (கூஅக)

2980. தீம்ப
ருங்கரும்புதிற்றூவா
யாம்பாலுரைமடங்கியாரும்பிறர்பிறராய்க்
காம்பார்நுகிருட்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுரைமடங்கி யாரும்பிறர்பிறராய்-அரசன்துறவினைத் தாமுமுட்கொண்டமையின், மனவேட்கையாலே நுகரப்படும்பொருள்கள்மேல் நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மையின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய். இடையாமத்திருளில்நின்ற மூள்ளுடைமுங்கில் நிறைந்த காடேபோலென்றதனாற் பயன் : இவ்வூரிற் பெற்ற செல்வத்தன்னையே நுகர்ந்தாற் பின்னும் (மயக்கஞ்செய்யும் பிறவியாகிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம்.) ஆதலின், துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்தான நுகரி காடுபோலாயிற்று ; கிளிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள்களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

(இ-ள்.) மறத்தலாலும் மடங்குதலாலும் துற்றுவாய்நிற்றலாலும் பிறர்பிறராய்நிற்றலாலும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நுகரி காடுபோலாயிற்றென்க.()

கஉ.—மூத்திலம்பகம்.

2981. நீர்முழங்குநிலைநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத்திருமாலின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டிரைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீந்
தூர்முழுதுநாடுமூரவோன்றூள்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும் சேனையையுடைய அரசன்.

(இ - ள்.) ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன் முன்னுகத் துறக்கத்திற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்து அறிவுடையோன்றாளைச் சேர்ந்தாரென்க. (உஅஉ)

உசு.—துறவுவலியுறுத்தல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூரிலை
மல்லல்வேலிரண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணினர்
நல்லலுற்றழுபவர்க்கரசன்சொல்லினன்.

சொல்லினன், முற்றுவினைத்திரிசொல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சேர்ந்த அளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டுவேலைச் சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த கண்ணினராழுபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினனென்க. (உஅசு)

வேறு.

2983. நற்றவம்பாலைஞாலநாமுடனிறுப்பின்னையை
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையுவியனைத்துமாற்று
திற்றெனவுணர்ந்துநிற்பிற்றிருமகளென்றுநீங்கான்
பற்றொருடேநிற்பினென்றுந்திருமகள்பற்றல்செல்லாள்.

(இ - ள்.) நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம் தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறுகடுகளவும் நிறையாற்றாது ; அதனை இற்றெனவுணர்ந்து அத்தவத்தேநிற்பின், திருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள் ; நாம் பற்றேடே நிற்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள் ; ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ம்மினென்றனென்க. (உஅடு)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டிட்புலமகனுகுப்பவேகக்

டயாத

விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரிதனைநீர்கேண்மினென்றான்.

(இ - ள்.) யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலே கிடந்து மகன் ஒரு கையாலே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுகுப்ப கவிழ,

நீரும் கண்ணீரான்ன மெழுகி வாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாகின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றுனென்க.

புலமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டுநிற்றலின்; "புலையனேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு" (புறநா. சுசுo) என்றும், "இழிபிறப்பினேனீயப் பெற்று" (வெ சுசுசு) என்றும் பிறருங்கூறினர்; சாவிதனுமாம். கவிழ்தல் - பொன்றக்கெடுதல். (சுஅசு)

2985.(க) கொல்சினயாணைபார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணுளி
யில்லெலிபார்த்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீந்திப்பகாவின்பம்பருகினல்லா
னல்வினைவிளையுளென்னுநஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே.

2986.(உ) ஆற்றியமக்களென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பரவைநுால
நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மினீருமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பல்வினை - இருவினை. பகா இன்பம் - நீங்காவீட்டின்பம். நல்வினை விளையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

(உ) ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

(இ-ள்.) பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும் யாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகிய அழுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளே அழுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுல்நோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்ததவம் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும் ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவென்றுனென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக. (சுஅள - அ)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை
யூதுவண்டுடுத்ததாராலுவர்ப்பினிலுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதராள்நெஞ்சன்றேதறிமாதவஞ்செய்குமென்றார்
காதலான்காதலென்னுங்கிளத்தானெடுங்கணீரே.

உவர்ப்பு-வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத்தை விடுதல். தாராலுடைய காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினுலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலபிறப்பி

லும்மமக்கு மனைவியராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்த காதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக் குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

(இ - ள்.) காதலான், மாதராருடைய அறிவென்னுநீரைக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர்நெஞ்சு வெறுப்பினைத்தேறித் தவஞ் செய்துமென்றுரென்க. (நஅக)

2988. தூமஞ்சால்கோதையீரோதொல்வினைநீத்தநீங்கி
காமஞ்சால்கதியினீங்கிநன்பொன்மேலுலகினுச்சி
னெண்ணெடும்வம்மினென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன்றமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளி நெருக்கின ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு.

- ள்.) மேருவையொப்பான், கோதையீரே ! நாற்கதியினின்றுநீங்கி க்கடலிலீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டுன்பத்தைவிரும்புவீ ராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றுரைத்தென்க. (நஉ0)

2989. நாடகமயந்துகாண்பார்நலங்கிளர்கண்கள்சூன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்திணையந்துண்பாரை
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்பிடித்துநீறட்டியிட்டேடன்
கோடகமணிந்தகோலமுடியினுய்த்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டுங்கூறிற்று ; "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண் டலும்" (திரி. கக) என்றலின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பாரை நீறட் டியுமென்றது, உண்பாரை உண்ணுமற்றடித்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண் டும் - மிக்கவன்பினைப் புணர்கின்றுரை நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண் டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை நுகர்கின்றுரை நுகராமற் கை யாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கள் பிறந்தொருபிறப்பிலே பிறரை இவ்வனம் ஐம்பொறியால்நுகராமற்றடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவிட் டேமாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம்: தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாய்ச் செய்த முடி.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தேவியர், முடியினுய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சி யின்மையின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றுரென்க. (நஉக)

வேறு.

2990. சாந்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலராற்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுகாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கு

மூயக்கத்தால் வருத்தம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதி மலராற் கூந்தலை வழி பட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவேயென்றது, எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்ற தாம். வாய்ந்த - வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்கு வாய்த்து.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடி யேமும் வாய்த்து வந்து நின்னை வழிபடுநாள், இன்றுபோலே முனிந்தருளா தொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (நகஉ)

உஎ.—தேவிமார்துறவு.

வேறு.

2991. டரைநீத்தநீந்தித்தீங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
ரயமாலைவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிரண்முத்தமாலைக்கதிர்மூலைங்கைமாரை
வெண்டிரைவியக்குங்கேள்விவிசயைகண்ணபயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிரைச்சுமந்து விண்ணிலே சென்றுற்றோன்ற குடையையுடைய வேந்தன். கண் திரண்டமுலை. கடல்போலும் நூற்கேள்வி.

(இ - ள்.) வேந்தன், தேவியரை விசையையிடத்தே அச்சமின்றுக வைத் தானென்க. (நகந)

2992. கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திடுகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசிழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம் வடிந்த மலர் மலர் ந்த வல்லி.

(இ - ள்.)தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமே நீக்குகின்றவர், கொம் பும் வலியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்ற தன்மையை ஒத்தாரென்க. (நகச)

2993. தழுமலர்த்தாமமான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்
செழுமணிநிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானநீழ
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிசூழ்ந்தார்
கழுமியதுகிலிற்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

(இ - ள்.) பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமம்நான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகை விம்மும் நிலத்திலே மேற்கட்டியினிழலிலே அவரையிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதரியாமல் மயங்கிய துகில்; கழுமல்-மயக்கம். (நகஙு)

2994. நறும்புகைகானகாவிக்குழம்பொடுபெளிதச்சண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிறந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினரே.

(இ-ள்.) அங்ஙனஞ் சூழப்பட்ட அவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த் திரளைக் கழிப்பவைபோல காவியினது கானக்குழம்போடே புகையையும் கருப்பூரப்பொடியையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மேலைவாக்குக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து உகுத்த நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினரென்க. (நகஅ)

உவ.—பெரியயாத்திரை.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடகக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

ஏந்திய கலம் - உயர்ந்த கலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்ற பொன்.

(இ - ள்.) பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையினைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டுசெங்கதிர் பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை ஒத்தனவென்க. ()

2996. என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திடுகலாவுலகமார்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசுமண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; தெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - மூத்தாற்செய்த கலங்கள். வன்கையும் பாடம். இரப்போர்மேல் அன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாத உலகங்களாவன : வேற்றரசரான்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

(இ - ள்.) அரசன், இடுகலா உலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களைவீசுங் கைகள் பதுமநிதியை ஒத்தனவென்க. (நகஅ)

2997. பூந்துகில்புனைகலமாலைபூசுசாந்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமாமணி

கா

மாலை - முத்தமாலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

(இ - ள்.) இறைவன் துகின் முதலியனவற்றை உலகநுகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினனென்க. (நகக)

வேறு.

2998. தேய்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேனு
ராய்நிறக்குவளையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்
வேய்நிறையழித்தமென்றோள்விசயையைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சேய்நிறக்கிவிகைதேர்ந்தான்றோ[illegible]ரே.

தேய்பிறையெனவே நுதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுகுவியும். வேய்போலுமென்றோள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயை ஒத்தவன், நுதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே ஏறினன் ; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கழிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். (சஅ0)

உசு.—சமவசரணவருணனை.

வேறு.

2999. காம்பெழுந்திரங்கினவீணைகன்குழல்
பாம்புபண்ணுயிர்த்தனையமெல்லவே
விருந்துடாட்டியம்பினமுழவம்வீங்கொலி
தேவே.

(இ - ள்.) அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின ; குழல் உயிர்த்தன ; முழவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின ; கஞ்சதாளம் மிக்க ஓசையைக் கொடுத்தனவென்க. (சஅக)

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன : (க) மத்தியாங்கம் (உ) தூரியாங்கம் (ங) பூஷணாங்கம் (ச) மாலியாங்கம் (ஞ) தீபாங்கம் (சு) திருகாங்கம் (எ) சோதிராங்கம் (அ) போசனாங்கம் (கூ) பாசனாங்கம் (க0) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவைமுறையே திவ்யஸாரமாகிய நானவித பானங்களையும், நானவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகையுணவினையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும் ; இது ஸ்ரீபுராணத்திற்கண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமாலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணங்
தங்கியித்தாணியும்விசும்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

(இ - ள்.) அவன் போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலைகள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தாணியும் விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப்பை ஒத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம். (சஉ)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமினின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்திருநகர் தோன்றிய தனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர் அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமினின்று ஒலிக்கின்ற தன்மையை ஒத்தனவென்க. (சஎ)

3002. காணிரைத்தனசாவொடுபூம்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணிநிரைத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தனை; அக்கொடிகள் காற்றால் தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க. (சஅ)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டுயோசனையளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்ட சிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிகளுள்ளனவென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுராணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; "என்னெஞ்சமேயிட மேயுடைத்தெயிந்தி ராதிவிண்ணோர், முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தூண், மன்னிஞ்சி மூன்றெடு மானங் கணமுத லேழ்நிலத்துப், பொன்னின் சிலைய மாயிற்றன் றேவெங்கள் புங்கவற்கே" என்றார் திருநூற்றந்தாதியிலும், கஅ.

3003. கோலமுற்றியகோபுர்* தூபையுஞ்
சூலஞெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைகன்றமோ
காலமுற்றுடன்கண் ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின் தோற்றமுமிருந்த படி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கூடிய வற்றை ஒத்தனவென்க.

பல அண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம். (சுஎ)

3004. வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலைதாழ்ந்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளினையடைந்ததே.

(இ - ள்.) வாயிலில் நட்ட தோரணம், கற்பகமாலைதாழ்ந்து அகிலின் புகை பொருந்திற்று; அப்புகை, பொருந்திப் பின்னர் உராய்ப்போர்த்து இந் திரனகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது கடைந்ததென்க. (சுஏ)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தபோனிறப்புள்ளின
மையிருமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அரசன்சென்றவீரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களிலிரு ந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன் மையையொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே சேர்ந்தனவென்க. (சுஐ)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிர்
[illegible]லன்னம்மையபுள்ளாலெதிர்தாங்கிய

வ.

* சமவசரணத்துள்ள பதினெருபூமியுள் நவஸ்தூபாபூமி யென்று ஒரு பூமியுளதாதலின், ஈண்டுத் தூபை கூறினர். பதினெருபூமிகளாவன : (க) சைத்தியப்பிராஸாதபூமி,(உ) காதிகாபூமி (ங) வல்லிபூமி (ச) உத்தியான பூமி (ஞ) தவசபூமி (ரு) கற்பகவிருட்சபூமி (எ) நவஸ்தூபாபூமி (அ) தவா தசகோஷ்டபூமி (கூ) பிரதமபீடம் (கo) துவிதீயபீடம் (கக) திருதீயபீடம் என்பனவாம்.

(இ - ள்.) இடங்குசூழ்ந்து சும்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஓங்கிய கோயில் இவ்வுலகிலில்லையாயின், துறக்கம் நன்று ; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (சஅ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
னன்
வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட
மவன்றோன்ற,

(இ - ள்.) அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினலே, சீவகன் விசும்பை ஊடறுத்து இழிந்து கோயிலைநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான் ; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பருதியையொத்து இறைவன் தோன்றினனென்க.

மணி-ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பருதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்தற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சஅக)

3008. வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வணைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனர்
கணைகதிர்த்திருமுகமருக்கனைகவான்
புனைமலர்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றி இருவினையைக் கெடுத்தவர் வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறும்படியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனருடைய முகம் அருக்கனை, தேவர்கள்முகங்கள் அலர்ந்தவை தாம், தாமரைபூத்ததன்மையை ஒத்தனவென்க. (சஅஎ)

3009. இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்ம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்ம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனன்வலமுறைதிலகமன்னனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன ; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன ; கண்கள் உவகைநீரைச்சொரிந்தன ; துதித்து மிடறு அரிந்தது ; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (சகக)

3010. முத்தொளிர்தாமமுமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றுமும்
தத்துநீர்த்தண்கடற்பவழத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

---

* ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள் - இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரர்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்ற காலத்தே ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றுமமும், பவழத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கினவென்க. (சகஉ)

3011. மணிவரையெறிதிரைமணந்துசூழ்ந்தபோ
லணிமயிற்கவரிகளமரேந்திஞர்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததிங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்சூழ்ந்தாற்போலே அமார் :கவரியை ஏந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துநின்றுவீசினர் ; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்த கதிர், * நீலமணிகளினிருளைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சகஊ)

3012. மூழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரொலாமலர்ந்துவண்டினங்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகூய்க்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

கூய் - கூவ. வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, மூழாப்போலத் திரண்ட தாமம் தான்று மேலால் வாடாத் திருமலர்பூத்து வண்டினம் குழாத்தோடுதங்குதல் கொள்கையினுலே பாரமிக்கு வளைந்து, † குயில்கள் கூவும்படியாகப் பரந்ததென்க. (சகக)

3013. பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்கெட
விண்டலர்கணகதிர்வீரன்றோன்றினை
ணுண்டிவணறவமிர்துண்மிஞ்சிவெனக்
கொண்டனகோடணைகொற்றமூற்றமே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிழலிலே இறைவன்தோன்றினன் ; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அமிர்தமுண்டு; அதனை உண்பீராகவென்று கோயில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டனவென்க.

கோடணை - திவ்யத்வனி. (சகங)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
மன்

* சமவசரணத்தை இந்திரநீலமணிமயத்ததென்று சைனநூல்கள்கூறும்.
† " கோகிலங்கள், கூக்கொன்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யாணை " தீநாத். க.

நேனிமிர்தாமரைதிளைக்குஞ்சேவடி
கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினனரோ.

(இ - ள்.) தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினனென்க.

ஈனிவர்பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்ற பிறப்பு. இமிர்தேனினம் தாமரையென்று திளைக்கும் சேவடி. (சகசு)

3015. குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள்வாழியென்
றெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினன்
புரிமணிவீணைகள்புலம்பவென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

(இ - ள்.) அவனணுகின அளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லுவார்களென்று உழையர்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தானென்க.

வாழி, அசை. என்று - என்ன. (சகள)

3016. மன்னவன்றுறவெனத்துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றெழுத்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துதித்த அரசன் யான் துறப்பேனென்று கூற, அது கேட்ட புங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து, நின் மனம் துறவில்வீழ்ந்தது; இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமிழக் கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையை ஒத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை. (சகஅ)

ஈ0.—சீவகன் மறவு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்
கதியுட்டோன்றி, யாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினேனறிந்
தார்கோவே, வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலர்ந்ததாமரையின்விரை
சேர்போதின், வாயொளியேபெறநடந்தமலரடியையவலங்கொண்டார்
வருந்தார்போலும்.

(இ - ள்.) அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவளம் அதுநுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக

ர்ந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலேவருத்தமுற்று இப்பிறவியை அஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர், தாமரையினது போதிடத்தே அதுதான் ஒளிபொருகடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலே இருந்தென்றுனென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டு அறையும்டடி விரிந்தலர்ந்த தாமரையென்றது, முதற்பொருட்கேற்றஅடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது, "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" (தொல். இடை. சூ. ஈ0) என்ற தனுற் பொருள்தந்தேநின்றது. (சகக)

வே று.

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணிவைரத்தொத்தணிந்துலகோம்பும்
வாடாமாலைவார்தளிர்ப்பிண்டிவாமநின்குணநாளும்
பாடாதாரைப்பாடாதுலகம்பண்ணைவர்நின்னடிப்பூச்
சூடாதார்தாள்சூடார்மாலைச்சுடர்மணிமௌலியே.

(இ - ள்.) பெருமைநிறைந்த பொன்னேடே மணியையும் வைரத்தொத்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின் குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றுனென்க.

வாடாத மாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (சஉ0)

வே று.

3019. வையமூன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற்
றை

துதுன்பக்கடலை

ஐ, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) உலகமூன்றும் ஒருகாலத்தே ஏத்தப் பிறைபோலும் எயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சாற் பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெம் நோய் நிரம்பாநின்று நெய்தற்றொழிலையுடைய தார்நிடக்கும் காடாப்போல மறுகுவரென்றுனென்க. (சஉக)

3020. தொழுதிப்பன்மீன்குழாஞ்சூழத்துளும்பாதிருந்ததிங்கள்போன்
முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந்
தழுதவினைகளல்லாப்பவறைந்தேதாய்நின்சொலறைந்தார்கள்
பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

(இ - ள்.) தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்சூழ அசையாதிருந்த திங்கள்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தே ஏத்த முதிய உண்மையால் வெற்றி

யையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றின வனே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்டவிளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாரென்றுனென்க. (சுஉஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வைரங்
ரைத்ததனுட், கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக்குலாயசிங்காத
னத்தின்மே, லெழுந்தபருதியிருந்தாற்போலிருந்தவெற்றைபெரு
மானே,யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழகிதோ.

(இ - ள்.) வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியை எழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிறிருந்தாற்போல இருந்த எற்றையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட லில் அழுந்தேனுய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்றுனென்க.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம். (சுஉங)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்முத்தும்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள
விண்டலர்பூந்தாமரையின்விரைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவடியைமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார் - மார்பின்மாலை. வண்டளருமாலை - முடியின்மாலை; அதின் மணிக் கொத்து.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலே கிடந்தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினனென்க.

விரை ததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேல் நடந்த அடி; பூக்களி யுடைய அடி. (சுஉச)

3023. நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரம்பாணை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்ணியப்பவிறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவை விலக்கிப் பல்லுயிரையும் பாதுகாத்து மேலேக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத் துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினனென்க. (சுஉரு)

3024. தூயத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலங்கப்
பூத்திரண்மணிமாலைப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ
லேத்தரியகுணக்கடலேயிகவின்பவரம்பாணைத்
தோத்திரத்தாற்றொழுதிறைஞ்சித்துறப்பேனென்றெழுந்திருந்தான்.

தூய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறுகிய இன்பம் ; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

(இ - ள்.) மாலையையுடைய சிங்கம், குணக்கடலாயவனே வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலைக்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோல இறைஞ்சி இனி யான் துறப்பே னென்று கூறி அவ்விடத்துநின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மனென்னும் *கணதரனிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சுஉசு)

வேறு.

3025. முடியணியமாருமுலைகல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பகங்காமவல்லியோ

சுண்ணமணிந்து முலைகல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்தன்மையை ஒத்ததென்க. (சுஉள)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோய்
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்காவகஞ்செல்வனெய்தினன்.

(இ - ள்.) வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செலவன் வலம்வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காவிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணிவளர்த்த கா. (சுஉஎ)

3027. ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமமேனரபதிநீக்கிநன்கலந்
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றனரோ
காமனுர்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

(இ - ள்.) நரபதி, † உலகத்தையும் தவத்தையும் தாக்கிப்பார்த்து உலகம் ஓரிம்மியென்னும் நிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்ற தன்மை, காமனுர் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையை ஒத்ததென்க (சுஉக)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவருபைந்துகிணீக்கிப்பாற்கட்

---

* கணதரர்பதினெருவர்: கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

† சீவக. உகூஅச ; புறநா. கருஅ.

லணிபெறவரும்பியவருக்கணமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர்திலகமாயினன்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

(இ - ள்.) அரசன், மணியைம்மறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி, ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கஒளியா லே, பாற்கடலிலேஅரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும் படி ஒருதிலகமாயினனென்க. (சஉ0)

3029. மலிந்தன்மாலைகள்வண்ணப்பூந்துகி
மெலிந்தனென்சுமந்தெனநீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினன்.

(இ - ள்.) அரசன், தன்மேற்கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீக்கி மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன்

மின்னை நலிந்து நகுமணி யென்க. (சஉக)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே
யிருந்ததோரிடிகுரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுளைமயிர்துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினன்.

(இ - ள்.) ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினன், மயிர் களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை யினைநோக்கி நேரேயிருந்ததொரு சிங்கம் தன்னுளையின் மயிரினைத் துறக்குந் தன்மையையொத்தானென்க.

மேல்-முன்பு. முன்புபொங்கி இடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க.()

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினன்மணிக்
குஞ்சிவெண்படவிகைக்குமானீப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்
மஞ்சுடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

(இ - ள்.) குமரன் தாமரைபோலுங்கையினுலே நீலமணிபோலுங் குஞ் சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்தண் டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறு தான்வாங்கித் தெளிந்த நீர் மையையுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சஉக)

3032. வேலைவாய்மணியிலையூழ்த்துவீழ்ப்பதோர்
காலைவாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்

மாலைவாயகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்
சோலைவாய்ச்சுரும்பினம்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறைத்தற்குரிய நல்லபொழுதின் கண்ணே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகிற்புகை தவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் கனைதலாலே சுரும்பினம் தொழுது சிலமொழி கூறினவென்க. (சுஉச)

3033.(க)தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
_க்(
ம்வாழ்க்கைய
வே.

3034.(உ)என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி

மன்றலுண்டலைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நும்முடையஇடத்தை நோக்கி வாழும் உயிர்வாழ்வினையுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் நீ தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய் ; இனி எம்மையொப்பார் எங்கே போவாரென்றன ; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு, இன்றேடே உறவு கைவிட்ட நும்மைத்தொழுதேம் ; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, ஏனையவை வலங்கொண்டு பின்சென்றனவென்க.

ஏனையவையென்றது மிருகங்களை. நீக்கினாய், நும்மென்பன ஒருமை பன்மைமயக்கம். (சுஉ - சுஈ)

3035. மேற்படுகற்பகமாலைவேய்ந்துபொ
நாற்கடல்கடந்தவனேமோவென்றிட்டிடப்
பாற்கடற்பனிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலுக்கடந்த * பாற்

* ஏழுகடல்களுள் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்; "உவரி தண்ணீர் தேன்சுனை, திவரும் பானெ யிக்குவின், சுவைய நீரின வாரிக, ளவையு மேழ வாகுமே" (மேருமந்தரபுராணம்)என்பதனையுணர்க.

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்துவிண்ட

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி. (சுகூள)

வேறு.

3036. (க)ஏவாஇருந்தவடிகளிவர்வாய்ச்சொற்
கோவாமல்
சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே
மூவாவமராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

3037. (உ)தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றிலங்குதொல்குலத்துச்
றறுங்
தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், 'உண்ணுகிடந்தான்' போல நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(இ-ள்.)துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனேத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துளையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டா லொக்கும்;இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாகின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட் பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன் னருகுநின்றூர்க்குக்கூறித் துளையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங் கும் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒருநாயகமணியாய்விளங்கஇருந்தவனைப் பூவெ ன்றுவண்டாரற்றுந் தாளை நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளிதனைத்தென்னுஞ் செய்தெனைச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினைகொண்டது; "அம்முக் கிளவியும்" (தொல். வினை. நகூ) என் னுஞ் சூத்திரவிதியால். (சுகூ அ-கூ)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றூமனைமகளிர்
போலுந்தன்றேவிக்குழாத்
ம்பா
றைந்தனவே.

(இ - ள்.) அச்சுதஞ்சணன் எங்ஙனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொ ற்றூமனையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலும் தேவியர்திரள்சூழச் சீவகசாமிகுணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கபின்பு சீவக சாமிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க. (சுசு)

3039. பற்றூர்வஞ்செற்றழுதலாகப்பாம்புரிபோன்

முற்றுயிர்க்குத்தீம்பால்சுரந்தோம்பியுள்ளத்து

பற்று - பெற்றதன்மேல்நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறுததன்மேல்
ம் ஆசை.

(இ - ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு முதலாகிய ஏனையமூழுதையும் பாம்பு*தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சி லே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (ரசுஉ)

3040.

பூமாண்டிருக் வென்றுள்

க்கடலை

ர.

(இ-ள்.) † சக்காவர்த்தியடியைச்சே யானைத்திரள்செல்வனபோலத் தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சில க்கட்டலிலேஆடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றினற்போலப் பின் சீவக சாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடியே புக்காரென்க. (சசஉ)

நக. — சு ணி க ன் வ ர வு.

வே று.

3041. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனூர்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்வீங்கிரு
ளட்டலர்படு
பட்டதோர்பொருள்ளண்பபடு

(இ-ள்.) இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பருதிபோல வாமனுடைய திருவடி கள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல் லுகாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறி னரென்க. (சசங)

வே று.

3042. கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையும்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வன்கட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான்குழவியோடிரிந்துசெங்கெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

(இ - ள்.) கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்கு வெருவிக் குறிய முயல் தன்னினத்தைதேடிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்டென்க.

---

* சீவக. கருசு; திருநூற்றந்தாதி, கசு. † சீவக. கூஉ.

பொதும்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலும் கண். இரிந்து - இரிய; குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான் குழவியோடு இரியும்படி முயல்பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கம் கூறினர். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇயயாஅனையிழிமதங்கலந்துசேறூய்ச்
சுரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந்துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமர்கோமானணிநகராயதான்றே.

(இ - ள்.) யானையின்மதங்கலந்து சேறுய் அதனுலே சுரும்பும் வண்டும் ஆரவாரிக்கும் கொடியையுடைய மாடங்களையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அங்நாட்டின் நகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரன் நகரை ஒப்பதான்றுயிருக்குமென்க. (சசரு)

3044. எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்வீசுந்
திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகனென்பதாம
மருமுடிமன்னர்சூழவலராணிபிண்டிவேந்தன்
றிருவடிவிருந்துசெய்வான்றிரண்மூராசறைவித்தானே.

(இ - ள்.) மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்நகரியிலரசன்பெயர், * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்சூழ இருந்து பிண்டிவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு மூராசறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - பெருணிகமகாராசன். (சசசு)

வேறு.

3045. (க)பொன்னுவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னுர்மணிப்பூணவன்மேவிவிண்காறுநாறு

மன்னுரவாயகமெகாண்டுமிழுநதானமண்மாலைம்வம்மின.

3046. (உ)தீம்பாலுலைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுடுத்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுகிக்கலன்றேறன்மாலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்ந்தயிராவணமேறினனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணேயாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவர்நீர்.

(உ) வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மாலை. தேறுதலையுடையகலம். பால - பாலின்றன்மையவாகிய வெள்ளியவத்தை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகனை உத்தயபெருராதாக்களுளொருவனென்பர்.

அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய வெள்ளிய மயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙனமறைவித்த பூணவனுகிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழியால் நாவைவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முக வாசத்தை வாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுகிப் பா லவாகியகலங்கள்தாம் மாலைகள்தாம்பலதாங்கிவெண்டாமரை பூத்த குன்றை யொத்த ஐராவணத்தையேறினனென்க. (சூசூ - அ)

வேறு.

3047. (க)எறிசுரும்பரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபொடும்பூஞ்சுண்ணநிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனித்தஞ்சுஞ்சாந்தஞ்
செறியிரும்பவழச்செப்புத்தெண்கடற்றிரையினேரே.

3048. (உ)வந்துதேன்மயங்கிழுசுமலயச்செஞ்சாந்தமார்ந்த
சந்தனச்செப்புங்கங்கைதருமணலலகையாற்றுச்
சுந்தரம்பெய்தயாஅ
பந்தாத்தலர்ந்த

3049. (ங)மைபொதிகுவளைவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைதொல்லார்
நெய்பொதிநெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிடுவபோலுங்
மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்விரைப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை நடுங்கியஞ்சும் மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதிந்து உயர்ந்த கோமானெனை (சீவக. ஈ0சக) மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந் தம் - அகிற்சாந்து. தெண்கடற்றிரையினுலே வந்து கரையிலேசெறிந்த பவ ழச்செப்பென்க.

(உ) சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திரைதருமணல். அலகு - எண். சுந்தரம் - சிந்தூரம்.

(ங) நெய்பொதிநெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யெ ன்று விகாரமாயிற்று; 'நெய்பொதிகுஞ்சி' என்றபாடத்திற்கு,நெய் - ஞானம்.

(இ - ள்.) அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவெ ண்ணுள அவ்வளவெண்ணுண்டாக எடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவெள்ள மும், சுண்ணநிறைந்த டொற்செப்பும், சாந்திட்ட பலழச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. ()

3050. கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலை
முடிக்குழாமூரிவானம்பால்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாமிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்காக்கும்
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக் குழாமும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற்கூடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலே நடப்பதொரு பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சருஉ)

3051. கனைகடல்கவாச்செல்லுங்கணமழைத்தொழுதிபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

(இ - ள்.) அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றுகிய அறத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற்புறத்துவிட்டார் ; அந்நிலைமை கடலை முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரளை ஒக்குமென்க. (சருங)

வேறு.

3052. வண்டுசூழ்பூப்பலிசுமந்துதான்வலம்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேத்திநின்
வெண்டிரைப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் விட்டபொழுது, சேணிகன், பூப்பலியைத் தான் சுமந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலே சூழ்ந்து இறைவனதடியை எழுகா விறைஞ்சி ஏத்தினனென்க.

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்தனெனவே சேணிகனைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சருச)

வேறு.

3053. பகல்வளர்பவழச்செந்தீப்பருதிமுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானிணையடியொளியிற்றோன்று
தகல்விசும்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினானே.

(இ - ள்.) பவழம்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பருதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்கிஞற்போல இறைவன் இணையடியொளியிலுல் தேவரொளிதோன்றுது மழுங்கியிருந்த அளவிலே மதிபோலும் மூனித்திரளுச் சேணிகன் நோக்கினு னென்க. (சருடு)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்கடிந்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக்கோமாவெளிதிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனெருவன்கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினனே.

(இ - ள்.) அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தையுடையவனுருவைக் கண் வெறிபோகநோக்கி, இறைவனெளி ஒள்ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ ? அன்றி இவன்றன் விண்ணவ னெருவனேவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறிதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழினையக் கூறினனென்க. (சருசு)

வேறு.

3055. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ
னினங்கதிரெனத்துறந்திருப்பக்கண்டனம்
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி
துளங்கினனெனத்தொழுதிறைஞ்சினனரோ.

(இ- ள்.) அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும் படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றன் கூறிய ஆகமம் தப்பினு னென்று சுதன்மனென்னுங் கணதரைநோக்கி அவன்கூறினன்; கூறி அவ ரைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினனென்க. (சருள)

3056. மன்னவகேண்மதிவானில்வாழ்பவர்
யா
ரென்னதுந்துறவலரிறைவன்வாய்மொழி
ம.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக ; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனுகமங் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றுவென்றுரென்க. (சருஅ)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணிஞணிவன்
வடிவமேவாய்திறந்துரைக்குட்வானவ
ரெடிவறுபேரோளியுட்கத்தக்கதே.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட * சேணிகன், கணதரைநோக்கி, நினக்கு இடப்பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினனெனிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறுகிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றனென்க. (சருக)

ஈஉ.—சேணிகன்வினை.

3058. திருவிளேடகன்றமார்பிற்சீவகசாமியென்பா
னிருவிளேடொளியுநோக்கிலைப்புணையுலகினில்லை
மருவினரிணைமத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநிற்பா
ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

(இ - ள்.) அச்சேணிகனைநோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்றமார்பினையுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடியபுகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினர்களும் இனைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்வேறுய்நிற்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினரென்க. (சரு0)

வேறு:

3059. மாதவன்சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவெனப்
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினன்

(இ - ள்.) அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்ததவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றுக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரரை இறைஞ்சி யேத்தினன்; அருகிருந்தமுனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று. (சருக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பரவைமாக்கடற்
கூட்டருங்கொழுந்திரைமுகந்துமாமுனி

---

* "மற்றொருநாள், ஸ்ரேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோகவனத்துள் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித்தியானரூடராகியிருந்த சீவந்தராமுனிகளைக்கண்டு அத்தியற்புதம் விஸ்மிதரசித் சுதன்மனென்னுங் கணதரரையடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சணசகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தலி
னூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

(இ - ள்.) புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையுடைய பெறுதற்கரிய திணையை மூனியாகிய முகில் மூகந்துகொண்டுநின்று அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களை உணர்ந்து கூறினனென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ணமும் கூறினராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும்-பிறரை அறிவித்தற்கரிய. (சசுஉ)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமென
நாவகந்தழும்பநின்றேத்திநன்றரோ
காவலனதியாக்கணங்கள்கைதொழப்
பாவமில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு,' யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திருவினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புற ஏத்திச் சேணிகன் முதலாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன் சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றுரென்க. (சசுங)

ஈஈ.—கேவலோற்பத்தி.

வேறு.

3062. கொல்லைசூழ்குன்றத்துச்சிக்குருசிலேற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழ்ந்திலங்குமேனிவிழுத்தவாங்கைமார்கண்
மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

குன்று.

(இ - ள்.) குருசில், மூல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், கந்தட்டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவேனென்றுரென்க. (சசுச)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
னெழுகிநின்றசும்புமுயர்சந்தனத்
[illegible]க
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

(இ-ள்.) வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திநிகைப்பழத்தையுடைய சோலையில் தேனெழுகி நிற்கையிலுலே முழுக்க ஆசும்பும் குன்றிலே துளும்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம் துறத்தற்கு வருந்த; தவத்தின் கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சசுரு)

3064. நணிதினெண்வினையின்னைவகண்ணிறீ இத்
கணியவீர்ந்திடுந்துப்பமைசிந்தையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

(இ - ள்.) அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங்களை முன்னர்நிறுத்தி அவற்றை அற்றப்போம்படி அறுத்திடும் தூய்மையமைந்த சிந்தையையுடையனுய் அதன்மேல்நின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையை ஒத்து ஒரு பூணுமாய் இளஞாயிறுமாயினனென்க. (சசுசு)

3065. குன்றின்வீழருவிக்குரல்கோடணைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினீரென
வொன்றினின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

(இ-ள்.) அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அணைதலச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்துநின்றுன்; அறங்கேட்கும்படி நீர் வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க.

கோடு - மரக்கோடுமாம். (சசுள)

3066. செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புழும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியது போலும் மூற்றிய தினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை ஓட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றுநிற்குமென்க. (சசுஅ)

3067. யானைகுங்குமமாடியருவரைத்
தேனெய்வார்சுனையுண்டுதிளைத்துடன்
கானமாப்பிடிகன்றொடுகூடக
மூனமின்றிநின்றுடுமொர்பாலெலாம்,

(இ - ள்-) அக்குன்றினெருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே கிடந்து பின்னர்த் தேனெழுகிய சுனைநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (சுசுக)

3068. வரியரசாகமணிச்சுடர்மல்கிய
பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிப்போதக
மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்ததம்
மூருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றினெருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிநிறைந்த வரிகளையுடையவாகிய பாம்பும் புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கு அரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே தம் வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின் தீங்குசெய்யாவாயின. (சஎo)

3069. பழுத்ததீம்பலவின்கனிவாழையின்
நவை
தொழித்துமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே
னழிக்குமஞ்சனையாடுமொர்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றினெருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்ந்தவற்றைத்தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனெழுகிய வெள்ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க. (சஎக)

வேறு.

3070. கனிசிலம்பதனிலுச்சிநாட்டியபொன்செய்கந்தி
வமர்ப்பயருந்திதழுகனல்வட்டந்
துதைதயுமழுதிங்கணுண்கும்
விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டுநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலிலச் சுவறப்பண்ணும் தன்மையையொத்து ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியும் *திங்கள்.

(இ - ள்.) அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின் உச்சியிலே ஞானமாகியவேழத்தை ஏறி காட்டின கந்துபோலே திங்கணுண்கும் கின்றனென்க.

குரைய, அசை. சித்திரைமுதலிய நான்குதிங்களையும் கூறினர். (சஎஉ)

3071. (க) பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பமின்னி
வார்ப்பினிழுரசிறைத்துமண்பகவிடித்தவான
லெவன்றான்

* திங்கள் - மாதம்.

3072.(உ) திங்கணுண்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொள்
பங்கயப்பணைகவர்தென்னப்பணிவரையுருவிவீசு
மங்குல்சூழ்வாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதிந்துமாதோ
விங்குநான்காயதிங்களின்னுயிரோம்பிநுனே.

3073.(ங)வடிமலர்நெடுங்கணருணமந்தரும்வரவுபார்த்தங்
கடிமலர்ப்பரவவேறியாமிர்தநிதிற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலேநீந்தியின்னணமுற்றினுனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனுய்.

(உ) அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணுன்காகிய காரையும் கூதிரையும். மடிந்து, செய்தெனைச்சம்; பிறவினைகொண்டது. தேம்கொள் பங்கயப்பணை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் நின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்கட லேப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படி மின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்தி ரளைப் பளிக்குக்கோல் கிடக்குந்தூணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய அத்திங்கணுன்குநின்று அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனி மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்காணுய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும் உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றுன்; அவ்வளவி லே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் இவன் * சரியைகொள்ள வரும் வரவினைநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர் களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளாணுய் வேண்டாவென்று கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓரியாண்டாக உணவொழிந்து தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; இவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீந்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தா

முடித்தல்-வீடுபெறுதல். அதுமுடித்தபடி மேற்கூறுகின்றுர்.(சஎங-ரு)

3074. ஒளிறுதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சிந்தைதகாலாள்கருணையாங்கவசஞ்சீலம்
வெளிறில்வாள்வினங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதின்முற்றினுனே.

வெளிறு - குற்றம்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே வினங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாது காத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறுகக் கருணையே காலாளாகச் சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கிடாக மெய்ப்பொருள்களே வாளும் கேடகமு

* சரியைகொள்ள - பிசைந்துகொள்ள.

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சளசு)

3075. உறக்கெனுமோடையானையூணைமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானைதுளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வருடைய கடலனைய தானை, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகியகாலாளினையும் கூறுபடஅணிந்து அசுப பரிணமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்ததென்க. (சளள)

3076. தெளிவுறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்திசைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவீழ்பேடிபெண்ணேயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி

(இ-ள்.) அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சன்மார்க்கமதியென்னும் களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவீழ்கின்ற நபுஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க.

* எழுவரென்றது : மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி, அநந்தானுபந்திக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம், அநந்தானுபந்தி மாயை, அநந்தானுபந்திலோபமென்பனவற்றை. இவைமூறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றூண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்முடங்கல்போல்வதூஉம், உலைமூக்கிற்பற்றினகிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறும்நீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்ணின்மேற்றெளிந்தநீர் போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும்; ["மலிநிலனே மணனீர்க்கீற்றிவைவெகுளிக் குவமமாஞ், சிலையென்பு திமிசுத்தூண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா, மூலமாயை மூதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீ, ருலையுசவு நீர்மஞ்சட் டுகிலினீ ருலோபக்கே." அநந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொள்க.]

* இத்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: "இருகதி நாற்சாதி யீராறு பூர்வி, வெயில்விளக்கு நிற்ற னுணுகல் - பொதுவுடம்பு, நித்தாதி மூன்றே டிவைபதிறு றென்றுரைப்ப, ரெப்பொருளுங் கண்டுணர்ந்தோ ரீண்டு." அவற்றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரியசாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரிந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈராறுபூர்வியாவன: நரககத்தியாறுபூர்வி, திரியக்கத்தியாறுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்றலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுகலென்றது, சூக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடிகுமூலம், கற்றுழைமுதலியன; நிருவைமுதலாகக் கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றுவன: நித்நிராநித்திரையும், பிரசலாப்பிரசலையும், ஸ்தியானகிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்நிராநித்திரையாவது, உறக்கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது, நளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். ஸ்தியானகிரந்தியாவது, கனவிற்செய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென்றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம்; பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வதூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசவுபோல்வதூஉம், மணற்கேற்றுப்போல்வதூஉம், திமிசுத்தூண்போல்வதூஉம், வாளின்வாய்நார்போல்வதூஉம், நீர்மஞ்சள்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். பேடியாவது, நபுஞ்சகவேதம். பெண்ணையாவது, ஸ்திரீவேதம். அறுவகைத்துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுகுச்சையன இவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல்; இரதியென்பது - வேண்டுதல்; அரதியென்பது - வேண்டாமை; சோகமென்பது - அசைவு; பயமென்பது - அச்சம்; சுகுச்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிறுதல் - அரற்றுதல். (சுஎஅ)

3077. மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ
வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டெய்யக்
கரைந்துயிரவனுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். மூன்பு பட்டவர்களெல்லாம் அவனுடைய மக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது-தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

(இ-ள்.) மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டு வீழ்கையினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கிற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே விரைந்து அவனே உயிரையுண்டானென்க. (சஎக)

3078. கரும்பெறிகடிகைகோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துமீர்ந்து
மருந்தெறிபிணையைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
விருந்தெறிந்தெறியுழுவர்மேற்படையியற்றினனே.

(இ - ள்.) அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகிய பகைவரைக் கழுகைபோலே துணித்தும், போழ்கள்போலேசீர்த்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறியும் பிணையைக்கொல்லும் மருத்துவனை ஒத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய மூவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினனென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம். (சஅ0)

3079. செழுமலராவிநீங்குமெல்லியிற்செறிந்துகாயங்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பிணட்கரந்துநீங்கக்
கொழுமலர்க்குவளைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியதெவ்வர்வாணுள்வீழ்த்துகவெம்பினனே.

செழுமலர் - வளைமிக்க.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவரையும்வென்றவன், உடம்பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்திரையிற் கரந்துபோமாறுபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்வினைத்தெவ்வருயிர் குறைந்து கெட உண்டானென்க. (சஅக)

3080. குரோதனேமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
[illegible]
னிரோதனையம்பிற்கொன்றுனித்தைதீள்பசலைப்பேரோர்
டனைவ

(இ - ள்.) குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டுவிரலாலே சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமம்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபமென்பனவற்றை. அவை மூன்றையே நீர்க்கிற்றுப்போல்வதூஉம், செங்கொழுந்து போல்வதூஉம், விடைநீர்போல்வதூஉம், துகிலினீர்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு. விராகமென்பது விகாரமாயிற்று. (சஅஉ)

3081. புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபெ
யுணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்

ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்
கணையெறிந்துகைப்பவீழ்ந்துகாற்படைசூழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லிய கேள்வியையுடைய படையென்றது, நெறியல்லாநெறியொழுகுஞ்சமயங்களை.

(இ - ள்.) உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாகவுமரசர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர் கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னுமம்புபட்டுத் தள்ளுகையினுலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை சூழ்ந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானவரணீயம், சுருதஞானவரணீயம், அவதிஞானவரணீயம், மனப்பரியய ஞானவரணீயம், கேவலஞானவரணீயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானவரணீயம்-சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது; சுருதஞானவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது; அவதிஞானவரணீயம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது; மனப்பரியயஞானவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையுமறியுமறிவை மறைப்பது; கேவலஞ்ஞானவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது; காட்சியென்றது - சக்குதரிசனவரணீயம், அசக்குதரிசனவரணீயம், அவதிதரிசனவரணீயம், கேவலதரிசனவரணீயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனவரணீயமென்பது - கண்ணுலறியுமறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அசக்குதரிசனவரணீயமென்பது - கண்ணெழிந்த ஞான்கிந்திரியங்களினுலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அவதிதரிசனவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; கேவலதரிசனவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், தானந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்குவது; இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது; போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது; உபபோகாந்தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது; வீரியாந்தராயமாவது-வீரியத்தைதவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயனேந்திரியம் முதலாயின. (சஅஙூ)

3082. **காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ**
ஞேதியவகையினென்றியுலகுச்சிழுளைத்ததேபோல்
வீதிபோயுலகமூன்றும்விழுங்கியிட்டலோகமுங்கி
யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திணைமைகொண்டான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டவீழும் படி கணையாகியவெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேழுளைத்த தன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமூன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமுமகன்ற ஞான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனந்தன்மையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகமென இவை. (சுஅக)

3083. பசும்பொனிணுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப
வசும்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை
விசும்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னராக
நயந்தவைபிறவுமூர்ந்துநாதன்முன்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்ற சங்கு.

(இ - ள்.) தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடைய தாளைக் கோயிலாகக் கொண்டானென்க. (சுஅடு)

3084. நறுமலர்மாலைசாந்தம்பரூஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க்
சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவீண்டி
நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையை ஏந்தி அன்னம்பறப்பன போலப் பறந்துவந்து ஈண்டித் தாளைச்சேர்ந்தார் ; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையை ஏந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடிய துவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிநீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தாளைச்சேர்ந்தாரென்க. (சுஅசு)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன்
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாடிக்
கண்முழுதுடம்பிற்றோன்றிச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றானே.

(இ - ள்.) அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசும்பிலே இயங்குமீன்கள் நிலத்தேகுவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள் தோற்றி மருளாநிற்க, சுதஞ்சணன் உடம்புமுழுதிலும் கண்தோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றானென்க.

தொழில்கடோற்றி-மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. ()

3086. குளித்தெழுவயிரமூத்தத்தொத்தெரிகொண்டுமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்சுடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனைசனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும் வயிரத்தையும் மூத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு சுடை மின்னக் கவித்தது.

(இ-ள்.)அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருங் கவரி திங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிற்க ஆசனம் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே உலகை அளித்தோம்புஞ்சுடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

மணியநம்பதம்.

வேறு.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுகாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழாசுவாவதன்கடான்சாற்றுதோ.

துணி அரு வினை -நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்த வினை.

(இ - ள்.) அரசுவாவை அதன்கடாமே அரசுவாவென்று சாற்றுதோ? அதுபோல வினையைக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்காற்றமாகிய அதனைக் கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறுநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை சொல்லலாமென்றுரென்க. (சஅக)

3088. முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவழத்
தழங்குரல்வாய்தளையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவகாறு
மழுங்கல்சூழ்வினைவெறுத்தாற்கதுகாற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வரைவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்;முருக்கிதழையும் பவழத்தையும் போன்ற வாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

(இ-ள்.)மேருவிலேவளரும் நாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே நாவியென்று கூறுதோ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினையை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்நாற்றமாகிய அதனை வாய் தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நாறிக் கூறுநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை அறிந்து கூறலாமென்றுரென்க. (சகo)

3089. உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருளடருங்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்த்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனெயெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

(இ-ள்.) இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாம்நிற மாகிய அதனை, உறப்பெல்லாந்தானே ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்ந்த இரும்பே சான்றன்றேயென்று சூன்றுபோன்றுவிளங்கிக் கூறுநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன்றன்மை கூறலாமென்றுரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம்.

இம்மூன்றுகவியும் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் அறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

3090. வாரேறோந்துமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சுண்ணங்
காரேர்பிண்டிக்கமழ்தாமங்கறையார்முகிலினிறங்காட்டுந்
தேரேர்புகைகளினைவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணாறி
யாரகமழுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை-கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள் ளும் புகைகள்.

(இ-ள்.) வாரேறோந்துகின்ற பூமழை, சாந்தம், சுண்ணம், புகைகள், பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகிய மணம் திசைகளெங் குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந்திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க. (சகஉ)

வேறு.

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலற்றெரிலத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்தநறுஞ்சாந்துநிலமெழுகித்
துறவுதெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர், வேறுருசிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காம னெடு காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடி யைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சகங)

3092.(க) பாலனையசிந்தைசுடராப்படர்செய்காதி
நாலுமுடனேயிரிந்தநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமூன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டுதொழுதும்யாம்.

3093.(உ) முழங்குகடனெற்றிமுளைத்தெழுந்தசுடரேபோ
லுழுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமூன்றும்

ன்

மயாம.

3094.(ங) ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லைவரம்பாகி
ரிந்திரனேகின்றுதொழுதமரர்

நாத்தழும்பவேத்தித்தவங்கையவர்கண்ணித்
தோத்திரங்களோதித்துகண்மாசுதுணிக்கின்றூர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதிநான்காவன: ஞாலவரணீயமுதலியன. அவை 'புணரிபோல்' (சீவக. உ0அக) என்னுங்கவியிற்கூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

(உ) அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினுலே அவ்விடத்து உலகமூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அங்கிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம், விகாரம்; இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

(ங) எல்லவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள்- பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்திரன் - முனீந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினுலே; இது பிறவினைகொண்டது.

(இ - ள்.) அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினுலே அரிந்து வரம்பாகி உணர்ந்த கடவுளே ! நின்னடிகளை உட்கொண்டியாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய் ! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றுங்கூறி இந்திரனேத்தொழுது ஏத்துகையினுலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும் நண்ணி ஓதித் துகளாகிய அழுக்கைத் துணியாகின்ற ரென்க. (சகூச - சு)

வேறு.

3095.(க)செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றுயலர்தாமரைமேலடி
மொய்ம்மலர்தூய்முனியாதுவணங்குது
[illegible]

3096.(உ)நல்லனவேயெனகாடியோர்புடை
யல்லனவேயறைகின்றபுன்னுதர்கள்
பல்வினைக்கும்பூலத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவதீசுகதாவுனையாயே.

3097.(ங)மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
நிதியறைபோனிறைந்தார்நிகரில்லாத்
துதியறையாத்தொழுதார்ட
விதியறியும்படிவீரனைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) என்னும் - சிறிதும்.

(உ) நல்லபொருள்களேயென்றுராய்ந்து ஒருகூற்றிலே தீயனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பாசமயிகள், பல்வினை

கனையும்வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டாரென்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினைகெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

(ஈ) மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணுக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே கேள்வியால் பரமாகமங்கள் நிறைந்த தேவியர். ஒப்பில்லாத்தோத்திரம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் துணிக்கின்ற தேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே ! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றுய் எண்வினையையுமடைவன் ; அவற்றிற்குப் புண்ணுதர்கள் செவிலியைப் பயந் தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றேம் ; அவர் கூறு வனவற்றை நீயுளையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சகஎ - கூ)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின்றிக்காமமூலையுண்டுவளர்ந்துவீங்கித்
தாவினையின்றிவெங்கோய்க்கதிகளுட்டவழுமென்ற
கோவினையன்றியெங்காக்கோதையர்க்கூறலுண்மே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்ற தொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமுளர். தாவினையின்றி - குதித்துப்போம்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாகிய பொ

(இ - ள்.) அவற்றுள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், தீவினையாகிய குழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமா கிய மூலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவ ழுமென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்லொருள் கூறியவர்களை எம் காக்கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (ஙஅ)

3099. ம

செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத்துணீங்கினேமே.

(இ - ள்.) பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், கோவே ! நல்வினையாகிய குழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடு ப்ப அவள்மூலையையுண்டு வீங்கி இந்திரனுய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருள்நீங்கினசொல்லாலே, அச்சம்நீங்கினேமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டும் கொண்டுகூற்றென்றுணர்க. (ஙஈ)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமைமயங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்

லை

மணியென்றது, மணியுயிரை ; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது, அறத்தினை ; தருமத்திற்கு அது வழிவாகலின்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனே ! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன ; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன ; அன்றியும், தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (நo2)

பரிநிர்வாணம்.

3101. இகலிருண்முழுமுதறுமியவீண்டுநீர்ப்
பகல்சுமந்தெழுதரும்பருதியன்னநின்
னிகலிருமனைமலராளித்தசேவடி
தொகலருங்கருவினை துணிக்குமெம்மைகமே.

தன்னெழுமாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவழிவு தமியும்படி ஒளியைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றை ஒத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

(இ - ள்.) அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும் வாள் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (நo4)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகமெந்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெங்காவிற்சின்மென்கிளிக்கினவி
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்கிநில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

(இ - ள்.) மீன்றிரளுக்குள்ளே கிடந்தசையும் திங்கள்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஓடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம். (நo5)

வேறு.

3103. மதியம்பொழிதிங்கதிர்கள்பருகிமலராம்பல்
பொதியவிழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுக்குணங்களேத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குழுள்ளமதுதீத்தார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகியஅது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் [illegible]; கலைகளது, மதியின்கதிரைப்பருகி மலர்ந்த ஆம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அறிவன்குணங்களை ஏத்தித் துதிகளோடே அவனைத்தொழுதாரென்க. (நிஎந)

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
[illegible]யோதித்
தூர்ந்தவிருவினைக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றூர்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அவனடிகளேயேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளை ஓதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருவினையறுக்குஞ்சுடரைஎமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (நிஎசு)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்பேராஎழுந்தபுற்கற்றைதீற்றித்
[illegible]ன்
நின்றபற்றூர்வுநீக்கிநிருமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அசை.

(இ - ள்.) இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்கு கதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையும்நீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினரெனன்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (நிஎன)

3106. வர்ட்கையம்மைமந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்
வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்வினைத்துவீயாத்
தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்மேற்
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றேல்; இம்மை ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றேல்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வாளைக்கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றேலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினரெனன்க

(நிஅ)

வேறு.

3107.(க) தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே
லின்பழூர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறக்துவர்ந்துபோகுமே.

3108.(உ) நெருப்புயிர்க்காக்கிநோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசுட்டிட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.

3109.(ங) மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்
பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதாக்குமாற்
றழைத்தலேச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.

3110.(ச) மல்குபூங்கற்பகமாத்தினீழலா
னல்குவானெருவணேகயந்துநாடுமோ
பில்குபூம்பிண்டியானமிர்தண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.

3111.(ஞ) மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
ணணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேணினித்
துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்திரூர்.

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

(க) இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பழூர்த்தி - சுகரூபி. பொன்னுயிராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

(உ) உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினலே, அந்நோய் புரியாற் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்து சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்துவீழும்.

(ங) உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப் பொதும்பரிலே பிண்டியானநஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

(ச) கற்பகத்தினிழலிடத்தே தங்குவான் வேறோர் உபகாரியைத் தேடான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர் சிந்தை பிறர்செல்வத்தைக் கண்டு அதற்கு அவாச்செய்யாது.

(ரு) மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயினையும் காப்பானுயின், இறைவனுய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது கொய்செய்யின் நரகத்தே வீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்ற தன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சிந்தை அவாச்செய்யாது; யான் உமக்கு இங்ஙனம் பிணியுயிர் ஈறுகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினரென்க. (ரு0கூ-கஉ)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீங்குபாற்
றெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலர்
மண்ணின்மேன்மழகதிர்கடப்பதொத்ததே
யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள் பரந்த மண்.

(இ - ள்.) அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை *அளித்த தன்மை, பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரிய இளஞாயிறு, திரியுந் தன்மையை ஒத்ததென்க.

என்றதனுற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப்பரப்புகின்றனென்பதாம். மதி-குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதொரு ஞாயிறு, இல்பொருளுவமை. (ருகச)

வே று.

3113. பான்மிடையமிர்துபோன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமூழக்கிற்கூறிவாலறவமிழ்தமூட்டிடத்
தேனுடைமலர்கள்சிந்தித்திசைதொழச்சென்றபின்னுட்

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்களென்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்த தவத்தாலே தனதாகிய வீடு.

(இ - ள்.) சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும் தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது, வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (ருகரு)

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டுய்யப்போகல்வேண்டித்
யெறத்தைதவைத்துத்துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த
காமான்

(இ - ள்.) அக்கோமான், உழவுத்தொழிலேப்பரப்பி அதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார் கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலேத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனுய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும் வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவிராசியைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புசின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரமென இவை. (நுகசு)

3115. துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிநுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகளூர்ந்தமரரீண்டி
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசாந்துங்
கெந்தாறகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினரே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்து நுடங்கக்கொடியை ஏந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்துசிந்திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினரென்க. ()

3116. மூனைத்தெழுபருதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோற்
றினைத்தெழுகொடிகள்செந்தீத்திருமணியுடம்புநுங்க
வினைத்தபின்விண்ணுமண்ணுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வனைப்பொலிகடலினூர்த்துவலங்கொண்டுநடந்தவன்றே.

(இ-ள்.) எழுகின்றஞாயிறு மிக்கசெருப்பிலே மூழ்குகின்றபோலச் செந்தீக்கொழுகள் திருமேனியையவிழுங்கும்படி அதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் *பரிநிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதியினுற்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போல ஆர்த்து வலஞ்செய்து போனரென்க. (நுகஅ)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்கெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னெருபாகமாகக்
காவலன்றானெர்கூருக்கண்ணிமையாதபுல்லி

புண்ர

(இ-ள்.) கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானெருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கடலிலே அழுந்தினனென்க. (நுகக)

ன்குறிப்பைபடாகக.

3118. பிரிதலும்பிணியுழூப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவளையப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலைசாந்தங்குங்குமஞ்சுண்ணஞ்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணேரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

(இ - ள்.) விண்ணோர் மாலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலே ஏந்த நீங்குதல்முதலியன இல்லாத அரிவளையப்பருகியுறையுமென்க. (நூ0)

தேவிமார்நோற்றுயர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொர்துங்கியுமிருந்துநின்று
மூல்லையஞ்சூட்டுவேயின்மூரிந்துபோதுசுப்பினல்லார்
மல்லற்குன்றேறந்தியன்னமாதவமுற்றினரே.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனமுறைகின்ற காலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணுலே எறும்பிற்கும் ஓரேதம்வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்றும் மலையை எடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (நூக)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறூஉ

டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

(இ-ள்.) அந்நோக்கினர், நல்லென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தம்கண்தெறுமேனியெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றபி
னேசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினர்.

ஆர்வம் - இராதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக்

(இ - ள்.) ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய தேவருலகிலுள்ளவற்றை நுகரும்படி நோற்றபின்பு பொல்லாதென்றுகூறும் பெண்பிறப்பைக் கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தையெய்தினரென்க. (நூகூ)

3122. காமவல்லிகள்கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள்போற்

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தினவர், வல் ய கற்பகமரம்போலே தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றுரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய் ன், அந்து ஊடலையும், புலவியையும் வினைத்தென்பர் மேல். (நூஉச)

3123. கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்ன

கிலைகொள்பூணினுரிதயம்போழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப் புலவியை மேல்வினைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ் சினை வருத்தியதென்க. (நூஉந)

3124. பூவினுள்ளவள்புகுந்துமுள்ளத்தா
ரனக்
லம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அவர், நம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; நா மகளையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகிநோக்குத லாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு. (நூஉசு)

3125. நெஞ்சினேரிழைவருத்துமென்றுபூங்
ருப்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூநுதா
லஞ்சினுர்க்கதோர்தவறதாகுமே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூநுதால்! நின் னடி மார்பிலேபட்டாற் பூணுலே அவை வருத்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறிப் பின்னரும் தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினுர்சிலர்க்குத்தவருகிய அது பிறந்தேவிடுமாயிருந்தென்றுகூறி அவர் புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (நூஉள)

3126. (க) தவளைக்கிண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
குவளைக்கண்மலர்க்கோலம்வாழ்த்தியு

திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127. (உ) பன்மணிக்கதிர்ப்பரவைமேகலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
நன்மணிக்குழையிரண்டுங்கவே.

3128. (ங) செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குழன்மடந்தைதுண்டலை

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) தவளவாயையுடைய சதுங்கைமாலை. குவளைக்கண்மலர் (உ) நன்மக்குழையிரண்டையுருக்கவென்றது, ஊடறீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினைநோக்கை. திவள - அசைய.

(உ) பொன் - அணிகலம்.

(ங) செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்பபோல் ருக்கவென்றது, முற்பிறப்பிற் பிறரைமதியாமற்செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையிலுலே இப்பொழுது பிறரைப் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்டலருக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம். இங்ஙனருகாதே நின்றுநாணுநிற்க நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது, தேவிமார் முற்பவத்திற் பிள்ளையார் முடியையிடித்த வினைப்பயத்தால் தாங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

(இ - ள்.) கண்மலர் நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள்தாம் கோலத்தை வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் மூலையிலே பொன்னையும் சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவளைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைதுண்டலம் நக்கவென்க.

இவளையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினுரேனும், "ஒருபாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப" (தொல். பொருளியல், சூ. உஅ) என்னும் பொருளியல் வழுவமைதியாற் பன்மைகூறிற்றென்றுணர்க. (நுஉஅ - நo)

3129. (க) செல்வக்கிண்கிணிசிலம்பத்தேன்சொரி
மூல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்ங்கலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்வாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. (உ)இலங்குகொம்பனர்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்ததெனை
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுங்கினையேவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பூண்டமேகலையென்க.

(உ) மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது, முத்தைதத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர் கூடினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு; என்றது, இருதிறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனம் கைசெய்து மலர்ந்துஐயென, கொம்பனராகிய சாயலார் நடுங்கினையும்படி அவர்மொய்ம்மலைத்தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புரளக் கிண்கிணிசிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்பநுகர்தலேயன்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலுமுளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (நூக - உ)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டுதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை ஆராநிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாநிற்க, இவ்விடத்து நந்தட்டற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கைகூறுவேமென்றார்என்க. (நூகூ)

நந்தட்டன்தோழன்மார்நோற்றுயர்வு.

3132. நாள்கண்கூடியநகைவெண்டிங்கள்போற்
காலைநந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்கருற்றவர்
தாளினீட்டினுர்தம்மைத்தாம்பெற்றூர்.

(இ-ள்.) கந்தட்டனும், தோழன்மாரும் காடோறுந் தன்னிடத்தே கலை கள்வந்துகூடிய மதிபோலே, காடோறும் காடோறும் முயற்சியாலே கற் றவத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி ஈட்டினர்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம் வசமாக்கினரென்க. (நூகூ)

3133. பாவனைமரீஇப்பட்டினியொடுங்
தீவினைகழூஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
காவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினர்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளை மருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினுலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த காவினூற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலஅஞ்சிக் கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது- வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளுமு ணவை; வேட்கை, ஆகுபெயர். (நூகூ)

3134. கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வுருவவெண்பிறைக்கோட்டினேங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்மூடித்திட்டைவருந்
திருவின்சீரூற்றம்போற்றேவராயினர்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

---

* சோடசபாவனைகளாவன; (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ)விநயசம்பந்தை, (ங) சீலவ்ரதேஷ்வநதீசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞானோபயோகம், (ஞ) சம்வே கம், (ட) சக்திதஸ்தியாகம், (ண) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (கூ)வை யாவிருத்தியம், (கo) அருகத்பக்தி,(கக) ஆசாரியபக்தி,(கஉ) பகுசுருதபக்தி (கங) பிரவசனபக்தி,(கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கஞ) மார்க்கப்பிரபாவனை, (கட) பிரவசனவத்ஸலத்வமென்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியா வது-பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ.) விநயசம்பந்தையாவது - குருக்கள் முதலா யினருள் சத்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சீலவ்ரதேஷ்வநதீ சாரமாவது - அஹிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், சத்விரத ரக்ஷணார்த்தமாகிய குரோதாதி நிவிர்த்தி முதலாகிய சிலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல் (ச) அபீக்ஷணஞானோபயோகமாவது-தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பியசித்தல். (ஞ) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (ட) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற் பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (ண) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாதற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது

(இ-ள்.) அங்ஙனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேறின்று ஏனைத் தவங்களையுமுழுதத்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதித்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினரென்க.

தீவினைநீங்கி நல்வினைவந்தால் திருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவர்யாக்கைகடிதிற்பெற்றுரென்றார்.

வேறு.

3135. அனங்கனைத்தவஞ்செயவழன்றுகண்டவர்
மன [illegible]ம

[illegible]மய்த்

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை அழன்றுநோக்கினவர் - [illegible]. இனிக் காமனைத் தம்மைமப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக்·கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

(இ-ள்.) அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினதின்பத்தை அவரெய்திரரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கஇன்பமாகலின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (நிகழ)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழை
யொருபாற்றிருவில்வீசத், தாதணிந்ததாமங்களொருபாற்சோரத்தாம
ரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கிணரல்குற்காசு
மணிமழலைக்கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடைய
ப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினல் தவத்தினுக்குவிரோதம் வந்தால் அதனைத்தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (கூ)வையாவிருத்தியமாவது - சம்மியக்தர்சனாதி குணங்களையுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (கo) அருகத்பக்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரருள் எழுகின்றபக்தி. (கக) ஆசாரியபக்தியாவது-ஆசாரியராயினர்கண் எழுகின்றபக்தி. (கஉ) பகுசுருதபக்தியாவது : பகுசுருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (கங) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்றபக்தி. (கச) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்னகாலங்களுட் செய்தல். (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனையாவது-ஞானதபபூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப்பிரகாசிப்பித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்துவமாவது - தருமஸ்தராயினரைக் கண்டால் கன்றுகண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்பட்டன ; ஆவசியகம் ஆறுவன : ஸாமாயிகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸ்ஸர்க்கமென்பன.

(இ - ள்.) அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசும், கிண்கிணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினுலே, அத்தேவியர்மூலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவீச, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவீச, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமூரிய, கணவர்மார்பி லுள்ள தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது - பொர. (நுகஅ)

3137. முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டிணன்மொய்ம்மார்பிற்குங்கும
ச்சேறிழுக்கிவீழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாதநுகர்ச்சிவிளைத்தலர்
ந்தகற்பகத்தின்கீ, ழெழுதார்மணிக்குவளைக்கண்வலையுட்பட்டிமை
யார்கள்காமமறுஞ்சுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொ
ங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபவே.

(இ-ள்.) அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தம் தேவி யர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொ ளியாக உழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொங்கவிளைத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவி யரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு. (நுகக)

3138. மண்கனிந்தபொன்
முல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கனியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங்
குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கனியக்கிண்கிணியுஞ்
சிலம்புமார்ப்பமுரிபுருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கனிய
நாடகங்கண்டமர்காமக்கொழுந்தின்று*தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தை ஈன்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

(இ - ள்.) விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழவம் விம்ம யாழும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்ப இருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய் யக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டுமகிழ்ந்தா ரென்க. (நுசo)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா
யி
டருகுடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார்
ணமார்
ாரார்.

(பி - ம்.)—1 *தந்தவர்தாமகிழ்ந்தார்'

(இ - ள்.) அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளா ருடைய கண்ணுலே ஏவுண்டு மூலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்மூலை மேலே வீழ்ந்தாரென்க. (நிசக)

3140. நிலவியொளியுமிழுநீலிலவேற்கண்ணுர்
கலவித்தூதாகியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம்-காமனம்புகள் அவர்கள்மேற் பட்டுச் செய்த கோலம்

(இ - ள்.) அத்தேவியர், புணர்ச்சிக்குத் தூதாகிய காமமென்கின்ற கை யாலே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையிலுலே காமனம்பு செய்தகோலம் எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பநுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தா ரென்றவாறும். (நிசஉ)

3141. புருவச்சிலைநுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
முருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்ற நுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனி மை. திருவினுற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

(இ-ள்.) அத்தேவர், புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடலே இனி மையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய புலக்கடலிடத்தராயினரென்க.

வேறு.

3142. மூகடுமணியழுத்திமுள்ளைவரமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்
தகடுசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியடுபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனுர்தம்மொளிமேனின்றுற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றுளிணையென்றலைவைத்தனே.

மூகடு மணியாகவிட்டு. முள் - கூர்மை. இருளைப்பருகி முத்தம் பால் போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால்.

(இ - ள்.) தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பி லே முத்தமாலைசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிநிறைந்து பருகி விம்மி மூன்றுக அடுக்கி இறைவனெளி மேலேநின்றுற்போலும் முக்குடையை உடையான்து என்தலைமேலே வைத்தேனென்றுரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் (நிசச)

ஓம்படை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோர்ந்தசைந்துவாய்மூரன்றுமுழங்கியீன்ற
மெய்ந்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்வீசுஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா
ரிந்நீரராயுயர்வேர்ந்துபூந்தாமரையாள்காப்பாளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்துதடுங்கி. வாய்மூரன்றுமுழங்கி - வாயிலில் மெல்ல இசைத்துப் பின்மிகவுமுழங்கி. மெய்ந்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் -சிவந்தநீர்மையையுடையமாணிக்கம்; ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங் கூறுகின்றுரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி மூரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவில் உமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர் கூறக்கேட்டாரும் இந்திராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினுரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப் புனைந்துரைத்தலாகாமையின். முத்துமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார், எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நிற்றலின். இருபத்தேழென்றார், ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின இருநூற்றெழுபதைப் பத்தாற்பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை; எனவே தேவராருளிச்செய்தசெய்யுள், * இரண்டாயிரத்தெழுநூறென்றேகொள்க. (க)

வேறு.

3144. சென்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேங்கொ
ளந்தாமரையாளகலத்தவன்பாதமேத்திச்
சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேனென்றிருண்டார்
சந்தாவிளக்குச்சுடர்சன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன் திருவடிகளை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவளென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினேனென்றவாறு. அவியாதவிளக்கு உள்ளேநின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

(இ - ள்.) குருக்கள் அங்ஙனநாட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது இனிய சரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்;

---

* மற்றை சசரு - செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச் சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவை யென்று புலப்படவில்லை.

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙனமாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

வேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுந்நீர்த்திரையிடைமூளத்துத்தேங்கொண்
மைவினைமறுவிலாதமதியெனுந்திங்கண்மாதேர்
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதந்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு. மொய்வினையிருள்-செறிந்தவினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

(இ - ள்.) நல்வினையென்னுங்கடலிலே மூளத்து. இனிமைகொண்ட நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தே தூவித் தொழுது ஏத்தினேனென்றுதேவர்க்கு கூறினரென்க. (ஈ)

* "தத்தைதகுணமாலை" என்னுங்கவியும், "பகைமாற்று" என்னுங்கவியும் கந்தியார்கூற்று.

கஈ.—முத்தியிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ஈகக

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை முற்றுப்பெற்றது.

வா

திங்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்குனி தரசு ளுள்க நாடெலாம் விளைக மற்று
மெங்குள வறத்தி னேரு மினிதாழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே.

* தத்தைதகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலை
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

"பகைமாற்று" என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னேயுள்ள செய்யுட்கள்
சிலபிரதிகளிற்காணப்பட்டன.

வெண்பா.

நாமகள்கோ விற்றையொடு நற்காற் தருவதத்தை
தாமகுண மாலை தனிப்பதுமை - கேமசரி
1மின்கனக மாலை விமலைசுர மஞ்சரியோ
டன்பி னிலக்கணைபத் தாம்.

விருத்தம்.

உருவள ரகலை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமூத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வெண்பா.

மண்டிதத் தமோறி வ்வாழ்விழுந்தேன் மாதுயரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலை மூக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசிங் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு.

(பி - ம்.)—1 ' மாகனமாலைவிமலைசுரமைகணையோ, டாகுதிருமணங்களாம் '

உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

வெண்பா.

(க) பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ஞாஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திரச்சி ரூர்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

(உ) பாற்கடல் போலப் பரந்த ரன்னெறி
நூற்படு வான்பொரு ளுண்ணணிதி ளுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய ஞகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமிம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கிறல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன

கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
மூரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு மூணர்பவர்க் கெல்லா
மூரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி ளுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமும்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்

துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
மூறைப்பட விணையை மூடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
காற்பெயர் பெயரா கடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
விணையொடு மூடியப் புனையுரை யுரைத்து
கல்லறி வுடைய தொல்லே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி சூறும்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
ணுண்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியினின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

(கூ) பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சிலைற் றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சிநா ணுளும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
1னச்சினார்க் கினிய னுவி னல்லுரை கொள்வர் நல்லோர்.

மி.)—1 'நச்சினார்க்கினியனெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர்'

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		அடிகளோடுறக்க	765	அக்தோவிசையை	99
அஃதேயடிகளும்	549	அடிசில்வைகலா	29	அங்கார்க்கர	426
அகப்படுபொறி	669	அடிசிற்கலங்	752		521
அகழ்கிடங்கந்து	425	அடிநிலமூறுத	727	அம்புகைவல்வில்	674
அகில்கொண்ட	244	அடிநிழற்றருக	326	அம்புஞ்சிலையு	670
அகிலார்புகையலாற்	208	அடிமலடவள	256		580
அகிறருகொழும்	372	அடியிறைகொண்	597	அப்பொற்கலத்து	758
அங்கதன்றனை	359	அடியுலகமேத்தி	371	அப்பொற்கொம்ப	575
அங்கருங்காலி	712		770	அம்பொற்கொம்பி	115
அங்குன்ற	353	அடைதுகாணிரை	131	அம்பொன்வள்ளத்	300
அங்கைசேப்ப	748	அண்ணல்குருகுலத்	549	அம்மலரடியுங்	705
அங்கைபோல்	57	அண்ணல்கூறலு	235	அம்மலரனிச்சத்	185
	568		753		371
அங்கையத்தலத்திரு	535		554	அம்மெல்லனிச்சம்	706
அங்கையுமடியு	811	அண்ணலஞ்சிலை	482	அமரிகைக்கோசலை	106
அசும்புபொன்வரை	167	அண்ணலவ்வழி	388	ந்த	87
அசைவிலாப்புரவி	65	யாழ்	224	அரக்கியல்செங்	59
அசைவுதீர்திரு	424	அண்ணருன்செலு	459	அரகுண்டாமரை	405
அஞ்சனக்கோலிலை	552	அண்ணருணைரப்ப	66	பஞ்சிக	458
அஞ்சனநிறநீக்கி	647	அண்ணாநோற்றலை	244	அரக்குநீர்ச்சிவிறி	768
அஞ்சனமெழுதின	645	அண்ணன்மே	360	ரறியப்	216
அஞ்சிலம்பொலியோ	39		584	அரக்கெறிகுவளை	175
அஞ்சுடர்த்தாமரை	879		460	அரசர்தமுடி	663
அஞ்சுனைபொ	841	க்கை	831	அரசனைக்கண்டு	160
அஞ்சொன்மடவா	809	அணித்தகுபவள	714	அரத்தகமருளச்	708
அட்டுநீரருவிக்	849		729	அரந்தினப்பிறந்த	442
அடங்கலர்க்கிந்த	824	அணிமுடியரசர்	672	அரவுகான்றிட்ட	47
அடர்பொற்பைம்	100		861	அரவுவெகுண்டன்	547
	431		488	அரிகுரற்கோழி	514
அடிக்கலமரற்றவ	593		10	அரிபொற்கிண்	690
அடிக்கலமரற்றவே	175	அத்தமாமணி	640	அரிமாளோர்மெல்	93
அடிகள்கண்டாங்	746		284	அரியகொள்கை	420
அடிகளுக்கிட	886	அந்தணனுறு	382	அரியலார்ந்த	372
அடிகளுக்கிறை	377	அந்தரத்தார்மய	75	அருகுமயிலகவ	738
அடிகளேயின்றி	510	அந்தரவகடு	369	யடக்	643

செய்யுள்.	பக்கம்
அருங்கயம்விசும்	19
அருங்கலக்கொடி	40
அருங்கலச்சேயி	36
அருங்கலநிறைந்த்	86
அருடோர்வழிநின்	407
அருந்தவக்கிழமை	638
அருந்தவக்கொடிக்	761
அருந்தவஞ்செய்	386
அருந்தவன்முந்து	122
அருந்தவிசாகி	855
ாலை	545
அருப்பிளமுலை	102
அரும்பனைத்தடக்	624
அரும்பெறற்	323
அரும்பேர்வன	226
அரும்பொற்பூணு	97
அரும்பொனும்	36
	117
	60
அருமணிவயிரம்	174
அருமைமர்மணி	77
அருமையினெய்து	796
அருவனாகஞ்	249
அருவிக்குன்றமு	520
அருவிலையருன்	746
அருள்வலி	349
அருளிலாரிவ	706
	748
அருளுமேலர	79
அரைசனதரு	184
அல்லதுவுமெங்கை	547
ாசரணங்	393
	834
யருமபதமு	752
அல்லியுட்பாவை	441
அல்லியும்புல்லு	422
அலங்கலுங்குழ	412
	688
அலங்கருதவிழ்ந்து	618
அலங்கருதவிழவஞ்	606
அலங்கருன்றெடு	391
அலங்குவெண்	518

செய்யுள்.	பக்கம்.
	56
அலாந்தவந்தாம	70
அலைமணிக்கவரி	764
அவ்வழியிரண்டு	51
	702
அவணத்தவர்	827
அவணுரைதெளிந்து	169
அவாக்கிடந்தகன்ற	704
அவிரிழைசுடர	733
	595
அழல்செய்தடத்து	280
அழல்பொதி	36
	285
அழலாசுரை	861
அழலுறுவெண்	128
அழலேந்துவெங்	854
அழிதலின்றியங்	798
அழுதுறுண்ணிடை	390
	761
அள்ளற்சேற்று	283
அள்ளற்சேறரு	518
அள்ளிலைப்பல	613
அள்ளுடைக்குவளை	265
அளகுசேவலொ	520
அளந்துதாங்கொண்	69
அளப்பரியரான்	523
அளித்திளமந்தி	788
ரிந்ததீம்பழ	775
அளைச்செறியிரும்	539
ளவதுகாம	454
அற்றவர்வருத்	849
அற்றுமன்று	581
றுவீழ்தலைகள்	666
அறநிழலாயுல	747
அறம்பெரியகூறின்	832
அறவியமனத்த	834
அறவுரைபின்னைக்	762
றிவிறற்பெரிய	119
அறுகுவெண்	700
அன்பினைவலி	410
அன்புநாலாக	468
அன்பொட்டியெ	594

செய்யுள்.	பக்கம்.
அன்றுசூடிய	688
அன்னங்களாகி	770
அன்னணின்றேழி	469
அன்னதேயென்	474
	413
அன்னப்பெடை	720
அன்னமுமகன்றி	372
	609
அன்னமேதோகை	856
	911
அனிச்சத்தம்	853
ச்சப்பூங்	230
ஆ.	
	506
ஆக்கையுள்ளுறை	402
	485
ஆகமுமிடையு	144
	358
	517
ஆசாரநாணத்	838
ஆசிலடுபா	590
ஆசைமாக்க	277
ஆசையார்வ	906
யம்	384
ஆடகக்கொழும்	404
ஆடகச்செம்பொற்	160
ஆடகச்செம்பொன்	496
ஆடலின்சுவை	776
னரவ்வழு	52
ஆடவாகசூட	298
	581
ஆடவர்மனக்க	210
ஆடவராண்மை	664
ஆடவரிரியவேகி	596
ஆடன்மங்கை	693
ஆடியன்மாமயி	76
காடியுச்சி	158
ங்	58
ஆடுபாம்பெனப்	304
ஆண்மரவாணிலத்	239
	193
வதம்	370

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆம்பனறுமரக்	484	இங்கிவர்களிவ்வா	15		670
ஆம்பொருள்களா	259	ங்ஙனமிரண்டு	401	இலங்கரிபரத்த	828
ஆய்களிற்றசனி	337		202	இலங்கலாழியினுன்	15
ஆய்ந்தகேள்வி	718	வட்கு	231	இலங்குகுங்கும	794
ஆய்ந்தபாணிற	698	இஞ்சிமாகதெஞ்	49	இலங்குகொம்பனர்	909
ஆய்ந்தபொன்	719	இட்டநூல்வழா	40	இலங்குசெம்பொ	814
ஆய்ந்தமோட்	692	வுத்தரியமி	255	இலங்குநீண்முடி	16
ஆய்பிழிவிருத்	23	இட்டவுத்தரியமெ	148	இலங்குபூண்	688
ஆய்பொற்புரி	679		34	லங்குபொற்குவடு	822
ஆய்மணிப்பவ	338	இட்டிடையார்ரி	268	இலங்குபொன்னர	784
ஆய்மதக்களிறு	63	இட்டிவேல்	341	இலங்குபொன்னி	430
ஆயிதழபொன்	183	இட்டிவேல்குந்	800	இலங்குபொன்னே	598
ஆர்கெழுகுறடு	253	இடத்தொடு	562	இலங்குவெள்ளருவி	606
ஆர்ந்தகுணச்	902	டம்படவகன்று	736	இலங்கெயிற்றென	638
ஆர்ப்பெதிர்மாரி	246	இடிறுஞ்சுண்	616	லங்கொளிமர	369
	844	இடியுமிழெறி	437	இலம்பெரிதென	869
	129	இடியுமின்னும்	347	வரக்கு	548
	503		160	இலவம்போதே	465
ஆரஞ்சுயல்வர	193	இடைச்செறி	704	இலைப்பொலி	361
ஆரமருளாண்	91	வா	292	இலைபொரவெழுதி	187
ன்னவருங்	720	இதுபள்ளியிடம்	357	இலையாரெரிமணி	226
ம்	344		306	ம்பை	549
ரழன்முளரி	761	இந்தரப்புறங்காட்	737	இவ்வாறெங்கும்	781
	69		479	ச	59
ஆவதாகப்	345	இந்நால்வர்துணை	453	இவையின்னனவும்	284
ஆழ்கடல்வைய	741	இம்பரிலாநறும்	71	இழிந்துகீழ்நிலை	772
மால்கட	690	ம்மலைக்கிரண்டு	353	இழுதன்னவெண்	455
ஆழியங்கழனி	234	ம்மியனறுண்பொ	156	இழுதார்சுடர்	446
ர்ந்திப்	140	மைத்தறுங்கண்	823	இழுதான்றுவாட்	139
	143		466	இழைக்கண்வெம்	582
ஆனியமொய்ம்ப	163		457	இழைகிளரிளமுலை	64
ரியாற்பாயப்	836	இரவிதோய்கொடி	143	இழைகொள்வெம்	44
யெமக்க	866	இரிந்ததேன்குவளை	20	இழைத்தபொன்	697
	241	ரிந்தனவிருவினை	873		787
	364	நங்கடன்மணி	533	இழைபொறையாற்	562
ாங	338	இருநிலமடந்தை	222	இழையொளிபர	618
	620	இரும்பறக்கழுவி	215	இளமுலைபொருத	828
	743	இரும்பிடிதழீஇய	883	இளமுலைமணிக்	256
		இரும்பிடிறூறு	727	இளமையின்மூப்	411
இகலிருண்முழு	901	நம்பினீர்மை	289	இளவளாகுபுல்லி	232
	334	இருமலர்க்குவளை	351	இளவெயின்	354
ம்	236	இருள்கெடவிகலி	96	இளிந்தகாய்கமழ்	434

செய்யுள்.	பக்கம்.
இளிவாய்ப்பிர	778
இளைமையன்	750
இளையவண்மகிழ்	609
இளையவற்கா "	59
இற்றதனுற்பய	73
இற்றதென்னுவி	722
இற்றவர்தேவ	821
இறங்கியமாதர்	600
இறுதியில்லமிர்	389
இறுதுசுப்பினங்லா	29
இறுமருங்குல்	497
இறுவரையிவர்	535
இன்கனிகவறு	789
இன்சுவையாழோ	176
இன்பக்காரணமா	277
இன்பமற்றென்	902
இன்புகையார்	462
இன்றுநீர்வினை	275
இன்றையதன்று	170
இன்னகிற்கொழு	60
இன்னணமேத்தி	472
இன்னணமொழுகு	257
இன்னதருளென்	848
இன்னதன்மை	798
இன்னதோர்காலத்	276
இன்னபொங்குளை	627
இன்னமுதனைய	143
இன்னரிச்சிலம்	576
இன்னவர்களில்	589
இன்னவாறுறுதி	456
இன்னனென்ன	213
இன்னுப்பிறவி	370
இன்னியமுழங்கி	255
இன்னிழலிவரும்	291
ன்ன	11
ரை	654
மா	323
இனக்களியானை	741
இனஞ்சோராவாகி	194
இனத்திடையேறு	504
இனமாமென்று	70

செய்யுள்.	பக்கம்.
இனிச்சிறிதெழு	592
இனிதினிங்ஙன	419
இனியகூறிமற்	218
இனியல்வேண்டா	469
இனையைநீயாய	123
ஈ.	
ஈங்கினியென்னை	788
ஈட்டஞ்சானீணி	314
ஈடில்சந்தன	699
ஈடுசால்போர்பழித்	24
ஈண்டழற்குட்டம்	324
ஈர்ந்தண்கோதை	745
ஈரங்கொண்ட	699
ஈரலங்கலேந்து	178
ஈருட்டிழுமுடி	808
ஈரைஞ்ஞூற்றினை	518
ஈன்றதாய்தந்தை	329
ஈன்றதாயானு	724
ஈன்றமயில்போ	848
ஈனுதவிளங்கழுகின்	56
உ.	
உகிர்வினைசெய்	732
உச்சிவரைவளர்	716
உடம்பிலுடையிரித்	174
உடற்றும்பினி	758
உடுப்பனதுகில்	254
உடைதிரைமுத்	767
உண்டெனவுரை	96
உண்டேதனதியல்	419
உண்ணுநீர்வே	467
உப்பிலிப்புழுக்	865
உப்புடையமுந்நீ	88
உய்யுமாறுரை	302
உரிமைதன்னுடம்	794
உரிமைமுன்போக்கி	86
உரிமையுட்பட்	829
உருக்கமைந்தரியு	188
உருகிவாடியென்	477
உருமுக்கதிர்வேற்	257
உருவச்செங்கய	719
உருவமாமதிவாண்	107
உருவமார்ந்தன	699

செய்யுள்.	பக்கம்.
உருவமென்று	465
உருவளரகலை	916
உருவுஞ்சாயலு	54
உருளிமாமதி	167
உரைத்தவெண்	294
உரையகங்	164
உரைவிளையாமை	125
உலகமூன்று	370
உலகுணர்கடவு	739
உலந்தாளவர்	621
உலமருநெஞ்சி	740
உவரிமாக்கட	700
உவாமுதலிர	278
உழந்தவருநோக்கி	183
உழந்தாலும்	758
உழவித்தியுறுதி	905
உழுந்துபயறுப்	716
உழும்பகட்டெருது	804
உழையினமுச்சி	664
உள்பொருளிது	825
உள்விரித்திதனை	397
உள்ளங்கொள்ள	271
உள்ளமுடையான்	157
உள்ளிழுதுடைய	578
உளவனப்பிருந்த	635
உறக்கெனுமோடை	892
உறங்குமாயினு	79
உறுதிசூழ்ந்தவ	113
உறுதிநீயுணர்ந்த	368
உறுதிமுன்செய்த	287
உறுப்பெலா	897
உறுபடைமன்ன	250
உறுவர்ப்பேணை	815
உறைகழித்திலங்கு	200
ஊ.	
ஊட்டியன்ன	195
ஊடியமடந்தை	633
ஊதுவண்டாரற்று	675
ஊழ்வினைதுரப்ப	800
ஊழிவாய்த்தீ	562
ஊழினீருண்பு	367
ஊற்றுநீர்க்கூவ	352

செய்யுள்.	பக்கம்
ஊறுமகாளசுகம்	381
ஊன்சுவைத்து	368
ஊன்சேருடம்	810
ஊன்பிறங்	328
ஊன்விளையாடும்	742
ஊன்றகர்த்தனைய	497
ஊன்றலைப்பொடி	611
ஊனமர்குறடு	659
ஊனிமிர்கதிர்	700
ஊனுடைக்	842
ஊனுண்சிங்கக்	484
ஊனெடுதேனுங்	368
எ.	
எஃகெனவிலங்கு	95
எங்கணுனைய	557
எங்கள்பெண்மை	236
எங்கள்வினையா	524
எங்குலமடிகள்	541
எங்கோமற்றென்றி	548
எஞ்சுற்றமென்	720
எண்கொண்ட	680
எண்டிசைவளியு	160
எண்ணத்தி	461
எண்ணமென்னி	682
எண்ணற்கரிய	781
எண்ணெயுநானமு	54
எத்துணைத்தவஞ்	740
எதிர்கலப்பூங்	614
எம்மனைமாரினி	133
எம்மைநீர்வெல்ல	234
எம்வயின்வருக	786
எய்த்தநீர்ச்சிலம்	715
எய்தவக்கணையு	480
எயிற்றுப்படை	627
எரிக்குழாஞ்சுடரும்	618
எரிகதிர்ப்பைம்	634
எரிசுடர்ப்பருதி	238
எரித்திறல்வென்றி	541
எரிதலைக்	450
எரிதவழ்குன்றத்	330
எரிநீரவேரக	804
எரிபுரதியுற்ற	449

செய்யுள்.	பக்கம்
எரிபொன்மேகலை	798
எரிபொன்னுலகி	406
எரிமணிக்கலாபத்	598
எரிமணிக்குப்பை	663
எரிமணிச்சுன்ன	191
எரிமணிநெற்றி	189
எரிமணிப்பளிக்கு	171
எரிமணியடைப்	621
எரிமணியிமைத்	565
ரிமாலைவேனுதி	291
ரிமிடைந்தனைய	883
எரிமுயங்கிலங்கு	121
எரியொடுநிகர்க்கு	561
எரிவளைப்ப	807
எல்லிருட்கனவிற்	556
எல்லிமூவைவந்து	813
எல்லையிலற	826
எல்லையெய்திய	108
எவ்வூரொட்பதிக்கு	452
ழின்மாலை	400
ழுத்தின்பாடலு	772
ழுதருபருதிமார்ப	66
	46
	233
எளிருநாள்சாய	259
றிசுரும்பாற்று	884
றிசுறவினைய	426
ன்பரிந்தெரிதலை	869
என்பினைநரம்பிற்	463
என்புநெக்குருகி	86
என்பெழுந்துருகுபு	103
என்பொடுநரம்	59
என்மனின்மன	537
என்வரவிசைக்க	169
என்றலுஞ்சுரந்	760
என்றலுந்தன்	286
	368
என்றலுந்தொழு	686
என்றவளாசன்	210
என்றவளுரைப்ப	326
என்றவணிருப்ப	463
என்றவணுரைத்தலு	579

செய்யுள்.	பக்கம்.
என்றவணுரைப்	138
என்றவணுரை...யிம	290
என்றனதேனின	880
என்றனன்புத்தி	534
என்றுங்கொன்	573
என்றுணினைந்தாளி	570
என்றுகூறலுமேழை	131
என்றுகூறவென்	178
என்னகாளுமரற்	746
என்னலாற்பிறர்	82
என்னுங்கட்குள்	678
என்னுறுநிலை	505
என்னைமற்றென்	548
என்னைக்கண்ட	510
என்னைக்கொன்றி	295
என்னைகேளீ	467
என்னையுள்ளம்	488
என்னோர்மருங்கி	617
எனக்குயிர்ச்சிறு	558
எனக்குயிரென்ன	67
ஏ.	
ஏகவெண்குடை	744
ஏச்செயாச்சிலை	777
ஏத்தரியபல்குண	898
ஏத்தருந்திருமணி	816
ஏத்தருமல்லிகை	583
ஏதிலனுயினு	764
ஏதிலாரிடர்பன்	101
ஏந்தல்வேறிருத்த	90
ஏந்தலைத்தோழ	543
ஏந்தறன்கண்கள்	652
ஏந்திநாங்களு	715
ஏந்தியவேற்பத்	386
ஏந்துபூங்கோதை	579
ஏந்துமலர்ச்சே	590
ஏந்தெழிலாகஞ்	632
ஏமநன்னெறி	421
ஏமநீருலக	878
ஏமமாகியதுப்	828
ஏவாவிருந்த	881
ஏழாண்டின்மே	574
ற்றைகைத்தொடி	575

செய்யுள்.	பக்கம்.
ஏற்றருமணிவரை	362
	719
ஏற்றரிபோர்த்	624
ஏறங்கோண்முழங்	153
ஏறணற்கிருளை	452
ஏறுவ்வாரொலியேற்	263
ஏனைமன்னர்	54
ஐ.	
	241
	595
ஐங்குழுன்றடுத்த	256
ஐந்நூறுநூறுதலை	142
ஐயர்கூறலு	421
ஐயருணைபள்ளி	521
	601
	204
ஐயனேயறியும்	270
	127
ஐயனேயாமவ	517
ஐயாண்டெய்தி	783
ஐவகைப்பொறியும்	818
ஐவாயரவின்	678
னைகல	498
ஒ.	
	494
ஒத்தொளிபெருகி	878
ஒப்பாரெருமகனே	452
ஒப்பினைதனக்	495
ஒருகையிருமருப்	298
ஒருங்கவன்பிற	241
ஒருபகல்பூசினே	793
ஒருவர்தம்வலி	853
ஒருவனேகளிறு	537
ஒருவனேசிலையு	248
கமஞ்ச	671
ஒழுக்கமேயன்றி	818
ஒழுக்கியலருந்தவ	103
ஒள்ளழல்வைர	638
ஒள்ளிலைச்சூல	728
ஒளிறுதோற்றான	891
ஒற்றர்தங்கள	560
ஒற்றருழுணர்த	608

செய்யுள்.	பக்கம்.
	342
	819
ஒன்றுயலுக்க	292
ம்பல	653
ஒன்றுடைப்பதி	686
ஒன்றுநீர்கவ	339
ஒன்றேயுயிரை	279
ஒன்றேயெயிற்ற	486
ஓங்குகொற்றவர்	690
ஓங்குமால்வரை	457
ஓசனைநறும்புகை	289
ஓடரியொழுகி	409
	32
ரைகளு	163
ல்தி	184
ஓம்படைசாற்றற்	509
ஓம்பிப்படைத்த	162
ஓருயிரொழித்திர	760
ஓலையுட்பொரு	623
யையவட்கு	205
	453
	402
கங்குற்பாற்புகு	577
கங்கைமாக்கடற்	667
கங்கையின்களிற்றி	190
கங்கையின்சு	330
கச்சறநிமிர்ந்து	346
	585
கச்சையும்வீக்கி	536
கட்டழற்கதிய	179
கட்டியங்காரனம்	622
கட்டியங்காரனை	671
கட்டியங்காரனே	623
கட்டியினரிசி	565
கட்டிலேறிய	575
கட்	330
கட டைடக்	448
	356
கடம்புசூடிய	299

செய்யுள்.	பக்கம்.
கடல்விளையமுத	247
கடலம்பவளம்	281
கடலாணமாகாது	805
	294
கட டனுங்	686
கடற்சுறவுயரி	352
கடற்படைமன்	749
கடற்படையனுங்	140
கடனித்திலம்வைத்	444
கடாந்திறந்திட்டு	247
கடிகமழ்குழலிறுற்	435
கடிகமழ்பூஞ்சிகை	305
கடிகைவாளார	813
கடிநலக்கரும்பொடு	31
கடிப்பிணைகாது	606
கடிப்புவாரங்குலி	820
கடிமலர்நிறைந்து	868
கடிமலர்ப்பிண்டி	793
கடிமலர்மங்கை	695
கடிமாலகூடி	462
கடியரங்கணிந்து	205
கடியவைமூன்பு	764
கடியனகச்சி	435
	326
	359
டைக்	363
ப்	534
டைக்	757
	389
கடைதயிர்க்குர	786
கடைந்தபொற்செ	583
கடைந்துபெய்மணி	256
கடையிலாவறி	825
நசாகதிர்	746
கண்கள்கொண்	275
கண்சூன்றிடப்பட்டு	809
கண்டபினின்னை	512
கண்டபேய்முகரி	355
கண்டவர்கள்காமு	184
கண்டவன்கண்	461
கண்டாணைடுது	313
கண்டாலினியன	164

செய்யுள்.	பக்கம்
கண்டாலெனை	830
கண்டூர்கருமம்	529
	599
கண்ணகன் கடலங்	541
கண்ணயற்களிப்ப	176
கண்ணுடியன்ன	67:
	768
யர்த்து	394
	38:
கண்ணின்மாந்	271
கண்ணினுலின்று	708
கண்ணினுற்குற்ற	788
கண்ணினுறேடிய	193
	214
	301
கண்ணுமிழ்தியினுற்	535
	28
	432
கண்ணெனக்குவளை	21
கண்ணெனுங்வலை	219
கண்ணேகையலோ	858
கண்பயிலிளங்க	473
	30
கண்வாளறுக்குங்	12
கண்வெறிபோகவுங்	886
கணமலையரசன்	768
	397
	503
	294
ணைக	566
	745
ர்முடிமன்னர்	188
ர்வ	826
	363
கந்தார்களியா	528
கந்துக்கடனென்	525
கந்துகப்புடையி	316
	608
கந்துமாம	52
கப்புரப்பசுந்திரை	64
கம்பார்களியானை	321
கம்மப்பல்கலங்	300

செய்யுள்.	பக்கம்.
கயல்பாய்ந்துகள	827
கயலாலிவையெ	446
கயலினமுகளிப்	882
கயற்கணுளை	398
கரப்புநீர்க்கங்	408
கரியவன்கன்னற்	122
கரியவன்றிரு	361
கரியவுள்வெறி	435
கருங்கடல்வளந்தர	25
கருங்கடற்பிறப்பி	849
கருங்கடற்போயிற்	163
கொடிப்புரு	
கருந்தடங்கண்ணி	
கருநெறிபயின்ற	214
கரும்பணிவளவ	425
கரும்பலாற்கா	842
கரும்பார்தோண்	74
கரும்பின்மேற்றெ	564
	24
கரும்புந்தேனு	702
ரும்பெறிகடிகை	894
ரும்பேதேனே	706
ரும்பொனியல்	37
கருமக்கடல்கடந்	794
ருமணியழுத்திய	252
ருமரீகவல	607
ருமுகிற்பொடித்	504
ருவளிமுழக்குங்	663
னன	458
மாமழை	797
	812
ளங	646
வானங்	224
கட்டிய	910
க்கவளங்	617
வாசமுங்	45
கறைகொன்றிரங்கு	320

செய்யுள்.	பக்கம்.
கறைபொருகட	239
கறையுடைத்து	711
கல்சேர்பூண்கொள்	221
கல்லார்மணிப்பூண	636
கல்லார்மணிப்பூண்வ	7
	284
	860
காடி	493
கலங்கழுமரவமுங்	254
கலத்தற்காலங்கல்	301
கலந்ததுபெரும்	240
கலந்தெழுதிரை	292
கலம்புரியகலல்	60
கலவம	848
கலவமாமயி	457
	907
கலிவளர்களிறுகை	293
கலைக்கோட்ட	645
	437
கலைபுறஞ்சூழ்	599
	668
கலையார்துகிலே	70
	355
	129
	211
	475
	863
	422
கவ்வையங்கருவி	51
கவ்வையுங்கடும்புன	18
	662
கழலவாய்க்கிட	543
கழலிற்செந்தா	482
கழலுகெஞ்சொடு	443
கழித்தகடிப்பி	861
	219
	644
	241
தாமரை	860
யாரமார்	843
கழைபொதிர்ப்ப	804

செய்யுள்.	பக்கம்.
கள்வாய்ப்பெயப்	194
கள்வாய்விரிந்தகழு	153
கள்ளத்தானம்	623
கள்ளமுண்டெனிற்	516
கள்ளமூப்பினம்	592
கள்ளலுத்திழித	104
கள்ளவானரமுங்	266
கள்ளவிழ்கமழ்	701
கள்ளுந்தேனும்	703
களிசெய்கோசி	490
	472
	394
களித்தலுமயங்கி	160
களிமுகச்சுரும்பு	94
களிறனைமைச்சர்	65
களிறுமாய்கதிர்	474
கற்சிறையழித்து	755
கற்சுணஞ்செய்த	34
கற்பகங்கலங்கி	123
கற்பாலுமிழ்ந்தமணி	5
கற்றவைம்பதங்	288
கற்றூர்மற்றுங்	317
கறந்தபாலினுட்	392
கறவைகாண்	338
கறைபன்னீராண்	97
கன்மழைப்பொற்	634
கன்றியவெகுளி	324
கன்னிகாகங்	224
கன்னிமாகர்	274
கன்னிமைகனிந்து	375
கன்னியர்கரக	386
கன்னியர்குலத்தின்	151
கன்னியராயிரர்	763
கன்னியருற்றதோ	310
கன்னியைக்கடி	383
கனிகொள்காமங்	443
கனிகொள்வா	417
	637
	152
	885
	601
'ககடவு	566

செய்யுள்.	பக்கம்.
கா.	
காசறுதுறவின்	261
காசின்மாமணி	134
காசுநூல்பரிந்து	785
காஞ்சனக்கழுகு	439
காட்சிநன்னிலை	120
காட்டகத்தொரு	850
காடியாட்டித்	782
காடியுண்டபூந்துகில்	28
காதணித்தோ	911
காதலங்கழிந்த	853
காதலஞ்சேற்று	866
காதலமல்லமே	837
கா	74
கா	764
காதலார்க்கமிர்	647
	419
காதலாள்கரிந்து	802
காதலாளுடலுள்	477
காதலாற்காமபூமி	61
காதலான்காதல்	488
காதன்மாமன்	465
காதன்மிக்குழிக்	478
காதன்மைகண்ணு	435
காதார்குழையு	679
காதிக்கண்ணரிந்து	785
காதிப்போர்மன்னர்	895
காதிவேல்வல	77
காதிவேன்மன்னர்	75
காதுசேர்ந்த	392
காந்தளங்கடி	539
காந்தியமணி	354
காம்புபொன்செய்த	175
காமக்கடுநோய்	571
காமம்பைப்பயக்	798
காமமூடையார்	833
காமமேகன்றி	68
காமர்களிறும்பிடியு	183
காமவல்லிகள்கலந்	907
காமனன்னதோர்	797
காமனேசெல்லினுங்	581
காய்களிற்றினிடை	875

செய்யுள்.	பக்கம்.
காய்சினவெகுளி	349
காய்த்தசெந்தெ	520
காய்தழல்கவரப்	499
காய்ந்தவவ்வளவி	820
காய்ந்தெறிகடுங்	845
காய்மாண்டதெங்கி	15
காய்வுறுவேட்கை	495
காயத்தின்குழம்பு	242
காயமீனெனக்	132
கார்கொள்குள்ற	771
கார்தோன்றவே	563
கார்வளர்மின்னு	731
கார்விரிமின்னனூர்	138
ய	279
காரின்முழங்கு	636
காலகம்புடைப்ப	135
காலத்தீநகரை	342
காலற்றவயிரமாலை	245
காலனைச்சு	343
காலனெடுசூழ்ந்த	628
காலுற்றகாம	593
காலையொடுதாழ்	590
காவலகுறிப்பன்	67
காவலரகலமென்	847
காவலன்மக்க	492
	73
ர்குவ	521
காவியன்னகண்ணி	27
காவில்வாழ்பவர்	271
காவிற்கண்டத்தி	266
காவின்மேற்கடி	564
காழகச்சேற்றுட்	452
காழகமூட்ட	367
காளமாகிருளை	648
	269
காளையாம்பருவ	557
காற்படையுங்	639
கான்முகம்புதை	697
கானத்தினேகுகின்	459
கானவரிரியவில்	141
கானிரைத்தன	871

செய்யுள்.	பக்கம்
கி.	
கிடங்குசூழ்மதிற்	166
கிணைகிலைப்	25
கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்	481
கிழவனுய்ப்பாடி	605
கிளிச்சொலினினிய	841
கிளிவளர்பூமரு	25
கிளைப்பிரிவருஞ்	831
கு.	
குங்குமக்குவட்டி	290
குங்குமங்குயின்	599
குங்குமஞ்சேர்	314
குங்குமத்தோளி	65
குங்குமநறுநீர்	625
குங்குமமுஞ்சந்தன	260
குங்குமமெழுகி	39
குஞ்சரங்குனிய	662
குஞ்சரந்தலை	647
குஞ்சரமயாவுயிர்	853
குஞ்சிமேலணிச்சம்	46
குட்ட	218
குடம்புரைசெரு	610
குடர்தொடர்	633
குடர்வாங்குகுறு	648
குடவரையனைய	506
குடிபழியாமை	845
குடைகவித்தனை	429
குடைநிழற்கொற்	542
குடையுடைநிழ	640
குடையுடைவேந்	239
குடையொடுகுடை	42
குண்டலங்குமரன்	296
குண்டலங்குலவி	822
குண்டலமிலங்க	635
குண்டலமும்பொற்	877
குண்டலமொரு	305
குணில்பொரக்	643
குந்தமேயயில்வா	625
குமரிமாகர்	300
குரல்குரலாகப்	223
குரவநீடிய	358
குரவம்பாவைகொப்	777
குரவரைப்பேண	506
குருகுலஞ்சீவக	875
குருதிவாளொளி	666
குரோதனேமானன்	894
குலங்கெழுமகளிர்	642
குலத்தொடுமுடிந்த	149
குலநினையனம்பி	150
குலிகச்செப்பன	195
குலிகமார்ந்த	489
குலிகவஞ்சேற்று	854
குலைவாழைபழு	356
குவளையேய்ந்த	394
	329
குழலுமவியமு	132
குழலெடுத்தியா	373
குழவிக்கோட்டிளம்	55
குழவிப்பிடிகுஞ்	355
குழவியஞ்செல்வ	536
குழவியாய்ப்பிற	441
குழவிவெண்டிங்கட்	611
குழவிவெண்மதிக்	16
	80
குழன்மலிந்த	568
குழிமதுக்குவளை	565
குழியப்பெரியகோ	780
குழைகொள்வா	467
குழைமுகமிடவயி	774
குழையுடைமுகத்தி	250
குளநென்முன்றி	717
குளித்தெழுவைரமு	897
குளிர்தண்ணிய	408
குளிர்மதிகொண்ட	711
குறங்கணிமயி	429
குறிஞ்சிப்பூங்	460
குறிஞ்சியெல்லை	458
குறுத்தாட்குயிற்	198
குறையணிகொண்ண	731
குன்றமார்பரிந்து	90
குன்றணுணுரைப்	423
	383
குன்றுண்டோங்	347
குன்றெனத்திரண்	289
குன்றெனமருண்டு	843
குனிகொள்பாகவெ	217
கூ.	
'காட்	555
கூட்டிணன்மணி	303
கூட்டுறமுறுக்கி	242
ீர்நின்ற	513
கூடார்புலியு	673
கூடியமும்மை	825
கூடினர்கணம்மலர்	26
கூதிர்வந்துலா	773
கூந்த	863
கூந்த	775
கூந்தலேந்திய	694
கூந்தலையொரு	769
கூருளிமுகம்பொ	644
கூரெயிறணிந்த	846
கூற்றம்மஞ்சுங்	114
கூற்றம்வந்து	630
கூற்றமன்னகூர்	51
	135
கூற்றுநாவலறு	820
கூற்றுவன்கொடி	119
கூற்றெனமுழங்கி	297
.ற்றெனவேழம்	659
கூறப்பட்டவக்	266
கூன்களைந்குற	236
கெ.	
	558
ில்	798
	602
கெலுழனேர்ந்த	561
கே.	
கேட்டிதுமறக்க	148
கேட்பதுவிரும்பினை	603
கேண்மின்கேண்	691
கேமமாபுரமெனு	426
	905
கேழ்கிளரொரிகட்	664
கை.	
ாய்	126

செய்யுள்.	பக்கம்.
கைசெய்தகமழு	713
கைத்தலமந்தி	741
கைந்நிறையொஃக	791
கைப்படையொன்	652
கைப்பழமிழந்த	789
கைப்பொடிசாந்	792
கைப்பொருள்	468
கைபுனைசாந்தமுங்	31
கைம்மலர்க்காந்	68
கைம்மலர்த்	362
கைம்மாண்கடற்	526
கையகப்படுத்தலோ	297
கையடுசிலையினர்	360
கையவனிளமை	586
கையார்வனிளகள்	93
கையாரிலங்கெஃகி	526
கையாற்பொதித்	455
கையிற்நெழுதார்	585
கையிறைற்சொலக்	301
கையுறையெழுதின	254
கையொடுகண்டங்	380
கைவரையன்றி	128
கைவளர்கரும்பு	375
கைவிசைமுறுக்கி	140

கொ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
கொங்குவிம்முகுளி	814
கொங்குவிம்முபூ	774
கொட்டமேகமழு	742
கொட்டுப்பிடிபோ	810
கொட்டையம்பு	535
கொடிக்குழாங்குஞ்	885
கொடிதெடுந்தே	491
கொடிமுதிர்	367
கொடியணியலங்	842
கொடியார்குளிர்	209
கொடியெழுந்த	695
கொடுஞ்சிலையா	314
கொடுஞ்சிலையுழ	650
கொடுமரங்குழைய	651
கொடுமரவெயினை	134
கொடுவெஞ்சிலையை	485
கொடுவெஞ்சிலவா	446

செய்யுள்.	பக்கம்
கொடையுளுமொரு	14
கொண்டபூணி	72
கொண்டவாளொடு	13
கொண்டான்பகழி	241
கொண்டுகோதை	48
ங்கல்	568
க்காம	822
கொந்தழல்பிறப்ப	651
கொந்தழல்வேற்	440
கொம்பரின்குயில்	262
கொம்பிணைத்தொ	591
கொம்மை...போதி	109
கொம்மையார்ந்தன	683
கொம்மைவெம்முலை	490
கொய்தகைப்பொதி	376
கொய்யுளைப்புரவி	641
கொல்சினயானை	866
ப்	865
கொல்லையகடணை	366
கொல்வதேகன்றி	804
கொல்வாருங்கூட்	807
	858
	529
கொலைகொள்வே	404
கொலைச்சிறையுய்	836
கொழித்திரை	735
கொழுநணைக்குறிப்	506
கொழுமடற்குமரி	786
கொழுமடற்பெ	728
கொழுமெனின்ன	399
கொழுவாய்விழுப்	680
கொற்றவன்குறிப்பு	324
	754
	305
	641

கோ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
கோக்கணங்கொதி	266
கோங்குபூத்துதிர்	650
கோட்சுரவினத்	35
	610
கோட்டிளங்களிறு	151
கோட்டிளங்குழவி	509

செய்யுள்.	பக்கம்.
கோட்டிளந்தகர்	28
கோட்டிளந்திங்	127
கோட்டுமீன்குழா	672
கோட்புலிச்சுழல்	862
கோடாதசெங்கோற்	6
கோடிக்கோடுங்	674
கோடிநுண்டுகிலு	404
கோடுதையாக்	483
கோ	81
	13
	332
கோதைதாழ்குடை	733
கோதைநித்திலஞ்	53
கோதைப்பாரத்	719
கோதைபுறத்தாழ	225
கோதைமங்கையர்	798
	165
கோதையுங்குழ	438
கோதையுந்தா	615
	855
கோதையுந்தோடு	229
கோதையொடு	585
	361
கோதைவேனம்	530
கோப்பெருந்தேவி	397
கோமகளுருவமாய்	706
கோமகன்கோல	742
கோமான்மகனே	528
கோமானடிசாரக்	882
கோல்பொருகொடு	640
கோலகெடுங்கண்	280
கோலமணிவாய்க்	589
கோலமுற்றிய	872
கோலிழுக்குற்ற	149
கோவம்மாவாகி	527
கோவிந்தனென்னு	708
கோழரைமணிம்மட	50
கோள்வயிரநீள	196
கோளியங்குழுவை	127
கோற்நெடிப்புரி	536
கோன்றமர்கிளை	83
கோனுடையின	539

செய்யுள்.	பக்கம்.
ச.	
சங்குடைந்தனைய	170
சங்குவிம்முநித்தி	49
சட்டகம்பொன்	727
சண்பகந்சமகம்	253
சண்பகநறுமலர்	424
சண்பகமாலைவேய்	325
சந்தமாலைத்தொகை	348
சந்தனக்களியும்	503
சந்தனக்காவு	373
சந்தனச்சேற்றி	438
சந்தனஞ்சொரி	666
சந்திரகாந்தமென்	180
சலசலும்மதஞ்	31
சா.	
சாணிடைகெடிய	709
சாதலும்பிறத்தரு	85
சாதிப்பைம்பொன்	115
சாந்தகங்கிழிய	736
சாந்தகநிறைந்த	293
சாந்தங்கிழியமுயங்	867
சாந்திடைக்குளி	401
சாந்தின்மேற்றெழு	532
சாந்தினுண்மெழுகி	501
சாந்துங்கோதை	470
சாமெனிற்சாத	469
சாரணர்போய	840
சாரலந்திமிசிடை	554
சாரிகைதிரியும்	656
ஃபா	628
ஙங்கடப்பது	754
	323
சிதரியொழுகி	811
சிதைப்பருஞ்சிற்ற	187
சிந்திப்பலென்சிறு	522
சிந்துரப்பொடி	33
சிந்தையிற்பருதி	353
சிரற்றலைமணி	638
சிரையைந்தும்	379
சில்லம்போதின்மே	130
சில்லரிக்கிண்கிணி	583

செய்யுள்.	பக்கம்.
சில்லரிச்சிலம்பி	143
சில்லரிச்சிலம்பு	412
சிலம்பிரங்கிப்	107
சிலம்பெனும்	401
சிலம்பொடுமேகலை	306
சிலைகொணணிற்	417
சிலைத்தொழிற்	201
சிலையிணன்மாக்கள்	802
யாடுசெல்வ	341
சிலையொடுதிரண்ட	508
ன்மாறு	293
சிறகாற்பார்ப்பு	559
சிறுகண்யானை	553
சிறுவண்வாய்	836
சிறுவெண்சங்கு	629
சிறைப்புறங்	343
சிறையனப்	35
	101
	650
	512
ாகசுட	146
சினைத்துணர்முழவ	253
சீதநீர்தெளித்துச்	756
தாநின்ற	318
சீர்கொளச்செய்	387
சீர்தங்குசெம்பொற்	268
சீரரவச்சிலம்	278
சீவகன்றிருவின	888
சீற்றமிக்கமன்	88
சீறடியகிண்	587
சு.	
சுடுமண்மிசை	720
சுண்ணந்தோற்	26
சுண்ணநல்லன	269
சுண்ணம்மூடைந்து	
சுண்ணமுஞ்சூட்டு	614
சுண்ணமென்பதொ	26
சுண்ணமேற்செ	734
சுந்தரத்தகள்	693
சுநந்தைதன்மகன்	726
சுமைத்தயிர்	756

செய்யுள்.	பக்கம்.
சுரந்தவானஞ்	221
சுரிமுகவலம்புரி	104
சுரும்பிமிர்மாலை	616
சுரும்புசூழ்குவளை	362
சுரும்புடையலங்க	126
சுரும்புறின்றரு	773
சுரும்பெழுந்திருந்த	202
சுற்றணிகொடுஞ்	240
சுற்றுர்வல்விற்	318
கொடிக்	898
சுறுநிறக்கொடுங்	216
சுனைகள்கண்களா	418
யநீலமுஞ்	471
சூ.	
சூடுஞ்சுண்ண	726
சூடுறுகழலினற்கு	290
சூரியற்காண்டலு	639
சூழ்கதிர்மதியமன்	120
சூழ்கழன்மள்ளர்	341
சூழ்பொற்பாவை	906
செ.	
	859
செங்கட்குறுமரி	94
செங்கட்புன்மயிர்	135
செங்கண்மாதெறி	249
செங்கதிர்ச்சிலம்பு	208
செங்கயலிரட்டை	716
செங்கயன்மழை	608
செங்காற்குழவி	676
செட்டிதனபாலன்	523
செண்பகப்பூங்குன்	650
செத்தமரமொய்த்	588
செந்தாமரைக்குச்	914
செந்தார்ப்பசு	312
செந்தீக்கருந்துளை	92
செந்தீப்புகை	809
செந்நெருப்புணுஞ்	776
செப்பியசீலமென்	824
செப்புருகுவெங்	37
செம்புறக்கணி	265
செம்பொற்கடம்	487
செம்பொற்கண்ணி	44

செய்யுள்.	பக்கம்.
செம்பொற்புளகத்	543
செம்பொன்பின்னி	889
செம்பொன்மழை	38
செம்பொன்மாடங்	166
செம்பொன்வரை	4
செம்பொனுற்செறி	847
செம்பொனீண்முடி	628
செம்பொனேலை	332
செம்மலரடியுநோ	228
செம்மலேப்பயந்த	146
செய்கபொருள்	157
செய்தநீர்மையார்	908
செய்தவப்பாவ	251
செய்தவனேவினை	899
செய்தவிஞ்சையை	500
செய்தானிருவினை	418
செய்பாவையன்	676
செய்யதாமரைப்	872
செய்யதாமரைமேற்	194
செய்யவாய்	502
செய்வினையென்னு	915
செயிர்த்தவள்சிவ	577
செயிர்ப்பொடுசிவந்	475
செருக்கயனெடுங்	374
செருக்கிநினைந்தின்	854
செருநாடுசெஞ்	744
செருநிலத்தவ	352
செருவினைத்	602
செல்கதிமந்திரம்	363
செல்வக்கிண்கிணி	908
செல்வர்க்கின்னணம்	54
செல்வர்க்கேசிற	731
	418
	345
	511
செவ்வழியாழினு	414
செழும்பொன்வே	877
செழுமலராவி	894
செறியச்சொன்ன	816
சென்றதுதடக்கை	656
சென்றதோசெல்	765
சென்றுர்வரைய	313

செய்யுள்.	பக்கம்.
சென்றுகாலங்	277
சென்னிமேன்	857
சே.	
சேட்குலாஞ்சில	533
சேட்டிளஞ்செழு	365
சேட்டிளம்ப	138
சேடார்செம்பொற்	876
சேதாநறுநெய்	150
சேந்துநீண்ட	714
சேந்தொத்தலர்ந்த	6
சேயிழைகணவ	427
சேலனையகில்லரிய	55
சேலுண்கண்ணியர்	689
சேலுவென்றகண்	311
சேவலன்னந்	26
சேறமைசெருவினுட்	19
சேனடந்தாங்கு	845
சோ	
சோரிபனிமுருக்	413
சொல்லருஞ்சூற்	22
யருன்மை	291
சொல்லியவென்	511
	234
சொற்றிறற்சூழ்	364
சொன்மருந்து	310
சொன்னவன்	483
சோ	
சோர்புயன்	23
சோருங்காரிகை	583
சோலைசூழ்வரை	264
	271
சோலைமீனெரும்பி	822
	273
சோலைவேய்மருள்	302
ஞா.	
ஞாயில்சூடிய	288
ஞாலம்வித்தன	519
த.	
தகைமதியெழிலை	148
தகைவாடிய	447
தங்கிடையிலாத்	880
	ந் 35

செய்யுள்.	பக்கம்.
தடங்கணுள்பணி	220
தடங்கொடாமனைத்	108
தடம்பெருங்குவளை	648
தடமுலைமுகங்கள்	784
தடித்திறைதிர	430
தண்கயக்குற்	369
	198
	711
வலியாக	585
தண்ணந்தும்புன	277
தண்ணுமைமுழவ	293
தண்ணுமைமுழவம்	373
தண்மலர்மார்புற	74
தணக்கிறப்பறித்த	837
தணிக்குந்தாமரை	398
லனுமுயர்	783
ர்பவளத்	273
தத்தைதுணமாலை	915
தத்தையொடுவீணை	258
தப்பில்வாய்மொழி	167
தம்பியுந்தோழன்	203
தம்பியைச்சிவக	243
தம்முடைப்பண்	238
தம்மைநிழலேக்கி	808
தமிழ்தழியசாய	589
ரா	401
தரணிகாவலன்	530
தருக்கொடுகுமரனை	657
தருமணற்றருப்	709
தருமன்றண்ணளி	53
தவம்புரிந்தடக்கி	185
தவலைக்கிண்கிணித்	78
தவலைக்கிண்கிணித்	907
தழங்குரன்முரசிற்	119
தழுமலர்த்தாம	868
தழுமாவலிமைந்	408
தழுமுற்றும்வாராத்	544
தழையுங்கண்ணி	396
தள்ளாதசும்மை	11
தளையவிழ்கோதை	198
தற்புறந்தந்துவை	665
தறுகணுண்மைய	626

செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்கழலெழுதாத	846
தன்படையுடை	770
தன்பான்மனையா	138
தன்மதந்திவண்	668
தன்றுணைவி	312
தன்னமர்காதலா	62
தன்னுயிர்தான்	903
தன்னெறிவளர	729
ாயாக்கிய	78
ான்	476
ாப்பானை	403
தனக்கியானுயிரு	623
தனியேதுயருழ	752
தா.	
தாசியர்முலை	582
தாணைடுங்குவளை	811
தாதணிகொழுநிழ	533
தாதைதாணுளை	214
தாதையாறுவப்ப	512
தாமச்செப்பினை	57
தாமணிநானச்	713
தாமமார்பனுங்	721
தாமமாலைவார்	592
தாமனைச்செங்கட்	597
தாமனைத்தடக்	505
தாமனைப்போதிற்	619
தாமனைமலர்தலை	473
தாய்தன்கையின்	283
தாய்முலைதழுவிய	36
தாயிலாக்குழவி	463
தாயுயர்மிக்கதந்தை	148
தார்ப்பொலிதரு	81
தாரணிபரவைமா	659
தாவிறுழ்வடம்	700
தாழ்தருபைம்பொ	427
தாழ்துலவிமென்	858
தாழிருந்தடக்கை	239
தாழிவாய்மறைக்கு	863
தாளுடைத்தடங்	441
தானகமாடமேறி	768
தானமர்காதலித்தன்	72
தாணுந்தன்னுணர்	113
தானுழந்துற்ற	515
தானையுளன்றி	491
தி.	
திங்கண்மதிமுகத்த	196
திங்கண்முக்குடை	47
திங்கண்மும்	915
திங்கணலஞ்சூழ்	588
திங்கணுளொன்பது	821
திங்கணுன்கவை	891
	395
திங்கள்சேர்முடி	325
திங்கள்வாண்	498
திங்களங்கதிர்	274
திங்களங்குழவி	440
திங்களுகிர்ச்சொலி	110
திங்களும்மருவு	394
திங்களைத்தெளித்	351
திங்களோடுடன்	666
திண்டோரரசர்	11
திண்ணிலைக்கதவ	84
திண்பொருளெய்	515
திருக்கிளர்மன்ன	533
திருக்குழன்மக	340
க்குறிப்பன்ன	540
மா	916
திருத்துயில்பெற்ற	441
திருந்தியகீழ்த்திசை	879
யநல்லறச்	852
கோதை	312
சாமரை	263
தகரச்	110
திருந்துபொற்றேரு	294
திருந்துமல்லிகை	443
வற்சிவ	309
க்காம	726
	230
திருமகற்பெற்றனை	105
திருமகனருளப்	687
திருமணிகுயின்ற	442
திருமல்கவந்த	573
திருமலர்க்கமலத்	202
திருமறுமார்பினை	739
திருவடிதொழுது	557
ணைகள்	44
பமன்னவ	698
திருவம்மாமணிக்	684
திருவமேகலை	166
திருவிலேசொரிந்து	207
திருவிற்கமைந்தா	320
திருவிற்குங்கற்பக	436
திருவிற்போற்குலா	811
திருவிற்றுன்மாரி	601
திருவின்சாயலொ	282
திருவின்சாயறன்	517
திருவினல்லவர்	692
திருவினேடகன்ற	887
திரைகடருஞ்சங்கு	159
திரைபொருகடல	17
திரையிடைக்	495
திரைவளரிப்பி	765
திலகநீண்முடி	78
திலகமுக்குடைச்	871
	738
	13
தின்பனிதமாலைத்	847
சாரற்	439
ங்கரும்பனுக்	565
தீங்கரும்பெருத்திற்	219
தீங்குயின்மணந்து	50
மைத்	80
தீத்தும்முவேலான்	678
தீந்தொடைநரம்பி	223
ந்தொடைமகர	185
ம்பயறியன்ற	213
தீம்பால்கிளிமறந்	864
ம்பால்சுமந்து	782
தீம்பாலடிசிலமிர்	282
தீம்பாலமிர்தூட்டி	314
தீம்பாற்கடலைத்	154
தீம்பாற்பசியினிருந்	281
தீம்பானுரைபோற்	883
	656
	371

செய்யுள்.	பக்கம்
	15?
	90(
புடைய	608
தகண்மனத்தின்றி	317
தஞ்சாமணிப்பூட்	12
தடிக்குரற்குரல	801
	63
ரகைம	281
	905
தப்புறழ்தொண்டை	39
தளங்குபொற்கு	695
தளங்குபொன்வாக	165
தளங்குமாமணி	698
தளங்குவெண்மதி	682
தறக்கம்மிதுவே	544
தறந்தமன்னவர்	471
தறந்தவிந்நங்கை	766
தறவின்பாற்படர்	767
தறுமலர்ப்பிணை	63
தன்பழுற்றவர்க்	178
தனிப்புறுகிளவி	308
தனிவாயினதன்	405

தா.

தாக்குமின்காளை	334
தாங்கு	157
தாங்குறிகிடந்	421
தாசுசூழ்பரவை	39
	391
தாசுலாம்பரவை	655
தாசுலாய்க்கிடந்	172
தாம்புடைநெடுங்	75
தாம்புடையவெள்	858
தாமங்கமழ்பூந்	322
தாமங்கமழுங்	280
தாமஞ்சால்கோ	867
தாமஞ்சூடிய	267
தாமத்தாற்கெழீஇ	233
தாமமார்ந்தணங்கு	838
தாமமார்ந்தது	502
தாமமார்ந்தன	694
தாமமேகமழுந்	46
தாமலர்மாலை	768
தாமாண்டுமெக்	707
தாய்த்திரண்	877
தாவியஞ்சிறை	109

தெ.

தெண்டிரைநீத்த	868
தெண்ணீர்ப்பனி	572
	208
தெய்வமேகமழு	502
தெருள்கலான்படை	705
தெருளலென்செய்	795
தெருளிற்பொருள்	833
தெள்ளறல்யாறு	409
தெளிகயம்மலர்	303
தெளித்தவின்முறு	565
தெளிவறுத்தெழு	892
தென்வரைப்பொதி	634
தென்வரைப்பொதி	215
தென்றிசைமூவ	429
தெங்காதமள்ளர்	
தெங்கொள்பூங்	
தெரிகமுடியுங்	
தேதாவெனவண்	
தேந்தாமஞ்செம்	
தேம்பெய்கற்பக	
தேமலரங்கட்	
தேய்ந்துநுண்	
தேய்பிறையுருவ	
தேர்த்தொகைத்	
தேரிவரூர்ந்தனர்	
தேவதுந்துபி	
தேவர்பண்ணிய	
தேவரேதாமுமா	
தேவனேமகனல	
தேறினேன்றெய்வ	
தேன்கறிகற்ற	
தேன்சென்றெறி	

செய்யுள்.	பக்கம்.
தேன்சொரிமுல்லை	152
தேன்மலிந்தகோ	332
தேன்முழங்குதார்	258
தேன்வாயுமிழ்ந்த	14
தேன்றருமாரி	179
தேன்றலைத்துவலை	48
தேனடைந்திரு	400
	100
தேனவாங்கமழ்	576
தேனூர்காமன்	707
யர்	16
தேனிற்பாலென	516
தேனிறுலனை தீங்	773
	376
தேனுடைந்தொழு	211
தேனுயர்மகரவீணை	203
தேனுலாமதுச்	40
தேனுலாமாலை	762
	9
தேனெய்தோய்	795
தேனெய்போன்றி	317

தொ.

தொடிக்கையாற்	819
தொடிகடவுழ்	525
தொடித்தோண்	681
தொடித்தோள்	595
தொடுத்தாங்கவம்	670
தொண்டைவாயிவ	443
தொத்தணிபிண்டி	72
தொத்துடைம்மலர்	775
தொல்லுரம்பி	85
தொல்லுரால்வகை	682
தொழித்துவண்டி	577
தொழுதகுங்கை	551
தொழுதிப்பன்மீன்	876

தோ.

தோக்கையந்துகிலி	714
தோட்டுவண்டொலி	662
தோடணிமகளிர்	261
தோடலர்தெரியலா	179
தோடார்புனை	753
தோடேந்து	366

செய்யுள்.	பக்கம்.
தோய்தகைம	552
தோய்ந்தவிசும்	91
தோணாமலர்	717
தோலாப்போர்	646
தோழனுந்தேவி	346
தோளாமணிகுவி	881
தோளார்முத்து	329
தோளாற்றழுவி	323
தோளிறுல்வலி	82
தோளிறுலெங்க	649
தோளிறுண்மிடை	232
தோற்பொலிழுழவு	207
தோற்றனண்மடந்	216
தோன்றியபுண்	285
ந.	
நகைமாமணிழா	406
நகைவெண்டிங்	389
நங்கைக்கின்றிறத்	381
நங்கைதண்முகத்	377
நங்கைதன்னலத்	178
நங்கைநின்முக	774
நங்கைநீடக்கல்	85
நச்சுநாகத்திரை	53
நச்செயிற்றரவி	718
நஞ்சணுணுரைப்ப	337
நஞ்சினையழுக	414
நஞ்சுகுடித்தாலு	737
நஞ்சுபதிகொண்ட	90
நஞ்சுமேய்ந்திளங்	689
நட்டவற்குற்ற	340
நட்பிடைக்குய்யம்	81
நட்புப்பகையுட்	182
ஞ	791
	889
நந்ளைக்குப்	740
நம்பன்சிறிதே	574
நம்பனித்தலைநாக	129
நம்பனைநகரி	205
நம்பிநந்தட்டன்	508
நரம்புமீதிறத்தல்	749
நரம்பெழுந்திரங்கி	870
நரம்பொலிபரந்த	849

செய்யுள்.	பக்கம்.
நல்லசுண்ணமிவை	270
நல்லவணைக்க	204
நல்லவள்வனப்பு	632
நல்லவைபுரியுமாந்	250
ணை	121
நல்லனெவெயென	899
நல்லுயிர்நீங்கலு	105
நல்லொளிப்பவள	669
நல்வளத்தாமரை	433
நல்வினைக்குழவி	900
நல்வினைசெய்திலா	101
நல்வினையுடைய	668
நல்வினையென்னு	790
ன்று	286
	695
நலங்குவித்தனை	725
நலத்தகுநான	34
நலத்தகையவட்கு	153
நலத்திருமடமக	840
நலத்தைமத்தாக	218
நலிவில்குன்றெடு	559
நளிசிலம்பதனினு	890
நற்செய்கை	287
நற்பொறிகுயிற்றி	837
நற்றவஞ்செய்த	793
நற்றவஞ்செய்வார்	30
நற்றவம்பறைவனோ	865
நற்றுணஞ்சிலநடுங்	453
நற்றெடிமகளி	584
நற்றேளவள்	322
நறவார்ந்த	71
நறவிரிசோலை	377
நறவிரியநாறு	587
நறவெங்கோதை	478
நறும்புகைகான	869
ம	803
	896
	45
	569
ன்மணிச்சிலம்பி	331
ன்மணியிழந்த	761
ன்மயிற்பொறி	245
ர்	

செய்யுள்.	பக்கம்.
ன்முடிநின்மக	73
ன்றப்பொருளே	563
ன்னகர்நோக்கிநா	168
ன்னிலத்திட்ட	818
ன்னெறிநானய	76
னந்தலையுலகின்	116
னைகலந்திழியும்	649
னைவளர்கோதை	602
நா.	
நாகத்தால்விழுங்க	755
நாகத்துப்படங்	228
நாகந்தெற்றி	674
நாகநாண்மலர்	262
நாகம்மருப்பி	703
நாட்கடன்கழித்	566
நாட்டியமணி	425
நாடகமயந்து	867
நாடுமின்னினி	516
நாண்சுமக்கலாத	704
நாண்மெய்க்கொ	336
நாணுள்ளிட்டு	780
நாணெடுமிடை	607
நாப்புடைபெயர்த்	803
நாமகணலத்தை	117
நாமகள்கோ	916
நாமவெண்றி	130
நாயுடம்பிட்டி	286
நாவாயிழந்து	162
நாவிநோய்செய்	571
நாவியகலமெழுதி	462
நாவீற்றிருந்த	15
நாழியுளிழுதுநா	152
நாள்கண்கூடிய	909
நாளும்புள்ளுந்	519
நாளுந்நுகம்பிபிறந்	7
நாளவருணைய	547
நாளொடுநடப்பது	102
நாற்கடற்பரப்பு	541
நாறியுஞ்சுவைத்	399
நாறுசாந்தழித்து	721
நாறுமும்மதத்தி	232
நான்குநூறுயிரங்	252

செய்யுள்.	பக்கம்.
ானன்மருப்பின்மத	749
ான்றபொன்மணி	701
	181
ானநீரிற்கலந்து	281
ானமண்ணிய	261
ானமூரைத்தாங்	588
நி.	
ிணம்பிலிற்றும்	805
ிணம்பிறங்ககல	643
ித்திலக்குப்பை	655
ித்திலப்பந்துடனீ	22
ித்திலமணிவண்	657
ித்திலமூலையினூர்	556
ித்தலவடமும்	718
ிரந்துகன்னலு	693
ிரம்பாதநீர்யாற்றி	806
ிரைகதிர்ித்திலங்	36
ிரைத்ததீவினை	470
ிரைவீழருவிர்	406
ிலஞ்செதிளெடுக்கு	846
ிலத்தலத்திருவ	83
ிலத்தினீங்கிதி	561
ிலந்தினக்கிடந்த	432
ிலம்பொறுக்கலாத	127
ிலமறிந்தணிக	206
	913
ோ	877
	575
	340
	612
ிவந்தவெண்குடை	667
ிழன்மணிப்புரவி	642
ிழனிமிர்ெடு	456
ிறத்தெறிந்து	300
ிறைத்திங்களொ	342
ிறையாது	570
ிறையோதநீர்	724
ின்மகளிவளை	172
ின்றவப்படை	661
ினைப்பருணி	433

செய்யுள்.	பக்கம்.
ீட்டியசடைய	422
ீடகமிருந்த	88
ீடுநீர்மணிநீரு	697
ீண்டதோணெடி	503
	188
வகுத்த	48
மன்னபோ	84
யாலறுத்	560
நதுநித்திலவூர்	263
ீர்செய்காந்த	489
ீர்தங்குதிங்கண்	570
ீர்துளும்புவயிற்	772
ீர்நிறைகுளத்து	862
ீர்நின்றிளஞிற்றி	221
ீர்மூழங்குநீல	865
ீரகம்பொதிந்த	335
ீரணிமாடவாவி	767
ீருடைக்குவளை	87
ீரேந்திநெய்	751
ீலத்துகிலிற்	283
ீலமன்குதெளித்து	273
ீனிறக்குழனேர்	402
ீனிறங்கொண்	853
ீணிறப்பெளவ	243
ீனிறவண்ண	68
நு.	
நுங்கீளவீண	245
நுண்டுகில்வேத	422
நுண்டுகிலகலல்	200
	605
நுண்ணியவரிபொ	498
நுண்மதிபோன்று	755
நு	82
	109
காண்டன	355
நுனிறழிநோவ	445
நூ.	
நூல்புடைத்தாற்	315
நூல்பொரவரிய	144
நூற்கிடங்கொடு	847
நூற்படிபுலவன்	173

செய்யுள்.	பக்கம்.
நூற்றுவர்பாகர்	622
நூனெறிவகையி	118
நெ.	
	303
	571
	8
நெஞ்சினேரிழை	907
	113
நெட்டிடைநெறி	363
நெடியவாட்கண்	484
	33
று	383
நெடுமணியூபத்திட்	835
நெடுவரையருவி	786
நெய்க்கிழிவைக்கப்	251
நெய்கனிந்திருண்ட	415
நெய்த்தலைக்கருங்	331
நெய்பருகிநீண்ட	210
நெய்பெய்நீளெரி	299
நெய்ம்முகமணிந்து	89
நெய்வளங்கனிந்து	792
நெய்விலைப்பசும்	152
நெருப்புயிர்க்காக்	903
நெருப்புற்றபோல	676
நெல்லுயிர்மாந்தர்	844
நெற்பொறிறிறை	710
நெற்றிமேற்கோல்	649
	446
நெறிமருப்பெருமை	19
நெறியிற்றளர்	356
நே.	
	479
நொ.	
நொச்சிமாமலர்	627
நொந்தெடுக்க	449
நா.	
நோக்கவேதளிர்த்து	547
நோக்கிணிறை	384
நோக்கிநெணெடு	374
நோக்கொழிந்தொ	686
நோய்முதிர்குரங்கு	422
நோற்றிலர்மக	333

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ப.			325	பலிகொண்டுபோ	199
பக்கத்தாற்	58	பண்ணைமைதோ	515	பவ்வத்தங்கட்	489
பகல்வளைப்பவளச்	885	பண்ணுர்களிறே	809	பவ்வத்துப்பிறக்	508
பகைகரம்பிசை	620	பண்ணுர்கிளவிப்	320	பவழங்கொள்	377
பகைபுறங்கொடு	324		860	பவழவாய்ச்செறு	120
பகைவருள்ளமும்	531	பண்ணியல்யாழை	231	பவழவாய்பரவை	62
பச்சிரும்பெஃகிட்	665	பண்ணுரைமகளிர்	770	பழங்குழைந்தனை	354
பச்சிலைப்பட்டி	606	பண்ணுலாங்கிளவி	434	பழங்கொடெங்கிலை	18
பச்சைமால	918	பண்ணென்றுபாட	227	பழியொடுமிடை	723
பசுங்கதிர்க்கடவுள்	190	பணிசெயாயத்	466	பழுத்ததீம்பலவின்	890
பசும்பொன்செய்	58	பணித்தகுகோல	309	பள்ளிகொள்களிறு	276
பசும்பொனினுலகித்	896	பணிவருமன்பம்	223	பளிக்கறைப்பவழ	63
பஞ்சிகொண்டெழு	855		644		200
பஞ்சிசூழல்குற்	743	பத்தியிற்குயிற்	434	பறருமன்னனகர்ப	99
பஞ்சிமெல்லடி	670		658	பற்றுர்வஞ்செற்ற	881
பஞ்சியடரனிச்ச	107	பதுமுககுமான்	236	பறந்தியறருக்கி	641
பஞ்சியடிப்பவள	71	பதுமையைப்பாம்பு	378	பறவைமாகாகம்	381
பஞ்சியனையவேய்	111	பந்தட்டவிரலி	766	பறையுஞ்சங்கும்	519
பஞ்சிறைகொண்ட	451		569	பன்மணிக்கடகஞ்	381
பஞ்சுசூழ்பரவை	256	பரத்தையர்த்தோ	788		908
பட்டதெனங்கை	275	பரந்தாளியுமிழு	192	பன்மலர்ப்படலைக்	386
பட்டபழிவெள்ளி	546	பரவைவெண்டிரை	796	பன்மாண்குணங்கட்	4
பட்டவர்த்தப்பலிற்	36	பட்டது	387	பன்னலம்பஞ்சி	657
பட்டவெல்லாம்	470	பரிந்தமாலை	398	ன்	455
பட்டியன்றகண்டத்	197		506	னிமயிர்குளிர்	712
பட்டுலாய்க்கிடந்	594	பரியகஞ்சிலம்பு	603		812
படராகந்தோ	453		476		657
படம்புனைந்தெ	424	ப்பாயிருணிற்	404		635
படம்விரிராகஞ்	296	பருகினேற்கொளி	774	பா.	
படுகண்முழவினி	630	பருகுவாரிற்புல்லி	418	பாகவரைவாங்கிப்	313
படுகண்முழவும்	831	பருந்துநிழ	225	பாங்கின்மாதவர்	420
படுதிரைப்பவழவா	64	பருமணிப்படங்	600	பாசவல்லிடப்ப	27
படுபழிமறைக்கலா	68	பருமித்தகளிறணை	162	பாசிப்பாசத்து	483
படுமணிப்பைம்பொ	622	பருமித்தகளிறு	83	பாசிலைசுருட்டி	577
படுமழைபருவம்	355	பருமுத்துறையும்	445	பாசிலைசுருட்டுபு	434
படைப்பருங்கற்பி	173	பல்கதிர்மணியு	620	பாசிழைபரவை	180
படைமலர்நெடுங்	304	பல்கதிராரமும்	614	பாட்டருங்கேவல	887
பண்கனிந்தினி	412	பல்கிழியும்பயினும்	76	பாட்டினைக்கேட்	510
பண்கனியப்பருகி	74	பல்பூம்பொய்கைத்	115	பாடகஞ்சுமந்த	150
பண்கெழுமெல்விர	71	ர்ந்த	137	பாடல்வண்டு	361
பண்டவழ்விரலிற்	76		174	பாடலொடியைந்	373
பண்டியாற்பண்	316	பலகைசெம்பொ	282	பாடலோசை	264

செய்யுள்.	பக்கம்.
பாடன்மகளிரும்	615
பாடினருவிப்	614
பாடினுன்றேவ	596
பாடுதும்பாவை	594
	288
பாடுவண்டிருந்த	580
பாண்குலாய்ப்	725
பாத்தருந்பசும்	33
பாந	538
பாம்பெழப்பாம்பு	380
பாய்ந்தகலின	242
பார்க்கடல்பரு	890
பார்கெழுபைம்பொ	251
பார்ஙனமதத்த	642
பார்மலிபரவைத்	542
பார்மிசையுலக	251
பாரகங்கழுநர்	802
பாரசூரவம்பல்ல	626
பாரத்தொல்	917
பால்பரந்தன்ன	169
பாவ	844
பால்வெண்டிங்	692
ங்க	92
பாம	315
	898
பாலாராவிப்பை	330
பாலிஞற்சீறடி	76
பாலுடையமிர்தம்	112
பாவமிதுகோவ	586
பாவனைமரீஇப்	910
பாவைதீபுலவி	307
பாவையவளிருக்கு	183
பாவையன்னவர்	44
பாழிசம்படை	235
ன்	45
பாளைவாய்கமு	358
பரற்கடல்போல	917
பாற்கடற்பனி	795
பாற்கடன்முளை	696
பாற்க ங்கட்	818
பாற்சுவையறிந்த	20
ரிபவள	851

செய்யுள்.	பக்கம்
பாறுடைப்பருதி	177
பாறைபடுதயிர்	133
பான்மிடையமிர்து	904
பாணுட்பிறைமரு	93
பானிறப்பனிவரை	177
பானுரைய்யன	726
பானுரையிறைய்	717
பி.	
பிடிக்கைபோலுங்	111
பிடிக்கைவென்று	779
பிடிமருணடை	787
பிடியொடுநின்ற	341
பிண்டமுண்ணும்	538
	874
லத்தக	351
பிரிதலும்பிணியு	906
பிரிந்தவற்கிரங்கி	410
	634
	132
	691
பிளிறுவாண்முரச	755
	450
ம்பூம்	99
பிறந்தவக்குழவி	821
பிறந்தவர்களெ	758
பிறந்துநாம்பெற்ற	756
பிறனலமாற்றக்கே	212
பிறையதுவளரத்	81
பிறையார்திருநுத	226
பிறையெயிற்றெரி	632
பின்னிவிட்டபிடி	485
பீ.	
பீலிசன்மாமயிலும்	76
பீலிமாமயிலெரு	627
பீழைசெய்துபெற்ற	178
பு.	
புகழான்சுதஞ்சண	881
புகழ்ந்தரைமகிழ்	764
புகழ்வரைச்செ	553
புகையவாவிய	388
புகையார்வண்ணப்	779

செய்யுள்.	பக்கம்.
புடைத்தென்	285
புடைதாழ்குழை	653
புடைதகர்த்தெதாழி	32
புடையிருகுழையுமி	126
புண்டோய்த்தெடு	13
புண்ணவாம்பு	448
புண்ணிடங்கொ	89
	507
புண்மல்குமத்த	528
புண்முழுதிறை	493
புணர்ந்தவர்பிரித	159
ணர்மருப்பியா	475
	406
புணரிபோற்சிறு	894
ட்டபூங்	217
புதுக்கலம்போலும்	612
புதையிருளினியப	624
	607
புரிக்குழன்மடந்	777
	669
	610
	913
புல்லாருயிர்செகுத்த	859
	864
புல்லும்போழ்தி	402
புல்லுமம	420
புலந்தவள்கொடி	308
புலம்பொடுதேவி	122
புலவியுண்மகளிர்	785
புலாத்தலைத்தி	567
புலிப்பொறிப்போ	84
புலியாப்புறுத்திக்	636
து	851
புள்ளிரைப்பன்ன	237
புள்ளின்வாயுரை	310
புள்ளுரும்யாழுங்	747
புள்ளுவர்கையினு	850
புள்ளொன்றேசொ	141
	382
புறநகர்மண	474
	133
ாது	198

செய்யுள்.	பக்கம்.
புனமாமயிலே	445
புனலெரிதவழ்ந்	354
புனைகதிர்த்திருமணி	102
புனைகதிர்ப்பொன்	661
புனைகதிர்மருப்புத்	658
புனைதார்பொர	407
புனைமருப்பழுந்த	842
புனைமலர்த்தாரி	439
பூ.	
பூக்கணீர்வினை	264
பூங்கணவ்வயி	387
பூங்கழலானைப்	480
பூங்கழற்குருசிறந்த	97
பூஞ்சதங்கைமா	591
பூண்குலாம்வன	645
பூணிறமுலையவள்	305
பூணிலனெருங்க	856
பூணெடேந்திய	303
பூத்தகிறவழும்	555
பூத்தகோங்குபோற்	132
பூத்தகோங்கும்	52
பூத்தகைகொம்பு	812
பூத்தலைவாரணப்	42
பூத்தின்றுபுகன்று	125
பூத்தொழியாப்	431
பூந்துகில்புனைகல	869
பூந்துகில்பொருதி	438
பூந்துகிற்கொடுத்த	540
பூந்துகின்மாலை	553
பூநிறைசெய்த	783
பூப்பரிவார்பொன்	860
பூப்பெய்செம்பொ	111
பூம்பாவைவந்து	574
பூமாலைசூடிற்	497
பூமியும்பொறை	301
பூமியையாடற்	396
பூமுற்றுந்தடங்க	823
பூமென்சேக்கை	390
பூவணையமளி	309
பூவரம்பாயகோதை	334
பூவலர்ந்தகாரிருண்	332
பூவார்புனலாட்டி	321
பூவியல்கோயில்	493
பூவினுட்டாழ்குழ	579
பூவினுட்பிறந்த	100
	907
	530
பூவுண்டகண்ணுள்	571
பூவைகிளிதோகை	834
பூவையுங்கிளியுங்	723
பூவையுங்கிளியுமன்	121
பெ.	
பெண்ணிடர்விடுப்ப	513
பெண்ணுயிரவல	296
பெண்ணெனைப்	468
பெண்பாலவர்கட்	570
பெண்பெற்றபொ	734
பெண்மைநாண்வன	112
பெய்யார்முகிலிற்	677
பெயன்மழைப்	389
பெரியவாட்டடங்	817
பெரியவின்பத்	815
பெருந்தகைக்குருசி	171
பெரும்பெயர்ப்	67
பெரும்பொருணீதி	730
பெருமகற்காக்கம்	106
பெருமகன்காதற்	631
பெருமனைகுறுக	180
பெருமுழங்கு	737
பெருவலியதனை	655
பெருவெண்டி	487
பெற்றகூழுண்டு	723
பெற்றவங்ஙமித்	339
பெறுமன்பினளென்	444
பே.	
பேதைமையென்னு	409
பேரஞரிடும்பை	119
பேரிடர்தன்க	742
பேரிளம்பெண்டி	307
பை.	
பைங்கண்மணி	573
பைங்கணுளையெ	685
பைங்கதிர்மதிய	379
பைங்கழன்மன்னர்	828
பைத்தரவத்திரை	517
பைந்தகின்மகளிர்	531
பைந்தொடிமகளிர்	728
பைந்நாக்கப்பள்ளி	10
பைம்பொற்புளகப்	248
பைம்பொனிமிர்	197
பைம்பொனீரு	267
பையரவிழுங்கப்	451
பொ.	
பொங்கல்வெம்முலை	812
பொங்கியாயிரம்	166
பொங்குமணிமுடி	754
பொய்கைபோர்	667
பொய்கையுட்	414
பொய்யொடுமிடை	853
பொரியரைஞாழலு	162
பொருகயலுகளிப்	540
பொருங்களத்தா	644
பொருசரஞ்சலாகை	490
பொருதிழியருவி	295
பொருந்தலாற்பல்லி	552
பொருந்தியவுலகி	104
பொருந்துபொற்	192
பொருமதயானை	613
பொருவருங்குரை	562
பொருளுடைவாய்	107
பொலிவுடைத்தாகு	843
பொழிந்துகுகாதல்	439
பொழிந்துருஞ்சு	382
பொற்கச்சார்த்த	319
பொற்குடந்திரும	763
பொற்குன்றுயினும்	311
பொற்சிறுதேர்	33
பொற்பமைதாமக்	601
பொற்புடையபூமா	864
பொற்புடையமளி	500
பொற்பூண்சுமந்த	10
பொற்பூண்சுமந்து	676
பொறிகுலாய்க்	499
பொறிதவநெருங்க	531
பொறிமயிலிழியும்	556
பொறியறுபாவை	105

செய்யுள்.	பக்கம்.
பொறியின்மே	637
பொறைறவிலங்கு	564
பொன்செய்குடங்	182
பொன்செய்வேய்	263
பொன்சொரிகதவு	41
பொன்பனிப்புறும்	775
பொன்மகரம்வாய்	196
பொன்வரைநிலாக்	841
பொன்வரைபொரு	604
பொன்விளைத்த	413
ொ	397
பொன்றுஞ்சாகத்	394
பொன்றுஞ்சுமார்ப	9
பொன்றுலாம்பொ	852
பொன்னகரவீதி	859
பொன்னகருள்வே	523
பொன்னங்காழித்	712
பொன்னங்குவட்டி	620
பொன்னணிகா	351
பொன்னணிதிகி	360
பொன்னணிமணி	344
பொன்னரிமாலைதா	326
பொன்னரிமாலைபூ	731
பொன்னறையு	591
பொன்னஞ்புனை	243
பொன்னவழி	883
பொன்னியல்குரு	308
பொன்னியன்மணி	596
ிசன்	597
பொன்னிலத்தெ	428
ேகா	652
பொன்னிஞ்சும்	560
பொன்னுகம்புர	147
பொன்னுடைய	522
பொன்னைவிட்ட	218
பொனங்கொடி	61
போ.	
போகமகளிர்வலக்	630
போகுமாமழை	693
போதவிழ்தெரிய	376
போதலாஞ்சிலை	388
போதுவாயதிறந்த	428

செய்யுள்.	பக்கம்.
போதெனக்கிடந்த	375
போதொடுகான	464
போர்க்கோலநீக்கி	679
போர்த்தகல்	637
போர்த்தகெய்த்	660
போர்ப்பண்ணைமை	139
போர்ப்பறைமுழ	234
போர்மயிர்க்கேட	642
போழ்ந்துகதிர்நேமி	91
போழ்மதிபோற்	806
பௌ.	
பௌவநீர்ப்	266
ம.	
மகரவெல்கொடி	278
மங்கலப்பெருங்	696
மங்கலமடிந்த	522
மங்கலவணியினர்	185
மங்கலவெள்ளை	433
மங்குலாயகிற்புகை	871
மங்கைக்குரியான்	574
மங்கைகல்லவர்	271
மங்கைமணவனைய	805
மங்கையர்தம்மொடு	829
மங்கையர்பண்	578
மஞ்சிவர்மணிவரை	840
சிவர்மின்ன	664
மஞ்சுசூழ்வதனை	95
மஞ்சுசூழ்வரை	405
மஞ்சுசூழ்விசும்	534
மட்குடமல்லன	285
மட்டலர்வனமலர்ப்	882
மட்டவிழ்கோதை	597
மட்டவிழ்கோதைதவா	114
மட்டவிழ்ந்ததாரி	212
மட்டார்பூம்பிண்டி	454
மட்டொழுக்கதாரி	238
மட்டுவாயவிழ்ந்த	344
மட்டுவிரிகோதை	590
மட்டொளித்தண்	730
மடத்தகையரல்லார்	832
மடந்தைதிறத்தினி	319
மடமடைபெண்	617

செய்யுள்.	பக்கம்.
மடமாமயிலே	447
மடலணிபெண்	596
மட க்குழா	727
மடையவிழ்ந்த	92
மண்கணைமுழவம்	192
மண்கனிந்தபொன்	912
மண்காவலமகிழா	653
மண்	678
றந்த	189
மண்டலிமற்றிதன்	379
மண்டித்தடுமா	916
மண்ணகங்காவலின்	64
மண்ணகங்காவன்	362
மண்ணகமடந்தை	185
மண்ணைமஞ்சளை	805
மண்ணிடமலிர	189
மண்மிசைக்கிட	352
மணமாலைமடந்தை	646
மணிக்கண்மா	726
மணிக்குடமுழுத்தி	437
	298
	714
மணித்துணரனைய	817
மணிநிறமாயை	487
மணிபுனைசெம்பொற்	40
மணிபொதிதுகிலிற்	510
மணிமகரம்வாய்	56
மணிமதக்களிறு	316
மணியறைறந்தன்னை	106
மணியியல்சிப்பிடச்	763
மணியியல்யவனச்	344
மணியியல்வள்ளத்	604
மணியியற்பாலி	361
மணியிருதலையுஞ்	296
மணியின்மேற்	501
மணியினுக்கொளி	900
மணியும்முத்தும்	115
மணியுமிழ்திருக்	897
மணியுயிர்பொன்	903
மணியுறைகழிப்பது	878
மணியெழுவனைய	464
மணியொலிவீண	511

செய்யுள்.	பக்கம்.
மணிவண்டும்மா	440
மணிவண்டொன்	780
மணிவரையெறி	874
	132
மத்திமதேசமா	474
மத்திரிப்புடைய	233
	396
மதியகடுரிஞ்சு	426
	12
மதிஉம்பொழி	901
மதியறியாக்குண	899
மதியினுக்கிவர்ந்த	297
மதியுஞ்சுடரும்	827
மதுக்களிஞெடுங்	306
மதுக்குடம்விரி	581
மதுக்குலாமலங்கன்	532
மதுக்கைமாலை	501
மதுமடைதிற	338
மதுமுகத்தலர்ந்த	499
மந்தாரமாமாலை	685
மந்தாரமாலை	569
மந்திரங்கேட்டு	244
மந் ரசன்கா	255
மந்திரத்தரசன்வல்	168
மந்திரமருந்திவை	852
மந்திரமறந்து	376
மந்திரமுன்னன்	170
மந்திரமூன்றுங்	513
மந்திரவிதியின்	710
மயக்கப்போர்	893
மயற்கையிம்மக்	411
மயிர்வாய்ச்சிறு	617
மயிறொறிகத்தரி	56
மயிலினமிரியவாங்	463
மயிலிறுடலுமந்தி	392
மாகதமணிப்பசும்	253
மாவாகமணைங்	559
மாமரமேழுமெய்த	481
மருங்குலுமொன்று	208
மருடகுமல்லிகை	706
மருப்பிறல்வேழம்	248
மருமகன்வலந்தது	61

செய்யுள்.	பக்கம்.
மல்குபூங்கற்பக	903
மல்லல்யானை	629
மலலலஙகணகை	604
ள	25
மல்லலத்தெழுந்து	85
மல்லற்றிரல்வளத்	466
மல்லன்மலையணைய	808
மல்லன்மாக்கட	872
மல்லன்மாக்கடலி	177
மலல	298
மல் ம்மலிந்த	331
	429
மல்லிகைமாலை	268
மல்லுறையலங்கன்	418
மலங்குவித்தாவி	813
மலரணிமணிக்	372
மலரேந்துசேவடி	472
மலிந்தநன்மாலை	879
மலைத்தொகை	348
மலைபகவிடிக்குஞ்	124
மலையச்செஞ்சாந்து	634
மவ்வலங்	315
மழகளிற்றெருத்	398
மழைக்குரலுரு	903
மழைதவழ்சோலை	165
மழைமொக்குளன்	320
மழையிடைக்குளி	395
மழையொடுசூழ்ந்	492
மற்பகம்மலர்ந்த	699
மற்றடிகள்கண்ட	545
மற்றவடந்தை	185
மற்றவள்சொலக்	516
மற்றவனுலோகபா	651
மற்றிம்மாநகர்	270
மற்றிமாதர்தன்	385
மறங்கொள்வெங்க	312
மறப்பலைடபசித்	240
மறமுயற்கிவர்ந்த	203
மறவறமனையினீங்	128
மறவறவுணர்ந்	739
மறையார்வேள்வி	319
யான்று	753

செய்யுள்.	பக்கம்.
மறைவல்லாற்கு	204
மன்பெரியமாமனடி	260
மன்மதன்மணிக்	591
மன்மதன்னென்னுங்	649
மன்றற்கிடனுமணி	564
மன்றன்மாமயி	630
மன்றறுதிலஞ்சி	27
மன்றறுமணி	815
மன்னர்கள்வெகுண்	246
மன்னர்கோயி	488
மன்னர்தம்வெகு	336
மன்னவகேண்மதி	886
மன்னவவருளி	336
மன்னவன்சிறு	480
மன்னவன்பகை	77
மன்னவன்றுறவு	875
மன்னவன்னிரை	130
மன்னவனிரை	542
மன்னன்செய்த	345
மன்னனுங்கோர்	631
மன்னனுறச்சீற	348
மன்னுகவினைப்பட	57
மன்னுமைபெயர்	137
மன்னுநீர்மொக்கு	450
மனத்திடைச்செ	287
மனைப்பெருங்	364
மா.	
மாக்கடற்பெருங்	645
மாக்கவின்வள	856
மாகநீள்விசும்பிடை	177
மாகம்முழக்கின்	675
மாசறுமணியு	603
மாசித்திங்கண்	850
மாசிலாள்பிறந்த	427
மாசொடுமிடைந்து	521
மாடமோங்கும்வள	97
மாடியத்தானை	168
மாதர்தன்வன	721
மாதர்யாழ்தடவ	202
மாதர்வாழ்வுமண்	178
மாதராள்கற்பி	333
மாதவப்பெருமை	526

செய்யுள்.	பக்கம்.
மாதவன்சரிதமும்	887
மாதவனெனப்பெய	826
மாதியாழ்மழலை	390
மாதுகுமயிலினல்	145
மாந்தருமாவுஞ்	734
மாநகர்சுடுத	345
மாநீர்மணிமுகி	400
மாமணிமுகடு	704
மாமனுமருகனும்	19
மாய்தலும்பிறத்த	851
மாரிமல்கிவளங்	743
மாரியிற்கடுங்கணை	88
மால்வளைத்தொடுத்	141
மால்வரைவயிறு	181
மாலேறனையா	677
மாலைக்கணும்பல்	660
மாலைக்கதிர்வேல்	472
மாலைக்குடைமன்ன	810
மாலைச்செற்றுன்	673
மாலைநுதிகொண்டு	89
மாலைப்பந்தும்மாலை	850
மாலைபலதாழ்ந்து	586
மாலைமகளிரணிந்த	780
மாலைமாமதிவெண்	629
மாலையுங்கண்ணி	641
மாலையுட்கரந்த	568
மாலையும்பசும்பொ	33
மாலைவாடின	393
மாலைவாண்முடி	691
மாலைவாய்நெடு	647
மாலைவெள்ளரு	367
மாவடுமருட்டு	428
மாழ்கிவெய்துயிர்த்	384
மாழ்குபுமயங்கி	526
மாற்றமொன்று	274
மாற்றவர்மலைப்	343
மாற்றவர்மறப்படை	37
மாற்றவன்சேனை	655
மாற்றவனெற்ற	621
மான்வயிறுர்ந்து	661
மானக்கவரிமணி	615
மானையாநோக்கி	532

செய்யுள்.	பக்கம்.
மானிடம்பழுத்தன	554
மானுமரனுமிரங்க	163
மி.	
மிக்கநாளிலல்	130
மிக்கார்தங்கேட்டி	366
மிகவாயதொர்	407
மிகுகொடாமுத்த	436
மிடைந்தமாமணி	288
மின்றவழ்மணிவரை	498
மின்றெளித்தெழுதி	117
மின்றேய்வரை	616
மின்னடுகணையிரு	103
மின்னணங்குறு	304
மின்னுர்சிலம்பிற்	838
மின்னிளாத்தடை	527
மின்னிலங்கெஃகி	337
மின்னிலங்கெயி	346
மின்னிலைன்மலையை	335
மின்னினீள்கடம்	567
மின்னுகுழையினர்	615
மின்னுங்கடற்றிரை	684
மின்னுடைமணி	359
மின்னும்பூணும்	502
மின்னுமிழ்வைர	697
மின்னுமிளிர்பூங்	159
மின்னுவாட்டட	265
மின்னுளேபிறந்த	415
மின்னெனமிளிரும்	507
மின்னேரிடையா	322
மின்னெப்புடைய	280
மின்னெர்பூம்பொ	395
மின்னெழுகுசாய	156
மீ.	
மீண்டவரேகுதலும்	286
மீன்கணினளவும்	22
மீன்சேர்குழாமனை	194
மீன்றயங்குதிங்கண்	901
மீனெறிதுண்டில்	245
மீனேறுயர்த்த	6
மு.	
முகடுமணியழுத்தி	913
முகிற்றலைமதிய	184

செய்யுள்.	பக்கம்.
முட்டிவட்டனைய	856
முடிகெழுமன்னன்	493
முடிச்சடைமுனிவ	660
முடித்தலைமுத்த	784
முடிமனெழுதரு	643
முடியணியமரரு	878
முத்தகன்றைறந்த	716
முத்தணிந்தமுக்கு	793
முத்தம்வாய்	51
முத்தமாலைமுட்பு	49
முத்தார்மருப்பினி	778
ந்திலங்காகக்	411
முத்துடைவெண்	32
முத்துமிழ்திரை	709
முத்துமிழுமுந்நீர்	432
முத்துலாய்நடந்	732
முத்தொளிர்தாம	873
முதிர்பெயன்மூரி	170
முதுமரப்பொந்து	251
முந்துசூர்தடிந்த	735
முந்துநான்கூறிய	61
முந்நீர்ப்படுசங்	8
முந்நீர்ப்பவளத்	321
முந்நீர்ப்பிறந்த	5
முந்நீர்வலம்புரி	914
முயங்கிணன்சொன்	448
முரசமார்ந்தபின்	692
முரணவியவென்று	371
முரல்வாயசூற்	738
முருக்கிதழ்குலிக	428
முருகுகொப்புளிக்	551
முருகுடைந்தபூங்	912
முருகுலாமுல்லை	237
முருகுவார்குழலா	388
முருகுவிண்டுலா	299
முருகுவிம்மிய	391
முருகுவிம்முகோ	217
முருந்தணையதூ	757
முல்லைசூழ்முல்லை	888
முல்லைப்பூம்பந்து	230
முல்லைமுகைசொரி	758
யங்குழ	47

செய்யுள்.	பக்கம்.
மூலத்தடஞ்சேதக	20
மூலமுகஞ்சுமந்த	791
மூலமுதறுறந்த	736
மூலயீன்றபெண்	679
மூலவட்டப்பூணு	633
மூலவைத்ததடத்	444
மூழங்கினவின்	696
மூழங்குகடனெற்றி	898
மூழங்குதிருமணி	897
மூழங்குதெண்டிரை	299
மூழவங்கண்டுயி	262
மூழவணிமுதுகர்	42
மூழவின்னிசை	357
மூழவுஞ்சங்க	47
மூழவெனத்திரண்	116
மூழாத்திரண்மொ	874
மூழுதாரமின்னு	912
மூழுதுமுந்திரிகை	888
மூழுதுமெய்ந்லை	772
மூழுதுவகெழிலே	766
மூழுநீர்வளைமேய்த	826
மூழுப்பதகர்தாடு	806
மூழைமுகத்திடி	87
மூளரிமுகநாக	832
	249
	905
ழமதிய	307
மூறிந்தகோல	681
மூறுவன்முன்சிறிய	461
மூன்னுடுகீழ்த்	763
மூன்னெருகா	528
மூனித்தலைக்கண்	732
மூனிமைமுகடாய	472
மூனிவரும்போக	173
மூன்னிவருமுயன்று	369
மூனைத்திறத்து	217
மூனைவற்றெழுது	681

ழ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மூசுதேன்வாரியல்	495
மூசுதேனிறுலில்	41
மூரித்தேந்தாரி	69
மூவாமுதலாவுலக	1
மூழிவாய்முல்லை	255

மெ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மெய்ப்படுசாந்தும்	852
மெய்ப்படுதாரை	770
மெய்ப்படுமுதுபுண்	836
மெய்பெறுவெழுத்	59
மெய்யணிபசும்பொ	41
மெய்யுரைவிளங்கு	832
மெய்வகைதெரி	423
மெல்லெனில்லம்	228
மெல்விரன்மெலிய	112
மெலியவர்பெற்ற	790
மெழுகிறைற்புனைந்த	409
மெழுகுசெய்படம்	470
மெள்ளவேபுருவங்	791
மென்றினைப்பிறங்	50

மே.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மேகம்மீன்றமின்	114
மேகமேமிடைந்து	165
மேகலைப்பரவை	658
மேவிநம்பிக்கு	235
மேற்படுகற்பகமாலை	880

மை.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மைத்துனநீண்ட	675
மைத்துனன்வன	316
மைதிரண்டவார்	758
மைதோய்வரை	619
மைந்தர்தம்வண்	862
மைந்தரைப்பார்	554
மைந்தரொடுடி	43
மைந்றாற்றனைய	702
மைபூத்தலர்ந்த	636
மைபொதிகுவளை	884
மையணிமதயா	701
மையல்யானையின்ப	683
மையல்யானையின்மு	17
மையலங்களிற்	309
மையன்மதயானை	181
மையார்நெடுங்கண்	228
மையில்வாணெடுங்	403

மொ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மொய்ப்படுசரங்	660
மொய்யமர்ஞாட்	817
மொய்வார்குழலார்	671

மோ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
மோட்டிளங்கு	494
மோட்டும்முதுநீர்	139
மோட்டுமுதுநீர்ம.	522
மோடுகொண்ணெி	688
மோடுடைநகரி	95
மோதுபடுபண்ட	158

யா.

செய்யுள்.	பக்கம்.
யாண்டுநிறைந்தே	524
யாண்டையாயை	442
யாப்புடையாழ்	584
யாமகளீதுநீர்	318
யாவராயினு	79
யாவளேயாயினு	306
யாவனேயாணுமாக	219
யாழ்கொன்றகிளவி	606
யாழுங்குழலும்	782
யானலனெளவை	558
யானைகுங்கும	889
யானையுளரசன்	702
யானைவெண்மருப்பி	359
யானைவெண்மருப்பு	458

வ.

செய்யுள்.	பக்கம்.
வசையற்றினை	340
வஞ்சமின்மனத்தி	178
வஞ்சவாய்க்காமன்	449
வஞ்சிவாட்டிய	567
வட்டச்சூறையர்	193
வட்டம்மலர்த்தா	677
வட்டிகைப்பா	605
வட்டிகைமணி	333
வட்டிடைப்பொலி	146
வட்டிடைமருங்குல்	237
வடகமுந்துகிலுந்	145
வடதிசைக்குனற	229
வடதிசையெழுந்த	665
வடமலைப்பொன்ன	830
வடிக்கண்மகளிர்	283
வடிகயிறுய்ந்து	244
வடித்தபோத்தொடு	519

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வடிநிரைதெடிய	766	வம்புகொண்டிரு	137	வள்ளிவாரிய	459
வடிமலர்க்காவி	411	வம்புடைமூலை	149	வள்ளுகிர்நுதியி	537
வடிமலர்தெடுங்	891	வம்புவீக்கிவரு	193	வள்ளுகிர்வரித்த	730
வடிவமிதுழுப்ப	588	வயிரம்வேய்ந்த	346	வளமலரணியப்	210
வடுப்பிளவனைய	461	வயிரமணிக்கலன்	545	வளமுடிநடுபவர்	21
வண்கையாற்கலி	53	வயிரமுண்ணிரை	801	வளர்த்தகைத்	741
வண்சிலைகொண்	481	வயிரவரை	38	வளர்த்தசெம்மை	403
வண்சிலையெவனப்	55	வயிரவில்லுமிழும்	595	வளர்பைம்	357
வண்சிறைறப்பவள	475	வரிக்கழற்குருசின்	604		21
வண்டர்கோதை	708	வரியரகமணி	890		335
வண்டலைமாலை	659	வரிவளையரவ	43	ார்	252
வண்டளிர்ச்	365	வருக்கையின்கனி	555		534
வண்டடைந்த	735	வருக்கையின்பழ	694	ய	43
வண்டார்குவளை	107	வருந்தியீன்றண	486	யவ	755
வண்டினமுகபடா	60	வருந்துநீர்மைய	358		536
வண்டுகொப்புளித்	475	யருவர்நங்கேள்	509	வா.	
வண்டுசூழ்பூப்பலி	885	வரைநிரையரு	43	வாக்கணக்கார்	432
வண்டுணமலர்ந்த	180	வரையகன்மார்	429	வாக்கினிற்செய்	718
வண்டுதுயில்கொ	520	வரைபின்மங்கை	393	வாசநற்பொழியு	387
வண்டுதேன்சிலை	582	வரையுடுத்தபள்ளி	522	வாசநீலங்கழு	490
வண்டுபடுதேற	182	வரையோடுமுரு	648	வாசநெய்வண்டு	190
வண்டுமூசறு	131	வரைவிழித்தமை	215	வாசமிக்குடைய	451
வண்டுமேய்ந்து	744	வளர்	701		
வண்டுமொய்த்	86		589	வாட்கையம்	902
வண்டுவாழ்கொ	425	வல்லவன்வழுத்த	906	வாட்டிறற்குருசி	558
வண்டுவாழ்பயில்	477	வல்லான்புனைந்த	544	வாட்படையனுங்க	136
வண்டேதவம்மரு	497	வலம்புரிபொறித்த	66	வாடாதமாலை	740
வண்ணத்திங்	465		176	வாண்மதர்மழை	705
வண்ணத்துகி	758	வலியுடைக்கைக	23	வாண்மின்னுவண்	268
வண்ணப்பூமாலை	552	வலைப்படுமானெ	133	வாண்முகத்தலர்ந்த	147
வண்ணமாமலர்	794	வலையுவர்முன்	744	வாணிகமொன்றுந்	237
வண்ணவார்சிலை	272	வழங்குதாரவன்	721	வாணுதற்பட்ட	374
வண்ணவொண்	294		264	வாமான்றின்	480
வணக்கருஞ்சிலை	531	வழிவர்ல்வருத்	481	வாய்ச்சிவாயுறுத்	818
வணக்கருந்தாலை	187	வழிவளர்மயிலஞ்	602	வாய்ந்தவிம்மாதர்	593
வணங்குநோன்	389	ழுவின்மாந்த	694	வாய்ப்படுங்கேடு	844
வந்தவரவெண்ணை	587	வழைச்சுறுசாடி	473	வாயழுயிர்க்கு	848
வந்தவனையாரு	546	வள்ளநீரமங்கை	262	வாயிற்றோரணங்	872
வந்துதரன்கூறிய	258	வள்ளலவாச	433	வார்குழைவில்லிட	72
வந்துதேன்மயங்கி	884		17	வார்சிலைவழிப்	427
வம்பலர்கோதை	377	வள்ளுரன்வல்ல	379	வார்செலச்செல்ல	147
வம்பவிழ்கோ	339	வள்ெ	420	வார்தருதடங்	96

செய்யுள்.	பக்கம்.
வார்தளிர்தனை	400
வார்ந்திலங்கெ	430
வார்ந்துதேன்றுளி	533
வார்பிணிமுரச	685
வார்பொன்முடி	544
வார்மதத்துளி	633
வார்மீதாடி	681
வார்முயங்கு	550
	840
வாரம்பட்டு	270
வாருடித்தலம்	572
வாருலாமுலை	494
வாலாக்கெறிந்த	203
வாலரிகழுவிய	254
வாவிப்புண்ணடை	514
வாழ்கநின்கழலடி	308
வாழ்வதோருபா	348
வாழியரிறைவ	336
வாழைமலிய	691
வாள்கடைந்	102
வாள்களாலே	680
வாள்வாயுமின்றி	142
வாளர்ந்துடைத்	144
வாளார்மதிமு	573
வாளியம்பன	476
வாளிரண்டுமாறு	580
வாளிழுக்குற்ற	326
வாளினுன்மிடை	496
வாளும்வேலு	398
வாளுழலுபாய்	365
வாளுறைகெடுங்	110
வாளொடுவயவரீ	290
	801
	23
வான்சுவையமிர்த	118
வான்மலர்நுரை	701
வான்றருவளத்த	185
வானக்கிரின்று	543
வானத்தின்வழுக்கி	122
வானமீனினரும்பி	224
வானமுறநீண்ட	158
வானரமுகள	350

செய்யுள்.	பக்கம்.
வானவர்மகளிர்	785
வானவர்மலர்	874
வானுர்கமழ்	599
வான்னைடையொரு	639
வானின்வழங்கும்	417
வானுறைவெள்ளி	125
வானுறைதெய்வமலர்	898
வி.	
சயன	492
விசும்பிவர்மேகம்	164
விசையையென்று	530
விஞ்சைகள்வல்லே	164
விஞ்சையர்வீர	385
விஞ்சையர்வெம்	639
விட்டழல்சிந்தி	662
விடாக்களிவண்டு	279
	216
	645
விடுபொறியர	539
விடைசூழேற்றின்	319
-யுடை	539
டலை	624
	479
யர	796
	567
த்துளர்	146
விண்ணகம்வணங்க	168
யப	225
சல்	619
	896
விண்ணீற்றிங்கள்	275
விண்ணின்மேன்	904
விண்ணினேடமிர்	78
விண்ணுமண்ணு	347
விண்ணோர்மடமகள்	857
பாற்சுடர்	751
	30
பன	392
விண்விளக்குவபோ	692
விதையத்தார்	622
விம்மகிற்புகையின்	771

செய்யுள்.	பக்கம்.
மை	100
	399
	713
விரிந்தவான்பூத்	695
விரிமாமணிமாலை	70
	682
சய்த	507
விருந்தாயினையெறி	654
விரும்புபொற்றட்டி	829
	412
	696
	600
வில்லின்மாக்கொன்	797
	29
விலங்காரம்பொருத	703
	212
	350
பகாந்தல்குல்	118
விலைவரம்பறிதலில்	188
விழுக்கலஞ்சொரிய	41
விழுக்கொடுவெ	464
	712
	450
விழுமணிமாசு	551
விள்ளாவியனெடும்	550
விளக்கழலுறுத்த	174
விளங்கிளைஞலக	172
விளங்குபாற்கட	618
வண	690
	385
	711
விளங்கொளிவிசும்ப	873
விளங்கொளிவிசும்ப	886
விளகபொலிக	83
விற்படைவிலக்குவ	177
விற்பழுத்தமிழ்ந்த	136
விற்பொறிகள்	37
	635
ான்	640
விற்றிறனம்பி	482
	524
சய்	412

செய்யுள்.	பக்கம்
விளைப்பெருந்	463
விளையதுவிளைவின்	161
விளையதுவிளைவு	333
விளையமாமாலை	317
விளையுதிர்த்தவர்	873
வீ.	
)ன்பைங்	415
)ன்றுரை	769
	631
வீங்குபாற்கடலு	857
வீங்கோதவண்	431
வீட்டருஞ்சிறை	350
வீட்டிடங்தோ	613
வீட்டினதியற்கை	824
வீடில்பட்டின்ம்	17
ம்தரை	743
	715
ஃவண்டி	421
	440
	675
ிவள	195
ேவலுடம்	243
வீழ்ந்தபந்தின்மே	569
வீழ்ந்தமயில்	529
	458
ரிபபாறை	555
	225
சய	835
	653
வெ.	
ர்க்கட	471
ம...தொ	525
வெஞ்சிலை...வெ	212
வெஞ்சினங்குறை	125
வெஞ்சினவெகு	177
வெஞ்சினவேழ	309
வெண்டுகிர்மாலை	792
வெண்ணரை	584

செய்யுள்.	பக்கம்
வெண்ணிறத்து	422
வெண்ணிறமழை	191
வெண்ணெய்போ	150
வெண்ணெயாயது	798
வெண்மதிநெற்றி	576
வெண்மதியிழந்த	496
	138
ன்ற	801
வெந்தனம்மனம்	331
வெந்திறலாளன்	231
வெந்துருக்குற்ற	803
வெந்தெரிசம்பொ	380
வெம்மைகொண்ட	909
வெருகுவேட்பச்	483
வெருவிமாகர்	683
வெல்களிற்றச்ச	514
வெலற்கருங்குஞ்ச	18
வெவ்வாயோரி	98
வெவ்வினைசெய்யு	800
வசுண்	124
வெள்ளணியணிந்த	188
வெள்ளிப்போழ்	27
வெள்ளியாணைமென்	50
ம்	229
வெள்ளிலோத்	776
வெள்ளிவெண்மலை	496
வெள்ளிவேதண்ட	170
வெள்ளருவமாலை	717
வெள்ளெயிற்றரவு	841
வெள்ளைமைகல	728
வெளிற்றுடற்குரு	247
வெற்றிவேன்மணி	176
வெறிமாலைகள்	447
வென்றவனகலம்	192
வென்றிநாங்கோடு	136
வென்றியாக்கலு	560
வே.	
வேகயாணைமீளி	48

செய்யுள்.	பக்கம்.
வேட்கைமை	790
வேட்கையூர்தர	478
வேட்டனபெருமை	810
வேண்டியதெம	500
வேண்டுவனம்பி	124
வேந்தனல்விடுக்	415
வேந்திரியக்கணை	518
வேந்துகாயினும்	390
மாறு	327
	487
வேய்ந்தவெண்	829
வேய்நிறக்கரும்	626
வேயேதிரண்மென்	199
வேரிமாறலங்கன்	733
வேரியின்மெழுக்	45
வேலின்மன்னரை	80
வேலுடைத்தடக்	491
வேலுவாய்மணி	879
வேழமும்மதத்	177
வேழவெண்கோ	246
வெழவெண்டா	57
ண்டி	284
ப்கண்	807
வேற்றுவரில்லா	454
வேற்றைவந்த	563
வேன்மிடைந்த	88
வேனில்வாய்க்	772
வேனில்வாய்ப்பட்ட	689
	778
	538
வேனெடுங்கண்	568
வை.	
வைகிற்றெம்மனை	109
வைத்தபந்தெ	51
வையகமூடைய	121
வையகமூன்றும்	276
வையமூன்றுமூட	876

செய்யுளகாதி மூற்றிற்று.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகாரா

எண் - பக்க எண்.

அ, அசைச்சொல், 156, 163, 166
உலகறிபொருள்மேலது, சுட்டு 71, 72.
அஃகம் - முறைமை, 605.
அஃகிய மதுகை-குறைந்த வலி, 95.
அஃசே, 549.
அஃதோ, 677.
அஃறிணையால் விசேடிக்கப்பெற்ற உயர்திணைச்சொல் அஃறிணை வினைகொண்டுமுடிதல், 18.
அஃறிணையை உயர்திணையாற்கூறு அக்காரடலை, 282. [தல், 271, 829.
அக்காரை - உக்காரையெனவழங்கும் ஒருவகைச்சிற்றுண்டி, 282.
அக்கினிசித்தர், 284.
அகங்கை புறங்கை ஆறற்போலும், அகச்சுவை, 206. [99.
அகத்தியம், 1.
அகத்தியர், 206.
அகநிலைக்கொச்சம், 725.
அகப்பரிவாரமகளிர் (அகச்சுற்றம்) ஐஞ்ஞூற்றுவர், 92.
அகப்பாட்டு, 26, 509.
அகப்பூ - இதயகமலம், 487.
அகப்பொருள், 329.
அகம் - அகநானூறு, 6, 835; ஆகம், 736; மருதம், 473, 608.
அகமடைதிறந்த கடலபோல, 621.
அகமார்க்கம், 206.
அகவீற்றுப்பலவறிசொல், 26.
அகல், 709.
அகல்வு - அகற்சி, 114. [667.
அகவிதழும் அல்லியும் வேறு வேறு, அகழி, 36, 372, 425.
அகற்றுவான் - விரியச்செய்தற்கு, அகில், 606, 634. [810.
அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம், அகில்தவழும்பூவணை, 74, 485. [244.
அகில்வயிறார்ந்தகோதை, 95.
அகிலார்துகில், 12.
அகிற்குடம், 691.
அகிற்கூட்டு, 167, 399.
அகிற்சேக்கை, 772.
அகிற்புகை, 110, 167, 209, 399.
அகிற்புகையமளி, 576.
அகிற்புகையாவி, 793.
அகிற்றேய்வை, 586.
அகை - கூறுபாடு, 779. [801.
அகையாது - தாழாமல், 406.
அகையேல்-வருந்தாதேகொள், 447.
அங்கநூல் - அங்காகமம், (ஜை) 764.
அங்கலுழ்மேனியாய், 577.
அங்காகமமுதலியமூன்று, (ஜை) 371.
அங்காமினி - ஆகாசகாமினியென்னும் வித்தை, 501.
அங்குராார்ப்பணம் - தானியமுளைகளைப் பாலிகைகளில் இடுவதொருசடங்கு; (அங்குரம் - முளை; அர்ப்பணம் - இடுதல்) 682.
அங்கைசேர் முன்கை, 397.
அங்கைபோல்வயிறு, 57.
அங்கையென்கண்களாக, 509.
அச்சணங்குவேலோய், 804.
அச்சணந்தி - சீவகனுடைய ஆசிரியன், 129, 783.
அச்சு - வலி, 804. [
அச்சுதந்தெளித்தல்-அறுகும் அரிசியுமிடல், 696, 700, 718.
அச்சுறுகொழுந்தொடர் - யானைவேகத்தை அடக்குவதொருகருவி, 536.
அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த, (வி) 9.
அச்மாரோபணம் - விவாகச்சடங்கினுள் ஒன்று; மணப்பெண்ணின் காலைக் கல்லில் ஏற்றுதல், (அச்மா - கல்) 710.

அசக்குதரிசனுவரணீயம், (ஜை) 895.
அசதியாடல்-பரிகாசம்செய்தல், 545, 577.
அசலகீர்த்தி - கஜகமாலையின் சகோதாருள் ஒருவன், 492.
அசலன் - சச்சந்தனுடையசேருபதி; புத்திசேனன்பிதா; இப்பெயருள்ள வீரனொருவன் காதம்பரியிற் புகழப்பட்டுள்ளான், 492, 523.
அசனிவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானை, 295, 622, 668.
அசாரவாசி - வாயில்காப்பவன்; இஃது ஆசாரவாசியெனவும்வழங்கும், [134.
அசி - அரிசி, (வி) 254.
அசிப்ப - சிரிப்பன, 202.
அசுணமா - இசையறிவதொருவிலங்
அசுபபரிணமம், (ஜை) 892. [கு, 413.
அசுபம், (ஜை) 893.
அசும்பிவர்சாரல், 164.
அசும்பு-ஊற்று, நீர்ப்பொசிவு, 88, 152, 156, 164, 167.
அசும்புசேர்களிறு, 896.
அசும்புசோரழுகல் - மதம், 852.
அசும்புதேனலங்கல் 190.
அசும்புபொன்வரை, 167.
அசும்பும், 888.
அசும்புவீழ்தல், 366.
அசுரத்தின்பாற்படுங்கைக்கிளை, 302.
அசை, அசைச்சொல்: (அ, அம், இ, இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், குரைய, மற்று, மா, வாழி முதலன.) 13, 18, 25, 32, 33, 54, 85, 89, 144, 160, 162, 166, 170, 184, 186, 193, 217, 243, 249, 258, 276, 279, 289, 317, 345, 352, 360, 376, 394, 395, 410, 424, 454, 458, 469, 502, 508, 510, 516, 518, 519, 525, 532, 537, 538, 542, 548, 557, 558, 647, 661, 665, 666, 668, 688, 690, 706, 758, 790, 803, 826, 842, 848, 857, 859, 875.
அசைதல் - தங்கல், 781.
அசைந்த - இளைத்த, 213.
அசைந்தசாயல், 361.
அசைவிலாப்புரவி, 65.
அசைவின்கட்பாடஞ்செய்தல், 215.
அசைவு - வருத்தம், 355.
அசைவென்னும்மெய்ப்பாடு, 805.
அசோகமரம் மாலையால் அலங்கரிக்கப் படுதல், 419.
அசோகினீழல், (ஜை) 121, 612.
அசோதரன் - பவணமாதேவன்புத்திரன்; சீவகனுகவந்தவன் இவனே, 327, 828. [472.
அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான்,
அஞ்சல் - அஞ்சாதேகொள், 340.
அஞ்சனக்கோலிலைற்றூகம், 552.
அஞ்சனத்தொடு மையணிமின், 405.
அஞ்சனம், 478, 681.
அஞ்சனமணிங்தயானை, 702.
அஞ்சனமாநதி - சித்திரகூடமலையிலிருந்து பெருகுவதோராறு, (ஜை) 357.
அஞ்சனமெழுதப்பட்டயானை, 645.
அஞ்சனவரை, 553.
அஞ்சிலோதி, 46, 212, 743.
அஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கு, 720.
அட்டமங்கலம் - அஷ்டமங்கலம், 148, 192, 696, 700, 716.
அட்டரக்கு-அட்டஅரக்கு, (வி) 146.
அட்டுங்தார், 40.
அட்டுங்தேன், 743.
அட்டுங்தேனணிங்தமாலை, 730.
அட்டுங்தேனலங்கல், 276.
அட்டுநீருருவிக்குன்றம், 849.
அட்டும் - வடியும், 40, 810.
அட்டொளியரத்தம், 36.
அடங்கிடுமின் ஓட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டும், 758.
அடகுரீஇ, 758. [824.
அடங்கலர் - பொறிகளைவாட்டாதார்,
அடர் - இதழ், தகடு, 59, 108.
அடர்பொற்பைம்பூணாகு, 100.
அடாக்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடுபண்ணுதகளிப்பையுடையவர், 279.

அடிக்கடி ஆயிரம்பொன்சொரிதல், அடிக்கலமாற்ற, 591, 593. [38.
அடிக்குழல் - அடிச்சேரி, 746.
அடிக்கெய்துகேன் : கு, உருபுமயக்கம், 500.
அடிகட்கு அடிகளருள்இற்று, 831.
அடிகள், (பெண்) 523, 556, 557, 558, 559, 563, 756, 761, 765.
அடிகள்கண்டருளிச்செய்க, 545.
அடிகள்சொல்லுமின், 511.
அடிகள்வாழி: வாழி, அசை, 875.
அடிகள்வேண்டா, 608.
அடிகளுக்கு-உமக்கு, (பெண்) 522.
அடிகளுமுளரோ, (பெண்) 549.
அடிகளைச்செவ்வியறி, (பெண்) 556.
அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லிரானீர், 510. [151, 547.
அடிச்சி-குற்றேவல்செய்பவள், 150,
அடிச்செருப்பாவதல்லால், 316.
அடிச்சேரி, 747.
அடிசில், 553.
அடிசில்கைதொட்டு, 531.
அடிசில்வைகல் - அடிசிற்சாலை, 29.
அடிசிலேந்த, 510.
அடிசிற்சாலை, 29.

ம் - உ

விடப்பட்ட இறையிலிநிலம், 743.
அடிசிற்றளி - மடைப்பள்ளி, 743.
அடித்தியார் - தலைவியார், 594.
அடி தைவர, 109.
அடிநிலம், 695.
அடிநிழற்றருக, 326.
அடிப்பட்டவழக்கு, 778.
அடிப்பட்டு, 7, 68.
அடிப்பணி-அடிமைப்பணி, (வி)172; தாழ்ந்துஏவல்செய்தல், 316, 395.
அடிபிழைப்பதன்று, 171.
அடிமலர்த்தாமரை, 304.
அடிமனை - சுற்றுச்சுவர், 256.
அடிமுடி (பாதாதிகேசம்) அச்சுதம் தெளித்து, 718.
அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகம் எழுதல், 705.
அடியீடேத்த-அடியிடுதலை(அடிவைத்தலை)ப்புகழ, 684, 707.
அடியொட்டி - ஒருகருவி, 802.
அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம், 545, 746.
அடுக்கியதிசைச்சொல்லாகிய விலாவணை, 527. [708, 814.
அடுக்கு, 52, 194, 527, 548, 691,
அடுகதிரயிலொளி, 645.
அடுத்ததுகாட்டும்பளிக்கு, 63. [685.
அடுத்திரண்டுபவனி அரசர்க்கு ஆகா,
அடுத்துவரலுவமை, 39, 305.
அடுநாவு, 358.
அடுநறு, 35.
அடை, 24, 27, 28, 39, 53, 55, 57, 75, 220, 254, 268, 403, 633, 720, 733, 746, 840.
அடைச்சி - செருகி, 412; சேர்த்து, 300; புதைத்து, 316.
அடைசின - சேர்த்த, 251.

யது - அடைக்குந்தன்மையது ; காலமயக்கம், 32, 621.
அடைந்துவந்தவர், 24.
அடைப்பை-வெற்றிலைப்பை, 387.
அடையாளப்பூ, 68. [30.
அண்ணலங்கடிகர்: அம், சாரியை,
அண்ணலங்குமரன்: அம், அசை, 665.
அண்ணலம்புள் -அரசஅன்னம், 552.
அண்ணலும்: உம், சிறப்பு, 78.
அண்ணறோர்பறவையென்பார், 244.
அண்ணாந்து, 758. [782.
அண்ணாவுரிஞ்சி - உள்நாவைஉரிஞ்சி,
அண்பல்நீருறமிர்தம்-புளிங்கறி, 282.
அண்மைவிளி, 440.
அணங்கருஞ்சாரம், 643.
அணங்கிற்கணங்கு, 54.
அணங்கு - தெய்வத்தன்மை, தெய்வம், 53, 57, 111, 432, 704.
அணங்குகாள், 389.
அணங்குநண்டுகில் - இழைதெரியாமல்வருந்துதற்குக்காரணமாகிய நுண்ணிய ஆடை, 109.

அணல் - கழுத்து, 389, 678; கீழ் அணலூன்றி, 595. [வாய், 93.
அணன்மாநாகம், 93.
அணி, உவமவுருபு, 72, 392, 739.
அணிக்கந்தன்னவன், 398.
அணிகம் = அணி-ஆபரணம், ஊர்தி; (திரிபு) 814, 905.
அணிகலத்து ஆயுதம் ஒடுங்கும், 551.
அணிகலப்பேழை, 264.
அணிகிளர்வலமருப்பு, 702. [133.
ரிகேட்க -
ரணம் -
அணித்தகையுடம்பு, 351. [ணம், 42.
அணிநலவமிழ்தம், 577.
அணில், 112.
அணிற்காயிலவு, 497.
பட்டமதிமுகம், 55.
அத்தகவடைந்தாள், 588.
அத்தம் - அத்தகிரி, (வி) 10, 355, 507, 588, 640.
அத்தம்பெருமான்: அ, உலகறிபொருண்மேலது, 71.
அத்தலை, 132, 200, 243, 775.
அத்தவாளம் - மேற்போர்வை, 145.
அத்திகாயம் ஐந்து, (ஜை) 815.
அத்தினபுரம், 157, 633.
அத்தி - சிவப்பு, 539; துவர், 698.
அத்துணைடையர் - இடையர், 539.
அதகங்கண்டவிடம், (அகதம். வட)
அதட்டம்-கீழ்வாய்ப்பல், 382. [127.
அதனிற்காட்டிடல், 173.
அதிகரித்தல், 117.
அதிங்கத்தின்கவளம் -
ன் குளகு, 232.
திசயங்கள் மூன்று - ஸஹஜாதிசய முதலியன, (ஜை) 815.
மிகப்பண்ணல், 232.
அதிர்வு, 221, 826.
அதிரிக்கிண்கிணி, 614.
அதிலோபமாந்தர் புகழேபோல் தோன்றுமற்புகைகள் மறைந்தன, 864.
அதிவாசம் - ஒருசடங்கு, 682.
அதிதகதமான பரிஞானம், (ஜை) 895.
அதிதாவத்தை - அருகந்தாவத்தை யென்றுவழங்கும், (ஜை) 454, 903.
அதுக்கல்-அடித்தல், 133, 235, 284, 332.
அதும் - அதிவும், (வி) 159. [774.
அதோ,
அதோர்தவறு, 907.
அந்தணச்சாதிப்பாம்பு, 382.
அந்தணர்களின் இறையிலிநிலம், 686.
அந்தணர்தொழில் திருப்தியடைதல், அந்தணர்முதலிற்கூறல், 342. [126.
அந்தணவீரர், 203.
அந்தணன் - பிரமதேவன், 116.
அநகப்புரம், 853.
அநத்தப்போதிகை - யானையின் பின் னங்காற்சங்கிலி, 534. [(ஜை) 375.
அநாகுமரன் - தேவரிலொருசாதி,
அநாதத்திவர்ந்த - பறந்தன, 532.
அநாதத்து அறுவை வைப்பார், 380.
அநாரம்பு - விசும்பாகிய அநாரம்; நடுவாகிய விசும்புமாம், 255.
அநாரவோசை(இசைச்குற்றம்) 227.
அந்தி: 100. [522, 525.
அந்தில் : அசை, அந்தகரில், 503,
அந்தோ-இரக்கக்குறிப்பு, 313, 528.
அந்லாய், 332.
அந்றுவயம், 273.
அநங்கமாதிலகன், 581. [213, 745.
அநங்கமாலை - ஒருநாடகப்பாத்தை, 463, 467. [(ஜை) 207.
அநங்கன் - அரூபியாகியவலித்தன்,
அநங்கன் நாணப்பாடினன், 225.
அநந்தசதுட்டயம்- அநந்தஞானமுதலியன, (ஜை) 825, 896, 899.
அநந்தசுகம் - எண்குணங்களுள் ஒன்று, (ஜை) 86.
அநந்தானுபந்திமாயை, (ஜை) 892.
அநந்தானுபந்திமானம், (ஜை) 892.
அநந்தானுபந்திலோபம், (ஜை) 892.
அநுகரணம் - ஒன்றைப்போலே ஒலித்தல் செய்வது, 92.
அப்பணை - அம்புஅணை, 660, 721.

அப்பணையிலே இடங்
கழற்காயுவமை, 660. [893.
அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், (ஜை)
அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ
என்னுமொலி: பாகர் யானையைத்
தம்வழிநடத்தக்கூறும் ஒலிக்குறிப்
அப்புநிழல், 664. [புக்கள், 535.
அபாகாத்திரம்-யானைக்கால்கள்;பின்
கால்மூன்காலென்பாருமுளர்,247,
அபவேட்டிதம், (பர) 374. [624.
அபிடேகாங்கக்குடை, 684.
அபிமந்திரித்த -மந்திரங்களை உருவே
ற்றிப் பிரதிஷ்டைசெய்த, 696.
அபிமன்னுவின்போர், 91.
அம், அசை, 162, 164.[இடம், 614.
அடபலம் - பலரும்கூத்துக்காணும்
அம்பழநீண்டவாட்கண், 339.
அம்பி - கப்பல், 178.
அம்பிணைறை, 599.
அம்பிணையவர், 193. [674.
அம்பு-உலகம்(ஆகுபெயர்);வளையல்,
அம்பு பின்முன்னவீழ்தல், 542.
அம்புபெய்தாணியொத்தான், 660.
அம்புபோலேபோய், 579.
அம்புவீழ்ந்தென வாய்மொழி வீழ்ந்த
அம்புவீழெல்லை, 469. [து, 840.
அம்பைத் தம் விசையால் விலக்குவன
குதிரைகள், 177, 216, 518,
626, 644.
அம்மலரனிச்சம், 185. [235.
அம்மனேயோ - அம்மேயோ, 230,
அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்
அம்மி, 710. [குறிப்பு, 759.
அம்மி மிதந்து சுரைஆழ்தல், 157.
அம்மென் அமளி, 387.
அம்மென்மாலை, 300.
அம்மேயோ, 378.
அம்மை - அழகு, 683.
அமைதி, 909.
அமர்ந்து - பொருந்தி, 375.
அமர்மலைந்து - போரைஏறிட்டுக்கொ
அமராபதி, 675, 693. [ண்டு, 239.
அமராவதி, 166.
அமாவதித்தெரு, 828.
அமரிகையாறு - ஏமாங்கதநாட்டிற்கு
யிலுள்ளநதி, (ஜை) 106.
அமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளி, 500.
அமளியஞ்சேக்கை, 565.
அமிர்தம் - இனிமை, 110; உணவு,
353, 507, 819; தேவாமிர்தம்,
மன்னுள், 85. [7, 85.
அமிர்தன்னசாயல், 7.
அமிர்து-அமிர்தம், 72;பஞ்சநமஸ்கா
ரமந்திரம், (ஜை) 9; பொருள்கள்,
613.
அமிர்துயிர்க்கும் அகிற்புகை, 778.
அமிர்துறழ்கீதம், 565.
அமிழ்துறழ்ஞாற்றம், 460.
அமுக்கி, 635.
அமுதம் - ஆகமம், (ஜை) 763;
இனிமை, 595; உணவு, 309.
அமுதுபுளித்தாங்கு, 585.
அமைக, 480.
அமைத்து - பொறுத்து, 823.
அமைதல் - தங்குதல், 297.
அமைதி - நிறைவு, 30.
அமைந்த - இல்லாத, 39.
அமைந்தது - முடிந்தது, 397.
அமோகம் - இலக்குத்தப்பாமை,
மழுங்கலின்மை, 482.
அமோகமாவாசான் - துரோணாசாரி
யன், 482.
அயணம் - அயனம், (பா) 261.
அயா - வருத்தம், 532.
அயா உயிர்த்த, 855.
அயா உயிர்த்தது, 184, 612.
அயிலாற்பொருதலை, 626.
அயோத்தியரசன், 188.
ஆர - அரவு, (வி) 451.
அரக்காம்பல், 578.
அரக்கார்செம்பஞ்சியணை, 56.
அரக்கி - அழுக்கி, 732.
அரக்குண்செம்பஞ்சி, 57.
அரக்குண்தாமரை, 405. [768.
அரக்குநீர் - இங்குலிகங்கரைத்தநீர்,

அரக்குநீரெறியப்பட்டஅஞ்சனக்குன்றம், 216. [கண்யானை, 861.
அரக்குவட்டமூத்திவைத்தனைய செங்அரக்கெறிகுவளைவாட்கண், 175.
அரங்கக்கூத்திகள், 457.
அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 614.
அரங்கி - தைத்து, 93.
அரங்கின் இலக்கணம், 206.
அரங்கு புல்லென்னப்போகி, 729.
அரசச்சாதிப்பாம்பு, 382.
அரசமூல்லை - அரசனுடைய இயல்பின் மிகுதி, 171.
அரசர்க்குச் சிறந்த நான்கு, 130.
அரசர் காய்வனவற்றை உவமை கூறுமிடத்துங்கூறார், 80.
அரசர் செங்கழுநீர்மலரைக் கையிற் பிடித்திருத்தல்மரபு, 134.
அரசர் பண்டைக்காலத்தில் தமது ஆணையாற்கொணர்ந்த மரங்கள், அரசவன்னம், 412. [500.
அரசவாழ்க்கை, 413.
அரசன் செங்களம்சிறந்தது, 88.
அரசன், தன்பெயரிஞற் பறையறைவித்தல், 94. [865.
அரசாட்சியிலும்தவமேசிறந்தது,
அரசுவா - இராசயானை, 645, 861.
அரசுவாவின் மதமணம், 183, 897.
அரட்டன் - குறும்பன், 364.
அரண்கடிந்தஅம்பு, 342.
அரணபாதம் - ஜினுலயமுள்ள ஒரு மலை, (ஜை) 353, 369.
அரணம்வீசினர் - கவசத்தை அணிந்தார், 239, 539.
அரத்தகம்-அலத்தகம், (திரிபு)708.
அரத்தம்போலுந்துகில், 521.
அரந் தினைப்பிறந்தபைம்பொன்-தேம அரந் தடைத்தவேல்,144. [ல்,442.
அரம், 108.
அரம்பு - குறும்பு, 790.
அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க,
அரவம் - ஒலி, 695, 728. [812.
அரவவெஞ்சிலை, 666. [539, 626.
அரவின்ஏற்றமேபோலுஞ்சிலை, அரவுகான்றிட்ட மணி, 47. [483.
அரவு பைத்து ஆவித்தன்ன காந்தள், அரவுரித்ததோலனையமேனி, 584.
அரவுவெகுண்டன்ன, 547.
அரற்றி, 118. [96, 124.
அரற்று - யாதுசெய்வேனென்றல், அரா. விகாரம், 451.
அரி - அரிசி, (வி)254; இரேகை,55; ஐம்மை, 45; பரல், 58, 143.
அரிகயிறு - பிடித்த கையை அரியும் கயிறு, 37.
அரிச்சந்தன் - கட்டியங்காரனுடைய அரிசி, 43, 254. [அமைச்சன், 664.
அரிசிப்பண்டி, 252.
அரிசிப்புல் - மத்தங்காய்ப்புல், 19.
அரிஞ்சயன் - விசையையின்பாட்டன், 65, 417.
அரித்தசும்பொழுகுகுன்றம், 540.
அரித்தல் - கலைதல், மேய்தல், 518.
அரிதாக - அரியராக, 310.
அரிதினின்ஏறி, 634.
அரிந்து - அற்று, 43.
அரிப்பறை, 604, 777. [ன்,699.
அரிபெய்கண்ணியர்க்கருங்கணையினஅரிபொன் - ஐதாகியபொன், 690.
அரிமானேற்றை, 135.
அருகசரணம் - அருகனைவணங்கல்;

று, (ஜை) 4. [(ஜை)454, 903.
அருகந்தாவத்தை - அதிதாவஸ்தை;
அருகன் - ஜினன்; பூஜ்யன்; இந்து அடியார்க்குநல்லார்கருத்து, 4.
அருகன் முகத்திற்குச் சூரியன்,873.
அருகனது இறைமைச்சிறப்பு, 290.
அருகனிருத்தல், 814.
அருங்கலக்கொடியன்னவன், 405.
அருங்கலப்பேழை, 174.
அருங்கலப்பொடி, 695.
அருங்கலவெறுக்கை, 168.
அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம், 849.
அருச்சுனன், 143, 145. [
அருஞ்சுரத்தின்மரம், 4.
அருந்ததி, 104.

அருந்ததிக்கற்பினுள், 506.
அருந்ததிகாட்டல், 711.
அருந்ததிமீன் வாழ்நாளற்றவர்க்குத் தோற்றாது, 621.
அருந்தியகற்றிய ஆசில்கற்பு, 104.
அருந்தவக்கிழமைபோல இறுதல்வல் அறுதல், 638.
அருந்தவக்கொழிக்குழாம் - ஆரியாங் கனைகளின்கூட்டம், (ஐ) 761.
அருந்தவர், 552.
அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான், 545.
அருநகை, 633.
அருநவை, 335.
அரும்புமிலையுமயக்கி ஆய்ந்த முல்லைச்சூட்டு, 702. [ங்கி, 730.
அரும்பொருணீதிகேளா அரசனிற்சுரு
அருவாய்ப்போதல் - உருவமின்றிப் போதல், (ஐ) 877.
அருவி - ஒழுங்கு, நீரோட்டம், 92, 134, 226, 357, 418, 471, 489.
அருவி தகிற்கொழி போல்வது, 16, 134.
அருவிநீர் மருப்பினிறெறியக் களிறு விளையாடல், 611.
அருவிமலர், 740.
அருவி முத்தாரம்போல்வது, 16.
அருவி முழவிற்றதும்பின, 16, 458, 630.
அருவி யானைமுகபடாத்திற்கு, 674.
அருவியின்வெரீஇயமஞ்ஞைஓடல், [540.
அருவியைவனம், 458.
அருள்கள்பல, 833.
அருள்நோக்கு, 573.
அருளிச்செயல், 691.
அருளிற்று, 577.
அருளுக - திருவுளம்பற்று, 377.
அரை - அரைசு, (வி) 701. [696.
அரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டுவேழம்,
அரைத்தலத்தகம் - அரைத்த அலத்தகம், (வி) 470.
அரைவிளைகலைநல்லார், 701.
அல்லதிலும்: இல், ஏழுனுருபு, 477.
அல்லல்வெவ்வினை - பாவம், 12.
அல்லன நினைத்தல் செல்லார், 668.
அல்லாந்து - அலமந்து, 859, 860.
அல்லாப்ப - அலமருவன, 860.
அல்லாப்புற்று, 875.
அல்லி - அல்லிக்காயிலுள்ள அரிசி, பூவின்உள்ளிதழ், 54, 112, 185, 420, 775.
அல்லிசேரணங்கு - திருமகள், 54.
அல்லித்தண்டுனூல், 834.
அல்லியரும்பதம்-அல்லியரிசியாலாகிய உணவு, 752.
அல்லியுட்பாவையன்னாள் - திருமகள் போல்வாள், 441.

யையும்புல்லரிசியையுமுண்டு,422.
அல்லீற்றுவியங்கோள், 104, 199,
அலகம்பு - இலையம்பு, 477. [607.
அலகு-இலைவடிவம், வீட்டினுறுப்பு, 182, 256.
அலகையில்லாக்குணக்கடலே (அருகனே), 370, 877.
அலகையுடையவேல், 640.
அலங்கல் - நெற்றிமாலை, 110.
அலங்கல் தாதவிழ்ந்து சோர, 618.
அலங்கலந்தாதவிழ்ந்த, 179.
அலங்கற்றெண்ணீர் - தளங்குகிற தெண்ணீர், 160.
அலங்கன்மாலை, 280, 532.
அலங்காரம் - ஒருநூல்; நாவிதர்க்கு உரியது, 718. [தொழி, 702.
அலங்காரமாலை - இலக்கணையின்
அலத்தகக்கொழுங்களி, 566.
அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 705.
அலபலசெய்துகொல்வான், 340.
அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு,372.
அலரிவாய் கமழக்கூறினன், 474.
அலவன் - நண்டு, 163.
அலவனுடல்-நண்டுவிளையாடல், 282.
அலறுஞ்சிறுசங்கு, 636.
அலைத்தர - அலைய, 216, 331, 332.
லாகம் - பார்க்கப்படாத இடம், 895.

அவ்வண்ணலும்: உம், சிறப்பு, 78.
அவ்வரிவையிற்காட்டில், 187.
அவ்வருகுபட்டு, 739.
அவ்வளையவிராழி - அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரம், 702.
அவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கி, 781.
அவ்விருந்தாள் -அவ்விடத்திருந்தாள், 313. [யாதகாமன், 320.
அவ்வேனிலான் - நுதல்விழிக்கு அழி
அவ்வை - தாய், 315.
அவ்வையோவென்று - அம்மையோ வென்று, 377. [வனுவான், 631.
அவட்குப் பாலான்- அவளுக்குக்கண அவண்விளங்கப்புக்கேன், 515.
அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள், 827. [வு, (ஜை) 288, 347.
அவதிஞானம்-மூற்பிறப்பையறியுமறி
அவதிஞானுவரணீயம், (ஜை) 895.
அவதிதரிசனுவரணீயம், (ஜை) 895.
அவந்திமன்னன், 188, 633.
அவரகாத்திரம்-யானையின்கால், 247,
அவரைக்காய், 458. [624.
அவலநீரழுந்தல், 330.
அவலம் - வருத்தம், 68, 85, 96, 124, 197.
அவலிக்கின்ற, 464, 607.
அவலிடிப்பவர், 27.
அவலித்து - வருந்தி, 86,162, 277.
அவலியா, 100. [755.
அவாயாங்கு - அவாவியதுபோல்,
அவாவெனுமுடைகடல், 278.
அவி - ஹவிஸ், 470.
அவிநயம், 206.
அவிழ்ந்தமார்பு - அவிழ்தற்குக்கா ரணமான மார்பு, 178.
அவைப்பரிசாரம் - சபையைவணங் கல்; விநயப்பிரசாரமென்றும், ஸபாஸ்தவமென்றும் கூறுவர் வட நூலார், 198, 199.
அவையடக்கம், 5.
அவையம், 736.
அழல் - விடம்,53, 119, 230, 231, 384, 678, 861.
அழல்செய்தடத்தண்மலர்ந்த அலங் கன்மாலை-பொன்னரிமாலை, 280.
அழல் புற்கானத்தை மேய்தல்,658.
அழலம்பு, 649, 663, 667.
அழலம்பூநறவு - தீம்பூவாலாக்கின நறவு, 285.
அழலம்பெய்த கண்ணுதல், 649.
அழலரவு, 119.
அழலாற்றுவ - வெம்மையைத்தணிப் பன, 44, 167.
அழலுறுவெண்ணெய், 128.
அழலுக்திடைமருவி, 420.
அழற்குட்டம் - தீத்திரள், 324.
அழற்பருதிமேற்பருதிநிற்றல், 638.
அழன்மிதித்தன்னவருஞ்சுரம், 611.
அழன்று - நெஞ்சழன்று, 87.
அழனகம் - நஞ்சையுடையபாம்பு, அழனுதிவாள், 672. [858.
அழிஞ்சிற்பூ, 483. [வி. 259.
அழிந்தோர்நிறுத்தல் - மெலிந்தோ ரைப்பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அழிமதக்களிறு, 565. [816.
அழிமதம், 41.
அழியும்புனல் - பெருகும்நீர், 357.
அழியும் மது, 743.
அழிவு - வருத்தம், 149.
அழுகுரன்மயங்கி, 761.
அழுகை, 93, 722.
அழுகையென்னுமெய்ப்பாடு, 374.
அழுங்கல்-அழிதல், 77; வருந்துதல், 409.
அழுத்தியகண்-அழுத்திறற்போலுங் கண், 102. [109.
அழுதிட்டவே : ஏ, தேற்றகாரம், அழுதிட்டாள்நெய்யும் பாலுமாகவே, 694.
அழுவபோன்றுமுத்தமுக்க, 772.
அழுவம் - பரப்பு, 160, 670.
அழுவமாரி - பெருமழை,246. [447.
அழேல் - அழுவதுசெய்யாதேகொள்,
அழேற்க - அழாதேகொள்,334,382.
அழைஇ - அழைத்து, 198.

அள் - செறிவு, 188, 357.
அள்ளற்சேறு, 283. [வித்தார், 791.
அள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமம் கனி

அள்ளிலைப்பூணிருள், 379. [613.
அள்ளிலையணிந்தவைவேல், 188.
அள்ளிலைவேல், 397
அள்ரு கயம், 265.
அள்ளூறஅளிந்தகாமம் - றுகருந்தன் மையுறும்படி பழுத்தகாமம், 409.
அளக்குவம்- அறியக்கடவேம், 421.
அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 702.
அளகு - காட்டுக்கோழி, கூகைப்பெடை, 520.
அளந்தனபோகமெல்லாம், 69.
அளந்தனவாழுநாளும், 69.
அளமரலிலாதஇன்பக்கடல், 257.
அளமரு - அலமரு, 21.
அளவழிச்சந்தம்-தனித்தனியே 4 - எழுத்துச்சிறுமையும் 26 - எழுத்துப்பெருமையும்பெற்று எழுத்தளவுஒத்தனவாய்க் குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வருஞ் செய்யுள், 2.
அளவழித்தாண்டகம் - 26 எழுத்து முதலாக எழுத்தளவொத்துக் குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வரும் செய்யுள், 2.
யிறச்சந்தம் - நான்கு எழுத்துச் சிறுமையும் 26 - எழுத்துப்பெருமையும்பெற்று எழுத்தளவும் குருவும்இலகுவும் ஒத்தஅடிகளால் வருஞ்செய்யுள், 2.
அளவியற்றாண்டகம் - 27 எழுத்து முதலாக எழுத்தளவொத்துக் குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருஞ்செய்யுள், 2. [து, 475.
அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்த
அளித்தயில்கின்ற வேந்தன், 63.
அளிது-அளிக்கத்தக்கது, 588, 827.
அளிந்த பழம், 775.
அளிய, 351, 708, 805.
அளியதாம், 855.
அளியமோவெனபெரியமேகாண்: ஓ, இ கழ்ச்சி, 119.
அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 146.
அளியீர் - அளிக்கத்தக்கீர், 230.
அளைச்செறியிரும்புலி, 539. [319.
அற்கச்செய்த - அடையச்செய்த,
அற்பழல் (அன்பு அழல்), 322, 476, 499.
அற்பாகாரிகள் - பத்தினிமங்கையர்,
அற்புத்தனை, 837. [591.
அற்புத்தியழலுள்ளிற்ப, 499.
அற்ற - மாண்ட, 669. [மாலை, 73.
அற்றதொர்கோதை - தங்கியதொரு
அற்றம் - இடைவிடல், 176; குற்றம், 143; பொய், 516.
அற்றமிலமிர்து, 385. [ன்று, 581.
அற்றும் அன்று - அத்தன்மையதும
அற - இறுக, 635.
அறச்சாலை, 98. [ளுள், 602.
அறத்தொடுநின்றாள் - உண்மைகூறி
அறந்தலை நீங்கக்காக்கும் அரசன் யானை, (வஞ்சினம்) 600.
அறப்புறம் - தருமத்தின்பொருட்டு விடப்பட்டுள்ள இறையிலிநிலம்,
அறம் இருவகை, 796. [29.
அறம் கரிது செய்த்து என்பது அறி
அறமேகனைகண், 737. [யார், 758.
அறல்பட்டகொம்பு, 19.
அறல்படப்பிடித்து, 55.
, 888. [472.
யண்ணல் - அருகன், (ஜை)
யமனத்தர் - அறத்தையுடைய மனத்தார், 834. [338.
யான் - அறத்தையுடையவன்,
அறவு - அறுதல், 71.
அறவுரையருவி, 826.
அறனளித்துரைத்தல், (மெய்) 301.
அறுதகற்பு - அருட்கற்பு, 736.
அறுவி - அடித்து, 216.
அறிமோ - அறி; மோ, அசை, 276.
அறியப்படாயாதி - அறியப்படுவாயாக, 370.
அறியாயெனதற்றலை, 639.

அறியுகராவிபோழுமகங்கன், 461.
அறிவர் சிறப்பு, 453, 792, 816.
அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இ
றை பயந்தது, 474.
ரிவன் = ஸ்ரீவர்த்தமானர், 13.
ரிவன் அடி - சமவசரணம்; ஜி
லயம், (ஜை) 13.
அறிவனல்லதங்கார்சரணுகுவார், 478.
அறிவில்லாருடைய சொற்டொருள் வி
ரும்பப்படா, 864.
அறிவுடையார், பிறர் தீங்குசெய்யி
னும் நன்மைசெய்யினும் ஒப்ப
எண்ணுவர், 668.
அறிவெண்ணுமமைச்சன், 75.
அறுகம்புல்லால் தோய்த்து நெய்யை
அணிதல், 152, 697, 701.
அறுகு, 717.
அறுகுவெண்மலராளாயவாசநீர், 700.
அறுசுவை, 63.
அறுசுவைநால்வகையமுதம், 564.
அறுத்தல் - சீரணித்தல், 823.
அறுதல் - தங்கல், 73.
அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 726.
அறுதியிட்டு, 182.
அறுநிலத்தமிர்தம், 63.
அறுபகல் கழிந்த, 203, 559.
அறுபத்துநாலுகலைகள், 204.
அறை, 632.
அறைகென - அறைக எனை,(வி) 184.
அறைத்தொழிலார் - கீழறுக்குந் தொ
ழிலையுடையார், 343.
அறைபோகமைச்சர், 343.
அறைபோயநெஞ்சு - ஓட்டைபோ
னமனம், 196.
அறைமினமென: அம், அசை, 185.
அறையுவோ, 746.
அறையோ-வஞ்சினங்கூறவோ, 724.
அறைவாசல், 712.
அறைவாய்க்கடல், 571.
அன்பரிந்து - அன்பற்று, 869.
அன்பிற்றலைப்பிரிந்தசொல், 85.
அன்பிற்றலைப்பிரியாதசொல், 85.
அன்பினின் அவலித்து, 410.
அன்பெறுதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவ
றிசொல், 79.
அன்பெனப்படும் எரி, 476.
அன்பெனும் அயில்கொள்வாள், 631.
அன்றி - அன்றுக, 136.
அன்னங்கண்படும், 473.
அன்னங்கள், தாமரையிலை அல்லியை
அன்னத்தூவி, 706. [யுண்ணல், 770.
அன்னதானம், 43. [770.
அன்னப்பறவை, 62, 307, 473, 610,
அன்னப்பறவைபோலாராய்தல், 125.
அன்னப்பார்ப்பு, 9, 829.
அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்த தீவினை,
அன்னப்புள், 44. [65.
அன்னம் உறங்கும்வரை, 472.
அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படு
தல், 728. [தோழி, 488.
அனங்கவிலாசினி - கனகமாலையின்
அனந்தர்-உணர்ச்சி, 330; மயக்கம்,
372, 577, 604.
அனன்று - அழன்று, 512.
அனிச்சப்பூ, 108, 186, 706, 853.
அனிச்சப்பூங்கோதை, 230.
அனிச்சமலரும்பொறையாகி, 781.
அனிச்சமலரையும் அன்னத்தூவியை
யும் மிதித்தற்குப்பொறுத பாதம்,
அனிச்சமாலை, 74, 771. [706.
அனுசுருதி, 201.
னுபவிக்குந்துறைகள், 260.
அனுலோமர், 41.
அனேப்பதவமிர்தம், 287.
அனையதனையதாயினர், 218.
அனையதே - அப்படியே, 317.
அனையதொப்ப, 149, 205.
ஆ, இரக்கக்குறிப்பு, 313, 527.
ஆக்க - ஆக்குக, (வி) 510.
ஆக்கச்சொல்வருவித்தல், 19.
ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், 61.
ஆக்கம்பற்றிவந்த மருட்கையென்னு
மெய்ப்பாடு, 721. [லிர், 506.
ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் அடிகளேயல்
ஆக - பொருந்த, 693, 735.

ஆகம் = நெஞ்சு, 394.
ஆகமங்கள் நாற்பத்திரண் [, (ஜை) [815.
ஆகமப்பிரமாணம், 96.
ஆகமமூன்று, (ஜை) 371.
ஆகமவிதி, (ஜை) 762. [501.
ஆகாரசமிதை இரண்டு, 710.
ஆகுபெயர், 5, 7,8,11, 13, 15, 16, 22, 27, 29, 32, 34, 36, 49,52, 58, 68, 71, 86, 88, 90, 100, 102, 108, 127, 165,177, 194, 200, 246, 278, 288,392, 487, 517, 570, 620,752, 777, 792.
ஆகுலப்பூசல், 330.
ஆகுலம், 332.
ஆகுலமையங்கிற்று, 334.
ஆகோட்பறை - பசுக்களைக்கொள் வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அடிக் கும்வாத்தியம், 131.
ஆங்க, 670.
ஆங்கண் - அங்கண், (வி) 457.
ஆங்கவெல்லை, 358.
ஆங்கனைய, 611.
ஆச்சியஸ்தாவி, 710.
ஆசனம் ஒன்பது, 200.
ஆசாரம் - அருவிபெருகும்மலைப்பக் கம், 602 ; ஒழுக்கம், 838.
ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர் ; இவர் சிறந்த வடமொழிப்புலவர் களுள் ஒருவர், 328.
ஆசிரியர் - தொலகாப்பியர், 1.
ஆசினிவருக்கை - ஈரப்பலா, 27.
ஆசு, 658.
ஆசுமன்பிலாத (சிறிதுமன்பிலாத) பெண் கூந்தல் யானைணவல் (வஞ் சினம்), 582.
ஆசெல்தாண் - ஆதீண்டுகுற்றி, 132.
ஆசைப்பட்டாசு வைகும்படி கடி கமழும் மறுகு, 39.

ஆசையிற்செல்லும், 113. [277.
ஆட்கடிந்தொழுகினள், 276.
ஆட்டெலாம், 533.
ஆ-மூன்பு ஆளாத உல கம் ; வீடு, 120.
ஆட்சியைம்பொறியாளன், 384.
ஆட்செற்று, 436.
ஆட்டி - அலைத்து, 789. [ப, 346.
ஆட்டுவாள் - பாராட்டுவாள், 115.
ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணம், 160.
ஆடகச்செம்பொற் பாவை ஏழு, 150.
ஆடகச்செம்பொனணி, 496.
ஆடகப்பொன்வரை, 404.
ஆடகமாற்றுந்தார்-ஆடகத்தார்; வே ற்றுமைத்தெதாகை, 32.
ஆடம்பலம், 614.
ஆடல்மகளிர், 615.
ஆடவர்க்கு உழுவையொப்பாய், 513.
ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கித ழும் பவளமும் உவமை, 897.
ஆடவர் கனைபறித்தல், 211.
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் அழகன், 448.
ஆடி - உலாவி, 673;கண்ணாடி, 700; பூசி, 17.
ஆடியுட்பாவை, 290. [ன், 288.
ஆடுகூத்தரின் ஐயெனத் தோன்றிஞ
ஆடுதல் - பிறத்தல், 278. [434.
[illegible] தம் கரு த்தைக் குறிப்பித்தல், 542.
ஆண்கடன் -ஆண்மக்கள்கடன், 336.
ஆண்கோலமகளிர், 193, 412.
ஆண்டகைக்குரவிர், 124.
ஆண்டகையவிந்தான் - ஆண்தகை மை குறைந்தான், 91.
ஆண் நண்டு பெண் நண்டுக்கு வா ழைப்பழத்தையும் பலாப்பழத்தை யும் கொடுத்தல், 613.
ஆண்மரவாணிலம், 239.
ஆண்யானை, 845.
ஆணமாகிய பட்டு, 691.
ஆணழகு, 654.
ஆணை - நேயம், 303.
ஆணைடைத்தானைமகளிர், 193.

ஆணுப்பைங்கிளி, 303.
ஆணை - மந்திரம், 86; வஞ்சினம், ஆணை ஆணை, (அடுக்கு) 193. [195.
ஆணையிராமின், 174.
ஆணைவேந்து, 326.
ஆத்து - பிணிக்கப்பட்டு, 548.
ஆதபநாமகர்மம், (ஜை) 893.
ஆதரம்பெருகுமன்பு, 61.
ஆதிக்காலத்தந்தணன்மகன், 116.
ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள் நன்னற்காலம், (ஜை) 116, 785.
ஆதிநாய்கன், 203.
ஆதிமூதிநாய்கன், 525.
ஆதியந்தகன்ற - ஆதியும் அந்தமு மகன்ற, (வி) 895.
ஆதீண்டுகுற்றி - தினவைப் போக்கப் பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளும் பொ ருட்டு நாட்டப்படும் கட்டை, 132.
ஆந்தை, 411.
ஆந்தைபாடல், 381. [354.
ஆப - ஆவன, 79, 665 ; ஆவார், ஆபரணங்களை ஈதல், 751.
ஆபரணத்தோணி, 293.
ஆபரணப்பெட்டி, 174.
ஆம்=அம்- அழகு, (வி) 154.
ஆம்பல் - அல்லி, 112, 675, 767 ; ஆம்பற்பண், 487; ஆம்பற்பண் ணையுடைய குழல், 389.
ஆம்பலல்லியரிசி, 112.
ஆம்பற்பூ, 675.
ஆம்பனறமுதச்செவ்வாய், 175.
ஆம்பனறுமரக்கார்பவளவாயார், 484
ஆம்பால்=அம்பால் - அழகியபால், (வி) 144; ஆகும்பால், 282; பெ ருகும்பால், 154, 159.
ஆம்புடை - ஆகுங்கூறுபாடு, 75.
ஆம்புடையென்கணில்லை, 509.
ஆம்பொருள்களாகும், 259.
ஆமணக்குநட்டு ஆச்சா ஆக்கலாகா து, (பழ) 756.
ஆமந்திரிகை, 43, 207.
ஆமான் - காட்டுப்பசு, 62, 152, ஆமான்குழவி, 112, 882. [555.
ஆமின்-ஆவீராக, 174.
ஆமை, 552, 835.
ஆமைப்பார்ப்பு, 58.
ஆமைபோலடங்கி, 818.
ஆமைபோலுஞ்சிந்தை, 810.
ஆய்-ஆக, 471 ; இடைச்சாதி, 133; (ஒளி) கெட்ட, 698.
ஆய்த்தியர் - இடைச்சியர், 132.
ஆய்ந்த அனிச்சமாலை, 74.
ஆய்ந்தபானிறம், 698.
ஆய்ந்தமோட்டின - அழகிய வயிற் றையுடையன, 692.
ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை, 133.
ஆய்ப்பாடி, 114.
ஆய்பதம் - அழகிய உணவு, 20.
ஆய்மயில், 95.
ஆயிடை, 113.
ஆயிதழபொன்னலங்கல், 183.
ஆயிரச்செங்கணன், 148. [427.
ஆயிரத்தெட்டுநேர்ந்த ஆறுதடிசில், ஆயிரத்தெண்மர், 148.
ஆயிரத்தெண்மர் கவரியேந்தல், 696.
ஆயிரம்பேடைச்சேவல் - சக்கரவாக ப்புள், 552. [த்தல், 716.
ஆயிரமரக்கால்களிற் செந்நெலரிறை
ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக் கொடுத் தற்குரியவினை, (ஜை) 119.
ஆயுளை - அப்பொழுதே, 131.
ஆயுஷ்யம், (ஜை) 905.
ஆர் - ஆரக்கால், 253, 644.
ஆர்கெழுகுறடுசூட்டாழி, 253.
ஆர்த்தவாய்நிறைய, 660.
ஆர்த்தி, 105.
ஆர்ந்த - ஆர்த்த, (வி) 692.
ஆர்ப்பு, 221. [287, 331, 470, 882.
ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேலது, ஆர்வலேர், 129.
ஆரத்திற்கு அருவி, 682.
ஆரம் - ஆரக்கால், 243.
ஆரம்தூற்பெய்வார், 333.
ஆரமிர்து - மக்கள்யாக்கை, 119.
ஆரழன்மூளரியன்ன அருந்தவமரிது, ஆராகிற்ப, 639. [761.

ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 220.
ஆராய்தல், 201.
ஆரி=அரி - அழகு,ஐம்மை,(வி)45.
ஆரியகந்தி - அச்சணந்தியாசிரியன்; சீவகனுடைய ஆசிரியன், 129.
ஆரியாக-அழகாக, மேலாக, 45,743.
ஆரியாங்கனைகள் - தவமகளிர், (ஜை)
ஆரும் பிறர் பிறராய், 864. [763.
ஆருயிர்க்கிழத்தி, 86.
ஆருயிர்த்தோழன், 289.
ஆருயிர்மேயுநேமி - காலச்சக்கரம்,
ஆல் - ஆதல், (வி) 213. [244.
ஆலத்தி, 148, 711.
ஆலம்பழம், 612.
ஆலம்விதை, 149.
ஆலமரத்திற்குச் சீவகன் இறையிலி
ஆலமரம், 34. [நிலம்விட்டது, 742.
ஆலயம்-இருப்பிடம், 34, 183, 273.
ஆலவட்டம் - விசிறி, 57, 111, 256,
ஆலி - ஆலங்கட்டி, 807. [706.
ஆலியின் உருகி, 835.
ஆலை, 24.
ஆலைக்கரும்பு, 473.
ஆலோசனை, 551, 555.
ஆவணத்தினீளம் ஒருயோசனை, 40.
ஆவணவீதி, 615.
ஆவநாழிகை, 58.
ஆவி-அவி, (வி) 684; கொட்டாவி, 461; நெட்டுயிர்ப்பு, 613; புகை, 27; மணம், 11.
ஆவித்து - வாய்விட்டு, 109, 907,
ஆவித்தஅழலுயிரா, 595. [908.
ஆவிமலர் - மனம், 465.
ஆவியங்துகிலார், 27, 266.
ஆவியம்புகை சுழற்றி, 700.
ஆவியன்னதுகில், 27.
ஆவியா அழலெழ உயிர்க்கும், 309.
ஆவியொன்றிரண்டுடம்பு, 307.
ஆவுந்தோழும் போன்று மூக்க, 152.
ஆழ்கடற்புணையினன்ன வறிவரன், 120.
ஆழ்கலமாந்தராழுங்கல், 348, 798.
ஆழ - கீழ, 89.
ஆழத்த கந்திளக, 807.
-கூடற்சுழிவட்டம், மோதிரம், விரற்சரடுமாம், விரன்மோதிரம், 111, 255, 313, 702.
க்காவலர்-சக்கரவர்த்திகள், 824.
ஆழிக்கு (சக்கரத்துக்கு) மதி, 655.
ஆழிதொட்டான் - சேனபதி, 628.
ஆழிமணிவிரல், 721.
ஆழிமெல்விரல்கூப்பி, 600.
யங்கழனி - சக்கரவியூகமாகிய வயல், 234.
ன் - சக்கரவர்த்தி, 15.
ஆழியுட்கீறுகின்றகீற்று, 313.
ஆழிவாய்விரல், 255.
ஆள்கடிந்தணங்கியகாடு, 102.
ஆள்வழக்கற்றது, 276.
ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 144.
ஆளத்தி=ஆலப்தி-ஆலாபனம், (இசை) 201, 321.
ஆளாபம் - ஆலாபனம், 223, 570.
ஆளி ஆனையினஞ் செகுத்தல், 250.
ஆளி எலியைவிரும்பாமை, 866.
ஆளி மிக்கஇளமையில் யானைக்கோடு பறித்தல், 736.
ஆளிமுழக்கிற்குயானைபுலம்பல், 249
ஆளியமொய்ம்பன்: அ, அசை, 45, 163.
ஆளியாற்பாயப்பட்ட யானை, 836.
ஆளியொன்று பலயானைகளைக்கொல்லல், 250.
ஆளென்னும் (நாய்) ஓசைக்குறிப்பு,
ஆற்றல் - நடத்துதல், 80. [284.
ஆற்றலங்கத்து, 622.
ஆற்றலோடாண்மைதோன்ற, 655.
ஆற்றிய - தேடிய, 866.
ஆற்றினதோழர் - உதவிசெய்ததோழர், 621. [109, 175.
ஆற்றுகிலாது-ஆற்றுமல், சகியாமல்,
ஆற்றுணை - கட்டுச்சோறு, 454.
ஆற்றுணலாற்றுணல், 528.
ஆறலாறுயிற்று, 769. [653.
ஆறன்மையின் - அறமல்லாமையால்,
ஆறுகாலத்திற்குழுரிய பானம், 63.

ஆறுகாள்கழிந்த, 635.
ஆறெலாங்கடலுள்ளைகல், 338.
ஆன்பாலவி, 382.
ஆன்பாலுலை, 692.
ஆனை - அமையாத், 198.
ஆனிடையழித்தபுள் - பசுக்களினி
டையிலேகாரியெழுந்தன, 539.
ஆனியம் - இரவும்பகலும், 113.
ஆனிரையினத்து ஏறனன், 726.
ஆனுபூர்விஇரண்டு,(ஜை) 893.
ஆனெய்பால் வெறுப்பவூட்டி, 596.
ஆனெய்பாற்கிவர்ந்தெறித்து, 317.
ஆனெய்வார்ந்தனையநுண்கோல்,496
இகரவீற்றுவியங்கோள், 146.
இகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு : 37, 47, 65, 83, 94, 119, 134, 221, 222, 404, 446, 724, 808, 831.
இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு கூடியகளிப்பு, 49.
இங்கிதநிலைமை, 236.
இங்குசுவை-தங்குகின்றசுவை, 588.
இங்குதல் - தங்குதல், 236, 325, [890.
இங்குலிகஇறுவரை, 647.
இங்குலிகத்தாரை, 770.
இங்குலிகத்தைச்சொரிதல், 553.
இங்குலிகமூட்டினை குவளை, 175.
இங்குலிகவருவி, 647.
இங்குவார்கழலினன், 325.
இங்குவார்மூரலுங்கூலை, 236. [716.
இச்சவிய - இப்படியழகுடையன,
இசைக்கலிறைறந்தசொல், 226.
இசைத்தலோடும்: ஓடு, உடனிசைச்சி, 66. [202.
இசைத்திறத்தனங்களேயனையர்,
இசைநிறையும்மை, 247, 265, 334, 409, 423, 441, 845.
இசைநூல், 203.
இசைநூலோர், 198.
இசைப்பாட்டு, 76, 497.
இசைமரபு - ஒருநூல், 202.
இசையறியும்புள் - அசுணம், கின்னை
இசையாசிரியன், 206. [ரம், 223.
இசையாற்றிசைபோயது, 15.
இசையுங்கூத்தும்காமத்திற்குத்தீபனம், 750.
இசையோசைக்கு உவமைகள், 226.
இஞ்சிவட்டம் - மதில்வட்டம், 567.
இட்ட உத்தரியம், 148.
இட்டி - ஈட்டி, (வி) 341, 800.
இட்டிகையாற்செய்தமதில், 532.
இட்டிகைவாய்ச்சி, 777.
இட்டிடை-சிற்றிடை, 333, 344, 387, 582, 592, 597.
இட்டிடையார், 268.
இட்டீமின் - இடுமின், வினைத்திரிசொல், 732. [மித்தம், 556.
இடக்கண்ஆடல் மகளிர்க்கு ன்னி
இடக்கண்ஆடலும்சிவகன்தோழனை
நினைத்தமை, 346.
இடக்கர், 293,532, 577, 585,593,
இடக்கரடக்கல், 71, 681. [851.
இடக்கவுள், 718.
இடங்கணி -வந்தோர்மேற்கல்லுவீசும்
ஒருவகைமதிற்பொறி, 37.
இடங்கழிகாமன் - தம்மிடத்தினின்
றும் நீக்கப்படுவானுகிய காமன், 592.
இடத்தல் - பெயர்த்தல், 110, 111.
இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இ
டத்திற்கேற்றின ஆகுபெயர், 473.
இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில்இ
டத்தின்மேனிற்றல், 23.
இடத்தொடு பொழுதுநாடி, 562.
இடபதீர்த்தங்கர் தோன்றிய கால
விசேடம், (ஜை) 785.
இடல் - கைவிடுதல், 365.
இடவியநிலம், 685.
இடறியேகினனே: இடறி நிகழ்காலமு
இடா-மா, 64,77. [ணர்த்திற்று, 475.
இடிக்குங்கொல்-கொல்லுமோ, 333.
இடிக்குஞ்சிங்கம், 650.
இடிக்கும் - கோபிக்கும், 135.
இடிகள்தவழ்ந்திட்டபடாகம், 525.
இடித்தமா, 64.
இடித்தி - வெட்டி, 182. [70.
இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கியலபு,

இடிபடமுழங்கி, 226.
இடிமுரசினையசொல், 493.
இடிமுரசு எருக்கினன், 379.
இடியரி, 87.
இடியினுங்கொடியினுமயங்கி, 64.
இடியுமிழ்தழங்கெனமுரசமுழங்க,
இடியுமிழ்முரசம், 842. [691.
இடியுருமேற்றிற்சீறி, 326.
இடியுருமேறு, 234.
இடுக்கண்வந்துற்றகாலைநகுக, 160.
இடுமெய்ப்பாடு, 220.
இட்டி, 605.
இடை - கின - குறைந்தன, 859.
இடுகுறுசுப்பு, 831.
இடுகொடியகலம், 714.
இடுக்கொடியணிந்தமார்பர், 622.
இடுகொடியெழுதி, 260, 689.
இடுதல்-ஈடு, (வி) 699;உவமித்தல்;
இடுபுகை, 143. [(வழக்கு) 699.
இடுபுண்மருந்து, 571.
இடும்பை - துன்பம், 80.
இடுமெயிற்புரவி, 727.
இடுமுள், 239.
இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிறவரல்,
இடைகழி (ரேழி), 126. [780.
இடைகுழைந்துநின்றூர், 732.
இடைகொடாது - இடைவிடாது,
438. [ம் ஆபரணம், 704.
இடைச்செறி- குறங்குசெறியென்னு
இடைச்சேரி, 133.
இடைச்சொல், 335.
இடைந்த, 140.
இடைநகர், 32. [னேன், 558.
இடைமகன்கொன்ற இன்னுமரத்தி
இடையர், 539. [137.
இடையர்க்கு மூல்லைமாலை உரியது,
இடையாயதானம், 819.
இடையிட்டம்ம: அம்ம, அசை, 89.
இடையிட்டு - நடுவேயிட்டு, 200.
இடையீடு, 304.
இணுங்கினகாய், 434.
இணுங்கினமலர், 369, 370.
இணைகடிசியமன்னன், 350. [ம், 57.
இணைப்படம் - இருதலையும்ஒத்தபட
இணைமலர்த்தார், 475.
யம்பு, 599. [370.
ன்பம்- அருந்தசுகம், (ஜை)
இணையொக்கும், 466. [909.
இத்தலை, 129, 132, 200, 243, 775,
இத்தொகை - இத்தொகையர், (வி)
இதா, திசைச்சொல், 367. [700.
இதுவேண்டா, 221.
இந்தளம் - தூபமூட்டி, 174.
இந்தா, (திசைச்சொல்) 367.
இந்திரகுமரன், 373. [ரை, 532.
இந்திரகோபங்கெளவியிறகுளர் மஞ்
இந்திரகோபம், 459.
இந்திரதிரு, 513.
இந்திரதிருவன், 376.
இந்திர திருவில, 33, 43.
இந்திரநீலச்செப்பு, 256.
இந்திரர், 369, 896, 906.
இந்திரவில், 169, 569.
இந்திரவிற்போலுமாலை, 601, 699.
இந்திரற்கும்: உம், சிறப்பு, 57.
இந்திரன், 166, 363, 369, 693,
815, 899.
இந்திரன் உரிமைசூழ வந்தமை,784.
இந்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டுநிற்
இந்நின்றவள், 393. [கின்ற, 739.
இப்பர்-ஒருவகைவணிகர், 514,515.
இப்பால்-இவ்விடத்தே, பின்பு,114,
இப்புறம்-இப்பால், 853.[117,153.
இம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கு, 508.
இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; மிக
வும் சிறியது;குறைந்ததோர்எண்,
இம்மென்கூலையார்,707. [157, 878.
இமயச்சாரற்கருப்புரக்கன்று, 376.
இமயம் - மந்தரம், (ஜை) 292, 611.
இமயம்போலநிலைபெறுகெனஅரசரை
இமயமலை, 290. [வாழ்த்தல், 697.
இமவான் - இமயமலை, 90. [60.
இமவானில் மரகதப்பாறை,
இமில், 702.
இமிலேற்றின்நடை, 901.

இமிழ் - கயிறு, 329.
இமிழ்கொளீஇ - பிணைத்து, 535.
இமைக்குங்கண் இவையோ: ஓ,எதிர் மறை, 196.
இமைத்தகண்விழித்தலின்றி, 756.
இமைத்தநுங்கண்கள், 823.
இமைத்தார் காண்கலாப்புரவி, 680.
இமைத்துநோக்கிற் கண்ணிற்பிரதி பிம்பம் தோன்றுது, 28.
இயக்கரியல்பு, 306.
இயக்கி - யகூஷிதேவதை, (ஜை) இப் பெயர் இசக்கியெனத் தென்னாட் டில்வழங்கும்; 183, 306, 353, 371, 466, 469, 485.
இயக்கியர்குழாம், 363.
இயங்கிடையறுத்தகங்குல், 401.
இயந்திரித்தபொறி, 37.
இயம்ப - முழங்க, 137.
இயமரம் சிலம்பின, 240.
இயல்புகணத்துக்கண்மெல்லொற்று [த்திரிதல், 23.
இயலாசிரியன், 206.
இயற்கைப்புணர்ச்சி, 393.
இயற்கையன்புடையார், 398.
இயற்றுமின்: ஒருவரைக்கூறும்பன் மை, 71. [டணம், 6.
இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கியவிசே
இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 313,443, 527, 759.
இரக்கக்குறிப்போகாரம், 209, 211, [443.
இரங்கல்வேண்டா, 85. [443.
இரங்கியேக்கி, 96.
இரட்டிற - மாறுபட, 122.
இரட்டைக்கிளவி, 31, 247, 592.
இரட்டைகள் - ஆண்பெண்கள், 621.
இரண்டுநாள் - சிலநாள், 86.
இரண்டுநாளோச்சுற்றம், 85.
இரணியன்பட்டது, 530.
இரத்தினத்திரயம்: நன்னூனமுதலி யன, (ஜை) 118,120,124,423, 754, 795, 825. [ர், (ஜை) 795.
இரத்தினப்பிரபையென்னும் சாரண
இரதங்குத்த இரும்பு பொன்னுதல், [291.
இரதிகன்மம், (ஜை) 96.
இரந்தூட்டுவார், 693
இரலை-தந்தரிக்கொம்பு, 135, 140.
இரவன்மாந்தர்க்கும்: உம், இழிவுசி
இரற்றும் -அரற்றும், 35. [றப்பு, 47.
இராக்கதமணம் - வலிதிற்கொள்ளு தல், 81, 232.
இராசதத்தாற்கூறல் - ரஜோகுண சம்பந்தத்தாற்கூறல், 84.
இராசநீதி, 844.
இராசமாகிருகம்-மகத நாட்டிலுள்ள தொருநகரம், 883. [379.
இராசமாநாகம் - ஒருவகைப்பாம்பு,
இராசமாபுரம் - சீவகன்நகர்; இஃது ஏமாங்கதநாட்டில் நாற்காதஅக லமுடையதாயிருந்தது, 733.
இராசமாமந்தம் - ஒருவகைப்பாம்பு, [379.
இராமன், 481.
இரிக்கும் - கெடுக்கும், 518.
இரிய - கெட, 20
யலுற்ற - கெடுதலுற்ற, 333.
த்தி, 217.
இருத்திஞர், 701.
ம் புனைதத்து வைக்கும், [463.
இருகாலாவதும்புல்லி, 317.
இருட்போர்வை, 106.
இருடிகள்கோபம், 612.
இருடிணித்தது, 706.
இருண்மணிச்சுடர், 699.
இருணீங்கி, 103. [பு, 86.
இருதலைக்கொள்ளியிடத்துற்ற எறும்
இருதலைப்புள்ளின்ஓருயிரேம், 477.
இருதலையுமொத்தகாமம், 8, 462.
இருதுஞகர்வு, 771.
இருந்தனகள், 717. [545.
இருந்தாற்கொரோஒகொடுத்தான்,
இருநடுவாக - இடைமுரிய, 812.
இருப்புச்சுற்று - பூண், 341.
இருப்புநாராசத்தையெய்தல், 490.
இருப்புயிர் - நாகருயிர், (ஜை) 820, 903.
இருப்பெழு - இருப்புத்தூண், 31.
ப்பாளர், 493.
மவாழ்த்து, 419.

இருபெயரொட்டு, 283.
இரும்பறுக்கழுவி, 215. [289.
இரும்பினீர்மை - இழிந்தநிலை, (ஜை)
இரும்பு இரதத்தாற்டொன்னுதல், 291.
இரும்புசெய் குழவித்திங்கண்மருப்
இரும்புண்டநீர், 125. [பு, 323.
இரும்புண்டுமிகுத்தமார்பு, 659.
இரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரை மார்பன், 523.
இரும்புமேல்விடாதுநிற்பார், 241.
இரும்புயிர் - இருப்புயிர், கரகருயிர், (ஜை) 289. [289.
இரும்புயிரைப்பொன்னுயிராக்கியது,
இரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர், 680.
இரும்பை எரிபொன் செய்யுமிரதம், 360.
இருமலர்க்குவளையுண்கண், 351.
இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர், 186,
இருமை - கருமை, 351. [595.
இருவில் - கரியவொளி, 107.
இருவில்லளவு, 754. [754.
இருவிற்கண்ணிடுதவிசில் இருந்தான், - வெட்டிவேர், 45.
நள் - அஞ்ஞானம், 814.
நள்பின்னிவிட்டன்னகுழல், 428.
ர் - மயக்கநோயையுடைய இல்வாழ்வார், 705.
இருளகற்றுங்க: ஐ, அசை, 790.
இரேவதிவியாழவோரை, 160.
இரைக்கிடைந்தபசி-இரைக்குஇடைந்தபசி, 139.
இரைகௌவிய காகம், 139.
இல்பொருளுவமை, 54, 63, 64, 83, 87, 109, 191, 195, 196, 285, 306, 319, 351,389, 495, 525, 611, 684, 712, 750. [670.
இல்லாளையஞ்சி விருந்துகோறல், இல்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலி சிந்தல், 692.
இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வம்,112,330,389,448,692. [த்தி
ர-தீவகன்ம

இலக்கம் - லகூயியம், 61, 90.
இலக்கித்து - எழுதி, 59.
லக்கித்திட்டான்-குறித்தான், 635.
இலஞ்சி - குளம், 27.
இலம்பகம்=இலம்பம் - தூலுறுப்பு, 128; ஓரணி, 425; தலைக்கோலம், லமலர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 764. [423.
லயம், 210, 224, 374.
லயம்தாங்கி, 376.
மா=லயமாக - அழிய, 373.
லவங்கமரம், 554.
ல், 497.
இலவம், 801. [ல்லடி, 548.
ரனபஞ்சி மெ
யையதூவையமுயிய. உவமைகள், 497.
இலவம்போதெரிற்றகைய நிறடி,
இலவலர்வாய், 150. [465.
இலவு, 497.
இலாபாந்தராயம் (ஜை), 895.
இலாஜஹோமம் -பொரியாற்செய்யும் ஹோமம், 710.
இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 873.
இலிற்றும் - சொரியும், 726.
இலேசு - சிறுமை, 2, 7, 237.
இலை - ஆயுதவலகு, 640; இல்லை, (வி) 29.
இலைகொள்பூண், 199, 404, 612.
இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 487.
இலைப்புரைகிளைத்தல், (பழ) 509,
இலைப்பொலிபூண், 361. [510.
இலைப்பொலியலங்கல், 218.
இலைபுரைங்கண்டகண்ணி, 599.
இலைபொருவெழுதியன்ன, 187.
இலையார்கடகத்தடக்கை, 636.
இலையார்பூண், 226.
, 124, 508.
லையுதிர்ந்து, 777.
வட்டத்தாமம், 633.
வளர்குரம்பை, 422.
இலவிரவுபூம்பைந்தார், 549.
இலவைவத்தகோதை, 634.
இவ்விருந்தோன்
தோன், 523.

இவ்வெனஉரைத்துமென்று நினைப்பி
னும் பனிக்குழூள்ளம், 800.
— — ஙு, 169. [203, 291, 294.
. செல்லல், பரத்தல், 164,
— — - பரந்தது, 502.
இவர்ந்து, 233.
இவர்வாய்ச்சொல், 81.
இவரி - பரந்து, 700.
இவறல் - பேராசையுறல், 744.
இவறினர் - மிக்கார், 293.
இவுளிக்கடல், 13.
இழவெண்ணுமெய்ப்பாடு, 228, 509.
இழிகை - கைச்சுரிகை, 174.
இழிதொழில் இழிகுலமொருவிப் பிற
. த்தலரிது, 797.
இழிந்தென்பவே:என்ப, அசை, 18.
இழிந்தனர், 696.
இழிந்து, 596.
இழிவுசிறப்பு, (தத்தையீரே) 723.
இழிவுசிறப்பும்மை, 30, 47, 77.
இழினென்பன, 692.
இழுக்கி - தப்பி, 500, 647.
இழுக்குற்று - வழுக்கி, 149.
இழுகுபொன்-உரிஞ்சும்பொன், 470.
இழுங்கு - இழுக்கு (வி), நீங்குதலு
மாம், 899.
இழுதமையெரிசுடர்விளக்கு, 761.
இழுதன்னவெண்ணிணம், 455.
இழுதார் இன்புகை, 462.
இழுதார் குடம், 93.
இழுதார் மென்பள்ளி, 462, 912.
இழுது - தேன், 912; நெய், 139;
வெண்ணெய், 463.
இழுதுசேர் கவளம், 251.
இழுதொன்றுவாட்கணினையார், 139.
இழைத்த, 591.
இழைத்தது - செய்தது, 537.
இழைத்தபொன்னகர், 697.
இழைத்தல் - சூழ்தல், 327.
இழைத்து - அமைத்து, 5.
இழைந்தவர் - கூடினவர், 787.
இழைபகஇமைப்பினெய்திட்டு, 492.
இழைமுகத்தெறிபடை, 87.
இழைய - பொருந்த, 467.
இழையொளிவிளங்கப்புக்கான், 784.
இளக - அசைய, 520; நெகிழ, 412,
இளகிற்று-மெல்கிற்று, 221. [704.
இளகுகாடு - தழைத்தகாடு, 520.
இளகும் - தழைக்கும், 51.
இளங்கால் - இளம்பருவம், 585.
இளங்கிளைச்சுற்றம், 506.
இளங்கோக்கள்-யுவராசாக்கள், 829.
இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், 156.
இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல்வாட
இளஞாயிறு, 698, [ல், 675.
இளநலம்பருகுகின்றான், 216, 494.
இளநீர், 694.
இளநீர்வண்டி, 25.
இளம் பசுங்காய், 713.
இளம்பட்டும் மூயல்இரத்தலும் சூரி
யனுக்குவமை, 57. [பருகல், 610.
இளம்படியார் (மகளிர்) கைகூகம்
இளம்பிடி, 617.
இளமரக்கா, 257.
இளமை - அறிவின்மை, 469.
இளமைக்கள்ளுண்டு, 757.
இளமையாடியிருக்கும், 717.
இளவரசு, 845.
இளவளாகு, 232, 233, 366.
இளவுடையான் - யுவராசா, 741.
இளவேனிற்காலம், 198, 777.
இளிந்தகாய் - இணுங்கினகாய் (பா
க்கு), 434.
இளிந்தவீ - இணுங்கினமலர், 369.
இளியினுமினியசொல்லாய், 450.
இளிவரலாகியசுவை, 789.
இளிவரலென்னுமெய்ப்பாடு, 228.
இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாக, 778.
இளிவு - இளிவரவு, 719.
இளைமையங்கழனி, 750.
இளையர் - மங்கையர், 750.
இளையவர் - தேவியர், 784.
இளையார் - சேடியர், 745.
இற்பரத்தையர்-ஒருவனுக்கேஉரிமை
பூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர், 118.

இற்றிசை - இல்லறம், 566.
இறக்கத்துணிந்தோர்வாட்போர்செய் இறங்கிய-நாணிய, 600. [தல், 658.
இறங்குகண்ணிமையார்: கண்ணிமையார் - தேவர்க்கு ஒருபெயர், 79.
நத்தகாலவழக்கு, 613.
நத்தது - மிக்கது, 294.
இறந்ததுதழீஇயவும்மை, 56.
இறந்தாள்யாவர்மீட்பார், 756.
இறப்பு (வீட்டினுறுப்பு), 866.
இறவு - இருமீன், 95, 522.
இறல் - தேன்கூடு, 41.
இறல் திங்களுருக்குவமம், 350.
இறகரீக்கி - கைவிட்டு, 368.
இறகயாத்து, 525.
இறகல்-நிலைபெறுதேகொள், 287.
இறகி - மூர்ச்சித்து, 95.
இறங்கு - சோளம், 458.
இறதியில்லழிர்து - மரணமின்மைக்குக்காரணமாகிய அமிர்தம், 389.
இறப்புத்தண்ட-இறக்கும்பொருளை வாங்க, 741. [727.
இறவரை - பெரியமலை, 430, 535,
இறை-இரேகை; அதனையுடையகை, 200, 381.
இறைகொண்டு - தங்குதல்கொண்டு,
இறைச்சிக்குன்று, 246.[168, 425.
இறைச்சிச்சோறு, 234.
இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 465.
இறைஞ்சல் - கவிழ்தல், குனிதல், 296, 498. [ன்றபாரம், 149.
இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக்காக்கி
இறையிலிநிலம்- ஸர்வமானியம், 30,
இறைவளைத்தோளி, 200,377.[686.
இறைவற்பேணி, 364.
இறைவன் - அருகன், 485, 660.
இறைவன் திரிபுரமெரித்தமை,649.
இறைவனது ஆணை, 86. [612.
இன்கனித் தொண்டையந்துவர்வாய்,
இன்சுவையாழ், 102.
இன்பக்கடலுகத்தழுந்தினர், 603.
இன்பக்கனிகவர்கணம்-தேவர், (ஜை) 369.
இன்பக்கொடி - காமவல்லி, 115.
இன்பத்தைவெறுத்தலென்னுமெய்ப்பாடு, 300.
இன்பநிலத்தியன்றபொருள், 260.
இன்பம் - புண்ணியப்பயன், 752.
இன்பம் அறிவைக்கெடுக்கும், 357.
இன்பம்தூங்கும் இருங்கனி, 368.
இன்பமருந்து, 553.
இன்பழக்கிளவி, 103.
இன்பிடி - கவளம், 31.
இன்மை- உடைமைக்குமறுதலை, 67.
இன்மையுற்றுமயங்குதல், 734
இன்(இணிமை) வளரிளம்பிறை, 305.
இன்றி - இன்றுக, 143. [257.
இன்னணம்-இப்படி, 105,124,243,
இன்னதென்ப: என்ப அனை, 25.
இன்னநாட்பிறந்த இன்னதொன்றல் அரசர்க்குமரபு (மகநாட்டுவழக்கு), 530. [ம், 733.
இன்னம் - இத்தன்மையையுடையே
இன்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாய சொல்லான், 838. [நல், 314.
இன்னுரோலை இன்னுர்க்காண்கவென்
இன்னுடையருண்மொழி, 103.
இன்னும் - பின்னும், 249.
இன்னுயிர்த்தோழர், 544.
இன்னுருபு : உவமப்பொருவில்வருதல்,4,290,329,512;உழப்பொருவில்வருதல, 4, 290,557;ஏதுவிலவருதல், 636, 749; ஏழனுருபாதல்; 364, 400, 454; காரகவேதுப்பொருட்கண்வருதல், 3; நீக்கத்தில்வருதல், 20, 64; பொருவில்வருதல், 515, 517, 743.
இன்னுரைகொமின், 764.
இன்னே - இப்பொழுதே, 73.
இன - இன்னவற்றை, 517.
இனஞ்சுட்டினபண்பு, 283.
இனத்திடையேறு, 433, 504, 559.
இனந்தலைப்புலி, 512.
இனந்திரியேறு -இனத்தைமனத்தாற் கைவிட்ட ஏறு, 787.
இனம் (பாவினம்), 1.

இனமாலை - ஒருவகைமாலை, 484.
இனிதினின் மலர்ந்த, 637.
இனைந்திரங்கி, 92.
ஈகை, 115.
ஈங்கனம் - இங்ஙனம், 565.
ஈங்கு, உவமவுருபு, 467; என்னிடம், [28.
ஈட்டகம், 125.
ஈட்டறு - ஈட்டமறுத, (வி) 35.
ஈடமைபசும்பொற்சாந்தம், 373.
ஈடு - பெருமை, இடுதலுமாம், 24; வருத்தம், 516.
ஈடுசால்போர், 24.
ஈண்டவளர்ந்தேம்-கடிகவளர்ந்தேம், [524
ஈதேபோல்வதொன்றில்லை, 623.
ஈமஞ்சேர்மாலை, 68.
ஈமம், 93, 98.
ஈயல் - ஈசல், 281.
ஈயின்றியிருந்ததீந்தேன், 219. [645.
ஈர்க்குருதி - ஈர்க்குங்குருதி, (வி)
ஈர்ஞ்சடைமாமுனி, 717.
ஈர்ம்பொழில், 361.
ஈர்வளை, 678.
ஈரங்கொன்றபின்-ஆற்றியபின், 699.
ஈருடம்போருயிராயினர், 575.[431.
ஈற்றசை ஏகாரம், 47, 74, 106,
ஈறுதிரிந்தசொற்கள், 17, 23, 31, 47, 50, 97, 112, 358, 383, 434, 662, 716, 728, 796,876.
பா ல, 733.
ஈனோர் - இவ்வுலகிலுள்ளோர், 14,
உகவா - அன்புமிக்கு, 407. [733.
உகளி - பிறழ்ந்து, 540, 854.
உகிர் - நகம், 59, 705.
உகிர்வரித்தசாந்து, 730.
உகிர்விடுத்ததோர் கோலமாலை, 431.
உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியூட்டி, 732,
உகுக்கிய - உகுத்தற்கு, 763. [227.
உச்சம் - ஸங்கீதத்தில்உச்சஸ்தானம்,
உசவு-கரியும்எண்ணெயும், 242,893.
உசாவுதற்கு - வினவுதற்கு, 99.
உட்க, 95.
உட்கத்தக்கது-அஞ்சத்தக்கது, 886.

உட்கி - அஞ்சி, 127, 242.
உட்கு-அச்சம், 182.
உட்கோள்-எண்ணம், 70, 274, 295,
உட்படஉரைத்து, 363. [366.
உடங்கு - சேர, 166. [424.
உடம்பிற்குக் கூறுகின்றஇலக்கணம்,
உடம்பின்நிலையாமைக்கு மின்னும் மொக்குளும், 798.
உடம்பிறைடியிரிற்பின்னி, 174.
உடம்புக்கிடு - கவசம், 891.
உடம்புருணிசுருங்கல (மெய்), 302.
உடம்பெலாங்கண்களாயின், 736.
உடல்சினங்கடவ, 237.
உடற்சி, 512.
உடற்சிசெய்ய - கோபத்தைமிக்குச் செய்ய, 324.
உடற்றி - வருத்தி, 250.
உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 22, 233.
உடன் - சேர, 596.
உடன்று - வருந்தி, 583, 678.
உடனேசுட - முழுக்கச்சுட, 571.
உடுத்த - சூழ்ந்த, 522.
உடுத்தல் - ஏகாந்தமாதல், 421.
உடும்பின்சூல், 805.
உடும்பு, 367, 837.
உடும்புவேட்டை, 801.
உடுவம் - அம்பின்ஈர்க்கு, 657.
உடுவமைபகழி, 635.
உடைகடலொலி, 42. [798.
உடைகலத்தவருற்றவருத்தம், 348,
உடைஞான் - அரைஞான், 647.
உடைநாண் - மூறுக்குடைத்தகயிறு, வல்லிக்கயிறு, 356, 653.
உடைமணி - மேகலை, 695.
உண்கண், 210.
உண்கலங்கள், 126, 588. [42.
உண்டசோறு - உண்டமிக்கசோறு,
உண்டாடல் - விளையாடல், 771.
உண்டு, உவமவாசகம், 348.
உண்டுமில்லையுங்கூறல்-அஸ்திநாஸ்தி கவாதம், (ஜை) 419.
உண்ணவுருக்கிய - தீயவுருக்கிய, 150.
உண்ணுகிடந்தான், 881.

உண்பதுமனத்திலுலே (தேவபோ
கம்), 811. [யை, 755.
உணர்ந்தனையாயினுனும்: ஆன், சாரி
உணர்ந்துவைத்து, 86.
உணர்வின்மிக்கான் பிறர் மனையாளி
டஞ்சென்ற உள்ளத்தை மீட்டல்,
உணரக்கூறி, 515. [634.
உத்தமப்பிடி, 233.
உத்தமர்க்குக்கொடுத்தல், 819.
உத்தரகுரு - போகபூமி, 500, 744.
உத்தரட்டாதியான் - சீவகன், 1:2.
உத்தராசங்கம்- மேற்போர்வை, 708.
உத்யோதநாமகர்மம், (ஜை) 893.
உதயகிரி, 56, 241, 502, 624.
உதயகிரியிற் சிதறாஅருவி, 56.
உதயத்துச்சி, 241. [494.
உதயாரூடக்கவிப்புக்கள், (சோ) 380,
உதாசீனம், 73.
உதிதர - உதிக்க, 396.
உதிதன் - தோற்றியவன், 12.
உதிரச்சட்டை, 325.
உதிரம் உறவறியும் (பழ), 557.
உதைப்ப, 163. [மம், 39.
உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாதகா
உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாதசோ
உப்பின்உயர்வு, 247. [று, 865.
உப்பு-இனிமை, 913; உவர்ப்பு, 39.
உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைந்தது
உப்புப்பண்டி, 252.[போலும், 249.
உப்பும்உலகும் உள்ள அளவும்வாழ்வீ
ரென்னும் உலகவழக்கு, 734.
உபசாரம், 386. [ன், 682.
உபதிருஷ்டா-கூடஇருந்துபார்ப்பவ
உபபோகாந்தராயம், (ஜை) 895.
உபவேட்டிதம், (பர) 374.
உபாதியாகியமன்னர், (ஜை) 896.
உம், சிறப்பு, 145, 150.
உம்மீற்றுல்வருவதோர் ஏவல்கண்ணி
யவியங்கோள், 66. [த்துதல், 499.
உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்
உம்மைத்தொகை, 53.
உம்மைதின்றதொழுவினை, 109.
உம்மைமாறல், 79, 636.
உம்மையும்உருபும்விரித்தல், 14.
உம்மைவிகாரத்தால்தொகுதல், 11.
உம்மைவிரித்தல், 15, 37.
உமிழ்கட்பீளை-கண்ணுமிழ்பீளை, 465.
உமிழ்நகைவேலினும், 62.
உமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றும்,
உய்த்தனர், 133. [756.
உய்த்தார் - அறிவித்தார், 414; சொ
உய்த்தீமின், 97. [ன்னுர், 491.
உய்த்து - நீக்கி, 715.
உய்த்துணரவைத்தல், 760.
உய்யவல்லார், 343.
உயர்கதி, 368.
உயர்மிக்கதந்தை - பிள்ளையுயர்ச்சிமி
குதற்குக்காரணமானதந்தை, 148.
உயர்மிசையவர் - தேவர், 293.
உயவுநோய் - வருத்தநோய், 810.
உயிர் - அழகு, 56.
உயிர்க்கவசம், 523.
உயிர்க்கிழவன், 2.
உயிர்க்குக்கூற்றம், 572. [110.
உயிர்க்கும்- சொரியும், 20; காறும்,
உயிர்ப்ப - சுமைபோக்க, 400.
உயிர்ப்பதும்ஓம்பி-இறந்துபாட்டையு
ம் ஒழிந்து, 578.
உயிர்பருகலுற்று - கொல்லத்தொட
ங்கி, யுத்தசன்னத்தனுய், 124.
உயிர்பெற எழுதப்பட்ட ஓவியப்பா
வை, 595.
உயிர்போயிருந்தான் - அறிவுமுதலிய
னபோயிருந்தான், 636.
உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்த
றிவு, 194.
உயிரெனும் நிலத்தில் வினையெனும்
விதையை விதைத்து, 800.
உயிரைநோக்கி விசனையகூறல், 99.
உரவோன்சிறுவன், 111.
உரற்றலையுருவப்பன்றி, 638.
உரற்றொலி-பிளிறுகின்ற ஒலி, 264.
உரறி, 33. [481.
உராமனம் - நீங்கிப்போமுள்ளம்,
உராய்-பரந்து,பெயர்ந்து, 17, 331,
359, 471, 555, 665, 692.

உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 17, 23, 112, 716, 722, 876; விசேடித்துவருதல், 7; வினைமேல் மெய்ததடுமாறல், 258.
உரிஞ்சி, 866.
உரிஞ்சியாட்டினர், 697.
உரிஞ்சும்பொன், 470.
உரிப்பால - உரியபால (வி), 173.
உரிமை - மனைவி, 52, 86, 171, 764, 784, 829.
உரிமைதன்னுலகீராட்டி, 351. [794.
உரிமை தன்னேடும் வலங்கொண்டு,
உரீஇ - உருவி, 87, 576, 758.
உரீஇயினன் - உருவினன், 649.
உரு - அச்சம், உட்கு, 396. [188.
உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொன்,
உருக்கரக்கு, 195.
உருக்கார் அரக்கிட்டு, 517. [665.
உருகின இரும்பிலே எஃகுவைத்தலை,
உருகினபொன்னிலுற்ற நீர்த்துளி,
உருகுவட்டு, 37. [409,
உருட்டியிட்டேம், 349.
உருட்டுபு, 635.
உருணெயி - சக்கரம், 646.
உருத்திரதத்தன் - சச்சந்தனுடைய மந்திரி, 69.
உருத்திரப்படிமம் -உருத்திரமூர்த்தியின்வடிவம், 611.
உருத்திரனும் உமையும் போன்று,
உருத்து - கோபித்து, 87. [325.
உருபினும்பொருளினும் மெய்ததடுமாறின்றன்னிலக்களத்தொன்றுசெல்லுதல், 34.
உருபுமயக்கம், 12, 186, 229, 352,
உருபு மாறுதல், 3, 38. [500, 551.
உருமுற்ற பாம்பு, 13.
உருவக்கோலி-முடியவலைத்து, 144.
உருவகவணி, 120, 210, 365, 602,
உருவகவுவமை, 91. [667.
உருவங்களின்கண்ணிணத்திறத்தல், 59.
உருவச்சாதகம் - வடிவுகூறுமிலக்கணம், 561.
உருவஞ்செய்ய -அழகுசெய்ய, 568.
உருவமோதி-மந்திரத்தையுருவோதி;
உரு - உருவமென ஈறுதிரிந்தது, 383, 470.
உருவுதிரை, 712.
உருவுதிரையையுடையகொல்லாவண்
உருளாயம், 833. [டி, 263.
உருளி - உருள்: இ, பகுதிப்பொருள் விகுதி, 167.
உருளுதல் - கெடுதல், 706.
உரைக்கும்ஞானம், 254.
உரைக்குற்றேன், 640.
உரைத்தவெண்ணெய், 294.
உரைத்தார்க்குஅவ்வன்மெய் மிகழ்ந்தா
உரைத்து, 778. [ன், 319.
உரைத்துக்கொள், 310.
உரைமோ, 540. [585.
உரையீயான் - மறுமொழிகொடான்,
உரைவிளைத்துரைப்ப-சொல்லவல்லிய எழுப்பிக்கூற, 765.
உரோணி - உரோகிணி, (வி) 12, 64.
உரோணியூர்ந்தமதி, 189.
உரோமப்பட்டுடுத்து, 699.
உரோமப்பூம்பட்டு, 771.
உலக்கை, 27, 34.
உலகம்-உயிர்க்கிழவன், 2. [ள்ளை, 2.
உலகம்நித்தியமென்பதுசைனர்கொ
உலகம்விற்குமாமணி, 122, 551.
உலகமன்னவன் திருநாள், 457.
உலகமூன்று-நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கம், (ஜை) 815.
உலகவழக்கு, 321, 734.
உலகியல்வழக்கானகந்தருவம், 599.
உலகியலாற்கூறல், 67, 78.
உலகென்னுஞ்சொல் பூமியின் ஏகதேசத்தையுணர்த்தல், 754.
உலகோடிய, 530.
உலஞ்செய்,கதோள், 846.
உலம், 67, 204. [518.
உலம்பி - அஞ்சி, முழங்கி, 88, 512,
உலம்பினன் - முழங்கினன், 87.
உலம்புபு - முழங்கி, 639.
உலம்பும்-இடியொலிசெய்யும், 554.
உலயருநெஞ்சு - அலமருகின்றமனம், உலமேந்தியாடல், 212. [740.
உலறி, 860.

உலா - பவனி, 135.
உலாப்பிரபந்தம், 729.
உலாம் - அலமரும், 214; உவமச்
உலாய்-சூழ்ந்து, 172. [சொல், 464.
உலைப்பு - தொலைத்தல், 355.
உலோகமாபாலன் - அச்சணந்தியாசிரி
யன்;பதுமைசகோதரன்;மா,வியங்
கோளதையன்றி இசைநிறைத்து
நின்றது, 125, 378, 514, 651.
உவகைக்கலுழ்ச்சி, 93, 608.
உவந்தமார்பம், 651.
உவப்பின்கட் பால்மயங்கல், 573.
உவப்பின்கண் அஃறிணைஉயர்திணை
யாதல், 133.
உவமச்சொல், 464, 717.
உவமத்தொகை, 39. [ர், 22, 31.
உவமவாசகம், உவமவுருபு: 7, 13,
23, 72, 92, 348,392, 464,469,
571, 689, 717, 739. [457.
உவமிக்கும்பொருள்- உபமேயம், 18,
உவமை, 28, 35, 51, 56, 58, 59,
62, 72, 78, 87, 91, 95, 115.
உவமையிலக்கணம், 504.
உவமையும்உருபும்விரித்தல், 53.
உவர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
உவர்த்தது, 407.
உவர்ப்பு - வெறுப்பு, 816, 866.
உவவுறுமதியிலெண்ணையான், 415.
உவளகம் - ஒருபக்கம், 78.
உவறுநீர் - ஊறுகின்றநீர், 293.
உவனித்தல் - வில்லெனய்யத்தொடங்
குதல், 632.
உவாக்கதிர்த்திங்கள், 704.
உவாத்தி - உபாத்தியாயர், 328.
உவாத்திமுதலியோர், 117.
உவை - சுட்டுப்பெயர், 357.
உழ - உழவுத்தொழில், 905.
உழக்கல் - மிதித்தல், 554.
உழந்தவர் - பழகியவர், 183.
உழப்பெருது, 232, 806.
உழவை - உழவுமரம், தடைமரம்,
132, 219, 365.
உழவு - வழிபாடு, 905.
உழிதருபெருங்கி, 104.
உழுத்தகல் - உழுத்து அகல், 717.
உழுத்தம்பொடிமுதலியவற்றுற் ன
கழுவல், 792.
உழுத் 716.
உழுவலன்பு, 460.
உழுவை - புலி, 409, 712.
உழுவை தோகையோடிருத்தல் சீவக
ன் இலக்கணையோடிருத்தற்கு,712.
உழுவைபிரிவால் வருந்தாது, 409.
உழைக்கணாளர் - தன்முகத்திடத்துக்
கண்போன்றதோழர், 582.
உழைக்கலங்கள் - வீட்டிற்குரியபாத்
திரங்கள், 684. [வீசிவிடல், 664.
உழைமான், கொம்புகழன்றல் அதனை
உழையம்பிணை, இருபெயரொட்டு.
உழையுவர், 830. [283.
உள் - மனவெழுச்சி, 140.
உள்வாங்குக, 136.
உள்ளடிஉடைபாய, 802.
உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 623.
உள்ளம், 634.
உள்ளம்போற்செல்வ குதிரை, 518.
உள்ளமில்லவர்-மடிந்திருப்பவர், 17.
உள்ளாளப்பாட்டு(இசை), 201,227.
உள்ளிட்டு-முதலாக, 810.
உள்ளிலுருழைக்கண்டது, 310.
உள்ளுபொருள் - நினைத்தகாரியம்,
உள்ளுழி - உள்ளஇடம்,496. [258.
உள்ளுறுத்த-உள்ளிட்ட, 47, 545.
உளப்பாட்டுப்பன்மை, 739.
உளமிகுதி - மனச்செருக்கு, 102.
உளர்கின்றமஞ்ஞை, 532.
உளர்தல் - அசைதல், 354.
உளர்ந்த - சிதறின, 218.
உளர்ந்து, 198.
உளியென்னுங்கருவி, 644.
உளை, 554.
உளை, 685, 879.
உளைந்து - வெறுத்து, 775.
உளைவனப்பிருந்த மான், 635.
உற்பலஉருவுகொண்டவிளக்கு, 578.

உற்றது - உதாசீனம், 73.
உற்றதெல்லாம், 640.
உற்றதையுவன்கொல், 507. [270.
உற்று - உவமவாசகம், 7; தீண்டி,
உறக்கத்தின்மேலுறக்கம்,(ஜை)893.
உறக்கு - உறக்கம், 383, 402, 892.
உறவியோம்பி - உயிர்களைப்பாதுகாத்
உறழ்ச்சி-மாறுபாடு,268. [து, 906.
உறித்தாடதர் - உறியிற்கிடந்து தவஞ்
செய்வோர், 421.
உறீஇ-அழுத்தி, 217; உறுத்தி,700,
778. [கோடாய்க்கிடந்தது, 463.
உறுகோளாய்க்கிடந்தது - பற்றுக்
உறுதி - நல்லது, 368.
உறுப்பினுலேயுரைப்ப, 608.
உறுப்புக்களிற்காட்டல், 430.
உறுவது - ஒப்பது, 520.
உறுவர் - மிக்கவர், 42, 792.
உறுவர்ப்பேணல் - மிக்கோரைவிரும்
உறுவரார்பலி, 42. [பல், 816.
உறுவலி - மிக்கவலியையுடையவன்,
432, 496, 536, 659, 742,770.
உறை - தானியசம்பந்தமான இலக்
கக்குறிப்பு, 85.
உறைகழித்திலங்குவாள், 200.
உறைகழிப்பது, 878.
உறைகொள்வாள், 519.
உறையிடல், 86. [னேன், 607.
உன்னுடையமனம்போலேயொழுகி
உன்னையான்பிரிந்தகாலோருழியே
போன்றது, 609.
ஊக்கம் - முயற்சி, 292.
ஊக்கல் - முயறல், 232, 233.
ஊக்கி, 167, 408.
ஊக்கினென், 415.
ஊக்குபு - முயன்று, 519.
ஊசல் - அசைதல், 68.
ஊசல்போற்சேனையோட, 655.
ஊசலாடல் - அசைதல், 27.
ஊசலாடுகழுகு, 27, 50.
ஊசி-எழுத்தாணி, 117, 337. [558.
ஊட்டாக்குண்ட சுந்தாமரையடி,
ஊட்டியன்ன உருக்காக்காடி, 195.
ஊட்டுவார் - உண்பிப்பார், 115.
ஊடல்-ஊடாதேகொள், 28, 475.
ஊடலை வணங்கி நீக்கல், 308, 312.
ஊழியமடந்தை, 633. [560.
ஊடு - மகளிரிடை, 697.
ஊடுபோய், 264.
ஊதல் - உண்ணல், 110.
ஊதவுருதன்மையிலைடொல்கி,585.
ஊதியமாகியஉடப்பு, 238. [237.
ஊதியவொழுக்கு - இலாபஉடப்பு,
ஊதுவண்டுரைத்த தாரான், 866.
ஊமை, 301.
ஊர்கள், 29.
ஊர்கெழுகிழவு, 251. [கம், 102.
ஊர்கோள் - பரிவேடம், 341 ; மே
ஊர்த்து - ஊற்றி, 660.
ஊர்தர - பரக்க, 285 ; மேலிட,
ஊர்தல் - போதல், 90. [104, 478.
ஊர்தி - ஏறப்படுவது, 75.
ஊர்திகளில்லையாயின் கவசமணிந்து
போர்செய்தலாகாது, 84.
ஊர்திகளின்வகை, 263.
ஊர்ந்து, 198.
ஊர்மூன்று, 603.
ஊரேறவர, 546.
ஊழ் - ஊழி: (வி) 50, 295, 341 ;
பான்மை, 70, 170.
ஊழ்த்து-உதிர்த்து, 777 ; கழன்று,
612, 800. [தல், 510.
ஊழ்த்துச்சொரிதல் - பழுதிச்சொரி
ஊழ்ந்து (பாம்பு ஊழ்த்து), 458.
ஊழ்படுகாதலான் - தொன்றுபட்டு
வந்தகாதலான், 427. [85, 489.
ஊழ்வினை, 109, 274; உழுவலன்பு,
ஊழி=ஊழ் - முறைமை ; (திரிபு)
50, 863 ; ஊழிக்காலம், 347,
ஊழிக்காலத்துநீர், 87. [744.
ஊழித்திரை - ஊழ்திரை (வி), 342.
ஊழியளவு, 659.
ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின்
ஊழுறுகனி, 63.[முடிப்பான், 690.
ஊழூழ், 722.

ஞ்தமும்மதம்- இடைவிடாத மூன்றுமதம், 51.
ஊற்றுடைநெடுவரை, 88. [352.
ஊற்றுநீர்க் கூவலுளுறையுமீனர், ஊறிலாவுணர்வு, 338.
ஊறு - புண், 28 ; ஸ்பரிசம், 150.
ஊறுகொள்சிங்கம், 381.
ஊறுதல் - மாறுமை, 153.
ஊறுமமுதம்-மாறுதஅமுதம், 153.
ஊன்கணர் - மானிடர், 22.
ஊன்செய்கோட்டம் - உடம்பு, 455.
ஊன்சேருயிருய்யக் கொண்டோடிப் போமின், 294.
ஊன்தகர்த்தனையபோன்று, 497.
ஊன்மதர்த்த ஒளிவேற்கண்ணர், ஊன்வயிரூர்ந்தஒள்வேல், 661.[747.
ஊன்விளையிடம், 796.
ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கனைய செஞ் சூட்டின் வாரணம், 611.
ஊன்றி - கடைப்பிடித்து, 368.
ஊனம் - பழி, 448.
ஊனமர்குறடு - இறைச்சிகொத்தும் பட்டைமரம், 659.
ஊனுணியகண், 75.
ஊனுர்ந்தஅம்பு, 599.
ஊனினைகின்றார்: இன்-அசை, 516,
ஊனுடையுருவக்காக்கை, 211.
ஊனைநைந்துருகி: ஐ - அசை, 317.
ஊனையுண்டவருருகும்பசுந்தினை: ஐ-அசை, 458.
எஃகமும் புகைந்தது, 237.
எஃகு - படை, 157, 384, 665.
எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 657.
எஃகுறுண்செவி, 786.
எஃகெறிபிணை, 95.
எஃகெனஇலங்குவாட்கண், 95.
எங்கணவரும்-எவ்விடத்தவரும், 94.
எங்கணன் -- எவ்விடத்தான், 557.
எங்குமிலை இன்சுனை, 588.
எங்கெழிலென் ஞாயிறென வளர்ந்தே
எங்கோபணி, 754. [ம், 524.
எங்ஙனம், 639.
எச்சத்தல்லவும், 627.
எச்சவும்மை, 513. [ல், 212.
எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொ
எட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கு: ஆனும் உம்மும் அசைகள், 454.
எட்டுத்தேவியர்பட்டமெய்தினர், 743.
எட்பகவனைத்துமார்வம்எதமே, 331.
எடுக்கிய, 26.
எடுத்தல் - எழுப்பல், 186, 776.
எடுத்துக்காட்டுவமை, 250, 898.
எடுத்துமொழிதல்-உயர்த்துக்கூறுத
எடுத்துரைத்தல், 65, 73. [ல், 163.
எடுத்தோச்சல், 646.
எடுப்பெடுத்து, 141.
எண்குணங்கள், (ஜை) 3, 431.
எண்கொண்டளாட்டு, 680.

தல், 194, 621. [லாமல், 168.
எண்ணிடமின்றி - எள்ளுக்குஇடமில்
எண்ணிப்பதிங்கைவிட்டால், 468.
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலா
ப்பெண்ணின் மிக்கதுபெண்ணல
தில்லை, 302.
எண்ணில்கோடிபொன்ஈதும், 267.
எண்ணும்மைவிரிதல், 37.
எண்ணெடு, 44.
எண்வினை- அஷ்டகர்மம்: (ஜை)காதி கர்மம் நான்கு, அகாதிகர்மம் நான்கு; 292, 419, 889.
எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன் பெறுதுவந்த அகரவீற்றுப்பலவறிசொல், 79. [ல், 676.
எதிர்காலநோக்கியஇறந்தகாலச்சொ
எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம், 171.
எதிர்காலமுணர்த்தும்எச்சம், 70.
எதிர்லைப்பூங்கொடி, 614.
எதிர்பெய்துபரிதல், (மெய்ப்பூடு) 220, 302, 407, 445, 573.
எதிர்மறையேகாரம், 196, 209,313, 323.
எதிர்மறையோகாரம், 79, 196,409, 422, 447.
எந்திரம் - ஆலை, 473. [

ஏந்திஆூசல், 804.
எந்திரஆர்திஇயற்றுதற்குரியன, 75.
எந்திரவெழினி, 229, 256.
எந்தைபெருமானே, 877.
எந்நூற்றிறமுமுணர்வாள், 702.
எம் கிடையவர்-எம்மைப்போல்வார், 880. [100, 104.
எம்மனே - எம்இல்லாளே, தாயே,
எம்மனேமார்-எம்முடையதாய்மாரே,
எம்மானே-என்பிள்ளாய், 526. [133.
எய்: உவமவுருபு, 689.
எய்த்து - அறிந்து, 775. [542.
எய்தவிடுகணை: விடுகணை, ஒருபெயர்,
எய்தும்: பன்மைத்தன்மை, 562, 617.
எயிற்றம்பு - அலகம்பு, 240, 665.
எயிற்றுக்கோள், 509.
எயிற்றுப்படை, 627.
எயிறழுந்தச்செவ்வாய்கவ்வி, 649.
எரிகொளுவ, 218.
எரிதவழ்குன்றம், 330.
எரிபுரைமலைமலர், 739.
எரிமணிக்கொட்டை நெற்றிவாய்ந்த பொன் குயிற்றிச்செய்த மரவடி,
எரிமலர் - முருக்கிதழ், 202, [386.
எரிமலர்ச்சேவடி, 794.
எரிமலர்த்தாமரை, 794.
எரியுறுமெழுகு, 218.
எரிவிளக்குறுத்தல் (தண்டனை), 348.
எருக்கி - தாக்கி, 185.
எருக்கினான், 379.
எருக்குப்படை, 301.
எருத்தம் - பிடர், 429.
எருத்தம்இடக்கோட்டி, 485.
எருத்து - பிடர், 94.
எருத்தைஅலங்கரித்தல், 596.
எருமை, 27, 610. [24.
எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா,
எருமைமறம் - மற்போர், 652. [19.
[illegible]தல் - ஆணெருமை,
எருவிலும் இலக்கிலும் எய்துகற்றல், [301.
எல் - ஒளி, 115.
எல்லா - தோழா, 552. [451.
எல்லாம் இருதினைக்கும்பொது, 24,
எல்லாம்விலையே, 599.
எல்லார் - தேவர், 115.
எல்லி - இரவு, 547. [511, 556.
எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள்,
எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 199,
எல்லை - பகல், 418. [858.
எல்லொளித்தேவன், 291.
எலி, 866.
எலிமயிர்க்கம்பலம், 776.
எலிமயிர்ப்போர்வை, 545, 712, 775.
எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்தபட்டு, 699.
எவ்வம் - வெறுப்பு, 114, 266. [199.
எவ்வெலாத்திசைகளும், 19. [199.
எழால்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள்,
எழில்செய்கூகை: எழில்செய், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 37.
எழிற்கவரி, 112.
எழினி - உறை, 220.
எழீஇ - எழுப்பி, 197.
எழு - கணையம், 31.
எழுகினை, 104.
எழுத்தாணி, 517.
எழுத்தின்பாடல், 772. [315.
எழுத்துக்களின்தன்மையும் வடிவும்,
எழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றல், 315.
எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினமாலை, [706.
எழுத்துவரிகள், 315.
எழுத்தைமறைத்து எழுதுதல், 517.
எழுதருபருதிமார்பன், 66.
எழுதிய பாவை, 605.
எழுதினான் - அணிந்தான், 608.
எ[illegible]ர், 579.
எ[illegible] 260.
எ[illegible], 64.
எழுநிலைமாடம், 823.
எழுபிறப்பு, 98.
எழுமூற்றுந்தோளார், 544.
எழுமுறையிறைஞ்சி, 885. [னர், 399.
எழுமையும் இயைந்தெய்திய அன்பி
எழுமையும்பெருகஇன்ன இளங்கிளை,
எழுமையுமழிமைநோ, 509. [506
எழுவர், 41.

எழுவுவார்யாழ், 681.
எழூஉ - எழுந்து, 291.
எள், 458.
எள்க - அஞ்ச, 512.
எள்ளற்பாடு - இகழ்தல், 810.
எள்ளுதல் - இகழுதல், 84, 553.
எள்ளுநர்கள்சாய, 259.
எற்றுதல் - உடைத்தல், 82.
எற்றே - என், 99.
எறிசுறுவேறு, 659.
எறித்தல் - பரத்தல், 120. [132.
எறிதல் - அடித்தல், 37 ; கடைதல்,
எறிந்து - குறுகத்தறித்து, 473 ;
எறும்பின்பாலை, 272.[தட்டி,179
எறுழ்வலி - வீரன், 504.
எறுழ்வலிமுழுவுத்தோள், 241.[296
என்கண்மாய்ந்தால் - யானிறந்தால்
என்ப: அசை, 18, 25, 69, 368
495, 641, 711, 761, 864.
என்பரிந்து - எலும்புருகி, 869.
என்பெழுந்துருகுபுசாரவீண்டிய
அன்பு, 103.
என்பொடு மிடைந்தகாமம், 789.
என்மர் - என்பார், (வி) 195,538.
என்றூர்க்கெழுகென்றூர், 319.
என்றல்: ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317,
329, 549.
என்றும் - என்பேம், 581.
என்னொப்புமில்லவர், 776.
என்னவாட்டமுமின்றி, 265.
என்னனே - யாரோ, 567.
என்னிதிற்படுத்த, 219.
என்னிற்காட்டில், 166.
என்னுங்கட்குள்ளம்,678.[866,899.
என்னும்- சிறிதும், 158, 485, 585,
என்னெஞ்சம்போழ்ந்து தெளிப்பினு
ம் தெளிகல்யாரே, 622.
என்னை இக்கிருமிகொன்று, 346.
என்னைநேர்: ஐ-இடைச்சொல், 335.
என்னையா: இரக்கக்குறிப்பு, 527.
என்னையாவது: ஐ-அசை, 345.
என்னெப்பார் பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்
றேன்றுக்க, 528.
என்னேரும் - எல்லோரும், 617.
எனதாவி அகத்துறைவாய், 445.
எனவெனைச்சம் காரணகாரியப்பொ
ருளில்வருதல், 105.
எனைத்தொருமதி, 364.
எனையதெனையதெய்திணர், 218.
ஏ - அம்புத்தொழில், 480; குறிப்பு
மொழி, 92; மேனேக்குதல், 33.
ஏஎபாவம், 91.
ம்- ப்பு, 33,157.
ஏக்கற - டைய, 475.
ஏக்கு ஒசிவில்லாதவில்லான், 714.
ஏகம், 672.
ஏகமாகர், 693.
ஏகவாணை, 48.
ஏகவின்பம், 262, 485.
ஏகவெண்குடை, 744.
ஏகாந்தமாதல், 421. [893.
ஏகேந்திரியஜாதி காமகர்மம், (ஜ)
ஏங்கி - இரங்கி, 585.
ஏங்குதல் - பாடுதல், 358.
ஏச்செயாச்சிலேறுதல், 777.
ஏட்டின்மேற்றீட்டி, 613. [139.
ஏட்டைப்பசி-இரைக்குஇடைந்தபசி,
ஏட்டைப்பட்டு - இரைத்து, 455.
ஏடா, 368. [237.
ஏணிகந்து - திண்மையைக் கைவிட்டு,
ஏணியேற்று, 568.
ஏத்தரு - ஏத்துதல்தரு, (வி) 583.
ஏத்தருங்கொடியனூர் - வேள் அட்பு
செலுத்துதலைத்தரும்மகளிர், 812.
ஏத்தருமயில், 33.
ஏத்தாளிகள், 538. [லம், 739.
ஏத்தித்தொழுதான்: ஏதந்தி-நிகழ்கா
ஏத்திணுள் - வாழ்த்திணுள், 103.
ஏத்துதல்வாழ்த்தல்இரண்டும்வேறு,
ஏதம், 331. [617.
ஏதிலம் - அயலேம், 85, 837, 853.
ஏதிலாப்புள்-காரணமில்லாதபறவை,
ஏதின்மை, 436 [647.
ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்
ஏந்திரநாழில், 659. [கல, 12.
ஏந்துபொன் - உயர்ந்தபொன், 470.

ஏகீர் - ஏவுகின்றநீர்மை, 400.
ஏப்புழை, 38.
ஏப்பெற்றமான்பிணை, 860.
ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு, 867.
ஏமஞ்சேர்த்தி, 752.
ஏமமாங்கதம் - ஏமாங்கதம்; பகுதிப் பொருள்விகுதி, 540.
ஏமமாபுரம் - தடமித்தன்நகர், 474.
ஏமாங்கதம் - சீவகன்நாடு, 540.
ஏமாராக்கதி, 875.
ஏமாராது, 497. [117.
ஏழுதலாய எல்லாப் படைக்கலம்,
ஏழுற்று-மயக்கழுற்று, 233, 708,
ஏழுற-தப்பாதபடி, 536.[823,857.
ஏழுறுத்து - மயக்கழுறுத்தி, 581.
ஏழுறு தீங்கனி, 355.
ஏயிற்று - பொருந்திற்று, 872.
ஏயினவகை, 427.
ஏயே - என்னேஎன்னே, 199.
ஏர் - எழுச்சி, ஒப்பு, 465, 466, 609; தோற்றப்பொலிவு, 503.
ஏர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின் ஞன், 73. [96.
ஏல்-உணர்ச்சி, 529; மனவெழுச்சி,
ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து, 63.
ஏலாதேலாது, 330.
ஏவ - சொல்ல, 276.
ஏவடிபிணையிணைக்கி, 428.
ஏவல், 271, 306.
ஏவலாற்சேர்கவேன், 306.
ஏவலான் - வில்வல்லான், 564.
ஏவா - சொல்லி, 453, 881.
ஏவும் சரமும் வேறு, 666.
ஏழ்தரு - எழுதரு,(வி) 346.
ஏழடிநடத்தல், 59, 408.
ஏழுகிழமை, 170.
ஏழுதல், 97.
ஏழுநாள்கழிந்தகாலை, 726.
ஏழுநாள்மணவினை,691.
ஏழுயர்போதகம், 239.
ஏற்றகைத் தொடிவீழ்ந்தென, 575.
ஏற்றியல்- ஏறுதலின் இயல்பு, 536.
ஏற்றிளஞ்சிங்கம், 86.
போன்றார் 655.
ஏற்றுத்தொழில்- யானைமுதலியவற்றில் ஏறுதற்றொழில், 515.
ஏற்றுமீனெறியப்பாய்ந்த எறிசுறு ஏறு, 659. [842.
ஏற்றரிபோர்த்தமுரசம், 621, 624,
ஏற்றரிமுரசநாணச்சொன்னன் 621.
ஏற்றை - ஆண்சிங்கம், 135, 203;
ஏற்றை அரிமான், 135. [ஏறு, 842.
ஏற்றைமேம்படுத்தினை, 6.
ஏறக்கட்டி, 296
ஏறக்கொண்டுபோய்,172
ஏறங்கோள் - ஏறுகோட் பறை, முல்லைத்திணைக்குரியது, 153.
ஏறச்செல்லுங்கிலமை, 563.
ஏறட்டுக்கொண்டு, 239 240, 267.
ஏறப்பறக்கவெனின், 625.
ஏறப்போக, 546.
ஏறப்போந்தான், 158.
ஏறப்போவதற்கு, 546.
ஏறப்போவாய், 367.
ஏறனன், 399, 452
ஏறிட்டவில், 201, 601.
ஏறிடல், 777.
ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கள்மூரிய, ஏறுகோட்பறை, 153. [722.
ஏறுண்டவர்- வெட்டுண்டவர், 653,
ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 633.
ஏன்ற, 83.
ஏனதி, 628.
ஏனதிமோதிரம் - ஏனதிப்பட்டத் தார்க்குரியமோதிரம், 741.
ஏனதிமோதிரம்செறித்தசேனதிபதி
ஏனை - எப்படி, 368. [628.
ஏனையவரும்-எல்லாரும், 615.
ஏனோரும் - எல்லோரும், 14.
ஐ-சிலேட்டுமம், 119; பகுதிப்பொருள்விகுதி,284;வியப்பு, உரிச்சொல்,
ஐங்கணை இரண்டுவகை, 217. [17.
ஐஞ்ஞூற்றுவர் - சீவகன்தோழர்கள், 298.

ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கள்புதல்வரு
ம்சீவகன்றேழுருமாகியவீரர், 298.
ஐதா, 191.
ஐது - மெல்லிது, 595.
ஐதுபட்டு - இளகுதல்பட்டு, 41.
ஐந்தலைநாகம், 231.
ஐந்தலைநாகம்சுமந்தமணி, 861.
ஐந்து மூன்றடுத்த செல்வத்தமளி
ஐந்துவில்லகலம், 498.[மூன்று,256.
ஐப்பசி, 518. [ரம், (ஜை) 288.
ஐம்பதங்கள் - பஞ்சநமஸ்காரமந்தி
ஐம்பதவமிர்தம் - பஞ்சநமஸகாரமந்
ஐம்பான்மயிர்,54,702. [திரம்,287.
ஐம்பொறிக்கும் இனியநுகர்ச்சி, 64.
ஐம்முழவகலம் பூப்பரப்பல், 188.
ஐய - வியப்பையுடையய்; ஐ - திரிபு,
17, 217, 876. [யின்மை, 906.
ஐயமின்மை - ஈற்காட்சியிற் சங்கை
ஐயமென்னுந்துணை, 393.
ஐயமென்னும்மெய்ப்பாடு, 220.
ஐயவி-வெண்சிறுகடுகு, 40.
ஐயவித்துலாம்- கதவையணுகாதபடி
கற்கவிதொடங்கி நாற்றுந்துலாம்,
ஐயவும்மை,70. [நெருக்குமரம், 37.
ஐயவோவென்றழுந்தனள் : ஐய
வோ-இரக்கக்குறிப்பு, 109, 443,
527.
ஐயனதருளினுல்-உன்னருளால், 126.
ஐயனீரே, 510.
ஐயனை - உன்னை, 127.
ஐயாண்டெய்தி, 783.
ஐயிளாம்பழமேயென்கின்றீர்,455.
ஐயிற்காட்டில், 379.
ஐயுருபுஇரண்டு முடிதல், 74.
ஐயென - வியவாகிற்க, விரைய, 140,
216, 254, 288, 297, 309,
314, 360, 643, 909.
ஐயெனமன்னனேவ, 276.
ஐயெனவிருப்ப, 254.
ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 759.
ஐராபதம் - ஐராவதம், திரிபு, 247.
ஐராவணம் - கோவிந்தராசனுடைய
யானை, 617, 628 ; சீவகன்யானை
களுள் ஒன்று, 883.
ஐராவதத்தின்மேலுள்ள பொய்கை
யிற் பூத்ததாமரை (ஜை), 749.
ஐராவதம், 812.
ஐவருளொருவனன்ன அடிசினூன்ம
டையவன் - வீமன்போலுமடைய
ஐவனநெல், 458. [ன், 792.
ஐவனநெல்அவல், 459.
ஐவாயரவினவிராரழல்போன்று, 678.
ஐவில்லகலம்நிலந்திருத்தி,188. [498.
ஐவினைகலந்தின்றுங்கடிதொழுது,
ஒக்கடித்து - ஒக்கவடித்து, 52.
ஒக்குமாயிருந்தது, 478.
- சாய்ந்து, நாணி, 55, 183,
406, 732, 768.
ஒசிய - வருந்த, 299.
ஒசியும் - முறியும், 746.
ஒட்ட - இசைய, 320.
ஒட்டாமன்னவர் - பகையரசர், 740.
ஒட்டி-அறுதியிட்டு, துணிந்து, 182,
622; பூசி, 726 ; வஞ்சினங்கூறி,
193, 212.
ஒட்டியீருடம்போருயிராயினர், 575.
ஒட்டிஞள், 594.
ஒட்டுவல் - பொருந்துவேன், 271.
ஒடிக்கச்சுடர்விட்டு, 283.
ஒடிவு - தவிர்தல், 29.
ஒடு - (மூதுபுண்) ஒடுக்கட்டி, 836.
ஒடுஉருபு: உடனிகழ்ச்சி, 123, 182;
என், 43, 135, 174, 182.
ஒண்மை - விளக்கம், 167.
ஒத்ததோ - பொருந்தியதோ, 273.
ஒத்ததோ என்சொல், 342.
சால், 444.
- ஒத்தாய், ஒத்துவருந்துகி
ன்ற, 274.
னை - ஒத்ததென, (வி) 538.
ஒதுக்கு - நடை, 396.
ஒப்பார் - ஒழுக்கமுடையார், 452.
ஒப்பிணைதனக்கில்லாதான், 495.
ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல், 42.
ஒப்பித்து - விழுக்காடிட்டு, 245.
ஒப்பில்போலி, 69, 276, 410.

ஒப்பு, 396.
ஒப்புக்கு, 374, 533.
ஒய்யென - விரைய, 264, 289,535, 536, 661. [88, 246.
ஒய்யெனவுலம்பி - விரையவழுழங்கி, ஒய்யெனவேவெய்துயிர்த்து, 528.
ஒர்தேயுன் - ஒருதேவன் (வி), 9.
ஒருக்கடித்து நோக்கி, 735.
ஒருக்கின-ஒன்றுசேர்த்த, 24. [657.
ஒருக்கு - ஒருங்கு (வி), 248, 555,
ஒருக்குற - சேர, 59.
ஒருகலைப்பிணை, 55. [ன்றனை, 562.
ஒருகாக்கை கோடிகூகையைக் கொ ஒருகாதிற்குழையும் ஒரு காதிற்குக் குழையும்சேர்த்தல், 214.
ஒருகுழைகாதிற்சேர்த்தல், 216.
ஒருசொல், 44, 62, 134, 145, 273, 287, 296, 304, 388, 444,544, 549, 616. [தல், 84.
ஒருசொல்லிட் பலவிடத்துங் கூட்டு ஒருசொல்விழுக்காடு, 549, 616.
ஒருத்தி தன்வேட்கை யுரைத்தலால் அவளது குலனும் நலனும்கீழ்ப்படும், ஒருதலைச்சதங்கைமாலை, 768. [303.

ஒருதாய்க்குஒருபிள்ளை, (பழ) 208.
ஒருநாட்டுஅரசுணங்க, 744.
ஒருப்பட்டிருந்து, 59. [761.
ஒருப்பட்டு - துணிந்து, 180, 512,
ஒருப்படுத்தல், 161, 848.
ஒருப்படுதல், 365, 458.
ஒருபிடிநுசுப்பினள், 188.
ஒருபுறமாலை, 591. [558, 572.
ஒருபெயர், 79, 197, 382, 531, 542,
ஒருபொருண்மேல் மூன்று அடுக்கல், 198, 739.
ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாமை, ஒருபோகு, 198. [66.
ஒருமகன்உருமிற்றேன்றி, 376.
ஒருமூகவெழினி, 207.
ஒருமைமன்மைமயக்கம், 75, 118, 339,342, 345, 607, 620, 640, 694, 755, 880.

திரி
, 484. [தல், 537.
ஒருவகைவியங்கோள், 85.
ஒருவரைக்கூறும்பன்மை, 31, 71, 270, 454, 573.
ஒருவழக்கு, 83. [127.
ஒருவன் கல்வியால்மறுபிறப்பாதல், ஒருவனுகி - கூடியவனுகி, 631.
ஒருவனுக்குஒருத்திபோலஉளம்மகிழ்ந்து, 687.
ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329,549.
ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 148.
ஒல்குதல் - ஒதுங்குதல, குழைதல், 28, 101, 183, 200.
ஒல்லென்சும்மைத்து, 22.
ஒல்லென - வெளியாக, 228.
ஒல்லென ஒலிப்ப, 137.
ஒல்லெனுயர்தவம், 228.
ஒல்லே - கடிக, 274.
ஒலி - தழைத்தல், 199.
ஒலிகவுளகிண்கிணி, 860.
ஒலிமயிர்ச்சிகழிகை, 712.
ஒலியல் - மாலை, 387, 489, 775.
ஒலியல் ஐம்பால், 838.
ஒலியன்மாலை, 781.
ஒழிககாமமீங்கென, 28.
ஒழிந்திட்டாள் - தங்கினள், 721.
ஒழிய - தங்க, 682.
ஒழுக - நீள, 65 ; மெல்ல, 22.
ஒழுகக்கெட்டு, 71, 72.
ன்றுமலரும், 827.
ஒழுகநோக்குதல், 58, 430, 779.
ழுகவிட்டு - முன்னேமிதக்கவிட்டு, 768. [தல், 55.
ஒழுகுதல் - பரத்தல், 156 ; வளர் ஒழுகுபொற்கொழுமுக்கு, 55.
ஒழுகும்-இடைவிடாதுபோம், 25.
ஒள்ளகிற்புகை, 27. [229.
ஒள்ளியன் - நல்லன் (திசைச்சொல்),
ஒளி - அரசர்பாலுள்ள கடவுட்டன்மை; புகழ்வழிவு, 79, 687.
ஒளியுடைமன்னர், 86.
ஒளிறுதேர்ஞானம், (ஜை) 891.

ஒளிறுவாள், 65, 643.
ஒளிறுவேற்சுற்றம், 474, 755.
ஒற்றர்களை ஒற்றர்களால்ஆராய்தல், 560. [608.
ஒற்றருழுணர்தலின்றிஉரையவித்து,
ஒற்றறொற்றுவகை - ஒற்றர்கள்ஆராயாதகூறுபாடு, 621.
ஒற்றல் - அடித்தல், 193.
ஒற்றுகப்புணர்க்கப்படும்பூவை, 121.
ஒற்றுட்கள்மூவர், 534.
ஒற்றி - ஒற்றிப்பார்த்து, 205, 491; சேர்த்தி, 511; தள்ளி, 441; துடைத்து, 412, 515, 719.
ஒற்றிவா, 214. [கியபறவை, 121.
ஒற்று - ஒன்றி யொன்றி அறிவனவா
ஒற்றுபு - அழுக்கி, 635.
ஒற்றுமையிற் சினைவினையை முதன் மேலேற்றல், 111.
ஒற்றைக்கடிப்பு-ஒருகுதம்பை, 703.
ஒற்றைச்சடையில் இறைவன் கங்கையை ஏற்றது, 611.
ஒன்பதின்சாணடத்தல், 58.
ஒன்பதுசுவைகளுள் ஒன்றுஅதிகரித்தால் மற்றொன்றுகெடும், 234.
ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி, 830.
ஒன்றிய ஊக்கம் - பகிராதமுயற்சி;
ஒன்றுதேர், 131. [(ஜை) 292.
ஒன்றும் - சிறிதும், 75.
ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெட்டுவரையின தாகியகணிகையர்பரிசம், 39.
ஒன்றெறனமுடித்தல், 271, 313.
ஒன்றே-ஆதல், 492, 499; இடைச்சொல், 316, 317, 345; ஒருகாரியம், 511.
ஒன்னுமை - பொருந்தாமை, 370.
ஓ: இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 211, 443; மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276; வியப்பு, 74; வினா, 443.
ஓஓபாவம், 454.
ஓஓபெரியம்: இகழ்ச்சி, 119.
ஓக்கநீள்விசும்பு, 264.
ஓக்கி-புறப்படவிட்டு, 624.
ஓக்கினர் - ஓச்சினர், 769.
ஓகைபோக்கி, 97, 377.
ஓச்சு, 653. [767.
ஓசனித்தல் - பறவைகிறையடித்தல்,
ஓசனை 36, 106, 289, 357, 490,
ஓட்டறவோட்டி, 494. [554.
ட்டிடுப - ஓடிடுப (வி), 431.
ஓட்டியுங்கோறும், 509.
ஓட்டைநெஞ்சினர், 196.
ஓட்டைமரச்செவியர், (ஜை) 455.
ஓடாததாணை, 6.
ஓடிப்போங்கோள், 140, 195.
ஓடுதல்-கெடுதல், 70, 589. [123.
ஓடுருபுடனிகழ்ச்சி, 57, 66, 106,
ஓடை-சந்தனம்வைக்குமடல், 344; நீர்நிலை, 265.
ஓதி-அவதிஞானம் (ஜை),288,347.
ஓப்பி - ஓட்டி, 439, 602.
ஓபெரிது, 74, 276.
ஓம்படை - பரிகாரம், 75.
ஓம்பா-பரிகரிக்கவொண்ணாத, 154.
ஓமாலிகைகள் மூப்பத்திரண்டு, 190, 698.
ஓர்க்கோலை - கடலிற்றோன்றும் ஒருவகைப்பொருள், அம்பர், 25.
ஓர்ஞண்டலமிலங்கதின்றகொடி, 189.
ஓர்த்து - ஓர்ந்து (வி), 234, 235.
ஓர்வண்ணம்-ஒருபுணர்ப்புவிசேடம்,
ஓரிலைச்சாந்து, 152. [496.
ஓரும் - அசை, 193, 243, 518, 537; ஆராய்ந்துபாரும், 270.
ஓருரிரண்டஃகமாயிற்று , 605.
ஓரை - முகூர்த்தம், 51, 160, 696.
ஓரோவிலகாதிற்சேர்த்தல், 214.
ஓலக்கம், 347. [115.
ஓலுறுத்துவாள் - தாலாட்டுபவள்,
ஓலை-திருமுகம், 80, 311, 517, 545,
ஓலைப்பாசுரம், 623. [622.
ஓலைப்பாசுரமானமாலை, 484.
ஓலையின்அமைப்பு (திருமுகம்), 517,
ஓலையெழுதல், 311. [622.
ஓலைவீடுகள், 472.
ஓவக்கைவினை, 323.

ஓவர் - ஏத்தாளிகள், 538.
ஓவென்றுபூசல்செய்தார், 330.
ஓவெனக்கூப்பிட்டு, 133.
ஓவெனுமோசை, 537.
ஓளவை - தாய், 390.
ஓளவைமார்கள் - ஆரியாங்கனைகள் (ஜை) 763 ; தாய்மார்கள், 377
கங்கை, 604. [760
கங்கை கடலிற்பாய்தல், 667.
கங்கைச்சுழி, 57, 330.
கங்கைத்துவலை, 570.
கங்கைநீர், 190.
கச்சம் - ஒருவகையளவு, 642.
கச்சதவீக்கி, 615.
கச்சார்ந்தபொன்வாள், 501.
கச்சிற்பிணிப்புண்டு, 512.
கச்சு, 9, 10, 643.
கச்சுவிளிம்பணிந்தவிதானம், 716.
கச்சை, 536.
கச்சைதுணிந்தவேழம், 245.
கச்சையுங்கழலும்வீக்கி, 665.
கசலக்ஷ்மி = கஜலக்ஷ்மி, 749.
கசிந்துருகி, 510.
கசிவு - வருத்தம், 340.
கஞ்சனை - கலசப்பானை, 621.
கஞ்சிகைவையம் - உருவுத்திரையை
கஞலி, 459. [யுடையவண்டி, 263.
கட்குடமுடைப்பேனென்பது ஒருவ
- கையார் சங்கேதம், 286. [344.
கட்டமைநீதி - வகுப்பமைந்தமுறை,
கட்டழலெவ்வம் - இணரொரிதோய்
வன்னஇன்ன, 114.
கட்டழற்காமத்தீ, 81.
கட்டளை தப்பாமற்கூறல், 107.
கட்டளைப்படிமை, 797.
கட்டளைப்புரவி - பண்ணீனையுடைய
கட்டி, 606. [குதிரை, 237.
கட்டியங்காரன் = காஷ்டாங்கார
கன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 65.
கட்டியங்காரன்மக்கள் நூற்றுவர் -
காளாங்காரகன் முதலியோர், 508.
கட்டியங்காரனிறந்ததற்கு ம
தல், 671.
கட்டியங்காரனும்:உம்-
77.
கட்டியிட்டு: ஒருசொல், 296.
கட்டியினரிசி -கருப்புக்கட்டியுடனே
கலந்தஅரிசி, 565.
கட்டில் - சிங்காதனம், 169; பிணிப்
பினையுடைய இல்வாழ்க்கை, 576;
மஞ்சம், 174, 255, 711.
கட்டிலின்மேற்கால்களில் உட்டுனை
யமைதது யைச்
செருகிவைத்தல், 174.
கட்டுடைக்காவல், 36.
கட்டுயிலனந்தனர், 330.
கட்டுரை, 125, 455.
கட்பவர் - கனைபறிப்போர், 372.
கடகம் - ஒருவகைப்பெட்டி, 264,
கடகமின்னைக்கைமறித்து, 529. [636.
கடகமெற்றல், 82.
கடகவண்கை, 670.
கடகு - கேடகம், 642.
கடம்பன், 487.
கடம்பின் இலை, 611.
கடம்பினெடுவேள், 567.
கடம்புசூடியகன்னிமாலை, 299.
கடமை, 686.
கடல், 89, 135, 338.
கடல் கரையைக்கொல்லல், 88.
கடல்நீந்தலுற்றான், 456.
கடல்போலும் நூற்கேள்வி, 662,
கடல்வளம், 25. [690, 868.
-ல்விளையமுதம் - உப்பு, 247.
கடல்வேட்டமாடி, 802.
கடலங்கேள்விச்சீவகன், 662.
கடலமிர்து-கடல்படுதிரவியம், 613.
கடலில்வீழ்ந்தமணி, 836, 903.
கடலின்முழங்குந்தேர், 636. [338.
கடவுள் - முனிவன், 35, 87, 261,
-வுள்நாள் - நல்லநாள், 447.
கடவுள்வாழ்த்தி, 513.
கடவுள்வெகுளி, 612.
-வுளரிடன் - தெய்வங்களுக்குவிட்
டஇறையிலிநிலம், 686.
கடற்கரை, 738.

கடற்றூணை, 650.
கடன்றலைகழிந்த - முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேநீங்கின, 180.
கடாங்கோதை-தேன்பரக்கும் மாலை, [கள் + தாம்] 436.
கடாஞ்செய்து-மதஞ்சொரிந்து, 297.
கடாவிடல், 458.
கடாவிடுகளிறு, 346.
கடி - புதுமை, வரைவு, 531, 793.
கடிகை - துண்டம், 323, 679, 894; தோளவீர, 813; முகூர்த்தம் பார்ப்பவன், 682.
கடிகையர் - மங்கலப்பாடகர், 684.
கடிகையாளர், 538. [746, 791.
கடிசெய் பைந்தார் கமழ்மாலை வேல்,
கடிநிறைசிவிகை, 766.
கடிப்பிணை - தூதம்பைபோல்வதொரு பணி, 93, 153, 392, 606, 861.
கடிப்பிணைச்சி, 185.
கடிப்பு(உலத்துருத்தியின்விளிம்புறுப்பு) வாரங்குலிகொளீ இயகை, 820.
கடிமணக்கிழமை, 64.
கடிமணப்பள்ளி, 721. [ன்று, 326.
கடிமதில்மூன்றுமெய்தகடவுளிற்கன
கடிமலர்ப்பிண்டி, 793.
கடிமாடம் - கன்னிமாடம், 8.
கடிமார்பன், 53, 673.
கடிமாலை கலம்கொய்யதாங்கி, 590.
கடிமிடறு, 201.
கடிமுரசு, 137, 185.
கடிய, 704.
கடியறை - மணவறை, 597.
கடிவட்டு - வட்டுடை, 653.
கடுக்க = கடுக - விரைய (வி), 286.
கடுகுழுலம், 893.
கடுச்சுட்டிரிஞ்ச, 780.
கடுத்த (கால்கடிய) ஓட்டகம், 519.
கடுந்திறல் - காற்று வெருப்பு நீர் முதலியன, 363.
கடுந்தொடைக்கவர்கணை, 363.
கடுகட்புப்பனைகாட்டும் (பழ), 277.
கடுப்புடையகாமம், 832.
கடுமை - விரைவு, 89, 99.
கடுவிருட்காடு, 864.
கடைகந்தன்னதோள், 389.
கடைகளினமைப்பு, 39.
கடைகின்றது - மிகப்பண்ணுகின்றது, [388.
கடைகுழன்ற, 54.
கடைசிமங்கையர், 372.
கடைத்தெரு, 40, 41.
கடைதயிர்க்குரலவேங்கை, 786.
கடைதல் - அரித்தல், 359.
கடைந்தபொற்செப்பு, 583.
கடைந்திடுகின்றகாமம், 812.
கடைப்படுதல்-முற்றுப்பெறல், 179.
கடை பலகடந்து சென்றான், 331.
கடைமடை, 473.
கடைமணியையுடையகச்சு, 41.
கடைமுகம் - தலைவாயில், 338.
கடையலுற்றான் - அலைக்கலுற்றான், 590. [பலித்தல், 71.
கடையாமத்திற்கண்டகனவு விரைவிற்
கடையும்கட்குரல் - கள்ளரிக்குங்குரல், 359.
கண் - கணு, 56. [ல், 359.
கண் அழலையுண்ணுதல், 666.
கண் இடுக - கண் அருகிநோக்க, 907.
கண்உரைமகளிர், 770.
கண்கரிந்து நீராயுருகுவது, 722.
கண்கலக்கப்(எதிர்ப்படுதல்) பூத்தகம் பகம், 734. [681.
கண்கழுவல் (இடக்காடக்கல்), 71,
கண்கள்மலர்ந்திருந்து - உடம்புமுழுவதுங்கண்ணுயிருந்து, 754.
கண்களினெழுதி, 714.
கண்கனல இடுகக்கோட்டி, 605.
கண்கனிந்து - கண்குழைந்து, 161, 412, 721, 764.
கண்கனைந்துமூரசமார்ப்ப, 192.
கண்கொளாதகில், 712, 776.
கண்கொளாப்பட்டு, 704.
கண்கொளும், 473.
கண்கோட்டி - கண்ணுல் வினைத்தப் பார்த்து, 147. [தார், 249.
கண்சாம்பினர் -
கண்சுழன்று சோர்ந்து, 634.
கண்சூன்றிடப்பட்டு, 809.

கண்டத்திரை - பல்வண் ரை, 197, 266.
கண்டத்தினவியார் - கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்தஅகிற்புகையை யுடையார்; கண்டத்திலே புழுகை யுடையார், 422, 423.
கண்டாய், 764.
கண்டூர் - காணுங்கோள், 171, 231, 245, 333, 454; விரைவொடுசிவ ணைது நின்றதோர் அசை, 75.
கண்டுநோக்கி, 500.
கண்டுயிருண்ணுங்கூற்றம், 708.
கண்டுயிலுறுதல் - இறத்தல், 590.
கண்டுவைத்தும், 209.
கண்டேன்சீதையை, 442.
கண்ணக்ககண்ணி, 599. [325.
கண்ணடி - கண்ணழி (வி), 192,
கண்ணபிரான்குருந்தொசித்தது, 68.
கண்ணயற்களிப்பனயானை - கண்ண யலில்மதஞ்சொரிவன யானைகள், 176.
கண்ணரிந்த-தன்னிடத்தே இல்லாத படிநீக்கிய, 369, 551.
கண்ணற்றூர்-நட்புக்குலைந்தார், 267.
கண்ணற்று, 9.
கண்ணறச்சொல்லியசொல், 321.
கன்னன் கன்னனுக்குப் பிறப் புனர்த்தியது, 122.
கண்ணனூர், 682.
கண்ணனைக்கொல்லத்தெய்வம் யானை யாய்வந்தது (ஜை), 298.
கண்ணழி, 695.
கண்ணழிக்கேடகம், 642.
கண்ணழிதைத்தயானை, 651. [664.
கண்ணழி போர்க்களத்திற்குவமை,
கண்ணி - சூடும்பூ, தலையின்மாலை, பிணையல், மாலை, முடிக்குமாலை, 63, 68, 123, 125, 151, 242, 335,390, 396, 400, 415, 475, 551, 599, 741.
கண்ணி கணையமாக, 768.
கண்ணிகொண்டெறிதல், 768.
கண்ணிடனுடல், 346.
கண்ணித்திருமுடி, 799.
கண்ணிமையார் - தேவர், 79.
கண்ணியிட்டெறிவார், 834.
கண்ணியும்பசும்பொனணும், 494.
கண்ணிரங்க, 576.
கண்ணிற்சிறந்தஉறுப்பில்லை, 446.
கண்ணில்லார் இரப்பார், 735.
கண்ணிலாளை-கண்ணிலருக்கு, (உரு புமயக்கம்) 229.
கண்ணினேயென்று: ஏ-அசை, 538.
கண்ணீர், 93.
கண்ணீர்கலுளலைப்ப, 595.
கண்ணீர்கள், 605.
கண்ணீரிற்சாயைதோன்றல், 447.
கண்ணீரிலைலேகையைக்கழுவல், 607.
கண்ணுட்டு - கோபத்தீ, 248.
கண்ணும்வாயுமிழந்து, 347.
கண்ணுருகி - நீர்வார்த்து, 210.
கண்ணுறல் - சேர்தல், 9, 130,239, கண்ணுறு-எதிர்ப்படுதி, 362. [541.
கண்ணுழுழல் - கண்பொறி, 707.
கண்ணெனலுந்தாது, 435.
கண்துடித்தல், 630.
கண் நீதி, 75.
கண்நெருக்குற்ற, 193.
கண்பசலைபூத்தகாமம், 74.
கண்படுகாறும், 659. [கை,314.
கண்படுப்பித்து- துயில்கொள்ளுவித்
கண்படும் - கண்துயில்கொள்ளும், 473. [வீரி, 374.
கண்பின் பருவுக் காம்பனைய கணைக் கால், 779.
கண்புதைத்திரங்கல், 756. [ல், 579.
கண்மணிப்பாவை கண்ணீரில்நீங்குத
கண்மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 74.
கண்மாயம்-கண்கட்டுவித்தை, 659.
கண்மிசைக்கரந்த, 295.
கண்முழுதுடம்பிற்றோற்றி, 896.
கண்வடுவுற்றதார் - கண்ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தார், 158.
ண்விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண்டாக்கப்பட்டேம், 423.

கண்விடுத்தல், 59. [லும், 577.
கண்விழித்தல் குவளைமலர்வதுபோ
கண்விழிப்ப, 38.
கண்வெறிப்பு, 693.
கண்வெறிபோதல், 886.
கணங்கொள்நல்யாழநங்கன், 185.
கணதரர் பதினெருவர், (ஜை) 878.
கணம் - தேவகணம் (ஜை), 369, 887. [த்தை, 768.
கணமலையரசன்மங்கை - காந்தருவத
கணவனுவப்பதோமனைவிக்குமுவப்பு,
கணன் - தேவர்குழு, 369. [607.
கணி - நூல்போனவன், நூலிற் றேர்ச்சி பெற்றவன், 39, 40, 97, 181, 223, 427.
கணிக்கு இடங்கொடாநலம், 438.
கணிகள், 93, 493.
கணிகை, 36.
கணிகைச்சிறுவன் சிறப்பிலன், 221.
கணித்த - அறுதியிட்ட, 726.[182.
கணிபுனைந்துரைத்தநாள், 397.
கணிபெறுநிலன், 685.
கணியிற்கணிடேசிய - நூலையுடைய கணிகூறிய, 320.
கணியின்பெருமை, 690.
கணை -அலகு, கணைக்கோல், 33, 34.
கணைக்கவினழித்த உண்கண், 187.
கணைக்கோல், 33.
கணை பின்னெழிய ஓடல், 159.
கணைமிச்சில், 248. [தூண், 31.
கணையம்-தண்டாயுதம்,234;யானைத்
கணைவிசை இவுளி, 216.
கத்தரிகை காதுக்கு, 56.
கத்தரிகைத்தொழில், 56, 720.
கத்திகை - குருக்கத்தி, 294 ; தொடைவிசேடம், 566.
கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக் கைதொழுகடவுள் - முருகன், 294.
கத்திகைப்போது, 361.
கதநாய், 648.
கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதரரில் ஒருவன், 492.
க்கானம் - வா
கதலிகைப்போழ்கள், 894. [640.
கதவந் தாழுறுக்க, 84.
கதவுதிறத்தல், 441.
கதழொளி - மிக்கஒளி, 512.
கதன், 628. [ம், 6.
கதாநாயகனை முதலிற்கூறல்வேண்டு
கதிஇரண்டு, (ஜை) 893.
கதிகள், 331.
கதிநான்கு, 118.
கதிய - கதுவிய, பற்றிய, 179.
கதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலை,566.
கதிர்க்குப்பை, 112.
கதிர்வட்டம், 88. [ப்பு, 62.
கதிரொளியவருமொத்தார்: உம்-சிற
கதுப்பினைம் - மயிருக்கினிடபுழுகு,
கதுப்பு, 475. [501.
கதை - பொய்வார்த்தை, 622.
கதையை உட்கொண்டுசுட்டல், 66.
கந்தட்டதிணிதிண்டோளான், 77.
கந்தடகளிறுகொல்லுங் கருவரையுழுவையன்னான், 363.
கந்தர்மூட்டி, 492.
கந்தருவமார்க்கச் (சங்கீதவழி) செய்யுள், 224, 371, 472, 739, 793.
கந்தருவர்செய்தபூண்கள், 196.
கந்தருவர்மணம், 398.
கந்தன்னதோள், 726. [569.
கந்தாரம் - காந்தாரமென்னும்பண்,
கந்தி-ஆரியாங்கனை (ஜை),328,766.
கந்தியார்கூற்று, 915.
கந்தியார் செய்யுள்செய்தது, 328.
கந்து - தூண், 52, 180, 601, 678.
கந்துக்கடன் - சீவகனைவளர்த்தவணிகன்; சீவகன்புதல்வருள்ஒருவன், 783. [காரணம், 760.
கந்துக்கடன் இறந்தமைகூறுமைக்குக்
கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமா,
கந்துராமன்-கந்துக்கடன்,104.[316.
கந்துராமனும்: உம்-சிறப்பு, 102.
கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை
தெருஞ்சிமுள், 90. [ஜை) 168.
கப்பம்-16 வகைக்கற்பலோகம், (பா.

கப்பல் கடலிற்செல்லல், 158, 645.
கப்பலுக்கு யானை உவமம், 155.
கப்பலோட்டம், 159.
கப்பற்பாய் மூன்று, 158.
கப்புரப்பசுந்திரை, 64. [613.
கப்புரம்-கருப்பூரம் (பா), 64, 167,
கபாலமேந்தல், 421.
கபிலபரணர், 343.
கம்பஞ்செய்பரிவு, 508.
கம்பலக்கிடுகு, 40.
கம்பலம் - கம்பலை, ஒலி (வி); இச் சொல் பெருங்கதையில் கம்பல் எனவும் வழங்கும், 23, 97, 358; படாம், 615, 785. [கா, 377.
கம்பலம்போர்த்தபோலும்கடிமலர்க்
கம்பலவிதானம், 256, 716.
கம்பார்களியானை: கம்பமார், (வி)
கம்பிதப்பாட்டு, (இசை)227. [321.
கம்புள் - ஒருவகைப்பறவை, 612.
கம்மகாரர், 159.
கம்மப்பல்கலம், 300.
கம்மியர் = கர்மியர் - பிறர்தொழில் செய்வார், 30, 156.
கமலப்பள்ளி, 408.
கமலவட்டம், 618.
கமலவர்த்தனை, (பர) 207.
கமலை - விமலையின்தாய், 574.
கமழ்கடாத்து அரசுவா, 861.
கமுகங்காய்க்குலை, 694.
கமுகம்பாளைக்குமுத்துக்கோவை,36.
கமுகின்கண்போலுங்கழுத்து, 597.
கமுகினாசல், 281.
கமுகினெற்றி, 358.
கமுகு, 27, 473.
கயக்கம் - கலக்கம், 124.
கயக்குற்றபோது-கயத்திற்பறித்தது,
கயத்தி - கொடியள், 208. [369.
கயந்தலை - கயத்தலை (வி), 27.
கயம், 265.
கயம்படை - ஆழம்படை, 182.
கயல் சிவகன்கண்ணைக்குவமை, 719.
[illegible]ருக்குதல்,
கயவாய் - பெரியவாய், 610. [690.
கயற்கண்ணினைவுங்கொள்ளார்கவற்
தி, 411.
கர்மக்ஷயாதிசயம் பத்துவகை, 815.
காரணங்கள், 46.
காரணவிசேடம், 257.
காரந்தகற்படை - சுருங்கை; மூடப் பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி, 49.
காரந்துவரலெழினி, 20.
காரந்தெழுத்திட்டாள், 517. [491.
காரப்பறக்கற்று - வெளியாகக்கற்று,
காரப்புநீர்க்கங்கை - பாதாளகங்கை, 468.
காரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கை யார் பொன்னெத்துத்தோன்றுவர், (பழ) 465.
காரிடோக்கினர் - மை எழுதினர், 191.
காரிபோக்கினல், 271.
காரிபோவார், 271.
காரிமாலை நெஞ்சினன், 93.
காரிய - கொடிய, 372.
காரியவன் - இந்திரன், 361.
காரிவிளத்தாய்ந்தசுண்ணம், 602.
காருங்கலம் - சமைத்தற்குரியமண்பாத்திரம், 36.
காருங்கழல் - கொடியகழல், 507.
காருங்காலிக்கனிகலந்தகாய், 712.
காருங்குரங்கு, 552.
காருங்குழல்கள் மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையுமுணர்த்தல், 54.
காருங்கொடிப்புருவம், 201.
காருஞ்சிறப்பறவை - மயில், 375.
காருடன், 323, 414.
காருடனது சிறகொலியாற்பாம்பு ஓடுக்குதல், 140.
காருண, 722, 862. [கருதி - கருத, (திரிபு) 9.
காருந்தலை, 149. [யுமுன், 758.
காருந்தலைகள் வெண்டலைகளாயக்கழி
காருமவினை - பாவம், 288.
காருவெறிபயின்றகுஞ்சி, 214, 228.
காருப்பம்பாகுவண்டி, 25.
காருப்புரக்காந்தினின்றயானை, 727.
காருப்புரமரக்கன்று, 376.
காருப்பூரச்சோலை, 439, 554.

கருப்பூரமாலை, 847.
கருப்பூரமுக்கி, 462. [842.
கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனி,
கரும்பியல்காடு, 22.
கரும்பிள்ளை - காக்கை, 372. [473.
கரும்பின்எந்திர ஒலிக்குமழைக்குரல்,
கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன், 219,
கரும்பினைற்றி, 358. [564.
கரும்பு, 459. [ந்த தீஞ்சொல், 702.
கரும்பும் தேனும் அமுதும்டாலுங் கல
கரும்புறத்தோர், 797.
கரும்புறம், 725. [323.
கரும்பெறிகடிகை-கருப்பந்துண்டம்,
கரும்பொடு காய்நெல்லூத்துற்றிநின்ற
யானை, 724.
கருமக்கடல்கடந்தசெல்வன் - அருக
ன் (ஜை), 794. [றினமை, 77.
கருமங்காழ்த்தமை - காரியத்தில்மூற்
கருமணிப்பாவையன்னன், 442.
கருமத்தெவ்வர் -
பகைவர், 891.
கருமம் - காரியம், 67, 100.
கருமனநச்சுவெஞ்சொல், 230.
கருமூகிற்பொடித்த வெய்யோன்,
கருமூத்தம், 722. [504.
கருமை - கொடுமை, 55, 507, 535.
கருவலி - பெரியவலி, 656.
கருவலித்தடக்கை, 535.
கருவழலைப்பாம்பு, 379.
கருவாய்ப்பதிகின்றபொழுது, 69.
கருவி-கவசம், 641; தொகுதி, 458;
வில், 743; வீரர்திரள், 51.
கருவித்தேன் - கைத்தளம்போலுந்
தேனிறுல், 458, 471.
கருவிமாமழை -(மின்னுமுழக்கு முத
லிய) தொகுதியையுடைய மேகம்,
797. [(ஜ)ைசை), 225.
கருவியுங்கண்டமும் உ ல்
கருவிவாய்க்கொளீஇ, 643
வினம், 224.
சுதல், 641.
கருவிளமலர், 101.
கருவினை - பாவம், 268, 901.
கருனை - பொறிக்கறி, 805.
கருணைக்கவளம், 617.
கருணையாக்குவார், 254.
கருணையார்ந்த இளவானை, 752.
கருணையாற்குழைக்குங்கைகள், 82.
கரைகடல் சூழ்ந்குகின்றகடல்,
160. [சொல்) 25.
கரைதல்-கொண்டுபோதல், (திசைச்
கரைபுரண்ட இன்பக்கடல், 153.
கரையுடைத்துகில், 711.
கல்யாணம், 241.
கல்லதரத்தம், 355.
கல்லாக்கட்டியங்காரன், 231.
கல்லாடையைப்பெண்பாலார் உடுத்
கல்லார்துகில், 521. [தல், 111.
கல்லார்மணிப்பூண்மார்பு, 636.
கல்லாவிளையர்களின் சிரிப்பொலி,
கல்லூரி - கற்குமிடம், 301. [864.
கல்லெனக்கடற்றிரை, 608.
கலலென்சும்மை, 130.
கல்லென்முரசம், 320.
கல்லெனல், 380.
கல்லேத்தல், 204, 212.
கல்வி, 468.
கலக்கம், 302.
கலங் ல்லல் = கல
அல்லல் (வி) ; காரணகாரியம்;
கலங்கழித்தல், 878. [105, 177.
கலங்கழுமரவம் - கலங்
லாலுண்டாகும் ஒலி, 254.
கலங்குநீரிடைக்கலசுறுகருங்கயலி
, 711. [688.
கலஞ்செய்போர்வை-கலத்தைபபுறத்
தேகாட்டும்போர்வை, 746.[851.
கலதிமைப்டாலது - தீவினையின்கூறு,
கலதியம்பு - கேட்டினைச்செய்யுமம்
கலப்பை, 264. [4, 237.
கலம், 105.
கலம்பொழியுங்கை, 681.
கலமிழியுந்துறை - கடபலிதங்கும்கட
ற்றுறை, 474. [575, 848.
கலவம் - மயிற்றோகை,மேகலை,457,

கலவைநீர்தெளிப்பார், 734.
கலன்பெய்பேழை, 16.
கலாஅய்-கலாய்த்து, 841.
கலாபம்வீக்கி, 191.
கலாபம்வீங்க - கலாபமிறுக, 180.
கலாம்-மாறுபாடு, 190. [(வி), 286.
கலாய்க்குறின் - கலாய்க்கஉறின்
கலாய்த்திருத்தல்-கோபித்திருத்தல்
கலாவி-கலந்து, 160. [157, 567.
கலி - ஆரவாரம், 199; பாவம், 84;
வருத்தம், 790; வறுமை, 53,
கலிக்கிறையாயநெஞ்சு, 84. [264.
கலிங்கக்கடகம்- புடைவைப்பெட்டி,
கலிங்கம் - ஆடை, ஒருதேயம், 215.
கலிங்கம்மருங்குலுக்கெழுதினவத்தா
கலிங்கர்கோன், 634, 650. [ன், 215.
கலிங்கு - ஒருவகைமதகு, 713.
கலியரசு, 671.
கலியாணச்சடங்கு, 709, 710, 711.
கலுழ்ந்து, 93.
கலுழ - உருக, 561.
கலுழவேகன் - கார்தருவதற்தையின்
தந்தை, 168, 170.
கலுழன் - கலுழவேகன், 257.
கலை, 115, 118, 476, 599, 612.
கலைக்கணுளர் - மந்திரிகள், 561.
கலைத்தொழில்கள், (மத) 201.
கலைமூன்று, 318.
ார்தீஞ்சொல், 226.
ார், 118.
நூறியநூலின் இயல்பாலே, 401.
கலையின்றசொல்லார், 679.
கலைவலார் - பரத்தையர், 475, 612.
கலைவளர்கிளவியார், 422.
கவ்வை - மூழக்கம், 51.
கவடு - கிளை, 410.
கவந்தம் - குறைத்தலை, 667.
கவர்கணைக்காமன், 363.
கவர்குரல், 611.
கவர்ந்து-உள்ளடக்கி, 17.
கவர்ப்பு - பலவாதல், 362.
கவரி, 112, 169, 553, 684, 700.
கவரி கன்றூட்ட, 20.
கவரிதிங்கட்கதிரெனப்பொங்க, 727,
கவரிநெற்றிப்புரவி, 216. [897.
கவரிமயிரால்வேய்ந்தகுரம்பை, 359.
கவலல்-கவலாதேகொள், 450; வருந்
கவலை, 96. [தாதேகொள், 505.
கவவி - விரும்பி, 485.
கவழம், 62, 553.
கவளம், 617.
கவற்கும் - வருத்தும், 590.
கவற்றல், 637.
கவறுடல், 282.
கவறுடலினிழிவு, 833.
கவாய் - கவ்வி, 704.
கவான்முதல் - காலடி, 278.
கவிகள், 97.
கவிப்பர் - ஒருவகைவணிகர், 514.
கவிப்பு (சோ), 380.
கவிமதங்கடந்து, 662.
கவிரம் - ஒருமரம், 500.
கவிழிய, 58.
கவுள், 681.
கவுளழிகடாத்தவேழம், 135.
கவுளையுடையகின்கிணி, 860.
கவைக்கதிர்வரகு, 458.
கழகம்-சூதுபொருமிடம், 485.
கழல் - செருப்பு, 480, 482.
கழற்கண், 803.
கழற்காயுமொத்தான், 660.
கழற, 608.
கழறச்சென்றோன், 504.
கழனிவினையாடி, 781.
கழாய் - ஆடுதற்குரோட்டும் மூங்கில்,
கழிகண்ணேட்டம், 64. [26.
கழிபெரு, 66, 104, 481.
கழிமலர் - கழிப்பூ, 565.
கழிமீன்கவர்புள், 567.
கழியட்பெரிய, 780.
கழிவளர்கடல், 602.
கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து, 460.
கழுநீர்க்கண், 307.
கழுநீர்த்தார், 856. [681.
கழுநீர்ப்பூப்பிடித்தல், 134, 392, 550,

கழும்-கழுவும் (வி), 254.
கழும-திரள, 596; மயங்க, 28.
கழுமணி: வினைத்தொகை, 786, 843.
கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 67, 110, [656.
கழுமிய, 42, 894.
கழுமியகற்பு, 506.
கழுமியதுகில், 868.
கழுமிற்று - நிறைந்தது, 544.
கழுமுதல் - திரளுதல், 399.
கழுமொலியரவவானம், 728.
கழை - கோல், 320.
கழைக்கரும்பு, 358, 473.
கழைமுற்றுந்தீங்தேன், 320.
கள் - அசை, 450, 468, 525, 717.
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதை, 841.
கள்ளாமை, 832.
கள்ளாவாபுலியைக்குத்து, (பழ) 229.
கள்ளாவி நாறுங்கமழ்கோதை, 11.
கள்ளும் - திருடும், 703.
கள்ளைக்கடைதல், 359.
களகளமுழங்கும்வேழம், (குளுகுளு என்றல் கன்னடம்) 247.
களங்கொண்டிட்ட - இருப்பிடமாகக் கிட்டன, 434.
களங்கொள்வேழம், 690.
களத்துப்பாவம்போக்கல், 251.
களம், 664.
களம்வாழ்த்தல், 659.
களம்வேட்டல், 234, 251, 673, 680.
களனெனக்கரையும், 210.
கனி - எக்கர், 701.
கனிகள், 37.
கனிசெய்கோசிகம் - கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டு, 490.
கனித்து - தேனையுட்கொண்டு, 724.
கனித்துத்தவிசைருமலிமேலிடல், 66.
கனிப்பன - மதமுடையன, 176.
கனிப்பாக்கு, 712.
கனிப்பு - பெற்றதன்மேற்செல்வது, [410.
கனிமகன், 285.
கனிமுகச்சுரும்பு, 94.
கனியாளர், 119.
கனிற்றரசன் - யானையுளரசன், 702.
பு, 251.
கனிற்றுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள், 247.
கனிற்றுமருப்பின்வைரம், 657.
கனிறனன், 65. [398.
கனிறுஇறைஞ்சல், 296.
கனிறுகள்நாற்றெட்டு, 690.
கனிறுங் கனிறும் நெருங்கல், 42.
கனிறு நாவாய்க்கு, 643, 809.
கனிறுமாய்கதிர்ச்செந்நெல், 22, 473.
கனிறுமாய்கழனி, 22
கனிறுமென்றுமிழப்பட்டகவளம்போ
கனைகண், 737. [ற்றகர்ந்து, 755.
கற்கடகசிங்கி - ஒருமருந்து, 380.
கற்குன்றேற்றியதோள், 311.
கற்சிறை (கலிங்கு) யழித்துவெள்ளம் கடற்கவாயாங்கு, 755.
கற்சுணைஞ்செய்ததோள், 34. [495.
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர், 339,
கற்பகச்சோலை, (ஜை) 48, 870.
கற்பகத்தாரிணன், 642, 675.
கற்பகத்தின்மேற்படர்கொடி, 115.
கற்பகம், 123, 502, 699.
கற்பகம் இவ்வுலகிற்கொண்டுவரப்பட்டுப் பூவளவேகொடுத்தல், 500.
கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தல், 115.
கற்பகமரங்கள்பத்து (ஜை), 870.
கற்பகமரங்களேந்த (ஜை), 823.
கற்பகமாலை, 545. [டம், 184.
கற்பம் - கற்பலோகம், கற்பித்த இ
கற்பலோகம் பதிறை, (ஜை) 184,
கற்பனைகள், 525. [619, 824.
கற்பாலுமிழ்ந்தமணி, 5.
கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லார்,
கற்பினின்: இன்-அசை, 186. [508.
கற்பு, 114, 332.
கற்புக்கடம்பூண்டவள், 859.
கற்புடைமகளிர், 333, 469, 688.
கற்புடைமகளிர் தெய்வத்தை வணங்கல் விதியாமென்பது, 71.
காவலனைவயி
கற்பெனுமாலை, 602. [ழ்ந்த, 864.

கற்பொறி, 37.
கற்றடிப்படுத்தல், 277, 382.
கற்றமாந்தரைக் கண்ணெனைக் கோ
கற்றனங்கள், 525. [டல், 560.
கற்றூர், கட்டுரைவல்லார், கவி, 317.
கற்றூழை, 893. [ஆடை, 111.
கற்றேய்துணங்கலிங்கம் - காவ்தாய
கறந்துகூற்றுண்ணும் ஞான்று, 756.
கறவை, 742.
கறவைக்கலம், 27. [தல், 381.
கறவை கன்றிழந்தபோன்றுகிடந்த
கறவைகாண்கன்றின்வெஃகி, 338.
கறிகற்ற - கழித்தலைக்கற்ற, 152.
கறை - கடமை, 97.
கறையினீங்க மூரசறைதல், 685.
கறையூர்பல்லினர், 859.
கன்மங்கள் எட்டு - ஞானவரணீய
மூதலியன, (ஜை) 751, 892.
கன்மேல்சிற்பர், 665. [802, 804.
கன்றி - அடிப்பட்டு, 7, 68, 119,
கன்றிய-தழும்பிய, 50. [வாள், 345.
கன்றுசிறைறப்பட்ட புனிற்றுப்போல்
கன்றொளித்தகலவைத்தகறவை, 117.
கன்னலங்(சருக்கரை) குடங்கள், 126.
கன்னற்குடம், 213.
கன்னன் - கர்ணன், 145. [று, 782.
கன்னன்மணி - கண்டசருக்கரைத்தே
கன்னி - கன்னிப்பெண், 36, 360.
கன்னிக்கலிங்கம், 485.
கன்னிக்கொடிமதில், 165.
கன்னிநீலம், 274.
கன்னிப்பிணையினிலகலங்கி, 486.
கன்னிப்போர், 247.
கன்னிமடந்தைமார், 58.
கன்னிமாடம், 219, 274. [151.
கன்னிமார்பம் - அழியாதமார்பம்,
கன்னிமாலை, 299.
கன்னிமை கனிந்துமுற்றி, 375.
கன்னியங்கமுகு, 597. [542, 581.
கன்னியமகளிர், [அ, அகை], 360,
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற் காமம்போல்
மறைய, 360, 542.
கன்னியர், 81, 567.
கன்னியாமாடம், 9, 149, 180.
கன்னியூகம் - கருங்குரங்கு, 266.
கன்னிவாழைத்தண்டு, 57. [268.
கனகபதாகை- சாமஞ்சரியின்தோழி,
கனகமாலை - சீவகன்மனைவிகளுள்
ஒத்திரு, 490.
கனகமாழை - பொற்கட்டி, 278.
கனகன்-கனகமாலையின் சகோதரரில்
கனலிவட்டம், 890. [ஒருவன், 492.
கனவிற்செய்தது நனவில்அறியாமை,
கனற்றல், 771. [893.
கனை, 71.
கனைநூலின்விதி, 73.
கனி - ஸாரம், 576.
கனிக்கும் - உருக்கும், 185.
கனிகள், 164.
கனிந்து - உருகி, 201, 224, 225.
கனிப்பான், 74. [சொல், 308.
கனிப்புறுசொல் - இனிமையுள்ள
கனிப்பொழைமலிந்துகின்ற கற்பகப்
பூங்கொம்பொத்தார், 732.
கனிய - வருந்துவார், 443, 451.
கனிய - முற்ற, 253. [455.
கனியநின்றுடுவார் - முற்றத்திரிவார்,
கனியாதமரங்கள் மகளிராற்கனிதல்,
556. [கின்றசொல், 152.
கனி[illegible]ளவி - [illegible]தோற்று
கனிவாழை - ஒருவகைவாழை, 458.
கனைகடுங்கதழ்பரி, 536.
கனைத்துவண்டுணுங்கோதை, 412.
கனைத்துகற்றி, 7, 802.
கஷாயம் பதிறைறு (ஜை), 892.
கா, 121.
காக்கைவலமாதல்கன்னிமித்தம், 372.
காசறுதுறவு, 261.
காசியபகோத்திரம், 875.
காசு - பலவகைமணிகள், 43; மணி,
596, 599, 600, 911. [180.
காசுகண்பரிய - மணிகள் அற்றுவிழ,
காஞ்சனத்தளிவம் - பொற்சின்னம்,
காஞ்சனவட்டு, 711. [665.
காஞ்சித்தாது - கா[illegible]ப்பூவிலுள்ள
மகரந்தம், 198, 492.

காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 457,
காட்சி - தரிசனம், 370. [829.
காட்சிக்கின்பொய்கை, 479.
காட்சிக்கினியவிழவு,284.[(ஜை),824.
காட்சியினமிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன்
காட்டமிர்து-காடுபடுதிரவியம்,613.
காட்டி - காட்டுக; இகரவீற்றுவியங்
கோள், 146.
காட்டில், 166, 173, 187, 200.
காட்டின், 145.
காடி - கஞ்சி, 28.
காடியாட்டி, 782.
காடியுண்டதுகில், 28.
காடுகவர்தீ, 88.
காடுடையளவையெல்லாம், 95.
காண்டமந்திரம் - குதிரைகளைவிரை
விற்செலுத்துமந்திரம், 244.
காண்டலோடும்: ஓடு-உடனிகழ்ச்சி,
காண - கேட்க, 591. [570.
காணம்-பழங்காசு, 182, 336, 696.
காணமும்பொன்னும், 695.
காணுங்கோள் ,234, 333.
காதல்வேண்டும், 65.
காதலான்ககன்றகடிநகர், 733.
காதம், 59. [62, 74, 410, 866.
காதல் - பெறுதற்கண்மேற்செல்வது,
காதல்கைம்மிகல்,(மெய்ப்பாடு)301.
காதலம், 481.
காதலம்கழிந்தநாள், 853.
காதலார் - மனைவிமார், 647. [488.
காதலான் காதல்போல அகன்றகண்,
காதன்மை, 435.
காதிகண்ணரிந்த-காதிகர்ம
ன்ற, (ஜை) 369, 785.
காதிகண்ணரிந்துவென்றகடவுள் - அ
ருகன் (ஜை), 785.
காதிகர்மம் - காதிவினைகள்; ஆத்மகு
ணவன ; அவை,
வேதனீயம், மோகனீயமென்பன ;
(ஜை) 369, 785, 899.
காதிப்போர்மன்னர், (ஜை) 895.
காதிவினைகள் - காதிகர்மங்கள்,785.
காந்தட்டுடுப்பு - காந்தட்பூவினிதழ்,
காந்தட்பூமாலை, 539. [112.
காந்தம் - காந்தக்கல், 555.
காந்தருவதத்தை -. சீவகன்மனைவிக
ளுள்ஒருத்தி.
காந்தருவதத்தை பளிக்குமாடத்திரு
காந்தள், 483. [த்தல், 171; 183.
காந்தள்முகிழ்விரல், 111, 579.
காந்தளின்தோடுகள்வனைகளுக்கு,
காந்தாரின்றகற்பகம், 318. [510.
காந்தாரகாடு - வெள்ளியம்பெருமலை
க்கணுள்ளது (ஜை), 170.
காந்தி - பரித்து, 502.
காப்பியக்கவிகள், 465.
காப்பு - அரசன்றுகருவன, 545.
காப்புவிஞ்சை, 548.
காம்படுகாட்டுத்தீ, 509.
காம்பழிவிச்சம் (சோ), 380.
காம்பிலிமன்னன், 187, 633, 651.
காம்பு - மூங்கில், 58, 593.
காம்பேர்தோளி, 281.
காமஇகழ்ச்சி, 71.
காமக்கடல், 720.
காமக்கலன் - பரத்தை, 283.
காமக்கவறுடல், 485.
காமக்குழவி, 280.
காமங்காழ்கொளீஇ, 565. [735.
காமஞ்செப்பிக்கண்ணினுலிரத்தல்,
காமத்திற்கனிந்தவூடல், 475.
காமத்தின்கொடுமை, 590.
காமத்தினைப்போற்றுவாயாக, 756.
காமத்தீயால்வெந்தவர், 221.
காமத்துள்ளுயிர்-காமஇன்பம், 729.
காமதிலகன், 601.
காமநீர்ப்புதுத்தளிரனையவள், 306.
காமநூல், 781.
காமபாணம், 36.
காமபூமி, 62.
காமம், 570, 612. [219.
காமம்வெண்ணூர்வினைத்தவின்பம்,(ஜை)
காமமாலை, 401.
காமமென்னுமது, 75. [ற்றம்) 68.
காமமே கன்றினின்ற கழுதை,(ஏ-தை

காமவல்லி, 64, 115, 325, 786.
காமவல்லிக்கொடி, 171, 593, 704.
காமவல்லி, கற்பகம் பிணைந்ததேபோ
காமவல்லிகிடந்தனை, 828. [ல், 726.
காமவல்லியும்: உம் - சிறப்பு, 64.
காமற்குக்காமன், 772.
காமன்-கண்ணபிரானுக்கு உருக்குமணியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தியும்நன், 19, 184, 502.
காமன் கைச்சிலையையும் கணைகளையுமேந்திக் கடையைக்காத்தல், 606.
காமன்கோட்டம், 582.
காமன் சாமன்: இவர்கள் ராமலக்ஷ்மணர்களைப்போலச் சேர்ந்தேவாழ்பவர்கள், (ஜை) 19.
காமன்சிலையிரண்டு, 599.
காமன்சேனை - மகளிர், 144, 153.
காமன்மாடம், 596.
காமன்வீணையில்வல்லோன், 203.
காமன்றந்தெதாட்டிமை, 594.
காமன்றந்தவீணை, 594. [வழி, 421.
காமன்றுதைதெறி - திருமால்கூறிய
காமனப்பணை - காமன் அம்புஅணை, 721. [878.
காமனூர் கலங்கழிக்கின்றதொத்தது,
காமனும்கனியவைத்தபுலம் - இசைநூல், 117.
காமனை - காமன்: ஐ - அசை, 469.
காமினம்: அம் - அசை, 706.
காமினி-ஆகாசகாமினியென்னும் ஒருவித்தை (ஜை), 501.
காமுகன் - கட்டியங்காரனைச்சார்ந்தஒருவீரன், 655.
காமோத்தீபனம், 750.
காய்கதிர், 350.
காய்த்தலை, 520. [52, 583, 913.
காய் - காய்ச்சி
காய்த்தியிட்டு, 812.
காய்த்தும் - எறிக்கும், 701.
காய்த்துறுதமணியம், 42. [678.
காய்த்தெங்குசூழ்ந்த கரும்பார்பதி,
காய்தல்-எறித்தல், 148; கெடுத்தல்,
காய்பொற்கலஞ்சிந்தி, 752. [645.
காய்பொன், 104, 751.
காய்முதிர்கனியின் ஊழ்த்துவீழும்யாக்கை, 422.
காய்வுறுவேட்கை, 495. [
காயம் - பெருங்காயம், 242.
காயாமரம், 457.
கார்க்கெதிர்மேகம், 246.
கார்காலம், 459, 772. [வன், 72.
கார்கெழுகுன்றினையான் - சலியாத
கார்த்திகைவிளக்கு மலையிலேவைத்
கார்மதம், 633. [தல், 81, 83.
காரணகாரியப்பொருள், 3,105,827.
காரணநீர, 409.
காரணிமயில், 840.
காரன்னம், 283.
காரி - கரிக்குருவி, 132.
காரிகை - பேரழகு, 54, 637.
காரிடி, 639.
காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 132, 539.
காரியங்கடைப்படுதலின், 179.
காரியப்பெயர், 613.
காரியுண்டிக்கடவுள் - சிவபெருமான்,
காரேந்திடிமுரசம், 751. [205.
கால்கோம், 590.
கால்பொருகடல், 761.
கால்விசைமுறுக்கி, 137.
கால்விரல்மோதிரம், 111.
காலசக்கரம், 244, 536.
காலணி, 58.
காலந்தோன்றுதவினைப்பெயர், 79.
காலம், 612.
காலமயக்கம், 32, 73, 133.
ளக்கு (வெளிப்படை), 315.
காலவேற்றடங்கண்ணி, 302.
காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்வோன், 436.
காலனைக்கண்புதைத்ததுபோல், 762.
காலனைக் கையால் விளித்தல், 623.
காலனெடுசூழ்ந்தகடுநோய், 343, 628.
காலாசு - காற்கவசம், 646.
ாலாட்கள், 627, 628, 641.
ாலாழி - கால்விரன்மோதிரம், 59,
காலியற்றேர், 644. [111.

காலினேகிஞன், 417, 451.
காலுறீஇ - தூற்றி, 24.
காலை - பகல், 547.
காலைப்பண், 578.
காவல் - கவசம், 244.
காவலன் - காவலில்லான், 530.
காவலனெயொழிய : ஐ - அசை, 526.
காவலின்வழூக்கி: இன்-ஈக்கம், 64.
காவலோம்பல்-பரிகரித்தல்,148,236.
காவற்கன்றிற்புனிற்ரு, 345.
காவன்மகளிர்.....
காவன்முல்லை-காத்தற்குஅறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது, 171.
காவாது - பரிகரியாது, 321.
காவி கழுநீர் குவளை யாம்பல் கழுக் கமலம், 521.
காவில்வாழ்பவர்நால்வருளர், 721.
காவுகாண்பான், 784.
காவுறீஇ - சுமந்துவந்து,253. [806.
காழ்-காம்பு, 40,716;குத்துக்கோல்,
காழ்க்கும் - உறைக்கும், 713.
காழ்த்தமை - மூற்றினமை, 77, 78.
காழ்நெற்றி - தூணின்தலை, 256.
காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தையறுத் தது, 526.
காழகக்கச்சை-கருப்புக்கச்சை, 285.
காழகம் - கருமை, 367;கருஞ்சேறு, 906. [யொப்பான்-வேடன்,367.
காழகமூட்டப்பட்ட காரிருட்டுணி
காழார் வெள்ளிமலை, 782.
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனி,
காளகவுடை, 102. [606.
காளம், 51.
காளமாகிருள், 648.
காளாத்திரி - பாம்பின்பல், 383.
காளியென்னும்பல், 383.
காஞைக்கொழுங்கதிர், 120.
காற்சரி, 207.
காற்படை - காலாட்கள், 895.
காற்பெய்தனை - காட்டோடினை, 901.
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான், 523.
காற்றுவாக்கிலேநின்று, 460.
காறளர்ந்து=கால்தளர்ந்து - அசைந்து, 768.
காறொடர்ந்து-கால்தொடர்ந்து, 194,
கான்றிடல் - கக்கல், 639. [566.
கானக்கார்முல்லை, 689.
கானமூன்னி, 563.
கானயாறு: அ - அசை, 532.
கானவர்குரம்பை, 359.
கானுடைச்செந்நெல், 842. [662.
கானெறியாயினேன்- சாளரமாயினேன்,
கிடங்கு - அகழ், 49, 425.
கிடந்தென - கிடந்ததென(வி),102.
கிடுகு- கேடயம், 642 ; தட்டி, 40.
கிடுகுசூழ்ந்த சித்திரகூடம், 620.
கிடுகுடைக்காப்பு, 640.
கிடை - ஒப்பு, 225,581, 654,880.
கிடைத்து - கிட்டி, 467.
கிண்கிணி - சதங்கை, 58, 93, 166, 191, 200, 569, 603, 908.
கிண்கிணிததும்ப, 175.
கிண்கிணியும் சிலம்பும், 111, 583, 587, 695, 841. [77.
கிண்கிணியொலிக்குத்தவளையொலி,
கிணற்றகத்துத்தேரை, 352.
கிணினெனவிசைத்தன யானைமணிகள், 537.
கிணைவிலைப்பொருநர் - தடாரிப்பறை கொட்டி வேளாளரைப் புகழ்ந்து பாடும்பொருநர், 25.
கிம்புரிமுத்தம், 606.
கிம்புரிவைரம், 32.
கிருமி, 346.
கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து, 481.
கிலுத்தமரம், 554.
கிழக்கிடுபொருள்நிலைக்களமாகமுதலொடுமுதலேவந்தவினையுவமம்,91.
கிழமை, 170, 291.
கிழவு, 120.
கிழி - சீலை, 54, 76,303; படம், 59.
கிழிமிசை உருவுதீட்டி, 316.
கிள்ளை - கிளி, 27.
கிள்ளைவளைவாயுகிர், 703.
கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி,303.

கிளவியோடும் : உம் - இசைநிறை,
கிளி, 25, 198, 200, 367. [441.
கிளிச்சொலினினியசொல்லார், 841.
கிளிச்சொலினினியவர், 200.
கிளிநிறத்தபாய்மா, 542.
கிளிமழலையஞ்சொல், 143.
கிளிமூதக்கிளவி, 94.
கிளியார், 312.
கிளியைத்தூதுவிடல், 593.
கிளியைநோவஅகட்டொடுக்கி, 313.
கிளியைமுன்கையிற்கொள்ளல், 35.
கிளியையவயிற்றிலணைத்தல்மரபு, 314.
கிளிவளர்மருதி, 25.
கிளுவை, 893.
கிளைக்கழுநீர், 307.
கிளைநரம்பனையசொல்லாள், 409.
கிளைநரம்பனையதீஞ்சொல், 256.
கிளைநரம்பிசை, 828.
கின்னரம் - இசையின்குணகுற்றமறி
வதொருபறவை, 202.
கின்னரமிதுனங்கள் - ஆணும்பெண்
ணுமாகியகின்னரப்பறவைகள், 201.
கின்னரமும் அசுணமும், 223.
கின்னரர், 197, 225, 890.
கீதம் - இசைப்பாட்டு, 370, 714.
கீதவீதி - கீதத்தின்வழி, 592.
கீர்த்திதத்தன் - பவதத்தன்தந்தை,
கீழ்ந்து - பிளந்து, 347, 790. [466.
கீழ்நிலையிழிந்து, 772.
கீழ்மூத்தேவர் (ஜை), 816.
கீள், 649.
கீளிரண்டாக-இரண்டுகூறாக, 649.
கீற்றுக்கள், 710.
கீற்றுப்பட்டு, 241.
கு உருபு : அதற்குடம்படுதல், 318;
அதற்குப்படுபொருள், 523; கொ
டைப்பொருள், 591; பகைப்பொ
ருள், 508, 774.
குக்குடசர்ப்பம், 377.
குங்குமக்கதிர்க் குழவியஞ்செல்வன்-
இளஞாயிறு, 666.
குங்குமக்கதிர்களோக்கி, 624, 666.
குங்குமக்குழங்கன்மாலை, 230.
குங்குமக்குன்றனான், 743.
குங்குமங்கொட்டப்பட்டன, 435.
குங்குமச்சாந்து, 208.
குங்குமமரம், 165, 555.
குங்குமமெழுகல், 608.
குச்சு - பாவாற்றி, 188, 346.
குச்சுனநிரைத்த, 346.
குஞ்சரக்செவிக்குச்சுளகு, 520.
குஞ்சரம் வேட்டம்பட்டென, 17.
குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனையகுய், 853.
குஞ்சரமுழங்குதீ - பஸ்மகவியாதி,
யானைத்தீநோய், 125.
குஞ்சி - குஞ்சம், 136, 629, 699,
885; கொடிநாட்டுங்குழி, 49;
மயிர், 95; யானையின்மத்தகமயிர்,
குஞ்சித்து - குந்தி, 108. [809.
குஞ்சிமாண்கொடி, 49.
குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 95. [699.
குஞ்சியைவளைதிற்றென்னைச்செய்தார்,
குஞ்சியைக்கையாற்பறித்தல், 817.
குட்டநீர்க்குவளை, 218, 730.
குட்டநோயிலும் நரகத்திலும் அழுந்
துவோர், 81. [குட்டம்-திரள், 324.
குட்டியைத்தின்னலாமோகோட்புலி
புறத்ததாக, 340.
குடகச்செலவு, 201.
குடங்கை - உள்ளங்கை, 11, 166.
குடங்கைபோலும் கண்கள், 108,
299, 383, 583, 731, 912. [374.
குடங்கையால்தொண்டுகொண்டு,
குடதாழை - தாணுக்கும்உத்தரத்துக்கு
மிடுவேலைக்கப்படுவது, 182.
குடம்புரைகாய்வழை, 559.
குடம்புரைசெருத்தல், 610.
குடர்க்கண்ணிமாலை, 324.
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம், 319.
குடர்தொடர்குருதிக் கோட்டுக்குஞ்
சரநகரம் - அஸ்தினபுரி, 633.
குடவர் - இடையர், 154.
குடவரைநெற்றி, 297.
குடவரையனையகுங்குமத்தோள்,
குடவரையனையமார்பு, 506. [784.
குடித்தெய்வம், 170.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார், 245,
குடிலப்பாட்டு (இசை), 227. [584.
குடும்பம் - மனைவி, 423.
குடுமிகட்டுங்கயிறு, 296. [டான், 649.
குடுமிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
குடுமிநெற்றிக்குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 95.
குடை, 727.
குடைதல், 27.
குடை பின்செல்லல், 766.
குடைமூன்ற - சந்திராதித்த முதலி
குடைவகை, 263. [யன (ஜை), 815.
குண்டலம், 296, 305. [305.
குண்டலம்ஒருபுடைதோடுஒருபுடை,
குண்டலம்செம்பொனேலை, 207.
குணக்கடல் - அருந்தஞ்ஞதிகுணங்
கள் (ஜை), 815.
குணங்கள்எட்டு - அருந்தஞானம்முத
லியன, 3, 431, 751.
குணப்பண்பு, 8.
குணம், 118, 328.
குணமது, 362. [தி.
குணமாலை- சீவகன்மனைவிகளுள்ஒரு
குணவதம்-குணவிரதம் (ஜை), 119,
817.
குணவிரதம் 84-லக்ஷம் (ஜை), 817.
குத்த (இரதம்குத்த), 291.
குத்தி (மயில்கள் குத்தி), 728.
குதம்பைபோல்வதொருபணி, 93.
குதலை - எழுத்துவடிவில்லாதசொல்,
குதிரைக்குத் திரை, 643. [59.
குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
குதிரைகள் பறப்பனபோலவிரைதல்,
727.
குதிரைகளின்கால்களைப் பாதுகாத்த
குதிரைகளின்வகை, 625. [ல், 237.
குதிரைகளுட்சில கிளிபோலும் நிறத்
தையுடையன, 627.
குதிரைத்தார், 518.
குதிரை தன்வேகத்தால்அம்பைவிலக்
கல், 177,216. [626.
குதிரை தேறலின் நிறத்தனவாதல்,
குதிரைநம்பிரான் - உத்தமஇலக்கண
மமைந்தகுதிரை, 626.
ரை நாவற்கனிநிறத்தினவாதல்,
குதிரைநூகம், 147, 640. [626.
குதிரைப்பக்கனை, 518.
குதிரைப்பந்தி, 147.
குதிரைப்புட்டில் - செச்சை, 518.
குதிரைப்போர், 644.
குதிரை பவழக்குளம்புடையன, 627.
குதிரைபிறக்குமிடங்கள், 626.
குதிரைமுதலியவற்றினுணவு, 565.
குதிரையின்துடைகளில் அவை பிற
ந்தஇடப்பெயரைஎழுதுதல், 641.
குதிரையேற்றம், 524.
குதிரையைப்பறட்பிக்குமந்திரம்,
குதிரைவீரர், 626. [243.
குந்தத்தின்வடிவு, 626.
குந்தம்-எறிகோல், 491, 625, 641,
குந்தாலி, 182. [651.
குப்பாயம் - சட்டை, 135.
குப்புற்று - குதித்து, 297, 638.
குப்பை - பொலி, 24, 41, 112.
குபேரதத்தன் - சுரமஞ்சரியின்தந்
தை, 602. [தை, 317.
குபேரமித்திரன் - குணமாலையின்தந்
குமரி - அழியாதவள், 116.
குமரிக்கொடிமதில், 106.
குமரிப்பிடி, 263.
குமரிப்போர், 247.
குமரியன்னம், 283.
குமரியாடல், 587.
குமரிவாழைத்துகிற்சுருள், 786.
குமிழிவிட்டமிழ்குருதி, 647.
குய் - தாளிக்குங்கறி, 862.
குய்யம் - வஞ்சனை, 81.
குய்வளங்கழுமி, 792.
குயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
குயவன்நாண், 755.
குயவனதுதிகிரி, 242.
குயில், 51, 198.
குயில்கூஉய், 262.
குயில் முழவமா, 26, 778.
குயில - வாசிப்ப, 373.
குயிலுருவம்போல்வது மயிர்முடி,
305, 705, 785.

குயிலெப்பழித்தல், 486.
குயிலோனை பஞ்சம ஸ்வரமாதலின் மெல்லிய ஓனையன்று, 26.
குயிலோடுமயில்மாறுகூவல், 30.
குயிற்பெடை, 198.
குயிறர - நெருங்க, 42. [221.
குரங்கல்-தாழல், வளைதல், 83, 201,
குரங்கு, 417.
குரம்பை, 359.
குரல் - சாரீரம், 363. [223.
குரல்குரலாகப்பண்ணல், (இ ை ச)
குரவம்பாவை-குராமரத்தின்பூ, 377,
குரவர் ஐவர், 65, 80. [458, 777.
குரவரைச்சிந்தித்து, 515.
குரவரைப்பேணுதபாவம், 506.
குராவரும்பு, 483.
குருக்கத்திமுருகனுக்குரித்து, 294.
குருக்கள்-(திருத்தக்கதேவரின்) ஆசி
குருகு, 253, 610. [ரியர், 4.
குருகுபாய்தடங்களாய, 254.
குருகுபொரையுயிர்க்குந்தாழை, 738.
குருகுலத்தைதவிளக்கிட்டாள், 753.
குருகுலம் -சீவகன்பிறந்தகுலம், 91, 528, 549, 753, 875.
குருசில், 97, 260, 297, 428, 604.
குருசிற்குற்றர்க்குற்றது, 496.
குருதத்தை - சீதத்தன் (சீவகன்தோழன்) தாய், 523.
குருதிக்கண்ணீர், 671.
குருதிக்காந்தள்-செங்காந்தள், 483.
குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரகரம் - அஸ்தினபுரி, 73, 633. [206.
குருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து,
குருதித்துகில்-செம்பட்டு, 206, 282.
குருதிப்பட்டு, 206.
குருதியிலேகின்று போர்புரிவோர்க்குப்புதுப்புனலிலேகின்று போர்புரிவோர் உவமை, 643.
குருதிவாளரவு - செம்பாம்பு, 666.
குருதிவான் - செவ்வான், 656.
குருந்தமரம், 68, 358, 459.
குருமித்து-முழங்கி, 162. [(வி), 796.
குருமை - நிறம்; குருஈறுதிரிந்தது,
குருவிசேர்மலை, 646.
குரைய, அசை, 558.
குலக்கன்னியர், 118.
குலஞ்செய்தகுமரர், 846.
யவனகிரி, 18, 361.
ல், 83.
குலதெய்வத்தைதவணைக்கல், 71.
குலம்ஐந்து, 91.
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடி, 60.
குலம்புரிந்தனையவதிபதி, 176.
குலமகளிர்கற்பு, 18.
குலவுதல் - தாழ்தல், 476.
குலாய் - வளைத்து, 725.
குலாய - செய்யப்பட்ட, 636; நிலை பெற்ற, 304, 305.
குலிகச்செப்பு, 195.
குலிகச்சேறு, 854.
குலிகம், 56.
குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரை, 489.
குலைவட்டம் - அம்பிற்குறை, 633.
குலைவாழை - ஒருவகைவாழை, 356.
குவட்டின்வீங்கி: இன்உவமப்பொருள், 290.
குவலயாபீடம்-ஒருதெய்வம் (ஜை), 298.
குவவி - குவித்து, 613. [
குவளை, 81, 703, 849.
குவளைக்கண், 700.
குவளைக்கண்ணிமொய்ம்ப, 362.
குவளைத்தண்டு ஓலைக்குச்சலாகையாகவிதழ்த்தழப்பளவு 190.
குவளைத்தாது, 779. [தல், 204.
குவளைமலர்சூடப்படுதல், 23.
குவளைமலர்விரவியமது, 781.
குவளைமாலை - செங்கழுநீர்மாலை, 81.
குவளையங்குழி, 26.
குவளையோடை, 26. [ம், 78.
குழகாடும் - இளையார்தோளைக்கூடும்,
குழகு - இளமை, 798. [808.
குழங்கன்மாலை, 230, 264, 438, 591.

குழல் - வேய்ங்குழல், 132, 166.
குழல்கள், 54, 299.
குழல் கைசெய்து, 394.
குழல்மிழற்கிளவியார், 456.
குழல்புரைகிளவி, 441.
குழல்பொதிந்ததீஞ்சொல்லாள், 365.
குழல்வலத்தோளில்வீழவருத்தங்கோட்டித் துதிக்கின்றாள், 597.
குழல்வாய்க்கிடந்தகோதை, 543.
குழலுடைச்சிகழிகை - குழற்சியையுடையமயிர்முடி, 329.
குழலுறுகிளவி, 128.
குழலேங்குமாறேங்கி, 854. [ன், 206.
குழலோன் - வேய்ங்குழல் வாசிப்பவ
குழவிக்கோட்டிளம்பிறை, 55.
குழவிகள் - பெண்ணும் ஆணும்(உயர்திணை), 821.
குழவித்திங்கள்மருப்பு, 323.
குழவிநாறு, 120.
குழவிமதி, 100. [536.
குழவியஞ்செல்வன் - இளஞாயிறு,
குழவியமுல்லை: அ - அசை, 376.
குழற்சிகை - ஒருவகைமயிர்முடி, 80.
குழற்புரியினுல்யாத்து, 583.
குழன்ற, 54.
குழாமாலை, 618.
குழிசி - உருளையின்குறடு, 644.
குழிமதுக்குவளை, 565.
குழிய - குழிந்திருத்தலின், 780.
குழு - ஆசாரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள் (ஜை), 4.
குழும - முழங்க, 152.
குழுமியம் - குழுமு இயம், 603.
குழுமொலி, 728.
குழை-கொடிநாட்டுதற்குப்பண்ணுஞ் துலை, 404; மங்கலவணி, 680.
குழைஞர்காதில் வில்வீச, 214, 598, 911.
குழைக்கீழ்மகரம் - மகரகுண்டலம், 196. [ன்ன, 324.
குழைகள்தாழ்ந்து சாந்தின்வாய்ஙக்கி
குழைகளும் தோடும், 485, 695.
குழைசிதறி மகளிர்அழுதல், 680.
குழைந்தாள் - வருந்தினள், 433.
குழைந்திழைந்து - மெல்லிக்கலந்து,
குழைந்தினைதல், 164. [373.
குழைப்பொலிந்திலங்கு காதிற்கொற்வன், 697.
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரி, 116.
குழைமுகநெற்றி, 492. [மதில், 87.
குழைமுகப்புரிசை - மகளிர்காக்கு
குழைமுகமிடவயிற்கோட்டி, 774.
குழையற்கென-குழையற்கன (வி), 10.
குழையாற்பொறியொற்றுபு, 517.
குழையும் ஓலையும்வேறு, 598.
குளங்கரை - குளக்கரை, 437.
குளந்தூம்புவிட்டு, 798.
குளநெல் - ஒருவகைநெல், நீவாரமென்பர்வடநூலார்; குளச்செந்நெலெனவுங்கூறப்படும், 112, 717, 752.
குளிக்கும் - தோற்கும், 621. [342.
குளிர்தல்-தங்குதல் (திசைச்சொல்); 156, 463, 464, 521, 573.
குளிர்ந்துதோணேக்கல், 537.
குளிர்ப்பித்தார், 714. [779.
குற்றேல் - குற்றேவல் (வி), 318,
குறங்கினணி, 111. [58,
குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 57,
குறடு - அச்சுக்கோப்பது, 253.
குறள்-குறுகியவடிவமுடையது, 193.
குறள்நடைக்குத் தேரைநடை, 193.
குறளர், 810.
குறளி - குறியவள், 484.
குறி - கருத்து, 560. [480.
குறிக்கொண்டு-கைக்கொண்டு, 158,
குறிஞ்சிநிலம், 457, 458, 611.
குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமம், 460. [க, 560.
குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுகோக்
குறிப்புப்(தொனி)பொருள், 17, 28, 33, 191, 404, 405, 407, 435, 438, 606, 714, 715, 724, 748.
குறிப்புமொழி, 92.
குறிப்பெச்சம், 304.
குறுத்தாட்குயிற்சேவல், 198.

குறுந்தோட்டி, 536.
குறுநரி, 94, 247.
குறுநிலமன்னராதற்குரியோர், 740.
குறுநெறிபயின்றகூந்தல், 461.
குறும்பர் - வேடர், 324. [461.
குறும்பல்கால் - அணுகிப்பலமுறை,
குறும்பு - அரண், 366.
குறும்புகள்-பாலைநிலத்தூர்கள், 796.
குறும்பூழ் - ஒருவகைப்பறவை, 483.
குறும்போக்கு (இசை), 201.
குறுமுயலின்குருதி, 57.
குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண், 870.
குறை - காரியம்; 276, 482.
குறைக்குடம்பட்டான், 316.
குறைந்தேதிற்றல், 669.
குறைப்பணி, 41.
குறைப்பனைக்குழாங்கள், 803. [731.
குறையணிகொண்டவாறேயோழி,
குறையரவு - குக்குடஸர்ப்பம், 377.
குறையிரத்தல், 149.

,83.

குன்றம் - கிரௌஞ்சகிரி, 90.
குன்றணுன் - சலிப்பிலான், 72, 287, 423, 476, 579, 603, 765.
குன்றி - குன்றிமணி, 570.
குன்றிற்கார்த்திகைவிளக்கிடல், 81.
குன்றுபோல்நின்றுன், 760.
குனிகொள்-குனிவுகொள் (வி), 217.
குனிந்துகுத்தும், 642. [(வி) 152.
குனிவளர்சிலை - குனிவுவளருமில்,
கூஉய்: கூ
தது, 31.
கூகை-ஒருவகைக்கொடி, 555. [630.
கூகை பகலிற்குழறல், தீயநிமித்தம்,
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்கூடியபளி
ங்கு, 350. [நோக்கு, 571.
கூட்டியுரைக்குங்குறிப்புரையாகிய
கூட்டு - அகிற்கூட்டு, 399; பலபொ
ருள்கூடியது, 123; மண்திரள்,
242.
கூட்டுண்ட - திரைகொண்ட, 440.
கூட்டுணும், 46.
கூடநிமிர்தல், 495.

கூடம் - இசைப்பொல்லாமை, 221; இல்லுறுப்பு, 698.
கூடற்சுழியை இழைத்தல், 313.
கூடார்க்கடந்தான், 740.
கூடாரமாடம், 673.
கூடின்று - கூடியது, 32.
கூடினருடைய கண்களை அர்த்தஉன் மீலனமுடையனவென்பர், 26.
கூடு - உடம்பு, 160.
கூத்தநூல், 43.
கூத்தநூதபள்ளி - நாடகசாலை, 52.
கூத்தி, 361.
கூத்தியரின்பல், 483.
கூத்தியாடல், 26.
கூத்து, 742. [750.
கூத்தும்பாட்டுங்காமத்தைவிளைத்தல்,
கூத்தும் பாட்டும் வகுத்தார், 752.
கூதிர்க்காலம், 773.
கூதிர்க்குரியது பாலடிசில், 591.
கூந்தல்தொடேல்(ஆணை), 366.
கூந்தல்மணங்கமழ்தல், 359.
கூந்தலார்: பெயர், 45.
கூந்தலின்ஐம்பால், 54, 702.
கூந்தலைக் கணவர்க்குரிமைகூறல் மரபு, 366.
கூந்தலேந்தியகமுகு, 50, 694.
கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம், 489.
கூந்தற்குட்புகையூட்டல், 28.
கூம்பு - பாய்மரம், 162.
கூந்தற்குமரிப்பிடி, 263.
கூந்தன்மா, 240, 662.
கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், 481.
கூர்ப்பிடுதல் - கூர்மையிடுதல், 665.
கூவல்வாய்வெண்மணல், 307.
கூவித்து - கூவுவித்து (வி), 251.
கூழை - கூந்தல், 436; மயிர்ப்பாடு, கூழைமெளவல், 152. [486.
கூ
, 829.
க்கூற்றத்திற்
கூற்றமொப்பான், 343.
கூற்றங்கொண்டோட, 454.

-யம
கைதட்டி அழைத்து, 333.

கூற்றம் கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டார்,
கூற்றம்கூற்றம்:விரைவு, 194. [708.
கூற்றம்வந்துபுறத்திருத்தது, 630.
கூற்றரும்குருதிவாள், 88.
கூற்றிற்காட்டில், 285.
கூற்றின்றிக்குறிப்புநிகழ்ந்தது, 529.
கூற்றுநாவணையவாள், 820.
கூற்றெடுகொம்மைகொட்டுவ, 645.
கூறிக்காணீர், 208.
கூறை, 758.
கூன்களும் குறளும், 236.
கூன்குயம், 23.
கூன்புறயாமை, 798.
கூனர், 236, 810.
கூனி - சண்டகமாலை.
கேட்டேன்: இரக்கக்குறிப்பு, 276.
கெடலருங்குரையகொற்றம்:குரைய-அசை, 558.
கெடிறு - ஒருவகைமீன், 430.
கெழிய - கெழுவிய, 158.
கெழீஇயினரொடுங்கிளையெழ, 791.
கெழுமினர்க்கு - பொருந்தினர்க்கு,
கெழுவி - பொருந்தி, 355. [233.
கேசாதிபாதவருணனை, 54 - 9.
கேட்டவர்மருளக்கொடுத்து, 741.
கேடகவகைகள், 641, 642.
கேண்மினமிது: அம் - அசை, 848.
கேண்மையைவினைத்தி, 381.
கேமசரி - சிவகன்மனைவிகளுள்ஒருத்தி, 427.
கேமமாபுரம்-சுபத்திரன் ஊர், 426.
கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில்மணியழுத்துங்குழி, 780. [262.
கேவலக்கிழவன் - அருகன் (ஜை),
கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி

கேவலஞானவரணீயம் (ஜை), 895.
கேவலதரிசனவரணீயம் (ஜை), 895.
கேவலமடந்தை - முத்தியாகியமங்கை (ஜை), 14, 905.
கேவலோற்பத்தி - கேவலஞானத்தின்தோற்றம் (ஜை), 888.
கேழ்த்து - நிறத்து, 750.
கேழல் - குளமெல், 420.
கேள் - கணவன், 317.
கேள்வி - நூல், 690.
கேள்விக்கோ, 15.
கேள்வித்துறைபோய் - கேள்வியில்முற்றி, 221, 690, 718.
கேள்வியும்காட்சியே, 592.
கேளாது-உடன்படாது, 379; கேட்டுநிறைவேற்றுமல், 527.
கை-ஒழுக்கம், 128; காம்பு, 255, 758; கைம்மரம், 52; சாந்தாற்றியிறுப்பு, 256.
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார், 251.
கைக்கிளை - ஒருதலைக்காமம், 81.
கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்கைக்குரூகம், 711. [ணமணம், 81.
கைகடுத்து, 332.
கைகவி கறுகெய், 126.
கைகழுவல், 389.
கைச்சுரிகைக்கட்டில், 174. [ன், 411.
மைத்தலைத்தலைப் பற்றிக்கலைப்பிரிவு
கைத்தளம்-ஒருவகைக்கேடகம், 458, [471.
கைத்தாய், 115.
கைத்து - செலுத்தி, 775.
கைதிரண்டவேல் (கை-காம்பு), 758.
கைதைவேலி, 170.
கைந்நூற்றிறம், 702.
கைநிகரமைந்தவேல், 426.
கைப்படுதி - காண்பாய், 469.
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற் காலைமீண்டான், 652.
கைபுடைத்து, 636.
கைபோய் - முற்றக்கற்று, 218.
கைம்மலர்க்காந்தள்வேலி, 68.
கைம்மலர்ந்தனையகாந்தள், 362.
கைம்மறித்தகாந்தள் - கைகவித்துவிலக்கின காந்தள், 366.
கைம்மாறில்லையே, 752.
கைம்மிகல் (மெய்ப்பாடு), 219.
கையரிக்கொண்டு, 17, 451.
கையலகு, 183.
கையவாஞ்சில, 502.
கையாரிலங்கெஃகு, 527.

கையாறு - செயலறுதல், 95, 96, 123; (மெய்ப்பாடு), 220.
டுழுங்கை, 301.
கையுறையெழுதின்ர், 254.
கையூழ் (இசை), 201.
கையெறிந்து (தட்டி) கக்கார், 179.
கைவட்டணை (பர), 374.
கைவரையன்றிநில்லாமடங்கல் - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத சிங்கம், 128.
கைவலச்செல்வன் - அருகன், (ஜை)
கைவலத்தொழிந்தார், 610. [794.
கைவிதிர்த்துநிற்பார், 333, 537.
கைவிதிர்ப்ப, 683.
கைவிரனுதியிற்சுட்டி, 656. [498.
கைவில்லுங்கணையுமில்லாக்காமன்,
கைவிளக்கு, 452, 679, 790.
கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த, 925.
கைவினையெழில், 712.
கோக்கரிப்பு - கர்ச்சித்தல், 140; விளித்தல், 104. [862.
கொக்குகிர்போலும் வெண்சோறு,
கொங்கு - தேன், 20.
கொங்குகொப்புளிக்குநீலமலர், 637.
கொங்குசூழ்குழல், 288.
கொங்குவிம்முகோதை, 49, 774.
கொங்கொளிக்குழலாய், 395.
கொச்சக ஒருபோகு, 179, 198.
கொச்சகம், 200. [ர்தாமரை, 742.
கொட்டமே(கோஷ்டம்) கமழுங்குளி
கொட்டி - தூசி, 191.
கொட்டில் - வில்பயிற்றுமிடம், 301.
கொட்டுப்பிடி (கொட்டாப்பிடி)போலுங் கூனுங்குரலும், 810.
கொட்டை - கச்சின்கடைமணி, 40.
கொட்டைக்கவரி, 626.
கொட்டையம்புரோசை, 535.
கொட்பு-குதிரைக்கதிவ்சேடம்,169.
கொடி - ஒழுங்கு, 37,64,317,574; காக்கை, 372; துவசம், 166.
கொடிக்கரும்பு, 355.
கொடிப்புருவம், 201.
கொடிப்புல், 283.
கொடிப்புற்று, 384.
கொடிபடத்திரிந்திடுவகுதிரை, 518.
கொடிமின்னிடை, 389.
கொடிமுதிர்கிழங்கு, 367.
கொடிமூக்கு, 55.
கொடியணிந்த குஞ்சரம், 646.
கொடியணிந்தமார்பு, 622, 654, 660, 714, 715, 842.
கொடியும் பதாகையும் வேறு, 37.
கொடியெடுத்தது, 259.
கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 577.
கொடுங்கோலால் வருந்தீங்கு, 81.
ள்: முன்னிலைப்பனமை, யான், 314. [427.
கொடுமரவினர், 134.
கொடுமோ - கொடு: மோ - முன்னிலையசை, 219.
கொடைக்கடன், 105, 115.
கொடைக்கு ஒருவன் படைக்கு ஒருவன், (பழ) 145.
கொடைக்குரிப்பால, 173.
கொண்டதெல்லாம்: ஒருமைபன்மை மயக்கம், 118.
கொண்டாட்டம், 74.
கொண்டார் (இரந்தவர்) குடங்கையளவேயுளகண்ணிரள், 11.
கொண்டுகூறல், 14, 54, 478, 900.
கொண்டுவாருங்கோள், 406.
கொண்டேத்தல், 184. [702.
கொண்டை - ஐம்பாலில்ஒருவகை,
கொண்மூ = கொண்மூ - மேகம், (வி) 139.
கொண்மென - கொண்மினென (வி), 20.
கொத்தலர்த்தும்பைசூடி, 658. [20.
கொதிதருவேலினன், 396.
கொந்தழல், 651.
கொப்புள் - கொப்புளம், 166.
கொப்புளத்திற்கு மாற்பழம், 676.
கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட, 855.
கொம்பர், 587.
கொம்மென (பொருக்கென) வுயிர்த்து, 100.

கொம்மெனவுலர்த்தி, 771.
கொம்மை-பெருமை, 110,683,808.
கொம்மைகொட்டல் - தட்டியழைத்தல்,333;புறத்தைதத்தட்டல்,166; பொய்க்கைதட்டல், 535, 645.
கொய்சகம், 391.
கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர் பூம்பிண்டி, (ஜை) 419.
கொய்தாமமாலை, 619, 636.
கொல்லை, 336.
கொல்லாமை, (ஜை) 832.

[கள்ளிக்கோட்டைமுதலிய இடங்களில் மாடுகட்டியகூட்டுவண்டி, கொல்லர்வண்டியெனவழங்கப்படுகின்றதென்பர்] 263, 264.
கொல்லிப்பாவை, 64, 204. [268.
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்,
கொல்லுதல்-தடுத்துக்காத்தல், 839.
கொல்லுலையகத்திட்டுதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த, எல்லையில்செம்பொறுகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே, 291.
கொல்வளர்வேல், 433.[குறிப்பு, 29.

கொலைஞர் - கொலைஞர், 802.
கொலையிலாழ்தி-அறவாழி (ஜை), 370.
கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச்சொல்லும்பழி, 345.
கொழித்து, 881. [
கொழித்துணர்குமர - நன்மையைப்
845.
கொழிப்பில்பொன்-ஓட்டற்றபொன்,
கொழுங்கயற்கண்ணினர்,696.[196.
கொழுந்துபடக்கூப்பல், 716.
கொழுமலர்க்குவளைப்போது: மலர், முதலுக்கேற்ற அடை, 383.
கொழுமெனின்னகில், 399.
கொள்கை-விரதம், 125, 129, 531.
கொள்ளாத - கரைபுரண்ட, 153.
கொள்ளி, 37, 140.
கொள்ளிமண்டிலம், 518.
கொள்ளிவட்டம், 140, 244, 638.
கொள்ளுதல் - கோள், (வி) 382.
கொளீஇ - கொளுத்தி, 28, 273.
கொளுத்தக்கோடல், 576.
கொளுத்தி - பொருத்தி, 206.
கொளையமைத்து, 485.
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார், 136.
கொற்றம் - அரசவுரிமை, 13, 67, 558, 560, 744.
கொற்றம் கொள்கென்றேத்த, 636.
கொற்றம்வைப்பின், 66.
கொற்றமுரசம், 630.
கொற்றவன், 793.
கொற்றவன்பருதியாக, 733.
கொற்றவி - அரசி, 754.
கொறுகொறுப்ப - கோபிப்ப, 592.
கொன்றுய் - வருத்தினுய், 196.
கொன்றை, சிவபெருமானுக்குஅடையாளப்பூ, 68.
கொன்றையிறன்சடை, 16.
கொன்னெறி - கொற்றொழில், 76.
கோக்கணம் - அரசரினம், 266.
கோக்குழாம், 324.
கோங்கமரம், 457, 471, 559, 650.
கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்று, 650.
கோசலதேயத்தரசன், 633.
கோட்குறைவின்றியாக்கி, 603.
கோட்டகம் - பயிருடைத்தானநீர்நிலை, 18. [555.
கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 83, 97,
கோட்டைவீணை - கோட்டுறுப்பையுடையவீணை, 331.
கோட்டி -ஒருவரோடுகூட இருத்தல், 147, 312 ; சாய்த்து, 460.
கோட்டிமிலேறு, 134.
கோட்டிளந்திங்கள், 127.
கோட்டுமண்கொண்டமார்பன், 662.
கோட்டுமீன் - சுறு, 672. [573.
கோட்டெருத்தம் - சாய்த்தகழுத்து,
கோட்பாட்டையுடையாவயிரம், 197.
கோட்புகாதகண்ணிக்கழுகு, 56.
கோட்புலியினம், 136. [867.
கோடகம்-ஐவகைமுடிகளுள் ஒன்று,
கோடணை - முழக்கம், யாழ்வாசிதல், 185, 874, 889.

கோடாதசெங்கோல், 6.
கோடாலி, 133. [டு, 674.
கோடி - அநேகர், 297 ; இருபதுபட் கோடிகம்- தட்டு, 111 ; பூந்தட்டு, கோடித்து-அலங்கரித்தது, 143. [783.
கோடு-பிறையின் இருபக்கத்தமுள்ள முனை, 12, 483.
கோடுசிலை: விஜயத்தொகை, 32.
கோடுபுய்க்கலாதுநின்றயானை, 658.
கோடும் பறைகளும், 541.
கோண்மா - புலி, 37, 346.
கோண்மீன், 269. [யுடையபுலி, 147.
கோண்முகப்புலி- கொல்லுமுகத்தை
கோணம் - குறுந்தெரு, 188.
கோணைக்களிறு : ஐ - அசை, 13.
கோணைப்போர், 195, 250. [464.
கோதம்=குரோதம் - பொல்லாங்கு,
கோதாவரி-நந்தகோன்மனைவி, 149.
கோது-பயனில்லாதசூறு, 77.
கோதுசெய்குணக்கோது - நன்றிமறத்தல், 77.
கோதை-பூமாலை, மார்பிலணியுமாலை, 53, 132, 233, 587, 724, 811.
கோதைகண்படுக்குங்குழல், 110.
கோதைத்தாது, 695. [53.
கோதைநித்திலம்: உம்மைத்தொகை,
கோதைபோலேயாம்பரத்தையர்,
கோதையங்குருதிவேல், 600. [724.
கோதையர் - கோதாகியபொருளை யுடையவர், 900.
கோதையருவிக்குளிர்வரை, 165.
கோதையுந்தாரும்பிணங்க, 615.
கோதையுந்தோடுமின்ன, 229.
கோதையுமாலையும், 568.
கோதைவாள், 662.
கோதைவெள்வேல், 6.
கோதைவேலான், 153.
கோதைவேளம்பி, 530.
கோப்ப - எதிர்க்க, 383.
கோபக்குறிப்பு, 82.
கோபித்தயானையின்தன்மை, 323.
கோபுரத்திற்சூலம்நடுதல், 49.
கோமானிங்கேவருகென்றாள், 754.
கோமுகன் - காமுகன்தம்பி, 656.
கோய்-குகை, பரணி, 236, 256, 555.
கோயில், 52, 288, 614.
கோயில்விலாவணை - அரண்மனையிலுள்ளார் அழுதல், 860.
கோல்-அம்பு, திரட்சி, பிரம்பு, யாழ்நரம்பு, 68, 141, 144, 245, 634, 651, 670, 781.
கோல்கோடலால் வருந்தீங்கு, 81.
கோல்பொரச்சிவந்தவிரல், 203.
கோல்வள்ளம் - விளிம்புபிரம்பு கட்டின வட்டில், 781.
கோலஞ்செய்தல், 705. [து, 290.
கோலம் - கழுநீர், 431; குவளைப்போ
கோலம்வீற்றிருந்த தோளான், 290.
கோலவியாவெஞ்சிலையான், 315.
கோளிளகிற்று - அரசன் இறந்தான், 622.
கோவன் - அரசன், 537; இடையன், 143. [டைகாண்டல், 624.
கோவிந்தராசன் மாடத்திலிருந்து ப
கோவிந்தன் - சீவகன்புத்திரருள்ஒருவன், நந்தகோன், விசயைசகோதரன், கோவிந்தமகாராசனெனவும் கூறப்படுவான், 846.
கோவிந்தன்வாழ்கவென்று, 658, 660.
கோவிந்தை-நந்தகோன்மகள் ; பதுமுகன்மனைவி, 149.
கோழரை - கொழுவியஅரை, 265.
கோழரைக்கழுகு, 50.
கோழி, 140, 611.
கோழிச்சண்டைமுதலியன, 28, 42.
கோழிநாமத்தரவு -குக்குடஸர்ப்பம்,
கோழிமுள், 483. [514.
கோழிமேலெறிந்தகுழை, 33.
கோள் - குலை, கொலை, கொள்ளுதல், பரிவேடிப்பு, 56, 84, 127, 136, 147, 331, 711.
கோள்வயிரம்-கோட்பாட்டையுடைய வயிரம், 196. [32, 197, 657.
கோளகை - யானையின் தந்தப்பூண், கோளியங்குழுவை, 127. [யன, 291.
கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலி

சிங்கம், 232.
கோற்கடல்மன்னன், 795.
கோற்றொழிப்புரிசை - தொடிபோல் வளைந்தமதில், 536.
கோனூர்மகள், 707.
சக்கரச்செல்வம், 799.
சக்கரப்படை, 89.
சக்கரயூகம், 234.
சக்கரவர்த்தி, 16, 454, 882.
சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 360.
சக்கரவர்த்திவணிகன், 102.
சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி, 697.
சக்குதரிசனுவரணீயம், (ஜை) 895.
சகசாதிசயம்பத்துவகை, 815.
சகடம் - வண்டி, 115.
சகுனம், 519.
சகோடயாழ், 186.
சங்கத்தார் சொற்கள் ஆராய்ந்தமை, சங்கரீணிதி, 47, 682. [5.
சங்கம் - ஓரெண், 155, 156; மங்கலத்திற்குரிய சங்கு, 216.
சங்கமுழங்கல்நன்னிமித்தம், 550.
சங்கரசாதி, 41.
சங்கலற, 8. [மலை, 290.
சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சணனுடைய
சங்கறுக்குமொலி, 864.
சங்கிலி, 535.
சங்கிலியை வலிக்கும்நாய், 647.
சங்கீர்ந்ததுகள், 777. [170.
சங்குடைந்தனையவெண்டாமரை,
சங்கு தாழையின்முகைக்கு, 738.
சங்குவிம்முதானை, 178.
சங்குவிம்முநித்திலம், 49.
சங்கேதம், 286.
சச்சந்தணன் - சச்சந்தன், 783.
சச்சந்தன் = ஸத்யந்தரன் - சிவகன் பிதா, சிவகன்புதல்வருள் ஒருவன்.
சச்சந்தன்களம், 88.
சச்சந்தன்குணவிசேடம், 53, 54.
சச்சந்தன் குருகுலத்திற்பிறந்தவன், சச்சந்தன்மந்திரிகள், 77. [91.
சச்சந்தன்விசையை 85, 86.
சச்சந்தனுக்குச் சிங்கம்உவமை, 87, 94.
சஞ்சுவலனக்குரோதம், (ஜை) 894.
சஞ்சுவலனமாயை, (ஜை) 894.
சஞ்சுவலனமானம், (ஜை) 894.
சஞ்சுவலனலோபம், (ஜை) 892,894.
சட்டகம் - சட்டம், 727.
சடங்கு - கிரியை, 255.
சண்டம் - கொடுமை, 734.
சண்டமன்னன், 134.
சண்டையிலே கொள்ளுமிடத்தைக் கொள்ளல், 490.
சண்பகச்சாம்பல், 679.
சண்பகப்பூ, 483, 650, 777, 818.
சண்பகமரம், 27, 471, 559.
சண்பகமாலை - விசையையின்தோழி, சத்தி-சூலம், இடிதாங்கி, 49. [100.
சதக்கினி - நூறுபேர்களைக்கொல்லுவ தொருபடை, 37. [908.
சதங்கைமாலை - ஒருதலைமாலை, 591, சதங்கைமாலை சக்கரமென்ன, 768.
சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம், 40.
ளதிண்ணை, 710.
சதுமுகமாக-நான்குவகையாக, 236.
சதுரிந்திரியசாதிநாமகர்மம், (ஜை) 893.
சந்தத்தாண்டகம் - சந்தவழுமிக்கும் தாண்டகவழுமிகாதும்வரும் செய்யுள், 2.
சந்தம் - நிறம், 348. [
சந்தனஆலவட்டம், 556, 714.
சந்தனக்களி - சந்தனக்குழம்பு, 503.
சந்தனக்காவு, 373.
சந்தனக்காற்று, 555.
சந்தனச்சாந்தச்செப்பு, 256, 884.
சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்கள், சந்தனத்தளிர்மாலை, 769. [666.
சந்தனத்தாரையை 9-முகமாகச்செலுத்துங்கருவி, 770.
சந்தனத்தால்நிலத்தைதமெழுகல், 197.
சந்தனத்தேய்வைகொட்டி, 191.
சந்தனத்தோணி, 293.
சந்தனந்தளிர்த்தல், 170.

சந்தனம்நிலாவிற்கும் குங்குமம்வெயி
லிற்கும் உவமைகள், 666.
சந்தனம்பளிதந்தீற்றி, 325.
சந்தனம் மாலை துகில் கலம்இவற்றை
யுடையதோணி, 293.
சந்தனம் வாய்மொழுகிட்ட, 404.
சந்தனதிக்கூட்டு, 123.
சந்திரகாந்தக்கல்நீர், 378.
சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணி,180.
சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்
குக்கீழுள்ளதென்பது, 167.
சந்திரன், 671.
சந்திரனிடத்துமுயல், 81.
சந்திராபகர்-தனபதியின்மகர், 372.
சந்திராபரணமென்னும் சோதிட
நூல், 190.
சந்திரோதயம்-ஒருமலை,ஒருமகர், சுத
ஞ்சணன் தங்குமிடம்,351, 452.
சந்திரோதயவருணனை, 290, 452.
சந்தின்மேற்றெழுதத்தீந்தேன், 532.
சந்து, 58.
சந்நாகம் - கவசம், 646. [892.
சம்மியக்மித்தியாத்துவம் (ஜை),
சம்மியத்துவப்பிரகிருதி, (ஜை) 892.
சமசந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடியும்
தாண்டகவடியும் ஒத்து வழங்கப்
சமயுத்தி,350. [பெற்றசெய்யுள், 2.
சமம் (இசை), 227.
சமயநூல்கள், 315.
சமயமிருக்குமண்டபம், 685.
சமயம், 170. [(ஜை), 872.

சமவசரணம் - ஜினலயம், 129.
சமழாது - வருந்தாது, 302.
சமாவர்த்தனம்-பிரமசரியவிரதத்தை
ஒழித்தற்குச்செய்யுங்கிரியை,152,
சமிதை, 710. [252, 254.
சயந்தம் - ஒருநூல், 206. [828.
சயமதி - பவணமாதேவன்மனைவி,
சயை - திருதியை அஷ்டமி திரயோ
தசியென்னுந்திதிகள், 181.
சரகூடங்கட்டல், 492.
சரணம் நான்கு (ஜை), 3, 121.
சரத்திற்குத் திருந்தினர்சிந்தை,638.
சரவு - சரயுநதி, கோசலதேயத்தி
லுள்ளது,18. [ல்,(ஜை)818,891.
சரியைகோடல் - பிறைஷக்குச்செல்ல
சருக்கரைப்பண்டி, 252.
சல்லியும்தூக்குமாகஇட்ட முத்தமா
லையையுடையகுடை, 351.
சலசயனம், 490.
சலசலமும்மதம், 31.
சலஞ்சலச்சங்கு - ஆயிரம் வலம்புரிச்
சங்குகளாற் சூழப்படுவது,60,74,
101, 610.
சலஞ்சலவடிவச்செப்பு, 711, 713.
சலஜ்தி - சீவகன்தோழர் ஐந்நூற்றுவ
ருள் ஒருவன், 625, 662.
சலாகை-இருப்புசாராசம், 204, 490.
சலாகைமின்ன, 780.
சவட்டி - அழித்து, 507.
சவரர் - வேடர், 484.
சவிமது - செவ்வித்தேன், 662.
சளி - குளிர்ச்சி, 490.
சன்மார்கமதி (ஜை), 891, 892.
சனம் - ஜனம், 41, 253, 537.
சாகரதத்தன் - வியலையின்பிதா.
சாகரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 522.
சாசாரன் - கற்பலோகம்பதிஞ்றனுள்
12-ஆவதாகிய ஸஹஸ்ராரகற்பத்தி
லுள்ளவன் (ஜை), 619, 838.
சாடி, 473.
சாணிடைநெடியவாட்கண், 709.
சாத்து - வாணிகர்திரள், 519.
சாத்துறி - பரணிக்கூடு, 556.
சாதகஞ்செய்தல், 97, 127, 168,
சாதாரணசரீரம் (ஜை), 893. [494.
சாதிநான்கு, 4.
சாதிப்பன்மை, 275, 452.
சாதிப்பைம்பொன், 115.
சாதியொருமை, 67, 69, 221.
சாதிவைரம், 507.
சாதுக்கள் - துறந்தோர், 3, 4.
சாதுசரணம் - நான்குசரணங்களுள்
ஒன்று ; ஆசிரியர் முதலியோரை
வணங்கல் (ஜை), 4, 119.

சாதுயர், 483.
சாந்தகங்கிழிய, 736. [ன், 385.
சாந்தம்வைத்தாலொப்பத் தைவந்தா
சாந்தாற்றி - சிற்றுலவட்டம், 256,
சாந்திக்கூத்து, (பர) 206, 711. [706.
சாந்திரமானபக்ஷம், (சோ) 155.
சாந்தின்மேற்றெழுதித்தந்தேன், 532.
சாந்துக்கோய்-சந்தனப்பரணி, 236.
சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின்பொருட்
டுவிடப்பட்ட இறையிலிலம்,
சாம்பல் - பூவாடல், 679. [743.
சாம்பி - கெட்டு, 331.
சாம்பினீர் - குவிந்தீர், 686.
சாம்புதல் - மேனிவாடுதல், 225,
சாமகீதம், 592. [374.
சாமம் - ஒருபாயம், 231, 232.
சாமரம் - சாமரமிருகத்தின்வால்,
சாமரை, 134, 696. [112.
சாமரைக்குத் திங்கட்கதிர், 112.
சாமரைவெம்பரிமான், 243.
சாமன் - காமன்தம்பி ; கண்ணபிரா
னுக்குச் சாம்பவதியிடந்தோற்றிய
வன், 19, 502.
சாமி - ஸ்வாமி, தலைவன், (பா) 6,
260, 507, 546, 592, 904.
சாயல்: ஆகுபெயர், 6, 7, 312, 702.
சாயலால்விளைந்தஅழகு, 750.
சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 364.
சார்வும்திண்ணையும், 39.
சாரணபரமேஷ்டிகள் அசோகின்கீ
ழே பீடத்திருத்தல், 12.
சாரணரிருவர் (ஜை), 794.
சாரணரிருவருக்கு
(ஜை), 840.
சாரணைத்துதித்தல், 371.
சாரல், 366.
சாரிகை - தேரின் கதிலிசேடம், 32.
சாரிகைதிரியும்யானை, 656.
சாரித்திரம் - கல்லொழுக்கம், 292.
சாரியை, 30, 113, 114, 292, 665,
சாரீரம், 363. [755.
சாரீரவீணை, 201, 594.
சால், 24, 27.
சாலிகை - கவசம், 642.
சாலை - அறச்சாலை, 97, 614, 753.
சாவாகிடந்தார் (நிகழ்காலம்), 881.
சாற்றி-அமையச்செய்து, 568, 663.
சாற்றினன்-பலரறியக்கூறினன், 77.
சாற்றுமாயிருந்தது, 571.
சாறயர்ந்து - விழாச்செய்து, 364,
சாறு - விழா, 153. [693.
சான்று - சாட்சி, 191.
சிக்க - அகப்படக்கோல (திசைச்
சொல்), 10, 551, 839.
சிக்கயாத்தகச்சு, 9.
சிகழிகை-மயிர்முடி, 312, 383, 425.
சிகழிகையின்வடிவு, 705.
சிகை - தலை, 184; முடி, 64.
சிங்கக்குட்டி, 115.
சிங்கக்குழவியினையிறு, 484.
னம, 509.
சிங்கத்துரிபோர்த்தகேடகம், 628.
சிங்கமடப்பதுபோற்சேர்ந்து, 754.
சிங்கநாதன் - உலோகபாலனுடைய
சிங்கநோக்கு, 460. [வீரன்.
சிங்கப்பெட்டை, 325, 326.
சிங்கம், 124, 651, 681, 879.
சிங்கம் நரிவலைப்பட்டது, 562.
சிங்கமடங்கல், 124.
சிங்கமன்னுய், 127.
சிங்கவேற்றை - ஆண்சிங்கம், 203.
சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்த சிறுநரிக்கு
ழாம், 325.
சிங்களம்-ஒருவகைக்கூத்து, 206.
சிங்காசனம், 685.
சிங்கி-கற்கடகசிங்கி, சுக்கு, 379.
சிங்கினர்-சிங்கினர் (வி), 821.
சிச்சிலிப்பறவை, 720.
சரணம்-நால்வகைச்சரணத்துள்
ஒன்று; சித்தனைவணங்கல் (ஜை), 3.
சித்தபரமேஷ்டிகள்-லித்தர் (ஜை),
சித்தர் - இருடிகள், 224. [292.
சித்தாரூடமென்னுநூல், 383.
ன் - காதி அகாதியென்னும்
இருவகைக்கருமங்களையும்வென்று
அக்கினியிதரனல் உடம்பைத்

துறந்து பரிநிர்வாணம் பெற்று மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; சித்திபெற்றவன்; அசரீரியென்றும் அநங்கனென்றுங் கூறப்படுபவன்; முத்திபெற்றவர்கள் பலராகவிருந்தும் ஒருமையாற்கூறல் சாதியொருமையென்பர், 4. [290.
சித்தக்ஷேத்திரம்-முத்தியுலகு (ஜை), [சர்த்துகர், [32.
சித்திரகூடம், 620.
சித்திரகூடமலை (ஜை), 357,419.
சித்திரச்சுருங்கை, 48.
சித்திரத்தொழில், 59.
சித்திரப்புரு, 176.
சித்திரம், 183, 740.
சித்திரமாமண்டபம், 685. [மி, 466.
சித்திரமாமாலை- பவதத்தனுடையமாசித்திரமெழுதல், 303. [து, 489.
சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்டசித்திரைவைகாசியிற் குடகமலையிற் கார்காலம், 612.
சிதர்ந்து - சிதறி, 333.
சிதர்ந்தேன்-பரக்கக்கூறினேன், 914.
சிதரி, 811.
சிதைந்தது-தன்மைகெட்டது, 295.
சிதைப்பருஞ்சிற்றத்துப்பு, 187.
சிதைவுபிறர்க்கின்மை (மெய்ப்பாடு), 219, 302, 723.
சிந்தாமணி, 99, 685, 913, 914.
சிந்தினடைக்குத் தேரைநடை, 193.
சிந்து - குறள்வடிவத்திற்சற்றுயர்ந்தவடிவம், 193, 810.
சிந்துரப்பொடி, 33. [டம், 56.
சிந்துராகரம் - உதயகிரியிலுள்ளதொரி
சிந்தை-வருத்தம், 278,338,387,497.
சிந்தையிலன் - நினைவிலேன், 589.
சிந்தையிற்செல்வல், 363.
சிம்பு - தும்பு, 174, 204.
சிமிழ்த்தல் - அகப்படுத்தல், 335.
சிரல்-மீன்கொத்துங்குருவி, 191.
சிரற்சிறகு, 714.
சிரற்றலைமணிகள், 638. [366.
சிரித்தாற்பல்லையுகுப்பேம் (பழ),
சிருங்கி - கற்கடகசிங்கி, சுக்குமாம், [379.
சிரை - நாடி, 380.
சிரை ஐந்து, 379.
சிரோமுட்டி, 492.
சில்சுணங்கு, 429.
சில்லம்போது, 130.
சில்லமிர்து, 72.
சில்லரிச்சிலம்பு, 187.
சில்லென்கிளிக்கிளவி, 589.
சிலதன்-(சோலையில்) ஏவல்செய்பவன், 789.
சிலதியர் - சேடியர், 64. [
சிலம்ப - முழங்க, 486.
சிலம்பகொந்து, 506.
சிலம்பி - சிலம்புநூல், 107, 612.
சிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான், 335.
சிலம்பிவலந்தபோற் போர்வைபோர்த்து, 108.
சிலம்பிவாய்நீராலுண்டானநூல், 335.
சிலம்பிற்சிலம்பும்அன்னம், 838.
சிலம்பின்வள்வார் சிறுபறை : இன்-அசை, 144.
சிலம்பு - பக்கமலை, 361, 695.[603.
சிலம்புங்கிண்கிணியும், 576, 600,
சிலம்புங்கிண்கிணியும் கலையுமேங்க,
சிலம்புரி-சிலம்புபுரி (வி), 60. [780.
சிலம்பெதிர்கூவுகர், 391.
சிலம்பெனும்வண்டுபாட, 401, 828.
சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி [பாதாதிகேசம்], 689.
சிலாவட்டம் - வட்டப்பாறை, 362.
சிலேடை, 587, 588, 589, 594.
சிலை, 625.
சிலைக்கு அரவு, 439, 539, 626.
சிலைகொணிற்றீராத் திருந்துகற்பு,
சிலைத்தழும்பு, 11, 482. [417.
சிலைத்தொழில், 515.
ாட்டான், 542. [660.
ான் - ான்,
பாரத் திரண்ட திண்டோள், 187 [667.
சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோள்,

சிலைமுத்தம் - வானவிற்போலுமுத்து வடம், 191.
சிலையிடம்பிடித்தஞான்றதெவ்வரைச்செருத்தம்பி, 736.
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன், 863.
சிலையைக்கொளையமைத்து - வில்லை காணேறிட்டு, 485.
சிலையொடுதிரண்டதிண்டோள், 508.
சிலைவட்டம், 633.
சிலைவழிப்ப - வில்லெப்பயிற்ற, 426.
சிலைவாங்க, 633.
சிலையித்தகனே, 444.
சிவந்தழன்று, 87.
சிவபெருமான், 184.
சிவபெருமான் உமைக்குத்திருமேனியிற்பாதிகொடுத்தமை, 68. [112.
சிவபெருமான்னயத்தகணை - திருமால், சிவபெருமான் சத்தியோடு சேர்ந்து உல
யுண்டாக்கல், 114.
சிவபெருமான்திரிபுரத்தையழித்தும் [illegible] பாதுகாத்தமை, 114.
சிவபெருமான்திரிபுரதகனஞ் செய் சிவிகை, 600,688,760. [தமை,326,
சிவிறி - மெடுத்துருத்தி, 33, 230, சிற்பநூல், 581. [293, 767, 768.
சிற்பம், 786.
சிற்பவிசேடம், 204, 325.
சிற்பிகள் உருவங்களின்கண்ணணத்திற சிற்றடிச்சி, 545. [த்தல், 59.
சிற்றணுக்கன் - ஒருவகைவிருது;மிகவும்அருகிற்பிடித்தற்குரியது,136.
சிற்றூலவட்டம் - சிறுவிசிறி, 257.
சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுத லேவந்தமெய்யுவமம், 91.
சிறப்பும்மை, 21, 41, 45, 57, 62, 64, 74, 78, 102, 197, 218.
சிறப்போகாரம், 887.
சிறிதும்அன்பில்லாத பெண்கூந்தலையான்அணைவேன்(வஞ்சினம்),582.
சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து, 460.
சிறியமோதிரங்கள், 780.
சிறியவயின்று, 590.
சிறியவர்கேண்மை, 418.
சிறியவர்செய்ததீமைகளைப்பெரியவர் பொறுப்பர், 604.
சிறியாளாகியபோதிவாட்டி, 603.
சிறுசொல், 67. [758.
சிறுதேர்மிசைப்போதகத்தைச் சிறுர் ஈர்த்தல், 33.
சிறுநாகம்யானையைக்கொல்லும், சிறுநாவிற்றுகை, 704. [552.
சிறுபிடிகேள்வ, 617.
சிறுபுறம் - முதுகு, 191.
சிறுமி, 429.
சிறுமுதுக்குறைமை, 317.
சிறுமுதுக்குறைவி, 602. [753.
சிறுவர்ப்பயந்து இறைவற்றொழுவீர், சிறை - காவலிடம், 605; தடுத்தல், 831, 859.
சிறைக்கோட்டஞ்சிப்பித்து,97,685.
சிறைகொண்டு - குடிகொண்டு, 56.
சிறைப்பள்ளி - சிறைக்கோட்டம், சிறைப்புறம் - சிறை, 343. [451.
சிறையழிதல், 731.
சிறையழிந்ததோர்செம்புனல், 519.
சின்மணிமழலைநாவிற்கிண்கிணி,101.
சின்மென்கிளிக்கிளவி, 901.
சின்ன - சிறிய, 850.
சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன், சின்னமலர்க்கோதை, 684. [650.
சின்னீர், 677. [732.
சின்னீர்மாக்கயல் எதிர்ந்தவேபோல், சின்னீரிடத்தேகலங்கியகயல்,689.
சினக்குறிப்பு, 82.
சினகரம் - ஜினக்கிருகம்(பா), 371.
சினதத்தை - பவதத்தன்தாய், 466.
சினந்தலைப்பெருக்கி, 512.
சினவுபொன்வாள், 650.
சினவுவாட்கண், 523.
சினையிற்கூறுமுதலறிகிளவி, 57.
சினைவினைமுதலொடுமுடிதல், 38,52, 451, 748.

சிஞைவினைமுதன்மேலேறல், 111.
சீதத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஒரு வணிகன்; வெள்ளிமலையிலிருந்து காந்தருவதத்தையை அழைத்து வந்தவன்; சீவகன் தோழருள் ஒருவன்; கோவிந்தராசன்பிதா; கோவிந்தராசன் புத்திரன், 523, 621, 650.
சீதமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 379.
[நின்ற (வி), 318.
சீந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற, சிந்தாசிப்பிடச்சிவக்கும்வாணுதல், 753.
சீப்பினுணை, 702.
சீமான் - சீதத்தனுடையமாமன்,
சீமின், 97. [466.
சீரியதிறவு, 760.
சீலக்கடலாடி, 882. [824.
சீலப்பயனும் காட்சிப்பயனும்(ஞை),
சீலம் - பாகன்பயிற்றும்நிலை, வேறுபாடு, 453, 691, 816.
சீலம்கூலியாக்கொண்டு (ஞை), 758.
சீலமில்லனைநினைக்களிறகற்றுமின்,
சீலவேலி, 120. [691.
சீலாசாரம் பதினெண்ணுயிரம் (ஞை), 817.
சீலஅடைசினஎலிமயிர்ப்படச்சட்
சீவ - ஜீவித்திரு, 102. [டை, 551.
சீவகசரிதை, 259, 782, 783.
சீவகசாமி, 6, 667, 755.
சீவகசாமியீரே, 558.
சீவகன் (இக்காப்பியத்தலைவன்) அரசாட்சிக்கு அஞ்சினமை, 13, 840; அன்னட்டார்ப்பைபப்பிரித்தமை, 827, 828, 829; தாயைக்காண்டல், 557.
சீவகன்குணவிசேடங்கள்; 349.
சீவகன்சரிதத்தைநாடகமாகநடித்தல், 742.
சீவகன் வஞ்சினம்,138, 238, 314, 582, 600, 670. [897.
சீவகனதுகேசத்தின் இயற்கைமணம், சீவகனதுவாயின்இயற்கைமணம், 897.
சீவகனுக்குச் சந்திரன் உவமை, 114, 120, 122, 142, 269.
சீவகனுக்குச் சூரியன்உவமை, 216, 289, 297, 429, 504,618, 637, 671, 685, 719.
சீவகனுக்கு மன்மதன், 6.
சீவகனுக்கு வீணையில் மிக்கபயிற்சியுண்டென்பது, 13, 129, 303, 858. [429.
சீவகனுடையகேசாதிபாதவர்ணனை, சீவகனைக்கண்டவுடன்விசயைக்குப் பால் பெருகல், 557.
சீவகனைமுற்கூறியதற்கு நியாயம், 6.
சீவபுற்கலம் (ஞை), 819.
சீவரம் - துவரூட்டினஆடை, 421.
சீவிதம் - விருத்தி, 405, 625.
சீழ்க்கை - நாக்கின்தலையைமடித்துச் செய்யும் ஒலி, 140.

ஞெடுங்கூத்து, 43.
சீறடிவலத்தனன்றி, 618.
சீறுபுவெகுண்டான், 88, 889.

ஊத்தது, 255, 449.
சுக்கிராஸ்தமனம் விவாகத்திற்குக்கூடாது (அஸ்தமனம் - சூரியனெறுசேர்தல்), 255.
சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக்கருமங்களும்நீங்கியபரமான்மாவாகத் தன்னைப்பாவித்தல்; பரமான்மபாவனையெனப்படும்; இது நான்குவகைத்து; ஸ்ரீபுராணத்தில் 24-ஆம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்தைப் பார்க்க; (ஞை) 92, 739, 895, 899.
சுகதா-சுகத்தைத்தருபவனே, 899.
சுகிர்ந்த - இழிந்த, 137. [225.
சுகிர்புரிநரம்பு-சிவிமுறுக்கினநரம்பு,
சுகுச்சை=ஜுகுப்ஸை- அருவருப்பு,
சுட்டி, 656. [893.
சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்றகந்தருவம்,393.
சுட்டுடுங்கள்: கள் - அசை, 803.
சுட்டு, 210, 720, 727.

சுட்டுப்பெயர்: கதையை ...கொண்... தல். தகுதிபற்றி வருதல், 7, 10, ...யெலல் 436, 753.
சுட்டுவருவித்தல், 9, 28.
சுடர்ஞானம், 795.
சுடர்விளக்கு, 700. [423.
சுடாதும் ஆமே: உம் - ...றை,
சுடுமண்மிசை மாரிசொரிய நிமிராவி ...றுமேனி, 720.
சுடுவில் - சுடுதலால், 131.
சுண்ணச்செப்பு, 884.
சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்ப, 34.
சுண்ணத்தைதழுதுகிலேதீட்டல், 191.
சுண்ணப்பொடி, 270.
சுண்ணம், 684, 703.
சுண்ணம் ...னைத்திலே ...னைத்திடக் கப்படுவது, 34.
சுண்ணமஞைந்தபட்டு, 34.
சுண்ணமேற்சொரிவார், 734.
சுத்தநிருத்தம், 206.
சுதம் - ...ஞ்தஜ்ஞானம்; ...லுணர்ச்சி; அஃது அக்ஷராத்மகம் அநக்ஷராத்மகமென இரு வகைக
சுந்தரத்துகள், 693. [(ஜை), 881.
சுந்தரம் - நன்மை, 43.
சுந்து, 803. [126.
சுநந்தை-சீவகனைவளர்த்ததாய், 114,
சுமைத்தயிர், 150.
சுரந்து, 693.
சுரிகை, 800.
சுரிகையமைத்தல், 215.
சுருங்கை, 48.
சுரும்புமுதலியவற்றின்பாலை, 272.
சுருள் - வெற்றிலைச்சுருள், 64.
சுவர், 605.
சுவாகதம், 308.
சுள்ளி - மராமரம், 459, 471.
சுளகுவார்செவிக்குஞ்சரம், 520.
சுளித்தல் - கோபித்தல், 94, 323.
சுற்றூர்வல்வில், 318.
சுறவணிகிடங்கு, 133.
சுறவினந்தொக்கபோன்மறவர், 538.
சுறவுயர்த்ததோன்றல், 126, 352.
சுறு, 35, 48.
சுறுநிறக்கொடுங்குழை, 216.
சுறுவினம், 646.
சுறுவேறு, 659.
சுனைவளர்குவளை, 602.
சூட்டு - போர்ப்பூ, 242; மகளிர்க் குரியது, 63, 191.
சூட்டுமனைகள், 242.
சூது - வெற்றி, 268.
சூரியகாந்தக்கல் சூரியனைக்கண்டு ருப்பைக்காலல், 639.
சூரியன், 429, 671, 685, 719.
சூரியன் பூமிதேவியின் சுட்டிபோ லத் தோன்றல், 369. [719.
சூரியன்மூன்னர்மறைந்தமீன்கள்,
சூரியனைப்பாம்புசேர்தல், 329.[295.
சூரியாத்தமயவருணனை, 441.
சூரியோதயம், 365, 414.[டம், 728.
சூலந்தெண்ணீருலாமுகில் கிழிக்குமா
சூலம்வைத்தகோபுரம், 49, 872.
சூலல் - தோண்டல், 809.
சூழ்ச்சி - எண்ணம், 7, 69.
சூழ்ந்தகை - சூழ்ந்ததகை (வி), 779.
சூழ்மணியாழி, 741. [மணி, 242, 881.
சூளாமணி-ஓரியானை, 727; முடியின்
சூளுறவு - சபதம், 546.
சூளுறும்-சூளுறுதும், பன்மைத்தன்
சூற்சலஞ்சலம், 74. [மை, 617.
சூற்பசும்பாம்பு, 22.
சூற்பேய், 246.
சூறை - சல்லடம் (ஜை), 193.
சூன்று - தோண்டி, 192, 867.
செகுக்கும் - வெல்லும், 555.
செகுப்பவோ - போக்குபவோ, 250.
செங்கழுநீர் உள்ளிதழ், 59.
செங்கழுநீர்ப்பூவைக்கையிற் பிடித்
செங்காந்தட்பூ, 483. [தல், 550.
செங்கோட்டியாழ், 186.
செங்கோல், 743, 744.
செங்கோலாய்கதிர், 91. [ல், 730.
செங்கோற்பெருமகனுக்கம்பெருகுத
செச்சை - சட்டை, 324.

செஞ்சொல்லாய்முற்படக் கிளத்தல், செஞ்சொன்மாலை, 212. [69.
செஞ்சோற்றுக்கடன், 647.

ஞ - ய

ஞம்வினையாடலைச்செய்யுமிடம், 87, 88. [ழிலையுடையசிலம்பு, 394.
செண்ணவஞ்சிலம்பு- ஞண்ணியதொ
செத்தல் - செத்துதல், 463, 818.
செதிள் - தூளி, 846.
செதுமக - சாப்பிள்ளை, 338.
செந்தாமரைமேல்நடந்தான் - அருக
ன் (ஜை), 740.
செந்தார்ப்பசுங்கிளியார், 312.
செந்தீநான்மறையாளர், 686.
செந்துவராடையாயர், 152.
செந்துறைப் (மக்களைப்பாடுவது) பா
டாண்பகுதி, 1, 732.
செந்நில்லலா - செவ்விதாகநில்லா,
செந்நீர் - புதுநீர், 8. [531.
செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலி மயிர்,
செந்நெற்கதிர்சூடி, 540,781. [776.
செந்நென்முளையவித்தல், 19.
செப்பட - செவ்விதாக, 770, 771.
செப்படுபஞ்சவாசம், 792.
செப்பிலுறைந்தவெண்பட்டு, 681.
செப்பிற்பிணையல், 344.
செப்பினுள்துகிலுஞ்சாந்தும், 386.
செப்பினுள்மாலை, 488.
செம்பகை - யாழில்நரம்பினிசையாற்
பிறக்குங்குற்றத்துள் ஒன்று, 221.
செம்பட்டு, 57.
செம்பழுக்காய், 712.
செம்பாம்பாற்றிங்கள்விழுங்கப்படு
செம்பாலை, 223. [தல், 666.
செம்புகொண்டன்ன இஞ்சி, 137.
செம்புயிர் - மக்களிற்கீழானேருயி
ரும் விலங்கினுயிரும் (ஜை), 903.
செம்புருகுவெங்களிகள், 37.
செம்பொற்கடம்பன், 487. [268.
செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை,
செம்பொற்சூட்டு - பட்டம், 741.
செம்பொற்பட்டம், 703.
செம்பொற்புரிசை, 197.
செம்பொற்புளகம், 543.
செம்பொன்நாமன் - கனகன், 492.
செம்பொன்பின்னியபோற்றினை 889.
செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல், 282.
செம்பொன்வாயுளிட்டு, 240.
செம்பொனீள்கொடித்தேர், 129.
செம்மலர்த்திரு, 185.
செம்மலர்நுதல், 705.
செம்மற்று - தலைமைத்து, 21, 168.
செம்மாந்திருந்தான், 681.
செம்மைமாதவர், 110.
செய் : உவமச்சொல், 717.
செய்கலமுகுத்து, 332.
செய்குன்று, 50.
செய்சுனை, 391.
செய்ததற்பின், 192.
செய்தல் - தேடுதல், 560.
செய்தெனைச்சுடுக்கு, பிறவினை
கொள்ளல், 9, 31, 891.
செய்தெனைச்சுங்கள், காரணப்பொ
ருளவாதல், 533, 555; செயப்படு
பொருளனவாதல், 81,294, 520.
செய்தெனைச்சுத்திரிபு, 41, 54, 86.
செய்தெனைச்சம் விரிந்தசொல்லொடு
[கூடல், 25, 38.
செய்தெனைச்சுழுடு, 62.
செய்பாவை - திரு, 676.
செய்பூண்சிலம்பான், 637.
செய்யணிகலம், 42.
செய்யவாய்நெடியகண்ணுள், 502.
செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்
கிளவியாதல், 370.
செய்யுள் - நூல், 914.
செய்யுளுறுப்புஇருபத்தாறுவன :
மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இறுதி
யாகவுள்ளவை, 38.
செய்வஞ்செய்க, 67.
செய்வஞ்செய்தேன், 67.
செய்வதன்றொழில், 15.
செய்வதையெல்லாம், 106.
செயவெனெச்சம்காரணகாரியப்பொ
ருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்தல்,
செயற்கைகலம், 63. [15.

செயற்கையழகு, 215.
செயிர்த்து - கோபித்து, 577.
செயிர்ப்பு-குற்றம், 475. [மலர்,676.
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்-வாடின இலவ
செருக்கிய - மயங்கிய, 596.
செருக்கியகண், 768.
செருக்கு - களிப்பு, 108.
செருக்குபு - மயங்கி, 381.
செருக்குரற்சிறுபறை, 777.
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன் செல்
செருமி, 45. [லும், 105.
செல்லும் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்
காலமேயுணர்த்தும், 147.
செல்வக்கொடியே-செல்வம்வருமொ
ழுங்கே, 574.
செல்வகாமன் - ஸ்ரீமான், 466.
செல்வநிலையாமை, 69.
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்
செல்வப்போர், 144. [கள், 790.
செல்வமிகுதி, 45.
செல்வமூன்று,47.[நீர்மாந்தர், 731.
செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்து
செல்வர்மனம், 418. [503.
செல்வி-உமை, காமகள், 61, 117,
செலக்குறைபடாததோர் செல்வம்,
செலவழுங்குவித்தல், 224. [566.
செலவு-செல்லுதல், 201 ; போக்கு,
செலவைக்குறிக்கொண்டு,225.[363.
செலீஇய - சென்ற, 729.
செவ்வழி, 29.
செவ்வழிபாடாகி, 515. [414.
செவ்வழியாழினூறுந்தீஞ்சொலாள்,
செவ்வன் - நேரே, 18, 314, 599,
705, 879.
செவ்வனம்- நேரே; அம்-அசை,162.
செவ்வனே, 599.
செவ்வி - சமயம், 744.
செவ்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழநீரிலூ
றின இஞ்சி, 775.
செவிட்டிநோக்கி, 635.
செவிப்படிக்கம் - வளையையுடைய
படிக்கம், 711, 712.
செவிப்புடை, 680.
செவிமூன்றுவகை, 787. [662.
செழுந்து - செழுமை (உரிச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது), 716.
செழுமலர் - வளமைமிக்க, 894.
செற்றம் - தணியாக்கோபம், 80.
செற்றவர்ச்செகுத்தல் அறம்; 261.
செற்றி - பின்னி, 88.
செறலின்கண்திணைமயக்கம், 486.
செறும்பு - செற்றம், 287.
செறுவார் - செறப்படுவார், 157.
சென்றதோசெல்க-உலகத்துநிகழ்ந்த
பழி நிகழ்ந்தேபோக, 765.
சென்றூர்வரையகருமம், 313.
சேக்கை, 39.
சேக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி,
சேக்கைமரீஇயசிங்கம், 681. [140.
சேட்டிளஞ்செழுங்கயல், 365.
சேட்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,429.
சேடர் - ஊழினமகளிரைநாயகரோடு
சேர்க்கும் ஆற்றலுடையவர், 261.
சேடன் - சிவகன், 614.
சேடார்மார்பு, 550.
சேடி - வெள்ளிமலையின்மே லுள்ள
தொருபகுப்பு, 170.
சேணிகராஜன் - மகததேயத்தரசன்,
சேணிகன்வரவு, 882. [883.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்றூன், 84.
சேத்தல் - துயிலல், 408.
சேதா, 125.
சேதாநறுநெய், 150.
சேந்த-கோபித்த, சிவந்த,104, 714.
சேந்து - சிவந்து, 6, [408.
சேப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,
சேமத்தால்வைக்க-சேமத்திடத்தே
வைக்க;ஆல்-உருபுமயக்கம், 205.
சேமவில், 249.
சேமவுயிர், 280. [678.
சேய்ச்செந்தவிசு - மிகச்சிவந்ததவிசு,
சேய்த்து - செம்மைநிறமுடையது,
சேய்பொற்கமலமகள், 679. [758.
சேயுடம்பு - பெரியஉடம்பு, 286.
சேயுயர்மதில், 36.

சேயுயருலகம், 148.
சேரார்நாளுக்கன - பகைவர்நாள் சேரி, 40, 617. [உலந்தன, 637.
சேரிப்பரத்தையர் - ஒருவனுக்குரிமை பூணுமல்யாரையும் விரும்புவோர்; இவர், வரைவின்மகளிர் என்றும், காதற்பரத்தையரென்றுங் கூறப் படுவர், 118. [இசைநிறை, 845.
சேல்மடந்தாங்குமோடி : உம்மை - சேலுண்கண்ணியர், 689.
சேலேறு (ஆண்மீன்) சின்னீரிடைச் செல்வனபோன்று, 677.
சேவடிகழுவியநீர், 700.
சேவலூடி, 35. [ன், 740.
சேவித்தற்குநூறுகளிற்றை யளித்தா சேறு - தேன், 587.
சேறுபடுமலர், 133.
சேன்-சேனன்; கனகமாலையின்சகோதரருள் ஒருவன் (வி), 492.
சேனைகாவல், 66.
சைசத்தியோபசாரம், 489.
சையம்பூண்டு சமுத்திரம்நீந்துவான் உய்யின், 421. [120, 121.
சைனமதோபதேசம், 118, 119,
சொக்கம் - சுத்தநிருத்தம், 206.
சொல் - நெல், 22. [ற்றல், 6.
சொல்: சுட்டுப்பெயர்மாத்திரையாய் சொல்மாறல், 86.
சொல்லிய - தீர்த்தற்கு, 344.
சொல்லெச்சம், 5, 138, 178, 291.
சொல்வகை, 339. [40, 62.
சொல்வருவித்தல், 4, 19, 561, 593,
சொல்வளர்த்தார், 433. [596, 677.
சொல்விரித்தல், 192.
சொலிப்பது - இடப்பது; பெயர்ப்பது, 110, 111.
சொற்பழுத்தவர் - சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர், 136.
சொற்றிறற்சூழ்ச்சி, 364.
சொன்மாண்பு, 4.
சொன்மாலை, 666.
சோடசபாவனை (ஜை), 910.
சோதிட்கர் - ஜ்யோதிஷ்கர்; சந்திரன் சூரியன் மற்றக்கோள்கள் 27 - நக்ஷத்திரங்கள் தாரகைகள் (ஜை), 184, 816.
சோதிடநூல், 167, 173. [686.
சோதிடநூலாரின் இறையிலிநிலம்,
சோருங்காரிகையாள் - அழகுஒழுகப் பெற்றவள், 583.
சோலை, 121, 165, 266, 365, 480, 520, 533, 559.
சோலைகளும் அவற்றின் அங்கமான சோலைநுகர்வு, 783. [வாவிகளும், 27.
சோலையிலுள்ளகன்னிமாடம், 589.
சோழகுலமாகியகடல், 914.
சோளக்கதிர், 458. [யல், 284.
சோற்றுக் குவால் - சோற்றுக்குவி
சௌரமானம் - சூரியஸம்பந்தமான அளவு, 155. [தல், 115.
சௌளம் - சூடாகர்மம்; குடுமிவைத் நமலிக்குத்தவிசிடுதல், 66.
ஞமன் - யமன், 80.
ஞாயில் - மதிலுறுப்பு, 38, 288.
ஞாயிற்றின்விமானம், 380.
ஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல, 675.
ஞாயிறு சீவகனுக்குவமை, 675.
ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, 162.
ஞான்றன - தொங்கின, 48.
ஞானம் (ஜை), 795.
ஞானமென்னுங்குமரி, 116.
ஞாலுவரணீயமுதலாயின (ஜை), ஞ்மிறு, 20. [785.
ஞெமுங்க, 736. [தேயம், 358, 514.
தக்கநாடு - கேமமாபுரத்தையுடைய
தக்கோலமரம், 554. [317.
தகணிலாக்கேள்வி - தட்டற்றகேள்வி,
தகர்வென்றி, 28: [நெருப்பு, 606.
[illegible] - [illegible]
தகரச்செந்நெருப்பு, 110.
தகரம் - ஒருவாசனைமரம், 110.
தக வா - தகும்படி வா, 407.
தகுதிப்பாடு, 859.
தகுதிபற்றியவழக்கு, 692.
தகை - அழகு, 153, 166, 406.

தகைத்து - தெருங்கி, 253.
தகைதல் - தடுத்தல், 839.
தகைபாடல் - நலம்பாராட்டல், 395, 406, 481.
தசகுமாரசரிதம்-ஒருவடநூல்; கத்தியகாவியம்; பத்துக்குமாரர்கள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின், இஃது இப்பெயர் பெற்றது; உச்சுவாஸங்களென்கிற பகுப்புக்களையுடையது; இந்நூலை இயற்றியவர்தண்டியாசிரியர், 328.
தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப்பல், 382.
தட்டித்திரியுஞ்சுரும்புகாள், 272.
தட்டியழைத்து, 333.
தட்டுடைத்தேர், 237.
தட்டு(தெங்கைமரம்) வேய்ந்து, 52.
தட்ப - தடுப்ப, 147.
தட்பஞ்செய்ய, 529.
தடங்கணென்னும் குடங்கையில் கொண்டுகொண்டு, 736.
தடம் - பரப்பு, 20.
தடமாக அழுதல், 447. [479.
தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா,
தடவளர்முழங்குசெந்தீ, 686.
தடாம் - வளைந்த, 247.
தடாயின - வளைந்த, 89, 90, 662.
தடார், 128.
தடிதடிகிடந்தபோழ்து, 464.
தண்ட, 741.
தண்டாரணியம்=தண்டகாரணியம் - ஒருதவவனம், 107, 548.
தண்டிலம் - ஹோமம்பண்ணுதற்குக் கற்பித்த இடம், 710.
தண்டுவலியாக நனிதாழ்ந்து, 585.
தண்டோபாயம், 231, 234.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 29.
தண்ணுமை, 92.
தண்ணுமைமுதல்வன், 206.
தண்ணுமைமுழவம், 373.
தண்ணென்மாலை புணையாக, 487.
தண்மதிபோலுநேமி-அறவாழி(ஜ), 371.
தணக்கு-வால், 837. [தணப்பற - தட்டற, 118.
தணிவருங்கயம், 464.
தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணிய ஆகுபெயர், 545.
தத்தன் - சீதத்தன், 783.
தத்தை - காந்தருவதத்தை, 185, 258, 608.
தத்தையங்கிளவி, 316. [தத்தையீரே, 723.
தத்தொளிமணி, 49.
ததும்ப-ஒலிப்ப, நிறைய, 175, 768.
ததும்பி - நிறைந்து, 459.
ததும்பின-முழங்கின, 458.
தந்திரம் - தொழில், 75.
தந்தீகென - தருவாயாகவென்று (விளித்திரிசொல்), 809.
தந்தை - ஞானபிதா, 127.
தந்தைபுதல்வனுய்ப்பிறத்தல், 672.
தப்பல் - கொல்லுதல், 36.
தம்பலம், 817. [ல், 140.
தம்மிற்றும்படைவகுத்துவிளையாட
தம்மின்-தாருங்கோள், 414; தாரும், 324. [808.
தம்முடையநிழலை நோக்கிமகிழ்தல்,
தம்மென-தாருங்கோளென்று, 501.
தம்மைத்தாம்பெற்றூர், 909.
தம்மைப்பிறர்போற்கூறல், 94, 735.
தம்மோ - தா, 276.
தம்மோய் - தாய், 341.
தமனகக்கொழுந்து - மருக்கொழுந்து, 253.
தமாலம்-பச்சிலைக்கொடி, பச்சிலைமரம், 253.
தமாலமாலை, 775. [தமிழ்தழிவசாயலவர், 589.
தமிழியற்கையின்பம் - இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம், 599.
தயங்குதல் - அசைதல், 901.
தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 459.
தயிர்ப்புள்ளிமொய்த்ததோள், 132.
தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம், 152.
தயிரால்மைந்தரை, 43. [தரணி - உலோகபாலன், சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன், 635, 783.
தரணிகாவலன், 530.

தாணிதிலகங்ஙகர் - இராசமாபுரத்திற்
கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இ
டைபேயுள்ளதோரூர், 106.
தாணிமேற்றிலகமன்னுய், 353.
தாத்திற்கேற்றபட்டமும் ஆபரணமு
ம், 40.
தாமறிந்துசிறப்புச்செய்தல், 543.
தாவு, 80.
தான் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஒரு
வித்தியாதரன், 163, 174, 546.
தாய்ச்சாறு - பிரமிச்சாறு, 782.
தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி - பார்
வையமறைப்பதாகியகன்மம்
(ஜ), 120, 872.
தரிசனவிசுத்தி (ஜ), 906.
தருக்கினர் - மிகுத்தார், 491.
தருகும் - தாரும் (வி), 352. [710.
தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின்நுனி,
தரும் - தாரும் (வி), 352.
தருமத்திற்குஉருஇடபவடிவம்,901.
தருமதத்தன் - சச்சந்தன்மந்திரி,77.
தருமதத்தன்புத்திகூறல், 78.
தருமம், 737. [தவர், 758.
தருமம் கறுப்பு சிவப்பென்றுதெரியா
தருமன் - அறக்கடவுள், 54.
தருமனையரிதிற்கண்ட தனஞ்சயன்
தருவி-சட்டுவம், 711. [போல, 504.
தலை - தலையணை, 647.
தலைக்கட்டு - மயிர்க்கட்டு, 457,641.
தலைக்குறை, 115.
தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 374.
தலைக்கோலமாகியமுத்த - ஓராபர
ணம், 110. [403.
சன்று,
தலைதிறந்து, 105. [367.
ப்பட்டான் - எதிர்ப்பட் டான்,
ப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு, 185, 467,
ரணி, 791. [548.
தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை, 85.
தலையின்மாலை, 133. [198.
தலைவந்தது - அவ்விடத்தேவந்தது,
தலைவர் துறந்தால் கூடப்பலர் துறப்
பர், 761.

கிக்கும் ரியனுஞ்
சந்திரனுமுவமை, 717.
தலைவிலங்கிய, 372.
தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயரின் மக்க
ளாய்த்தனக்குமூத்தவர், 60,395.
தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்; உம் -
இழிவுசிறப்பு, 30.
தவத்தால்மெலிந்தோர்பொன் னுட
ம்பு பெறுவர், 103.
தவத்திற்குரியவுணவு, 112.
தவத்தின்பெருமை, 837, 865.
தவப்பள்ளி, 110.
தவம், 30, 453, 737.
தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 301.
தவமகளிருணவு, 752.
தவமுடையோர் பிறரைஉயர்த்துக்கூ
தவவிளக்கு, 826. [றவேண்டும், 113.
தவவீரர், 902.
தவழ்தல் - பரத்தல், 165, 330.
தவளைக்கின்கிணி-சதங்கை, 78,907.
தவளைக்குரற்கின்கிணி, 715.
தவிசு - யானையின்கழுத்திடுமெத்தை,
66, 615, 695.
தவிர்தல் - தங்கல், 474.
தவிர்வெய்யகாமத்தாங்கு, 733.
தழங்குரல் - தழங்குகுரல் (வி), 18,
தழிய-தழுவ, 780. [119,127,897.
தழீஇயினன், 74.
தழும்பிய, 50. [843.
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந் தத்தை,
தழுமலர்த்தாமம், 868.
தழுழுற்றும்வாராத்(முற்றும் தழுவவ
ராத)திரள்தாமங்கள், 544.
தழுவவராத்தாமம், 685.
தழுவும்பதம்-தழும்பதம் (வி), 354.
தழை - உடை விசேடம், 367; ஒரு
வகைமாலை, 396.
தழைத்துகிற்பெண், 367.
தழையலங்கலேந்தி, 440.
தளம், 222.
தளர்கு - தளர்வேன், 407.
தளர்தல் - தப்புதல், 356.
தளவளமுகைகொள்பல்லாள், 232.

தனி - கோயில், 97.
தனித்த - பூசின, 45. [394.
தனித்தசுண்ணம் - பூசினசுண்ணம்,
தனிர் கவரியேந்த, 786.
தனிர் கவரிவீச, 791.
தனிர்த்துநோக்கி, 170.
தனையவிழ்கோதை, 198.
தற்காத்தல்வேண்டும், 552. [908.
தற்குறிப்பேற்றஅணி, 366, 706, 839,
தற்புறந்தந்துவைத்த, 665.
தறிபுடைத்தவை, 459.
தறிவலமான், 802.
தறுகணண்மை, 90. [ல், 752.
தன்புண்ணியப்பயனைப்பிறர்க்குரைத
தன்பெயராற்பறையறைவித்தல், 94.
தன்மசரணம் - நால்வகைச்சரணத்து
தன்மனை, 607. [ளொன்று(ஜை), 4.
தன்மைச்சொல், 114.
தன்மையினின்: இன் - அசை, 184.
தன்வினையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்,
தன்றுணைவி கோட்டி, 312. [407.
தன்னஞ்சிறிதேதுயின்று, 589.
தன்னிழலைக்கண்டு ஊடாடல், 475.
தன்னினெய்தி: இன் - காரகவேதுப்
பொருட்கண்வந்தஐந்தாமுருபு, 3.
தன்னுடையமதிசூட, 103.
தன்னையாக்கியமன்னன், 737. [311.
தன்னைவியத்தல் குற்றமாகாதஇடம்,
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 237.
தனபதி - பதுமையின்பிதா, 378,
513.
தனபாலன் - சச்சந்தனுடையசெட்டி;
பதுமுகன்தந்தை, 523.
தனிச்சித்தம்வைத்தறேற்றும், 853.
தனிசு - கடன், 97, 98.
தனிது - தனித்து(வி), 419.
தனிமைத்தலைமை, 472.
தாக்கணங்கு - எல்லாரிடத்திலுஞ் செ
ன்று தங்குந்திரு, 266, 432.
தாகமோகம் (ஜை), 893.
தாங்கல் - தாங்குக, 607.
தாங்கள், 82.
பர் - சேடியர், 582.
தாட்படுத்த, 37.
தாடி - ஆசு (விரலுறை), 658.
தாண்டகச்சந்தம் - தாண்டகஅடிமிக்
கும் சந்தஅடிமிகாதும்வரப்பெற்ற
தாண்முதல், 502. [செய்யுள், 2.
தாண்முதற்கிடந்தம்பி, 505.
தாணிழல், 129.
தாணிழற்றங்கியவையம், 53.
தாதகி - ஒருதீவம், 826. [வழி, 361.
தாதின்மேல்கடந்ததோர்தன்மைத்து
தாதுகொண்டளகத்தப்பி, 855.
தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினம், 666.
தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமை, 92.
தாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலை,
209. [107, 110, 419.
தாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்,
தாபதர் - தவமுடையோர் முனிவர்,
356.
தாம் தம்பொன்னடிபோற்றி - தாம்
தம்மைப் பாதுகாப்பார்போல, 547.
தாம்பால் - தம்பால் (வி), 154.
தாம்வலவார் பிறருக்கு ஊற்றங்கோ
லாகார் (பழ), 321.
தாமகள் - தம்மகள் (வி), 318.
தாமச்செப்பினை, 57.
தாமணி - தாமம்அணிந்த, 713.
தாமம், 740.
தாமமாலை, 401, 427.
தாமரைக்காடு, 412, 637.
தாமரைச்சதங்கைமாலை, 768.
தாமரைத்தடாகம், 780. [108.
தாமரைத்தாதுறைதேவி - திருமகள்,
தாமரைநாமன் - பதுமுகன், 344.
தாமரைப்பூவின்இதழ்வகை, 667.
தாமரைப்போதிற்பூத்த தண்ணறுங்
குவளை, 619. [466.
தாமரைபுல்லும் பேரூர் - பதுமபுரம்,
தாமரைமத்தகம் - தாமரைத்தலை,
872.
தாமரைமலரிற்றோன்றிய அண்ணல்-
முருகவேள், 301.
தாமரைமலரும் குயிலோசையும்இள
வேனிற்குரியன, 26.

தாமரையல்லிப்டானவை, 705.
தாமரையாள், 78.
தாமரையிதழின் கனத்தோடே சந்தனத்தைதப்பூசி, 699.
தாமையியிலையைக்காலித் தண்ணீர் கொணர்ந்து, 467.
தாமரையும்பருதியும், 505.
தாமரையென்னுமெண், 505.
தாமரைவனையம், 489.
தாமவரங்கு, 209.
தாபங்கூறி, 282.
தாயத்தீர்வு, 840.
தாயர், 525.
தாடர் ஐவர், 60, 115.
தாயிலாக்குழவி, 463.
தார் - இண்டினிணிமாலை, 32,123,532; இளியின் கழுத்திலிட்டவரை, 312; தூசிப்படை, 714; மார்பின்மாலை, 296, 615.
தார்கிடக்கும்நாடா - நெய்தற்றொழிற்குரியகருவி, 876.
தார் குழையச்சேர்ந்தார், 591.
தார் குழையப்புல்லி, 179.
தார்வடுப்பொறிப்ப, 314.
தாரணி-காந்தருவதத்தை
தாரும் ஆரமுமிளிர, 635. [168.
தாரும் கண்ணியும், 596.
தாருமாலையும், 296.
தாருழக்கியிட்டு, 494.
தாரெனுந்திருவில், 713.
தாலம் - உண்கலம், 126.
தாலி, 780.
தாவராமகர்மம் (ஜை), 893.
தாவிடுமின் - வருத்தத்தைக் கைவீராக, 232. [900.

தாழ் - தாழக்கோல், 38, 120.
தாழ்க்கதவு, 38.
தாழ்கொளுவி, 120.
தாழ்தல் - தங்குதல், 164, 389.
தாழ்பீலி - சிறுசின்னம், 643.
தாழ்வடம், 700.
தாழ்வு - மலையடி, 518.
தாழம்(தாழ்தல்)பட்டஓசை, 2, 198,
தாழிசைக்கொச்சகம், 226. [739.
தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுக
தாழிசைமூன்று, 794. [ள், 224.
தாழிவாய்க்குவளை, 255.
தாழிவாய்மறைக்குங்குவளை, 863.
தாழை, 27.
தாழைமலர், 382.
தாழையின்முகைக்குச்சங்கு, 738.
தாள் - தாழக்கோல், 41, 454.
தாள்நெடுங்குவளை, 811. [353.
தாள்வாய்-தாள்வரை, பாதசாலம்,
தாளத்தையொற்றுதல், 747.
தாளியல் தவங்கள், 127.
தாளொற்றி, 802.
தான்யாதுமின்றிமயங்கி, 620.
தானகம் - தன்னகம் (வி), 768.
தானப்பயன், 820.
தானம்=ஸ்தானம் - சிறந்த இடம், 169, 231, 234, 281, 453, 459, 761, 818.
தானைவர்- வித்தியாதரர் (ஜை), 167.
தானுந்தராயம் (ஜை), 895.
தானுடையுலகம், 904.
தாஜையோடாணி, 650.
திக்கயங்கள், 524.
திகிரி, 634.
திகிரியஞ்செல்வன், 360.
திசை - திசை, 898. [727.
திங்கட்கதிர்க்குப்பையன்னகவரி,
திங்கட்கோடு, 611.
திங்கண்மணி-சந்திரகாந்தக்கல், 570,
திங்கண்முக்குடையான்-அருகன், 47.
திங்கள்சூழ்ந்தபன்மீனென, 395.
திங்கள், செம்பாம்பால்விழுங்கப்படுதல், 666. [சேனன், 205.
திங்கள்விரவியபெயரினான் - புத்தி
திங்களினிலாவிற்குப் பனிக்குக்குடப்பால், 452.
திங்களினிளமை - இளம்பிறை, 692.
திங்களுக்கு இறல், 350.
திங்களும்மறுவுமெனச்சேர்ந்ததுமம்மன்பு, 394.

திங்களூரஅணிமீக்கல், 110.
திங்களைத்தெளித்திட்டன்ன ணீர், 351. [வள், 427.

திசைச்சொல், 9, 10, 11, 25, 103, 156, 229, 367, 521, 551,563, [573, 839.
திசைவணங்கி, 260.
திட்டை - மணன்மேடு, 162.
திடல், 247.
திண்டோள்ஊழ்பிணைந்து - கையோடுகை மாறித் தோளிலேறத்தட்டி, 336.
ர, 338. [ணல், 532.
- உயர்ந்த ம
, 722.
திணிநிலம் - கற்படுத்தியபூமி, 40.
திணைமயக்கம், 20. [முடிதல், 139.
திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையால்
திதியம் - வேள்விக்குண்டம், 835.
திப்பிலி, 782.
திமிசு - வேங்கைமரம், 554, 893.
திமிர்ந்தசாந்தம் - பூசியசந்தனம், 39, 44.
திமிர்ந்திட்டு - பூசி, 322. [190, 262.
திமிர்ந்து - பூசி,
திமிரி - பூசி, 552.
தியாகமுரசு, 751.
திரவியபாணம், 217.
திரவியம் ஆறு (ஜை), 815.
திராய் - ஒருகீரை, 782.
திரித்தல், 77.
திரிதல் - பிறழ்தல், 491.
திரிதர - நீங்க, 361.
திரிபண்றிமூன்று, 637.
திரிபன்றியந்திரம், 631.
திரிபு, 35, 47, 50, 247, 708,863.
திரியக்கத்தியாறுபூர்வி (ஜை), 893.
திரீந்திரியசாதிநாமகர்மம்(ஜை),893.
திரு-கண்டார்விரும்பப்படுந்தன்மை, 256, 257 ; செல்வம், 697 ; நல்வினை, 736, 737; ஸ்ரீ, 60.
திருக்கிட்டு - நீளமுறுக்கி, 54.
திருக்குறிப்பு, 540.
திருத்தக்கதேவர், 205, 247, 250.
திருத்தக்கான், 479.
திருத்தகைத்தன்று, 788.
திருத்தல், 717.
திருத்துயில்மார்பன், 441. [638.
திருந்திநர் சிந்தைபோலுஞ் சாம்,
திருந்துசோலைக் கருங்குயிலே, 486.
திரு நல்வினையுடையாரிடத்தேசெல்
திருநலம், 687. [லள், 705, 706.
திருநீர்றுதல், 703. [345.
திருப்பார்க்கத்தீங்கெல்லாம் நீங்கும்,
திருப்புறக்கொடுத்த-திருமகளைப்போ
திருமகள், 793. [கவிட்ட, 175.
திருமகள்பொதுமகள், 345.
திருமகளும் கலைமகளும் வெறுப்பின்றிச் சேர்தலருமை, 15.
திருமகற்கவலம் செய்தாள், 85.
திருமகன், 427, 607.
திருமயிர், 696.
திருமல்க வந்ததிருவே, 573.
திருமலர்த்தடக்கை, 504.
திருமால் - அரசன், 865. [292.
திருமால்இரணியனைக் கொன்றமை,
திருமால் போர்த்தான், 684.
திருமுகம், 311, 613.
திருமுடித்திலகம்-சூடாமணி, 242.
திருமொழி - ஆகமம் (ஜை), 361.
திருவச்சீறடி: அ-அசை, 690.
திருவநீர்: அ-அசை, 666.
திருவமன்னவன் : அ - அசை, 698.
திருவமாமணி: அ-அசை, 684.
திருவமேகலை: அ-அசை, 166.
திருவனைய, 257.
திருவாழி - மோதிரம், 311.
திருவிருந்தகன்றமார்பன், 562.
திருவில் - இந்திரவில், 107, 555, 601, 682, 719, 779.
திருவிளதேம்பெய்மாரி, 602.
திருவிற்கோர் திலகம், 192.
திருவிற்றீர்ந்தவர் - வறியவர், 520.
திருவின்பாவாய், 100.
திருவின்போரான் - ஸ்ரீதத்தன், 242.
திருவினல்லவர், 692.
திருவுளம்பற்று, 134.

திருவெழுத்திட்டு, 613.
திருவேபுகுதக, 616.
திருவோடொப்பாள், 197. [589.
திரை - வெற்றிலைச்சுருள், 64, 434,
திரைகள்உதைப்ப, 163.
திரைந்து - சாய்ந்து, 939.
திரையிம்பியாங்கும்: உம்-சிறப்பு,
திரைவிளையமிர்தம், 701. [41.
திரைவிளையிப்பி, 765.
திலகநீண்முடி, 78.
திலகம், 97, 183.
திலகமன்னன், 351.
திலகமுக்குடைச்செல்வன், 871.
திலகவெண்குடை, 60.
திலகன், 97.
திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்,
புத்திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
திலோத்தமையாற் பிரமன் நான்முக
முற்றது, 67.
திவ்யத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
க்குச்செய்யும் எண்வகைச்சிறப்
பினுள்ளொன்று, 874.
திவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
திவண்ட - திரளத்த, 668.
திவண்டது - சூழைந்தது, 598.
திவண்டு, 293, 419. [523.
திவள-அசைய, 877, 908; விளங்க,
திவளும் - துவளும், 394.
திவளுமின்போல், 770.
திளைக்கும் - அசையும், 457.
திளைத்தல் - அருகெதாழுகுதல், 164;
புணர்தல், 27, 812.
திளைத்தவர் - தொழிலில்இடைவிடா
துபயின்றவர், 21.
திளைத்து - பொருது, 892.
திளைப்ப, 555.
திளைப்பானை- அசைதலைமையாத, 56.
திளைப்பினர், 70.
திளைப்பு, 69.
திறப்பட - கூறுபட, 892.
திறம் - குலம், 171 ; சுற்றம், 601.
திறலாற்றலான் - திறலைநடத்துதல்
உடையான், 80.
திறலினுற்குத் தெவ்வரை : கு உருபு
பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
திறவிதின் - நன்றாக, 43. [762.
திறவிது - செவ்விது, 44; நன்று,
திறனல - நெறியல்லாதன, 212.
தினை, 367. [பி, 889.
தினைக்கதிருக்குப்பின்னினைபொற்கம்
தினைக்கதிரில் மறைத்தலை, 311.
தினைக்குரலைச்சூடினள், 313.
தினைகள்காய்க்கும், 367.
தீ - கோபம், 80, 637.
தீக்கை - தீக்ஷை (ஜை), 128, 762.
தீக்கொடி - தீயொழுங்கு, 319.
தீக்கொளுறுப்பு -தீக்கோட்பாட்டை
தீங்கதிர், 698.[யுடைய உறுப்பு,512.
தீங்கிளவி, 588. [342.
தீச்சவரர் - நெருப்புவைக்கும்வேடர்,
தீச்சொல், 157.
தீஞ்சொல் நவின்றபுள், 271.
தீண்டுவந்து, 442.
தீத்தும்மூவேலான், 678.
தீதிலவாக, 101.
தீதிலார்திளைப்பினுமான், 61.
தீது - மரணம், 104.
தீந்தொடை - யாழ், 393.
தீந்தொடைநரம்பு, 223.
தீந்தொடைமகரவீணை, 185.
தீபனம் - வளர அல்லதுபிரகாசிக்கச்
செய்யும்கருவி, 850.
தீம்பண்டம் - இனியபழம், 25.
தீம்பழம், 17.
தீம்புகை, 696.
தீம்புனல், 54.
தீம்பூ - ஒருவகைமரம், 285, 376.
தீம்பூந்தார் - தீவியபூந்தார், 661.
தீம்பூமரம், 3, 439, 554.
தீம்பூமாலை, 847.
தீயநிமித்தம், 630.
தீயினுளமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்
செகுப்பல், 463.
தீர்த்தங்கரர் - ஆகமங்களைஇயற்றிய
இருபத்துநால்வர் (ஜை), 116.
தீர்த்தம் - ஆகமம் (ஜை), 371.

தீர்த்தன், 251.
ிகை - தீயம், 672.
ிய, 64.
தீவியதிருமணி, 795.
ியதுப்பு - இனியநுகர்ச்சி, 64.
- தீப்புறப்படவிழித்து, 241.
தீவிழியா-தீப்புறப்படவிழித்து, 135.
தீவினைத்தேர்களுர்ந்து, 804.
தீவினைப்பறவைத்தேர், 478.
தீவினை யுடையவரை மேம்படுத்தல் ஒருவராலும் இயலாது, 669.
தீவினையுடையார் உண்ணும்அமுதும் நஞ்சாம், 668. [தல், 242, 379.
தீற்றல் - உண்பித்தல், 902 ; பூசுதுக்கம் கூறுவோர், கேட்பவர் பொறுக்கும்படிமெல்லக்கூறவேண்டும்,
துகில்-வெண்பட்டு, 283, 770.[677.
துகில்கள்வைக்கும்வலம்புரிச்செப்பு, 713.
துகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 460.
துகில்வீசல், ஒருவகைக்குறிப்பு, 542.
துகிலணை, 502.
துகிலருவி, 134.
துகிலிகைக்கணக்கு, 204, 205.
துகிலிகைக்கோல்-எழுதுகோல், 55.
துகிலிகைப்பாவையொத்தார், 733.
துகிலிற்பொன்னுண்துயல்வரப் போந்து வேந்தன், 324.
துகிலுக்குநிலாக்கதிர், 762. [191.
துகிலுக்குள்ளேகலாபத்தைவீக்கி,
துகிலுலகத்திற்பரப்பல்,188, 189.
துகிற்கிழி - உறை, 54.
துகிற்சேக்கை, 721. [335.
துகிற்குள்ளேகிடக்கும்பவளமேகலை,
துகிற்கொடி - வெண்கொடி, 16.
துகின்முடி-தலைக்கட்டு, 457, 640.
துகினூல்-வெண்ணூல், 76. [து,835.
துகினெருப்புற்றதேபோல்மெய்வெந்
துகைத்ததுன்பம் - வருத்தினவருத்தம், 410.
துஞ்சுகவையம், 736. [702.
துஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகைத்,
துட்கென - துணுக்கென, 285,598.
துடித்தலைக்கருங்குழல், 63.
துடுப்பு, 711. [890.
துணங்கையயர்த்து-துணங்கையாடி,
துணிகதிர், 56.
துணிமினம், 903.
துணிவருஞ்சாயல், 461.
துணை - தோழி, 146.
துணைமலர்க்கண்ணி, 475. [தம், 111.
துணைமுத்தம் - பலவடஞ்சேர்ந்தமுத்
துணையமைவழிவு - ஒப்பிலாதவழிவு,
துணையிறைகைமஞ்ஞை, 281. [503.
துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவகையூதுகொம்பு, 135, 136, 140.
துதி - ஸ்துதி, 370, 371, 431,472, 739, 793; துருத்தி, 820.
துதிக்கை மல்லிகை மாலைக்கு, 778.
துப்பு - நகர்ச்சி, 39.
துப்புமிழ்ந்து, 64.
துப்புரவு - நகர்தற்குரியபொருள், 158, 159, 165, 399.
துப்புறு தொண்டைச்செவ்வாய்,39, [172.
தும்பற, 203.
தும்பி, 26, 366, 418, 778.
தும்பிக்குச்செவியறிவுண்டு, 272.
தும்பி குழலாக, 26, 778.
தும்பியும்வண்டும், 261, 262.
தும்பு - சிம்பு, 223.
தும்பைமாலை, 658.
தும்முதல்நன்னிமித்தம், 102, 122.
துய் - சிம்பு, 174.
துயரி - யாழ்நரம்பு, 280.
துயிலிய (தங்கிய)கற்பு, 463. [680.
துயிலேற்றான் - துயிலுணர்ந்தான்,
துயிறல் - தங்குதல், 441.
துரந்தகோல் - எய்தஅம்பு, 634.
துரால் - செத்தை, 44, 411.
துரியோதனன், 143, 533.
துருவம் - ஒப்பு, 249.
துரோணாசாரியர்482.[ஞ்சங்கிலி,37.
துவக்குசங்கிலி - தானேசென்றுகட்டு
துவட்டினகறி, 862.
துவர் - சிவப்பு, 71.

துவர்க்காய், 339. [323.
துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய், துவர்ப்பு ஆறு-ஹாஸ்யம் முதலியன (ஜை), 892, 893.
துவர்பத்து, 190, 191, 698.
துவராடையர், 152.
துவலை, 601, 696. [893.
துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம் (ஜை),
துவை - புளிங்கறி, 43, 758.
துழாய் - துழாவி, 642.
துள்ளற்செலவு, 201. [893.
துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம் (ஜை),
துளக்கி, 681.
துளக்குறுத்தனை-வருத்தமுறுத்தினை,
துளங்க - பதைப்ப, 633. [458.
துளங்கல் - வருந்தாதேகொள், 511.
துளங்கல்வேண்டா, 230.
துளங்கி, 682.
துளுப்பிடுதல் - கலக்குதல், 334.
துளும்ப - இளக, 888 ; எழ, 490; வருந்த,888.[ததும்புதல்,29,717.
துளும்புதல - அசைதல், 543,772;
துளும்புலத்தார், 838.
துளும்பு முந்நீர், 346.
துளும்புவாள், 820.
துற்றி - யானையுணவு, 727.
துற்றிய, 75. [அவிழும், 758.
துற்று அவிழும்-உண்ணப்படுவதோர்
துற்றுதல் - நெருங்குதல், 34 ; [illegible]ங்குதல், 37.
துறக்கத்திற்கு ஏணி, 849.
துறக்கம்புக்கவர்களொத்தான், 604.
துறந்த மன்னவர், 471.
துறப்பல், 760.
துறவின்மிக்க கடவுளர் சிந்தைபோல மாசறு விசும்பு, 261.
துறவுணர்த்தல், 847.
துறவைவிலக்கல், 128.
துறை - கடற்றுறை, 474.
துறைறபோய்-முற்றக்கற்று, 91,221, 690, 718.
துன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
துனித்து - வெறுத்து, 230. [178.
துனிப்புறுகிளவி, 308.
துனிவரைமார்பன், 657.
தூக்காகிய மூத்தமாலை, 351.
தூக்குபு - துளக்கி, 72.
தூக்குமின், 334. [102, 160.
தூங்கிருள்-செறிந்த இருள், 98,99,
தூங்கும் - செறியும், 368.
தூசம் - புரோசைக்கயிறு, 470,535.
தூசி (பா), 206.
தூசு - ஒலியல், 387.
தூசுலாவெடுந்தோகை, 391.
தூசுலாய்க்கிடந்த, 172.
தூண், 182.
தூண்களிலுறையுந் தெய்வம், 849.
தூண்தீப்பட அடித்து, 541.
தூணிற்கைபுடைத்தல், 381. [309.
தூது-காரியம்,546; வார்த்தை, 308,
தூதுமுனிவின்மை(மெய்ப்பாடு)301.
தூநகர் - பரிசுத்தமான இடம், 762.
தூப்புடையவள் - தூயநெஞ்சிடத்தை யுடையவள், 584.
தூபக்குடம்-தூமக்குடம்,691, 707.
தூபமுட்டி, 174, 748.
தூபை - ஸ்தூபை, 872.
தூம்பழிகுளம், 380.
தூம்பார் நெடுங்கைம்மா,864.[574.
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றது
தூம்புடை நெடுங்கைவேழம் - விளா மாத்திற்குவருவதொருநோய் ; [கை - அடை] 75. [858.
தூம்புடையவெள்ளொயிற்றுகாகம்,
தூமக்கொழுமென்புகை, 748.
தூமங்கமழ்தூங்துகில், 322.
தூமங்கமழுங்கோதை, 280.
தூமங்கமழுஞ் சேக்கை, 46. [721.
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற் சேக்கை,
தூமஞ்சூழியதூத்துகில், 267.
தூமத்தாற்கெழீஇயகோதை, 233.
தூமத்திணர்ந்ததுகில், 571.
தூமம்-தூமமுட்டி,748; புகை,197.
தூமமார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளி, 502.
தூமமார்ந்ததுகிலுறை, 222.
தூய் - தூவி, 230.

தாரகமனம், 364, 415, 472.
தாரிய இடம், 363.
தாவல் - அழிதல் ; ஒழிதல், 847.
தாவலொலியலார், 847.
தாவழியென்னும் பண், 262.
தாவி - மயிலின் சூட்டு, 26; மிகச் சொரிந்து, 142.
தாவிகள் - ஸ்தாபிகள், 166.
தாவிப்பொன் - கிளிச்சிறை, 514.
தாவிமஞ்ஞை, 26.
தாவிமடநாரை, 521.
தாவியஞ்சிறையன்னம், 109.
தாவியன்னம், 44.
தாவியிட்டான் : ஒருசொல், 273.
தாவியெரிக்கும்புழுகு, 45.
தாவியொழிபுள்ளிற்றோன்றி, 462.
தாற்றி, 68.
தாற்றிக்கொளப்பட்டார், 628.
தெகிழ்ந்த - வாய்விட்ட, 424, 564.
தெங்கிளநீர், 694.
தெங்கின்பழம், 15, 27, 34.
தெங்கினிலை, 18.
தெண்மட்டு, 383, 453, 734.
தெண்மட்டுத்துவலைமாலை, 208, 400.
தெய்வச்சின்னங்கள், 289.
தெய்வப்பகை - வாலக்கிரகங்களாகிய பகை, 115.
தெய்வப்பாவை, 201. [பகை, 115.
தெய்வமன்னுள், 766.
தெய்வமேகமழுமேனி, 502.
தெய்வவுத்தி - திருமகள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டதோராபரணம், 70.
தெய்விகாதிசயம் பதினைன்குவகை, 815. [651.
தெரியற்றார் - தெரிதலையுடையமாலை, 814.
தெழிக்கப்பட்டவலம்புரி, 249. [814.
தெழிக்கப்பட்டு = கோபிக்கப்பட்டு,
தெழித்தல் - கோபித்தல், 135, 241, 644.
தெழித்து - உரப்பி, 24. [644.
தெள்விளி - இசைப் பாட்டு, 202.
தெள்விளியெடுப்பி, 185. [65.
தெள்ளிப் பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும்,
தெள்ளியீர் - அறிவுடையீர், 851.
தெள்ளு தீங்கனி, 420.
தெளிகயமலர்மேலுறைதேவி, 303.
தெளித்த இன்முறுவல், 565.
தெளித்தசெம்பொன் - ஓடவைத்த பொன், 569.
தெளித்தனையது - கரைத்தாற்போல்வது, 459. [303, 436, 459.
தெளித்து - கரைத்து, 117, 273,
தெளிதகவுடைத்து, 583.
தெளியுங்கோள், 380.
தெளிர்க்கும்வளை, 394, 703.
தெளிவு-சம்யக்தரிசனம், 816.
தெளிவுபற்றியகாலமயக்கம், 73, 85.
தெற்றி-பிணங்கி, 294. [பகுதி, 170.
தென்சேடி - விதியாதரருலகின்ஒரு
தென்வரைச்சந்தனம், 604, 840.
தென்வரைப்பொதியில், 215, 634.
தென்றிசைக்கிறைவன்றாது, 324.
தென்னன், 635. [லிஞர், 718.
தென்னர்
தேக்கிடுதல், 271, 718.
தேங்காத - கெடாத, 9.
தேங்கொள் ஐயவி, 40.
தேங்கொள்சுண்ணம் - ஒளியும் நாற்றமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட சுண்ணம், 8.
தேங்கொள்மார்பு, 457. [வகை, 206.
தேசி - மெய்த்தொழிற்கூத்தில் ஒரு தசிகப்பாவை - ஒருபரதத்தை; பதுமையின்தோழி, 375, 400, 745, 749.
தேசிகம்=தேசு - ஒளி (வி), 434.
தேசிகமுடி, 735.
தேசு - புகழ், 238. [902.
தேட்கையிற்கொண்டதொக்கும்,
தேடி - அதிவிடயம், 782.
தேதாவெனவண்டொடுதென்வரிசெ
தேதி, 155. [ய்ய, 321.
தேந்துளிக்குந்தாரார், 912.
தேந்தேமென்னுமுழவம், 92.
தேம் - கட்கு இனிமை, 457, 484,
தேம்ப, 486. [909; தெய்வம், 41.
தேம்பாவெழுத்தோலை, 314.
தேம்பிழிகோதை, 380.

தேம்புதல் - கெடுதல், 75.[75,858.
தேம்புடை - தேம்புதலையுடைய(வி),
தேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்தது,
602. [பால் பிலிற்றி, 732.
தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்புனிற்றப்
தேய்பிறையிரும்பு - அரிவாள், 23.
தேய்பிறையுருவக்கேணி, 870.
தேய்வை, 191.
தேர், 115, 627, 640, 644.
தேர்க்குப்பலிகொடுத்தல், 147.
தேர்க்குழிசி, 243.
தேர்க்குறடு, 243.
தேர்க்கொட்டில், 147.
தேர்ச்சாரிகை, 32.
தேர்சுற்றுதல் சக்கரகதி, 140.
தேர்த்தட்டு, 111.
தேர்த்தொழில், 524.
தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, 122.
தேர்பரிகடாவி- தேரைச்செலவிலேக்
தேர்வீரர், 627, 641. [டாவி, 138.
தேருருள், 644.
தேருருளைச் சுமந்தெழுந்தபானைக்
குப்பருதிசேர்ந்தமலையுவமை,646.
தேரேறுமிடமுதலியனவு, 32.
தேரை, 193, 842.
தேரைகடத்தல், 193.
தேரைபோயிற்றென்றல், 309.
தேரைவழிபடல் மரபு, 147.
தேவகதித்துன்பம், 811. [596.
தேவகீதம் - தேவரைற்பெற்றபாட்டு,
தேவகோடி - ஓளவு (ஜை), 642.
தேவசரீரத்தின் இயல்பு, 289.
தேவதத்தன் - விசயதத்தனுடையபுத்
திரன்; சீவகன்தோழருள் ஒருவன்,
தேவதுந்துபி, 684. [242,523.
தேவபாணி-தேவரைவாழ்த்துவது,1.
தேவபாணிக்கொச்சகவொருபோகு,
370. [ருபோகு, 419, 739.
தேவபாணித்தாழிசைக்கொச்சகவொ
தேவமாதத்தன்-தேவதத்தன்: மா -
அசை, 508, 650.
தேவர்-திருத்தக்கதேவர்; துறந்தோ
ரைத்தேவரென்றல் னைனசமயம
ரபு ; குணபத்திரதேவர், உதீசித்
தேவரென்னும் பெயர்களானுமுண
ர்க, 1, 205,247,250; திருவள்ளு
வர், 552, 562 ; பெண்பன்மை,
703.
தேவர்கள் மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி
நோக்கத்தால்நுகர்தல், 72, 111.
தேவர் ஜினபூஜைசெய்தல், 813.
தேவன், மழைமின்னெனவந்து, 9.
தேவிப்பட்டம், 740.
தேவிமார்துறவு, 868.
தேவியிற்காட்டிடல், 303.
தேவிர்காள், 528.
தேவிளங்குமரன், 215.
தேவு - தெய்வம், 3.
தேற்றான் - அறியான், 316, 637 ;
தெளிவியான், 493.
தேற்றேகாரம், 40, 46, 47, 52,62,
68, 78, 428, 436, 559.
தேற்றேன், 82.
தேறல், 694.
தேறல்வாய்விடாடுபருகி, 182.
தேறலைமகளிரேத்தல், 577.
தேன் - வண்டு, 20, 59, 453, 606;
வைத்ததேன், 25, 72, 266,533.
தேன்கணக்கரும்பு, 22.
தேன்கறிகற்றகூழைச் சண்பகமாலை,
தேன்காள்-வண்டுகாள், 722. [436.
தேன்கூடு திங்களுக்குவமம், 350.
தேன் சென்றவெறி, 410.
தேன்மழை பாற்கடலிற்பெய்தது
போலும் (பழ), 603.
தேன்வயிறார்ந்தகோதை, 661.
தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்து -தேனைஉமி
ழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்து,
14. [601.
தேன் வெம்மையாயின் நஞ்சாகும்,
தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியஞ்சொலி,
தேனையாம்பூம்பொழில், 532. [179.
தேனிற்பாலென, 516, 558.
தேனிறுல்போலும் அடை, 773.
தேனினங்காள், 271.
தேனினம் யாழ்செயும், 306.

தேனுக்கு இன்சுவை நிகழ்ந்தகாலத்
தே புளிச்சுவையும்நிகழ்தல், 689.
தேனுகுக்கின்ற கண்ணி, 376.
தேனும் வண்டும், 110.
தேனும் வழங்கும்பைந்தார் : உம்-இ
சைநிறை, 417.
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான், 515.
தேனூறு நீர்ஞாலம், 9.
தேனெய் - தேன், 58, 317, 359,
368, 448, 458, 689, 795,889.
தெனெய்வார்சுனை, 889.
தெனெனப் பாலெனச் சில்லமிர்தூற்
றெனக்கனுமொழிகின்றுள், 72.
தேனைமாரியன்னன் : ஐ - அசை, 54.
தைவர, 20.
தைவரல் - இசை 201 ; தொடுதல்,
304.
தொங்கல் தோமரமாக, 768. [605.
தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 373,594.
தொட்டுவிடுத்தேன் (சூளுறவு), 546,
தொடக்கினேன்-பிணித்தேன், 178.
தொடக்கொடுதூக்கி-சல்லியுந்தூக்கு
மாக நாற்றி, 397.
தொடர்-சங்கிலி, 37, 648.
தொடர்நிலைச்செய்யுள்-காப்பியம், 1.
தொடர்ப்பாடு - காமநுகர்ச்சி, 421.
தொடர்பிணியுறுத்த செந்நாய், 801.
தொடர்பிணி வெளில்முதல், 295.
தொடர்பு - நட்பு, 351.
தொடர்வாள், 37.
தொடாயில்,37. [இடப்படுவது,147.
தொடி - வளையல்களுக்குக்காவலாக
தொடிக்கட்பூவை, 283.
தொடித்தோள்வளை, 595.
தொடிப்புரிசை - தொடிபோலவளைந்
தமதில், 536.
தொடியும் வளையும் வேறு, 147.
தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு
(வி), 671.
தொடேல் - தீண்டாதேகொள், 367.
தொடை - கட்டு 92; தாறு, 15;
நாம்பு, 186.
தொடைமலர்-தொத்தாகியபூ, 784.
தொடைமுரண், 4.
தொடையல் - இறால், 358.
தொடையலங்கோதை - கட்டி
டைய அழகியமாலை, 145.
தொடைவாங்கி, 670. [131.
தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை,
தொண்டிக்கள்-நெல்லாலாக்கின்னகள்,
தொத்தணிபிண்டி (ஜை), 72. [368.
தொத்தொளி முத்துத்தாமம், 767.
தொய் - குற்றம், 713.
தொய்யில்விசேடம், 325, 704.
தொல்காப்பியம், 1.
தொல்காப்பியனார், 91.
தொல்மரம் - ஆலமரம், 157.
தொல்லுநல்வினை, 108.
தொலை - தொல்லை (வி), 836.
தொழித்தல் - ஆரவாரித்தல், 861,
890. [சிதறி, 577.
தொழித்து - கோபித்து, 666, 675;
தொழிந்து-தொழித்து; சிதறி, 773.
தொழில் - தந்திரம், 363.
தொழிலுவமம், 26, 487, 567.
தொழிற் பெயர் (வினையாலணையும்
பெயர்) 16, 21, 26, 44, 53,
96, 136, 727.
தொழு - இல்வாழ்க்கை, 262, 902.
தொழுத்தையேன் -தொழில்செய்தற்
குரியேன், 788. [விரும்ப, 812.
தொழுதக-ன்குமதிப்ப, 602, 689;
தொழுதகுதெய்வமன்னள் -அருந்ததி
போல்வாள், 557.
தொழுத கைமுதலியவற்றிற்படை
யொடுங்கும், 551.
தொழுதனன் பெயர்ந்துநிற்ப, 257.
தொழுதாற்ற-தொழுதுசெல்ல, 746.
தொழுதி - கூட்டம், 694.
தொழுதிச்சிறகு, 355.
தொழுதுவிளைதத்தல், 19.
தொழுவனர், 616.
தொழுவாய்விடை, 447.
தொழுனையாறு - யமுனைநதி, 68.
தொள்ளையுணர்வு - புரைபட்டவுண
ர்வு, 157.

தொறு-இடைச்சாதி,149; பசுநிரை, 148.
தொறுத்தியர் - ஆய்ச்சியர், 152.
தொறுவினுள்ளேன் - இடைஇடத்தே [ன், 149.
தொன்னலம்பருகி, 604.
தொனிப்பொருள், 17, 33, 281.
தோக்கை=தோகை - கொய்சகம் [235.
(வி), 391, 714.
தோகை - மயில், 266 ; முன்றூனை, 780.
தோகை செம்பொனிலம் திவள,
தோகைமயில் - ஆண்மயில், 26, 281.
தோசம் - குற்றம், 521.
தோட்கட்டு, 196, 430.
தோட்டி-அங்குசம், 65, 535, 584.
தோட்டி நீவாதகிடத்தல், 528.
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டகளிறு, 790.
தோட்டியை நீவாதகளிறு, 847.
தோட்டியை நீவுங்களிறு, 65.
தோட்டுவண்டொலியல்மாலை-தொகுதியாகியவண்டுகள்ஒலித்தலையுடையமாலை, 662.
தோடு - ஆடவர்காதணி, 647 ; காதணி, 296; சூண்டலம்;தொகுதி, 263, 305; பனைமடல், 517.
தோடு இடவயினுடங்க, 374.
தோடும் குழையும்அணிதல், 152,
தோடு யானைக்கொம்பாற் செய்யப்படுதல், 703.
தோடேந்து பூங்கோதை, 366.
தோடொருபால், 911. [329, 689.
தோண்மகரம்-ஓரணி, 74, 111,196,
தோணிக்கு யானையுவமை, 155,159.
தோணிக்கோழி, 128.
தோணிவகை, 293.
தோணீர்க்கடல், 780. [537.
தோணோக்கல் மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு,
தோணோக்கினர், 537.
தோதகம் - வருத்தம், 145.
தோய் - உவமவுருபு, 13, 92.
தோய்ந்த - செறிந்த, 91, 718.
தோய்பிழி - செறிந்தமது, 499,849.
தோரணம், 693.
தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடுவோர் (பர), 209.
தோரை - ஒருவகைநெல், 420, 717 ; மூங்கிலரிசி, 430; வடம், 618.
தோரையகைவிரல், 430.
தோல் - செய்யுட்குரிய எண்வகை வனப்பினுளொன்று, 1.
தோலடி, 473.
தோழ் - தொழுவம், 152.
தோழ, 368.
தோழன்மார்கள், 909.
தோழி, 469.
தோழிமார், 364.
தோழிமாரும்: உம் - சிறப்பு, 218.
தோழியர், 308.
தோழியைமறைத்து - தோழியைமூன்னிடத்தேகொண்டு, 593.
தோள் - கை, 7. [329.
தோள்மூத்தம் - ஓரணி, 74, 111,
தோளாமணி, 881.
தோளிரண்டன்னதோழர், 580.
தோளின்மூத்தம், 111.
தோளுக்கு மாகழுவமை, 647.
தோளும் மார்பும் விரைமெழுகி,591.
தோளுற்று: உற்று-உவமவாசகம், 7.
தோற்பரம், 642.
தோற்றுருத்தி - உடம்பு, 465.
தோன்றல் - தலைமை, 100; தோன்றுதலையுடையனை, 640 ; விளக்கம், [375.
தோன்றூ எழுவாய், 3, 34.
தோன்றி அஞ்சுடரேந்த, 458.
தோன்றிப்பூ - செங்காந்தட்பூ, 28, 42.
ந -சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல், 150.
நக்க - அலர்ந்த, 441; கெடுத்த, 543.
நக்கி - தீண்டி, 245, 543, 569.
நக்கிடும் - சிரித்திடும், 181.
நக்கீரன், 150.
நகர் - இடம், 716 ; கோயில், 47, 165 ; சடங்குசெய்யுமிடம், 762; மண்டபம், 216; மனை, 103, 609.
நகுலன், 432. [டம், 87, 130.
நகை - முத்தம், 45, 186; முத்தவ

நகைஇளமைபற்றிநிகழ்தல் (மெய்), 469.
நகைமுகங்கோட்டிநின்றுள், 460.
நகைமுகம் - முகச்செவ்வி, 149.
நகைமுகமுறுவல், 606.
நகைமுகவிருந்துசெய்தான், 315.
நகையார் கவுளகிண்கிணி, 779.
நங்கள்: கள் - அசை, 395.
நங்குரம், 645. [377.
நங்கையடிகள் - பதுமையின்தாய், நங்கையாரடிகள், 766.
நங்கைவாட்படை, 236.
நச்சறை-நஞ்சுக்கு இருப்பிடம், 836.
நச்சிலைவேற்படை - நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடையவேல், 640.
நச்சு நாகத்திணைழல்: நச்சு,நாகத்திற் நச்செயிற்றம்பு, 665.[கு அடை, 53.
நச்செயிற்றரவிணேக்கி, 718.
நச்செள்ளை - சங்கமேறியபுலமைவா யிந்த ஒருபெண்பாலார், 150.
நஞ்சினையமுதமென்று நக்கினுமமுத மாகாது (பழ), 414.
நஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்கவல்ப, நஞ்சுபோலுஞ் சீற்றம், 53. [813.
நஞ்சுயிர்த்து, 348, 841.
நஞ்சுற்ற-நைந்திற்ற; மனமுருகிய,8.
நட்பிடைக் குய்யம்வைத்தான், 81.
நடக்குமிடம் - செல்வாக்குள்ள இடம், 479.
நடந்து திரியாதேகொள், 445.
நடப்பு, 237.
நடலை - வருத்தம், 558.
நடுக்கம் (மெய்ப்பாடு), 220.
நடுக்கற்பாட்டு, 227.
நடுக்குறுகிளவி, 607. [லுகக்க, 791.
நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம் நான்றுதுத
நடுச்சிகையுள்மாலைவளை இ, 394.
நடுநடுங்கா, 228.
நடுநடுங்கி, 227.
நடை - முறைமை, 126.
நடைக்கொடி, 406.
நடைப்பாவாடை, 188.
நடையறி புலவர், 205.
நடையறிமகளிர், 126.
நடைவிளக்கெரித்தல் - தலையில் விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல், நண்டு உகிருற்றென, 425. [348.
நண்பன் - கணவன், 392, 404.

நத்தை, 842. [22.
நத்தைமுட்டைக்கு முத்துப்பந்து,
நத்தையின்காவிற்குப் பாதிரிப்பூ, 22.
நதியில்வண்டுமொய்த்தல், 359.
நந்தகோன் - கோவிந்தையின் பிதா.
நந்தட்டன் - கந்துக்கடன் பிள்ளை, 508. [842.
நந்தன்-நந்தட்டன், 524, 561, 661,
நந்தாவிளக்கு - அவியாவிளக்கு, 74,
நந்தியாவட்டம், 382. [914.
நந்தை-சுநந்தை ; தலைக்குறை, 115.
நப்பாலத்தர்-ஒருசங்கப்புலவர், 150.
நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியார்; கண்ணனுடைய தேவிமார்களுள் ஒருவர், 150.
நபுஞ்சகவேதம் (ஜை), 892, 893.
நபுலமாவிபுலர் (மா - இசைஞிறை) - சிவகன் தம்பிமார்; விசையின் புதல்வர்களல்லர்,242, 343, 524.
நபுலன், 223, 652.
நம்ப - விரும்ப, 543.
நம்பன் - நமக்குச்சிறந்தவன், 115, 129, 147, 205, 248, 741.
நம்பன்சிறிதே இடைதந்திதுகேட்க,
நம்பன்மின்செல்வம், 758. [574.
நம்பி-நம்முதனிலையாக, நமகு இன் னெனன்பதுபட வருவதோருயர்ச் சிச்சொல், 7, 525, 557, 829 ;
நம்பிதந்தகீதம், 591. [விரும்பி,241.
நம்பியோநம்பி, 608.
நம்முள்நாம், 852.
நமரங்காள்: அம்-அசை, 170, 758.
நமன், 335.
நமைத்த - சூட்டிய, 823.
நமோ அரஹந்தாணம்-பஞ்சநமஸ்கார மந்திரங்களுள் ஒன்று; இதனை மந்திரத்தியானமென்பர்(ஜை), 429.

நயப்பு, 394.
நயப்புரைத்தல், 154.
நயம் - நீதி, விருப்பம், 76.[ந்து, 59.
நயனமோக்கம்பண்ணி - கண்ணோத்திற
நரககத்தியாநபூர்வி (ஜை), 893.
நரககதித்துன்பம், 800.
நரகத்தில்அழிந்தஉடம்பு மேலும் வடி
நரகம்ஏழு, 816. [வுகூடும், 801.
நரகர், 803. [543.
நரதேவன் - தடமித்தன், 474, 540,
நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்,
426.
நரம்பிசையாற்பிறக்குங்குற்றம், 221.
நரம்புதோலுர்த்தெனத்தீண்டி, 221.
நரம்புளர - நரம்பைபத்திடவ, 202.
நல்கூர்சிறுநுசுப்பு, 720.
நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றம், 731.
நல்லமணத்தே செல்வனவாகிய வண்
டுமுதலியன, 272.
நல்லவேநுகர்வார்பள்ளி, 420.
நல்லவைபுரியுமாந்தர் நாந்தகம்பிழை
த்துவீழாது, 250.
நல்லறங்காக்க, 122. [852.
நல்லறச்செம்பொற்கற்பகம், 790,
நல்லறம்-சினதருமம், 4, 122, 758,
790, 852, 885.
நல்லார் - மருத்துவர், 251.
நல்லார்வாய்க்கொண்ட அமுதமொப்
நல்விசைமுழவு, 749. [பான், 836.
நல்லுயிர் - ஆன்மா, 105, 401.
நல்லொழுக்கம்: அணுவிரதம், மகா
விரதமென இருவகை, 118, 120.
நல்வினைசெய்திலாதேன், 101.
நல்வினைமாண்டாற் செல்வத்தைக்
கெடாதபடி பிடித்துவைப்பாரெவ
ருமில்லை, 669.
நல்வினைமுன்தீவினையழித்தல், 108.
நல்வினையுடையானைத் தாழ்த்துவா
ரெவருமில்லை, 669.
நல்வினையுடையோர் நஞ்சுண்டாலும்
இறவார், 668.
நலங்கனிந்து - அன்புமுற்றி, 598.
நலங்குவித்தனையமாதர், 725.
நலஞ்செகுத்தல், 466.
நிலக்
கணம் அமைந்த, 34, 149.
நலந்துறைபோய, 618.
நலம் - அன்பு, 39, 395, 600.
நலம்பாராட்டல், 394.
நலம்புரிந்தனைய காதற்றேவி, 176.
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டி நான்முக
ன் - அருகன் (ஜை), 127. [790.
நலிவிலாவுலகம்-முத்தியுலகம் (ஜை),
நவ்வியம்பிணைகொணேக்கி, 315.
நவபுண்ணியக்கிரமம் (ஜை), 338,
நவியம் - கோடாலி, 132. [820.
நவிர் - பீறல், 584.
நளினை - கனகமாலையின்தாய், 479.
நற்காட்சி - ஸம்மியக்தரிசனம்;
ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்
பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்
பழிநீக்கல், அழிந்தாரைத்தாங்கல்,
அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தை
விளக்க லென்னும் எட்டுறுப்பினை
யுடையது (ஜை), 118, 120.
நற்சொங்கல், 111.
நற்பொருள், 30.
நற்றவஞ்செய்தவீர், 793.
நற்றவத்துச்சிகொண்டார், 838.
நற்றாய், 116, 329.
நறை - நறவு, 182.
நறவமுல்லை, 366.
நறவயாவுயிர்க்குமாலை, 338.
நறவற - நறுநாற்றம் தன்னிடத்தே
தங்க, 128.
நறவிரிய - பூமணங்களெல்லாந் தோ
நறவு, 285. [ற்ப, 587.
நறுஞ்சுண்ணம் உகிரழுழுது, 778.
நறுநெயொடுகறி: ஒடுளண், 43.
நறுமென்கமழ்தாரவனே: கமழ்தார்,
பெயர்மாத்திரை, 444.
நறுமேனி, 392.
நறை - நறைக்கொடி, 45.
நன்கலஞ்செய்போர்வை, 746.
நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்
றுனகுரங்கு, 580.

நன்ஞானம் - ஸம்யக்ஞானம் ; பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ள வாறேயுணர்தல் (ஜை), 118, 120.
நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 138.
நன்பொன்போகியபொன்ஞாரம், 465.
நன்பொன்விளைகழனி, 182.
நன்பொன்விளைதீபம், 159.
நன்மணியிழந்தநாகர், 331.
நன்மாந்தர் (இகழ்ச்சி), 83.
நன்றியறிவு, 740, 742, 752, 753.
நன்று, 17.
நன்றுண்டாகெனவாழ்த்துதல், 347.
நன்னிமித்தப்பாட்டு, 509.
நன்னிமித்தம், 163.
நன்னிலத்திட்டவித்து, 818.
நன்னிலமிதித்தல்- அரசர்க்குரியதொ ருகிரியை, 684.
நனந்தலையுலகு, 116.
நனி (விசேடித்தல்), 7.
நனியொல்லே, 274.
நனை - தேன், 418-
நா - சொல் (ஆகுபெயர்), 100.
நாகணையினன், 90.
நாகணைவிடை, 598.
நாகநகர்-பவணலோகம் (ஜை), 129.
நாகநீரன்னகர், 48.
நாகப்பாம்பு, 175.
நாகப்பைந்தார், 622.
நாகம் இடிக்குவருந்தல், 77.
நாகம் தோளுக்கு, 647.
நாகமரம்-ஒருவகைமரம்; சுரபுன்னை யன்று, 165, 439,460,471,559.
நாகமலர், 350.
நாகமாலை -சச்சந்தனதுஅகப்பரிவார மகளிருள்ஒருத்தி, 204, 214.
நாகர் - நாகலோகத்தினர், 8, 70.
நாகர்நாகம் - பவணலோகம், 744.
நாகர்நாகர்ச்சி, 398.
நாகர்மகளிர், 144.
நாகரிற்றுய்த்தல், 8. [ருயிஞர், 70.
நாகரிஞயினரோ-நாகரைப்போல் ஒன்
நாகருலகம் - பவணலோகம், 144.
நாகலோகம், 168.
நாகான்கன்று, 152.
நாகிட்டு - நாகுகளைக்கைவிட்டு,365.
நாகிலை, 610.
நாகிளந்தாமரை, 71.
நாகிளவேய்த்தோள், 479.
நாகு (இளமை) புன்னை, 29.
நாகுவேய்த்தோள், 448. [516.
நாங்கள்:கள்-பகுதிப்பொருள்விகுதி,
நாச்செறு - நாவால்வைதல், 818.
நாசி - வீட்டின் ஓருறுப்பு, 184.
நாட்கடன்கழித்தல், 566, 578.
நாட்கடமயிர்வினை, 696.
நாட்காலம், 19, 46. [140, 601.
நாட்செய்தல் - நாட்கொள்ளல், 19,
நாட்டம் - அழகு, 522.
நாட்டிலமிர்து - நாடுபடுதிரவியம்,
நாட்டின்கேடு, 25. [613.
நாட்டு - நிலை,744.
நாடகசாலை, 52.
நாடகப்பரத்தையணிதல், 206.
நாடகம், 74, 179, 373, 742.
நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும் பொருந்திய அகப்பொருள், 393.
நாடி - நாசி; வீட்டினுறுப்பு, 184.
நாடோறுநாடோறும், 477.
நாண், 112, 310, 570 ; (மெய்ப் பாடு), 228.
நாண்சுமக்கலாதநங்கை, 704,
நாண்முதற்பாசம் - நாணியமுதற்ற
நாண்மொழி, 753. [னை, 147.
நாண்வேலி, 218.
நாணைஞ்தோட்டி, 494.
நாணைடுமிடைந்தகிளவி, 607.
நாத்தழும்ப ஏத்தாதார், 431.
நாதன், 165, 418.
நாதன் கோயிலைவலங்கொள்ளல், 194.
நாந்தகம் - வாள், 250. [க்கூத்து, 42.
நாம்-அச்சம், 13.
நாமம் - நாம் (வி), 502.
நாமமோதிரம்தொட்டு, 314.
நாமவேற்படைக்கை, 68.

நாய், 284.
நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 805.
நாய்கன், 601.
நாய் தேவனைகதை, 291.
நாய்நாச்சீறடி, 779. [807
நாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே,
நாய்கழுத்து, 633.
நாயனார் - தந்தையார், 608.
நாயில் - ஞாயில், மதிலுறுப்பு, 425.
நார்மடலன்றில், 389.
நாராசம்-கம்பி, 490.
நாரை, 521, 611.
நாரைக்குரல், 864.
நாரைக்குரலுக்குப்பீலிக்குரல், 612.
நாரைப்பார்ப்பு, 610. [519.
நால்கு-நான்கு (பெயர்த்திரிசொல்),
நால்வரைவிட்டாற்கு அவர்சென்றார்,
நாலமிர்தம், 338, 564. [317.
நாலிருவழக்கிற்றுபதபக்கம், 420.
நாவலர் - அமைச்சர், 67.
நாவழி -நாவைவழித்தற்குரிய கருவி,
நாவாய், 809. [246, 883.
நாவிக்குழம்புநீஇ, 778.
நாவிதன்குலவரலாறு, 717.
நாவிதன்பெற்றசிறப்புக்கள், 717,
நாவிநாறுங்கூந்தல், 771. [718.
நாவிநாறுமேனிநங்கை, 608.
நாவிநாறுழின்மேனி, 109.
நாவியகலமெழுதி, 462.
நாவினுளமிர்தம், 159.
நாயிலுரோமவியல்பைவிளக்கும், 100.
நாழிகைக்கணக்கர், 791, 792.
நாள்முதலியனவற்றின்நலம், 519.
நாள்வேங்கை, 366.
நாளிலுல் - நாளில், 130.
நாளினுநாளும் - நாடோறுநாடோறு
நாளினும், 547. [ம், 115, 398.
நாளுநாளினும், 476.
நாளென்னுநாகம், 756.
ம்
லில்லாக்கோலுடைக்கிழமையொப்
நாற்கடல், 880. [பாய், 291.
நாற்காதம், 419.
நாற்றி - நான்மடங்கு, 177.
நாற்றூண்கூடம், 192.
நாறி - மோந்து, 270.
நாறு - நாற்று, 19.
நாறுமதம் - புழுகு, 484.
நான்குசாதி, 41.
நான்மறையாளர்நிலன், 685.
நான்முகன் - அருகன், 127.
நான்றுயான்சாவல், 724.
நானக்கலவை, 702.
நானக்குழல், 110.
நானச்செப்பு, 174, 713.
நானநீர், 41, 42, 188, 281, 781.
நானம் - கஸ்தூரி, புழுகு, 45, 54,
184, 188, 484, 501. [158.
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவன்,
நானமிழப்பவருலக்கைதெங்கம்பழ
த்தையுதிர்த்தல், 34.
நானமுரைத்து - வாசவெண்ணெ
யை ஊட்டுவித்து, 588.
நானவாவி, 823. [778.
நானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்து,
நானெறி - சதுர்க்கதி, 118.
நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 58.
ழ்ந்ததைக்கூறும்வாயிலோனைக்
கோபித்தல் ராசதருமமன்று,135.
ம் - ஏ
தொருநரகம் (ஜை), 809.
நிணக்கொழுங்குருதிவாள், 187.
நிணப்புடையுடும்பு, 837. [389.
நிணப்புலால், 648.
நிணப்புழுக்கல், 368.
நிணர், 590.
நித்திராதிமூன்று (ஜை), 893.
நித்திராநித்திரை (ஜை) 893.
நித்திலக்கோதை, 131.
நித்திலப்பங்து - தந்தையின்மூட்டை;
உவமத்தொகைக் கண்வந்த ஆகு
பெயர், 22. [யாகுன, 657.
நிணிவண்டு-பதுமுகனுடைய
நித்திலமுறுவலுண்டான், 411.
நித்திலவட்டம் - முத்துவடம், 392.

நித்திலவூர்தி - முத்துப்பந்தர், 263.
நிதி-திரள், 127; பெரியபொருள், [157.
நிதிசிந்தல், 115.
நிதிதலைதிறந்து, 105.
நிதிநிலம், 381.
நிப்புதி-கேமசரியின்தாய், 432,449.
நிமித்தம்-சகுனம், 131, 339, 629.
நிமித்திகன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 66;
சகுனஞ்சொல்லுவோன், 131, 168.
நிமிர்பொன்சொரியும்வரை, 406.
நியமம் - ஊர் (ஆகுபெயர்), 752.
நிரந்த, 541.
நிரந்து, 693.
நிரயபாலர், 802.
நிரியாசம் - பிசின், 167.
நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளி
நிருத்தம் - நடனம், 210. [ர், 92.
நிருமிதமகன், 217.
நிரைகோடல், 539.
நிரைத்த - இடைவிடாத, 470.
நிரைத்திட்டது (ஒருசொல்), 145.
நிரைபண்ணினார், 538.
நிரையெவாரி, 134.
நிரைவிழுங்கல், 539.
நிரோதனை (ஜை), 894.
நில்லலா - நில்லா, 531.
நிலஞ்செதிளெடுக்குமான்றேர், 846.
நிலத்தலைத்திருவனுள், 83.
நிலந்தினக்கிடந்தனநிதி, 432.
நிலநெளிபரந்த, 135.
நிலம்பிறக்கிடுவதோலும்புரவி, 884.
நிலம்புடைபெயர்க்குமாற்றல், 187.
நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொன்,
நிலம்வீசுந்தோள், 90. [127.
நிலமகள்கேள்வன், 150.
நிலமயக்கம்-திணைமயக்கம், 20,520.
நிலமோந்துழி, 676.
நிலவி - நிலைபெற்று, 913.
நிலவின்நிமிர்தேர்-சந்திரன், 486.
நிலனுறீஇ, 686.
நிலா - ஒளி, 40.
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண், 567.
நிலாப்போலும்ஆடை, 575, 704, 762.
நிலை - ஒருவகைஇசைப்பாட்டு, 198;
முறைமை, 475.
நிலைக்கண்ணுடி போர்க்களத்திற்கு,
174, 664.
நிலைபெறுதேகொள், 287.
நிலையாமை, 798.
நிலையிலாவுலகில்நின்றவண்புகழ், 612.
நிலைவிசேடம், 481.
நிவந்த=நிவர்ந்த - வளர்ந்த, 862.
நிவந்து - ஏறி, 740.
நிழலினீங்கார், 482.
நிழலினீப்பருங்காதல், 443.
நிழலுறுமதியம், 128.
நிழற்றல் - ஒளிவிடல், 392.
நிழற்றிகழ்வேல், 80. [642.
நிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்தும்யானை,
நிழன்மணி, 177.
நிழன்றனசாமரை, 696.
நிழன்று, 331, 377, 718.
நிழனிமிர், 456.
நிற்கின்றதவநிலை, 113.
நிறம் - உயிர்நிலை, 248.
நிறுமின், 97.
நிறை, 590.
நிறைக்கதவம், 219.
நிறையாற்றுப்படுத்தநின்றுள்-நிறை
யைப்போக்கிநின்றுள், 571.
நிறையெனுஞ்சிறை, 218.
நின்றனை - நின்றது: ஐ-அசை, 279.
நின்னிழல்போலநீங்கேன், 291.
நினையல் - நினையாதேகொள், 337.
நினைவு - வருத்தம், 105; சென்ற
வற்றைநினைதல், 123.
நினைவுபோலச்சென்று, 365.
நீகவலவேண்டா, 428.
நீங்கள், 315.
ர்:இ-அசை, 424.
நீடிருள்-நிலைபெற்ற இரவின் இருள்,
- நெடுநேரம், 91. [615.
கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர்,
698.
நீண்டதோளவன், 442. [90.
நீண்முடி-அரசன் (ஆகுபெயர்), 46,

ரின்றுவந்தநிதி - தெர்
ன்றுதொட்டுவந்தபொருள், 336.
நீணிதியந்துஞ்சுநிலம், 562.

பெருக்கத்தையுடைய, 899.
நீத்தறச்செல்ல வேவித்து, 125.
நீத்திட் - பெருக்கிட, 407.
நீதி-முறைமை, 234. [குதல், 730.
நீதிகொள்ளா அரசன்செல்வஞ்சுருங்
நீதிச்செல்வம் - சௌளம், 115.
நீத்தப்பெய்து - தொலைக்கவொண்ணு
தபடிபெய்து, 693.
நீந்தல் 263, 268.
நீந்துநித்திலவிதானம், 698.
நீம்-நீர் (முன்னிலைப்பன்மை)திசைச்
சொல், 563.
நீர்க்கடன்-உதகக்கிரியை, 98, 508.
நீர்க்கிழரும்பு,307. [ரும்நெய், 862.
நீர்க்குளத்துமாரிசொரிந்தெனத்துள்
நீர்க்கோலம் - நீர்விளையாட்டுக்குரிய
கோலம், 679, 823.
நீர்கள்: கள் - அசை, 410.
நீர்கால்மறைத்தலின், 347.
நீர்செய்காந்தம் - சந்திரகாந்தக்கல்,
நீர்த்துறைவிசேடம், 36. [489.
நீர்ப்பறவைகள், 612.
நீர்ப்பூக்கள், 459.
நீர்ப்போர்த்தொழில், 768.
நீர்பிரிந்து - கோபித்து, 706.
நீர்பிலிற்றுவாய்ச்சாத்தாற்றி, 490.
நீர்மஞ்சள், 893.
நீர்மைசச்செல்மா, 742. [450.
நீர்மொக்குளொக்குமாணிடரிளமை,
நீர்விழவாட்டு, 8.
நீர்விளையாட்டணி, 767. [768.
நீர்விளையாட்டுக்கருவிகள், 33,293,
நீர்விளையாட்டுவிழவு, 262, 284.
நீர்விளைவமை உப்பு, 252.
நீரணி-நீர்விளையாட்டுக்கோலம்,771,
நீரணிமாடம், 767. [823.
நீரவாய், 699.
நீரறுதலோடை, 265.
நீராவிமண்டபம், 829.

நீர்மை, 503. [தல், 293.
நீரில் வாத்தியலோசையைப்பிறப்பித்
நீரினிடம் மூதலுமிக்கவலியுடையது,
நீருருள், 535. [139.
நீலக்கண், 275.
நீலக்களிறு, 196.
நீலக்குஞ்சி, 661.
நீலச்சுரு, 646.
நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள், 283.
நீலப்பனிமலர்க்காடு, 637.
நீலம், 274.
நீலம் கழுநீர் குவளை, 490. [392.
நீலமணி பாலைவேறுபடுத்தல், 181,
நீலயாணை, 50, 636.
நீலோற்பலம், 172.
நீவி - கோதி, 189; நீக்கி, 65, 152.
நீழல் - நிழல் (வி), 101.
நீளமா - நாரியலுகை, 649.
நீறு - புழுதி, 734.
நீறுஅட்டியிட்டேம், 867.
நீனிறவினை - பாவவினை, 287.
நுகத்தளவெல்லோக்கிச்செல்லல்
நுகப்புரவி, 541. [(ஜை), 818.
நுகம் - பாரம், 66, 641.
நுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணி, 139,
நுகம்பூண்டார், 809. [147.
நுகம்பெய்கயிறு, 641.
நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு (ஜை),119.
நுங்குதல் - விழுங்குதல், 330, 895.
நுசுப்பினையொசிய - இடை ஒசிய:
இன், ஐ-அசை, 144.
நுசுப்பும்கண்ணினள்புலவுயிற்று: உம்
-சிறப்பு, 74. [யுற்றார், 731.
நுசுப்புமிடித்தார் - இடைவறுமை
நுடக்கி - ஒன்றுகக்கரைத்து, 235.
நுண்கொடியறுகு, 716.
நுண்சொற்புலவர் - அமைச்சர், 844.
நுண்டுவியிளஞ்சேவல், 198.
நுண்ணவிரறுவை-நுண்ணியபீறினை
புடைவை, 584.
நுண்ணூற்றேட்டி, 755.
நுண்துகிலிகை, 333.
நுண்துகிற்றிரைகள், 792.

நுண்பொருணுணைழந்து, 173.
நுண்வரிவாய், 498.
நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 270.
நுணுக்கியிட்டும், 803.
நுணுகுநல்லார், 547.
நுதற்பசலை, 226, 509.
நுதற்பட்டமின்ன, 374,633,691.
நுதி - முன்பு, 563.
நுதிகொள்ளாகரிகன், 334.
நுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம், 251.
நுதியழற்குட்டம், 506.
'நும்' என்னுஞ்சொல் நீயிரெனமுழு
துந்திரியாது மகரநிற்பத்திரிந்து
நீமெனநிற்றல், 563.
நும்கலைநூறும்புகுவதாக,232,593.
நும்மனைமார், 133.
நுமையனர்-நும்மூடையதமையன
நுரைக்கலிங்கம், 215. [ர், 500.
நுரை
கில், 215.
நுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டு, 883.
நுரையெனுமாலை, 17.
நுன் - உனது (திசைச்சொல்),103.
நுனிறடி, 445. [லம், 819.
ளம் - கூர்க்கநிகழ்த்தின
நுனித்தநல்லறம், 795. [491.
நுனித்தவன் - கூரிதாகக்கற்றவன்,
நுனித்து - கூர்த்து, 190, 718.
நூக்க (ஊசலைநூக்க), 281.
நூக்கி (தள்ளி) யெறிபொறி, 37.
நூக்கினன் - பரிகரித்தான், 251.
நூல், 76. [244.
நூல்க
நூல்நாழிகை - நெய்தற்றொழிற்குரிய
தொருகருவி, 876.
நூல்பரிந்து - நூலற்று, 785.
நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தக
ஞ்சேர்நுண்வரிகள், 315.
நூல்மூன்று - மூன்றுவகையாகமங்
நூல்வகை, 117. [கள் (ஜை), 815.
நூல்வழக்கு, 70. [844.
சாற்புலவர்,
நூலார்கோதை, 330.
நூலைக்கூர்க்கப்பார்த்து, 244.
நூழிலாட்டி-கொன்றுகுவித்து,235.
நூழிற்கொடி-பிணங்கியகொடி, 64.
நூற்கடல்: விளி, 270. [வி, 857.
நூற்கிடங்கொடுத்த
நூற்படுதேர், 639.
நூற்படுபுலவன் - கணி, 173:
நூற்றுலாமண்டபத்தினேறினான்,792.
நூற்றுவரைக்கொல்லி, 37.
நூற்றுவில், 519.
நூற்றெட்டுஅரிவையர், 603.
நூற்றெட்டுக்கரணம் - சுத்தநிருத்
தத்துக்குரிய அங்கங்கள், 206.
நூற்றெட்டுக்குடம், 683.
நூற்றையுரைத்தல், 482. [93,142.
நூறு - சுண்ணும்பு, 713 ; பற்பல,
நூறும்புகுவானென்றுவாழ்த்தி,593.
நெக்கது - கெட்டது, 133. [662.
நெஞ்சழன்று, 87. [8.
நெஞ்சறிபொருண்மேலாதல், 86.
நெஞ்சினைத்து - யான் கருதிய
யே தானும் கருதி, 113.
ஞ்சுகையெறிந்துரைய, 642.
நெஞ்சுண, 52. [268, 363.
நெட்டிடை - நெடுந்தூரமானஇடம்,
நெட்டிருங்கூந்தல், 255.
நெடித்தல் - தாமதித்தல், 623.
நெடுங்கை, 52. [ழை, 174.
ம், 75.
நெடுங்கொடி, 425.
நெடுந்தருத்தி, 33, 293.
நெடுந்தோட்டி, 536.
நெடுமுடிக்குருசில், 84.
நெடுமை - பெருமை, 568.
ங்கூறு
தற்குரியமகளிர், 651.
நெய் - தேன், 359 ; நேயம்
884; புழுகு, 31, 332.
நெய்க்கடற்சுடர், 877.
நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 251.

நெய்கனிந்திருண்டவைம்பால், 415.
நெய்கை - நெய்தல், 876.
நெய்த்தலைக்கருங்குழல், 331.
நெய்தல், 610.
நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார், 251.
நெய்ப்பு - பளபளப்பு, 56.
நெய்பூசி, 386.
நெய்பெய்தீளெரி, 299.
நெய்பொதிந்தநெஞ்சு, 884.
நெய்பொதிந்தபித்தை, 134.
நெய்மலிகவளம், 323.
நெய்முதிர்தெளடையல் - தேன்முதிர்ந்த இறுல், 358.
நெய்யார்கூந்தல், 676.
நெய்யுந்திரியுமாண்டபொழுது விளக்குஅவிதல், 669.
நெய்யேற்றுகின்றார், 697.
நெய்வீலப்பசும்பொற்றோடு, 152.
நெரித்து, 703.
நெரிபுறத்தடற்றுவாள், 726.
நெரிமுரிபுருவமாக்கி, 90.
நெருங்குபு: நிகழ்காலம், 25.
நெருஞ்சிப்பூ சூரியனேநோக்கல், 144.
நெருஞ்சியீன்றபழம், 108.
நெருப்பிமையா - நெருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து, 646. [299.
நெருப்பில்வீழ்ந்தமாலைபோற்கரிந்து,
நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பு, 820.
நெருப்பிற்சுடுங்காமம், 570.
நெருப்புநீருமாகியஅத்திரங்கள், 492.
நெருப்புமிழ்தல், 646.
நெல்லிச்சாந்து, 778. [தகுழை, 33.
நெல்லுப்பார்ப்பவர் கோழிமேலெறிந்
நெல்லும்பொன்னும்வழங்கல், 623.
நெளிபரந்தது-நெளியப்பரந்தது(வி),
நெற்கதிரைச்சூடல், 781. [135.
நெற்காடு, 23.
நெற்கூடு, 24.
நெற்பூண், 676.
நெற்பொரி, 710.
நெற்போர்க்குப் பொற்குன்று, 24.
நெற்போரையழித்து மிதிப்பித்தல், 24.
நெஃகுறை, தலை, 15, 20, 33, 134, 189, 367.
நெற்றிக்கட்டு, 63. [தொன்று, 151.
நெற்றிப்பட்டம், 305, 651.
நெற்றிமாலை, 296, 333, 705, 811; ஆடவர்க்குமுரித்து, 979. [569.
நெற்றியிற்சுட்டியாகஇட்டசந்தனம், நெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கி, 82.
நெறி - நெளிவு, 55.
நெறிப்படுக்கலுற்று, 110.
நெறிநீர் - கடல், 446.
நெறிமருப்பு, 19.
நெறிமையினிழிந்து, 556.
நெறியிற்சொன்னான், 66.
நேடிய, 80.
நேமி - நேமிதீர்த்தங்கரர் (ஜை), 278.
நேமிக்கிறைவன்-சக்கரவர்த்தி, 230, [697.
நேமியிற்பொறிதிரிதல், 632.
நேமிஸ்வாமிகள் - நேமிதீர்த்தங்கரர், நேர்கட்டி, 167. [(ஜை) 278, 431.
நேர்ம்புணை - நொய்யதெப்பம், 767.
நேர்மரப்பலகை, 642.
நேர்வடம் - முத்துவடம், 568.
நேர்வளை - ஒத்தவளை, 255.
நேரோன் - கொடேன், 173.
நைய - அவசமாக, 154.
நையல்-நையாதேகொள், 303, 547.
நைவளம் - நட்டபாடை, 702.
நைவளமிகுசாயனங்கை, 702.
நொச்சிப்பூ, 627.
நொசித்த - வருத்தின, 200.
நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 340.
நொசிந்தநோக்கு - வளைந்தபார்வை, 584.
நொடித்தான் - சொன்னான், 181.
நொடிப்பின்மாத்திரை: இன் - அசை, நொடிப்பு-யாழ்நரம்பு, 639. [519.
நொடியிற்றுவாள் - வார்த்தைகற்பிப்பவள், 115.
நொடியில்நூற்றுவில்லெகுவ, 519.
நொண்டுகொண்டு- முகந்துகொண்டு, 374, 477, 496, 521, 736.

நொந்தார் - பகைவர், 740, 809.
நொந்து, 608.
நொய்தாகவூப்பித்தல் - மெல்லிதாக அலங்கரித்தல், 392. [623.
நொய்து - விரைவு, 82, 296, 517,
நொய்ம்மை-விரைவு, 193, 654.
நொய்ய, 590.
நோக்க - கேட்ப, 506.
நோக்கஞ்ஞெக்கம், 111, 304, 662.
நோக்காஞுகர்வர்தேவர், 111.
நோக்கிக்காணீர், 209.
நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர், 686.
நோய்க்கினையாவோர், 80.
நோய்மூதிர்குரங்கு, 422.
நோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம், 510.
நோவித்தல், 245.
நோன்புணை - நொய்யதெப்பம், 340.
நோன்பு, 111.
நோன்மினம்: அம் - அசை, 866.
நோன்மை - பொறுமை, 809. [655.
நோஞுன்-பொறுன், 89, 622, 633,
பக்கனை - குதிரைக்கல்லணை, 177.
பகட்டாசன்மதவிசேடம், 683.
பகடுபடஆடுக்கி, 913.
பகர்குற்றேன், 114.
பகர்ந்தனைறந்து, 639.
பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும், 65.
பகல் - ஒளி, 901; மூகூர்த்தம், 637; வெளி, 468.
பகவனைர் - திருமால், 421.
பகவு, 331.
பகழிவாங்கி இழைபகவிமைப்பினெய்
பகற்கோயில், 829. [திட்டு, 492.
பகற்சோறு (ஜை), 182.
பகுஒளி - பேரொளி, 811.
பகுத்துண்ணுப்பாவிகள், 808.
பகுதிப்பொருள்விகுதி, 78, 79, 114, 120, 167, 284, 393, 516, 540.
பகைசிறிதென்று கருதற்க, 552.
பகைத்தி -பகையையுடையாள், 437.
பகைதரம்பினையுங்கோளாக்கோயில், 620. [கு, 725.
பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்கலங்குவித்
பகைபுறங்கொடுத்தவேந்து, 324.
பகைவர், 553.
பகைவருடைய யானையின் வலமருப்பைஈர்ந்துசெய்த கட்டில், 740.
பங்கப்பட்டார்மேற் படைதினைத்தே ணுக (வஞ்சினம்), 315. [774, 891.
பங்கயப்பகைப்பருவம்-பனிக்காலம், பங்கயப்படு-தாமரைமடு, 274.
பங்கயமேபோல்வாஞ, 859.
பங்கியைவம்பிற்கட்டி, 658. [261.
பங்குனிப்பருவம் - பங்குனிமாதம், பங்குனியில் இளவேனில்தோன்றுதல், 198.
பச்சிரும்பு - உருகினஇரும்பு, 665.
பச்சிரும்பு எஃகிட்டாங்கு, 665.
பச்சிலைப்பட்டு, 606.
பச்சைப்பாம்பு, 22.
பச்சைபுகுதல்-கலியாணத்திற்கு வரிசைபுகுதல், 252.
பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள், பசப்பு, 443. [254.
பசலை, 118, 226, 732, 774.
பசலைநோய், 774.
பசியடகிற்றல் (மெய்ப்பாடு), 300.
பசுக்களுக்கு விண்மீன், 132.
பசுக்கன்று, 132.
பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன், 190.
பசுங்காய்க்குலை, 253.
பசுஞ்சிளிறத்தபாய்மா, 542.
பசுஞ்சூட்டையும் பனிநீரையுங்கூட்டல், 735. [டாற்போல (பழ), 317.
பசுநெய் பாலுக்குவிருப்பங்கொண்
பசு பூத்தின்றல், 125.
பசுவும்தொழுவும்போல்மூக்க, 152.
பசை - பற்று, 530. [370.
பசையாப்பு-பற்றுகியதொடர்ச்சி, பசையினற்பிறந்தபாவம், 422.
பஞ்சகிருத்தியம் (போர்வகை), 491.
பஞ்சகமஸ்காரம் - ஐந்துமந்திரம் (ஜை), 9, 284, 289, 383.
பஞ்சமூகவாசம், 553, 589, 681, 748, 780.
பஞ்சரத்தக்களி, 692. [
பஞ்சவர் - பாண்டவர், 68.

பஞ்சவர்விமானம் - ஜ்யோதிஷ்கரு டையவிமானம் (ஜை), 184.
பஞ்சவாசம்கவுட்கொண்டு, 681,
பஞ்சாக்கினி, 420. [780.
பஞ்சி - வெண்டுகில், 113, 717.
பஞ்சியடர், 108.
பஞ்சியிற்காட்டில், 552.
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதெ ன்னவேண்டா, 552. [451.
பஞ்சிறைகொண்ட பைம்பொற்கலை,
பஞ்சு-ஆடை,256,689;படாம்,182.
பஞ்சுக்குன்றமெரிமுகத்தல், 657.
பட்டடைமரம், 659.
பட்டத்துயானையை அயிராவணம் என்றல் மரபு, 883.
பட்டத்தேவியர், 618.[தி,114,284.
பட்டதை: ஐ - பகுதிப்பொருள்விகு பட்டதையெவன்கொல், 326.
பட்டப்பெயர், 40.
பட்டம், 148, 265, 523, 614,703.
பட்டமங்கையர் தனியேயிருந்தமாட ங்கள், 688.
பட்டமணிந்தாள்-பட்டத்தேவி,677.
பட்டவையெல்லாம்,114.
பட்டாங்குகூறுதல், 403.
பட்டாபிஷேகம், 683.
பட்டிமை - வஞ்சனை, 597.
பட்டினி, 338, 910.
பட்டினிவிட்டு, 453.
பட்டிணைடுபஞ்சுதுகில், 182.
பட்டு, 169, 704.
பட்டுக்கச்சை, 554.
பட்டுநிணர்கட்டில், 590.
பட்டென - அகப்பட்டதாக, 471.
பட்டோலைகள், 254.
பட - ஒப்ப ; உவமவுருபு, 23.
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர் நோ க்கினளாதிநிற்ப, 461.
படநாகம் தோலுரித்தாற்போற்றுறந் து (ஜை), 453, 882.
படப்பை - தோட்டம், 564.
படம்புனைந்தெழுதியவடிவு, 424.
படர்நோய், 388.
படலிகை - தட்டு, 361, 763, 879; பூவிடுபெட்டி,784; பெட்டி,253.
படலைமாலை, 151, 551.
படாம், 182.
படாமுரசு - ஒலியவியாமுரசு, 494.
படி-உருவம்,347,705;தன்மை, 55.
படிக்கம், 712.
படிக்கால் - ஏணி, 833.
படிமம் - பாவை, 764.
படியகம் - படிக்கம், 621.
படியர்-படிவத்தையுடையார், 331.
படிவம் - வடிவம், 125, 347, 350, 582. [தையுடைய ஒற்றர், 538.
படிவவொற்றுளர் - மறைந்தவேடத்
படு - மடு, தடாகம், 274.
படுக்கைமுன்று, 256.
படுக்கையைந்து, 256.
படுகண்முழவு, 630, 831.
படுகளங்கண்டு, 251,
படுகால் - ஏணி, 833.
படுத்தநிலம், 40.
படுத்தலோசை, 382.
படுத்தவை, 692.
படுத்து - தலமிசைத்து, 182.
படுநுகம் - பெரியபாரம், 67.
படுமழை ப்ருவம்பொய்யாப்பல்லவ தேயம், 355.
படுவி - குறியவள், 484.[கரை,177.
படை-கல்லணை, 626 ; குதிரைப்பக்
படைக்கலப்பயிற்சி, 490.
படைக்களிறுபோல உயங்க, 724.
படைகாட்டல், 628.
படைச்சுற்றம், 176.
படைசாற்றி - போர்கூறி, 490.
படைப்பருங்கற்பிளள், 173.
படைமலர்நெடுங்கணவள், 304. [815.
படைமூன்று-இரதத்தினைத்திரயம், ஜை
பண் - இசை; நிறைந்தநரம்புகளை யுடையஇராகம், 21; யாழ்நரம்பு, 71.
பண்அடிவீழ்ந்திரஞ்சொல், 325. [
பண்ணறிந்தாள், 197.
பண்கெழுமெல்விரல், 71.
பண்கொண்டுசொல்லார், 680.

பண்டசாலை, 158.
பண்டஞ்சுமக்கும்விலங்குகள், 519.
பண்டம் - பழம், 25.
பண்டவழ்விரல், 76.
பண்டறிசுட்டு, 426.
பண்டி - வண்டி, 25.
பண்டிஅச்சிறுமுன், 758.
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தை
யார்க்குரைப்பன், 722.
பண்டைபூழி-கிருதயுகம், 744.
பண்ணைகத்துரையுஞ்சொல்லார், 146
பண்ணைணைத்துத்தங்கிளைப், 859.
பண்ணைமைத்து - சமைத்து, 139.
பண்ணைமைத்தெழுதப்பட்டபாவை,
பண்ணைல் (இசை), 201. [225.
பண்ணைவர் - முனிவர், 125, 816.
பண்ணைவனைதுஉருவமாக்கியதழுத
லியனை, 251.
பண்ணைவிழ்த்தயானை, 680.
பண்ணை - சமைத்து, 83, 639.
பண்ணையல்யானை, 231.
பண்ணைனுக்கரசன் - சீவகன், 596.
பண்ணுப்பிடி, 781.
பண்ணுரை - புனைந்துரை, 74.
பண்ணுறீஇ - பூட்டி, 19.
பண்ணையாட - விளையாட, 463.
பண்புத்தொகை, 3.
பண்புதொகுமொழி, 255.
பண்பு, பண்புடைப்பொருண்மேனி
ன்ற ஆகுபெயர், 8.
பண்புளி - பண்புஉள்ளி, 396.
பண்விட்டது - நிலைகுலைந்தது, 208.
பணி - பரத்தல், 730.
பணிக்கும்வேல், 627.
பணித்தகுகோலம், 309.
பணித்தசெய்தும், 531.
பணித்து - மிதித்து, 610, 613.
பணிதலம்புதியதுண்டான், 488.
பணிமனைமடிகள்:அம் - அசை, 826.
பணிவருங்கற்பு, 106.
பணிவருங்குருசில், 296.
பணிவிலர், 763.
பணை - பண்ணை (வி) 25; குறிஞ்சிப்
பத்தி,644; பிழைத்தல், 100,445;
முரசின்விடேடம், 643.
பணையவருறைபதி - முரசறைறவார்
ஊர், 185. [655; வரிசை, 640.
பத்தி - யானைகடைவிடேடம், 536,
பத்தியிற்குயிற்றிய: இன்-அசை,32,
பத்தியிற்படுசாந்து, 566. [434.
பத்திரக்கடிப்பு-நன்றுகியகுதம்பை,
பத்திராலாபனம், 632. [657, 658.
பத்தினிப்பாவை, 233.
பதம் - மந்திரம், 287.
பதாறுதிருமொழி, 826.
பதாகை - பெருங்கொடி, 37, 38.
பதார்த்தம்ஒன்பது-நவபதார்த்தம்,
பதி - கோயில், 752. [(ஜை), 815.
பதிகொண்டு-பதிதல்கொண்டு,355.
பதிதர், 806. [பருதி, 297.
பதியமைபருதி - இருப்புத்தவிர்ந்த
பதிறுயாண்டுகடமைகொள்ளா
பதினெண்பாவை, 34. [மை,686.
பதினைந்தும்படித்தார், 712.
பதி
வாச
ங்கள், 129.
பதுமபுரம்-பவதத்தனூர்; இத
திமதேயத்துள்ளது, 466.
பதுமயோனி, 71.
பதுமவியூகம், 667.
பதுமாசனம், 200.
பதுமுகன் - தனபாலனுடைய
ரன்; இவன் சீவகன் தோழர்நால்
வருள் ஒருவன், 523, 655.
பதுமை - ஒருபொய்கை (ஜை), 60,
303, 611; ஸ்ரீதத்தன்மனைவி,சிவ
கன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி; 156,
பதுமைபுலம்பல், 402. [514.
பந்தட்டவிரலினர், 766.
பந்தாடல், 51, 281, 332, 568.
பந்தாடுபூமி, 51.
பந்து - மட்டத்திருத்தி, 33, 293.
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கவி
மான், 258.
பந்துபோலத்திரட்டினசோறு,862.

பந்துமேடை, 51.
பம்பைப்பறை, 18, 643.
பம்மை=பத்மை - ஓர் ஆரி.....
டயங்கெழுமாமலை, 613.[(ஜை),761.
பயம் - பிரயோசனம், 145.
பயம்பு - குழி, 554.
பயறியன்றசோறு - பருப்புச்சோறு,
பயறு, 458. [213.
பயனிழைத்தமென்பள்ளி, 389.
பயனுவமம், 345.
பயிர் - அருவருப்பு, 595 ; யானைக்
குரியபரிபாஷை, 535.
பயிர்க்கு மரகதப்பலகை, 458.
பயிர்ப்பு -மனங்கொள்ளாதிருக்கின்ற
தன்மை, 475.
பயிர்வஸ - அழைக்கின்றசங்கு,891.
பயிரிலாரம்பு, 595.
பயிரும் - அழைக்கும், 300.
பயிற்றுகின்றூர், 482.
பயின் - பிசின், 76.
பரசுராமன், 492. [704.
பரடு - காலிலுள்ள சிற்றுறுப்பு,
பரணிநாட்பிறந்தான் - சுச்சுந்தன்,
பரணி யானைபிறந்தநாள், 530.[530.
பரத்தராகின்றசீர் - பரத்தலைத்தராகி
பரத்தையர், 36, 418. [ன்றசீர்,535.
பரத்தையர்நெஞ்சம்போலப் பலகவர்
ப்பட்டவழி, 362.
பரத்தையர்பரிசம், 39.
பரத்தையர்வீதி, 39.
பரத்தையரிற்கன்னியர், 118.
பரதசேனுபதியம்-ஒருநூல், 206.
பரதராசசக்கரவர்த்தி - மஹாசக்கர
வர்த்திகள் பன்னிருவருள் முதல்
வர்; இவருக்கு 84 லக்ஷம்யானை
கள்உளவென்பர் (ஜை), 8, 116,
882.
பரதன் - அச்சணந்தியாசிரியன், இ
வகன்புதல்வருள் ஒருவன், 783.
பரந்துளது-பரந்தது, ஒருசொல்,383.
பரந்தெலாம் - பரந்த எல்லாம் (வி),
பரமாகமம், 288. [117.
பரலுக்கு வேல், 335.
பரவ - போற்ற, 60.
பரவைஞாட்பு, 641.
பரவைத்தானை, 231.
பரவைமார்பு, 251.
பரவையாழ் - பேரியாழ், 166.
பரவைவெங்கதிர், 44.
பரற்றலைமூரம்பு, 408.
பரி - செலவு, 138, 520.
பரிக்கோற்காரர், 18.
பரிகரம் - நாற்புறத்தும் தொழில்செ
ய்வோர்தொகுதி, 609.
பரிகரிக்கமாட்டார், 79. [தல், 281.
பரிகரித்தல்=பரிக்கிரகித்தல் - காத்
பரிகரித்தான், 251.
பரிகரிதது, 148. [84.
பரிகாரம்-தீங்குநீங்குகவென்பது, 75,
பரிசை, 135, 642.
பரித்தலை - ஓடியலை, 540, 542.
பரிந்த - அற்ற, 281.
பரிந்து, 493, 728, 785.
பரிநிர்வாணமென்னுங்கல்யாணம்
பரிபரியென்றல், 535.[(ஜை), 905.
பரிய - அற, 180.
பரியகம் - காற்சரி, 207.
பரியகம் சிலம்பு கிண்கிணி, 603.
பரியம்=பரிசம் - மூலவிலை, 316.
பரியாயச்சொற்கள், 839.
பரியாளம் - பரிவாரம், 288.
பரியும் - அழியும், 421.
பரிவட்டணை (பர), 201.
பரிவர்த்திதம் (பர), 374. [437.
பரிவாரம் - சூழ்ந்திருப்பது, 288,
பரிவுவிட்டுயிர்த்தது, 276.
பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்து
ண்டாயது; சுற்றியதென்பதுபொ
ருள், 331, 341, 627. [473.
பரீஇ - பரிந்துவாங்கிக்கொண்டு, 27,
பருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டினை,
676.
பருகியிட்டூமின் - ப...
(விஜைத்திரிசொல்,) 736.
பருகியிடுதல் : ஒருசொல், 62.
பருகுகாதல், 517.

பருகுபைங்கழலினர், 551.
பருதி - வட்டம், 165, 638; நீளமா னசமிதை, 709, 170.
பருதிகண்டறியாமாடம், 688.
பருதிசேர்வரை, 646. [போதை, 96.
பருதிபோலப்பொன்னனுன்பிறந்த
பருதிபோற்றிறலினுன், 508. [118.
பருதியங்கடவுளன்னகோன்-அருகன்,
பருதிவட்டம், 423, 452.
பருதிவெள்வேல், 125, 177. [650.
பருதிமுந்நீர்க்கோளொடுவீழ்தல்,
பருதிமுன்னிருள், 238.
பருதியன்னபொற்கலம், 126.
பருதியன்னமுகம், 464.
பருந்து, 611.
பருந்துபறத்தலின்முறை, 226.
பருந்தும்நிழலும்போலும் பாட்டும் எழாலும், 225.
பருப்பு-பருமை, 381, 657.
பருப்புடைத்தூண், 381.
பருப்புப்பண்டி, 252.
பருமயானை, 129, 640.
பருமித்தகளிறு, 83,162,818.[614.
பருமித்து - பலபிரகாரமாகஅணிந்து,
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்
பரூஉக்காற்செங்கேல், 781. [சி,257.
பல் - ஒருவகைக்கருவி, 137.
பல்குழலினுள், 299.
பல்லவதேசமன்னன், 650, 658.
பல்லவதேயம் - தனபதியின்காடு,
பல்லி, 552. [355, 513.
பல்லியங்காஸனம் - ஒருவகையாஸனம் (ஜை), 905.
பல்லியும்பட்டபாங்கர், 556.
பல்லிறற்சுகிர்ந்தகார், 137.
பல்லியுருத்திடுவம், 366, [197.
பல்வண்ணத்திரை - கண்டத்திரை,
பலகாரம் - யானைக்குரியவொருகருவி,
பலகைக்கேடகம், 642. [646.
பலசொற்றொகை, இருசொற்றொகை யாய்நிற்றல், 12.
பலவகைமகளிர், 676.
பலாக்கனி, 24, 555.
பலாச்சுளைகளை மாலையிற்சேர்த்தல், 483.
பலாசு - புரசமரம், 255. [884.
பலாப்பழம் அழிந்தகளம், 24. [
பலி - பூசை, பூசைப்பொருள், 42, (ஜை), 118.
பவ்வம் - கடல், 160. [
பவ்வியஜீவன் - பக்குவமுள்ளசீவன்
பவணம்-நாகலோகம் (ஜை),50,827.
பவணமாதேவன் - அசோதரன் தங்கை, 327, 828.
பவதத்தன்-ஒருவணிகன், 462, 467.
பவழஉழக்கு, 282.
பவழக்காம்புக்குடை, 727.
பவழநோன்றுழ்க்கதவு, 441.
பவழப்பாவை, 602.
பவழப்பூங்கொடி, 696.
பவழமஞ்சயமயிர்ப்பேரெலி, 553.
பவழமேகலை, 355.
பவழமோடிமைக்கும், 594.
பவள அம்மியரைத்தசாந்தம், 748.
பவளக்கடிகை, 647.
பவளக்கன்னல் - பவளக்கரகம்,556.
பவளச்செப்பு, 713, 884.
பவளத்தாமம், 209. [டி, 664.
பவளத்தூண், 601, 701. [803.
பவளநன்பொன்விரன்மணியாழி,
பவளம்கொள் கோடுநாட்டி, 377.
பவளம்புரைபாவையன்னமடவார்,
பவளமஞ்ஞை, 281. [543.
பவனவேகம் - கோவிந்தராசன்குதிரைகளுள் ஒன்று, 631.
பவனிக்குடை, 685.
பவித்திரகுமரன்-சீவகன், 351.
பவித்திரத்தும்பி, 667.
பவித்திரம் கல்க, 588.
பவித்திரன், 683, 768.
பவித்திரை - பதுமுகன்தாய்; தனபாலன்மனைவி, 523.
பழக்கிளவி, 103. [354.
பழங்குழைந்தனையதார்மெலிவு,
பழங்கொள்தெங்கு, 18.
பழத்தின்செருக்கு, 108.
பழம்பகைகட்புமாமே (பழ), 509.

பழம்பெய்தவண்டி, 25.
பழமொழி, 229, 277, 321, 465, [509, 510, 557.
பழவினை, 128.
பழனப்படப்பைப்புனஞெடு, 564.
பழிச்சு ஆஞை, 55.
பழிச்சுகின்றது-கூறுகின்றது, 882.
பழுக்கக்கேட்டு-முற்றக்கேட்டு, 74.
பழுக்காய், 339, 424.
பழுக்காய்க்குலை காவுறீஇ, 253.
பழுக்காய்க்குலைவண்டி, 25.
பழுக்குலைக்கழுகு, 41.
பழுத்தல் - உடம்புபோதல், 410.
பழுத்து - அடிப்பட்டு, குழைந்து, பழுதிலாவறிவு (ஜை), 853. [136.
பழுப்பு - அரிதாரம், 382.
பழுமரப்பறவை - ஆலமரத்தின்கட் செல்லும்பறவை, 253.
பழுமரப்புள்ளின்ஒலி கடைத்தெரு
பழுவம் - காடு, 417. [ஒலிக்கு, 34.
பழையகாலத்தணி, 305.
பழையநண்பன், 396.
பள்ளி - இடைச்சேரி, 101, 132, 133; மூனிவராச்சிரமம், 113, 357, 520, 720, 772. [276.
பள்ளிகொள்களிறுபோல உயிர்த்து,
பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேல்,
பள்ளிப்படுத்தார், 92. [747.
பள்ளிமாடமண்டபம், 50.
பள்ளியிடம், 357.
பளிக்கறைப்பவளப்பாவை, 63.
பளிக்குக்குடப்பால் திங்களின்நிலா விற்கு, 452.
பளிக்குக்கோல்போலுமழை, 891.
பளிக்குச்சுவர், 183.
பளிக்குச்சுவர்த்திரை, 200.
பளிக்குமாடம், 171.
பளிக்கொளி மணிச்சுவரொழினி, 200.
பளிங்கில்வெண்பஞ்சுடுத்தல், 257.
பளிங்கு - கருப்பூரம், 681.
பளிங்குநாய், 282.
பளிதச்சுண்ணம், 869.
பளிதம்-கருப்பூரம், 694. [து, 325.
பளிதம்தீற்றி - கருப்பூரத்தைவேதித்
பற்சீவி-பல்விளக்கி, 246.
பற்றம் - கற்றை, 499, 817.
பற்றற்றூரியல்பு, 300. [கை, 531.
பற்றார்பகை - தழும்பேறிக்கிடந்த
பற்றார்வம் (ஜை), 287, 881, 902.
பற்றி - தொடங்கி, 594.
பற்றின்இழிவு, 865.
பற்று-உள்ளதன்மேற்று, 287, 882.
பற்றுப்பாடுவார் - வாரம்பாடுந்தொரி
பறக்க, 625. [யமடந்தையர், 209.
பறத்தல், 536, 727.
பறந்தான், 164.
பறந்தியல்தருக்கினகுதிரைகள், 641.
பறவைகளைஒற்றுகப்புணர்த்தல், 121.
பறவைகளைச்சிறையில் வைத்தலாகாது, 833, 834.

பரிவுதீர்ந்தான், 338.
பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம், 381. [க்கும் (ஜை), 834.
பறவையும்நிழலும் உயிருக்கும் விஞை
பறவையும் வண்டும்நடுங்கும்காப்பு, பறியாராயிற்று, 21. [688.
பறை - பறத்தல், 731.
பறை அஞங்க ஆர்க்குமேகலை, 604.
பறைக்குற்றுற் பறைக்கலாமே, 422,
பறைந்தன-அழிந்தன, 398. [803.
பறையலகு-பலகறை(மருஉ, எதுகை)
பறையாயறையும் பசப்பு, 571.
பறையிறலுவ - பறையொலிபோலே முழங்குவன, 626.
பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணி, 386.
பன்மைத்தன்மை, 562, 617.
பன்மையொருமைமயக்கம், 682.
பன்றி, 632, 633, 635.
பன்றிப்பொறி - இலக்கணையின் விவாகத்தின்பொருட்டுக் கோவிந்த மகாராசனால் இயற்றுவித்த வராக யந்திரம், 12, 37.
பன்றிப்பொறியின்மேலுள்ள உரல், 638.
பன்னருமாலையான் - ஆராய்தற்கரிய இயல்பையுடையான், 326.

பன்னலம்பஞ்சு - எஃகுதலையுடைய பஞ்சு, 657.
பன்னி - ஆராய்ந்து, 810.
பனங்குரும்பை, 728.
பனம்பழம், 644, 800. [308.
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்-தாமரைமலர்,
பனிகொள்மாமதிபோற்பசப்பூர, 443. [வகை, 193, 702, 855.
பனிச்சை - அளகம்; ஐம்பாலில் ஒரு பனிப்பாறைகள், 555.
பனிப்பிறைநுதற்பூணினுன், 592.
பனிமுகில்-பனிமாசு, 812.
பனுவல் - ஆராய்ச்சி, 145.
பனைத்திரண்டனையதோளாய், 364.
பனைபோலும்பூமாலை, 679.
பனைமடல், 302.
பனைமருந்தனையனமலைப்பாம்பு,
பாக்கியம் - கல்வினை, 334. [554.
பாக்குவகை, 712,713.
பாகதம்-பிராகிருதச்சொல்,6,36,64, 106, 168, 260, 261, 288,289, 357, 490, 507, 546, 904.
பாகம் - கூறு, பங்கம், 658.
பாகர்நூற்றுவர், 622.
பாகவரைவாங்கி, 313. [217.
பாகவெண்மதிக்கூரிரும்பு-தோட்டி,
பாகுடம்-கையுறை, 784. [556.
பாங்கர் - கணவர், 728;கல்லிடம், பாங்கர்யவிஞ்சை, 9.
பாங்கிலார், 387. [690.
பாங்கு-உறவு, 651;கல்லிடம்;420,
பாசம்-அன்பு, 391; கயிறு, 483;
பாசவல், 27, 458. [காலபாசம்,199.
பாசறைப்பரிவு, 261.
பாசிப்பாசம் - பச்சைக்கயிறு, 483.
பாசிலைசுருட்டி - வெற்றிலையைமடித்த, 577.
பாசிழை, 180. [
பாண்டரு-படுதலில்லாத, 136.
பாண்டின்ஸ்தானங்கள், 76, 226.
பாட்டு - பட்டு (வி), 136. [ம், 750.
பாட்டும்கூத்தும்காமத்திற்குரித்தீபன
பாடகம், 58, 150, 567.
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினை,160.
பாடம் - ஒளி, 183, 215.
பாடறிக்குத்தோன்றல், 605.
பாடல் ஆடற் கருவி, 373.
பாடல்வண்டூர்றுழ்பிண்டி, 290.
பாடற்படுநரம்பு இளகியாங்கு, 412.
பாடன்மகளிர், 615.
பாடாண்-பாடுதல்வினையையும் ஆண்மகனையும்நோக்காது அவனது ஒழுக்கத்தினையுணர்த்தும்; இது பரவற்கண்வரும்செந்துறைப்பாடாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண்வரும்செந்துறைப் பாடாண்பாட்டும், முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வரும்செந்துறைப்பாடாண்பாட்டுமென மூவகைப்படும், 1.
பாடி - தாயங்கூறி, 282.
பாடிவீடு, 261. [614.
பாடினருவி - ஓசை இனிய அருவி,
பாடு - ஒலி, 630.
பாடுகுறித்தவீரர் பொற்றகட்டைத்தம்வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 240.
பாடுடைமயிலந்தோகை - பக்கமுடைந்த மயிற்பொறி, 95.
பாடுவண்டிருந்தவண்ணாபல்கலை,580.
பாண் - தாழ்ச்சி, 475.
பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டா, 725.
பாண்டவர், 68, 368.
பாண்டில் - எருது, 596; கஞ்சதாளம்,565, 714, 860, 870, 912; வட்டம், 58. [725.
பாண்மைச்சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல்,
பாண்வலை, 592.
பாணி - தாளம், 370, 604.
பாணிமுகமென்னுங்கதி,.288.
பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழ், 440. [ழ், 705.
பாணுவண்டு - பாட்டையுடையவண்
பாத்தரும்பசும்பொன்-ஓடினதொன்,
பாத்தியது, 3. [33, 126.
பாத்தில்சீர் - நீக்கமில்லாதசீர், 538.
பாதசேடம் - பாதோதகம், 251.
பாதமூலம், 161.
பாதாலமூத்தி, 709.

பாதாளகங்கை, 408.
பாதிரிப்பூ, 22, 483.
பாந்தள் - மலைப்பாம்பு, 554.
பாநான்கு, 1.
பாம்பின்குணமெட்டு, 382.
பாம்பின்சாதிநான்கு, 382. [704.
பாம்பின்நாப்போலும்முன்றுனை,
பாம்பின்வாய்ப்பட்டமதியத்தைத்
திருமால் சிறைவிடுத்தமை, 142.
பாம்பு தோலை உரித்தல்போலத் துற
த்தல் (னை), 882.
பாம்புபோல ஆடல், 51. [த்தல், 891.
பாம்பு மின்னலும் இடியாலும்பதை
பாம்புரி-அகழியிற் கீழேபுறப்பட்டப்
படுத்தது, 372, 425.
பாம்புவிழுங்கியதிங்கள், 755.
பாய்ச்சுக்காட்டுவான், 298.
பாய்த்தி - பரப்பி, 180, 377.
பாய - பரப்பிய, 13.
பாயினர் - முதிர்ந்தார், 676.
பார் - தட்டு, 15; பெருமை, 73.
பார்க்கடல், 890.
பார்கெழுநூல், 73.
பார்கெழுபைம்பொன், 251.
பார்த்திப குமரன், 493. [563.
பார்தோன்ற-பூமி தின்னுலேவிளங்க,
பார்ப்பனப்பூதம்முதலியநான்கு
பார்ப்பு (நாரை), 610. [(பர), 206.
பாரற - தட்டற, 15.
பாராவலை - வலைதடி, 768.
பாரித்தல் - வலைத்தல், 660.
பாரித்திட்ட - பரந்த, 217, 619.
பாரித்து - பரக்கவந்து, 733.
பாரித்தேன்-பரக்கக்கூறினேன், 69.
பாரிற்குக்கட்டினகடமை, 685.
பாருடைப்பனிக்கடல், 87.
பால், 72.
பால்பரந்தன்னபட்டு, 169.
பால்வரப் பாயினர், 676.
பால்வரைதெய்வம் - இன்பதன்பங்
களுக்குக் காரணமான கல்வினை
தீவினைகளை வகுக்குந்தெய்வம்,
பால்வரைமணி, 181. [80.
பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர்களைப்
பிடித்து வருத்தும் பேய்களால்
உண்டாகும் தீங்கு, 97, 98.
பாலமாகுமரன் - காம்பிலிநாட்டரச
ன்; மா: இலக்கணத்தது, 187.
பாலமிர்தம், 590.
பாலவி, 315, 700.
பாலன்ன பஞ்சிமெல்லணை, 841.
பாலனையகந்திக்கொம்பு (னை),766.
பாலாராவிப்பைந்துகில், 330.
பாலாவி, 692.
பாலிகை - கத்திப்பிடி, 641.
பாலிகையனையசுனை, 361.
பாலுலை, 125.
பாலுற்ற - பாலுண்ட, 593.
பாலுத்திரிவு (இலக்), 224.
பாலுநிலம், 355, 611.
பாலுப்பண் ஏழு, 189.
பாலுயாழ்மழலை, 586, 822.
பாவபாணம், 217.
பாவம், 208.
பாவம்மூவகை, 805. [வி, 188,346.
பாவாற்றி-நெய்வோர்க்குரிய ஒருகரு
பாவை, 171, 837. [276.
பாவை இருபாற்கும்பொது, 215,
பாவைகளைவாழ்க்கைப்படுத்தல், 391.
பாவை பந்தாடுகின்றுள், 51; 568.
பாளத்தைக்கொழுற்றினேங்கி, 801.
பாளைவாய்கழுகினைற்றிப்படுபழம்,
பாற்கடல், 880. [23, 358.
பாற்கடலுருஞ்சாய்வினைத்தது, 857.
பாற்கடற்பனிமதி, 795.
பாற்சோறு, 125. [கொடி, 696.
பாற - சிதற, 141.
பாறு - பருந்து, 177.
பாறுடைப்பருதிவேல், 177.
பாறைபடுதயிர், 133.
பாறையாகியஉரல், 458. [போல, 315.
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்
பான்மயக்குவமம், 652.
பான்மை-ஊழ், 70; கல்வினைப்பயன்,
விதி; 169,173.

பான்மையால்விருந்துசெய்தாள், 507.
பான்மையிற்று - பகுதியையுடையது, [173.
பானக்கதிஞ்சொல், 543. [558.
பாணட்பிறை, 93.
பானிலத்துறையும்தீந்தேனனைய,
பானிலாக்கதிர் பாய்தருபள்ளி - நிலா முற்றம், 772.
பாணிறக்குருகினையந்து, 125.
பாணுண்டூஞ்சொல்லாள், 484.
பாணுரைபோலும்வெண்பட்டி, 883.
பாணுரையன பைந்துகில், 726.
பாணுரையின்னொய்ய அணை, 717.
பானெடுந்தீஞ்சொலாள் (நெடுமை - பெருமை), 568. [தனை, 727.
பிச்சங்கள் மடற்பனைக்குழாம்போன்
பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன (பிஞ்சமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு); பீலிக்குடை, 131, 136, 175, 245, 263, 629, 630, 663, 885.
பிடி - கவளம், 31.
பிடிக்கைக்கூந்தல், 770.
பிடிக்கைபோலுங்குறங்கு, 111.
பிடிக்கைவென்றகுறங்கு-துடை, 779.
பிடிகளுக்கு இடையேயுள்ளகளிறு, [534.
பிடிமருள்நடையினர், 787.
பிடியேறுதல், 619, 781.
பிண்டமுண்ணுஞ்பெருங்களிறு, 538.
பிண்டி - அசோகு, 50, 121.
பிண்டித்து - திரண்டு, 379.
பிண்டிநான்முகன், 127.
பிண்டிப்பகவன் - அருகன், 290.
பிண்டிப்பெருமானடிகள் - அருகனடிகள், 99.
பிண்டிபாலம்- தலையிலே பீலிகட்டப்பட்டு எறிவதொருபடை, 656.
பிணங்க - பின்னிக்கொள்ள, 133; நெருங்க, 320.
பிணங்குநூன்மார்பினன், 584.
பிணப்புகை, 95.
பிணிக்குலத்துஅகம் - நாய், 351.
பிணிசெய்நோய், 466.
பிணிப்பு, 575.
பிணை, 95.
பிணைத்திட்டமாலை, 16.
பிணைதல், 726. [153.
பிணைந்தன்ன - சேர்ந்தாற்போன்ற,
பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மாலை, 63, 145, 344, 475, 484.
பிணையல்மாலை, 152, 631.
பித்திகைப்பிணையல், 294, 631.
பித்தை - தலைமயிர், 134, 459.
பிதற்றல், 325. [பிணங்க, 320.
பிரசம் (வண்டு)கலங்கிற்றெனமாந்தர்
பிரசம் (வண்டு) யாழாக, 778.
பிரசலாப்பிரசலை (ஜை), 893.
பிரசலை (ஜை), 894.
பிரணீதபாத்திரம், 710. [893.
பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம் (ஜை),
பிரத்தியாக்கியானமாயை(ஜை),893.
பிரத்தியாக்கியானமானம்(ஜை),893.
பிரத்தியாக்கியானலோபம் (ஜை),
பிரதிலோமர், 41. [893.
பிரப்பங்கொடிக்கேடகம், 642.
பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 117.
பிரமசரியம், 219.
பிரமமுடி, 71.
பிரமராசனர் - தபோதனர், 478.
பிராயச்சித்தம், 277.
பிரிகிலை ஏகாரர், 46.
பிரியற்பீர் - பிரியீர், 754.
பிரிவாற்றுதுதேவிமார்புலம்பல், 854.
பிரீதிமதி-விசயதத்தனுடையமனைவி, 523. [751.
பில்கி - சிறுதுவலையாகவிட்டு, 374,
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மை, 439.
பிழிப்பொலிகோதை, 735.
பிழிபடுங்கோதைபோலாம்பெண்டிர் - பரத்தையர், 724.
பிழியல் - தேன், 368.
பிழைத்தல் - தவறுதல், 250. [480.
பிழைப்பெய்து - பிழைப்பளைத்து(வி),
பிள்ளை-கரிக்குருவி, 132, 464; இளி, 303, 312. [த்தல், 403.
பிள்ளைகளுக்குக்காவலா
பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 753.
பிள்ளைப்பிறை, 691.

பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 728.
பிள்ளையார்-கரிக்குருவி, 465; (சிவகன்), 71, 75, 91, 260.
பிளவியல்படயறு, 252.
பிளிச்சு (பிளாச்சு), 193, 194.
பிளிற்றல் - பிலிற்றல், 382.
பிளிறுவார்மூரசத்தானை, 755.
பிளிறுவார்மூரசு, 65.
பிளிறுவாரிடிமூரசு, 474.
பிற்பயக்குங்கனவு பின்னும் நெஞ்சிற் றோன்றும், 71.
பிற - இடைச்சொல், 247.
பிறகள், 468, 626, 821.
பிறங்கல் - திரள், 50.
பிறங்காது - பேராது, 58.
பிறங்கி - டெருத்து, 15.
பிறங்கினெடுங்கள், 450.
பிறந்தாளில் வெள்ளணியணிதல் மரபு, 185, 188.
பிறந்தேன் இனிப்பிறவேன் பிறவா தாயைப்பெற்றேன், 738.
பிறர்கட்டோன்றியபுதுமை (மெய்ப்பாடு), 229.
பிறர்மனைநயவாமை, 832.
பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர், 817.
பிறரிளமையால்நகைபிறத்தல், (மெய்) 469.
பிறவறமல்ல - அறமல்லவாகியபிற, பிறவிகளறவுரை (ஜை), 826. [128.
பிறவின் - பிறவாற்றால், 291.
பிறவினை, 66. [தல், 82.
பிறவினை தன்வினைப்பொருளில்வரு பிறுண்டு, 2.
பிறிதினியைபுநீக்கியவிசேடணம், 6.
பிறைக்கை (பர), 374.
பிறைத்தலைஅம்பு, 343.
பிறைபோற்குலாயசிலை, 63, 637.

ணெர்பால்கொண்டொதாத்தார், பிறையம்பு, 670. [731.
பிறையிரும்பு - அரிவாள், 23,
பிறையெவிண்ணேர்வணங்கல், 168.
பிறைவடம், 57, 189, 542.

பின்பனிக்காலம், 130, 776.
பின்றிநீங்கின் - மீண்டுபோந்தால், பின்னிவிட்டபிடிக்கை, 485. [534.
பின்னைநாள்: ஐ - அசை, 510.
பீடிகை, 640.
பீடிகைத்தெரு, 42.
பீர்தங்கி - வெளுத்து, 570.
பீலிக்கணைகுரணரை, 612.
பீலிக்குடை, 263.
பீலிநன்மாமயில் - ஆண்மயில், 76.
பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள், 264.
பீழை-துன்பம், 178;பிழை(வி),336.
பீஊ, 464.
பீறினபுடைவை, 584.
புகல - மகிழ, 7.
புகழ்த்தத்தன் - கீர்த்திதத்தன்,466.
புகழ்ப்பஞ்சி, 257. [ன், 76.
புகழ்வெய்யோன்-புகழைவிரும்பியவ
புகழும்பழியுமெழுநாள், 345.
புகழைவித்தி, 381.
புகற்சி - விரும்பப்பண்ணல், 39.
புகற்றும்-விரும்பப்பண்ணும், 266.
புகன்றதீங்குழல், 565.
புகன்று - மகிழ்ந்து, 122. [178.
புகன்றுக - உவந்துஉவகையொழுக,
புகிய - புக, 236.
புகையமளி, 441.
புகையவாவியபூந்துகில், 388.
புகையார்ந்ததுகில், 674.
புகையார்ந்தபள்ளி, 462.
புகையார்வண்ணப்பட்டு,779.
புகைவகை, 590, 863.
புட்குரல்நிமித்தம், 131.
புட்கொடியான் - இராமன், 506.
புட்டில் - குதிரைக்கு உணவுகட்டுங் கருவி 565; கெச்சை, 518, 641;
புடை - ஒலி, 868. [விரற்சாடு, 638.
புடைக்கொணடன, 407.
புடைக்கொள்ளும்படி, 180.
புடைநகர், 32.
புடைவைக்செப்பு, 713.
புண்டவழ்வேல், 77.
புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம், 89.

புண்ணியகம்பி, 480.
புண்ணியமுதல்வனை - புண்ணியத்திற்குக்காரணமான தன்மையையுடையை, 739. [ளிட்டோர், 114.
புண்ணியர்-பார்ப்பார் சான்றோருள்
புண்ணுக்கிடுமருந்து, 571. [தல், 252.
புண்பட்டவீரர்க்குப் பரிகாரம்செய்புண்பெற்றவேலினன், 734.
புண்மதித்துடைந்தபோது, 496.
புண்மாந்தி - தசைகளையுண்டு, 818.
புண்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டுப்பொருகளிறு, 493.
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல், 858.
புண்மேற்புடை, 8.
புணர்மருப்பியானை, 475.
புணர்வின்இனியபுலவி, 406.
புணரிசூழ்வேலி-சக்கரவாளகிரி, 885.
புணையினன்ன அறிவன் சரணம், 120.
புத்தச்சு, 758.
புத்தனூர், 68.
புத்திசேன்=புத்திசேனன் - அசலனுடையபுத்திரன்; இவன்சீவகன் தோழர்நால்வருள் ஒருவன், சச்சந்தனுடைய ஆசிரியன்மகன், 203, 342, 507, 523, 534.
புத்திமாசேனன்-புத்திசேனன்; மா : அசை, 649. [வன, 97, 98.
புத்திரன்பிறந்தபொழுதுஅரசன்செய்
புதத்தொறும்-வாயில்தோறும், 693.
புதல்வர்ப்பேறு, 781.
புதல்வற்பயந்தபுனிறு, 107. [733.
புதவந்தோறும் - வாயில்தோறும்,
புதவி-கோவிந்தராசன்மனைவி, பிருது
புதா - கதவு, 454. [விசுந்தரீ, 621.
புதிதினிட்ட: இன் - அசை, 217.
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாள், 501.
புதுக்கடி - புதுமணம், 581. [532.
புதுக்கலத்தெழுந்தபாற்பொங்கல்,
புதுக்கலம்போலும் பூங்கணி ஆல்,
புதுநீர்விழவு, 8. [612.
புதுமணவாளப்பிள்ளைகள், 132.
புதுமணவாளனூர், 547.
புதுவது - புதிதாக, 397.
புய்க்கலாது-வாங்கமாட்டாமல், 658.
புயமூட்டி, 492.
புயல் - நீர்; ஆகுபெயர், 177.
புரவிக்கொட்பிற்காதல், 169.
புரவிநூகம், 147.
புரவியையழலாற்றல், 44.
புரவிவட்டம் - குதிரை வட்டமாக ஓடுமிடம், 32, 138. [5.
புராணப்பொருள்-பழையபொருள்,
புரி - முத்துவடம், 189.
புரிக்குழல், 777.
புரிநரம்பின் - மிக்ககதிர், 399.
புரிசைகாக்குங்காவலர், 84.
புரித்த - விரும்புவித்த, 694.
புரித்தன-அழுத்தின, 51; பூரித்தன
புரிந்ததாமங்கள், 263. [(வி), [360.
புரிந்து, 512.
புரிநரம்பு, 202.
புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்ட, 223.
புரிவளர்குழல், 43.
புருடவேதம் (ஜை), 893.
புரைவிடுத்துரைமோ - கூறுபாடெல்லாம்வேறுபடுத்திச்சொல், 507.
புரோசைக்கயிறு - யானைக்கழுத்திற் கட்டுங்கயிறு, 470, 536.
புரோக்ஷணீபாத்திரம், 710.
புல்லரிசி, 420.
புல்லிதழ், 667.
புல்லுகைவிடாது, 439.
புல்லுயிர், 105.
புல்லு வந்தெனும், 309. [729.
புல்லென்ன -பொலிவழிந்துதோன்ற,
புலக்கடல் - விடயக்கடல், 913.
புலம் - குறிஞ்சிநிலம், 20.
புலம்ப - தளிப்ப, 604.
புலம்பலர் - வெறுர், 606.
புலம்பித்தோன்றல் (மெய்), 300.
புலம்பு-குற்றம், 607; வெறுப்பு, 251.
புலம்புதல்வேண்டா, 506.
புலம்புவித்து - அவசமாக்கி, 725.
புலமகள் - நாமகள், 15, 682, 740.
புலமைநுணுக்கி, 270.
புலர்ந்தது-தெளிந்தது, 412.

பெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றாள், 427. [755.
பெண்மையைப் பெண்மையெனல், பெண்வகுப்படாததுவாதுபெருமை,
பெயர் - புகழ், 67, 406. [30.
பெயர்சுமந்தஆழி, 101.
பெயர்த்திரிசொல், 519, 623.
பெயர்பொறித்தமுல்லை, 377.
பெயர்பொறித்தமோதிரம், 314.
பெயர்மாத்திரை, 194, 436, 444.
பெயரெச்சம் நிலப்பெயர்கொள்ளல், பெயரெச்சமுடிபு, 42. [523.
பெரிதுமேகாண்: உம் - இசைநிறை, 334. [அமையுமோ, 747.
பெரியர்கட்பையடைந்தார்விட்டுநீங்க பெரியவர்கேண்மை, 793.
பெரியோர்பெருமான்-பிரமன், 600.
பெருகுமாயிருந்தது, 478.
பெருங்கணி, 696.
பெருங்காயத்தின்குழம்பைப்பூசிய இரும்புயலிதாதல், 242.
பெருங்குடியர் - ஒருவகைவணிகர், பெருஞ்சிறுவர்ப்பயந்தீர், 753. [514.
பெருந்தகு குறங்கு, 855. [61.
பெருந்திணைப்பாற்படும்கந்தருவம், பெருந்திருவி, 572.
பெருந்துருத்தியன்னகவுளயானை, பெருநம்பி, 846. [861.
பெருநவை, 379.
பெரும்பாம்பு, 37, 664.
பெரும்புணையாயதோழன், 742.
பெரும்பெயர்ப்பிரமன், 67.
பெரும்பொருணீத்செங்கோற்பெருமகனுக்கம்போல, 730.
பெரும்பொருள், 61.
பெருமகன்-அரசன், 60, 530, 531.
பெருமகிழ்வகை, 788.
பெருமங்கலம்பாடுவார், 98.
பெருமாட்டி, 752.
பெருமான்: னகரவொற்றுப் பெண்பாலுணர்த்தியது, 754.
பெருமை-அருமை, 500. [டு), 374.
பெருமைபற்றியமருட்கை (மெய்ப்பா
பெருவலி, 655. [602.
பெருவளப்பிட்டுக்காத்தகற்பிது, பெறுத்தினை, 57.
பெறுதற்கருமை, 796. [123.
பேசலோடும்: ஓடு - உடனிகழ்ச்சி, பேசநேற்றேன் - பேசுதலையறியேன், 82. [று, 231, 232, 233.
பேதம் - நால்வகையுபாயத்துளொன்
பேது - மயக்கம், 320, 402, 560, 582, 591; வருத்தம், 560, 619.
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புலி, 798.
பேதுறுகின்ற - இன்மையுற்றுமயங்குகின்ற, 733. [சுப்பு, 604.
பேதுறுநுசுப்பு - இடைமுரியும்நு
பேதைதழுல்லை, 509.
பேதையாரொடும் பெண்ணெடும்பேசன்மின், 530. [354.
பேற்றருபேய் - அச்சம்தரும்பேய், பேய்கள்தண்டித்தற்குரியன, 233.
பேய்காள், 233.
பேய்மகள், 355. [417.
பேர்-பெயர்; மருஉ (எதுகை), 60,
பேர்கொடுத்தார், பெண்ணென்றூர், பேர்த்து, 516. [572.
பேரணி-ஒருவகைச்சேனை, 88, 404.
பேரணிகலம், 676.
பேரருள் - கழிகண்ணோட்டம், 64.
பேரன்பெனப்படும் எரி, 476.
பேராலவட்டம், 556.
பேரியாழ், 166, 186.
பேரெலி, 554.
பேழை - பெட்டி., 41, 174.
பைங்கண்மா - நாவி, 827.
பைத்து-படம்விரித்து, 10, 175; பொங்கி, 517.
பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணன், 10.
பைப்பயக்கழிய, 798.
பைம்பொற்புளகக்களிற்றான், 543.
பைம்பொனெடு, ஓடு - என்னெடு, பையணரகம், 127. [182.
பையமெல்ல, 870.
பையரவிழுங்கப்பட்டமதியம், 451.
பையுடையாக்கையர், 360.

பையென, 162, 354.
பொங்க - எழுந்துநிற்ப, 298; மிகுத்துக்காட்ட, 197.
பொங்கல் - பெருமை, 812.
பொடித்தல் - தோன்றுதல், 611.
பொத்தகம், 584.
பொத்திலத்துறையுமாந்தை-பொந்தாகிய இல்லிலேவசிக்கும் ஆந்தை, [411.
பொத்தும்றும்வாயை, 723.
பொதியவிழ்மாலை, 426.
பொதியிலாரம், 634. [856.
பொதிர்த்தன - புடைக்கொண்டன,
பொதிர்ந்த - வீங்கின, 407.
பொதிர்ப்ப - புடைக்கொள்ள, 180, 440, 804.
பொதுகோக்கு - உள்ளே ஒன்றுங்கொள்ளாதபார்வை, 321.
பொதும்பர் - இளமரச்செறிவு, 786.
பொதும்பு - குறுங்காடு, 882.
பொம்மல் - பெருமை, 438.
பொம்மெலோதி, 490, 683.
பொம்மென - கடுக, 105, 562.
பொய்க்கதட்டல், 535. [107, 352.
பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை,
பொய்கைகளின்வளம், 31.
பொய்கைப்பூமகள், 401.
பொய்கைப்போர்வை - பொய்கைவடிவாக எழுதினபடாம், 312.
பொய்கை பார்ப்பெழ, 23. [798.
பொய்கையுள்மலர் - தாமரைமலர்,
பொய்கைவிளையாட்டு, 292. [602.
பொய்ந்நங்கைமார்கள், 736.
பொய்ந்நாட்டு - பொய்யாகநாட்டிக்கொள்ளப்பட்டது, 479.
பொய்யாமை, 832.
பொர - எதிர்த்தற்கு, 144.
பொரிக்கறி, 862.
பொரியரைஞாழல், 162. [374, 533.
பொருக்கு = பொருவுக்கு - ஒப்புக்கு,
பொருட்குன்று - மேரு, 849.
பொருதல் - தடவுதல், 524.
பொருந்தக்கூறல், 467.
பொருநர்-ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரெனமூன்றுவகையினர், 25. [207.
பொருமுகவெழினி-ஒருவகைத்திரை,
பொருவிற்றூம்பி-உவமிக்கின்றதம்பி,
பொருவெண்பொற்குடம், 698. [601.
பொருள் - காரியம், 86, 185, 345, 534, 538, 607; சுணங்கு, 144; தருமம், 121, 858. தன்மை 260; நூற்பொருள், 825, பிள்ளை, 85.
பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்: உம்-இழிவுசிறப்பு, 30.
பொருளின்பெருமை, 560.
பொருளுடைவாய்மொழி, 107.
பொருளுரை-காரியவார்த்தை, 337; மந்திரம், 504.
பொல்லாக்கண, 630. [633.
பொல்லாமுத்து-துளையிடாதமுத்து,
பொல்லாமை, 221.
பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,
பொலி, 24. [85.
பொலிசை - இலாபம், 734.
பொழிந்துகுகாதல்பூண்டு, 439.
பொழிற்பிண்டி-சோலையாகிய அசோகமரம், 751.
பொழுது - சூரியன், 511.
பொழுதுபோக்கல், 52.
பொழுதுபோய்ப்பட்டபின்னை, 511.
பொள்ளென, 81. [கிற்குழாய், 679.
பொற்கழகை - பொன்போர்த்தமூங்
பொற்கண்ணுடி, 192, 543.
பொற்கண்ணி, 44, 90.
பொற்கத்தி: காவிதனுடையது, 717.
பொற்கலம், 126.
பொற்குடங்கள், 697.
பொற்குடத்தை மணிகளால்நிரப்பியதுபோல் உடம்பைக்குணங்களால்நிரப்பி, 763.
பொற்குவடு - குடவரை, 822.
பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட்டு, 97.
பொற்குன்றனையான், 575.
பொற்கொடி, 268.
பொற்சரம், 671.

பொற்சிவிகை, 263.
பொற்சின்னம் - வெட்டப்பட்டபொ
பொற்சுண்ணம், 634. [ற்றகடு, 665.
பொற்செப்பிற்பிணையல், 344.
பொற்பட்டம், 373, 677.
பொற்படை, 625, 630.
பொற்பண்டப்புரவி, 177.
பொற்பன்றி, 632.
பொற்பிதிர்வு, 4. [யில், 543.
பொற்புளகத்திளஞாயிறுசெற்றகோ
பொற்பூமி, 115, 126.
பொற்பூவும்பொன்னூலும் பெற்ற வி
ஷவைத்தியர், 380. [மைத்தல், 716.
பொற்பொடியால்திருவின்வடிவம் அ
பொற்ற - கல்ல, 270 ; பொற்பென்
னும் உரிச்சொல்திரிந்தது, 722.
பொற்றகடுகளை வாயுள்இட்டுத் தலை
வனைவாழ்த்தல் (உலோகாபிசா
பொற்றசுண்ணம், 270. [ரம்), 240.
பொற்றதாமரை, 793.
பொற்றது - பொலிவுபெற்றது, 649.
பொற்றமம், 210.
பொற்றமரையிற்றிரு, 148.
பொற்றர்ப்புரவி, 237.
பொற்றீவு, 355.
பொற்றுகள், 693.
பொற்றூண், 707.
பொற்றேரை - பொன்வடம், 618.
பொறி-அறிவு, 75, 637; உத்தமஇல
க்கணம், 396; ஒளி, 19; தழும்பு,
634; தீவினை, 668; நல்வினை,
401, 505, 638; பட்டம், 523;
மூத்திரை, 545; யந்திரம், 7, 75,
837 ; வரி, 84.
பொறிக்கலாபமஞ்ஞை, 330.
பொறிகள் ஐந்து, 119.
பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணி
பொறித்த: பிறவினை, 66. [யன், 499.
பொறித்திரிபன்றிமூன்று, 637.
பொறித்து, 703.
பொறிதவநெருங்கநோற்று, 531.
பொறிப்ப - தெறிப்ப, 20.
பொறிப்பன்றிதிரிதல், 638.
பொறிமயிர்ப்புறவம், 176.
பொறிமாண்கலம், 9.
பொறிமுதல் - உயிர், 148.
பொறியறுபாவை, 105.
பொறியிலாதேன், 505.
பொறியின்வகைவண்ணம், 259.
பொறியின்வேலி: இன்-சாரியை, 292.
பொறியிலுக்கம் தோகைகின்ற்ன்,
பொறியினியல்பு, 504. [401.
பொறியினேறுண்டு, 633.
பொறியெனும்பெயரஐவாய்ப்பொங்க
ழலரவு, 119.
பொறியெனுமைவாயரவு, 622.
பொறியைநீக்கி, 622.
பொறியொற்றிக்கொண்டான், 503.
பொறிவரம்பாகிய, 739.
பொறைவிலங்கு உயிர்த்தனை, 564.
பொன்-ஆபரணம், 372; பசப்பு, 448;
திரு, 685; பெறுதற்கருமை, 688.
பொன்னென்றரைக்கோடி, 603. [744.
பொன்கிளர்பூமுடி - பொன்னுலகு,
பொன்சுடுகருப்பு, 28.
பொன்செய்நாணிற்குஞ்சியைக்கட்டி,
பொன்நூண், 659, 704. [661.
பொன்தெளித்ததாமம் - பொற்றகட்
டை ஒப்பஞ்செய்தமாலை, 848.
பொன்புனையூகம், 176.
பொன்மரம், 907. [னன், 752.
பொன்மாரியை உலகழுண்ணச்சிதறி
பொன்மாலை, 110, 192, 427.
பொன்மேகலை, 209. [சோறு, 282.
பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்
பொன்வாள், 501.
பொன்வாள்வெம்பப்பிடித்து, 670.
பொன்னியக்கும் நிறத்தாள், 574.
பொன்விளக்கு, 315.
பொன்விளதீவு, 38, 159.
பொன்றக்கெட்டது, 127.
பொன்றருமாரிவண்கை, 290. [653.
பொன்றுழ்வரைப்புலிப்போத்தனை,
பொன்றுஞ்சாகம்-திருத்தங்குமார்பு,
277, 304, 560.

பொன்றுஞ்சுமார்பன், 9.
பொன்றேட்டோம் (சூளுறவு),594.
பொன்னகர்-இராசமாபுரம், 47.
பொன்னகலார்ந்த தூண், 709.
பொன்னங்குவட்டிற்பொலிவெய்தி,
பொன்னசும்பு, 17. [620.
பொன்னசும்புகான்று ஒழுகி, 369.
பொன்னடர் - பொற்றகடு, 573.
பொன்னடிபோற்றி, 547.
பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன் - சக்க
ரவர்த்தி, 360.
பொன்னணிபகழி, 243. [650.
பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்தயானை,
பொன்னணிமார்பன், 257.
பொன்னரிமாலை, 110, 280, 408,
439, 731, 770, 822.
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்
பொன்னறை, 76, 591. [பும், 848.
பொன்னாட்சி-வியாழக்கிழமை, 190.
பொன்னாண், 324.
பொன்னாணற் குழலிக் கட்டல்,296.
பொன்னாரமார்பன், 284.
பொன்னாரிஞ்சி-சமவுசரணம், 370.
பொன்னாலவட்டம், 490. [458.

பொன்னிலேபிறத்தல் - ஹிரண்யகர்
ப்பம் ; தானஹேமாத்திரியென்ற
வடநூலிற்கூறப்படும், 278.
பொன்னிழைசுடருமேனி, 137.
பொன்னிறக்குன்றம், 652. [688.

பொன்னினாலுடையுங்கற்பு, 375.
பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம், மேலான
உடம்பு, 103.
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தென
வயிற்றகம்பொருந்தி, 798.
பொன்னுயிர்-தேவருயிர், 289, 835,
பொன்னுலகம், 165. [902, 903.
பொன்னுலகினிழிகின்றதேவன், 670.
பொன்னுளேபிறந்தபொன் - ஓடவை
பொன்னூசி, 117. [த்தபொன், 415.
பொன்னூர்கழலான், 11.
பொன்னூல், 726.

பொன்னெடுங்குன்றனான், 725.
பொன்னெயில்வட்டம் - சமவசரண
ம் (வி), 120, 262, 370. [82.
பொன்னெலாம்விஞ்சுபூமிபொலிக,
பொன்னெழுதப்பட்டமாலை, 679.
பொன்னெறிமணியிற்குழல்புறம்பு
டைப்ப ஓடி, 729.
பொன்னேவிட்டசாயல் - திருவைக்
கடந்தமென்மை, 218.
பொன்றொழுகுகுன்று, 156.
பொன்றோலை(ஆடவரணி),117,208,
494, 568,653,731. [116, 911.
பொனக்கொடி - பொற்கொடி, 61,
போக்கில்லாதஅருவழி, 363.
போக்கு - மீட்சி, 382, 636, 645.
போக்குதல் - உணர்த்தல், 271.
போகக்கலப்பை - போகத்திற்குரிய
யாழ்முதலியவற்றையிட்டபெட்டி,
போகட்டவுடம்பு, 289. [264.
போகட்டு, 282.
போகடாத, 631.
போகடாய்-போகவிடாய் (வி), 403.
போகடுவித்தல், 464.
போகத்துறை, 228.
போகநகரும்பரத்தையர், 118.
போகபூமி, 744.
போகபூமிப்போகம், 173.
போகபூமியார், 61.
போகம், 703.
போகமகளிர், 630. [மான், 114.
போகமீன்றபுண்ணியன் - சிவபெரு
போகாந்தராயம், 895.
போகுயர்நீள்கழை, 420.
போகுயர்மதியம், 217.
போகொட்டோம்-போகவொட்டோ
ம் (வி), 594, 631.
போங்கோள் - போங்கள், 140.
போத்து - எருது, 518.
போதக - போதுக, 145.
போதகம், 33, 264. [474.
போதர்வான் - போதருவான் (வி),
போதர்வேன் - மீள்வேன், 579.
போதனபுரத்துவேந்தன், 634.

போதி - அவதிஞானம், 288 ; ஞானம், 116.
போது - அலர்கின்றழுகை, 366.
போதுலாங்கண்ணிமைத்தர், 214.
போம்பொருள்கள்போகும், 259.
போமினம்: அம் - அசை, 416.
போர் - குவியல், 465.
போர்க்கலாம், 189.
போர்க்களத்துப்பாவம், 251.
போர்க்களம் வீரருடைய ஆண்மை தோற்றும் நிலைக்கண்ணுடி, 664.
போர்க்களவருணனை, 645.
போர்க்கோலம், 679.
போர்த்தகல்விசும்பு, 637.
போர்த்திறம், 490, 491, 492.
போர்ப்பண்ணமைத்து, 139.
போர்பு - நெற்போர், 24.
போர்வை - உறை, 84.
போரிற்குளிக்குவம், 195. [652.
போரின்முழங்கும்புரவி: இன்-ஏது,
போருக்கிடாக, 130. [636.
போலா - போன்று, 138.
போலும் (ஒப்பில்போலி), 69.
போலொத்த, 458, 655.
போவர் - உணர்த்துவர், 271.
போவுடம்புவாழுயிர், 332.
போழ்தல் - கெடுத்தல், 615.
போழ்ந்து - பிளந்து, 76. [806.
போழ்மதிபோற்கூரிரும்பு -தோட்டி,
போற்றல் - விரும்பல், 107.
போற்றி-பரிகாரம், 84; பாதுகாத்துக்கொள், 503; வியங்கோள், 547; விரும்பி, 114, 680.
போற்று - திருவுளம்பற்று, 134.
போன்ம் - போலும், 44.
போனிறம்-பொன்னிறம் (வி), 243.
மக்கட்கதித்தின்பம், 808.
மக்கள், 739.
மக, 553. [524.
மகடூஉவாற் குலந்தாய்மைபெறல்,
மகண்மாக்குழாம், 554.
மகதநாடு, 882.
மகதராசன், 634.
மகதையார்கோன், 652.
மகப்பயந்தோர்க்குப்பயந்தபொழுதே பால்சுரவாது, 97.
மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் இடையில் ஓட்டினசலாகை, 780.
மகரப்பேழ்வாய்மதனன், 81.
மகரம் - ஒருவகைத்தோளணி, 56, 57, 703.
மகரயாழ், 186. [87.
மகரவாய்போழ்ந்தமுத்தம், 55.
மகரவீணை, 185, 203, 576.
மக
மகள் - மனைவி, 13.
மகளிர் உற்றவர்க்குரியர், 397.
மகளிர்க்குச்சமைத்தமது, 62.
மகளிர்கடன், 412. [556.
மகளிர் கண் இடைதடல்நன்னிமித்தம், மகளிர் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினங் கூறல், 651. [785.
மகளிர்கூந்தல்முடிக்குக்குயில், 305,
மகளிர்கொப்புளித்தலால் மலரு மரங்கள், 29.
மகளிர் சாந்தரைத்தல், 696.
மகளிர் சித்திரமெழுதல், 333.
மகளிர் தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொடி முதலில் அரும்பியபோது அதற்கு விழாச்செய்தல்மரபு, 377.
மகளிர் பந்தாடல், 44.
மகளிர் பலவகை, 676.
மகளிர்புலம்பல், 123.
மகளிர்பொழில்விளையாடல், 391.
மகளிர் மாமைபோன்றினியது தக்க நாடு, 424.
மகளிர் முத்துக்கோத்தல், 333.
மகளிர் மூவகையினர், 729.
மகளிர்விளையாட்டு, 785.
மகளிராடுகழற்காய், 660.
மகளிராடும்ஊசல், 655.
மகளிரியல்பு, 468.
மகளிருள்திருவன்னாள், 256.
மகளிரைவகுகரிப்பதொருமந்திரம், 469.
மகன்வாழ்கெனத்தாய்நோற்றல், 7.

மகன்றில்-நீர்ப்பறவைகளுளொன்று, மகனென், 523. [96, 372.
மகாவிரதங்கள் நூறு. கோடி (ஜை), மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276. [817.
மகிழ்ச்சியாற்கூத்தாடுதல், 896.
மகிழ்தூங்க - மகிழ்ச்சிசெறிய, 183.
மகிழ்ந்து - விரும்பி, 786.
மகிழ்வாளை - மகிழ்வடங்காத, 54.
மகிழம்பூ, 483.
மகிழம்பூவுக்குச்சிலம்பி, 612.
மங்கலக்கடிப்பு, 152.
மங்கலக்கருவி-வபனக்கத்தி, 696.
மங்கலக்கூற்று, 608.
மங்கலத்துகில் - வெண்டுகில், 344.
மங்கலப்பெருங்கணி, 696.
மங்கலமணிச்சிப்பு, 702.
மங்கலமாடு, 623.
மங்கலவணி - வெள்ளணி, 185.

லே மெழுகி, 433.
மங்குல் - இருள், 471.
மசகாரி - கொசுகுவலை, 256.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 273.
மஞ்சிகர்க்கேறனென்-காவிதருட்சிறந் தோன், 718.
மஞ்சிகை=மஜ்ஜிகா (சுன்னடம்)-காதணி, 690.
மஞ்சிவர்குன்று கொடியணிந்தயானைக்கு, 645.
மஞ்சு - வெண்மேகம், 109, 827.
மஞ்சுவயிறழிந்து-மேகங்கருக்கலங்கி, மஞ்ஞை, 26, 95, 281. [177.
மஞ்ஞைப்பொறி, 7.
மஞ்ஞையூர்ந்தகின்றமால் - முருகன், மட்டத்தருத்தி, 33, 293. [90.
மட்டித்தார் - பூசினார், 300.
மட்டித்த - பூசி, 190, 808.
மட்டு, 721. [730.
மட்டொளித்தண்ணுமாந்தர்மாண்பு, மடக்கினி, 488.
மடங்கரு-மடக்கரு (வி), 650.
மடங்கல், 128.
மடங்கலனைக்கியர், 166.
மடத்தகையவளொடும்-மடத்தகையவளை (ஒடு - உருபுமயக்கம்; உம்-அசை), 352. [301.
மடந்தபவுரைத்தல் (மெய்ப்பாடு), மடந்தைகோல்கொள, 596.
மடநடை - மென்னடை, 617.
மடப்படல் - மடம்படல் (வி), 562.
மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை, 112.
மடல் - வாழைமடல், 786.
மடலணிபெண்ணினயின்ற மணிமருள் குரும்பை, 596.
மடலிலிருந்தசாந்து, 344.
மடலூர்தல், 302.
மடலெழுந்தலருங்கமுகு, 695.
மடவாய்க்கு - உனக்கு, 74.
மடவார் - மூடர், 157.
மடவார்க்கு அச்சத்தால் வாய்துடித்தல், 675.
மடற்பனை, 727. [தல், 675.
மடிகிற்பின், 157.
மடிந்து, 891.
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணுடி, 695.
மடு, 708.
மடுத்தல் - நெருங்குதல், 264, 357.
மடைநூல்-பாகசாத்திரம், 45.
மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலைவேல், 92.
மண் - மார்ச்சனை, 721.
மண்கணைமுழவம், 192.
மண்கருதும்வேலான், 365. [வன், 74.
மண்கணிப்பான் - மண்ணையுருக்குப
மண்கொண்டவேலான், 680.
மண்கொள்வேல்மன்னர், 746.
மண்டபப்பளிக்கறை, 475.
மண்டமர், 473.
மண்டலம் - குதிரைக்கதி, வட்டக்குடை (பர), 206, 244, 263, 519, 569.
மண்டலமுத்து - வட்டமானமுத்து
மண்டலிப்பாம்பு, 379. [மாலை, 296.
மண்டிய, 640.
மண்டினர் - மிக்குச்சென்றார், 131.
மண்ணகம்வளருந்தோளான், 66.
மண்ணர்வேற்கண், 497.

மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 66, 227; மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம், 497, 710.
மண்ணுநீர் - மஞ்சனநீர், 372, 696.
மண்ணுநீர்மருள ஆட்டி, 672.
மண்ணுநீராட்டினர், 701.
மண்ணுநீராடி, 751.
மண்ணுப்பெய்து-குளிப்பாட்டி, 398.
மண்ணுறுப்ப -நீராட்ட, 679. [515.
மண்ணெலாஞ்செல்லுங்குன்றமகிழ்ச்சி,
மண்பகவிடுக்குஞ்சிங்கம், 650.
மண்பத்து, 698. [ய், 734.
மண்பெற்றஆயுள்பெற்றுமன்னுவா
மண்மல்குதாரான், 528.
மணநாறப்புகுகின்றான், 479.
மணநிலவகையிற்பிறந்தபெண்பாலா
ர் - பாத்தையர், 732.
மணப்பந்தர், 707.
மணம்புகுத்துங்கொம்பு, 26.
மணமகள், 36.
மணமகளிர், 482.
மணமகளிர்போன்றதுகாடு, 262.
மணமகன், 633.
மணமுரசறைதல், 690.
மணவறை, 256, 326.
மணி - உருண்டை, 296 ; பளிங்கு, 452; மாணிக்கம், 283.
மணிக்கட்டீலி, 256.
மணிக்கயிறு, 296.
மணிக்கலத்தமிர்தனையமாண்பு, 352.
மணிக்குடம், 693, 701, 720.
மணிக்குடம் மதிக்கு, 452.
மணிக்குடை, 175.
மணிக்கூடம், 698.
மணிக்கைக்கண்ணுழை, 692.
மணிக்கைமத்திகை, 216, 556.
மணிக்கைவெண்கவரி, 684.
மணிகளின்வகை, 41.
மணிகறங்க, 610.
மணிகிளரொலி, 701.
மணிச்சுண்ணம், 191.
மணிச்செப்பின்வாசம், 792.
மணிச்செப்பு, 64, 192, 713.
மணிச்சென்னிப்படியகம், 712.
மணிசெய்கந்து, 298.
மணித்தாலம், 717.
மணித்துணரனையகுஞ்சி, 817.
மணித்தூண் ஒருநூறு, 707.
மணித்தூண்கள் நான்கு, 698.
மணிதெளித்தனையசுனை, 459.
மணிநாகர், 70.
மணிநாமழலைக்கிண்கிணி, 101.
மணிநிறங்கழீஇயதொப்பஆட்டினர், 190.
மணிநிறம் - கரியநிறம், 141. [
மணிநிறமாமை, 487.
மணிநிறவண்ணன் - திருமால், 685.
மணிநீர்-சந்திரகாந்தநீர், 697.
மணிநூற்றனையவைம்பால், 521, 779.
மணிபுனைகுடம், 672.
மணிப்புரு, 27. [ழ்வரைகள், 510.
மணிபொதிதகிலிற்றூன்று மஞ்சு சூ
மணிமதக்களிறு, 316.
மணிமலர் - நீலமலர், 472.
மணிமாலை, 427, 600, 701.
மணிமேகலை, 476, 689.
மணியங்கழலான், 544.
மணியனை, 703. [106.
மணியறைந்தன்ன வரியறலம்பால்,
மணியிழைந்தாகம்வருந்தல், 442.
மணியுயிர் - வீடுபெற்றஉயிர் (ஈஜ),
மணியெரிய, 717. [834, 901, 903.
மணியைஒப்பமிடல், 190.
மணியைநடுக்கடலில்வீழ்த்ததுன்பம்,
மணிவடம், 567. [836, 903.
மணிவண்ணன்-ஒருசாரணன், 795.
மணிவண்ணனென்னோன், 128.
மணிவரையனையமாதவன் - இரத்தினப்பிரடையென்னுஞ்சாரணன், 840.
மணிவள்ளம், 604.
மணிவிரல், 721.
மணிவிளக்கு, 387, 696.
மணிவிளங்குமாலை, 600.
மதனை - பலகை, 281.
மத்தகம் - தலை, 650, 872.
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகா, 878.
மத்தம் - மத்து, 389.

மத்தம்புல்லியகயிறு, 132.
மத்திமதீபவணி, 13. [யம், 474.
மத்திமதேயம்-
மத்திமநாடு - பவதத்தனுடையநாடு,
மத்திரிப்பு - செற்றம், 233. [466.
மத்தெறிதயிர், 132.
மதக்கேழல், 633.
மதங்கமழ்கோதை, 745.
மதஞ்செய்யுமது, 545.
மதநாற்றம், 475.
மதம் - செரு, 633 ; தேன், 745.
மதமுண்டுகுத்திடுகளிறு, 60.
மதயானை, 668, 716. [173, 708.
மதர்வை (மயக்கம்) நோக்கம், 149,
மதர்வைவெங்கதிர், 102.
மதரி - கதிர்த்தஅழகு, 811.
மதலை, 160.
மதவலி - அரசன் (மத - விசேடித்த உரிச்சொல்), 66, 163, 329.
மதவொளி - மிக்கவொளி, 181.
மதனகேதம், 361.
மதனன் - கட்டியங்காரன்மைத்துனன், 81, 324, 343, 636, 639,
மதி - பிறை, 114. [648.
மதிஉரோகிணியோடொளித்தது, 64.
மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
மதிக்கதிர்போற்சந்தனம், 611. [68.
மதிக்குக் கைவிளக்கு, 452.
மதிக்கோடு, 16.
மதிஞானம் - ஸ்வபாவபுத்தி (ஜை), 900. [மறைப்பது (ஜை), 895.
மதிஞானவரணீயம் - மதிஞானத்தை
மதிதான் - தனபதியின்மந்திரி, 396.
மதிதள்ளியிடும் - அறிவைக்கெடுக்கும்,
மதிதோய்குடையாய், 746. [357.
மதிப்பாகக்கல் - கத்திதீட்டுங்கல், 719.
மதிப்புடைவியாழம், 189.
மதிபோற்கல்வியன், 142.
மதிபோற்பசப்பு, 443.
மதிமுகந்தைதவந்திட்டாள், 500.
மதிமுகம், 55.
மதிமுகமென்னும்வித்தை, 499.
மதியங்கெடுத்தமீன், 12.
மதியம்வெய்தாகுங்கச்சூட்டிடுதல், 669.
மதியன்ஞன், 114, 128. [669.
மதியனபுங்கவன் - அருகன், 185.

தி, 362, 496.
மதியுடம்படுக்கலுற்று, 315.
மதில், 37, 372.
மதிற்பொறிகள், 37, 38.
மதின்மூன்று - உதயதாமுதலியன (ஜை), 371, 815.
மது - செவ்வி, 62, 613 ; பூவிலுள்ளது, 25, 266, 533.
மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார், 581.
மதுக்கைமாலை, 501.
மதுகரம் - வண்டு, 338.
மதுகை - அறிவு, 203.
மதுச்செப்பு, 194. [நாய், 264, 545.
மதுத்தண்டு - மதுபெய்த மூங்கிற்கு
மதுப்பலி, 147.
மதுபர்க்கம் - விருந்தினர்க்களிக்கும் பால் பழம் தேன்முதலியவைசேர்ந்ததொகுதி, 710. [604, 781.
மதுமகிழ்தல் - மதுவைஉண்ணல்,
மதுமலைதிறந்துதீந்தேன்வார்தரு கோதை, 338.
மதுவுண்டுகளித்து, 659.
மதுவுந்தேனும், 635.
மந்தம் - படுத்தலோசை, 227.
மந்தரம், 291.
மந்தாரமரம், 500.
மந்தாரமாலைமலர்வேய்ந்து, 569.
மந்தி - பெண்குரங்கு, 176, 741.
மந்திகொண்டகைம்மகப்போன்று,
மந்திமக-குரங்கின்குட்டி, 553. [741.
மந்திரத்தரசன்-கலுழவேகன், 168,
மந்திரத்தியானம், 429. [255.
மந்திரம்-வித்தியாதரலோகம், 168,
மந்திரமடந்தையன்னாள், 503. [255.
மந்திரமன்னன், 170.
மந்திரமூன்று, 363, 513.
மந்திரமைந்து-பஞ்சமஸ்காரம்; அருகர் சித்தர் ஆசாரியர் உபாத்தியாயர் சாதுக்களென்னும் பஞ்ச

பரமேஷ்டிகளைவணங்குதற்குரிய மந்திரித்து, 710.
மயல் - துரால், 44.
மயற்கை - துரால், 411.
மயற்கையில்லவர், 398.
மயன், 75.
மயனிழைத்தஅம்பாவையின் வைகிஞ மயானம், 95.
மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு, 457.
மயிர்க்கத்தி, 719.
மயிர்க்கவரிகல்லான்கன்றுண்ண,
மயிர்க்கிடுகு - மயிர்க்கேடகம், 642.
மயிர்க்கேடகம், 87, 88, 642.
மயிர்கனைதல், 696.
மயிர்ப்பாடு, 486.
மயிர்ப்புரவி, 624.
மயிர்ப்பேரெலி, 553.
மயிர்பறித்தல் (ஜை), 763.
மயிர்முடிவகை ஐந்து, 54.
மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி, 617.
மயிர்வாரணம், 611.
மயிர்வினைக்கல்யாணம், 696, 715,
மயிருருத்தமயில், 763.
மயிரெறிகத்திரிகை, 56.
மயில், 136, 403, 414.
மயில் இந்திரகோபத்தைத்தக் குத்தியுண்ணல், 728.
மயில்ஈயலைப்பிடிக்கச்செல்லல், 281.
மயில்கூவிற்றென்பதும்மரபு, 31.
மயிலந்தோகை, 95.
மயிலிற்காட்டினல்லார், 145.
மயிலை - இருவாட்சி, 152.
மயிலைக்கண்டாலை கள்ளின்களிப்புத் தீருமென்பது, 21.
மயிலைப்பந்தர், 152.
மயிற்பெடை தன்மயிலைத்தெருட்டல், 21.
மயிற்பொறி - விசையையுர்ந்துசென்ற யந்திரமயில், 76, 86, 755.
மர்க்கடநியாயம், 741.
மரக்குற்றத்தாற்பிடக்குந்தியஇசை, 221.
மரங்கள் பல, 471.
மரணவச்சம், 287.
மரத்திற்குரியநோய்நான்கு, 222.
மரப்பலகை, 642.
மரபு - வழிபாடு, 257.
மரம்உயிரில்லையென்பார்பித்தர், 553.
மரவடி - பாதக்குறடு, 386.
மரவம்பாவை, 777.
மரவமரம், 457, 460, 559.
மரவுரியுடை, 367.
மரற்பழம், 676.
மரியதோள், 523.
மரியவர் - மருவியவர், 361.
மருங்கு-செல்வம், 849; வழிவு, 358.
மருங்கொற்றி; 806.
மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 229.
மருட்டும் - வருத்தும், 428.
மருத்துவநூல், 792.
மருதம் - ஒருவகைமரம், 540; காலப்பண், 578, 610.
மருதயாழ், 578.
மருந்தின்சாயல், 312.
மருப்பிளம்பிறை, 102.
மருப்பு - பிறைக்கோடு, 102.
மருப்பு (தந்தம்) ஊசியாக, 337.
மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற் செய்த விரற்கவசம், 658.
மருமகன் - சகோதரியின் மகன், 61.
மருமான், 318.
மருமான்முகநோக்க, 544.
மருவார்சாயல், 224.
நவிலடந்த வழக்கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடையது, 3.
மருவின்பாத்தியது, 3. [79, 708.
மருளி: இ - பகுதிப்பொருள்விகுதி,
மருளிஞெக்கு : இன்-அசை, 661.
மருஉ, 803.
மரைத்தோற்செருப்பு, 367.
மல் - மற்றொழில்; 85.
மல்கின்று - நிறைந்தது, 51, 471.
மல்லர்நீராட்டினர், 791.
மல்லலைத்தெழுந்தவீங்கி, 85.
மல்லன்மலையனையமாதவர், 808.
மல்லிகைக்கோதை, 511.
மல்லிகைமாலை - ஒருமங்கையின்பெயர், 268, 784.

மல்லிகைமாலைக்குத் திதிக்கை, 778.
மலங்க-கெட, 472 ; சுழல, 108 ; பிறழ, 321.
மலங்குமீன், 522.
மலங்குவித்துஆவிவாட்டி, 813.
மலம்-பற்று, ஆர்வம், செற்றம், 813.
மலமறுதிகிரி-அரவாழி (ஜை), 739.
மலயச்சென்சாந்து, 634, 884.
மலர்ந்து - மகிழ்ந்து, 909.
மலர்ப்பலிசிந்திஞர், 692.
மலர்ப்பள்ளி, 720.
மலர்பெய்பண்டி, 25.
மலரணிமணிக்குடம், 372.
மலரிடத்துத் திரு, 616.
மலிர - நிறைய, 189, 541.
மஃல, 134.
மஃலத்தெய்வதம், 371.
மஃலந்து - மாறுபட்டு, 231.
மஃலநாட்டார்வழக்கு, 282.
மஃலபொரவரியமார்பு, 187.
மஃலமகள் - காந்தருவதத்தை, 511, [513.
மஃலமரங்கள், 471.
மஃலமுகந்தனையமார்பு, 791.
மஃலமுத்தங்கொள்ளுமார்பு, 668.
மஃலயர்மணிமார்பன், 70.
மஃலயிற்றவஞ்செய்தல், 146.
மஃலயுடையுருமு - மஃலயையுடைக்கின்ற இடி, 508.
மஃலவருணஃன, 470, 471.
மஃலவழி, 418, 553.
மஃலவிளக்கு, 81, 83.
மழகளிற்றரசன் - அரசயாஃன, 847.
மழஃல, 59, 93.
மழஃலக்கிண்கிணி, 93, 101.
மழஃலக்குழல், 714.
மழஃலச்சொற்கள், 285.
மழஃலத்திஞ்சொல்லார், 132.
மழஃலப்பொற்சிலம்பு, 194.
மழஃலமஞ்ஞை, 176.
மழஃலவண்டு, 441.
மஃழக்கவின்றொழுந்தஅறுகு, 697.
மஃழத்தாரைக்குப் பளிக்குக்கோல், [160.
மஃழ தழீஇய கை, 805. [160.
மழைபருகம்பொய்யாப்பல்லவதேய [355.
மழைமருண்மாடம், 615.
மழைமின், 665. [9.
மழைமின்னெனஒருதேவன்வந்தது,
மழைமொக்குட்போகம்விட்டு, 766.
மழைமொக்குளன்னவருமூலு, 320.
மழையிடைமின்னிஞெய்தாமன்றந்தனர், 250.
மழையூர்ந்துசெல்லும்வானவன், 536.
மழைவள்ளல் - மழைபோலே வரிசையறியாமற்கொடுப்பவன், 9,274.
மள்ளர்க்குக் கோட்டுமீன், 672.
மற்பகமலர்ந்துஅகன்றமார்பு, 699.
மற்பழுத்தகன்றமார்பம், 136.
மற்றத்தேர், 33.
மற்று அசையாகவருதல், 33, 132, 157,240, 275, 290, 305, 381, 547;விஞைமாற்றில்வருதல்,20,57, 79, 99, 146, 148, 186, 276, 341, 745.
மற்றைநாளிற்சமயம், 681.
மற்ஞெழில், 524.
மறப்படை, 37.
மறப்புலி, 233.
மறலி, 243.
மறலும் - மாறுபடும், 293, 358.
மறவர், 342, 675.
மறவர்க்குச் சுறுமீன், 538.
மறவெங்கானம், 478.
மறனிழல், 747.
மறித்து - மீட்டு, 164, 572.
மறித்தும் - பின்பும், 365.
மறிய - மீள, 183.
மறியுமோ - அற்றுவிழுமோ, 637.
மறுகல் - சுழலாதேகொள், 287.
மறுகு - நெடுந்தெரு, 188.
மறுத்தற்பொருட்டாய இறை, 474.
மறுபிறப்பு, 85.
மறுவலும்புல்லி, 317.
மறுவாயிரத்தெட்டு (ஜை), 4.
மறைத்தி - மறைந்து (வி), 342.
மறைபுறப்படுமென்று, 608. [365.
மறைபொருள் - இரகசியப்பொருள்,

மறையின - மறைத்த, 42.
மறைவல்லன், 589.
மன் - பெருமை, 263; மிகுதி, 344.
மன்மதன் - மதனன்தம்பி, 649.
மன்றலுமாலே: அ - அசை, 661.
மன்றன்மாமயில்-பெடையோடுகூடிய
மன்னர்க்குப்பரு தி, 643. [மயில், 630.
மன்னர்கோயிலுறைவார் பொறிசெறி
தீதமான்பினர், 488.
மன்னருடைய வெகுளித்தீயை
தற்கு உபாயம், 336.
மன்னுலகம் - சுவர்க்கம், 370.
மன்னீர் - அரசர்களே, 234.
குக்காரணமான வேலையுடையாய்,
மன்னும்-மிகவும், 218, 344. [359.
மனமன் - மாணிக்கம், 146.
மன பொருமை, 67.
ணைக, 741.
மன சுரக்குங்கறையிற்கறக்
கும் அறம், 834.
மன கின்றான் - மனத்தே
சூழாகின்றான், 327.
மனத்திழைத்த, 591.
மனத்தினுள் ஆவியுள்ளாய், 550.
மனத்தைச்சென்றவிடத்தாற்செல்ல
விடல், 467. [895.
மனப்பரியயஞானவரணீயம் (ஜை),
மனப்பொலிவு - மனம்பொலிவ (வி),
மனம்கையற்றழிந்த, 245. [216.
மனம்தனிற்பரிய, 116. [ல்வேன், 364.
மனம்போலே வந்தாமற்கடுதசெ
மனமசைதல், 729.
மனவு, 146, 805.
மனவேட்கை, 791.
மனைவனையமென்சூலுடும்பு, 805.
மனும்=மன்னும்-மிகவும், 469, 706.
மனையேறப்போய், 312.
மனையைச்சூழ்ந்தமதில், 147. [253.
மனையைச்சூழப்பச்சைநிரைத்தல்,
மனைவி, 553.
மனைவிக்குப்புயந்தவிருந்தினரைவர
ணஞ்செய்தகிழமகன், 670.
மஷி - மசி, 517.
மா-அசை, அசைநிலை, அழகு, ஆகாது,
இசைநிறை, மாறு (வட; வி), 98,
114, 125, 152, 187, 242, 327,
343, 378, 508, 514, 524, 549,
560, 581, 582, 650, 654,
824, 828.
மாக்கள் ஐம்றிவினர், 34, 380.
மாகநீள்விசும்பு, 177.
மாகம் - திக்கு, மஞ்சு, 177.
மாகமாய்-மாகத்திலேதீண்டி, 744.
மாசனம், 253, 264.
மாசுணமிழ்ச்சிமன்றல், 61, 62.
மாசுழும்கிடந்தமணியைக்கழுவி
னீர், 551.
மாசைமாக்கடல்மன்னவனுடலின் -
அரசன் பொன்னிலேபிறக்கையி
லே, 277.
மாட்டினன் - செலுத்தினன், 379.
மாட்டு (செய்யுளுறுப்பு), 38, 379.
மாட்டுக்கிழ்நிலைவினர், 776.
மாடகம் -பாலிகைவடிவாய்விசிக்குங்
கருவி, யாழுறுப்பு, 223, 496.
மாடங்கள், 51.
மாடங்களிற் கொடிகட்டல், 674.
மாடத்திற்குக் குன்று, 686.
மாடத்துச்சிக்குடம், 33.
மாடவகைகள், 51.
மாடவீட்டகம்-மாடத்திரளிடம், 125.
மாடியந்தானை - கவசத்தையுடைய
சேனை, 168.
மாண்டனயிற்றெறினம் - நாய், 286.
மாணக்கரியல்பு, 482.
மாத்தலைகனி - மாங்கனி, 356.
மாத்தொடு-மாவொடு, 265.
மாதங்கி-யாழ்த்தெய்வம், 130, 172.
மாதர் - காதல், 385; மாது, 745.
மாதர்நலைகூறுவல்மாந்தி, 606.
மாதரம்பாணை, 229, 255, 323, 362.
மாதவர்பள்ளி, 358, 520.
மாதவிப்பந்தர், 392.
மாதியாழ்-காதலையுடையயாழ், 390.
மாது - காதல், 112, 145, 390.

மாதுகுமயிலினல்லார் - காதலொழு
குகின் றமயிலிற்காட்டினல்லார் ;
பரத்தையர், 145.
மாதுகொண்டசாயல், 332.
மாதுபடு-பெருமைபட்ட, 158.
மாதுலாமழலை, 488.
மாந்தளிர்மலர்களம்பாக்கொண்டவ
ன் - மன்மதன், 582.
மாந்தளிரே மாமேனி, 199.
மாந்திரிகர், 380.
மாபெருந்தேவி, 413, 526,757.
மாமரம், 27.
மாமன்மருகருக்குள்ள அன்பு, 19.
மாமனார், 546.
மாமான், 151.
மாமியார், 766.
மாமேகம், 713.
மாமேரு, 424.
மாமைநிறம், 384, 392, 394, 570.
மாமைவிளர்த்தது, 309.
மாய்ந்தார்-மறைந்தார், 142, 162.
மார்பிலுள்ளவரிமூன்றுஆடவர்களின்
உத்தம இலக்கணம், 429.
மார்பிற்காட்டியல், 557.
மார்பிற்கொடியெழுதி, 632, 654.
மார்பிற்கோதை -மார்பின்மாலை,811.
மார்பினலம்பருகி, 781.
மார்பெழுதி, 385.
மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 627.
மாரட்டனெனும்பொற்குன்று, 650.
மாரி, 115.
மாரிமழையுள்ளல், 158.
மாரிமாமயிலனார், 733. [129.
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்தி (னை),
மால் - அருகன், 292, 454, 472;
இந்திரன், 472; சச்சந்தன், 149;
முருகன், 90.
மால்யானைத்தொடித்தமாரி, 141.
மாலை - குணமாலை, 271, 272,396,
510;குணமாலையின்தோழி, 267.
மாலைக்கண் - காமாலைக்கண், 693.
மாலைக்குப்பகை, 679.
மாலைக்குப்புகையூட்டல், 40.
மாலைக்கேற்றவார்குழல், 674.
மாலைகட்டுமாறுகூறியநூல், 474.
மாலைகளின்வகை, 63, 768, 847.
மாலைகால்தொடும், 303.
மாலைச்செப்பு, 713, 884.
மாலைசூட்டி, 696.
மாலைப்பந்து,850.[அசோகமரம்,419.
மாலைப்பிண்டி - மாலையாகப்பூக்கும்
மாலைப்பொழுதுகண்டுயங்கல், 486.
மாலையால்வண்டை ஓட்டல், 602.
மாலையாற்கையையாத்தல், 577.
மும் திலகமும் அணியப்பட்ட
களிறு, 690.
மாலையைமூட்டாகப்பெய்து, 378.
மாலையைவாளாகக்கொண்டு, 768.
மாலைவெள்ளருவி, 367, 688.
மாவடுமருட்டுநோக்கு, 428.
மாவலி - சச்சந்தன், 72.
மாழை - இளமை, 636; பசலை,452.
மாழைவாண்முகங்கள், 731.
மாளவம், 626.
மாற்றம், 135.
மாற்றமஞ்சுமன்னியகற்பு, 114.
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மாபு, 778.
மாற்றுப்புடையுண்டு, 809.
மாறல், 400.
மாறிற்று, 9.
மாறுக, 38.
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல், 152.
மான்பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமா
களமூதப்படுதல், 50, 183.
மானக்கவரி, 615.
மானம் - ஒப்பு, 796; புலவி, 689.
மானயாநோக்கியர், 532.
மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தம், 554.
மானிலம், 176.
மானிலைக்கி: இன் - சாரியை, 113.
மானுமானுமிரங்கமொழிதல், 163.
மானைநோக்கியர் - மான்கைநோக்கி
யர், 743.
மிக்காங்கும்: உம்-இசைநிறை, 247.
மிகுத்தமார்பு, 659.
மிகை, 88, 89.

மிச்சில், 523, 653.
மிச்சில்ஞிப்பவர், 254.
மிஞ்சி - மிக்கு, 81. [273.
மிஞிற்றிற்சுரும்புஞிறந்தது, 271,
மிஞிற்றீட்டங்காள், 271.
மிஞிறும்சுரும்பும் எல்லாமணத்திலு
ம்செல்லும், 272.
மிடற்றுப்பாடல் 225.
மிடா, 213.
மிடித்தார் - வறுமையுற்றார், 731.
மிடைதல், 289.
மித்தியாத்துவம் (ஜை), 892.
மிலேச்சர், 34, 135, 457, 641.
மிழற்றல் - மெல்லக்கூறல், 476.
மிழற்றி - சிலசொல்லி, 676.
மிளகுவார்கொடியூசல், 520.
மிளிர்ந்த - பிறழ்ந்த, 153.
மிளிர்ந்து - குதித்து, 50; பிறழ்ந்து,
576; புரண்டு, 408.
மிளிர்ந்துபாய்குருதி, 534.
மிளிர - பிறழ, 323, 485.
மிஸை - காவற்காடு, 343.
மிறைக்கொளிதிருத்தல் - இலக்கத்
ணைதப்போக்கல், 89, 662.
மின்தளும்புமேகலை, 361. [117.
மின்தெளித்தெழுதியன்னகல்லார்,
மின் வாளிற்கு, 654.
மின்னணங்குறுமிடை, 304.
மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம், 346.
மின்னுக்கொடி, 175.
மின்னுமிழ்ந்துலாமேனி, 705.
மின்னுமீன், 269.
மின்னுமொக்குளும், 798.
மின்னுருக்குறுமிடை, 60.
மின்னுளேபிறந்தேர்மின், 415.
மின்னெழூஉப்பறப்பதாத்துவிசும்பு
இவர்ந்தமரன்சென்றான், 291.
மின்னெழுகுசாயல், 156.
மீசை=மிசை-மேலிடம் (வி), 278.
மீளிமை-வன்மை, 286, 290, 407, 436.
மீன்கண், 22, 411.
மீன்கள் சூரியன்மூன்மறைதல், 295.
ஈ, 268.
மீன்சென்றதெறி, 410.
மீனெறிதூண்டில்போன்றாணற்ற
மீனேறு, 6. [வில், 245.
முக்கி - முழுகுவித்து, 462.
முக்குடை, 370, 431.
முக்குடைக்கீழ் மூர்த்தி, 793.
முக்குடையான், 913.
முகங்கழுவி, 566.
முகஞ்செய்கோலம், 207.
முகஞ்செய்து, 415.
முகடு - மேல், 472.
முகத்திற்குச்சூரியன், 504, 873.
முகநிலமுரிவு (இசை), 198.
முகப்ப - எடுப்ப, 102.
முகப்பூ - முகப்பொலிவு, 675.
முகம் - நியானம் (ஜை), 383.
முகம்புடைத்து அகங்குழைந்து அழு,
முகம்புதைத்தல், 709. [798.
முகம்பெற்று, 413.
முகமாகாமைகண்டு, 337.
முகமுகங்கணேக்கினரே, 528.
முகவாசச்செப்பு, 256.
முகவாசம் - வெற்றிலை, 318, 713.
முகவாசவெந்நீர், 883.
முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார், 594.
முகில்கழிமதி, 702.
முகிழ்த்த, 172.
முகிழ்த்து - அரும்பி, 304, 595.
முகூர்த்தவிதானி - முகூர்த்தம்பார்ப்
பவன், 683.
முகைநெரித்தனையவுண்கண், 461.
முகைவிம்மும்-மலரும், 738.
முசு, 417.
முட்கோல்-தாற்றுக்கோல், 244.
முட்டாது - குறையாமல், 173.
முட்டாறு, 806.
முட்டிவிசேடம், 481.
முட்டுடைமூடுக்கர் - போக்கில்லாத
மூடக்கு, 160. [அருவழி, 363.
முடமுட்டாழை, 738.
முடிக்குஞ்சொல்லேமட்டும்விரித்தல்
(உடைய), 25. [361.
முடிகவிழ்த்த - தலையைச்சாய்த்த,

முடி குடைப்புறத்தைதழக்கும், 430.
முடிச்சடைமுனிவன் -வீரபத்திரதே
வன், 660.
முடித்தல் - வீடுபெறுதல், 891.
முடித்தொடுத்தை, 633.
முடிதவக்கடல், 891.
முடிதிட்டிரன் -வணங்கிரன், 764.
முடிதுளக்கி - தலைசாய்த்தி, 548;
வணங்கி, 681, 738, 793.
முடிமிடைந்தமாலையன், 289.
முடியுங்குடையுமொழிந்த சிறப்புக்
கள், 65. [740.
முடியுடைவேந்தராதற்குரியோர்,
முடியுலகமூர்த்தி-சித்தன்(ஜ),371.
முடியுலகு, 539.
முடிவகையைந்து, 867.
முடிவைரம், 745.
முடுக்கர், 363.
முடுகியல், 739.
முணை - மிகுதி, 643.
முத்தங்கோப்பவர், 20. [793.
முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்தி,
முத்தணிமாலை, - முத்தையொத்த
முத்தம், 793. [மாலை, 72.
முத்தம்உரிஞ்சும், 10.
முத்தமண்டபம், 701.
முத்தமணல், 183, 313.
முத்தமாலை, 489.
முத்தரிச்சிலம்பு, 58.
முத்தவிராழி -கொற்றக்குடை,794.
முத்தாரத்திற்குஅருவி, 682, 699.
முத்தாலேகோலமிடல், 433.
முத்தியுலகம் - லிங்கிக்ஷேத்திரம;
வென்றாருலகமெனவும் வழங்கும்.
முத்தின்தலம்புரி, 782.
முத்தைக்கோக்கக்கற்ற கல்வி, 333.
முத்துதல் - சேர்தல், 159.
முதல் - முதற்பொருள், 237.
முதல்சினைவினையொடுமுடிதல்,400.
முதல்வங்கியம், 207.
முதலா - தொன்றாத, 1.
முதலை, 35, 139.
முதலைக்குட்டை, 35.
முதற்கந்தருவம், 393.
முதற்கேற்றஅடை, 383, 566, 612.
முதனிலை-நிலைமொழி,780. [தல்,22.
முதிர்ந்தநெற்கதிர் ஒல்லென்றெலித்
முதிராவிளமூலைமுத்தொடுபொங்க,
முதிரை, 25. [614.
முதிரகண்,738.[புண்கணுற்றோர், 251.
முதுமரப்பொந்தபோலைமூழுமையும்
முதுமரம், 95.
முதுவாய்வலனவ - முதியவுண்மை
யால்வெற்றியையுடையை, 876.
முதுவேனிற்காலம், 772.
மூந்திரிகைப்பட்டழச்சோலை, 888.
மூன்தை - முன்பு, 170.
மூன்னாட்பிறை, 779.
மூன்னீர், 5.
மூன்னீர்ப்படுசங்கு, 8.
மூப்பழச்சூளை, 29.
மூப்பழனீர், 681.
மூப்புரம், 342. [றும், 475.
மூம்மதம் மணமகள் கதுப்பெனைநா
மூம்மலம்-காமவெகுளிமயக்கம், 35.
மூம்முறைதழுவிக்கொண்டு, 505.
மூம்முறைநீர்குடித்தி, 387.
மூயலின்கண், 882.
மூயற்கூடு - சந்திரன், 660.
மூரசதிரிமிழிசை, 184.
மூரசநாணஇயம்பினன், 842.
மூரசம், 137, 170.
மூரசறைவித்தல், 686.
மூரசறைவோன்கூற்று, 185.
மூரசார்த்தல் நன்னிமித்தம், 474.
மூரற்சாற்றி, 65.
மூரசொடுமுழவம்மிம்ம,696. [554.
மூரட்பயம்பு - ஏற்றிழிவுடையகுழி,
மூரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனை, 408.
மூரன்றுற்கு, 591.
மூரன்றபாட-ஆளாபஞ்செய்தபாட,
மூரிதல், 798. [569.
மூரிந்த, 20, 175.
மூரிமூரிந்த-மூரிதலுச்செய்தன,667.
மூரிய - வினையாகிற்க, 772.
ர் - நீக்கார், 118.

மூரிவு - வருத்தம், 476.
மூருக்கி - மூறித்து, 248.
மூருக்கிதழ்குவிகளைட்டிவைத்தன்ன
மூருகக்கடவுள், 150. [செவ்வாய், 428.
மூருகவேள்தாமரையில்தோன்றியது,
மூருகன், 100, 294, 310. [300.
மூருகன்வேல், 384.
மூருகுபொதையுயிர்க்கும் கா, 738.
மூருடஞர்ப்ப, 520.
மூருந்தின்காறங்கூழையை, 486.
மூல்லை - கற்பு, 211.
மூல்லை யெயிறீன்றது, 377.
மூல்லைக்கண்ணிகள், 908.
மூல்லைக்கத்திணை-மூல்லைமாலை, 299.
மூல்லைக்கொடி, 358, 366, 377. [464.
மூல்லைக்கோதைதகண்படுக்குங்கூந்தல்,
மூல்லைகற்பிற்குச்சூட்டல், 209, 733.
மூல்லைகார்காலத்திற்குரியது, 130.
மூல்லைச்சூட்டு, 191, 702.
மூல்லைசூழ்மூல்லைவேலி, 888.
மூல்லைநிலம், 458.
மூல்லைப்பூம்பந்து, 230.
மூல்லைமாலை, 137, 237.
மூல்லைமூகைபோலும் வெண்சோறு,
மூல்லைமூறுவலித்து, 366. [758, 862.
மூல்லைமொய்ம்மலர்க்கானம், 610.
மூல்லையங்குழலார், 47.
மூல்லையங்கோதை, 604.
மூல்லையஞ்சூட்டு, 906.
மூல்லையரும்பு, 483.
மூல்லையுங்குறிஞ்சியும் சேர்ந்த இடம்
மூல்லைவடம், 171. [பாலையாதல், 611.
மூழவம், 192, 630.
மூழவம்கண்டுயிலாதகதகர், 262.
மூழவனபலாக்கனி, 253.
மூழவிசைபோல்வது அருவியொலி,
357, 458, 630.
மூழனின்மூழக்கு, 693.
மூழவுமுத்தரிஞ்சிமின்ன, 863.
மூழா - மூழவு, 166. [874.
மூழாத்திரள்மொய்ம்மலர்த்தாமம்,
மூழாவின் - தழுவுதலால், 732.
மூழுப்பதகர், 806.
மூழும்=மூழுதும் - மூழுவதும் (வி),
மூழுமணி, 184. [544.
மூழுமாணிக்கம், 56.
மூழுமுற்று: ஒருசொல், 544.
மூழுமெய்யும்-மெய்மூழுவதும், 108.
மூழுமெய்யுமிரும்புமேய்ந்திட, 625.
மூழுவலி: பெயர், 770.
மூழைக்கண்வாளரியேறு, 582.
மூழைமூகத்திடியரி, 87.
மூழையிடைச்சிங்கமன்னன், 250.
மூள் - தாற்றுக்கோல், 641.
மூள்கல், 444. [417, 577, 633.
மூள்குதல்-மூயங்குதல், 132, 211,
மூள்கும் ஆயர் - புதுமணவாளப்பிள்
மூள்வாயெயிறு, 153. [ளைகள், 132.
மூள்ளிலவின்காய், 242.
மூள்ளூறீஇ, 641.
மூள்ளெயிறு, 237, 331, 791.
மூள்ளைக்கொண்டுமூள்ளைக்களைதல்
(பழ), 560.
மூளரிமுகஞாகம் - யானை, 832.
மூளவுமா - எய்ப்பன்றி, 367.
மூளிபுல், 658.
மூளை - அசோகங்கன்று, 72.
மூளைத்தண்டு, 341.
மூளையெயிற்றிவள், 593.
மூளையெயிற்றியானை, 716.
மூளையெவினைதத்தல், 19.
மூற்படமார்புகொடுத்தான், 654.
மூற்படவரையார், 151.
மூற்பிறவியிற்கொடாமையால்வருக்
மூற்றம், 676. [கன்பம், 850.
மூற்றி - தழும்பியிருந்து, 491.
மூற்றிமை - மூதுக்குறைமை, 723.
மூற்றில்-சிறுசுளகு, 331. [ன்), 865.
மூற்றுவினைத்திரிசொல் (சொல்லிலு
மூற்றெறுத்து - மூழுக்கவெறுத்து,
மூறித்திட்டு, 633. [471.
மூறித்த - தளிர்த்த, 681.
மூறிமிடைபடலைமாலை, 151, 551.
மூறுக்கிவிட்டகயிறு, 356.
மூறுகி - மிக்கு, 441.
மூறுகியவிசை - கடுகியவிசை, 244.

ஙயூர்தர - மிக்கணுக, 354.
மூறுவற்றாது, 791.
மூறுவன்மாந்தி, 606.
மூறுவன்மூன்சிறியதோற்று, 461.
மூறுவலேக்கம் - மகிழ்ச்சிகொண்ட பார்வை, 308.
மூறைமைப்படநோக்கி, 845.
மூன்கையிற்காப்புக்கட்டி, 397.
மூன்படு - முன்புஅடு, 770.
மூன்பனிக்காலம், 774.
மூன்னம் - குறிப்பு, 131.
மூன்னல்: ஆல்-அசை, 417. [664.
மூன்னிலைப்படர்க்கை, 516,559,600,
மூன்னிலைப்புறமொழி - மூன்னேநிற் பாரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறு மாறு போலக்கூறல், 82, 443.
மூன்னிலையசை, 219,507,540,843.
மூன்னினான் - அணுகினான், 372.
மூன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை, 557.
மூன்னீர்க்கானகடல் - பழையநீரை யுடைய ஓவிக்கின்றகடல், 161.
மூன்னுபு - பொருந்தி, 763.
மூன்னையாள்போன்று முகத்துளே தோன்றுகின்றாள், 476.
மூன்னோர்கூறியகுறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண்பகுதி, 1,
மூனைது, 419. [732.
மூனித்தலைச்சிறார் - இருடிகள்தலை போலும் புன்றலைச்சிறுவர், 732.
மூனிமை - மூனித்தன்மை, 472.
மூனிவர்களுடைய உணவு,338,420.
மூனிவர்பெருமை, 369.
மூனிவர்மூற்றம், 112.
மூனிவருண்ணல், 338.
மூனீந்திரன், 899.
மூனை - தவம், 217.
மூனைவர் - இருடிகள், 217.
மூக்க - மூத்திடுக, 152.
மூக்கு உயர்த்தார், 782.
மூக்கு வயிரத்தோட்டிபோலும், 430.
மூங்கைசிதி, 420.
மூங்கிற்பிளிச்சு, 194.
மூங்கை, 301.
மூசறு - மூசுதல்அறுத(வி), 131.
மூட்டு, 378.
மூத்து, 744.
மூப்பிமார், 552.
மூப்புவழுவம், 584.
மூர்ச்சனை - நெட்டியிர்ப்பு, 476.
மூர்ச்சைதளிவித்தல், 123, 756.
மூர்த்தி-தவவேடமுடையவன், 891.
மூரித்தேந்தாரிஞய்: மூரி-பெயர், 70.
மூரிநூற்கலைகள், 185.
மூரிப்பேரொக்கல், 505.
மூவகைப்பாவம், 513.
மூவகைவணிகர், 42.
மூவரொற்றூட்கள், 534.
மூவறுபாலை, 34.
மூவா - இறவாத, 1.
மூவாமுதல்வன், 472.
மூவியல் (சோ), 494.
மூவிற்கணிறைஞ்சிஞன்றான், 498.
மூழ்கி, 83.
மூழ்த்தம் - முகூர்த்தம் (பா), 800.
மூழி - பாண்டவிசேடம், 710.
மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி, 255.
மூழிவாய்மூல்லைமாலை, 863.
மூழை - அகப்பை, 152.
மூள்கும் - புகுதும், 581. [ல், 97.
மூன்றரைக்கோடிப்பொன் கொடுத்த
மூன்றனைத்துலகம் - மூன்றுகியஉலக மனைத்தும், 329.
மூன்றிற்குணம்புரிந்த, 819.
மூன்முகடிமதிலுங்கட்டழித்த, 371.
மேத்தி - அப்பி, 463.
மெய்க்கூத்து (பா), 206.
மெய்காப்போம்ப, 91.
மெய்ப்படஉணர்வுதோன்றி, 789.
மெய்ப்பாடு, 300.
மெய்ப்பொருட்கேள்வியன், 420.
மெய்ப்பொருள் - தத்துவம், 468.
மெய்ப்பொறி - உத்தம இலக்கணம், 424, 567.
மெய்ப்பொறியாக்கையான், 424.
மெய்புகுவன்னமுயக்கும், 689.
மெய்யசையாமல்அவசமான, 405.

மெய்யுவமம், 91.
மெய்வழி - விலாப்புடை, 193.
மெல்கோல்-பத்கொம்பு, 246, 883.
மெல்லிலை - வெற்றிலை (விளைத்தொகை), 25, 45, 253, 694.
மெல்லென, 717.
மெலிய-மெல்லிய (வி), 195; வளைய, [31.
மெழுக்கு - மெழுகுதல், 45.
மெழுகி, 591.
மெழுகினபின்பு பூவைத்தல், 45.
மெழுகிறற்புனைந்தபாவை, 409.
மெழுகுசெய்படம், 470.
மெழுகெரிழுகந்தெரக்கும், 607.
மென்மெலமலர்மேன்மிதித்தேகிறள், 395.
மென்மை ஐம்பொறியாலும் நுகரப்பமே - பெருமை, 59. [டுதல், 7.
மேகத்தில்மறையுமின்னல், 395.
மேகப்புள் - வானம்பாடி, 841.
மேகம், 64.
மேகம் யானைக்கு, 671. [115.
மேகம் வேண்டாமற்கொடுத்தல்,
மேகமாகச் சீவகன் உருவகஞ் செயப்படல், 713,
மேகலை, 209, 770.
மேகலை களைன்றெழுவித்தல், 210.
மேகலைத்தேன்களார்ப்ப, 402.
மேகவிராசம் (ஜை), 821.
மேதி, 27.
மேம்=மேவும் - விரும்பும், 150.
மேம்படூஇய - மேம்படுத்துதற்கு,
மேம்பால், 150. [241.
மேய்ந்து - பருகி, 15.
மேயினர் - பொருந்தினர், 202.
மேருவின்காவிமணம், 897.
மேலவார் செல்வம், 22.
மேலிற்கவி, 31, 210.
மேலைநீள்விசும்பு: ஐ - அசை, 647.
மேவர்சாயல்-மேவருசாயல்(வி), 304.
மேவர்தமிழ்-மேவருதமிழ்(வி), 393.
மேழகக்குரலினன், 367.
மேழகம் - ஆடு, 164, 367.
மேற்பொறி, 622.
மைகலந்த கண்ணீர்வீழ்ச்சிக்குத் தாமரைமலரிலிருந்துவீழுங் கருமுத்தம், 722.
மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், 675.
மைத்துனத்தோழன் - விளையாடுமுறையையுடையதோழன், 376.
மைத்துனமன்னர், 675, 742.
மைத்துனன், 61, 316, 502, 606.
மைந்தருட்காமனன்னான், 256.
மைந்தரெல்லாம், 545. [னர், 437.
மைந்தற்குக்கோதையைமணமியற்றி
மைந்துறவு - வலியுறுதல், 470.
மைந்நிகர்மழைக்கண்ணார், 426.
மைந்நூற்றனையமாவீழோதி, 702.
மைந்நூறுவேற்கண், 142.
மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண், 636.
மைம்மலர்க்கோதை - இறைவி (ஆகுபெயர்), 68.
மைம்முகமணிந்தமதயானை, 89.
மையணிமதயானை, 701.
மையல்மதயானைநிரை, 181.
மையல்யானை, 683.
மையலுவர் - பித்தர், 585.
மையாடல் - மையோவியமெழுதல், 116, 783, 798.
மையாரணலமணிநாகம், 678.
மையெழுத்தாசி, 517. [417.
மையெழுதியவைபோலுமுகத்தழுசு,
மையோவி, 116, 783, 798.
மைவழிகெடுங்கணுள், 515.
மைவிலைபெற்றகண்ணுள், 498.
மைவினைகழுநீர் - நீலோற்பலம், 702.
மொக்குள், 798.
மொய் - பகை, 498.
மொழியமைமுகமன், 559.
மோ, 507, 813.
மோட்டிருங்கதிர், 365.
மோட்டிளங்குரும்பை, 494.
மோட்டிளமுலை, 610.
மோட்டிறு, 35,
மோட்டுமீன் - நெடுந்திரம், 685.
மோட்டுழுத்த, 726.
மோட்டுழுதநீர்மலங்கு, 522.

மோட்டுமுதுநீர்முதலை, 139.
மோட்டொளிமுத்தம், 127.
மோடு - புடைபட்டவயிறு, 823;
மோதிரந்தொடல், 314. [வயிறு,19.
மோதிரம், 101, 102, 780.
மோதுபடுபண்டம், 158.
மோயினள், 8. [667.
மோழலம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 367,
மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம், 51, 152, 598.
யமகம், 673, 675.
யமதூதர், 324.
யமதூதி - பாம்பின்பல், 383.
யமன் - பாம்பின்பல், 383.
யவதத்தன் - ஒருவணிகன், 156.
யவனக்கைவினையடைப்பை, 434.
யவனச்செப்பு, 344.
யவனப்பேழை, 41, 174.
யவனர், 37.
யஃறிதேவதை, 100.
யாக்கை - பிணித்தல், 402.
யாக்கைநிலையாமை, 69.
யாண்டுசேரொல்லை, 124.
யாத்தஅன்பு, 86.
யாத்திராதானம், 158.
யாதுஆவது-இதனுல்வரும்தீங்குஎன், [150.
யாப்பினர், 319. [150.
யாப்புடையாழ், 584.
யாமக்கடல், 487.
யாமமும் பகலும், 46.
யாமை, 798.
யாரை: ஐ - அசை, 289.
யாரையும் தேறன்மின், 530.
யாரையென்றற்கு: ஐ - அசை, 502.
யாவதும் - எல்லாம், 356.
யாழ், 170, 174, 199, 223.
யாழ்க்கணைக்கொடையம்பம்-மாதங்கி, [172.
யாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 222.
யாழ்க்கோல், 174.
யாழ்செய்யும் - பாடும், 306.
யாழ்தழீஇயிருப்பு, 100.
யாழ்நரம்பு, 174, 223.
யாழ்ப்பலகை, 192.
யாழ்ப்பத்தர், 174, 225.
யாழ்ப்பத்தருறுப்பு, 222.
யாழ்ப்போர்வை, 174.
யாழ்மண்டபம், 198, 216.
யாழ்மூரல்வதொருபொழில், 564.
யாழ்வாசிஇனை - யாழ்வாசித்தல்,199, 202, 203, 324.
யாழ்வெற்றிக்கு வாகைசூடல், 197.
யாழறிவித்தகன், 308.
யாழாசிரியன், 206.
யாழில் வார்க்கட்டு, 174.
யாழிற்குரிய மரம், 222.
யாளி, 544,
யாற்றகம், 108.
யாற்றுநீராடல், 43.
யானை, 18, 176, 458, 624, 640, 643, 645, 809, 861.
யானை ஆயிரத்தெட்டு, 796.
யானை ஆவித்தன்னபுண், 680.
யானை இசைக்குவணங்கல், 232.
யானை ஐந்து அங்கங்களாற் பகைவரைக் கொல்லல், 624.
யானைக்கண், 861.
யானைக்கவளம், 875.
யானைக்கு அஞ்சனமெழுதல், 645.
யானைக்குரிய உவமைப்பொருள்கள், 294, 295, 296, 536, 645, 666.
யானைக்குவெள்ளணியணிதல், 690.
யானைக்கூடம், 31, 271.
யானைக்கைக்குச் சேடன், 727.
யானைக்கொம்பால் உழுவித்தல், 832.
யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு, 703.
யானைக்கொம்பு உலக்கை, 458.
யானைகளின் வகை, 625.
யானை கொம்பைபிழந்தது போன்றூர், சிவகனைப்பிரிந்ததோழன்மார், 340.
யானைச்செண்டுவெளி, 87.
யானைச்செவிப்புடை, 680.
யானைத்தந்தச்செப்பு, 884.
யானைத்தி - பெரும்பசியை விளைப்பதொருநோய்; பஸ்மகவியாதி, 125.
யானைத்தொழு, 291.
யானைத்தோலின் இயல்பு, 807.

யானைத்தோலின்றூற்றுரை, 482.
யானை, தன்மதகாற்றத்தால்மற்றயா
னைகளை அஞ்சுவித்தல், 232.
_ம்.
யானைகடை, 536. [843.
யானைகாதத்திற்றோற்றியது, 232.
யானைகெற்றியிற் கச்சு, 553.
யானைப்புணர்மருப்பு, 604.
யானைப்போர், 645. [653.
யானைப்போருக்குவேல்வேண்டும்,
யானை புலியைக்கொல்லுதல், 363.
யானைமத்தகத்துற்சங்கம் அணிதல்,
யானைமத்தகவகலல்குல், 701. [666.
யானைமதத்தால்வீதிகள்சேறுதல், 41.
யானைமதத்தைதவண்டுஉண்ணல், 668.
யானைமதம்வெம்மைமிக்கது, 359.
யானைமருப்பாலாயகுரம்பை, 359.
யானையாசனதுவலமருப்பீர்ந்துசெய்
தகிப்பு, 702. [தல், 248.
யானையின்பருமத்திற் கண்ணுடைமை
யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்
குலையவை, 458. [683, 897.
யானையின்மதமணம், 183, 238, 475,
யானையின்மேற்கொடிகளுக்குக்கதலி
கைக்காடு, 640. [தல், 190.
யானையினுச்சியில்தீர்த்தநீரை எடுப்பி
யானையினுறுப்புக்களுள் நிலந்தோய்
வன ஏழு, 625. [ல், 491.
யானையுடன் தனித்துப்போர்செய்த
யானையுளரசன் - களிற்றரசன், 702.
யானையேற்றம், 296, 524, 535, 536.
யானையேறுவார்அதனைத்தொழுதல்,
யானையை அடக்கல், 296. [470.
யானைவீரர், 640.
யானைவேட்டை, 18.
யூகம், 266.
யோகம் - நூல், 190; மருந்து, 526.
யோகு - யோகம் (திரிபு), 35.
ரிஷபஸ்வாமி, 116.
வகை - குறுந்தெருவு, 145.
வகைகலம் - அவயவவழகு, 214.
வகைதிலக்கொச்சகம், 725. [779.
வகைமாலை-உறுப்புமாலை, 151, 551,
வங்கக்கலிங்கக்கடகம், 264.
வங்கத்திற்குக் களிறு, 155, 159,
643, 645.
வச்சிரநுதியினிட்டஎழுத்தனன்,
வச்சிரம் - மரவயிரம், 755. [450.
வச்சிரமனத்தனனன், 791.
வச்சிரயாப்பு, 170.
வச்சிரவண்ணன்காப்ப, 718.
வசுந்தரி - தடமித்தனுடைய அரண்
மனையில் வேலைசெய்பவள், 503.
வஞ்சம் - பொய், 178, 443.
வஞ்சிநுண்ணிடை, 689.
வஞ்சியங்கொம்பு, 113.
வஞ்சினம்-சபதம், 182, 238, 275,
314, 315, 542, 582, 600, 725.
வட்க - கெட, 127.
வட்டக்குடை, 263.
வட்டகை, 285.
வட்டச்சூறையர், 193.
வட்டணை - வட்டவணை (வி), 206,
701; வர்த்தனை, 374.
வட்டத்தாமம், 633.
வட்டம், 536.
வட்டம்பொழிந்து, 208.
வட்டம்விட்டிட்டது, 263.
வட்டமலர்த்தார், 677.
வட்டவயிரம், 727.
வட்டனைய கோலமுத்து, 856.
வட்டிகைப்பாவை, 605
வட்டிகைமணிப்பலகை, 333, 578.
வட்டித்து - சுழற்றி, 748.
வட்டில் - இண்ணம், 29.
வட்டு - எஃகுருண்டை, 37, 187,
297, 653, 711.
வட்டுடை, 146, 237, 654.
வடகம்-உடைவிசேடம், 144, 145.
வடசொற்றிரிபு 10, 202.
வடதிசைக்குன்றன்னைகுலம், 229.
வடதிசையெழுந்தமேகம், 665.
வடமலைப்பொன்னனன்னார், 830.
வடவரைவைரம், 506. [244.
வடிகயிறு - தூதிரையின்வாய்க்கயிறு,
வடித்தநுண்ணூல், 86.

வடித்தநூற்கேள்வியார், 268, 538.
வடித்தபோத்து - பண்ணினைளருது,
வடித்தல்-பயிற்றல்,426,427. [519.
வடித்தலிலக்கண், 63.
வடித்தாரை-வடித்ததாரை(வி),670.
வடிநிரைநெடியகண்ணர், 766.
வடிவமைமனம், 493.
வடிவிற்குத்தக்ககுணம், 352.
வடிவுகூறும் இலக்கணம், 461.
வடிவுவமம், 10, 26, 820.
வடுகு - ஒருவகைககூத்து, 206.
வண்டர் - கடிகையர், 538.
வண்டலர்-வண்டுதுகைத்தலர்ந்த,23.
வண்டனர் - மூனிவர், 478.
வண்டானம் - காரை, 611. [806.
வண்டியெருத்தைதப்புனைதல், 596,
வண்டுன்சாதிகான்கு, 271.
வண்டுகாள், 271.
வண்டுடுத்தமாலை,376.
வண்டும் சுரும்பும்,599.[ல்லும்,272.
வண்டும் தேனும் கல்லமணத்தேசெ
வண்டும் தேனும் யாழ்செய்யும்,358.
வண்டுரைத்த தார், 866.
வண்டுளர்ந்த தார், 217.
வண்ணச்சுவையழுதம்-பருப்புச்சோ
வண்ணத்துகிலிகை, 333. [று,753.
வண்ணம் - இசைப்பாட்டுவகைசேடம்,
201, 496; கரைத்தவர்ணம்,333;
வண்ணவுவமை, 10. [சந்தம், 87.
வண்ணித்தல்-வர்ணித்தல், 708.
வணிகச்சாதிப்பாம்பு, 382.
வணிகர்பட்டம், 40.
வணிகர்பூண், 40.
வணிகர்வகை, 514.
வதம் - விரதம், 119, 120.
வதுவைகூடி, 150:
வதுவைநாட்டி, 352.
வந்தாய்-அவதரித்தாய், 883.
வந்துறுங்கள்: கள் - அசை, 160.
வந்தென - வந்தெனை (வி), 308.
வயனமுறை,718,719. [மொழி,113.
வம்(வாரும்):உயர்த்தக்கூறவதோரு
வம்பு - புதியவழக்கு, 321.
வம்புண்கோதை, 44.
வம்மின், 753.
வம்மினீர்: அம்-அசை, 889.
வம்மென-வாவென, 309.
வயமா - புலி, 804.
வயா, 74.
வயிறதுக்கினர், 332, 333
வரகதி (ஜை), 422, 795.
வரகுப்போர்பாடல், 358, 458.
வரகாத்திரம் - யானைத்தலை, 247.
வராத்து - வரவு, 587.
வராந்தருந்தெய்வம் - அருந்ததி,442.
வரம் - வேண்டுவகோடல், 65,202.
வரன்றி - அரித்து, 663.
வராண்மீன், 19, 358.
வரி - பாட்டு, 321, 744.
வரியென்னும்பண், 573.
வரியையுடையவாய், 498.
வருடைமான், 369, 554.
பருத்தாதேகொள், 609. [59.
பருத்திதி - உறுப்புவிளங்களழுதி,
பருந்தல்: அல்லீற்றுவியங்கோள்,
வருத்தாதேகொள், 505. [104.
வருப வந்துறுங்கள், 160.
வருவதுஇடைத்தங்காது, 158,160.
வரை, 471.
வரையகன்மார்பிடைவரியுமுன்றுள,
வரையமிர்து, 613. [429.
வரையாடு, 457.
வரையுமிழாவி, 613.
வரைவிழித்திணைப்படைதாக்கும்
மார்பு, 215.
வரைவினையாடுமார்பன், 125.
வரைவின்றி - நிலைபேதின்மி, 39.
வல்சி - பகற்சோறு, 182, 555.
வல்லாணுடியமணிவட்டு, 297.[659.
வல்லிக்கயிறு-அரைஞாண்,647,653,

வல்லிது, 204.
வல்லே - விரைவாக, 84, 168.
வல்லையாய் - கற்று, 243.
வல்விரைந்து, 104, 284.
வல்வில், 318.
வல்விலிராமன், 481. [பன, 775.
வல்வினவரிசி - பொரி அவல்முதலி
வலக்கண் ஆடல் ஆடவர்க்குரன்னி
மித்தம், மகளிர்க்குத்திநிமித்தம்,
வலக்கவுள், 718. [629, 630,847.
வலத்தல் - சூழ்தல், 108 ; சொல்லு
வலந்த-கூறிய, 61, 69. [தல், 51.
வலம்புரி-சங்கரேகை, 60, 66, 610.
வலம்புரித்தடக்கையான், 252.
வலம்புரிபொறித்தவண்கை, 66, 67.
வலம்புரிமுத்தம், 122, 176, 215,
695, 703.
வலம்புரியின்கீழ்வளைமுழக்கு, 666.
வலம்புரியினீரைஉட்கொள்ளல், 252.
வலம்புரிவழுவச்செப்பு, 713.
வலவை - வெற்றியையுடையை, 876.
வலித்தது-துணிந்தது, 84, 180,
வலித்தனை, 856. [382, 561, 563.
வலிப்புறீஇ-வற்புறுத்தி, 343, 395.
வலிமினம்-துணிவீர்(அம்-அசை)164.
வலிய அலர்த்திக்கட்டினகழுநீர்மாலை
வலை, 88. [யை வீணையிற்சூட்டி, 431.
வழங்குதாரவன், 721.
வழி - மலைப்பக்கம், 602.
வழித்து - பூசி, 215.
வழிபாட்டோடேவாசித்தல், 257.
வழிபாடுதோன்றக்கூற்றின்றிக்குறி
ப்புநிகழ்ந்தமை, 529.
வழியாலுண்டாகும் இன்பம், 361.
வழிவங்கியம் (இசை), 207.
வழிவளர்மயிலஞ்சாயல், 602.
வழும்பு, 464.
வழூவமைக்குஞ்சொல், 5.
வழூவழூத்து, 82.
வழை - சுரபுன்னைமரம், 460, 559.
வழைஞ்சு - இளமை, 473.
வழைமுறைவகுப்பு, 562.
வள்வார்க்குளிறிடுமுரசம், 624.
வள்வார்ச்சிறுபறை, 143.
வள்ளல் - வண்மை, 17; வரையாது
கொடுப்பவன், 8, 141, 245.
வள்ளி=வல்லி-கொடி, 592; வள்ளி,
வள்ளித்தண்டை, 642. [132.
வள்ளிதழ்க்கோதை, 276.
வள்ளிநாயகியார், 150. [420.
வள்ளியினைமுது - வள்ளிக்கிழங்கு,
வள்ளிவாரியருழி, 459.
வள்ளுவன் - நிமித்திகன், 132.
வள்ளுவார் - வள்ளுவர் (பெயர்த்திரி
சொல்), 623.
வள்ளுரம் - ஊன், 455. [26, 56.
வள்ளைவாடு - வாடியவள்ளைக்கொடி,
வளம்-அழகு, 232.
வளர்ந்தை (வினைத்திரிசொல்), 72.
வளராதன - துயிலாதன, 403.
வளாய் - சூழ்ந்து, 762.
வளிமுகச்சுடர், 94.
வளை (சங்கு) ஆர்த்தனை, 539.
வளைக்குக் காந்தட்டோடு, 560.
வளைத்தேன் - தடித்தேன், 271.
வளைநிற அரிவை, 252.
வளைப்பு-காவல், 602. [துயானை, 534.
வளையசுந்தரம் - தடமித்தன்பட்டத்
வளையவள், 199.
வளையாதவில்லுக்கு ஊடியமடந்தை,
633. [ன்று, 423.
வளையாபதி - ஐந்துகாப்பியங்களுள்
வளைவாயுகிர், 703.
வளைவேறு தொடிவேறு, 147.
வற்கம்இட்டவண்பரிமா(வல்கம், வட
வறியவர்மனம், 418. [மொழி), 319.
வறுமையுற்றார்க்கு உறவில்லை, 731.
வனைகள் - குவட்டினைகற்கள், 792,
வன்செலவுத்திரி; 519. [862.
வனகிரி-சிலையமூள்ளதொருமலை, 361,
வனைதெய்வம், 112. [459.
வனைப்பு - வகுப்பமுகு, 503, 662.
வனைகலத்திகிரி, 536.
வனையலாம்படித்தலைவழுவு, 218.
வாக்கமைபாலை - திருத்தமமைந்த
வாக்கமையுரு, 374. [பாலை, 204.

வாக்கி-வார்த்து, 147. [ர்க்கத்தி, 718.
வாக்கினிற்செய்ததொன்வாள் - மயி
வாக்கு - திருத்தம், 204, 432, 460.
வாகனமில்லாததொழுதுகவசமணித
வாங்கி-தழுவி, 180. [ல்கூடாது, 84.
வாச்சியம், 905.
வாசனெண்ணெய், 190, 433, 793.
வாசவல் - பாசவல் (வி), 458.
வாசியறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுதெரி
வாசியின்றி, 223. [யாதவன், 274.
வாசினை - வாசித்தல், 186, 324.
வாட்கடல், 636. [விட்டு, 343,
வாட்கடாக்கொண்டு - வாளாலேகடா
வாட்கண் அகன்றுள் - உடம்பெல்லாம்
வாட்கயல், 20. [கண்ணுறுள், 433.
வாட்கூத்து, 241.
வாட்படை - வாள்வீரர், 136, 509.
வாட்படைசுறுவாக, 643.
வாடாமாலைப்பிண்டி (ஜை), 876.
வாணுள் - உயிர், 894.
வாணிகம், 237, 440. [லர், 440.
வாணிகமகளிர்தாமே வாணிகம் வல்
வாத்திய ஒலியை நீரிற்பிறப்பித்தல்,
வாத்தியவகை, 39, 860. [293.
வாமலேகை-அரங்கமாலையின்தோழி,
747, 749.
வாமன் - அருகன், 53, 793.
வாமனர் - புத்தர், 68.
வாய் - உடு, 142; விளிம்பு, 183.
வாய்க்கியலறிதலில்லான், 367.
வாய்ச்சி, 818. [ர்மேனி, 777.
வாய்ச்சியால்இட்டிலைகசெத்துமாந்த
வாய்த்த - தப்பாத, 132, 187.
வாய்த்தலை, 18.
வாய்ந்த - வாய்த்த (வி), 593.
வாய்ப்பறையறைந்துதூற்றி, 68.
வாய்பூசி, 386.
வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றுள், 499.
வாய்வது, 221, 831.
வாய்வழிகடாம், 233. [ச்சி, 182.
வாய்விடாதுபெருகி: ஒடு - உடனிகழ்
வாயில்-கூட்டுவோர், 321; வழி, 583,
வார் - கடைகயிறு, 219. [614.
வார்மதமுண்டு உருத்திடுகளிறு, 60.
வாரணத்தொழு-யானைத்தொழு, 290.
வாரணப்போர், 42.
வாரணவாசி-ஓரூர், 125, 187, 634.
வாரம்படல் - பங்குபாதமுறல், 270.
வாராக்கதி - முத்தி (ஜை), 371.
வாராததனல்வந்ததுமுடித்தல், 272.
வாரி - செண்டுவெளி, 87, 88; சேர
க்கைக்கொண்டு, 134; யானைக்கூ
டம், 31; யானையை அகப்படுத்து
மிடம், 217, 702.
வாரிமறுளன் - கோவிந்தராசன்யா
னைகளுள் ஒன்று, 631.
வாருங்கோள், 241.
வால்வெடிப்டனசிங்கம், 555.
வாலசிகிற்சை - ஒருநூல், 115.
வாலனிகலன், 552.
வாலாக்குண்செம்பஞ்சி, 57.
வாலாக்கெறிந்தகாந்தள், 203.
வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம் (ஜை),
வாலறவமுதம், 904. [92.
வாலிதன்று - நன்றன்று, 80.
வாலிது - நாயது, 80.
வாவற்பறவை, 63.
வாவி, 107, 360, 521.
வாழ்க்கைப்படுத்தல், 391, 437.
வாழ்க சீவகன், 509.
வாழ்கநின்கழலடிமைத்த, 308.
வாழ்கநுங்கண்ணி, 551.
வாழ்கநுங்கலை, 232.
வாழ்கென-வாழ்க என (வி), 7,661.
வாழ்வாரின்வைத்து, 367.
வாழ்வு - சீவிதம், 678.
வாழி - அசை, 127, 842, 857.
வாழிநீலம்: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 724.
வாழிய : அசை, 109, 394.
வாழியர் ஊழி, 718.
வாழியொழிக, 67.
வாழைக்குருத்தில் மகளிர் கைத்தாற்
செய்யுஞ்சிற்பத்தொழில், 786.
வாழைத்தண்டு-வாழையினை, 57,
வாழைப்பழம், 27, 613. [752.
வாழைமுகை, 29.

வாள், 84,89, 625, 672.
வாள் இருபுடையும்வீக்கி, 237.
வாள்வலி, 88,
வாள்வாய் - வாள்வடு, 142.
வாளமர்ஞாட்பு, 640.
வாளமலை - வாட்கூத்து, 241.
வாளரம்; 144, 703.
வாளி - வட்டம், 138.
வாளியம்பு - அலகம்பு, 476.
வாளிஞெற்பேசல், 82.
வாளுழலை, 365.
வாளேறு - வாள்வெட்டு, 210.
வாளைக்கு வாள், 354, 744.
வாளைமீன், 358.
வாளையாநெடியகண்ணுள்:(ஐ-அனை),
வாளொடு தோன்றினன்,102.[557.
வான்பிறையம்பு, 670.
வான்புலம் - உண்மையறிவு, 244.
வான்பொற்பூண், 544.
வானம்பாடிப்புள், 841.
வானவிற்புரையும்வைந்தார், 363.
வானிடுசிலைபோலத்தேவர்தோன்றல்,
283, 288.
வானுயர் மதுகை - வானிலுள்ளாரது
அறிவு, 203.
விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாலை
யை அறிந்தவன், 272.
விகாரம், 593.
விகாரமுற்றசொற்கள்; 6, 7, 9, 10,
13, 17, 18, 20, 25, 27, 29,30,
35, 45, 60, 64, 70,75,98,101,
102, 117, 127, 131, 135, 136,
139,146, 151, 152, 154, 169,
173, 179, 182, 184, 189, 192,
195, 213, 216, 234, 235,248,
251, 254, 258,259, 268, 278,
286,304, 308, 314 318, 321,
325, 341, 342, 346, 352,382,
418, 431, 451, 457, 458,470,
480, 492, 502, 507, 510,538,
544, 555, 562,575, 583, 611,
613, 635, 640, 645, 657,671,
684, 688, 699, 701, 710,714,
768, 773, 779, 800, 821,826,
836, 858, 884, 894, 897,899.
விச்சாதரி, 194.
விச்சாலோகமாகதர் - வெள்ளிமலையி
ன்மேலுள்ளவொருநகரம், 170.
விசயதத்தன் -தேவதத்தனுடையதத்
தை, 523. [ன்று, 631.
விசயம்-கோவிந்தராசன் தேர்களுள்
விசயன்- கனகமாலைசகோதரருள்ஒரு
வன்,479,492, 635,648;சீவகன்
பிள்ளைகளுளொருவன், 783.
விசயை - சீவகன்றற்றாய், 60.
விசயைகண்குளிர்ந்த, 672.
விசயையின் அணிகலநீக்கல், 110.
விசித்து, 459. [54-59.
விசும்பறுத்திழிந்து, 886. [32ய.
விசேடித்த உரிச்சொல், 7, 66,163,
விசைமுறுக்கி - விசையுண்டாகமுறு
க்கி, 140.
விஞ்சைகள்-வித்தைகள், 164, 548.
சையர் 128, 647.
, 225.
, 250.
ர்க்கு அவர் சென்றார், 317.
விட்டிடு: ஒருசொல், 287.
விட்டேறு - ஆயுதவிசேடம், 37.
விடலை, 143.
விடவரவு, 37.
விடிற்றனையன்றே, 71.
விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 847, 880.
விடுகணை: ஒருபெயர், 542.
விடுகணைவிசை, 185.
ப்பருதி, 229.
- வேறுபடுத்தி, 507.
தன் - விட்டோன் (வி), 258.
- தங்குதல், 520, 532,555,
630, 885.
விந்த - விடுத்த (வி), 314.
விடுமின் (விடுக்கோள்), 454.
விடைக்குஞரிடத்தம்பற்றிராசை,447.
விடைசூழ்ஞ, 319.
விடைநீர், 894.

விடைப்பு - வேறுபடுத்தல், 173.
விடையன்னவன், 286.
விடையுடையினநிரை, 539.
விண் - தேவர் (ஆகுபெயர்), 71.
விண்டு, 131, 512, 635. [289.
விண்ணிறுத்து - விண்ணிலக்கடந்து,
விண்ணினின்றும்வீழ்ந்தகடவுள், 87.
வித்தகஞ்சேர்நுண்வரிகள், 315.
வித்தல் - பரப்புதல், 472, 905.
வித்தி - பரப்பி, 905.
வித்தியபுகழினன், 740.
வித்தியவேங்கைவீ, 731.
வித்தியாதரருக்கு மேகம் ஊர்தி, 9.
வித்து - காரணம், 905.
விதானித்தல், 695.
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதி-சிற்பநூற்
கு ஒப்புக்காணலாம்வீதி, 581.
விதிர்த்தபுள்ளியன், 584.
விதிர்த்தல், 537, 664.
விதிர்விதிர்த்து - நடுநடுங்கி, 451.
விதும்பி - மனமகைத்து, 729.
விதும்பினர் - நடுங்கினர், 786.
விதையத்தரசன் - அரிமர்த்தனன்,
விசயையின்தந்தை, 54.
விதையம் - விதேகதேசம், 54, 613.
விநயமாமாலை - குணமாலைபின்தாய்,
விநோதக்கூத்து, 206. [317.
விபுலன் - சீவகன் தம்பி, 343, 653.
விம்ம, 617.
விம்மகிற்புகை, 771.
விம்மா, 101.
விம்மாத்து - பொருமி, 526.
விம்முயிர்த்து - விம்மிஉயிர்த்து, 86.
விம்முறவு - வருத்தம், 478.
விமலை-சீவகன்மனைவிகளுள்ஒருத்தி.
விமானம், 176.
வியங்கோள், 186.
வியத்தகு, 34.
வியலெறி - ஏவல்எறி, 549.
வியப்போகாரம், 74.
வியர், 594.
வியவர் - ஏவல்செய்வோர், 184.
வியாவர்த்திதம் (பர), 374.
வியாழம்தோன்ற - பிருஹஸ்பதி உதி
வியாழவோரை, 161. [க்க, 711.
விரகு - உபாயம், 104, 123.
விரவு (உவமவுருபு), 549.
விரற்சாடு, 255, 638.
விரற்றலைப்புட்டில், 638.
விரன்மோதிரம், 111.
விராகு - விராகம் (வி), 894.
விராடபுரம், 533.
கன்=ப்ருச்சிகன் - கணி; கே
ள்விகேட்கப்படுகிறவன், 190.
கன்-கோவிந்தராசனுடைய வே
லைக்காரன், 622.
விரீஇ=விரீஇ - மெல், 33.
விருத்தக்கவித்துறை, 2.
விருத்தி - சீவிதம், 405, 625, 743.
விருத்தி ஒன்பது (பர), 200.
விருத்து=விருந்து, 23.
விருந்தொடுமுண்ப: உம்-சிறப்பு, 45.
விருப்புவெறுப்பின்மை, 764.
விரைகுழல்- விரைக்குழல்(வி), 189.
விரைசெலவினோயவர், 184.
விரைசென்றடைந்தகுழலாள், 320.
விரைசொல்லடுக்கு, 194, 454, 527,
528, 708.
விரைதர்வேன்-கடிகவருவேன், 343.
விரையாது-கலங்காமல், 162.
விரையத்து, 190, 191, 698.
விரைவழித்து-விரையைப்போக்கி, 215.
விரைவினோயாடுத்தார், 125.
விரைவு (மெய்ப்பாடு), 219.
வில், 84, 189, 808.
வில்லகவிரல், 613.
வில்லுடைக்கடவுள், 481.
வில்லெல்லை, 480.
வில்லேவுஅளவு, 469.
வில்லை உறையினீக்கி, 635.
வில்வாளழுவம், 670.
வில்வித்தை, 234.
வில்வித்தைகற்பார் எருவிலும் இலக்
கிலும் எய்துகற்றல், 301.
லங்க-ஒளியைக்குறுக்கிடும்படி
யாக, 858.

ாடவர்க்கு அடி
மையாய்ப்பிறப்பர், 284.
விலங்கரசினையகாலை-சிங்கம்போன்ற
காலை, 607, 822.
விலங்கரம்பொருதவெள்வஃளை, 703.
விலங்கினிரக்கம், 109.
விலங்குக்கித்துன்பம், 804.
விலங்குபாய்வன, 519.
விலா இற்று, 247.
விலாசி-இலக்கணையின்தோழி, 702.
விலாப்புடைவீங்கவுண்ணல், 126.
விலாவணை - அழுகை, 620.
விலாவம் - அழுகை, 530.
விலாவிக்கின்றது-அழாநின்றது, 329.
விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்டகில், [188.
விழ - விழவு, 905.
நிப்ப - விளங்க, 659.
ியாத்தொழித்து, 675.
க்காழூட்டு, 245.
விழுக்காடு, 549, 616.
ழக்கும்வெண்ணைஞ்சும் ஊன்விசே
டம், 464, 465.
ழங்கல் - கொல்லல், 122.
விழுங்குகாதலாள், 299.
விழுங்குவான்போலவாஞி, 229.
விழுத்திரையழுதம், 495.
விழுப்பற அதுக்கியிட்டு, 802.
விழுப்புண்குரைப்பொலி, 680. [146.
விழுமவெங்நோய் - தீரியகாமநோய்,
விழுவறத்துறந்துவிட்டார், 353.
விளக்கின்சுடருக்கு உற்பலப்போது,
விளக்கிணளாயிற்று, 753. [578.
விளக்கு, 403, 669, 764.
விளக்குப்புறம் - விளக்கிற்காகவிடப்
பட்ட இறையிலிலம், 740.
விளி - இசைப்பாட்டு, 778; ஓசை,
186; கொக்கரிப்பு, 140.
விளித்தஇன்னழுதுறழ்கீதம், 565.
விளிம்பு, 714.
விஃளக்கிய - விஃளத்தற்கு, 831.
விஃளகபொலிக: ஒருவழக்கு, 83.
விஃளதவப்பெருமையோராள், 635.
விஃளபொருள், 609.
ணழுதலியவற்றுற்பூரித்தல், 767.
விஃளயாட்டேசலமாம் (பழ), 277.
விஃளவமைதயிர், 43.
விற்பக ஆரம்வில்லிட, 699.
விற்படை - அம்பு, 177.
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான், 500.
விற்பயிற்றுமிடத்தைவழிபடல், 503.
விற்பழுத்துமிழ்ந்தபகழி, 136.
விற்றழும்பு, 11.
வின்மரீஇநீண்டதோளான், 456.
விண்மரீஇவாங்கியவீங்குதோளினுன்,
விண்ணிமிர்ந்ததோள், 311. [474.
விறலும் விடையும், 587.
விறலேகாரம், 68, 317, 389, 428,
440, 443, 527.
வினைதயராசன் (வினைத-ஒருசகர்),
விஃன - அஷ்டகர்மம், 370. [632.
விஃனக்கள்வராறலைப்ப, 431.
விஃனக்கொருங்கியன்றது, 7.
விஃனத்திரிசொல், 72, 106, 736, 809.
விஃனத்தொகை, 12, 18, 25, 32.
36, 45, 62, 173, 700, 786, 843.
விஃனவான்கு - வேதநீயமுதலியன
(ஜை), 905.
விஃனமாற்று, 341.
விஃனயுவமம், 91.
விஃனயெச்சத்திரிபு, 9, 24, 37.
விஃனயெச்சமுற்றாய்த்திரிதல், 8, 21,
விஷஹாஹஸதூல், 383. [66, 267.
வீக்கம் - பெருமை, 639.
வீக்கறவிசித்து, 326.
வீக்கறுத்து-வீக்கமறுத்து, 639.
வீக்கி - அடைத்து நிறைத்து, 167;
கட்டி, 615.
வீக்குதல் - மூறுக்குதல், 769.
வீகலந்தமஞ்ஞை - கேடிலந்தமயில்,
வீங்க-இறுக, 256; விம்ம, 180. [332.
வீங்குகழல்-வீக்குகழல் (வி), 268.
வீட்டாதுண்டாகும்பயன் (ஈஐ), 825.
வீட்டிடம் - வீடுதலையுடைய இடம்
வீடல்-விடல் (வி), 6, 98. [(வி), 613.
வீடலின்றி, 97.

ல (வி), 17, 743;
வீடுகண்டவர், 688. [தல், 825.
வீடுபெற்றவரும் விரும்பும்விமலை,
வீடுமலியுலகினவர், 715. [580.
வீணபதி - கார்த்திருவதத்தையின்தோ
வீணைக்கிழவன், 13. [ழி, 173, 198.
வீணைச்செல்வம் - இசைப்பாட்டு, கா
வீணைத்தண்டு, 222. [மம், 129.
வீணைநரம்புஇப்பாட-யாழ்வாசித்து
வீணைப்போர், 203. [ப்பாட, 576.
வீணைபொருது, 525.
வீணைபொருதொழில், 524.
வீணையுறுப்பு, 222.
வீணைவாட்போர், 189.
வீணைவித்தகன் - சீவகன், 303, 675.
வீணைவேந்து - சீவகன், 750.
வீதராகர் -ஆசையைவிட்டுவிட்டவர்,
வீதி, 40, 41, 244, 536. [733.
ர்திரவில், 33. [188.
ல் கடத்தற்குத்துகிலெவிரித்தல்,
வீமன் மனைநூலில் வல்லன், 792.
வீரக்கல்லெப்புலவர்புகழ்தல், 665.
வீரசுவர்க்கம், 665.
வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்த
கை (மெய்), 84.
வீரபத்திரதேவன், 660.
வீரபானமிருக்குங்குழாய், 545.
வீரமகள், 130.
வீரமந்திரம் இரண்டு, 243.
வீரர், 793.
வீரர்க்குச் சுரூவினம், 655.
வீரர்க்குப் புலி, 627.
வீரர்சிவகனைவத்தல், 674.
வீரர்தலைக்குப் பனங்கனி, 644.
வீரர் தலைவனைவாழ்த்தல், 240.
வீரர்பகைவர் வெட்டுதற்குத்தம் மார்
பை முற்படக்கொடுத்தல், 654.
வீர்பொத்துண்டுகனைவாய்க்கொள்ள
வீரரணி, 653. [ல், 665.
வீரன் - உடம்பும் நிர்த்தங்கார் (ஜை),
வீரஸ்ரீ, 238. [129, 874.
வீராபிடேகம், 672.
வீரியக்குருசில், 88.
வீரியாந்தராயம் (ஜை), 895.
வீவருந்துன்பம், 161.
வீழ்ச்சி - வீழ்தல், 746. [இறப்பு, 95.
வீழ்ந்தது: நிகழ்காலத்திற்றோன்றிய
னர், 41.
வீழ்ந்தென-வீழ்ந்தவென(வி);30,575.
வீழாநிதியும் வீழ்ந்தது, 574.
ம் - திரளும், 157.
ர - சீழ்க்கை, 140.
வீற்றீர் இ - வீற்றிருத்தி, 843.
வீற்றிருந்து, 85, 490, 499, 842.
வீற்றுத்தெய்வம், 57, 130, 186.
வீறு-கல்வினை, 530; வெற்றி 653; வே
றொன்றற்கில்லாஅழகு, 19, 129, 153.
றுடை இளைஞர், 177. [612.
வெகுளி (மெய்ப்பாடு), 239, 327,
வெங்கண்வேந்தற்கழுதாகி வேற்கட்
பாவை பகையாயகொங்கை, 110.
வெங்கார்மண், 721.
வெச்சென்றிட - வெவ்விதாக, 585.
வெடி - பகைத்தல், மூழக்கம், 239.
வெடிசிரிப்பு, 82.
வெடித்தராய், 512.
வெடிபடமுழங்கி, 160.
வெடிபடமுழங்குஞ்சால், 84.
வெடிபடுபோர்த்தொழில், 239.
வெண்கடப்பம்பூ, 483.
வெண்கரை, 483.
வெண்குடை, 263.
வெண்சாந்து, 692.
வெண்டலைப்புணரி, 355.
வெண்டலையின்தகாடி, 96.
வெண்டலையோடுகோடல், 421.
வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போ
லும் கங்குடி, 170.
வெண்டுகில், 552, 690.
வெண்ணகை வெகுண்டநக்கு, 82.
வெண்ணஞ்சு, 464, 465.
வெண்ணுரையுடுத்து, 770.
வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்ற
வெண்ணெய், 768, 798. [ல், 582.
வெண்ணெய்உருகல், 555.

வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றுற் போன்மெலிந்து, 468.
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணம், 373.
வெண்ணெய்ப்டாலை வெயிலிலுருகுதல், 216, 449.
வெண்ணெய்வெங்கணன் மீதிசைசுவைத்தகொதாத்து, 388.
வெண்பட்டுச்செப்பு, 681. [879.
வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டு,
வெண்பொற்கட்டில்-வெள்ளிக்கட்டி
வெண்மணல், 307. [ல், 698.
வெண்மதியிழந்தமீன், 362, 496.
வெண்மூங், 762.
வெதிர் - மூங்கில், 138.
வெதிர்ங்குதைச்சாபம், 138.
வெதிரேகம், 273.
வெந்தசெப்புப்டாலை, 802.
வெந்தனைகள்கொண்டு, 553.
வெந்தெரிடசும்பொன், 180, 369.
வெப்பர் - வெம்மை, 511.
வெப்பு, 29.
வெம்ட, 670.
வெம்பல் - சூதிச்தல், 772.
வெம்பி, 332.
வெம்பின - ஒலித்தன, 643.
வெம்புதல் - விரும்புதல, 4,129.
வெப்புவேட்கை-எரிகின்றகாமம்,262.
வெய்து - விரைவு, 42. [ரை, 409.
வெய்துறுத்தாங்கும்: உம் - இசைசி
வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாற்போல் விழுங்கலோடுமிழ்தறேற்றன், வெய்யோன்-விருப்பியவன், 76.[601.
வெரீஇ - வெருவி, 719.
வெருகு - காட்டுப்பூனை, 554.
வெருகுசிரித்தல், 483. [பர், 58.
வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்; பெ
வெருளி-செல்வச்செருக்கு, 28; வெரு
ள்:இ-பகுதிப்பொருள்விகுதி, 167.
வெல்கதிர்ப்பட்டம், 614.
வெல்கொவாழ்த்தல், 628.
வெல்வது விதியெஞ்சும், 669.
வெள்ளணி-பிறைத்தாளிலொப்பனை, 188, 690, 701.
வெள்ளநிதி வீழும், 157.
வெள்ளநீணிதி, 276.
வெள்ளமென்னுமென், 19, 263.
வெள்ளி (சுக்கிரன்) உதயம், 449.
வெள்ளிகடட்சுடம், 285.
வெள்ளிடி, 630.
வெள்ளிடைப்படாதநீர், 556.
வெள்ளிடைப்படுத்த, 136.
வெள்ளிமணை, 697, 700. [165.
வெள்ளிமலை-கயிழ்வகன்மலை, 125,
வெள்ளிமுளைத்தெழ, 255.
வெள்ளியம்பெருமலை, 682. [285.
வெள்ளியாற்கள்ளின்கடினைதீர்கை,
வெள்ளியுயிர்-மக்களுயிர் (ஜை), 903.
வெள்ளில் - விளா, 75.
வெள்ளிலை, 45.
வெள்ளிலையணிக்குவேள், 104, 397.
வெள்ளிலோத்திரப்பூம்பொருகைரத்தசாத்து, 190.
வெள்ளிலோத்திரமாலை, 776.
வெள்ளிவட்டகை, 285.
வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவலை, 132.
வெள்ளிவாள்சுடம், 449.
வெள்ளிவிலங்கு, 328.
வெள்ளிவெண்கோள், 16. [459.
வெள்ளிவெண்டோள்- வெள்ளிகம்பி,
வெள்ளிவெற்பு, 125.
வெள்ளிவேதண்டம், 170.
வெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலை,698.
வெள்ளிவேள், 170. [841.
வெள்ளையிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சி,
வெள்ளைநோக்கு-உள்ளொன்றும்வெள்ளாதநோக்கு, 331, 728.
வெள்ளையன்னம், 283.
வெளி - வெள்ளி (வி), 182.
வெளிப்படை, 209, 239, 315, 390.
வெளிற்றுடல்-உதிரம்நீங்கினபிணம், 247.
வெளிற்றுரை-பயனில்லாதவுரை, 422.
வெளிறில்வாள், 891.
வெளிறிலாக்கேள்வியாள், 65, 474.
வெளிறு - அறிவின்மை, 65; குற்றம், 891.

வெளிறுமுன்னித்திப்பின்னை வச்சிரம் விளத்தலாமோ (பழ), 755.
வெற்றிலக்கா - வெற்றிலதமேதாட்சுமை, 252.
வெற்றிலச்செப்பு, 64, 318, 713.
வெற்றிலப்படலிகை, 253.
வெற்றிலபாக்குக்கொடுத்தல், 45.
வெற்றிலவிடுணம்வேலாம் (பழ), 250.
வெற்றுடல், 572.
வெறுயிரம் - மவுறுயிரம் (வி), 29.
வெறி - வாசனை, 699.
வெறிப்பு, 693.
வெறுக்கைக்கிழவன் - குபேரன், 545.
வெறுப்பமிக, 173. [55ப.
வெறுமையினவர் - அறிவில்லாதவர், வெறுவாய்க்கிலகெட்டவன் (பழ), 367.
வென்றவர்-வித்தபாமேஷ்டிகள் (ஜை), 290. [(ஜை), 290.
வென்றவருலகம்-வித்த சேஷேதத்ரம்
வென்றூர்தட்வீடி - வித்தசேஷேத்ரம் (ஜை), 292.
வெளறுன் - அருகன், 267, 423.
வென்றிமாலை, 672.
வென்றியங்குவேல் - வென்றுபுகழ்பர
வேகம்-கஞ்சு, 379. [ருதவேல், 661.
வேங்கைக்குரல், 786.
வேங்கைப்பூப்போலும்பசலை, 732.
வேங்கைப்பூ, பொற்றவிபோலவது, வேங்கைமரம், 33, 471. [483.
வேட்கையிறகுகிளாறபருவமகளிர்(பெதும்பையர்), 729.
வேட்கையிறந்தமகளிர் (மங்கையர்மூதலிப்யோர்), 729.
வேட்கையிறவாப்பருவமகளிர் (பேதையர்), 729.
வேட்கைவம, 790.
வேட்கையிரும்தும் - வேட்கைசெல்லுகின்ற: இடைசாரியை, 114.
வேட்கையுளளாகோன்பு, 7.
வேட்கைவேர், 409.
வேட்டார்க்கு வேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோள், 314.
வேட்டுவர், 133, 367.
வேடன், 367.
வேடு - வேடுவச்சாதி, 133, 139.
வேண்டா, 67, 83,291, 339, 411, 473, 604, 678.
வேண்டாவாயிற்ற, 607.
வேண்டியதெமக்கு கேரின், 500.
வேண்டுகோள், 66.
வேண்டும் (வியங்கோள்) 65, 85.
வேண்டுமிடத்திற்குரியமுதலப்பதர், 712.
வேணுவல - அல்லீற்றுத்தன்மைச்சொல், 124.
வேணுட்டடிசில் - தாம்விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில், 621.
வேணுகம்கால-மூங்கிற்பிளிச்சு, 193.
வேதண்டம் - வெள்ளிமலை, 170.
வேதநீயம் (ஜை), 905.
வேதவாணிகன், 426.
வேதனைமாக்கள், 409.
வேதிகை, 709.
வேதித்து, 325.
வேது - வெம்மை,
வேதுசெய்து, 771. [டாது, 845.
வேந்தர்வினைபவற்றை விழுதல சூ
வேந்தன்பெயராற்பொறியும் பெற்றுன் - அரசன்பெயரோடு பட்டமும் பெற்றன், 523.
வேந்தனுகுஇறைஞ்சினன் : சு-உருபுமயக்கம், 718. [தொழில், 327.
வேந்தொழிலாறுகோடல்வினசுற்றர்
வேம்புற்ற - உவர்த்தலுற்ற, 162.
வேமானியர் - தெய்வமகளிர், 707.
வேய்குழல், 39, 132.
வேய்ந்து-அணிந்து, 266 ; மறைக்கப்படு, 40, 361, 418, 727.
வேய்ந்தனை - புல்லாகுழல, 539.
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள், 495.
வேயழுத்திரண்ட மென்றோள், 848.
வேயுலாந்தோள், 463.
வேரி, 45.
வேல், 84, 241,528, 751.

வேல்வரினிமைப்பேரையின், 669.
வேல்விருத்தனதிர்கொண்டான், 661.
வேலருவி - வேலொழுங்கு, 92.
வேலான்று முருகக்கடவுள் முக்கட் கடவுள் கூற்று இவர்களால்வந்தப் பெற்றது, 751.
வேலினும்: உம் - சிறப்பு, 62.
வேலுக்குமாலையணிதல், 765.
வேலுண்கண், 115.
வேலேறு, 219, 677.
வேழப்போரினைத்தங்கியகாடு, 353, 354.
வேழம்துற்றியவெள்ளில், 75.
வேழமுண்டவிளங்கனி, 337.
வேழமுண்டவெள்ளில், 309.
வேழமூர்தல் - யானையேற்றம், 115.
வேழவெண்கோட்டுமெல்கோல் தின்று, 246.
வேழவெஃகி - யானைத்தியென்னுநோய், 126.
வேழவேற்போர், 242.
வேள்வித்தீப்போலுங்கற்பினள், 319.
வேள்விமுளரி, 301.
வேள்வு=வேள்வி(திரிபு), 47. [436.
வேற்கண்-கண்ணென்னும்மாத்திரை, வேற்படை, 136.
வேற்றுநாட்டதன்சுவை, 352.
வேற்றுமைத்தொகை, 29, 32, 70.
வேற்றுவர் - அயலார், 454, 866.
வேற்றைவந்தன்னதிதிவெம்பரற் கானம், 563.
வேறுகூறி, 609. [ம், 234.
வேறுசெய்து - பகைப்பித்து,
வேறுபடவந்தவுவமவிசேடம், 62,
வேறுபடுமேகலைகள், 587. [426.
வேறுபொருள்தோன்றல்28, 33, 738.
வேறுவேறுரைப்ப, 364.
வேன்மாரி, 94.
வேன்மிடைசோகு, 639.
வேன்மிடைந்தவேலி, 88.
வேனல், 743. [சொல், 717.
வேனிரைசெய்கண்ணி: செய்-உவமச்
வேனிரைவாண்மதில், 538.
வேனிலான்வருநெறி, 762.
வேனிலான்விழைந்தசேரி, 40.
வேனிற்குன்றெனமெய்வெக்கு, 516.
வேன்றதிதானை, 68.
வேனிறமன்னர், 243.
வைக்கிய - வைத்தற்கு, 243.
வைகாசிப்பிறை, 905.
வைத்த - கூர்த்த, 258.
வைத்து (உரைகடை), 86, 209, 357.
வைம்முகமணிந்தமுதிவாள், 89.
வையகமூன்றும்விற்குமாமணி, 276.
வையம் - வண்டி, 596.
வைரத்தோட்டி, 495.
வைரம், 32, 54, 506, 657, 849.
வைரவாள்வலி, 835.
வௌவாற்பறவை, 157.
ஸ்ரீ - திரு, 60. [கள், 48, 52, 278.
ஸ்ரீகோயில் (ஜினாலயம்) உள்ள இடம்
ஸ்ரீதத்தன் - ஒருவணிகன், 156.
ஸ்ரீமான் - ஒருவணிகன், 466.
ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் - உலகும் தீர்த்தங்கரர் (ஜை), 129, 873.
ஸ்ரீவிஹாரம், 904.
ஸ்திரானக்கிரந்தி, 893.
ஸ்திரீவேதம், 892, 893.
ஸஹஸ்ராரகற்பம், 838.

விளங்காமேற்கோளகாதி.

	பக்கம்.
அகத்தெழுசுவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)	... உ0ச
அடகுபுலால்.	... சுகஅ
	... கo
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சரிப்பிசையே	... உஉக
அந்தணரிந்த.....மலர்	... உகன
அரக்குலண்டு.....	... சுகஉ
	... ககo
அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும்.....மூவகையே	... உ0ன
அவைதாம், சாந்திக்கூத்தே.....ருனே (சயந்தம்)	... உ0சு
ஆர்ப்பெனப்படுவதளவிறந்திசைக்கும் ...	... உஉக
ஆன்றவடபடை.....ஊர்	... சுஎச
ஆனேயேறே.....பார்	
இடக்கணிளியா.....கருவியாகும் ...	... உ0எ, எசக
சாதி.....ரண்டு	... அசுங
	... ககo
உளளாளமிலந்து.....தென்னுரை (இசைமரபு) ...	... உ0க
உற்றார்க்குரியர்பொற்றொடிமகளிர் (இறை. திருச். மேற்.)	... சுகன
எடுத்தல்பாட்டு.....லுணர்	... உஉன
எதிர்கொளலிட.....	... அஉo
ஏவன்மூரணும்	... உனக
ஒன்றுமிருபது..... .நூலோர்விதி (சிலப். உரை, மேற்.)	... கஅசு
கையமுங்கி.....பார்த்து	... உ0எ
காலை.....டைந்து	உருு, சுகங
கடாமுங்குருதியு.....தொன் றல். செய். உரை, மேற்.)	ககக
கண்ணிமைப்பளவும்	... நுசo
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் சைமரபு) ...	... உ0க
கருங்காலி.....வைப்பு	... உ0எ
கழைபோய்விண்முத்தம்	... கருக
கற்சுனைக்குவளையிதழ்	... கஉ
கனிட்டமுதலாப்.....பரிவர்த்திதமே	... சுனச
கனிட்டமுதலாவி.....வியாவர்த்திதமே	,,
குழல்வழி.....ஆமந்திரிகை (சூத்தறல் ; இறை. மேற்.)	சாசு, உ0எ
கூடமென்பது.....யிசைப்பதுவே	... உஉக
கூத்தின்வகையுங்.....வகைப்படுமே (சயந்தம்) ..	... உ0சு
கூறியவுறுப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்) ...	... உ0சு
கொடும்புரி.....யெனமொழிப	... உஉசு
கொன்யாழ்வாடை	
கோடுபத்து.....வகையினதாகும்	உஉஉ
சந்தனமலி.....யைந்தும்விரையே	ககக
சாந்திக்கூத்தே.....புலவர் (சயந்தம்)	உ0சு
சாமரைதோள்.....னெட்டு	கசஅ

	பக்கம்.
.....யியல்பு (இசைமரபு)	... உஉசு
	... உருசு
செந்நெற்.....	... சுகஙட
செம்பகையார்ப்புக்கூடமதிர்வு	... உஉக
செம்பகையென்பது.....யென்மனார்புலவர்	... ,,
சொல்லியகொன்றை.....யாழோர்விதி ...	... உஉஉ
தக்கோர்லம்.....டைந்து	உருசு, சுகங்ட
தன்மாய்ச்சமை.....தண்டாம்	... உஉஉ
தற்சனிமுதலாட்.....அபவேட்டிதமே ...	... ஙஎச
தற்சனிமுதலாவிடுத்.....உபவேட்டிதமே	... ,,
தாறுபடுநெல்	... உஉ
	... எஉக
துன்னினரழுந்துராகம்...	... அ0க
தொடையும்விலக்கும்..... யாம்	
நவக்கூத்திரோன்முடதி...	ச்சூ0
நன்பொன்போகியபொன்னுரம்	ச்சூருஙட
நாற்பான்மர.....துவரே	கஙக
நல.	உஉக
நூலாற்போக்கினன்	உஎக
நெய்யோடுதீ.....வேண்டுமே (தொல். செய். உரை, மேற்.)	கஎச
மேற்கட்டிசெந்தேன்.....ராறு	கச்ஙி
மேரிருந்து.....பத்மாசனம்	உ00
பசுவினழுதுகொற்றி.....குரித்து	எஎங
படைநான்குமிகப்படைத்து.....புரிந்தோர் ...	கங.எ
பதுமங்கழல்.....மின்னிடையே	உஉஉ
பதுமம்வீரஞ்.....மெய்யாசனமே	உ00
பல்லாக்கொண்டா.....மாற்றி (பன்னிருபடலம்)...	கஉச
பூவைநிறுத்தியிட்டு	எகசு
பேருறட்பாகியகண்டப்புகை (வீரையாபதி)	சூஉங
பொன்னுரைத்தது	சூசூசு
மக்கள்விலங்கு.....ஆருமென்ப	கூஅ
மாக்கலமோடினன்	கசு0
மலைநிலனே.....உலோடக்கே	கஎ(ரு)
முலைமுடிசூடிற்று	அகஉ
வட்டணையுந்தாசி.....சூழ் (பரதசேனாபதியம்)	ங.(ரு)
வழுவில்கேள்வி.....மொழிப... ...	உ0சு
வாடாயவண்டளி.....யில்லோர் ...	உ0எ
விக்கிதம்.....டைந்து	ங.எங
விட்டிசிங்கினி.....லைட்டு (பு. வெ. உரை, மேற்.) ...	உசுஉ, சுஉசு
	உ(ரு)

இவற்றுட் சிலவற்றின் மேலேகுறிக்கப்பட்ட நூற்பெயர்கள், காரவுரை, கல்லாடவுரை முதலியவற்றிற் கண்டவை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ங	௨௨	மருவின்பாத்தியதாய்	மருவின் பாத்தியதாய் (தொல். குற்றியலுகரப்
சு	ச	தன்னை	தனை [சூ. எஎ.)
எ	௨௨	வழக்கிற்கென்று	வழக்கிலதென்று
உசு	க0	அடர்து	அடாது
சரு	ஙக	ஆளி	ஆளிய
சஅ	௨0	வாழ்வாருனை	வாழ்வாராருனை
அரு	கஎ	நீண்டமலை	நீண்டுமலை
க0அ	சு	இதுமுதல் ஐந்தும்	இனை ஐந்தும்
கஙக	ஙங	ஏறுகோட்பறை	ஆகோட்பறை
கரூ	கக	சமர்வர்த்தனம்	சமாவர்த்தனம்
கஎங	ஙூ	வேறுபடுதற்கரிய	வேறுபடுத்தற்கரிய
உ௨0	கங	செறியபிப்ணிப்பேன்	செறியப்பிணிப்பேன்
உசஅ	ககூ	கடற்	கடல்
உஅப	கஅ	புல்ர	புலர
ங0எ	கச	மூருகு	முருகு
ஙகச	ஙங	தொல். சொல். சூ. அள	தொல். வேற்றுமைமயங்கு
ஙரூங	எ	பூணினுய்	பூணினுய் [சூ. நி.
ஙருஅ	ஙக	பாளைவாய்க்கமுகி	பாளைவாய்கமுகி
ஙஎ0	கூ	முதலியஙவில்லாத	முதலிய ஙவிலாத
ஙஎரு	ககூ	வள்	அவள்
ங்அூ	ஙங	உறைப்பிற்	உரைப்பிற்
ச0கூ	கூ	நிலையாமை முதலிய	நிலையாமையு முதலிய
சூஎ	உசூ	வீழ்தருமச செய்	வீழ்தருமணிசெய்
சஙகூ	உசூ	கில்லை	கிள்ளை
சருக	ஙo	ஓஒர்பாவம்	ஓடாவம்
சளள	உரு	அவளுடல்	அவளுடல்
,,	உசூ	தோன்றினமை	தோன்றினதன்மை
சஎகூ	கங	1336	1636
சகப	கங	பொம்மலோதி	பொம்மெலோதி
சகசூ	உஅ	திண்கோன்	நுண்கோன்
ருஉக	சு	தன்கையை	தகைமையை

கணக்கு பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	
	உரு		
	சு	படுதலாலே	படுத்தலாலே
ருகூஙூ	ஙூள	மாலுற்று	மாலுற்றமையங்கி
சுஙூக	ஙூ0	போகடாத	போகொடாத
,,	ஙூள	போகொடத	போகொடாத
சுஙூஙூ	ஙூசு	மகளிறை	மக
சுகூ0	உசு	றதுபடி	றபடி
எக்கூ	உகூ	எடுத்தனன்	
,,	ஙூஉ	அவன்மெல்லஎடுத்தானெனைக	அவள் மெல்லஎடுத்தாளென்க
எசுஙூ	உள	ஆணை	
எருஅ	க0	கொளுந்து	கொழுந்து
எசுஅ		பாராவலை	* பாராவலை
எகூசு	உ	நீங்காதார்	
அகூசு	உங	புரையிலையும்	புரையிலைரகாயும்
கூகஉ	க0	காமமறுஞ்சுழி	காமமறுசுழி
கூஉரு	சு		பூணவு
	ஙூசு	பலாப்பழத்தையும்	பலாச்சுளையையும்
கூழுசு	சு	ஒத்திரு	ஒருத்தி
க00க	ரு	604	606